BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
162
H.
9
NAPOLI

BIBL. NAZ.
162
H
9
NAPOLI

LEGATORIA
Miola Salvatore
Via Giovanni Paladino, 19
NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Breuiarium Prędicatorum

Iuxta Decreta Capituli Generalis, ſub R.mi P. F. Franciſco Romęo Caſtilionenſi, Magiſtro Generali dicti ordinis, Salmanticę, anno Dñi. M D LI. celebrati, reformatum, & authoritate apoſtolica comprobatum, vt in ſequenti ſolio videre licet.

BIBLIOTECA NAZIONALE DI NAPOLI

Cum Pontificis & Senatus Veneti Priuilegijs.

VENETIIS APVD IVNCTAS
M. D. LXIII.

Digitized by Google

Digitized by Google

FRATER FRANCISCVS ROMAEVS A CASTILIONE, Sacræ Theologiæ profeſſor, ac totius ordinis Prædicatorum Magiſter Generalis, vniuerſis fratribus ſui præſati ordinis S. D.

Qvum in noſtro Capitulo Generali, anno elapſo. 1551 in Hyſpanijs celebrato, vnanimi voto decretum fuerit, vt tam Miſſalia q̃ Breuiaria noſtri ordinis, multis ſuperuacaneis & appoſitiuis miſſis & officijs, nunq̃ per Patres dicti ordinis cõprobatis, & hyſtorijs ſeu geſtis Sctõrum apocriphis, & minus nonnunq̃ vero ſimilibus deprauata, ad candorem, noſtram religionem decentẽ, reformarẽtur. Iccirco eã nos curã in alijs occupati, Reuerẽdo Prouinciali Angliæ Fr. Angelo Bettino ſocio nr̃o, iuxta præſati Capituli ſanctiones, demandandã duximus, cuius diligẽtiæ & vigiliarũ fructus, iam deo fauente, ad maturitatẽ peruenerunt. En igit̃ Fratres dilectiſſimi deſideratum Breuiariũ, reformatum, inſtauratũ, & inouatum lectionibus ex ſacris literis, pro cuiuſq; diei qualitate, & præcipuorum feſtorum decentia appropriatis, & antiquorum doctorũ tam ex grçcis q̃ ex latinis ſermonibus & homilijs additis decoratũ, pro ornamento, doctrina, ac diſciplina, necnon ſpirituali conſolatione, tam recitãtium, q̃ etiam audientium. Quod requirimus, & monemus, vt leto & grato animo amplexamini, præſertim cum ab hac diuina recitandi forma, non tam noſtro, quam apoſtolico etiã decreto (vt inſpicere eſt) ad priorẽ: vel aliã quamcunq; recedere nõ liceat. Valete.

IVLIVS PAPA TERTIVS.

Dilecte fili ſalutẽ & apoſtolicam benedictionẽ: Anno ſuperiore, cũ venerabilis Fr. noſter Ioãnes Eps Portueñ. Sctẽ Romanæ eccleſiæ Cardinalis de Saluiatis nuncupatus, ordinis Fratrum Prædic. apud nos & ſedem apoſtolicã protector, nobis expoſuiſſet, te, cum alijs patribus dicti ordi. in veſtro generali capitulo tũc proxime celebrando reformãdis libris, ſcilicet, Miſſali & Breuiario pro vſu veſtri ordinis olim editis incũbere decreuiſſe, Nos apoſtolica auctoritate cõceſſimus, quod quicqd tu vna cũ dilectis filijs Prioribus, Prouincialibus dicti ordinis in eodẽ capitulo ad diuinum pertinẽs officium eſſetis ordinaturi corrigẽdo, vel augendo, aut etiã minuendo, ſeu mutando, id perinde firmũ haberetur, ac ſi per tria capitula continua eſſet comprobatũ. Cum aũt ſicut idem Ioãnes Eps nobis nuper expoſuit, licet reformandorũ prędictorum librorum opera a te, & reliquis patribus prædictis in capitulo Salamanticæ celebrato, ſedulo cœpta fuerit, tñ ob temporis anguſtiam illic abſolui nequiuerit, & propterea cõi totius capituli voto tibi cura demandata fuerit, vt per ſocios tuos, vel alios fratres prædicti ordinis ad hoc idoneos, extra capitulum opus cœptum perficeretur, idq; iam tua diligentia perfectum ſit, additis etiã & ĩminutis quibuſdam, ac alijs ĩmutatis, quæ ad decorẽ diuini cultus expedire iudicaſti, & exinde libros pſatos ſic emẽdatos dilectis filijs hęredibus quondam Luceantonij Iunctæ, Typographis Venetijs cõmorantibus excudendos tradideritis, Idẽ Ioãnes Cardinalis nobis humiliter ſupplicauit, vt emendationẽ & mutationẽ prædictas, & nouã librorũ eorundẽ editionem apoſtolicæ confirmationis præſidio roborare, aliaſq; in præmiſſis opportune prouidere de benignitate apoſtolica dignaremur, Nos igitur huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, emẽdationem, additionẽ, mutationẽ, & editionẽ præfatas, tam in dicto capitulo, q̃ poſtea, vt præfert̃ factas, dicta auctoritate apoſtolica, tenore prę ſentium approbamus, & cõfirmamus, ac volumus, & eadẽ auctoritate decernimus: quod poſt hac libri prædicti, tã pro particulari fratrum & ſororũ dicti ordinis, q̃ pro cõi chori vſu iuxta emẽdationem, additionẽ, mutationem, & editionem huiuſmodi imprimant̃, & quod a forma nouę editionis huiuſmodi ad veterem ad aliũ quempiã vſum recedi vel quicq̃ de ea mutari aut deinceps procurari, vel permitti poſſit, quod dictis libris ſic correctis aliquid addat̃ ſeu minuatur, etiã prætextu particularium aliquarum feſtiuitatum, quæ in certis prouincijs, aut ciuitatibus conſueuerunt celebrari, nec quauis alia occaſione niſi iuxta inſtituta dicti ordinis per generale Capitulũ aliter conſtitutũ fuerit, Porro ne pręfati hæredes fructu ſuſcepti laboris a quoquã priuẽtur, inhibemus cæteris Typographis, Bibliopolis mercatoribus, & alijs perſonis noſtræ ditionis temporalis, ſub pęna amiſſionis oĩum librorum, & quingentorũ ducatorũ auri de camera, eiſdẽq, & alijs quibuſlibet vbicunq; locorũ degentibus, ſub excõmunicationis maioris latæ ſententiæ, & alijs cẽſuris ecclęſiaſticis, ne libros prædictos infra decẽnium à die quo in lucẽ editi fuerint imprimere, aut imprimendos curare pręſumant. Non obſtãtibus præmiſſis ac apoſtolicis, & in prouincialibus ac ſynodalibus concilijs editis generalibus, vel ſpecialibus cõſtitutionibus & ordinationibus, ac dicti ordinis iuramẽto, cõfirmatione apoſtolica, vel quãuis firmitate alia roboratis ſtatutis, & cõſuetudinibus, cæteriſq; cõtrarijs quibuſcũq;. Datũ Romę apud ſctũm Petrũ, ſub annulo Piſcatoris, die .vj. Maij. M. D. L I I. Põtific. nr̃i Anno .iij. N. Rom. Amaſeus.

A tergo.

Dilecto filio Magiſtro Generali ordinis Fratrum Prædicatorum.

b. g. f. e. d. b. A. g. f. d. c. b. A. f. e. d. c. A. g. f. e. c. b. A. g. e. d. c.
A c e g b d f

Sic reperitur litera dominicalis. Anno Dñi. 1564. currebat. B. A. pro litera dñicali, quę ſemper incipit in menſe Januarij, ⁊ durat per totum annū. Sed qñ quarto quoq; anno fit biſſextus, qui fuit. 1564. dicta litera dñcalis, q̄ in Januario (vt diximus) accepta fuit, durat ad feſtum vſq; ſancti Mathię, quod eſt. 24. die Februarij: quo die ſuperſedetur duobus diebus ſup illam literam F. quę eſt. 24. die, ſexto videlicet calen. Martij: ⁊ ſecūda die, ideſt. 25. celebrat̄ feſtum ſcti Mathię. Et ea litera, quę tibi prius pro dñica ſeruiebat: ſeruiet p ſabbato: ⁊ quę ſequit̄ inferius ſub ea quę eſt A. tibi ſeruiet p reliquā anni partem, pro litera dñicali. Et ratio quare ſingulis annis mutat̄ litera dñicalis eſt, ꝙ mēſis Decēbris deſinit in A. Et mēſis Januarij incipit in A. ⁊ neceſſe eſt ꝙ litera dñicalis mutetur. Et ratio cur ſit biſſextus eſt, q2 annus ſolaris (totus videlicet annus a Januario ad Decembrē vſq; totum) eſt. 365. dierū, ⁊. 6. horarum, qbus horis collectis efficit̄, vt quarto quoq; anno diē integrū faciāt: q dies ponitur, vt diximus. vj. calen. Martij, ideſt. 24. die Februarij, ⁊ dr̄ biſſextus, a bis, quod ſignificat duo, ⁊ ſextus ſex: q2 bis replicat̄. vj. calen. in. 24. ⁊ in. 25. die, q2 duobus diebus ſuperſedetur in ea litera. ⁊ in. vj. calen. ſed non in numero dierum menſis: q2 poſt. 24. diem dicitur. 25. Et hoc die, celebratur feſtum ſcti Mathię.

Aureus numerus. 1564.

7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

Aureus numerus incipit ab vno, ad decem ⁊ nouem vſq;: Et ſingulis pręponitur mēſibus, ad inueniendam nouā Lunam. Et etiam ad inueniēda feſta mobilia. Et ſingulis annis a menſe Januario per reliquam anni partem, vnus currit. Et vbi illum repereris, aſcende ſurſum per dies quinq;, has quinq; dicēdo ſyllabas. No ua Lu na hic. Et eo die, quo ceciderit hic, ibi fiet Luna. Exēpli cauſa. Anno Dñi. 1564. Aureus numerus fuit. 7. quem aureum numerum reperies in menſe Januarij e regione. xvj. cal. ⁊ 17. dierum. Aſcēde ſurſum per quinque dies, ⁊ reperies, ꝙ Jdibus, ideſt. 13. die Januarij facta fuit luna. Et ſic facies per ſingulos menſes, cū nouam Lunā reperire voles. Sed nota quod eccleſia ſemper ponit diem noue Lunę, qñ eam videt in cęlo.

Modus faciliſ ad inueniendum per ſingulos annos feſta mobilia. Septuageſimam ſcilicet, Quadrageſimam, Paſcha, ⁊ cętera, hoc modo.

Scias aureum numerum tui anni currentis, ſub quo ſtatim apparebit Clauis feſtorū mobiliū: eas cum illo numero clauium, ad has inferiores literas ſic ſignatas, ⁊ ab illa litera incipe numerare, donec ad finē numeri tui peruenias: quo cōpleto, ſtatim prima litera Dñicalis, q̄ tibi apparebit erit dñica quā quęris, verbi gratia: Anno Dñi. 1564. aureus numerus fuit. 7. ⁊ numerus clauis qui ſub eo eſt aureo numero. 20. Jngredere in menſem Januarij, ⁊ quęre ibi primū g. ⁊ incipe numerare ab vno vſq; ad hunc numerum. 20. ⁊ videbis poſt illum numerum, ꝙ prima litera Dominicalis, quę tibi occurrerit, fuit Dñica Septuageſime, quę fuit. B. 30. die Januarij. Et prima dñica Quadrageſime, quę fuit. 20. Februarij, ⁊ Paſcha fuit. 2. Aprilis, ⁊ Rogationes. 7. Maij, ⁊ Penteсoſtes. 21. Maij. Et ſic de cęteris eſt faciendum per ſingulos annos.

Aureus numerus. 1564.

7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	
20.	39.	28.	17.	36.	25.	14.	33.	22.	11.	30.	19.	26.	15.	34.	23.	12.	31.	

Claues feſtorum mobilium.

Primum 8 Januarij eſt clauis Septuageſime.
Vltimum 8 Januarij eſt clauis primę Dominicę Quadrageſimę.
Secundū 8 Martij eſt clauis Paſchę
Tertium 8 Aprilis eſt clauis Rogationum.
Vltimum 8 Aprilis eſt clauis Penteсoſtes.

Annus Solaris habet menſes. 12. qui ſunt hebdomade quinquagintadue, ⁊ dies vnus. Sūt autem in vniuerſum dies. 365. ⁊ ſex horę. Et qñ currit biſſextus, qui intrat ſingulis quatuor annis ſuperat per vnū diem tñ. Hebdomada habet dies ſeptem. Dies. 24. horas. Hora. 60. minuta.

Digitized by Google

Tabula feſtorum mobilium.

	Aure. nũ.	litera dñic.	Septua geſima.	Quadra geſima.	Paſcha reſurre.	Aſcenſio Domini.	Pente coſte.	Corpus domini.	Aduentus dñi.
1564	7	b A	30 Ian.	16 Feb.	2 Apr.	11 maij	21 mai	1 Iun.	3 De.
1565	8	g	18 Feb.	7 mar.	22 Apr.	31 maij	10 iuni	21 Iun.	2 De.
1566	9	f	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.	23 maij	2 iuni.	13 Iun.	1 De.
1567	10	e	26 Ian.	12 Feb.	30 mar.	8 maij	18 maij	29 Ma.	30 No.
1568	11	d c	15 Feb.	3 mar.	18 Apr.	27 maij	6 iunij	17 Iun.	28 No.
1569	12	b	6 Feb.	23 Feb.	10 Apr.	19 maij	29 maij	9 Iun.	27 No.
1570	13	A	22 Ian.	8 Feb.	26 mar.	4 maij	14 maij	25 Ma.	3 De.
1571	14	g	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.	24 maij	3 iunij	14 Iun.	2 De.
1572	15	f e	3 Feb.	20 Feb.	6 Apr.	15 maij	25 maij	5 Iun.	30 No.
1573	16	d	18 Ian.	4 Feb.	22 mar.	30 Apr.	10 maij	21 Ma.	29 No.
1574	17	c	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.	20 maij	30 maij	10 Iun.	28 No.
1575	18	b	30 Ian.	16 Feb.	3 Apr.	12 maij	22 maij	2 Iun.	27 No.
1576	19	A g	19 Feb.	7 mar.	22 Apr.	31 maij	10 iunij	21 Iun.	2 De.
1577	1	f	3 Feb.	20 Feb.	7 Apr.	16 maij	26 maij	6 Iun.	1 De.
1578	2	e	26 Ian.	12 Feb.	30 mar.	8 maij	18 maij	29 Ma.	30 No.
1579	3	d	15 Feb.	4 mar.	19 Apr.	28 maij	7 iunij	18 Iun.	29 No.
1580	4	c b	31 Ian.	17 Feb.	3 Apr.	12 maij	22 maij	2 Iun.	27 No.
1581	5	A	22 Ian.	8 Feb.	26 mar.	4 maij	14 maij	25 Ma.	3 De.
1582	6	g	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.	24 maij	3 iunij	14 Iun.	2 De.
1583	7	f	27 Ian.	13 Feb.	31 mar.	9 maij	19 maij	30 Ma.	1 De.
1584	8	e d	16 Feb.	4 mar.	19 Apr.	28 maij	7 Iunij	18 Iun.	29 No.
1585	9	c	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.	20 maij	30 maij	10 Iun.	28 No.
1586	10	b	30 Ian.	16 Feb.	3 Apr.	12 maij	22 maij	2 Iun.	27 No.
1587	11	A	12 Feb.	1 mar.	16 Apr.	25 maij	4 iunij	15 Iun.	3 De.
1588	12	g f	4 Feb.	21 Feb.	7 Apr.	16 maij	26 maij	6 Iun.	1 De.
1589	13	e	26 Ian.	12 Feb.	30 mar.	8 maij	18 maij	29 Ma.	30 No.
1590	14	d	15 Feb.	4 mar.	19 Apr.	28 maij	7 iunij	18 Iun.	29 No.
1591	15	c	31 Ian.	17 Feb.	4 Apr.	13 maij	23 maij	3 Iun.	28 No.
1592	16	b A	23 Ian.	9 Feb.	26 mar.	4 maij	14 maij	25 Ma.	3 De.
1593	17	g	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.	24 maij	3 iunij	14 Iun.	2 De.
1594	18	f	27 Ian.	13 Feb.	31 mar.	9 maij	19 maij	30 Ma.	1 De.
1595	19	e	16 Feb.	5 mar.	20 Apr.	29 maij	8 iunij	19 Iun	30 No.
1596	1	d c	8 Feb.	25 Feb.	11 Apr.	20 maij	30 maij	10 Iun.	29 No.
1597	2	b	23 Ian.	9 Feb.	27 mar.	5 maij	15 maij	26 Ma.	27 No.
1598	3	A	12 Feb.	1 mar.	16 Apr.	25 maij	4 iunij	15 Iun.	3 De.
1599	4	g	4 Feb.	21 Feb.	8 Apr.	17 maij	27 maij	7 Iun.	2 De.
1600	5	f e	20 Ian.	6 Feb.	23 mar.	1 maij	11 maij	22 maij	30 No.
1601	6	d	8 Feb.	25 Feb.	12 Apr.	21 maij	31 maij	11 Iun.	29 No.
1602	7	c	31 Ian.	17 Feb.	4 Apr.	13 maij	23 maij	3 Iun.	28 No.
1603	8	b	20 Feb.	9 mar.	24 Apr.	2 iunij	12 iunij	23 iunij	27 No.
1604	9	a g	5 Feb.	22 Feb.	8 Apr.	17 maij	27 maij	7 Iunij	2 De.

IANVARIVS

Aureus numer⁹

Habet dies.xxxj. Luna.xxx. Nox habet hor.xvj.dies vero. viij.

	iij	A	Calēdis.	1	Circunciſio Domini duplex. 68.
		b	iiij no.	2	Octaua ſancti Stephani. iij.lec.267. Finis quarti emboliſmi.
	xj	c	iij no.	3	Octaua ſancti Ioannis. iij.lec.268.
		d	prid.no.	4	Octaua Innocentium. iij.lec.269.
	xix	e	Nonis.	5	
	viij	f	viij id.	6	Epiphania Domini. Totum duplex. 71.
		g	vij id.	7	Clauis ſeptuageſime
	xvj	A	vj id.	8	
	v	b	v id.	9	
		c	iiij id.	10	
	xiij	d	iij id.	11	
	ij	e	prid. id.	12	
		f	Idibus.	13	Octaua Epiphanię. Simplex. 77.
	x	g	xix cal.	14	Februarij. Hilarij epiſcopi, ⁊ confeſ. duplex. 269.
aure.		A	xviij cal.	15	Mauri abbatis. iij.lec.270.
num.	xviij	b	xvij cal.	16	Marcelli papę, ⁊ marty. iij.lec.270.
xvj	vij	c	xvj cal.	17	Antonij abbatis. Totum duplex. 270.
v		d	xv cal.	18	Priſcę virginis ⁊ marty. iij.lec.271. Initium.lxx. Sol in Aquario.
	xv	e	xiiij cal.	19	Felicis pręsbyteri ⁊ confeſſ. iij.lec.272.
xiij	iiij	f	xiij cal.	20	Fabiani ⁊ Sebaſtiani martyrum. Totū dup. 272.
ij		g	xij cal.	21	Agnetis virginis ⁊ marty. Totum duplex 273.
	xij	A	xj cal.	22	Vincentij martyris. Totum duplex 274.
x	j	b	x cal.	23	Emerentianę virginis ⁊ marty. iij.lec.277.
		c	ix cal.	24	Timothei epiſcopi ⁊ marty. iij.lec.277.
xviij	ix	d	viij cal.	25	Conuerſio ſancti Pauli. Totum duplex. 270.
vij		e	vij cal.	26	Policarpi epiſcopi ⁊ marty. iij.lec. 280.
	xvij	f	vj cal.	27	Ioannis Chriſoſtomi epi ⁊ confeſſ. dup. 280.
xv	vj	g	v cal.	28	Agnetis ſecūdo. iij.lec.281. Clauis p̄me dnicę.lx.
iiij		A	iiij cal.	29	Pauli primi eremitę. iij.lec.281. Octaua ſancti Vincen. marty. Memoria.
	xiiij	b	iij cal.	30	
	iij	c	prid.cal.	31	Iuliani epiſcopi ⁊ confeſſoris. iij.lec.282.

¶ Vbicunq̧ ceciderit aureus numerus niger, proxima dn̄ica celebrabitur. lxx. q̄ ſi aureus numerus caderet in dominica, celebrabitur ſequenti.

Digitized by Google

Aureus numerꝰ					FEBRVARIVS
					Hẽt dies.xxviij.vel.xxix.Luna.xxix.Nox hẽt ho.xiiij.dies ho.x.
j		d	Calẽdis	1	Ignatii epiſcopi ⁊ marty. Simplex.282.
					Finis quarti emboliſmi.
	xj	e	iiij no.	2	Purificatio ſanctę Marię virg. Totum dup.283.
ix	xix	f	iij no.	3	Blaſii epiſcopi ⁊ martyris. Simplex. 285.
	viij	g	prid.no.	4	Anniuerſarium patrum ⁊ matrum.ix.lec
xvij		A	Nonis.	5	Agathę virginis ⁊ marty. duplex. 286.
vj	xvj	b	viij id.	6	Dorothee virginis ⁊ marty. ſimplex. 287.
					Uedaſti, ⁊ Amandi confeſſorum. Memoria.
					✠. Poſt nonas Februi debet Luna noua requiri.
					Inq; ſequenti die celebrabitur terminus ille.
	v	c	vij id.	7	
xiiij		d	vj id.	8	
iij	xiij	e	v id.	9	Apollonię virginis, ⁊ marty. iij.lec. 288.
					Initium.xl.
	ij	f	iiij id.	10	Scolaſticę virginis. iii.lec. 288.
xj		g	iij id.	11	
	x	A	prid. id.	12	
xix		b	Idibꝰ.	13	
viij	xviij	c	xvj cal.	14	Martij. Ualentini martyris. iii.lec. 288.
	vij	d	xv cal.	15	
		e	xiiij cal.	16	
					Sol in Piſcibus.
	xv	f	xiij cal.	17	
	iiij	g	xij cal.	18	
		A	xj cal.	19	
	xij	b	x cal.	20	
					✠. Finis adeſt hyemis quo diuus tempore ſurgis
	j	c	ix cal.	21	In cathedra Petrus ver dabit illa dies.
		d	viij cal.	22	Cathedra ſancti Petri. Simplex. 289.
					Uer oritur.
	ix	e	vij cal.	23	Uigilia.
		f	vj cal.	24	Mathię apoſtoli. Totum duplex. 290.
					Locus biſſexti.
					✠. Bis ſextum ſextę Martis tenuere calendę.
					Poſteriore die celebrantur feſta Mathię.
	xvij	g	v cal.	25	
	vj	A	iiij cal.	26	
		b	iij cal.	27	✠ iiij
	xiiii	c	prid.cal.	28	

MARTIVS

Habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet hor.xij. dies vero.xij.

	Aureus numer⁹				
	iij	d	Calēdis	1	Albini epiſcopi ꝛ confeſſoris.iij.lec. 291.
		e	vj no.	2	
	xj	f	v no.	3	
		g	iiij no.	4	
	xix	A	iij no.	5	Incipit ſeptimus emboliſmus.
	viij	b	prid. no.	6	Incipit tertius emboliſmus.
		c	Nonis.	7	Sancti Thomę de Aquino. Totum duplex. 291.
					℣. Poſt nonas martis vbi ſit noua Luna require
					Tertia lux domini proxima paſcha tenet.
					Paſcha nec vndenas Aprilis ante Calendas.
					Nec poſt ſeptenas Maij valet eſſe Calendas.
	xvj	d	viij id.	8	
	v	e	vij id.	9	
		f	vj id.	10	
	xiij	g	v id.	11	Clauis Paſchę.
	ij	A	iiij id.	12	Gregorij papę.Totum duplex. 294.
		b	iij id.	13	
	x	c	prid. id.	14	Octaua ſancti Thomę. Memoria. Vltima quadrageſima.
		d	Idibus.	15	Aequinoctium vernale.
	xviij	e	xvij cal.	16	Aprilis.
	vij	f	xvj cal.	17	
		g	xv cal.	18	
	xv	A	xiiij cal.	19	Ioſeph ſponſi btē Marię virg. totū duplex. 295.
	iiij	b	xiij cal.	20	(Sol in Ariete.
xvj		c	xij cal.	21	Benedicti abbatis.duplex. 296.
v	xij	d	xj cal.	22	
					℣. Quę tenet vndenas Aprilis Luna Calendas
					Epactę numerū monſtrat per quemlibet annum.
	j	e	x cal.	23	
xiij		f	ix cal.	24	
ij	ix	g	viij cal.	25	Annunciatio dominica.Totum duplex. 297.
		A	vij cal.	26	
x	xvij	b	vj cal.	27	Nota ꝙ vbicunqꝫ iſte niger aureus numerus anni
	vj	c	v cal.	28	currentis ſiue in Martio, ſiue Aprili, ceciderit: ibi
xviij		d	iiij cal.	29	proxima dñica celebratur Paſcha reſur. ſed ſi ex
vij	xiiij	e	iij cal.	30	oppoſito aurei numeri caderet litera dñicalis, non
	iij	f	prid.cal.	31	illa dñica, ſed ſequenti celebrabitur Paſcha.

APRILIS

Habet dies.xxx.Luna.xxix.Nox habet horas.x.Dies vero.xiiij.

	Aureus numerus				
xv		g	Calēdis	1	
iiij	xj	A	iiij no.	2	
		b	iij no.	3	
					Finis ſeptimi emboliſmi.
xij	xix	c	prid.no.	4	Ambroſij epiſcopi.Totum duplex. 299.
					Finis tertij emboliſmi.
j	viij	d	Nonis.	5	Vincentij ꝯfeſ.ordinis predicatorum.totū dup. 300.
					℣. Quere nouā Lunā poſt nonas menſis Aprilis.
					Inde vigeſima lux eſt terminus vnde rogabis.
	xvj	e	viij id.	6	
ix	v	f	vij id.	7	
		g	vj id.	8	
xvij	xiij	A	v id.	9	
vj	ij	b	iiij id.	10	
		c	iij id.	11	
xiiij	x	d	prid. id.	12	Octaua ſancti Vincentij.Memoria.
ij		e	Idibꝰ.	13	
	xviij	f	xviij cal.	14	Maij. Tiburtij Valeriani & Maximi.iij.lec. 304.
xj	vij	g	xvij cal.	15	Clauis rogationum.
		A	xvj cal.	16	
xix	xv	b	xv cal.	17	Sol in Tauro.
viij	iiij	c	xiiij cal.	18	
		d	xiij cal.	19	
	xij	e	xij cal.	20	
	j	f	xj cal.	21	
		g	x cal.	22	
	ix	A	ix cal.	23	Georgij marty.Simplex. 304.
		b	viij cal.	24	Adalberti epiſcopi & martyris.iij.lec. 304.
	xvij	c	vij cal.	25	Marci euangeliſtę.totum duplex. 304.
					Vltimum paſcha.
	vj	d	vj cal.	26	
		e	v cal.	27	
	xiiij	f	iiij cal.	28	Vitalis martyris.iij.lec. 305.
	iij	g	iij cal.	29	Petri marty.totū dup. 305. Clauis penteceſtes.
		A	prid.cal.	30	

Digitized by Google

MAIVS

Aureus numer⁹

Habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet hor. viij. Dies vero. xvj.

xj	b	Calẽdis		1	Philippi ⁊ Jacobi aplorum. Totum dup 306.
	c	vj	no.	2	Antonini archiepiſcopi. Totum duplex. 307.
xix	d	v	no.	3	Inuentio ſanctę Crucis. Totum duplex. 308. Alexandri, Euentij, ⁊ Theodoli mar. Memo. Prima dñica poſt feſtum ſanctę Crucis celebrat feſtum ſanctę Catharinę de Senis. Totum duplex cum memoria per octauas ⁊ in octaua die. 310.
viij	e	iiij	no.	4	
	f	iij	no.	5	Athanaſij epiſcopi ⁊ confeſſoris duplex. 311. ℣. Luna reperta prius poſt Maij tertio nonas. Datq; quatuor dies eſt ſancti terminus ignis.
xvj	g	prid.	no.	6	Joannes ante portam Latinam. duplex. 312.
v	A	Nonis.		7	
	b	viij	id.	8	Apparito ſancti Michaelis. totum duplex. 312.
xiij	c	vij	id.	9	Gregorij Nazanzeni. duplex. 313.
ij	d	vj	id.	10	Gordiani ⁊ Epimachi martyrum. iij. lec. 313.
	e	v	id.	11	
x	f	iiij	id.	12	Nerei Archilei ⁊ Pancratij marty. iij. lec. 313.
	g	iij	id.	13	Seruatij confeſſoris. iij. lec. 314.
xviij	A	prid.	id.	14	
vij	b	Idibus.		15	
	c	xvij	cal.	16	Junij.
xv	d	xvj	cal.	17	
iiij	e	xv	cal.	18	Sol in Geminis.
	f	xiiij	cal.	19	Potentianę virginis. iij. lec. 314.
xij	g	xiij	cal.	20	
j	A	xij	cal.	21	
	b	xj	cal.	22	
ix	c	x	cal.	23	
	d	ix	cal.	24	
xvij	e	viij	cal.	25	Urbani papę ⁊ martyris. iij. lec. 314. Eſtas oritur.
vj	f	vij	cal.	26	℣. Uer fugat Urbanus properans veſtigia tranſit.
	g	vj	cal.	27	Æſtas quem ſequitur fructibus apta magis.
xiiij	A	v	cal.	28	
iij	b	iiij	cal.	29	
	c	iij	cal.	30	
xj	d	prid.	cal.	31	Petronillę virginis. iij. lec. 314.

Digitized by Google

Aureus numerꝰ		IVNIVS		
				Habet dies.xxx.Luna.xxix.Nox habet hor.viij.Dies vero.xvj.
	e	Calēdis	1	
xix	f	iiij no.	2	Marcellini ⁊ Petri martyrum. iij.lec.314.
viij	g	iij no.	3	
xvj	A	prid. no.	4	
v	b	Nonis.	5	
	c	viij id.	6	
xiij	d	vij id.	7	
ij	e	vj id.	8	Medardi epiſcopi ⁊ confeſſoris. iij.lec.315.
	f	v id.	9	Primi ⁊ Feliciani martyrum. iij.lec.315.
x	g	iiij id.	10	
	A	iij id.	11	Barnabe apoſtoli.totum duplex.315.
xviij	b	prid. id.	12	Baſilidis Cirini Naboris,⁊ Nazarij m̄. iij.lec.316.
vij	c	Idibus.	13	Antonij confeſſoris. iij.lec.316.
	d	xviij cal.	14	Iulij. Baſilij epi ⁊ confeſſoris.duplex.316. Solſtitium eſtiuale.
				℟.Solſtitium tribuit nobis biſquinque Ioannes. Premiſſis monens ſic docet illa dies.
xv	e	xvij cal.	15	Viti ⁊ Modeſti marty. iij.lec.317.
iiij	f	xvj cal.	16	Martialis epiſcopi ⁊ confeſſoris. iij.lec.317. Item Cirici ⁊ Iulite marty. Memoria.
	g	xv cal.	17	Sol in Cancro.
xij	A	xiiij cal.	18	Marci ⁊ Marcelliani martyrum. iij.lec.317.
j	b	xiij cal.	19	Geruaſij ⁊ Protbaſij martyrum.Simplex.318.
	c	xij cal.	20	
ix	d	xj cal.	21	
	e	x cal.	22	Sanctorum decē millium marty.Simplex. 318.
xvij	f	ix cal.	23	Vigilia.319.
vj	g	viij cal.	24	Natiuitas ſancti Ioannis baptiſtę. totu dup. 319.
	A	vij cal.	25	
xiiij	b	vj cal.	26	Ioannis ⁊ Pauli martyrum.Simplex.322.
iij	c	v cal.	27	
	d	iiij cal.	28	Leonis papę. Memoria. Vigilia.
xj	e	iij cal.	29	Apoſtolorum Petri ⁊ Pauli. totum duplex. 323.
	f	prid.cal.	30	Commemoratio ſancti Pauli. duplex.326.

Digitized by Google

Aureus numer⁹

IVLIVS

Habet dies.xxxi.Luna.xxx.Nox habet hor.viij.Dies vero.xvi.

xix	g	Calēdis	1	Octaua ſancti Joannis Baptiſte.Simplex.
viij	A	vj no.	2	Viſitatio beatę Marię virgi.Totum duplex.329.
	b	v no.	3	Proceſſi ⁊ Martiniani martyrū. Memoria.328.
xvj	c	iiij no.	4	
v	d	iii no.	5	
	e	prid. no.	6	Octaua apoſtolo⁊ Petri ⁊ Pauli.Simplex.331
xiij	f	Nonis.	7	
ij	g	viij id.	8	
	A	vij id.	9	Octaua viſitationis.Simplex.332.
x	b	vj id.	10	Septem fratrum martyrum.iij.lec.333.
	c	v id.	11	Procopij abbatis. iij.lec.333.
xviij	d	iiij id.	12	Anniuerſariū ſepulto⁊ in cemeterijs nr̄is.ix.lec.
vij	e	iij id.	13	
	f	prid. id.	14	

Dies caniculares.

℣. Incipiunt Julij Pridie Idus caniculares
Et pridie nonas Septembris fine reſultant.

xv	g	Idibus.	15	
iiij	A	xvij cal.	16	Auguſti.
	b	xvj cal.	17	Alexij confeſſoris. iij.lec.333.
xij	c	xv cal.	18	Sol in Leone.
j	d	xiiij cal.	19	
	e	xiij cal.	20	Margarite virginis ⁊ martyris.Simpl 334.
ix	f	xij cal.	21	Praxedis virginis. iij.lec.334.
	g	xj cal.	22	Marię magdalenę.totū dup.335.
xvij	A	x cal.	23	Apollinaris epiſcopi, ⁊ martyris. Memoria.
vj	b	ix cal.	24	Chriſtinę virginis ⁊ marty. Memoria. Vigilia.
	c	viij cal.	25	Jacobi apoſtoli.totum dup.337. Chriſtophori,⁊ cucufa.marty. Memo.
xiiij	d	vij cal.	26	Annę matris ſanctę Marię.Totum duplex.338.
iij	e	vj cal.	27	Marthę virginis.duplex.339.
	f	v cal.	28	Nazarij Celſi Pantaleonis marty. Memoria.
xi	g	iiij cal.	29	Octaua ſanctę Marię magdalenę.ſimplex.340. Felicis Siplicij Fauſtini,⁊ Beatricis m. Memo.
xix	A	iij cal.	30	Abdon ⁊ Sennen marty. iij.lec.341.
	b	prid.cal.	31	Germani epi ⁊ confeſſoris. iij.lec.341.

Digitized by Google

Aureus numer⁹

AVGVSTVS

Habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet hor. x. Dies vero. xiiij.

viij	c	Calēdis	1	Ad vincula ſancti Petri. ſimplex. 341. Sanctorum Machabeorum. Memoria.
xvj	d	iiij no.	2	Stephani papę ꝛ martyris. iij. lec. 343. Incipit ſextus emboliſmus.
v	e	iij no.	3	Inuentio ſancti Stephani. ſimplex. 344
	f	prid. no.	4	
xiij	g	Nonis.	5	Beati Dominici confeſſoris. totum duplex. 344.
ij	A	viij id.	6	Tráſfiguratio. Dñi nři Jeſu Chři. totū dup. 347. Sixti Feliciſſimi ꝛ Agabiti. Memoria.
	b	vij id.	7	Donati epiſcopi ꝛ martyris. Memoria.
x	c	vj id.	8	Ciriaci ſociorumq́ eius. Memoria.
	d	v id.	9	Vigilia.
xviij	e	iiij id.	10	Laurentij martyris. duplex. 351.
vij	f	iij id.	11	Tyburtij martyris. Memoria.
	g	prid. id.	12	Octaua ſancti Dominici. ſimplex. 311.
xv	A	Idibus.	13	Hippolyti ſociorumq́ eius. ſimplex. 353.
iiij	b	xix cal.	14	Septemb. Euſebij preſbi ꝛ cóf. Me. Vigilia.
	c	xviij cal.	15	Aſſumptio beatę Marię virg. totū duplex. 354.
xij	d	xvij cal.	16	
j	e	xvj cal.	17	Octaua ſancti Laurentij. ſimplex.
	f	xv cal.	18	Agapiti martyris. Memoria. Sol in Virgine.
ix	g	xiiij cal.	19	
	A	xiij cal.	20	Bernardi abbatis. duplex. 359.
xvij	b	xij cal.	21	
vj	c	xj cal.	22	Octaua aſſumptio. ſanctę Marię. ſimplex. Timothei, ꝛ Simphoriani marty. Memoria.
	d	x cal.	23	Vigilia.
xiiij	e	ix cal.	24	Bartholomęi apoſtoli. totum dup. 359.
iij	f	viij cal.	25	Ludouici confeſſoris. ſimplex. 360. ✠ Principium autumno Ludouici feſta dedere Sic currunt breuibus tempora temporibus.
	g	vij cal.	26	
xj	A	vj cal.	27	Ruffi martyris. iij. lec. 361.
xix	b	v cal.	28	Auguſtini epiſcopi. totum duplex. 361.
	c	iiij cal.	29	Decollatio. ſancti Joannis baptiſtę. duplex. 363. Sabinę martyris. Memoria.
viij	d	iij cal.	30	Felicis, ꝛ Adaucti martyrum. Memoria.
	e	prid. cal.	31	Finis ſexti emboliſmi.

Digitized by Google

SEPTEMBER

Habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet hor. xij. dies vero. xij.

xvj	f	Calẽdis		1	
v	g	iiij	no.	2	Incipit ſecundus emboliſmus.
	A	iij	no.	3	
xiij	b	prid.	no.	4	Octaua ſancti Auguſtini. Simplex. 365.
					Dies caniculares terminantur.
ij	c	Nonis.		5	Anniuerſariū familiariū, ꝛ benefa. ord. nr̃i. ix. lec.
	d	viij	id.	6	Egidij abbatis. iij. lec. 366.
x	e	vij	id.	7	Marcelli marty. iij. lec. 366.
	f	vj	id.	8	Natiuitas ſancte Marię virg. totum dup. 366.
xviij	g	v	id.	9	Gorgonij martyris. Memoria.
vij	A	iiij	id.	10	
	b	iij	id.	11	Prothi, ꝛ Hiacinthi martyrum. Memoria.
xv	c	prid.	id.	12	
iiij	d	Idib⁹.		13	
					✠. Equa dies nocti eſt autumni tempore lector.
					Eſto memor ſacram tunc celebrare Crucem.
					Equinoctium autumnale.
	e	xviij	cal.	14	Octob. Exaltatio ſanctę Crucis. duplex. 369.
xij	f	xvij	cal.	15	Octaua ſanctę Marię. ſimplex. 371.
					Nicomedis. Memoria.
j	g	xvj	cal.	16	Euphemię virginis ꝛ martyris. iij. lec. 372.
	A	xv	cal.	17	Lamberti epi ꝛ marty. iij. lec. 372. Sol in Libra.
ix	b	xiiij	cal.	18	Cornelij ꝛ Cypriani. duplex. 372.
	c	xiij	cal.	19	
xvij	d	xij	cal.	20	Vigilia. 373.
vj	e	xj	cal.	21	Matthęi apoſtoli ꝛ euangeliſtę. totum dup. 374.
	f	x	cal.	22	Mauritij ſociorumq; eius. ſimplex. 375.
xiiij	g	ix	cal.	23	
iij	A	viij	cal.	24	
	b	vij	cal.	25	
xj	c	vj	cal.	26	
xix	d	v	cal.	27	Coſmę ꝛ Damiani martyrum. ſimplex. 375.
	e	iiij	cal.	28	Vinceslai martyris. iij. lec. 376.
viij	f	iij	cal.	29	Michaelis archangeli. totum duplex. 376.
	g	prid.	cal.	30	Hieronymi presbyteri. totum duplex. 378.

Digitized by Google

Aureus numer⁹ OCTOBER

Habet dies.xxx.Luna.xxx.Nox habet hor.xiiij.Dies vero.x.

xvj	A	Calēdis		1	Finis ſecundi emboliſmi.
v	b	vj	no.	2	
xiij	c	v	no.	3	
ij	d	iiij	no.	4	Franciſci confeſſoris.duplex. 380.
	e	iij	no.	5	
x	f	prid.	no.	6	Octaua ſancti Michaelis. ſimplex. 381.
	g	Nonis.		7	Marci papę & confeſſoris.iij.lec. 381. Sergij, Bacchi, & ſociorum marty. Memoria.
xviij	A	viij	id.	8	Remigij epiſcopi & confeſſoris. 382.
vij	b	vij	id.	9	Dionyſij ſociorumq; eius.totum dup. 382.
	c	vj	id.	10	Anniuerſarium oīum fratrū noſtri ordinis.ix.lec.
xv	d	v	id.	11	Leodegarij epiſcopi & martyris. iij.lec. 383.
iiij	e	iiij	id.	12	
	f	iij	id.	13	Eduardi confeſſoris. iij.lec. 383.
xij	g	prid.	id.	14	Calixti papę & martyris. iij.lec. 383.
j	A	Idibus.		15	
	b	xvij	cal.	16	Nouembris.
ix	c	xvj	cal.	17	
	d	xv	cal.	18	Lucę euāgeliſtę.totū du. 384. Sol in Scorpione.
xvij	e	xiiij	cal.	19	
vj	f	xiij	cal.	20	
	g	xij	cal.	21	Vndecim millium virginum mar.totuз dup. 385.
xiiij	A	xj	cal.	22	Hylarionis abbatis. iij.lec. 386.
iij	b	x	cal.	23	
	c	ix	cal.	24	
xj	d	viij	cal.	25	Criſpini & Criſpiniani martyrum. iij.lec. 386.
xix	e	vij	cal.	26	
	f	vj	cal.	27	Vigilia.
xviij	g	v	cal.	28	Simonis & Iudę apoſtolorum.totum dup. 386.
	A	iiij	cal.	29	
xvij	b	iij	cal.	30	
v	c	prid.	cal.	31	Quintini martyris. Memoria. Vigilia.

NOVEMBER

Habet dies.xxx. Luna.xxix. Nox habet ho.xvi. Dies vero.viij.

Aureus numer⁹				
	d	Calēdis.	1	Feſtiuitas oium ſanctorum. totum duplex. 387.
xij	e	iiij no.	2	Cōmemoratio oium fideliū defuncto.ix.lec. 390.
ij	f	iij no.	3	Incipit quintus embolismus.
	g	prid.no.	4	
x	A	Nonis.	5	
	b	viij id.	6	
xviij	c	vij id.	7	
vij	d	vj id.	8	Octaua omnium ſanctorum. ſimplex. 349.
	e	v id.	9	Theodori martyris.iij.lec. 350.
xv	f	iiij id.	10	Quatuor coronatorum.iij.lec. 350.
iiij	g	iij id.	11	Martini epiſcopi ꝛ confeſſoris. totum dup. 351. Mennę martyris. Memoria.
	A	prid. id.	12	
xij	b	Idibus.	13	Britij epiſcopi ꝛ confeſſoris. Memoria.
j	c	xviij cal.	14	Decembris.
	d	xvij cal.	15	
ix	e	xvj cal.	16	
	f	xv cal.	17	Sol in Sagittario.
xvij	g	xiiij cal.	18	Octaua ſancti Martini. ſimplex. 353.
vj	A	xiij cal.	19	Sanctę Eliſabeth viduę.iij.lec. 354.
	b	xij cal.	20	
xiiij	c	xj cal.	21	Preſentatio virginis. totum duplex. 354.
iij	d	x cal.	22	Cecilię virginis ꝛ martyris. duplex.
	e	ix cal.	23	Clementis papę ꝛ martyris. ſimplex. 356. ℣. Principiū eſt hyemis Clemēs q frigora ſentit. Et monet hic ſanctus corpora noſtra tegi.
xj	f	viij cal.	24	Chriſogoni martyris.iij.lec.
xix	g	vij cal.	25	Catharinę virginis ꝛ marty. totum duplex. 357.
	A	vj cal.	26	
viij	b	v cal.	27	Vitalis ꝛ Agricolę martyrum.iij.lec. 359.
	c	iiij cal.	28	
xvj	d	iij cal.	29	Saturnini epiſcopi ꝛ marty. Memoria. Vigilia.
v	e	prid.cal.	30	Andreę apoſtoli. totum duplex. 250. Andreę feſto vicinior ordine quouis Aduentū dñi prima colit feria. Si cadat i lucē dñi celebrat ibidē. Aduentum Domini non eſt celebrare Decemb. Poſt ternas nonas nec quinas ante Calendas.

Digitized by Google

DECEMBER

Aureus numer⁹

Habet dies.xxxj.Luna.xxx.Nox habet hor.xvj. dies vero.viij.

Aureus numerus					
xiij	f	Calēdis	1	Finis quinti emboliſmi	
ij	g	iiij no.	2	Incipit primus emboliſmus.	
	A	iij no.	3		
x	b	prid.no.	4	Barbarę virginis & marty.ſimplex.252.	
	c	Nonis.	5	Incipit quartus emboliſmus.	
xviij	d	viij id.	6	Nicolai epiſcopi.duplex. 253.	
vij	e	vij id.	7	Ordinatio ſancti Ambroſij epi, & confeſ.dup.255. Octa.ſancti Andreę. Memoria.	
	f	vj id.	8	Sanctificatio ſanctę Marię virgi. totum dup.256.	
xv	g	v id.	9		
iiij	A	iiij id.	10		
	b	iij id.	11	Damaſi papę, & confeſſoris. iij.lec,256.	
xij	c	prid. id.	12		
j	d	Idib⁹.	13	Lucię virginis & martyris.duplex.257.	
	e	xix cal.	14	Januarij	
ix	f	xviiij cal.	15	Solſtitium hyemale. ¶. Ante diem decimum Chriſti naſcentis habetur Solſtitium, certi ſi ratione ſumus.	
	g	xvij cal.	16		
xvij	A	xvj cal.	17		O ſapientia.
vj	b	xv cal.	18		Sol in Capricorno.
	c	xiiij cal.	19		
xiiij	d	xiij cal.	20		Vigilia.
iij	e	xij cal.	21	Thomę apoſtoli. totum duplex.285.	
	f	xj cal.	22		
xj	g	x cal.	23		
xix	A	ix cal.	24		Vigilia.
	b	viij cal.	25	Natiuitas dñi noſtri Jeſu Chriſti. totum dup.63.	
viij	c	vij cal.	26	Stephani prothomartyris. totum duplex.259.	
	d	vj cal.	27	Joannis apoſtoli & euangeliſtę. totum duplex.261.	
xvj	e	v cal.	28	Sanctorum Innocentum. ſimplex.263.	
v	f	iiij cal.	29	Thomę epiſcopi & martyris. ſimplex.265.	
	g	iij cal.	30		
xiij	A	prid.cal.	31	Sylueſtri papę. ſimplex.266.	

B.S.D. ✣✣

Incipiunt Tabule per quas vnuſquiſque ſi vult poteſt faciliter reperire pſalmos, et hymnos.

Ad dominum cum tribularer 37
Ad te domine leuaui animam meam 6
Ad te leuaui oculos meos 37
Ad te domine clamabo deus 7
Afferte domino filii dei 7
Attendite popule meus 21
Audite hec omnes gentes 13
Audite celi que loquor 43
Beatus vir qui non abijt 1
Beatus vir qui timet 32
Beatus qui intelligit. 11
Beati immaculati 34
Beati quorum remiſſe 8
Beati omnes qui timent 37
Benedictus dominus deus meus 40
Benedictus dominus deus Iſrael 45
Benedicite omnia opera 44
Benedicam dominum in omni tempore 9
Benedixiſti domine terram 24
Benedic anima mea.j. 28
Benedic anima mea ij. 29
Bonum eſt confiteri domino 26
Bonitatem feciſti 35
Cantate domino.j. 27
Cantate domino.ij. 27
Cantemus domino glorioſe 42
Celi enarrant 5
Cantate.iij. 42
Clamaui in toto corde 36
Confitebor tibi domine.j. 2
Confitebor tibi domine.ij. 32
Confitebor tibi domine.iij. 39
Confitebor tibi domine.iiij. 42
Confitemini domino et inuoca. 29
Confitemini domino quoniam.j. 30
Confitemini domino quoniam.ij. 31
Confitemini domino quoniam.iij. 33
Confitemini domino quoniam.iiij. 39
Confitebimur tibi deus 21
Conſerua me domine 4
Credidi propter quod 33
Cum inuocarem exaudiuit 1
Deus deus meus ad te de lu. 17
Deus deus meus reſpice 6
Deus miſereatur noſtri 18
Deus in nomine tuo 15
Deus auribus noſtris 12
Deus noſter refugium 13
Deus deorum dominus 14
Deus repuliſti nos 16
Deus in adiutorium 19
Deus iudicium tuum 19
Deus venerunt gentes 22
Deus ſtetit in ſynagoga 23
Deus quis ſimilis erit tibi 23
Deus vltionum dominus 26
Deus laudem meam 31
Defecit in ſalutare 35
De profundis clamaui 38
Diligam te domine 4
Dilexi quoniam exaudiet 33
Dixit dominus domino meo 32
Dixit inſipiens.j. 3
Dixit inſipiens.ij. 15
Dixi cuſtodiam vias 11
Dixit iniuſtus vt 10
Domine quid multiplicati 1
Domine deus meus in te 1
Dominus regnauit decorem 26
Domini eſt terra 6
Dominus illuminatio 7
Domine ne in furore.j. 1
Domine ne in furore.ij. 10
Domine dominus noſter 2
Domine quis habitabit 3
Domine in virtute tua 5
Dominus regit me 6
Domine refugium factus 26
Domine deus ſalutis 24
Dominus regnauit exultet 27
Dominus regnauit iraſcantur 28
Domine exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat 28
Domine exaudi orationem meã: auribus 40
Domine audiui auditionem 43
Domine non eſt exaltatum 38
Domine probaſti me 39
Domine clamaui ad te 40
Ecce quam bonum 38
Ecce nunc benedicite 38
Ego dixi in dimidio 42
Eripe me de inimicis 16
Eripe me domine ab homine malo 39
Eructauit cor meum 12
Exaudi domine iuſtitiam 4
Exaudiat te dominus 5

Exaudi

Tabula Pſalmorum ⁊ Hymnorum

Exaudi deus orationem meam.j. 15
Exaudi deus orationem meam.ij. 17
Exaudi deus deprecationem meam 6
Exaltabo te domine, quoniam 8
Exaltabo te deus meus rex 41
Expectans expectaui 11
Exultauit cor meum 42
Exultate deo adiutori 23
Exultate iuſti in domino 8
Exurgat deus ⁊. 18
Fundamenta eius 24
Inclina domine aurem 24
In conuertendo dominus 37
In domino confido 3
In exitu Iſrael 33
Iniquos odio habui 35
In te domine ſperaui.j. 8
In te domine ſperaui.ij. 19
Iubilate deo omnis terra ſer. 28
Iubilate deo omnis terra pſal. 17
Iudica me domine 7
Iudica domine nocentes 9
Iudica me deus ⁊. 12
Laudate dominum de cęlis 41
Laudate pueri dominum 32
Laudate dominum omnes gentes 33
Laudate nomen domini 38
Laudate dominum in ſanctis 42
Lauda anima mea dominum 41
Laudate dominum quoniam bonus 41
Lauda Ieruſalem dominum 41
Legem pone mihi domine 34
Lętatus ſum in his 37
Leuaui oculos meos 37
Magnus dominus ⁊ laudabilis 13
Magnificat anima mea dominum 46
Memor eſto verbi tui 34
Memento domine 38
Mirabilia teſtimonia 36
Miſerere mei deus ſecundum 14
Miſerere mei deus, quoniam con. 15
Miſerere mei deus miſerere 15
Miſericordias domini 25
Miſericordiam ⁊ iudicium 28
Niſi quia dominus erat 37
Niſi dominus ędificauerit 37
Noli emulari in malignan. 10
Notus in iudęa deus 21
Nonne deo ſubiecta 16
Nunc dimittis ſeruum 46
Omnes gentes plaudite 13
Paratum cor meum deus 31
Principes perſecuti 36
Quam bonus Iſrael deus 20
Quam dilecta tabernacula 24
Quare fremuerunt 1
Quemadmodum deſiderat cer. 12
Quicunque vult ſaluus eſſe 45
Quid gloriaris in malitia 14
Qui regis Iſrael intende 23
Qui confidunt in domino 37
Qui habitat in adiutorio 26
Quomodo dilexi legem 35
Retribue ſeruo tuo 34
Saluum me fac domine 3
Saluum me fac deus 18
Sępe expugnauerunt me 38
Si vere vtiqꝫ 16
Super flumina babylonis 39
Te decet hymnus 17
Te deum laudamus 45
Venite exultemus domino 21
Verba mea auribus 7
Voce mea ad dominum.j. 21
Voce mea ad dominum.ij. 40
Vſquequo domine obliuiſceris 3
Vt quid deus repuliſti. 20

¶ Tabula hymnorum ſecundum ordinem alphabeti.

Adeſto ſancta Trinitas 162
Ad cęnam agni prouidi 142
Adeſt triumphus 305
Antra deſerti teneris 320
Angulare fundamentum 245
A patre vnigenitus 75
A ſolis ortus cardine 68
Atre noctis 307
Audi benigne conditor 105
Aurora lucis rutilat 142
Aurea luce ⁊. 324
Aue maris ſtella 283
Grata nobis gaudia 158
Catharine collaudemus 402
Caterua matrum perſonat 265
Celi ciues applaudite 363
Conditor alme ſiderum 49
Chriſte redemptor omnium ex pa. 63
Chriſte redemptor omnium conſer. 390
Chriſte qui lux es ⁊ dies 105
Chriſte ſanctorum decus 378

Tabula Hymnorum

Cum ſol ad curſum 308
D eus tuorum militum 406
Doctor egregie Paule 277
E ece iam noctis 82
Eterne rex altiſſime 153
Eterna Chriſti munera, apo. 405
Eterna Chriſti munera ꝛ mar. 408
Exultet mentis iubilo 291
Exultet claro 306
Eterni patris vnice 337
Exultet celum laudibus 405
Exultet laudibus ſacrata 347
G aude mater eccleſia 345
Gaude mater pietatis 349
H oſtis Herodes 71
Hymnum noue letitie 347
Hec tue virgo 310
Huius obtentu 410
Iam bone paſtor 341
Iam Chriſte ſol iuſtitie 107
Iam Chriſtus aſtra 159
Iam ferox miles 311
Iam lucis orto 82
Ieſu noſtra redemptio 142
Ieſu ſaluator ſeculi 388
Ieſu redemptor omnium 404
Ieſu corona virginum 410
Impleta gaudent viſcera 159
Iſte confeſſor 408
L auda mater eccleſia Thome 293
Lauda mater eccleſia lauda 335
Laudibus virgo nimis 310
Lucis creator optime 83
Luſtris ſex qui iam 124
Lumen in terris 300
M agne pater Auguſtine 361
Magne dies letitie 305
Magne Vincenti 302
Martyr dei qui vnicum 407
Mente iucunda 300
N octe ſurgentes vigilemus 79
Nouus athleta domini 345
Nouum ſydus exoritur 349
Nunc ſancte nobis ſpiritus 82
O glorioſa domina ex 285
O lux beata trinitas 79
O nimis felix meritiq; 321
O trinitas laudabilis 164
Originale crimen 309. ꝛ 371
P ange lingua glorioſi prelium 122
Pange lingua glorioſi corporis 166
Pange lingua glorioſe 403
Pia mater ꝛ humilis 411
Preſens dies expendatur 404
Q uem terra pontus 283
R ector potens verax 82
Rerum deus tenax vigor 82
S acris ſolennijs 166
Salue crux ſancta 308. ꝛ 369
Sanctorum meritis 407
Sermone blando angelus 142
Summi largitor premij 105
T e lucis ante terminum 79
Tibi Chriſte ſplendor 376
Thomas inſignis genere 291
Tu Chriſte noſtrum 154
V eni redemptor 63
Veni creator ſpiritus 159
Verbum ſupernum prodiēs a patre olim 49
Verbum ſupernū prodiens nec patris 168
Vexilla regis 122
Virginis proles 410
Vox clara ecce 51
Urbs beata Ieruſalem 242
Ut queant laxis 319
Ut Antonini gloriam 307
Victime paſchali. 128

Finis.

Digitized by Google

Incipit tabula epiſtolarum, & euã-
geliorũ totius anni ſm ordinẽ
fratrum prædicatorum.

Dominica prima in aduentu.

Scientes quia hora eſt finis
dñm Ieſum Chriſtum Ro.xiij.
Cum appropinquaſſet finis
qui venit in nomine dñi Ma.xxj.

Dominica ſecunda.

Quæcunq, ſcripta finis
& virtute ſpiritus ſancti Ro.xv.
Erunt ſigna in ſole finis
non tranſibunt Luc.xxj.

Dominica tertia.

Sic nos exiſtimet finis
vnicuiq; a deo j.Cor.iiij.
Cum audiſſet Ioannes finis
viam tuam ante te. Mat.xj.

Feria quarta.

Erit in nouiſſimis finis
domini dei noſtri Iſa.ij.
Locutus eſt dominus ad finis
& eligere bonum Iſa.vij.
Miſſus eſt angelus finis
ſecundum verbum tuum Luc.j.

Feria ſexta.

Egredietur virga finis
cinctorium renum eius Iſa.xj.
Exurgens Maria finis
ſalutari meo. Luc.j.

Sabbato.

Clamabunt ad dominum finis
& ſanabit eos Iſa.xix.
Lætabitur deſerta finis
in fontes aquarum Iſa.xxxv.
Super montem excelſum finis
leuabit eos Iſa.xl.
Chriſto meo cyro finis
ego dñs creaui eum Iſa.xlv.
Angelus domini deſcen. finis
in fornace dicentes Dañ.iij.
Rogamus vos per finis
aduentus ſui ii.Theſſa.ij.
Anno quintodecimo finis
ſalutare dei Luc.iij.

Dominica quarta.

Gaudete in domino finis
in Chriſto Ieſu Phil.iiij.
Miſerunt iudęi finis
Ioannes baptizans Ioan.j.

In vigilia Natiuitatis domini.

Propter ſion non finis
domino in te Iſa.lxij.
Paulus ſeruus finis
domini noſtri Ro.j.
Cum eſſet deſponſata finis
a peccatis eorum Mat.j.

In nocte natiuitatis.

Populus qui ambulabat finis
in ſempiternum Iſa.ix.
Apparuit gratia dei finis
Ieſu domino noſtro Ad Titũ.ij.
Exiit edictum finis
bonę voluntatis Luc.ij.

In aurora natiuitatis.

Spiritus dominus ſuper finis
a domino deo noſtro Iſa lxi.
Apparuit benignitas finis
ſpem vitæ æternæ Ad titũ.iij.
Paſtores loquebantur finis
dictum eſt ad illos Luc.iij.

In miſſa maiori.

Propter hoc ſciet finis
ſalutare dei Iſa.iij.
Multifarie finis
non deficient Heb.j.
In principio erat finis
gratiæ & veritatis Ioan.j.

Dominica infra octa natiui.

Quanto tempore finis
& hæres per Deum Gal.iiij.
Erat Ioſeph finis
erat cum illo Lucę.ij.

In circunciſionę domini.

Apparuit benignitas finis
ſpem vitæ æternæ Titũ.iij.
Poſtquam conſummati finis
in vtero conciperetur Luc.ij.

In vigilia epiphaniæ.

Apparuit benigni finis
ſpem vitæ æternæ Titũ.iij.
Defuncto herode finis
nazareus vocabitur Mat.ij.

In die epiphaniæ.

Surge illuminare finis
Dño annunciantes Iſa.lx.
Cum natus eſſet finis
in regionem ſuam Mat.ij.

Dñica infra octa epipha.

Obſecro vos per finis
alter alterius membra Ro.xij.
Cum factus eſſet finis
deum & homines Luc.ij.

In octa. epipha.

Domine deus meus finis
dicit dñs omnipotens Iſa.xij.
Venit Ieſus a galilæa finis
in quo mihi compla. Mat.iij.

Dñica.j. poſt octa. epipha.

Habentes donationes finis
humilibus conſentientes Ro.xij.
Nuptiæ factæ ſunt finis
diſcipuli eius Ioan.ij.

Dominica ſecunda.

Nolite eſſe prudentes finis
in bono malum Ro.xij.
Cum deſcendiſſet Ieſus finis
in illa hora Matt.viij.

Dominica tertia.

Nemini quicq̃ debeatis finis
eſt dilectio Ro.xiij.
Aſcendente Ieſu finis
obediunt ei Mat.viij.

Dominica quarta.

Induite vos finis
in cordibus veſtris deo Col.iii.
Simile eſt regnum cęlorum finis
in horreum meum Mat.xiij.

Dominica.lxx.

Neſcitis ꝙ hi finis
petra aũt erat Chriſtus i.co.ix.
Simile eſt regnum cęlorum finis
pauci vero electi Mat.xx.

Dominica . lx.

Libenter ſuffertis finis
ꝙ non mentior ii.Cor.xi.
Cum turba plurima finis
afferunt in patientia Luc.viij.

Dominica.l.

Si linguis hominum finis
eſt charitas j.Cor.xiii.
Aſſumpſit Ieſus finis
laudem deo Luc.xviij.

Feria.iiij.in capite ieiunij.

Conuertimini ad me finis
opprobrium in gentibus Iohe.ij.
Cum ieiunatis nolite finis
ibi eſt cor tuum Mat.vj.

Feria quinta.

Egrotauit ezechias finis
protegam eam Iſa.xxxviij.
Cum introiſſet Ieſus finis
in illa hora Mat.viij.

Feria ſexta.

Clama ne ceſſes finis
dñs deus tuus Iſa.lviij.
Audiſtis quia finis
reddet tibi Mat.v.

Sabbato.

Si abſtuleris finis
locutum eſt Iſa.lviij.
Cum ſero eſſet finis
ſalui fiebant Mat.vj.

Dominica prima.xl.

Hortamur vos finis
& omnia poſſidentes ii.Cor.vj.
Ductus eſt Ieſus finis
& miniſtrabant ei Mat.iiij.

Feria ſecunda.

Ecce ego ipſe requiram finis
& iuſtitia Eze.xxxiiij.
Cum venerit filius finis
in vitam æternam Mat.xxv.

Feria tertia.

Quærite dominum finis
miſi illud Iſa.lv.
Cum intraſſet Ieſus finis

Digitized by Google

de regno dei. Mat.21.

Feria quarta.

Dixit dominus ad Moy. finis
&.xl.noctibus. Exo 24.
Venit Elias finis
montem dei Oreb. 3.Re.19.
Acceſſerunt ad Ieſum finis
& mater eſt Mat 12.

Feria quinta.

Quid eſt quod inter vos finis
vita viuet Ezec.18.
Dicebat Ieſus ad eos finis
non creditis mihi Ioan.7

Feria ſexta.

Anima quę peccaue. finis
non morietur Ezec.18.
Erat dies feſtus finis
fecit eum ſanum Ioan.5

Sabbato.

Locutus eſt Moyſes finis
locutus eſt tibi Deut.26
Dixit Moyſes filijs finis
locutus eſt vobis Deut.11
Orationem faciebant finis
in tempore malo 2.Mac.1
Miſerere noſtri deus finis
mirabilia tua Eccle.36
Angelus domini finis
in fornace dicentes Dan.3
Rogamus vos finis
Ieſu Chriſti ſeruetur 1.Theſ.5
Aſſumpſit Ieſus finis
a mor.reſurgat. Mat.17

Dñica.ij.in quadrageſima.

Rogamus vos finis
in ſanctificationem 1.Theſſa.4
Egreſſus Ieſus finis
ex illa hora Mat.15

Feria ſecunda.

Orauit Daniel di. finis
ſuper populum tuum Dañ.9
Ego vado & quæritis finis
facio ſemper Ioan.8

Feria tertia.

Factus eſt ſermo domini finis
in manu Elię 3.Re.17
Locutus eſt Ieſus finis
exaltabitur Matt.23

Feria quarta.

Orauit Mardocheus finis
& canentium Heſter.13
Aſcendens Ieſus finis
pro multis Mat.20

Feria quinta.

Maledictus homo finis
inuentionum ſuarum Ier.17.
Homo quidam erat finis
reſurrexerit credent. Luc.16

Feria ſexta.

Dixit Ioſeph fratribus finis
patri ſuo Geñ.37
Homo erat paterfa. finis
eum habebant. Mat.21

Sabbato.

Dixit Rebecca finis
benedictio tua Geñ.27
Homo quidam habuit finis
inuentus eſt Luc.15

Dominica tertia.

Eſtote imitatores finis
& veritate Eph.4
Erat Ieſus eijciens finis
cuſtodiunt illud Luc.11

Feria ſecunda.

Naaman princeps finis
dominus deus Iſrael. 4.Re.5
Dixerunt phariſęi finis
illorum ibat Luc.4

Feria tertia.

Mulier quædam finis
de reliquo 4.Re.4
Reſpiciens Ieſus finis
gies ſepties Mat.18

Feria quarta.

Honora patrem tuum finis
nominis mei Exod.20
Acceſſerunt ad Ieſum finis
coinquinat hominem Mat.15

Feria quinta.

Factum eſt verbum dñi finis
& vſq; in ſeculum Ier.7
Surgens Ieſus de ſy. finis
ſynagogis Galilęæ Lucæ.4

Feria ſexta.

Conuenerunt filij Iſrael finis
eſt in eis Num.20
Venit Ieſus in ciuitatem finis
ſaluator mundi Ioan.4

Sabbato.

Erat vir in Babylone finis
in die illa Dañ.13
Perrexit Ieſus in finis
iam noli peccare Ioan.8

Dominica quarta.

Scriptum eſt enim quoniam finis
Chriſtus nos liberauit Gal.4
Abijt Ieſus trans ma. finis
in mundum Ioan.6

Feria ſecunda.

Venerunt duæ mulie. finis
iudicium 3.Re.4
Prope erat paſcha finis
in homine Ioan.2

Feria tertia.

Locutus eſt dominus ad finis
populo ſuo Exod 32
Iam die feſto finis
crediderunt in eum Ioan.7

Feria quarta.

Sanctificabo nomen finis
vobis deum Ezec.37
Lauamini mundi finis
comedetis Iſa.1
Prætеriens Ieſus finis
adorauit eum Ioan.9

Feria quinta.

Mulier ſunamitis finis
eſt in Galgala 4.Reg.4
Ibat Ieſus in ciuita. finis
plebem ſuam. Luc.7

Feria ſexta.

Egrotauit filius finis
verum eſt 3.Reg.17
Erat quidam languens finis
crediderunt in eum Ioan.11

Sabbato.

In tempore placito finis
obliuiſcar tui Iſa 49
Ego ſum lux mundi finis
hora eius Ioan.8

Dñica de paſſione.

Chriſtus aſſiſtens finis
in Chriſto Ieſu Heb.9
Quis ex vobis argu. finis
& exiuit de templo Ioan.8

Feria ſecunda.

Factum eſt verbum dñi finis
miſertus eſt populo ſuo Ionę.3
Miſerunt principes finis
credentes in eum Ioan.7

Feria tertia.

Congregati ſunt finis
de lacu leonum Dañ.14
Ambulabat Ieſus finis
metum iudęorum Ioan.7

Feria quarta.

Locutus eſt dominus finis
dominus deus veſter Leui.19
Facta ſunt encenia finis
& ego in patre Ioan.10

Feria quinta.

Orauit Daniel finis
orbem terrarum Dan.3
Rogabat Ieſum quidam finis
vade in pace Luc.7

Feria ſexta.

Domine omnes qui te finis
contere eos Iere.18
Collegerunt pontifices finis
diſcipulis ſuis Ioan.11

Sabbato.

Dixerunt impij finis
furoris tui Ier.18
Subleuatis oculis finis
ad te venio Ioan.17

Dñica

Digitized by Google

Dominica in ramis palmarum.	
Hoc enim ſentite in	finis
eſt dei patris	Philip.2.
Cum appropinquaſſet	finis
in nomine dñi	Mat.21.
Scitis quia poſt	finis
cum cuſtodibus	Matt.26.
Feria ſecunda.	
Dixit Iſaias domine	finis
ſuper deum ſuum	Iſa.50.
Ante ſex dies	finis
ſe ab eis	Ioan.12.
Feria tertia.	
Dixit Hieremias	finis
domine deus meus	Hie.11.
Erat paſcha & azima	finis
monumenti	Mar.14.
Feria quarta.	
Dicite filiæ Sion	finis
reddidit nobis	Iſa.63.
Domine quis credidit	finis
vt non perirent	Iſa.53.
Appropinquabat dies	finis
poſitus fuerat	Luc.22.
Feria quinta.	
Conuenientibus vobis	finis
damnemur	1.Cor.11.
Ante diem feſtum	finis
vos faciatis	Ioan.13.
In paraſceue.	
In tribulatione ſua	finis
holocauſtum	Oſeæ.6.
Menſis iſte	finis
tranſitus domini	Exo.12.
Egreſſus Ieſus	finis
poſuerunt Ieſum	Ioan.18.
Sabbato ſancto.	
In principio creauit	finis
quod patrarat	finis
Factum eſt in vigilia	finis
& dixerunt	Exo.14
Apprehendent ſeptem	finis
& a pluuia	Iſa.4.
Hæc eſt hæreditas	finis
miſi illud	Iſa.54.
Si conſurrexiſtis cum	finis
cum ipſo in gloria	Coloſ.3.
Veſpere autem ſabbati	finis
prędixi vobis.	Mat.28.
In die ſancto paſchæ.	
Expurgate vetus	finis
& veritatis	1.Cor.5.
Maria Magdalene	finis
ſicut dixit vobis	Mat.16.
Feria ſecunda.	
Stans Petrus	finis
credunt in eum	Act.10.
Duo ex diſcipulis	finis
In fractione panis	Luc.24.

Feria tertia.	
Surgens Paulus	finis
Chriſtum dñm noſtrum	Act.13.
Stetit Ieſus in medio	finis
in omnes gentes	Luc.24.
Feria quarta.	
Aperiens Petrus	finis
peccata veſtra	Act.3.
Manifeſtauit ſe	finis
rexiſſet a mortuis	Ioan.21.
Feria quinta.	
Angelus dñi locutus	finis
veniret cæſaream	Act.8.
Maria ſtabat	finis
dixit mihi	Ioan.20.
Feria ſexta.	
Chriſtus ſemel	finis
in dextera dei	1.Pet.3.
Vndecim diſcipuli	finis
mationem ſeculi	Mat.28.
Sabbato.	
Deponentes omnem	finis
conſecuti	1.Pet.2
Vna ſabbati	finis
a mortuis reſurgere	Ioan.20.
Dominica in octa. paſchæ.	
Omne quod natum eſt	finis
dei in ſe	1.Ioan.5
Cum eſſet ſero die	finis
retenta ſunt	Ioan.20.
Dñica prima poſt octa. paſchę.	
Chriſtus paſſus eſt	finis
epiſcopũ aĩarũ veſtrarũ	1.Pet.2.
Ego ſum paſtor bonus	finis
& vnus paſtor	Ioan.10.
Dominica ſecunda.	
Obſecro vos	finis
hæc eſt enim gratia	1.Pet.2
Modicum & iam non	finis
tollet a vobis	Ioan.16.
Dominica tertia.	
Omne datum optimum	finis
animas veſtras	Iac.1.
Vado ad eum	finis
annunciabit vobis	Ioan.16.
Dominica quarta.	
Eſtote factores verbi	finis
ab hoc ſeculo	Iaco.1.
Amen amen dico vobis	finis
a deo exiui	Ioan.16.
Feria.2.& 3.in rogationibus.	
Confitemini alterutrum	finis
multitudinem peccatorũ	Iac.5.
Quis veſtrum habebit	finis
petentibus ſe	Luc.11.
In vigilia aſcenſionis.	
Vnicuiq; noſtrum	finis
plenitudinis Chriſti	Eph.4.
Subleuatis Ieſus	finis

ad te venio	Ioan.17.
In die aſcenſionis.	
Primum quidem ſermonem	finis
euntem in cœlum	Act.1
Recumbentibus vndecim	finis
ſequentibus ſignis	Matt.16.
Dominica infra octa.	
Eſtote prudentes	finis
per Ieſum Chriſtum	1.Pet.4.
Cum venerit paracletus	finis
dixi vobis	Ioan.15.
In vigilia pentecoſtes.	
Tentauit deus Abraham	finis
& habitauit ibi	Gen.22.
Scripſit Moyſes	finis
vſq; compleuit	Deu.31.
Apprehendent ſeptem	finis
& a pluuia	Iſa.4.
Audi Iſrael mandata	finis
conuerſatus eſt	Baru.3.
Factum eſt cum apollo	finis
de regno dei	Ac.19.
Si diligitis me	finis
meipſum	Ioan.14.
In die pentecoſtes.	
Dum complerentur	finis
magnalia dei	Act.2.
Si quis diligit me	finis
ſic facio	Ioan.14.
Feria ſecunda.	
Aperiens Petrus	finis
dñi noſtri Ieſu Chriſti	Act.10.
Sic deus dilexit	finis
ſunt facta	Ioan.3.
Feria tertia.	
Cum audiſſent	finis
ſpiritum ſanctum	Act.8.
Amen amen dico vobis	finis
abundantius habeant	Ioan.10.
Feria quarta.	
Diligite iuſtitiam	finis
habet vocis	Sapien.1.
Stans Petrus	finis
ſaluus erit	Act.2.
Nemo poteſt venire	finis
pro mundi vita	Ioan.6.
Feria quinta.	
Philippus deſcendens	finis
in illa ciuitate	Act.8.
Conuocatis Ieſus	finis
curantes vbiq;	Luc.9.
Feria ſexta	
Aperiens Petrus	finis
cum facie tua	Act.2.
Factum eſt in vna dierum	finis
mirabilia hodie	Act.2.
Sabbato.	
Effundam de ſpiritu	finis
ſaluus erit	Ioel.2.

Digitized by Google

Dixit Moyſes ſi. finis
dñs omnipotens Deu.xvi.
Audi Iſrael quæ ego finis
dederit tibi Deut.xxvj.
Dixit dominus ad Moſi. finis
populus meus Leui.xxvj.
Angelus domini deſcen. finis
in fornace dicentes Dañ.iij.
Conuenit vniuerſa finis
& ſpiritu ſancto Act.xiij.
Surgens Ieſus de finis
ſynagogis galileæ Luc.iiij.

In feſto ſanctę trinitatis

Gaudete perfecti finis
vobis amen ii.Cor.iii.
Erat homo ex phariſeis finis
vitam ęternam Ioan.iii.

In feſto corporis Chriſti.

Ego enim accepi a finis
corpus domini i.Cor.xi.
Caro mea vere eſt finis
viuet in ęternum Io.vi.

Dñica infra octa. corporis Chriſti.

Deus charitas eſt finis
& fratrem ſuum i.Ioan.iii.
Ego ſum panis vitæ finis
in nouiſſimo die Io.vi.

Dñica prima poſt octa. trini.

Nolite mirari ſi. finis
& veritate i.Io.iii.
Homo quidam fecit finis
cœnam meam Luc.xiiij.

Dominica ſecunda.

Humiliamini ſub po. finis
in ſecula ſeculorũ amen i.Pet.v.
Erant appropinquantes finis
pęnitentiam agente Luc.xv.

Dominica tertia.

Exiſtimo enim ꝙ non finis
corporis noſtri Ro.viii.
Eſtote miſericordes finis
fratris tui Lu.vj.

Dominica quarta.

Omnes vnanimes finis
in cordibus veſtris i.Pet.iii.
Cum turbæ irruerent finis
ſecuti ſunt eum Luc.v.

Dominica quinta.

Quicunq; baptiz. finis
antem deo Ro.vi.
Amen amen dico vobis ni. finis
munus tuum Mat.v.

Dominica ſexta.

Humanum dico finis
æterna. In Chriſto Ieſu. Ro.vi.
Cum turba multa finis
dimiſit eos Mar.viii.

Dominica ſeptima.

Debitores ſumus finis
autem Chriſti Ro.viii.
Attendite a falſis finis
in regnum cœlorum Mat.vii.

Dominica octaua.

Non ſimus concupiſcen finis
vt poſſitis ſuſtinere i.Cor.x.
Homo quidam erat diues finis
tabernacula Luc.xvi.

Dominica nona.

Scitis q̃m cum gentes finis
prout vult i.Cor.xii.
Cum appropin. Ieſus finis
in templo Luc.xix.

Dominica decima.

Notum vobis facio finis
vacua non fuit i.Cor.xv.
Duo homines aſcenderunt finis
exaltabitur Luc.xviii.

Dominica vndecima

Fiduciam talem habemus finis
in gloria ii.Cor.iii.
Exiens Ieſus de fini. finis
& mutos loqui Mar.vii.

Dominica duodecima.

Abrahæ dictæ ſunt finis
credentibus Gal.iii.
Beati oculi qui vident finis
fac ſimiliter Luc.x.

Dominica.xiii.

Spiritu ambulate finis
& concupiſcentiis Gal.v.
Cum iret Ieſus in Ieruſalem finis
ſaluum fecit Luc.xvii.

Dominica xiiii.

Si ſpiritu viuimus finis
domeſticos fidei Gal.vi.
Nemo poteſt duobus finis
adiicientur vobis Mat.vi.

Dominica.xv.

Obſecro vos ne finis
ſeculi ſeculorũ amen Eph.iii.
Ibat Ieſus in ciuitatem finis
plebem ſuam Luc.vii.

Dominica.xvi.

Obſecro vos ego finis
ſecula ſeculorũ amen Ephe.iiii.
Cum intraret Ieſus finis
exaltabitur Luc.xiiii.

Feria.iiii.quatuor temporum.

Ecce dies veniunt finis
dicit dñs omnipotens Amos.ix.
Congregatus eſt omnis finis
titudo noſtra Neemiæ.viii.
Reſpondens vnus finis
& ieiunio Mar.ix.

Feria ſexta.

Conuertere Iſrael finis
ambulabunt in eis Oſe.xiiii.
Rogabat Ieſum quidam finis
vade in pace Luc.vii.

Sabbato.

Locutus eſt dominus ad finis
ſabbata veſtra Leu.xxiii.
Locutus eſt dñs ad finis
dñs deus veſter Leu.xxiii.
Dñe deus noſter finis
a diebus antiquis Micheæ.vii.
Factum eſt verbum dñi finis
diligite Zac.viii.
Angelus domini deſcen. finis
in fornace dicentes Dañ.iii.
Tabernaculum factum finis
inuenta Heb.ix.
Arborem fici habebat finis
fiebant ab eo Luc.xiii.

Dominica.xvii.

Gratias ago deo finis
dñi noſtri Ieſu Chriſti ii.Cor.i.
Phariſęi audien. finis
amplius interrogare Mat.xxii.

Dominica.xviii.

Renouamini ſpiritu finis
neceſſitatẽ patienti Eph.iiii.
Aſcendens Ieſus in na. finis
talem hominibus Mat.ix.

Dominica.xix.

Videte quomodo caute finis
in timore Chriſti Ephe.v.
Simile eſt regnũ cęlorũ ho. finis
Pauci vero electi Mat.xxii.

Dominica.xx.

Confortamini in dño finis
verbum dei Ephe.vi.
Erat quidam regulus finis
eius tota Ioan.iiii.

Dominica.xxi.

Confidimus in dño finis
& laudem dei Phil.i.
Simile eſt regnũ cęlorũ ho. finis
cordibus veſtris Mat.xviii.

Dominica.xxii.

Imitatores mei finis
in libro vitæ. Phil.iii.
Abeuntes phariſei finis
dei deo Mat.xxii.

Dominica.xxiii.

Non ceſſamus pro vobis finis
in Chriſto Ieſu Col.i.
Loquente Ieſu ad finis
terram illam Math.ix.

Dominica.xxiiii.

Ecce dies veniunt finis
in terra ſua Iere.xxiii.
Cũ videritis abhominationẽ finis
mea non pręteribũt Mat.xxiiii.

In conſecratione eccleſiæ.

Vidi ciuitatem finis
facio omnia Apoc.xxi.

Ingreſſus

Ingreſſus Ieſus finis
quod perierat Luc.xix.

Incipit tabula de ſanctis.

NOVEMBER.

In vigilia ſancti Andreæ.
Benedictio dñi ſuper finis
coronam gloriæ Eccle.xlv.
Stabat Ieſus & ex finis
filium hominis Io.i.

In die.
Corde creditur ad finis
verba eorum Ro.x.
Ambulans Ieſus finis
ſecuti ſunt eum Mat.iiii.

DECEMBER.

Sanctæ Barbaræ virginis & mar.
Qui gloriatur in cõi
Simile eſt regnũ cœlorũ the. in cõi

Sancti Nicolai epiſcopi.
Ecce ſacerdos ma. in cõi
Sint lumbi veſtri in cõi

In ordinatione ſancti Ambroſij.
Ecce ſacerdos in cõi
Ego ſum paſtor finis
vnus paſtor Ioan.x.

In ſanctificatione beatæ Mariæ.
Ab initio In ſabbatis
Miſſus eſt angelus finis
ſecundum verbum tuum Luc.i.

Damaſi papæ & confeſſoris.
Beatus vir qui inuenit in cõi
Euãge. Homo qdã peregre, in cõi

Sanctæ Luciæ virginis & mar.
Qui gloriatur in cõi
Simile eſt regnũ cœlorũ the. in cõi

Sancti Thomæ apoſtoli.
Iam non eſtis finis finis
in ſpiritu ſancto Eph.ii.
Thomas vnus de finis
crediderunt Ioan.xx.

Sancti Stephani prothomarty.
Stephanus plenus finis
obdormiuit in domino Act.vi.
Ecce ego mitto finis
in nomine domini Mat.xxiiii.

Sancti Ioannis euangeliſtæ.
Qui timet deum finis
hereditabit illum Eccle.xv.
Dixit Ieſus Petro finis
teſtimonium eius Ioan.xxi.

Sanctorum Innocentum.
Vidi ſupra montem finis
ante thronum dei Apoc.xiiii.
Angelus domini appa. finis
quia non ſunt Matt.ii.

Sancti Thomę martyris.
Beatus vir qui in ſapientia in cõi
Niſi granum frumenti in cõi

Sancti Sylueſtri papæ.
Ecce ſacerdos ma. in cõi
Homo quidam peregre in cõi

IANVARIVS.

Sancti Hylarij epiſcopi.
Optaui in cõi
Vos eſtis ſal terræ in cõi

Sancti Mauri abbatis.
Dilectus deo & hominibus in cõi
Nemo accendit in cõi

Marcelli papæ & martyris.
Iuſtus cor ſuum tra. in coi
Homo quidam peregre in cõi

Antonij abbatis.
Iuſtum deduxit in cõi
Nemo accendit in cõi

Priſcæ martyris
Qui gloriatur in cõi
Sile eſt regnũ cœlorũ the. in cõi

Felicis confeſſoris.
Doctrinis variis. in cõi
Qui vos audit finis
ſcripta ſunt in cœlo Luc.x.

Fabiani & Sebaſtiani marty.
Sancti per fidem in cõi
Deſcendens Ieſus de in cõi

Agnetis virginis & marty.
Confitebor tibi domine in cõi
Simile eſt regnũ cœlo. decẽ in cõi

Vincentii martyris.
Beatus vir qui in ſapientia in cõi
Niſi granum frumenti in cõi

Emerentianæ virginis & mart.
Sapientia vincit in cõi
Simile eſt regnũ cęlo. the. in cõi

Timothei epiſcopi & martyris.
Confortare in gratia finis
coram domino ii.Timo.ii.
Si quis vult in cõi

In conuerſione ſcti Pauli apoſtoli.
Saulus adhuc ſpi. finis
quoniã hic eſt Chriſtus Act.ix.
Ecce nos reliquimus finis
poſſidebit Mat.xix.

Policarpi epiſcopi & marty.
Beatus vir, qui in ſapientia in cõi
Niſi granum frumenti in cõi

Ioannis Chryſoſtomi.
Ecce ſacer. mag. qui in dieb. finis
ſanct. amictum Eccle.51.
Vos eſtis ſal terræ in cõi

Agnetis ſecundo.
Sapientia vincit in cõi
Simile eſt regnũ cęlo. the. in cõi

Pauli primi eremitæ.
Dilectus deo in cõi
Nemo accendit in cõi

Iuliani epiſcopi & confeſſoris
Ecce ſacerdos mag. in cõi
Sint lumbi in cõi

FEBRVARIVS

Ignatii epiſcopi & martyris.
Beatus vir qui in ſapientia in cõi
Niſi granum frumenti in cõi

In purificatione beatę Mariæ.
Ecce ego mitto finis
anni antiqui Malac.iij.
Poſtquam impleti ſunt finis
plebis tuæ Iſrael Lucæ.ii.

Blaſij epiſcopi & martyris
Beatus vir qui in ſapientia in cõi
Niſi granum frumenti in cõi

Agathæ virginis & martyris.
Confitebor tibi domine in cõi
Simile eſt regnũ cęlo. the. in cõi

Dorotheæ virginis & marty.
Sapientia vincit in cõi
Simile eſt regnũ cęlo. the. in cõi

ſãctę Apoloniæ, ſicut ſctẽ Doro.

Sanctę Scolaſticæ virginis.
Qui gloriatur in cõi
Simile eſt regnũ cęlo. the. in cõi

Sancti Valentini martyris
Beatus vir qui inuentus in cõi
Nolite arbitrari in cõi

In cathedra ſancti Petri apoſtoli.
Petrus apoſtolus Ieſu Chriſti finis
Ieſu Chriſti dñi noſtri i.Pet.i.
Venit Ieſus in partes finis
ſolutum & in cęlis Mat.xvi.

Sancti mathiæ apoſtoli.
Exurgens Petrus in finis
cum vndecim apoſtolis Act.j.
Confitebor tibi pater finis
& onus meum leue Mat.xi.

Sancti Albini epiſcopi & cõfeſſo.
Ecce ſacerdos in cõi
Vigilate in cõi

MARTIVS.

Sancti Thomę de aquino.
Optaui & datus in cõi
Vos eſtis ſal terrę in cõi

Sancti Gregorii papæ.
Optaui & datus eſt in cõi
Vos eſtis ſal terræ in cõi

Sancti Ioſeph ſponſi beatæ virgi.
Quanto tempore finis
& hæres per deum Gal.iiii.
Erant Ioſeph finis
erat cum illo Lucæ.ii.

Sancti Benedicti abbatis
Dilectus deo & hominibus in cõi
Nemo accendit in cõi

In annunciatione dominica.
Egredietur virga finis
cinctorium renum eius Iſa.xi.
Miſſus eſt angelus finis
ſecundum verbum tuum Luc.i.

APRI-

Digitized by Google

APRILIS.

Sancti Ambroſii epiſcopi

Optaui & datus eſt — in cõi
Vos eſtis ſal — in cõi

Sancti [illegible]acentii confeſſoris

Vidi alterum angelum — finis
fontes aquarum — Apo. 14.
Vos eſtis ſal terræ — in cõi

Sctoꝝ mar. [illegible] & Valerian

Iuſti autem in perpetuum — in cõi
Attendite — in cõi

Sancti Georgii martyris.

Beatus vir qui inuentus eſt — in cõi
Si quis vult poſt me — in cõi

Sancti Anatolii epiſcopi & [illegible]

Beatus vir qui — in cõi
Facta eſt contentio — in cõi

Sancti Marci euangeliſtę.

Similitudo quatuor aĩaliũ — finis
coruſcantis — Ezec. 1.
Ego ſum vitis — finis
fiet vobis — Ioan. 15.

Sancti Vitalis martyris.

Beatus vir qui in ſapientia — in cõi
Si quis vult — in cõi

Sancti Petri martyris

Nemo militans deo — finis
gloria cœleſti — 2. Timo 2.
Si quis vult poſt me — finis
ſanctorum angelorum — Luc. 9

MAIVS.

Apoſtolorũ Philippi & Iacobi.

Stabunt iuſti in — finis
ſors illorum eſt — Sapien. 5
Non turbetur cor — finis
hoc faciam — Ioan. 14.

Antonini epiſcopi

Ecce ſacerdos — in cõi
Ego ſum paſtor — finis
vnus paſtor — Ioã. 11.

In inuentione ſanctæ crucis.

Confido de vobis — finis
& ego mundo — Gal. 5.
Erat homo ex phariſæis — finis
vitam æternam — Ioan. 3.

Catharinæ de ſenis.

Qui gloriatur — in cõi
Simile eſt reg. cę gra. ſinapis — finis
conſiitu. mundi — Matt. 13.

Athanaſii epiſcopi.

Teſtificor coram domino — finis
aduentum eius & ad — Timo. 4.
Vos eſtis ſal terrę — in cõi

Sancti Ioannis ante portam lati-
nam, ſicut in alio feſto.

Sancti Gregorii nazanzeni.

Iuſtus cor ſuum — in cõi
Vos eſtis ſal terræ — in cõi

In apparitione ſancti Michaelis,
ſicut in alio feſto ipſius.

Gordiani & Epimachi mar.

Sancti per fidem — in cõi
Cum audieritis — in cõi

Nerei Archilei, & Pãcratij marty.

Iuſti in perpetuum — in cõi
Deſcendens Ieſus de — in cõi

Sancti Seruatii epiſcop

Ecce ſacerdos ma. — in cõi
Sint lumbi veſtri — in cõi

Potentianæ virginis.

Qui gloriatur — in cõi
Simile eſt regnũ cœl. de. vir. — in cõi

Vrban. papę & martyris.

Beatus homo qui inuenit — in cõi
Homo quidam peregre — in cõi

Petronillę virginis.

Sapientia vincit — in cõi
Simile eſt regnũ cœlo. the. — in cõi

IVNIVS.

Marcelli & Petri martyrum.

Reſpondens vnus de ſenio. — finis
ab oculis eorum — Apoc. 7.
Cum audieritis — in cõi

Medardi epiſcopi & confeſſoris

Ecce ſacerdos — in cõi
Vigilate — in cõi

Primi & Feliciani martyrum.

Expectatio iuſtorum — in cõi
videns Ieſus turbas — in cõi

Sancti Barnabæ apoſtoli.

Peruenit ſermo — finis
Chriſtiani — Act. 11.
Ecce ego mitto vos — finis
Saluus erit — Mat. 10.

Naboris Baſilidis & Cirini mar.

Lingua ſapientum — in cõi
Attendite a fermento — in cõi

Antonii confeſſoris,

Dilectus deo & hominibus — in cõi
Nemo accendit — in cõi

Baſilii epiſcopi.

Iuſtus cor ſuum — in cõi
Vos eſtis ſal terræ — in cõi

Viti & Modeſti martyrum.

Expectatio — in cõi
Videns Ieſus — in cõi

Martialis epiſcopi & cõfeſſoris.

Ecce ſacerdos — in cõi
Vigilate — in cõi

Marci & Marcelliani martyrũ.

Sancti per fidem — in cõi
Cum audieritis — in cõi

Geruaſii & Protaſii martyru.

Iuſtorum animæ — in cõi
Cum egrederetur Ieſus — finis
hic ſaluus erit — Matt. 13.

Decem millium martyrum.

Reddidit deus — in cõi
Cum audieritis — in cõi

In vigilia ſancti Ioannis Baptiſtæ.

Prinſquam te formarem — finis
& plantes — Hier. 1.
Fuit in dieb. herodis. — finis
plebem perfectam — Luc. 1.

In die.

Audite inſulæ — finis
qui elegit te — Iſa. 49.
Eliſabet impletum eſt — finis
redemptionem plebis ſuę — Luc. 1.

Ioannis & Pauli martyrum.

Quis nos ſeparabit — finis
quæ eſt in Chriſto Ieſu — Ro. 8.
Attendite a fermento — in cõi

In vigilia apoſtoloru Petri & Pau.

Petrus & Ioannes — finis
quod contigerat illi — Act. 3.
Dixit Ieſus Simoni Pe. — finis
clarificaturus deum — Ioan. 21.

In die.

Miſit herodes rex — finis
plebis iudęorum — Act. 12.
Venit Ieſus in partes — finis
ſolutum & in cęlis — Mat. 16.

In cõmemoratione beati Pauli.

Notum vobis facio — finis
quia non mentior — Gal. 1.
Ecce nos reliquimus — finis
ęternam poſſidebit — Matt. 19.

IVLIVS.

In viſitatio beatę Marię temp vir.

Ecce iſte venit ſa. — finis
facies tua decora — Cant. 2.
Exurgens Maria — finis
ſalutari meo — Lucæ. 1.

In octaua apoſtolorum.

Hi ſunt viri miſericor. — finis
omnis eccleſia ſanctorũ — Ecle. 44.
Iuſſit Ieſus diſcipulos — finis
filius dei es — Mat. 14.

Sanctorum ſeptem fratrum.

Iuſti in perpetuum — in cõi
Loquente Ieſu ad — finis
& mater eſt — Mat. 12.

Alexij confeſſoris.

Dilectus deo & hominibus — in cõi
Ecce nos reliquimus — finis
æternam poſſidebit — Matt. 19.

Procopij abbatis.

Dilectus deo & hominibus — in cõi
Nemo accendit — in cõi

Margaritæ virginis & martyris.

Qui gloriatur — in cõi
Simile eſt regnũ cœlo. the. — in cõi

Praxedis virginis.

Sapientia vincit — in cõi

Simile

Digitized by Google

Simile eſt regnũ cœlo. decẽ	in cõi
Mariæ Magdalenæ.	
Mulierem fortem quis	finis
opera eius	Prouer. 31
Rogabat Ieſum quidam	finis
vade in pace	Luc. 7
Iacobi apoſtoli.	
Benedictus deus	finis
in nobis ad	Ephe. 1
Acceſſit ad Ieſum	finis
a patre meo	Mat. 20
Annæ matris Mariæ.	
Mulierem fortem	finis
opera eius	Prouer. 31
Liber generatio.	Mat. 1
Marthæ virginis.	
Mulierem fortem quis	finis
ad pauperes	Prouer. 31
Intrauit Ieſus in quoddam	finis
auferetur ab ea	Luc. 10.
Abdon & Sennen martyrum.	
Iuſti in perpetuum	in cõi
Videns Ieſus turbas	in cõi
Germani epiſcopi.	
Ecce ſacerdos magnus	in cõi
Vigilate quia neſcitis	in cõi
A V G V S T V S.	
Ad Vincula ſancti Petri apoſtoli: ſicut in alio feſto.	
Sancti Stephani papæ.	
Doctrinis varijs	in cõi
Homo quidam nobilis	in cõi
In inuentione ſctĩ Stephani prothomartyris, ſicut in alio feſto.	
Sancti Dñici patris noſtri.	
Teſtificor coram deo	finis
aduentum eius	2. Timo. 4
Vos eſtis ſal terræ	in cõi
In transfiguratione Dñi.	
Non enim indoctas	finis
ſancti dei homines	2. Pe. 1
Aſſumpſit Ieſus Petrum	finis
a mor. reſurgat	Mat. 17
In vigilia ſancti Laurentij mar.	
Confitebor tibi domine rex	finis
domine deus noſter	Eccle. 51
Siquis vult poſt me	in cõi
In die.	
Qui parce ſeminat	finis
iuſtitiæ veſtræ	2. Cor. 9
Niſi granum frumenti	in cõi
Hippolyti & ſociorum eius.	
Iuſtorum animæ in	in cõi
Attendite a fermento	in cõi
In vigil. Aſſumptionis bt̃e Mariæ.	
Ab initio & ante	finis
detentio mea	Eccle. 24
Loquente Ieſu ad tur.	finis
cuſtodiunt illud	Luc. 11

In die.	
In omnibus requiem	finis
uitatem odoris	Eccle. 24
Intrauit Ieſus in quoddam	finis
non auferetur ab ea	Luc. 10
Bernardi abbatis.	
Optaui & datus eſt	in cõi
Nemo accendit	in cõi
Bartholomæi apoſtoli.	
Spectaculum	finis
moneo	1. Cor. 4
Hoc eſt præceptum	Ioan. 15
Ludouici confeſſoris.	
Iuſtum deduxit	in cõi
Homo quidam nobilis	in cõi
Ruffi martyris	
Beatus vir	in cõi
Nolite arbitrari	in cõi
Auguſtini epiſcopi.	
Ecce ſacerdos magnus	finis
ſanctitatis amictum	Eccle. 50
Vos eſtis ſal terræ	in cõi
In decollatione ſctĩ Ioã. Baptiſtæ.	
Expectatio iuſtorum	in cõi
Miſit Herodes ac.	finis
in monumento	Mar. 6
S E P T E M B E R.	
Aegidij abbatis.	
Dilectus deo &	in cõi
Nemo accendit	in cõi
Marcelli martyris.	
Beatus vir qui inuentus	in cõi
Nolite arbitrari	in cõi
In natiuitate beatæ Mariæ.	
Ego quaſi vitis	finis
æternam habebunt	Eccle. 24
Liber generationis	finis
qui vocatur Chriſtus	Mat. 1
In exaltatione ſanctæ Crucis.	
Chriſtus factus eſt	finis
in gloria eſt dei patris	Phil' 2
Nunc iudicium eſt mun.	finis
vt filij lucis ſitis	Ioan. 12
Sanctæ Euphemiæ virginis.	
Confitebor tibi domine	in cõi
Simile eſt regnũ cœlo. decẽ	in cõi
Sancti Lamberti epiſcopi & mar.	
Ecce ſacerdos	in cõi
Niſi granum frumenti	in cõi
Sanctorum Cornelij & Cypriani martyrũ.	
Lingua ſapientum	in cõi
Ego ſum paſtor bonus	finis
vnus paſtor	Ioan. 10
In vigil' beati Matthæi apoſtoli	
Beatus vir qui in ſapientia.	in cõi
Vidit Ieſus publica.	finis
ad pœnitentiam	Lucæ. 5

In die.	
Vnicuiq; noſtrum data	finis
plenitudinis Chriſti	Ephe. 4
Cum tranſiret Ieſus	finis
ſed peccatores	Mat. 9
Sancti Mauritij ac ſociorum eius.	
Sancti per fidem	in cõi
Deſcendens Ieſus de	in cõi
Sanctorum martyrum Coſme & Damiani.	
Lingua ſapientum	in cõi
Videns Ieſus turbas.	in cõi
Sancti Vinceslai martyris.	
Beatus vir qui inuentus eſt	in cõi
Siquis vult poſt me	in cõi
Sancti Michaelis archangeli.	
Significauit deus	finis
ſanguine ſuo	Apoc. 1
Acceſſerunt diſcipuli	finis
qui in cœlis eſt	Mat. 19
Sancti Hieronymi presbyteri.	
Optaui & datus eſt	in cõi
Vos eſtis ſal terræ	in cõi
O C T O B E R	
Franciſci confeſſoris.	
Dilectus deo & hominibus	in cõi
Nemo accendit	in cõi
Sancti Marci papæ.	
Ecce ſacerdos ma.	in cõi
Homo quidam nobilis	in cõi
Sancti Remigij confeſſoris.	
Ecce ſacerdos ma.	in cõi
Homo quidam peregre	in cõi
Sancti Leodegarij epi & martyris.	
Beatus vir qui in ſapientia	in cõi
Facta eſt contentio	in cõi
Dionyſii & ſociorum eius.	
Iuſtorum animæ in	in cõi
Deſcendens Ieſus de	in cõi
Sancti Eduardi martyris.	
Iuſtum deduxit dominus	in cõi
Homo quidam nobilis	in cõi
Sancti Caliſti papæ & marty.	
Beatus vir qui inuenit	in cõi
Homo quidam peregre	in cõi
Sancti Lucæ euangeliſtæ.	
Mihi omnium ſanctorum	finis
per fidem eius	Ephe. 3
Deſignauit dominus	finis
mercede ſua.	Luce. 10
Sctãrũ vndecim millium virginũ.	
Qui gloriatur	in cõi
Simile eſt regnũ cœlo. decẽ	in cõi
Sancti Hylarionis abbatis.	
Iuſtum deduxit dominus	in cõi
Nemo accendit	in cõi
Sctõrũ Criſpi & Criſpiniani mar.	
Iuſti in perpetuum	in cõi
Videns	in cõi

NO-

N O V E M B E R.

In vigilia apſorũ Simonis & Iudę.

Iuſtorum animæ in cõi
Ego ſum vitis vera finis
fiet vobis Ioan.xv.

In die.

Scimus quoniam diligen. finis
domino noſtro Ro.viij.
Hæc mando vobis finis
me gratis Ioan.xv.

In vigilia omnium ſanctorum.

Ecce ego Ioannes vidi finis
ſecula ſeculorum amen Apoc.v.
Deſcendens Ieſus de in cõi

In die.

Ecce ego Ioannes vidi finis
in ſecula ſeculorũ amẽ Apo.vij.
Videns Ieſus turbas in cõi

In die animarum.

Vir fortiſſimus iu. finis
peccans ſoluantur ij.Macha.xij.
Amen amen dico vobis finis
in reſurrectionem iudi. Ioan.v.

Sancti Theodori martyris.

Beatus homo qui inuenit in cõi
Nihil opertum finis
in cœlis Matth.x.

Quatuor coronatorum.

Reddidit deus mer. in cõi
Cum audieritis in cõi

Sancti Martini epiſcopi.

Ecce ſacerdos ma. in cõi
Sint lumbi veſtri in cõi

Sanctæ Eliſabeth viduæ.

Mulierem fortem finis
opera eius Prouer.xxxj.
Reſpiciens finis
h..ouit,miſit Lucæ.xxj.

In præſentatione beatæ Marię.

Ego quaſi vitis
Liber generationis

Sicut in natiuitate eiuſdem.
Ceciliæ virginis & martyris.

Domine deus meus finis
Domine deus noſter Eccle.51.
Simile eſt reg.cę.decẽ virgi. in cõi

Clementis papę & martyris.

Doctrinis varijs in cõi
Vigilate quia in cõi

Chryſogoni martyris.

Beatus uir qui inuentus in cõi
Nolite arbitrari in cõi

Catharinæ virginis & martyris.

Qui gloriatur in domino in cõi
Simile eſt regnũ cęlo.the. in cõi

Vitalis & Agricolę martyrum.

Expectatio in cõi
Videns Ieſus in cõi

Incipit tabula epiſtolarum, & euangeliorum in communi ſanctorum totius anni.

In communi vnius martyris.

Beatus vir qui in ſapientia. finis
hæreditabit illum Eccle.xiiij.
Beatus homo qui inuenit finis
rore concreſcunt Prou.iij.
Beatus vir qui inuentus eſt finis
eccleſia ſanctorum Eccle.xxxij.
Si quis vult poſt me finis
opera eius Mat.xvi.
Niſi granum frumenti finis
pater meus Ioan.xij.
Nolite arbitrari finis
mercedem veſtram Matt.x.
Facta eſt contentio finis
tribus Iſrael Luc.xxij.

In cõmuni plurimorum martyrũ.

Lingua ſapientum finis
diligetur a domino Prouer.xv.
Iuſtorum animæ in manu finis
in perpetuum Sapien.iij.
Sancti per fidem vicerunt finis
ſunt in Chriſto Ieſu Heb.xj.
Expectatio iuſtorum finis
exaltabitur ciuitas Prouer.ij.
Iuſti in perpetuum finis
deducet illos Sapien.v.
Reddet deus merce. finis
laudauerunt pariter Sapien.x.
Cum audieritis prælia finis
animas veſtras Luc.xxj.
Deſcendens Ieſus de finis
multa eſt in cœlo Luc.vj.
Videns Ieſus turbas finis
copioſa eſt in cœlo Matth.v.
Attendite a fermento finis
angelis dei Lucę.xij.

In cõmuni vnius confeſſoris.

Ecce ſacerdos magnus finis
odorem ſuauitatis Eccle.xliiij.
Optaui & datus eſt finis
amicitiæ dei Sapien.vij.
Iuſtus cor ſuum tradet finis
nunciabit eccleſia Eccle.xxix.
Dilectus deo finis
& diſciplinæ Eccle.xlv.
Iuſtum deduxit dominus finis
claritatem æternam Sapien.x.
Doctrinis varijs finis
prometetur deus Heb.xiij.
Vos eſtis ſal terræ finis
in regno cęlorum Matth.v.
Homo quidam peregre finis
domini tui Matth.xxv.
Homo quidam nobilis finis
auferetur ab eo Luc.xix.
Sint lumbi veſtri finis
hominis veniet Luc.xij.
Vigilate quia neſcitis finis
conſtituet eum Mat.xxiij.
Nemo accendit finis
illuminabit te Luc.xj.

In cõmuni vnius virginis.

Confitebor tibi domine finis
de manu anguſtiæ Eccle.51.
Qui gloriatur in domino finis
exhibere Chriſto ij.Cor.x.
Sapientia vincit finis
operum illius Sapien.vij.
Simile eſt regnũ cœlo.the. finis
& vetera Matt.xiij.
Simile eſt regnũ cœlo.decẽ finis
diem neq; horam Matt.xxv.

De ſancta trinitate.

Gaudete, perfecti eſtote finis
omnibus vobis amen ij.Cor.xiij.
Cum venerit paraclitus finis
ego dixi vobis Ioan.xv.

De ſpiritu ſancto.

Cum audiſſent apoſtoli finis
ſpiritum ſanctum Act.viij.
Si quis diligit me finis
ſic facio Ioan.xiiij.

De ſancta Cruce.

Chriſtus factus eſt pro nobis finis
eſt in gloria dei patris Phil.ij.
Aſcendens Ieſus Iero. finis
tertia die reſurget Matt.xx.

De beata virgine.

Locutus eſt dñs ad finis
eligere bonum Iſaiæ.vij.
Ab initio & ante ſecula finis
detentio mea Eccle.xiiij.
Miſſus eſt angelus finis
ſecundum verbum tuum Luc.j.
Loquente Ieſu ad tur. finis
cuſtodiunt illud Lucæ.xj.

De mortuis.

Nolumus vos ignorare finis
in verbis iſtis j.Theſſa.iiij.
Audiui vocem de cœlo finis
ſequuntur illos Apoc.xiiij.
Vir fortiſſimus iu. finis
peccatis ſoluantur ij.Mach.xij.
Dixit Martha ad finis
mundum veniſti Ioan.xj.
Amen, amen dico vobis, ni. finis
in nouiſſimo die Ioan.vj.
Amen amen dico vobis, quia finis
in reſurrectione iudicii Ioan.vj.

Finis.

Digitized by Google

¶ Sancti Joannis Chryſoſtomi in Pſalmos Proœmium.

POſt Moſen, ⁊ eius ſucceſſoreꝫ
Jeſum Naue, ⁊ eos q̄ diceban
tur Judices in Jſrael, cū regnū Jſ
raeliticū deinceps ſuſcepiſſet Saul,
fuiſſetq́ꝫ reprobatus, excitauit eis
deus regē virtute prędítū, iuſtūq́ꝫ, ⁊
ꝓphetā, qui librū centū ⁊ quinqua-
ginta pſalmorū, diuino ſpū motus,
metrice ex ꝓprijs ꝓprię linguę mo-
dis, cōpoſuit, cōcinne, cū numero ⁊
diuerſis inſtrumētis ⁊ ſaltationibus
⁊ cāticis eos canēs, Jpſe eniꝫ tene-
bat cytharaꝫ. Habebat aūt etiā ſub
ſe diuerſos choros paruoꝝ prophe
tarū (Jta eni eos vocabat q̄ mane-
bāt apud ꝓphetas: ſępe aūt eos etiā
filios ꝓphetarū noīabat) qui habe-
bāt diuerſa inſtrumēta: hic q̄dē cym
bala: ille vero tibias, alius aūt tym-
pana, alius ꝟo tubas, alius aūt pſal
teriū ⁊ cytharā: alius vero ea q̄ dicū
tur Bubulcorū cātica. Unuſquiſq́ꝫ
aūt chorus habebat principē: quoꝝ
alius q̄dē dicebat᷑ Aſaph, alius autē
Jdithū, alius filij Core, alius Ethā
Jſraelitę, aliꝰ Moſis hois dei. Qñ
ergo a ſpū incitabat᷑ ad prędicēdū,
vel de captiuitate populi, vel de eo-
rū reditu, vel de doctrina morū, vel
de prouidentia, vel de Chriſto dño,
vnūquēq́ꝫ pſalmū numeroſe cōpo-
nebat tēdentē ad vnū argumētum.
Propterea eni ſunt parui ⁊ magni
pſalmi, ⁊ eum vni choro tradebat.
Qđ ſi ei rurſus viſuꝫ eſſet in medio
pſalmi id qđ pſalmi reliquū erat alij
choro tradere, tunc ipſa pſalmi ſuc-
ceſſio vocabat᷑ diapſalma. Quare
qñ etiā volebat ijs q̄ dicunt᷑ cātores
ſeu bubulci ī medio pſalmi tradere,
tūc vocabat᷑ cāticum diapſalmatis,
qm̄ cātores ꝑ ſucceſſionē qđ reliquū
erat pſalmi canēdū ſuſcipiebāt. Jd
aūt q̄ velit ſcire pōt ex eo qđ ſic ſcri-
ptū ſit in libris Paralipomenō, ſeu
coꝝ quę in libris Regū prętermiſſa
fuerāt. Et cecinit hoc cāticū ī manu
Aſaph ꝓphetę. Poſtq̄ aūt ipſe pri
mus pſalmum tradidiſſet, deinceps
vnuſq̄ſq́ꝫ chorus ⁊ ꝑ ſe ⁊ ꝯcorditer,
in eundē ⁊ numeroſe, hi q̄deꝫ in his
īſtrumētis, illi vero ī illis, ſibi inuicē
rn̄dentes in dei gloriā ⁊ laudē ſaltā-
do pſalmū canebāt. Hoc aūt rurſus
quoq́ꝫ fieri pōt, qđ ipſe Dauid, cuꝫ
arcaꝫ accepiſſet, ab alienigenis, ꝑ ſe
ante ipſaꝫ ſaltauerit, ⁊ cū eū probro
inſectata eſſet eius vxor Michol, di
xerit. Ludā ⁊ ridebo corā dño. Nō
ſolū eni nō ceſſauit, ſed ea etiā ſe ma
gis facturū ꝓfeſſus eſt. Nōnulli aūt
cū ordinē ⁊ rē ipſam exacte nō attē-
diſſent, nec ab ijs q̄ ſciebāt hęc diſce
re voluiſſent, cōuerſi ſunt ad allego
rias, ⁊ nec oēs q̄dē pſalmos eſſe Da
uid pronūciarunt, ſed coꝝ q̄ ab ipſo
acceperūt: nec interea dixerūt vbi-
nā vel dñs, vel apoſtolus aliq̄s in vl
lo pſalmo alteriꝰ q̄̄ Dauid memine
rit. Deſcribamus ergo eū ſedētē, ⁊
choros eiꝰ a dextris ⁊ ſiniſtris, vt co
gnoſcat q̄ſpiā eius etiā ordinis ſpe-
ctaculū. Deinceps aūt dicamꝰ quos
ipſe pſalmos ꝓdicere dignꝰ eſt habi
tus: de dñi carnis ſuſceptę ęcono-
mia, eos varia ꝯpoſitione ⁊ diuerſis
figuris īmutās. De paſſione ⁊ reſur
rectione eiꝰ humanitatis. Similiter
etiā ꝙ diuinitate eſt ęternus, ⁊ oīum
opifex

Digitized by Google

opifex, ⁊ vniuerſi renouator ac iſtaurator, ad quem tēdit oīs ſcopus ſcripturę diuinit⁹ inſpiratę. Chor⁹ Jdithū. Chorus filiorꝫ Corę. Chorus Ethā iſraelitę. Chor⁹ Aſaph. Chorus Moſis hoīs dei. Hi ſunt Chori ꝓphetarū q ei ſuberant, diuerſis inſtrumētis canētes, ⁊ pſallētes, ⁊ ſaltātes ad dei gloriā pſalmos centum quinquaginta q facti erant a ſctō ſpū.

¶ Beatus Auguſtinus epūs de laude, ⁊ vtilitate pſalmorum ſic dicit.

Canticū pſalmorꝫ carmen electū eſt apud deū: oē pctīm expellit: acquirit vinculū charitatis, q̄ oīa impetrat: oīa ſuffert: oīa implet: oīa adducit: oīa cōſequit̄: os purificat: cor lętificat: hoīeꝫ clarificat: ſenſuꝫ aperit: oē malū occidit: pfectionē iſtruit: excelſa demōſtrat: deſideriū regni cęleſtis dat: pacē inter corpus ⁊ aiaꝫ facit: ignē ſpūalē in cordibus ſuccendit: radices malorꝫ oīum expellit: ſicut lorica iduit: ſicut galea defendit: ſpes ſalutis eſt: ꝯſolatio doloris, notitia veri luminis, fons ſcitatis eſt. Hoīem iuuenē caſtigat: regnū dei ſup terrā dat: tediū animę tollit. Qui diligit cāticū pſalmorꝫ aſſidue: non pōt pctīn agere. Qui hēt laudē dei i corde ſuo, poſtremo apud deū gaudebit, ⁊ aiaꝫ ſuā in cęlo viuificabit in ſecula ſclorꝫ. Vox enim pſalmodię valet cū p intentionē cordis agit̄: p hanc oīpotēti deo ad cor iter parat̄: vt intētę mēti vel prophetię myſteria vel cōpunctionis graꝫ infundat. Unde ſcriptū eſt. Sacrificiū laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo oñdā illi ſalutare dei. Jn ſacrificio laudis diuinę fit ad Jeſum iter oſtēſionis, q̄r dū p pſalmodiā cōpūctio effundit̄, via nobis i corde fit, p quā ad Jeſuꝫ veniam⁹. Dignū q̄ppe eſt, vt mēs a pręſentibus vniuerſis inq̄tū valet, fugiat: ⁊ diuinis laudib⁹ atq̄ ſpūalib⁹ inhęreat: vt cęleſtia ei reuelent̄. Nihil eſt i hac mortali vita, quo poſſim⁹ deo familiari⁹ iūgi: q̄ in laudib⁹ ipſius. Nullus itaq̄ mortaliū pōt, nec v̄bis, nec mente, v̄tutē pſalmorꝫ, q nō ſufficit labiorꝫ ſed mēte intēta in oīpotētis dei laudē canunt̄, explicare. Jn pſal. itaq̄ inuenies, ſi intēta mente pſcruteris, dñici v̄bi incarnationē, paſſionē, reſurrectionē, atq̄ aſcēſionē. Jn pſalmis inuenies tā intimā orōneꝫ ſi intēta mēte pſcruteris, quantū potes p temetipſuꝫ nullaten⁹ excogitare. Jn pſalmis inuenies intimā ꝯfeſſioneꝫ pctōꝝ tuorū, ⁊ integrā deprecationē diuinę atq̄ dñicę miſericordię. Jn pſalmis quoq̄ iuenies oīuꝫ quę tibi accidūt integraꝫ grarum actionem. Jn pſalmis ꝯfiteris infirmitateꝫ tuā atq̄ miſeriā: ⁊ per hoc miſericordiā dei ꝓuocas. Oēs enim v̄tutes in pſalmis inuenies: ſi a deo vt tibi reuelet ſecreta pſalmorꝫ rogas.

¶ Si vis p pctīs tuis pęnitētiā agere: ⁊ per cōfeſſionē pctōꝝ tuorū veniā impetrare: q̄tuꝫ vales nō celeritate verborū, ſed mēte cogitādo ac ſcrutādo, decāta illos ſeptenos dauidicos pſalmos, q dicūt̄ pęnitētiales: ⁊ celerrime miſericordiā dei iuenies.

¶ Si vis mētem tuā ſpūali gaudio ⁊ lętitia illuminare, ⁊ magnā ſpē de dei miſericordia ⁊ indulgētia tibi ꝓmittere: mitte mētem tuā in virtute pſalmorꝫ, quorꝫ initia ſunt hęc. ps.

Exau-

Digitized by Google

Exaudi dñe iuſtitiã. ps. Ad te dñe
leuaui. ps. De⁹ i noie. ps. Deus mi
sereat. ps. De⁹ i adiutoriũ. ps. In
te dñe ſpaui. ps. Inclina dñe: ⁊ ſpũa
li gaudio ⁊ ſpeciali letitia pfrueris.
¶ Si vis oipotẽtẽ deũ laudare, ⁊ ip
ſius maieſtati oium bñficiorũ ſuorũ,
qbus humano generi ab initio mũ-
di in veteri teſtamẽto patriarchis ⁊
prophetis: ⁊ in nouo quo per incar
natioñẽ ſempiterni filij ſui miſertus
eſt grãs agere, dicas illos pſalmos
quorũ initia ſunt hec. ps. Cõfitemi
ni dño. ps. Laudate dñm. ps. Be-
nedic aĩa mea dño. Et omne mel ⁊
fauum dulce munus offeres dño.
¶ Si diuerſis tribulatiõib⁹ vel affli
ctionib⁹ afflictus ſis, ⁊ tibi videris a
deo derelict⁹, q plerũqꝫ ſcõs ſuos ad
tẽpus derelinqt pbãdos, ⁊ ppter id
tibi videt tribulatio maior eſſe qȝ to
lerare poſſis: itima mẽte dicas illos
pſalmos, quorũ initia ſũt hec videli
cet. ps. De⁹ deus me⁹ reſpice i me.
ps. Exaudi de⁹ oronẽ meã cũ depre.
ps. Saluũ me fac. Et clemẽs d⁹ te ad
iuuabit, ⁊ tẽtationẽ tolerar poteris.
¶ Si vis in pſenti vita ɔtẽplari deũ
⁊ ipſuȝ oipotẽtẽ ardẽti dſiderio dili
gere, itẽta mẽte dicas pſalmos illos
quorũ initia ſunt hec. ps. De⁹ auri-
bus. ps. Miſerere mei de⁹. ps. Exau
di de⁹ oronẽ meã, ⁊ ne deſpexeris de
prec. ps. In te dñe ſperaui. Et ſtati
letificabit te i oibus anguſtijs tuis.
¶ Poſt acceptã quietẽ tranqllita-
tis, pſperitatis tpe, hos pſalmos di
cas i laudẽ dei, videlicet. ps. Bñdi
cã dñȝ. ps. Bñdic anima mea. ps.
Exaltabo te, ⁊ i oi tpe ſiue aduerſita
tis, ſiue proſperitatis, ſemper dicas.
hymnũ triũ puerorũ, videlicet. ps.
Bñdicite oia opera dñi dño. Null⁹
enim mortaliũ virtutẽ huius canti-
ci: ⁊ ps. Laudate dñȝ de ce. explica
re poteſt, in quibus oĩs creatura ad
laudãdum creatorẽ ſuũ inuocatur.
¶ Si volueris itima mẽte exercere
te in diuinis laudib⁹ ac pceptis cele
ſtib⁹ ⁊ mãdatis. ps. Btĩ imaculati.
vſqꝫ ad pſal. Ad dñm cũ tribularer
dicas. Et licet huius pſalmi virtutẽ
vſqꝫ ad vltimũ vite tue contẽpleris
atqꝫ ſcruteris, nũqȝ pfecte illũ (vt pu
to) intelligere poteris: i quo nullus
verſus eſt, i quo nõ lex dñi: vel via, vel
mãdatũ: vel verbũ, vel iuſtificatiões
vel equitas, vel miſericordia, vel ſer
mões, vel ſalutare, vel veritas, vel mi
ſeratiões, vel ordinatio, vel teſtimo
nia, vel iudicia, vel eloqa, vel mira-
bilia dei, vel huiuſmodi dſcripta nõ
ſint. Et ideo nõ eſt opus, vt p diuer-
ſos libros aio diffundaris. In pſal-
terio eniȝ ſolo vſqꝫ ad obitũ vite ha
bes materiã legẽdi, ſcrutãdi, docen
di. In quo oẽs pphericos ⁊ euãge-
licos, ⁊ oẽs diuinos libros ex parte
fractos, ⁊ oẽȝ vtutẽ diuinorũ dictorũ
ibi reperies, ſi itegra mẽte ſcruteris.
¶ Diſtinguit aũt p tres qnquage-
nas, qbus tres ſtatus chriſtiane reli
gionis ſignificant: Quorũ prim⁹ eſt
in penitentia. Scõs in iuſtitia. Ter-
tius in laude vite eterne. Quocirca
pma qnquagena i penitẽtia: ſcilicet
in pſal. Miſerere mei de⁹ terminat.
Secũda i iuſtitia: ſcilicet in pſal. Mi
ſericordiã ⁊ iudiciũ terminat. Ter-
tia i laude vite eterne, ſcilicet i pſal.
Laudate dñm in ſctis eius termina
tur, vbi dicit, Oĩs ſpũs laudet dñȝ.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE V.E. III NAPOLI
Digitized by Google

BREVIARIVM

ſm conſuetudinem fratrum ordinis Predicatorum: iuxta acta capituli generalis Salmanticenſis nuper reformatum.

¶ Dñicis dieb⁹ ab octaua epiphanię vſq ad ſeptuageſimã excluſiue: ⁊ a **Deus omnium.** vſq ad aduentum quando fit de Dñica ad matutinum inuitato. V**enite exultemus dño: Jubilem⁹ deo ſalutari noſtro.**
¶ Dñica.j.in aduẽtu ⁊ in ſequentibus in primo noctur.añ. **Scientes.**
¶ Dñica prima poſt octauam epiphanię ⁊ in ſequẽtibus vſq ad dñicam in paſſione añã. **Seruite dño.**
¶ Dominica in paſſione ⁊ ſequenti antiphona. **Quid moleſti eſtis.**
¶ Dominica prima poſt octa. trinitatis, ⁊ in ſequentibus vſque ad aduentum antiphona. **Pro fidei.**

Pſalmus primus.

BEatus vir qui non abijt in cõſilio impiorum, et in via peccatorũ nõ ſtetit: ⁊ in cathedra peſtilentię nõ ſedit.
Sed in lege dñi voluntas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte.
Et erit tanq̃ lignũ quod plantatuz eſt ſecus decurſus aquarum: quod fructum ſuuz dabit in tempore ſuo.
Et foliũ eius non defluet: ⁊ omnia queqcunq faciet proſperabuntur.
Non ſic impij nõ ſic: ſed tãq̃ puluis quem proijcit ventus a facie terrę.

B,S.D.

Ideo nõ reſurgũt impij in iudicio: neq peccatores in conſilio iuſtorũ.
Quoniam nouit dñs viam iuſtorũ: ⁊ iter impiorũ peribit. Pſalm⁹.2.

QVare fremuerunt gentes: et populi meditati ſunt inania?
Aſtiterunt reges terrę, ⁊ principes cõuenerunt in vnum: aduerſus dominum, ⁊ aduerſus Chriſtum eius.
Dirumpam⁹ vincula eorũ: ⁊ proijciamus a nobis iugum ipſorum.
Qui habitat in cęlis irridebit eos: ⁊ dominus ſubſannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira ſua: et in furore ſuo conturbabit eos.
Ego autem conſtitutus ſum rex ab eo, ſuper ſion montẽ ſanctum eius: prędicans pręceptum eius.
Dominus dixit ad me, filius meus es tu: ego hodie genui te.
Poſtula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hęreditatem tuaz: ⁊ poſſeſſionem tuã terminos terrę.
Reges eos in virga ferrea: ⁊ tãquã vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.
Seruite domino in timore: ⁊ exultate ei cum tremore.
Apprehendite diſciplinã nequãdo iraſcat dñs: ⁊ pereatis de via iuſta.
Cum exarſerit in breui ira ei⁹: beati omnes qui confidunt in eo.

A Domi-

Domine, quid multiplicati ſunt qui tribulant me? multi inſurgunt aduerſum me.

Multi dicunt anime mee: non eſt ſalus ipſi in Deo eius.

Tu autem dñe ſuſceptor meus es: gloria mea, ⁊ exaltans caput meū.

Voce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormiui ⁊ ſoporatus ſum: et exurrexi, quia dominꝰ ſuſcepit me.

Non timebo millia populi circundantis me: exurge domine ſaluum me fac deus meus.

Quoniam tu percuſſiſti omnes aduerſantes mihi ſine cauſa: dentes peccatorum contriuiſti.

Domini eſt ſalus: ⁊ ſuper populum tuum benedictio tua. Pſalmus.4.

Cum inuocarem exaudiuit me Deus iuſtitie mee: in tribulatione dilataſti mihi.

Miſerere mei: ⁊ exaudi orõnē meā.

Filii hominū vſquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatē ⁊ queritis mendacium?

Et ſcitote quoniam mirificauit dominus ſanctū ſuum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum.

Iraſcimini ⁊ nolite peccare: que dicitis in cordibus veſtris, ⁊ in cubilibus veſtris compungimini.

Sacrificate ſacrificiū iuſtitie ⁊ ſperate in domino: multi dicunt quis oſtendit nobis bona?

Signatū eſt ſuper nos lumē vultus tui dñe: dediſti letitiā in corde meo.

A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui: multiplicati ſunt.

In pace in idipſum: dormiam ⁊ requieſcam.

Quoniam tu domine ſingulariter in ſpe conſtituiſti me. Pſalmus.5.

Verba mea auribus percipe dñe: intellige clamorē meum.

Intende voci orationis mee: rex meus ⁊ Deus meus.

Quoniam ad te orabo domine: manè exaudies vocem meam.

Mane aſtabo tibi ⁊ videbo: quoniā non deus volens iniquitatem tu es.

Neq; habitabit iuxta te malignꝰ: neq; ꝑmanebūt iniuſti ante oculos tuos.

Odiſti oēs qui operātur iniquitatē: perdes oēs qui loquunt mendaciū.

Virum ſanguinum ⁊ doloſū: abominabitur dominus.

Ego aūt in multitudine miſericordie tue introibo in domū tuā: adorabo ad tēplū ſctm̄ tuū in timore tuo.

Dñe deduc me in iuſtitia tua propter inimicos meos: dirige in conſpectu tuo viam meam.

Quoniam non eſt in ore eorum veritas: cor eorum vanum eſt.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum: linguis ſuis doloſe agebant: iudica illos deus.

Decidāt a cogitationibus ſuis, ſm multitudinē impietatū eorū expelle eos: quoniā irritauerunt te dñe.

Et letent oēs q ſperāt in te: in eternum exultabunt ⁊ habitabis in eis.

Et gloriabunt in te oēs qui diligūt nomē tuum: qm̄ tu benedices iuſto.

Domine, vt ſcuto bone voluntatis tue: coronaſti nos. Pſalmus.6.

Domine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

M. iſe-

Miſerere mei domine quoniam in-
firmus ſum: ſana me dñe quoniam
conturbata ſunt oſſa mea.
Et anima mea turbata eſt valde:
ſed tu domine vſquequo?
Conuertere domine ⁊ eripe animaꝫ
meam: ſaluum me fac propter mi-
ſericordiam tuam.
Quoniam nõ eſt i morte q̄ memor ſit tui:
in inferno aũt quis cõfitebitur tibi?
Laboraui in gemitu meo, lauabo
per ſingulas noctes lectũ meum: la-
chrymis meis ſtratũ meuꝫ rigabo.
Turbatꝰ eſt a furore oculꝰ meus: in
ueteraui inter oẽs inimicos meos.
Diſcedite a me omnes qui opera-
mini iniquitatem: quoniam exaudi-
uit dñs vocem fletus mei.
Exaudiuit dñs deprecationẽ meã:
dñs orationem meam ſuſcepit.
Erubeſcant ⁊ conturbentur vehe-
mẽter oẽs inimici mei: cõuertantur
⁊ erubeſcant valde velociter. Aña.
Seruite dño in timore: ⁊ exultate ei
cum tremore. Añ. Pro fidei meri-
tis vocitaẜ iure beatꝰ: Legẽ qui dñi
meditatur nocte dieq̃. Pſalmꝰ. 7.
Domine deus meus in te ſpera
ui: ſaluum me fac ex omnibus
perſequentibus me ⁊ libera me.
Nequando rapiat vt leo animam
meã: dum non eſt qui redimat neqꝫ
qui ſaluum faciat.
Domine deus meus ſi feci iſtud: ſi
eſt iniquitas in manibus meis.
Si reddidi retribuentibꝰ mihi ma-
la: decidã merito ab inimicis meis
inanis.
Perſequatur inimicus aĩam meaꝫ,
⁊ comprehendat ⁊ conculcet in ter
ra vitam meam: et gloriam meam
in puluerem deducat.
Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in
finibus inimicorum meorum.
Et exurge dñe deus meus in pręce-
pto quod mandaſti: ⁊ ſynagoga
populorum circundabit te.
Et propter hanc in altum regrede
re: dominus iudicat populos.
Iudica me dñe ſm iuſtitiam meaꝫ:
⁊ ſm innocentiam meam ſuper me.
Conſumetur nequitia peccatoruꝫ,
⁊ diriges iuſtum: ſcrutans corda et
renes deus.
Iuſtum adiutorium meum a domi
no: qui ſaluos facit rectos corde.
Deus iudex iuſtus fortis ⁊ patiens:
nũquid iraſcitur per ſingulos dies?
Niſi cõuerſi fueritis gladiũ ſuũ vibra
uit: arcuꝫ ſuũ tetendit ⁊ parauit illũ.
Et in eo parauit vaſa mortis: ſagit-
tas ſuas ardentibus effecit.
Ecce parturit iniuſtitiam: concepit
dolorem ⁊ peperit iniquitatem.
Lacum aperuit ⁊ effodit eum: ⁊ in-
cidit in foueam quam fecit.
Cõuerteẜ dolor eiꝰ in caput eiꝰ: ⁊ in
verticẽ ipſiꝰ iniquitas eiꝰ deſcendet.
Confitebor dño ſm iuſtitiaꝫ eiuſ: ⁊
pſallã nomini dñi altiſſimi. Pſal. 8.
Domine dominus noſter: quãm
admirabile eſt nomen tuuꝫ in
vniuerſa terra?
Quoniam eleuata eſt magnificen-
tia tua: ſuper cęlos.
Ex ore infantiũ ⁊ lactentium perfe
ciſti laudeꝫ propter inimicos tuos:
vt deſtruas inimicum ⁊ vltorem.
Quoniam videbo cęlos tuos, ope
ra digitorum tuorum: lunam ⁊ ſtel-

Digitized by Google

las quę tu fundaſti.
Q uid eſt homo q̄ memor es eius: aut filius hominis qm̄ viſitas eum?
M inuiſti eū paulominꝰ ab angelis, gloria ⁊ honore coronaſti eū: ⁊ cōſtituiſti eū ſuper opera manuū tuaꝝ.
O mnia ſubiecisti ſub pedibus eius: oues ⁊ boues vniuerſas, inſuper ⁊ pecora campi.
U olucres cęli ⁊ piſces maris: qui perambulant ſemitas maris.
D ñe dñs nr̄: q̄ admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra? Pſal. 9.
C Onfitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
L ętabor ⁊ exultabo in te: pſallam nomini tuo altiſſime.
I n conuertendo inimicum meum retrorſum: infirmabunt ⁊ peribunt a facie tua.
Q uoniam feciſti iudicium meum ⁊ cauſam meam: ſediſti ſuper thronū qui iudicas iuſtitiam.
I ncrepaſti gentes ⁊ perijt impius: nomen eorum deleſti in ęternum et in ſeculum ſeculi.
I nimici defecerunt frameę in finē: ⁊ ciuitates eorum deſtruxiſti.
P erijt memoria eorū cum ſonitu: ⁊ dominus in ęternum permanet.
P arauit in iudicio thronū ſuum, et ipſe iudicabit orbeꝫ terrę in ęquitate: iudicabit populos in iuſtitia.
E t factus eſt dominus refugiū pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione.
E t ſperent in te qui nouerunt nomen tuum: quoniam non dereliquiſti quęrentes te domine.

P ſallite dño qui habitat in ſion: annunciate inter gentes ſtudia eius.
Q uoniam requirens ſanguinē eorum recordatus eſt: non eſt oblitus clamorem pauperum.
M iſerere mei domine: vide humilitatem meam de inimicis meis.
Q ui exaltas me de portis mortis: vt annunciē omnes laudationes tuas in portis filię ſion.
E xultabo in ſalutari tuo: infixę ſunt gentes in interitu quem fecerunt.
I n laqueo iſto quem abſconderūt: comprehenſus eſt pes eorum.
C ognoſcetur dominus iudicia faciens: in operibus manuum ſuaruꝫ comprehenſus eſt peccator.
C onuertantur pctōres in infernū: oēs gentes quę obliuiſcuntur deuꝫ.
Q uoniam non in fineꝫ obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.
E xurge dñe non confortet homo: iudicentur gentes in cōſpectu tuo.
C ōſtitue dñe legiſlatorē ſuper eos: vt ſciant gentes qm̄ homines ſunt.
U t qd dñe receſſiſti longe: deſpicis in opportunitatibꝰ in tribulatione?
D um ſuperbit impius incenditur pauper: comprehenduntur in conſilijs quibus cogitant.
Q m̄ laudat peccator in deſiderijs animę ſuę: ⁊ iniquus benedicitur.
E xacerbauit dominum pctōr: ſm̄ multitudinem irę ſuę non quęret.
N on eſt deꝰ in cōſpectu eius: inquinatę ſunt vię illius in omni tēpore.
A uferūtur iudicia tua a facie eius: oīum inimicoꝝ ſuorū dominabit.
D ixit enim in corde ſuo: non mouebor

uebo: a generatione in generatione ſine malo.
Cuius maledictione os plenū eſt et amaritudine et dolo: ſub lingua eius laboꝛ ⁊ doloꝛ.
Sedet in inſidijs cum diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem.
Oculi eius in pauperem reſpiciūt: inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpelunca ſua.
Inſidiatur vt rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum.
In laqueo ſuo humiliabit eum: inclinabit ſe ⁊ cadet cum dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in coꝛde ſuo, oblitus eſt deus: auertit faciē ſuam ne videat in finem.
Exurge dñe deus ⁊ exaltet manus tua: ne obliuiſcaris pauperum.
Propter qd irritauit impius deū? dixit enim in coꝛde ſuo, nō requiret.
Vides qm̄ tu laboꝛē ⁊ doloꝛē conſideras: vt tradas eos in manꝰ tuas.
Tibi derelictus eſt pauper: oꝛphano tu eris adiutoꝛ.
Contere bꝛachiū peccatoꝛis ⁊ maligni: quęretur peccatū illius ⁊ nō inuenietur.
Dñs regnabit in ęternū ⁊ in ſeculū ſeculi: peribitis gētes de terra illiꝰ.
Deſiderium pauperum exaudiuit dominus: pręparationē coꝛdis eorum audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili: vt non apponat vltra magnificare ſe homo ſuper terram. Pſalmus. 10.

In domino confido: quomodo dicitis animę meę trāſmigra in montem ſicut paſſer?
Quoniam ecce peccatoꝛes intenderūt arcū, parauerūt ſagittas ſuas i pharetra: vt ſagittēt in obſcuro rectos coꝛde.
Quoniam quę perfeciſti deſtruxerunt: iuſtus autem quid fecit?
Dominus in templo ſancto ſuo: dominus in cęlo ſedes eius.
Oculi eiꝰ in pauperē reſpiciunt: palpebꝛę eiꝰ interrogant filios hoīum.
Dñs interrogat iuſtū ⁊ impiū: qui aūt diligit iniquitatē odit aīam ſuā.
Pluet ſuper peccatoꝛes laqueos, ignis ſulfur ⁊ ſpiritus pꝛocellarum: pars calicis eoꝛum.
Quoniam iuſtus dominus ⁊ iuſtitias dilexit: ęquitatem vidit vultus eius. Añ. Dñe deus meus in te ſperaui. Añ. Iuſte deꝰ iudex foꝛtis patienſꝙ benignus: In te ſperantes muni miſerando fideles. Pſalm. 11.

Saluum me fac dñe quoniā defecit ſanctus: quoniā diminutę ſunt veritates a filijs hominum.
Vana locuti ſunt vnuſqſꝙ ad pꝛoximum ſuum: labia doloſa in coꝛde ⁊ coꝛde locuti ſunt.
Diſperdat dñs vniuerſa labia doloſa: ⁊ linguam magniloquam.
Qui dixerunt linguā noſtram magnificabimus: labia noſtra a nobis ſunt: quis noſter dominus eſt?
Propter miſeriā inopum ⁊ gemitū pauperū: nunc exurgam dicit dñs.
Ponam in ſalutari: fiducialiter agā in eo.
Eloquia domini eloquia caſta: argentum igne examinatū, pꝛobatū terrę, purgatum ſeptuplum.
Tu dñe ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies nos a generatione hac in ęternum.
In circuitu impij ambulant: ſecun-

Digitized by Google

dum altitudinem tuam multiplica-
ſti filios hominum. Pſalmus. 12.

Uſquequo domine obliuiſce-
ris me in finē: vſquequo auer-
tis faciem tuam a me?

Quādiu ponam cōſilia in aīa mea:
dolorem in corde meo per diem?

Uſquequo exaltabit inimicus meus
ſuper me? reſpice ⁊ exaudi me do-
mine deus meus.

Illumina oculos meos ne vnq̄ ob
dormiā in morte: nequādo dicat ini
micus me⁹, pręualui aduerſus eū.

Qui tribulant me exultabūt ſi mo
tus fuero: ego autem in miſericor-
dia tua ſperaui.

Exultabit cor meū in ſalutari tuo,
cantabo dn̄o q̄ bona tribuit mihi: ⁊
pſallā nomini dn̄i altiſſimi. Ps. 13.

Dixit inſipiens in corde ſuo:
non eſt deus.

Corrupti ſunt ⁊ abominabiles fa-
cti ſunt in ſtudijs ſuis: non eſt qui fa
ciat bonum, non eſt vſq̄ ad vnum.

Dominus de cęlo proſpexit ſuper
filios hominum: vt videat ſi eſt in-
telligens aut requirens deum.

Omnes declinauerunt, ſimul inuti
les facti ſunt: non eſt qui faciat bo-
num, non eſt vſq̄ ad vnum.

Sepulchrū patens eſt guttur eorū,
linguis ſuis doloſe agebāt: venenū
aſpidum ſub labijs eorum.

Quorū os maledictione ⁊ amaritu
dine plenum eſt: veloces pedes eo-
rum ad effundendum ſanguinem.

Contritio ⁊ infelicitas in vijs eorū,
⁊ viam pacis non cognouerunt: nō
eſt timor dei ante oculos eorum.

Nonne cognoſcēt omnes qui ope
rantur iniquitatē: qui deuorant ple-
bem meam ſicut eſcam panis.

Deum nō inuocauerunt: illic trepi
dauerunt timore vbi nō erat timor.

Quoniam dn̄s in generatione iu-
ſta eſt: conſiliū inopis confudiſtis,
quoniam dn̄s ſpes eius eſt.

Quis dabit ex ſion ſalutare Iſrael?
cum auerterit dominus captiuita-
tem plebis ſuę, exultabit Iacob, ⁊
lętabitur Iſrael. Pſalmus. 14.

Domine, quis habitabit in ta-
bernaculo tuo: aut quis re-
quieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingreditur ſine macula: ⁊ ope
ratur iuſtitiam.

Qui loquitur veritatē in corde ſuo:
qui non egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit proximo ſuo malū: ⁊ op
probrium nō accepit aduerſus pro
ximos ſuos.

Ad nihilum deductus eſt in cōſpe
ctu eius malignus: timentes autem
dominum glorificat.

Qui iurat proximo ſuo ⁊ non deci
pit: qui pecuniam ſuam nō dedit ad
vſuram: ⁊ munera ſuper innocentē
non accepit.

Qui facit hec: non commouebitur
in ęternum. An. Scientes quia ho
ra eſt iā nos de ſomno ſurgere: nūc
enim propior eſt noſtra ſalus quā
cū credidimus: nox pręceſſit: dies
aūt appropinquauit. An. Tu domi
ne ſeruabis nos et cuſtodies nos.
An. Quid moleſti eſtis huic mulie-
ri? opus enim bonū operata eſt in
me. An. Surge ⁊ in eternum ſerua
munimine ſacro: Cuſtodiq̄ tuos
aſtripotens famulos. Pſalmus. 15.

Digitized by Google

Conſerua me dñe qm̃ ſperaui in te: dixi dño, deus meus es tu: qm̃ bonorum meoruz non eges.

Sanctis qui ſunt in terra eius: mirificauit oẽs voluntates meas in eis.

Multiplicatę ſunt infirmitates eorum: poſtea accelerauerunt.

Non congregabo cõuenticula eorum de ſanguinib⁹: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hęreditatis męę ⁊ calicis mei: tu es qui reſtitues hęreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in preclaris: etenim hęreditas mea preclara eſt mihi.

Benedicam dñm qui tribuit mihi intellectuz: inſuper ⁊ vſq; ad noctẽ increpuerunt me renes mei.

Prouidebam dominum in conſpectu meo ſemper: quoniam a dextris eſt mihi ne commouear.

Propter hoc lętatuz eſt cor meum, ⁊ exultauit lingua mea: inſuper ⁊ caro mea requieſcet in ſpe.

Quoniam non derelinques animã meam in inferno: nec dabis ſanctũ tuum videre corruptionem.

Notas mihi feciſti vias vitę adimplebis me lętitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vſq; in finem. An. Bonorum meorum non indiges, in te ſperaui conſerua me dñe. An. Naturę genitor conſerua a morte redemptos: Facq; tuo dignos ſeruitio famulos. Pſalm⁹. 16.

Exaudi dñe iuſtitiam meaz: intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meã: non in labijs doloſis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant equitates.

Probaſti cor meũ ⁊ viſitaſti nocte: igne me examinaſti, ⁊ non eſt inuenta in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: propter verba labioruz tuorum ego cuſtodiui vias duras.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt nõ moueant̃ veſtigia mea.

Ego clamaui quoniã exaudiſti me deus: inclina aurem tuam mihi, ⁊ exaudi verba mea.

Mirifica miſericordias tuas: qui ſaluos facis ſperantes in te.

A reſiſtentibus dexterę tuę cuſtodi me: vt pupillam oculi.

Sub vmbra alarum tuarũ protege me: a facie impiorũ q̃ me afflixerũt.

Inimici mei animã meã circumdederunt, adipem ſuum cõcluſerunt: os eorum locutum eſt ſuperbiam.

Proijcientes me nunc circundederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.

Suſceperunt me ſicut leo paratus ad prędam: ⁊ ſicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge dñe preueni euz ⁊ ſupplanta eum: eripe animã meaz ab impio frameã tuã ab inimicis manus tuę.

Dñe, a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de abſconditis tuis adimpletus eſt venter eorum.

Saturati ſunt filijs: ⁊ dimiſerunt reliquias ſuas paruulis ſuis.

Ego autẽ in iuſtitia apparebo conſpectui tuo: ſatiabor cum apparuerit gloria tua. An. Inclina dñe aurem tuã mihi: ⁊ exaudi verba mea.

Digitized by Google

Añ. Pectora noſtra tibi tu códitor orbis adure: Igne pio purgás atqꝫ cremando probans. Pſalmus. 17.

Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamentum meum et refugium meum ꝛ liberator meus.
Deus meus adiutor meus: et ſperabo in eum.
Protector meꝰ ꝛ cornu ſalutis meę: ꝛ ſuſceptor meus,
Laudans inuocabo dominũ: ꝛ ab inimicis meis ſaluus ero.
Circundederunt me dolores mortis: et torentes iniquitatis conturbauerunt me.
Dolores inferni circũdederũt me: pręoccupauerũt me laquei mortis.
In tribulatione mea inuocaui dominum: et ad deum meũ clamaui.
Et exaudiuit de templo ſancto ſuo vocé meam: ꝛ clamor meus in conſpectu eius introiuit in aures eius.
Cõmota eſt ꝛ cõtremuit terra: fundamenta montiuꝫ cõturbata ſunt ꝛ cõmota ſunt: quoniá iratus eſt eis.
Aſcendit fumus in ira eius, ꝛ ignis a facie eius exarſit: carbones ſucenſi ſunt ab eo.
Inclinauit cęlos ꝛ deſcendit: ꝛ caligo ſub pedibus eius.
Et aſcendit ſuper cherubim ꝛ volauit: volauit ſuper pennas ventorũ.
Et poſuit tenebras latibulum ſuũ, in circuitu eius tabernaculuꝫ eius: tenebroſa aqua in nubibus aeris.
Prę fulgore in ꝯſpectu eius nubes tráſierũt: grãdo ꝛ carbones ignis.
Et intonuit de cęlo dominus, ꝛ altiſſimus dedit vocem ſuam: grando ꝛ carbones ignis.
Et miſit ſagittas ſuas ꝛ diſſipauit eos: fulgura multiplicauit ꝛ conturbauit eos.
Et apparuerunt fontes aquarum: et reuelata ſunt fundamenta orbis terrarum.
Ab increpatione tua domine: ab inſpiratione ſpiritus irę tuę.
Miſit de ſummo ꝛ accepit me: ꝛ aſſumpſit me de aquis multis.
Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis, ꝛ ab his qui oderunt me: quoniã confortati ſunt ſuper me.
Pręuenerunt me in die afflictionis meę: et factꝰ eſt dñs protector meꝰ.
Et eduxit me in latitudinem: ſaluũ me fecit quoniam voluit me.
Et retribuet mihi dñs ſecundũ iuſtitiam meam: ꝛ ſm puritatem manuum mearum retribuet mihi.
Quia cuſtodiui vias domini: nec impie geſſi a deo meo.
Quoniam omnia iudicia eius in ꝯſpectu meo: ꝛ iuſtitias eius nõ repuli a me.
Et ero immaculatus cum eo: ꝛ obſeruabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet mihi dñs ſm iuſtitiam meã: ꝛ ſm puritateꝫ manuum mearum in conſpectu oculorum eius.
Cum ſancto ſanctus eris: ꝛ cum viro innocente innocens eris.
Et cum electo electus eris: ꝛ cum peruerſo peruerteris.
Quoniam tu populum humilem ſaluum facies: ꝛ oculos ſuperboruꝫ humiliabis.
Quoniam tu illuminas lucerná meá dñe: deus meꝰ illumina tenebras meas.
Quoniá in te eripiar a tentatione: ꝛ in deo meo tranſgrediar murum.

Digitized by Google

Deus meus impolluta via eius: eloquia dñi igne examinata: protector eſt omnium ſperantium in ſe.
Quoniã quis deus pręter dñm: aut quis deus pręter deum noſtrum?
Deus q pręcinxit me virtute: ⁊ poſuit immaculatam viam meam.
Qui pfecit pedes meos tanquã ceruorum: ⁊ ſuper excelſa ſtatuens me.
Qui docet manꝰ meas ad pręliũ: ⁊ poſuiſti vt arcũ ęreũ brachia mea.
Et dediſti mihi protectionem ſalutis tuę: ⁊ dextra tua ſuſcepit me.
Et diſciplina tua correxit me in finẽ: ⁊ diſciplina tua ipſa me docebit.
Dilataſti greſſus meos ſubtus me: ⁊ non ſunt infirmata veſtigia mea.
Perſequar inimicos meos ⁊ comprehendam illos: ⁊ non conuertar donec deficiant.
Confringam illos nec poterũt ſtare: cadent ſubtus pedes meos.
Et pręcinxiſti me virtute ad bellũ: ⁊ ſupplantaſti inſurgentes in me, ſubtus me.
Et inimicos meos dediſti mihi dorſum: ⁊ odientes me diſperdidiſti.
Clamauerũt, nec erat qui ſaluos faceret: ad dñm, nec exaudiuit eos.
Et cõminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearũ delebo eos.
Eripies me de cõtradictionbꝰ populi: conſtitues me in caput gentiũ.
Populus quẽ nõ cognoui ſeruiuit mihi: i auditu auris obediuit mihi.
Filij alieni mentiti ſunt mihi, filij alieni inueterati ſunt: ⁊ claudicauerunt a ſemitis ſuis.
Viuit dñs ⁊ benedictus deꝰ meus: ⁊ exaltetur deus ſalutis meę.
Deus q das vindictas mihi, ⁊ ſubdis populos meos ſub me: liberator meꝰ de inimicis meis iracũdis.
Et ab inſurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
Propterea ꝯfitebor tibi in nationibus dñe: ⁊ nomini tuo pſalmũ dicã.
Magnificãs ſalutes regis eius: ⁊ faciens miſericordiã Chriſto ſuo dauidi: ⁊ ſemini eiꝰ vſqꝫ in ſeculũ. Añ. Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere ⁊ aperti ſunt oculi noſtri ſurgere ad Chriſtũ: qꝛ lux vera eſt fulgens in mũdo. Añ. Dñs firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meũ. Añ. Mittens hęc mulier in corpꝰ meũ hoc vnguentũ, ad ſepeliendũ me fecit. Añ. Tu populũ humilẽ ſaluaſti a morte redemptor: Atqꝫ ſuperba tuo colla premis iaculo. ℣. Media nocte. Pſal. 18.
Celi enarrant gloriam dei: et opera manuum eius annunciat firmamentum.
Dies diei eructat verbũ: ⁊ nox nocti indicat ſcientiam.
Non ſunt loquelę neqꝫ ſermones: quorũ non audiantur voces eorũ.
In oẽm terram exiuit ſonus eorũ: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum.
In ſole poſuit tabernaculũ ſuum: ⁊ ipſe tanqꝫ ſponſus procedens de thalamo ſuo.
Exultauit vt gigas ad currendam viam: a ſummo cęlo egreſſio eius.
Et occurſus eiꝰ vſqꝫ ad ſummũ eiꝰ: nec eſt q ſe abſcondat a calore eius.
Lex dñi immaculata cõuertẽs animas: teſtimonium domini fidele, ſapientiam pręſtans paruulis.

Digitized by Google

Iuſtitię domini rectę lętificantes corda: pręceptum domini lucidum illuminans oculos.
Timor domini ſanctus permanet in ſeculum ſeculi: iudicia domini vera iuſtificata in ſemetipſa.
Deſiderabilia ſuper aurum ⁊ lapidem precioſum multum: ⁊ dulciora ſuper mel ⁊ fauum.
Etenim ſeruus tuus cuſtodit ea: in cuſtodiendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo.
Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo.
Et erunt vt complaceant eloquia oris mei: ⁊ meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.
Dñe adiutor me⁹: ⁊ redẽptor me⁹.
Añ. Non ſunt loquelę neqꝫ ſermones, quorũ nõ audiant voces eorũ.
Añ. Sponſus vt e thalamo proceſſit Chriſtus in orbē: Deſcendens celo iure ſalutifero. Pſalmus. 19.
Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomē dei Jacob.
Mittat tibi auxilium de ſancto: ⁊ de ſion tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificij tui: ⁊ holocauſtum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi ſm̃ cor tuum: ⁊ omne conſilium tuum confirmet.
Lętabimur in ſalutari tuo: ⁊ in nomine dei noſtri magnificabimur.
Impleat dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam ſaluum fecit dñs Chriſtum ſuum.
Exaudiet illũ de celo ſancto ſuo: in potentatibus ſalus dextere eius.
Hi in currib⁹ ⁊ hi in equis: nos aũt in nomine dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderũt: nos autem ſurreximus ⁊ erecti ſumus.
Domine ſaluum fac regem: ⁊ exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ te.
Añ. Exaudiat te dominus in die tribulationis. Añ. Auxiliuꝫ nobis ſaluator mitte ſalutis: Et tribuas vitam tempore perpetuo. Pſalm. 20.
Domine in virtute tua lętabitur rex: ⁊ ſuper ſalutare tuuꝫ exultabit vehementer.
Deſiderium cordis eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius non fraudaſti eum.
Qm̃ pręueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo.
Uitam petijt a te: ⁊ tribuiſti ei longitudinem dierum in ſeculum, et in ſeculum ſeculi.
Magna eſt gloria ei⁹ in ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnum decorem impones ſuper eum.
Quoniam dabis eũ in benedictionem in ſeculũ ſeculi: lętificabis euꝫ in gaudio cum vultu tuo.
Qm̃ rex ſperat in dño: ⁊ in miſericordia altiſſimi non cõmouebitur.
Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.
Pones eos vt clibanũ ignis in tempore vultus tui: dñs in ira ſua cõturbabit eos, ⁊ deuorabit eos ignis.
Fructum eorum de terra perdes: ⁊ ſemen eorum a filijs hominum.

Digitized by Google

Quoniam declinauerunt in te mala, cogitauerunt conſilia que nō potuerunt ſtabilire.
Quoniā pones eos doꝛſum: in reliquijs tuis preparabis vultū eoꝛū.
Exaltare dn̄e in virtute tua: cantabim⁹ ⁊ pſallem⁹ virtutes tuas. An̄.
Nox preceſſit dies autem appꝛopinquauit: abijciam⁹ ergo opera tenebꝛarum: ⁊ induamur arma lucis: ſicut in die honeſte ambulemus. An̄.
Dn̄e in virtute tua letabitur rex.
An̄. Magiſter dicit: tempus meum pꝛope eſt: apud te facio paſcha cum diſcipulis meis. An̄a. Rex ſine fine manēs miſis tu parce ruinis: Pꝛemia cōcedens ⁊ tua cuncta regens.
Dn̄icis diebus ab octa. epiphanie vſq ad. lxx. excluſiue: ⁊ a De⁹ diuꝫ. vſq ad aduentum, quādo de dominica agitur: in laud. ſuper pſal. an̄a.
Regnauit dn̄s precinctus foꝛtitudine cum decoꝛe virtutū: cuius ſedes parata eſt in eternum. Pſalm⁹. xxi.
Deus deus me⁹ reſpice in me, quare me dereliquiſti: longe a ſalute mea verba delictoꝛū meoꝛū.
Deus meus clamabo per diem ⁊ non exaudies: ⁊ nocte, ⁊ non ad inſipientiam mihi.
Tu aūt in ſcō habitas: laus Iſrael.
In te ſperauerūt patres noſtri: ſperauerunt ⁊ liberaſti eos.
Ad te clamauerūt ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt ⁊ nō ſunt confuſi.
Ego aūt ſum vermis ⁊ non homo: oppꝛobꝛiū hoīuꝫ ⁊ abiectio plebis.
Omnes videntes me deriſerūt me: locuti ſunt labijs ⁊ mouerūt caput.
Sperauit in dn̄o eripiat eum: ſaluū faciat eum, quoniam vult eum.
Quī tu es qui extraxiſti me de ventre, ſpes mea ab vberibus matris mee: in te pꝛoiectus ſum ex vtero.
De ventre matris mee deus meus es tu: ne diſceſſeris a me.
Quoniam tribulatio pꝛoxima eſt: qm̄ non eſt qui adiuuet.
Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me.
Aperuerunt ſuper me os ſuum: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens.
Sicut aqua effuſus ſum: ⁊ diſperſa ſunt omnia oſſa mea.
Factum eſt coꝛ meum tanq̄ cera liqueſcens: in medio ventris mei.
Aruit tanq̄ teſta virtus mea, ⁊ lingua mea adheſit faucibus meis: ⁊ in puluerem moꝛtis deduxiſti me.
Quī circundederūt me canes multi: cōciliū malignantiū obſedit me.
Foderunt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt oīa oſſa mea.
Ipſi vero cōſiderauerūt ⁊ inſpexerunt me: diuiſerunt ſibi veſtimenta mea, ⁊ ſup veſtē meā miſerunt ſoꝛtē.
Tu autem domine ne elongaueris auxilium tuum a me: ad defenſionē meam conſpice.
Erue a framea deus animā meam: ⁊ de manu canis vnicam meam.
Salua me ex oꝛe leonis: ⁊ a coꝛnib⁹ vnicoꝛnium humilitatem meam.
Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis: in medio eccleſie laudabo te.
Qui timetis dn̄m laudate eum: vniuerſum ſemē Iacob gloꝛificate eū.
Timeat eum omne ſemen Iſrael: quoniam non ſpꝛeuit nec deſpexit depꝛecationem pauperis.

Nec auertit faciē ſuam a me: ⁊ cum clamarem ad eum exaudiuit me.
Apud te laus mea in eccleſia magna: vota mea reddam in conſpectu timentium eum.
Edent pauperes ⁊ ſaturabuntur ⁊ laudabunt dn̄m qui requirūt eum: viuent corda eorū in ſeculū ſeculi.
Reminiſcentur ⁊ conuertentur ad dominum: vniuerſi fines terrę.
Et adorabunt in cōſpectu eius: vniuerſę familię gentium.
Quoniam domini eſt regnum: ⁊ ipſe dominabitur gentium.
Manducauerūt ⁊ adorauerūt oēs pingues terrę: in conſpectu eius cadent oēs qui deſcendunt in terram.
Et anima mea illi viuet: ⁊ ſemen meum ſeruiet ipſi.
Annūciabit dn̄o generatio vētura, ⁊ annunciabūt celi iuſtitiā ei⁹: populo q̄ naſcet quē fecit dn̄s. Pſalṁs.22.
Dominus regit me ⁊ nihil mihi deerit: in loco paſcuę ibi me collocauit.
Super aquas refectionis educauit me: animam meam conuertit.
Deduxit me ſuper ſemitas iuſtitię: propter nomen ſuum.
Nam ⁊ ſi ambulauero in medio vmbrę mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es.
Uirga tua ⁊ baculus tuus: ipſa me conſolata ſunt.
Paraſti in cōſpectu meo menſam: aduerſus eos qui tribulant me.
Impinguaſti in oleo caput meū: ⁊ calix me⁹ inebrians, q̄ preclar⁹ eſt.
Et miſericordia tua ſubſequat me: omnibus diebus vitę meę.
Et vt inhabitem in domo domini: in longitudinē dierum. Pſalṁs.23.
Domini eſt terra et plenitudo eius: orbis terrarum et vniuerſi, qui habitant in eo.
Quia ipſe ſuper maria fundauit eā: ⁊ ſuper flumina preparauit eam.
Quis aſcendet in montem dn̄i: aut quis ſtabit in loco ſancto eius?
Innocens manib⁹ ⁊ mundo corde, qui non accepit in vano animā ſuā: nec iurauit in dolo proximo ſuo.
Hic accipiet benedictionem a dn̄o: ⁊ miſericordiam a deo ſalutari ſuo.
Hęc eſt generatio quęrentiū eum: quęrentium faciem dei Jacob.
Attollite portas principes veſtras, ⁊ eleuamini portę eternales: ⁊ introibit rex glorię.
Quis eſt iſte rex glorię? dn̄s fortis ⁊ potens, dn̄s potens in prelio.
Attollite portas principes veſtras, ⁊ eleuamini portę eternales: ⁊ introibit rex glorię.
Quis eſt iſte rex glorię? dn̄s virtutum ipſe eſt rex glorię. Pſalm⁹.24.
Ad te domine leuaui animam meam: deus meus, in te confido non erubeſcam.
Neq̄ irrideāt me inimici mei: etenī vniuerſi q̄ ſuſtinēt te nō cōfundent.
Confundātur omnes iniqua agentes: ſuperuacue.
Uias tuas domine demonſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua et doce me: quia tu es deus ſaluator meus, ⁊ te ſuſtinui tota die.
Reminiſcere miſerationum tuarū domine: ⁊ miſericordiarum tuarū

quę

Digitized by Google

que a ſeculo ſunt.
Delicta iuuentutis mee: ⁊ ignoꝛantias meas ne memineris.
Secundū miſericoꝛdiā tuā memento mei tu: propter bonitatē tuā dñe.
Dulcis ⁊ rectus dñs: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas.
Uniuerſe vie domini miſericoꝛdia ⁊ veritas: requirentibus teſtamentum eius ⁊ teſtimonia eius.
Propter nomē tuum dñe propitiaberis peccato meo: multū eſt enim.
Quis eſt homo qui timet dñm: legem ſtatuit ei in via quam elegit.
Anima eius in bonis demoꝛabit: ⁊ ſemen eius hereditabit terram.
Firmamētū eſt dñs timentib⁹ eū: ⁊ teſtamentū ipſi⁹ vt manifeſtet illis.
Oculi mei ſemper ad dñm: quoniā ipſe euellet de laqueo pedes meos.
Reſpice in me ⁊ miſerere mei: quia vnicus ⁊ pauper ſum ego.
Tribulationes coꝛdis mei multiplicate ſunt: de neceſſitatibus meis erue me.
Uide humilitatē meā ⁊ laboꝛē meum: ⁊ dimitte vniuerſa delicta mea.
Reſpice inimicos meos quoniam multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderunt me.
Cuſtodi animā meā ⁊ erue me: non erubeſcam quoniam ſperaui in te.
Innocentes ⁊ recti adheſerunt mihi: quia ſuſtinui te.
Libera deus Iſrael: ex omnibus tribulationibus ſuis. Pſalmus. 25.
IUdica me dñe quoniã ego in innocētia mea ingreſſus ſum: ⁊ in dño ſperans non infirmaboꝛ.
Proba me domine ⁊ tenta me: vre renes meos ⁊ coꝛ meum.
Quoniam miſericoꝛdia tua ante oculos meos eſt: ⁊ cōplacui in veritate tua.
Non ſedi cū concilio vanitatis: ⁊ cū iniqua gerentibus non introibo.
Odiui eccleſiam malignantium: et cum impijs non ſedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circundabo altare tuū dñe.
Ut audiam vocē laudis tue: ⁊ enarrem vniuerſa mirabilia tua.
Dñe dilexi decoꝛem domus tue: et locum habitationis gloꝛie tue.
Ne perdas cum impijs deus aiam meā: ⁊ cū viris ſanguinū vitā meã.
In quoꝛū manib⁹ iniquitates ſunt: dextera eoꝛū repleta eſt munerib⁹.
Ego aūt in innocentia mea ingreſſus ſum: redime me ⁊ miſerere mei.
Pes meus ſtetit in directo: in eccleſiis benedicam te domine.
¶ Feria ſecunda inuitatoꝛium. Uenite exultemus domino. Pſalmus. 26.
DOminus illuminatio mea ⁊ ſalus mea: quem timebo?
Dominus protectoꝛ vite mee, a quo trepidabo?
Dum appropiant ſuper me nocentes: vt edant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei: ipſi infirmati ſunt ⁊ ceciderunt.
Si conſiſtant aduerſum me caſtra: non timebit coꝛ meum.
Si exurgat aduerſum me preliū: in hoc ego ſperabo.
Unam petij a domino hanc requiram: vt inhabitem in domo domini

omnibus diebus vitę meę.
Ut videam voluntatem domini: et viſitem templum eius.
Quoniam abſcōdit me in tabernaculo ſuo in die malorū: protexit me in abſcondito tabernaculi ſui.
In petra exaltauit me: ⁊ nūc exaltauit caput meū ſup inimicos meos.
Circuiui ⁊ immolaui in tabernaculo eius hoſtiam vociferationis: cantabo ⁊ pſalmum dicam domino.
Exaudi dn̄e vocē meā qua clamaui ad te: miſerere mei ⁊ exaudi me.
Tibi dixit cor meū, exquiſiuit te facies mea: faciē tuam dn̄e requiram.
Ne auertas faciem tuam a me: ⁊ ne declines in ira a ſeruo tuo.
Adiutor meus eſto ne derelinquas me: neq̄ deſpicias me deus ſalutaris meus.
Qm̄ pater meus ⁊ mater mea dereliquerūt me: dn̄s aūt aſſumpſit me.
Legem pone mihi domine in via tua: ⁊ dirige me in ſemitam rectam propter inimicos meos.
Ne tradideris me in aĩas tribulantiū me: qm̄ inſurrexerūt in me teſtes iniqui, ⁊ mentita eſt iniquitas ſibi.
Credo videre bona domini: in terra viuentium.
Expecta dn̄m viriliter age: ⁊ cōfortet cor tuū ⁊ ſuſtine dn̄m. Pſal. 27.
Ad te domine clamabo, deus meus ne ſileas a me, nequando taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcendentibus in lacum.
Exaudi dn̄e vocem deprecationis meę dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templū ſanctum tuū.
Ne ſimul tradas me cum peccatoribus: ⁊ cum operantibus iniquitatem ne perdas me.
Qui loquuntur pacē cum proximo ſuo: mala autem in cordibus eorū.
Da illis ſm̄ opera eorum: ⁊ ſm̄ nequitiam adinuentionum ipſorum.
Secūdū opera manuū eorū tribue illis: redde retributionē eorū ipſis.
Quoniā non intellexerunt opera dn̄i, et in opera manuum eius: deſtrues illos, ⁊ non ędificabis eos.
Benedictus dn̄s: quoniam exaudiuit vocem deprecationis meę.
Dominus adiutor meus ⁊ protector meꝰ: ⁊ in ipſo ſperauit cor meū ⁊ adiutus ſum.
Et refloruit caro mea: ⁊ ex voluntate mea confitebor ei.
Dn̄s fortitudo plebis ſuę: ⁊ protector ſaluationum Chriſti ſui eſt.
Saluum fac populum tuum dn̄e, ⁊ benedic hereditati tuę: ⁊ rege eos, ⁊ extolle illos vſq̄ in ęternum. An. Dn̄s defenſor vitę meę. Pſal. 28.
Afferte domino filij dei: afferte domino filios arietum.
Afferte domino gloriā ⁊ honorē: afferte domino gloriā nomini eius: adorate dn̄m in atrio ſancto eius.
Uox dn̄i ſup aquas, deꝰ maieſtatis intonuit: dn̄s ſuper aquas multas.
Uox domini in virtute: vox domini in magnificentia.
Uox dn̄i confringentis cedros: ⁊ cōfringet dominus cedros libani.
Et comminuet eas tanq̄ vitulum libani: et dilectus quemadmodum filius vnicornium.
Uox dn̄i intercidētis flāmā ignis, vox dn̄i concutientis deſertū: ⁊ com

mouebit dominus deſertuꝫ cades.

Uox domini pręparantis ceruos, ⁊ reuelabit condenſa: et in templo eius omnes dicent gloꝛiam.

Dominus diluuium inhabitare facit: ⁊ ſedebit dñs rex in ęternum.

Dñs virtutē populo ſuo dabit: dñs bñdicet populo ſuo in pace. Ps. 29.

Exaltabo te domine quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me.

Domine deus meus clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me.

Dñe eduxiſti ab inferno aīam meā: ſaluaſti me a deſcendentibꝰ in lacuꝫ.

Pſallite domino ſancti eius: ⁊ confitemini memoꝛię ſanctitatis eius.

Quoniā ira in indignatione eius: ⁊ vita in voluntate eius.

Ad veſperum demoꝛabitur fletus: ⁊ ad matutinum lętitia.

Ego autē dixi in abundantia mea: non mouebor in ęternum.

Domine in voluntate tua: pręſtitiſti decoꝛi meo virtutem.

Auertiſti faciem tuā a me: ⁊ factus ſum conturbatus.

Ad te domine clamabo: ⁊ ad deum meum deprecaboꝛ.

Quę vtilitas in ſanguine meo: duꝫ deſcendo in coꝛruptionem?

Nunquid confitebitur tibi puluis: aut annunciabit veritatem tuam?

Audiuit dñs ⁊ miſertus eſt mei: dominus factus eſt adiutoꝛ meus.

Conuertiſti planctum meū in gaudium mihi: conſcidiſti ſaccum meū ⁊ circundediſti me lętitia.

Ut cantet tibi gloꝛia mea ⁊ non cōpungar: dñe deus meus in ęternuꝫ confiteboꝛ tibi. An. Adoꝛate dñm in aula ſancta eius. Pſalmus. 30.

In te domine ſperaui non confundar in ęternum: in iuſtitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Eſto mihi in deum protectoꝛē ⁊ in domū refugij: vt ſaluum me facias.

Quoniam foꝛtitudo mea ⁊ refugiū meum es tu: ⁊ propter nomē tuum deduces me ⁊ enutries me.

Educes me de laqueo quē abſcōderunt mihi: qm̄ tu es protectoꝛ meꝰ.

In manꝰ tuas cōmendo ſpm̄ meuꝫ: redemiſti me dñe deus veritatis.

Odiſti obſeruantes vanitates: ſuperuacue.

Ego autem in dño ſperaui: exultabo ⁊ lętaboꝛ in miſericoꝛdia tua.

Qm̄ reſpexiſti humilitateꝫ meā: ſaluaſti de neceſſitatibus aīam meam.

Nec concluſiſti me in manibus inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos.

Miſerere mei dñe quoniā tribuloꝛ: cōturbatus eſt in ira oculus meus, anima mea ⁊ venter meus.

Quoniā defecit in doloꝛe vita mea: ⁊ anni mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virtus mea: ⁊ oſſa mea conturbata ſunt.

Super omnes inimicos meos factꝰ ſum opprobꝛium vicinis meis valde: ⁊ timoꝛ notis meis.

Qui videbant me foꝛas fugerunt a me: obliuioni datus ſum tanq̄ moꝛtuus a coꝛde.

Factus ſum tāq̄ vas perditū: quoniam audiui vituperationeꝫ multorum

rum

Digitized by Google

rum commorantium in circuitu.
In eo dum conuenirent ſimul ad-
uerſum me: accipere animã meam
conſiliati ſunt.
Ego aũt in te ſperaui dñe: dixi deus
me⁹ es tu, ĩ manib⁹ tuis ſortes meę.
Eripe me de manu inimicorũ meo
rum: ⁊ a perſequentibus me.
Illuſtra faciẽ tuã ſuper ſeruũ tuum:
ſaluũ me fac in miſericordia tua: do
mine nõ cõfundar qñ inuocaui te.
Erubeſcant impij ⁊ deducantur in
infernum: muta fiant labia doloſa.
Que loquuntur aduerſus iuſtũ ini-
quitatẽ: in ſuperbia ⁊ in abuſione.
Quã magna multitudo dulcedinis
tuę dñe: quã abſcõdiſti timẽtib⁹ te.
Perfeciſti eis qui ſperant in te: in
conſpectu filiorum hominum.
Abſcondes eos in abſcõdito faciei
tuę: a conturbatione hominum.
Proteges eos in tabernaculo tuo:
a contradictione linguarum.
Benedict⁹ dñs: qm̃ mirificauit miſe
ricordiã ſuã mihi ĩ ciuitate munita.
Ego aũt dixi in exceſſu mẽtis mee:
proiectus ſũ a facie oculorũ tuorũ.
Ideo exaudiſti vocem orationis
meę: dum clamarem ad te.
Diligite dñm omnes ſancti ei⁹: qm̃
veritatem requiret dñs, ⁊ retribuet
abundanter facientibus ſuperbiã.
Viriliter agite ⁊ cõfortet cor veſtrũ:
oẽs q̃ ſperatis in dño. Pſalm⁹. 31.
Beati quorũ remiſſę ſunt iniqui
tates: ⁊ quorũ tecta ſunt pctã.
Beatus vir cui non imputauit dñs
peccatum: nec eſt in ſpũ eius dolus.
Quoniã tacui inueterauerunt oſſa
mea: dum clamarem tota die.
Quoniã die ac nocte grauata eſt ſu
per me man⁹ tua: conuerſus ſum in
erumna mea dum configitur ſpina.
Delictum meũ cognitum tibi feci:
⁊ iniuſtitiam meam non abſcondi.
Dixi confitebor aduerſum me iniu
ſtitiã meam domino: ⁊ tu remiſiſti
impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis ſanct⁹:
in tempore opportuno.
Verumtamẽ in diluuio aquarũ mul
tarum: ad eum nõ approximabunt.
Tu es refugiũ meum a tribulatio-
ne que circumdedit me: exultatio
mea erue me a circundantibus me.
Intellectum tibi dabo, ⁊ inſtruam
te in via hac qua gradieris: firma-
bo ſuper te oculos meos.
Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus: in
quibus non eſt intellectus.
In chamo ⁊ freno maxillas eorum
cõſtringe: qui nõ approximãt ad te.
Multa flagella peccatoris: ſperãtes
aũt in dño miſericordia circũdabit.
Letamini in dño ⁊ exultate iuſti: ⁊
gloriamini oẽs recti corde. Añ. In
tua iuſtitia libera me dñe. Pſal. 32.
Exultate iuſti in dño: rectos de
cet collaudatio.
Confitemini dño in cithara: in pſal
terio decem chordarũ pſallite illi.
Cantate ei canticum nouum: bene
pſallite ei in vociferatione.
Quia rectũ eſt verbum domini: ⁊
omnia opera eius in fide.
Diligit miſericordiã ⁊ iudiciũ: mi-
ſericordia domini plena eſt terra.
Verbo dñi cęli firmati ſunt: ⁊ ſpiri
tu oris eius omnis virtus eorum.
Congregans ſicut in vtre aquas
maris:

Digitized by Google

maris: ponẽs in theſauris abyſſos.
Timeat dñm oĩs terra: ab eo autẽ
cõmoueanť oẽs inhabitantes orbẽ.
Quoniã ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe
mandauit ⁊ creata ſunt.
Dñs diſſipat cõſilia gentiũ: repro-
bat autẽ cogitationes populorum,
⁊ reprobat conſilia principum.
Conſilium autem dñi in ęternum
manet: cogitationes cordis eius in
generatione ⁊ generationem.
Beata gens cui⁹ eſt dominus deus
eius: populus quem elegit in hęre-
ditatem ſibi.
De cęlo reſpexit dominus: vidit
omnes filios hominum.
De pręparato habitaculo ſuo: re-
ſpexit ſuper oẽs qui habitant terrã.
Qui finxit ſigillatim corda eorum:
qui intelligit omnia opera eorum.
Non ſaluatur rex per multam vir-
tutem: ⁊ gigas non ſaluabitur in
multitudine virtutis ſuę.
Fallax equus ad ſalutẽ: in abundã
tia aũt virtutis ſuę non ſaluabitur.
Ecce oculi dñi ſup metuentes eũ: ⁊
in eis q ſperãt ſup miſericordia ei⁹.
Ut eruat a morte animas eorum:
⁊ alat eos in fame.
Anima noſtra ſuſtinet dñm: quo-
niaꝫ adiutor ⁊ protector noſter eſt.
Quia in eo lętabitur cor noſtruꝫ: ⁊
in nomine ſancto eius ſperauim⁹.
Fiat miſericordia tua domine ſu-
per nos: quemadmodum ſperaui-
mus in te. Pſalmus. 33.
Benedicam dñm in omni tem-
pore: ſemper laus eius in ore meo.
In domino laudabiť anima mea:
audiant manſueti ⁊ letentur.

Magnificate dñm mecum: ⁊ exal-
temus nomen eius in idipſum.
Exquiſiui dominum ⁊ exaudiuit
me: ⁊ ex omnibus tribulationibus
meis eripuit me.
Accedite ad euꝫ ⁊ illuminamini: ⁊
facies veſtrę non confundentur.
Iſte pauper clamauit ⁊ dominus
exaudiuit euꝫ: ⁊ ex omnibus tribu-
lationibus eius ſaluauit eum.
Immittit angelus dñi in circuitu
timentium eum: ⁊ eripiet eos.
Guſtate ⁊ videte qm̃ ſuauis eſt do-
minus: beatus vir qui ſperat in eo.
Timete dñm oẽs ſancti eius: qm̃
non eſt inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt ⁊ eſurierũt: in-
quirentes autem dominum nõ mi-
nuentur omni bono.
Venite filij audite me: timorem
domini docebo vos.
Quis eſt homo qui vult vitam: di-
ligit dies videre bonos?
Prohibe linguam tuam a malo: ⁊
labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte a malo ⁊ fac bonũ: inqui-
re pacem ⁊ perſequere eam.
Oculi domini ſuper iuſtos: ⁊ aures
eius in preces eorum.
Vultus aũt dñi ſuper faciẽtes ma-
la: vt pdat de terra memoriã eorũ.
Clamauerũt iuſti ⁊ dominus exau
diuit eos: ⁊ ex omnibus tribulatio-
nibus eorum liberauit eos.
Iuxta eſt dñs his q tribulato ſunt
corde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit.
Multę tribulationes iuſtoruꝫ: ⁊ de
omnibus his liberauit eos dñs.
Cuſtodit dominus omnia oſſa eo-
rum: vnum ex his non conteretur.

Mors peccatorum peſſima: ⁊ qui oderunt iuſtum delinquent.

Redimet dominus animas ſeruorum ſuorum: ⁊ non delinquent omnes qui ſperant in eo. An. Rectos decet collaudatio. Pſalmus. 34.

Iudica domine nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge in adiutorium mihi.

Effunde frameam ⁊ conclude aduerſus eos qui preſequuntur me: dic anime mee ſalus tua ego ſum.

Cōfundantur ⁊ reuereantur: querentes animam meam.

Auertātur retrorſum ⁊ cōfundantur: cogitantes mihi mala.

Fiant tanq̄ puluis ante faciez venti: ⁊ angelus dn̄i coarctans eos.

Fiat via illorū tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angelus dn̄i perſequens eos.

Quoniā gratis abſcōderunt mihi interitum laquei ſui: ſuperuacue exprobrauerunt animam meam.

Ueniat illis laqueus quē ignorant: ⁊ captio quā abſcōderūt apprehendat eos, ⁊ in laqueū cadāt in ipſum.

Anima autē mea exultabit in dn̄o: ⁊ delectabitur ſuper ſalutari ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: domine quis ſimilis tui?.

Eripies inopem de manu fortiorū eius: egenum ⁊ pauperem a diripiētibus eum.

Surgentes teſtes iniqui: que ignorabam interrogabant me.

Retribuebāt mihi mala pro bonis: ſterilitatem anime mee.

Ego autē cum mihi moleſti eſſent: induebar cilicio.

Humiliabā in ieiunio aiam meā: ⁊ oratio mea in ſinu meo conuertet.

Quaſi proximū ⁊ quaſi fratrem noſtruz ſic cōplacebam: quaſi lugens ⁊ contriſtatus ſic humiliabar.

Et aduerſum me letati ſunt ⁊ cōuenerunt: cōgregata ſunt ſuper me flagella ⁊ ignoraui.

Diſſipati ſunt nec compuncti, tentauerunt me ſubſannauerūt me ſubſannatione: frenduerunt ſuper me dentibus ſuis.

Domine quando reſpicies, reſtitue animā meam a malignitate eorum: a leonibus vnicam meam.

Confitebor tibi in eccleſia magna: in populo graui laudabo te.

Non ſupergaudeāt mihi qui aduerſantur mihi inique: qui oderunt me gratis ⁊ annuunt oculis.

Quoniam mihi quidez pacifice loquebantur: ⁊ in iracundia terre loquentes, dolos cogitabant.

Et dilatauerūt ſup me os ſuū: dixerunt euge euge viderūt oculi noſtri.

Uidiſti domine ne ſileas: domine ne diſcedas a me.

Exurge ⁊ intēde iudicio meo: deꝰ meus ⁊ dn̄s meus in cauſam meā.

Iudica me ſecundū iuſtitiam meaz domine deꝰ meus: ⁊ non ſupergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus ſuis euge, euge anime noſtre: nec dicāt, deuorabimus eum.

Erubeſcant ⁊ reuereantur ſimul: qui gratulantur malis meis.

Induantur cōfuſione ⁊ reuerentia: qui maligna loquuntur ſuper me.

Exultēt ⁊ letentur q̄ volūt iuſtitiā meā:

meaꝫ: ⁊ dicāt ſemper magnificetur dñs, qui volunt pacem ſerui eius.
Et lingua mea meditabit̃ iuſtitiam tuā: tota die laudē tuam. Pſal. 35.
Dixit iniuſtus vt nō delinquat in ſemetipſo: non eſt timor dei ante oculos eius.
Quoniā doloſe egit in conſpectu eius: vt inueniat̃ iniquitas eius ad odiū.
Verba oris ei⁹ iniquitas ⁊ dolus: noluit intelligere vt bene ageret.
Iniquitateꝫ meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit omni vię non bonę: malitiam autem non odiuit.
Domine, in cęlo miſericordia tua: ⁊ veritas tua vſq; ad nubes.
Iuſtitia tua ſicut montes dei: iudicia tua abyſſus multa.
Homines ⁊ iumēta ſaluabis domine: quemadmodū multiplicaſti miſericordiam tuam deus.
Filij autem hominuꝫ: in tegmine alarum tuarum ſperabunt.
Inebriabūtur ab vbertate domus tuę: ⁊ torrente voluptatis tuę potabis eos.
Quoniam apud te eſt fons vitę: ⁊ in lumine tuo videbimus lumen.
Pretende miſericordiaꝫ tuaꝫ ſcientibus te: ⁊ iuſtitiam tuam his qui recto ſunt corde.
Non veniat mihi pes ſuperbię: ⁊ manus peccatoris nō moueat me.
Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. An. Expugna impugnātes me. Pſalmus 36.
Noli ęmulari in malignantib⁹: neq; zelaueris facientes iniquitatē.
Quoniam tanq̄ fęnum velociter areſcent: ⁊ quemadmodum olera herbarum cito decident.
Spera in dño ⁊ fac bonitatē: ⁊ inhabita terrā, ⁊ paſceris in diuitijs ei⁹.
Delectare in domino: ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuela domino viam tuaꝫ ⁊ ſpera in eo: ⁊ ipſe faciet.
Et deducet quaſi lumen iuſtitiam tuam, ⁊ iudiciuꝫ tuū tanq̄ meridiē: ſubditus eſto dño ⁊ ora eum.
Noli ęmulari in eo q̄ proſperat̃ in via ſua: in hoīe faciente iniuſtitias.
Deſine ab ira ⁊ derelinque furorē: noli ęmulari vt maligneris.
Quoniam qui malignantur exterminabuntur: ſuſtinentes autem dominum ipſi hęreditabunt terram.
Et adhuc puſillum ⁊ non erit peccator: ⁊ quęres locum eius ⁊ non inuenies.
Manſueti aūt hęreditabūt terrā: ⁊ delectabunt̃ in multitudine pacis.
Obſeruabit peccator iuſtum: ⁊ ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis.
Dñs autē irridebit euꝫ: quoniā proſpicit q̄ veniet dies eius.
Gladiū euaginauerūt peccatores: intenderunt arcum ſuum.
Vt decipiant paupereꝫ ⁊ inopem: vt trucident rectos corde.
Gladius eorū intret in corda ipſorū: ⁊ arcus eorum confringatur.
Melius eſt modicum iuſto: ſuper diuitias peccatorum multas.
Quoniā brachia peccatoruꝫ conterentur: confirmat autem iuſtos dñs.
Nouit dñs dies immaculatorum: ⁊ hęreditas eorum in ęternum erit.
Non cōfundentur in tempore ma-

Digitized by Google

lo, ⁊ in diebus famis ſaturabuntur: quia peccatores peribunt.
Inimici vero dñi mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes quemadmodũ fumus deficient.
Mutuabit peccator ⁊ nõ ſoluet: iuſtus autem miſeretur ⁊ tribuet.
Quia bñdicẽtes ei hereditabũt terraȝ: maledicẽtes autẽ ei diſperibũt.
Apud dominum greſſus hominis dirigentur: ⁊ viam eius volet.
Cum ceciderit nõ collidetur: quia dominus ſupponit manum ſuam.
Iunior fui etenim ſenui, ⁊ non vidi iuſtum derelictum: nec ſemen eius querens panem.
Tota die miſeretur ⁊ cõmodat: ⁊ ſemen illius in benedictione erit.
Declina malo ⁊ fac bonum: ⁊ inhabita in ſeculum ſeculi.
Quia dominus amat iudicium, ⁊ non derelinquet ſanctos ſuos: in eternum conſeruabuntur.
Iniuſti punientur: ⁊ ſemen impiorum peribit.
Iuſti aũt hereditabũt terrã: ⁊ inhabitabunt in ſeculũ ſeculi ſuper eaȝ.
Os iuſti meditabitur ſapientiaȝ: ⁊ lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius.
Conſiderat peccator iuſtum: ⁊ querit mortificare eum.
Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum cum iudicabitur illi.
Expecta dominuȝ ⁊ cuſtodi viam eius: ⁊ exaltabit te, vt hereditate capias terram: cum perierint peccatores videbis.

Vidi impium ſuperexaltatũ ⁊ eleuatum: ſicut cedros libani.
Et tranſiui, ⁊ ecce non erat: queſiui eum, ⁊ non eſt inuentus locus eius.
Cuſtodi innocentiã ⁊ vide equitatem: qm̃ ſunt reliquie hoi pacifico.
Iniuſti autem diſperibunt: ſimul reliquie impiorum interibunt.
Salus aũt iuſtorum a dño: ⁊ protector eorũ in tempore tribulationis.
Et adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit eos, ⁊ eruet eos a pctõribus: ⁊ ſaluabit eos q2 ſperauerũt in eo. ps. 37.

Domine ne in furore tuo arguas me: neq3 in ira tua corripias me.
Quoniam ſagitte tue infixe ſunt mihi: ⁊ confirmaſti ſuper me manũ tuam.
Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue: non eſt pax oſſibus meis a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates mee ſupergreſſe ſunt caput meũ: ⁊ ſicut onus graue grauate ſunt ſuper me.
Putruerunt ⁊ corrupte ſunt cicatrices mee: a facie inſipientie mee.
Miſer factus ſum ⁊ curuatus ſum vſq3 in finem: tota die contriſtatus ingrediebar.
Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionib9: ⁊ nõ eſt ſanitas in carne mea.
Afflictus ſum ⁊ humiliatus ſum nimis: rugiebã a gemitu cordis mei.
Dñe, ante te oẽ deſideriũ meum: ⁊ gemit9 meus a te nõ eſt abſcondit9.
Cor meũ cõturbatũ eſt in me, dereliquit me virtus mea: ⁊ lumẽ oculorum meorũ ⁊ ipſum nõ eſt mecum.
Amici mei ⁊ pximi mei: aduerſuȝ me appropinquauerũt ⁊ ſteterunt.

Et

Et qui iuxta me erant de longe ſte terunt: ⁊ vim faciebant qui quere bant animam meam.
Et qui inquirebant mala mihi lo cuti ſunt in vanitates: ⁊ dolos totá die meditabantur.
Ego aũt tanꝙ ſurdus nõ audiebá: ⁊ ſicut mutus nõ aperiens os ſuũ.
Et factus ſum ſicut homo non au diens: ⁊ non habens in ore ſuo re dargutiones.
Quoniá in te dñe ſperaui: tu exau dies me domine deus meus.
Quia dixi nequádo ſupergaudeát mihi inimici mei: ⁊ dum commo uentur pedes mei ſuper me magna locuti ſunt.
Quõ ego in flagella paratus ſum: ⁊ dolor me⁹ in conſpectu meo ſemp.
Quoniá iniquitaté meá annuncia bo: ⁊ cogitabo pro peccato meo.
Inimici autẽ mei viuunt, ⁊ confir mati ſunt ſuper me: ⁊ multiplicati ſunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis de trahebant mihi: quoniaꝫ ſequebar bonitatem.
Ne derelinquas me domine deus meus: ne diſceſſeris a me.
Intẽde in adiutorium meum: do mine deus ſalutis meę. Añ. Reue la dño viam tuam. ℣. Domine in cęlo miſericordia tua. Ad laud. añ. Miſerere mei de⁹. ps. Ipſe. 14. Añ. Intellige clamoré meum dñe. ps. Uerba mea. 1. Añ. Deus de⁹ me⁹ ad te de luce vigi. 17. ps. Ipſe. Añ. Cõuerſus eſt furor tuus dñe, ⁊ cõſo lat⁹ es me. Cãti. Cõfitebor tibi. 42. Añ. Lauda. do. de ce. 42. ps. Ipſe.
B.S.D.

Ad bñs añ. Bñdict⁹ deus Iſrael.
¶ Feria. iij. ad matutinũ inuitato.
Iubilem⁹ deo ſalutari nro. ps. 38.
Dixi cuſtodiam vias me as: vt non delinquam in lingua mea.
Poſui ori meo cuſtodiá cũ cõſiſteret peccator aduerſum me.
Obmutui ⁊ humiliat⁹ ſum ⁊ ſilui a bonis: ⁊ dolor meus renouatus eſt.
Concaluit cor meũ intra me: ⁊ in meditatione mea exardeſcet ignis.
Locutus ſum in lingua mea: notũ fac mihi domine finem meum.
Et numerum dierum meorũ quis eſt: vt ſciam quid deſit mihi.
Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos: ⁊ ſubſtantia mea tanꝙ nihi lum ante te.
Ueruntamẽ vniuerſa vanitas: om nis homo viuens.
Ueruntamẽ in imagine pertranſit homo: ſed ⁊ fruſtra conturbatur.
Theſaurizat: ⁊ ignorat cui congre gabit ea.
Et nũc quę eſt expectatio mea non ne dñs: ⁊ ſubſtãtia mea apud te eſt.
Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobriũ inſipiẽti dediſti me.
Obmutui ⁊ nõ aperui os meũ qm̃ tu feciſti: amoue a me plagas tuas.
A fortitudine man⁹ tuę ego defeci increpationibus: propter iniquita tem corripuiſti hominem.
Et tabeſcere feciſti ſicut araneam animá eius: veruntamen vane con turbatur omnis homo.
Exaudi orationem meá domine ⁊ deprecationẽ meam: auribus per

 cipe

cipe lachrymas meas.
Ne sileas quoniã aduena ego ſum apud te: ꝛ peregrinus:ſicut omnes patres mei.
Remitte mihi vt refrigerer priuſquã abeam:ꝛ amplius nõ ero. Ps. 39.
Expectans expectaui dñm: ꝛ intendit mihi.
Et exaudiuit preces meas:ꝛ eduxit me de lacu miſerię ꝛ de luto fecis.
Et ſtatuit ſupra petraʒ pedes meos:ꝛ direxit greſſus meos.
Et immiſit in os meum canticum nouum:carmen deo noſtro.
Uidebunt multi ꝛ timebunt:ꝛ ſperabunt in domino.
Beatus vir cuius eſt nomen domini ſpes eius:ꝛ non reſpexit in vanitates ꝛ inſanias falſas.
Multa feciſti tu domine deus meus mirabilia tua: ꝛ cogitationibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.
Annunciaui ꝛ locutus ſum:multiplicati ſunt ſuper numerum.
Sacrificium ꝛ oblationem noluiſti:aures autem perfeciſti mihi.
Holocauſtum ꝛ pro peccato nõ poſtulaſti:tunc dixi,ecce venio.
In capite libri ſcriptum eſt de me, vt facerem voluntatem tuam, deus meus volui: ꝛ legem tuam in medio cordis mei.
Annunciaui iuſtitiam tuam in eccleſia magna: ecce labia mea non prohibebo,domine tu ſciſti.
Iuſtitiã tuam non abſcondi in corde meo: veritatem tuam ꝛ ſalutare tuum dixi.
Non abſcõdi miſericordiam tuã ꝛ veritatem tuam: a concilio multo.
Tu aũt dñe ne longe facias miſerationes tuas a me: miſericordia tua ꝛ veritas tua ſemp ſuſceperunt me.
Quoniam circumdederunt me mala quorum non eſt numerus: comprehenderunt me iniquitates meę, ꝛ non potui vt viderem.
Multiplicatę ſunt ſup capillos capitis mei: ꝛ cor meum dereliquit me.
Complaceat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuandum me reſpice.
Cõfundant ꝛ reuereant ſimul: qui quęrunt aĩam meã, vt auferant eã.
Conuertantur retrorſum ꝛ reuereantur:qui volunt mihi mala.
Ferant confeſtim confuſioneʒ ſuã: qui dicunt mihi,euge euge.
Exultẽt ꝛ lętent ſuper te oẽs quęrentes te: ꝛ dicãt ſemp, magnificet dñs qui diligunt ſalutare tuum.
Ego autem mendicus ſum ꝛ pauper: dominus ſolicitus eſt mei.
Adiutor meus ꝛ protector meus tu es:deus meus ne tardaueris. Aña. Ut nõ delinquã in lingua mea. Ps. 40.
Beatus qui intelligit ſuper egenum ꝛ pauperem: in die mala liberabit eum dominus.
Dñs conſeruet eũ ꝛ viuificet eũ, ꝛ beatũ faciat eum in terra: ꝛ non tradat eum in aĩam inimicorum eius.
Dominus opem ferat illi ſuper lectum doloris eius:vniuerſum ſtratũ eius verſaſti in infirmitate eius.
Ego dixi dñe miſerere mei: ſana animam meam quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerunt mala mihi: quãdo morietur ꝛ peribit nomẽ eius?
Et ſi ingrediebatur vt videret, vana loquebatur: cor eius congregauit

uit iniquitatem ſibi.
Egrediebatur foras: et loquebatur in idipſum.
Aduerſum me suſurrabant omnes inimici mei: aduerſum me cogitabant mala mihi.
Verbum iniquum conſtituerunt aduerſum me: numquid qui dormit non adiciet vt reſurgat?
Etenim homo pacis meę in quo ſperaui: q edebat panes meos: magnificauit ſup me ſupplantationem.
Tu autem domine miſerere mei, et reſuſcita me: et retribuam eis.
In hoc cognoui quoniam voluiſti me: quoniam non gaudebit inimicus meus ſuper me.
Me autem propter innocentiam ſuſcepiſti: et confirmaſti me in conſpectu tuo in ęternum.
Benedictus dñs deus Iſrael a ſeculo et vſq in ſeculũ: fiat fiat. ps. 41.

Quemadmoduꝫ deſiderat ceruus ad fontes aquarum: ita deſiderat anima mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deum fontẽ viuum: quando veniam et apparebo ante faciem dei?
Fuerunt mihi lachrymę meę panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie, vbi eſt deus tuus?
Hęc recordatus ſuꝫ, et effudi in me animam meam quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis, vſq ad domum dei.
In voce exultationis et confeſſionis: ſonus epulantis.
Quare triſtis es anima mea: et quare conturbas me?
Spera in deo qm̃ adhuc cõfitebor illi: ſalutare vultus mei et de' meus.
Ad meipſum anima mea conturbata eſt: propterea memor ero tui de terra iordanis et hermonij, a mõte modico.
Abyſſus abyſſum inuocat: in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelſa tua et fluctus tui: ſuper me tranſierunt.
In die mandauit dñs miſericordiã ſuam: et nocte canticum eius.
Apud me oratio deo vitę meę: dicam deo ſusceptor meus es.
Quare oblitus es mei, et quare contriſtatus incedo: dum affligit me inimicus?
Dum confringuntur oſſa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei.
Dũ dicunt mihi per ſingulos dies vbi eſt de' tuus: quare triſtis es anima mea, et quare conturbas me?
Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei et de' meus. Aña. Sana dñe anima meaꝫ quia peccaui tibi. Pſalmus 42.

Iudica me deus et diſcerne cauſam meã de gente non ſctã: ab homine iniquo et doloſo erue me.
Quia tu es de' fortitudo mea: quare me repuliſti, et quare triſtis incedo, dum affligit me inimicus?
Emitte lucẽ tuã et veritatẽ tuã: ipſa me deduxerũt et adduxerũt in montem ſctũ tuũ, et in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deum qui lętificat iuuentutem meam.
Cõfitebor tibi in cithara et e' deus meus: quare triſtis es anima mea, et quare conturbas me?

S pera in deo quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deꝰ meus. Pſalmus.43.

D Eus aribꝰ nr̄is audiuimꝰ: patres noſtri annunciauerunt nobis.

O pus quod operatꝰ es in diebus eorum: ⁊ in diebus antiquis.

M anus tua gentes diſperdidit ⁊ plantaſti eos: afflixiſti populos, ⁊ expuliſti eos.

N ec enim in gladio ſuo poſſederūt terram: ⁊ brachium eorum non ſaluauit eos.

S ed dextera tua ⁊ brachium tuū ⁊ illuminatio vultus tui: quoniā complacuiſti in eis.

T u es ipſe rex meus ⁊ deus meus: qui mandas ſalutes Jacob.

I n te inimicos noſtros vētilabimꝰ cornu: ⁊ in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.

N on enim in arcu meo ſperabo: ⁊ gladius meus non ſaluabit me.

S aluaſti enim nos de affligentibus nos: ⁊ odientes nos confudiſti.

I n deo laudabimur tota die: ⁊ ī nomine tuo confitebimur in ſeculum.

N unc autem repuliſti ⁊ confudiſti nos: ⁊ non egredieris deus in virtutibus noſtris.

A uertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros: ⁊ qui oderunt nos diripiebant ſibi.

D ediſti nos tanq̄ oues eſcarum: ⁊ in gentibus diſperſiſti nos.

V endidiſti populū tuum ſine precio: ⁊ non fuit multitudo in commutationibus eorum.

P oſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris: ſubſannationē ⁊ deriſum his qui circuitu noſtro ſunt.

P oſuiſti nos in ſimilitudinē gētibꝰ: commotionem capitis in populis.

T ota die verecundia mea contra me eſt: ⁊ confuſio faciei meę cooperuit me.

A voce exprobrantis ⁊ obloquentis: a facie inimici ⁊ perſequentis.

H ęc omnia venerūt ſuper nos nec obliti ſumus te: ⁊ inique non egimꝰ in teſtamento tuo.

E t nō receſſit retro cor noſtrum: ⁊ declinaſti ſemitas noſtras a via tua.

Q uoniam humiliaſti nos in loco afflictionis: ⁊ cooperuit nos vmbra mortis.

S i obliti ſumus nomen dei noſtri: ⁊ ſi expandimus manus noſtras ad deum alienum.

N onne deꝰ requiret iſta? ipſe enim nouit abſcondita cordis.

Q uoniam propter te mortificamur tota die: eſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.

E xurge quare obdormis domine? exurge ⁊ ne repellas in finem.

Q uare faciem tuam auertis? obliuiſceris inopię noſtrę ⁊ tribulationis noſtrę?

Q uoniam humiliata eſt in puluere anima noſtra: conglutinatus eſt in terra venter noſter.

E xurge dn̄e adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter nomen tuum. Pſalms.44.

E Ructauit cor meū verbū bonum: dico ego opera mea regi.

L ingua mea calamus ſcribę: velociter ſcribentis.

S pecioſus forma prę filijs hominum, diffuſa eſt gratia in labijs tuis: pro-

ꝓpterea bñdixit te de⁹ in eternū.
Accingere gladio tuo ſuper femur tuum:potentiſſime.
Specie tua ꝛ pulchꝛitudine tua: in tende, pꝛoſpere pꝛocede, ꝛ regna.
Pꝛopter veritatem ꝛ manſuetudinem ꝛ iuſtitiam: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagittę tuę acutę: populi ſub tę cadent in coꝛda inimicoꝛum regis.
Sedes tua deus in ſeculum ſeculi: virga directionis virga regni tui.
Dilexiſti iuſtitiā ꝛ odiſti iniquitatem: ꝓpterea vnxit te deus deus tuus oleo lętitię pꝛę cōſoꝛtib⁹ tuis.
Myrrha ꝛ gutta ꝛ caſia a veſtimentis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filię regum in honoꝛe tuo.
Aſtitit regina a dextris tuis ī veſtitu deaurato: circundata varietate.
Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina aurem tuam: ꝛ obliuiſcere populum tuū: ꝛ domum patris tui.
Et concupiſcet rex decoꝛem tuum: quoniam ipſe eſt dñs deus tuus, ꝛ adoꝛabunt eum.
Et filię Tyri in muneribus: vultū tuum depꝛecabuntur omnes diuites plebis.
Omnis gloꝛia eius filię regis ab intus in fimbꝛijs aureis: circumamicta varietatibus.
Adducenť regi virgines poſt eā: pꝛoximę eius afferentur tibi.
Afferētur in ętitia ꝛ exultatione: adducentur in templum regis.
Pꝛo patribus tuis nati ſunt tibi filij: conſtitues eos pꝛincipes ſuper omnem terram.

Memoꝛ ero nominis tui: in omni generatione ꝛ generatione.
Pꝛopterea populi confitebunť tibi in ęternū: ꝛ ī ſeculū ſeculi. Añ. Eructauit coꝛ meū verbū bonū. Ps. 45.
Deus noſter refugiū ꝛ virtus: adiutoꝛ in tribulationib⁹ quę inuenerunt nos nimis.
Pꝛopterea non timebimus dum turbabitur terra: ꝛ transferentur montes in coꝛ maris.
Sonuerunt ꝛ turbatę ſunt aquę eorum: conturbati ſunt montes in foꝛtitudine eius.
Fluminis impetus lętificat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculū ſuum altiſſimus.
Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.
Conturbatę ſunt gentes ꝛ inclinata ſunt regna: dedit vocem ſuam ꝛ mota eſt terra.
Dominus virtutum nobiſcum: ſuſceptoꝛ noſter deus Jacob.
Uenite ꝛ videte opera dñi, quę poſuit pꝛodigia ſuper terrā: auferens bella vſque ad finem terrę.
Arcum conteret ꝛ confringet arma: ꝛ ſcuta combur et igni.
Uacate ꝛ videte quoniā ego ſum deus: exaltaboꝛ in gentibus, ꝛ exaltaboꝛ in terra.
Dominus virtutū nobiſcū: ſuſceptoꝛ noſter deus Jacob. Pſal. 46.
Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Quoniā dñs excelſus, terribilis: rex magnus ſuper omnē terram.
S ubie-

Subiecit populos nobis: ⁊ gentes ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hereditatem ſuam: ſpeciem Jacob quem dilexit.

Aſcendit deus in iubilo: ⁊ dominus in voce tubę.

Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite regi noſtro pſallite.

Quoniam rex omnis terrę deus: pſallite ſapienter.

Regnabit deus ſuper gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Principes populorum congregati ſunt cũ deo Abraham: quõ dij fortes terrę vehemẽter eleuati ſunt. Ana. Adiutor in tribulationib⁹. Ps. 47.

Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri, in monte ſancto eius.

Fundatur exultatione vniuerſę terrę: mons ſion latera aquilonis: ciuitas regis magni.

Deus in domibus eius cognoſcetur: cum ſuſcipiet eam.

Quoniam ecce reges terrę congregati ſunt: conuenerunt in vnum.

Ipſi videntes ſic admirati ſunt, cõturbati ſunt, commoti ſunt: tremor apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturientis: in ſpũ vehementi conteres naues tharſis.

Sicut audiuim⁹ ſic vidimus in ciuitate dñi virtutum, in ciuitate dei noſtri: deus fundauit eam in ęternum.

Suſcepimus deus miſericordiam tuam in medio templi tui.

Secundum nomen tuum deus ſic ⁊ laus tua in fines terrę: iuſtitia plena eſt dextera tua.

Lętetur mons ſion ⁊ exultent filię iudę: propter iudicia tua domine.

Circundate ſion ⁊ complectimini eam: narrate in turribus eius.

Ponite corda veſtra in virtute ei⁹: ⁊ diſtribuite domos eius: vt enarretis in progenie altera.

Quoniam hic eſt deus deus noſter in ęternum ⁊ in ſeculum ſeculi: ipſe reget nos in ſecula. Pſalmus. 48.

Audite hęc oẽs gentes: auribꝫ percipite qui habitatis orbẽ.

Quique terrigenę, ⁊ filij hominum: ſimul in vnum diues ⁊ pauper.

Os meum loquetur ſapientiam: ⁊ meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolã aurem meã: aperiam in pſalterio propoſitionem meam.

Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circundabit me.

Qui cõfidũt in virtute ſua: ⁊ in multitudine diuitiarũ ſuarum gloriant.

Frater non redimit, redimet homo: ⁊ non dabit deo placationẽ ſuã.

Et precium redemptionis animę ſuę: ⁊ laborabit in ęternum: ⁊ viuet adhuc in finem.

Non videbit interitum cum viderit ſapientes morientes: ſimul inſipiens ⁊ ſtultus peribunt.

Et relinquent alienis diuitias ſuas: ⁊ ſepulchra eorum domus illorum in ęternum.

Tabernacula eorum in progenie ⁊ progenie: vocauerunt nomina ſua in terris ſuis.

Homo cum in honore eſſet non intellexit, cõparatus eſt iumentis inſipientibus: ⁊ ſimilis factus eſt illis.

Hęc via illorum ſcandalum ipſis: ⁊

poſtea

Digitized by Google

poſtea in ore ſuo complacebunt.
Sicut oues in inferno poſiti ſunt:
mors depaſcet eos.
Et dominabuntur eorum iuſti in
matutino, ⁊ auxilium eorum vete-
raſcet in inferno a gloria eorum.
Verũtamẽ de⁹ redimet aĩam meã
de manu inferi: cum acceperit me.
Ne timueris cum diues factus fue-
rit homo: ⁊ cum multiplicata fuerit
gloria domus eius.
Qm̃ cum interierit non ſumet oĩa:
neq̃ deſcendet cum eo gloria eius.
Quia aĩa ei⁹ in vita ipſius bñdicet̃:
confitebit̃ tibi cum benefeceris ei.
Introibit vſq̃ in progenies patrũ
ſuorum: ⁊ vſq̃ in eternum non vi-
debit lumen.
Homo cũ in honore eſſet nõ intelle-
xit: cõparat⁹ eſt iumẽtis inſipiẽtibus
⁊ ſimilis fact⁹ eſt illis. Añ. Auribus
percipite q̃ habitatis orbẽ. Ps. 49.
Deus deorum domin⁹ locutus
eſt: ⁊ vocauit terram.
A ſolis ortu vſq̃ ad occaſũ: ex ſion
ſpecies decoris eius.
Deus manifeſte veniet: deus no-
ſter ⁊ non ſilebit.
Ignis in conſpectu eius exardeſcet
⁊ in circuitu eius tẽpeſtas valida.
Aduocauit celum deſurſum: ⁊ ter-
ram diſcernere populum ſuum.
Cõgregate illi ſanctos eius: q̃ ordi-
nant teſtamentũ eius ſup ſacrificiũ.
Et annunciabunt celi iuſtitiã eius:
quoniam deus iudex eſt.
Audi popul⁹ me⁹ ⁊ loquar Iſrael,
⁊ teſtificabor tibi: deus deus tuus
ego ſum.
Non in ſacrificijs tuis arguam te:
holocauſta autem tua in conſpectu
meo ſunt ſemper.
Non accipiã de domo tua vitulos:
neq̃ de gregibus tuis hircos.
Quoniã mee ſunt oẽs fere ſiluarũ:
iumenta in montibus ⁊ boues.
Cognoui omnia volatilia celi: ⁊
pulchritudo agri mecum eſt.
Si eſuriero non dicã tibi: meus eſt
enim orbis terre ⁊ plenitudo eius.
Nunqd mãducabo carnes tauro-
rũ: aut ſanguinẽ hircorũ potabo?
Immola deo ſacrificium laudis: ⁊
redde altiſſimo vota tua:
Et inuoca me in die tribulationis ⁊
eruam te ⁊ honorificabis me.
Peccatori aũt dixit deus, quare tu
enarras iuſtitias meas? ⁊ aſſumis
teſtamentum meum per os tuum?
Tu vero odiſti diſciplinam: ⁊ proie-
ciſti ſermones meos retrorſum.
Si videbas furem currebas cum
eo: ⁊ cum adulteris portionẽ tuam
ponebas.
Os tuum abundauit malitia: ⁊ lin-
gua tua concinnabat dolos.
Sedens aduerſus fratrẽ tuũ loq̃re-
baris, ⁊ aduerſus filiũ mr̃is tue po-
nebas ſcandalũ: hec feciſti ⁊ tacui.
Exiſtimaſti inique ꝙ ero tui ſimi-
lis: arguã te, ⁊ ſtatuã ↄtra faciẽ tuã.
Intelligite hec qui obliuiſcimini
deũ: neqñ rapiat ⁊ non ſit q̃ eripiat.
Sacrificium laudis honorificabit
me: ⁊ illic iter quo oſtendam illi ſa-
lutare dei. Pſalmus. 50.
Miſerere mei de⁹: ſecundũ ma-
gnam miſericordiam tuam.
Et ſm̃ multitudinem miſerationũ
tuarum: dele iniquitatem meam.
Amplius

Amplius lava me ab iniquitate mea: ⁊ a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatẽ meã ego cognoſco: ⁊ peccatũ meũ cõtra me eſt ſemp.
Tibi ſoli peccaui ⁊ malum corã te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus tuis, ⁊ vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum: ⁊ in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſapientię tuę manifeſtaſti mihi.
Aſperges me hiſopo ⁊ mũdabor: lauabis me ⁊ ſup niuẽ dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiũ ⁊ lętitiam: ⁊ exultabunt oſſa humiliata.
Auerte faciẽ tuã a peccatis meis: ⁊ omnes iniquitates meas dele.
Cor mũdũ crea in me deus: ⁊ ſpm̃ rectum innoua in viſceribus meis.
Ne proijcias me a facie tua: ⁊ ſpiritum ſanctũ tuum ne auferas a me.
Redde mihi lętitiã ſalutaris tui: ⁊ ſpiritu principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te conuertentur.
Libera me de ſanguinib⁹ de⁹ deus ſalutis meę: ⁊ exultabit lingua mea iuſtitiam tuam.
Domine labia mea aperies: ⁊ os meum annunciabit laudem tuam.
Quoniã ſi voluiſſes ſacrificiũ dediſſem vtiq;: holocauſtis non delectaberis.
Sacrificium deo ſpiritus contribulatus: cor contritum ⁊ humiliatum deus non deſpicies.
Benigne fac in bona volũtate tua ſion: vt ędificẽtur muri Jeruſalẽ.
Tunc acceptabis ſacrificiũ iuſtitię: oblationes ⁊ holocauſta: tũc imponent ſup altare tuũ vitulos. Ps. 51.

Quid gloriaris in malitia: q potens es in iniquitate?
Tota die iniuſtitiam cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum.
Dilexiſti malitiã ſup benignitatẽ: iniquitatẽ magis q̃ loqui ęquitatẽ.
Dilexiſti omnia verba pręcipitationis: lingua doloſa.
Propterea deus deſtruet te in finẽ: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: ⁊ radicem tuam de terra viuentium.
Videbũt iuſti ⁊ timebunt, ⁊ ſuper eũ ridebunt ⁊ dicẽt: ecce homo qui non poſuit deũ adiutorẽm ſuum.
Sed ſperauit i multitudine diuitiarũ ſuarũ: ⁊ p̃ualuit in vanitate ſua.
Ego aũtem ſicut oliua fructifera in domo dei: ſperaui in miſericordia dei in ęternum ⁊ in ſeculum ſeculi.
Confitebor tibi in ſeculũ q: feciſti: ⁊ expectabo nomẽ tuũ, qm̃ bonũ eſt in cõſpectu ſctõrũ tuorũ. Añ. Deus deorũ dñs locutus eſt. ℣. Immola deo ſacrificium laudis. Ad laũ. añ.

Secundũ magnã miſericordiã tuam miſerere mei deus. Ps. Miſerere. 14. Añ. Salutare vultus mei deus me⁹. Ps. Judica. 16. Añ. Ad te de luce vigilo deus. Ps. Deus deus me⁹. 17. Añ. Cunctis dieb⁹ vitę noſtrę ſaluos nos fac dñe. Cãti. Ego dixi. 43. Añ. Omnes angeli ei⁹ laudate dñm de cęlis. Ps. Laudate dominũ de cęlis. 42. Ad bñe. añ. Erexit dominus nobis cornu ſalutis in domo dauid pueri ſui. Bñs.

Digitized by Google

Feria. iiij. ad matutinu. Jn manu tua dñe, Oés fines terrę. Ps. 52.

D Ixit inſipiens in corde ſuo: non eſt deus.
C orrupti ſunt ⁊ abominabiles facti ſunt in iniquitatibus: nõ eſt qui faciat bonum.
D eus de cęlo proſpexit ſuper filios hominum: vt videat ſi eſt intelligens aut requirens deum.
O mnes declinauerunt, ſimul inutiles facti ſunt: nõ eſt qui faciat bonũ, non eſt vſq ad vnum.
N onne ſcient omnes qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meam vt cibum panis.
D eũ non inuocauerũt: illic trepidauerunt timore, vbi non fuit timor.
Q uoniam deus diſſipauit oſſa eorum qui hominibus placent: cõfuſi ſunt quoniam deus ſpreuit eos.
Q uis dabit ex ſiõ ſalutare Jſrael: cum conuerterit dominus captiuitatem plebis ſuę, exultabit Jacob ⁊ lętabitur Jſrael. Pſalmus. 53.

D Eus in nomine tuo ſaluũ me fac ⁊ in virtute tua iudica me.
D eus exaudi orationem meã: auribus percipe verba oris mei.
Q uoniaʒ alieni inſurrexerunt aduerſum me, ⁊ fortes quęſierunt animam meã: ⁊ non propoſuerunt deũ ante conſpectum ſuum.
E cce enim deus adiuuat me: ⁊ dominus ſuſceptor eſt animę meę.
A uerte mala inimicis meis: ⁊ in veritate tua diſperde illos.
V oluntarie ſacrificabo tibi: ⁊ cõfitebor nomini tuo dñe, qm̃ bonum eſt.
Q uoniaʒ ex omni tribulatione eripuiſti me: ⁊ ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus. Pſalm. 54.

E Xaudi deus orationem meã, ⁊ ne deſpexeris deprecationem meam: intende mihi ⁊ exaudi me.
C ontriſtatus ſum in exercitatione mea: ⁊ conturbatus ſum a voce inimici, ⁊ a tribulatione peccatoris.
Q uoniã declinauerũt in me iniquitates: ⁊ in ira moleſti erant mihi.
C or meuʒ conturbatũ eſt in me: ⁊ formido mortis cecidit ſuper me.
T imor ⁊ tremor venerunt ſup me: ⁊ contexerunt me tenebrę.
E t dixi, quis dabit mihi pennas ſicut colũbę: ⁊ volabo ⁊ requieſcam?
E cce elongaui fugiens: ⁊ manſi in ſolitudine.
E xpectabã euʒ qui ſaluũ me fecit: a puſillanimitate ſpũs ⁊ tempeſtate.
P ręcipita dñe diuide linguas eorũ: quoniam vidi iniquitateʒ ⁊ contradictionem in ciuitate.
D ie ac nocte circũdabit eam ſuper muros eius iniquitas: ⁊ labor in medio eius ⁊ iniuſtitia.
E t non defecit de plateis eius: vſura ⁊ dolus.
Q uoniaʒ ſi inimicus meus maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſem vtique.
E t ſi is qui oderat me ſup me magna locutus fuiſſet: abſcõdiſſem me forſitan ab eo.
T u vero homo vnanimis: dux me⁊ ⁊ notus meus.
Q ui ſimul mecuʒ dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum conſenſu.
V eniat mors ſuper illos: ⁊ deſcendant

dant in infernum viuentes.
Q uoniam nequitię in habitaculis eorum: in medio eorum.
E go autem ad deum clamaui: ⁊ dominus ſaluauit me.
U eſpere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annunciabo: ⁊ exaudiet vocez meam.
R edimet in pace animam meam ab his q appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum.
E xaudiet deus ⁊ humiliabit illos: qui eſt ante ſecula.
N on enim eſt illis cōmutatio, ⁊ nō timuerunt deum: extendit manum ſuam in retribuendo.
C ontaminauerūt teſtamentuz eiꝰ, diuiſi ſunt ab ira vultus eiꝰ: ⁊ appropinquauit cor illius.
M olliti ſunt ſermones eius ſuper oleum: ⁊ ipſi ſunt iacula.
I acta ſuper dn̄m curam tuam ⁊ ipſe te enutriet: ⁊ non dabit in ęternuz fluctuationem iuſto.
T u vero deus: deduces eos in puteum interitus.
U iri ſanguinum ⁊ doloſi non dimidiabunt dies ſuos: ego autem ſperabo in te dn̄e. An̄. Auertet dn̄s captiuitatem plebis ſuę. Pſalmus. 55.
M Iſerere mei deus quoniaz cōculcauit me homo: tota die impugnās tribulauit me.
C onculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduerſum me.
A b altitudine diei timebo: ego vero in te ſperabo.
I n deo laudabo ſermones meos in deo ſperaui: non timebo quid faciat mihi caro.
T ota die verba mea execrabātur: aduerſum me omnes cogitationes eorum in malum.
I nhabitabunt ⁊ abſcondent: ipſi calcaneum meum obſeruabunt.
S icut ſuſtinuerunt animam meam pro nihilo ſaluos facies illos: in ira populos confringes.
D eus vitam meam annunciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas in conſpectu tuo.
S icut ⁊ in promiſſione tua: tunc cōuertentur inimici mei retrorſum.
I n quacunqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui quoniā deus meus es.
I n deo laudabo verbū, in dn̄o laudabo ſermonez: in deo ſperaui, nō timebo quid faciat mihi homo.
I n me ſunt deus vota tua: quę reddam laudationes tibi.
Q m̄ eripuiſti animā meā de morte ⁊ pedes meos de lapſu: vt placeā coram deo in lumine viuentiū. Ps. 56.
M Iſerere mei deꝰ miſerere mei: qm̄ in te confidit aīa mea.
E t in vmbra alarum tuarum ſperabo: donec tranſeat iniquitas.
C lamabo ad deum altiſſimū: deuz qui benefecit mihi.
M iſit de cęlo ⁊ liberauit me: dedit ī opprobrium conculcantes me.
M iſit deus miſericordiam ſuam ⁊ veritatem ſuam: animā meam eripuit de medio catulorum leonum: dormiui conturbatus.
F ilij hoīum dentes eorū arma ⁊ ſagittę: ⁊ lingua eorū gladius acutus.
E xaltare ſuper cęlos deus: ⁊ ſuper omnem terram gloria tua.

L aqueū

Laqueū parauerunt pedib⁹ meis: ⁊ incuruauerunt animam meam.
Foderunt ante faciem meā foueā: ⁊ inciderunt in eam.
Paratum cor meū deus paratū cor meum: cantabo ⁊ pſalmum dicam.
Exurge gloria mea exurge pſalterium ⁊ cithara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis dñe: ⁊ pſalmum dicam tibi in gentibus.
Quoniam magnificata eſt vſq ad celos miſericordia tua: ⁊ vſq ad nubes veritas tua.
Exaltare ſuper celos de⁹: ⁊ ſuper oēm terrā gloria tua. Añ. Quoniā in te cōfidit anima mea. Pſal. 57.
Si vere vtiq iuſtitiā loquimini: recte iudicate filij hoīum.
Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniuſtitias manus veſtre concinnant.
Alienati ſunt pctōres a vulua, errauerunt ab vtero: locuti ſunt falſa.
Furor illis ſecundū ſimilitudinem ſerpentis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ obturantis aures ſuas.
Que non exaudiet vocē incantantiū: ⁊ venefici incantantis ſapiēter.
Deus conteret dentes eorū in ore ipſorum: molas leonum confringet dominus.
Ad nihilū deuenient tanq̄ aqua decurrēs: intendit arcum ſuum donec infirmentur.
Sicut cera que fluit auferentur: ſupercecidit ignis ⁊ non viderūt ſolē.
Priuſq̄ intelligerent ſpine veſtre rhamnum: ſicut viuentes, ſic in ira abſorbet eos.
Letabitur iuſtus cum viderit vindictam: manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoris.
Et dicet homo, ſi vtiq eſt fructus iuſto: vtiq eſt deus iudicans eos in terra. Pſalmus. 58.
Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab inſurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus iniquitatem: ⁊ de viris ſanguinum ſalua me.
Quia ecce ceperunt animā meam: irruerunt in me fortes.
Neq iniquitas mea neq peccatū meū domine: ſine iniquitate cucurri ⁊ direxi.
Exurge in occurſum meū ⁊ vide: ⁊ tu dñe deus virtutum deus Iſrael.
Intende ad viſitādas omnes gentes: nō miſerearis omnibus qui operantur iniquitatem.
Conuertentur ad veſperam ⁊ famē patientur vt canes: ⁊ circuibūt ciuitatem.
Ecce loquent in ore ſuo, ⁊ gladius in labijs eorum: qm̄ quis audiuit?
Et tu domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.
Fortitudinē meam ad te cuſtodiā, qr deus ſuſceptor meus es: de⁹ me⁹ miſericordia eius preueniet me.
Deus oſtendit mihi ſup inimicos meos ne occidas eos: ne quando obliuiſcantur populi mei.
Diſperge illos in virtute tua: ⁊ depone eos protector meus dñe.
Delictum oris eorū ſermonem labiorum ipſorum: ⁊ comprehendantur in ſuperbia ſua.
Et de execratione ⁊ mendacio annunciabunt in conſummatione: in ira

Digitized by Google

ira conſummationis ⁊ non erunt.
Et ſcient quia deus dominabitur Jacob: ⁊ finium terrę.
Conuertentur ad veſperã, ⁊ famẽ patient vt canes: ⁊ circuibũt ciuitatē.
Ipſi diſpergentur ad manducandum: ſi vero non fuerint ſaturati ⁊ murmurabunt.
Ego aũt cantabo fortitudinẽ tuã: ⁊ exaltabo mane miſericordiã tuã.
Quia fact9 es ſuſceptor me9 ⁊ refugiũ meũ: in die tribulationis meę.
Adiutor meus tibi pſallam, quia deus ſuſceptor meus es: deus me9 miſericordia mea. Añ. Juſte iudicate filij hominum. Pſalmus. 59.

Deus repuliſti nos ⁊ deſtruxiſti nos: iratus es ⁊ miſertus es nobis.
Commouiſti terrã ⁊ cõturbaſti eã: ſana cõtritiones eius q: cõmota eſt.
Oſtendiſti populo tuo dura: potaſti nos vino compunctionis.
Dediſti metuentibus te ſignificationem: vt fugiant a facie arcus.
Ut liberentur dilecti tui: ſaluũ fac dextera tua ⁊ exaudi me.
Deus locutus eſt in ſancto ſuo, lętabor ⁊ partibor ſichimam: ⁊ conuallem tabernaculorum metibor.
Me9 eſt galaad ⁊ me9 eſt manaſſes: ⁊ effraim fortitudo capitis mei.
Juda rex me9: moab olla ſpei meę.
In idumęã extendã calciamentũ meũ: mihi alienigenę ſubditi ſunt.
Quis deducet me in ciuitatē munitam: aut quis deducet me vſque in idumęam?
Nonne tu deus qui repuliſti nos: ⁊ non egredieris Deus in virtutibus noſtris?
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana ſalus hominis.
In deo faciemus virtutem: ⁊ ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos. Pſalmus. 60.

Exaudi deus deprecationem meam: intende orationi meę.
A finib9 terrę ad te clamaui dũ anxiarer cor meũ: in petra exaltaſti me.
Deduxiſti me q: fact9 es ſpes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula: protegar in velamento alarum tuarum.
Quoniam tu deus meus exaudiſti orationem meam: dediſti hereditatem timentibus nomen tuum.
Dies ſuper dies regis adijcies: annos eius vſq: in diem generationis ⁊ generationis.
Permanet in ęternum in conſpectu dei: miſericordiam ⁊ veritatem eius quis requiret?
Sic pſallam dicã nomini tuo in ſeculum ſeculi: vt reddã vota mea de die in diem. Añ. Da nobis dñe auxiliũ de tribulatione. Pſalm9. 61.

Nonne deo ſubiecta erit anima mea: ab ipſo enim ſalutare meum.
Nam ⁊ ipſe deus meus ⁊ ſalutaris meus: ſuſceptor meus, non mouebor amplius.
Quouſq: irruitis in hominem, interficitis vniuerſi vos: tanq̃ parieti inclinato, ⁊ macerię depulſę.
Uerumtñ preciũ meũ cogitauerũt repellere, cucurri in ſiti: ore ſuo bñdicebant ⁊ corde ſuo maledicebãt.

Uerum-

Ueruntamen deo ſubiecta eſto aīa mea: qm̄ ab ipſo patientia mea.
Quia ipſe deus meus ⁊ ſaluator meus: adiutor meus non emigrabo.
In deo ſalutare meū ⁊ gloria mea: de⁹ auxilij mei ⁊ ſpes mea ī deo eſt.
Sperate in eo omnis congregatiō populi: effundite corā illo corda veſtra: deus adiutor noſter in ęternū.
Ueruntamē vani filij hoīum, mendaces filij hoīum in ſtateris: vt decipiant ipſi de vanitate in idipſum.
Nolite ſperare in iniquitate: ⁊ rapinas nolite concupiſcere: diuitię ſi affluant, nolite cor apponere.
Semel locutus eſt deus, duo hęc audiui: quia poteſtas dei eſt ⁊ tibi dn̄e miſericordia: q᷑ tu reddes vnicuiq; iuxta opera ſua. Pſalm⁹.62.
Deus deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q̄ multipliciter tibi caro mea.
In terra deſerta inuia ⁊ inaquoſa, ſic in ſancto apparui tibi: vt viderē virtutem tuam ⁊ gloriam tuam.
Qm̄ melior eſt miſericordia tua ſuper vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe ⁊ pinguedine repleatur anima mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui ſuper ſtratum meū, in matutinis meditabor in te: quia fuiſti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuarum exultabo: adhęſit anima mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua.
Ipſi vero in vanum quęſierunt animam meam, introibunt in inferiora terrę: tradētur in manus gladij, partes vulpium erunt.
Rex vero lętabit in deo, laudabuntur oēs qui iurāt in eo: q᷑ obſtructū eſt os loquentiū iniqua. Pſalm⁹.63.
Exaudi deus orationē meam cū deprecor: a timore inimici eripe animam meam.
Protexiſti me a cōuentu malignātium: a multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerunt vt gladium linguas ſuas: intenderunt arcum rem amaram: vt ſagittent in occultis immaculatum.
Subito ſagittabunt eum ⁊ non timebunt: firmauerunt ſibi ſermonē nequam.
Narrauerunt vt abſconderent laqueos: dixerunt quis videbit eos?
Scrutati ſunt iniquitates: defecerunt ſcrutantes ſcrutinio.
Accedet homo ad cor altum: ⁊ exaltabitur deus.
Sagittę paruulorū factę ſunt plagę eorum: ⁊ infirmatę ſunt contra eos linguę eorum.
Conturbati ſunt omnes qui videbant eos: ⁊ timuit omnis homo.
Et annunciauerunt opera dei: ⁊ facta eius intellexerunt.
Lętabitur iuſtus in domino, ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde. Aīa. A timore inimici eripe dn̄e animā meā. Pſalm⁹.64.
Te decet hymnus deus ī ſion: ⁊ tibi reddetur votū ī Jeruſalē.
Exaudi orationem meā: ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum preualuerūt ſuper nos: ⁊ impietatibus noſtris tu propitiaberis.

Beatus quem elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: inhabitabit in atrijs tuis.

Replebimur in bonis domus tue: ſanctum eſt templum tuum mirabile in equitate.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: ſpes omnium finium terre ⁊ in mari longe.

Preparans montes in virtute tua accinct⁹ potentia: q conturbas profundū maris: ſonum fluctuū eius.

Turbabuntur gētes ⁊ timebunt, q habitāt terminos a ſignis tuis: exitus matutini ⁊ veſpere delectabis.

Viſitaſti terram ⁊ inebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eam.

Flumen dei repletum eſt aquis, paraſti cibum illorum: quoniam ita eſt preparatio eius.

Riuos eius inebrians multiplica genimina eius: in ſtillicidijs eius letabitur germinans.

Benedices corone anni benignitatis tue: ⁊ cāpi tui replebunt vbertate.

Pingueſcēt ſpecioſa deſerti: ⁊ exultatione colles accingentur.

Induti ſunt arietes ouium ⁊ valles abundabunt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent. Pſalmus 65.

Iubilate deo omnis terra, pſalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.

Dicite deo q̄ terribilia ſunt opera tua domine: in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te deus ⁊ pſallat tibi: pſalmum dicat nomini tuo.

Venite ⁊ videte opera dei: terribilis in cōſilijs ſuper filios hominū.

Qui conuertit mare in aridam, in flumine pertranſibunt pede: ibi letabimur in ipſo.

Qui dominat in virtute ſua in eternum, oculi eius ſuper gentes reſpiciunt: qui exaſperant non exaltentur in ſemetipſis.

Benedicite gentes deum noſtrū: ⁊ auditam facite vocem laudis eius.

Qui poſuit animam meam ad vitam: ⁊ non dedit in commotionem pedes meos.

Qm̄ probaſti nos deus: igne nos examinaſti ſicut examinat argētū.

Induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro: impoſuiſti homines ſuper capita noſtra.

Tranſiuimus per ignem ⁊ aquā: ⁊ eduxiſti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocauſtis: reddam tibi vota mea que diſtinxerunt labia mea.

Et locutum eſt os meum: in tribulatione mea.

Holocauſta medullata offeram tibi cum incenſo arietum: offeram tibi boues cum hircis.

Venite, audite, ⁊ narrabo oēs q timetis deū: quāta fecit anime mee.

Ad ipſum ore meo clamaui: ⁊ exaltaui ſub lingua mea.

Iniquitatē ſi aſpexi in corde meo: non exaudiet dominus.

Propterea exaudiuit deus: ⁊ attendit voci deprecationis mee.

Benedictus deus, qui non amouit orationem meam: ⁊ miſericordiam ſuam a me. Pſalmus 66.

Deus

Digitized by Google

Deus misereať noſtri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuū ſuper nos ⁊ misereatur noſtri.

Ut cognoſcamus in terra viā tuā: in omnibus gentibus ſalutare tuū.

Confiteantur tibi populi deus: cōfiteantur tibi populi omnes.

Letentur ⁊ exultent gentes quoniam iudicas populos in equitate: ⁊ gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi deus, cōfiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos deus deus noſter, benedicat nos deus: ⁊ metuant eū omnes fines terrę. Pſalmus.67.

Exurgat deus ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderunt eum a facie eius.

Sicut deficit fumus deficiant: ſicut fluit cera a facie ignis, ſic pereāt peccatores a facie dei.

Et iuſti epulentur ⁊ exultent in cōſpectu dei: ⁊ delectentur in letitia.

Cantate deo pſalmum dicite nomini eius, iter facite ei qui aſcendit ſuper occaſum: dominus nomē illi.

Exultate in conſpectu eius: turbabuntur a facie eius patris orphanorum ⁊ iudicis viduarum.

Deus in oco ſctō ſuo: deus qui inhabitare facit vni⁹ moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine: ſimiliter eos qui exaſperant, qui habitant in ſepulchris.

Deus cum egredereris in conſpectu populi tui: cum pertranſires in deſerto.

Terra mota eſt etenim celi diſtillauerunt a facie dei ſinai: a facie dei Iſrael.

Pluuiam voluntariam ſegregabis deus hereditati tuę ⁊ infirmata eſt: tu vero perfeciſti eam.

Animalia tua habitabūt in ea: paraſti in dulcedine tua pauperi deus.

Dominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: ⁊ ſpeciei domus diuidere ſpolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennę columbę deargentatę: ⁊ poſteriora dorſi eius in pallore auri.

Dum diſcernit celeſtis reges ſup eam niue dealbabuntur in ſelmon: mons dei mons pinguis.

Mons coagulatus mons pinguis: vt quid ſuſpicamini montes coagulatos?

Mons in quo beneplacitū eſt deo habitare in eo: etenim domin⁹ habitabit in finem.

Currus dei decem millibus multiplex millia letantium: dominus in eis in ſinai in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captiuitatem: accepiſti dona in hominib⁹.

Etenim non credentes: inhabitare dominum deum.

Benedict⁹ dominus die quotidie: proſperum iter faciet nobis deus ſalutarium noſtrorum.

Deus noſter deus ſaluos faciendi: ⁊ domini domini exitus mortis.

Ueruntamen deus confringet capita inimicorum ſuorū: verticem capilli perambulantium in delictis ſuis.

Dixit dominus ex Baſan cōuertam: conuertā in profundū maris.

V t intinguatur pes tuus in ſangui ne: lingua canum tuorum ex inimi cis ab ipſo.
V iderunt ingreſſus tuos deus: in greſſus dei mei regis mei, qui eſt in ſancto.
P reuenerunt principes coniuncti pſallentibus: in medio iuuencula rum tympaniſtriarum.
I n eccleſijs benedicite deo domi no: de fontibus Iſrael.
I bi beniamin adoleſcentulus: in mentis exceſſu.
P rincipes iuda duces eorū: princi pes zabulon & principes neptalim.
M anda deus virtuti tuę: confirma hoc deus qđ operat⁹ es in nobis.
A templo tuo in Jeruſalem: tibi offerent reges munera.
I ncrepa feras arundinis, congre gatio taurorum in vaccis populo rum: vt excludant eos qui probati ſunt argento.
D iſſipa gentes quę bella volunt, venient legati ex ęgypto: ęthiopia preueniet manus eius deo.
R egna terrę cantate deo: pſallite domino.
P ſallite deo qui aſcendit ſuper cę lum cęli: ad orientem.
E cce dabit voci ſuę vocem virtu tis, date gloriam deo: ſuper Iſrael magnificentia eius & virtus eius in nubibus.
M irabilis deus in ſanctis ſuis, de⁹ Iſrael ipſe dabit virtutem & forti tudinem plebi ſuę: benedict⁹ deus.
Aña. In eccleſijs benedicite dño.
℣. Deus vitam meam. In lau. aña.
A mpli⁹ laua me dñe ab iniuſtitia mea. ps. Miſerere. 14. Aña. Te de cet hymnus deus in ſion. ps. Ip ſe. 17. Aña. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. ps. De⁹ deus. 17. Aña. Dñs iudicabit fines terrę. Cāti. Exultauit. 42. Aña. Cę li cęlorū laudate deū. ps. Lauda te. 42. Ad bñs aña. Salutē ex inimi cis nr̄is, & de manu omniū qui nos oderūt libera nos dñe. Bñdictus.
¶ Feria. v. inuita. Adorem⁹ dñm, Quoniam ipſe fecit nos. Pſalꝰ. 68.
S aluum me fac de⁹: quo niam intrauerunt aquę vſq ad animam meam.
I nfixus ſum in limo pro fundi: & nō eſt ſubſtātia.
V eni in altitudinem maris: & tem peſtas demerſit me.
L aboraui clamās, raucę factę ſunt fauces meę: defecerunt oculi mei dum ſpero in deum meum.
M ultiplicati ſunt ſuper capillos ca pitis mei: qui oderunt me gratis.
C onfortati ſunt qui perſecuti ſunt me inimici mei iniuſte: quę non ra pui tunc exoluebam.
D eus tu ſcis inſipientiam meam: & delicta mea a te nō ſunt abſcōdita.
N on erubeſcāt in me qui expectāt te domine: domine virtutum.
N on confundantur ſuper me: qui quęrunt te deus Iſrael.
Q uoniam propter te ſuſtinui op probrium: operuit confuſio faciem meam.
E xtraneus factus ſum fratribus meis: & peregrin⁹ filijs matris meę.
Q uoniam zelus domus tuę come dit me: & opprobria exprobrantium

tibi ceciderunt ſuper me.

Et operui in ieiunio animā meā: ⁊ factum eſt in opprobrium mihi.

Et poſui veſtimentū meuȝ ciliciū: ⁊ factus ſum illis in parabolam.

Aduerſum me loquebantur qui ſedebant in porta: ⁊ in me pſallebant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te dñe: tempus beneplaciti deus.

In multitudine miſericordię tuę exaudi me: in veritate ſalutis tuę.

Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his qui oderunt me, ⁊ de profundis aquarum.

Non me demergat tēpeſtas aque: neqꝫ abſorbeat me profunduȝ, neqꝫ vrgeat ſuper me puteus os ſuum.

Exaudi me dñe qm̄ benigna eſt miſericordia tua: ſm multitudinē miſerationum tuarum reſpice in me.

Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intende animę meę ⁊ libera eam: propter inimicos meos eripe me.

Tu ſcis improperium meū ⁊ cōfuſionem meā: ⁊ reuerentiam meā.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tribulant me: improperium expectauit cor meum ⁊ miſeriam.

Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaret ⁊ nō fuit: ⁊ qui cōſolaret ⁊ nō inueni.

Et dederunt in eſcam meam fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto.

Fiat menſa eorum coram ipſis in laqueum: ⁊ in retributiones ⁊ in ſcandalum.

Obſcurent oculi eorū ne videant: ⁊ dorſum eorum ſemper incurua.

B.S.D.

Effunde ſuper eos iraȝ tuam: ⁊ furor irę tuę comprehendat eos.

Fiat habitatio eorū deſerta: ⁊ in tabernaculis eorū nō ſit q inhabitet.

Quoniam tu percuſſiſti perſecuti ſunt: ⁊ ſuper dolorē vulnerū meorum addiderunt.

Appone iniquitatē ſup iniquitatē eorū: ⁊ non intrent in iuſtitiā tuam.

Deleantur de libro viuentium: ⁊ cum iuſtis non ſcribantur.

Ego ſum pauper ⁊ dolens: ſalus tua deus ſuſcepit me.

Laudabo nomen dei cuȝ cantico: ⁊ magnificabo eum in laude.

Et placebit deo ſup vitulū nouellū: cornua producentē ⁊ vngulas.

Videant pauperes ⁊ lętētur: quęrite deum ⁊ viuet anima veſtra.

Quoniā exaudiuit pauperes dñs: ⁊ vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cęli ⁊ terra: mare ⁊ omnia reptilia in eis.

Quoniam deus ſaluā faciet ſion: ⁊ ędificabuntur ciuitates iudę.

Et inhabitabunt ibi: ⁊ hereditatē acquirent eam.

Et ſemen ſeruorum eius poſſidebit eam: ⁊ qui diligunt nomen eius habitabunt in ea. Pſalmus.69.

Deus in adiutorium meuȝ intende: domine ad adiuuandū me feſtina.

Confundantur ⁊ reuereantur: qui quęrunt animam meam.

Auertātur retrorſum ⁊ erubeſcāt: qui volunt mihi mala.

Auertantur ſtatim erubeſcentes: qui dicunt mihi, euge euge.

Exultent ⁊ lętent in te omnes qui

querũt te: ⁊ dicãt ſemp, magnificetur dñs, qui diligunt ſalutare tuũ.
Ego vero egenus ⁊ pauper ſum: deus adiuua me.
Adiutor me⁹ ⁊ liberator meus es tu: dñe ne moreris. Añ. Dñe deus in adiutoriũ meum intẽde. Ps. 70.
In te domine ſperaui non confundar in eternum: in iuſtitia tua libera me ⁊ eripe me.
Inclina ad me aurem tuam: ⁊ ſalua me.
Eſto mihi in deũ protectorẽ ⁊ in locum munitũ: vt ſaluum me facias.
Quoniam firmamentum meum: ⁊ refugium meum es tu.
Deus me⁹ eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu contra legem agentis ⁊ iniqui.
Quoniaꝫ tu es patientia mea dñe: dñe ſpes mea a iuuentute mea.
In te confirmatus ſum ex vtero: de ventre matris meę tu es protector meus.
In te cantatio mea ſemper: tanꝗ̃ prodigium factus ſum multis, ⁊ tu adiutor fortis.
Repleatur os meum laude, vt cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.
Ne proijcias me in tempore ſenectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei mihi: ⁊ qui cuſtodiebant animam meam conſilium fecerunt in vnum.
Dicentes, deus dereliquit eũ, perſequimini ⁊ comprehendite eum: quia non eſt qui eripiat.
Deus ne elõgeris a me: deus me⁹ in auxilium meum reſpice.
Confundanť ⁊ deficiant detrahentes animę meę: operianť confuſione ⁊ pudore, qui querũt mala mihi.
Ego autẽ ſemper ſperabo: ⁊ adijciam ſuper omnem laudem tuam.
Os meum annunciabit iuſtitiam tuam: tota die ſalutare tuum.
Quoniam non cognoui literaturã introibo in potentias dñi: domine, memorabor iuſtitię tuę ſolius.
Deus docuiſti me a iuuẽtute mea, ⁊ vſque nunc: pronunciabo mirabilia tua.
Et vſqꝫ in ſenectam ⁊ ſeniuꝫ: deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachiũ tuuꝫ: generationi omni quę ventura eſt.
Potentiam tuam ⁊ iuſtitiam tuam deus vſqꝫ in altiſſima que feciſti magnalia: deus quis ſimilis tibi?
Quantas oſtendiſti mihi tribulationes multas ⁊ malas, ⁊ conuerſus viuificaſti me: ⁊ de abyſſis terrę iterum reduxiſti me.
Multiplicaſti magnificentiã tuam: ⁊ conuerſus conſolatus es me.
Nam ⁊ ego confitebor tibi in vaſis pſalmi veritatem tuam deus: pſallam tibi in cithara ſanctus Iſrael.
Exultabunt labia mea cũ cantauero tibi: ⁊ aĩa mea quam redemiſti.
Sed ⁊ lingua mea tota die meditabitur iuſtitiam tuam: cum confuſi ⁊ reueriti fuerint, qui querunt mala mihi. Pſalmus. 71.
Deus iudicium tuum regi da: ⁊ iuſtitiam tuam filio regis.
Iudicare populum tuuꝫ in iuſtitia: ⁊ pauperes tuos in iudicio.
Suſcipiãt

Digitized by Google

Suſcipiant montes pacem populo: ⁊ colles iuſtitiam.

Iudicabit pauperes populi, ⁊ ſaluos faciet filios pauperum: ⁊ humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cū ſole ⁊ ante lunā: in generationem ⁊ generationem.

Deſcendet ſicut pluuia in vellus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillātia ſuper terrā.

Orietur in dieb⁹ eius iuſtitia ⁊ abūdantia pacis: donec auferat luna.

Et dominabitur a mari vſque ad mare: ⁊ a flumine vſque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident ethiopes: ⁊ inimici eius terram lingent.

Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent: reges arabum ⁊ ſaba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes ſeruient ei.

Quia liberabit pauperem a potente: ⁊ pauperū cui non erat adiutor.

Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ animas pauperum ſaluas faciet.

Ex vſuris ⁊ iniquitate redimet animas eorum: ⁊ honorabile nomen eorum coram illo.

Et viuet, ⁊ dabitur ei de auro arabie; ⁊ adorabunt de ipſo ſemper: tota die benedicent ei.

Erit firmamentū in terra in ſummis montium, ſuperextolletur ſuper libanum fructus eius: ⁊ florebunt de ciuitate ſicut fenum terre.

Sit nomen eius benedictū in ſecula: ante ſolē permanet nomē eius.

Et benedicētur in ipſo oēs tribus terre: oēs gentes magnificabūt eū.

Benedictus dñs deus Iſrael: qui facit mirabilia ſolus.

Et benedictū nomē maieſtatis ei⁹ in eternū: ⁊ replebit maieſtate eius omnis terra: fiat fiat. Añā. Eſto mihi dñe in deum protectorē. Ps. 72.

Quam bonus Iſrael deus: his qui recto ſunt corde!

Mei autem pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei.

Quia zelaui ſuper iniquos: pacem peccatorum videns.

Quia nō eſt reſpectus morti eorū: ⁊ firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum nō ſunt: ⁊ cū hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos ſuperbia: operti ſunt iniquitate ⁊ impietate ſua.

Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eorū: tranſierunt in affectū cordis.

Cogitauerunt ⁊ locuti ſunt nequitiā: iniquitatē i excelſo locuti ſunt.

Poſuerunt in celum os ſuum: ⁊ lingua eorum tranſiuit in terra.

Ideo conuertetur populus meus hic: ⁊ dies pleni inuenientur in eis.

Et dixerunt, quomodo ſcit deus: ⁊ ſi eſt ſcientia in excelſo?

Ecce ipſi peccatores ⁊ abundātes in ſeculo: obtinuerunt diuitias.

Et dixi: ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meum: ⁊ laui inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus tota die: ⁊ caſtigatio mea in matutinis.

Si dicebā narrabo ſic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Exiſtimabam vt cognoſcerē: hoc labor eſt ante me.

Donec intrem in ſanctuariū dei: ⁊ intelligam in nouiſſimis eorum.

Uerumtamen ꝓpter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dũ alleuarentur.
Quomodo facti ſunt in deſolationem, ſubito defecerunt: perierunt propter iniquitatem ſuam.
Uelut ſomnium inſurgentium: domine in ciuitate tua imaginem ipſorum ad nihilum rediges.
Quia inflammatum eſt cor meũ, ⁊ renes mei cõmutati ſunt: ⁊ ego ad nihilum redactus ſum ⁊ neſciui.
Ut iumentũ factus ſum apud te: ⁊ ego ſemper tecum.
Tenuiſti manum dexterã meam: ⁊ in voluntate tua deduxiſti me, ⁊ cũ gloria ſuſcepiſti me.
Quid enim mihi eſt in celo: ⁊ a te quid volui ſuper terram?
Defecit caro mea ⁊ cor meũ deus cordis mei: ⁊ pars mea deus in eternum.
Quia ecce qui elongant ſe a te peribunt: perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.
Mihi autẽ adherere deo bonum eſt: ponere in dño deo ſpem meam.
Ut annunciem oẽs predicationes tuas: in portis filie ſion. Pſalm. 73.

Ut quid deus repuliſti in finẽ: iratus eſt furor tuus ſup oues paſcue tue.
Memor eſto congregationis tue: quam poſſediſti ab initio.
Redemiſti virgã hereditatis tue: mons ſion in quo habitaſti in eo.
Leua manus tuas in ſuperbias eorum in finem: quanta malignatus eſt inimicus in ſancto?
Et gloriati ſunt qui oderunt te: in medio ſolennitatis tue.
Poſuerunt ſigna ſua ſigna: ⁊ nõ cognouerũt ſicut in exitu ſup ſummũ.
Quaſi in ſilua lignorum ſecuribus exciderunt ianuas eius in idipſum: in ſecuri ⁊ aſcia deiecerunt eam.
Incenderunt igni ſanctuariũ tuũ: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
Dixerũt in corde ſuo, cognatio eorum ſimul: quieſcere faciamus omnes dies feſtos dei a terra.
Signa noſtra nõ vidimus, iam nõ eſt propheta: ⁊ nos non cognoſcet amplius.
Uſquequo deus improperabit inimicus: irritat aduerſarius nomen tuum in finem?
Ut quid auertis manũ tuã ⁊ dexteram tuã: de medio ſinu tuo in finẽ?
Deus autẽ rex noſter ante ſecula: operatus eſt ſalutẽ in medio terre.
Tu ↄfirmaſti in virtute tua mare: cõtribulaſti capita draconũ in aquis.
Tu confregiſti capita draconis: dediſti eum eſcã populis ethiopum.
Tu diruptiſti fontes ⁊ torrentes: tu ſiccaſti fluuios ethan.
Tuus eſt dies ⁊ tua eſt nox: tu fabricatus es auroram ⁊ ſolem.
Tu feciſti omnes terminos terre: eſtatem ⁊ ver tu plaſmaſti ea.
Memor eſto huius inimic⁹ impꝛoperauit dño: ⁊ populus inſipiens incitauit nomen tuum.
Ne tradas beſtijs animas cõfitentes tibi: ⁊ animas pauperum tuorum ne obliuiſcaris in finem.
Reſpice in teſtamentũ tuum: quia repleti ſunt qui obſcurati ſunt terre domibus iniquitatum.

Ne auertatur humilis factus ↄfuſus: pauper ⁊ inops laudabunt nomen tuum.

Exurge deus iudica cauſam tuã: memoꝛ eſto impꝛoperioꝝ tuoꝝ, eoꝝ q̃ ab inſipiẽte ſunt tota die.

Ne obliuiſcaris voces inimicoꝝ tuoꝝ: ſuperbia eoꝝ qui te oderũt aſcendit ſemper. An. Liberaſti virgam hereditatis tuę. Pſalm⁹. 74.

Confitebimur tibi deus: confitebimur ⁊ inuocabimus nomen tuum.

Narrabim⁹ mirabilia tua: cũ accepero tẽpus ego iuſtitias iudicabo.

Liqueſacta eſt terra, ⁊ omnes, qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.

Dixi iniquis nolite inique agere: ⁊ delinquẽtib⁹ nolite exaltare coꝛnu.

Nolite extollere in altum coꝛnu veſtrum: nolite loqui aduerſus deum iniquitatem.

Quia neq̃ ab oriente, neq̃ ab occidente, neque a deſertis montibus: quoniam deus iudex eſt.

Hunc humiliat, ⁊ hũc exaltat: quia calix in manu domini, vini meri plenus mixto.

Et inclinauit ex hoc in hoc: verumtamen fex eius non eſt exinanita, bibent omnes peccatoꝛes terrę.

Ego autem annunciabo in ſeculũ: cantabo deo Jacob.

Et omnia coꝛnua pctoꝝ ↄfringã: ⁊ exaltabuntur coꝛnua iuſti. Ps. 75.

Notus in iudea de⁹: in Iſrael magnum nomen eius.

Et factus eſt in pace locus eius: ⁊ habitatio eius in ſion.

Ibi confregit potentias arcũ, ſcutum, gladium, ⁊ bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus ęternis: turbati ſunt omnes inſipientes coꝛde.

Doꝛmierunt ſomnum ſuum: ⁊ nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus ſuis.

Ab increpatione tua de⁹ iacob: doꝛmitauerunt, q̃ aſcenderunt equos.

Tu terribilis es, ⁊ quis reſiſtet tibi? ex tunc ira tua.

De cęlo auditum feciſti iudicium: terra tremuit, ⁊ quieuit.

Cum exurgeret in iudicio deus: vt ſaluos faceret omnes manſuetos terrę.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: ⁊ reliquię cogitationis, diem feſtum agent tibi.

Uouete, ⁊ reddite domino deo veſtro: omnes, qui in circuitu eius affertis munera.

Terribili ⁊ ei, qui aufert ſpiritum pꝛincipum: terribili apud reges terrę. Antiphona. In Iſrael magnum nomen eius. Pſalmus. 76.

Uoce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deum, ⁊ intendit mihi.

In die tribulationis meę, deũ exquiſiui manibus meis, nocte cõtra eum, ⁊ non ſum deceptus.

Renuit conſolari anima mea, memoꝛ fui dei ⁊ delectat⁹ ſum: ⁊ exercitatus ſum: ⁊ defecit ſpiritus meus.

Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatus ſum ⁊ non ſum locutus.

Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos ęternos in mente habui.

Digitized by Google

Et tentauerūt deū in cordib⁹ ſuis: vt peterent eſcas animabus ſuis.

Et male locuti ſunt de deo: dixerunt, nunquid poterit deus parare menſam in deſerto?

Quoniā percuſſit petrā ꝛ fluxerūt aquę: ꝛ torrentes inundauerunt.

Nunquid ꝛ panē poterit dare: aut parare menſam populo ſuo?

Ideo audiuit dominus ꝛ diſtulit: ꝛ ignis accenſus eſt in Jacob, ꝛ ira dei aſcendit in Jſrael.

Quia non crediderunt in deo: nec ſperauerunt in ſalutari eius.

Et mandauit nubibus deſuper: ꝛ ianuas cęli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducādum: ꝛ panem cęli dedit eis.

Panē angelorum manducauit homo: cibaria miſit eis in abūdantia.

Tranſtulit auſtrum de cęlo: ꝛ induxit in virtute ſua africum.

Et pluit ſuper eos ſicut puluerem carnes: ꝛ ſicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio caſtrorum eorum: circa tabernacula eorum.

Et manducauerūt, ꝛ ſaturati ſunt nimis, ꝛ deſideriū eorū attulit eis: nō ſunt fraudati a deſiderio ſuo.

Adhuc eſcę eorum erant in ore ipſorum: ꝛ ira dei aſcendit ſuper eos.

Et occidit pingues eorum: ꝛ electos Jſrael impediuit.

In oībus his peccauerūt adhuc: ꝛ nō crediderunt in mirabilib⁹ eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorum: ꝛ anni eorū cum feſtinatione.

Cum occideret eos quęrebant eū: ꝛ reuertebantur, ꝛ diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati ſunt, quia de⁹ adiutor eſt eorū: ꝛ deus excelſus redemptor eorum eſt.

Et dilexerunt eum in ore ſuo: ꝛ lingua ſua mentiti ſunt ei.

Cor autem eorum nō erat rectum cū eo: nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius.

Ipſe aūt eſt miſericors ꝛ propitius fiet pctīs eorū: ꝛ nō diſperdet eos.

Et abundauit vt auerteret irā ſuā: ꝛ non accendit omnem iram ſuā.

Et recordatus eſt quia caro ſunt: ſpiritus vadens ꝛ non rediens.

Quoties exacerbauerunt eum in deſerto: in iram concitauerunt eū in inaquoſo.

Et cōuerſi ſunt ꝛ tentauerūt deū: ꝛ ſanctum Jſrael exacerbauerunt.

Nō ſunt recordati man⁹ eius: die q̄ redemit eos de manu tribulantis.

Sicut poſuit in egypto ſigna ſua: ꝛ prodigia ſua in campo thaneos.

Et conuertit in ſanguinem flumina eorum: ꝛ imbres eorū ne biberent.

Miſit in eos cynomiam, ꝛ comedit eos: ranam, ꝛ diſperdidit eos.

Et dedit ęrugini fructus eorum: ꝛ labores eorum locuſtę.

Et occidit in grandine vineas eorum: ꝛ moros eorum in pruina.

Et tradidit grandini iumenta eorum: ꝛ poſſeſſiones eorum igni.

Miſit in eos irā indignationis ſuę, indignationē ꝛ irā ꝛ tribulationē: immiſſiones per angelos malos.

Viam fecit ſemitę irę ſuę, ꝛ nō pepercit a morte animabus eorum: ꝛ iumenta eorū in morte concluſit.

Et

Et percuſſit omne primogenitum in terra egypti: primitias omnis laboris eorũ in tabernaculis cham.
Et abſtulit ſicut oues populũ ſuũ: ⁊ pduxit eos tanꝗ gregẽ in deſerto.
Et deduxit eos in ſpe, ⁊ nõ timuerũt: ⁊ inimicos eorũ operuit mare.
Et induxit eos in montem ſanctificationis ſue: montem quem acquiſiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eorum gentes: ⁊ ſorte diuiſit eis terram in funiculo diſtributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus Iſrael.
Et tentauerunt, ⁊ exacerbauerũt deum excelſum: ⁊ teſtimonia eius non cuſtodierunt.
Et auerterũt ſe, ⁊ nõ ſeruauerunt pactũ: quemadmodũ patres eorũ conuerſi ſunt in arcum prauum.
In irã concitauerũt eũ in collibus ſuis: ⁊ in ſculptilibus ſuis ad emulationem eum prouocauerunt.
Audiuit deus ⁊ ſpreuit: ⁊ ad nihilũ redegit valde Iſrael.
Et repulit tabernaculum ſylo: tabernaculum ſuum vbi habitauit in hominibus
Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: ⁊ pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et concluſit in gladio populũ ſuũ: ⁊ hereditatem ſuam ſpreuit.
Iuuenes eorum comedit ignis: ⁊ virgines eorũ, non ſunt lamentate.
Sacerdotes eorũ in gladio ceciderunt: ⁊ vidue eorũ nõ probabãtur.
Et excitatꝰ eſt tanꝗ dormiẽs dñs: tanꝗ potens crapulatus a vino.
Et percuſſit inimicos ſuos in poſteriora: opprobrium ſempiternuꝫ dedit illis.
Et repulit tabernaculũ Ioſeph: ⁊ tribum effraim non elegit.
Sed elegit tribum iuda: montem ſion quem dilexit.
Et edificauit ſicut vnicornium ſanctificium ſuum: in terra quam fundauit in ſecula.
Et elegit Dauid ſeruum ſuum, ⁊ ſuſtulit eum de gregibus ouiuꝫ: de poſtfetantes accepit eum.
Paſcere Iacob ſeruum ſuum: ⁊ Iſrael hereditatem ſuam.
Et pauit eos in innocentia cordis ſui: ⁊ in intellectibus manuum ſuarum deduxit eos. Añ. Tu es deus qui facis mirabilia. Pſalmus. 78.

DEus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templũ ſanctuꝫ tuũ, poſuerũt Ieruſalem in pomorum cuſtodiam.
Poſuerunt morticina ſeruorũ tuorum eſcas volatilibus celi: carnes ſanctorum tuorum beſtijs terre.
Effunderũt ſanguinem eorũ tanꝗ aquam in circuitu Ieruſalem: ⁊ nõ erat qui ſepeliret.
Facti ſumus opprobrium vicinis noſtris: ſubſannatio ⁊ illuſio his qui in circuitu noſtro ſunt.
Vſquequo dñe iraſceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?
Effunde iram tuam in gentes, que te nõ nouerunt: ⁊ in regna, que nomen tuum non inuocauerunt.
Quia comederunt Iacob: ⁊ locuꝫ eius deſolauerunt.
Ne memineris iniquitatũ noſtrarum

rum

rum antiquarum, cito anticipent nos miſericordię tuę: quia pauperes facti ſumus nimis.

A diuua nos deꝰ ſalutaris noſter, ⁊ propter gloriam nominis tui dñe libera nos: ⁊ propitius eſto peccatis noſtris, propter nomen tuum.

N e forte dicant in gentibus, vbi eſt deus eorum: ⁊ innoteſcat in nationibus coram oculis noſtris.

V ltio ſanguinis ſeruorum tuorum qui effuſus eſt: introeat in conſpectu tuo gemitus compeditorum.

S ecundum magnitudinē brachij tui: poſſide filios mortificatorum.

E t redde vicinis noſtris ſeptuplū in ſinu eorū: improperium ipſorum quod exprobrauerunt tibi domine.

N os aūt populus tuus, ⁊ oues paſcuę tuę: cōfitebimur tibi in ſeculū.

I n generatione ⁊ generationē: annunciabimus laudeʒ tuam. Ps. 79.

Q Ui regis Iſrael intende: qui deducis velut ouem Ioſeph.

Q ui ſedes ſuper Cherubim: manifeſtare coraʒ Effraim, Beniamin, ⁊ Manaſſe.

E xcita potentiam tuam ⁊ veni: vt ſaluos facias nos.

D eus conuerte nos: ⁊ oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erimus.

D ñe deus virtutum: quouſq; iraſceris ſuper orationem ſerui tui?

C ibabis nos pane lachrymarum: ⁊ potum dabis nobis in lachrymis in menſura.

P oſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris: ⁊ inimici noſtri ſubſannauerunt nos.

D eus virtutum conuerte nos: ⁊ oſtende faciē tuam ⁊ ſalui erimus.

V ineam de ęgypto tranſtuliſti: eleciſti gentes, ⁊ plantaſti eam.

D ux itineris fuiſti in cōſpectu eiꝰ: ⁊ plantaſti radices eius, ⁊ impleuit terram.

O peruit montes vmbra eius: ⁊ arbuſta eius cedros dei.

E xtēdit palmites ſuos vſq; ad mare: ⁊ vſq; ad flumē propagines eiꝰ.

V t quid deſtruxiſti maceriam eiꝰ: ⁊ vindemiant eam omnes qui prętergrediuntur viam?

E xterminauit eam aper de ſilua: ⁊ ſingularis ferus depaſtus eſt eam.

D eus virtutū conuertere: reſpice de cęlo, ⁊ vide, ⁊ viſita vineaʒ iſtam.

E t perfice eam, quā plantauit dextera tua: ⁊ ſuper filium hominis, quem confirmaſti tibi.

I ncenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab increpatione vultus tui peribunt.

F iat manus tua ſuper virum dexterę tuę: ⁊ ſuper filiū hominis queʒ confirmaſti tibi.

E t non diſcedimus a te, viuificabis nos: ⁊ nomen tuum inuocabimus.

D ñe deus virtutū conuerte nos: ⁊ oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erimus. Añ. Propitiꝰ eſto pctis noſtris dñe. ℣. Gaudebunt labia mea. In lau. añ.

T Ibi ſoli peccaui dñe miſerere mei. Ps. Miſerere. 14. Añ. Domine refugiū factus es nobis. Ps. Ipſe. 26. Añ. In matutinis domine meditabor in te. Ps. Deꝰ deꝰ. 17. Aña. In ęternum dñs regnabit ⁊ vltra. Canticū. Cātemus. 43. Añ. In ſanctis eius laudate deum. Ps. Laudate. 42. Ad bñs añ. In ſanctitate

tate ſeruiam' dño, ⁊ liberabit nos ab inimicis nr̃is. ps. Benedictus.

¶ Feria. vj. inuita. Dñm qui fecit nos, Venite adorem'. Pſal's. 80.

E Xultate deo ad iutori noſtro: iubilate Deo Jacob.

S umite pſalmũ ⁊ date tympanum: pſalterium iucundum cum cithara.

B uccinate in neomenia tuba: ⁊ in inſigni die ſolemnitatis veſtrę.

Q uia pręceptum in Jſrael eſt: ⁊ iudicium deo Jacob.

T eſtimonium in Joſeph poſuit illud, cum exiret de terra ęgypti: linguam quam non nouerat, audiuit

D iuertit ab oneribus dorſum ei': manus eius in cophino ſeruierũt.

I n tribulatione inuocaſti me, ⁊ liberaui te, ⁊ exaudiui te in abſcondito tempeſtatis: probaui te apud aquam contradictionis.

A udi populus meus ⁊ cõteſtabor te: Jſrael ſi audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

E go enim ſum domin' deus tuus, qui eduxi te de terra ęgypti: dilata os tuum, ⁊ implebo illud.

E t nõ audiuit populus me' vocẽ meam: ⁊ Jſrael non intendit mihi.

E t dimiſi eos ſm̃ deſideria cordis eorũ: ibunt in adinuentionib' ſuis.

S i popul' me' audiſſet me: Jſrael ſi in vijs meis ambulaſſet.

P ro nihilo forſitan inimicos eorũ humiliaſſem: ⁊ ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

I nimici domini mentiti ſunt ei: ⁊ erit tempus eorum in ſecula.

E t cibauit eos ex adipe frumẽti: ⁊ de petra melle ſaturauit eos. ps. 81.

D Eus ſtetit in ſynagoga deorũ: in medio aũt deos diiudicat.

V ſquequo iudicatis iniquitatem: ⁊ facies peccatorum ſumitis?

I udicate egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperem iuſtificate.

E ripite pauperem: ⁊ egenum de manu peccatoris liberate.

N eſcierunt, neqꝫ intellexerunt, in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terrę.

E go dixi dij eſtis: ⁊ filij excelſi oẽs.

V os aũt ſicut hoĩes moriemini: ⁊ ſicut vnus de principibus cadetis.

S urge deus iudicã terram: qm̃ tu hereditabis in oĩbus gentib'. Añ. Exultate deo adiutori nr̃o. ps. 82.

D Eus quis ſimilis erit tibi? ne taceas neqꝫ cõpeſcaris deus.

Q uoniã ecce inimici tui ſonuerũt: ⁊ qui oderunt te, extulerunt caput.

S uper populum tuum malignauerunt conſilium: ⁊ cogitauerunt aduerſus ſanctos tuos.

D ixerunt, venite, ⁊ diſperdamus eos de gente: ⁊ non memoretur nomen Jſrael vltra.

Q uoniam cogitauerunt vnanimiter ſimul aduerſum te: teſtamentũ diſpoſuerunt tabernacula idumeorum ⁊ iſmaelitę.

M oab ⁊ Agareni Gebal ⁊ Ammõ ⁊ Amalech: alienigenę cum habitantibus Tyrum.

E tenim aſſur venit cum illis: facti ſunt in adiutorium filijs Loth.

F ac illis ſicut Madian ⁊ Siſarę: ſicut

ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperierunt in Endor: facti ſunt vt ſtercus terrę.

Pone principes eorum: ſicut Oreb ꝛ Zeb, ꝛ Zebee ꝛ Salmana.

Omnes principes eorum: qui dixerũt hereditate poſſideamus ſanctuarium dei.

Deus meus pone illos vt rotam: ꝛ ſicut ſtipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit ſiluam: ꝛ ſicut flamma comburens montes.

Ita perſequeris illos in tempeſtate tua: ꝛ in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia: ꝛ quęrent nomen tuum domine.

Erubeſcant ꝛ cõturbentur in ſeculum ſeculi: ꝛ cõfundant̃ ꝛ pereant.

Et cognoſcãt q꞉ nomẽ tibi dñs: tu ſolus altiſſim⁹ in omni terra. ps. 83.

Quaꝫ dilecta tabernacula tua dñe virtutum: concupiſcit ꝛ deficit anima mea in atria domini.

Cor meum ꝛ caro mea: exultauerunt in deum viuum.

Etenim paſſer inuenit ſibi domũ: ꝛ turtur nidum vbi reponat pullos ſuos.

Altaria tua domine virtutum: rex meus ꝛ deus meus.

Beati q habitãt in domo tua dñe: in ſecula ſeculorum laudabunt te.

Beat⁹ vir cui⁹ eſt auxiliũ abs te, aſcẽſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lachrymarũ: in loco quẽ poſuit.

Etenim benedictionem dabit legiſlator, ibunt de virtute in virtutẽ: videbitur deus deorum in ſion.

Dñe deus virtutũ exaudi orationẽ meã: aurib⁹ percipe deus Jacob.

Protector noſter aſpice deus: ꝛ reſpice in faciem Chriſti tui.

Quia melior eſt dies vna in atrijs tuis: ſuper millia.

Elegi abiectus eſſe in domo dei mei: magis ꝙ habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia miſericordiã ꝛ veritateꝫ diligit deus: gratiã ꝛ gloriã dabit dñs.

Nõ priuabit bonis eos q ambulãt in innocẽtia: dñe virtutũ, beat⁹ homo qui ſperat in te. Aña. Tu ſol⁹ altiſſimus ſuper omnẽ terrã. ps. 84.

Benedixiſti dñe terram tuam: auertiſti captiuitatem Jacob.

Remiſiſti iniquitatem plebis tuę: operuiſti omnia peccata eorum.

Mitigaſti omnem iram tuam: auertiſti ab ira indignationis tuę.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter: ꝛ auerte iram tuam a nobis.

Nunquid in ęternum iraſceris nobis? aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus tu cõuerſus viuificabis nos: ꝛ plebs tua lętabitur in te.

Oſtende nobis dñe miſericordiam tuam: ꝛ ſalutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me dominus deus: quoniaꝫ loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos: ꝛ in eos qui conuertuntur ad cor.

Ueruntamen prope timentes euꝫ ſalutare ipſius: vt inhabitet gloria in terra noſtra.

Miſericordia ꝛ veritas obuiauerũt ſibi: iuſtitia ꝛ pax oſculatę ſunt.

Ueritas de terra orta eſt: ꝛ iuſtitia de cęlo proſpexit.

Etenim

Digitized by Google

Etenim dñs dabit benignitatem: ⁊ terra noſtra dabit fructum ſuum. Iuſtitia ante eum ambulabit: ⁊ ponet in via greſſus ſuos. Pſalꝰ. 85.

Inclina domine aurem tuam ⁊ exaudi me: quoniam inops ⁊ pauper ſum ego.

Cuſtodi animam meam quoniam ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruũ tuũ, deus meus ſperantem in te.

Miſerere mei dñe qm̃ ad te clamaui tota die: letifica animã ſerui tui, qm̃ ad te dñe animam meã leuaui.

Quoniam tu domine ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multę miſericordię omnibus inuocantibus te.

Auribꝰ percipe dñe orationẽ meã: ⁊ intende voci deprecationis meę.

In die tribulationis meę clamaui ad te: quia exaudiſti me.

Non eſt ſimilis tui in dijs domine: ⁊ non eſt ſecundum opera tua.

Omnes gẽtes quaſcunq̃ feciſti venient, ⁊ adorabunt coram te dñe: ⁊ glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, ⁊ faciens mirabilia: tu es deus ſolus.

Deduc me domine in via tua, ⁊ ingrediar in veritate tua: lętetur cor meum, vt timeat nomen tuum.

Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomen tuum in ęternum.

Quia miſericordia tua magna eſt ſuper me: ⁊ eruiſti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui inſurrexerunt ſuper me, ⁊ ſynagoga potentium quęſierunt animam meam: ⁊ non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

Et tu domine deus miſerator ⁊ miſericors: patiens, ⁊ multę miſericordię, ⁊ verax.

Reſpice in me ⁊ miſerere mei: da imperium tuum puero tuo: ⁊ ſaluũ fac filium ancillę tuę.

Fac mecum ſignum in bonum: vt videant qui oderunt me ⁊ confundantur: quoniam tu dñe adiuuiſti me, ⁊ cõſolatus es me. Añ. Benedixiſti dñe terram tuã. Pſalmꝰ. 86.

Fundamenta eiꝰ in montibus ſctis: diligit dñs portas ſion, ſuper omnia tabernacula Jacob.

Glorioſa dicta ſũt de te: ciuitas dei.

Memor ero Raab ⁊ Babylonis: ſcientium me.

Ecce alienigenę ⁊ Tyrus, ⁊ populus ęthiopum: hi fuerunt illic.

Nunquid ſion dicet homo, ⁊ homo natus eſt in ea: ⁊ ipſe fundauit eam altiſſimus?

Dominus narrabit in ſcripturis populorum: ⁊ principũ horum qui fuerunt in ea.

Sicut lętantiũ: omnium habitatio eſt in te. Pſalmus. 87.

Domine deꝰ ſalutis meę: in die clamaui ⁊ nocte coram te.

Intret in cõſpectu tuo oratio mea: inclina aurẽ tuam ad precem meã.

Quia repleta eſt malis aĩa mea: ⁊ vita mea inferno appropinquauit.

Eſtimatus ſum cum deſcẽdentibꝰ in lacũ: factus ſum ſicut homo ſine adiutorio inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in ſepulchris quorum non es memor amplius: ⁊ ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſue-

Poſuerunt me in lacu inferiori: in tenebroſis ⁊ in vmbra mortis.
Super me confirmatus eſt furor tuus: ⁊ omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.
Longe feciſti notos meos a me: poſuerunt me abominationem ſibi.
Traditus ſum ⁊ non egrediebar: oculi mei languerunt prę inopia.
Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici ſuſcitabunt ⁊ confitebuntur tibi?
Nunquid narrabit aliquis in ſepulchro miſericordiam tuam: ⁊ veritatem tuam in perditione?
Nunquid cognoſcētur in tenebris mirabilia tua: ⁊ iuſtitia tua in terra obliuionis?
Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane oratio mea preueniet te.
Ut quid domine repellis orationē meam: auertis faciē tuam a me?
Pauper ſum ego ⁊ in laboribus a iuuentute mea: exaltatus autē: humiliatus ſum ⁊ conturbatus.
In me tranſierunt irę tuę: ⁊ terrores tui conturbauerunt me.
Circundederunt me ſicut aqua tota die: circundederunt me ſimul.
Elongaſti a me amicū ⁊ proximū: ⁊ notos meos a miſeria. Añ. Fundamenta ei⁹ in montibus ſctis. ps. 88.

Miſericordias domini: in ęternum cantabo.
In generatione ⁊ generationē: annunciabo veritatē tuā in ore meo.
Quoniam dixiſti in ęternum miſericordia ędificabitur in cęlis: preparabitur veritas tua in eis.
Diſpoſui teſtamentū electis meis, iuraui dauid ſeruo meo: vſqꝫ i ęternum preparabo ſemen tuum.
Et ędificabo in generatione ⁊ generationem: ſedem tuam.
Confitebuntur cęli mirabilia tua domine: etenim veritatem tuam in eccleſia ſanctorum.
Quoniā quis in nubib⁹ ęquabitur dño: ſimilis erit deo in filijs dei?
Deus qui glorificat in conſilio ſanctorum: magnus ⁊ terribilis ſuper omnes qui in circuitu eius ſunt.
Domine deus virtutum quis ſimilis tibi? potens es domine, ⁊ veritas tua in circuitu tuo.
Tu dominaris poteſtati maris: motum aūt fluctuum eius tu mitigas.
Tu humiliaſti ſicut vulneratum ſuperbum: in brachio virtutis tuę diſperſiſti inimicos tuos.
Tui ſunt cęli ⁊ tua eſt terra, orbem terrę ⁊ plenitudinem eius tu fundaſti: aquilonem ⁊ mare tu creaſti.
Thabor ⁊ hermon i noīe tuo exultabunt: tuū brachiū cum potentia.
Firmetur manus tua ⁊ exaltetur dextera tua: iuſtitia ⁊ iudicium preparatio ſedis tuę.
Miſericordia ⁊ veritas precedent faciem tuam: beatus populus qui ſcit iubilationem.
Domine in lumine vultus tui ambulabunt, ⁊ in nomine tuo exultabunt tota die: ⁊ in iuſtitia tua exaltabuntur.
Quoniam gloria virtutis eorū tu es: ⁊ in beneplacito tuo exaltabitur cornu noſtrum.

Quia domini eſt aſſumptio noſtra: ⁊ ſancti Iſrael regis noſtri.

Tunc locutus es in viſione ſanctis tuis, ⁊ dixiſti, poſui adiutoriũ ĩ potẽte: ⁊ exaltaui electuʒ de plebe mea.

Inueni dauid ſeruum meum: oleo ſancto meo vnxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiũ meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimic⁹ in eo: ⁊ fili⁹ iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipſius inimicos eius: ⁊ odientes eum in fugam conuertam.

Et veritas mea ⁊ miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: ⁊ in fluminibus dexteram eius.

Ipſe inuocabit me, pr̃ meus es tu: deus meus, ⁊ ſuſceptor ſalutis meę.

Et ego primogenitum ponam illum: excelſum prę regibus terrę.

In ęternum ſeruabo illi miſericordiam meaʒ: ⁊ teſtamentum meum fidele ipſi.

Et ponam in ſeculuʒ ſeculi ſemen eius: ⁊ thronũ eius ſicut dies cęli.

Si autem dereliquerint filij eius legem meam: ⁊ in iudicijs meis non ambulauerint.

Si iuſtitias meas pphanauerint: ⁊ mandata mea non cuſtodierint.

Viſitabo in virga iniquitates eorum: ⁊ in verberibus peccata eorũ.

Miſericordiam autem meam non diſpergam ab eo: neque nocebo in veritate mea.

Neque prophanabo teſtamentum meum: ⁊ quę procedunt de labijs meis non faciam irrita.

Semel iuraui in ſancto meo, ſi dauid mentiar: ſemen eius in ęternuʒ manebit.

Et thronus eius ſicut ſol in cõſpectu meo, ⁊ ſicut luna pfecta in ęternum: ⁊ teſtis in cęlo fidelis.

Tu vero repuliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuliſti Chriſtum tuum.

Auertiſti teſtamentũ ſerui tui: prophanaſti in terra ſanctuariũ eius.

Deſtruxiſti oẽs ſepes eius: poſuiſti firmamentum eius formidinem.

Diripuerũt eũ oẽs trãſeuntes viã: factus eſt opprobriũ vicinis ſuis.

Exaltaſti dexteraʒ deprimentium eum: lętificaſti oẽs inimicos eius.

Auertiſti adiutorium gladij eius: ⁊ non es auxiliatus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatione: ⁊ ſedem eius in terra colliſiſti.

Minoraſti dies temporis eius: perfudiſti eum confuſione.

Uſquequo domine auertis in finẽ? exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memorare quę mea ſubſtãtia: nunquid enim vane conſtituiſti omnes filios hominum?

Quis eſt homo qui viuet ⁊ non videbit mortem: eruet animam ſuaʒ de manu inferi?

Ubi ſunt miſericordię tuę antiquę domine? ſicut iuraſti dauid in veritate tua?

Memor eſto domine opprobrij ſeruorum tuorum: quod continui in ſinu meo multarum gentium.

Quod exprobrauerunt inimici tui domine: quod exprobrauerunt cõmutationem Chriſti tui.

Bene-

B enedictus dominus in eternum: fiat fiat. Pſalmus. 89.

D Omine, refugium factus es nobis: a generatione in generationẽ.
P riuſq̃ montes fierent aut formaretur terra ⁊ orbis: a ſeculo ⁊ uſq̃ in ſeculum tu es deus.
N e auertas hominẽ in humilitatẽ: ⁊ dixiſti, cõuertimini filij hominũ.
Q m̃ mille anni ante oculos tuos: tanq̃ dies heſterna que preterijt.
E t cuſtodia in nocte: que pro nihilo habentur: eorum anni erunt.
M ane ſicut herba tranſeat, mane floreat ⁊ tranſeat: veſpere decidat indu͏ret, ⁊ areſcat.
Q uia defecimus in ira tua: ⁊ in furore tuo turbati ſumus.
P oſuiſti iniquitates noſtras in cõſpectu tuo: ſeculum noſtrum in illuminatione vultus tui.
Q uoniam omnes dies noſtri defecerunt: ⁊ in ira tua defecimus.
A nni noſtri ſicut aranea meditabuntur: dies annorum noſtrorum in ipſis ſeptuaginta anni.
S i aũt in potentatibus octoginta anni: ⁊ amplius eorũ labor ⁊ dolor.
Q uoniam ſuperuenit mãſuetudo: ⁊ corripiemur.
Q uis nouit poteſtatẽ ire tue: ⁊ pre timore tuo iram tuã dinumerare?
D exteram tuã ſic notam fac: ⁊ eruditos corde in ſapientia.
C õuertere dñe vſquequo: ⁊ deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos.
R epleti ſumus mane miſericordia tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati ſumus: in omnibus diebus noſtris.
L etati ſumus pro diebus quibus nos humiliaſti: annis quibus vidimus mala.
R eſpice in ſeruos tuos ⁊ in opera tua: ⁊ dirige filios eorum.
E t ſit ſplendor dñi dei noſtri ſuper nos, ⁊ opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos: ⁊ opus manuum noſtrarum dirige. Pſalmus. 90.

Q Ui habitat in adiutorio altiſſimi: in protectione dei celi cõmorabitur.
D icet domino ſuſceptor meus es tu: ⁊ refugium meum deus meus ſperabo in eum.
Q uoniam ipſe liberauit me de laqueo venantiũ: ⁊ a verbo aſpero.
S capulis ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub pennis eius ſperabis.
S cuto circundabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno.
A ſagitta volante in die, a negocio perambulante in tenebris: ab incurſu ⁊ demonio meridiano.
C adent a latere tuo mille, ⁊ decem millia a dextris tuis: ad te autẽ non appropinquabit.
U eruntñ oculis tuis cõſiderabis: ⁊ retributionẽ peccatorũ videbis.
Q uoniã tu es dñe ſpes mea: altiſſimum poſuiſti refugium tuum.
N on accedet ad te malum: ⁊ flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Q m̃ angelis ſuis mãdauit de te: vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis.
I n manibus portabũt te: ne forte offendas ad lapidẽ pedem tuum.
S uper aſpidem ⁊ baſiliſcũ ambulabis: ⁊ cõculcabis leonẽ ⁊ draconẽ.
Q uoniam in me ſperauit liberabo

eum pꝛotegam eum, quoniā cognouit nomen meum.

Clamauit ad me, ⁊ ego exaudiam eum, cum ipſo ſum in tribulatione: eripiam eum ⁊ gloꝛificabo eum.

Longitudine dierū replebo eū: ⁊ oſtēdā illi ſalutare meū. Pſalm̄s. 91.

Bonum eſt cōfiteri dn̄o: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime.

Ad annunciandū mane miſericoꝛdiam tuā: ⁊ veritatē tuā per noctē.

In decachoꝛdo pſalterio: cum cantico in cithara.

Quia delectaſti me domine in factura tua: ⁊ in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata ſunt opera tua domine: nimis pꝛofundę factę ſunt cogitationes tuę.

Uir inſipiens nō cognoſcet: ⁊ ſtultus non intelliget hec.

Cum exoꝛti fuerint peccatoꝛes ſicut fęnum: ⁊ apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.

Ut intereant in ſeculū ſeculi: tu autem altiſſimus in ęternum dn̄e.

Quoniā ecce inimici tui dn̄e, qm̄ ecce inimici tui peribūt: ⁊ diſpergētur oēs qui operantur iniquitatem:

Et exaltabitur ſicut vnicoꝛnis coꝛnu meum: ⁊ ſenectus mea in miſericoꝛdia vberi.

Et deſpexit oculus me⁹ inimicos meos: ⁊ inſurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Juſtus vt palma floꝛebit: ſicut cedrus libani multiplcabitur.

Plantati in domo domini: in atrijs domus dei noſtri floꝛebunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta vberi: ⁊ bene patientes erunt vt annuncient.

Quoniā rectus dn̄s deus noſter: ⁊ non eſt iniquitas in eo. Pſalm⁹. 92.

Dominus regnauit decoꝛē indutus eſt: indutus eſt domin⁹ foꝛtitudinem ⁊ pꝛęcinxit ſe.

Etenim firmauit oꝛbem terrę: qui non commouebitur.

Parata ſedes tua extunc: a ſeculo tu es.

Eleuauerunt flumina domine: eleuauerunt flumina vocem ſuam.

Eleuauerūt flumina fluctus ſuos: a vocibus aquarum multarum:

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.

Teſtimonia tua credibilia facta ſūt nimis: domū tuā decet ſanctitudo dn̄e in longitudine dierum. Ps. 93.

Deus vltionum dominus: de⁹ vltionum libere egit.

Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem ſuperbis.

Uſquequo peccatoꝛes dn̄e: vſquequo peccatoꝛes gloꝛiabuntur?

Effabunt ⁊ loquent iniquitatē: loquent oēs qui operantur iniuſtitiā.

Populū tuum dn̄e humiliauerūt: ⁊ hereditatem tuam vexauerunt.

Uiduam ⁊ aduenam interfecerūt: ⁊ pupillos occiderunt.

Et dixerunt, nō videbit dominus: nec intelliget deus Jacob.

Intelligite inſipientes in populo: ⁊ ſtulti aliquando ſapite.

Qui plantauit aurē nō audiet: aut qui finxit oculum non conſiderat?

Qui coꝛripit gentes non arguet: qui docet hominem ſcientiam?

Digitized by Google

Dominus ſcit cogitationes homi-
num: quoniam vane ſunt.
Beatus homo, quem tu erudieris
dñe: ⁊ de lege tua docueris eum.
Ut mitiges ei a diebus malis: do-
nec fodiatur peccatori fouea.
Quia non repellet dñs plebẽ ſuã: ⁊
hereditatem ſuã non derelinquet.
Quoadusqꝫ iuſtitia conuertatur in
iudicium: ⁊ qui iuxta illam omnes,
qui recto ſunt corde.
Quis cõſurget mihi aduerſus ma-
lignantes: aut quis ſtabit mecum
aduerſus operantes iniquitatem?
Niſi qꝛ dñs adiuuit me: paulominꝰ
habitaſſet in inferno anima mea.
Si dicebã motus eſt pes meus: mi
ſericordia tua dñe adiuuabat me.
Secundum multitudinem dolorũ
meorũ in corde meo: cõſolationes
tuę letificauerunt animam meam.
Nunquid adheret tibi ſedes iniqui
tatis: qui fingis laborẽ in precepto?
Captabũt in animã iuſti: ⁊ ſangui-
nem innocentem condemnabunt.
Et factꝰ eſt mihi dñs in refugiũ: ⁊
deus meus in adiutoriũ ſpei meę.
Et reddet illis iniquitatẽ ipſorũ: ⁊
in malitia eorum diſperdet eos: di-
ſperdet illos dñs deꝰ noſter. Pſ. 94.
Venite, exultemus domino: iu-
bilemus deo ſalutari noſtro.
Preoccupemus faciẽ eius in con-
feſſione: ⁊ in pſalmis iubilemus ei.
Quoniã deus magnus dominus:
⁊ rex magnus ſuper omnes deos.
Quia in manu eiꝰ ſunt oẽs fines ter
rę: ⁊ altitudines montiũ ipſiꝰ ſunt.
Qm̃ ipſiꝰ eſt mare ⁊ ipſe fecit illud:
⁊ ſiccam manus eius formauerũt.
Venite adoremus, ⁊ procidamꝰ, ⁊
ploremus ante dñm, qui fecit nos:
quia ipſe eſt dñs deus noſter.
Et nos populꝰ paſcuę eius: ⁊ oues
manus eius.
Hodie ſi vocez eius audieritis: no-
lite obdurare corda veſtra.
Sicut in irritatione ſecundũ diem
tentationis in deſerto, vbi tentaue-
runt me patres veſtri: probauerũt
⁊ viderunt opera mea.
Quadraginta annis offenſus fui
generationi illi: ⁊ dixi, ſemper hi
errant corde.
Et iſti nõ cognouerũt vias meas:
vt iuraui in ira mea, ſi introibunt in
requiem meam. Aña. Benedictus
dominus in ęternuz. Pſalmus. 95.
Cantate dño canticum nouũ:
cantate dño omnis terra.
Cãtate dño ⁊ bñdicite nomini eiꝰ:
annũciate de die in diẽ ſalutare eius.
Annũciate inter gentes gloriã eiꝰ:
in omnibꝰ populis mirabilia eius.
Quoniã magnus dñs ⁊ laudabilis
nimis: terribilis eſt ſup oẽs deos.
Quoniã omnes dij gentiuz demo-
nia: dominus autem cęlos fecit.
Confeſſio ⁊ pulchritudo in cõſpe-
ctu eius: ſanctimonia ⁊ magnificẽ-
tia in ſanctificatione eius.
Afferte dño patrię gentium, affer-
te dño gloriam ⁊ honorem: afferte
domino gloriam nomini eius.
Tollite hoſtias ⁊ introite in atria
eius: adorate dominuz in atrio ſan-
cto eius.
Commoueatur a facie eius vni-
uerſa terra: dicite in gentibus quia
dominus regnauit.

Digitized by Google

Etenim coꝛrexit oꝛbem terre qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate.

Letentur celi ⁊ exultet terra, cōmoueatur mare ⁊ plenitudo eius: gaudebunt cāpi ⁊ omnia, que in eis sunt.

Tunc exultabūt omnia ligna siluarum a facie domini quia venit: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit oꝛbē terre in equitate: ⁊ populos in veritate sua. Psal. 96.

Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe.

Nubes ⁊ caligo in circuitu eius: iustitia ⁊ iudiciū coꝛrectio sedis eius.

Ignis ante ipsum pꝛecedet: ⁊ inflāmabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerunt fulgura eius oꝛbi terre: vidit ⁊ commota est terra.

Montes sicut cera fluxerūt a facie domini: a facie dñi omnis terra.

Annunciauerūt celi iustitiā eius: ⁊ viderunt oēs populi gloꝛiam eius.

Confundantur omnes qui adoꝛāt sculptilia: ⁊ qui gloꝛiantur in simulachꝛis suis.

Adorate eum omnes angeli eius: audiuit ⁊ letata est sion.

Et exultauerunt filie Iude: pꝛopter iudicia tua domine.

Quoniam tu dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis dñm odite malū: custodit dñs animas sanctoꝛū suoꝛū: de manu peccatoꝛis liberauit eos.

Lux oꝛta est iusto: ⁊ rectis coꝛde letitia.

Letamini iusti in dño: ⁊ cōfitemini memoꝛie sanctificationis ei⁹. Añ. Cātate dño ⁊ bñdicite noī eius. ps. Beat⁹ homo quē tu. ⁊c. In lau. añ.

Spiritu pꝛincipali ꝯfirma coꝛ meū deus. ps. Miserere. 14. Aña. In veritate tua exaudi dñe. ps. Dñe exaudi. 40. Añ. Illumina dñe vultum tuū super nos. ps. Deus deus. 17. Aña. Dñe audiui auditum tuum ⁊ timui. Canticum. Domine audiui. 43. Añ. In tympano ⁊ choꝛo, in choꝛdis ⁊ oꝛgano, laudate deum. ps. Laudate domi. 42. Añ. Per viscera misericoꝛdie dei nostri: in quib⁹ visitauit nos oꝛiens ex alto. ps. Benedictus. 45.

¶ Sabbato ad matuti. inui. Dñm deū nr̄m, Venite adoꝛem⁹. ps. 97.

Cantate domino canticum nouū, quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera eius: ⁊ bꝛachium sanctum eius.

Notū fecit dñs salutare suū: in conspectu gentiū reuelauit iustitiā suā.

Recoꝛdatus est misericoꝛdie sue: ⁊ veritatis sue, domui Israel.

Viderunt omnes termini terre: salutare dei nostri.

Iubilate deo omnis terra: cantate, ⁊ exultate, ⁊ psallite.

Psallite domino in cithara, in cithara ⁊ voce psalmi: in tubis ductilibus, ⁊ voce tube coꝛnee.

Iubilate in conspectu regis dñi, moueatur mare ⁊ plenitudo eius: oꝛbis terrarū ⁊ qui habitant in eo.

Flumina plaudēt manu simul mōtes exultabunt a cōspectu domini: quoniā venit iudicare terrā.

Iudi-

Digitized by Google

I udicabit orbē terrarū in iuſtitia: ⁊ populos in ęquitate. Pſalm⁹.98.

D Ominus regnauit iraſcantur populi: qui ſedes ſuper Cherubim moueatur terra.
D ominus in ſion magnus: ⁊ excelſus ſuper omnes populos.
C onfiteantur nomini tuo magno quoniam terribile ⁊ ſanctum eſt: ⁊ honor regis iudicium diligit.
T u paraſti directiones: iudicium ⁊ iuſtitiam in Jacob tu feciſti.
E xaltate dn̄m deū noſtrū, ⁊ adorate ſcabellū peduꝫ eius: qm̄ ſctm̄ eſt.
M oyſes ⁊ Aaron in ſacerdotibus eius: ⁊ Samuel inter eos qui inuocant nomen eius.
I nuocabant dominuꝫ, ⁊ ipſe exaudiebat eos: ⁊ in columna nubis loquebatur ad eos.
C uſtodiebant teſtimonia eius: ⁊ pręceptum quod dedit illis.
D ñe deus nr̄ tu exaudiebas eos: de⁹ tu propiti⁹ fuiſti eis: ⁊ vlciſcens in omnes adinuentiones eorum.
E xaltate dn̄m deum noſtrū, ⁊ adorate in monte ſancto eius: qm̄ ſanctus dn̄s deus noſter. Añā. Quia mirabilia fecit dn̄s. Pſalmus. 99.

I Ubilate deo omnis terra: ſeruite domino in lętitia.
I ntroite in conſpectu eius: in exultatione.
S citote quoniaꝫ dominus ipſe eſt deus: ipſe fecit nos, ⁊ non ipſi nos.
P opulus eius ⁊ oues paſcuę eius, introite portas eius in cōfeſſione: atria eius in hymnis cōfitemini illi.
L audate nomen ei⁹ quoniā ſuauis eſt dn̄s, in ęternū miſericordia ei⁹: ⁊ vſq; in generationē ⁊ generationem veritas eius. Pſalmus. 100.

M Iſericordiam ⁊ iudiciuꝫ: cantabo tibi domine.
P ſallam ⁊ intelligam in via immaculata: quando venies ad me.
P erambulabaꝫ in innocentia cordis mei: in medio domus meę.
N ō proponebā ante oculos meos rem iniuſtam: facientes pręuaricationes odiui.
N on adhęſit mihi cor prauum: declinantem a me malignum non cognoſcebam.
D etrahentē ſecreto proximo ſuo: hunc perſequebar.
S uperbo oculo ⁊ inſatiabili corde: cum hoc non edebam.
O culi mei ad fideles terrę, vt ſedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi miniſtrabat.
N ō habitabit in medio dom⁹ meę q facit ſuperbiā: q loquit̄ iniqua, nō direxit in cōſpectu oculorū meorū.
I n matutino interficiebā oēs peccatores terrę: vt diſperderē de ciuitate dn̄i oēs operantes iniquitatē. Añ. Jubilate deo oīs terra. Ps. 101.

D Omine exaudi orationē meā: ⁊ clamor meus ad te veniat.
N on auertas faciem tuam a me: in quacunq; die tribulor, inclina ad me aurem tuam.
I n quacūq; die inuocauero te: velociter exaudi me.
Q uia defecerūt ſicut fum⁹ dies mei ⁊ oſſa mea ſicut cremium aruerunt
P ercuſſus ſum vt fęnum ⁊ aruit cor meum: quia oblitus ſum comedere panem meum.

A voce gemitus mei: adheſit os meum carni mee.
Similis factus ſum pellicano ſolitudinis: factus ſum ſicut nicticorax in domicilio.
Uigilaui: ⁊ factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici mei: ⁊ qui laudabant me aduerſum me iurabant.
Quia cinerē tanq̄ panē manducabā: ⁊ poculū meū cū fletu miſcebā.
A facie ire indignationis tue: quia eleuans alliſiſti me.
Dies mei ſicut vmbra declinauerunt: ⁊ ego ſicut fenum arui.
Tu autem domine in eternū permanes: ⁊ memoriale tuum in generatione ⁊ generationem.
Tu exurgens miſereberis ſion: q̄ tēpus miſerēdi eius q̄ venit tēpus.
Quoniā placuerūt ſeruis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miſerebunt.
Et timebunt gentes nomen tuum dn̄e: ⁊ oēs reges terre gloriā tuam.
Quia edificauit dominus ſion: ⁊ videbitur in gloria ſua.
Reſpexit in orationem humilium: ⁊ non ſpreuit preces eorum.
Scribantur hec in generatione altera: ⁊ populus qui creabitur laudabit dominum.
Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: dn̄s de celo in terram aſpexit.
Ut audiret gemitus cōpeditorū: vt ſolueret filios interemptorum.
Ut annuncient in ſion nomen dn̄i: ⁊ laudem eius in Jeruſalem.
In conueniendo populos in vnū: ⁊ reges: vt ſeruiant domino.
Reſpōdit ei in via virtutis ſue: paucitatem dierū meorū nuncia mihi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione ⁊ generationem anni tui.
Initio tu domine terram fundaſti: ⁊ opera manuum tuarū ſunt celi.
Ipſi peribunt tu aūt permanes: ⁊ oēs ſicut veſtimentum veteraſcent.
Et ſicut opertorium mutabis eos ⁊ mutabuntur: tu autem idem ipſe es, ⁊ anni tui non deficient.
Filij ſeruorū tuorū habitabūt: ⁊ ſemen eorū in ſeculū dirigetur. ps. 102.

Benedic anima mea domino: ⁊ omnia que intra me ſunt nomini ſancto eius.
Bn̄dic anima mea dn̄o: ⁊ noli obliuiſci omnes retributiones eius.
Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui ſanat omnes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vitā tuā: qui coronat te in miſericordia ⁊ miſerationibus.
Qui replet in bonis deſideriū tuū: renouabitur vt aquile iuuentus tua.
Faciens miſericordias dominus: ⁊ iudicium omnibus iniuriam patientibus.
Notas fecit vias ſuas Moyſi: filijs Iſrael voluntates ſuas.
Miſerator ⁊ miſericors dominus: longanimis ⁊ multum miſericors.
Non in perpetuum iraſcetur: neq̄ in eternum comminabitur.
Non ſecundum peccata noſtra fecit nobis: neq̄ ſecundum iniquitates noſtras retribuit nobis.
Quoniam ſecundum altitudinem

celi

celi a terra: corroborauit misericordiam ſuam ſuper timentes ſe.
Quantum diſtat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates noſtras.
Quomodo miſeretur pater filiorũ. miſertus eſt dñs timentibus ſe: qm̃ ipſe cognouit figmentũ noſtrum.
Recordatus eſt quoniã puluis ſumus, homo ſicut fenum: dies eius tanq̃ flos agri, ſic efflorebit.
Quoniam ſpiritus pertranſibit in illo, ⁊ non ſubſiſtet: ⁊ nõ cognoſcet amplius locum ſuum.
Miſericordia autẽ dñi ab eterno ⁊ vſq; in eternũ: ſuper timentes eum.
Et iuſtitia illius in filios filiorum: his qui ſeruant teſtamentum eius.
Et memores ſunt mandatorũ ipſius ad faciendum ea.
Dñs in celo parauit ſedem ſuaꝫ: ⁊ regnuꝫ ipſius oĩbus dominabitur.
Benedicite domino omnes angeli eius potentes virtute: facientes verbum illius ad audiendam vocẽ ſermonum eius.
Benedicite domino omnes virtutes eius: miniſtri eius, qui facitis voluntatem eius.
Benedicite dño omnia opera eiꝰ: in omni loco dñationis eius, bñdic anima mea dño. Añ. Clamor meꝰ ad te veniat deus. Pſalmus. 103.
Benedic anima mea domino: domine deus meus magnificatus es vehementer.
Confeſſionem ⁊ decoreꝫ induiſti: amictus lumine ſicut veſtimento.
Extendens celũ ſicut pellem: qui tegis aquis ſuperiora eius.
Qui ponis nubẽ aſcenſum tuũ: qui ambulas ſuper pennas ventorum.
Qui facis angelos tuos ſpiritus: ⁊ miniſtros tuos ignem vrentem.
Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitatem ſuam: non inclinabitur in ſeculum ſeculi.
Abyſſus ſicut veſtimentũ amictus eius: ſuper montes ſtabunt aque.
Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.
Aſcendunt montes ⁊ deſcendunt campi: in locũ quem fundaſti eis.
Terminuꝫ poſuiſti quem nõ tranſgredientur: neq; cõuertentur operire terram.
Qui emittis fontes in cõuallibus: inter medium montium pertranſibunt aque.
Potabunt omnes beſtie agri: expectabunt onagri in ſiti ſua.
Super ea volucres celi habitabũt: de medio petrarũ dabunt voces.
Rigans montes de ſuperioribus ſuis: de fructu operum tuorum ſatiabitur terra.
Producens fenũ iumentis: ⁊ herbam ſeruituti hominum.
Ut educas panem de terra: ⁊ vinũ letificet cor hominis.
Ut exhilaret faciem in oleo: ⁊ panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi, ⁊ cedri libani quas plantauit: illic paſſeres nidificabunt.
Herodij domus dux eſt eorũ, montes excelſi ceruis: petra refugium herinacijs.
Fecit lunã in tempora: ſol cognouit occaſum ſuum.

Poſuiſti

Poſuiſti tenebras & facta eſt nox: in ipſa pertranſibunt oēs beſtię ſiluę.
Catuli leonū rugientes vt rapiāt: & quęrant a deo eſcam ſibi.
Ortus eſt ſol & cōgregati ſunt: & in cubilibus ſuis collocabuntur.
Exibit homo ad opus ſuum: & ad operationē ſuam vſque ad veſperā.
Quam magnificata ſunt opera tua domine? omnia in ſapientia feciſti: impleta eſt terra poſſeſſione tua.
Hoc mare magnum & ſpatioſum manibus: illic reptilia quorum nō eſt numerus.
Animalia puſilla cum magnis: illic naues pertranſibunt.
Draco iſte quem formaſti ad illudendum ei: omnia a te expectant, vt des illis eſcam in tempore.
Dante te illis colligent: aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.
Auertente aūt te faciē turbabunt: auferes ſpiritum eorum & deficient, & in puluerem ſuum reuertentur.
Emitte ſpiritum tuum & creabuntur: & renouabis faciem terrę.
Sit gloria domini in ſeculum: lętabitur dominus in operibus ſuis.
Qui reſpicit terrā & facit eam tremere: q tangit montes & fumigāt.
Cantabo domino in vita mea: pſallam deo meo quandiu ſum.
Iucundum ſit ei eloquium meum: ego vero delectabor in domino.
Deficiant peccatores a terra, & iniqui ita vt non ſint: benedic anima mea domino. Pſalmus. 104.
Confitemini domino & inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius.
Cantate ei & pſallite ei: narrate omnia mirabilia eius.
Laudamini in nomine ſancto eiꝰ: lętetur cor quęrentium dnm.
Quęrite dnm & cōfirmamini: quęrite faciem eius ſemper.
Mementote mirabiliū eius quę fecit: prodigia eiꝰ & iudicia oris eius.
Semen Abrahā ſerui eius: filij Iacob electi eius.
Ipſe dominus deus noſter. in vniuerſa terra iudicia eius.
Memor fuit in ſeculum teſtamenti ſui: verbi quod mandauit in mille generationes.
Quod diſpoſuit ad Abrahā: & iuramenti ſui ad Iſaac.
Et ſtatuit illud Iacob in pręceptū & Iſrael in teſtamentum eternum.
Dicēs tibi dabo terrā Chanaam: funiculum hereditatis veſtrę.
Cum eſſent numero breui: pauciſſimi & incolę eius.
Et pertranſierunt de gente in gentem: & de regno ad populū alterū.
Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.
Nolite tangere chriſtos meos: & in prophetis meis nolite malignari.
Et vocauit famem ſuper terram: & omne firmamentū panis cōtriuit.
Miſit ante eos virum: in ſeruum venundatus eſt Ioſeph.
Humiliauerunt in cōpedibus pedes eius, ferrum pertranſijt animā eius: donec veniret verbum eius.
Eloquium dnī inflammauit eum, miſit rex & ſoluit eum: princeps populorum & dimiſit eum.

Conſtituit

Digitized by Google

Conſtituit eum dñm domus ſuę: ⁊ principem omnis poſſeſſionis ſuę.

Ut erudiret principes eius ſicut ſemetipſum: ⁊ ſenes eius prudentiam doceret.

Et intrauit Jſrael in egyptum: ⁊ Jacob accola fuit in terra Cham.

Et auxit populũ ſuũ vehemẽter: ⁊ firmauit eum ſuper inimicos eius.

Conuertit cor eorũ vt odirẽt populum ei⁹: ⁊ dolũ facerẽt in ſeruos ei⁹.

Miſit Moyſen ſeruũ ſuum: Aaron quem elegit ipſum

Poſuit in eis verba ſignorum ſuorum: ⁊ prodigiorũ in terra Cham.

Miſit tenebras, ⁊ obſcurauit: ⁊ non exacerbauit ſermones ſuos.

Conuertit aquas eorum in ſanguinem: ⁊ occidit piſces eorum.

Et dedit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipſorum.

Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cyniſes: in omnibus finibus eorum.

Poſuit pluuias eorũ grandinem: ignem comburentẽ in terra ipſorũ.

Et pcuſſit vineas eorũ ⁊ ficulneas eorũ: ⁊ contriuit lignũ finium eorũ.

Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ brucus: cui⁹ non erat numerus.

Et comedit oẽ fenũ in terra eorũ: ⁊ comedit omnẽ fructũ terrę eorũ.

Et percuſſit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cuꝫ argẽto ⁊ auro: ⁊ nõ erat in tribubus eorũ infirmus.

Letata eſt egyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum ſuper eos.

Expandit nubẽ in protectionẽ eorum: ⁊ ignẽ vt luceret eis per noctẽ.

Petierunt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi ſaturauit eos.

Dirupit petram ⁊ fluxerunt aquę: abierunt in ſicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi ſancti ſui: qđ habuit ad Abrahã puerũ ſuum.

Et eduxit populum ſuum in exultatione: ⁊ electos ſuos in lętitia.

Et dedit illis regiones gentium: ⁊ labores populorum poſſederunt.

Ut cuſtodiant iuſtificationes ei⁹: ⁊ legẽ eius requirant. An. Benedic anima mea domino. Pſalm⁹. 105.

Confitemini domino quoniã bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Quis loquetur potentias dñi: auditas faciet omnes laudes eius?

Beati qui cuſtodiunt iudiciũ: ⁊ faciunt iuſtitiam in omni tempore.

Memẽto noſtri dñe in beneplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo:

Ad videnduꝫ in bonitate electorũ tuorũ, ad lętanduꝫ in lętitia gentis tuę: vt lauderis cũ hereditate tua.

Peccauimus cũ patrib⁹ noſtris: iniuſte egimus, iniquitatem fecimus.

Patres noſtri in egypto non intellexerunt mirabilia tua: nõ fuerunt memores multitudinis miſericordię tuę.

Et irritauerũt aſcendentes in mare mare rubrum.

Et ſaluauit eos propter nomẽ ſuũ: vt notam faceret potentiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum ⁊ exiccatum eſt: ⁊ deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.

Et ſaluauit eos de manu odientiũ: ⁊ rede-

⁊ redimet eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remanſit.

Et crediderunt verbis eius: ⁊ laudauerunt laudem eius.

Cito fecerunt obliti ſunt operum eius: ⁊ non ſuſtinuerunt cõſiliũ eius.

Et concupierunt concupiſcentiã in deſerto: ⁊ tentauerunt deum in inaquoſo.

Et dedit eis petitionẽ ipſorum: ⁊ miſit ſaturitatẽ in animas eorum.

Et irritauerũt Moyſen in caſtris: Aaron ſanctum domini.

Aperta eſt terra ⁊ deglutiuit Dathan: ⁊ operuit ſuper congregationem Abiron.

Et exarſit ignis in ſyngoga eorũ: flamma combuſſit peccatores.

Et fecerunt vitulũ in Oreb: ⁊ adorauerunt ſculptile.

Et mutauerũt gloriã ſuã: in ſimilitudinẽ vituli comedentis fęnum.

Obliti ſunt deum qui ſaluauit eos, qui fecit magnalia in ęgypto: mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit vt diſperderet eos: ſi non Moyſes electus ei[us] ſtetiſſet in confractione in conſpectu eius.

Ut auerteret iram eius, ne diſperderet eos: ⁊ pro nihilo habuerunt terram deſiderabilem.

Non crediderũt verbo eius, ⁊ murmurauerunt in tabernaculis ſuis: non exaudierunt vocem domini.

Et eleuauit manum ſuã ſuper eos: vt proſterneret eos in deſerto.

Et vt deijceret ſemẽ eorũ in nationib[us]: ⁊ diſperderet eos ĩ regionib[us].

Et initiati ſunt Beelphegor: ⁊ comederunt ſacrificia mortuorum.

Et irritauerunt eum in adinuentionibus ſuis: ⁊ multiplicata eſt in eis ruina.

Et ſtetit Phinees ⁊ placauit: ⁊ ceſſauit quaſſatio.

Et reputatum eſt ei in iuſtitiam: in generatione ⁊ generationem vſq; in ſempiternum.

Et irritauerunt eum ad aquas cõtradictionis, ⁊ vexat[us] eſt Moyſes propter eos: quia exacerbauerunt ſpiritum eius.

Et diſtinxit in labijs ſuis: non diſperdiderunt gentes quas dixit dominus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, ⁊ didicerunt opera eorum, ⁊ ſeruierunt ſculptilibus eorum: ⁊ factum eſt illis in ſcandalum.

Et immolauerunt filios ſuos: ⁊ filias ſuas dęmonijs.

Et effuderunt ſanguinẽ innocentem, ſanguinem filiorum ſuorum ⁊ filiarum ſuarum: quas ſacrificauerunt ſculptilibus Chanaan.

Et infecta eſt terra ĩ ſanguinib[us]: ⁊ cõtaminata eſt in operibus eorũ: ⁊ fornicati ſunt in adinuẽtionib[us] ſuis.

Et iratus eſt furore dñs in populũ ſuũ: ⁊ abominat[us] eſt hęreditatẽ ſuã.

Et tradidit eos in manus gẽtiũ: ⁊ dominati ſunt eorũ, q̃ oderunt eos.

Et tribulauerunt eos inimici eorum: ⁊ humiliati ſunt ſub manibus eorum, ſępe liberauit eos.

Ipſi autem exacerbauerunt eum in conſilio ſuo: ⁊ humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.

Digitized by Google

Et vidit cum tribularentur: ⁊ audiuit orationem eorum.
Et memor fuit teſtamenti ſui: ⁊ pęnituit eum ſecundum multitudinē miſericordię ſuę
Et dedit eos in miſericordias: in cōſpectu omniū qui cęperant eos.
Saluos nos fac dn̄e deus noſter: ⁊ congrega nos de nationibus.
Ut cōfiteamur nomini ſancto tuo: ⁊ gloriemur in laude tua.
Benedictus dn̄s deus Iſrael a ſeculo, ⁊ vſq; in ſeculum: ⁊ dicet omnis populus, fiat fiat. Pſalmꝰ. 106.

Confitemini domino quoniā bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius.
Dicant nunc qui redempti ſunt a dn̄o: quos redemit de manu inimici, ⁊ de regionibꝰ congregauit eos.
A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab aquilone ⁊ mari.
Errauerūt in ſolitudine in inaquoſo: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.
Esurientes ⁊ ſitientes: anima eorum in ipſis defecit.
Et clamauerunt ad dominum cū tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus eorum eripuit eos.
Et deduxit eos in viam rectam: vt irent in ciuitatem habitationis.
Cōfiteantur dn̄o miſericordię eiꝰ: ⁊ mirabilia eius filijs hominum.
Quia ſatiauit animā inanem: ⁊ animam eſurientem ſatiauit bonis.
Sedētes in tenebris ⁊ vmbra mortis: vinctos in mendicitate ⁊ ferro.
Quia exacerbauerūt eloquia dei: ⁊ conſilium altiſſimi irritauerunt.
Et humiliatū eſt in laboribus cor eorum: infirmati ſunt, nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad dominum cū tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris ⁊ vmbra mortis: ⁊ vincula eorū dirupit.
Confiteanť dn̄o miſericordię eiꝰ: ⁊ mirabilia eius filijs hominum.
Quia contriuit portas ęreas: ⁊ vectes ferreos confregit.
Suſcepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniuſtitias enim ſuas humiliati ſunt.
Omnem eſcam abominata eſt anima eorum: ⁊ appropinquauerunt vſq; ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dominū cum tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus eorum iberauit eos.
Miſit verbū ſuū ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteanť dn̄o miſericordię eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominum.
Et ſacrificēt ſacrificiū laudis: ⁊ annunciēt opera eius in exultatione.
Qui deſcendūt mare in nauibꝰ: faciētes operationē in aquis multis.
Ipſi viderunt opera domini: ⁊ mirabilia eius in profundo.
Dixit, ⁊ ſtetit ſpiritus procellę: ⁊ exaltati ſunt fluctus eius.
Aſcendunt vſq; ad cęlos, ⁊ deſcendunt vſq; ab abyſſos: anima eorū in malis tabeſcebat.
Turbati ſunt, ⁊ moti ſūt ſicut ebriꝰ, ⁊ omnis ſapiētia eorū deuorata eſt.
Et clamauerunt ad dominum cū tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus

eorum

eoꝛum eduxit eos.
Et ſtatuit pꝛocellam eius in aurā: ⁊ ſiluerunt fluctus eius.
Et letati ſunt qꝛ ſiluerunt: ⁊ deduxit eos in poꝛtū voluntatis eoꝛum.
Confiteantur dn̄o miſericoꝛdię eiꝰ: ⁊ mirabilia eius filijs hominum.
Et exaltent eū in eccleſia plebis: ⁊ in cathedra ſenioꝛū laudent eum.
Poſuit flumina in deſertum: ⁊ exitus aquarum in ſitim.
Terram fructiferam in ſalſuginē: a malitia inhabitantium in ea.
Poſuit deſertū in ſtagna aquarū: ⁊ terram ſine aqua in exitus aquarū.
Et collocauit illic eſurientes: ⁊ cōſtituerunt ciuitatem habitationis.
Et ſeminauerunt agros, ⁊ plantauerunt vineas: ⁊ fecerunt fructum natiuitatis.
Et bn̄dixit eis, ⁊ multiplicati ſunt nimis: ⁊ iumēta eoꝛū nō minoꝛauit.
Et pauci facti ſunt: ⁊ vexati ſunt a tribulatione maloꝛum ⁊ doloꝛe.
Effuſa eſt cōtētio ſup pꝛincipes: ⁊ errare fecit eos in inuio ⁊ nō in via.
Et adiuuit pauperem de inopia: ⁊ poſuit ſicut oues familias.
Videbūt recti ⁊ letabuntur: ⁊ omnis iniquitas oppilabit os ſuum.
Quis ſapiēs ⁊ cuſtodiet hec: ⁊ intelliget miſericoꝛdias dn̄i. Añ. Viſita nos dn̄e in ſalutari tuo. Pſalꝰ. 107.

Paratum coꝛ meum Deus paratum coꝛ meum: cantabo ⁊ pſallam in gloꝛia mea.
Exurge gloꝛia mea, exurge pſalterium ⁊ cithara: exurgam diluculo.
Confiteboꝛ tibi in populis dn̄e: ⁊ pſallam tibi in nationibus.
Quia magna eſt ſuper celos miſericoꝛdia tua: ⁊ vſq; ad nubes veritas tua.
Exaltare ſuper celos deus, ⁊ ſuper omnem terram gloꝛia tua: vt liberentur dilecti tui.
Saluum fac dextera tua ⁊ exaudi me: deus locutus eſt in ſancto ſuo.
Exultabo ⁊ diuidā ſichimā: ⁊ conuallem tabernaculoꝛum dimetiar.
Meus eſt Galaad ⁊ meus eſt Manaſſes: ⁊ Effraim ſuſceptio capitis mei.
Iuda rex meus: Moab lebes ſpei meę.
In idumeam extendā calciamentum meum: mihi alienigenę amici facti ſunt.
Quis deducet me in ciuitatē munitā: quis deducet me vſq; i idumeā?
Nonne tu deus qui repuliſti nos: ⁊ nō exibis deus in virtutibꝰ noſtris?
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana ſalus hominis.
In deo faciemꝰ virtutē: ⁊ ipſe ad nihilū deducet inimicos nr̄os. Ps. 108

Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoꝛis ⁊ os doloſi ſuper me apertum eſt.
Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa, ⁊ ſermonibꝰ odij circūdederūt me: ⁊ expugnauerūt me gratis.
Pꝛo eo vt me diligerent, detrahebant mihi: ego autem oꝛabam.
Et poſuerunt aduerſum me mala pꝛo bonis: ⁊ odiū ꝑ dilectione mea.
Conſtitue ſuper eum peccatoꝛē: ⁊ diabolus ſtet a dextris eius.
Cum iudicatur exeat condemnatus: ⁊ oꝛatio eius fiat in peccatum.

Fiant

Fiant dies eius pauci: ⁊ epiſcopatum eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: ⁊ vxor ei⁹ vidua.
Nutantes transferantur filij eius ⁊ mendicent: ⁊ eijciantur de habitationibus ſuis.
Scrutet fenerator oém ſubſtantiá eius: ⁊ diripiát alieni labores eius.
Non ſit illi adiutor: nec ſit qui miſereatur pupillis eius.
Fiant nati eius in interitú: in generatione vna deleatur nomen eius.
In memoriá redeat iniquitas patrum eius in cóſpectu dñi: ⁊ peccatum matris eius non deleatur.
Fiant cótra dñs ſemp: ⁊ diſpereat de terra memoria eoꝝ: pro eo ꝙ nó eſt recordat⁹ facere miſericordiá.
Et perſecutus eſt hominé inopem ⁊ mendicum: ⁊ compunctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem, ⁊ veniet ei: ⁊ noluit benedictionem, ⁊ elongabitur ab eo.
Et induit maledictioné ſicut veſtimentú, ⁊ intrauit ſicut aqua in interiora ei⁹: ⁊ ſicut oleú in oſſib⁹ eius.
Fiat ei ſicut veſtimétú quo operit: ⁊ ſicut zona, qua ſemp precingitur.
Hoc opus eorú, qui detrahunt mihi apud dñm: ⁊ qui loquuntur mala aduerſus animam meam.
Et tu domine domine fac mecum propter nomen tuum: quia ſuauis eſt miſericordia tua.
Libera me quia egenus ⁊ pauper ego ſum: ⁊ cor meum conturbatū eſt intra me.
Sicut vmbra cū declinat ablatus ſum: ⁊ excuſſus ſum ſicut locuſtę.
Genua mea infirmata ſút a ieiunio ⁊ caro mea immutata eſt ꝑpter oleú.
Et ego factus ſum opprobriú illis: viderút me, ⁊ mouerút capita ſua.
Adiuua me dñe deus meus: ſaluú me fac propter miſericordiá tuam.
Et ſciant quia manus tua hęc: ⁊ tu domine feciſti eam.
Maledicent illi, ⁊ tu benedices, qui inſurgunt in me cófundant: ſeruus autem tuus lętabitur.
Induantur qui detrahút mihi pudore: ⁊ operiantur ſicut diploide confuſione ſua.
Confitebor dño nimis in ore meo: ⁊ in medio multorum laudabo eum.
Quia aſtitit a dextris paupis: vt ſaluá faceret a pſequétibus aíam meá.
Aña. Confitebor dño nimis in ore meo. ℣ Dñe exaudi orõné meá. ℟. Et clamor me⁹ ad te ve. In lau. añ.
Benigne fac i bona volútate tua dñe. ps Miſerere. 14. Añ. Bonú eſt cõfiteri dño. ps Ipſe. 26. Añ. Metuant dñm oés fines terrę. ps. Deus de⁹. 17. Añ. Et in ſeruis ſuis dñs miſerebitur. Canticú. Audite celi. 44. Añ. In cymbalis bñ ſonátib⁹ laudate deú. ps Laudate dñm de celis. 42. Añ. In viá pacis dirige nos dñe. ps Bñdictus dñs deus.
C Feriis [illegible]bus. Pſalmus. 109.
Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis.
Donec ponā inimicos tuos: ſcabellú pedum tuorum.
Virgam virtutis tuę emittet dominus ex ſion: dominare in medio inimi-

Digitized by Google

inimicorum tuorum.
Tecum principium in die virtutis
tuę: in ſplendoribus ſanctorum, ex
vtero ante luciferum genui te.
Iurauit dominus ⁊ non penitebit
eum: tu es ſacerdos in ęternum, ſe-
cundum ordinem melchiſedech.
Dominus a dextris tuis: cófregit
in die irę ſuę reges:
Iudicabit in nationibus implebit
ruinas: conquaſſabit capita in ter-
ra multorum.
De torréte in via bibit: propterea
exaltauit caput. Añ. Dixit dñs dño
meo ſede a dextris meis. ps. 110.

Confitebor tibi domine in to-
to corde meo: in conſilio iu-
ſtorum ⁊ congregatione.
Magna opera domini: exquiſita in
omnes voluntates eius.
Cófeſſio ⁊ magnificentia opus eius:
⁊ iuſtitia eius manet in ſeculú ſeculi.
Memoriam fecit mirabilium ſuo-
rum, miſericors ⁊ miſerator domi-
nus: eſcam dedit timentibus ſe.
Memor erit in ſeculum teſtamenti
ſui: virtutem operum ſuorum, an-
nunciabit populo ſuo.
Vt det illis hereditaté gentiú: ope-
ra manuú eius veritas ⁊ iudicium.
Fidelia oía mádata eius, cófirmata
in ſclm ſcli: facta i veritate ⁊ ęqtate.
Redemptioné miſit dñs pplo ſuo:
mádauit in ęternú teſtámentú ſuú.
Sanctum ⁊ terribile nomen eius:
initium ſapientię timor domini.
Intellectus bonus oíbus facientibus
eú: laudatio eius manet in ſeculú ſcli.
Añ. Fidelia omnia mádata eius: con
firmata in ſeculú ſeculi. Pſal. 111.

Beatus vir qui timet dominú:
in mádatis eius volet nimis.
Potens in terra erit ſemen eius: ge
neratio rectorum benedicetur.
Gloria ⁊ diuitię in domo eius: ⁊ iu
ſtitia eius manet in ſeculum ſeculi.
Exortum eſt in tenebris lumen re
ctis: miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtus.
Iucundus homo q miſeret ⁊ cómo-
dat, diſponet ſermones ſuos in iudi
cio: qr in ęternum non cómouebit.
In memoria ęterna erit iuſtus: ab
auditione mala non timebit.
Paratú cor eius ſperare in dño: có
firmatú eſt cor eius, nó cómouebit,
donec deſpiciat inimicos ſuos.
Diſperſit, dedit pauperibus, iuſti-
tia eius manet in ſeculú ſeculi: cor-
nu eius exaltabitur in gloria.
Peccator videbit ⁊ iraſcetur, den-
tibus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſide-
rium pctórú peribit. Añ. In man-
datis eius volet nimis. Pſal. 112.

Laudate pueri dominum: lau-
date nomen domini.
Sit nomen domini benedictum: ex
hoc nunc, ⁊ vſq in ſeculum.
A ſolis ortu vſq ad occaſum: lau-
dabile nomen domini.
Excelſus ſuper omnes gentes do-
minus: ⁊ ſuper cęlos gloria eius.
Quis ſicut dominus deus noſter
qui in altis habitat: ⁊ humilia reſpi
cit in cęlo ⁊ in terra.
Suſcitás a terra inopem: ⁊ de ſter-
core erigens pauperem.
Vt collocet eum cum principibus:
cum principibus populi ſui.
Qui habitare facit ſterilé in domo:
matré filiorum lętanté. Añ. Sit no
men

Digitized by Google

men dñi bñdictũ in ſecula. ps. 113.

In exitu Iſrael de egypto: domus Jacob de pplo barbaro.
Facta eſt iudea ſanctificatio eius: Iſrael poteſtas eius.
Mare vidit ⁊ fugit: iordanis conuerſus eſt retrorſum.
Montes exultauerunt vt arietes: ⁊ colles ſicut agni ouium.
Quid eſt tibi mare q̄ fugiſti: ⁊ tu iordanis q꞉ cõuerſus es retrorſum.
Montes exultaſtis ſicut arietes: ⁊ colles ſicut agni ouium.
A facie domini mota eſt terra: a facie dei Jacob.
Qui cõuertit petrã in ſtagna aquarum: ⁊ rupem in fontes aquarum.
Non nobis domine nõ nobis: ſed nomini tuo da gloriam.
Super miſericordia tua ⁊ veritate tua: nequando dicant gentes, vbi eſt deus eorum.
Deus autem noſter in celo: omnia quecunqꝫ voluit fecit.
Simulachra gentium argentum ⁊ aurum: opera manuum hominũ.
Os habent ⁊ non loquentur: oculos habent ⁊ non videbunt.
Aures habent ⁊ non audient: nares habent ⁊ non odorabunt.
Manus habent ⁊ non palpabunt, pedes habent ⁊ non ambulabunt: non clamabunt in gutture ſuo.
Similes illis fiant qui faciunt ea: ⁊ omnes qui confidunt in eis.
Domꝰ Iſrael ſperauit in domino adiutor eorũ ⁊ protector eorũ eſt.
Domꝰ Aaron ſperauit in domino: adiutor eorũ ⁊ protector eorũ eſt.
Qui timẽt dñm ſperauerũt in dño: adiutor eorum ⁊ protector eorũ eſt.
Dominus memor fuit noſtri: ⁊ benedixit nobis.
Benedixit domui Iſrael: benedixit domui Aaron.
Benedixit omnibus qui timẽt dominum: puſillis cum maioribus.
Adijciat dominus ſuper vos: ſuper vos ⁊ ſuper filios veſtros.
Benedicti vos a domino: qui fecit celum ⁊ terram.
Celum celi domino: terram autẽ dedit filijs hominum.
Non mortui laudabũt te dñe: neqꝫ omnes qui deſcendunt in infernũ:
Sed nos qui viuimus benedicimꝰ dño: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculum.
Nos qui viuimus benedicimꝰ dño.
Tempore paſchali añа. Halleluia haleluiah haleluiah haleluiah.

¶ Feria ſecunda. Pſalmus. 114.

Dilexi quoniam exaudiet dominus: vocem orationis mee.
Quia iclinauit aurẽ ſuam mihi: ⁊ in diebꝰ meis inuocabo.
Circũdederũt me dolores mortis: ⁊ pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationem ⁊ dolorem inueni: ⁊ nomen domini inuocaui.
O domine libera animam meam, miſericors dominus ⁊ iuſtus: ⁊ deꝰ noſter miſeretur.
Cuſtodiens paruulos dominus: humiliatus ſum ⁊ liberauit me.
Conuertere anima mea in requiẽtuam: quia dñs benefecit tibi.
Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos a lachrymis,

pedes meos a lapſu.
P lacebo domino: in regione viuorum. Aña. Inclinauit Dominus aurem ſuam mihi. Pſalmus. 114.
C Redidi propter quod locutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis.
E go dixi in exceſſu meo: omnis homo mendax.
Q uid retribuam domino: pro omnibus que retribuit mihi?
C alicem ſalutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.
V ota mea dño reddam coram omni populo eius: precioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius.
O domine quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus, ⁊ filius ancille tue.
D irupiſti vincula mea, tibi ſacrificabo hoſtiam laudis: ⁊ nomen domini inuocabo.
V ota mea dño reddam, in cõſpectu oĩs populi eius: in atrijs domus dñi, in medio tui Jeruſalẽ. Añ. Credidi propter quod locutus ſum. Ps. 116.
L Audate dñm omnes gentes: laudate eum omnes populi.
Q uoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: ⁊ veritas dñi manet in eternum. Aña. Laudate dominum omnes gentes. Pſalm. 117.
C Onfitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in ſclm̃ miſericordia eius.
D icat nunc Iſrael quoniã bonus: qm̃ in ſeculum miſericordia eius.
D icat nunc domus Aaron: quoniã in ſeculum miſericordia eius.
D icãt nunc qui timent dñm: quoniam in ſeculum miſericordia eius.
D e tribulatione inuocaui dñm: ⁊ exaudiuit me in latitudine dñs.
D ominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo.
D ominus mihi adiutor: ⁊ ego deſpiciam inimicos meos.
B onũ eſt confidere in domino: ꝙ confidere in homine.
B onum eſt ſperare in domino: ꝙ ſperare in principibus.
O mnes gentes circuierũt me: ⁊ in nomine dñi quia vltus ſum in eos.
C ircundantes circũdederũt me: ⁊ in nomine dñi quia vltus ſum in eos.
C ircundederunt me ſicut apes ⁊ exarſerunt ſicut ignis in ſpinis: ⁊ in nomine dñi quia vltus ſum in eos.
I mpulſus, euerſus ſum vt caderem: ⁊ dominus ſuſcepit me.
F ortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus eſt mihi in ſalutem.
V ox exultationis ⁊ ſalutis: in tabernaculis iuſtorum.
D extera domini fecit virtutẽ, dextera domini exaltauit me: dextera domini fecit virtutem.
N on moriar ſed viuam: ⁊ narrabo opera domini.
C aſtigans caſtigauit me dominus: ⁊ morti non tradidit me.
A perite mihi portas iuſtitie, ⁊ ingreſſus in eas confitebor dño: hec porta dñi, iuſti intrabunt in eam.
C onfitebor tibi quoniam exaudiſti me: ⁊ factus es mihi in ſalutem.
L apidẽ quem reprobauerunt edificãtes: hic fact9 eſt in caput anguli.
A domino factum eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis noſtris.
H ec dies quam fecit dominus: exultemus ⁊ letemur in ea.

D dñe

O domine ſaluum me fac, o domi-
ne bene proſperare: benedictus qui
venit in nomine domini.
Benediximus vobis de domo dñi:
deus dominus ⁊ illuxit nobis.
Conſtituite diem ſolennem in con-
denſis: vſq; ad cornu altaris.
Deus meus es tu ⁊ confitebor ti-
bi: deus meus es tu ⁊ exaltabo te.
Confitebor tibi quoniã exaudiſti
me: ⁊ factus es mihi in ſalutem.
Confitemini dño quoniã bonus:
quoniã in ſeculũ miſericordia eius.

¶ Ad primam. Pſalmus. 118.

Beati immaculati in via:
q ambulãt i lege dñi.
Beati q ſcrutant te-
ſtimonia eius: in toto
corde exquirunt eũ.
Non enim qui operantur iniquita
tem: in vijs eius ambulauerunt.
Tu mandaſti: mandata tua cuſto-
diri nimis.
Utinam dirigantur vię meę: ad cu
ſtodiendas iuſtificationes tuas.
Tunc non confundar: cum proſpe-
xero in omnibus mandatis tuis.
Cõfitebor tibi i directione cordis:
in eo q didici iudicia iuſtitię tuę.
Juſtificationes tuas cuſtodiã: non
me derelinquas vſquequaq;.
In quo corrigit adoleſcentior viã
ſuam? in cuſtodiendo ſermones
tuos.
In toto corde meo exquiſiui te: ne
repellas me a mandatis tuis.
In corde meo abſcondi eloquia
tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce me
iuſtificationes tuas.
In labijs meis: pronunciaui om-
nia iudicia oris tui.
In via teſtimoniorũ tuorũ delecta-
tus ſum: ſicut in omnibus diuitijs.
In mandatis tuis exercebor: ⁊ con
ſiderabo vias tuas.
In iuſtificationibus tuis medita-
bor: non obliuiſcar ſermones tuos.
Retribue ſeruo tuo viuifica me
⁊ cuſtodiam ſermones tuos.
Reuela oculos meos: ⁊ conſidera-
bo mirabilia de lege tua.
Incola ego ſum in terra: non ab-
ſcondas a me mandata tua.
Concupiuit aïa mea deſiderare iu-
ſtificationes tuas: in omni tẽpore.
Increpaſti ſuperbos: maledicti qui
declinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium ⁊ cõtem-
ptũ: quia teſtimonia tua exquiſiui.
Etenim ſederũt principes, ⁊ aduer-
ſum me loquebant: ſeruus aũt tuus
exercebat in iuſtificationibus tuis.
Nam et teſtimonia tua meditatio
mea eſt: et conſilium meum iuſtifica
tiones tuę.
Adhęſit pauimẽto anima mea: vi-
uifica me ſm verbum tuum.
Uias meas enunciaui ⁊ exaudiſti
me: doce me iuſtificationes tuas.
Uiam iuſtificationũ tuarũ inſtrue
me: ⁊ exercebor in mirabilib⁹ tuis.
Dormitauit anima mea pre tędio:
confirma me in verbis tuis.
Uiã iniquitatis amoue a me: ⁊ de
lege tua miſerere mei.
Uiam veritatis elegi: iudicia tua
non ſum oblitus.
Adhęſi teſtimonijs tuis domine:
noli me confundere.

V iam mandatorum tuorū cucurri: cum dilataſti cor meum.

Ad primam.

¶ In ferialibus dieb⁹ aduent⁹. añ. Ueni ⁊ libera nos Deus noſter.

¶ In dñicis diebus ab octaua epiphanie vſq; ad .lxx. ⁊ a Deus diuꝫ. vſq; ad aduentū. Añ. Gloria tibi trinitas, equalis vna deitas, ⁊ ante omnia ſecula, ⁊ nūc, ⁊ in perpetuū.

¶ In ferialibus aūt diebus per idē tempus añ. Deus exaudi orationē meā: auribus pcipe verba oris mei.

¶ In ferialibus diebus .xl. añ. Uiuo ego dicit dñs: nolo mortē peccatoris, ſed vt magis ꝯuertat ⁊ viuat.

¶ In ferialib⁹ dieb⁹ a dñica in paſſione vſq; ad cenā dñi excluſiue. añ. Vie; impiorū fremebant aduerſum me: ⁊ grauatū eſt cor meū ſup eos.

¶ In tpe paſchali tam in dñicis ꝙ̄ in ferialib⁹ dieb⁹ a feria ſecūda poſt octauas paſche vſq; ad aſcenſionē añ. Cognouerunt dñm halľah: in fractione panis halľah. ¶ Ad tertiā.

LEgeꝫ pone mihi dñe viā iuſtificationū tuarū: ⁊ exquirā eā ſemp. Da mihi intellectū ⁊ ſcrutabor legeꝫ tuā: ⁊ cuſtodiam illā in toto corde meo.

Deduc me in ſemitaꝫ mandatorū tuorum: quia ipſam volui.

Inclina cor meum in teſtimonia tua: ⁊ non in auaritiam.

Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.

Statue ſeruo tuo eloquium tuum: in timore tuo.

Amputa opprobriū meū qđ ſuſpicatus ſum: qꝛ iudicia tua iucunda.

Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat ſup me miſericordia tua dñe: ſalutare tuū ſm eloquium tuū.

Et reſpondebo exprobrātib⁹ mihi verbū: qꝛ ſperaui ī ſermonib⁹ tuis.

Et ne auferas de ore meo verbuꝫ veritatis vſquequaq;: quia in iudicijs tuis ſuperſperaui.

Et cuſtodiam legem tuam ſemper: in ſeculum ⁊ in ſeculum ſeculi.

Et ambulabam in latitudine: quia mandata tua exquiſiui.

Et loquebar de teſtimonijs tuis in cōſpectu regum ⁊ nō cōfundebar.

Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi.

Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi: ⁊ exercebor in iuſtificationibus tuis.

MEmor eſto verbi tui ſeruo tuo in quo mihi ſpem dediſti.

Hec me cōſolata eſt in humilitate mea: qꝛ eloquiū tuū viuificauit me.

Superbi iniq̄ agebāt vſquequaq;: a lege autem tua non declinaui.

Memor fui iudiciorum tuoruꝫ a ſeculo domine: ⁊ cōſolatus ſum.

Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquentibus legem tuā.

Cantabiles mihi erāt iuſtificationes tue: ī loco peregrinatiōis mee.

Memor fui nocte nominis tui domine: ⁊ cuſtodiuit legem tuam.

Hec facta eſt mihi: quia iuſtificationes tuas exquiſiui.

Portio mea domine: dixi cuſtodire legem tuam.

Deprecatus ſum faciem tuam in

toto

toto corde meo: miſerere mei ſecun dum eloquium tuum.
C ogitaui vias meas: ⁊ conuerti pe des meos in teſtimonia tua.
P aratus ſum ⁊ non ſum turbatus: vt cuſtodiam mandata tua.
F unes peccatorū circūplexi ſunt me: ⁊ legem tuam non ſum oblitus.
M edia nocte ſurgebā ad cōfitendū tibi: ſup iudicia iuſtificationis tuę.
P articeps ego ſum oīum timētium te: ⁊ cuſtodientium mandata tua.
M iſericordia tua dñe plena eſt ter- ra: iuſtificationes tuas doce me.
B Onitatem feciſti cū ſeruo tuo dñe: ſecundum verbū tuum.
B onitatem ⁊ diſciplinā ⁊ ſciētiam doce me: qꝛ mandatis tuis credidi.
P riuſquā humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuū cuſtodiui.
B onus eſt tu: ⁊ in bonitate tua do- ce me iuſtificationes tuas.
M ultiplicata eſt ſuper me iniqui- tas ſuperborum: ego autem in toto corde meo ſcrutabor mandata tua.
C oagulatum eſt ſicut lac cor eorū: ego vero legē tuā meditatus ſum.
B onum mihi quia humiliaſti me: vt diſcam iuſtificationes tuas.
B onū mihi lex oris tui: ſuper mil- lia auri ⁊ argenti.
M anus tuę fecerunt me ⁊ plaſma- uerunt me: da mihi intellectum vt diſcam mandata tua.
Q ui timent te videbunt me ⁊ lęta- bunt: qꝛ in verba tua ſuperſperaui.
C ognoui dñe quia ęquitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliaſti me.
F iat miſericordia tua vt cōſoletur me: ſm eloquium tuum ſeruo tuo.

B.S.D.

V eniant mihi miſerationes tuę, ⁊ viuā: qꝛ lex tua meditatio mea eſt.
C onfundātur ſuperbi quia iniuſte iniquitatem fecerunt in me: ego au tem exercebor in mandatis tuis.
C onuertantur mihi timentes te, ⁊ qui nouerunt teſtimonia tua.
F iat cor meū immaculatū in iuſti- ficationibus tuis: vt non cōfundar.

Ad tertiam.

¶ In aduentu in ferialib⁹ dieb⁹ añ. Veni domine ⁊ noli tardare rela- xa facinora plebis tuę Iſrael.
¶ In dñicis diebus ab octaua epi- phanię vſq; ad ſeptuageſimam ⁊ a Deus oīum. vſq; ad aduentum añ. Laus ⁊ perennis glīa deo pr̄i ⁊ filio ſctō ſimul paraclito in ſecula ſclōꝝ.
¶ In ferialibus vero diebus per idem tempus añ. Deduc me domi- ne in ſemitam mandatorū tuorum.
¶ In ferialibus diebus per. xl. aña. Aduenerunt nobis dies pęnitentię, ad redimēda pctā: ⁊ ſaluandas aīas.
¶ In ferialib⁹ dieb⁹ a dñica in paſ- ſione vſq; ad cenā dñi excluſiue añ. Iudicaſti dñe cauſam animę meę: defenſor vitę meę dñe deus meus.
¶ In tpe paſchali tam in dñicis q̄ in ferialibus diebus a feria ſcđa poſt octauas paſche vſq; ad aſcenſionē aña. Pax vobis ego ſum, halleluia. nolite timere, hallā. ¶ Ad ſextam.

D Efecit in ſalutare tuū aīa mea: ⁊ in verbum tuum ſuperſperaui.
D efecerūt oculi mei in eloquium tuum: di centes, quando conſolaberis me?
Q uia fact⁹ ſū ſicut vter in pruina:

 iuſtifi-

iuſtificationes tuas nō ſuꝫ oblitus.
Quot ſunt dies ſerui tui: quando facies de perſequētibus me iudiciū?
Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: ſed non vt lex tua.
Omnia mādata tua veritas: iniqui perſecuti ſunt me, adiuua me.
Paulominus cōſummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.
Secundū miſericordiā tuā viuifica me: ꝛ cuſtodiā teſtimonia oris tui.
In eternum domine: verbuꝫ tuum permanet in celo.
In generatione ꝛ generationē veritas tua: fundaſti terrā ꝛ pmanet.
Ordinatione tua perſeuerat dies: quoniam omnia ſeruiunt tibi.
Niſi ꝙ lex tua meditatio mea eſt: tūc forte periſſē in humilitate mea.
In eternū nō obliuiſcar iuſtificationes tuas: qꝛ in ipſis viuificaſti me.
Tuus ſum ego ſaluum me fac: quoniā iuſtificationes tuas exquiſiui.
Me expectauerunt pctōres vt perderent me: teſtimonia tua intellexi.
Omnis conſummationis vidi finē: latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legē tuā dn̄e: tota die meditatio mea eſt.
Super inimicos meos prudentem me feciſti mādato tuo: quia in eternum mihi eſt.
Super oēs docentes me intellexi: qꝛ teſtimonia tua meditatio mea ē.
Super ſenes intellexi: quia mandata tua queſiui.
Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt cuſtodiam verba tua.
A iudicijs tuis non declinaui: quia tum legem poſuiſti mihi.
Quam dulcia faucibus meis, eloquia tua: ſuper mel ori meo.
A mandatis tuis intellexi: ppterea odiui omnem viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbum tuum: ꝛ lumen ſemitis meis.
Iuraui, ꝛ ſtatui: cuſtodire iudicia iuſtitie tue.
Humiliatus ſum vſquequaqꝫ dn̄e: viuifica me ſm̄ verbum tuum.
Voluntaria oris mei beneplacita fac domine: ꝛ iudicia tua doce me.
Anima mea in manib⁹ meis ſemp: ꝛ legem tuam non ſum oblitus.
Poſuerunt peccatores laqueū mihi: ꝛ de mandatis tuis non erraui.
Hereditate acqſiui teſtimonia tua in eternum: quia exultatio cordis mei ſunt.
Inclinaui cor meum ad faciendas iuſtificationes tuas in eternuꝫ: propter retributionem.

Iniquos odio habui: ꝛ legem tuam dilexi.
Adiutor ꝛ ſusceptor meus es tu: ꝛ in verbum tuum ſuperſperaui.
Declinate a me maligni: ꝛ ſcrutabor mandata dei mei.
Suſcipe me ſecundum eloquiū tuū ꝛ viuam: ꝛ non confundas me ab expectatione mea.
Adiuua me ꝛ ſaluus ero: ꝛ meditabor in iuſtificationib⁹ tuis ſemper.
Spreuiſti oēs diſcedentes a iudicijs tuis: qꝛ iniuſta eſt cogitatio eorum.
Preuaricantes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi teſtimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: a iudi-

a iudicijs enim tuis timui.
F eci iudicium ⁊ iuſtitiam:non tra-
das me calumniantibus me.
S uſcipe ſeruum tuum in bonū: nō
calumnientur me ſuperbi.
Oculi mei defecerūt in ſalutare tuū:
⁊ in eloquium iuſtitię tuę.
F ac cum ſeruo tuo ſecundum mi-
ſericordiam tuam: ⁊ iuſtificationes
tuas doce me.
S eruus tuus ſum ego: da mihi in-
tellectum vt ſciam teſtimonia tua.
T empus faciendi domine: diſſipa-
uerunt legem tuam.
I deo dilexi mandata tua:ſuper au-
rum ⁊ topazion.
P ropterea ad oīa mādata tua diri-
gebar:oēm viā iniquā odio habui.

Ad ſextam.

℄ In aduentu in ferialibus diebus
aña. Tuam domine excita poten-
tiam ⁊ veni ad ſaluandum nos.
℄ In dñicis diebus ab octaua epi-
phanię vſq; ad ſeptuageſimam ⁊ a
Deus omniū. vſq; ad aduentū aña.
Gloria laudis reſonet in ore oīum,
patri, genitęq; proli, ſpiritui ſancto:
pariter reſultet laude perenni.
℄ In ferialib⁹ vero dieb⁹ per idē tē
pus añ. Adiuua me: ⁊ ſalu⁹ ero dñe
℄ In ferialib⁹ dieb⁹ per .xl. añ. Cō
mēdem⁹ noſmetipſos in multa patiē
tia: in ieiunijs multis per arma iuſtitię.
℄ In ferialib⁹ dieb⁹ a dñica in paſ-
ſione vſq; ad cenā dñi excluſiue añ.
Popule meus quid feci tibi, aut
quid moleſtus fui: reſponde mihi.
℄ In tpe paſchali tam in dñicis q̄
in ferialib⁹ dieb⁹ a feria ſecūda poſt
octa. paſchę vſq; ad aſcenſionē aña.
Ecce ego vobiſcum ſum halah: om
nibus diebus halah. ℄ Ad nonam.

M Irabilia teſtimonia
tua: ideo ſcrutata eſt
ea anima mea.
D eclaratio ſermonū
tuorum illuminat: ⁊
intellectum dat paruulis.
O s meū aperui ⁊ attraxi ſpiritum:
quia mandata tua deſiderabam.
A ſpice in me ⁊ miſerere mei: ſecun-
dum iudiciū diligentiū nomen tuū.
G reſſus meos dirige ſecūdum elo-
quium tuum: vt nō dominetur me
omnis iniuſtitia.
R edime me a calumnijs hominū:
vt cuſtodiam mandata tua.
F aciē tuā illumina ſup ſeruū tuum:
⁊ doce me iuſtificationes tuas.
E xitus aquarum deduxerūt oculi
mei: q2 non cuſtodierunt legez tuā.
I uſtus es dñe: ⁊ rectū iudiciū tuuz.
M andaſti iuſtitiam teſtimonia tua:
⁊ veritatem tuam nimis.
T abeſcere me fecit zelus meus: q2
obliti ſunt verba tua inimici mei.
I gnitum eloquium tuū vehemen-
ter: ⁊ ſeruus tuus dilexit illud.
A doleſcētul⁹ ſum ego ⁊ cōtempt⁹:
iuſtificationes tuas nō ſuz oblitus.
I uſtitia tua iuſtitia in ęternum: ⁊
lex tua veritas.
T ribulatio ⁊ anguſtia inuenerunt
me: mādata tua meditatio mea eſt.
E quitas teſtimonia tua in ęternū:
intellectum da mihi ⁊ viuam.
C Lamaui in toto corde exau-
di me domine: iuſtificationes
tuas requiram.
C lamaui ad te ſaluum me fac: vt

 cuſto-

cuſtodiam mandata tua.
Preueni in maturitate ꝛ clamaui: quia in verba tua ſuperſperaui.
Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
Uocem meam audi ſecundum miſericoꝛdiam tuam domine: ꝛ ſecundum iudicium tuum viuifica me.
Appꝛopinquauerunt pſequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti ſunt.
Pꝛope es tu domine: ꝛ omnes vię tuę veritas.
Initio cognoui de teſtimonijs tuis quia in ęternum fundaſti ea.
Uide humilitatẽ meã ꝛ eripe me: quia legẽ tuam nõ ſum oblitus.
Iudica iudiciũ meũ ꝛ redime me: pꝛopter eloquiũ tuum viuifica me.
Longe a peccatoꝛibus ſalus: qꝛ iuſtificationes tuas non exquiſierunt.
Miſericoꝛdię tuę multę dñe: ſecundum iudicium tuum viuifica me.
Multi q̃ perſequunt me ꝛ tribulant me: a teſtimonijs tuis nõ declinaui.
Uidi pꝛeuaricantes ꝛ tabeſcebam: qꝛ eloquia tua non cuſtodierunt.
Uide qm̃ mandata tua dilexi dñe: in miſericoꝛdia tua viuifica me.
Pꝛincipiũ verboꝛũ tuoꝛũ veritas: in ęternum oĩa iudicia iuſtitię tuę.
Principes perſecuti ſunt me gratis: ꝛ a verbis tuis foꝛmidauit coꝛ meum.
Letaboꝛ ego ſuper eloquia tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa.
Iniquitatẽ odio habui ꝛ abominatus ſum: legem autem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi: ſuper iudicia iuſtitię tuę.
Pax multa diligentibus legẽ tuam: ꝛ non eſt illis ſcandalum.
Expectabam ſalutare tuum domine: ꝛ mandata tua dilexi.
Cuſtodiuit anima mea teſtimonia tua: ꝛ dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua ꝛ teſtimonia tua: qꝛ oẽs vię meę in ꝯſpectu tuo.
Appꝛopinquet depꝛecatio mea in conſpectu tuo dñe: iuxta eloquium tuum da mihi intellectum.
Intret poſtulatio mea in conſpectu tuo: ſm̃ eloquium tuum eripe me.
Eructabũt labia mea hymnũ: cum docueris me iuſtificationes tuas.
Pꝛonunciabit lingua mea eloquiũ tuũ: qꝛ omnia mandata tua ęquitas.
Fiat manus tua vt ſaluet me: quoniam mandata tua elegi.
Concupiui ſalutare tuũ domine: ꝛ lex tua meditatio mea eſt.
Uiuet anima mea ꝛ laudabit te: ꝛ iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui ſicut ouis quę perijt: quęre ſeruum tuum domine, quia mandata tua non ſum oblitus.

Ad nonam.

¶ In aduẽtu in ferialib' dieb' añ. In tuo aduentu erue nos domine.
¶ In dñicis diebus ab octaua epiphanię vſq ad ſeptuageſimam ꝛ a. Deus omniũ. vſq ad aduentũ añ. Ex quo omnia, per quem omnia: in quo omnia, ipſi gloꝛia in ſecula.
¶ In ferialib' vero dieb' p idẽ tps. añ. Aſpice in me dñe ꝛ miſerere mei.
¶ In ferialibus diebus per quadrageſimam añ. Per arma iuſtitię virtutis dei, cõmendemus noſmetipſos in multa patientia.

¶ In

¶ In ferialib⁹ dieb⁹ a dñica in paſſione vſq ad cenā dñi excluſiue añ. Nunquid reddiť pro bono malum, quia foderunt foueam animę meę.

¶ In tpe paſchali tam in dñicis ꝙ̄ in ferialib⁹ dieb⁹ a feria ſecūda poſt octa. paſchę vſq ad aſcenſionē añā. Noli flere Maria haleluiah: reſurrexit domin⁹ hallˡah. Pſalm⁹. 119.

AD dominum cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me.

Domine libera animam meam a labijs iniquis: ⁊ a lingua doloſa.

Quid detur tibi aut quid apponatur tibi: ad linguam doloſam?

Sagittę potentis acutę: cum carbonibus deſolatorijs.

Heu mihi q2 incolat⁹ meus prolongatus eſt: habitaui cū habitantib⁹ cedar, multum incola fuit aīa mea.

Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis. Añ. Clamaui ⁊ exaudiuit me. Pſalmus. 120.

LEuaui oculos meos in mōtes: vnde veniet auxilium mihi?

Auxilium meum a domino: qui fecit celum ⁊ terram.

Non det in cōmotionē pedē tuū: neq dormitet qui cuſtodit te.

Ecce nō dormitabit neq dormiet: qui cuſtodit Iſrael.

Dñs cuſtodit te, domin⁹ protectio tua: ſuper manum dexteram tuam.

Per diem ſol non vret te: neq luna per noctem.

Dñs cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat animam tuam dominus.

Dñs cuſtodiat introitū tuū ⁊ exitū tuū: ex hoc, nunc, ⁊ vſq in ſeculum.

Añ. Auxiliū meum a dño. Ad mgt añā. Magnificat anima mea dñm. Tēpore paſchali añ. Halˡah. Hec añ. dicať quotidie in ferialibus dieb⁹ ab octa. paſchę vſq ad aſcenſionē dñi ad veſperas qñ de tempore agitur.

¶ Feria tertia. Pſalmus. 121.

LEtatus ſū in his quę dicta ſunt mihi: in domum domini ibim⁹.

Stantes erant pedes noſtri: in atrijs tuis Hieruſalem.

Hieruſalē quę ędificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipſum.

Illuc enim aſcenderunt tribus tribus domini teſtimoniū Iſrael: ad confitendum nomini domini.

Quia illuc ſederūt ſedes in iudicio: ſedes ſuper domum Dauid.

Rogate quę ad pacē ſunt Hieruſalem: ⁊ abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: ⁊ abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos ⁊ proximos meos: loquebar pacem de te.

Propter domū dñi dei noſtri: quęſiui bona tibi. Añ. In domum domini lętātes ibimus. Pſalm⁹. 122.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

Ecce ſicut oculi ſeruorum: in manibus dominorum ſuorum.

Sicut oculi ancillę in manibus dñę ſuę: ita oculi noſtri ad dñm deū noſtrum, donec miſereatur noſtri.

Miſerere nři dñe, miſerere noſtri: q2 multū repleti ſum⁹ deſpectione.

Quia multū repleta eſt anima noſtra: opprobriū abundantibus ⁊ deſpectio

ſpectio ſuperbis. Añ. Qui habitas
in celis miſerere nobis. Pſalꝰ.123.
NIſi quia dominus erat in no-
bis dicat nũc Iſrael: niſi quia
dominus erat in nobis.
Cum exurgerent homines in nos:
forte viuos deglutiſſent nos.
Cum iraſcereẗ furoꝛ eoꝛuz in nos:
foꝛſitan aqua abſoꝛbuiſſet nos.
Toꝛrentem pertranſiuit anima no
ſtra: foꝛſitan pertrãſiſſet anima no-
ſtra aquam intolerabilem.
Benedictus dñs: qui nõ dedit nos
in captionem dentibus eoꝛum.
Anima noſtra ſicut paſſer erepta
eſt: de laqueo venantium.
Laqueus contritus eſt: ⁊ nos libe-
rati ſumus.
Adiutoꝛiuz noſtrũ in nomine dñi:
qui fecit celũ ⁊ terrã. Añã. Adiuto-
rium noſtrũ in nomine dñi. ps.124.
QUi cõfidũt in dño ſicut mons
ſion: nõ cõmouebitur in eter-
num qui habitat in Ieruſalem.
Montes in circuitu eius: ⁊ dominꝰ
in circuitu populi ſui, ex hoc, nunc,
⁊ vſq; in ſeculum.
Quia nõ relinquet dñs virgã pctõ
rum ſuper ſoꝛtẽ iuſtoꝛũ: vt nõ exten-
dant iuſti ad iniquitatẽ manꝰ ſuas.
Benefac dñe: bonis ⁊ rectis coꝛde.
Declinantes autẽ in obligationes
adducet dñs cũ operantibꝰ iniqui-
tatẽ: pax ſup Iſrael. Añã. Benefac
dñe bonis, ⁊ rectis coꝛde. ps.125.
IN cõuertẽdo dñs captiuitatez
ſion: facti ſumꝰ ſicut conſolati.
Tunc repletum eſt gaudio os nrũz:
⁊ lingua noſtra exultatione.
Tunc dicent inter gentes: magni-
ficauit dominus facere cum eis.
Magnificauit dominus facere no-
biſcum: facti ſumus letantes.
Conuerte domine captiuitatez no
ſtram: ſicut toꝛrens in auſtro.
Qui ſeminãt in lachꝛymis: in exul-
tatione metent.
Euntes ibant ⁊ flebant: mittentes
ſemina ſua.
Venientes autẽ venient cum exul-
tatione: poꝛtãtes manipulos ſuos.
Añã. Facti ſumus ſicut conſolati.
Ad magnificat añ. Exultauit ſpiri-
tus meus in Deo ſalutari meo.
¶ Feria quarta. Pſalmus.126.
NIſi dñs edificauerit
domũ: i vanũ laboꝛa-
uerũt qui edificãt eã.
Niſi dominus cuſto-
dierit ciuitatẽ: fruſtra
vigilat qui cuſtodit eam.
Uanum eſt vobis ante lucem ſur-
gere: ſurgite poſtquaz ſederitis, qui
manducatis panem doloꝛis.
Cum dederit dilectis ſuis ſomnuz:
ecce hereditas domini, filij merces
fructus ventris.
Sicut ſagitte in manu potentis: ita
filij excuſſoꝛum.
Beatꝰ vir q implevit deſideriũ ſuũ
ex ipſis: nõ cõfundeẗ cuz loqueẗ ini-
micis ſuis in poꝛta. Añã. Beatꝰ vir
qui impleuit deſideriũ ſuũ. ps.127.
BEati omnes qui timent dñm:
qui ambulant in vijs eius.
Laboꝛes manuum tuarũ q2 man-
ducabis: beatus es ⁊ bene tibi erit.
Uxoꝛ tua ſicut vitis abundans: in
lateribus domus tue.
Filij tui ſicut nouelle oliuarum: in
cir-

circuitu menſę tuę.

Ecce ſic benedicetur homo: qui timet dominum.

Bñdicat tibi dñs ex ſion: ⁊ videas bona Jeruſalē, oīb⁹ dieb⁹ vitę tuę.

Et videas filios filiorum tuorum: pacē ſuper Jſrael. Aña. Beati omnes qui timent dñm. Pſalm⁹. 128.

SEpe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nunc Jſrael.

Sępe expugnauerūt me a iuuentute mea: etenim nō potuerūt mihi.

Supra dorſum meum fabricauerūt peccatores: prolongauerunt iniquitatem ſuam.

Dñs iuſtus concidet ceruices peccatorum: cōfundantur ⁊ cōuertant retrorſum omnes qui oderunt ſion.

Fiant ſicut fęnum tectorum: quod priuſq̄ euellatur exaruit.

De quo non impleuit manum ſuā qui metet: ⁊ ſinum ſuum qui manipulos colliget.

Et nō dixerūt qui pręteribant, bñdictio dñi ſup vos: benediximˀ vobis in nomine dñi. Añ. Benediximus vobis in nomine dñi. Pſalm⁹. 129.

DE profundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocē meam.

Fiant aures tuę intendētes: in vocem deprecationis meę.

Si iniquitates obſeruaueris domine: domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt: ⁊ propter legem tuam ſuſtinui te dñe.

Suſtinuit anima mea in verbo ei⁹: ſperauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina vſq̄ ad noctē ſperet Jſrael in domino.

Quia apud dominū miſericordia: ⁊ copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Jſrael: ex omnib⁹ iniquitatib⁹ eius. Añ. De profundis clamaui ad te dñe. Pſals. 130.

DOmine non eſt exaltatum cor meū: neq̄ elati ſunt oculi mei.

Neq̄ ambulaui in magnis: neq̄ in mirabilibus ſuper me.

Si non humiliter ſentiebā, ſed exaltaui animam meam.

Sicut ablactatus eſt ſuper matrē ſua: ita retributio in anima mea.

Speret Jſrael in dño: ex hoc, nunc ⁊ vſq̄ in ſeculū. Añ. Speret Jſrael in domino. Ad mḡt añ. Reſpexiſti humilitatē meam dñe deus meus.

¶ Feria quinta. Pſalmus. 131.

MEmento domine Dauid: ⁊ omnis manſuetudinis eius.

Sicut iurauit dño: votū vouit deo Jacob.

Si introiero in tabernaculū dom⁹ meę: ſi aſcēdero in lectū ſtrati mei.

Si dedero ſomnum oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inueniam locū domino: tabernaculum deo Jacob.

Ecce audiuimus eam in effrata: inuenimus eam in campis ſiluę.

Introibimus in tabernaculū eius: adorabimus in loco, vbi ſteterunt pedes eius.

Surge domine in requiem tuam: tu ⁊ arca ſanctificationis tuę.

Sacerdotes tui induantur iuſtitia: ⁊ ſancti tui exultent.

Propter dauid ſeruum tuum: non auertas faciem Chriſti tui.

Iurauit dñs Dauid veritatem, ⁊ non fruſtrabitur eum: de fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.
Si cuſtodierint filij tui teſtamentuꝫ meum: ⁊ teſtimonia mea hec que docebo eos.
Et filij eorum: vſqꝫ in ſeculum ſedebunt ſuper ſedem tuam.
Quoniam elegit dominus ſion: elegit eam in habitationem ſibi.
Hec requies mea in ſeculuꝫ ſeculi: hic habitabo quoniam elegi eam.
Viduam eius bñdicens benedicā: pauperes eius ſaturabo panibus.
Sacerdotes eius induaꝫ ſalutari: ⁊ ſancti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu Dauid: paraui lucernam Chriſto meo.
Inimicos eius induam confuſione: ſuper ipſum autem efflorebit ſanctificatio mea. Añа. Et omnis manſuetudinis eius. Pſalmus. 132.
Ecce q̄ bonum ⁊ q̄ iucunduꝫ: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguētuꝫ in capite: quod deſcendit in barbā, barbam Aaron.
Quod deſcendit in oram veſtimenti eius: ſicut ros hermon qui deſcendit in montem ſion.
Quoniā illic mādauit dñs benedictionem: ⁊ vitam vſqꝫ in ſclm. Añа. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iucundū. ps. 133.
Ecce nunc benedicite dominum: omnes ſerui domini.
Qui ſtatis in domo domini: in atrijs domus dei noſtri.
In noctibus extollite manus veſtras in ſancta: ⁊ benedicite dñm.
Benedicat te dominus ex ſion: qui fecit celum ⁊ terrā. Pſalmus. 134.
Laudate nomen domini: laudate ſerui dominum.
Qui ſtatis in domo dñi: in atrijs domus dei noſtri.
Laudate dñm q2 bonus dominus: pſallite nomini eius quoniaꝫ ſuaue.
Quoniam Iacob elegit ſibi dominus: Iſrael in poſſeſſionem ſibi.
Quia ego cognoui ꝙ magnus eſt dñs: ⁊ deus noſter pre oībus dijs.
Omnia quecunqꝫ voluit dominus fecit in celo ⁊ in terra: in mari ⁊ in omnibus abyſſis.
Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit.
Qui producit ventos de theſauris ſuis: qui percuſſit primogenita egypti, ab homine vſqꝫ ad pecus.
Et miſit ſigna ⁊ prodigia in medio tui egypte: in pharaonem ⁊ in omnes ſeruos eius.
Qui percuſſit gentes multas: ⁊ occidit reges fortes.
Seon regē Amorreorū: ⁊ Og regē Baſan: ⁊ omnia regna Chanaan.
Et dedit terram eorū hereditateꝫ: hereditatem Iſrael populo ſuo.
Domine nomen tuum in eternuꝫ: domine memoriale tuum in generatione ⁊ generationem.
Quia iudicabit dominus populuꝫ ſuum: ⁊ in ſeruis ſuis deprecabitur.
Simulachra gentium argentum ⁊ aurum: opera manuum hominum.
Os habent ⁊ non loquentur: oculos habent ⁊ non videbunt.
Aures habent ⁊ nō audient: neqꝫ enim eſt ſpiritus in ore ipſorum.
Similes illis fiant qui faciunt ea: ⁊ omnes qui confidunt in eis.

Domus

Domus Iſrael benedicite dño: do
mus Aaron benedicite domino.
Domus Leui benedicite dño: qui
timetis dñm benedicite domino.
Benedict⁹ dñs ex ſion: qui habitat
in Jeruſalē. Alia. Omnia queçūq
voluit domin⁹ fecit. Pſalmus. 135.
Confitemini dño qm̄ bonus:
qm̄ in ſclm̄ miſericordia eius.
Confitemini deo deorum.
Confitemini domino dominorū.
Qui fecit mirabilia magna ſolus.
Qui fecit çelos in intellectu.
Qui firmauit terram ſuper aquas.
Qui fecit luminaria magna.
Solem in poteſtatem diei.
Lunā ⁊ ſtellas: in poteſtatē noctis.
Qui percuſſit Egyptum: cum pri
mogenitis eorum.
Qui eduxit Iſrael: de medio eorū.
In manu potēti: ⁊ brachio excelſo.
Qui diuiſit mare rubrum: in diui
ſiones.
Et eduxit Iſrael: per mediū eius.
Et excuſſit Pharaonē ⁊ virtutē
eius: in mari rubro.
Qui traduxit ppl'm ſuū p deſertū.
Qui percuſſit reges magnos.
Et occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum.
Et Og regem Baſan.
Et dedit terrā eorum hereditatē.
Hereditatem Iſrael ſeruo ſuo.
Quia in humilitate noſtra: memor
fuit noſtri.
Et redemit nos: ab inimicis nr̄is.
Qui dat eſcam omni carni.
Confitemini deo celi.
Cōfitemini dño dñorū: qm̄ in eter
num miſericordia eius. Añ. Omnia

eternū miſericordia eius. Pſ. 136.
Super flumina babylonis illic
ſedimus ⁊ fleuimus: dum re
cordaremur tui ſion.
In ſalicibus in medio eius: ſuſpen
dimus organa noſtra.
Quia illic iterrogauerūt nos, q ca
ptiuos duxerūt nos: verba cātionū.
Et qui abduxerunt nos: hymnum
cantate nobis de canticis ſion.
Quomodo cantabimus canticum
domini: in terra aliena?
Si oblitus fuero tui Jeruſalē: obli
uioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea faucibus
meis: ſi non meminero tui.
Si non propoſuero tui Jeruſalē
in principio letitie mee.
Memor eſto domine filiorū Edom:
in die Jeruſalem.
Qui dicūt exinanite: exinanite vſq
ad fundamentum in ea.
Filia babylonis miſera: beat⁹ qui
retribuet tibi retributionem tuam:
quam retribuiſti nobis.
Beatus q tenebit: ⁊ allidet paruu
los ſuos ad petrā. Añ. Hymnū cāta
te nobis de cāticis ſion. Ad mḡt. añ.
Depoſuit potētes ſcōs pſequētes:
⁊ exaltauit humiles chr̄m ɔfitētes.

¶ Feria ſexta. Pſalmus. 137.

Confitebor tibi dñe i to
to corde meo: qm̄ au
diſti verba oris mei.
In cōſpectu angelorū
pſallā tibi: adorabo ad
téplū ſctm̄ tuū ⁊ confitebor noī tuo.
Super miſericordia tua ⁊ veritate
tua: quoniā magnificaſti ſuper om
ne nomen ſanctum tuum.
In

Digitized by Google

In quacunque die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteanť tibi dñe oẽs reges terre: q̄ audierunt oĩa verba oris tui.
Et cantent in vijs domini: quoniã magna eſt gloria domini.
Quoniam excelſus dñs ⁊ humilia reſpicit: ⁊ alta a longe cognoſcit.
Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: ⁊ ſuper iram inimicorũ meorũ extendiſti manuꝫ tuam, ⁊ ſaluũ me fecit dextera tua.
Dñs retribuet pro me: dñe miſericordia tua i ſclm; opera manuũ tuarũ ne deſpicias. Añ. In ꝯſpectu angelorũ pſallã tibi deus meˀ. Ps. 138.
Domine probaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meã, ⁊ reſurrectionem meam.
Intellexiſti cogitationes meas de longe: ſemitam meam ⁊ funiculum meum inueſtigaſti.
Et omnes vias meas preuidiſti: quia non eſt ſermo in lingua mea.
Ecce dñe tu cognouiſti omnia nouiſſima ⁊ antiqua: tu formaſti me, et poſuiſti ſuper me manum tuam.
Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me: ꝯfortata eſt, ⁊ nõ potero ad eã.
Quo ibo a ſpiritu tuo: ⁊ quo a facie tua fugiam?
Si aſcendero in cęlum tu illic es: ſi deſcendero ad infernum ades.
Si ſumpſero pennas meas diluculo: ⁊ habitauero i extremis maris.
Et enim illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua.
Et dixi, forſitan tenebrę conculcabũt me: ⁊ nox illuminatio mea in delitijs meis.
Quia tenebrę non obſcurabuntur a te, ⁊ nox ſicut dies illuminabitur: ſicut tenebrę eius ita ⁊ lumen eius.
Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero matris meę.
Confitebor tibi q̄ terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, ⁊ anima mea cognoſcet nimis.
Non eſt occultatum os meum a te quod feciſti in occulto: ⁊ ſubſtantia mea in inferioribus terrę.
Imperfectum meũ viderunt oculi tui, ⁊ in libro tuo omnes ſcribentur: dies formabuntur ⁊ nemo in eis.
Mihi autẽ nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorum.
Dinumerabo eos, ⁊ ſuper arenam multiplicabũtur: exurrexi ⁊ adhuc ſum tecum.
Si occideris deus peccatores: viri ſanguinum declinate a me.
Quia dicitis in cogitatione: accipiant in vanitate ciuitates ſuas.
Nonne qui oderũt te dñe oderã: et ſuper inimicos tuos tabeſcebam?
Perfecto odio oderam illos: ⁊ inimici facti ſunt mihi.
Proba me deus ⁊ ſcito cor meum: interroga me, ⁊ cognoſce ſemitas meas.
Et vide, ſi via iniquitatis in me eſt: ⁊ deduc me in via ęterna. Añ. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me. Ps. 139.
Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerũt iniquitates in corde: tota die conſtituebant prelia.
Acuerũt linguas ſuas ſicut ſerpentes:

tes: venenũ aſpidũ ſub labijs eoꝝ.
C uſtodi me dñe de manu peccatoris: ⁊ ab hoībus iniquis eripe me.
Q ui cogitauerunt ſupplãtare greſſus meos: abſconderunt ſuperbi laqueum mihi.
E t funes extenderũt in laqueũ: iuxta iter ſcandalum poſuerunt mihi.
D ixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocem deprecationis meę.
D ñe dñe virtus ſalutis meę: obumbraſti ſuper caput meũ in die belli.
N õ tradas me dñe a deſiderio meo peccatori: cogitauerũt ꝯtra me, ne derelinquas me, ne forte exaltẽtur.
C aput circuitus eorum: labor labiorum ipſorum operiet eos.
C adent ſup eos carbones: in igneꝫ deijcies eos, in miſerijs nõ ſubſiſtẽt.
V ir linguoſus nõ dirigeť in terra: virũ iniuſtũ mala capiẽt in interitu.
C ognoui quia faciet dñs iudicium inopis: ⁊ vindictã pauperum.
V eruntamen iuſti confitebuntur nomini tuo: ⁊ habitabunt recti cuꝫ vultu tuo. Aña. A viro iniquo libera me domine. Pſalmus. 140.
D Omine clamaui ad te exaudi me: intende voci meę cum clamauero ad te.
D irigatur oẽo mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: eleuatio manuum mearum ſacrificium veſpertinum.
P one domine cuſtodiaꝫ ori meo: ⁊ oſtium circunſtantię labijs meis.
N on declines cor meum in verba malitię: ad excuſandas excuſationes in peccatis.
C um hominibus operantibus iniquitatem: ⁊ non communicabo cuꝫ electis eorum.
C orripiet me iuſt⁹ in miſericordia ⁊ increpabit me: oleum aũt peccatoris non impinguet caput meum.
Q uoniam adhuc ⁊ oratio mea in beneplacitis eorum: abſorpti ſunt ⁊ iuncti petrę iudices eorum.
A udient verba mea quoniam potuerunt: ſicut craſſitudo terrę erupta eſt ſuper terram.
D iſſipata ſunt oſſa nr̃a ſecus infernum, q͛ ad te dñe dñe oculi mei: in te ſperaui non auferas animã meaꝫ.
C uſtodi me a laqueo quem ſtatuerunt mihi: ⁊ a ſcandalis operantiuꝫ iniquitatem.
C adent in retiaculum eius peccatores: ſingulariter ſum ego donec tranſeam. Aña. Domine clamaui ad te exaudi me. Pſalmus. 141.
V Oce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm deprecat⁹ ſuꝫ.
E ffundo in conſpectu eius orationem meam: ⁊ tribulationem meam ante ipſum pronuncio.
I n deficiendo ex me ſpirituꝫ meũ: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas.
I n via hac qua ambulabã: abſconderunt ſuperbi laqueum mihi.
C onſiderabã ad dexterã ⁊ videbã: ⁊ non erat qui nõ cognoſceret me.
P erijt fuga a me: ⁊ non eſt qui requirat animam meam.
C lamaui ad te dñe dixi tu es ſpes mea: portio mea in terra viuentiuꝫ.
I ntende ad deprecationem meaꝫ: quia humiliatus ſum nimis.
L ibera me a perſequentibus me: quia confortati ſunt ſuper me.
E duc de cuſtodia animã meam, ad confitendũ

Digitized by Google

confitendum nomini tuo: me expectant iuſti donec retribuas mihi.

Añ. Portio mea dñe ſit in terra viuentiū. Ad mḡtañ. Suſcepit deus Iſrael puerū ſuū ſicut locutus eſt Abrahā ꝛ ſemini eiꝰ: ꝛ exaltauit humiles vſq̧ in ſeculū. Pſalmus. 142.

DOmine exaudi orationē meā, auribus percipe obſecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iuſtitia.

Et non intres in iudicium cum ſeruo tuo: quia non iuſtificabitur in conſpectu tuo omnis viuens.

Quia perſecutus eſt inimicꝰ animā meā: humiliauit in terra vitā meā.

Collocauit me ī obſcuris ſicut mortuos ſeculi: ꝛ anxiatus eſt ſuper me ſpūs meꝰ: ī me turbatū eſt cor meū.

Memor fui dierū antiquorū, meditatus ſum in oībus operibus tuis: ꝛ in factis manuū tuarū meditabar.

Expandi manus meas ad te: anima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velociter exaudi me domine: defecit ſpiritus meus.

Non auertas faciē tuā a me: ꝛ ſimilis ero deſcendentibus in lacum.

Auditā fac mihi mane miſericordiam tuam: quia in te ſperaui.

Notam fac mihi viā in qua ambulem: quia ad te leuaui animā meam.

Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam, quia deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectā: propter nomē tuū dñe viuificabis me in equitate tua.

Educes de tribulatione animam meā: ꝛ in miſericordia tua diſperdes omnes inimicos meos.

Et perdes oēs qui tribulāt animā meā: quoniā ego ſeruus tuus ſum.

℄ Sabbatho. Pſalmus. 143.

BEnedictus dominus deus meus qui docet manus meas ad prelium: ꝛ digitos meos ad bellum.

Miſericordia mea ꝛ refugiū meū: ſuſceptor meus ꝛ liberator meus.

Protector meus ꝛ in ipſo ſperaui: qui ſubdit populum meū ſub me.

Dñe qd eſt homo qꝛ innotuiſti ei? aut filius hominis qꝛ reputas eum?

Homo vanitati ſimilis factus eſt: dies eius ſicut vmbra pretereunt.

Dñe inclina cęlos tuos ꝛ deſcēde: tange montes ꝛ fumigabunt.

Fulgura coruſcationes ꝛ diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas ꝛ conturbabis eos.

Emitte manū tuam de alto, eripē me ꝛ libera me de aquis multis: ꝛ de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutū eſt vanitatē: ꝛ dextera eorū dextera iniquitatis.

Deus canticū nouū cantabo tibi: in pſalterio decachordo pſallā tibi.

Qui das ſalutem regibus, qui redemiſti dauid ſeruum tuum: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorū: quorū os locutū eſt vanitatē: ꝛ dextera eorū dextera iniquitatis.

Quorum filij: ſicut nouellę plantationes in iuuentute ſua.

Filię eorum compoſitę: circumornatę vt ſimilitudo templi.

Promptuaria eorum plena: eructantia

etantia ex hoc in illud.
O ues eorum fetoſe abundantes in egreſſibus ſuis: boues eorū craſſe.
N on eſt ruina macerię: neqꝫ tranſitus, neqꝫ clamor in plateis eorum.
B eatum dixerunt populuꝫ cui hęc ſunt: beatus populus cuius domin' deus eius. Aña. Benedictus dominus deus meus. Pſalmus. 144.
E Xaltabo te deus meus rex: ꝛ benedicam nomini tuo in ſeculum ꝛ in ſeculum ſeculi.
P er ſingulos dies benedicam tibi: ꝛ laudabo nomen tuum in ſeculum ꝛ in ſeculum ſeculi.
M agnus dñs ꝛ laudabilis nimis: ꝛ magnitudinis eius non eſt finis.
G eneratio ꝛ gñatio laudabit opera tua: ꝛ potētiam tuā pronunciabunt.
M agnificētiā glorię ſanctitatis tuę loquent: ꝛ mirabilia tua narrabūt.
E t virtutē terribiliū tuorꝫ dicent: ꝛ magnitudinē tuam narrabunt.
M emoriā abundātię ſuauitatis tuę eructabūt: ꝛ iuſtitia tua exultabunt.
M iſerator ꝛ miſericors dominus: patiens ꝛ multum miſericors.
S uauis dñs vniuerſis: ꝛ miſerationes eius ſuper omnia opera eius.
C onfiteantur tibi dñe omnia opera tua: ꝛ ſancti tui benedicant tibi.
G loriam regni tui dicent: ꝛ potentiam tuam loquentur.
V t notam faciant filijs hominum potentiam tuam: ꝛ gloriam magnificentię regni tui.
R egnum tuum regnum omnium ſeculorum: ꝛ dominatio tua in omni generatione ꝛ generatione.
F idelis dñs in oībus verbis ſuis: ꝛ ſanctus in oībus operibus ſuis.
A lleuat dominus omnes qui corruunt: ꝛ erigit omnes eliſos.
O culi oīum in te ſperant dñe: ꝛ tu das eſcam illorū in tpe opportuno.
A peris tu manum tuam: ꝛ imples omne animal benedictione.
I uſtus dñs in omnibus vijs ſuis: ꝛ ſanctus in omnibus operibus ſuis.
P rope eſt dominus omnibus inuocantibus eum: omnibus inuocantibus eum in veritate.
V oluntatem timentium ſe faciet, ꝛ deprecationem eorum exaudiet: ꝛ ſaluos faciet eos.
C uſtodit dñs omnes diligentes ſe: ꝛ omnes peccatores diſperdet.
L audationē dñi loquet os meū: ꝛ benedicat oīs caro nomini ſctō eius in ſeculum ꝛ in ſeculum ſeculi. Aña. In ęternū ꝛ in ſclm ſeculi. ps. 145.
L Auda anima mea dominum: laudabo dominū in vita mea, pſallam deo meo quandiu fuero.
N olite cōfidere in principibus: in filijs hominū in quibus non eſt ſalus.
E xibit ſpiritus eius ꝛ reuertetur in terraꝫ ſuam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
B eatus cuius de' Jacob adiutor eius: ſpes eius in domino deo ipſi': qui fecit cęluꝫ ꝛ terram, mare ꝛ omnia quę in eis ſunt.
Q ui cuſtodit veritatem in ſeculuꝫ: facit iudicium iniuriā patientibus: dat eſcam eſurientibus.
D ominus ſoluit cōpeditos: dominus illuminat cecos.
D ominus erigit eliſos: dominus diligit iuſtos.

Dominus cuſtodit aduenas, pu-
pillum ⁊ viduã ſuſcipiet: ⁊ vias pec-
catoꝛum diſperdet.
Regnabit dominus in ſecula, deus
tuus ſion: in generatione ⁊ gene-
rationem. Añа. Laudabo Deum
meum in vita mea. Pſalmus. 146.

Laudate dominum quoniam
bonus eſt pſalmus: deo noſtro
ſit iucunda decoꝛaq́ʒ laudatio.
Edificans Jeruſalem dominus:
diſperſiones iſraelis congregabit.
Qui ſanat contritos coꝛde: ⁊ alli-
gat contritiones eoꝛum.
Qui numerat multitudinem ſtella-
rum: ⁊ omnibus eis nomina vocat.
Magnus dñs noſter ⁊ magna virtꝰ
eius: ⁊ ſapiẽtię eius nõ eſt numerus.
Suſcipiens manſuetos dñs: humi-
lians aũt peccatoꝛes vſq́ʒ ad terrã.
Pꝛęcinite domino in confeſſione:
pſallite deo noſtro in cithara.
Qui operit cęlum nubibus: ⁊ pa-
rat terrę pluuiam.
Qui pꝛoducit in montibus fęnum
⁊ herbam: ſeruituti hominum.
Qui dat iumentis eſcam ipſoꝛuʒ: ⁊
pullis coꝛuoꝛũ inuocantibus eum.
Non in foꝛtitudine equi voluntatẽ
habebit: neq́ʒ in tibijs viri benepla-
citum erit ei.
Beneplacituʒ eſt dño ſuper timen-
tes eum: ⁊ in eis qui ſperant ſuper
miſericoꝛdia eius. Añ. Deo noſtro
iucunda ſit laudatio. Pſalmꝰ. 147.

Lauda Jeruſalem dominum:
lauda deum tuum ſion.
Quoniã confoꝛtauit ſeras poꝛtarũ
tuarum: benedixit filijs tuis in te.
Qui poſuit fines tuos pacẽ: ⁊ adi-
pe frumenti ſatiat te.
Qui emittit eloquium ſuum terrę:
velociter currit ſermo eius.
Qui dat niuem ſicut lanam: nebu-
lam ſicut cinerem ſpargit.
Mittit criſtallum ſuam ſicut buccel
las: ante faciem frigoꝛis eius, quis
ſuſtinebit?
Emittet verbũ ſuum ⁊ liquefaciet
ea: flabit ſpũs eius ⁊ fluent aquę.
Qui annunciat verbũ ſuũ Jacob:
iuſtitias ⁊ iudicia ſua Iſrael.
Non fecit taliter omni nationi: ⁊
iudicia ſua non manifeſtauit eis.
Añ. Lauda Jeruſalem dominum.
Tempoꝛe paſchali ad omnes pſal-
mos dicatur hęc tantuʒ. Añ. Hale-
luiah halłah hałah. Pſalmus. 148.

Laudate dominũ de cęlis: lau-
date eum in excelſis.
Laudate eum omnes angeli eius:
laudate eum omnes virtutes eius.
Laudate eum ſol ⁊ luna: laudate
eum omnes ſtellę ⁊ lumen.
Laudate eũ cęli cęloꝛũ: ⁊ aquę quę
ſup cęlos ſunt, laudent nomen dñi.
Quia ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mã
dauit ⁊ creata ſunt.
Statuit ea in ęternũ ⁊ in ſeculuʒ ſe-
culi: pꝛeceptũ poſuit ⁊ non pꝛęteribit.
Laudate dominum de terra: dꝛa-
cones ⁊ omnes abyſſi.
Ignis, grãdo, nix, glacies, ſpũs pꝛo-
cellarum: quę faciunt verbum eius.
Montes ⁊ omnes colles: ligna fru-
ctifera ⁊ omnes cedri.
Beſtię ⁊ vniuerſa pecoꝛa: ſerpen
tes ⁊ volucres pennatę.
Reges terrę ⁊ omnes populi: pꝛin-
cipes ⁊ omnes iudices terrę.

Iuuenes

Iuuenes ⁊ virgines ſenes cum iu-
nioribus laudent nomen dñi: quia
exaltatum eſt nomen eius ſolius.
Confeſſio eius ſuper celum ⁊ ter-
ram: ⁊ exaltauit cornu populi ſui.
Hymn⁹ oibus ſctis ei⁹: filijs Iſrael
pplo appropinquanti ſibi. Pſ. 149.
CAntate dño canticum nouũ:
laus eius in eccleſia ſanctoꝝ.
Letetur Iſrael in eo qui fecit eum:
⁊ filię ſion exultent in rege ſuo.
Laudent nomen eius in choro: in
tympano ⁊ pſalterio pſallant ei.
Quia bñplacitũ eſt dño in populo
ſuo: ⁊ exaltauit mãſuetos in ſalutẽ.
Exultabunt ſancti in gloria: lęta-
buntur in cubilibus ſuis.
Exaltationes dei in gutture eorũ:
⁊ gladij ancipites in manib⁹ eorũ.
Ad faciendã vindictaz in nationi-
bus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in cõ-
pedibus: ⁊ nobiles eorum in ma-
nicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium conſcri-
ptum: gloria hęc eſt omnibus ſan-
ctis eius. Pſalmus. 150.
LAudate dominum in ſanctis
eius: laudate eum in firmamento
virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius:
laudate eum ſecundum multitudi-
nem magnitudinis eius.
Laudate eum in ſono tubę: lauda-
te eum in pſalterio ⁊ cithara.
Laudate euz in tympano ⁊ choro:
laudate eum in chordis ⁊ organo.
Laudate euz in cymbalis bene ſo-
nantibus, laudate eũ in cymbalis iu
bilationis: ois ſpũs laudet dñm.

Feria ſecunda. Cãticũ Eſaię. xij.
COnfitebor tibi domi-
ne quoniam iratus es
mihi: cõuerſus eſt fu-
ror tuus ⁊ conſolatus
es me.
Ecce deus ſaluator meus: fiducia-
liter agam ⁊ non timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus mea do
minus: ⁊ factus eſt mihi in ſalutem.
Haurietis aquas in gaudio de fon-
tib⁹ ſaluatoris: ⁊ dicetis ĩ illa die, cõ
fitemini dño ⁊ inuocate nomẽ eius.
Notas facite in populis adinuen-
tiones eius: mementote quoniam
excelſum eſt nomen eius.
Cantate dño quoniã magnifice fe-
cit: annunciate hoc ĩ vniuerſa terra.
Exulta ⁊ lauda habitatio ſion: quia
magnus in medio tui ſctũs Iſrael.
Añã. Conuerſus eſt furor tuus do-
mine ⁊ conſolatus es me.
Feria tertia. Canticuz Ezechię
regis: Eſaię. 38.
EGo dixi, ĩ dimidio die
rum meorum: vadaz
ad portas inferi.
Quęſiui reſiduũ an-
norum meorum: dixi non videbo
dñm deum in terra viuentium.
Non aſpiciam hominez vltra: ⁊ ha
bitatorem quietis.
Generatio mea ablata eſt: ⁊ con-
uoluta eſt a me, quaſi tabernacula
paſtorum.
Pręciſa eſt velut a texẽte vita mea,
dum adhuc ordirer ſuccidit me: de
mane vſq3 ad veſperam finies me.
Sperabam vſq3 ad mane: quaſi leo
ſic contriuit omnia oſſa mea.

Digitized by Google

De mane vſqꝫ ad veſperam finies me: ſicut pullus hirundinis ſic clamabo, meditabor vt columba.

Attenuati ſunt oculi mei: ſuſpicientes in excelſum.

Domine vim patior, reſponde pro me: quid dicam aut quid reſpondebit mihi cum ipſe fecerim?

Recogitabo tibi oēs annos meos: in amaritudine anime meę.

Domine ſi ſic viuitur ⁊ in talibus vita ſpiritus mei corripies me ⁊ viuificabis me: ecce: in pace amaritudo mea amariſſima.

Tu autem eruiſti animam meā vt non periret: proieciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea.

Quia nō infern⁹ cōfitebit tibi, neqꝫ mors laudabit te: non expectabūt q deſcendunt in lacū veritatē tuam.

Viuens viuens ipſe confitebitur tibi ſicut ⁊ ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam.

Dn̄e ſaluum me fac, ⁊ pſalmos noſtros cātabimus cunctis dieb⁹ vitę nr̄ę in domo dn̄i. Añ. Cunctis diebus vitę noſtrę ſaluos nos fac dn̄e.

¶ Feria. iiij: cāti. annę: p̄mo regū. ij.

Exultauit cor meum in dn̄o: ⁊ exaltatū eſt cornu meū in deo meo. Dilatatū eſt os meū ſuper inimicos meos: quia lętata ſum in ſalutari tuo.

Non eſt ſanctus vt eſt dn̄s: neque enim eſt alius extra te, ⁊ non eſt fortis ſicut deus noſter.

Nolite multiplicare loq ſublimia: gloriantes.

Recedant vetera de ore veſtro, qꝛ deus ſcientiarum dominus eſt: ⁊ ipſi pręparantur cogitationes.

Arcus fortium ſuperatus eſt: ⁊ infirmi accincti ſunt robore.

Repleti prius pro panibus ſe locauerunt: ⁊ famelici ſaturati ſunt.

Donec ſterilis peperit plurimos: ⁊ quę multos habebat filios infirmata eſt.

Dominus mortificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos ⁊ reducit.

Dominus pauperem facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ ſubleuat.

Suſcitans de puluere egenū: ⁊ de ſtercore erigens pauperem.

Vt ſedeat cum principibus: ⁊ ſolium glorię teneat.

Domini enim ſunt cardines terrę: ⁊ poſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſctōrū ſuorū ſeruabit, ⁊ impij in tenebris conticeſcent: qꝛ non in fortitudine ſua roborabitur vir.

Dn̄m formidabunt aduerſarij ei⁹: ⁊ ſuper ipſos in cęlis tonabit.

Dominus iudicabit fines terrę, ⁊ dabit imperium regi ſuo: ⁊ ſublimabit cornu Chriſti ſui. Aña. Dominus iudicabit fines terrę.

¶ Feria quinta. Canticum Marię ſororis Moyſi exo. 15.

Cantemus dn̄o, glorioſe enim honorificatus eſt: equū ⁊ aſcēſorem proiecit in mare.

Fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: ⁊ factus eſt mihi in ſalutem.

Iſte deus meus ⁊ glorificabo eum: deus patris mei ⁊ exaltabo eum.

Dn̄s quaſi vir pugnator omnipotens nomē eius: currus pharaonis

⁊ exer-

⁊ exercitum eius proiecit in mare.
Electi principes eius ſubmerſi ſunt in mari rubro: abyſſi operuerunt eos: deſcenderunt in profundum quaſi lapis.
Dextera tua dñe magnificata eſt in fortitudine, dextera tua dñe percuſſit inimicū: ⁊ in multitudine glīe tuę depoſuiſti aduerſarios meos.
Miſiſti iram tuā quę deuorauit eos ſicut ſtipulā: ⁊ in ſpiritu furoris tui congregatę ſunt aquę.
Stetit vnda fluens: cōgregatę ſunt abyſſi in medio mari.
Dixit inimicus perſequar ⁊ comprehendam, diuidam ſpolia: ⁊ implebitur anima mea.
Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.
Flauit ſpiritus tuus ⁊ operuit eos mare: ſubmerſi ſunt quaſi plumbū in aquis vehementibus.
Quis ſimilis tui in fortibus domine, quis ſimilis tui, magnificus in ſanctitate: terribilis atq; laudabilis: ⁊ faciens mirabilia?
Extendiſti manum tuam: ⁊ deuorauit eos terra.
Dux fuiſti in miſericordia tua: populo quem redemiſti.
Et portaſti eum in fortitudine tua: ad habitaculum ſanctum tuum.
Aſcenderunt populi ⁊ irati ſunt: dolores obtinuerunt habitatores philiſtijm.
Tunc conturbati ſunt principes Edon, robuſtos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.
Irruat ſuper eos formido ⁊ pauor:

in magnitudine brachij tui.
Fiant immobiles quaſi lapis, donec pertranſeat populus tuus domine: donec pertranſeat populus tuus iſte quem poſſediſti.
Introduces eos ⁊ plātabis in monte hereditatis tuę: firmiſſimo habitaculo tuo quod operatus es dñe.
Sanctuarium tuum domine quod firmauerunt manus tuę: dominus regnabit in ęternum ⁊ vltra.
Ingreſſus eſt enim eques pharao cū curribus ⁊ equitibꝰ eiꝰ in mare: ⁊ reduxit ſup eos dñs aquas maris.
Filij autem Iſrael ambulauerunt per ſiccum: in medio eius. Aña. In ęternū dominus regnabit ⁊ vltra.

¶ Feria.vj. Cāticū Abachuc.iij. c.

Domine audiui auditionem tuā: ⁊ timui.
Domine opus tuū: in medio annorum viuifica illud.
In medio annorum notum facies: cum iratus fueris miſericordię recordaberis.
Deus ab auſtro veniet: ⁊ ſanctus de monte pharan.
Operuit cęlos gloria eius: ⁊ laudis eius plena eſt terra.
Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abſcondita eſt fortitudo eius: ante faciē eius ibit mors.
Egredietur diabolus ante pedes eius: ſtetit ⁊ menſus eſt terram.
Aſpexit ⁊ diſſoluit gentes: ⁊ contriti ſunt montes ſeculi.
Incuruati ſunt colles mundi: ab itineribus ęternitatis eius.

Digitized by Google

Pro iniquitate vidi tentoria ęthio-
pię: turbabunt pelles terrę madiã.
Nunquid in fluminibus iratus es
dñe, aut in fluminibus furor tuus:
vel in mari indignatio tua?
Qui aſcendis ſuper equos tuos: ⁊
quadrigę tuę ſaluatio.
Suſcitans ſuſcitabis arcum tuum:
iuramenta tribubus quę locut᷒ es.
Fluuios ſcindes terrę, viderunt tē
⁊ doluerunt montes: gurges aqua
rum tranſijt.
Dedit abyſſus vocem ſuam: altitu-
do manus ſuas leuauit.
Sol ⁊ luna ſteterunt in habitaculo
ſuo: in luce ſagittarum tuarũ ibunt
in ſplendore fulgurantis haſtę tuę.
In fremitu conculcabis terram: ⁊
in furore obſtupefacies gentes.
Egreſſus es in ſalutem populi tui:
in ſalutem cum Chriſto tuo.
Percuſſiſti caput de domo impij:
denudaſti fundamentum eius vſq3
ad collum.
Maledixiſti ſceptris eius, capiti bel
latorum eius: venientibus vt turbo
ad diſpergendum me.
Exultatio eorum: ſicut eius qui de-
uorat pauperem in abſcondito.
Viam feciſti in mari equis tuis: in
luto aquarum multarum.
Audiui ⁊ ꝯturbat᷒ eſt venter me᷒
a voce contremuerunt labia mea.
Ingrediat̃ putredo in oſſib᷒ meis:
⁊ ſubter me ſcateat.
Vt requieſcaȝ in die tribulationis:
⁊ aſcendam ad populum accinctuȝ
noſtrum.
Ficus enim non florebit: ⁊ nõ erit
germen in vineis.
Mentietur opus oliuę: ⁊ arua non
afferent cibum.
Abſcidetur de ouili pecus: ⁊ non
erit armentum in pręſepibus.
Ego autem in domino gaudebo: ⁊
exultabo in deo Ieſu meo.
Deus dñs fortitudo mea: ⁊ ponet
pedes meos quaſi ceruorum.
Et ſuper excelſa mea deducet me
victor in pſalmis canentem. Añ.
Dñe audiui auditũ tuum ⁊ timui.

¶ Sabbo. Cãticũ moyſi: deute. 32.

Audite cęli q̃ loquor
audiat terra v̄ba oris
mei.
Cõcreſcat vt pluuia
doctrina mea: fluat vt
ros elo quium meum.
Quaſi imber ſuper herbaȝ, ⁊ quaſi
ſtillę ſuper gramina: quia nomen
domini inuocabo.
Date magnificentiam deo noſtro,
dei perfecta ſunt opera: ⁊ omnes
vię eius iudicia.
Deus fidelis abſq3 vlla iniquitate
iuſtus ⁊ rectus: peccauerunt ei ⁊ nõ
filij eius in ſordibus.
Generatio praua atque peruerſa:
hęccine reddis dño populo ſtulte ⁊
inſipiens?
Nunquid non ipſe eſt pater tuus:
qui poſſedit te. ⁊ fecit, ⁊ creauit te?
Memento dierum antiquorum: co
gita generationes ſingulas.
Interroga patrẽ tuuȝ, ⁊ annuncia-
bit tibi: maiores tuos ⁊ dicent tibi.
Quando diuidebat altiſſimus gen
tes: quando ſeparabat filios Adã.
Conſtituit terminos populorum:
iuxta numerum filiorum Iſrael.

Pars

Digitized by Google

Pars autē domini populus eius:
Jacob funiculus hereditatis eius.
Inuenit eum in terra deſerta: in lo-
co horroris ⁊ vaſtę ſolitudinis.
Circunduxit eum ⁊ docuit:⁊ cuſto
diuit quaſi pupillam oculi ſui.
Sicut aquila prouocans ad volādū
pullos ſuos:⁊ ſuper eos volitans.
Expādit alas ſuas ⁊ aſſumpſit eos
atqꝫ portauit in humeris ſuis.
Dominus ſolus dux eius fuit: ⁊ nō
erat cum eo deus alienus.
Conſtituit eum ſuper excelſam ter
ram: vt comederet fructus agrorū.
Ut ſugeret mel de petra: oleumqꝫ
de ſaxo duriſſimo.
Butyrum de armento ⁊ lac de oui-
bus:cum adipe agnorum ⁊ arietuꝫ
filiorum Baſan.
Et hircos cuꝫ medulla tritici:⁊ ſan
guinē vuę biberent meraciſſimum.
Incraſſat⁹ ē dilect⁹ ⁊ recalcitrauit:
incraſſatus,impinguatus, dilatat⁹.
Dereliquit deum factorem ſuum:⁊
receſſit a deo ſalutari ſuo.
Prouocauerunt eum in dijs alie-
nis: ⁊ in abominationibus ad ira-
cundiam concitauerunt.
Immolauerunt demonijs ⁊ non
Deo:dijs quos ignorabant.
Noui recenteſqꝫ venerunt: quos
non coluerunt patres eorum.
Deum qui te genuit dereliquiſti: ⁊
oblitus es domini creatoris tui.
Uidit dñs ⁊ ad iracūdiā ꝯcitat⁹ eſt:
q2 prouocauerunt euꝫ filij ſui ⁊ filię.
Et ait,abſcōdā faciem meā ab eis:
⁊ conſiderabo nouiſſima eorum.
Generatio enim peruerſa eſt: ⁊ infi-
deles filij.
Ipſi me prouocauerunt in eo qui
non erat deus: ⁊ irritauerunt in va-
nitatibus ſuis.
Et ego prouocabo eos in eo qui
non eſt populus:⁊ in gente ſtulta ir-
ritabo illos.
Ignis ſuccēſus eſt in furore meo: ⁊
ardebit vſqꝫ ad inferni nouiſſima.
Deuorabitqꝫ terram cuꝫ germine
ſuo:⁊ montiū fundamenta cōburet.
Congregabo ſuper eos mala:⁊ ſa-
gittas meas complebo in eis.
Conſumentur fame: ⁊ deuorabūt
eos aues morſu amariſſimo.
Dentes beſtiarū immittam in eos:
cum furore trahentium ſuper ter-
ram atqꝫ ſerpentium.
Foris vaſtabit eos gladius ⁊ intus
pauor: iuuenem ſimul ac virginem
lactentem cum homine ſene.
Et dixi, vbi naꝫ ſunt? ceſſare faciaꝫ
ex hominibus memoriam eorum.
Sed propter irā inimicoruꝫ diſtuli:
ne forte ſuperbirent hoſtes eorum.
Et dicerent,manus noſtra excelſa:
⁊ non dominus fecit hęc omnia.
Gens abſqꝫ conſilio eſt ⁊ ſine pru-
dentia: vtinam ſaperent ⁊ intellige-
rent,ac nouiſſima prouiderent.
Quomodo perſequebaꝛ vnus mil
le:⁊ duo fugarent decem millia?
Nonne ideo, quia deus ſuus vendi
dit eos:⁊ dñs concluſit illos?
Non enim eſt deus noſter vt dij eo
rum: ⁊ inimici noſtri ſunt iudices.
De vinea ſodomorum vinea eorū:
⁊ de ſuburbanis gomorrę.
Uua eorum vua fellis: ⁊ botrus
amariſſimus.
Fel draconum vinum eoruꝫ: ⁊ ve-

nenum aſpidum inſanabile.
N onne hęc condita ſunt apud me: & ſignata in theſauris meis?
M ea eſt vltio & ego retribuā eis in tempore: vt labatur pes eorum.
I uxta eſt dies perditionis: & adeſſe feſtinant tempora.
I udicabit dominus populū ſuum: & in ſeruis ſuis miſerebitur.
V idebit q̄ infirmata ſit manus & clauſi quoq; defecerunt: reſiduiq; conſumpti ſunt.
E t dicent, vbi ſunt dij eorū: in quibus habebant fiduciam?
D e quorum victimis comedebant adipes: & bibebant vinū libaminū.
S urgant & opitulentur vobis: & in neceſſitate vos protegant.
V idete q̄ ego ſim ſolus: & non ſit alius deus preter me.
E go occidam, & ego viuere faciā, percutiam, & ego ſanabo: & non eſt qui de manu mea poſſit eruere.
L euabo ad cęlum manum meam: & dicam, viuo ego in ęternum.
S i acuero vt fulgur gladium meū: & arripuerit iudicium manus mea.
R eddam vltionē hoſtibus meis: & his qui oderunt me retribuam.
I nebriabo ſagittas meas ſanguine: & gladi⁹ me⁹ deuorabit carnes.
D e cruore occiſorum: & de captiuitate nudati inimicorum capitis.
L audate gentes populum eius: quia ſanguinem ſeruorum ſuorum vlciſcetur.
E t vindictam retribuet in hoſtes eorum: & propitius erit terrę populi ſui. Antiphona. Et in ſeruis ſuis dominus miſerebitur.

Cāticū triū puerorū. Danielis. iij.

B Enedicite omnia opa dñi dño: laudate & ſuperexaltate eū in ſcl'a.
B ñdicite angeli dñi dño: bñdicite cęli dño
B enedicite aquę omnes quę ſuper cęlos ſunt domino: benedicite omnes virtutes domini domino.
B enedicite ſol & luna domino: benedicite ſtellę cęli domino.
B enedicite imber & ros dño: benedicite omnis ſpiritus dei dño.
B enedicite ignis & ęſtus dño: benedicite fruges & ęſtas domino.
B enedicite rores & pruina dño: benedicite gelu & frigus domino.
B enedicite glacies & niues domino: benedicite noctes & dies dño.
B enedicite lux & tenebrę dño: benedicite fulgura & nubes domino.
B enedicat terra dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.
B enedicite montes & colles domino: benedicite vniuerſa germinantia in terra domino.
B enedicite fontes domino: benedicite maria & flumina domino.
B enedicite cetę & omnia quę mouentur in aquis domino: benedicite omnes volucres cęli domino.
B enedicite omnes beſtię & pecora dño: benedicite filij hominum dño.
B enedicat Iſrael dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.
B enedicite ſacerdotes dñi domino: benedicite ſerui domini dño.
B enedicite ſpiritus & animę iuſtorum domino: benedicite ſancti & humiles corde domino.

B enedicite

Digitized by Google

B ñdicite anania azaria miſael dñz laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſcl'a.
B enedicamus patrem ⁊ filiũ cum ſancto ſpiritu: laudem⁹ ⁊ ſuperexaltemus eum in ſecula.
B ñdict⁹ es dñe in firmaméto celi: ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus ⁊ ſuperexaltatus in ſecula.

Canticũ zacharię.

Benedictus dñs deus Iſrael: quia viſitauit ⁊ fecit redemptionez plebis ſuę.
E t erexit cornu ſalutis nobis in domo Dauid pueri ſui.
S icut locutus eſt per os ſanctorũz: qui a ſeculo ſunt prophetarũ eius.
S alutem ex inimicis noſtris: ⁊ de manu omnium qui oderunt nos.
A d faciendam miſericordiaz cum patribus noſtris: ⁊ memorari teſtamenti ſui ſancti.
I uſiurandũ quod iurauit ad Abraham patrem noſtrum: daturum ſe nobis.
U t ſine timore de manu inimicorũ noſtrorum liberati: ſeruiamus illi.
I n ſanctitate ⁊ iuſtitia coram ipſo: omnibus diebus noſtris.
E t tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis enim ante faciem domini, parare vias eius.
A d dandam ſcientiam ſalutis plebi eius: in remiſſionem peccatorum eorum.
P er viſcera miſericordię dei noſtri: in quibus viſitauit nos oriens ex alto.
I lluminare his qui in tenebris ⁊ in vmbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Canticum Ambroſij ⁊ Auguſtini.

Te deum laudamus: te dñm confitemur.
T e ęternũ patrẽ: omnis terra veneratur.
T ibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerſę poteſtates.
T ibi Cherubim ⁊ Seraphim: inceſſabili voce proclamant.
S anctus: S anctus: S anctus.
D ominus deus ſabaoth.
P leni ſunt celi ⁊ terra: maieſtatis glorię tuę.
T e glorioſus apoſtolorũz chorus.
T e pphetarũ: laudabilis numerus.
T e martyrum candidatus: laudat exercitus.
T e p orbẽ terrarũ: ſctã ↄfitet eccl'ia.
P atrem immenſę maieſtatis.
U enerandũ tuũ verũ: ⁊ vnicũ filiũ.
S anctum quoq3 paraclitũ ſpiritũz.
T u rex glorię Chriſte.
T u patris ſempiternus es filius.
T u ad liberandũ ſuſceptur⁹ hominem: nõ horruiſti virginis vterum.
T u deuicto mortis aculeo: aperuiſti credentibus regna celorum.
T u ad dexterã dei ſedes: i gl'ia pr̃is.
I udex crederis eſſe venturus.
T e ergo q̃s tuis famulis ſubueni: quos precioſo ſanguine redemiſti.
E terna fac cum ſanctis tuis in gloria numerari.
S aluum fac populum tuum domine: ⁊ benedic hereditati tuę.
E t rege eos: ⁊ extolle illos vſq3 in eternum.
P er ſingulos dies: benedicimus te.
E t laudamus nomen tuum in ſeculum: ⁊ in ſeculum ſeculi.

D ignare

Dignare domine die iſto: ſine peccato nos cuſtodire:

Miſerere noſtri dñe: miſerere nr̄i.

Fiat miſericoꝛdia tua dñe ſup nos: quemadmodū ſperauimus in te.

In te dñe ſperaui: non confundar in ęternum. Symbolū Athanaſij.

Quicūqꝫ vult ſaluus eſſe: ante oia opus eſt vt teneat catholicā fidē: Quā niſi quiſqꝫ integrā inuiolatāqꝫ ſeruauerit: abſqꝫ dubio in ęternū peribit.

Fides autem catholica hęc eſt: vt vnum deum in trinitate, ⁊ trinitatem in vnitate veneremur.

Neqꝫ cōfundentes perſonas: neqꝫ ſubſtantiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſona patris alia filij: alia ſpiritus ſancti.

Sed patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti vna eſt diuinitas: ęqualis gloꝛia coęterna maieſtas.

Qualis pater talis filius: talis ſpiritus ſanctus.

Increatus pater, increatus filius: increatus ſpiritus ſanctus.

Immenſus pater, immenſus filius: immenſus ſpiritus ſanctus.

Eternus pater, ęternus filius: ęternus ſpiritus ſanctus.

Et tamen non tres ęterni: ſed vnus ęternus.

Sicut non tres increati, nec tres immenſi: ſed vnus increatus ⁊ vnꝰ immenſus.

Similiter op̄s pater, omnipotens filius: omnipotens ſpūs ſanctus.

Et tamen non tres omnipotentes: ſed vnus omnipotens.

Ita deus pater deus filius: deus ſpiritus ſanctus.

Et tñ nō tres dij: ſed vnꝰ eſt deus.

Ita dominus pater dominus filiꝰ: dominus ſpiritus ſanctus.

Et tñ non tres dñi: ſed vnꝰ eſt dñs.

Quia ſicut ſingillatim vnáquanqꝫ perſonam deum ac dñm confiteri chꝛiſtiana veritate cōpellimur: ita tres deos aut dominos dicere catholica religione pꝛohibemur.

Pater a nullo eſt factus: nec creatus nec genitus.

Filius a patre ſolo eſt: non factus nec creatus ſed genitus.

Spūs ſctūs a prē ⁊ filio: non factus nec creatꝰ nec genitꝰ ſed pꝛocedens.

Unus ergo pater non tres patres, vnus filius non tres filij: vnus ſpiritus ſanctus non tres ſpiritus ſancti.

Et in hac trinitate nihil pꝛius aut poſterius: nihil maius aut minus, ſed totę tres perſonę coęternę ſibi ſunt ⁊ coęquales.

Ita vt per omnia ſicut iaꝫ ſupꝛa dictum eſt: ⁊ vnitas in trinitate, ⁊ trinitas in vnitate veneranda ſit.

Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſentiat.

Sed neceſſarium eſt ad ęternā ſalutem: vt incarnationē quoqꝫ dñi noſtri Jeſu Chꝛiſti fideliter credat.

Eſt ergo fides recta, vt credamꝰ ⁊ confiteamur: qꝛ dñs noſter Jeſus Chꝛiſtꝰ dei filius deus ⁊ homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtantia patris ante ſecula genitus: ⁊ homo eſt ex ſubſtantia matris in ſeculo natus.

Perfectus deus: perfectus homo ex anima rationali ⁊ humana carne

Digitized by Google

ne ſubſiſtens.

Equalis patri ſecundum diuinitatem: minor patre ſm humanitatem.

Qui licet deus ſit ꝛ homo: non duo tamen ſed vnus eſt Chriſtus.

Unus autem non conuerſione diuinitatis in carnem: ſed aſſumptione humanitatis in deum.

Unus omnino: nō confuſione ſubſtantię ſed vnitate perſonę.

Nam ſicut anima rationalis ꝛ caro vnus eſt homo: ita deus ꝛ homo vnus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalute noſtra: deſcendit ad inferos, tertia die reſurrexit a mortuis.

Aſcēdit ad celos, ſedet ad dexterā dei patris omnipotentis: inde venturꝰ eſt iudicare viuos ꝛ mortuos.

Ad cuius aduentū omnes homines reſurgere habent cum corporibus ſuis: ꝛ reddituri ſunt de factis proprijs rationem.

Et q̄ bona egerūt ibūt in vitā ęternam: qui vero mala in ignē ęternū.

Hęc eſt fides catholica: quam niſi quiſq; fideliter firmiterq; crediderit, ſaluus eſſe non poterit.

Cāticum beatiſſimę virgi. Marię.

Magnificat aīa mea dominum.

Et exultauit ſpiritus meus: in deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatem ancillę ſuę: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt: ꝛ ſanctum nomen eius.

Et miſericordia eius a progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiā in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potentes de ſede: ꝛ exaltauit humiles.

Eſurientes impleuit bonis: ꝛ diuites dimiſit inanes.

Suſcepit Iſrael puerum ſuum: recordatus miſericordię ſuę.

Sicut locutus eſt ad pr̄es noſtros: Abraham ꝛ ſemini eius in ſecula.

Canticum Simeonis prophetę.

Nunc dimittis ſeruum tuū dn̄e: ſm verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum.

Quod paraſti ante faciem omniū populorum.

Lumen ad reuelationem gentiū: ꝛ gloriam plebis tuę Iſrael.

Symbolum Apoſtolorum.

Credo in deū patrem omnipotentem: creatorem cęli ꝛ terrę.

Et in Jeſū Chriſtū, filium eius vnicū dominum noſtrum.

Qui conceptꝰ eſt de ſpiritu ſancto.

Natus ex Maria virgine.

Paſſus ſub pontio pilato.

Crucifixus mortuus ꝛ ſepultus.

Deſcendit ad inferos.

Tertia die reſurrexit a mortuis.

Aſcendit ad cęlos: ſedet ad dexteram dei patris omnipotentis.

Inde venturus eſt iudicare viuos ꝛ mortuos.

Credo in ſpiritum ſanctum.

Sanctam eccleſiam catholicam.

Sanctorum communionem.

Remiſ-

Remiſſionem peccatorum.
Carnis reſurrectionem.
Uitam ęternam. Amen.

Oratio dominicalis.

Pater noſter qui es in cęlis, ſanctificetur nomen tuum. Adueniat regnū tuū. Fiat voluntas tua: ſicut in cęlo ⁊ in terra.
Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie.
Et dimitte nobis debita nr̃a: ſicut ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹ noſtris.
Et ne nos inducas in tentationē.
Sed libera nos a malo. Amen.

Pſalmus dicendus ante litanias.

Deus in adiutoriū meū intēde: dñe ad adiuuādum me feſtina.
Confundantur ⁊ reuereantur: qui quęrunt animam meam.
Auertātur retrorſū ⁊ erubeſcant: qui volunt mihi mala.
Auertantur ſtatim erubeſcentes: qui dicunt mihi euge euge.
Exultēt ⁊ lętent̄ in te oēs qui quęrunt te: ⁊ dicant ſemp̄ magnificetur dñs, qui diligunt ſalutare tuum.
Ego vero egenus ⁊ pauper ſum: deus adiuua me.
Adiutor me⁹ ⁊ liberator me⁹ es tu: domine ne moreris. Gloria patri.
Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Chriſte audi nos.
Pater de cęlis de⁹: miſerere nobis.
Fili redēptor mūdi de⁹: miſere no.
Spiritus ſancte deus: miſerere no.
Sctā trinitas vn⁹ deus: miſere no.
Sancta Maria ora pro nobis.
Sancta dei genitrix ora
Sancta virgo virginum ora
Sancte Michael ora
Sancte Gabriel ora
Sancte Raphael ora
Omnes ſancti angeli ⁊ archangeli orate pro nobis.
Omnes ſancti beatorum ſpirituū ordines orate pro nobis.
Sancte Joannes Baptiſta ora
Oēs ſcti patriarchę ⁊ pphetę orāt
Sancte Petre ora
Sancte Paule ora
Sancte Andrea ora
Sancte Jacobe ora
Sancte Joannes ora
Sancte Thoma ora
Sancte Jacobe ora
Sancte Philippe ora
Sancte Bartholomęe ora
Sancte Matthęe ora
Sancte Simon ora
Sancte Thadęe ora
Sancte Mathia ora
Sancte Marce ora
Sancte Luca ora
Sancte Barnaba ora
Omnes ſancti diſcipuli domini orate pro nobis.
Oēs ſcti innocentes orate pro no.
Sancte Stephane ora
Sancte Clemens ora
Sancte Corneli ora
Sancte Cypriane ora
Sancte Laurenti ora
Sancte Uincenti ora
Sancte Dionyſi cū ſocijs tuis ora
Sācte Mauriti cū ſocijs tuis: ora
Sancte Sebaſtiane ora
Sancte Thoma ora
Sancte Petre ora
Omnes

Oés ſancti martyres: orate pro no.
Sancte Silueſter ora
Sancte Hylari ora
Sancte Martine ora
Sancte Auguſtine ora
Sancte Ambroſi ora
Sancte Gregori ora
Sancte Nicolae ora
Sancte Antonine ora
Sancte Dominice ora
Sancte Dominice ora
Sancte Thoma ora
Sancte Uincenti ora
Sancte Franciſce ora
Sancte Hieronyme ora
Sancte Benedicte ora
Sancte Antoni ora
Sancte Bernarde ora
Oés ſancti ꝯfeſſores: orate pro no.
Sancta Maria Magdalena ora
Sancta Martha ora
Sancta Felicitas ora
Sancta Perpetua ora
Sancta Agatha ora
Sancta Lucia ora
Sancta Agnes ora
Sancta Cecilia ora
Sancta Catherina ora
Sancta Margarita ora
Sctā Urſula cū ſodalibꝰ tuis ora
Sancta Catherina ora
Oés ſanctę virgines: orate pro no.
Omnes ſancti: orate pro nobis
Propitius eſto: parce nobis dñe
A dānatione ꝑpetua: libera nos d.
A ſubitanea ⁊ improuiſa morte: li.
Ab imminentibus pctōꝝ noſtro-
rum periculis: libera nos dñe.
Ab infeſtationibꝰ demonū: libera
Ab omni immunditia mētis ⁊ cor
poris: libera nos domine.

Ab ira ⁊ odio ⁊ omni mala volun-
tate: libera nos domine.
Ab immundis cogitationibꝰ: lib.
A cęcitate cordis: libera nos dñe.
A fulgure ⁊ tempeſtate: libera nos
Ab omni malo: libera nos domi.
Per myſterium ſanctę incarnatio-
nis tuę: libera nos domine.
Per paſſionem ⁊ crucē tuam: libe.
Per glorioſaꝫ reſurrectionē tuā: li.
Per admirabilē aſcenſionē tuā: lib.
Per gratiā ſcti ſpūs paracliti: libe.
In die iudicij: libera nos domine.
Peccatores: te rogamus audi nos
Peccatores: te rogamus audi nos.
Ut pacem nobis dones: te roga-
mus audi nos.
Ut miſericordia ⁊ pietas tua nos
cuſtodiat: te rogamus audi nos.
Ut eccleſiā tuā regere ac defenſare
digneris: te rogamus audi nos.
Ut domnū apoſtolicū ⁊ oēs gradꝰ
eccleſię in ſctā religione cōſerua-
re digneris: te rogamꝰ audi nos.
Ut epōs ⁊ prelatos noſtros ⁊ cun-
ctas congregationes illis cōmiſ-
ſas, in tuo ſctō ſeruitio conſerua-
re digneris: te rogamꝰ audi nos.
Ut regibus ⁊ principibus noſtris
pacem ⁊ veram cōcordiam atqꝫ
victoriaꝫ donare digneris: te ro-
gamus audi nos.
Ut cūctū populū chriſtianū precio
ſo ſanguine tuo redemptū cōſer-
uare digneris: te roga. audi nos.
Ut omnibus benefactoribus no-
ſtris ſempiterna bona retribuas:
te rogamus audi nos.
Ut animas noſtras ⁊ parentū no-
ſtrorum ab ęterna dānatione eri-
pias: te rogamus audi nos.

Digitized by Google

Ut fructus terrę darē ꝛ cōſeruare digneris: te rogamus audi nos.

Ut oculos miſericordię tuę ſuper nos reducere digneris: te rogamus audi nos.

Ut obſequium ſeruitutis noſtrę rationabile facias: te rog. audi nos.

Ut mentes nr̄as ad cęleſtia deſideria erigas: te rogamꝰ audi nos.

Ut miſerias pauperum ꝛ captiuorum intueri ꝛ releuare digneris: te rogamus audi nos.

Ut loca noſtra ꝛ omnes habitantes in eis viſitare ꝛ conſolari digneris: te rogamus audi nos.

Ut ciuitatē iſtam ꝛ omnem populum eius protegere ꝛ cōſeruare digneris: te rogamus audi nos.

Ut oēs fideles nauigantes ꝛ itinerantes ad portū ſalutis perducere digneris: te rogamꝰ audi nos.

Ut regularibus diſciplinis nos inſtruere digneris: te rogamus audi nos.

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem ęternam dones: te rogamus audi nos.

Ut nos exaudire digneris: te rogamus audi nos.

Fili dei: te rogamus audi nos.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis domine.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: miſerere nobis.

Kyrie elei. Chriſte elei. Kyrie el'.

Pater nr̄. Et ne nos inducas in tentationē. ℣. Poſt partū. ℣. Ora pro nobis beate dñice. ℣. Sapientiā ſāctorū narrāt ppl'i. ℟. Et laudē eorū nūciat eccleſia. ℣. Memor eſto cōgregationis tuę. ℣. Saluos fac ſeruos tuos ꝛ ancillas tuas. ℣. Eſto nobis domine turris fortitudinis. ℣. Fiat pax in vir. ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Orō.

Protege dñe famulos tuos ſubſidijs pacis: ꝛ beatę Marię ſemper virginis patrocinijs confidentes: a cunctis hoſtibus redde ſecuros. Oratio.

Concede qs ops deus: vt qui peccatorum noſtrorū pondere premimur: beati Dñici confeſſoris tui patrocinio ſubleuemur. Oratio.

Concede qs ops deus: vt ad meliorē vitā ſanctorū tuorū Petri, Antonini, Thomę, Vicētij, ꝛ Catharinę exēpla nos prouocēt: quatenus quorum memoriam agimus, etiam actus imitemur. Orō.

Ineffabilem miſericordiā tuā domine nobis clemēter oſtende: vt ſimul nos ꝛ a peccatis omnibus exuas: ꝛ a pęnis quas pro his meremur eripias. Oratio.

Pretende dñe famulis ꝛ famulabus tuis dexterā cęleſtis auxilij: vt te toto corde pquirāt: ꝛ quę digne poſtulant aſſequantur. Orō.

Eccleſię tuę dñe preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ꝛ erroribꝰ vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Oratio.

Deus a quo ſancta deſideria, recta conſilia, ꝛ iuſta ſunt opera, da ſeruis tuis illā quā mundus dare nō poteſt pacem: vt ꝛ corda noſtra mandatis tuis dedita: ꝛ hoſtium ſublata formidine, tēpora ſint tua protectione trāquilla. Per chriſtū do.

Digitized by Google

¶ De quo officium ſit agendum.

PEr totum annum officiū tam diei ꝗ̄ noctis, eſt de tēpore celebrandum exceptis dieb⁹, quib⁹ de feſtis ſanctorum, aut eorum octauis, prout in rubricis, ſeu ordinario ipſorum diſponitur, agendum eſt: Quando igitur de tempore eſt celebrandum, omnibus dñicis extra tempus paſchale faciendę ſunt nouē lectiones in matutinis. In profeſtis autem diebus per totum annum fiant tantuȝ tres, niſi in triduo ante paſcha. Tempus autem paſchale vocatur a miſſa de vigilia paſchę ⁊ deīceps vſqȝ ad primas veſperas trinitatis excluſiue.

¶ De ℟io in primis veſpis dñicę.

OMni tēpore quando hiſtoria dominicalis in ſua prima dominica inchoatur: reſponſorium dicendū eſt in primis veſperis. Quando vero propter aliquod impedimentum dominica non habet primas veſperas: vel hiſtoria dominicalis non cantatur in dñica in qua primo debuit inchoari: reſpōſoriuȝ in veſperis de cętero non dicatur.

¶ De oratione dominicali.

ORatio dominicalis ſemp dicenda eſt in ſabbato pręcedenti ad veſperas: ⁊ in ipſa dominica ad omnes horas tam diei ꝗ̄ noctis quando de dñica agitur: pręterꝗ̄ in prima ⁊ in cōpletorio. Et hoc ſciendum ꝙ vbicunqȝ dicitur: hęc oratio dicatur ad horas: nunꝗ̄ intelligitur de prima: neqȝ de completorio: niſi ſpecialiter exprimatur. Dicenda eſt etiam oratio dominicalis per ferias hebdomadę vſqȝ ad veſperas ſabbati excluſiue ad omnes horas tam diei ꝗ̄ noctis, quādo de tempore agitur: niſi in ieiunijs quatuor temporū aduentus: ⁊ in quarta feria cineruȝ: ⁊ deinceps vſqȝ ad dominicaȝ in albis excluſiue: ⁊ niſi in tribus diebus rogationum: ⁊ niſi in hebdomada penthecoſtes: ⁊ niſi duę aut plures orationes dñicales infra hebdomadam ſint dicendę. Quando vero duę vel plures orationes infra hebdomadā vnam dicendę fuerint: poſtꝗ̄ vna infra hebdomadā fuerit incepta, dicatur quando de tempore agitur vſqꝫ dum alia inchoetur: ⁊ ſic deinceps ſi plures dicendę fuerint. Ille autē orationes quę infra hebdomadam inchoantur, ſemper ſunt in laudib⁹ inchoandę. Hoc etiā ſciendū, ꝙ oratio quę dicitur ad laudes, ſemper dicēda eſt ad tertiā: ſextā ⁊ nonam: niſi in ieiunijs quatuor tēpoꝝ aduent⁹, ⁊ in duob⁹ dieb⁹ rogationū. Dicitur etiaȝ ad veſperas qñ agitur de eodē de quo in laudib⁹ niſi per ferias in quadrageſima ⁊ in duob⁹ diebus rogationū.

¶ De homilia dñicali qñ legenda vel trāsferenda vel oīno dimittēda.

IN omni dñica niſi feſtum vel octaua dies feſti habens octauam ſolennē vel cuȝ propria homilia impediatur: tres vltimę lectiones de expoſitione euāgelij dñicalis legantur: pręterꝗ̄ in vigilia natalis dñi quādo in dñica euenerit. Tūc enim homilia dñicalis omittitur illo anno. Quādo vero propter aliquod impedi-

Digitized by Google

pedimentum dominicalis homilia nõ legitur in dominica: ſemper infra hebdomadaz ſuam in aliqua feria eſt legenda: niſi quando feſtum ſancti Silueſtri in dominica euenerit: ⁊ quando feſtum beati Petri martyris vel apoſtolorum Philippi ⁊ Jacobi: vel ſancti Antonini: vel ſanctę Catherinę de Senis: vel ſanctę Crucis: vel ſancti Athanaſij: vel Joannis ante portam latinam: vel apparitionis ſancti Michaelis: vel Gregorij Nazanzeni in dominica ante aſcenſioné euenerit. Tunc enim homilia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam duę vltimę homilię dominicales quę ſunt poſt dominicam **Dñe ne in ira.** quando inter octauam epiphanię, ⁊ ſeptuageſimam, non ſunt ferię vacantes in quibus poſſunt legi. Similiter ⁊ homilia euangelij **Loquente Jeſu ad turbas.** dimittitur: quando tãtum vigintiduę ſeptimanę fuerint inter **Deus oium.** ⁊ aduentum, ſi in vigeſima ſecunda ſeptimana non fuerint tot ferię vacantes: ꝙ oia euangelia legi poſſint. **Te deum.** dicatur omnibus dominicis pręterꝙ̃ in aduẽtu ⁊ in ſeptuageſima: ⁊ deinceps vſqꝫ ad paſcha excluſiue: niſi qñ feſtũ purificationis i ſeptuageſima: vel ſexageſima: vel quinquageſima euenerit. Pſalm' **Dominus regnauit decorẽ.** Jubilate deo. **Deus deus meus.** Canti. **Benedicite.** Et pſalmus **Laudate dominum de celis.** dicatur in laudibus: omnibus dñicis: pręterꝙ̃ in ſeptuageſima: ⁊ deinceps vſque ad paſcha excluſiue: niſi feſtũ purificationis in ſeptuageſima: vel ſexageſima: vel quinquageſima euenerit.

¶ De diuiſione hiſtorię dominicalis per ferias.

SCiendum ꝙ per totum annũ reſponſoria de hiſtoria dominicali per hebdomadam quando de tempore agitur hoc ordine ſunt dicẽda videlicet. In ſecũda ⁊ quinta feria tria prima. In tertia ⁊ ſexta feria media. In quarta feria ⁊ ſabbato tria vltima. Et hoc obſeruandum eſt niſi aliter ſint ſignata. Quando autẽ feſtum aliquod infra hebdomadã celebrat̃: nihilominus ordo in reliquis ferijs obſeruetur.

¶ Ubi aduentus dñi celebrãdus ſit.

ADuentus dñi ſemp celebrari debet i dñica quę vicinior eſt diei ſcti Andreę: ſiue pręcedat: ſiue ſequat̃: vel in ipſo die ſancti Andreę qñ in dñica euenerit. Omnia quę ad horas taz diei q̃ noctis per totũ aduentũ dicẽda ſunt: quę in breuiario nõ ſunt notata: dicenda ſunt ſecundum ꝙ in dñica. **Dñe ne in ira.** ⁊ eius ferijs ſunt ſignata.

Digitized by Google

BREVIARIVM DE TEMPORE ſecundum conſuetudinem fratrum pꝛędicatoꝛum.

¶ Dominica pꝛima in aduentu domini ſabbato pꝛęcedenti ad veſperas aña. Benedictus. ps. Ipſe. Cetere ad ceteros. Capitulum.

Hier. 23.

Ecce dies veniũt dicit dominꝰ: ⁊ ſuſcitabo Dauid germẽ iuſtũ et regnabit rex ⁊ ſapiẽs erit: ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iuſtitiã i terra. ℟. Miſſus eſt. iiij. Hym.

Conditoꝛ alme ſyderum: ęterna lux credentiũ: chꝛiſte redẽptoꝛ oĩum: exaudi pꝛeces ſupplicũ.
Qui cõdolens interitu: moꝛtis perire ſeculum: ſaluaſti mundum languidum: donans reis remedium.
Vergente mũdi veſpere: vti ſponſus e thalamo: egreſſus honeſtiſſima: virginis matris clauſula.
Cuius foꝛti potentię: genu curuantur omnia: cęleſtia terreſtria: nutu fatentur ſubdita.
Te depꝛecamur agye: venture iudex ſeculi: conſerua nos in tempoꝛe: hoſtis a telo perfidi.
Laus honoꝛ virtus gloꝛia: deo patri ⁊ filio, ſancto ſimul paraclito: in ſempiterna ſecula. Amen. ℣. Roꝛate cęli deſuper, ⁊ nubes pluant iuſtum. ℟. Aperiat terra ⁊ germinet ſaluatoꝛem. Ad mag aña. Ecce nomen dñi venit de longinquo: ⁊ claritas eiꝰ replet oꝛbẽ terraruꝫ. Oro.

Excita quęſumus dñe potentiã tuam ⁊ veni: vt ab imminentibus peccatoꝛum noſtroꝛum periculis, te mereamur pꝛotegente eripi: te liberante ſaluari. Qui viuis. Ad matuti. inuita. Ecce venit rex, Occurramus obuiam ſaluatoꝛi noſtro. ps. Venite exultemus. Hym.

Verbum ſupernum pꝛodiens: a patre olim exiens: q natꝰ oꝛbi ſubuenis: curſu decliui tempoꝛis.
Illumina nũc pectoꝛa: tuoqꝫ amoꝛe concrema: audito vt pꝛęconio: ſint pulſa tandem lubꝛica.
Iudexqꝫ cuꝫ poſt aderis: rimari ſacta pectoꝛis: reddẽs vicẽ pꝛo abditis: iuſtiſqꝫ regnum pꝛo bonis.
Non demum arctemur malis: pꝛo qualitate criminis: ſed cum beatis cõpotes: ſimus perennes cęlibes.
Laus honoꝛ. In. j. noc. aña. Scientes qꝛ hoꝛa eſt iã nos de ſomno ſurgere: nunc enim pꝛopioꝛ eſt noſtra ſalus q̃ cum credidimus: nox pręceſſit, dies aũt apoꝛopinquauit. ps. Beatꝰ vir. ps. Quare fremue. ps. Dñe qd. ps. Dñe ne in fu. ℣. Gloꝛia patri. ps. Dñe deus meus. ps. Dñe dñs no. ps. Confitebo꞉ tibi do. ps. In dño. ℣. Gloꝛia pa. ps.

Saluuʒ me fac. ps. Uſquequo. ps. Dixit inſi. ps. Dñe qs. Gloria pa. ℣. Ex ſion ſpecies decoris eius. ℟. Deus nr̃ manifeſte veniet. Lectõ. i.

Iſa. ca. 1. Viſio Iſaię filij Amos: quam vidit ſuper iudam ⁊ Jeruſaleʒ: in diebus Ozię Joathan, Achaʒ, ⁊ Ezechię regum iuda. Audite cęli ⁊ auribus percipe terra: quoniam dominus locutus eſt. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipſi autem ſpreuerunt me. Cognouit bos poſſeſſoré ſuũ: ⁊ aſinus pręſepe dñi ſui: Iſrael aũt me nõ cognouit: ⁊ populꝰ meus nõ intellexit. Uę genti peccatrici, populo graui iniquitate: ſemini nequã, filijs ſceleratis. Dereliquerunt dñm: blaſphemauerũt ſctũm iſrael: abalienati ſunt retrorſum. Hęc dicit. ℟. Aſpiciẽs a longe ecce video dei potentiã venienté, ⁊ nebulaʒ totã terrã tegẽtem. Ite obuiam ei ⁊ dicite, Nũcia nobis ſi tu es ipſe, Qui regnaturus es In populo Iſrael. ℣. Quiq̃ terrigenę ⁊ filij hominũ: ſimul in vnuʒ diues ⁊ pauper. Ite. Repetat̃ vſque in finé ℣. Qui regis Iſrael intende: qui deducis velut oué Joſeph. Nuncia. vſq̃ in finé ℣. Excita dñe potentiaʒ tuam ⁊ veni, vt ſaluos facias nos. Qui regna. vſq̃ in finẽ ℟. Gloria patri. In populo Iſrael. ℟. Aſpiciens. Lectõ. ij.

Super quo percutiã vos vltra addentes pręuaricationem? Omne caput languidum: ⁊ oẽ cor męrẽs. A planta pedis vſq̃ ad verticẽ: nõ eſt in eo ſanitas: vulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumẽs non eſt circũligata: nec curata medicamine, neq̃ fota oleo. Terra veſtra deſerta: ciuitates veſtrę ſuccenſę igni. Regionem veſtrã corã vobis alieni deuorant: ⁊ deſolabit̃ ſicut ĩ vaſtitate hoſtili. Et derelinquet̃ filia ſion vt vmbraculũ in vinea: ⁊ ſicut tuguriũ in cucumerario: ⁊ ſicut ciuitas q̃ vaſtatur. Niſi dñs exercituuʒ reliquiſſet nobis ſemen: q̃ſi Sodoma fuiſſemꝰ: ⁊ quaſi Gomorra ſimiles eſſemus. Hęc di. ℟. Aſpiciebaʒ in viſu noctis ⁊ ecce in nubibus cęli filiꝰ hominis venit, ⁊ datũ eſt ei regnũ ⁊ honor. Et omnis populus, tribꝰ ⁊ linguę ſeruient ei. ℣. Poteſtas eiꝰ poteſtas ęterna quę non auferetur: ⁊ regnũ eius q̃d nõ corrumpet̃. Et omnis. Lectõ. iij.

Audite verbum dñi principes Sodomorũ: auribꝰ percipite legẽ dei veſtri populus Gomorrę. Quo mihi multitudinẽ victimaruʒ veſtrarũ dicit dñs: plenꝰ ſuʒ. Holocauſta arietũ, ⁊ adipẽ pinguiũ, ⁊ ſanguinẽ vitulorũ, ⁊ agnorũ, ⁊ hircorũ nolui. Cũ veniretis ante cõſpectuʒ meũ: qs quęſiuit hęc de manibꝰ veſtris, vt ambularetis in atrijs meis? Ne offeratis vltra ſacrificiũ fruſtra. Incẽſuʒ abominatio eſt mihi. Hęc di. ℟. Miſſus eſt Gabriel angelꝰ ad Mariã virginẽ deſponſatã Joſeph: nũciãs ei verbũ, ⁊ expaueſcit virgo de lumine: ne timeas Maria, inueniſti gratiã apud dñm: ecce cõcipies ⁊ paries. Et vocabit̃ altiſſimi filius. ℣. Dabit ei dñs deꝰ ſedẽ dauid patris eius: ⁊ regnabit ĩ domo iacob in ęternũ. Et Glĩa. Et. In. ij. noc. aĩ

by Google

Hora eſt iá nos de ſomno ſurgere: ⁊ aperti ſunt oculi noſtri ſurgere ad chriſtũ, q² lux vera eſt fulgẽs in mũdo. ps. Cõſerua. Gl'ia. ps. Exaudi dñe. Gl'ia. ps. Diligam te. Gl'ia. ℣. Egredieꝛ virga de radice ieſſe. ℟. Et flos de radice ei⁹ aſcẽdet. L. iiij.

Ro. 1. PAulus ſeru⁹ Jeſu Chři vocatus apl's: ſegregatus in euãgeliũ dei: qð ante ꝓmiſerat p prophetas ſuos in ſcripturis ſctis de filio ſuo, qui fact⁹ eſt ei ex ſemine dauid ſm carnẽ: qui prędeſtinatus eſt fili⁹ dei in virtute ſm ſpm̃ ſctificationis ex reſurrectiõe mortuorũ ieſu chři dñi nři: per quez accepim⁹ gratiaz ⁊ apoſtolatũ ad obediẽdũ fidei in omnib⁹ gentibus pro noïe eius: in qb⁹ eſtis ⁊ vos vocati Jeſu Chři: oïbus q ſunt Romę dilectis Dei vocatis ſctis. Gratia vobis ⁊ pax a deo pře ⁊ dño nřo Jeſu Chřo. Tu. ℟. Aue Maria gřa plena dñs tecũ. Spũs ſctũs ſupueniet i te, ⁊ virt⁹ altiſſimi obũbrabit tibi: qð eniz ex te naſceꝛ ſctm̃ vocabitur fili⁹ dei. ℣. Quõ fiet iſtud: qm̃ virum nõ cognoſco: ⁊ reſpõdẽs angel⁹ dixit ei. Spũs. L. v.

PRimum quidẽ gřas ago deo meo per Jeſum Chriſtuz pro oïbus vobis, q² fides veſtra annunciaꝛ in vniuerſo mũdo. Teſtis enim mihi eſt deus, cui ſeruio in ſpũ meo in euãgelio filij ei⁹: ꝙ ſine intermiſſione memoriã veſtri facio ſemp in orationib⁹ meis, obſecrans ſi quo modo tandẽ aliquando ꝓſperũ iter habeam in volũtate dei, veniẽdi ad vos. Deſidero enim videre vos, vt aliqd impertiar vobis gře ſpũalis, ad cõfirmãdos vos: ideſt ſimul conſolari in vobis per eã quę inuicẽ eſt, fidẽ veſtrã atq̃ meã. ℟. Saluatorẽ expectamus dñm Jeſum Chriſtũ, Qui reformabit corp⁹ humilitatis noſtrę, ꝯfiguratũ corpori claritatis ſuę. ℣. Sobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuam⁹ in hoc ſcl'o: expectãtes beatã ſpez ⁊ aduẽtu glię magni dei. Qui. L. vj.

NOlo aũt vos ignorare fřes, ꝙ ſępe ꝓpoſui venire ad vos (⁊ prohibit⁹ ſuz vſq̃ adhuc) vt aliquẽ fructũ habeã i vobis, ſicut ⁊ in cęteris gentib⁹. Gręcis ac barbaris, ſapientibus, ⁊ inſipiẽtib⁹ debitor ſum: ita qð in me promptũ eſt, ⁊ vobis, q Romę eſtis, euãgelizare. Nõ enim erubeſco euangeliũ. Virt⁹ enim dei eſt, in ſalutẽ omni credẽti: iudęo primũ ⁊ gręco. Juſtitia enim dei in eo reuelaꝛ ex fide in fidẽ, ſicut ſcriptum eſt, iuſtus aũt ex fide viuit. ℟. Audite verbũ dñi gẽtes: ⁊ annunciate illud in finibus terrę: ⁊ in inſulis quę procul ſunt dicite. Saluator noſter adueniet. ℣. Annũciate ⁊ auditũ facite: loquimini ⁊ clamate. Saluator. Gl'ia. Saluator. Jn. iij. noc. añ. Nox ꝑceſſit, dies aũt appropinquauit: abijciam⁹ ergo opa tenebraruz, ⁊ induamur arma lucis: ſicut in die honeſte ambulem⁹. ps. Celi enar. Gl'ia. ps Exaudiat. Gl'ia. ps. Dñe in virtute. Gloria. ℣. Egredieꝛ dñs de loco ſcõ ſuo. ℟. Veniet vt ſaluet populũ ſuuz. Secundũ Mattheũ.

IN illo tpe. Cũ appropinquaſſet Jeſus Jeroſolymis ⁊ veniſſet Betphage ad montẽ oliueti: tũc miſit duos diſcipulos dicẽs eis. ca. 21.

Ite in caſtellū qd̄ ꝯtra vos eſt: ⁊ ſtatim inuenietis aſinā alligatā: ⁊ pullum cū ea, ſoluite ⁊ adducite mihi.

Et rel. Hom. btī Ambro. epi. L. vij.

Pulchre relictis iudeis: habitaturus in mētib⁹ gentiliū, templū dn̄s aſcēdit. Hoc enim templuꝫ eſt: qd̄ fidei ſeries, nō lapidū ſtructura fundauit. Deſeruntur ergo qui adorant: eligunt qui amaturi erant: ⁊ ideo ad mōtē venit oliueti, vt nouellas oliuas in ſublimi virtutū plātaret: quaruꝫ mater eſt illa que ſurſum eſt Jeruſalem. In hoc monte eſt ille celeſtis agricola: vt plantati in domo dn̄i oēs poſſint veraciter dicere. Ego ſicut oliua fructifera in domo dn̄i. ℞. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium dicit dn̄s: ⁊ vocabitur nomen eius Admirabilis, deus fortis. ℣. Super ſolium Dauid ⁊ ſuper regnum eius ſedebit in eternūm. Admirabilis. Lectio. viij.

Et fortaſſe ipſe Chriſt⁹ mons eſt. Quis enim alius tales fructus ferret olearū nō turgeſcentiuꝫ vbertate baccarū: ſed ſpūs plenitudine gentiū fecundarū? Ipſe eſt per quē aſcēdimus: ipſe eſt ianua: ipſe eſt via que aperit ⁊ aperit: que pulſat ab ingrediētib⁹, ⁊ ab egredientibus adorat. Ergo in caſtello erat: ⁊ ligatus erat pull⁹ cū aſina: nec poterat ſolui niſi iuſſu dn̄i. Soluit eū manus apoſtolica: talis act⁹, talis vita: talis gr̄a. Eſto talis: vt ⁊ tu poſſis ligatos ſoluere. ℞. Obſecro dn̄e mitte queꝫ miſſurus es: vide afflictioneꝫ populi tui: ſicut locutus es, Ueni ⁊ libera nos. ℣. A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab aquilone ⁊ mari. Ueni ⁊ libe. L. ix.

Nunc conſideremus q fuerint illi: q errore detecto de paradiſo eiectiā in caſtello ſunt religati: ⁊ videbis quemadmodū quos mors expulerat, vita reuocauerit. Et ideo ſm̄ Mattheū, ⁊ aſinā ⁊ pullum legimus: vt q2 in duob⁹ hoībus vterq; fuerat ſexus expulſus: in duob⁹ animalib⁹ vterq; reuocet. Ergo ille in aſina matrē quaſi Euā figurauit erroris, hic autē in pullo generalitatē populi gentilis expreſſit. ℞. Ecce dies veniunt dicit dn̄s: ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtū: ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiēs erit: ⁊ faciet iudiciū ⁊ iuſtitiā in terra: Et hoc eſt nomen qd̄ vocabunt eū, Dn̄s iuſt⁹ noſter. ℣. In dieb⁹ illis ſaluabitur iuda: ⁊ Iſrael habitabit confidenter, Et. Gloria. Dn̄s. ℞. Ecce. Non dicat Te deū. per totū aduentū niſi in feſtis ſctōrū: ſed. ix. ℞. in oībus dn̄icis repetat. ℣. Emitte agnum domine dominatorem terre. ℞. De petra deſerti ad montem filie ſion. In laudi. an̄a.

In illa die ſtillabunt mōtes dulcedinem: ⁊ colles fluent lac ⁊ mel haleluiah. ps. Dn̄s regna. 26. An̄. Jucundare filia ſion: exulta ſatis filia Jeruſalem haleluiah. ps. Jubilate. 28. An̄. Ecce dn̄s veniet ⁊ omnes ſancti eius cum eo: ⁊ erit in die illa lux magna hal. ps. De⁹ deus. 17. An̄. Omnes ſitiētes venite ad aquas: querite dn̄m duꝫ inueniri poteſt halah. ps. Bn̄dicite. 45. An̄. Ecce veniet propheta magn⁹: ⁊ ipſe renouabit Jeruſalē halah. ps. Lauda. 42. Cap. Ecce dies. hym. Uox

Vox clara ecce intonat: obſcu-
ra queq́ȝ increpat: pellantur
eminus ſomnia: ab ethere Chꝛi-
ſtus pꝛomicat.
Mens iã reſurgat toꝛpida: que ſoꝛ-
de extat ſaucia: ſydus refulget iam
nouum: vt tollat omne noxium.
E ſurſum agnus mittiť: laxare gra-
tis debitum: omnes pꝛo indulgen-
tia vocem demus cum lachꝛymis.
Secundo vt cum fulſerit: mundũq́ȝ
hoꝛroꝛ cinxerit: non pꝛo reatu pu-
niat: ſed pius nos tunc pꝛotegat.
Ad a⁹ ho. ℣. Vox clamãtis in deſer
to. ℟. Parate viã dñi. Ad bñs añ.
Spũs ſctũs in te deſcendet Maria
ne timeas: habebis in vtero filium
dei halla̅h. Ad hoꝛas diei añe laudũ
quarta pꝛetermiſſa: ⁊ hoc per totũ
aduẽtũ in dñicis obſerueť. Ad. j. ℟.
Jeſu Chꝛiſte fili dei viui miſerere
nobis. ℣. Qui ventur⁹ es in mũdũ.
Hic ℣. dicať ad pꝛimã p totũ aduen-
tum etiã in feſtis ſctõꝝ. Ad. iij. cap.
Ecce dies. ℟. Veni ad liberandum
nos, Dñe deus virtutum. ℣. Oſten
de faciem tuam ⁊ ſalui erim⁹. Dñe.
Gloꝛia. Veni. ℣. Timebunt gentes
nomen tuum dñe. ℟. Et omnes re-
ges terre gloꝛiaȝ tuam. Ad. vj. cap.
Jer. In diebus illis ſaluabiť iuda, ⁊
23. Iſrael habitabit confidẽter: ⁊
hoc eſt nomẽ qđ vocabunt euȝ: dñs
iuſt⁹ noſter. ℟. Oſtende nobis dñe,
Miſericoꝛdiã tuam. ℣. Et ſalutare
tuum da nobis. Miſericoꝛdiã. Glo-
ria. Oſtende. ℣. Memẽto nři dñe in
Isa. beneplacito populi tui. ℟. Viſita
2. nos i ſalutari tuo. Ad. ix cap.
Erit in nouiſſimis dieb⁹ pꝛe-

paratus mons domus dñi in verti-
ce montiuȝ: ⁊ eleuabitur ſuper col-
les: ⁊ fluent ad eum omnes gentes.
℟. Super te Jeruſalem, Oꝛietur
dñs. ℣. Et gloꝛia eius in te videbiť.
Oꝛietur. Glŕa. Super. ℣. Domine
deus virtutum conuerte nos. ℟. Et
oſtẽde faciem tuam ⁊ ſalui erimus.
Ad veſ. cap. hym. vrs̃. in pꝛimis veſ.
Ad mgt̃ añ. Ne timeas Maria in-
ueniſti gratiã apud dñm: ecce cõci-
pies ⁊ paries filiũ halla̅h. Huius diei
cap. hym. ℣. ⁊ ℟. hoꝛarũ cuȝ ſuis ℣.
dicanť ſuis locis qñ agiť de aduentu
vſq́ȝ ad vigiliã natalis dñi excluſiue.
¶ Feria ſecunda. Ad matuti. inui.
Regẽ venturũ dñm, Venite adoꝛe-
mus. Hoc inuitatoꝛiuȝ dicať quoti-
die p aduẽtũ in pꝛofeſtis dieb⁹ vſq́ȝ
ad vigiliã natalis dñi niſi in ieiunijs
quatuoꝛ tempoꝝ ℣. Ex ſion. Lcõ. j.
Verbum qđ vidit Iſaias filius Isa.
Amos: ſup iudã ⁊ Jeruſalem. 2.
Et erit in nouiſſimis diebus pꝛepa-
ratus mons domus dñi in verticẽ
montiũ: ⁊ eleuabitur ſup colles. Et
fluent ad eũ oẽs gentes: ⁊ ibunt po-
puli multi, ⁊ dicent. Venite aſcen-
damus ad montẽ domini: ⁊ ad do-
muȝ dei Jacob: ⁊ docebit nos vias
ſuas: ⁊ ambulabim⁹ in ſemitis eius:
quia de ſion exibiť lex: ⁊ verbuȝ do-
mini de Jeruſalem. Lectio. ij.
Et iudicabit gentes: ⁊ arguet po-
pulos multos. Et conflabunt gla-
dios ſuos in vomeres: ⁊ lanceas
ſuas in falces. Nõ leuabit gens con-
tra gentẽ gladium: nec exercebun-
tur vltra ad pꝛelium. Domus Ja-
cob: venite ⁊ ambulemus in lumi-

P ne dei noſtri. Lectio tertia.
Roieciſti enim populū tuum
domuz Jacob: quia repleti ſunt vt
olim: ⁊ augures habuerūt vt phili-
ſtijm: ⁊ pueris alienis adheſerunt.
Repleta eſt terra argento ⁊ auro:
⁊ non eſt finis theſaurorum eius.
Ad bn̄s añ. Angelus dn̄i nunciauit
Marię, ⁊ cōcepit de ſpū ſctō halł'h.
Ad.j. añ. Ueni ⁊ libera nos de' nr̄.
Ad.iij.añ. Ueni dn̄e ⁊ noli tardare:
relaxa facinora plebis tuę Iſrael.
Ad.vj.añ. Tuā dn̄e excita potentiā,
⁊ veni ad ſaluandū nos. Ad.ix.añā.
In tuo aduentu erue nos domine.
Precedentes anę dicantur in pro-
feſtis dieb' ad horas per aduentuz.
Ad mḡt añā. Jeruſalem reſpice ad
Iſa. 3. oriētē, ⁊ vide, hał. ¶ Feria.ij. Le.j.
E Cce dn̄ator dn̄s exercituū au
feret a Jeruſalez ⁊ a Juda va
lidū ⁊ fortē, ⁊ oē robur panis: ⁊ om-
ne robur aquę: ⁊ fortez ⁊ virū bella-
torem, iudicē ⁊ prophetā, ⁊ ariolū ⁊
ſenē, principez ſuper quinquaginta
⁊ honorabilē vultu: ⁊ cōſiliariū ⁊ ſa
pientē de architectis, ⁊ prudētē elo-
quij myſtici. Et dabo pueros princi
pes eorū, ⁊ effęminati dn̄abunt eis.
Et corruet popul' vir ad virū: vnuſ-
quiſqz ad proximū ſuum. Hęc di. L.ij.
T umultuabitur puer contra ſenē: ⁊
ignobilis contra nobilem. Appre-
hendet enim vir fratrem ſuum, do-
meſticū patris ſui: ⁊ dicet: veſtimen-
tum tibi eſt: princeps nr̄ eſto. Re-
ſpondebitq; in die illa dicens. Non
ſum medicus: ⁊ in domo mea non
eſt panis, neq; veſtimentum. Nolite
mę conſtituere principem populi.

Ruit enim Jeruſalem ⁊ iudas con-
cidit: q2 lingua eoruz ⁊ adinuentio-
nes eorū ꝯtra dn̄m: vt prouocarent
oculos maieſtatis ei'. Hęc. Lcō.iij.
A gnitio vultus eorum reſponde-
bit eis. Et peccatum ſuum ſicut ſo-
doma prędicauerunt: nec abſcon-
derunt. Ue animę eorū: qm̄ reddita
ſunt eis mala. Dicite iuſto quoniaz
bene: quoniā fructū adinuentionuz
ſuarū comedet. Ue impio in malū:
retributio enim manuū eius fiet ei.
Ad bn̄s añ. Leua Jeruſalē oculos
⁊ vide potētiā regis: ecce ſaluator ve
nit ſoluere te a vinculis. Ad mḡt añ.
Quęrite dn̄m dum inueniri poteſt:
Inuocate euz duz prope eſt, halł'h.
¶ Fer.iiij. R. Egrediet dn̄s. Predi
cti tres R̄ſ. dicant p aduentū in pfe
ſtis dieb' ſm ordinē nocturnoꝝ. L.j.
C Antabo dilecto meo: cāticum
patruelis mei: vineę ſuę. Ui- Iſa. 5.
nea facta eſt dilecto meo in cornu fi-
lio olei. Et ſepiuit eā: ⁊ lapides elegit
ex illa: ⁊ plantauit vineam electam.
Et ędificauit turrim in medio ei': ⁊
torcular extruxit in ea. Et expecta-
uit vt faceret vuas: ⁊ fecit labruſcas.
Nunc ergo habitatores Jeruſalez
⁊ viri iuda: iudicate inter me ⁊ vi-
neam meam. Quid eſt q; vltra de-
bui facere vineę meę: ⁊ non feci ei?
An q; expectaui vt faceret vuas: ⁊ fe
cit labruſcas? Hęc. Lectio ſecūda.
E t nunc oſtendam vobis: quid ego
faciam vineę meę. Auferam ſepem
eius ⁊ erit in direptionē: diruaz ma-
ceriā eius ⁊ erit in conculcationē: ⁊
ponā eā deſertā. Non putabit: ⁊ nō
fodiet: ⁊ aſcendent ſup eaz vepres ⁊
ſpinę:

Digitized by Google

ſpinę:⁊ nubibus mandabo ne pluāt
ſup eā imbrē. Uinea enim dñi exer-
cituū domus Iſrael eſt: ⁊ viri iuda
germen eiꝰ delectabile. Expectaui
vt faceret iudiciū, ⁊ ecce iniquitas:
⁊ iuſtitiā, ⁊ ecce clamor. Hec. L.iij.
UE qui cōiūgitis domū ad do-
mum: ⁊ agruz agro copulatis
vſqz ad terminum loci. Nūquid ha
bitabitis vos ſoli in medio terrę?
In auribus meis ſunt hec: Dicit
dñs exercituū: niſi domꝰ multę de-
ſertę fuerint grandes ⁊ pulchrę: ⁊
abſqz habitatore. Ad bñs aña. De
ſion exibit lex: ⁊ verbū dñi de Ieru
ſalem. Ad mgt aña. Ueniet fortior
me poſt me: cuius nō ſum dignꝰ ſol-
uere corrigiā calciamentoruz eius.
¶ Feria quinta. Lectio prima.
Isa. 5. PRopterea captiuus ductus eſt
populus meus: quia nō habuit
ſcientiā, ⁊ nobiles eius interierūt fa
me: ⁊ multitudo eiꝰ ſiti exaruit: pro-
pterea dilatauit infernꝰ aiam ſuaz: ⁊
aperuit os ſuuz abſqz vllo termino.
Et deſcēdent fortes eiꝰ populꝰ eiꝰ: ⁊
ſublimes glorioſiqz eiꝰ ad eū. Le. ij.
Et incuruabit homo ⁊ humiliabit
vir, ⁊ oculi ſublimiuz deprimentur.
Et exaltabitur dñs exercituum in
iudicio: ⁊ deus ſanctus ſanctificabi-
tur in iuſtitia: ⁊ paſcentur agni iux-
ta ordinē ſuum, ⁊ deſerta in vberta-
tem verſa aduenę comedent. L. iij.
Uę qui trahitis iniquitatē in funi-
culis vanitatis: ⁊ quaſi vinculū plau
ſtri pctm̄. Qui dicitis feſtinet ⁊ cito
veniat opus eius: vt videamꝰ: ⁊ ap-
propiet ⁊ veniat cōſiliū ſcti Iſrael:
⁊ ſciemus illud. Uę qui dicitis malū
bonū: ⁊ bonū malū: ponentes tene-
bras lucē: ⁊ lucē tenebras: ponētes
amarū in dulce: ⁊ dulce in amarum.
Ad bñs añ. Benedicta tu in mulie-
ribus, ⁊ benedictus fructus vētris
tui. Ad magt añ. Expectabo domi-
num ſaluatorem meum: ⁊ pręſtola-
bor eum dum prope eſt, halleluiah.
¶ Feria ſexta. Lectio prima.
IN anno quo mortuus eſt rex Isa. 6.
Ozias, vidi dñm ſedentem ſu-
per ſolium excelſum ⁊ eleuatum: ⁊
plena erat domus a maieſtate eius:
⁊ ea quę ſub ipſo erant replebant tē
plum. Seraphim ſtabāt ſuper illud:
ſex alę vni: ⁊ ſex alę alteri. Duabus
velabant faciem eius: ⁊ duabus ve-
labant pedes eius: ⁊ duabus vola-
bant. Et clamabant alter ad alterū:
⁊ dicebāt. Sanctus, ſanctus, ſanctꝰ,
dñs deꝰ exercituū: plena eſt omnis
terra gloria eiꝰ. Et cōmota ſunt ſu-
perliminaria cardinū a voce clamā
tis: ⁊ domꝰ repleta eſt fumo. Le. ij.
Et dixi. Uę mihi qr tacui: quia vir
pollutus labijs ego ſum, ⁊ in medio
populi polluta labia habentis ego
habito: ⁊ regem dñm exercituū vi-
di oculis meis. Et volauit ad me
vnus de ſeraphim: ⁊ in manu eiꝰ cal
culus quē forcipe tulerat de altari:
⁊ tetigit os meum, ⁊ dixit. Ecce te-
tigi hoc labia tua, ⁊ auferetur ini-
quitas tua: ⁊ peccatū tuum munda-
bitur. Et audiui vocē dñi dicentis.
Quē mittam, ⁊ quis ibit nobis? Et
dixi. Ecce ego: mitte me. Lctō. iij.
Et dixit: vade, ⁊ dices pplō huic: au
dite audiētes ⁊ nolite intelligere: ⁊
videte viſionē, ⁊ nolite cognoſcere.

Digitized by Google

Exceca coꝛ populi huius, ⁊ aures
eiꝰ aggraua, ⁊ oculos eius claude:
ne foꝛte videat oculis ſuis, ⁊ auribꝰ
ſuis audiat, ⁊ coꝛde ſuo intelligat: ⁊
cõuertat ⁊ ſanem eum. Ad bñs añ.
Ecce veniet deus ⁊ homo de domo
Dauid ſedere in thꝛono haleluiah.
Ad mḡt añ. Ex egypto vocaui filiũ
meũ: veniet vt ſaluet populũ ſuum.
¶ Sabbato. Lectio pꝛima.
Iſa. 11. Et egredietur virga de radice
ieſſe: ⁊ flos de radice eius aſcẽ-
det. Et requieſcet ſuper eum ſpũs
dñi, ſpiritus ſapientię ⁊ intellectus:
ſpiritus conſilij ⁊ foꝛtitudinis: ſpiri-
tus ſcientię ⁊ pietatis: ⁊ replebit eũ
ſpiritus timoꝛis dñi. Non ſm viſio-
nem oculoꝛũ iudicabit, neqꝫ ſm au-
ditum auriuꝫ arguet: ſed iudicabit
in iuſtitia pauperes, ⁊ arguet in ęqui
tate pꝛo manſuetis terrę. Lectio. ij.
Et percutiet terraꝫ virga oꝛis ſui: ⁊
ſpũ labioꝛũ ſuoꝛũ interficiet impiũ.
Et erit iuſtitia cinguluꝫ lumboꝛum
eius: ⁊ fides cinctoꝛiũ renum eius.
Habitabit lupus cum agno: ⁊ par-
dus cum hędo accubabit. Uitulus
⁊ leo ⁊ ouis ſimul moꝛabuntur: ⁊
puer paruulus minabit eos. Uitu-
lus ⁊ vꝛſus paſcentur, ſimul requie-
ſcent catuli eoꝛum: ⁊ leo quaſi bos
comedet paleas. Lectio tertia.
Et delectabit infans ab vbere ſup
foꝛamina aſpidis: ⁊ in cauerna re-
guli qui ablactatus fuerit manum
ſuam mittet. Non nocebunt ⁊ non
occident in vniuerſo monte ſancto
meo: quia repleta eſt terra ſcientia
domini, ſicut aquę maris operien-
tis. In die illa radix Ieſſe q ſtat in
ſignum populoꝛum, ipſum gentes
depꝛecabunt: ⁊ erit ſepulchꝛuꝫ eius
glorioſum. Ad bñs añ. Sion noli
timere: ecce deꝰ tuus veniet hal'ah.
¶ Dñica. ij. ſabbo pcedẽti ad veſp.
℟. Ecce dñs veniet. ỹ. Ad mḡt añ.
Ueni dñe viſitare nos in pace, vt lę-
temur coꝛam te coꝛde pfecto. Oro.
Excita dñe coꝛda nr̃a
ad pręparãdas vnige
niti tui vias: vt per eiꝰ
aduentuꝫ purificatis
tibi mentibus ſeruire
mereamur: Qui te. Ad matu. inui.
Rex noſter adueniet Chꝛiſtꝰ, Quẽ
Ioãnes pdicauit agnũ eſſe vẽturũ.
Añę pſalmi verſi. nocturnoꝛum ſi-
cut in pręcedenti dñica. Lectio. i.
Prope eſt vt veniat tẽpus eiꝰ: Iſa.
⁊ dies eius nõ elongabuntur. 14.
Miſerebit enim dñs Iacob, ⁊ eli-
get adhuc de Iſrael: ⁊ requieſcere
eos faciet ſuper humũ ſuã. Adiun-
getur aduena ad eos: ⁊ adhęrebit
domui Iacob. Et tenebunt eos po-
puli: ⁊ adducent eos in locum ſuuꝫ.
Et poſſidebit eos domus Iſrael ſu-
per terram dñi: in ſeruos ⁊ ancillas.
Et erunt capiẽtes eosq ſe cęperãt:
⁊ ſubijciẽt exactoꝛes ſuos. Hęc di.
℟. Ieruſaleꝫ cito veniet ſalus tua,
quare męroꝛe cõſumeris? nunquid
conſiliarius non eſt tibi: quia inno-
uauit te doloꝛ? Saluabo te ⁊ libera-
bo te noli timere. ỹ. Iſrael ſi me au
dieris nõ erit in te deꝰ recens, neqꝫ
adoꝛabis deum alienum: ego enim
dñs, Saluabo te ⁊ libe. Lectio. ij.
Et erit. In die illa cum requiẽ de-
derit tibi deus a laboꝛe tuo, ⁊ a con-

Digitized by Google

cuſſione tua, ⁊ a ſeruitutę dura qua
ante ſeruiſti, ſumes parabolá iſtam
contra regem Babylonis: ⁊ dices.
Quomodo ceſſauit exactor: quie-
uit tributú? Contriuit dñs baculū
impiorū, virgā dominantiū, cęden-
tē populos in indignatione plaga
inſanabili, ſubijcientē in furore gen-
tes: perſequentē crudeliter. Con-
quicuit ⁊ ſiluit omnis terra, gauiſa
eſt ⁊ exultauit: abietes quoq; lętatę
ſunt ſuper te, ⁊ cedri libani. Hęc di-
cit. ℟. Ecce dñs veniet ⁊ oēs ſcti ei⁹
cū eo, ⁊ erit in die illa lux magna: ⁊
exibūt de Jeruſalē ſicut aqua mun-
da, ⁊ regnabit dñs in ęternū, Sup
oēs gentes. ℣. Ecce dñs cū virtu-
te veniet, ⁊ regnū in manu ei⁹ ⁊ po-
teſtas ⁊ imperiū. Super. Lcō. iij.
Ex quo dormiſti: non aſcendit qui
ſuccidat nos. Infern⁹ ſubter te con
turbatus eſt: in occurſum aduentus
tui: ſuſcitauit tibi gigantes. Omnes
principes terrę ſurrexerunt de ſo-
lijs ſuis: omnes principes nationū:
Uniuerſi reſpondebūt: ⁊ dicēt tibi.
Et tu vulneratus es ſicut ⁊ nos: no-
ſtri ſimilis effectus es. Detracta eſt
ad inferos ſuperbia tua: concidit ca
dauer tuum. Subter te ſternetur ti-
nea: ⁊ operimentum tuū erunt ver-
mes. Hęc dicit. ℟. Ciuitas Jeru-
ſalē noli flere, qm̄ doluit dñs ſup te.
Et auferet a te omnē tribulationē.
℣. Ecce dñs in fortitudine veniet: ⁊
brachium eius dominabit. Et au-
feret. Gloria. Et auferet. Lctō. iiij.
Ro. 2. Inexcuſabilis igit̄ es o homo
omnis q iudicas. In quo enim
iudicas alterū: teipſū condemnas.

Eadē enim agis quę iudicas. Sci-
mus enim qm̄ iudicium dei eſt ſecū-
dum veritatē: in eos qui talia agunt.
Exiſtimas autē hoc o homo qui iu-
dicas eos qui talia agunt ⁊ facis ea,
quia tu effugies iudicium dei? An
diuitias bonitatis eius, ⁊ patientię ⁊
longanimitatis cōtemnis? Igno-
ras quoniam benignitas dei ad pę-
nitentiam te adducit? ℟. Ecce ve-
niet dñs protector noſter ſanctus
Iſrael, Coronā regni habēs in ca-
pite ſuo. ℣. Et dñabitur a mari vſq;
ad mare, ⁊ a flumine vſq; ad termi-
nos orbis terrarū. Coronā. Lcō. v.
Secundum autem duritiā tuam ⁊
impenitens cor theſaurizas tibi irā
in die irę, ⁊ reuelationis iuſti iudicij
dei: qui reddet vnicuiq; ſm̄ opera
eius. His quidem qui ſm̄ patientiā
boni operis, gloriā ⁊ honorem ⁊ in
corruptionē, querētibus vitā ęter-
nam: his autē qui ex cōtentione ⁊ q
nō acquieſcunt veritati, credūt autē
iniquitati, ira ⁊ indignatio, tribula-
tio ⁊ anguſtia, in oēm animā homi-
nis operantis malum: iudęi primū
⁊ gręci. Gloria aūt honor ⁊ pax om
ni operāti bonū: iudęo primū ⁊ gręco.
Non eſt enim perſonarum acce-
ptio, apud deū. ℟. Sicut mater con
ſolatur filios ſuos: ita cōſolabor vos
dicit dñs: ⁊ de Jeruſalem ciuitate
quā elegi veniet vobis auxiliū: ⁊ vi-
debitis. Et gaudebit cor veſtrū. ℣.
Dabo in ſion ſalutē, ⁊ in Jeruſalem
gloriā meā. Et gaudebit. Lcō. vj.
Quicunq; enim ſine lege peccaue-
runt: ſine lege peribunt: ⁊ quicunq;
in lege peccauerunt, per legem iu-
dica-

dicabuntur. Non enim auditores legis iuſti ſunt apud deū: ſed factores legis iuſtificabunť. Cum enim gentes que legez nō habēt, naturaliter ea que legis ſunt faciunt, ij legē no habentes, ſibi ipſis ſunt lex: q oſtendunt opus legis ſcriptū in cordibus ſuis, teſtimoniuz reddente illis conſcientia ipſorū, ⁊ inter ſe inuicē cogitationibꝰ accuſantibꝰ aut etiā defendentibus, in die cū iudicabit deꝰ occulta hoīum, ſm euangeliū meum, per Jeſum Chriſtū. ℟. Jeruſalem plantabis vineā in mōtibus tuis, ⁊ exultabis q: dies dñi veniet: ſurge ſion cōuertere ad deū tuuz: gaude ⁊ letare Jacob. Quia de medio gentiū ſaluator tuus veniet. ℣. Exulta ſatis filia ſiō: iubila filia Jeruſalem. Quia. Gloria. Quia. Scdm̄ Lucaz.

ca. 21. In illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Erūt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis: ⁊ in terris preſſura gentium pre cōfuſione ſonitus maris ⁊ fluctuū: areſcentibus hominibus pre timore ⁊ expectatione que ſuperuenient vniuerſo orbi. Et reli. Hom. beati Gregorij pape. Le. vij.

Ho. 1 Dñs ac redemptor noſter paratos nos inuenire deſiderās: ſeneſcentez mundum que mala ſequanť denunciat: vt nos ab eiꝰ amore cōpeſcat. Appropinquāte eiꝰ termino, quāte perſecutiones preueniāt innoteſcit: vt ſi deum metuere in trāquillitate nolumus: vicinū eius iudiciū vel percuſſionibus attriti timeamus. Huic etenim lectioni ſcti euangelij paulo ſuperiꝰ dñs p̄miſit dicens. Exurget gens cōtra gētem. Et quibuſdā interpoſitis, hoc quod modo audiſtis adiūxit. Et erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis: ℟. Egredieť dñs de ſamaria ad portā que reſpicit ad orientē. ⁊ veniet in Bethleez, ambulās ſup aquas redēptionis iude. Tunc ſaluꝰ erit omnis homo q: ecce veniet. ℣. Et preparabiť in miſericordia ſoliū eius, ⁊ ſedebit ſuper illud iudicans in equitate. Tunc ſaluus. Lcō. viij.

Ex his profecto oībus alia iam facta cernimus: alia in proximo ventura formidamꝰ. Nam gentez ſupra gentez exurgere: earumq̄ preſſurā terris inſiſtere: plus iam in nr̄is tribulationibꝰ, q̄ in codicibus legimꝰ. Quod terremotꝰ vrbes innumeras ſubruat: ex alijs mūdi partibus ſcitis q̄ frequenter audiuimꝰ. Peſtilentias: ſine ceſſatione patimur. ℟. Docebit nos dñs vias ſuas, ⁊ ambulabimus in ſemitis eius: Quia de Sion exibit lex, ⁊ verbum dñi de Jeruſalē. ℣. Venite, ⁊ aſcendamus ad montē dñi, ⁊ ad domum Dei Jacob. Quia de ſion. Lcō. ix.

Signa vero ī ſole, ⁊ luna, ⁊ ſtellis adhuc aperte minime vidimus: ſed quia ⁊ hec non longe ſint ab ipſa aeris iam immutatione colligimus. Quāuis priuſq̄ italia gentili gladio ferienda, tradereť, igneas acies in celo vidimus: ipſum qui poſtea fuſus eſt humani generis ſanguinem coruſcantē. Confuſio autē maris ⁊ fluctuum: nec dum noua exorta eſt. Sed cum multa iam prenunciata cōpleta ſint, dubiū non eſt quin ſequanť etiā pauca que reſtāt: quia ſequentiū rerum certitudo, eſt

prete

Digitized by Google

preteritarum exhibitio. ℟. Rex noſter adueniet Chriſtus: Quē Joannes predicauit agnum eſſe venturum. ℣. Super ipſum continebunt reges os ſuum: ipſum gentes deprecabuntur. Quem. Gloria. Quē. ℟. Rex noſter. In laudibus aña.

Ecce in nubibus celi dñs veniet cū poteſtate magna halelujah. ps. Dñs reğ. 26. Aña. Urbs fortitudinis noſtre ſion, ſaluator ponet in ea murus ⁊ antemurale: aperite portas q2 nobiſcū deus halah. ps. Jubilate. 28. Aña. Ecce apparebit dñs ⁊ nō mentietur: ſi morā fecerit expecta eū, q2 veniet ⁊ non tardabit halah. ps. Deus de⁹. 17. Aña. Montes ⁊ colles cantabunt corā deo laudem: omnia ligna ſiluarum plaudent manibus: qm̄ veniet dñs dñator in regnū eternū halah hal. Canti. Benedicite. 45. Aña. Ecce dñs nr̄ cū virtute veniet ⁊ illuminabit oculos ſeruorū ſuo℞ halah. ps. Lauda. 42. Ad bñs aã. Super ſoliū dauid ⁊ ſuper regnū eius ſedebit in eternum halah. Ad mğt aã. Beata es Maria que credidiſti: perficietur in te que dicta ſunt tibi a dño halah.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Isa. 16 Emitte agnū dñe dñatorē terre: de petra deſerti ad montē filie ſion: Et erit. Sicut auis fugiens: ⁊ pulli de nido auolantes: ſic erunt filie Moab in trāſcenſu arnon. Ini conſilium, coge concilium. Pone quaſi noctē vmbram tuam in meridie, abſcōnde fugiētes: ⁊ vagos ne prodas. Habitabunt apud te profugi mei. Moab eſto latibulū eorū: a facie vaſtatoris. Finit⁹ eſt enim puluis, conſummatus eſt miſer: defecit qui conculcabat terram. Lectio. ij.

Et preparabitur in miſericordia ſoliū: ⁊ ſedebit ſuper illud ī veritate in tabernaculo dauid, judicans ⁊ querens judiciū: ⁊ velociter reddens quod iuſtum eſt. Audiuimus ſuperbiam Moab: ſuperbus eſt valde. Superbia eius, ⁊ arrogantia eius, ⁊ indignatio eius: pluſq̄ fortitudo ei⁹. Jdcirco vlulabit Moab: ad Moab vniuerſus vlulabit. Lectio tertia.

His qui letātur ſup muros cocti lateris loquimini plagas ſuas: quoniā ſubur bana Heſebon deſerta ſunt, ⁊ vineam Sabama dñi gentium exciderunt: flagella eius vſq3 ad Jazer peruenerunt, errauerūt in deſerto. Propagines eius relicte ſunt: tranſierunt mare. Super hoc plorabo in fletu Jazer: ⁊ vineam Sabama. Ad bñs aña. De celo veniet dominator dominus, ⁊ in manu eius honor ⁊ imperiū. Ad magnificat aã. Ecce rex veniet domin⁹ terre, ⁊ ipſe auferet jugū captiuitatis noſtre.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Onus egypti. Ecce dominus aſcendet ſuper nubem leuem Isa. 19
⁊ ingredietur egyptū, ⁊ mouebuntur ſimulachra egypti a facie eius: ⁊ cor egypti tabeſcet in medio eius. Et cōcurrere faciam egyptios aduerſum egyptios, ⁊ pugnabit vir cōtra fratrem ſuum, ⁊ vir contra amicum ſuū: ciuitas aduerſus ciuitatē: regnum aduerſus regnum. Lcō. ij.

Et diſrumpet ſpūs egypti in viſceribus ei⁹: ⁊ cōſiliū eius precipitabo. Et

Digitized by Google

Et interrogabunt ſimulachra ſua ⁊
diuinos ſuos: ⁊ pytones ⁊ ariolos.
Et tradā ęgyptum in manu dñorū
crudelium, ⁊ rex fortis dñabitur eo
rum: ait dñs deꝰ exercituū. Lcō. iij.
Et areſcet aqua de mari: ⁊ fluuius
deſolabitur atqȝ ſiccabiť. Et deficiēt
flumina, attenuabuntur ⁊ ſiccabun
tur riui aggerū: Calamus ⁊ iuncus
marceſcet. Nudabitur alueus riui a
fonte ſuo, ⁊ oīs ſemētis irrigua ſic-
cabiť, areſcet ⁊ non erit. Ad bñs aň.
Super te Jeruſalem orietur dñs: ⁊
gloria eiꝰ in te videbiť. Ad mgt aň.
Vox clamātis in diſerto, parate viā
dñi, rectas facite ſemitas dei noſtri.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
Iſa. 25. Domine deus meus es tu, exal-
tabo te, ⁊ confitebor nomini
tuo: qm̄ feciſti mirabilia, cogitatio-
nes antiquas fideles amen. Quia
poſuiſti ciuitatē in tumulum, vrbē
fortē in ruinam: domus alienorum
vt non ſit ciuitas: ⁊ in ſempiternum
nō ędificetur. Super hoc laudabit
te populus fortis: ciuitas gentium
robuſtarum timebit te. Quia factus
es fortitudo pauperi, fortitudo ege-
no in tribulatione ſua: ſpes a turbi-
ne: vmbraculum ab ęſtu. Lectio. ij.
Spiritus enim robuſtorū: quaſi tur
bo impellens parietē. Sicut ęſtus
in ſiti tumultum alienorū humilia
bis: ⁊ quaſi calorē ſub nube torren-
te propagines fortium marceſcere
facies. Et faciet dñs exercituū om-
nibus populis in monte hoc conui-
uium pinguium: conuiuium vinde-
mię: conuiuim pinguium medulla-
torum: vindemię defecatę. Lcō. iij.
Et pręcipitabit in monte iſto faciē
vinculi colligati ſuper omnes po-
pulos: ⁊ telam quam orditus eſt ſu-
per vniuerſas nationes: pręcipita-
bit mortem in ſempiternum. Et au-
feret dominus deus lachrymam ab
omni facie: ⁊ opprobrium populi
ſui auferet de vniuerſa terra: quia
dñs locutus eſt. Et dicēt in die illa.
Ecce deꝰ noſter, iſte, expectabimus
eū: ⁊ ſaluabit nos. Ad bñs aň. Ecce
mitto angelum meū qui pręparabit
viā tuā ante faciē tuā. Ad mgt aňa.
Sion renouaberis: ⁊ videbis iu-
ſtum tuum, qui venturus eſt in te.
¶ Feria quinta. Lectio prima.
In die illa cantabitur canticum Iſa.
iſtud in terra iuda. Urbs forti- 26.
tudinis noſtrę ſion, ſaluator poneť
in ea murus ⁊ antemurale. Aperite
portas: ⁊ ingredietur gens iuſta cu-
ſtodiens veritatē. Vetus error abijt
Seruabis pacem, pacem quia in te
ſperauimus. Speraſtis in dño in ſe-
culis ęternis, in dño deo forti in per
petuum: qꝛ incuruabit habitantes
in excelſo, ciuitatem ſublimē humi-
liabit. Humiliabit eam vſqȝ ad ter-
ram: detrahet eā vſqȝ ad puluerem.
Conculcabit eam pes pauperum:
greſſus egenorū. Hęc dicit. Lcō. ij.
Semita iuſti recta eſt: rectus callis
iuſti ad ambulandū. Et in ſemita iu-
diciorū tuorū dñe ſuſtinuimꝰ te, no-
men tuū ⁊ memoriale tuū in deſide-
rio aīę. Anima mea deſiderauit te
in nocte: ſed ⁊ ſpū meo i pręcordijs
meis: de mane vigilabo ad te. Cum
feceris iudicia tua in terra: iuſtitiā di
ſcent oēs habitatores orbis. L. iij.
Miſe

Digitized by Google

Miſereamur impio: Et nõ diſcet iu
ſtitiã facere. In terra ſctõrũ iniqua
geſſit: non videbit gloriã dñi. Dñe,
exalteť manus tua, vt non videant:
videant ⁊ confundanť zelantes po-
puli: ⁊ ignis hoſtes tuos deuoret.
Dñe dabis nobis pacem. Omnia
enim opera nr̃a operatus es nobis.
Ad bñs añ. Tu es qui venturus es
dñe, quẽ expectamus: vt ſaluum fa-
cias populũ tuũ. Ad mĝt añ. Qui
poſt me venit ante me factꝰ eſt: cuiꝰ
nõ ſum dignus calciamẽta ſoluere.
¶ Feria ſexta. Lectio prima.
Iſa. 26. Sicut quę concepit cũ appro-
pinquauerit ad partũ: dolens
clamat in doloribus ſuis: ſic facti ſu-
mus. A facie tua domine concepi-
mus, ⁊ quaſi parturiuimus: ⁊ pepe-
rimus ſpiritum ſalutis. Iuſtitiam
nõ fecimus in terra: ideo non cecide
runt habitatores terrę. Viuẽt mor-
tui tui: interfecti mei reſurgent. Ex-
pergiſcimini ⁊ laudate qui habita-
tis in puluere: quia ros lucis ros
tuus: ⁊ terram gigantium detra-
hes in ruinam. Lectio ſecunda.
Vade populus meꝰ, intra in cubi-
cula tua: claude hoſtia tua ſuper te:
abſcondere modicum ad momen-
tum: donec pertranſeat indignatio
mea. Ecce enim dñs egredietur de
loco ſuo: vt viſitet iniquitatem ha-
bitatoris terrę cõtra eũ. Et reuela-
bit terra ſanguinẽ ſuum: ⁊ non ope-
riet vltra interfectos ſuos. Lcõ.iij.
ca. 27. In die illa viſitabit dñs in gladio
ſuo duro ⁊ grandi ⁊ forti ſuꝑ leuiatã
ſerpentem vectem: ⁊ ſuper leuiatan
ſerpentẽ tortuoſum: ⁊ occidet cetũ
qui in mari eſt. In die illa vinea me
ri cantabit ei. Ego dñs ꝗ ſeruo eã:
repente propinabo ei. Ne forte viſi-
tetur cõtra eã: nocte ⁊ die ſeruo eã.
Ad bñs añ. Dicite puſillanimis
cõfortamini: ecce dñs deꝰ veſter ve
niet. Ad mĝt añ. Cantate dño can
ticũ nouũ: laꝰ eiꝰ ab extremis terrę.
¶ Sabbato. Lectio prima.
In die illa erit dñs exercituum Iſa. 28.
corona glorię ⁊ ſertum exulta
tionis reſiduo populi ſui: ⁊ ſpiritus
iudicij ſedenti ſuper iudiciũ: ⁊ forti-
tudo reuertentibus de bello ad por-
tam. Verum hi quoqꝫ prę vino ne-
ſcierunt: ⁊ prę ebrietate errauerũt.
Sacerdos ⁊ propheta neſcierũt prę
ebrietate: abſorpti ſunt a vino: erra-
uerũt in ebrietate. Neſcierũt viden-
tẽ: ignorauerunt iudiciũ. Oẽs enim
mẽſę repletę ſũt vomitu ſordibuſqꝫ
ita vt non eſſet vltra locus. Lcõ.ij.
Quem docebit ſcientiã: ⁊ quem in-
telligere faciet auditũ? Ablactatos
a lacte: auulſos ab vberibus. Quia
manda remanda: manda remãda:
expecta reexpecta: expecta reexpe-
cta: modicum ibi modicum ibi. In
loquela eniꝫ labij ⁊ lingua altera lo
quetur ad populum iſtum cui dixit.
Hęc eſt requies mea: reficite laſſum:
⁊ hoc refrigerium meum. Lcõ.iij.
Et noluerũt audire. Et erit eis ver-
bum dñi: manda remanda, manda
remanda: expecta reexpecta, expe-
cta reexpecta, modicũ ibi modicuꝫ
ibi: vt vadant ⁊ cadant retrorſum, ⁊
conteranť ⁊ illaqueenť ⁊ capiantur.
Ad bñs añ. Leuabit dñs ſignũ in na
tionibus: ⁊ ꝯgregabit diſꝑſos iſrael.
Dñica

Digitized by Google

¶ Dñica. iij. ſabbo ꝑcedēti ad veſ.
℞. Qui venturus. iij. Ad magñat añ:
Ante me nõ eſt formatꝰ deus, ⁊ poſt
me nõ erit: q2 mihi curuabit oẽ ge-
nu: ⁊ cõfitebit omnis lingua. Oro.
AUrem tuã queſumus
dñe precibꝰ nr̃is accõ
moda: ⁊ mẽtis nr̃ę te
nebras, grã tuę viſita
tiõis illuſtra. Qui. vi.
Ad matu. inui. Surgite vigilemus
venite adoremꝰ: Q2 neſcimus horã
quando veniet dñs. Añę ps ℣. no-
cturnorũ ſicut in prima dñica. Le. j.
Iſa. 30.d HEc dicit dñs deꝰ ſctũs Iſrael.
Si reuertamini ⁊ quieſcatis:
ſalui eritis. In ſilentio ⁊ in ſpe erit
fortitudo veſtra. Et noluiſtis, ⁊ dixi
ſtis. Nequaquã: ſed ad equos fugie-
mus. Ideo fugietis: ⁊ ſup veloces
aſcẽdemꝰ. Ideo velociores erunt:
qui perſequentur vos. Mille homi
nes a facie terroris vnius, ⁊ a facie
terroris quinqꝫ fugietis: donec re-
linquamini quaſi malꝰ nauis in ver-
tice montis, ⁊ quaſi ſignũ ſup collẽ.
Hec. ℞. Ecce apparebit dñs ſuper
nubẽ candidã ⁊ cũ eo ſctõrum mil-
lia, habens in veſtimento ⁊ in femo
re ſuo ſcriptũ, Rex regũ ⁊ dñs do-
minantiũ. ℣. Apparebit in finem ⁊
nõ mẽtietur: ſi morã fecerit expecta
cũ: q2 veniẽs veniet. Rex. Lctõ. ij.
PRopterea expectat dñs vt mi
ſereatur veſtri: ⁊ ideo exalta-
bitur parcens vobis: q2 deus iudicij
dñs. Beati oẽs qui expectant eum.
Populꝰ enim ſion habitabit in Je-
ruſalem. Plorans nequaq̃ plora-
bis: Miſerãs miſerebitur tui: ad vo
cem clamoris tui ſtatim vt audierit
reſpondebit tibi. Et dabit tibi domi
nus panẽ arctũ ⁊ aquã breuẽ: ⁊ non
faciet auolare a te vltra doctorem
tuum. Hec di. ℞. Bethleem ciuitas
dei ſummi: ex te exiet dñator iſrael:
⁊ egreſſus eiꝰ ſicut a principio a die
bus ęternitatis: ⁊ magnificabitur in
medio vniuerſę terrę: ⁊ pax erit in
terra nr̃a Dum venerit. ℣. Loquet
pacem gentibus: ⁊ poteſtas eius a
mari vſqꝫ ad mare. Dum. Lctõ. iij.
ET erunt oculi tui vidẽtes prę-
ceptorem tuũ: ⁊ aures tuę au-
dient verbũ poſt tergum monentis.
Hęc via: ambulate in ea: ⁊ nõ decli-
netis ad dexterã neqꝫ ad ſiniſtrã. Et
cõtaminabis laminas ſculptiliũ ar-
genti tui: ⁊ veſtimẽtũ cõflatilis auri
tui: ⁊ diſperges ea ſicut immundiciã
menſtruatę. Egredere: dices ei. Et
dabit pluuia ſemini tuo vbicunqꝫ ſe
minaueris in terra: ⁊ panis frugum
terrę erit vberrimꝰ ⁊ pinguis. Hęc.
℞. Qui vẽturus eſt veniet ⁊ nõ tar-
dabit: iam nõ erit timor in finibꝰ no
ſtris. Quoniam ipſe eſt ſaluator no-
ſter. ℣. Deponet oẽs iniquitates no
ſtras: ⁊ proijciet omnia pctã noſtra.
Quoniam. Gloria. Quoniã. Le. iiij.
QUid ergo amplius iudęo eſt? Ro. 3.
aut quę vtilitas circũciſionis?
Multũ per omnẽ modum. Primũ
quidẽ: quia credita ſunt illis eloquia
dei. Quid enim, ſi quidã illorum nõ
crediderunt? Nunqd incredulitas
illorũ fidẽ dei euacuauit? Abſit. Eſt
autẽ deus verax: omnis autẽ homo
mendax, ſicut ſcriptũ eſt. Ut iuſtifi- Pa. 50.
ceris in ſermonibꝰ tuis: ⁊ vincas cũ
iudica-

Digitized by Google

iudicaris. Si autē iniquitas noſtra, iuſtitiā dei cōmendat: qd dicemus? Nunquid iniquus eſt deus, q infert irā? ſecundū hominē dico. Abſit. alioqnin quomodo iudicabit deus hunc mundū? ℟. Suſcipe verbum virgo Maria: quod tibi a domino per angelū trāſmiſſum eſt: cōcipies & paries deū pariter & hoiem. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Paries quidē filium & virginitatis non patieris detrimentū: efficieris grauida, & eris mater ſemper intacta. Ut bene. Lectio. v.

SI enim veritas dei in meo mēdacio abundauit in gloriā ipſius: qd adhuc & ego tanquā peccator iudicor, & nō (ſicut blaſphemamur, & ſicut aiunt quidā nos dicere) faciam⁹ mala, vt veniāt bona: quorū damnatio iuſta eſt. Quid ergo? precellim⁹ eos? Nequaq̄. Cauſati enim ſumus, iudeos & grecos, oēs ſub pctō eſſe: ſicut ſcriptū eſt, q: non eſt iuſtus quiſquā, nō eſt intelligens, non eſt requirens deum. Omnes declinauerunt, ſimul inutiles facti ſunt: nō eſt qui faciat bonū, non eſt vſq ad vnū. ℟. Egypte noli flere: q: dominator tuus veniet tibi: ante cuius conſpectū mouebuntur abyſſi. Liberare populum ſuum de manu potētie. ℣. Ecce dñator dñs cū virtute veniet. Liber. Lectio. vj.

SCimus autem qm̄ quecunq lex loquit: ijs qui in lege ſunt, loquit, vt omne os obſtruat, & ſubditus fiat omnis mundus deo: q: ex operibus legis non iuſtificabit omnis caro corā illo. Per legem enim cognitio peccati. Nūc aūt ſine lege iuſtitia dei manifeſtata eſt: teſtificata a lege & prophetis. Iuſtitia aūt dei per fidē Jeſu Chriſti in oēs & ſuper oēs qui credunt in eū: non enim eſt diſtinctio. Oēs enim peccauerunt: & egēt gloria dei, iuſtificati gratis per gratiā ipſius, per redēptionē que eſt in Chriſto Jeſu, quē propoſuit de⁹ propitiatorē per fidē in ſanguine ipſius, ad oſtēſionē iuſtitie ſue, propter remiſſionē precedentiū delictorū, in ſuſtētatione dei, ad oſtenſionē iuſtitie ei⁹ in hoc tpe: vt ſit ipſe iuſtus, & iuſtificans eum q ex fide eſt Jeſu Chriſti. ℟. Prope eſt vt veniat tēpus ei⁹, & dies eius nō elongabunt. Miſerebitur dñs Jacob, Et Iſrael ſaluabitur. ℣. Qui venturus eſt veniet & nō tardabit: iā nō erit timor in finibus nr̄is. Miſerebit. Gloria. Et Iſrael. Secundū Mattheum. ca. 11.

IN illo tempore. Cum audiſſet Joannes in vinculis opera Chriſti: mittens duos de diſcipulis ſuis ait illi. Tu es qui vēturus es an alium expectamus? Et reliqua. Hom. beati Gregorij pape. Le. vij. ho.6

QUerendum nobis eſt fratres chariſſimi, Joānes propheta & pluſq̄ propheta, qui veniente ad iordanis baptiſma dñm oſtendit dicens, ecce agn⁹ dei, ecce qui tollit peccata mundi, cur in carcere poſitus mittens diſcipulos requirit, tu es qui venturus es, an aliū expectamus: tāq̄ ſi ignoraret quē oſtēderat: & an ipſe ſit neſciat, quem ipſum eſſe prophetando, baptizādo, oſtendēdo, clamauerat. ℟. Deſcēdet dñs ſicut pluuia

Digitized by Google

pluuia in vellus Oꝛietur in diebus
eiꝰ iuſtitia ⁊ abundātia pacis. ℣. Et
adoꝛabūt eum oēs reges, oēs gen-
tes ſeruient ei. Oꝛietur in. Lcō.viij.

SEd hęc citius queſtio ſoluitꝛ: ſi
geſtę rei tempus ⁊ oꝛdo pen-
ſetur. Ad ioꝛdanis enim fluenta po-
ſitus: qꝛ ipſe redemptoꝛ mundi eſſet
aſſeruit, miſſus vero in carcerem an
ipſe veniat requirit: nō qꝛ ipſum eſſe
mundi redēptoꝛē dubitet: ſed quę-
rit vt ſciat, ſi is qui per ſe in mundū
venerat, per ſe etiā ad inferni clau-
ſtra deſcēdat. Quē enim pręcurrēs
mundo nunciauerat: hūc moꝛiēdo
ad inferos pręcurrebat. ℟. Ueni
dn̄e ⁊ noli tardare: relaxa facinoꝛa
plebis tuę: Et reuoca diſperſos in
terrā ſuam. ℣. Excita domine po-
tentiam tuam: ⁊ veni vt ſaluos fa-
cias nos. Et reuoca. Lectio nona.

AIt ergo. Tu es qui venturus
es an aliū expectamus? Ac ſi
aperte dicat. Sicut pꝛo hoīibus na-
ſci dignatus es: an etiā pꝛo hoīibus
moꝛi: ⁊ ad inferos deſcēdere digne-
ris inſinua: vt q natiuitatis tuę pꝛę-
curſoꝛ extiti, moꝛtis etiā pręcurſoꝛ
fiam: ⁊ venturū inferno te nunciē,
quē iam veniſſe mūdo nunciaui. ℟.
Ecce radix ieſſe aſcendet in ſalutem
populoꝛū, ipſū gētes depꝛecabun
tur. Et erit nomē eiꝰ gloꝛioſum. ℣.
Erit iuſtitia cingulum lumboꝛū eiꝰ
⁊ fides cinctoꝛiū renū eius. Et erit.
Gloꝛia. Et. Ecce radix. In lau. aña.

UEniet dn̄s ⁊ non tardabit, ⁊ il
luminabit abſcōdita tenebꝛa
rū: ⁊ manifeſtabit ſe ad omnes gen
tes halel̄ah. ps. Dn̄s reḡ. 26. Añ.
Jeruſalem gaude gaudio magno,
qꝛ veniet tibi ſaluatoꝛ halel̄ah. ps.
Jubilate. 28. Añ. Dabo in ſion ſalu
tē: ⁊ in Jer̄lm gloꝛiā meam hal̄lah.
ps. Deus deus. 17. Añ. Montes ⁊
oēs colles humiliabunt, ⁊ erunt pꝛa
ua in directa, ⁊ aſpera in vias pla-
nas, veni dn̄e ⁊ noli tardare hal̄ah.
ps. Benedici. 45. Añ. Juſte ⁊ pie
viuamus, expectantes beatā ſpem,
⁊ aduentum dn̄i. ps. Laudate. 42.
Ad bn̄s añ. Joānes aūt cum audiſ-
ſet in vinculis opera chꝛiſti, mittens
duos de diſcipulis ſuis ait illi: tu es
qui venturus es an alium expecta-
mus? Ad mag̃ añ. Ite, dicite Joan
ni: cęci vident, ſurdi audiunt: claudi
curantꝛ: lepꝛoſi mundantur. vel O.
Quarta feria poſt iſtam dn̄icā ſemp
ieiuniū quatuoꝛ tempoꝛū celebꝛatꝛ.
¶ Sciendū eſt etiā ꝙ añę laud. quę
infra notatę ſunt ante añas quę inci
piunt per O. debent dici per ſex fe
rias pꝛimas ante vigiliā natiui. dn̄i
ſuis pꝛopꝛijs diebus: illę ſcilicet quę
pertinēt ad ſecundā feriā in ſecunda
feria: ⁊ ſic de alijs. Laudes autē de
feria in qua celebꝛabitur feſtum ſan
cti Thomę intermittentꝛ illo anno.
¶ Feria ſecunda. Lectio pꝛima.

UE qui pꝛędaris. Nonne ⁊ ipſe Eſa.
pꝛędaberis? Et q ſpernis: nō- 33.
ne ⁊ ipſe ſperneris? Cum conſum-
maueris depꝛędationē depꝛędabe-
ris: cum fatigatus deſieris contem-
nere: contemneris. Dn̄e miſerere
noſtri: te enim expectauimus: eſto
bꝛachiū noſtrū in mane, ⁊ ſalus nr̄a
in tēpoꝛe tribulationis. A voce an-
geli fugerūt populi: ab exaltatione
tua

tua diſperſę ſunt gentes. Lectio.ij.
Et congregabuntur ſpolia veſtra ſicut colligitur brucus: velut cum foſſę plenę fuerint de eo. Magnificatus eſt dñs: qm̄ habitauit in excelſo. Impleuit ſion iudicio ꝛ iuſtitia: ꝛ erit fides in tēporibus ſuis. Diuitię ſalutis ſapientia ꝛ ſcientia: timor dñi ipſe theſaurus eius. Lectio.iij.
Ecce videntes clamabūt foris: angeli pacis amare flebunt. Diſſipatę ſunt vię: ceſſauit tranſiens per ſemitam: irritū factū eſt pactū. Proiecit ciuitates: non reputauit homines: ꝛ luxit ꝛ elanguit terra: confuſus eſt libanus ꝛ obſurduit. Et factꝰ eſt Saron ſicut deſertū: ꝛ cōcuſſa eſt Baſan ꝛ Carmelꝰ. Ad bñs aña. Egredieꝰ virga de radice ieſſe, ꝛ replebiꝰ oīs terra gloria dñi, ꝛ videbit oīs caro ſalutare dei. Ad magt̄ aū. Eleuare eleuare ꝯſurge Jeruſalē, ſolue vincula colli tui captiua filia ſion. vel ℣. ¶ Feria tertia. Lctō.j.

Iſa.42 Ecce ſeruus meus ſuſcipiā eū: electus meus cōplacuit ſibi in illo anima mea. Dedi ſpiritum meū ſuper eum: iudicium gentibus proferet. Non clamabit, neque accipiet perſonā: nec audietur foris vox eiꝰ. Calamum quaſſatum nō conteret: ꝛ linum fumigans non extinguet. In veritate educet iudicium. Non erit triſtis neq̄ turbulentus: donec ponat in terra iudicium: ꝛ legē eius inſulę expectabunt. Lectio ſcda.
Hęc dicit dñs deus: creans cęlos ꝛ extendens eos: firmans terrā ꝛ quę germinant ex ea: dans flatū populo qui eſt ſup eam: ꝛ ſpm̄ calcantibꝰ eā.

B.S.D.

Ego dñs vocaui te in iuſtitia, ꝛ apprehendi manū tuā ꝛ ſeruaui te: ꝛ dedi te in fędus populi in lucē gentiū: vt aperires oculos cęcorū, ꝛ educeres de concluſione vinctū, de domo carceris ſedētes in tenebris. Lc.iij.
Ego dñs: hoc eſt nomē meū. Gloriam meā alteri nō dabo: ꝛ laudem meā ſculptilibus. Quę prima fuerunt: ecce venerunt. Noua quoque ego annuncio: antequā oriantur audita faciā vobis. Cantate dño canticum nouū: laus eius ab extremis terrę: q̄ deſcenditis in mare ꝛ plenitudo eiꝰ, inſulę ꝛ habitatores earū. Letetur deſertum ꝛ ciuitates eius. Ad bñs aū. Tu Bethleem terra iuda nō eris minima: ex te enim exiet dux: qui regat populū meū Iſrael. Ad mgt̄ aū. Erumpant montes iucūditatē ꝛ colles iuſtitiā: q: lux mundi dñs cum potentia veniet. vel ℣.
¶ Fer. iiij. in ieiunijs q̄tuor tēporū. Ad matu. inui. Prope eſt iā dñs, Venite Adoremus. Scdm̄ Lucā.
In illo tempore. Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatē Galileę cui nomen Nazareth, ad virginē deſponſatā viro cui nomen erat Joſeph de domo dauid: ꝛ nomen virginis Maria. Et reliqua. ca. 1.
Homil. beati Ambroſij epi. Lctō.j.
Latent quidē diuina myſteria: nec facile iuxta propheticū dictū quiſq̄ hominum poteſt ſcire conſiliū dei. Sed tñ ex cęteris factis atq̄ pręceptis dñi ſaluatoris: poſſumus intelligere, ꝛ hoc propenſioris fuiſſe cōſilij: q̄ ea potiſſimum electa eſt: vt dñm pareret: quę erat deſponſata

h viro.

viro. Cur autẽ non anteq̃ deſponſa
retur impleta eſt? foꝛtaſſe ne diceret
ur q conceperat ex adulterio. ℞.
Clama in foꝛtitudine qui annũcias
pacem in Jeruſalẽ. Dic ciuitatibus
iude ⁊ habitatoꝛibus ſion: ecce de⁹
noſter quẽ expectabam⁹ adueniet.
℣. Super montem excelſuȝ aſcẽde
tu qui euangelizas ſion: exalta in foꝛ
titudine vocẽ tuam. Dic. Lectio. ij.

Et bene vtrũqȝ poſuit ſcriptu
ra: vt ⁊ deſponſata eſſet, ⁊ vir
go. Uirgo, vt expers virilis conſoꝛ
tij videret: deſponſata, ne temera
te virginitatis adureretur infamia,
cui grauis aluus coꝛruptele videre
tur inſigne pꝛeferre. Maluit autem
dñs aliquos de ſuo oꝛtu, quã de ma
tris pudoꝛe dubitare. Sciebat eniȝ
teneraȝ eſſe virginis verecundiã: ⁊
lubꝛicã famaȝ pudoꝛis: nec putauit
oꝛtus ſui fidẽ matris iniurijs aſtruẽ
dam. Seruat itaq; ſancte Marie ſi
cut pudoꝛe integra, ita inuiolabilis
opinione virginitas. Opoꝛtet enim
ſctõs ⁊ ab his teſtimonium habere
qui foꝛis ſunt. ℞. Oꝛietur ſtella ex
Jacob, ⁊ exurget homo de iſrael, ⁊
cõfringet oẽs duces alienigenaruȝ.
Et erit omnis terra poſſeſſio ei⁹. ℣.
Et adoꝛabunt eum oẽs reges: oẽs
gentes ſeruient ei. Et erit. Lctõ. iij.

Nec decuit ſiniſtra opinione vir
ginibus viuentibus velamen
excuſationis relinqui: q̃ iſamia quo
que mater domini vreretur. Quid
aũt iudeis, quid herodi poſſet aſcri
bi: ſi natum ex adulterio viderentur
perſequi? Queadmodũ aũt ipſe di
ceret, non veni legẽ ſoluere, ſi vide
retur incepiſſe a legis iniuria: cum
partus innupte lege damnetur? ℞.
Egredietur dñs ⁊ pꝛeliabitur ↄtra
gentes. Et ſtabunt pedes eius ſupꝛa
montes oliuarum ad oꝛientẽ. ℣. Et
eleuabitur ſuper oẽs colles: ⁊ fluent
ad eum omnes gentes. Et ſtabunt
pedes. Gloꝛia. Et ſtabunt pedes.

Pꝛedicta tria ℞ia ⁊ alia que ſequũ
tur feria. vj. ⁊ ſabbato dici tñ debẽt
in dieb⁹ i quib⁹ notata ſunt niſi feſtũ
ſcti Thome in ſequenti. vj. feria vel
ſabbato euenerit: tũc eniȝ ℞ia illi⁹
diei in. v. feria dicent. Homilia vero
diei in quo feſtũ euenerit omittetur.
Ad benedictus aña. Miſſus eſt ga
briel angelus ad Mariam virgineȝ
deſponſatam Joſeph. Oꝛatio.

Feſtina queſumus dñe ne tar
daueris: ⁊ auxilium nobis ſu
perne virtutis impende: vt aduen
tus tui conſolationibus ſubleuẽtur:
qui in tua pietate cõfidunt. Qui vi.
Hec oꝛo dicat ad laudes tantum: ad
alias autẽ hoꝛas oꝛo dñicalis. Idẽ
fiat de oꝛonibus q̃ ſequũtur feria. vj.
⁊ ſabbato. Ad magt aña. Quõ fiet
iſtud angele dei, q: virũ in cõcipien
do non pertuli? audi Maria virgo
Chꝛiſpũs ſanctus ſupueniet in te: ⁊
virt⁹ altiſſimi obũbꝛabit tibi. vel Q.
¶ Fer. v. inui. Regẽ venturũ. Le. j. Iſa.

Et nunc hec dicit dñs creans 43.
te Jacob: ⁊ foꝛmãs te Iſrael.
Noli timere: q: redemi te: ⁊ vocaui
te nomine tuo. Meus es tu. Cum
tranſieris per aquas, tecũ ero: ⁊ flu
mina nõ operient te. Cum ambula
ueris in igne nõ cõbureris: ⁊ flãma
non ardebit in te: quia ego dñs deus
tuus

Digitized by Google

tuus ſanctus Iſrael, ſaluatoꝛ tuus. Dedi ꝓpitiationē tuā egyptum: ethiopiam ⁊ ſabba ꝓ te. Lectō.ij.
Ex quo honoꝛabilis factus es in oculis meis ⁊ glorioſus: ego dilexi te. Et dabo homines ꝓ te: ⁊ populos ꝑ anima tua. Noli timere quoniam ego tecum ſum: ab oriente adducam ſemen tuum, ⁊ ab occidente congregabo te. Dicam aquiloni da, ⁊ auſtro noli ꝓhibere: affer filios meos de longinquo: ⁊ filias meas ab extremis terre. Lectō.iij.
Et oēm qui inuocat nomē meū, in gloriam meā creaui eum: formaui eum, ⁊ feci eum. Educ foras populum cecum ⁊ oculos habentem: ſurdum, ⁊ aures ei ſunt. Omnes gentes cōgregate ſunt ſimul: ⁊ collecte ſunt tribus. Hec dicit. Ad bñs aña. Vigilate animo: in ꝓximo eſt dñs deus noſter. Ad mgtaū. Letamini cum Jeruſalem ⁊ exultate in ea oēs qui diligitis eam in eternū. vel O.
¶ Fer.vj.iiij. Prope eſt. Sm lucā.

ca. 1. In illo tpe. Exurgens Maria abijt in montana cū feſtinatione in ciuitatē Juda: ⁊ intrauit in domū Zacharie: ⁊ ſalutauit eliſabeth. Et rel. Homilia Origenis. Lectō.j.
Meliores ad deteriores veniunt: vt eis ex aduentu ſuo aliquid tribuant emolumenti: ſic ⁊ ſaluatoꝛ venit ad Joannē vt ſanctificaret baptiſma illius: ⁊ Maria ſtatim vt audiuit angelū nunciantē ꝙ cōceperit ſaluatorē: ⁊ ꝙ cognata illiꝰ Eliſabeth haberet in vtero: conſurgens cum feſtinatione venit in montana ⁊ ingreſſa eſt domum Eliſabeth. Jeſus vero qui in vtero illius erat: feſtinabat adhuc in ventre matris Joannem poſitum ſanctificare. ℞. Precurſoꝛ ꝓ nobis ingreditur: agnus ſine macula ſm oꝛdinem Melchiſedech pontifex factus: In eternū ⁊ in ſeculum ſeculi. ℣. Ipſe eſt rex iuſtitie: cuius generatio non habet finem. In eternum ⁊ in. Lectio.ij.
Oportebat quoq Mariā cū dei ꝓle digniſſima, poſt alloquium dei ad montana cōſcendere: ⁊ in ſublimioꝛibus cōmoꝛari. Debuerat etiā cum eſſet ſolicita, non pigra properare ſolicitudine: ⁊ ſpiritu ſancto plena ad ſublimioꝛa perduci: ⁊ virtute dei ꝓtegi, a qua fuerat obumbꝛata. Venit ergo in ciuitatem iude, ⁊ in domū Zacharie, ⁊ ſalutauit Eliſabet. Factum eſt autē cum audiſſet ſalutationem Marie Eliſabeth, exultauit infans in vtero eiꝰ: ⁊ repleta eſt ſpū ſancto. ℞. Modo veniet dominator dominus: Et nomen eiꝰ Emmanuel vocabit. ℣. Orietur in diebus eiꝰ iuſtitia ⁊ abundantia pacis. Et nomen. Lcō.iij.
Non eſt itaq dubiū, quin que tunc repleta eſt ſpiritu ſancto: propter filium ſit repleta. Neqꝫ mater primum, ſpm ſanctum meruit: ſed cū Joannes adhuc clauſus in vtero ſanctum ſpm recepiſſet: tunc ⁊ illa poſt ſanctificationē filij, repleta eſt ſpiritu ſancto: ⁊ clamauit voce magna ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Et vnde mihi hoc vt veniat mater dñi mei ad me? Ideſt, quid boni feci, que opera mea tan-

ta ſunt:per quã iuſtitiam:ex quibus
bonis,de qua fidelitate mentis hoc
merui: vt mater domini mei veniat
ad me. ℟.Uidebunt gentes iuſtum
tuum,⁊ cuncti reges inclytũ tuum.
Et vocabitur tibi nomen nouũ; qđ
os domini nominauit. ℣.Et eris co
rona glorię in manu domini: ⁊ dia-
dema regni in manu dei tui. Et vo-
cabitur:Gloria.Et vo. Ad bñs añа.
Ex quo facta eſt vox ſalutatiõis tuę
in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio
infans in vtero meo. Oratio.

Excita quęſumus dñe potentiã
tuaz ⁊ veni:vt hi qui in tua pie
tate confidunt: ab omni citius ad-
uerſitate liberentur. Qui viuis. ⁊c.
Ad mgt añа.Beata es Maria quę
credidiſti:perficientur in te quę di-
cta ſunt tibi a dño haleluiah. vel O.
¶ Sabbo iiij. Prope ẽ. Sm lucã.
Lu. 3. ANno quintodecimo imperij
Tyberij Cęſaris, procurante
pontio Pylato Judęam, Tetrar-
cha autẽ Galileę Herode, Philip-
po autez fratre eius tetrarcha Itu-
ręę ⁊ Traconitidis regionis, ⁊ Ly-
ſania Abilinę tetrarcha: ſub princi-
pibus ſacerdotũ Anna ⁊ Caypha:
factum eſt verbuz dñi ſup Joannez
Zacharię filium in deſerto. Et rel.
Hom. beati Gregorij papę. Lctõ. j.
Hom. 20 REdemptoris pręcurſor,quo tẽ
pore verbum prędicationis ac
ceperit:memorato Romanę reipu
blicę principe, ⁊ iudęę regibus deſi
gnatur. Quia illuz prędicare venie
bat,qui ex iudęa quoſdaz,⁊ multos
ex gentibus redempturus erat: per
regẽ gentium ⁊ principes iudęoꝛuz
prędicationis eius tẽpoꝛa deſignan
tur. Quia autẽ gentilitas colligẽda
erat, ⁊ iudęa pro culpa perfidię di-
ſpergẽda:ipſa quoqꝫ deſcriptio ter-
reni principatus oſtendit:qm̃ ⁊ in ro
mana republica vnus pręfuiſſe de-
ſcribitur,⁊ in iudeę regno per quar
tam partez plurimi principabatur.
Uoce eteniz redẽptoꝛis nr̃i dicitur.
Omne regnum in ſemetipſum diui-
ſum deſolabitur. Liquet ergo, ꝙ ad
finem regni iudęa puenerat:quę tot
regib⁹ diuiſa ſubiacebat. ℟.Emitte
agnum dñe dominatoꝛem terrę:de
petra deſerti, Ad montẽ filię ſiõ. ℣.
Ex ſion ſpecies decoꝛis eius: de⁹ no
ſter manifeſte veniet. Ad. Lctõ. ij.
APte quoqꝫ non ſoluz ſub qui
bus regibus, ſed etiã ſub qui-
bus ſacerdotibus actum ſit demon-
ſtratur: vt quia illum Joannes bapti-
ſta pręedicabat, qui ſimul rex ⁊ ſacer
dos exiſteret:Lucas euãgeliſta prę-
dicationis eius tẽpoꝛa per regnum
⁊ ſacerdotium deſignauit. Et venit
in oẽm regionẽ Joꝛdanis: ꝓdicans
baptiſmum penitentię: Non ſolum
pręedicauit,veruetiã quibuſdã de-
dit,ſed tñ baptiſmum ſuũ in remiſ-
ſionem pctõꝝ dare non potuit. Re
miſſio etenim peccatoꝝ:in ſolo no-
bis chriſti baptiſmate tribuitur. ℟.
Germinauerunt campi eremi ger-
men odoꝛis Iſrael:qꝛ ecce deus no
ſter cum virtute veniet.Et ſplendoꝛ
eius cũ eo. ℣.Ecce dominatoꝛ dñs
cuz virtute veniet, Et ſplen. Le. iij.
NOtandum itaqꝫ ꝙ dicitur,prę
dicans baptiſmum penitentię
in remiſſionẽ peccatorum: quoniaz
baptiſ-

baptiſmuꝫ qđ peccata ſolueret, q2 dare non poterat prędicabat: vt ſicut incarnatū verbum patris pręcurrebat verbo prędicationis, ita baptiſmuꝫ pęnitentię quo peccata ſoluunt, pręcurreret ſuo baptiſmate quo pctā ſolui non poſſunt: vt q2 eius ſermo pręcurrebat pręſentiaꝫ redemptoris: ipſum quoqꝫ eius baptiſma pręcedēdo fieret vmbra veritatis. ℟. Radix ieſſe q exurget iudicare gentes, in eum gentes ſperabunt. Et erit nomen eius benedictum in ſecula. ℣. Super quem continebunt reges os ſuum: ipſum gentes deprecabunt. Et erit nomē ei⁹. Gloria. In ſecula. Ad bñs añ. Omnis vallis implebitur, ⁊ omnis mons ⁊ collis humiliabitur: ⁊ videbit omnis caro ſalutare Dei. Oro.

Deus qui conſpicis quia ex noſtra prauitate affigimur: concede propitius: vt ex tua viſitatione cōſolemur. Qui viuis ⁊ regnas.

¶ Dominica quarta ſabbato pręcedenti ad veſperas ℟. Non auferetur. ij. Ad mḡt añā. O. Oratio.

Excita dñe potentiā tuā ⁊ veni: ⁊ magna nobis virtute ſuccurre: vt per auxiliuꝫ gratię tuę qđ noſtra peccata prępediunt, indulgentia tuę propitiationis acceleret. Qui viuis ⁊ reg. Ad matuti. inui. Ecce iā venit plenitudo tpis in quo miſit de⁹ filiū ſuuꝫ natū de virgine: factuꝫ ſub lege. Venite adoremus. Añę ps. ⁊ ℣. noctur. ſicut in prima dominica: excepto ꝙ tertius verſiculus non dicetur ſi vigilia natalis domini hac die euenerit. Lectio. j.

Audite me q ſequimini quod Iſa. 51. iuſtū eſt: ⁊ quęritis dñm. Attendite ad petrā vnde exciſi eſtis: ⁊ ad cauernā laci de qua pręciſi eſtis. Attendite ad Abraham patreꝫ veſtrum: ⁊ ad Sarā quę peperit vos. q2 vnū vocaui eum, ⁊ benedixi ei, ⁊ multiplicaui eum. Cōſolabit ergo dñs ſion: ⁊ conſolabitur oēs ruinas eius. Et ponet deſertum eius quaſi delitias: ⁊ ſolitudinē eius quaſi ortum dñi. Gaudium ⁊ lętitia inuenietur in ea: gratiarum actio ⁊ vox laudis. Hęc di. ℟. Canite tuba in ſion: vocate gentes: annunciate populis ⁊ dicite. Ecce deus ſaluator noſter adueniet. ℣. Annunciate in finibus terrę: ⁊ in inſulis quę procul ſunt dicite. Ecce. Lectio. ij.

Attendite ad me popule me⁹: ⁊ tribus mea me audite: quia lex a me exiet: ⁊ iudiciū meuꝫ in lucem populorū requieſcet. Prope eſt iuſtus me⁹: egreſſus eſt ſaluator meus: ⁊ brachia mea populos iudicabunt. Me inſulę expectabunt: ⁊ brachiū meuꝫ ſuſtinebunt. Leuate in cęlum oculos veſtros: ⁊ videte ſub terra deorſum: quia cęli ſicut fumus liqueſcent: ⁊ terra ſicut veſtimentū atteretur: ⁊ habitatores ei⁹ ſicut hęc interibūt. Salus aūt mea in ſempiternum erit: ⁊ iuſtitia mea non deficiet. Hęc. ℟. Non auferet ſceptrum de iuda ⁊ dux de femore ei⁹, donec veniat q mittend⁹ eſt. Et ipſe erit expectatio gētiū. ℣. Pulchriores ſunt oculi ei⁹ vino: ⁊ dētes eius lacte candidiores. Et. Lcō. iij.

Digitized by Google

Audite me qui ſcitis iuſtũ: po-
pulus meus lex mea in corde
eorum. Nolite timere opprobrium
hominum: ⁊ blaſphemias eorũ ne
metuatis. Sicut enim veſtimentũ:
ſic comedet eos vermis: ⁊ ſicut la-
nam, ſic deuorabit eos tinea. Salus
autẽ mea in ſempiternũ erit: ⁊ iuſti-
tia mea in generationes generatio
num. Hec. ℞. Me oportet minui
illum autem creſcere: qui poſt me
venit ante me factus eſt. Cuius nõ
ſum dignus corrigiam calciamenti
ſoluere. ℣. Ego baptizo vos aqua:
ille aũt baptizabit vos ſpiritu ſctõ.
Cuius. Gloria. Cuius. Lcõ.iiij.
Ro. 4. Quid ergo dicemus inueniſſe
Abraham patrẽ noſtrum ſm
carnẽ? Si enim Abrahã ex operib'
legis iuſtificatus eſt: habet gloriam,
ſed nõ apud deum. Quid enim dicit
ſcriptura? Credidit Abrahã deo: ⁊
Gen. 15. reputatum eſt illi ad iuſtitiã. Ei aũt
qui operatur: merces nõ imputatur
ſm gratiã: ſed ſm debitum. Ei ve-
ro qui non operatur, credenti autẽ in
eum qui iuſtificat impium: reputatur
fides eius ad iuſtitiã ſm propoſitũ
gratie dei: ſicut ⁊ Dauid dicit bea-
titudinẽ hoĩs, cui deus accepto fert
iuſtitiã ſine operibus, Beati quorũ
Ps. 31. remiſſe ſunt iniquitates: ⁊ quorum
tecta ſunt peccata. Beatus vir cui
nõ imputauit dñs peccatũ. ℞. Ecce
iam venit plenitudo tẽporis, in quo
miſit deus filiũ ſuũ in terris natũ de
virgine, factũ ſub lege. Ut eos qui
ſub lege erant redimeret. ℣. Pro-
pter nimiã charitatẽ ſuam qua dile
xit nos deus: filiũ ſuũ miſit in ſimili
tudinẽ carnis peccati. Ut eos. L.v.
Beatitudo ergo hec, in circun-
ciſione tantum manet, an etiã
in preputio? Dicim' enim q repu-
tata eſt Abrahe fides ad iuſtitiam.
Quomodo ergo reputata ẽ ei? i cir
cunciſione, an in preputio? Non in
circunciſione, ſed in preputio. Et ſi
gnum accepit circunciſionis, ſigna-
culum iuſtitie fidei que eſt in prepu
tio: vt ſit pater oĩum credentiũ per
preputiũ, vt reputetur ⁊ illis ad iuſti-
tiã: ⁊ ſit pr̃ circunciſionis, non ijs tm̃
qui ſunt ex circunciſione, ſed qui ſe
ctantur veſtigia fidei, que eſt in pre
putio pr̃is noſtri Abrahe. Nõ enim
per legẽ, promiſſio Abrahe aut ſe-
mini ei', vt heres eſſet mũdi: ſed p
iuſtitiam fidei. ℞. Uirgo Iſrael re-
uertere ad ciuitates tuas: vſquequo
dolẽs auerteris: generabis dñm ſal
uatorẽ oblationẽ nouã: in terra am
bulabunt hoĩes In ſaluationem. ℣.
In charitate ppetua dilexi te: ideo
attraxi te miſerãs. In ſalua. L.vi.
Si enim qui ex lege, heredes
ſunt: exinanita eſt fides, aboli
ta eſt promiſſio. Lex enim irã ope-
ratur. Ubi enim nõ eſt lex: nec pre-
uaricatio. Ideo ex fide: vt ſm gra
tiam firma ſit pmiſſio omni ſemini,
nõ ei qui ex lege eſt ſolũ, ſed ⁊ ei qui
ex fide eſt Abrahe, qui pater eſt om
nium noſtrũ, ſicut ſcriptum eſt. Pa-
trem multarũ gentium poſui te an
te deum, cui crediſti qui viuificat
mortuos: ⁊ vocat ea que non ſunt,
tanq̃ ea que ſunt: qui contra ſpem
in ſpẽ credidit, vt fieret pater mul-
tarum gentium, ſm quod dictũ eſt,

Digitized by Google

Sic erit ſemen tuũ ſicut ſtelle celi. ℟. Juraui dicit dñs: vt vltra iam non iraſcar ſuper terram: montes enim ⁊ colles ſuſcipient iuſtitiam meã: ⁊ teſtamentum pacis erit In Jeruſalẽ. ℣. Juxta eſt ſalus mea vt veniat: ⁊ iuſtitia mea vt reueleť. In Jeruſalem. Glria. In Jerlm.

Quando vigilia natalis domini in hac dñica euenerit: tres vltime lectiones fiãt de homilia vigilie: hec aũt homilia non legatur illo anno.

Secundum Joannez. Lectio. vij.

ca.1. In illo tempore. Miſerunt iudei ab Jeroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad Joannẽ: vt interrogarẽt eum. Tu quis es? Et reliqua.

Homilia beati Gregorij pape.

ho.7. Ex huius nobis lectionis verbis fratres chariſſimi Joãnis humilitas cõmendatur: qui cum tante virtutis eſſet, vt Chriſtus credi potuiſſet: elegit ſolide ſubſiſtere in ſe, ne humana opinione raperetur inaniter ſuper ſe. Nam cõfeſſus eſt: ⁊ nõ negauit. Confeſſus eſt: q2 non ſum ego Chriſtus. Sed qui dixit nõ ſuz, negauit plane quod non erat: ſed non negauit quod erat vt veritatẽ loquens, eius membrũ fieret, cuius ſibi nomen fallaciter nõ vſurparet. ℟. Nõ diſcedimus a te, viuificabis nos dñe, ⁊ nomen tuum inuocabimus: oſtende nobis faciẽ tuam. Et ſalui erimus. ℣. Memento noſtri dñe in beneplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo. Et. Lcõ. viij.

Sed cum ex lectione, alia redẽptoris noſtri ſentẽtia ad mentem reducit: ex huius nobis lectionis verbis queſtio valde implexa generať. Alio quippe in loco inquiſitus a diſcipulis dñs de aduentu Elie: reſpondit. Elias iam venit: ⁊ nõ cognouerunt eum: ſed fecerunt in eum quecunq3 voluerunt. Et ſi vultis ſcire: Joãnes ipſe eſt Elias. Requiſitus aũt Joãnes dicit. Nõ ſum Elias. Quid eſt hoc frẽs chariſſimi: q2 qđ veritas affirmat, hoc ꝑpheta veritatis negat? ℟. Intuemini quãtus ſit iſte qui ingrediť ad ſaluãdas gẽtes: ipſe eſt rex iuſtitie. Cuius generatio nõ habet finẽ. ℣. Precurſor pro nobis ingrediť: ſm ordinẽ Melchiſedech pontifex factus eſt in eternũ. Cuius. Lcõ. ix.

Sed ſi ſubtiliter veritas ipſa requiratur: hoc qđ inter ſe contrariũ ſonuit, quõ contrarium non ſit inuenitur. Ad Zachariã nãq3 de Joãnis promiſſione angelus dicit. Ipſe precedet ante illum in ſpiritu ⁊ virtute Elie. Qui idcirco venturus in ſpũ ⁊ virtute Elie dicitur: q2 ſicut Elias ſecundũ dñi aduentum preueniet: ita Joãnes preuenit primum. Sicut ille precurſor ventur9 eſt iudicis: ita iſte precurſor factus eſt redemptoris. Joãnes igitur in ſpiritu Elias erat: in perſona Elias nõ erat. ℟. Montes Iſrael ramos veſtros expandite ⁊ florete ⁊ fruct9 facite. Prope eſt vt veniat dies domini. ℣. Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluant iuſtũ: aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatorez. Prope eſt. Gloria. Mõtes Iſrael. In laudi.

Canite tuba in ſion: q2 prope eſt dies dñi: ecce veniet ad ſal-

ſaluandū nos halłab halł. ps. Dñs regna.26. Añ. Ecce veniet deſideratus cunctis gentibus: ⁊ replebit gloria domus dñi halłab. ps. Jubilate.28. Añ. Erūt praua in directa, ⁊ aſpera in vias planas: veni dñe ⁊ noli tardare halłab. ps. Deus deus meus.16. Añ. Dñs veniet occurri te illi dicentes, magnū principiuʒ, ⁊ regni ei⁹ nō erit finis: deus fortis: dñator: princeps pacis halłab halł. Canti. Benedicite.45. Añ. Omnipotēs ſermo tuus dñe a regalibus ſedib⁹ venit, hal. ps. Laudate.41. Ad bñs añ. Aue Maria gratia plena dñs tecum: benedicta tu in mulieribus, halłab. Ad magt̄ aña. O.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Iſa. 54. Lauda ſterilis quę non paris: decanta laudē ⁊ hinni quę nō pariebas: quoniam multi filij deſertę magis quam eius quę habebat virum: dicit dñs. Dilata locuʒ tentorij tui: ⁊ pelles tabernaculorum tuorū extende. Ne parcas: longos fac funiculos tuos: ⁊ clauos tuos conſolida. Ad dexteram enim ⁊ ad lęuam penetrabis: ⁊ ſemen tuum gentes hęreditabit: ⁊ ciuitates deſertas inhabitabit. Hęc di. Lcō.ij. Noli timere: quia nō confundēris neq́ erubeſces. Non enim te pudebit, quia confuſionis adoleſcentię tuę obliuiſceris, ⁊ opprobrij viduitatis tuę nō recordaberis amplius: q2 dñabit tui q fecit te. Dñs exercituū nomē eius: ⁊ redēptor tuus ſanctus Jſrael: deus oīs terrę vocabitur. Quia vt mulierē derelictam ⁊ mœrentē ſpū, vocauit te dñs: ⁊ vxorez ab adoleſcētia abiectā. Lco.iij. Dixit deus tuus. Ad punctum in modico dereliqui te: ⁊ in miſerationibus magnis congregabo te. Jn momento indignationis abſcondi faciē meam parumper a te: ⁊ in miſericordia ſēpiterna miſert⁹ ſuʒ tui. Ad bñs añ. Dicit dñs: pęnitentiā agite: appropinquabit enim regnū celorum. Halłab. Ad magt̄ aña. O.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Iſa. 64. Utinam dirumperes cęlos: ⁊ deſcēderes. A facie tua montes defluerēt: ſicut exuſtio ignis tabeſcerent, aquę arderēt igni: vt notum fieret nomen tuum inimicis tuis: a facie tua gētes turbarentur. Cum feceris mirabilia: nō ſuſtinebim⁹: Deſcēdiſti: ⁊ a facie tua montes defluxerunt: A ſeculo nō audierunt, neque auribus perceperunt. Oculus nō vidit deus, abſq́ te: quę pręparaſti expectantib⁹ te. Occurriſti lętanti, ⁊ facienti iuſtitiā: in vijs tuis recordabunt tui. Hęc. Lcō.ij. Ecce tu iratus es, ⁊ peccauim⁹: in ipſis fuimus ſemper: ⁊ ſaluabimur. Et facti ſum⁹ vt immundi oēs nos: quaſi pannus menſtruatę vniuerſę iuſtitię noſtrę. Et cecidimus quaſi foliū vniuerſi: ⁊ iniquitates noſtrę quaſi ventus abſtulerunt nos. Nō eſt qui inuocet nomen tuū, qui conſurgat ⁊ teneat te. Abſcondiſti faciem tuam a nobis: ⁊ alliſiſti nos in manu iniquitatis noſtrę. Lcō.iij. Et nūc dñe pater noſter es tu: nos vero lutuʒ: ⁊ fictor noſter tu: ⁊ opera manuū tuarum omnes nos. Ne iraſcaris dñe ſatis: ⁊ ne vltra memineris

neris iniquitatis noſtrę. Ecce reſpi
ce popul⁹ tuus oẽs nos. Ciuitas ſcti
tui facta ẽ deſerta: ſyõ deſerta facta
eſt: Jeruſalẽ deſolata. Ad bñs añа.
Cõſurge, cõſurge: induere fortitu-
dinẽ brachium dñi. Ad mgt añ. O.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
Iſa. 65. VOs qui dereliquiſtis dñm, qui
obliti eſtis montem ſanctum
meũ, qui ponitis fortunę menſaʒ ꝛ
libatis ſuper eaʒ, numerabo vos in
gladio: ꝛ oẽs in cęde corruetis: pro
eo ꝙ vocaui, ꝛ nõ reſpondiſtis: lo-
cutus ſum ꝛ nõ audiſtis: ꝛ facieba-
tis maluʒ in oculis meis, ꝛ quę no-
lui elegiſtis. Propter hoc hęc dicit
dñs deus. Ecce ſerui mei comedẽt,
ꝛ vos eſurietis: ecce ſerui mei bi-
bent, ꝛ vos ſitietis: ecce ſerui mei
lętabuntur, ꝛ vos confundemini:
ecce ſerui mei laudabunt prę exul-
tatione cordis: ꝛ vos clamabitis
prę dolore cordis: ꝛ prę ꝯturbatio
ne ſpiritus vlulabitis. Lectio.ij.
Et dimittetis nomen veſtrũ in iu-
ramentũ electis meis: ꝛ interficiet
te dñs deus. Et ſeruos ſuos voca-
bit nomine alio: in quo qui benedi
ctus eſt ſuper terram benedicetur
in dño amen. Et qui iurat in terra:
iurabit in deo: qꝛ obliuioni traditę
ſunt anguſtię priores: ꝛ qꝛ abſcõdi
tę ſunt ab oculis noſtris. Lectio.iij.
Ecce enim ego creo cęlos nouos
ꝛ terrã nouã: ꝛ non erunt in memo
ria priora, ꝛ nõ aſcendẽt ſuper coꝛ
ſed gaudebitis ꝛ exultabitis vſqꝫ in
ſempiternum in his quę ego creo.
Quia ecce ego creo Jeruſalẽ exul
tationem: ꝛ populũ eius gaudium.
Et exultabo in Jeruſalem ꝛ gau-
debo in populo meo: ꝛ non audiet
i ea vltra vox flet⁹, ꝛ vox clamoris.
Ad bñs añ. Ponent dño gloriam,
ꝛ laudẽ eius in inſulis nunciabunt:
quia ecce veniet ꝛ non tardabit.
Ad magt añ: O. ¶ Feria.v. Lcõ.j.
Hec dicit dñs. Cęlũ ſedes mea: Iſa. 66.
ꝛ terra ſcabellũ pedũ meorũ.
Quę eſt iſta domus quã ędificabi-
tis mihi: ꝛ quis eſt iſte locus requie
tionis meę? Omnia hęc man⁹ mea
fecit: ꝛ facta ſunt vniuerſa iſta dicit
dñs. In queʒ autẽ reſpiciã niſi ad
pauperculũ ꝛ cõtritũ ſpiritu: ꝛ tre-
mentem ſermones meos? Qui im-
molat bouẽ, quaſi qui interficiat vi
rum: qui mactat pecus, quaſi qui
excerebret canem: qui offert obla-
tionem, quaſi qui ſanguinẽ ſuillum
offerat: qui recordat thuris, quaſi q
benedicat idolo. Hęc dicit. Lcõ.ij.
Hęc omnia elegerunt in vijs ſuis:
in abominationibus ſuis anima eo
ruʒ delectata eſt. Unde ꝛ ego eligã
illuſiones eorũ, ꝛ quę timebant ad
ducam eis: qꝛ vocaui ꝛ nõ erat qui
reſponderet, locutus ſum ꝛ non au
dierunt: fecerunt ꝙ malũ in oculis
meis, ꝛ quę nolui elegẽre. Lcõ.iij.
Audite verbũ dñi: qui tremitis ad
verbũ eius. Dixerũt fratres veſtri
odientes vos: ꝛ abijciẽtes propter
nomen meũ. Glorificetur domin⁹
ꝛ videbimus in lętitia veſtra. Ipſi
autem confundentur. Ad bñs añ.
Conſolamini conſolamini popule
me⁹, dicit deus vr̃. Ad mgt aña. O. Iſa. 66.
¶ Feria ſexta. Lectio prima.
LEtamini cũ Jeruſalẽ, ꝛ exul-
tate

Digitized by Google

tate in ea: omnes qui diligitis eam. Gaudete cum ea gaudio vniuerſi q lugetis ſup eã: vt ſugatis ⁊ repleamini ab vberib⁹ cõſolationis ei⁹: vt mulgeatis ⁊ delitijs affluatis ab oĩmoda gloria eius. Quia hec dicit dñs. Ecce ego declinabo ſuper eã quaſi fluuiũ pacis: ⁊ quaſi torrentẽ inundantẽ gloriã gentiũ quã ſugetis. Ad vbera portabimini: ⁊ ſup genua blandient vobis. Hec. Lctõ. ij.

Quomodo ſi cui mater blãdiatur ita ego cõſolabor vos: ⁊ in Jeruſalem cõſolabimini. Uidebitis ⁊ gaudebitis ⁊ gaudebit cor veſtrũ: ⁊ oſſa veſtra quaſi herba germinabũt. Et cognoſcent manus dñi a ſeruis eius: ⁊ indignabitur inimicis ſuis. Quia ecce dñs in igne veniet: ⁊ quaſi turbo quadrige eius: reddere in indignatione furorẽ ſuũ, ⁊ increpationẽ ſuã in flãma ignis. Quia in igne dñs diiudicabit, ⁊ in gladio ſuo ad omnẽ carnem: ⁊ multiplicabuntur interfecti a dño. Hec dicit. Lcõ. iij.

Et annunciabunt gloriã meã gentibus, ⁊ adducẽt omnes fratres veſtros de cunctis gentibus donum dño, in equis ⁊ in quadrigis, ⁊ in lecticis, ⁊ in mulis, ⁊ in carrucis, ad montẽ ſanctũ meũ Jeruſalem dicit dñs: quomodo ſi inferãt filij Iſrael munus in vaſe mundo in domum dñi. Et aſſumam ex eis in ſacerdotes ⁊ leuitas: dicit dñs. Ad bñs añ. Dies dñi ſicut fur ita in nocte veniet, ⁊ vos eſtote parati: q2 qua hora nõ putatis fili⁹ hominis veniet. Ad nigram. O. Añe dicende in laudibus per ſex ferias ante vigiliam natalis dñi ſm ordinem feriarum.

Feria ſecunda. In laudibus añ.

Ecce veniet dñs princeps regũ terre: beati q parati ſunt occurrere illi. ps. Miſere. 14. Añ. Duz venerit filius hominis putas inueniet fidem ſuper terram? ps. Uerba. 1. Añ. Ecce iam venit plenitudo temporis, in quo miſit deus filiũ ſuũ in terris. ps. De⁹ deus. 17. Añ. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ ſaluatoris. Canti. Confitebor. 42. Añ. Egredietur dominus de loco ſancto ſuo: veniet vt ſaluet populum ſuum. ps. Laudate. 41.

Feria tertia in laudib⁹ antipho.

Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiat terra ⁊ germinet ſaluatorem. ps. Miſerere. 14. Añ. Emitte agnum dñe dñatorẽ terre, de petra deſerti ad montẽ filie ſyõ. ps. Judica me de⁹. 12. Añ. Ut cognoſcamus dñe in terra viam tuam in omnibus gentibus ſalutare tuum. ps. Deus deus. 17. Añ. Da mercedẽ dñe ſuſtinentib⁹ te, vt pphete tui fideles inueniant. Canti. Ego dixi. 42. Aña. Lex per moyſen data eſt, gr̃a ⁊ veritas p Jeſũ Chrm̃ facta eſt. ps. Lauda. 41.

Feria quarta in laudibus aña.

Prophete predicauerũt naſci ſaluatorẽ de virgine Maria. ps. Miſerere. 14. Añ. Spirit⁹ dñi ſup me: euangelizare pauperib⁹ miſit me. ps. Te decet. 17. Añ. Annũciate populis ⁊ dicite: ecce ſaluator deus nr̃ veniet. ps. Deus deus. 17. Añ. Ecce veniet dñs vt ſedeat cũ principibus, ⁊ ſoliũ glorie teneat.

Canti.

Cãti. Exultauit.42. Añ. Propter ſion non tacebo donec egrediaꝛ vt ſplédoꝛ iuſtus ei⁹. ps. Laudate.41.

¶ Feria quinta in laudibus aña.

De ſió veniet domin⁹ oipotés, vt ſaluum faciat populũ ſuuꝫ. ps. Miſerere.14. Añ. Conuertere dñe aliquantulum, ꝛ ne tardes venire ad ſeruos tuos. ps. Dñe refugiũ.26. Añ. De ſion veniet qui regnatur⁹ eſt dñs, emmanuel magnũ nomé eius. ps. Deus de⁹.17. Añ. Ecce deus meus ꝛ honorificabo euꝫ, deus patris mei ꝛ exaltabo eũ. Canti. Cantemus.42. Añ. Deus legifer noſter, dñs rex noſter, ipſe veniet ꝛ ſaluabit nos. ps. Laud.41.

¶ Feria ſexta in laudib⁹ antipho.

Conſtantes eſtote, videbitis auxilium dñi ſuper vos. ps. Miſerere.14. Añ. Ad te dñe leuaui animam meam, veni ꝛ eripe me dñe ad te confugi. ps. Dñe exaudi.28. Añ. Ueni dñe ꝛ noli tardare, relaxa facinoꝛa plebis tuę Iſrael. ps. Deus deus.17. Añ. Deus a libano veniet, ꝛ ſplendoꝛ eius ſicut lumen erit. Canti. Domine audiui.43. Añ. Ego autem ad dominuꝫ aſpiciam: ꝛ expectabo deum ſaluatoꝛem meum. ps. Laudate do.41.

¶ Sabbato in laudibus antipho.

Intuemini quantus ſit glorioſus iſte, qui ingreditur ad ſaluãdos populos. ps. Miſerere.14. Añ. Conſurge, conſurge, induere foꝛtitudinem bꝛachiũ dñi. ps. Bonum.26. Añ. Eleuare, eleuare, conſurge Ieruſalé: ſolue vincula colli tui captiua filia ſion. pſal's. Deus deus.17. Añ. Expectet ſicut pluuia eloquium dñi: ꝛ deſcendet ſup nos ſicut ros deus nr̃. Canti. Audite cęli.43. Añ. Parat⁹ eſto in occurſuꝫ dñi Iſrael qm̃ venit. ps. Laud.41.

Sequentes añę ſunt dicendę ſepté proximis diebus ante vigiliã natalis dñi ad magnificat. In diebus vero in qbus cãtanꝛ nec preces dicendę nec pſtrationes ſunt i veſperis faciendę. Sed ſtatim poſt añam ſubiungaꝛ oĩo. Antiphona prima.

O Sapiẽtia quę ex oꝛe altiſſimi pꝛodijſti, attingés a fine vſq ad finem foꝛtiter, ſuauiter ꝗ diſponens omnia: veni ad docendũ nos viam prudentię. Antiphona.ij.

O adonai ꝛ dux dom⁹ iſrael, q moyſi in igne flámę rubi apparuiſti, ꝛ ei in ſyna legé dediſti: veni ad redimédum nos in bꝛachio extéto. Añ.iij.

O radix ieſſe, qui ſtas in ſignum populoꝛum, ſuper quem cõtinebunt reges os ſuum: quem gentes depꝛecabuntur: veni ad liberandum nos iam noli tardare. Aña.iiij.

O clauis dauid ꝛ ſceptrum domus Iſrael, qui aperis ꝛ nemo claudit, claudis ꝛ nemo aperit: veni ꝛ educ vinctuꝫ de domo carceris, ſedénte in tenebꝛis ꝛ vmbꝛa moꝛtis. Añ.v.

O oꝛiens ſplédoꝛ lucis ęternę ꝛ ſol iuſtitię: veni ꝛ illumina ſedentes in tenebꝛis ꝛ vmbꝛa moꝛtis. Aña.vj.

O rex gentium ꝛ deſideratus earũ lapiſq angularis, qui facis vtraq vnum: veni ſalua hominem quem de limo foꝛmaſti. Antiphona.vij.

O Emmanuel rex ꝛ legifer nr̃, expectatio gétiũ ꝛ ſaluatoꝛ earũ: veni ad

Digitized by Google

ad ſaluandũ nos, dñe deus noſter.
Memoria de aduẽtu in die ſcti tho
me. In laudib' añ. Nolite timere.
Quĩta die veniet ad vos dñs noſter,
Quando autẽ transfertur in ſecun
dam feriam, p̃dicta aña omnino
dimittatur: ⁊ aña ferialis ſcilicet
Dicit dñs. ad memoriam dicatur.
¶ In vigilia natalis dñi ad matu.
proſtrationes non fiant. Inuitato.
Hodie ſcietis qꝛ veniet dñs: Et ma
ne videbitis gloriã ei'. Hym. Ver
bũ ſupernũ. Añe ⁊ pſal̃ feriales ℣.
Hodie ſcietis quia veniet dñs. ℞.
Et mane videbitis gloriam eius.
Lectio prima vel ſeptima ſi domi
ca. 1. nica fuerit. Secundum Mattheũ.
In illo tempore. Cum eſſet de
ſponſata mater Jeſu Maria
Joſeph, anteq̃ conuenirẽt: inuẽta
eſt in vtero habens de ſpiritu ſctõ.
Et reliqua. Homilia Origenis.
Quę fuit neceſſitas vt deſponſata
eſſet Maria Joſeph, niſi ꝓpterea
quatenus hoc ſacramentũ diabolo
celaretur: ⁊ ille malignus, fraudis
cõmenta aduerſus deſponſatã vir
ginẽ nulla penitus inueniret? Vel
ideo deſponſata fuit Joſeph, vt na
to infanti vel ipſi Marię curã vide
retur gerere Joſeph, ſiue in egy
ptum iens: ſiue inde denuo veniẽs.
Ideo deſpõſata fuit Joſeph: non
tamen in cõcupiſcentia iuncta. ℞.
Sanctificamini hodie ⁊ eſtote pa
rati: qꝛ die craſtina videbitis Ma
ieſtatem Dei in vobis. ℣. Hodie
ſcietis qꝛ veniet dñs: ⁊ mane vide
bitis Maieſtatem. Lcõ. viij.
Mater inquit eius. Mater im
maculata: mater incorrupta: ma
ter intacta. Mater eius. Cui' eius?
Mater Dei vnigeniti: dñi ⁊ regis
oĩum: plaſmatoris ⁊ creatoris cun
ctorum. Illius qui in excelſis ſine
matre: ⁊ in terra eſt ſine p̃re. Illius
qui in cęlis ſm deitatẽ in ſinu eſt pa
tris: ⁊ in terris ſm corporis ſuſcẽ
ptionem in ſinu eſt matris. ℞. Con
ſtantes eſtote, videbitis auxilium
dñi ſuper vos. Judea ⁊ Jeruſalem
nolite timere. Cras egrediemini, ⁊
dominus erit vobiſcum. ℣. San
ctificamini filij Iſrael: ⁊ eſtote pa
rati. Cras egre. Lectio. iij. vel. ix.
O Magnę admiratiõis gratia:
o inenarrabilis ſuauitas: o in
effabile magnũqꝫ ſacramentũ. Ip
ſa eadẽ virgo, ipſa eſt mater dñi, ip
ſa eſt genitrix, ipſa eius ancilla: plaſ
matio eius, ipſa quę genuit. Quis
vnq̃ iſta audiuit? Quis vidit talia?
Quis hoc excogitare potuit: vt ma
ter virgo eſſet: intacta generaret?
Quę ⁊ virgo permanſit, ⁊ genuit.
Sicut enim quondã rubus cõbari
videbat, ⁊ ignis euꝫ non tãgebat: ⁊
ſicut tres pueri ĩ camino incluſi ha
bebant, ⁊ tñ eos nõ lędebat incen
dium, nec odor fumi erat in eis: vel
quemadmodũ Daniele intra lacũ
leonuꝫ incluſo clauſtris nõ apertis
allatũ eſt ei prãdiũ ab Abacbuc: ita
⁊ hęc ſctã virgo genuit dñꝫ, ſed in
tacta permãſit. ℞. Sanctificamini
filij Iſrael dicit dñs: in die eniꝫ cra
ſtina deſcẽdet dñs. Et auferet a vo
bis omnẽ languorẽ. ℣. Ex ſion ſpe
cies decoris eius: de' noſter manife
ſte veniet. Et aufe. Gloria. Et aufe.
Hac

Hac die in laudibus ⁊ deinceps vſq; ad veſp. excluſiue fiat officiũ ſicut in feſto duplici ℣. Craſtina die delebitur iniquitas terrę. ℟. Et regnabit ſup nos ſaluator mundi. In lau. añ.

Iudea ⁊ Ieruſalẽ nolite timere: cras egredimini ⁊ dñs erit vobiſcũ. Ps. Dñs regnauit. 26. Añ. Craſtina die erit vobis ſalus, dicit dñs deus exercituum. Ps. Iubilate. 28. Añ. Hodie ſcietis quia veniet dñs. ⁊ mane videbitis gloriam eius. Ps. Deus deus. 17. Añ. Propter ſion nõ tacebo, donec egrediat̃ vt ſplendor iuſtus eius. Canti. Benedicite. 44. Añ. Craſtina die delebit̃ iniquitas terrę: ⁊ regnabit ſup nos ſaluator mũdi. Ps. Laud. do. 41. Cap.

Isa. 62 Propter ſion nõ tacebo: ⁊ propter Ieruſalẽ nõ quieſcam, donec egrediat̃ vt ſplẽdor iuſtus eius: ⁊ ſaluator eius vt lampas accendat̃. Hym. Vox clara. ℣. Cõſtãtes eſtote. ℟. Videbitis auxiliũ dñi ſuper vos. Ad bñs añ. Cũ eſſet deſponſata mater Ieſu Maria Ioſeph, antequam cõuenirent, inuẽta eſt in vtero habens: quod enim in ea natum eſt, de ſpiritu ſancto eſt halah. Oro.

Deus qui nos redẽptionis noſtrę annua expectatione lętificas: pręſta, vt vnigenitũ tuũ quem redemptorẽ lęti ſuſcipim⁹: venientem quoq; iudicẽ ſecuri videamus. Dñm noſtrũ. Hęc oro dicat̃ ad. iij. vj. ix. ⁊ veſp. Ad horas diei añę laudum. Ad. iij. cap. Propter ſion nõ ta. ℟. Hodie ſcietis, Quia veniet dñs. ℣. Et mane videbitis gloriam eius. Quia veni. Gloria. Hodie. ℣. Añ.

Craſtina die delebitur. Ad. vj. cap.

Videbunt gentes iuſtum tuũ: ⁊ cuncti reges inclytum tuũ: ⁊ vocabitur tibi nomen nouum qđ os dñi nominauit. ℟. Craſtina die. Delebitur iniquitas terrę. ℣. Et regnabit ſup vos ſaluator mundi. Delebitur. Gloria. Craſtina. ℣. Craſtina die erit vobis ſalus. Ad. ix. cap. Isa. 62

Non vocaberis vltra derelicta: ⁊ terra tua non vocabitur amplius deſolata: ſed vocaberis voluntas mea in ea, ⁊ terra tua inhabitabitur. ℟. Craſtina die Erit vobis ſalus. ℣. Dicit dominus exercituũ. Erit. Glĩa. Craſtina. ℣. Cõſtantes. Isa. 62

Si hęc vigilia i dñica euenerit hoc modo fiat officiũ. Ad matu. inuita. Hodie ſcietis. Hym. vt ſup. Super pſal' primi noct. añа. Scientes. Ps. Beatus vir. ⁊c. Cęterę ad cęteros vtſupra. in primo noct. ℣. Ex ſion. In. ij. noctur. ℣. Egredietur virga. Sex lectiones, ⁊ ſex ℟ia de dñica. In tertio noctur. ℣. Hodie ſcietis. Tres lectiones vltimę de expoſitione euãgelij. Cum eſſet deſponſata. ⁊ tria vltima ℟ia de vigilia. Expoſitio autẽ dñicalis euangelij cum trib⁹ vltimis ℟ijs de hiſtoria. Canitẽ. ⁊ cũ laudibus illo anno omittant̃ ℣. Craſtina. In laud. añę cap. ℣. ⁊ añ. ad bñs ⁊ oro de vigilia erunt. Poſt orationẽ de vigilia memoria fiat de dñica. Añę. cap. ℟ia verſi. ⁊ oratio ad horas de vigilia erũt. Ad veſ. añ.

Rex pacificus magnificatus eſt: cuius vultũ deſiderat vniuerſa terra. Ps. Laudate pueri. 33. Añ. Magnificatus eſt rex pacificus ſuper

per omnes reges vniuerſe terre. ps.
Laudate dñm oēs. 33. Añ. Scitote
q᷑ prope eſt regnum dei: amen dico
vobis quia non tardabit. ps. Lau-
da anima. 41. Añ. Leuate capita ve
ſtra, ecce appropinquabit redem-
ptio veſtra. ps. Laudate dñm quo-
niā. 41. Añ. Cōpleti ſunt dies Ma-
rie: vt pareret filiū ſuū primogeni-
tū. ps. Lauda Jeruſalē. 41. Cap.
Jſa. 9. Populus gentiū q ambulabat
in tenebris vidit lucē magnā:
habitātibus in regione vmbre mor
tis lux orta eſt eis. R. Judea ⁊ Je-
ruſalem nolite timere, Cras egre-
diemini, Et dominus erit vobiſcū.
V. Conſtantes eſtote, videbitis au-
xilium domini ſuper vos. Cras e-
gred. Gloria. Et do. Hymnus.

Veni redēptor gentiū, oſtende
partum virginis: miret omne
ſeculum, talis decet partus deum.
Non ex virili ſemine, ſed myſtico
ſpiramine: verbū dei factum caro:
fructuſq; ventris floruit.
Aluus tumeſcit virginis: clauſtra
pudoris permanēt: vexilla virtutū
micant: verſatur in templo deus.
Procedens de thalamo ſuo: pudo-
ris aula regia: gemine gigas ſubſtā-
tie: alacris vt currat viam.
Egreſſus eius a patre: regreſſus
eius ad patrē: excurſus vſq; ad infe-
ros: recurſus ad ſedem dei.
Equalis eterno patri, carnis tro-
pheo accingere: infirma noſtri cor-
poris: virtute firmans perpeti.
Preſepe iam fulget tuum: lumenq;
nox ſpirat nouum: quod nulla nox
interpolet: fideq; iugi luceat.

Gloria tibi domine: qui natus es de
virgine: cum patre ⁊ ſancto ſpiritu:
in ſempiterna ſecula. Amen.
Iſte V. dicat ad oēs hym. eiuſdem
metri tā de tēpore q̄ de ſctis vſq; ad
primas veſ. epiphanie excluſiue V.
Tanq̄ ſponſus. R. Dñs procedēs
de thalamo ſuo. Ad magt añ. Dum
ortus fuerit ſol de celo, videbitis re
gem regum procedentem a patre,
tanq̄ ſponſū de thalamo ſuo. Oro.
Deus qui nos redemp. Ad com-
pleto. ſuper pſal. añ. Cōpleti ſunt.
Ad nunc dimittis añ. Ecce com-
pleta ſunt omnia que dicta ſunt per
angelum de virgine Maria.
¶ In natali dñi ad matut. inuita.
Chriſtus natus eſt nobis, Venite ado-
remus. ps. Venite exultemus. Hym.

Chriſte redemptor omniū, ex
patre patris vnice: ſolus ante
principium, natus ineffabiliter.
Tu lumē tu ſplēdor patris, tu ſpes
perēnis omnium: intende quas fun-
dunt preces, tui per orbem famuli.
Memento ſalutis auctor, q̄ noſtri
quondā corporis: ex illibata virgi-
ne, naſcendo formam ſumpſeris.
Hic preſens teſtatur dies currens
per anni circulū: q̄ ſolus a ſede pa-
tris mundi ſalus adueneris.
Hunc celum terra hunc mare, hūc
omne qđ in eis eſt: auctorem aduen
tus tui laudat exultans cantico.
Nos quoq; qui ſctō tuo redempti
ſumus ſanguine: ob diem natalis
tui hymnum nouum concinimus.
Gloria tibi domine. In j. noct. añ.
Dñs dixit ad me, filius meus es tu,
ego hodie genui te. ps. Quare. 1.
Añ.

Añ. Tanq̃ ſponſus dñs procedens de thalamo ſuo. pſal. Celi. ꝑ. Añ. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis, propterea benedixit te deus in eternũ. ps. Eructa. 12. ℣. Verbũ caro factũ eſt. ℟. Et habitauit in nobis. Lcõ. i.

Iſa. 9 PRimo tẽpore alleuiata eſt terra Zabulon ⁊ terra Neptalim: ⁊ nouiſſimo aggrauata eſt via maris trans iordanem galileę gentiuȝ. Populus qui ambulabat in tenebris: vidit lucẽ magnam. Habitantibus in regione vmbrę mortis: lux orta eſt eis. Multiplicaſti gentem: ⁊ non magnificaſti lętitiã. Lętabunt coram te ſicut qui lętãtur in meſſe: ſicut exultant victores capta prędã: quando diuidunt ſpolia. Iugũ eniȝ oneris eius, ⁊ virgã humeri eius, ⁊ ſceptrũ exactoris eius ſuperaſti: ſicut i die Madian. Quia omnis violenta prędatio cum tumultu, ⁊ veſtimentum mixtuȝ ſanguine, erit in cõbuſtione: ⁊ cibꝰ ignis. Paruulus enim natus eſt nobis: ⁊ filius datus eſt nobis. Et factus eſt principatus ſuper humerũ eius, ⁊ vocabitur nomen eius admirabilis, conſiliarius, deus fortis, pater futuri ſeculi: princeps pacis. Hęc di. ℟. Hodie nobis cęlorum rex de virgine naſci dignatus eſt: vt hominem perditum ad cęleſtia regna reuocaret: gaudet exercitus angelorum, quia ſalus ęterna humano generi apparuit. ℣. Gloria in excelſis deo, ⁊ i terra pax hoibus bonę volũtatis. Quia. Lctõ. ij.

Iſa. 40. COnſolamini conſolamini popule meus: dicit deus veſter. Loquimini ad cor Ieruſaleȝ, ⁊ aduocate eam: qm̃ completa eſt malitia eius: dimiſſa eſt iniquitas illius. Suſcepit de manu dñi duplicia: pro oĩbus peccatis ſuis. Vox clamãtis in deſerto. Parate viaȝ dñi: rectas facite in ſolitudine ſemitas dei noſtri. Omnis vallis exaltabiť: ⁊ omnis mons ⁊ collis humiliabitur: ⁊ erunt praua in directa: ⁊ aſpera in vias planas. Et reuelabitur gloria dñi: ⁊ videbit omnis caro pariter qđ os dñi locutum eſt. Vox dicentis. Clama. Et dixi. Quid clamabo? Omnis caro fęnũ: ⁊ omnis gloria eiꝰ quaſi flos agri. Exſiccatũ eſt fęnum, ⁊ cecidit flos: qꝛ ſpiritus dñi ſufflauit in eo. Vere fęnũ eſt populus. Exſiccatum eſt fęnum, ⁊ cecidit flos: verbum aũt dei noſtri ſtabit in ęternum. Hęc di. ℟. Hodie nobis de cęlo pax vera deſcendit. Hodie per totum mundum melliflui facti ſunt cęli. ℣. Hodie illuxit dies redẽptionis nouę, reparationis antiquę, felicitatis ęternę. Et. Lectio tertia.

COnſurge, conſurge: induere fortitudine tua ſion. Induere veſtimentis glorię tuę Ieruſalẽ Iſa. 52.
ciuitas ſancti: quia non adijciet vltra vt pertranſeat per te incircunciſus, ⁊ immundus. Excutere de puluere: conſurge, ſede Ieruſalẽ: ſolue vincula colli tui captiua filia ſion. Quia hęc dicit dñs. Gratis venundati eſtis: ⁊ ſine argento redimemini. Quia hęc dicit dñs deꝰ. In ęgyptum deſcendit populus meus in principio, vt colonꝰ eſſet ibi: ⁊ aſſur abſq; vlla cauſa calũniatus eſt eum. Et nunc quid mihi eſt hic dicit dñs?

Quo-

Quoniá ablatus eſt populus me⁹ gratis: dñatores eius inique agunt dicit dñs: ⁊ iugiter tota die nomen meum blaſphemaẜ. Propter hoc ſciet populus meus nomen meum in die illa: q2 ego ipſe qui loquebar ecce adſum. Hęc. ℟. Deſcendit de cęlis deus verus a patre genitus, in troiuit in vterum virginis, nobis vt appareret viſibilis, indutus carne humana protho parēte edita; ⁊ exiuit per clauſam portam; deus ⁊ homo; Lux ⁊ vita, conditor mundi. ℣. Tanquá ſponſus dñs procedens de thalamo ſuo. Lux. Gloria. Lux. In ij. noctur. aň. Suſcepimus deus mi ſericordiam tuam in medio templi tui. ps. Magnus do. 13. Aň. Orietur in dieb⁹ dñi abundantia pacis, ⁊ dominabitur. ps. Deus iudiciú. 19. Aň. Veritas de terra orta eſt, ⁊ iuſti tia de cęlo proſpexit. ps. Benedixiſti. 24. ℣. Notum fecit dñs. ℟. Salutare ſuum. Sermo ſ. Leonis pape de natiui. domini. Lectio. iiij.

Saluator noſter dilectiſſimi hodie nat⁹ eſt: gaudeamus. Neqꝫ enim fas eſt locum eſſe triſtitię: vbi natalis eſt vitę. Nemo ab huius alacritatis participatione ſecernitur: vna cunctis lętitię communis eſt ratio. Exultet ſanctus: quia appropinquat ad palmá. Gaudeat peccator: quia inuitatur ad veniá. Animetur gentilis: q2 vocaẜ ad vitá. Verbum enim dei deus, filius dei: propter liberandum hominē ab ęterna morte factus eſt homo. Et tanto fędere vtranqꝫ naturá cōſeruit: vt nec inferiorem cōſumeret glorificatio: nec ſup erriorem minueret aſſumptio. Salua igiẜ vtriuſqꝫ proprietate ſubſtantię, ⁊ in vná coeunte perſonam, ſuſcipiẜ a maieſtate humilitas, a virtute infirmitas, ab ęternitate mortalitas: vt quod noſtris remedijs congruebat, vnus atqꝫ idē dei ⁊ hoīum mediator, ⁊ mori ex vno: ⁊ reſurgere poſſet ex altero. Niſi enim eſſet verus deus, non afferret remediú: niſi verus eſſet homo; nō prębeteret exēplum. Tu. ℟. Quem vidiſtis paſtores, dicite, annunciate nobis: in terris quis apparuit: Natú vidimus, ⁊ choros angelorú collaudātes dñm. ℣. Dicite quidná vidiſtis ⁊ annunciate Chriſti natiuitatem. Natum. Sermo Fulgentij de codē. Lctō. v.

Sapientes aliquid de huius diei ſolennitate narrare: nulla inuenimus verba, quibus de verbo incarnato ſufficienter valeamus aliquid dicere. Eſt enim hoc verbum: nō qđ definit prolatú, ſed quod permanet natú: a deo patre nō ſolúmodo genitum, ſed etiam vnigenitum. Natus eſt itaque de deo patre deus filius: alter in perſona; non alius in natura: ſemp cum patre, ſemper de patre, ſemp in patre, vnus deus cum patre: qui ⁊ opus creatricis omnipotentię gratis fecit: ⁊ opus gratię ſaluatricis omnipotenter impleuit. Omnipotentiam dicimus, qua verbum qđ apud deú in principio deus erat, fecit omne qđ non erat: gratiá vero, qua verbú caro factum, venit quęrere ⁊ ſaluare qđ perierat. Omnipotentiá qua omnē diē fecit: gratiam vero qua certo die concipi, ac certo

certo die naſci voluit. Idem ergo
paulominus ab angelis minoratus,
in die factus eſt hominū: qui coeter-
nus ⁊ coequalis deo patri dies ſan-
ctorū ſemper eſt angelorū. Tu. ℟.
O magnū myſterium ⁊ admirabile
ſacramētum: vt aīalia viderēt dñm
natū Jacentē in preſepio: beata vir
go cuius viſcera meruerūt portare
dñm chriſtū. ℣. Dñe audiui auditū
tuū ⁊ timui: cōſideraui opa tua ⁊ ex
paui in medio duoꝝ aīaliū. Jacen.
Sermo bti maximi de eodē. Le. vj.
HOdierni diei myſteriū fratres
chariſſimi ſalutis humane re-
paratio eſt: natiuitas virtutū, ruina
vitiorū. Hodie refulſit ille ſecundus
Adam, non incola ſed dñs paradiſi:
quem arboris interdicte pulchritu-
do nō fallat: ſerpens non decipiat: ⁊
mulier non ſeducat. Hodie exortuꝫ
eſt lumen in tenebris: ⁊ qđ celum ſe
habere gaudebat, mundus dū neſci
ret accepit. Hic eſt a patriarchis pre
dictus, a prophetis predicatus: ab
angelis annunciatus: ⁊ ab apoſtolis
approbatus. Uiderunt quidem ve-
nerabiles patres noſtri: magna ⁊ in
numerabilia mirabilia dei. Celum
angelicas illis eſcas rorauit: dulcia
pocula lapis duriſſimus miniſtra-
uit: iordanis ſuū perpetem meatum
in fontem retorſit: tubarum ſtrepitu
validiſſimus hoſtiū murus corruit:
ſol quoqꝫ cōmoratus in celo, longio
rem triumphanti populo diem pre
ſtitit. Hoc vero nullis antea ſeculis
videre datū eſt, vt vnigenitus altiſſi-
mi, quem trementes archangelo-
rum poteſtates ſuſpiciunt: hominē

ſe hominibus exhiberet: ⁊ carnem
quā ab hoīe ſumpſit, in deū trāſfor-
maret. Tu. ℟. Sancta ⁊ immacula
ta virginitas, qbus te laudibus effe-
ram neſcio: Quia quem celi capere
nō poterant tuo gremio contuliſti.
℣. Benedicta tu in mulieribus, ⁊
benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. Quia.
Gloria. Quia. In. iij. noct. aū. Ipſe
inuocauit me halah: pater meus es
tu hal. Ps. Miſericordias dñi. 25.
Aū. Letent celi ⁊ exultet terra ante
faciē dñi qm̄ venit. Ps. Canta. j. 27.
Aū. Notū fecit dñs halah: ſalutare
ſuū hal. Ps. Cātate. ij. 27. ℣. Ipſe
inuocauit me. ℟. Pater meus es tu.
Secundum Lucam. Lectio. vij. ca. 2.
IN illo tempore. Exijt edictum
a Ceſare auguſto, vt deſcribe-
retur vniuerſus orbis. Et reliqua.
Homilia beati Gregorij pape. Ho. 8.
QUia largiente dño miſſarū ſo-
lennia ter hodie celebraturi ſu
mus: loqui diu de euangelica lectio
ne non poſſumus. Sed nos aliquid
vel breuiter dicere: redemptoris no
ſtri natiuitas ipſa compellit. Quid
eſt qđ naſcituro dño mundus deſcri
bitur: niſi hoc quod aperte mōſtra-
tur, q2 ille veniebat in carne: qui ele-
ctos ſuos aſcriberet in eternitate:
Quo cōtra de reprobis per pphe-
tam dicitur. Deleantur de libro vi-
uentiū: ⁊ cum iuſtis non ſcribantur.
Qui bene etiaꝫ in Bethleem naſci-
tur. Bethleem quippe domus pa-
nis interpretat. Ipſe nanqꝫ eſt: qui
ait. Ego ſum panis viuus: q de celo
deſcendi. Locus ergo in quo dñs
naſcit, domus panis ante vocatus

eſt:q̃ futurum profecto erat, vt ille ſibi per materiã carnis appareret, qui electorũ mẽtes interna ſatietate reficeret. ℟. Beata dei genitrix maria cui⁹ viſcera intacta pmanẽt, Hodie genuit ſaluatorem ſeculi. ℣. Beata que credidit: qm̃ perfecta ſunt omnia que dicta ſunt ei a dño. Hodie. Secundũ Lucã. Lcõ. vij.

ca. 2. In illo tempore. Paſtores loquebantur ad inuicẽ. Tranſeamus vſq; Bethleem, ⁊ videamus hoc verbum quod factũ eſt: qd̃ fecit dñs, ⁊ oſtẽdit nobis. Et reliqua. Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

Videte eccleſie ſurgẽtis exordiũ. Chriſtus naſcitur, ⁊ paſtores vigilare ceperunt, qui gẽtiũ greges pecudum more ante viuentes in caulam dñi cõgregarent: ne quos ſpiritalium beſtiarum p effuſas noctium tenebras paterent incurſus. Et bene paſtores vigilant, quos bonus paſtor informat: Grex igit̃ popul⁹. nox ſeculum, paſtores ſunt ſacerdotes. Aut fortaſſe etiã ille ſit paſtor

ἐpo. 2. cui dicit̃. Eſto vigilans ⁊ confirma: q̃ non ſolum ep̃os ad tuendũ gregem dñs ordinauit, ſed etiã angelos deſtinauit. Ecce angelus dñi ſtetit ante illos. Videte queadmodũ diuina cura fidẽ aſtruat: Angelus mariã, angelus Joſeph, angel⁹ paſtores edocet. Non ſatis eſt ſemel miſſum: Duobus enim ⁊ tribus teſtibus ſtat omne verbũ. Et facta eſt cũ angelo multitudo celeſtis exercitus. Bene angelorũ nominant̃ exercitus, qui ducẽ celeſtis militie ſequebant̃. Cui igitur laudẽ angeli niſi dño ſuo dicerent? Juxta quod ſcriptũ eſt. Laudate dñm de celis; laudate eum in excelſis: laudate eũ omnes angeli eius. Ps. 148. ℟. Beata viſcera Marie virginis que portauerũt eterni patris filium: ⁊ beata vbera que lactauerunt Chriſtum dñm: Quia hodie pro ſalute mũdi de virgine naſci dignatus eſt. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis, venite gentes ⁊ adorate dominũ. Quia. Secundum Joannem. Lectio. ix.

ca. 1. In principio erat verbũ: ⁊ verbum erat apud deũ: ⁊ de⁹ erat verbũ. Hoc erat in principio apud deũ. Et relĩ. Hom̃. btĩ Joannis epĩ.

Cum Mattheus ab Herode, Lucas a Tiberio Ceſare, Marcus a baptiſmate Joannis exordiat̃, his omnibus Joannes omiſſis, ſupra oẽ tempus ⁊ ſeculum aſcendit. Tu aũt dilectiſſime, cum verbũ hoc in loco audis, noli queſo his acquieſcere, qui dicunt id verbum eſſe qd̃ ore profert̃. Hoc enim verbũ ſubſtantia quedã eſt in perſona: ex ipſo prẽ ſine paſſione proueniens. Quẽadmodũ autẽ, in principio erat verbum, eternitatẽ ſignificat: ita hoc erat in principio apud deũ coeternitatẽ nobis oſtendit. Nunq̃ enim ſol⁹ pater ⁊ ſine verbo fuit: ſed ſemper deus apud deũ erat, ⁊ in pſona quidẽ propria. Cũ audiſ q̃ in principio creauit deus celũ ⁊ terram; quidnã per hoc principium intelligis? Certe q̃ ante omnia viſibilia, ea creauerit. Sic cũ de vnigenito dicat̃, q̃ in principio erat: ante omnia intelligibilia, ⁊ ante ſecula fuiſ-

ſe intelligas neceſſe eſt. ℟. Verbuz caro factũ eſt ⁊ habitauit in nobis. cuius gloriã vidimus quaſi vnigeniti a patre: Plenũ gratię: ⁊ veritatis. ℣. In principio erat verbuz ⁊ verbũ erat apud deũ ⁊ deꝰ erat verbum. Plenũ grẽ. Gloria. Plenuz. Poſtea ſequit Dñs vobiſcum. Et cum ſpũ tuo. Initium ſancti euangelij ſm mattheũ. Gloria tibi dñe.

Liber generationis Ieſu chriſti filij Dauid: filij Abraham. Abraham genuit Iſaac. Iſaac aũt genuit iacob. Jacob aũt genuit iudam ⁊ fratres eius. Judas aũt genuit Phares ⁊ Zaram de thamar. Phares autẽ genuit eſron. Eſron aũt genuit aram. Aram aũt genuit aminadab. Aminadab aũt genuit naaſon. Naaſon autẽ genuit ſalmõ. Salmon aũt genuit booz de raab. Booz autẽ genuit obeth ex ruth. Obeth aũt genuit ieſſe. Ieſſe autez genuit dauid regẽ. Dauid autẽ rex genuit ſalomonez: ex ea q̃ fuit vrię. Salomon autem genuit roboam. Roboam aũt genuit abiaz. Abias aũt genuit aſa. Aſa aũt genuit ioſaphat. Joſaphat aũt genuit ioram. Joram autez genuit oziam. Ozias aũt genuit ioathan. Joathan autẽ genuit achaz. Achaz autez genuit ezechiã. Ezechias autẽ genuit manaſſen. Manaſſes aũt genuit amõ. Amon autẽ genuit ioſiam. Joſias aũt genuit iechoniã ⁊ fratres eius: in tranſmigratione babylonis. Et poſt tranſmigrationem babylonis: iechonias genuit ſalathiel. Salathiel autẽ genuit zorobabel. Zorobabel aũt genuit abiud. Abiud aũt genuit eliacim. Eliacim autem genuit azor. Azor aũt genuit ſadoch. Sadoch aũt genuit achim. Achim aũt genuit eliud. Eliud aũt genuit eleazar. Eleazar aũt genuit mathã. Mathan aũt genuit iacob. Jacob autẽ genuit ioſeph virũ Marię: de qua natꝰ eſt Jeſus qui vocatᷣ Chriſtus. Te deum. Finito. Te deum. ſi miſſa imediate nõ ſequatᷣ dicatᷣ ℣. Puer natus eſt nobis. ℟. Et filius datꝰ eſt nobis. Deꝰ in adiuto.

cantᷣ laudes more ſolito. In lau. añ.

Quem vidiſtis paſtores: dicite, annũciate nobis: in terris quis apparuit: natũ vidimꝰ, ⁊ choros angelorum collaudantes dñm: halłah halłah. ps. Dñs reg. 26. Añ. Genuit puerpera regẽ, cui nomen ęternũ, ⁊ gaudiũ matris habens cũ virginitatis honore: nec primã ſimilem viſa eſt, nec habere ſequentem halłah. ps. Jubilate. 28. Añ. Angelus ad paſtores ait: annũcio vobis gaudiũ magnũ: qꝛ natus eſt vobis hodie ſaluator mũdi hał. ps. Deꝰ deus. 17. Añ. Facta eſt cuz angelo multitudo cęleſtis exercitꝰ, laudantium ⁊ dicentiuz: gloria in excelſis deo, ⁊ in terra pax hominibus bonę voluntatis halłah. ps. Benedicite. 44. Añ. Paruulus filius hodie natus eſt nobis: ⁊ vocabitur deus fortis halłah halłah. ps. Lauda. 41. Nõ dicatur cap. neqꝫ hym. neqꝫ ℣. ſed immediate poſt quintaz añam dicatᷣ ad bñs añã. Gloria in excelſis deo: ⁊ in terra pax hominibus bonę voluntatis halłah halłah. Oro.

Concede q̄s oṗs deus: vt nos
vnigeniti tui noua per carnē
natiuitas liberet: quos ſub peccati
iugo: vetuſta ſeruitus tenet: Per
eun. Deinde Dn̄s vobiſcum. vel
Dn̄e exaudi. Benedicam⁹ dn̄o.
Predicto modo dicant̄ laudes qn̄
miſſa nō celebrat̄ inter matu. ⁊ lau.
Cum vero miſſa fuerit celebranda,
ſtatim poſt Te deum. inchoetur: ⁊
dicta cōmunione, abſq̧ ℣. ⁊ abſque
Deus in adiutoriū. immediate in-
choetur aña. in lau. Quem vidiſtis.
Finita vero poſt bn̄s añ. dicat ſacer-
dos poſt cōmunionez: ⁊ ſubiuncto.
Dn̄s vobiſ. dicatur. Ite miſſa eſt.
⁊ ſic miſſa ⁊ lau. terminent̄ Ad ho-
ras diei añe laudum. Ad primā ℟.
Jeſu Chriſte fili dei viui, miſerere
nobis Haleluiah halľah. ℣. Qui na-
tus es de virgine Maria haleluiah.
℣. iſte dicatur quotidie vſq̧ ad epi-
phaniam excluſiue. Ad tertiā cap.
heb. 1. Multifarie, multiſq̧ modis oliz
deus loquēs patribus in pro-
phetis: nouiſſime diebus iſtis locu-
tus eſt nobis in filio: quem cōſtituit
heredē vniuerſoruz: per quem fecit
⁊ ſecula. ℟. Verbum caro factū eſt,
Halľah halľah. ℣. Et habitauit in no
bis, Haleluiah. Gloria. Verbum.
℣. Notum fecit dn̄s. ℟. Salutare
ſuum. Oro. Concede. Ad. vj. cap.
Apparuit benignitas ⁊ huma
titi. 3. nitas ſaluatoris nr̄i dei: nō ex
operibus iuſtitie que fecimus nos:
ſed ſm̄ ſuā miſericordiā ſaluos nos:
fecit. ℟. Notuz fecit dn̄s Haleluiah
halľah. ℣. Salutare ſuū. Halľah. Glo
ria. Notum. ℣. Ipſe inuocauit me.

℟. Pater meus es tu. Ad. ix. cap.
Apparuit gratia dei ſaluatoris titū.
noſtri oībus hominibus eru-
diens nos, vt abnegantes impieta-
tem ⁊ ſecularia deſideria: ſobrie, ⁊
iuſte, ⁊ pie viuam⁹ in hoc ſeculo. ℟.
Ipſe inuocauit me, Halľah halľah. ℣.
Pater meus es tu. Halľah. Gloria.
Ipſe. ℣. Bn̄dictus q̄ venit in noīe
dn̄i. ℟. Deus dn̄s ⁊ illuxit nobis.
Ab hac die vſq̧ in craſtinū octaua-
rum epiphanie excluſiue quotidie
dicatur ℟ia horarum cum Halľah.
excepto feſto innocentium, qn̄ extra
dn̄icam euenerit. In octa. tn̄ eorū
etiā dicant̄ cuz Halľah. Ad veſp. añ.
Tecum principiū in die virtutis
tue, in ſplendoribus ſanctorū,
ex vtero, ante luciferū genui te. ps.
Dixit do. 32. Añ. Redēptionē mi-
ſit dn̄s populo ſuo, mādauit in eter-
num, teſtamentū ſuuz. ps. Confite-
bor. 32. Añ. Exortuz eſt in tenebris
lumē rectis corde: miſericors, ⁊ mi-
ſerator, ⁊ iuſtus dn̄s. ps. Beat⁹. 32.
Añ. Apud dn̄m miſericordia: ⁊ co-
pioſa apud eum redēptio. ps. De
pfun. 38. Añ. De fructu ventris tui
ponā ſup ſedē tuā. ps. Memēto. 38.
Predicte añe cum ſuis pſal. dicant̄
quotidie ad veſ. vſq̧ ad oct. epipha
nie ⁊ in ipſis octauis. Cap. Multi-
farie. hym. ℣. vt ſupra i primis veſp.
Ad mḡt añ. Hodie Chriſtus natus
eſt: hodie ſaluator apparuit: hodie
in terra canūt angeli: letātur archā-
geli: hodie exultant iuſti, dicentes:
gloria in excelſis deo halľah. Oro.
Concede. Poſtea fiat memoria de
ſctō Stephano. Ad cōpleto. ſuper
pſal-

Digitized by Google

pſalmos aña. Natus eſt nobis hodie ſaluator: qui eſt Chriſtus dñs in ciuitate dauid. Ad nunc dimit. añ. Halah. Uerbũ caro factuz eſt hal. ⁊ habitauit in nobis halah halah. Predicte añe dicant in cõpletorio vſq; ad vigiliã epiphanie excluſiue. ¶ Subſcripto modo fiat memoria de natali in laudibus ⁊ in veſ. quotidie vſq; ad primas veſ. circunciſionis excluſiue. In lau. añ. Neſciens mr̃ virgo virũ: peperit ſine dolore ſaluatorẽ ſeculorũ: ipſuz regẽ angelorũ ſola virgo lactabat, vbere de celo pleno. ℣. Benedict⁹ q venit. Oro. Concede. In veſperis aña. Gaudeamus oẽs fideles, ſaluator noſter nat⁹ eſt in mundũ: hodie proceſſit proles magnifici germinis: ⁊ perſeuerat pudor virginitatis. ℣. Tanꝗ ſponſus. Oratio. Concede. Si feſtum natalis dñi, ſcti Stephani, vel ſcti Joãnis, vel ſctõrũ Innocentũ: vel ſcti Thome in dñica euenerit: illa die de dñica nihil fiat, ſz in craſtino ſcti Thome poſt memoriã de ſcis. In lau. fiat õ dñica p añ. Dum medium. ℟. Notum fecit. ⁊ orationẽ Oĩps ſempiterne deus. In veſ. vero p añaz. Erãt Joſeph. ⁊ per ℣. Uerbum caro factum eſt. ⁊ orationẽ predictã. Lectiones de ſacra biblia, que tã in feſtis, ꝗ profeſtis dieb⁹, per totuz annũ regulariter legende ſunt, a preſenti natalis dñi ſolẽnitate, vſq; ad. lxx. excluſiue de beato apoſtolo Paulo aſſumentur: niſi pro aliquo particulari die ſit aliter notatũ. pro occurrentibus vero feſtis ⁊ eorũ octauis, vſque ad vigil. epiph. eedem de aplo lcões, cũ lectionibus de eiſdẽ ſctis ⁊ octauis ſuis quibuſq; locis pro maiori cõmoditate diſtribute reperient, cuz alias iter lcões de tpe regri ſoleãt. ¶ Proxima die poſt feſtũ ſci Thome ſi dñica fuerit. Ad matuti. inui. hym. añe ps ℣. ℟ia de natali dicent cũ. ix. ſequentibus lcõnibus. Le. i.

Itaq; lex quidã ſancta: ⁊ mandatum ſctũ ⁊ iuſtum ⁊ bonuz. Ro. 7.
Quod ergo bonũ eſt, mihi factũ eſt mors? Abſit. Sed peccatũ: vt appareat peccatũ, per bonũ operatũ eſt mihi mortẽ: vt fiat ſupra modũ peccans peccatum p mandatũ. Scim⁹ enim ꝙ lex ſpiritualis eſt: ego autẽ carnalis ſum, venundat⁹ ſub pctõ. Quod enim operor: non intelligo. Nõ enim qd volo: bonũ hoc ago: ſz quod odi: malũ illud facio. Lctõ. ij. Si aũt quod nolo, illud facio: cõſentio legi ꝙ bona eſt. Nunc autẽ iam nõ ego operor illud: ſed quod habitat in me peccatũ. Scio enim ꝙ nõ habitat in me, hoc eſt, i carne mea, bonũ. Naz velle adiacet mihi: perficere aũt bonum, nõ inuenio. Non enim quod volo bonum, hoc facio: ſed qd nolo malũ: hoc ago. Lcõ. iij. Si autem qd nolo, illud facio: iam nõ ego operor illud: ſed qd habitat in me peccatũ. Inuenio igitur legem, volenti mihi facere bonuz: ꝙ mihi malum adiacet. Cõdelector enim legi dei ſm interiorez hoĩem. Uideo aũt aliaz legem in membris meis, repugnantẽ legi mẽtis mee: ⁊ captiuantem me in lege peccati, que eſt in mẽbris meis. Infelix ego

homo, quis me liberabit de corpo-re mortis huius. Gratia dei per Ieſum chriſtū dñm noſtruꝫ. Igiť ego ipſe mēte ſeruio legi dei: carne autē legi peccati. Auguſtinꝰ in ſermone. Unigenitus Chriſtus. Lectio. iiij.

DEus factꝰ eſt homo, vt homo deus fieret. Formā ſerui accepit deꝰ: vt ſeruus verteret in dñm. Celorū habitator ⁊ cōditor habitauit in terris: vt homo de terris migraret ad celos. Uerbum enim patris, per qđ facta ſunt omnia tēpora, caro factū, natale ſuū nobis fecit in tēpore: ⁊ in hora humana habere voluit vnū diem, ſine cuius nutu diuino, nullus voluiť dies. Ipſe q apud patrē precedit cunctā ſapientiā ſeculorū: ipſe de mr̄e in hoc die, ſe ingeſſit curſibus annorū. Lcō. v.

Homo factꝰ eſt hominis factor, vt ſugeret vbera, regēs ſydera: vt eſuriret panis, ſitiret fons, dormiret lux: ab itinere via fatigaretur: falſis teſtibus veritas accuſareť, iudex viuorum ac mortuorū a mortali iudicaretur: ab iniuſtis iuſtitia damnaretur, ⁊ flagellis diſciplina cęderetur, ſpinis botrus coronaretur: in ligno fundamentum ſuſpenderetur: virtus infirmareť, ſalus vulneraretur, vita moreretur. Lectio. vj.

Hec atqꝫ huiuſmodi ſuſtinuit pro nobis indigna, vt liberaret indignos: quanq̄ nec aliquid mali merebatur, q pro nobis tanta pertulit mala: nec nos aliqd boni merebamur, q per eū tāta accepimꝰ bona. Sed humilitas eius: noſtra ſublimitas eſt. Crux eiꝰ: noſtra victoria eſt. Illius patibulū noſter triūphꝰ eſt. Illius mors: nr̄a vita eſt. Propter hoc ergo q erat ante oīa ſecula ſine initio dierū dei filiꝰ: i nouiſſimis diebꝰ dignatꝰ eſt eſſe hoīs filiꝰ. Secundum Lucam. Lectio vij. ca. 2.

IN illo tempore. Erāt Ioſeph ⁊ Maria mater Ieſu mirantes ſuper his quę dicebātur de eo. Et reliqua. Homilia Origenis.

Congregemus in vnum ea quę in ortu dñi Ieſu dicta, ſcriptaqꝫ ſunt de eo: ⁊ tūc ſcire poterimus, ſingula queqꝫ digna eſſe miraculo. Quā obrem mirabať ⁊ pater: ſic eniꝫ appellatus eſt Ioſeph: quia nutritius fuit: mirabať ⁊ mr̄: ſuper oībus quę dicebanť de eo. Que naꝫ ergo ſunt quę de paruulo Ieſu fama diſperſerat: Paſtores erāt in regione illa vigilātes: ⁊ obſeruantes cuſtodias noctis ſup gregē ſuū. Uenit angelꝰ ſub ipſa hora natiuitatis Ieſu: ⁊ ait ad eos. Annūcio vobis gaudiū magnū. Ite, ⁊ inuenietis infantē inuolutū pānis: ⁊ poſitū i pſepio. L. viij.

Nec dum angelus verba finierat: ⁊ ecce multitudo cęleſtis exercitus laudare cępit, ⁊ benedicere deum. Cum hoc paſtores trepidi perſpexiſſent, ⁊ angelus receſſiſſet ab eis: dixerunt ad ſe inuicem. Eamus in Bethleē, ⁊ videamꝰ hoc factuꝫ, qđ dñs oſtēdit nobis. Uenerūt, ⁊ inuenerunt paruulū. Taꝫ illi, quā parentes: q̄ facta fuerāt mirabanť. L. ix.

Et de Simeone ſcribiť: qđ rumorem auxerit: ⁊ miraculi vel magna pars fuerit. Tenuit enim pueruꝫ in brachijs ſuis: ⁊ ait. Nunc dimittis

dñe

Digitized by Google

dñe ſeruum tuũ in pace: ſm verbũ tuum. Faſtigiuꝫ, ⁊ vt ita dicã, ſuper his culmẽ, quę iactabant de Jeſu, ⁊ pater ⁊ mater illius mirabant: ſermo Simeonis fuit. Nõ enim ſuffecit ei tenere paruulũ, ⁊ ea quę de ſemetipſo ſcripta ſunt proloq: ſed bñ dixit pñi ⁊ mñi illiꝰ: ⁊ de ipſo quoqꝫ ꝓphetauit infante, dicẽs. Ecce hic poſitꝰ eſt in ruinã, ⁊ i reſurrectionẽ multoꝝ, in Iſrael: ⁊ in ſignũ, cui cõtradicet. ℣. ante laud. Puer natus eſt nobis. ℟. Et filiꝰ datꝰ eſt nobis. In lau. añ. ps. ℣. cap. de nati. Hyꝰ.

A Solis ortus cardine: ad vſqꝫ terrę limitẽ: Chriſtum canamus principẽ: natũ maria virgine.

Beatus auctoꝛ ſeculi: ſeruile coꝛpꝰ induit: vt carne carneꝫ liberans: ne perderet quos condidit.

Caſte parentis viſcera: cęleſtis intrat gratia: venter puellę baiulat: ſecreta quę non nouerat.

Domus pudici pectoꝛis: templuꝫ repente fit dei: intacta neſciens virum: verbo concepit filium.

Enixa eſt puerpera: quem gabꝛiel prędixerat: quem matris aluo geſtiens: clauſus Joannes ſenſerat.

Feno iacere pertulit: pręſepe non abhoꝛruit: paruoqꝫ lacte paſtus eſt: per quem nec ales eſurit.

Gaudet choꝛus cęleſtiuꝫ: ⁊ angeli canunt deo: palamqꝫ fit paſtoꝛibꝰ: paſtoꝛ creatoꝛ omnium.

Gloꝛia tibi dñe. ℣. Bñdictus qui venit. Ad bñs añ. Neſciens mater. Oro. Cõcede. Memoꝛia de ſctis: vltimo de dñica p añam. Dum medium ſilentiũ tenerent oia, ⁊ nox in ſuo curſu iter perageret: omps ſermo tuus dñe, a regalibus ſedibꝰ venit halłh. ℣. Notuꝫ fecit dñs. Oro.

Omps ſempiterne deꝰ, dirige actus nros in bñplacito tuo: vt in noie dilecti filij tui, mereamur bonis operibꝰ abundare. Per eũ.

Hoꝛę diei de natali erunt. Ad veſp. cap. ⁊ quę ſequuntur de ſctõ Silueſtro, ⁊ memoꝛia fiet de natali: deide de ſctis: vltimo de dñica: per añam. Erant Joſeph ⁊ Maria mater Jeſu mirantes ſuper his quę diceban tur de illo. ℣. Verbum caro. Oro. Omnipotens ſempiterne deus.

Si vero hac die dñica non fuerit. Ad matuti. inuita. Chꝛiſtus natus. Hym. Chꝛiſte redẽ. Sup pſal. añ. Dominus dixit. ſola dicatur pſal's. Quare fremuerunt. ⁊ cęteri de natiuitate verſ. ⁊ tria ℟ia de hiſtoꝛia natiuitatis ſecundũ ferii. Tres lcõnes de expoſitiõe dñicalis euãgelij q̃ omittẽda eſt, qñ feſtũ ſci Silueſtri in dñica euenerit. Et tũc ſcꝫ in hac die poſt feſtũ ſcti Thomę fiant tres lcõnes de ſuprapoſitis: quę. ſ. primę de aplõ: ⁊ pma ꝯ ſermone, ꝓ tertia. Te deũ dica. ℣. Puer. In laudibꝰ vna añ. ſcilicet Quẽ vidiſtis. Cap. Multifarie. Hym. A ſolis ortꝰ. ℣. Benedictus. Ad bñs añ. Neſciẽs. Oro. Cõcede. Memoꝛia de ſctis: vltimo de dñica: niſi hic dies in ſabbato euenerit. Tũc enim memoꝛia dñicalis in craſtinum reſeruabitur. Ad. j. añ. Queꝫ vidiſtis. Cętere ad cęteras ho. cap. ℟ia. ℣. ⁊ oro de die nata. In vſ poſt alias memoꝛias, fit memoꝛia de dñica, vt ſ notatuꝫ eſt.

In

¶ In circūciſione dñi ad veſ. cap.
Multifarie. ℟. Uerbum caro. ix.
Hym. Ueni redē. ℣. Tanq̄ ſpōſus.
Ad mḡt añ. Qui de terra eſt, de ter
ra loquitur, qui de cęlo venit, ſuper
oēs eſt: ⁊ qđ vidit ⁊ audiuit, hoc te-
ſtatur, ⁊ teſtimoniū eius nemo acci
pit: qui aūt acceperit eius teſtimo-
niū, ſignauit, qꝛ deus verax ē. Oro.

Deus q nobis nati ſal-
uatoris diē celebrare
cōcedis octauuꝫ: fac
nos quęſumus eius p
petua diuinitate mu-
niri: cui⁹ ſum⁹ carnali cōmercio re-
parati. Qui te. Memoria de ſctō
Siluestro: deinde de ſanctis: po-
ſtea đ dominica ſi hac die euenerit.
Ad matuti. inuita. Chriſtus natus.
Hym. Chriſte redē. In .j. noct. añ.
Dñs dixit ad me, filius meus es tu:
ego hodie genui te. ps. Quare. 1.
Añ. In ſole poſuit tabernaculum
ſuum, ⁊ ipſe tanq̄ ſponſus proce-
dens de thalamo ſuo. ps. Celi. 5.
Añ. Eleuamini portę ęternales, ⁊
introibit rex glorię. ps. Domini ē
terra. 6. ℣. Uerbum caro. Lctō. j.

Gen. 17 Dixit deus ad Abrahā: hoc eſt
pactum meū quod obſeruabi
tis inter me ⁊ vos: ⁊ ſemē tuuꝫ poſt
te. Circuncidetur ex vobis omne
maſculinum, ⁊ circuncidetis carnē
prępuții veſtri: vt ſit in ſignuꝫ fęde-
ris inter me ⁊ vos. Infans octo die
rum circuncidet̄ in vobis. Omne
maſculinum in generationibus ve
ſtris: tam vernaculus q̄ emptitius
circuncidet̄: ⁊ quicūq͂ nō fuerit de
ſtirpe veſtra: eritq͂ pactum meū in
carne veſtra: in fędus ęternū. Ma-
ſculus cuius prępuții caro circun-
ciſa non fuerit, delebitur anima illa
de populo ſuo: qꝛ pactū meū irritū
fecit. ℟. In principio erat verbuꝫ,
⁊ verbū erat apud deū, ⁊ deus erat
verbuꝫ: hoc erat in principio apud
deum. Omnia per ipſuꝫ facta ſunt,
⁊ ſine ipſo factū eſt nihil. ℣. Quod
factū eſt in ipſo vita erat, ⁊ vita erat
lux hominum. Omnia. Lectio. ij.

In tempore ait dñs ad Joſue. Joſ. 5
Fac tibi cultros lapideos: ⁊
circuncide ſecundo filios Iſrael.
Fecit qđ iuſſerat dñs: ⁊ circuncidit
filios Iſrael in colle prępuțiorum.
Hęc aūt cauſa eſt ſecundę circunci-
ſionis: omnis populus qui egreſſus
eſt de ęgypto generis maſculini,
vniuerſi bellatores viri, mortui ſūt
in deſerto, per longiſſimos vię cir-
cuitus: qui oēs circunciſi erāt. Po
pulus aūt qui natus eſt in deſerto p
quadraginta annos, itineris latiſſi-
mę ſolitudinis, incircunciſus fuit:
donec cōſummarent̄ qui nō audie-
rāt vocē dñi. ℟. Bñdictus q venit
in nomine dñi deus dñs, Et illuxit
nobis. ℣. Lapidem quē reproba-
uerunt ędificantes hic factus eſt in
caput anguli. Et illuxit no. Lcō. iii.

Circunciſio quideꝫ prodeſt: ſi Ro. 2
legē obſerues: ſi aūt pręuari-
cator legis ſis: circūciſio tua prępu
tium facta eſt. Si igitur prępuțiuꝫ,
iuſtitias legis cuſtodiat: nōne prę-
putiū illius in circunciſionē reputa
bitur? ⁊ iudicabit id qđ ex natura
eſt prępuțiū, legē cōſummās, te qui
per literā ⁊ circunciſionē pręuari-
cator

Digitized by Google

catoꝛ legis es: Non enim qui in manifeſto, iudeus eſt. neqꝫ que in manifeſto in carne, eſt circunciſio: ſed qui in abſcondito iudeus eſt: ⁊ circunciſio coꝛdis in ſpū, nō litera, cuius laus non ex hoībus, ſed ex deo eſt. ℞. Ecce agnus dei, ecce q̄ tollit peccata mūdi: ecce de quo dicebaꝫ vobis. Qui poſt me venit ante me factus eſt. Cuius nō ſum dign⁹ coꝛrigiaꝫ calciamenti ſoluere. ℣. Hoc eſt teſtimoniū qđ perhibuit Joannes dicens. Qui. Gloꝛia. Cuius.

In ij. noct. aña. Speciosus foꝛma pꝛe filijs hoīum: diffuſa eſt grā in labijs tuis. ps. Eructauit. 12. Añ. Suſcepimus deus miſericoꝛdiā tuā in medio tēpli tui. ps. Magn⁹ dñs. 13. Aña. Homo natus eſt in ea, ⁊ ipſe fundauit eam altiſſimus. ps. Fundamenta. 24. ℣. Notum fecit dñs.

Sermo bti Bernardi abba. L. iiij.

Populo durę ceruicis cultell⁹ erat neceſſari⁹, ⁊ lapideis coꝛdibus, merito cultri lapidei debebantur: qualib⁹, a Jeſu naue facta circunciſio memoꝛat̃. Noſter auteꝫ Jeſus tanꝙ agnus manſuetus omnem auſteritatē abſtulit: duritiā duris congruentē ſeruis, filijs cōmutauit in manſuetudinē: vt rubiginē oꝛiginalis peccati quā vix cultellus eradere poterat, ex hoc iam cū vnctione grē, facile lauet aqua. Nihil ergo mirū ſi pꝛo diuerſitate tempoꝛum mutata ſint ſacramenta: vt daretur vtriſqꝫ qđ congruū erat eis. Ipſe vero Chꝛiſtus vtrunqꝫ ſuſcepit: vt tanꝙ lapis angularis vtriqꝫ parieti cohęreret: ſicut ⁊ paſcha figuratum ipſe cōpleuit, ⁊ verū pꝛotin⁹ inchoauit. ℞. Neſciens mater virgo viruꝫ, peperit ſine doloꝛe ſaluatoꝛē ſeculoꝛū: Ipſum regē angeloꝛuꝫ, ſola virgo lactabat vbere de cęlo pleno. ℣. Beata viſcera Marię virginis: quę poꝛtauerunt ęterni patris filium. Ipſum. Lectio. v.

Sed ⁊ pꝛopterea voluit circuncidi: vt oſtenderet auctoꝛeꝫ ſe eſſe veteris legis ſicut ⁊ euangelij: Quoniam qui per ſeipſum ait, Niſi quis renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto nō intrabit in regnuꝫ cęloꝝ ipſe idem per ſeruuꝫ ſuū pꝛius dixerat, omnis anima cuius pꝛeputij caro circunciſa non fuerit: peribit de populo ſuo. Quod ſi ſolū baptiſma ſuſcepiſſet, videri poterat refugiſſe circunciſionē tanꝙ nihil ad ſe pertinentē: Si vero circunderetur, ⁊ nō baptizaretur, quō mihi perſuaderi poſſet baptizari circunciſione relicta: Nūc itaqꝫ poſt circūciſionē baptiſma ſuſcipiēdo, illud mihi tenendū tradidit, qđ vltimo ſuſcepit. ℞. Sctā ⁊ immaculata virginitas quibus te laudibus efferaꝫ neſcio, Quia quē cęli capere nō poterant, tuo gremio contuliſti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, ⁊ benedictus fructus ventris tui. Quia. Lcō. vi.

Deniqꝫ cōmunitatis amatoꝛ: ⁊ cōmendatoꝛ: qui habitare facit vnius moꝛis in domo, quomodo cōmunitatem deleretet, ⁊ alios ſcandalizaret: Sic enim ſcandalizarentur videntes eū non circuncidi: ſicut hodie ſcādalizaretur eccleſia ſi infantem videret non baptizari.

Nec

Nec ſolum cõmunitatis ⁊ vnitatis bonũ cõmendare, ſed humilitateʒ voluit exhibere: vt ligaturã vulneratorũ ſuſciperet, qui ſolꝰ erat abſqꝫ vulnere. ℞. Confirmatũ eſt cor virginis, in quo diuina myſteria, angelo narrante ſuſcepit: quę ſpecioſum forma prę filijs hominũ caſtis cõcepit viſceribꝰ. Et bñdicta in ęternũ, Deuʒ nobis protulit ⁊ hominẽ. ℣. Domus pudici pectoris, templuʒ repẽte fit dei, intacta neſciens virũ, verbo concepit filiũ. Et benedicta. Gloria. Deũ nobis. In. iij. noc. añ. Exultabunt omnia ligna ſiluarum, ante faciem dñi, quoniaʒ venit. ps. Cantate. j. 27. Añ. In principio ⁊ ante ſecula deus erat verbũ: ⁊ ipſe natus eſt nobis ſaluator mũdi. ps. Dñs regñ. exul. 27. Añ. Ante luciferum genitꝰ ⁊ ante ſecula, dñs ſaluator nr̃ hodie naſci dignatus eſt. ps. Cãta. ij. 27. ℣. Ipſe inuocauit me.

ca. 2. Secundum Lucam. Lectio. vij.

In illo tẽpore. Poſtq̃ conſummati ſunt dies octo, vt circũcideretur puer: vocatũ eſt nomẽ eius Jeſus. Et reli. Homilia Origenis.

Quod mortuus eſt Chriſtus: pro pctõ mortuus eſt. Non qꝛ ipſe peccauerit: neqꝫ eniʒ peccatũ fecit, nec dolus inuentus eſt in ore eius: ſed mortuus eſt, vt nos qui mortui ſumus illo moriente pctis, nequaquã peccatis ⁊ vitijs viueremus. Unde ſcribitur. Sicut igitur mortui ſumus tunc illi morienti ⁊ conſurreximus reſurgenti: ſic cũ eo circunciſi ſumus: ⁊ poſt circunciſionẽ ſolenni purgatione mundati. Unde nõ iaʒ indigemꝰ circunciſione carnali. ℞. O regẽ cęli cui talia famulãtur obſequia: ſtabulo ponitur, qui cõtinet mundũ. Jacet in pręſepio, ⁊ in nubibus tonat. ℣. Qui cęlũ terrãqꝫ regit in ſecula ſolus. Jacet. Lcõ. viij.

Et vt ſcias propter nos fuiſſe illũ circunciſuʒ: audi Paulũ manifeſtiſſime prędicantẽ. In quo habitat inqt omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: ⁊ eſtis in illo repleti, qui eſt caput oĩs principatꝰ, ⁊ poteſtatis: i quo ⁊ circũciſi eſtis circunciſione ſine mẽbris: i expoliatione corporis carnis, in circunciſione Chriſti cõſepulti ei ĩ baptiſmate: in quo ⁊ cõſurrexiſtis per fidẽ operationis dei, qui ſuſcitauit eum a mortuis. Et mors igitur ⁊ reſurrectio, ⁊ circunciſio eiꝰ, ꝑ nobis factę ſunt. ℞. Cõgratulamini mihi oẽs qui diligitis dñm: qꝛ cum eſſem paruula placui altiſſimo: Et de meis viſceribus genui deuʒ ⁊ hoieʒ. ℣. Beatã me dicẽt oẽs generationes: qꝛ ancillaʒ humilẽ reſpexit deꝰ. Et. Lcõ. ix.

Cum impleti eſſent inqt dies circũcidẽdi puerũ: vocatuʒ eſt nomen eius Jeſus: qđ vocatuʒ fuerat ab angelo, anteq̃ i vtero cõciperet. Uocabulum Jeſu glorioſum, omni adoratu, cultuqꝫ digniſſimũ: neqꝫ ab hoibus appellari, neqꝫ ab eis debuit efferri in mundũ: ſed ab excellentiori quadã maioriqꝫ natura. Unde ſignãter euãgeliſta addidit, dicens. Et vocatuʒ eſt nomen eius Jeſus: qđ vocatum fuerat ab angelo, priuſq̃ in vtero cõciperet. ℞. Uerbuʒ caro factũ eſt, ⁊ habitauit

uit in nobis: cuius gloriã vidimus, quaſi vnigeniti a patre, Plenũ gratię et veritatis. ℣. In principio erat verbũ: et verbum erat apud deum: et deus erat verbum. Plenũ. Gloria. Plenũ. ℣. Puer nat⁹. In laud. aã.

O Admirabile cõmerciũ: creator generis humani animatũ corpus ſumens, de virgine naſci dignatus eſt: et procedens homo ſine ſemine, largitus eſt nobis ſuã deitatem. ps. Dñs reg. 26. Aã. Quando nat⁹ es ineffabiliter ex virgine, tunc implete ſunt ſcripturę: ſicut pluuia in vellus deſcẽdiſti, vt ſaluũ faceres genus humanum: te laudamus deus noſter. ps. Jubilate. 28. Aã. Rubum quẽ viderat Moyſes incõbuſtum, conſeruatã agnouim⁹ tuã laudabilẽ virginitatẽ: dei genitrix intercede pro nobis. ps. De⁹ de⁹. 17. Aã. Germinauit radix ieſſe, orta eſt ſtella ex Jacob, virgo pepe rit ſaluatorẽ: te laudamus deus nr̃. Cãti. Bñdici. 42. Aã. Ecce Maria genuit nobis ſaluatorem, quem Joannes vidẽs exclamauit dicẽs: ecce agnus dei: ecce qui tollit pctã mundi hal'. ps. Laudate. 41. Cap. Multifarie. Hym. A ſolis ort⁹. ℣. Benedictus qui venit. Ad bñs aã. Mirabile myſteriũ declaratur: hodie innouãtur naturę: deus homo factus eſt: id quod fuit permanſit, et qđ non erat aſſumpſit: non cõmixtionẽ paſſus neq3 diuiſionem. Oro. Deus q nobis. Memoria de ſctis capſa feria xii. ad horas ſicut in die natalis cũ orõne. Deus qui nobis. Ad veſ. cap. hym. ℣. vt i primis veſ.

Ad magnificãt aña Magnum hęreditatis myſterium: templum dei factus eſt vterus neſciens virum, nõ eſt pollutus ex ea carnem aſſumens: omnes gentes venient dicentes: gloria tibi domine. Et fit Memoria de ſctõ Stephano aña. Tu principatũ. Deide de alijs ſcis.

¶ Si vigilia epiphanię in dominica contigerit fiant nouẽ lectiones: ſex prime erunt ſequentes. Lectõ. j.

O Jco ergo, Nunquid deus repulit populum ſuum? Abſit. Nam et ego iſraelita ſum, ex ſemine Abraham, de tribu Beniamin. Non repulit deus plebẽ ſuã quam preſciuit. An neſcitis in Elia quid dicit ſcriptura: quemadmodum interpellat deum aduerſum Jſrael? Domine, prophetas tuos occiderunt: et altaria tua ſuffoderunt: et ego relictus ſum ſolus, et quęrunt animam meam? Sed quid dicit illi diuinum reſponſum? Reliqui mihi ſeptem millia virorum: qui non curuauerũt genua ante Baal. Sic ergo et in hoc tempore, reliquię ſecundum electionem gratię ſalue facte ſunt. Si autem gratia: iam non ex operibus. Alioquin gratia iam non eſt gratia. Lectio ſecũda. Q uid ergo? Qđ quęrebat Jſrael, hoc nõ eſt conſecutus: electio autẽ conſecuta eſt, ceteri vero excecati ſunt: ſicut ſcriptum eſt, Dedit illis deus ſpiritum cõpunctionis: oculos, vt non videant: et aures, vt non audiant: vſq3 in hodiernũ diem. Et dauid dicit. Fiat menſa eorum corã ipſis in laqueum: et in captionẽ et in ſcanda Ro. 11

Digitized by Google

ſcandalum, ⁊ in retributioneꝫ illis. Obſcurent oculi eorūꝫ ne videāt: ⁊ dorſuꝫ eorū ſemp incurua. Lcō. iij.

Dico ergo, Nunquid ſic offenderunt vt caderent? Abſit. Sed illorū delicto, ſalus eſt gentibus: vt illos emulentur. Quod ſi delictū illoruꝫ diuitie ſunt mundi, ⁊ diminutio eorum diuitie gentiuꝫ: quanto magis plenitudo eorū? Vobis enim dico gentibus, Quādiu quidē ego ſum gentium apoſtolus, miniſteriū meū honorifico: ſi quo modo ad emulādum prouocem carnem meam, ⁊ ſaluos faciam aliquos ex illis. Si enim amiſſio eorum, reconciliatio eſt mundi, que aſſumptio, niſi vita ex mortuis? Ex cōmentarijs Ambroſii ſuper Lucaꝫ. Lectio quarta.

Vnigenitus dei filius paruulus ⁊ infantulꝰ fuit: vt tu vir poſſis eſſe perfectus: Ille inuolutus pannis: vt tu mortis laqueis abſolutus ſis. Ille in preſepibus: vt tu in altaribus. Ille in terris: vt tu in celis. Ille aliū locū ī eo diuerſorio nō habebat: vt plures haberes ī celeſtibꝰ manſiones. Qui cū diues eēt eſſet: propter nos pauper factus eſt: vt illius inopia vos ditaremini. Lcō. v.

Meum ergo paupertas illius patrimoniū eſt: ⁊ infirmitas domini mea virtꝰ eſt. Maluit ſibi egere: vt oībus abundaret. Me illius infantie vagiētis abluūt fletꝰ: mea lachryme ille delicta lauerunt. Plus igit dn̄e Ieſu iniurijs tuis debeo ꝙ redemptus ſum: quā operibꝰ ꝙ creatus ſum. Non prodeſt naſci: niſi redimi pfuiſſet. Sed nemo intra vſuꝫ corporis, formā omneꝫ diuinitatis īcludat. Alia natura carnis eſt, alia diuinitatis gloria. Propter te infirmitas, in ſe potentia. Propter te inopia, in ſe opulentia. Lectio. vj.

Noli hoc eſtimare quod cernis: ſed ꝙ redemeris agnoſce. Quia in pannis eſt vides, quia in celo eſt non vides. In mediocribus ſignis deus probatur ꝙ angeli miniſtrāt: ꝙ magi adorant, ꝙ martyres confitentur. Ex vtero funditur: ſed coruſcat e celo. Terreno in diuerſorio iacet: ſed celeſti lumine fulget. Nupta peperit: ſed virgo cōcepit. Nupta concepit: ſed virgo generauit. Tres vltime lcōnes erunt de hom. ſequenti. Inuita. hym. aīe pſalmi ℣. Rńa aīe laudū cap. hym. ℣. de circuncifione: Ad bn̄s aī. Reuertere in terrā iuda: mortui ſunt enim qui querebant animam pueri. Oratio.

Corda noſtra queſumus dn̄e venture feſtiuitatis ſplendor illuſtret: quo mūdi huius tenebris carere valeamus: ⁊ perueniamus ad patriam claritatis eterne. Per. Per horas diei aīe cap. Rńa ℣. de circunciſione cū orōne Corda nr̄a. Si vero dn̄ica nō fuerit, ita fiat officiuꝫ. Inui. Chriſtus natus. Hym. Chriſte redem. ⁊c. Sup pſalos aī. Dn̄s dixit ad me Sola dicat. Pſalmi vt in circūciſione ℣. Notū fecit. Secūdū Mattheū. Lctō. j. vel. vij.

In illo tēpore: Defuncto Herode: ecce angelꝰ dn̄i apparuit in ſomnis Ioſeph in egypto dicēs. Surge, ⁊ accipe puerum ⁊ matreꝫ eius, ⁊ vade in terrā Iſrael. Et rel. ca. 2.

Hom

Hom. venerabilis Bedę pſbyteri.
Quod occiſis pro dño pueris Herodes nõ lõge poſt obijt, ⁊ Joſeph monente angelo: dñm cum matre ſua ad terrã Jſrael reduxit: ſignificat, oẽs perſecutiones: quę contra eccleſiã erãt mouẽdę, ipſorum perſecutorũ morte vindicãdas: eiſdẽq; mulctatis pſecutorib⁹, pacem eccleſię denuo reddẽdam: ⁊ ſctõs qui latuerãt ad ſua loca fuiſſe reuerſuros. ℟. Confirmatũ eſt. Lctõ. ij. vel. viij.

Poſſumus quoq; odium herodis, quo perdere Jeſum voluit, pro perſecutionibus, quę apoſtolorũ ſunt temporibus factę in iudea, ſpiritaliter accipere: qñ inualeſcente inuidia, pręcatores verbi, ſunt pene oẽs expulſi de prouincia: ⁊ in gẽtibus pręcaturi, ſunt longe lateq; diſperſi: ſicq; factũ eſt: vt gentilitas, quę per ęgyptuz figurat, peccatis ante tenebroſa, lumen verbi perciperet. Hoc eſt autez puerũ Jeſum ⁊ matrẽ eius p Joſeph in ęgyptum trãsferri: dñicę ſcilicet fidem incarnationis ⁊ eccleſię ſocietatem: per doctores ſanctos gentibus cõmitti. ℟. O regem. Lctõ. iij. vel. ix.

Quod erant in ęgypto vſq; ad obitũ herodis: indicat figurate fidẽ Chriſti in gentibus manſurã: donec plenitudo earum introeat, ⁊ ſic omnis Jſrael ſaluus fiat. Obitus quippe Herodis: terminũ intentionis malitioſę qua nunc cõtra eccleſiam iudęa ſęuit, inſinuat. Occiſio paruulorũ, mortem humilium ſpũ, quos fugato a ſe Chriſto iudęi perimere deſignat. Quod autẽ defuncto herode redit ad terram Jſrael Jeſus, finẽ ſeculi denunciat: quãdo Enoch ⁊ Elia pręcãtib⁹, iudęi, ſopita modernę inuidię flãma: fidẽ veritatis accipiẽt. ℟. Cõgratulamini. ℣. Te deũ. ℣. Puer natus. In lau. ſola añ. O admirabile. ps. Dñs reg. Cap. Multifarie. Hy⁹. A ſolis ort. ℣. Benedictus q venit. Ad bñs añ. Reuertere. Oratio. Corda noſtra. Ad. j. cap. Regi ſeculorum. Oõ. In hac hora. Ad. iij. vj. ⁊. ix. añę. capitula ℟ia ⁊ verſic. de circũciſione cum oõne Corda nr̃a. Ad veſ. cap.

Surge illuminare Jerl'ez, quia venit lumen tuũ: ⁊ glia dñi ſup te orta eſt. ℟. In colũbe. ij. Hym.

Hoſtis herodes impie: Chriſtũ venire quid times: non eripit mortalia: qui regna dat cęleſtia.

Ibant magi quam viderant: ſtellaz ſequentes pręuiã: lumen requirunt lumine: deum fatentur munere.

Lauacra puri gurgitis: celeſtis agnus attigit: peccata quę non detulit: nos abluendo ſuſtulit.

Nouum genus potentię: aquę rubeſcunt hydrię: vinumq; iuſſa fundere: mutauit vnda originem.

Gloria tibi dñe: qui apparuiſti hodie: cum patre. ⁊c. Jſte ℣. dicatur ad oẽs hym. per octa. epiphanię ℣. Reges tharſis ⁊ inſulę munera offerent. ℟. Reges arabũ ⁊ ſaba dona adducent. Ad mgt añ. Magi, videntes ſtellaz dixerunt ad inuicem: hoc ſignũ magni regis eſt: eamus, ⁊ inquiramus eũ, ⁊ offeramus ei munera, aurum, thus, ⁊ myrrhã. Oõ. Corda nr̃a. Ad cõple. ſup pſal. añ.

Lux de luce apparuiſti chꝛiſte, cui magi munera offerũt, hal'ah hal'. hal'. Ad nũc dimittis añ. Hal'ah Oẽs de ſaba veniẽt hal'ah: aurũ ⁊ thus deſerentes hal'ah hal'. Pꝛedictę añę dicant ad cõple. vſq ad oct. incluſiue.

¶ In epiphania ad matu. nõ dicatur inuit, neq hym. ſed ſtatim poſt Dñe labia. ⁊ Deus in adiutoꝛium. Incipiatur añ. Afferte dño filij dei: adoꝛate dñm in aula ſancta ei⁹. ps. Ipſe. 7. Añ. Fluminis impetus lętificat hal'ah: ciuitatẽ dei hal'ah. ps. Deus noſter refu. 13. Añ. Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite regi noſtro pſallite ſapienter. ps. Omnes gẽtes. 13. ℣. Reges tharſis. Lectõ. j.

Iſa. 55

Omnes ſitiẽtes venite ad aq̃s: ⁊ qui nõ habetis argentũ, pperate, emite, ⁊ comedite. Venite, emite abſq argento, ⁊ abſq vlla cõmutatione: vinuz ⁊ lac. Quare appẽditis argentũ nõ in panibus: ⁊ laboꝛẽ veſtrũ nõ in ſaturitate? Audite audientes me, ⁊ comedite bonũ: ⁊ delectabit͛ i craſſitudine aĩa veſtra. Inclinate aurẽ veſtrã, ⁊ venite ad me: audite, ⁊ viuet aĩa veſtra. Et feriaz vobiſcũ pactum ſempiternum: miſericoꝛdias dauid fideles. Ecce teſtẽ populis dedi eũ: ducem ac pꝛeceptoꝛẽ gẽtib⁹. Hec. di. ℟. Hodie in ioꝛdane baptizato dño, aperti ſũt cęli: ⁊ ſicut columba ſup euz ſpiritus manſit: ⁊ vox patris intonuit: Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi cõplacui. ℣. Deſcendit ſpiritus ſanctus coꝛpoꝛali ſpecie ſicut columba in ipſuz: ⁊ vox de cęlo facta eſt. Hic eſt. Lc. ij.

Ecce gentẽ quã neſciebas vocabis: ⁊ gẽtes quę nõ cognouerunt te, ad te current: ppter dñm deum tuum: ⁊ ſctm̃ Iſrael, qui gloꝛificauit te. Quęrite dñm, duz inueniri poteſt: inuocate eũ, dum pꝛope eſt. Derelinquat impius viã ſuam: ⁊ vir iniquus cogitationes ſuas: ⁊ reuertatur ad dñm, ⁊ miſerebit͛ ei⁹: ⁊ ad deum noſtrum, qm̃ multus eſt ad ignoſcendum. Non enim cogitationes meę, cogitationes veſtrę: neq vię meę, vię veſtrę, dicit dñs. Quia ſicut exaltant͛ cęli a terra: ſic exaltatę ſunt vię meę a vijs veſtris: ⁊ cogitationes meę, a cogitationibus veſtris. Hec. ℟. In columbę ſpecie ſpũs ſctũs viſus eſt, paterna vox audita eſt. Hic eſt filius meus dilect⁹, in quo mihi bene cõplacui. ℣. Cęli aperti ſunt ſuper euz: ⁊ vox patris audita eſt. Hic eſt. Lectõ. iij.

Et quomodo deſcẽdit imber ⁊ nix de cęlo, ⁊ illuc vltra nõ reuertit͛: ſed inebriat terrã ⁊ infundit eam, ⁊ germinare eã facit, ⁊ dat ſemen ſerenti, ⁊ panẽ comedẽti: ſic erit verbũ meuz, qđ egredietur de oꝛe meo. Non reuertetur ad me vacuum: ſed faciet quecunq volui: ⁊ pſperabit͛ in his, ad quę miſi illud. Quia in lętitia egrediemini: ⁊ i pace deducemini. Montes ⁊ colles cantabunt coꝛã vobis laudẽ: ⁊ omnia ligna regionis plaudent manu. Hec. ℟. Reges tharſis ⁊ inſulę munera offerẽt. Reges arabũ ⁊ ſaba, dona

Digitized by Google

dona dño deo adducēt. ℣. Omnes de ſaba venient: aurum ⁊ thus deferentes. Reges. Gloria. Reges. In .ij. noc. añ. Omnis terra adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmū dicat nomini tuo dñe. ps. Jubilate. j. 17. Añ. Reges tharſis ⁊ inſulę munera offerent, regi dño. ps. Deus iudi. 19. Añ. Oēs gētes quaſcūqʒ feciſti venient: ⁊ adorabunt corā te dñe. ps. Inclina dñe. 24. ℣. Oēs de ſaba venient. ℞. Auru ⁊ thus deferentes. Sermo bti Auguſt. de ep̄ya. L. iiij.

Nuper celebrauimus diez quo ex iudęis dñs natus eſt: hodie celebramus diē, quo a gentib⁹ adoratus eſt: qm̄ ſalus ex iudęis eſt: ſed hęc ſalus vſqʒ ad fines terrę. Nam illo die paſtores adorauerūt: hodie magi. Illis angeli: iſtis ſtella nunciauit. Utriqʒ de cęlo didicerūt: cū regē cęli in terra viderunt: vt eſſet gloria in excelſis deo: ⁊ in terra pax hoībus bonę voluntatis. Uidimus (inquiunt magi) ſtellā eius: ⁊ venimus adorare eū. Annunciant, ⁊ interrogant: credunt, ⁊ inquirunt: ſignificantes eos qui ambulant per fidē: ⁊ deſiderant per ſpeciē. ℞. Illuminare illuminare Jeruſalez, venit lux tua. Et gloria domini ſuper te orta eſt. ℣. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ⁊ reges in ſplendore ort⁹ tui. Et gloria do. Lctō. v.

Quid eſt, quod iſte ab alienigenis in cęlo agnoſcit: in terra quęritur: in alto fulget, ⁊ in humili latet: In oriente vident ſtellaz: ⁊ in iudęa natū intelligunt regē: Quis eſt iſte rex tam paruus, taz magn⁹: non dum in terris loquens, ⁊ iaz in cęlis edicta ꝓponens: Judei, Magis, demonſtrato vite fonte, ſunt mortui ſiccitate: facti tanq̄ lapides miliarij, qui viatoribus ambulantibus, aliquid oſtēderunt: ſed ipſi ſtolidi atqʒ immobiles permanſerūt. Magi quęrebāt vt inuenirēt: Herodes quęrebat, vt ꝑderet. Judęi ciuitatem naſcentis legebant: tempus venientis nō intelligebant. ℞. Omnes de ſaba venient, aurum ⁊ thus deferentes. Et laudem dño annunciantes. ℣. Reges tharſis ⁊ inſulę munera offerēt, reges arabū ⁊ ſaba dona adducent. Et. Lcō. vj.

Inter magorū piuz amorez: ⁊ Herodis crudelez timorē: illi euanuerunt, Bethleez demōſtrantes: Chriſtum aūt qui ibi natus eſt, nō nunc quęſitū, ſed viſum poſtea, negaturi: nec nunc infantem, ſed loquentez, poſtea necaturi. Felix potius infantiū ignorantia: quos Herodes perſecutus eſt territus: quaz iſtorū ſcientia: quos conſuluit perturbatus, Illi pro Chriſto potuerunt pati: quē nonduz poterāt confiteri. Iſti docentis non ſunt ſecuti veritatē: cuius naſcentis potuerunt noſſe ciuitatem. ℞. Magi veniunt ab oriente Jeroſolymā: quęrētes ⁊ dicētes. vbi eſt, q̄ natus eſt, cuius ſtellā vidimus, Et venim⁹ adorare dñm. ℣. Uidim⁹ ſtellā ei⁹ in oriēte. Et ve. Glʼa. Et ve. In .iij. noct. aña. Uenite adoremus deum, quia ipſe eſt dñs deus noſter. ps. Ipſe. 27. Predicta añ. cū pſalmo nō cantet infra octauā: ſed loco ipſi⁹ dicat añ.

Homo

Digitized by Google

Homo natus eſt in ea, ⁊ ipſe fundauit eã altiſſim⁹. Ps. Fundamẽta. 24. Añ. Adorate dñz hal'ah: in aula ſancta eius hal'ah. Ps. Cãtate. 27. Añ. Adorate deũ hal'ah, oẽs angeli eius hal'ah. Ps. Dñs regna. exul. 27. ℣. Omnis terra adoret te de⁹ ⁊ pſallat tibi. ℟. Pſalmũ dicat nomini tuo.

Secundum Mattheum. Lcõ. vij.

a.2. Cum nat⁹ eſſet Jeſus in Bethleem iudę, in diebus Herodis regis: ecce magi ab oriente venerũt Hieroſolymam dicentes. Ubi eſt qui natus eſt rex iudęorum? Uidimus enim ſtellã eius in oriente: ⁊ venimus adorare eum. Et reliqua.

Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

Paruulum (quẽ tu quaſi vilem qui infidelis es arbitraris) magi ex oriẽte venientes, tam lõgo ſpatio ſequebantur, ⁊ procidentes adorant, ⁊ regem appellant, ⁊ reſurrecturũ fatentur: offerentes de theſauris ſuis aurum, thus, ⁊ myrrhã. Aurum regi, thus deo, myrrhã defuncto. Aliud enim regis inſigne: aliud diuinę ſacramentum eſt poteſtatis: aliud honor eſt ſepulturę, quę non corrũpat corpus mortui, ſed reſeruet. Nos quoqꝫ qui hęc audimus ⁊ legimus: de theſauris nr̃is talia fratres munera proferam⁹. Habemus enim theſaurum in vaſis fictilibus. Si igitur in te ipſo, non ex te debes ęſtimare qđ es, ſed ex Chriſto: quanto magis in Chriſto, non tua debes ęſtimare, ſed Chriſti? ℟. Stella quã viderant magi in oriente antecedebat eos, donec venirent ad locũ vbi puer erat: videntes autẽ eam, Gauiſi ſunt gaudio magno. ℣. Et intrantes domũ, inuenerunt puerũ cum Maria matre eius: ⁊ procidentes, adorauerũt eum. Gauiſi ſunt. Lectio octaua.

Ergo Magi de theſauris ſuis offerunt munera. Qui ſunt iſti magi: niſi qui (vt hiſtoria quędã docet) a Balaam genus ducunt, a quo prophetatum eſt: Orietur ſtella ex Jacob? iſti ergo ſunt: nõ num⁹ fidei q̃ ſucceſſionis heredes. Ille ſtellaz vidit in ſpũ: iſti viderũt oculis ⁊ crediderunt. Uiderãt nouã ſtellaz, quę non erat viſa a creatura mundi: gratiam noui hoĩs requirebãt, ſecundũ ꝙ Moyſes ꝓpheta poſuit: qꝛ orietur ſtella ex Jacob, ⁊ exurget homo ex Iſrael: ⁊ cognouerunt hanc eſſe ſtellã quę hoĩem deumqꝫ ſignaret. Et adorauerunt paruuluz: quez vtiqꝫ nõ adoraſſent, ſi paruuluz tantummodo crediſſent. ℟. Uidentes ſtellaz magi, gauiſi ſunt gaudio magno: ⁊ intrantes domũ, inuenerunt puerũ cũ Maria matre eius: ⁊ procidẽtes, adorauerũt eũ. Et apertis theſauris ſuis: obtulerunt ei munera, aurũ, thus, ⁊ myrrhã. ℣. Stella quã viderãt magi in oriente antecedebat eos: vſqꝫ duz veniẽs, ſtaret ſupra, vbi erat puer. Et aper. L. ix.

Natum ergo magi nunciãt regem, perturbatus Herodes cõgregat ſcribas ⁊ principes ſacerdotum, ⁊ interrogat vbi Chriſtus oriat'. Magi tantũmodo regẽ nunciant: Herodes Chriſtum requirit. Ipſuz igit' regẽ de quo interrogat cõfitetur. Deinde cuz vbi naſci haberet, inquirit: vtiqꝫ pręnunciatus, oſten-

Digitized by Google

oſtenditur. Nec͛ enim q̄ri poterat: qui nunciatus non erat. O amentes iudei: Veniſſe nō creditis, quez videtis: veniſſe nō creditis, quem dicitis eſſe venturū: Nunciate (inquit) mihi: vt veniā ⁊ adorē puerū. Inſidiatur quidē Herodes: ſed deuz nō negat, quē memorat adorandum. ℞. Tria ſunt munera precioſa, que obtulerunt magi dño in die iſta: ⁊ habēt in ſe diuina myſteria: In auro, oſtendit͛ regis potētia: in thure, ſacerdotē magnum cōſidera: Et in myrrha, dñicā ſepulturā. ℣. Salutis nr̄e auctorē magi venerati ſunt in cunabulis: ⁊ de theſauris ſuis, myſticas ei munerū ſpecies obtulerunt. In. gloria. Et. Poſtea ſequit͛ Dñs vobiſcū. Et cum ſpiritu tuo. Sequentia ſcti euangelij ſm̄ Lucā.
ca. 4. Reſpondeat͛. Gloria tibi domine.

Actum eſt autē cuz baptizaretur omnis popul⁹: ⁊ Jeſu baptizato ⁊ orāte, apertum eſt celum: ⁊ deſcendit ſpūs ſanctus corporali ſpecie ſicut colūba in ipſuz. Et vox de celo facta eſt: Tu es filius meus dilect⁹: in te cōplacuit mihi. Et ipſe Jeſus erat incipiēs quaſi annorū triginta: vt putabat͛ filius Joſeph. Qui fuit heli. Qui fuit mathat. Qui fuit leui. Qui fuit melchi. Qui fuit ianne. Qui fuit Joſeph. Qui fuit mathathie. Qui fuit Amos. Qui fuit naum. Qui fuit eſli. Qui fuit nagge. Qui fuit maath. Qui fuit Mathathie. Qui fuit Semei. Qui fuit Joſeph. Qui fuit iuda. Qui fuit ioāna. Qui fuit reſa. Qui fuit zorobabel. Qui fuit ſalathiel.

Qui fuit neri. Qui fuit melchi. Qui fuit addi. Qui fuit choſā. Qui fuit elmadā. Qui fuit her. Qui fuit Jeſu. Qui fuit heliezer. Qui fuit iorim. Qui fuit matthat. Qui fuit leui. Qui fuit ſimeon. Qui fuit iuda. Qui fuit ioſeph. Qui fuit iona. Qui fuit heliacim. Qui fuit melcha. Qui fuit menna. Qui fuit mathatha. Qui fuit nathan. Qui fuit dauid. Qui fuit ieſſe. Qui fuit obeth. Qui fuit booz. Qui fuit ſalmō. Qui fuit naaſon. Qui fuit aminadab. Qui fuit aram. Qui fuit eſron. Qui fuit phares. Qui fuit iude. Qui fuit iacob. Qui fuit iſaac. Qui fuit abrahe. Qui fuit thare. Qui fuit nachor. Qui fuit ſaruch. Qui fuit ragau. Qui fuit ſalech. Qui fuit heber. Qui fuit ſale. Quit fuit chainā. Qui fuit arfaxat. Qui fuit ſem. Qui fuit noe. Qui fuit lamech. Qui fuit mathuſalem. Qui fuit enoch. Qui fuit iareth. Qui fuit malaleel. Qui fuit chainan. Qui fuit enos. Qui fuit ſeth. Qui fuit Adam. Qui fuit dei. Jeſus autem plenus ſpiritu ſancto, regreſſus eſt a iordane. Te deum. ℣. Vidimus ſtellam eius in oriente. ℞. Et venimus adorare eum. In laudib⁹ añ.

Ante luciferuz genitus, ⁊ ante ſecula, dñs ſaluator noſter hodie mundo apparuit. ps. Dñs regna. 26. Añ. Venit lumē tuum Jeruſalē, ⁊ gloria dñi ſuper te orta eſt: ⁊ ambulabūt gentes in lumine tuo halah. ps. Jubilate. 28. Añ. Apertis theſauris ſuis obtulerunt magi dño, auruz, thus, ⁊ myrrhā halah.

ps. Deus deus. 17. Aña. Maria ⁊ flumina bñdicite dño: hymnũ dicite fontes dño halľah. Cañ. Bñdicite. 44. Añ. Tria ſunt munera, q̃ obtulerũt magi dño: aurũ, thus, ⁊ myrrhã filio dei regi magno halľah. ps. Lauda. 41. Cap. Surge illu. Hy°.

A Patre vnigenitus: ad nos venit ꝑ virginẽ: baptiſma cruce cõſecrãs: cũctos fideles generans.
De celo celſus prodijt: excepit formam hominis: facturam morte redimens: gaudia vitę largiens.
Hoc te redemptor queſumus: illabere propitius: clarũq; noſtris ſenſibus lumen prębe fidelibus.
Mane nobiſcum dñe: noctem obſcurã remoue: omne delictũ ablue: piam medelam tribue.
Quem iam veniſſe nouimus: redire item credimus: ſub ſceptro tuo inclyto: tuum defende populum.
Gloria tibi dñe: qui apparuiſti hodie. ℣. Adorate dñm. ℟. In aula ſancta ei°. Ad bñs añ. Hodie cęleſti ſponſo iuncta eſt eccleſia, qm̃ in iordane lauit Chriſtus eius crimina: currunt cũ muneribus Magi ad regales nuptias: ⁊ ex aqua facto vino lętantur conuiuę, halľah. Oro.

DEũs qui hodierna die vnigenitum tuũ gentib° ſtella duce reuelaſti: concede propitius: vt qui iam te ex fide cognouimus: vſq; ad contemplandam ſpeciem, tuę celſitudinis perducamur. Per eundẽ. Ad horas añe laudũ. Ad j. ℟. Ieſu Chriſte. ℣. Qui apparuiſti hodie. Iſte ℣. dicaꝰ vſq; ad oct. incluſiue. Ad iij. cap. Surge illu. ℟. Reges tharſis ⁊ iſulę munera offerẽt, halľ. halľ. ℣. Reges arabũ ⁊ ſaba dona adducẽt. Halľah. Gloria. Reges. ℣. Omne de ſaba venient. Ad vj. cap.

SUper te Ieruſalẽ orieꝰ dñs, ⁊ gloria ei° in te videbiꝰ: ⁊ ambulabunt gẽtes in lumine tuo: ⁊ reges in ſplendore ortus tui. ℟. Oẽs de ſaba venient Halľah halľ. ℣. Aurum ⁊ thus deferẽtes, Halľah. Gloria. Omnes. ℣. Omnis terra adoret te de° ⁊ pſallat tibi. Ad ix. cap.

OMnes de ſaba venient, aurũ ⁊ thus deferẽtes: ⁊ laudẽ dño annũciantes. ℟. Omnis terra adoret te de°, ⁊ pſallat tibi, Halľah halľ. ℣. Pſalmum dicat nõi tuo. Halľah. Gloria. Omnis. ℣. Adorate dñm. ℟. In aula ſancta ei°. Ad veſ. cap. hym. ℣. vt in ꝑmis veſ. Ad mḡt añ. Ab oriẽte venerũt magi in bethleẽ adorare dñm: ⁊ apertis theſauris ſuis, precioſa munera obtulerũt: aurũ ſicut regi magno: thus ſicut deo vero: myrrhã ſepulturę eius halľah.

Per oct. epiphanię ad matu. inui. Chriſtus apparuit nobis. Venite adoremus. Hym. Hoſtis herodes. quotidie dicaꝰ in ferialibus diebus vna aña de noctur. ſuper pſalmos prima die poſt feſtum dicatur prima: ſecunda die ſecunda, ⁊ ſic deinceps, quot fuerint neceſſarię. Ps. ſaꝰ de feſto: excepto pſalmo Venite. loco cuius dicaꝰ ps. Fundamenta. verſi. autẽ noct. ⁊ tria ℟ia de hiſtoria ſm ordinem noc. excepto q̃ qñ dici contigerit aña. Omnis terra. dicendus eſt ℣. Reges tharſis. Et quãdo diciꝰ añ. Reges tharſis.

Digitized by Google

dicend⁹ eſt ℟. Oēs de ſaba. Te deū. quotidie dicaſ ℟. Uidim⁹. In lau. prima añ. laudū ſup pſalmos. Cap. hym. ℟. de die. Ad bñs añ. Deſcendit ſpūs ſctūs corporali ſpecie ſicut colūba in ipſum: ⁊ vox de celo facta eſt: hic eſt filius me⁹ dilectus halah. Oro ſicut in die. hore diei ſicut in feſto. Ad veſper. cap. hym. ℟. de die. Ad mḡt añ. Uidendes ſtellā magi gauiſi ſunt gaudio magno: ⁊ intrantes domum, obtulerunt dño, aurū: thus, ⁊ myrrham. Oratio vt ſupra. Predicte due añe dicanſ quotidie infra octauā etiā in dñica. Deſcendit. Ad bñs: ⁊ Uidentes. Ad mḡt. ¶ Si dies epiphanie in dñica euenerit: in ſequenti quarta feria legaſ ad matu. homil. euāge. Cum fact⁹. In lau. vero poſt orationem de epiphania dicaſ ad memoriā añ. Fili. cū ℟. Omnis terra. ⁊ orone. Uota. In veſ. vero ſimiliter poſt oronē de epiphania dicatur ad memoriā añ. Puer Jeſus. cum ℟. Oēs de ſaba. ⁊ orone. Uota. Sabbo aūt ſequēti poſt oronē. Deus cui⁹ vnigenitus. fiat memoria de dominica ſequenti per añam Peccata. ⁊ ℟. Ueſpertina oratio. per orationē Omnipotens ſempiterne deus qui celeſtia. Ad lau. vero diei ſequentis in qua totū offm̄ eſt de oct. epiphanie fiat memoria de dñica p añam Nuptie. ⁊ ℟. Dñs regna. ⁊ oronē Oipotēs ſempiterne. In veſp. aūt per añam Deficiente. ⁊ ℟. Dirigaſ. ⁊ orationē predictā. In quarta vero feria ſequenti ad matu. legaſ hom. de nuptijs: ⁊ totum officiū fiat de feria: ⁊ de ſancto Marcello fiat tantū memoria. Ad laud. aūt ⁊ ad horas diei dicet oro. Omnipotēs ſempiterne.

¶ Qñ vero infra oct. epiph. dñica euenerit: ſic fiat offm̄. Ad matu. inu. Chriſtus apparuit nobis. Hymn⁹. Hoſtis. Añe pſalmi ℟. Reia de die epiphanie: excepta aña. Uenite. cum ſuo pſal. loco cuius dicaſ aña. Homo natus. cum pſalmo Fundamenta. In laud. añ. cap. hym. ℟. de die. Ad bñs aña. Deſcendit. Oro. Deus qui hodier. Deinde fiat memoria de dñica per añā Fili. cū ℟. Omnis terra. ⁊ oratione Uota. Hore ſicut i die epiph. Ad veſ. cap. hym. ℟. de epiphania. Ad mḡt añ. Uidentes. Oratio. Deus qui ho. Deinde fiat memoria de dominica per añam Puer Jeſus. cum ℟. Omnes de ſaba. ⁊ orone Uota q̄s.

¶ Infra octauā epiphanie in diebus ferialibus ⁊ in dominica infra octauā leganſ ſequentes lectiones.

¶ Dominica infra octauā. Lcō. j.

Obſecro itaq; vos fratres per miſericordiā dei: vt exhibeatis corpora veſtra, hoſtiā viuentē, ſanctā, deo placentem: rationabile obſequium veſtrū. Et nolite cōformari huic ſeculo: ſed reformamini in nouitate ſenſus veſtri: vt probetis que ſit voluntas dei bona, ⁊ beneplacens, ⁊ perfecta. Dico enim per gratiā que data eſt mihi, oībus qui ſunt inter vos, Nō plus ſapere q̄ oportet ſapere: ſed ſapere ad ſobrietatē, ⁊ vnicuiq; ſicut de⁹ diuiſit menſurā fidei. Sicut enim in vno corpore, multa membra habemus: Ro. 12

omnia autem membra non eundē
actum habent:ita multi vnum cor-
pus ſumus in Chriſto: ſinguli autē
alter alterius membra. Lectio. ij.
H abentes donationes, ſecundum
gratiam quę data eſt nobis, diffe-
rentes: ſiue prophetiam ſecundum
rationem fidei, ſiue miniſterium in
miniſtrando, ſiue qui docet in do-
ctrina. Qui exhortatur in exhortā-
do: qui tribuit in ſimplicitate, qui
pręeſt in ſolicitudine: qui miſere-
tur in hilaritate. Dilectio ſine ſimu-
latione, odientes malum, adhęren-
tes bono: charitate fraternitatis in-
uicem diligentes, honore inuicem
pręuenientes: ſolicitudine non pi-
gri, ſpiritu feruentes, dño ſeruien-
tes, ſpe gaudentes, in tribulatione
patientes, orationi inſtātes, neceſſi-
tatibus ſanctorum cōmunicantes:
hoſpitalitatem ſectantes. Lcō. iij.
B enedicite perſequentibꝰ vos: be-
nedicite, ⁊ nolite maledicere. Gau-
dere cum gaudentibus, flere cum
flentibus: idipſum inuicē ſentiētes:
non alta ſapientes, ſed humilibus
cōſentientes. Nolite eſſe prudētes
apud voſmetipſos: nulli maluꝫ pro
malo reddentes. Prouidentes bo-
na non tantū corā deo: ſed etiā corā
omnibꝰ hoībus. Si fieri poteſt, qđ
in vobis eſt, cum oībus hominibus
pacē habentes. Non voſmetipſos
defendentes chariſſimi: ſed date lo-
cum irę. Scriptum eſt enim, Mihi
vindictā: ⁊ ego retribuā dicit dñs.
Fulgētiꝰ i ſermone. Noſtis Le. iiij.
I pſe deꝰ qui ſibi primitias of-
ferri mandauit: homo natus,
primitias gentiuꝫ hodie ſuo cultui
dedicauit. Paſtores fuerūt primi-
tię iudęorū: Magi facti ſunt primi-
tię gētiū. Illi de proximo adducti:
iſti de longinquo reducti. Vbi eſt
inquiunt, qui natus eſt rex iudęo-
rum? De herode rege iudęorum:
filij iam nati fuerant. Archelaus na-
tus eſt in palatio: Chriſtus in diuer-
ſorio. Archelaus natus, in lecto eſt
appoſitus: Chriſtus autem in pręſe-
pio eſt collocatus. Lectio quinta.
I lle forſitā precioſis inuolutus eſt
ſericis: iſte viliſſimis inuolutus eſt
pannis. Et tñ ille contemnitur, iſte
queritur: ille nullatenꝰ nominatur,
iſte inuentus ſuppliciter adoratur.
Spernit̄ primogenitus regis: ⁊ mu-
neribus honorat̄ primogenitꝰ pau-
perculę mulieris. Quis eſt iſte rex
iudęorū, pauper ⁊ diues, humilis ⁊
ſublimis: q portatur vt paruulus in
pręſepio, immenſus in cęlo, vilis in
pānis, precioſus in ſtellis? Lcō. vj.
Q uid turbaris herodes? Rex iſte,
nō venit reges pugnādo ſuperare:
ſed moriendo mirabiliter ſubiuga-
re. Nec natꝰ eſt vt tibi ſuccedat: ſed
vt in eū mundꝰ fideliter credat. Ve-
nit, nō vt pugnet viuus, ſed vt triū-
phet occiſus, nec vt de gētibꝰ auro
exercitū quęrat: ſed vt pro ſaluādis
gētibus, ꝓcioſum ſanguinē fundat.
Huius pueri regnum nō eſt de hoc
mūdo: ſed ꝑ ipſum regnat̄ in mūdo.
Puer iſte, qui dicitur rex iudęorū:
idem creator eſt ⁊ dominus ange-
lorum. Quapropter cuius times
infantiam naſcentis: magis timere
debes omnipotentiam iudicantis.

Secun-

ca. 2. Secundum Lucam. Lectio. vii.
In illo tépore. Cum fact⁹ eſſet Jeſus annorũ duodecim: aſcédentibus parentibus eius Jeroſolymam, ſcdʒ conſuetudinem diei feſti: cóſummatiſqʒ diebus cum redirent: remáſit puer Jeſus in Jeruſalem: ⁊ nó cognouerũt parétes eiuſ. Et reliqua. Homilia Origenis.

Cum dñs meus Jeſus, duodecim eſſet annorũ, remanet in Jeruſalé: parentes eius ignorantes, quęrunt eum ſolicite, ⁊ non inueniunt. Quęrunt inter affines, quęrunt in comitatu: quęrunt inter notos: ⁊ in his omnibus non reperiunt. Nó enim inter cognatos ⁊ carnis propinquos inuenit Jeſus: non in his qui corporaliter ei iuncti ſunt. Jn multorum comitatu Jeſus meus non poteſt inueniri. Diſce vbi euʒ quęrentes reperiát: vt ⁊ tu quęrés cum Joſeph mariaqʒ reperias. L. viij.

Et quęrentes inquit, inuenerunt illum in templo. Non vbicunqʒ: nó in alio loco: ſed in templo. Neque in téplo ſimpliciter: ſed in medio doctorũ audienté ⁊ interrogantē eos. Et tu ergo quęre Jeſum in templo dei: quęre i eccleſia: quęre eũ apud magiſtros qui in templo ſunt: ⁊ nó egrediunt ex eo. Si enim ita quęſieris, inuenies eũ. Porro, ſi qſpiá dicit ſe magiſtrũ eſſe, ⁊ Jeſum nó habet: iſte tantum noíe magiſter eſt: ⁊ ideo apud eũ nó poteſt inueniri ieſus, verbũ dei, ⁊ ſapientia. Lcõ. ix.

In medio doctorum ſedenté inueniunt eum: ⁊ nó ſoluʒ ſedenté: ſed ⁊ ſciſcitanté ⁊ audienté eos. Et nunc pręſens eſt Jeſus, interrogat nos ⁊ audit loquentes. Et mirabantur inquit omnes. Super quo mirabátur? Non ſuper interrogationibus eius: licet ⁊ ipſę mirabiles erát: ſed ſuper reſponſionibus eius. Aliud eſt interrogare: ⁊ aliud reſpódere. Interrogabat magiſtros: ⁊ q̃ reſpondére non poterant, ipſe his de quib⁹ interrogauerat reſpódebat.

Ad memoriá de dñica. Ad bñs añ. Fili, quid feciſti nobis ſic? ego ⁊ pater tuus dolétes quęrebamus te: ⁊ qd eſt qꝫ me q̃rebatis? neſciebatis, q̃ in his quę pr̃is mei ſunt, oportet me eſſe? halãh. ℣. Oĩs terra. Oro.

Uota q̃s dñe ſupplicátis populi cęleſti pietate ꝓſequere: vt quę agéda ſunt videant: ⁊ ad implénda quę viderint cóualeſcát. per do.

Jn veſper. ad memoriá añ. Puer Jeſus proficiebat ſapientia, ⁊ ętate, corã deo ⁊ hominibus. ℣. Omnes de ſaba. Oro. Uota quę ſumus.

¶ Pro alia die. Lectio prima.

Omnis anima poteſtatibus ſublimioribus ſubdita ſit. Non eſt enim poteſtas niſi a deo, quę autẽ ſunt, a deo ordinata ſunt. Jtaqʒ qui reſiſtit poteſtati: dei ordinationi reſiſtit. Qui aũt reſiſtunt: ipſi ſibi damnationé acquirunt. Nam principes non ſunt timori boni operis ſed mali. Uis aũt non timere poteſtaté? Bonum fac: ⁊ habebis laudé ex illa. Dei enim miniſter eſt tibi in bonum. Si aũt malũ feceris: time. Non enim ſine cauſa gladium portat. Dei enim miniſter eſt: vindex in iram, ei qui malum agit. Jdeoqʒ Ro. 5.

neceſſitate ſubditi eſtote: nõ ſolum propter iram: ſed etiam propter conſcientiam. Ideo enim ꝛ tributa preſtatis. Miniſtri eniꝫ dei ſunt: in hoc ipſum ſeruientes. Lectio.ij.

R eddite ergo oibus debita: cui tributum, tributũ: cui vectigal, vectigal: cui timorẽ, timorẽ: cui honorẽ, honoreꝫ. Nemini quicꝙ debeatis: niſi, vt inuicẽ diligatis. Qui enim diligit proximum, legẽ impleuit. Nã, Non adulterabis, Nõ occides, Nõ furaberis, Nõ falſum teſtimonium dices, Nõ concupiſces: ꝛ ſiquod eſt aliud mandatum: in hoc verbo inſtauratur, Diliges proximuꝫ tuum ſicut teipſuꝫ. Dilectio proximi, malum non operatur. Plenitudo ergo legis: eſt dilectio. Ex ſermone. Ad partum. beati Auguſtini. L.iij.

A d partum virginis adorandum: magi ab oriente venerũt. Magnuꝫ ſacramẽtum. In preſepi tunc iacebat: ꝛ magos ab oriente ducebat. Abſcondebat in ſtabulo ꝛ agnoſcebatur in celo: vt agnitꝰ in celo manifeſtaret in ſtabulo: vt qui in aperto celo ſignis ſydereis monſtrabat, in anguſto diuerſorio, queſitꝰ inueniretur inualidus in infantilibꝰ mẽbris, inuolutꝰ in infantilibus pãnis: adoraretur a magis, timeret a malis. Timuit enim eum Herodes paruulum: quẽ cognouerant magi celo teſte, iam natum. Quid erit tribunal iudicantis: quãdo ſuperbos reges cunabula terrebãt infantis?

¶ Pro alia die. Lectio prima.

Ro.14 I Nfirmum aũt in fide aſſumite, nõ in diſceptationibus cogitationum. Alius enim credit manducare ſe omnia: qui aũt infirmus eſt, olus manducet. Is qui mãducat, nõ manducantẽ non ſpernat: ꝛ qui nõ manducat, manducantẽ nõ iudicet. Deus enim illuꝫ aſſumpſit. Tu quis es qui iudicas alienũ ſeruum? Dño ſuo ſtat aut cadit. Stabit aũt. Potens eſt enim deꝰ ſtatuere illũ. Nam alius iudicat dieꝫ inter diem: alius autẽ iudicat oẽm diem. Vnuſquiſꝗ in ſuo ſenſu abundet. Qui ſapit diẽ, dño ſapit: ꝛ q mãducat, dño manducat. Gratias enim agit deo. Et qui nõ manducat, dño non manducat: ꝛ gratias agit deo. Lcõ.ij.

N emo enim noſtrũ ſibi viuit: ꝛ nemo ſibi morit. Siue enim viuimus, dño viuimus: ſiue morimur, domino morimur. Siue ergo viuimus, ſiue morimur: dñi ſumus. In hoc enim Chriſtus ꝛ mortuus eſt, ꝛ reſurrexit: vt ꝛ viuorũ ꝛ mortuoꝝ dominetur. Tu aũt qd iudicas fratreꝫ tuum: aut tu quare ſpernis fratrem tuuꝫ? Omnes enim ſtabimus ante tribunal Chriſti. Scriptũ eſt enim, Viuo ego dicit dñs ꝙ mihi flectet omne genu: ꝛ omnis lingua confitebitur deo. Itaqꝫ, vnuſquiſque noſtrum pro ſe rationem reddet deo.

Sermo ſcti Auguſtini epi. Lcõ. iiij.

P oſt miraculum virginei partus, inter obſcuras cubilis oppreſſi latebras, ꝛ duriſſimi preſepis anguſtias, in quibus infinita maieſtas membris contractioribus ſtabulabat, inter crepitantes neſcię querelę ploratus: ac pios infantis teneroſꝗ vagitus dum pendet ad vbe-

ra:ꝛ viliū deis patitur inuolumenta pannoꝛum:ꝛ repente nouum hodie de celo terris ſydus illuxit: ꝛ totius mundi diſſipata caligine, noctem conuertit in diez, ne dies celaretur in nocte. Credat iam deo omnis terra:q꜄ e celo loquitur celum.

¶ Pro alia die. Lectio pꝛima.

Ro. 14. Non ergo amplius inuicem iudicemus: ſed hoc iudicate magis ne ponatis offendiculuz fratri, vł ſcandalū. Scio ꝛ confido in dn̄o Jeſu quia nihil cōmune per ipſuz: niſi ꝛ qui exiſtimat quid commune eſſe, illi cōmune eſt. Si enim ꝑpter cibum frater tuus contriſtatur: iam nō ſecundum charitatez ambulas. Noli cibo tuo illū perdere, pꝛo quo Chriſtus moꝛtuus eſt. Non ergo blaſphemetur bonū veſtrū. Nō eſt enim regnū dei eſca ꝛ potus: ſed iuſtitia ꝛ pax, ꝛ gaudiū in ſpiritu ſctō. Qui eniz in hoc ſeruit chꝛo, placet deo: ꝛ pꝛobatus eſt hoibus. Lcō. ij. Itaq꜄, que pacis ſunt ſectemur, ꝛ que edificationis ſunt inuicē cuſtodiamus. Noli pꝛopter eſcā deſtruere opus dei. Omnia quidē ſunt mūda: ſed malum eſt homini qui per offendiculū manducat. Bonuz eſt nō manducare carnē ꝛ non bibere vinū, neq꜄ in quo frater tuus offenditur aut ſcandalizatur aut infirmatur. Tu fidem habes: penes temet ipſum habe, coꝛam deo. Beatus, qui non iudicat ſemetipſum in eo quod pꝛobat. Qui autem diſcernit ꝗ ſi manducauerit, damnatus eſt: quia non ex fide. Omne autem quod non eſt ex fide: peccatum eſt.

¶ Aug. in ſermo. Pꝛoxima. L. iij. Magi, oculis, hominē vident: ꝛ deū obſequijs confitent: Videbāt enim in eo plus eſſe qđ animi hominuz: quā quod oculi peruiderent. Videbatur quidē in pꝛeſepio: ſed dominabatur in celo. Intra coꝛpuſculū erat: ſed intra ſe omnia cōtinebat. Natus quidez ex matre fuerat: ſed matrē ſuā ipſe creauerat. Et ideo ſe ei magi humiliabant: quia famulari aſtra cernebant. Deum eſſe cognouerant: cui celeſtia ſeruiebant. Et idcirco ipſa etiam eoꝛum munera: diuino myſterio plena erant.

¶ Pꝛo alia die. Lectio pꝛima.

Debemus autē nos firmioꝛes, ca. 15. imbecillitates infirmoꝛū ſuſtinere, ꝛ nō nobis placere. Unuſq꜄ nostrū pꝛoximo placeat in bonum, ad edificationez. Etenim Chriſtus nō ſibi placuit: ſed ſicut ſcriptuz eſt, Impꝛoperia impꝛoperātium tibi, ceciderunt ſup me. Quecunq꜄ eniz ſcripta ſunt, ad noſtram doctrinaz ſcripta ſunt: vt per patientiā ꝛ conſolationē ſcripturarū, ſpem habeamus, Deus aūt patientie ꝛ ſolatij, det vobis idipſuz ſápere i alterutrū ſm̄ Jeſum Chriſtū, vt vnánimes, vno oꝛe, honoꝛificetis deū ꝛ patrez dn̄i noſtri Jeſu Chꝛi. Pꝛopter qđ ſuſcipite inuicē: ſicut ꝛ Chriſtus ſuſcepit nos in honoꝛem dei. Lcō. ij. Dico enim Chriſtū Jeſum, miniſtrum fuiſſe circunciſionis pꝛopter veritatē dei: ad confirmandas pꝛomiſſiones patrum: Gentes aūt ſup miſericoꝛdia, honoꝛare deum, ſicut ſcriptum eſt, Pꝛopterea cōfiteboꝛ

Digitized by Google

tibi in gentibus dñe: ⁊ nomini tuo
cantabo. Et iteruz dicit, Letamini
gētes cū plebe eius. Et iterū, Lau-
date oēs gentes dñm: ⁊ magnifica-
te euz oēs populi. Et rurſus Iſaias
ait, Erit radix Ieſſe: ⁊ qui exurget
regere gentes, in eū gentes, ſpera-
bunt. Deus autez ſpei, repleat vos
omni gaudio ⁊ pace in credendo:
vt abundetis in ſpe, ⁊ virtute ſpiri-
tus ſancti. Auguſtinus in ſermone
ſupradicto: Ad partuz. Lectio. iij.
Hec magorū illuminatio, magnuz
teſtimoniuz extitit cecitatis iudeo-
rum. In terra eorū iſti requirebāt:
quod illi in ſua non agnoſcebant.
Apud eos iſti infantem inuenerūt:
quem illi apud ſe docentem nega-
uerunt. In his terris de longin-
quo, iſti peregrini puerum Chri-
ſtum nondum verba promentem
adorauerunt: vbi ciues illi, iuuenez
miracula facientem crucifixerunt.
¶ Pro alia die. Lectio prima.
Ro. 14 Certus ſum aūt fratres mei ⁊
ego ipſe de vobis, qꝛ ⁊ ipſi ple
ni eſtis dilectione, repleti oī ſciētia:
ita vt poſſitis alterutrum monere.
Audacius autē ſcripſi vobis fratres
ex parte, tanq̄ in memoriā vos redu
cens, ꝓpter gratiā que data eſt mi-
hi a deo vt ſim miniſter Chriſti Ie
ſu in gentibꝰ: ſanctificans euāgeliuz
dei: vt fiat oblatio gētiū accepta, ⁊
ſanctificata in ſpiritu ſctō. Lcō. ij.
Ro. 15 Habeo igitur gloriā in Chriſto Ie
ſu ad deuz. Non enim audeo aliqd
loqui eorum que per me nō effecit
Chriſtus in obedientiā gentiū ver-
bo ⁊ factis: in virtute ſignorū ⁊ pro
digiorum, in virtute ſpiritus ſancti:
ita vt ab Ieruſalem per circuitum
vſqꝫ ad illyricum repleuerim euan
gelium Chriſti. Sic autē predicaui
euangelium hoc, nō vbi nominatꝰ
eſt Chriſtus, ne ſuper alienum fun-
damentum edificarē: ſed ſicut ſcri-
ptum eſt. Quibus nō eſt annuncia-
tum de eo videbunt: ⁊ qui nō audie
runt de eo, intelligent. Leo in ſer-
mone. Quamuis ſcientia. Lcō. iij.
Magi, heredes in ſyderibꝰ deſigna
ti, ortu noui ſyderis excitantur: vt
cui celi adhibitum fuerat teſtimo-
nium: celi famularetur obſequium.
Cōmouit magos habitatores re-
motioris oriētis, ſtellis ceteris ſtel-
la fulgentior: ⁊ de mirandi luminis
claritate, viri ad hec ſpectanda nō
inſcij, magnitudinē ſignificationis
intelligunt, agēte hoc ſine dubio in
eorū cordibꝰ inſpiratione diuina: vt
eos tante viſionis myſteriū nō late
ret: ⁊ qđ oculis oſtendebat inſolitū:
animis nō eſſet obſcurum. Deniqꝫ
officiū ſuū cū religione diſponunt:
⁊ his ſe inſtruunt donis, vt adoratu
ri vnum: tria ſe crediſdiſſe demon-
ſtrēt: auro honorātes pſonā regiaz,
myrrha humanam, thure diuinaz.
¶ In oct. epiph. in primis veſ. cap.
Surge. Hym. Hoſtis hero. ℣. Re-
ges tharſis. Ad mḡt añ. Baptizat
miles regē ſeruus dñm ſuuz: Ioan-
nes ſaluatorem, aqua iordanis ſtu-
puit: colūba proteſtata eſt: paterna
vox audita eſt: hic eſt filiꝰ meꝰ. Oro.
Deus cuius vnigenitus in ſub-
ſtātia noſtre carnis apparuit:
preſta queſumus: vt per eum quem
ſimi-

Digitized by Google

ſimilem nobis foris agnouimus: in-
tus reformari mereamur. Qui te.
Ad matu. inui. Chriſtus apparuit.
Hym. añ. ps ℣. Reia ſicut ſupra in do
minica notatum eſt. Lectio prima.
1.co.1. PAulus vocat⁹ apoſto
lus Jeſu Chriſti, per
volũtatẽ dei, ⁊ Soſte-
nes frater eccleſię dei,
quę eſt corinthi ſctifi
catis in Chriſto Jeſu vocatis ſan-
ctis: cum oibus qui inuocant nomẽ
dñi noſtri Jeſu Chriſti, in omni lo-
co ipſorũ, ⁊ noſtro. Gratia vobis ⁊
pax a deo patre noſtro: ⁊ dño Jeſu
Chriſto. Gratias ago deo meo ſem
per pro vobis in gr̃a dei que data
eſt vobis in Chriſto Jeſu: q̃ in om
nibus diuites facti eſtis in illo, in om
ni verbo. ⁊ in oi ſcientia: ſicut teſti-
moniũ Chriſti cõfirmatũ eſt in vo
bis: ita vt nihil vobis deſit in vlla
gr̃a, expectantibus reuelationẽ dñi
noſtri Jeſu Chriſti: q ⁊ cõfirmabit
vos vſque in finẽ ſine crimine in die
aduent⁹ dñi nr̃i Jeſu Chriſti. L. ij.
Fidelis autẽ deus, per quẽ vocati
eſtis in ſocietatẽ filij ei⁹ Jeſu Chri
dñi noſtri. Obſecro autẽ vos frẽs
per nomẽ dñi noſtri Jeſu Chriſti:
vt idipſum dicatis oẽs: ⁊ non ſint in
vobis ſchiſmata. Sitis autẽ perfe-
cti in eodẽ ſenſu: ⁊ in eadem ſciẽtia.
Significatum eſt enim mihi de vo-
bis frẽs mei ab his qui ſunt Cloes:
q̃ cõtentiones ſunt inter vos. Hoc
autẽ dico: qđ vnuſquiſq̃ veſtrũ di-
cit. Ego quidẽ ſum pauli: ego autẽ
apollo, ego vero cephę: ego autem
chriſti. Diuiſus eſt chriſtus? Nunqd
Paul⁹ crucifixus eſt pro vobis: aut
in noie pauli baptizati eſtis? L. iij.
Gratias ago deo meo, qđ nemin̄e
veſtrũ baptizaui, niſi criſpũ ⁊ gayũ
ne quis dicat qđ in noie meo bapti-
zati eſtis. Baptizaui aũt ⁊ Stepha-
nę domũ. Ceterum neſcio, ſi quem
aliũ veſtrũ baptizauerim. Nõ enim
miſit me Chriſt⁹ baptizare: ſed euã
gelizare: nõ in ſapiẽtia verbi, vt nõ
euacueť crux Chriſti. Verbũ enim
crucis pereuntibus quidẽ ſtultitia
eſt: his autẽ qui ſalui fiunt, id eſt no-
bis, virtus dei eſt. Scriptũ eſt enĩ.
Perdam ſapientiam ſapiẽtium: ⁊
prudentiã prudentium reprobabo.
Sermo btĩ Augu. vnde ſup̃. L. iiij.
PRoxima fratres chariſſimi ſa-
cri natalis die natus eſt dñs,
nunc baptizatus. Tunc nos genuit
ad vitã: nũc regenerauit ad ſalutẽ.
Tunc adam ſuſcepit perditũ: nunc
abluit peccatorẽ. Illũ ergo curren
tes aquę tunc infundebãt: ſed pctã
noſtra ſecũ portabãt. De illo guttę
baptiſmatis fluebant: ſed noſtra in
guttis crimina defluebãt. O miſeri-
cordia ſimul ⁊ potentia dei. Necdũ
eramus in mundo: ⁊ iam abluieba-
mur in baptiſmo. Nam ipſa fuit ba
ptiſmatis ratio: vt aquę, quę purga
turę erant, ab illo purgarenť. Tunc
enim chriſtũ dñm nõ tã lauit vnda:
q̃ lota eſt. Tibi ergo naſcẽdo adue-
nit Chriſt⁹: tibi viuẽdo militauit: ti-
bi moriẽdo cõflixit. Quẽ p̃ te vides
mortuũ: pro te intellige baptizatũ.
Idẽ in ſermone. Intelligere. L. v.
Hodie ergo cõſecratus eſt in Iorda
ne: vt eodẽ tempore ⁊ ederetur per
virgi-

Digitized by Google

virginē, ⁊ per myſterium gignereť:
vt quē tūc miramur incorrupta ma
tre progenitū: nūc ſuſcipiamus pu
ra vnda ſubmerſum. Filiuꝫ genuit
mater ⁊ caſta eſt: chriſtū vnda lauit:
⁊ ſctā eſt. Nā ſicut poſt partū glorifi
cata eſt Marię caſtificatio: ita poſt
baptiſmuꝫ aq̄ eſt purificatio cōpro
bata: niſi qd̄ penē, maiori munere
qua Maria, vnda dicata eſt. L. vj.
Illa enim ſibi tm̄ meruit caſtitateꝫ:
iſta nobis ꝯtulit ſanctificationē. Il
la meruit ne peccaret: iſta vt pctā
purgaret. Illa propria delicta a ſe
repudiat: iſta, aliena condonat. Illi
eſt collata virginitas: iſti eſt donata
fęcunditas. Illa vnū ꝓcreauit ⁊ vir
go eſt: iſta generat plures ⁊ pura ē.
Illa pręter chriſtū neſcit aliū filiū:
iſta cū Chriſto mater eſt populorū.
Secundum Matthęū. Lectio. vij.
cap. 3. In illo tempore. Venit Jeſus
a Galilea in iordanē ad Joan
nem: vt baptizaretur ab eo. Et rel.
Homilia beati Joannis epiſcopi.
Cum famulis dn̄s, cum reis iudex
baptizandus venit. Verū nihil tibi
hinc cōturbationis oriatur. In his
quippe humilibus, illi⁹ ſublime re
ſplēdet. Qui enim dignat⁹ eſt tāto
tempore geſtari in vtero virginali,
cūq; nr̄a in diē procederet natura,
cędi atq; crucifigi, cūctaq; perpeti
quę paſſus eſt, qd miraris etiā ſi ba
ptizari ſuſcipiat: cūq; alijs ad ſeruū
venire nō reſpuat? Illud eſt qppe
admirationis omni modo plenū: q
ſcilicet ille, qui erat de⁹, homo fieri
voluit: iam vero alia iuxta rationis
ordinem conſequuntur. Lcō. viij.
Propterea enim ⁊ Joānes pręoc
cupans dicit: qm̄ non ſit dignus ſol
uere corrigiā calciamenti eius: cun
ctaq; alia, ex qbus illud eſt. q ſit om
nium iudex, ⁊ ſm̄ meritū vniuſcu
iuſq; retribuat: quodq; ſanctū ſpm̄
oibus liberaliter largiať: vt cum eū
videris ad baptiſma venientē, nihil
prorſus humile ſuſpiceris. Idcirco
enim Joannes preſentē quoq; illū
prohibet dicēs. Ego a te debeo ba
ptizari, ⁊ tu venis ad me? Lcō. ix.
Quia enim illud erat baptiſmū pę
nitētię, ⁊ in accuſationē peccatoruꝫ
inducebat: ne quis putaret, qm̄ ⁊ ip
ſe tali propoſito ad iordanem veni
ret: premuniuit hoc, agnuꝫ certe il
lum ad redēptorē vocando, ab om
niumnunē, quod in toto erat orbe
pctō. Qui eniꝫ cūcta humani gene
ris poterat pctā delere: abſq; omni
erat ipſe pcti delicto. In laud. aña.
Veterem hominē renouās ſal
uator venit ad baptiſmum: vt
naturā, quę corrupta erat per aquā
recuperaret: ī corruptibili veſte cir
cumamictās nos. ps. Dn̄s reg. 26.
Añ. Te qui in ſpū ⁊ in igne purifi
cas humana contagia, deū ac redē
ptorem oēs glorificamus. ps. Ju
bilate. 28. Añ. Baptiſta cōtremuit,
⁊ nō audet tāgere ſctm̄ dei verticē:
ſed clamat cum tremore: ſanctifica
me ſaluator. ps. Deus de⁹. 17. Añ.
Caput draconis ſaluator ꝯtriuit in
iordanis flumine: ab eius poteſtate
oēs eripuit. Cāti. Bn̄dici. 44. Añ.
Magnū myſteriū declarať hodie:
q: creator omniū in iordane expur
gat nr̄a facinora. ps. Laudate. 41.
Cap.

Cap. Hym. ℣. de die. Ad bn̄s añ. Precurſor Ioānes exultat cū iordane: baptizato dño: facta eſt orbis terraruꝫ exultatio: facta eſt pctōruꝫ noſtrorū remiſſio: ſctificans aquas: ipſi oēs clamemus miſerere nobis. Oratio. Deus cuius vnigenitus. Ad horas dici añe lau. cap. ℟. ℣. de die epiphanię. Oīo. Deus cuius. Ad veſ. hym. ℣. vt in primis veſpe. Ad mḡt añ. Fontes aquarū ſanctificati ſunt Chriſto apparēte in gloria orbis terrarū: haurite aquas de fontibus ſaluatoris: ſanctificauit enim nunc oēm creaturā Chriſtus deus noſter. Oratio. Deus cuius. Si hęc octaua in ſabbato euenerit: in veſperis fiat tantum memoria de dominica ſequenti. Pro diebus qui mediare poſſunt inter octa. epipha. ⁊ dñicam. Domine ne in ira. Lcō. de apoſtolo. Pro prima die in qua erit feſtū ſcti Hilarij. Lcō. j.

1. co. 3. ET ego fratres nō potui vobis loqui quaſi ſpiritualibus: ſed quaſi carnalibꝰ. Tanq̄ paruulis in Chriſto, lac vobis potum dedi, nō eſcam: Nondū enim poteratis: ſed nec nunc quidem poteſtis, adhuc enim carnales eſtis. Cum enim ſit inter vos zelus ⁊ contentio, nonne carnales eſtis, ⁊ ſm hominem ambulatis? Cuꝫ enim quis dicat, Ego quidem ſum Pauli, alius autem, Ego Apollo, nōne homines eſtis? Quis igitur eſt Paulus? Quis vero Apollo? miniſtri eius cui crediſtis, ⁊ vnicuiqꝫ ſicut dominus dedit. Ego plantaui, Apollo rigauit: ſed deus incrementū dedit. Lcō. ij.

Itaqꝫ neqꝫ qui plantat eſt aliquid, neqꝫ qui rigat: ſed qui incremētum dat, deus. Qui autē plantat ⁊ qui rigat, vnū ſunt. Vnuſquiſqꝫ aūt propriam mercedē accipiet, ſm ſuum laborem. Dei enim ſumus adiutores, Dei agricultura eſtis: dei ędificatio eſtis. Secundum gratiam dei quę data eſt mihi, vt ſapiens architectus fundamentuꝫ poſui: alius autem ſuperędificat. Lectio tertia.

Vnuſquiſqꝫ autē videat quomodo ſuperędificet. Fundamentuꝫ enim aliud nemo poteſt ponere, pręter id qȯ poſitū eſt: qȯ eſt Chriſtus Ieſus. Siquis aūt ſuperędificat ſuper fundamentū hoc, aurum, argentū, lapides precioſos, ligna, fęnum, ſtipulam: vniuſcuiuſqꝫ opus manifeſtū erit. Dies enim dñi declarabit: qꝛ in igne reuelabit: ⁊ vniuſcuiuſqꝫ opus quale ſit, ignis probabit. Si cuiꝰ opus manſerit qȯ ſuperędificauit: mercedē accipiet. Si cuiꝰ opus arſerit: detrimentū patiet. Ipſe aūt ſaluus erit: ſic tamē quaſi per igneꝫ.

Pro die ſecūda. Lectio prima.

AUdet aliquis veſtruꝫ habens negociū aduerſus alterum, iudicari apud iniquos, ⁊ non apud ſanctos? An neſcitis ꝙ ſancti mundum iudicabūt? Et ſi in vobis iudicatur mundus: indigni eſtis qui de minimis iudicetis? Neſcitis ꝙ angelos iudicabimꝰ? quāto magis ſecularia? Secularia igit̄ iudicia ſi habueritis: cōtemptibiles q̄ ſunt in eccleſia, illos cōſtituite ad iudicandū. Ad verecundiā veſtram dico. Sic nō eſt intur vos ſapiens quiſquam: 1. co. 6.

qui

Digitized by Google

qui poſſit iudicare inter fratrem ſuum? Sed frater cum fratre iudicio cõtendit: ⁊ hoc apud infideles.

¶ Pro die tertia. Lectio prima.

1.co.7. Iam quidẽ omnino delictũ eſt in vobis, ꝙ iudicia habetis inter vos. Quare non magis iniuriaȝ accipitis? quare nõ magis fraudeȝ patimini? Sed vos iniuriã facitis ⁊ fraudatis: ⁊ hoc fratribꝰ. An neſcitis ꝙ iniq̃ regnũ dei nõ poſſidebũt? Nolite errare. Neqȝ fornicarij, neque idolis ſeruientes, neqȝ adulteri, neqȝ molles, neqȝ maſculorũ cõcubitores, neqȝ fures, neque auari, neqȝ ebrioſi, neqȝ maledici, neqȝ rapaces regnum dei poſſidebunt. Et hęc quidem fuiſtis: ſed abluti eſtis, ſed ſanctificati eſtis, ſed iuſtificati eſtis in nomine domini noſtri Jeſu Chriſti ⁊ in ſpiritu dei noſtri.

¶ Die quarta erit feſtũ ſancti Antonij pro quo in breuiario ſanctorum aſſignabuntur loco ſuo lectiones de ſcriptura ipſi appropriate.

¶ Pro die quinta. Lectio prima.

1.co.7. Vnuſquiſque in qua vocatione vocatus eſt: in ea permaneat. Seruus vocatꝰ es? nõ ſit tibi curę: ſȝ ⁊ ſi potes fieri liber: magis vtere. Qui enim in dño vocatꝰ eſt ſeruus: libertꝰ eſt dñi. Similiter q̃ liber vocatus eſt, ſeruus eſt chriſti. Pretio empti eſtis: nolite fieri ſerui hoĩum. Vnuſquiſqȝ ergo in quo vocatꝰ eſt, fratres: in hoc maneat apud deum.

¶ Quando inter octa. epiph. ⁊ dñicam tot dies non interceſſerint, lectiones pro illis ſuprapoſitę vel omnes vel quę ſuperfuerint, omittantur, exceptis illis quę pro die prima (ſcti Hylarij.ſ.) aſſignate ſunt, quę omnino legenẗ illa die (etiã ſi dominica fuerit:) ⁊ pro tali dominica vel feria poſitę illo anno relinquentur.

Notandum ꝙ hiſtoria Dñe ne in ira. cãtari debet dñicis diebus ab octaua epiphanię vſqȝ ad ſeptuageſimã excluſiue: Rña vero ferialia: infra hebdomadaȝ qñ de feria agiẗ, tam dicto tpe, q̃ ab octaua corporis Chriſti vſqȝ ad aduentum dñi ſunt cãtanda: niſi qñ nulla eſſet dñica vacans in qua dñicalis hiſtoria cantari poſſet. Tunc enim eadẽ dñicalis hiſtoria in tribꝰ ferijs cantari ⁊ in eis Rña ferialia dimitti debent. Ceterũ conſiderandũ eſt diligẽter vtrũ inter octauã epiphanię ⁊ .lxx. tot dies dñici ſint quot orationes ⁊ dñicalia officia ſunt notata. Alias eniȝ per ferias in q̃bus nulla (ſi põt fieri) ſit feſtiuitas ſunt legenda. Quod ſi neceſſitas coegerit, vt ea die offm̃ dñicale dicaẗ in qua feſtum trium lectionũ occurrerit, memoria tm̃ de ipſo feſto fiat: niſi intra quindecim ſequentes dies in aliam feriã vacantẽ transferri poſſit. Ad matutinas aũt homil. ⁊ añ. ad bñs, ⁊ ad mag̃t ⁊ miſſa in die de dñica cantabunẗ. Sed ita agendũ eſt ꝙ ꝓpter orationes ⁊ euãgelia quę poſt duo officia ſunt poſita, offm̃ feſti trium lectionum, vel de beata virgine in ſabbato, vel de beato Dñico in feria .iij. vel de corpore Chriſti ſeu de ſctis ordinis in .v. nõ intermittunẗ niſi in aliquo vel aliquibꝰ ipſorũ dierum propter Rña dñicalis hiſtorię

(vt

(vt infra dicet) de feria agere opor‑teat. Quádo inter octauas epipha. ⁊ ſeptuageſimaʒ nulla eſt dñica va‑cans in qua hiſtoria **Dñe ne in ira.** cantari poſſit; túc ℞ia ferialia ⁊ etiá offiñ de feſtis triuin lectionũ (ſi alię ferię non vacauerint) intermittéda ſunt, ⁊ hiſtoꝛia dñicalis per ferias cantanda: ſi tñ tot dies idonei repe‑riant. Siquidé, lxx. cócurréte quin‑todecimo calend. Februarij in die ſanctę Priſcę, túc in .v. feria imme‑diate pcedente quę eſt poſt octauas epiphanię (die tñ ſcti Hylarij me‑diante) in die ſcti Mauri leget ho‑milia de nuptijs, ⁊ cátabunt tria pꝛi‑ma ℞ia de hiſtoꝛia dñicali pdicta. Feria vero ſequéti in die ſcti Mar‑celli leget homilia **Cũ deſcédiſſet.** cũ trib⁹ medijs ℞ijs: tria vero vlti‑ma impediéte feſto ſcti Antonij ip‑ſo áno omittere opoꝛtebit. At. lxx. occurrente quartodecimo calend. Februarij: tunc feria .iiij. pręceden‑ti legenda eſt homilia de nuptijs cum medijs ℞ijs. Feria .v. homilia **Cum deſcendiſſet.** cũ pꝛimis ℞ijs. In .vj. feria fiat feſtum beati Anto‑nij. In ſabbato homil. **Aſcendéte.** cũ vltimis ℞ijs. Sed qñ tertiode‑cimo calé. Februarij ipſa. lxx. occur‑rerit: tunc feria .iij. pręcedenti lega‑tur homilia de nuptijs, cum tribus pꝛimis ℞ijs. Feria quarta. homilia **Cum deſcendiſſet.** cũ trib⁹ vltimis ℞ijs. Fer. vj. hom. **Aſcédente Ieſu.** cum tribus medijs ℞ijs hiſtoꝛię ſu‑pradictę, In ſabbato fiat feſtũ ſan‑ctoꝛum Fabiani ⁊ Sebaſtiani. Qñ aũt. lxx. occurrerit duodecimo cal. Februarij cum vnica ſit dñica inter octauá epiphanię ⁊ ipſam. lxx. quę etiam a feſto beati Hylarij impedi‑tur: túc feria .ij. in die ſancti Mauri legatur homilia de nuptijs cum tri‑bus pꝛimis ℞ijs. Feria .v. homilia. **Cum deſcendiſſet.** cũ medijs ℞ijs. Feria ſexta homilia. **Aſcendente.** cũ vltimis ℞ijs hiſtoꝛię ſupꝛadictę.

¶ Dñica .j. poſt octauá epiphanię ſabbato pręcedéti ſic inchoent veſ. **Deus in adiutoꝛiũ meũ intéde.** ℞. **Dñe ad adiuuandum me feſtina. Gloꝛia pȓi. Sicut erat. Haleluiah.** Hoc mó inchoétur oés hoꝛę ⁊ lau. niſi ꝙ ad cópleto. pręmittéd⁹ eſt ℣. **Conuerte nos de⁹ ſalutaris nȓ.** ℞. **Et auerte irá tuá a nobis.** ⁊ ad ma‑tuti. ℣. **Dñe labia mea aperies.** ℞. **Et os meũ annunciabit laudé tuaʒ.** ⁊ ante lau. dicit ℣. Excipitur totum triduum añ paſcha ⁊ dies animaꝝ: ⁊ veſpę i die paſchę ⁊ deinceps oés veſ. vſq; ad veſ. ſabbati in albis ex‑cluſiue: ⁊ ꝙ **Halah.** poſt **Sicut erat.** nó dȓ i cóple. ſabbati añ dñicá. lxx. ⁊ deiceps vſq; ad cóple. ſabbati pa‑ſchę excluſiue. Deide inchoet añ. **Benedictus dñs deus meus.** ps. **Ipſe. 40.** Añ. **In ęternũ ⁊ in ſecu‑lum ſeculi.** ps. **Exaltabo te. 41.** Añ. **Laudabo deũ meũ in vita mea.** ps. **Lauda anima. 41.** Añ. **Deo noſtro iucunda ſit laudatio.** ps. **Laudate dñm quoniaʒ. 41.** Añ. **Lauda Ie‑ruſalem dominum.** ps. **Ipſe. 41.** Predictę ańę cum ſuis pſalmis di‑cantur in omnibus ſabbatis per an‑num quando de dominica agitur niſi in tépoꝛe paſchali. Capitulum. **Bene‑**

Digitized by Google

2. co. 1 BEnedictus deus ⁊ pater domini noſtri Ieſu Chriſti: pater miſericordiarum ⁊ deus totius conſolationis: qui cōſolatur nos in omni tribulatione noſtra. ℟. Deo gratias. ℣. Deus qui ſedes. Hymnus.

O Lux beata trinitas: ⁊ principalis vnitas: iam ſol recedit igneus: infunde lumen cordibus. Te mane laudū carmine: te depꝛecemur veſpꝛe: te noſtra ſupplex gloria per cuncta laudet ſecula. Deo patri ſit gloria: eiuſq; ſoli filio cum ſpiritu paraclito: ⁊ nunc ⁊ in perpetuum. Amen. ℣. Veſpertina oratio aſcēdat ad te dñe. ℟. Et deſcēdat ſuper nos miſericordia tua. Cap. precedēs hym. ⁊ ℣. dicantur oībus ſabbatis ad veſ. vſq; ad quadrageſimaꝫ excluſiue: ⁊ in ſabbato poſt octa. trinitatis: ⁊ deinceps in oib⁹ ſabbatis vſq; ad aduētū excluſiue qñ de dñica agit. Ad magt añ. Peccata mea domine ſicut ſagitte infixa ſunt in me: ſed anteq̄ vulnera generēt in me: ſana me domine medicamento penitentie deus. Pꝛedicta añā dicatur in ſabbatis vſq; ad.lxx. incluſiue Ad Magt vel ad memoriam de dñica. Finita añ. poſt Magt ſequit Dñs vobiſ. Oro.

OMnipotēs ſempiterne deus, qui celeſtia ſimul ⁊ terrena moderaris: ſupplicationes populi tui clementer exaudi: ⁊ pacem tuā nr̄is cōcede tēporib⁹. Per do. Finita oīone ⁊ ℟. Amen. ſequitur Dñs vobiſcum. niſi memoria fuerit facienda. Tunc enim ſtatim inchoāda eſt añ. ad memoriaꝫ: qua finita dicat ℣. Deinde abſq; Dominus vobiſcū. pꝛemiſſo Oremus. Dicatur oīo. ⁊ ſi alia memoria fuerit facienda termineť oīo Per chriſtū vel Per eūdē chriſtū vel Qui viuis ⁊ regnas p oia ſcła. ⁊c. ſecūdū varietatē terminationū. Si vero nō fuerit alia memoria facienda, vltima oratio terminetur ſicut prima: ⁊ ea finita ſubiungatur Dñs vobiſcuꝫ. ⁊ Benedicamus. Hoc idem in lau. obſeruetur rñſo. Deo gratias. poſt Benedicamus dicatur Fidelium anime per miſericordiam dei requieſcant in pace. Nō ſemp dicendū eſt poſt quālibet horā niſi i die cene: ⁊ deinceps vſq; ad cōpleto. ſabbati excluſiue: ⁊ niſi poſt offīn defunctorū: in cuius fine dicēdum eſt Requieſcant in pace. Quando vero plures hore pariter ſunt dicēde: tunc ſolū in fine vltime hore dicať Fideliū. niſi vt dictū eſt poſt offīn defunctoꝝ dicto Fideliū vel Requieſcant in pace. dicatur Pater nr̄. Ad cōple. ſup pſal. añā. Miſerere mihi dñe, ⁊ exaudi orationē meam. ps. Cum inuocarē. 1. ps. In te dñe. 3. vſque ad verſum Odiſti obſer. excluſiue ps. Qui habitat. 26. ps. Ecce nunc. 38. Cap.

TU in nobis es dñe: ⁊ nomē ſanctuꝫ tuū inuocatū eſt ſup nos: ne derelinquas nos dñe de⁹ nr̄. ℟. In man⁹ tuas dñe, Cōmendo ſpm̄ meū. ℣. Redemiſti me dñe de⁹ veritatis. Cōmēdo. Gl'ia. In ma. Hy⁹.

TE lucis ante terminuꝫ, rerum creator poſcimus: vt ſolita clementia

mentia ſis preſul ac cuſtodia.
Procul recedant ſomnia: et noctiũ phantaſmata: hoſtemq̃ noſtrũ cõprime: ne polluantur coꝛpoꝛa.
Preſta pater omnipotens, per Ieſum Chriſtũ dñm: qui tecum in perpetuum, regnat cũ ſancto ſpiritu. Amen. ℣. Cuſtodi nos dñe vt pupillã oculi. ℟. Sub vmbꝛa alarum tuarũ ꝓtege nos. Ad Nũc dimit. añ. Salua nos dñe vigilantes, cuſtodi nos doꝛmientes, vt vigilemus cum Chriſto, et requieſcamus in pace. Kyrie el. Chꝛiſte el. Kyrie el. Pr̃ nr̃. ſecre. Quo dicto ſubiungatur alte Et ne nos. ℟. Sed lib. ℣. In pace in idipſũ. ℟. Doꝛmiã et requieſcã. Deĩde dicat̃ Credo. et ſecre. Quo dicto ſubiungat̃ alte Carnis reſurrectionẽ. ℟. Uitã eternam. Amen. Deĩde ℣. Dignare dñe nocte iſta. ℟. Sine peccato nos cuſtodire. ℣. Dñs vobiſcum. Oremus. Oratio.

Uiſita q̃s dñe habitationẽ iſtã: et oẽs inſidias inimici ab ea lõge repelle: et angeli tui ſancti habitantes in ea nos in pace cuſtodiãt: et bñdictio tua ſit ſup nos ſemp. per. Dñs vobiſcũ. Benedicam⁹ dño. Deĩde det̃ bñdictio. Predicta añ. Miſerere. dicat̃ ad cõpleto. ſuper pſal. per totũ annũ: niſi in cena dñi et deinceps vſq; ad ſabbatũ trinitatis, et vbi alia particularis añ. eſt notata. Pſalmi vero dicantur per totũ annũ: niſi q̃ a vigil. paſche: et deĩceps vſq; ad cõple. ſabbati in albis excluſiue: et in vigil. pente. et deinceps vſq; ad cõple. ſabbati añ feſtũ trinitatis excluſiue intermittit̃ ps. Qui habitat. Cap. Tu in nobis. ſemp dicatur niſi ĩ cena dñi: et deinceps vſq; ad cõpleto. ſabbati in albis excluſiue. ℟. In manus tuas. per totũ annũ dicat̃ niſi in dñicis et in feſtis ſanctoꝛũ: ad vtrunq; cõple. in .xl. vſq; ad complet. ſabbati ante dñicã in paſſione excluſiue: et niſi in cena dñi: et deinceps vſq; ad cõple. ſabbati in albis excluſiue. Hym. Te lucis. ſemper dicat̃ niſi in ſabbato ante primã dñicã. xl. et deinceps vſq; ad ſabbatũ ante feſtum trinitatis excluſiue. Verſi. Cuſtodi nos. dicat̃ ſemper niſi in cena dñi: et deinceps vſq; ad cõple. ſabbati in albis excluſiue. Canticũ Nunc dimittis. ſemper dicatur. Alia. Salua nos. per totũ annum dicat̃ niſi alia particularis añ. ſit notata. Preces vero quotidie dicant̃ niſi in cena dñi: et deinceps vſq; ad ſecundã feriam poſt dñicã in albis excluſiue: et niſi in dñicis diebus et feſtis duplicibus et ſupꝛa atque octauis ſolẽnibus. ℣. Dignare dñe ante Dñs vobiſcũ. non dicat̃ qñ preces nõ dñr. Similiter nec in pꝛima. Or̃o. Uiſita q̃s. ſemper dicatur niſi in cena domini: et deinceps vſq; ad .iiij. feriã poſt paſcha incluſiue. Benedictio ſemper detur niſi in die cene: et paraſceues. Ad matuti. inuita. Uenite exultemus domino: Iubilemus deo ſalutari noſtro. Quo dicto ſequit̃ ℣. Preoccupemus. Hoc inuita. dicatur dñicis diebus vſq; ad lxx. excluſiue quando de dominica agitur. Quandocunq; autem inuita. dicitur: dicatur etiã ps. Uenite. Hym.

Nocte

NOcte ſurgentes vigilemꝰ omnes ſemper in pſalmis meditemur atq;: viribus totis domino canamus: dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canentes: cum ſuis ſanctis mereamur aulā: ingredi cęli, ſimul ⁊ beatā: ducere vitam.

Preſtet hoc nobis deitas beata: patris ac nati pariterq; ſcti: ſpūs, cuiꝰ reboat in oī gloria mundo. Amen.

In.j.noc.añ. Seruite dño in timore ⁊ exultate ei cum tremore. pſalṁ. Beatus vir.i. Quare fre. Dñe qd Dñe ne in fu. j. Gloria. Añ. Dñe deus meus in te ſperaui. ps. Ipſe. Dñe dñs. Confitebor. j. In dño. Gloria. Añ. Tu dñe ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies nos. ps. Saluū me fac. j. Uſq;quo. Dixit inſipiēs. j. Dñe quis. Gloria. ℣. Memor fui nocte nominis tui dñe. ℟. Et cuſtodiui legem tuam. Deinde Pater noſter. Quo dicto ſubiūgaṫ alte Et ne nos Et hoc generaliter obſeruetᷓ ante primā lectionē ⁊ quartaꝫ ⁊ ſeptimā niſi in triduo ante paſcha. Lcō.j.

1.co.8. DE ijs autez que idolis immolantur, ſcimꝰ ꝙ oēs ſciētiā habemus. Scientia inflat, charitas vero ędificat. Siqs aūt ſe exiſtimat ſcire, aliquid, nō dum cognouit quēadmodū oporteat euz ſcire. Siqs autē diligit deū, hic cognitus eſt ab eo. De eſcis aūt quę idolis immolantᷓ, ſcimus quia nihil eſt idolū in mūdo, ⁊ ꝙ nullus eſt deꝰ niſi vnus. Nā ⁊ ſi ſunt qui dicantᷓ dij, ſiue in cęlo, ſiue in terra (ſiquidē ſunt dij multi, ⁊ dñi multi) nobis tñ vnus deus pr̄, ex quo oīa ⁊ nos in illuz, ⁊ vnus dñs Jeſus Chr̄s per quē omnia, ⁊ nos per ipſum, ſed non in oībus eſt ſciētia. Quidā autē cuz conſcientia vſq; nunc idoli, quaſi idolothytum manducant, ⁊ cōſcientia ipſoꝝ cuz ſit infirma, polluitur. Tu autē dñe miſerere noſtri. ℟. Deo gratias.

Per hanc clauſulam Tu autem. terminanᷓ ſemper lectiones niſi in triduo ante paſcha: ⁊ niſi vbi aliud eſt ſignatū ℟. Dñe ne in ira tua arguas me: neque in furore tuo corripias me. Miſerere mei dñe qm̄ infirmꝰ ſum. ℣. Timor ⁊ tremor venerūt ſup me, ⁊ ↄtexerūt me tenebrę, ⁊ dixi. Miſerere mei dñe. Lcō.ij.

ESca autē nos non cōmendat deo. Neque enim ſi māducauerimus, abundabimus: neq; ſi nō māducauerimus, deficiemꝰ. Uidete autē, ne forte hec licentia veſtra, offendiculuꝫ fiat infirmis. Si enim quis viderit euz qui habet ſcientiā, in idolio recumbentē: nonne conſciētia eius cum ſit infirma, ędificabitur ad māducandū idolothyta, ⁊ peribit infirmus in tua conſcientia frater, ꝓpter quē Chriſtꝰ mortuus eſt? Sic aūt peccantes in fratres, ⁊ percutiētes cōſcientiā eorum infirmaꝫ: in Chriſtū peccatis. Quapropter ſi eſca ſcādalizat fratrem meum: nō manducabo carnē in ęternum, ne fratrem meum ſcandalizem. ℟. Deus qui ſedes ſuper thronū, ⁊ iudicas ęquitatem: eſto refugiū pauperū in tribulatione: Quia tu ſolus

laborē

laborẽ ⁊ dolorẽ cõſideras. ℣. Tibi enim derelictus eſt pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia. Lectio.iij.

NOn ſum liber? Non ſum apoſtolus? Nõne Chriſtũ Jeſum dñm noſtrũ vidi? Nõne opus meũ vos eſtis in dño? Et ſi alijs non ſum apoſtolus: ſed tñ vobis ſum. Nam ſignaculũ apoſtolat⁹ mei vos eſtis in dño. Mea defenſio apud eos q me interrogãt, hęc eſt, Nunqd non habemus poteſtatẽ manducandi ⁊ bibendi? Nunquid non habemus poteſtatẽ ſororẽ mulierẽ circunducendi, ſicut ⁊ cęteri apoſtoli ⁊ frẽs dñi, ⁊ cephas? Aut ego ſolus ⁊ barnabas: non habemus poteſtatẽ hoc operandi? Quis militat ſuis ſtipendijs vnq̃? Quis plantat vineã: ⁊ de fructu ei⁹ nõ edit? Quis paſcit gregez: ⁊ de lacte gregis nõ mãducat? ℟. A dextris eſt mihi dñs ne cõmouear. Propter hoc dilatatũ eſt cor meum. Et exultauit lingua mea. ℣. Conſerua me dñe, quoniã in te ſperaui: dixi dño deus me⁹ es tu. Propter. Gl'ia. Et exul. In.ij.noct.añ. Bonorum meorum nõ indiges, in te ſperaui cõſerua me dñe. ps. Cõſerua.4. Añ. Jnclina dñe aurem tuaz mihi ⁊ exaudi verba mea. ps. Exaudi dñe.4. Añ. Dñs firmamẽtum meum ⁊ refugium meum. ps. Diligaz te.4. ℣. Media nocte ſurgebã ad confitendũ tibi. ℟. Super iudicia iuſtificationis tuę. Lcõ.iiij.

NUnquid ſm hoĩem hec dico? An ⁊ lex hęc non dicit? Scriptum eſt enim in lege Moyſi, Non alligabis os boui trituranti. Nunquid de bob⁹ cura eſt deo? An propter vos vtiq̃ hoc dicit? Nam propter nos ſcripta ſunt: qm̃ debet in ſpe qui arat, arare: ⁊ qui triturat, in ſpe fructus percipiendi. Si nos vobis ſpiritualia ſeminauim⁹: magnũ eſt ſi nos carnalia veſtra metam⁹? Si alij poteſtatis veſtrę participes ſunt, quare nõ potius nos? Sed nõ vſi ſumus hac poteſtate: ſed omnia ſuſtinemus, ne qđ offendiculuz demus euangelio Chriſti. ℟. Notas mihi feciſti dñe vias vitę, adimplebis me lętitia cum vultu tuo. Delectationes ĩ dextera tua vſq̃ in finẽ. ℣. Tu es dñe q reſtitues hęreditatẽ meã mihi: Delectationes. Lcõ.v.

NEſcitis q̃ q in ſacrario operãtur quę de ſacrario ſunt edũt? ⁊ qui altari deſeruiũt, cũ altari participãt? Jta ⁊ dñs ordinauit ijs qui euãgeliũ annunciant: de euangelio viuere. Ego aũt nullo horum vſus ſum. Non aũt ſcripſi hęc: vt ita fiat in me. Bonũ eſt enim mihi magis mori: q̃ vt gloriã meaz qs euacuet. Nam ⁊ ſi euãgelizauero: non eſt mihi gloria. Neceſſitas enim mihi incumbit. Ue enĩz mihi eſt: ſi nõ euangelizauero. Si enĩz volẽs hoc ago: mercedem habeo. Si aũt inuitus: diſpenſatio mihi credita eſt. ℟. Diligã te dñe virtus mea. Dñs firmãmentum meũ ⁊ refugium meũ. ℣. Laudãs inuocabo dñm ⁊ ab inimicis meis ſaluus ero. Dñs. Lcõ.vj.

NAm cuz liber eſſem ex oĩbus, omniũ me ſeruum feci: vt plures lucrifacerẽ. Et fact⁹ ſum iudęis tanq̃ iudęus: vt iudęos lucrarer.

Iis qui ſub lege ſunt, quaſi ſub lege eſſem: cũ ipſe nõ eſſem ſub lege: vt eos qui ſub lege erãt, lucrifacerẽ. Iis qui ſine lege erãt, tanq̃ ſine lege eſſem (cũ ſine lege dei non eſſem. ſed in lege eſſem Chriſti) vt lucrifacerem eos qui ſine lege erãt. Factꝰ ſum infirmis infirmus: vt infirmos lucrifacerẽ. Omnibus omnia factꝰ ſum: vt oẽs facereꝫ ſaluos. Hoc autem facio propter euãgeliũ: vt particeps eius efficiar. ℟. Dñi eſt terra ⁊ plenitudo eius, Orbis terraruꝫ ⁊ vniuerſi Qui habitant in eo. ℣. In manu eius ſunt omnes fines terrę: ⁊ altitudines montiũ ipſius ſunt. Orbis. Gloria. Qui. In .iij. noc. añ. Non ſunt loquelę neque ſermones quoꝝ non audiant voces eorũ. ps. Cęli enar. ſ. Añ. Exaudiat te dñs in die tribulationis. ps. Ipſe. ſ. Aña. Dñe in virtute tua lętabit rex. ps. Ipſe. ſ. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. ℟. Cantabimꝰ ⁊ pſallemꝰ virtutes tuas. Scd̃uꝫ Joannẽ. L. vij.

ca. 2. In illo tempore. Nuptię factę ſunt in chana Galilęę: ⁊ erat mater Ieſu ibi. vocatus eſt aũt Ieſus ⁊ diſcipuli eiꝰ ad nuptias. Et rel.

Homilia beati Cyrilli epiſcopi.

Honeſte celebratis nuptijs, tã mater q̃ Ieſus cum diſcipulis inuitatus adeſt, miraculi potius qð daturus erat, q̃ cõuiuij gratia profectꝰ: ⁊ ad hęc vt natiuitatis noſtrę principiuꝫ, quantũ ad carnẽ attinet, ſanctificaret. Oportebat certe, qm̃ totam naturã hominis ad melius reſtaurabat: non ſolũ natis iam hominibus benedicere: verum etiã naſcituris gratiã pręparare, ⁊ aditum illorũ ad hanc vitã authoritate miraculi ⁊ pręſentia ſua ſctm̃ efficere. ℟. Ad te dñe leuaui animam meã, Deus meus in te confido non erubeſcã. ℣. Neq; irrideant me inimici mei, etenim vniuerſi qui ſuſtinent te nõ con undent. Deus. Lcõ. viij.

PReterea in doloribus párere filios, ad mulierẽ propter peccatum dictũ fuit. Quomodo igitur aliter hęc depellenda maledictio erat, ne condemnata nuptiarũ ſanctimonia videretur: quã ſaluatoris pręſentia? Qui cum ſit verũ gaudiũ priſcũ nuptiarũ męroreꝫ pręſentia. ſui dépulit. Noua enim omnis creatura in Chriſto eſt, pręteriereq; vetera vt Paulus ait: ⁊ oia facta ſunt noua. Diſcipuli quoq; aſſuerunt vt miraculo fidem ſuã confirmarent. Uino aũt deficiẽte mater eius (quę vniuerſa illi poſſibilia eſſe nõ ignorabat) hortatur: vt ſolita ſua bonitate atq; miſericordia vteret. Uinum enim ait non habent. ℟. Audiã dñe vocẽ laudis tuę, Ut enarrẽ vniuerſa mirabilia tua. ℣. Domine dilexi decorem domus tuę, ⁊ locum habitationis glorię tuę. Ut. Lectio. ix.

DIxit ei Ieſus, quid mihi ⁊ tibi mulier? nõdum venit hora mea. Non a ſe, neq; non rogatus ad actionẽ miraculorũ dñs ſolet peruenire. Neceſſitati enim atque vſui hominũ gratiã ſuam prębere ſolet: quãuis etiam gratiora ſunt quę petuntur ſi aliquantuluꝫ differantur. Ad hęc quantus honor parentibꝰ debeat facile oſtendit: cum ſtatim

ad

ad actum propter matrē accedit, quē quantū in eo erat parumper diſtuliſſet. ℟. Abſcondi tanq̄ aurum peccata mea: ⁊ celaui in ſinu meo iniquitatē meā. Miſerere mei deus Secundū magnā miſericordiā tuā. ℣. Quoniā iniquitatē meā ego cognoſco, ⁊ delictū meum contra me eſt ſemper: tibi ſoli peccaui. Miſerere. Gloria. Secundum. ℣. Excelſus, ſuper omnes gentes dñs. ℟. Et ſup celos gloria ei⁹. In lau. aña.

Regnauit dñs pręcinctus fortitudine cum decore virtutum cujus ſedes parata eſt in ęternum. ps. Dñs regnauit. cum cęte. Cap.

Benedictio ⁊ claritas ⁊ ſapientia; ⁊ gratiarum actio: honor, virtus, ⁊ fortitudo deo noſtro, in ſecula ſeculorum. Amen. Hymnus.

Ecce iam noctis tenuatur vmbra, lucis aurora rutilans coruſcat: niſibus totis, rogitemus omnes, cunctipotentem.

Ut de⁹ noſter miſerat⁹ oēm, pellat languorē: tribuat ſalutē: donet ⁊ nobis, pietate patris, regna polorum.

Preſtet hoc nobis deitas. ℣. Dñs regn. ℟. Decorē induit. Ad bñs añ. Nuptię factę ſunt i chana galileę: ⁊ erat ibi Jeſus cū maria matre eius. Prędicti hymni. Nocte ſurgen. ⁊ Ecce iam noctis. dicanī omnibus dñicis ⁊ ferijs per totū annum qñ de tpe agitur ad matu. ⁊ ad lau. niſi in. xl. ⁊ in paſchali tpe ⁊ in aduentu dñi. Añę. noct. cum pſalmis dicantur dñicis diebus vſq ad dñicā in paſſione excluſiue quādo de dñica agiī. Verſiculi noct. ⁊ ℣. ante lau. dicanī i dñicis vſq ad. xl. excluſiue. Añę ſup pſalmos in lau. ℣. dicātur in dñicis vſq ad. lxx. excluſiue quādo de dñica agiī. Capitulū vero Benedictio dicaī oibus dñicis qñ de dñica agiī vſq ad. xl. excluſiue.

¶ Poſtq̄ pdicta hiſtoria Dñe ne i ira. in dñica fuerit cātata. In reliqs dominicis ſi aliq̄ fuerit vſq ad. lxx. excluſiue loco noni ℟ij dicatur ℟. Honor. De trinitate. Ad. j. hy⁹.

Iam lucis orto ſydere: deū precemur ſupplices: vt in diurnis actibus: nos ſeruet a nocentibus.

Linguam refrenans temperet: ne litis horror inſonet: viſum fouendo contegat: ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima: abſiſtat ⁊ vecordia: carnis terat ſuperbiam: potus cibiq parcitas.

Ut cum dies abſceſſerit: noctemq ſors reduxerit: mundi per abſtinentiam: ipſi canamus gloriam.

Deo pāi. Añ. Gloria tibi trinitas, equalis vna deitas, ⁊ ante oīa ſecula: ⁊ nūc ⁊ in perpetuū. ps. De⁹ in nomine. 15. Beati immaculati. 34. Retribue. Quicūq vult. 45. Cap.

Regi ſeculorum immortali inuiſibili ſoli deo honor ⁊ gloria in ſecula ſeculorum, Amen. ℟. Jeſu Chriſte fili dei viui, Miſerere nobis. ℣. Qui ſedes ad dexteram patris. Miſerere. Gloria. Jeſu. ℣. Exurge domine adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. Deinde Confiteor. Miſereatur. ℣. Dñs vobiſcum. Oremus. Oro.

In hac hora huius diei tua nos dñe reple miſericordia: vt per

 totū

totum diem exultantes in tuis laudibus iugiter delectemur. Per. Dñs vobiſcũ. Benedicamus dño.

Et hoc modo terminet. iij. vj. ⁊ .ix.

¶ Predictus hymn⁹. Jam lucis. dicat per totũ annum ad primã niſi in cena dñi: ⁊ deinceps vſq; ad dñicam in albis excluſiue: ⁊ niſi in die animarũ. Pſalmi vero ſemp dicãtur: niſi ꝙ in .lxx. ⁊ deinceps i dñicis dieb⁹ vſq; ad paſcha excluſiue addũtur alij hi ꝙ i dñica .lxx. ſũt notati. Quicunq; vult. dicat ſemp in dñicis: niſi feſtũ totũ duplex euenerit. Cap. Regi ſeculorũ. dicat ad primam oĩbus dñicis ⁊ feſtis etiã triũ lectionuz: ⁊ per omnes octa. niſi in cena dñi: ⁊ in hebdõa paſche ⁊ in die animarũ qñ nulluz cap. dicitur. ℟. Jeſu Chriſte fili dei. ſemper dicat niſi in dñica de paſſione: ⁊ deinceps vſq; ad dñicã in albis excluſiue quãdo de tempore agit. ℣. Qui ſedes. cũ ſuo ℟io ſemp dicat niſi alius verſiculus particulariter ſit notatus. ℣. Exurge. ſemper dicat: niſi in die cene ⁊ deinceps vſq; ad dñicã in albis excluſiue ⁊ niſi in die animarũ. Confiteor. in prima ſemp dicatur niſi in triduo ante paſcha. Oratio. In hac hora. ſemp dicatur qñ dicit cap. Regi ſeculorum. ⁊ in quatuor diebus vltimis in hebdõa paſche.

¶ Ad tertiam hymnus.

Nunc ſancte nobis ſpirit⁹: vnũ patri cum filio: dignare promptus ingeri: noſtro refuſus pectori. Os, lingua, mens, ſenſus, vigor: cõfeſſionẽ perſonẽt: flammeſcat igne charitas: accẽdat ardor proximos. Preſta pater piiſſime: patriq; compar vnice: cum ſpiritu paraclito: regnans per omne ſeculũ. Amẽ. Añ. Laus ⁊ perennis gloria, deo patri ⁊ filio, ſancto ſimul paraclito, in ſecula ſeculorũ. ps. Legẽ po. 36. ps. Memor. ps. Bonitatẽ. Ad .iii. cap. 1.io.4.

Deus charitas eſt: ⁊ qui manet in charitate, in deo manet, ⁊ deus in eo. ℟. Inclina cor meum deus. In teſtimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatẽ: in via tua viuifica me. In teſtimo. Gloria. Incli. ℣. Adiutor me⁹ eſto dñe ne derelinquas me. ℟. Neque deſpicias me deus ſalutaris meus.

¶ Ad ſextam hymnus.

Rector potens verax deus: qui tẽperas rerũ vices: ſplendore manẽ inſtruis: ⁊ ignibus meridiez. Extingue flãmas litium: aufer calorem noxium: confer ſalutem corporum: veramq; pacem cordium. Preſta pr̃ piiſſime. Añ. Gl'ia laudis reſonet in ore oĩum, patri genitoq; ꝓli: ſpũi ſctõ pariter reſultet, laude perenni. ps. Defecit. 37. ps. Quõ dilexi. ps. Iniquos odio. Capl'm. 2.co.

Gratia dñi nr̃i ieſu chr̃i ⁊ charitas dei: ⁊ cõicatio ſcti ſpũs: ſit ſemp cũ oĩb⁹ vobis. amñ. ℟. In eternuz dñe, Permanet verbũ tuũ. ℣. In celo ⁊ in ſclm ſeculi veritas tua. Permanet. Gloria. In eternũ. ℣. Dñs regit me, ⁊ nihil mihi deerit. ℟. In loco paſcue ibi me collocauit. ¶ Ad nonam hymnus. 13.

Rerum de⁹ tenax vigor: immotus in te permanẽs: lucis diurne tẽpora: ſucceſſibus determinãs.

Largire

Largire clarum veſpere: quo vita nuſq̄ decidat: ſed prǫmium mortis ſacrę: perennis inſtet gloria.
Preſta pr̄ piiſſime. Añ. Ex quo oia, per quē omnia, i quo oia: ipſi gloria i ſecula. ps. Mirabilia. 38. ps. Clamaui. ps. Principes pſecuti. Cap.
1.io.5. Tres ſunt qui teſtimoniū dant in cęlo: pater, verbum, ⁊ ſpiritus ſanctus: ⁊ hi tres vnum ſunt. ℟. Clamaui in toto corde, Exaudi me domine. ℣. Juſtificationes tuas requirā. Exaudi. Gloria. Cla. ℣. Ab occultis meis munda me domine. ℟. Et ab alienis parce ſeruo tuo.
¶ Predicti tres hym. ad. iij. vj. ⁊ ix. ſemper dicant: niſi in cena dñi: ⁊ deinceps vſq; ad dñicā in albis exclusiue: ⁊ niſi q̄ i hebdomada pēte. ad tertiā loco. Nunc ſancte. dicitur Veni creator. ⁊ pterq̄ in die aiarū. Pſalmi vero ſemp dicantur. Añę ſupraſcriptę pro. j. iij. vj. ⁊. ix. dicant dñicis diebus quādo de dñica agitur vſq; ad. lxx. Capitula vero vſq; ad. xl. excluſiue: R̄ia aūt qn̄ ⁊ ſupradictę añę dicant: verſiculi vero vſq; ad primā dñicā. xl. tam in dñicis q̄ in profeſtis diebus qn̄ de tpe agit. Ad veſ. añ. Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis. ps Ipſe. 32. Añ. Fidelia oia mādata eius, cōfirmata in ſeculū ſeculi. ps Confitebor. 32. Añ. In mādatis eius volet nimis. ps Beat⁹ vir q ti. 32. Añ Sit nomē dñi benedictū in ſecula. ps Lauda te pue. 32. Añ Nos q viuim⁹ benedicim⁹ dño. ps. In exitu. 33. Cap.
Dominus dirigat corda ⁊ corpora noſtra: in charitate dei ⁊ patientia Chriſti. Hymnus.
Lucis creator optime: lucem dierū proferēs: primordijs lucis nouę: mundi parans originem.
Qui manē iunctum veſperi: diem vocari pręcipis: tetrum chaos illabitur: audi preces cum fletibus.
Ne mens grauata crimine: vitę ſit exul munere: dum nil perenne cogitat: ſe ſeq; culpis illigat.
Cęlorum pulſet intimū, vitale tollat prępmium: vitemus oē noxium, purgemus omne peſſimum.
Preſta pr̄ piiſſime. ℣. Dirigat dñe oratio mea. ℟. Sicut incenſum in cōſpectu tuo. Ad Magt añ. Deficiēte vino iuſſit ieſus impleri hydrias aqua: quę in vinū ꝯuerſa eſt halah.
Predicti pſalmi dicant oibus dñicis in veſ. qn̄ de ſimplici dñica agit. Añę vero ſuper pſalmos dicātur in dñicis qn̄ de dñica agitur per totū annum excepto tpe paſchali. Cap. Dñs dirigat. dicat oibus dñicis in ſecundis veſ. ⁊ per ferias qn̄ de tpe agit vſq; ad diē cinerū excluſiue ⁊ i dñica Deus oium. ⁊ deinceps vſq; ad aduentū. Hym. Lucis creator. dicatur oibus dñicis in ſcdis veſ. ⁊ per ferias qn̄ ⁊ hymni ſupradicti in matutinis, Similiter ⁊ ℣. Dirigat.
¶ Feria. ij. ad matuti. inui. Venite exultem⁹ dño. quo dicto ſequitur. Jubilemus. ⁊c. In noct. añ. Dñs defenſor vitę meę. ps. Dñs illu. 7. Añ Adorate dñm in aula ſctā eius. ps. Afferte. Añ. In tua iuſtitia libera me dñe. ps. In te dñe. Añ. Rectos decet collaudatio. ps Exultate. Añ Expugna impugnantes

me. ps. Judica dñe. Aña. Reuela dño viam tuã. ps. Noli emulari. ℣. Dñe in celo misericordia tua. ℟. Et vsqꝫ ad nubes veritas tua. Lec.j.
1.co.9. Nescitis qꝫ hij q in stadio currũt, oẽs quidez currunt, ſed vnus accipit brauium: Sic currite: vt cõprehendatis. Omnis autem qui in agone contendit ab oĩbus ſe abſtinet. Et illi quidẽ vt corruptibilẽ coronã accipiant: nos aũt incorruptã. Ego igit ſic curro, nõ quaſi in incertum: ſic pugno, nõ quaſi aerem verberãs: ſed caſtigo corpus meuz ⁊ in ſeruitutẽ redigo: ne forte cum alijs predicauerim, ipſe reprobus efficiar. ℟. Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe, Quam abſcondiſti timentib⁹ te. ℣. Perfeciſti eis qui ſperant in te, in conſpectu filiorum hominũ. Quam abſcon. Lectio.ij.
Nolo eniz vos ignorare fratres qñ patres noſtri oẽs ſub nube fuerũt: ⁊ oẽs mare tranſierunt: ⁊ oẽs in Moyſe baptizati ſunt in nube, ⁊ in mari: ⁊ oẽs eandem eſcã ſpiritualẽ manducauerũt, ⁊ oẽs eundẽ potũ ſpiritualẽ biberunt. Bibebãt aũt de ſpirituali cõſequẽte eos, petra: petra aũt, erat Chriſt⁹. Sed nõ in pluribus eorum, beneplacitũ eſt deo: Nam proſtrati ſunt in deſerto. Hec aũt in figura facta ſunt noſtri, vt nõ ſimus concupiſcẽtes malorũ, ſicut ⁊ illi cõcupierũt: neqꝫ idolatre efficiamini, ſicut quidã ex ipſis: quẽadmodũ ſcriptũ eſt, Sedit populus mãducare ⁊ bibere, ⁊ ſurrexerũt ludere. ℟. Bñdicã dñm in omni tempore, Semp laus ei⁹ in ore meo. ℣. In dño laudabitur aĩa mea: audiãt manſueti ⁊ letenf. Semp. Lcõ.iij.
Neqꝫ fornicemur: ſicut quidaz ex ipſis fornicati ſunt, ⁊ ceciderũt vna die vigintitria millia. Neqꝫ tentem⁹ Chriſtuz: ſicut quidã eorũ tentauerũt: ⁊ a ſerpẽtibus perierũt. Neqꝫ murmuraueritis: ſicut quidã eorũ murmurauerũt: ⁊ perierũt ab exterminatore. Hec aũt omnia, in figura cõtingebãt illis: ſcripta ſunt aũt ad correptionẽ noſtrã, in quos fines ſeculorũ deuenerũt. ℟. Delectare in dño, Et dabit tibi petitiones cordis tui. ℣. Spera in dño ⁊ fac bonitatẽ, ⁊ inhabita terrã, ⁊ paſceris in diuitijs ei⁹. Et dabit. Gloria. Et dabit. ℣. Fiat miſericordia tua dñe ſuper nos. ℟. Quemadmodum ſperauimus in te. In lau. añ.
Miſerere mei de⁹. ps. Ipſe. 14. Añ. Intellige clamorẽ meuz dñe. ps. Uerba mea. 1. Añ. Deus deus meus ad te de luce vigilo. ps. Ipſe. 17. Añ. Conuerſus eſt furor tuus domine ⁊ conſolatus es me. ps. Confitebor. 42. Aña. Laudate dñm de celis. ps. Ipſe. 41. Cap.
Nox preceſſit, dies autem appropinquauit: abijciamus ergo opera tenebrarum: ⁊ induamur arma lucis: ſicut in die honeſte ambulemus. ℣. In matutinis dñe meditabor ĩ te. ℟. Quia fuiſti adiutor meus. Ad Bñs añ. Bñdictus dñs deus Iſrael. dicta aña ſubiungatur: Kyrie el. Chrĩe el. Kyrie el. Pr nr. Et ne nos. Dominus vobiſcum. Deinde oratio. Hoc modo dicanf preces ad. iij. vj. ⁊. ix. ⁊ ad veſpe. qñ ſiunt

Digitized by Google

ſunt proſtrationes niſi in paraſce-
ue ꝛ ſabbato paſche. Ad primá añ.
Deus exaudi oratioñ meam, auri
bus percipe verba oris mei. Cap.
PAcem ꝛ veritatez diligite: ait
dñs oĩpotens. ℟. Jeſu Chri-
ſte fili dei viui, Miſerere nobis. ℣.
Qui ſedes ad dexterá patris. Mi-
ſerere. Glĩa. Jeſu. ℣. Exurge dñe
adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝑpter
nomen tuum. Kyrie el. Chriſte el.
Kyrie el. Pater nr̃. ℣. Et ne nos.
℟. Sed libera. ℣. Uiuet aĩa mea ꝛ
laudabit te. ℟. Et iudicia tua adiu-
uabũt me. ℣. Erraui ſicut ouis quę
periit. ℟. Quęre ſeruuz tuum dñe
quia mandata tua nõ ſum oblitus.
Credo in deuz. ℣. Carnis reſurre.
℟. Uitaz ęter. Deinde Confiteor.
Miſereatur. ℣. Dignare dñe die
iſto. ℟. Sine peccato nos cuſtodi-
re. ℣. Dñs vobiſcũ. Oremꝰ. Orõ.
DOmine deus oĩps qui nos ad
principiũ huiꝰ diei peruenire
feciſti: tua nos ſalua virtute: vt i hac
die ad nullũ declinemus peccatum:
ſed ſemper ad tuá iuſtitiá faciendaz
noſtra procedant eloquia: dirigan-
tur cogitationes ꝛ opera. Per do.
Cętera vt s. in prima dñicę eſt no-
tatũ. Cap. Pacé. Toẽ. Dñe deus.
dicanṫ oĩbus diebꝰ profeſtis ad pri
má niſi in paraſceue ꝛ i ſabbato ſcõ.
Preces etiá quotidie dicendę ſunt
niſi in cena dñi ꝛ deinceps vſque ad
ſecundá feriá poſt dñicá in albis ex
cluſiue, ꝛ niſi in dñicis diebꝰ ꝛ feſtis
dupli. ꝛ ſup᷑ atq; octauis ſolẽnibus
ſicut ſup᷑ ét in cõpletorio notatũ eſtꝰ.
Ad. iij. añ. Deduc me dñe in ſemi-
tam mandatorum tuorum. Cap.
SAna me dñe ꝛ ſanabor: ſaluũ Je.27.
me fac ꝛ ſaluus ero: quoniam
laus mea tu es. ℟. Sana animam
meá, Quia peccaui tibi. ℣. Ego di-
xi dñe miſerere mei. Quia. Gloria.
Sana. ℣. Adiutor meꝰ. Ad. vj. añ.
Adiuua me ꝛ ſaluus ero dñe. Cap.
ALter alterius onera portate: Gal.6.
ꝛ ſic adimplebitis legé Chri
ſti. ℟. Benedicam dñm, In omni
tempore. ℣. Semper laus eius in
ore meo. In omni. Gloria. Bene-
dicaz. ℣. Dñs regit me. Ad. ix. añ.
Aſpice i me dñe ꝛ miſere mei. Cap
EMpti eſtis precio magno: glo 1.co.6.
rificate ꝛ portate deum in cor
pore veſtro. ℟. Redime me domi-
ne, Et miſerere mei. ℣. Pes enim
meus ſtetit in via recta, in eccleſiis
benedicam te domine. Et miſere.
Gloria. Redime. ℣. Ab occultis
meis munda me dñe. Ad veſp. añ.
Inclinauit dominus aurem ſuam
mihi. ps. Dilexi. 33. Añ. Credidi
propter quod locutus ſum. pſalm.
Ipſe. Añ. Laudate dominum om
nes gentes. ps. Ipſe. Añ. Clama-
ui ꝛ exaudiuit me. ps. Ad domi-
num. Añ. Auxilium meum a do-
mino. ps. Leuaui. Ad Magt aña.
Magnificat anima mea dominuz.
¶ Feria. iiij. inuita. Jubilemꝰ deo,
Salutari noſtro. In noc. añ. Ut nõ
delinquaz in lingua mea. ps. Dixi
cuſtodiá. 11. Añ. Sana dñe animaz
meam qr peccaui tibi. ps. Beatus
qui intel. Añ. Eructauit cor meum
verbũ bonum. ps. Deus auribus,
Añ. Adiutor in tribulationibꝰ. ps.

De⁹ noster. Añ. Aurib⁹ percipite qui habitatis orbē. ps. Magnus dñs. Añ. Deus deorum dñs locut⁹ est. ps. Ipse. ℣. Immola deo sacrificium laudis. ℟. Et redde. Lcō. ij.

1. cor. 10. d.
O Charissimi mihi, fugite ab idolorum cultura. Ut prudentib⁹ loquor: vosipsi iudicate quod dico. Calix benedictionis cui bñdicim⁹: nōne cōmunicatio sanguinis Christi est? et panis quē frangimus, nōne participatio corporis dñi est? Quoniam vnus panis, et vnū corpus multi sumus. Omnes q de vno pane et de vno calice participam⁹. Uidete Israel ſm carnē. Nōne q edunt hostias: participes sunt altaris? Quid ergo dico? q idolum sit aliqd? aut q idolis immolatū sit aliquid? Sed q que immolāt gentes: demoniis immolant, et nō deo. ℟. Auribus percipe dñe lachrymas meas, ne sileas a me, remitte mihi, Quoniā incola ego sum apud te et peregrinus. ℣. Dixi custodiā vias meas vt nō delinquā in lingua mea. Qm. Lcō. iij.

N Olo autē vos socios fieri demoniorū. Non potestis calicē dñi bibere, et calicē demoniorū. Nō potestis mense dñi participes esse, et mense demonior. An emulamur dñm? Nunqd fortiores illo sumus? Omnia mihi licent: sed non omnia expediunt. Omnia mihi licent: sed nō omnia edificant. Nemo qđ suū est querat: sed quod alteri⁹. Omne qđ in macello venit: manducate, nihil interrogantes ppter cōscientiā. Dñi est terra et plenitudo eius. ℟. Statuit dñs supra petram pedes meos, et direxit gressus meos deus meus. Et immisit in os meū canticum nouū. ℣. Expectās expectaui dñm, et respexit me. Et im. Lcō. iiij.

S I quis vocat vos infideliū ad cenā et vultis ire, oē quod vobis apponit māducate: nihil interrogantes propter conscientiam. Si quis autē dixerit, hoc immolatū est idolis: nolite māducare propter illum qui indicauit, et ppter conscientiam. Conscientiā aūt dico, nō tuā: sed alterius. Ut quid enim libertas mea iudicatur ab alia conscientia? Si ego cum gratia participo: quid blasphemor pro quo ego gratias ago? Siue ergo manducatis, siue bibitis, vel aliud quid facitis: omnia in gloriā dei facite. Sine offensione estote iudeis et gentibus, et ecclesie dei. ℟. Ego dixi dñe miserere mei, Sana animā meā, qr peccaui tibi. ℣. Dñe, ne in ira tua arguas me: neque in furore tuo corripias me. Sana. Gloria. Sana. In laud. añ.

S Ecundum magnā misericordiam tuā, miserere mei deus. ps. Miserere. 14. Añ. Salutare vultus mei, et deus meus. ps. Judica me deus. 12. Aña. Ad te de luce vigilo deus. ps. Deus deus. 17. Añ. Cunctis diebus vite nostre saluos nos fac dñe. Canti. Ego dixi. 42. Aña. Omnes angeli eius laudate dñm de celis. ps. Laudate do. 41. Ad Bñs añ. Erexit dñs nobis cornu salutis, in domo dauid pueri sui. ¶ Ad vesp. añ. In domū dñi letantes ibimus. ps. Letatus. 39. Aña. Qui habitas in celis, miserere nobis.

bis. ps. Ad te leuaui. An. Adiuto-
rium noſtrum in nomine dñi. ps.
Niſi qꝫ. An. Benefac dñe bonis ꝛ
rectis corde. ps. Qui cõfidũt. An.
Facti ſumus ſicut cõſolati. ps. In
ↄuertendo. Ad M͡gt añ. Exultauit
ſpiritus meus, in deo ſalutari meo.
¶ Feria. iiij. inuita. In manu tua
dñe, Oẽs fines terre. In noct. añ.
Auertet dñs captiuitatẽ plebis ſue.
ps. Dixit inſipiẽs. i. 5. An. Quoniã
in te cõfidit aĩa mea. ps. Miſerere
mei deus quoniaꝫ conculcauit. ps.
Miſerere mei deus miſerere mei.
An. Iuſte iudicate filij hoĩm. ps.
Si vere vtiqꝫ. Aña. Da nobis dñe
auxiliũ de tribulatione. ps. Deus
repuli. An. A timore inimici eripe
dñe animã meam. ps. Nonne deo.
An. In eccleſijs bñdicite dño. ps.
Iubilate. i. ℣. Deus vitã meaꝫ an-
nunciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachry-
mas meas in cõſpectu tuo. Lcõ. i.

1. co. 11. Conuenietibus vobis in vnũ:
iam nõ eſt dñicaꝫ cenam man
ducare. Unuſquiſqꝫ enim ſuã cenã
preſumit ad manducandũ. Et alius
quidẽ eſurit: alius autem ebrius eſt.
Nunquid domos non habetis ad
mãducandũ ꝛ bibẽdum? Aut eccle
ſiam dei contemnitis: ꝛ confunditis
eos qui nõ habent? Quid dicã vo-
bis? Laudo vos? In hoc nõ laudo.
Ego enim accepi a dño qđ ꝛ tradi
di vobis: qm̃ dñs Ieſus in qua no-
cte tradebat, accepit panem: ꝛ gra-
tias agens fregit, ꝛ dixit. Accipite
ꝛ manducate: hoc eſt corpus meuꝫ
qđ pro vobis tradetur. Hoc facite
in meã cõmemorationẽ. Similiter
ꝛ calicẽ: poſtqꝫ cenauit, dicens, Hic
calix nouũ teſtamentum eſt in meo
ſanguine. Hoc facite, quotieſcunqꝫ
bibitis, in meã cõmemorationẽ. ℟.
Ne perdideris me dñe cum iniqui-
tatibus meis. Neqꝫ in finẽ irat' re-
ſerues mala mea. ℣. Miſerere mei
de' miſerere mei: quoniã in te con-
fidit anima mea. Neqꝫ in fi. Lcõ. ij.

Quotieſcunqꝫ enim manduca-
bitis panẽ hunc, ꝛ calicẽ bibe
tis: mortẽ dñi annũciabitis, donec
veniat. Itaqꝫ quicunqꝫ mãducaue
rit panẽ vel biberit caliceꝫ dñi indi-
gne: reus erit corporis ꝛ ſanguinis
dñi. Probet autẽ ſeipſum homo: ꝛ
ſic de pane illo edat, ꝛ de calice bi-
bat. Qui enim mãducat ꝛ bibit in-
digne: iudicium ſibi manducat ꝛ bi
bit: nõ diiudicans corpus domini.
℟. Paratum cor meum deus pa-
ratum cor meum. Cantabo ꝛ pſal-
mum dicam dño. ℣. Exurge gloria
mea exurge pſalterium ꝛ cithara,
exurgaꝫ diluculo. Canta. Lcõ. iij.

Ideo inter vos multi infirmi ꝛ
imbecilles: ꝛ dormiunt multi.
Quod ſi noſmetipſos diiudicare-
mus: nõ vtiqꝫ iudicaremur. Dum
iudicamur autẽ a dño corripimur:
vt non cũ hoc mundo damnemur.
Itaqꝫ fratres mei, cum cõuenitis
ad manducandũ: inuicẽ expectate.
Siquis eſurit, domi manducet: vt
nõ in iudiciuꝫ conueniatis. Cetera
aũt cum venero, diſponã. ℟. Adiu-
tor meus tibi pſallã: qꝛ deus ſuſce- ps. 58
ptor meus es. Deus meus miſeri-
cordia mea. ℣. Eripe me de inimi-
cis meis deus meus: ꝛ ab inſurgẽ-
tibus

Digitized by Google

tibus in me libera me. Deus meus.
Gloria. Deus meus. In laud. añа.
Amplius laua me dñe ab iniu-
ſtitia mea. ps. Miſerere. 14.
An. Te decet hymn⁹ deus in ſion.
ps. Ipſe. 12. An. Labia mea lauda
bunt te in vita mea deus meus. ps.
Deus deus. 17. Aña. Dñs indica-
bit fines terrę. Cãti. Exultauit. 42.
Aña. Cęli cęlorum laudate deum.
ps. Laudate. 41. Ad Bñs añ. Salu
tem ex inimicis noſtris ⁊ de manu
oĩum q nos oderũt libera nos dñe.
¶ Ad veſ. añ. Beat⁹ vir qui imple-
uit deſideriũ ſuum. ps. Niſi dñs. 39.
An. Beati oés qui timét dñm. ps.
Ipſe. An. Bñdixim⁹ vobis in noie
dñi. ps. Sepe expu. Aña. De pro-
fundis clamaui ad te dñe. ps. Ipſe.
An. Speret Iſrael i dño. ps. Dñe
nõ eſt exalta. Ad Mgt. añ. Reſpexi
ſti humilitaté meã dñe deus meus.
¶ Fria. v. inuita. Adoremus dñm.
Quoniã ipſe fecit nos. In noct. añ.
Dñe deus in adiutoriũ meũ inten-
de. ps. Saluũ me. 18. An. Eſto mi-
hi dñe in deũ protectoré. ps. In te
dñe. ij. An. Liberaſti virgã hęredi-
tatis tuę. ps. Quam bonus. Aña.
In Iſrael magnũ nomen eius. ps.
Cõfitebimur. An. Tu es deus qui
facis mirabilia. ps. Voce mea. An.
Propitius eſto peccatis nr̃is dñe.
ps. Deus vene. ℣. Gaudebunt la-
bia mea cum cantauero tibi. ℟. Et
anima mea quam redemiſti. Lcõ. j.
1.co.12 De ſpiritualibus aũt nolo vos
ignorare fratres. Scitis ꝙ cũ
gentes eſſetis: ad ſimulachra muta
prout ducebamini eũtes. Ideo no-
tum vobis facio: ꝙ nemo in ſpũ dei
loqués: dicit anathema Ieſum. Et
nemo poteſt dicere, dñm Ieſum: ni
ſi in ſpiritu ſancto. Diuiſiones vero
gratiarũ ſunt: idem aũt ſpũs. Et di-
uiſiones miniſtrationum ſunt: idem
autem dñs. Et diuiſiones operatio
num ſunt: idé vero deus, qui opera-
tur omnia in omnibus. ℟. Deus in
te ſperaui dñe nõ confundar in eter
nũ in tua iuſtitia, Libera me ⁊ eri-
pe me. ℣. Eſto mihi in deum prote
ctorem ⁊ in locum munitum vt ſal-
uum me facias. Libera. Lectio. ij.
Vnicuiqꝫ auté datur manifeſta
tio ſpũs, ad vtilitaté. Alij qui-
dem per ſpm̃ datur ſermo ſapiétię,
alij aũt ſermo ſcientię, ſm̃ eundem
ſpm̃: alij fidés, in eodem ſpũ: alij grã
ſanitatũ in eodém ſpũ: alij operatio
virtutũ: alij prophetia: alij diſcretiõ
ſpirituũ: alij genera linguarum: alij
interpretatio ſermonum. Hęc auté
oĩa operat̃ vnus atqꝫ idé ſpũs: diui-
dens ſingulis prout vult. ℟. Replea-
tur os meũ laude: vt hymnũ dicam
glorię tuę, tota die magnificentię
tuę: noli me proijcere in tempore ſe
nectutis: cũ defecerit virtus mea:
De⁹ ne derelinquas me. ℣. De⁹ in
auxiliũ meũ reſpice. Deus. Lcõ. iij.
Sicut enim corp⁹ vnũ eſt, ⁊ mẽ
bra habet multa, oĩa aũt mem
bra corporis cum ſint multa, vnũ tñ
corp⁹ ſunt: ita ⁊ Chriſt⁹. Etenim in
vno ſpiritu oés nos in vnũ corpus
baptizati ſumus: ſiue iudęi, ſiue gen
tiles, ſiue ſerui, ſiue liberi: ⁊ oés in
vnũ ſpm̃ potati ſumus. Nã ⁊ corp⁹
non eſt vnũ membrũ: ſed multa. ℟.
Gau-

Gaudebunt labia mea dū cantauero tibi: Et aīa mea quam redemiſti dñe. ℣. Sed ⁊ lingua mea meditabitur iuſtitiā tuā: tota die laudē tuā. Et anima. Glīa. Et aīa. In lau. añ.

Tibi ſoli peccaui dñe, miſerere mei. ps. Miſere. 14. Añ. Dñe refugiū fact⁹ es nobis. ps. Ipſe. 26. Añ. In matutinis dñe meditabor in te. ps. Deus deus. 17. Aña. In eternū dñs regnabit ⁊ vltra. Cati: Cātemus. 42. Añ. In ſctis ei⁹ laudate deū. ps. Lau. 41. Ad Bñs añ. In ſanctitate ſeruiamus dño, ⁊ liberabit nos ab inimicis noſtris.

¶ Ad veſ. añ. Et omnis manſuetudinis eius. ps. Memento. 38. Añ. Ecce ꝙ bonū ⁊ ꝙ iucundū. ps. Ipſe. Añ. Omnia quecūꝗ voluit dñs fecit. ps. Laudate nomē dñi. Añ. Qm̄ in eternum miſericordia eius. ps. Cōfitemini. Añ. Hymnum cātate nobis de canticis ſion. ps. Super flumina. Ad Mḡt aña. Depoſuit potētes ſctōs pſequētes: ⁊ exaltauit humiles Chriſtū confitentes.

¶ Feria. vj. inui. Dñm q fecit nos, Venite adorem⁹. In noc. añ. Exultate deo adiutori nr̄o. ps. Ipſe. 23. Añ. Benedixiſti dñe terram tuaȝ. ps. Ipſe. Gloria. Añ. Fundamenta eius in montib⁹ ſanctis. ps. Ipſe. Añ. Benedictus dñs in eternū. ps. Miſericordias. Aña Cantate dño ⁊ bñdicite nomini ei⁹. ps. Ipſe. 1. ℣. Beatus homo queȝ tu erudieris dñe. ℟. Et de lege. Lectio. j.

1.co. Si linguis hoīum loquar ⁊ an-
13. gelorū: charitatē aūt non habeam: factus ſum velut es ſonans, aut cymbalū tinniens. Et ſi habuero prophetiā, ⁊ nouerim myſteria omnia, ⁊ oēm ſcientiā: ⁊ ſi habuero oēm fidem ita vt montes transferā. charitatē autem nō habuero: nihil ſuȝ. Et ſi diſtribuero ī cibos pauperum oēs facultates meas, ⁊ ſi tradidero corp⁹ meū ita vt ardeā: charitatem autē nō habuero: nihil mihi prodeſt. ℟. Cōfitebor tibi dñe in toto corde meo: ⁊ honorificabo nomen tuum in eternuȝ: Quia miſericordia tua domine magna eſt ſuper me. ℣. Eripuiſti animam meam ex inferno inferiori. Quia. Lectio. ij.

Charitas patiens eſt, benigna eſt: Charitas non emulatur: nō agit perperā, nō inflatur, non eſt ambitioſa: non querit que ſua ſunt, nō irritatur, nō cogitat malum: nō gaudet ſuper iniquitate: cōgaudet aūt veritati. Omnia ſuffert, omnia credit, omnia ſperat, oīa ſuſtinet. Charitas nunꝗ̄ excidit. Siue prophetie euacuabuntur: ſiue lingue ceſſabunt: ſiue ſcientia deſtruetur. Ex parte enim cognoſcimus: ⁊ ex parte prophetamus. Cum autē venerit quod perfectuȝ eſt: euacuabitur quod ex parte eſt. ℟. Miſericordia tua domine magna eſt ſuper me. Et liberaſti animam meam ex inferno inferiori. ℣. Deus iniqui inſurrexerunt in me, ⁊ fortes queſierunt aīam meā. Et libera. Lcō. iij.

Quum eſſem paruul⁹, loquebar vt paruul⁹: ſapiebā vt paruulus: cogitabā vt paruulus. Quādo aūt fact⁹ ſum vir: euacuaui que erāt paruuli. Videm⁹ nunc per ſpeculū in

Digitized by Google

in enigmate: tunc autez, facie ad fa-
ciem. Nunc cognoſco ex parte: tūc
aūt cognoſcā, ſicut ⁊ cognitus ſum.
Nunc aūt manent, fides, ſpes, cha-
ritas, tria hęc: maior autē horuz: eſt
charitas. Sectamini charitatem:
ęmulamini ſpiritualia: magis autez
vt prophetetis. Qui enim loquitur
lingua, non hoībus loqtur: ſed deo.
Nemo enim audit. Spiritus aūt lo
quitur myſteria. ℟. Factus eſt mihi
dñs in refugium, ⁊ deus meus In
auxilium ſpei meę. ℣. Deus vltio-
num dñs: deus vltionū libere egit.
In auxi. Gloria. In au. In lau. aū.
Spiritu principali ꝯfirma cor
meū deus. ps. Miſerere. 14.
Añ. In veritate tua exaudi me do-
mine. ps Dñe exaudi. 28. Añ. Il-
lumina dñe vultum tuū ſuper nos.
ps. Deus deus. 17. Añ. Dñe audi-
ui auditum tuum ⁊ timui. Canti.
Ipſe. 43. Añ In tympano ⁊ cho-
ro in cordis ⁊ organo laudate deū.
ps. Laudate do. 41. Ad Bñs añā.
Per viſcera miſericordię dei nr̄i,
in qbus viſitauit nos oriēs ex alto.
¶ Ad veſ. añ. In conſpectu ange-
lorum pſallam tibi deus meus. ps.
Confitebor. 39. Añ. Dñe probaſti
me ⁊ cognouiſti me. ps. Ipſe. 32.
Añā. A viro iniquo libera me dñe.
ps. Eripe me dñe. Añ. Dñe clama
ui ad te, ⁊ exaudiſti me. ps. Ipſe.
Añ. Portio mea dñe, ſit in terra vi
uētiū. ps. Voce mea. Ad Mḡt. añ.
Suſcepit deꝰ Iſrael puerum ſuū, ſi
cut locutus eſt Abrahā ⁊ ſemini eiꝰ:
⁊ exaltauit humiles vſq; in ſeculuz.
¶ Sabbato inuita. Dñm deuz no-
ſtrū, Venite adoremus. In noc. añ.
Quia mirabilia fecit dñs. ps. Can-
tate. ij 27. Añā. Iubilate deo om-
nis terra. ps. Ipſe. Añā. Clamor
meus ad te veniat deus. ps. Dñe
exaudi. j. Añ. Bñdic aīa mea dño.
ps. Ipſe. Añ. Viſita nos dñe, in ſa-
lutari tuo. ps. Confitemini. ij. Añ.
Cōfitebor dño nimis i ore meo. ps.
Paratū cor. ℣. Dñe exaudi oratio
nē meā. ℟. Et clamor meus. L. cō. j.
FRatres, nolite pueri effici ſen- 1.co.
ſibus: ſed malitia paruuli eſto- 14.d.
te: ſenſibus aūt perfecti eſtote. In
lege enim ſcriptum eſt. Quoniaz in
alijs linguis, ⁊ labijs alijs, loquar
populo huic: ⁊ nec ſic exaudiēt mē,
dicit dñs. Itaque lingue, in ſignuz
ſunt non fidelibus, ſed infidelibus:
prophetia autem, non infidelibus;
ſed fidelibus. Si ergo cōueniat vni
uerſa eccleſia in vnū, ⁊ oēs linguis
loquantur, intrent aūt idiote aut in
fideles: nōne dicent ꝙ inſanitis? Si
autem oēs prophetent, intret autē
quis infidelis vel idiota: conuincit
ab oībus, diiudicatur ab omnibus.
Occulta enim cordis eius manife-
ſta fiunt. Et ita cadens in faciē: ado
rabit deū: pronuncians ꝙ vere deꝰ
in vobis ſit. ℟ Miſericordiam ⁊ iu
dicium cantabo tibi dñe. Pſallam
⁊ intelligā in via immaculata: quan
do venies ad me. ℣. Perambula-
bam in innocētia cordis mei, in me
dio domus meę. Pſal. Lectio. ij.
QVid ergo eſt fratres? Cū con
uenitis: vnuſquiſque veſtrum
pſalmum habet: doctrinam habet,
Apocalypſim habet, linguā habet,
inter-

Digitized by Google

interpretationem habet, omnia ad ędificationé fiant. Siue lingua quis loquitur, ſecundũ duos aut vt mul-tum tres ⁊ per partes: ⁊ vnꝰ interpretet. Si aũt non fuerit interpres: taceat in eccleſia: ſibi auté loquatur ⁊ deo. ℟. Dñe exaudi orõné meaʒ ⁊ clamor meꝰ ad te perueniat. Quia nõ ſpernis deꝰ preces pauperũ. ℣. De pfundis clamaui ad te dñe, dñe exaudi vocé meam. Quia. Lcõ.iij.

PRophetę auté duo aut tres dicant: ⁊ cęteri diiudicét. Quod ſi alij reuelatuʒ fuerit ſedenti: prior taceat. Poteſtis enim oés per ſingulos prophetare: vt oés diſcant, ⁊ omnes exhortentur: ⁊ ſpiritus prophetaruʒ, prophetis ſubiectus eſt. Nõ enim eſt diſſenſionis deus, ſed pacis: ſicut in oibus eccleſijs ſanctoruʒ doceo. ℟. Velociter exaudi me dñe: Quia defecerunt ſicut fumꝰ dies mei. ℣. Dies mei ſicut vmbra declinauerunt: ⁊ ego ſicut fęnũ arui. Quia. Glia. Dies. In lau.añ.

BEnigne fac in bona voluntate tua dñe. ps. Miſerere.14. Añ. Bonum eſt confiteri dño. ps. Ipſe.26. Añ. Metuant dominum omnes fines terrę. ps. Deꝰ deus.17. Añ. Et in ſeruis ſuis dñs miſerebitur. Canti. Audite cęli.43. Añ. In cymbalis bene ſonantibus laudate deũ. ps. Laudate.41. Ad bñs aña. In viam pacis dirige nos domine. Sciendum eſt ꝙ ordo precedentis hebdõę in inuit. añis, pſalmis, ⁊ canticis, capitulis, verſi. ⁊ horarũ ℟ijs, ita ſeruãdus eſt, qñ de feria agitur: videlicet inuitatoria dñr: ab octa. epiph. vſq͂ ad dñicã in paſſione: capitula vſq͂ ad feriã quartaʒ i capite ieiunij excluſiue ℣. ⁊ ℟ia ad horas, vſqʒ ad dñicam primã quadrageſimę. Singula prędictorũ quatuor a Deus omniuʒ vſqʒ ad aduentum. ſemp extra tépꝰ paſch. p totũ annũ. Iteʒ añę laudũ vſq͂ ad ramos palmarũ: ⁊ a Deus omniũ vſq͂ ad feriam in qua incipiunt añę lau. nota tę añ vigiliaʒ natalis dñi: excluſiue. Item pſal. ⁊ cantica laudũ vſq͂ ad hebdomadaʒ paſchę excluſiue: ⁊ a Deꝰ omniũ vſqʒ ad vigiliã natalis. Ité añę pſalmi ad veſ. vſq͂ ad cęnã dñi excluſiue: ⁊ a Deus omnium vſq͂ ad vigiliã natalis dñi. Ité añę ad bñs ⁊ ad mg̃t dñr vſq͂ ad.lxx. ⁊ a Deus omnium vſq͂ ad aduentum

¶ Dñica.ij. poſt octa. epiph. Oro.

OMnipotés ſempiterne deus infirmitateʒ nr̃aʒ ppitius reſpice: atq͂ ad ptegendum nos, dexterã tuę maieſtatis extéde. Per do. Ad mat. Lj.

NOtum vobis facio frés euan- 1.co.
geliuʒ, quod pręd icaui vobis 15.
qd̃ ⁊ accepiſtis, in quo ⁊ ſtatis, per quod ⁊ ſaluamini: qua ratione pręd icauerim vobis ſi tenetis: niſi fruſtra crediditis. Tradidi enim vobis in primis qd̃ ⁊ accepi: ꝙ Chriſtus mortuus eſt pro peccatis nr̃is ſm ſcripturas: ⁊ ꝙ ſepultus eſt, ⁊ ꝙ reſurrexit tertia die, ſm ſcripturas: ⁊ ꝙ viſus eſt cephę: ⁊ poſt hęc vndecim. Deinde viſus eſt pluſquam quingentis fratribꝰ ſimul: ex quibꝰ multi manét vſq͂ adhuc: quidã aũt dormie-

dormierũt. Deinde viſus eſt Jaco
bo: deinde apoſtolis oībus. Lcō.ij.
Nouiſſime aũt omniũ: tanꝗ̃ aborti
uo: viſus eſt ⁊ mihi. Ego enim ſum
minimus apoſtolorũ: qui non ſum
dignus vocari apoſtolus: qm̃ perſe
cutus ſum eccleſiã dei. Gratia autẽ
dei ſum id qđ ſum: ⁊ gratia eius in
me vacua nõ fuit. Sed abundanti⁹
illis oībus laboraui. Non ego aũt:
ſed gratia dei mecum. Siue enim
ego, ſiue illi, ſic prędicam⁹: ⁊ ſic cre
didiſtis. Si autem Chriſtus prędi
catur ꝙ reſurrexit a mortuis: quõ
modo qdã dicunt in vobis, ꝙ reſur
rectio mortuorũ non eſt? Lcō.iij.
Si aũt reſurrectio mortuorum nõ
eſt: neqꝫ Chriſtus reſurrexit. Si aũt
Chriſtus non reſurrexit, inanis eſt
prędicatio noſtra: inanis eſt ⁊ fides
veſtra. Inuenimur aũt ⁊ falſi teſtes
dei: qm̃ teſtimoniũ dixim⁹ aduerſus
deũ, ꝙ ſuſcitauerit Chriſtũ: quẽ nõ
ſuſcitauit ſi mortui nõ reſurgũt. Nã
ſi mortui nõ reſurgũt: neqꝫ Chriſt⁹
reſurrexit. Quod ſi chriſt⁹ nõ reſur
rexit: vana eſt fides veſtra: adhuc
eſtis in pctis veſtris. Ergo ⁊ q dor
mierũt in Chro, perierũt. Lcō.iiij.
SI in hac vita tantũ in Chriſto
ſperantes ſumus: miſerabilio
res ſumus omnibus hoībus. Nunc
aũt Chriſtus reſurrexit a mortuis,
primitię dormientium: qm̃ quidẽ
per hominẽ mors: ⁊ per hominẽ re
ſurrectio mortuorũ. Sicut enim in
Adam oẽs moriunt: ita ⁊ in Chri
ſto oẽs viuificabuntur. Unuſquiſqꝫ
aũt in ſuo ordine. Primitię, Chri
ſtus. deinde ij qui ſunt Chriſti: q in

aduentũ eius crediderunt. Deinde
finis: cũ tradiderit regnũ deo ⁊ pa
tri, cũ euacuauerit oẽm principatũ
⁊ poteſtatẽ ⁊ virtutẽ. Oportet enim
illum regnare: donec ponat oẽs ini
micos ſub pedib⁹ ſuis. Nouiſſime
aũt, inimica deſtruet mors. Omnia
enim ſubiecit ſub pedib⁹ ei⁹. Cũ aũt
dicat, Oĩa ſubiecta ſunt ei: ſine du
bio pter eũ, qui ſubiecit ei oĩa. L.v.
Cum autẽ ſubiecta fuerint illi om
nia. tunc ⁊ ipſe filius ſubiectus erit
ei, qui ſubiecit ſibi omnia: vt ſit de⁹
omnia in oībus. Alioquin quid fa
cient qui baptizant pro mortuis: ſi
omnino mortui nõ reſurgunt? Ut
quid ⁊ baptizant pro illis? Ut quid
⁊ nos periclitamur oĩ hora? Quoti
die morior propter veſtrã gloriam
frẽs, quam habeo in Chriſto Jeſu
dño noſtro. Si ſm hominem ad be
ſtias pugnaui epheſi: qd mihi pro
deſt, ſi mortui nõ reſurgunt? Man
ducemus ⁊ bibam⁹: cras enim mo
riemur. Nolite ſeduci. Corrũpunt
mores bonos: colloquia mala. Eui
gilate iuſte: ⁊ nolite peccare. Igno
rantiã enim dei quidã habent. Ad
reuerentiã vobis loquor. Lcō.vj.
Sed dicit aliqs. Quomodo reſur
gunt mortui: quali aũt corpore ve
nient? Inſipiẽs tu, qđ ſeminas non
viuificat: niſi prius moriatur. Et qđ
ſeminas: nõ corpus qđ futurum eſt
ſeminas: ſed nudũ granum, vtputa
tritici, aut alicuius cęterorũ. Deus
autẽ dat illi corpus ſicut vult: ⁊ vni
cuiqꝫ ſeminum proprium corpus.
Non omnis caro, eadem caro: ſed
alia hominũ, alia pecorũ, alia volu
crum,

Digitized by Google

crium, alia aūt piſcium. Et coꝛpoꝛa cęleſtia, ⁊ coꝛpoꝛa terreſtria: ſʒ alia quideʒ cęleſtium gloꝛia: alia autem terreſtrium. Alia claritas ſolis: alia claritas lunę: ⁊ alia claritas ſtellarū.

ca.8. Secundum Mattheum. Lcō. vij.

IN illo tépoꝛe. Cū deſcendiſſet Jeſus de monte: ſecutę ſunt eum turbę multę. Et ecce lepꝛoſus veniens: adoꝛabat eum dicēs. Domine: ſi vis, potes me mundare. Et reliqua. Homilia Origenis.

Docēte in monte dño: diſcipuli venerunt ad eū: ſicut alacres, ſicut domeſtici: ſicut ꝓximi: ſicut amici vel frēs. Ideo ⁊ dñs ait ad illos. Vos eſtis ſal terrę: vos eſtis lux mundi. Nunc vero deſcēdente eo de monte, turbę ſecutę ſunt eū: quę in montem aſcendere nō potuerunt: vt pigri populi: vt negligētes: vt imperfecti. Ita ⁊ filij Iſrael pꝛimitus in montē aſcendere nō valuerunt: ad obuiādū deo pergere nō potuerūt ꝑpter ſuā irreligioſitatē ⁊ impietateʒ: ſed ſol⁹ Moyſes aſcēdit ⁊ pauci cū eo ſenioꝛū Iſrael. Ita ⁊ cuʒ dño diſcipuli ſoli in montē aſcēderunt: ⁊ tardioꝛes deoꝛſum ſteterūt. L. viij.

Deſcendente nunc dño: hoc eſt inclinātē ſe ad infirmitatē ⁊ impotentiam cęteroꝛū: miſertoq; imperfectioni eoꝛum vel infirmitati: ſecutę ſunt eū turbę multę: aliquanti pꝛopter charitatē: aliquāti pꝛopter doctrinam: aliquanti pꝛopter admirationem ⁊ curationē. Et ecce homo lepꝛoſus: vnus ex illis qui curā quęrebat, qui leuamē deſiderabat. Ecce lepꝛoſus veniens: adoꝛabat eum dicens. Dñe, ſi vis, potes me mundare. Deoꝛſum currens rogas o homo: ⁊ in monte nihil dicis? Quare ſic? Quia tēpus ⁊ tempoꝛa omni rei ſub cęlo. Tempus doctrinę: ⁊ tempus curationis: In monte docuit: illuminauit: monuit: animas curauit: coꝛda ſanauit. Propterea ergo, ego illa maioꝛa tētare nolui: illa ſumma tardare paſſus ſuʒ. L. ix.

Ipſis ergo ab illo completis: deoꝛſum eo de monte ad curandū, ſicuti de cęleſtib⁹ montibus ad ſaluandos carnales deſcendente: venit ad eum homo lepꝛoſus adoꝛans eum. Anteq̄ peteret adoꝛare cępit: antequā rogaret, culturā oſtendit. Adorauit euʒ. Pro hoc ipſo deū ⁊ dñm eum inuocans: adoꝛabat euʒ. Sic ⁊ illi beati Magi, pꝛius pꝛocidentes adoꝛauerūt eum: ⁊ ita demū ei munera obtulerūt. Eodē modo ⁊ nūc iſte cadens adoꝛabat: ⁊ ſic ſupplicē poſtulationē dño obtulit dicēs. Tu dñe q digne adoꝛaris, q merito coleris: te ego vt dñm adoꝛo: ideoque ⁊ dñm dico: opera pꝛius cōteſtans: ⁊ ſic verba loquens. Per te enim omnia facta ſunt. Ad bñs añ. Cuʒ autem deſcendiſſet Jeſus de monte: ecce lepꝛoſus veniens adoꝛabat eum dicens: dñe, ſi vis, potes me mundare: ⁊ extendens manum tetigit eum dicens: volo: mundare. Ad magt añ. Dñe ſi vis, potes me mundare: ⁊ ait ieſus: volo: mūdare.

¶ Feria ſecunda. Lectio pꝛima.

STella a ſtella differt in claritate: ſic ⁊ reſurrectio moꝛtuoꝛū. 1.coꝛ. 15.
Seminatur in coꝛruptione: ſurget

in

in incorruptione. Seminaꝛ in igno
bilitate: ſurget in gloria. Seminaꝛ
in infirmitate:ſurget in virtute. Se
minatur corpꝰ animale: ſurget cor
pus ſpirituale. Si eſt corpꝰ anima
le:eſt ⁊ corpus ſpirituale, ſicut ſcri
ptum eſt, Factus eſt primus homo
Adam in animá viuenté:nouiſſimꝰ
Adam in ſpm̄ viuificanté. Sed non
prius quod ſpirituale eſt, ſed qđ ani
male: deinde qđ ſpirituale. Primꝰ
homo de terra,terrenus:ſecundus
homo de cęlo cęleſtis. Qualis ter
renus:tales ⁊ terreni. Et qualis cę
leſtis: tales ⁊ cęleſtes. Igitur ſicut
portauimus imaginez terreni:por
temus ⁊ imaginez cęleſtis. Lcō. ij.
Hoc aūt dico fratres:ꝙ caro ⁊ ſan
guis regnum dei poſſidere non poſ
ſunt:neqꝫ corruptio incorruptelam
poſſidebit.Ecce myſteriū vobis di
co. Omnes quidé reſurgemus: ſed
non oés immutabimur: in momen
to, in ictu oculi, in nouiſſima tuba.
Canet enim tuba ⁊ mortui reſur
gent incorrupti: ⁊ nos immutabi
mur. Oportet enī corruptibile hoc
induere incorruptionez: ⁊ mortale
hoc,induere immortalitaté. L. iij.
Cūm aūt mortale hoc induerit im
mortalitaté: tunc fiet ſermo qui ſcri
ptus eſt,Abſorpta eſt mors in victo
ria.Ubi eſt mors victoria tua? Ubi
eſt mors ſtimulus tuus? Stimulus
autem mortis, peccatum eſt: vir
tus vero peccati, lex. Deo autem
gratias, qui dedit nobis victoriam
per dñm noſtrum Jeſum Chriſtū.
Itaque fratres mei dilecti ſtabiles
eſtote ⁊ immobiles, abundantes in
opere dñi ſemper: ſcientes ꝙ labor
veſter non eſt inanis in domino.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
PAulus apoſtolus Jeſu Chri 2. co
ſti,per voluntaté dei, ⁊ Timo
theus frater: eccleſię dei quę eſt co
rinthi, cum oībus ſanctis qui ſunt
in vniuerſa achaia, Gratia vobis ⁊
pax a deo patre noſtro, ⁊ dño Jeſu
Chriſto. Benedictus deus ⁊ pater
dñi noſtri Jeſu Chriſti, pater miſe
ricordiarū ⁊ deꝰ totiꝰ cóſolationis,
qui cóſolaꝛ nos in omni tribulatio
ne nr̄a: vt poſſimus ⁊ ipſi conſolari
eos qui in omni prę́ſſura ſunt, per
exhortationé qua exhortamur ⁊ ip
ſi a deo:qm̄ ſicut abundát paſſiones
Chriſti in nobis: ita ⁊ per Chriſtuz
abundat conſolatio noſtra. Lcō. ij.
Siue autem tribulamur, pro veſtra
exhortatione, ⁊ ſalute:ſiue conſola
mur pro veſtra cóſolatione, ſiue ex
hortamur pro veſtra exhortatione
⁊ ſalute, quę operatur tolerantiá ea
rundem paſſionū, quas ⁊ nos pati
mur:vt ſpes noſtra firma ſit, pro vo
bis: Scientes ꝙ ſicut ſocij paſſionū
eſtis:ſic eritis ⁊ conſolationis. Non
enim volumus ignorare vos fra
tres de tribulatione noſtra quę fa
cta eſt in Aſia: quoniá ſupra modū
grauati ſumus ſupra virtuté, ita vt
tęderet nos etiam viuere. Lcō. iij.
Sed ipſi, in nobis ipſis reſponſum
mortis habuimus, vt non ſimus fi
dentes in nobis, ſed in deo qui ſu
ſcitat mortuos, qui de tantis pericu
lis nos eripuit ⁊ eruit: in qué ſpera
mus, ꝙ ⁊ adhuc eripiet, adiuuanti
bus ⁊ vobis in oratione pro nobis:
vt ex

Digitized by Google

vt ex multarum perſonis facierū,
eius quę in nobis eſt donationis,
per multos gratię agantur pro no
bis. Nam gloria noſtra hęc eſt, teſti
moniū conſcientię noſtrę, ꝙ in ſim
plicitate cordis ⁊ ſynceritate dei, ⁊
non in ſapientia carnali, ſed in gra
tia dei cōuerſati ſumus in hoc mun
do, abundantius autem ad vos.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

2. co. 2 Statui autem hoc ipſum apud
me: ne iterum in triſtitia veni
rem ad vos. Si enim ego contriſto
vos: ⁊ quis eſt qui me lętificet, niſi
qui contriſtat ex me? Et hoc ipſum
ſcripſi vobis: vt nō cum venero, tri
ſtitiam ſuper triſtitiam habeam de
quibus oportuerat me gaudere: cō
fidens in omnibus vobis, ꝙ meum
gaudiū, omniū veſtrum eſt. Nam
ex multa tribulatiōe ⁊ anguſtia cor
dis, ſcripſi vobis per multas lachry
mas: non vt cōtriſtemini, ſed vt ſcia
tis quam charitatem habeo abun
dantius in vobis. Lectio ſecunda.
Si quis aūt contriſtauit me: nō me
cōtriſtauit, ſed ex parte, vt nō onerē
omnes vos. Sufficit illi qui eiuſmo
di eſt, obiurgatio hęc quę fit a plu
ribus: ita vt econtrario magis do
netis ⁊ conſolemini: ne forte abun
dantiori triſtitia abſorbeatur: qui
eiuſmodi eſt. Propter qđ obſecro
vos: vt cōfirmetis in illū charitatē.
Ideo enim ⁊ ſcripſi vobis: vt cogno
ſcam experimentū veſtrū, an in om
nibus obedientes ſitis. Lectio .iij.
Cui autem aliquid donaſtis, ⁊ ego.
Nam ⁊ ego qđ donaui, ſiquid dona
ui: propter vos in perſona Chriſti,
vt nō circūueniamur a ſatana. Non
enim ignoramus cogitationes ei⁹.
Cū veniſſem aūt Troadem ꝑpter
euāgeliū Chriſti, ⁊ oſtiū mihi aper
tum eſſet in dño: non habui requiē
ſpiritui meo, eo ꝙ non inuenerim
Titum fratrē meū: ſed valefaciens
eis: profectus ſum in Macedoniā.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Adiuuantes aūt exhortamur, 2. co. ca. 6.
ne in vacuū gratiā dei recipia
tis. Ait enim, Tempore accepto
exaudiui te: ⁊ in die ſalutis adiuui
te. Ecce nunc tempus acceptabile:
ecce nūc dies ſalutis. Nemini dan
tes vllā offenſionē, vt non vitupere
tur miniſteriū noſtrū: ſed in oībus
exhibeamus noſmetipſos ſicut dei
miniſtros, in multa patientia, in tri
bulationibus, in neceſſitatibus, in
anguſtijs, in plagis in carcerib⁹, in
ſeditionibus, in laboribus, in vigi
lijs, in ieiunijs, in caſtitate, in ſcien
tia, in longanimitate, in ſuauitate,
in ſpū ſctō, in charitate non ficta, in
verbo veritatis, in virtute dei, per
arma iuſtitię a dextris ⁊ a ſiniſtris,
per gloriā ⁊ ignobilitatē: per infa
miam ⁊ bonā famā: vt ſeductores, ⁊
veraces: ſicut qui ignoti, ⁊ cogniti:
quaſi morientes, ⁊ ecce viuim⁹: vt ca
ſtigati, ⁊ nō mortificati: q̄ſi triſtes,
ſemp aūt gaudētes, ſicut egentes,
multos aūt locupletātes: tanꝙ nihil
habētes, ⁊ oīa poſſidentes. Lcō.ij.
Os noſtrū patet ad vos o Corin
thij: cor noſtrū dilatatū eſt. Non an
guſtiamini i nobis: anguſtamini au
tem in viſceribus veſtris. Eandem
autem habentes remunerationē,

Digitized by Google

tanꝗ̃ filijs dico: dilatamini ⁊ vos.
Nolite iugum ducere cum infideli-
bus. Que enim participatio iuſtitie
cuz iniquitate? Aut que ſocietas lu
ci ad tenebras? Que aũt conuentio
Chriſti ad Belial? Aut que pars fi-
deli cum infideli? Quis aũt conſen-
ſus templo dei cuz idolis? Lcõ. iij.
Uos enim eſtis tẽplũ dei viui: ſicut
dicit deus. Quoniã inhabitabo in
illis: ⁊ inambulabo inter eos: ⁊ ero
illorũ deꝰ: ⁊ ipſi erunt mihi populꝰ.
Propter qḋ exite de medio eoꝝ: ⁊
ſeparamini dicit dñs. Et immundũ
ne tetigeritis: ⁊ ego recipiaz vos: ⁊
ero vobis ĩ patrẽ: ⁊ vos eritis mihi
in filios ⁊ filias, dicit dñs oĩpotens.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

2.co.7. Has ergo habentes promiſſio-
nes chariſſimi: mundemꝰ nos
ab omni inquinamẽto carnis ⁊ ſpi-
ritus: perficientes ſanctificationẽ in
timore dei. Capite nos. Neminem
leſimus: neminez corrupimus: ne-
minẽ circumuenimus. Non ad con-
demnationẽ veſtraz dico. Predixi
enim: ꝙ in cordibus nr̃is eſtis ad cõ
moriendum ⁊ ad cõuiuendũ. Mul
ta mihi fiducia eſt apud vos: multa
mihi gloriatio de vobis. Repletus
ſum cõſolatione: ſuperabundo gau
dio in omni tribulatione nr̃a. Nam
⁊ cum veniſſemus in Macedoniã:
nullã requiẽ habuit caro noſtra: ſed
oẽm tribulationẽ paſſi ſumꝰ. Foris,
pugne: intus, timores. Lectio. ij.
Sed qui cõſolatur humiles: cõſola
tus eſt nos, deus, in aduentu Titi.
Non ſolum autem in aduentu eius:
ſed etiã in cõſolatione, qua conſola-
tus eſt in vobis: referens nobis ve-
ſtrum deſideriũ, veſtrum fletuz, ve-
ſtram emulationem pro me: ita vt
magis gauderem. Quoniam etſi
contriſtaui vos in epiſtola: non me
penitet etſi penituiſſet. Uideo eniz
ꝙ epiſtola illa (etſi ad horam) vos
contriſtauit. Nunc gaudeo: non ꝙ
contriſtati eſtis: ſed ꝙ contriſtati
eſtis ad penitentiam. Lectio. iij.
Contriſtati enim eſtis ſm deũ: vt
in nullo detrimẽtũ patiamini ex vo-
bis. Que enim ſm deũ triſtitia eſt:
penitentiã in ſalutẽ ſtabilez operat:
ſeculi aũt triſtitia: mortez operatur.
Ecce enim hoc ipſum, ſm deũ con-
triſtari vos: quantã in vobis opera
tur ſollicitudinẽ: ſed defenſionẽ, ſed
indignationẽ, ſed timorẽ, ſꝫ deſide-
rium, ſed emulationẽ, ſed vindictã.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Notam facimus vobis fratres 2.co.
gratiam dei que data eſt in ec-
cleſijs Macedonie: ꝙ in multo ex-
perimẽto tribulationis, abundãtia
gaudij ipſorum fuit: ⁊ altiſſima pau
pertas eoruz abundauit in diuitias
ſimplicitatis eoruz: quia ſm virtutẽ
(teſtimoniũ illis reddo) ⁊ ſupra vir-
tutem voluntarij fuerunt, cuz mul-
ta exhortatione obſecrantes nos
gratiã ⁊ cõmunicationẽ miniſterij
qḋ fit in ſanctos. Et non ſicut ſpera
uimus: ſed ſemetipſos dederũt pri-
mum dño, deinde nobis per volun
tatem dei: ita vt rogaremus Titũ,
vt quemadmodum cepit, ita ⁊ per-
ficiat in vobis gratiã iſtã. Sed ſicut
in oĩbus abundatis fide ⁊ ſermo-
ne, ⁊ ſcientia, ⁊ omni ſolicitudine,
inſuper

inſuper ⁊ charitate veſtra in nos: vt ⁊ in hac gratia abundetis. Lcō. ij.

Non quaſi imperans dico: ſed per aliorū ſolicitudinē, etiā veſtrę charitatis ingeniū bonū comprobans. Scitis enim gratiā dñi noſtri Jeſu Chriſti, qm̄ propter vos egenus factus eſt, cū eſſet diues: vt illius inopia, vos diuites eſſetis. Et cōſiliū in hoc do. Hoc enim vobis vtile eſt: qui nō ſolū facere, ſed ⁊ velle cępiſtis ab anno priore. Nunc vero ⁊ facto perficite, vt quēadmodum prōptus eſt animus voluntatis: ita ſit ⁊ perficiēdi, ex eo qđ habetis. L. iij.

Si enim voluntas prompta eſt: ſm id qđ habet, accepta eſt: non ſm id quod non habet. Non enim vt alijs ſit remiſſio: vobis autē tribulatio ſed ex ęqualitate. In pręſenti tempore, veſtra abundantia, illorū inopiam suppleat: vt ⁊ illorum abundantia veſtrę inopię ſit ſupplementum: vt fiat ęqualitas, ſicut ſcriptū eſt, Qui multū habuit, nō abundauit: ⁊ qui modicum, nō minorauit.

¶ Dñica. iij. poſt. octa. epiph. Orō.

Deus qui nos in tantis periculis cōſtitutos: pro humana ſcis fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutem mētis ⁊ corporis: vt ea q̄ ꝑ peccatis noſtris patimur: te adiuuante vincamus. Per dñm. Lectio. j.

Ipſe ego Paulus obſecro vos per manſuetudinē ⁊ modeſtiā Chriſti: qui in facie quidē humilis ſum inter vos: abſens autē confido in vobis. Rogo aūt vos, ne pręſens audeam per eam cōfidentiam qua exiſtimor audere in quoſdā: qui arbitrātur nos tanq̄ ſm carnē ambulantes. In carne enim ambulātes: non ſm carnē militamus. Lcō. ij.

Nam arma militię noſtrę nō carnalia: ſed potētia deo ad deſtructionē munitionum, cōſilia deſtruentes, ⁊ omnē altitudinē extollentem ſe aduerſus ſcientiā dei: ⁊ in captiuitatē redigentes oēm intellectū in obſequiū Chriſti, ⁊ in prōptu habētes vlciſci oēm inobediētiā, cum impleta fuerit veſtra obediētia. Lcō. iij.

Quę ſm faciē ſunt, videte. Siquis cōfidit ſibi, Chriſti ſe eſſe: hoc cogitet iterū apud ſe: ꝙ ſicut ipſe Chriſti eſt, ita ⁊ nos. Nā ⁊ ſi amplius aliquid gloriatꝰ fuero de poteſtate noſtra quā dedit nobis dñs in ędificationem ⁊ nō in deſtructionē veſtrā: nō erubeſcā. Ut aūt non exiſtimer tanq̄ terrere vos per eplas. (Quoniā quidē epiſtolę, inquiūt graues ſunt ⁊ fortes, pręſentia aūt corporis infirma ⁊ ſermo contēptibilis) hoc cogitet q eiuſmodi eſt: ꝙ quales ſumus verbo per epiſtolas abſentes, tales ⁊ pręſentes in facto. Lcō. iiij.

Non enim audemus inſerere aut cōparare nos quibuſdam, qui ſeipſos cōmendant. Sed ipſi in nobis noſmetipſos metiētes, ⁊ comparantes noſmetipſos nobis. Nos aūt non in immēſum gloriabimur: ſed ſecundū menſuram regulę, qua menſus eſt nobis deus menſuram pertingendi vſq; ad vos. Non enī quaſi non pertingentes ad vos, ſuperextēdimus nos. Lectio. qrta.

Uſq; ad vos enim peruenimus in
euágelio Chriſti: nõ in immenſum
gloriátes in alienis laboribus: ſpem
autẽ habentes creſcentis fidei ve-
ſtrę in vobis, magnificari ſm̃ regu-
lam noſtrã in abundantia: etiã in il-
la, quę vltra vos ſunt euãgelizare,
non in aliena regula, in ijs quę prę-
parata ſunt gloriari. Qui autẽ glo-
riatur: in dño glorietur. Nõ enim q
ſeipſum cõmendat, ille probat⁹ eſt:
ſed quẽ deus cõmendat. Lcõ. vj.
ca. 11. Utinã ſuſtineretis modicũ qd in-
ſipientię meę: ſed ⁊ ſupportate me.
Emulor enim vos dei ęmulatione:
Deſpondi enim vos vni viro: virgi
nẽ caſtã exhibere Chriſto. Timeo
autẽ ne ſicut ſerpens Euam ſeduxit
aſtutia ſua: ita corrumpãtur ſenſus
veſtri, ⁊ excidãt a ſimplicitate, quę
eſt in Chriſto. Nam ſi is qui venit,
alium Chriſtũ prędicat, quem non
prędicauimus, aut aliũ ſpm̃ accipi-
tis, quẽ nõ accepiſtis: aut aliud euã-
geliũ qd̃ non recepiſtis, recte pate-
remini. Exiſtimo enim nihil me mi
nus feciſſe a magnis apoſtolis. Nã
⁊ ſi imperit⁹ ſermone, ſ; nõ ſciẽtia.
In oĩbus aũt manifeſt⁹ ſum vobis.
ca. 8. Secundum Mattheum. Lcõ. vij.
In illo tempore. Aſcendente
Ieſu in nauiculam: ſecuti ſunt
eum diſcipuli eius. Et ecce motus
magnus factus eſt in mari: ita vt
nauicula operiretur fluctibus. Et
reliqua. Homilia Origenis.
Ingrediente dño in nauiculã: ſecu-
ti ſunt eum diſcipuli eius: nõ imbe-
cilles: ſed firmi ⁊ ſtabiles in fide mã
ſueti ⁊ pij: ſpernentes mundum nõ
duplici corde: ſed ſimplici. Hi ergo
ſecuti ſunt eum, non tantũ greſſus
eius ſequentes: ſed magis ſanctita-
tem comitantes: ⁊ iuſtitiam eius cõ
ſectantes. Et ecce tẽpeſtas magna
facta eſt in mari: ita vt nauicula ope
riretur fluctibus. Cum enim mul-
ta magna ⁊ miranda oſtendiſſet in
terra: tranſijt ad mare, vt ⁊ ibi ad-
huc excellentiora opera demõſtra-
ret: quaten⁹ terrę mariſq; dñm cun
ctis ſe eſſe oſtenderet. Lectio. viij.
Ingreſſus ergo nauiculã fecit tur-
bari mare: cõmouit ventos: conci-
tauit fluctus. Cur hoc? Ideo, vt di
ſcipulos mitteret in timorẽ: ⁊ ſuum
auxilium poſtularent; ſuãq; poten-
tiam rogãtibus manifeſtaret. Illa
tempeſtas non ex ſe oborta eſt: ſed
poteſtati paruit imperantis: ei⁹ qui
educit vẽtos de theſauris ſuis: qui
terminũ mari arenã conſtituit. Di-
xit enim ei. Huc uſq; venies, ⁊ non
vltra gradieris: ſed in temetipſo cõ
fringentur: fluctus tui. Lectio. ix.
Huius ergo iuſſione ⁊ pręcepto or
ta eſt tẽpeſtas in mari: propter oc-
caſiones ſuperius memoratas. Fa
cta eſt tempeſtas magna ⁊ nõ puſil-
la: vt magnũ opus ⁊ nõ puſillũ oſtẽ-
deretur. Quantoq; fluctus nauicu-
lę irruebant: tanto magis timor di-
ſcipulos conturbabat: vt plus ma-
gis, deſiderarent ad liberandũ ſe,
mirabilia ſaluatoris. Ad Bñs añ.
Aſcendente Ieſu in nauiculã: ecce
motus magnus factus eſt in mari:
⁊ ſuſcitauerunt eum diſcipuli eius
dicentes: dñe ſalua nos: perimus.
Ad Mgt añ. Dñe ſalua nos, peri-
mus:

muſ: impera ⁊ fac deꝰ trãquillitatẽ.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Gal. i. PAulus apoſtolus, nõ ab homi
nibus, neqꝫ per hominem, ſed
per Jeſum Chriſtũ, ⁊ deum patrẽ
qui ſuſcitauit eum a mortuis: ⁊ qui
mecũ ſunt omnes frẽs: eccleſijs ga-
latię, grã vobis ⁊ pax a deo patre ⁊
dño Jeſu Chriſto, q dedit ſemetip-
ſum pro peccatis nr̃is: vt eriperet
nos de pñti ſeculo nequã: ſm vo-
lũtatem dei ⁊ patris nr̃i: cui gloria
in ſecula ſeculorũ. Amen. Lcõ. ij.
Miror ꝙ ſic tam cito transferimini
ab eo q vos vocauit in gratiã Chri-
ſti, in aliud euangelium: qd̃ non eſt
aliud: niſi ꝙ ſunt aliqui qui vos con
turbant, ⁊ volunt cõuertere euãge-
lium Chriſti. Sed licet nos, aut an-
gelus de cęlo euãgelizet vobis prę-
terquã quod euangelizauimus vo-
bis: anathema ſit. Sicut prędixi-
mus: ⁊ nunc iterũ dico, Siquis vo-
bis euangelizauerit pręter id quod
accepiſtis: anathema ſit. Lco. iij.
Modo enim hoibꝰ ſuadeo: an deo?
An quęro hoibus placere? Si ad-
huc hoibus placerẽ: Chriſti ſeruus
non eſſem. Notũ enim vobis facio
frẽs euangeliũ qd̃ euãgelizatũ eſt a
me: qd̃ nõ eſt ſm hoiem. Neqꝫ enim
ego ab hoie accepi illud, neqꝫ didi-
ci: ſed per reuelationẽ Jeſu Chriſti.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Gal. 3. O Inſenſati galathę: qs vos fa-
ſcinauit non obedire veritati:
ante quorũ oculos Jeſus Chriſtꝰ
proſcriptꝰ eſt, ⁊ in vobis crucifixꝰ?
Hoc ſolum a vobis volo diſcere: ex
operibus legis ſpm̃ accepiſtis: an
ex auditu fidei? Sic ſtulti eſtis: vt cũ
ſpiritu ceperitis: nunc carne con-
ſummamini? Tanta paſſi eſtis ſine
cauſa: ſi tamen ſine cauſa. Qui ergo
tribuit vobis ſpiritum: ⁊ operatur
virtutes in vobis: ex operibus le-
gis, an ex auditu fidei? Sicut ſcri-
ptum eſt. Abrahã credidit deo, ⁊ re
putatum eſt ei ad iuſtitiam. Lcõ. ij.
Cognoſcite ergo quia qui ex fide
ſunt: ij ſunt filij Abrahę. Prouidẽs
aũt ſcriptura, q: ex fide iuſtificat gẽ-
tes deus, pręnunciauit Abrahę q:
benedicent in te oẽs gentes. Igit
qui ex fide ſunt bñdicent cum fide-
li Abrahã. Quicũqꝫ enim ex operi-
bus legis ſunt: ſub maledicto ſunt.
Scriptũ eſt enim. Maledictus oĩs
qui nõ pmanſerit in oibus q̃ ſcripta
ſunt i libro legis: vt faciat ea. L. iij.
Quoniam aũt in lege nemo iuſtifi-
catur apud deũ: manifeſtũ eſt: q: iu-
ſtus ex fide viuit. Lex autẽ non ex
fide: ſed qui fecerit ea, viuet in illis.
Chriſtus autẽ nos redemit de ma-
ledicto legis: factus pro nobis ma-
ledictum: q: ſcriptũ eſt: maledictus
omnis qui pendet in ligno, vt in gẽ-
tibus benedictio Abrahę fieret in
Chriſto Jeſu: vt pollicitationem
ſpiritus accipiamus per fidem.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

FRatres (ſm hominẽ dico) ta Gal. c. iij. b
men hois confirmatum teſta-
mentũ, nemo ſpernit: aut ſuperor-
dinat. Abrahę dictę ſunt promiſſio
nes: ⁊ ſemini eius. Nõ dicit ⁊ ſemi-
nibus quaſi in multis: ſed quaſi in
vno: ⁊ ſemini tuo: qui eſt Chriſtus.
Hoc aũt dico teſtamentũ cõfirma-

tum a deo: quę poſt quadringētos ⁊ triginta annos facta eſt lex: non irrituȝ facit ad euacuandā promiſſionem. Naȝ ſi ex lege hęreditas: iam nō ex promiſſione. Abrahę aūt per repromiſſionē donauit deus. L.ij.

Quid igit lex? Propter tranſgreſſionem poſita eſt: donec veniret ſemen cui promiſerat: ordinata p angelos: ī manu mediatoris. Mediator aūt vnius nō eſt: deus aūt vnus eſt. Lex ergo aduerſus pmiſſa dei? Abſit. Si enim data eſſet lex quę poſſet viuificare: vere ex lege eſſet iuſtitia. Sed concluſit ſcriptura oīa ſub peccato: vt pmiſſio ex fide chriſti, daretur credentibus. Lcō.iij.

Prius aūt q̄ veniret fides: ſub lege cuſtodiebamur cōcluſi, in eam fidē quę reuelāda erat. Itaq̧ lex: pędagogus noſter fuit in chriſto: vt ex fide iuſtificaremur. At vbi venit fides: iā nō ſum⁹ ſub pędagogo. Oēs enim filij dei eſtis per fidē: quę eſt in Chrō Jeſu. Quicūq̧ enim in chrō baptizati eſtis: Chriſtum induiſtis.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Gal.4. Dico aūtē, Quanto tpe hęres paruul⁹ eſt, nihil differt a ſeruo, cū ſit dn̄s omniū: ſed ſub tutoribus ⁊ actorib⁹ eſt vſq̧ ad pręfinitū tempus a patre: ita ⁊ nos, cum eſſemus paruuli, ſub elementis mundi huius, eramus ſeruiētes. At vbi venit plenitudo temporis, miſit deus filium ſuum factum ex muliere: factum ſub lege, vt eos qui ſub lege erāt redimeret: vt adoptionē filiorum reciperem⁹. Quoniā aūt eſtis filij dei: miſit de⁹ ſpm̄ filij ſui in corda veſtra: clamantē abba, pr̄. Itaq̧ iam nō eſt ſeruus, ſed filius. Quod ſi filius: ⁊ hęres per deum. Lcō.ij.

Sed tunc quidē ignorantes deum: iis qui natura nō ſunt dij, ſeruiebatis. Nunc autem cum cognoueritis deū, immo cogniti ſitis a deo: quomodo conuertimini iterum ad infirma ⁊ egena elemēta, quibus denuo ſeruire vultis? Dies obſeruatis, ⁊ menſes, ⁊ tempora, ⁊ annos. Timeo vobis: ne ſine cauſa laborauerim in vobis. Eſtote ſicut ego: q̧ ⁊ ego ſicut vos. Lectio tertia.

Fratres obſecro vos. Nihil me lęſiſtis. Scitis aūt q̧ per infirmitateȝ carnis euangelizaui vobis iampridem: ⁊ tentationeȝ meam in carne mea non ſpreuiſtis neq̧ reſpuiſtis: ſed ſicut angeluȝ dei excepiſtis me, ſicut Chriſtum Jeſum. Ubi eſt ergo beatitudo veſtra? Teſtimoniuȝ enim perhibeo vobis: quia ſi fieri poſſet, oculos veſtros eruiſſetis, ⁊ dediſſetis mihi. Ergo inimicus vobis factus ſum, verū dicens vobis? Emulant vos nō bene: ſed excludere vos volunt: vt illos ęmulemini.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Dicite mihi: qui ſub lege vultis eſſe. Legem non legiſtis? Gal.4 Scriptum eſt enim quoniaȝ Abraham duos filios habuit: vnum de ancilla: ⁊ vnum de libera. Sed qui de ancilla, ſecūdum carnem natus eſt: qui autem de libera: per repromiſſionem. Quę ſunt per allegoriā dicta. Hęc enim ſunt duo teſtamenta. Unum quidem in monte ſina in ſeruitutem generans: quę eſt agar.

Sina

Sina enim mons eſt in arabia: qui
2. de. conjunctus eſt ei: quę nunc eſt Je-
ruſalem: ⁊ ſeruit cum filijs ſuis. Il-
la autem quę ſurſum eſt Jeruſalē:
libera eſt, quę ē mater noſtra. Scri-
ptum eſt enim. Lętare ſterilis quę
non paris: erumpe ⁊ clama quę nō
parturis: q2 multi filij dſertę, magis
q̄ eius quę habet virum. Lcō. ij.
Nos autem fratres ſecundū Iſaac
promiſſionis filij ſumus. Sed quo-
modo tunc is, qui ſm carnem nat9
fuerat perſequebat eum qui ſm ſpi
ritum: ita ⁊ nūc. Sed quid dicit ſcri
ptura? Ejice ancillā ⁊ filium eius.
Non enim hęres erit filius ancillę:
cū filio liberę. Itaq; fratres nō ſu-
m9 ancillę filij: ſed liberę: qua liber-
tate Chriſt9 nos liberauit. Lcō. iij.
ca. 5. Statę, ⁊ nolite iterum iugo ſeruitu
tis cōtineri: Ecce ego Paulus di-
co vobis, quoniam ſi circuncidami
ni Chriſtus vobis nihil proderit.
Teſtificor autē rurſus omni homi-
ni circuncidenti ſe: qm̄ debitor eſt
vniuerſę legis faciendę. Euacuati
eſtis a Chriſto: qui in lege iuſtifica-
mini, a gratia excidiſtis. Nos enim
ſpū: ex fide, ſpē iuſtitię expectam9.
Nam in Chriſto Jeſu, neq; circun-
ciſio aliqd valet: neq; prępuciū: ſed
fides quę per dilectionē operatur.
¶ Sabbato .iiij. Lectio prima.
Ca. 5. Spiritu ambulate: ⁊ deſide-
ria carnis nō perficietis. Ca-
ro enim concupiſcit aduerſus ſpiri
tum: ſpiritus autē aduerſus carnē.
Hęc enim ſibi inuicē aduerſantur:
vt nō quęcunq; vultis, illa faciatis.
Quod ſi ſpiritu ducimini: non eſtis
ſub lege. Manifeſta ſunt autē ope-
ra carnis: quę ſunt, fornicatio, im-
munditia, impudicitia, luxuria, ido
lorū ſeruitus: veneficia, inimicitię,
contentiones, ęmulationes, irę, ri-
xę, diſſenſiones, ſectę, inuidię, ho-
micidia, ebrietates, comeſſationes,
⁊ his ſimilia: quę prędico vobis ſi-
cut prędixi: qm̄ qui talia agunt, re-
gnum dei nō cōſequentur. Lcō. ij.
Fructus aūt ſpiritus eſt: charitas,
gaudiū, pax, patientia, longanimi-
tas, bonitas benignitas, manſuetu-
do: fides, modeſtia, continentia, ca-
ſtitas. Aduerſus huiuſmodi: nō eſt
lex. Qui autem ſunt Chriſti: carnē
ſuam crucifixerunt cum vitijs ⁊ cō-
cupiſcentijs. Si ſpū viuimus: ſpiri-
tu ⁊ ambulemus. Non efficiamur
inanis glorię cupidi: inuicē prouo-
cantes: inuicē inuidentes. Lcō. iij.
Fratres, ⁊ ſi pręoccupatus fuerit, ca. 6.
homo in aliquo delicto: vos qui ſpi
rituales eſtis, huiuſmodi inſtruite
in ſpiritu lenitatis: conſiderans te-
ipſum ne ⁊ tu tenteris. Alter alte-
rius onera portate: ⁊ ſic adimple-
bitis legem Chriſti. Nam ſi quis
exiſtimat ſe aliquid eſſe cum nihil
ſit, ipſe ſe ſeducit. Opus autem ſuū
probet vnuſquiſq;: ⁊ ſic i ſemetipſo
tātū gloriā habebit: ⁊ nō in altero.
Unuſquiſq; enim onus ſuū portabit.
¶ Dominica quarta poſt octauā
epiphanię. Oratio.
Familiam tuā quęſu
mus dñe cōtinua pie
tate cuſtodi, vt quę in
ſola ſpe gratię cele-
ſtis innitit: tua ſemper protectione

muniatur. Per dominū. Lectio. j.

Eph. 1 PAulus apoſtolus Jeſu Chriſti per voluntatē dei, oībus ſanctis qui ſunt Epheſi, ⁊ fidelibus in Chriſto Jeſu gratia vobis ⁊ pax a deo patre noſtro, ⁊ dño Jeſu Chriſto. Benedictus deus ⁊ pater dñi noſtri Jeſu Chri: q benedixit nos in omni benedictione ſpūali in cęleſtibus in Chriſto: ſicut elegit nos in ipſo ante mundi conſtitutionē: vt eſſemus ſancti ⁊ immaculati in conſpectu eius in charitate. Lectio. ij.

Qui prędeſtinauit nos in adoptionem filiorū per Jeſum Chriſtuz in ipſum: ſm propoſitum voluntatis ſuę: in laudem glorię gratię ſuę, in qua gratificauit nos in dilecto filio ſuo. In quo habemus redēptionez per ſanguinē eius, remiſſionez peccatorum: ſm diuitias gratię eius: quę ſuperabūdauit in nobis, in omni ſapientia ⁊ prudentia: vt notum faceret nobis ſacramentum voluntatis ſuę, ſm beneplacituz eius: qđ propoſuit in eo, in diſpenſationem plenitudinis temporum, inſtaurare omnia in Chriſto: quę in cęlis, ⁊ quę in terra ſunt in ipſo. Lectio. iij.

In quo etiā nos ſorte vocati ſum⁹: prędeſtinati ſm propoſitum eius, qui operatur omnia ſm conſiliū voluntatis ſuę: vt ſimus in laudē glorię eius nos, qui ante ſperauim⁹ in Chriſto, In quo ⁊ vos, cuz audiſſetis verbum veritatis, euāgelium ſalutis veſtrę: in quo ⁊ credentes ſignati eſtis ſpiritu promiſſionis ſancto: qui eſt pignus hęreditatis noſtrę, in redēptionem acquiſitionis, in laudem glorię ipſius. Lec. iiij.

ET vos cum eſſetis mortui delictis ⁊ peccatis veſtris in quibus aliquādo ambulaſtis ſm ſeculum mundi huius, ſm principē poteſtatis aeris ſpiritus qui nunc operatur in filios diffidentię: in quibus ⁊ nos omnes aliquando conuerſati ſumus in deſiderijs carnis noſtrę, facientes voluntatem carnis ⁊ cogitationum, ⁊ eramus natura filij irę, ſicut ⁊ cęteri. Lectio quinta. Eph. 2

Deus autez qui diues eſt in miſericordia: propter nimiaz charitatem ſuā quā dilexit nos: ⁊ cum eſſemus mortui peccatis, cōuiuificauit nos Chriſto, cuius gr̄a eſtis ſaluati. Et conreſuſcitauit ⁊ conſedere fecit in cęleſtibus in Chriſto Jeſu: vt oſtenderet in ſeculis ſuperuenientibus abūdātes diuitias gr̄ę ſuę, in bonitate ſup nos in Chriſto Jeſu. L. vj.

Gratia enim eſtis ſaluati per fidē: ⁊ hoc nō ex vobis. Dei enim donuz eſt: nō ex operib⁹: vt ne qs glorieť. Ipſius enim ſum⁹ factura: creati in Chřo Jeſu in operib⁹ bonis: q̄ pręparauit de⁹: vt in illis ambulemus.

Secundum Mattheum. Lec. vij. ca. 13.

IN illo tempore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Simile factum eſt regnum cęloruz: homini qui ſeminauit bonum ſemen in agro ſuo. Et reliqua.

Omelia bti Hieronymi presbyteri.

Dimittit turbā Jeſus ⁊ domuz reuertitur: vt accedant ad eū diſcipuli: ⁊ interrogent, quę nec populus merebať audire nec poterat. Nam dimiſſis turbis venit in domum: ⁊ acceſ-

Digitized by Google

acceſſerunt ad eum diſcipuli ei⁹ di-
centes. Ediſſere nobis parabolam
zizaniorũ agri. Qui reſpondẽs ait.
Qui ſeminat bonũ ſemen: eſt filius
hominis. Perſpicue vero expo-
ſuit quod ager mundus ſit: ſator fi-
lius hominis: bonum ſemen filij re-
gni: zizania filij peſſimi: zizaniorum
ſator diabolus: meſſis conſumma-
tio mũdi: meſſores angeli. Le.viij.
Omnia ergo ſcandala referunt ad
zizania: iuſti reputantur in filios re
gni. Ergo quę expoſita ſunt a dño:
his debemus accõmodare fidem.
Quę aũt tacita, ⁊ noſtrę intelligen-
tię derelicta: breuiter ſunt intelligẽ-
da. Nã homines dormientes ſigni-
ficant eccleſiarũ magiſtros: ⁊ ſerui
patrisfamilias angelos, qui quoti-
die vident faciem patris. Lcõ.ix.
Cum aũt dormirent homines: ve-
nit inimicus homo: ⁊ ſuperſemina-
uit zizania in medio tritici, ⁊ abijt.
Ideſt cum negligentius agerent
prępoſiti eccleſię, aut dormitionez
mortis acciperent apoſtoli: venit
diabolus ⁊ ſupſeminauit eos: quos
dñs malos filios interpretat. Qui
etiã heretici poſſunt dici: qui ex eo-
dem euãgelij ſemine procreati: pra
uis opinionibus ad falſa dogmata
cõuertuntur. Cũ aũt creuiſſet her
ba ⁊ fructuz feciſſet: apparuerunt ⁊
zizania. Ideſt cum ſpiritualis ho-
mo eſſe cęperit: diiudicans omnia:
tunc ⁊ poſſunt errores apparere.
Ad Bñ.ẽ.iiij. Dñe nonne bonuz ſe
men ſeminaſti in agro tuo? vnde er
go habet zizania? ⁊ ait: hoc fecit ini
micus homo. Ad Mag.añ. Colli-
gite primuz zizania: ⁊ alligate ea in
faſciculos ad cõburendum: triticũ
autẽ congregate in horreũ meum.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Huius rei gratia ego Paulus Eph.3
vinctus Chriſti Jeſu pro vo-
bis gentibus: ſi tñ audiſtis diſpenſa
tionem gratię dei quę data eſt mihi
in vobis: qm̃ ſecundũ reuelationez
notum mihi factũ eſt ſacramẽtum:
ſicut ſupra ſcripſi in breui, prout po
teſtis legẽtes intelligere prudentiã
meam in miniſterio Chriſti: qđ alijs
generationibus non eſt agnitum fi-
lijs hominum: ſicuti nunc reuelatũ
eſt ſanctis apoſtolis eius ⁊ pphetis
in ſpũ: eſſe gentes cohęredes ⁊ cõ-
corporales ⁊ cõparticipes promiſ-
ſionis in Chriſto Jeſu per euange-
lium: cuius factus ſuz ego miniſter
ſm donũ grẽ dei, quę data eſt mihi
ſm operationẽ virtutis ei⁹. Lcõ.ij.
Mihi enim omniũ ſanctorum mini
mo data eſt gratia hęc: in gentibus
euãgelizare inueſtigabiles diuitias
Chriſti: ⁊ illuminare oẽs quę ſit di-
ſpenſatio ſacramenti abſcõditi a ſe-
culis in deo q omnia creauit: vt in-
noteſcat principatibus ⁊ poteſtati-
bus in cęleſtib⁹ per eccleſiã multi-
formis ſapiẽtia dei: ſm pręfinitionẽ
ſeculorũ: quam fecit in Chriſto Je-
ſu dño noſtro: in quo habem⁹ fidu-
ciaz ⁊ acceſſum in cõfidentia per fi-
dem ei⁹. Propter qđ peto ne defi-
ciatis in tribulationibus meis pro
vobis: quę eſt gloria veſtra. Lcõ.iij.
Huius rei gratia, flecto genua mea
ad patrẽ dñi noſtri Jeſu Chriſti: ex
quo omnis paternitas in cęlis ⁊ in
terra

terra nominat: vt det vobis ſm di-
uitias glorię ſuę virtutem, corrobo
rari per ſpiritũ eius, in interiori ho-
mine Chriſtum habitare per fidez
in cordibus veſtris: in charitate ra-
dicati ⁊ fundati: vt poſſitis compre-
hendere cuz omnibus ſctis quę ſit
latitudo ⁊ longitudo ⁊ ſublimitas
⁊ profundũ. Scire etiã ſupereminẽ
tem ſcientię charitatẽ Chriſti: vt im
pleamini in omnẽ plenitudinẽ dei.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Epb.4 Obſecro itaq; vos ego vinct⁹
in dño: vt digne ambuletis vo
catione qua vocati eſtis cum omni
humilitate ⁊ mãſuetudine: cum pa-
tientia ſupportantes inuicẽ in chari
tate: ſolicití ſeruare vnitatez ſpũs in
vinculo pacis. Unũ corpus, ⁊ vnus
ſpũs: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vo
cationis veſtrę. Unus dñs: vna fi-
des: vnũ baptiſma. Un⁹ deus ⁊ pa-
ter omniũ: qui eſt ſuper oẽs ⁊ p om
nia: ⁊ in omnibus nobis. Lectio.ij.

Unicuiq; autem noſtrum, data eſt
gratia: ſecundũ menſuraz donatio-
nis Chriſti. Propter quod dicit,
Aſcendens in altum: captiuam du-
xit captiuitatẽ: dedit dona homini-
bus. Quod autẽ aſcendit: quid eſt,
niſi quia ⁊ deſcẽdit primum in infe-
riores partes terrę? Qui deſcẽdit:
ipſe eſt ⁊ qui aſcendit ſupra omnes
cęlos: vt impleret omnia. Lcõ.iij.

Et ipſe dedit quoſdã quidem apo-
ſtolos: quoſdam autem prophetas
alios vero euangeliſtas, alios aũt
paſtores ⁊ doctores ad conſumma
tionem ſanctorum, in opus miniſte
rij: in ędificationem corporis Chri-
ſti: donec occurramus oẽs in vnita
tem fidei ⁊ agnitionis filij dei: in vi-
rum perfectum: in menſuraz ętatis
plenitudinis Chriſti: vt iam non ſi-
mus paruuli, fluctuantes, ⁊ circum-
feramur omni vẽto doctrinę in ne-
quitia hominum, in aſtutia ad cir-
cu nuentionem erroris.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

Deponite vos ſm priſtinam cõ Epb.4
uerſationem: veterem homi-
nez qui corrumpitur ſm deſideria
erroris. Renouamini autez ſpiritu
mentis veſtrę, ⁊ induite nouum ho-
minem: qui ſm deuz creatus eſt in
iuſtitia ⁊ ſanctitate veritatis. Pro-
pter quod deponẽtes mendaciũ, lo-
quimini veritatem vnuſquiſq; cum
proximo ſuo: qm̃ ſumus inuicẽ mẽ-
bra. Iraſcimini: ⁊ nolite peccare.
Sol nõ occidat ſuper iracundiã ve-
ſtrã. Nolite locũ dare diabolo. Qui
furabat: iam nõ furetur. Magis au-
tem laboret operãdo manibus ſuis
quod bonũ eſt: vt habeat vnde tri-
buat neceſſitatem patienti. Lcõ.ij.

Omnis ſermo malus ex ore veſtro
non procedat: ſed ſi quis bonus: ad
ędificationem fidei, vt det gratiam
audientibus. Et nolite contriſtare
ſpiritum ſanctum dei, in quo ſigna-
ti eſtis in die redemptionis. Om-
nis amaritudo ⁊ ira, ⁊ indignatio,
⁊ clamor, ⁊ blaſphẽmia tollatur a
vobis: cuz omni malitia. Eſtote au
tem inuicẽ benigni: miſericordes:
donantes inuicem ſicut ⁊ deus in
Chriſto donauit vobis. Lectio.iij.

Eſtote ergo imitatores dei, ſicut fi- Epb.5
lij chariſſimi: ⁊ ambulate in dilectio

ne,

ne, ſicut ⁊ Chriſtus dilexit nos: ⁊ tradidit ſemetipſuʒ pro nobis oblationē ⁊ hoſtiā deo in odorē ſuauitatis. Fornicatio aūt ⁊ omnis immunditia, aut auaritia, nec nominet in vobis, ſicut decet ſanctos: aut turpitudo, aut ſtultiloquium, aut ſcurrilitas, quę ad rem nō pertinet: ſed magis gratiarum actio. Hoc enim ſcitote intelligentes: ꝙ omnis fornicator, aut immūdus, aut auarus (qđ eſt idolorum ſeruitus) non habet hereditateʒ in regno Chriſti ⁊ dei.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Eph. 5.d, Videte itaq; fratres quō caute ambuletis, non quaſi inſipientes, ſed vt ſapientes: redimētes tempus, quoniaʒ dies mali ſunt. Propterea nolite fieri imprudentes: ſed intelligentes quę ſit voluntas dei. Et nolite inebriari vino, in quo eſt luxuria: ſed implemini ſpiritū ſancto, loquētes vobiſmetipſis in pſalmis, hymnis, ⁊ canticis ſpiritualibus, cantantes ⁊ pſallentes in cordibus veſtris dño: gratias agentes ſemp pro omnibus, in noīe dñi noſtri Ieſu chriſti deo ⁊ patri. Subiecti inuicem in timore Chři. Lcō.ij.

Mulieres viris ſuis ſubditę ſint ſicut dño: quoniā vir caput eſt mulieris, ſicut Chřs caput eſt Eccleſię, ipſe ſaluator corporis eius. Sed ſicut eccleſia ſubiecta eſt Chřo: ita ⁊ mulieres viris ſuis in omnibus. Viri diligite vxores veſtras: ſicut ⁊ Chřs dilexit eccleſiam: ⁊ ſeipſuʒ tradidit pro ea: vt illam ſanctificaret: mundans eam lauachro aquę in verbo vitę: vt exhiberet ipſe ſibi glorioſaʒ eccleſiam non habēteʒ maculā aūt rugā, aut aliquid huiuſmodi, ſed vt ſit ſancta ⁊ immaculata. Lectio.iij.

Ita ⁊ viri debent diligere vxores ſuas: vt corpora ſua. Qui ſuā vxorē diligit: ſeipſum diligit. Nemo enim vnq̄ carnē ſuā odio habuit: ſed nutrit ⁊ fouet eam, ſicut ⁊ Chriſtus eccleſiaʒ: q2 membra ſumus corporis eius, de carne eius, ⁊ de oſſibꝰ eius. Propter hoc relinquet homo patrem ⁊ matrē ſuā, ⁊ adherebit vxori ſuę: ⁊ erunt duo in carne vna. Sacramentum hoc magnum eſt. Ego auteʒ dico: in Chriſto ⁊ in eccleſia.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Filij obedite parētibus veſtris Epb.
in dño. Hoc enim iuſtum eſt. 6,a.
Honora patrem tuum ⁊ matrē tuā: quod eſt mandatū primum in promiſſione vt bene ſit tibi, ⁊ ſis longeuus ſuper terraʒ. Et vos patres, nolite ad iracūdiā prouocare filios veſtros: ſed educate illos in diſciplina ⁊ correptione dñi. Lectio.ij.

Serui, obedite dñis carnalibus, cū timore ⁊ tremore, in ſimplicitate cordis veſtri ſicut Chriſto, non ad oculum ſeruientes, quaſi hominibus placentes, ſed vt ſerui Chriſti: facientes voluntateʒ dei, ex animo cū bona voluntate ſeruientes ſicut dño, ⁊ non hominibus. Scientes quoniaʒ vnuſquiſq; quodcunq; fecerit bonum: hoc recipiet a domino, ſiue ſeruus, ſiue liber. Lcō.iij.

Et vos dñi, eadē facite illis, remittentes minas, ſcientes ꝙ ⁊ illorum ⁊ veſter dñs, eſt in celis: ⁊ perſonarum acceptio non eſt apud eum.

¶ Sab.

¶ Sabbato. Lectio prima.
Eph. 5. b. DE cętero fratres, cõfortamini
in dño, ⁊ in potentia virtutis
eius. Induite vos armaturã dei: vt
poſſitis ſtare aduerſus inſidias dia-
boli. Quoniam non eſt nobis collu
ctatio aduerſus carnem ⁊ ſangui-
nem: ſed aduerſus principes ⁊ pote
ſtates, aduerſus mundi rectores te-
nebrarum harum, contra ſpiritua-
lia nequitię in cęleſtibus. Lcõ. ij.
Propterea accipite armaturã dei:
vt poſſitis reſiſtere in die malo, ⁊ in
oibus pfecti ſtare. State ergo ſuc-
cincti lumbos veſtros in veritate, ⁊
induti loricam iuſtitię: ⁊ calceati pe
des in pparationẽ euangelij pacis.
In oib⁹ ſumẽtes ſcutũ fidei, in quo
poſſitis oia tela nequiſſimi ignea ex
tinguere: ⁊ galeaȝ ſalutis aſſumite:
⁊ gladiuȝ ſpũs, quod eſt verbũ dei.
¶ Dñica. v. Oro. Familiam tuam.
vt in dominica precedenti. Lcõ. j.
phil. 1. PAulus ⁊ Timotheus
ſerui Jeſu Chri om-
nib⁹ ſctis in Chriſto
Jeſu: qui ſunt Phi-
lippis: cuȝ epis ⁊ dia-
conibus: Gra vobis ⁊ pax a deo pa
tre nro: ⁊ dño Jeſu Chriſto. Gra-
tias ago deo meo i omni memoria
veſtri (ſemp in cunctis orationibus
meis pro oibus vobis: cum gaudio
deprecationẽ faciens ſup comuni-
cationeȝ veſtrã in euãgelio Chriſti
a prima die vſq nunc: cõfidens hoc
ipſum: q g cepit in vobis opus bo-
num: pficiet vſq in diẽ Chri Jeſu:
ſicut eſt mihi iuſtuȝ hoc ſentire pro
oibus vobis: eo q habeã vos in cor
de ⁊ in vinculis meis, ⁊ in defenſio-
ne ⁊ cõfirmatione euangelij: ſocios
gaudij mei omnes vos eſſe. Lcõ. ij.
TEſtis enim eſt mihi deus: quomo-
do cupiam vos in viſceribus Jeſu
Chriſti. Et hoc oro, vt charitas ve
ſtra magis ac magis abũdet in om-
ni ſciẽtia ⁊ in omni ſenſu: vt probe-
tis potiora: vt ſitis ſinceres ⁊ ſine
offenſa in diem Chriſti: repleti fru-
ctu iuſtitię per Jeſum Chriſtum in
gloriam ⁊ laudem dei. Lectio. iij.
Scire aũt vos volo fratres: q que
circa me ſunt magis ad profectũ ve
nerũt euangelij: ita vt vincula mea
manifeſta fierẽt in Chriſto in omni
pretorio ⁊ in ceteris oibus: vt plu-
res e fratribus in dño cõfidentes in
vinculis meis, abũdantius auderẽt
ſine timore: verbũ dei loqui. L. iiij.
QUidam quidẽ ⁊ propter inui-
diam ⁊ cõtẽtionẽ: quidã aũt
⁊ propter bonã voluntatẽ Chriſtũ
prędicãt. Quidã ex charitate: ſcien
tes: q in defenſione euangelij po-
ſitus ſum. Quidam ex contentione
Chriſtuȝ annũciant: nõ ſincere, exi-
ſtimantes preſſuraȝ ſe ſuſcitare vin-
culis meis. Quid enim? dum omni-
modo ſiue per occaſionem, ſiue per
veritatẽ Chriſtus annunciet. Et in
hoc gaudeo: ſȝ ⁊ gaudebo. Lcõ. v.
Scio enim q hoc mihi proueniet
ad ſalutẽ: per veſtrã orationẽ ⁊ ſub-
miniſtrationem ſpũs Jeſu Chriſti:
ſm expectationẽ ⁊ ſpem meã: q in
nullo confundar: ſed in oi fiducia ſi
cut ſemp ⁊ nũc magnificabit Chri-
ſtus in corpore meo: ſiue per vitam:
ſiue per mortẽ. Mihi enim viuere
Chriſtus

Digitized by Google

Chriſtus eſt:⁊ mori lucrū. Lcō.vj.
Quod ſi viuere in carne: hic mihi
fruct⁹ operis eſt: ⁊ quid eligā igno-
ro:coarctor autez e duobus deſide-
rium habēs diſſolui:⁊ eſſe cū Chri-
ſto:multomagis melius: permane-
re autez in carne: neceſſarium pro-
pter vos. Et hoc confidēs ſcio:quia
manebo ⁊ permanebo omnib⁹ vo-
bis ad profectum veſtrum ⁊ gau-
diū fidei:vt gratulatio veſtra abun-
det in Chriſto Ieſu in me:ꝑ meum
aduentum iterum ad vos. Repe-
tatur homilia pręcedentis dñicę.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

phil.2. SI quia cōſolatio in Chriſto, ſi
quod ſolatiū charitatis, ſi qua
ſocietas ſpiritus, ſi qua viſcera mi-
ſerationis:implete gaudium meū:
vt idem ſapiatis, eandem charitatē
habentes, vnanimes, idipſum ſen-
tientes. Nihil per ɔtentionē neque
per inanem gloriā, ſed in humilita-
te, ſuperiores ſibi inuicez arbitran-
tes: non quę ſua ſunt ſinguli conſi-
derantes, ſed quę aliorum. Lcō.ij.
Hoc enim ſentite in vobis qđ ⁊ in
Chriſto Ieſu, qui cuz in forma dei
eſſet:nō rapinā arbitratus eſt eſſe ſe
ęqualē deo: ſed ſemetipſum exina-
niuit formā ſerui accipiens, in ſimi-
litudinē hominuz factus, ⁊ habitu
inuentus vt homo. Humiliauit ſe-
metipſum: factus obediēs vſq; ad
mortē:mortem aūt crucis. Lcō.iij.
Propter quod ⁊ deus exaltauit il-
lum:⁊ donauit illi nomen quod eſt
ſup omne nomen:vt in nomine Ie-
ſu omne genu flectatur, cęleſtium,
terreſtrium, ⁊ infernorum, ⁊ omnis
lingua confiteatur, quia dñs Ieſus
Chriſtus in gloria eſt dei patris.
¶ Feria tertia. Lectio prima.

OMnia aūt facite ſine murmu- phil. 2.b.
rationibus ⁊ hęſitationibus:
vt ſitis ſine quęrela ⁊ ſimplices filij
dei ſine reprehenſione in medio na
tionis prauę ⁊ peruerſę:inter quos
lucetis ſicut luminaria in mundo,
verbum vitę continentes ad gloriā
meā in die Chriſti: quia non in va-
cuum cucurri: neq; in vacuum la-
boraui. Sed ⁊ ſi immolor ſupra ſacri-
ficium ⁊ obſequiū fidei veſtrę: gau-
deo ⁊ cōgratulor omnibus vobis.
Idipſum autem ⁊ vos gaudete: ⁊
congratulamini mihi. Lectio.ij.
Spero autem in dño Ieſu: Timo-
theuz me cito mittere ad vos: vt ⁊
ego bono animo ſim cognitis quę
circa vos ſunt. Neminem enim ha-
beo tam vnanimē:qui ſyncera affe-
ctione pro vobis ſolicitus ſit. Om-
nes enim quę ſua ſunt quęrunt:non
quę Ieſu Chriſti. Experimentum
aūt eius cognoſcite: qm̄ ſicut patri
filius: mecum ſeruiuit in euāgelio.
¶ Feria quarta. Lectio prima. phil.3.

DE cętero frēs mei gaudete in
dño. Eadē vobis ſcribere mi-
hi quidē non pigrū; vobis autē ne-
ceſſariū. Uidete canes: videte ma-
los operarios: videte cōciſionem.
Nos enim ſumus circunciſio:ꝗ ſpi-
ritu ſeruimus deo: ⁊ gloriamur in
Chriſto Ieſu, ⁊ non in carne fidu-
ciā habentes: quanq̄ ⁊ ego habeā
confidentiam in carne. Lectio.ij.
Si quis alius videtur confidere in
carne: ego magis, circūciſus octa-

uo die ex genere Iſrael: de tribu Beniamin, Hebręus ex hebręis, ſm legē phariſęus, ſecundū ęmulationē perſequens eccleſiam dei: ſm iuſtitiam quę in lege eſt: conuerſatus ſine querela. Sed quę mihi fuerunt lucra: hęc arbitratus ſum propter Chriſtū detrimenta. Lcō. iij.
Ueruntamen exiſtimo omnia detrimentum eſſe propter eminentez ſcientiā Ieſu Chriſti dñi mei: propter quē omnia detrimentum feci, ꝛ arbitror vt ſtercora, vt Chriſtū lucrifaciā: vt ꝛ inueniar in illo non habens meam iuſtitiā, quę ex lege eſt, ſed illā quę ex fide eſt Chriſti Ieſu, quę ex deo eſt, iuſtitiam in fide: ad cognoſcēdum illum, ꝛ virtutem reſurrectionis eius, ꝛ ſocietatem paſſionum illius: configuratus morti eius, ſi quomodo occurram ad reſurrectionem, quę eſt ex mortuis.

Feria quinta. Lectio prima.

3.c. FRatres, ego me nonduz arbitror cōprehendiſſe. Unū aūt: quę quidez retro ſunt obliuiſcens, ad ea vero quę ſunt priora extendens meipſum, ad deſtinatū perſequor ad brauium ſupernę vocationis dei, in Chriſto Ieſu. Quicunq; ergo perfecti ſumus, hoc ſentiam⁹: ꝛ ſiquid aliter ſapitis, ꝛ hoc vobis deus reuelabit. Ueruntamē ad qđ peruenimus, vt idē ſapiamus: in eadem permaneam⁹ regula. Lcō. ij.
Imitatores mei eſtote fratres: ꝛ obſeruate eos q ita ambulant, ſicut habetis formā noſtrā. Multi enim ambulant quos ſępe dicebā vobis: nunc aūt ꝛ flens dico, inimicos crucis Chriſti: quorum finis interitus: quorū de⁹ venter eſt: ꝛ gloria in confuſione ipſorū, qui terrena ſapiunt. Noſtra aūt conuerſatio in cęlis eſt.

Feria ſexta. Lectio prima.

GAudete in dño ſemper: iteruz dico gaudete. Modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibus. Dñs enim prope eſt. Nihil ſolliciti ſitis: ſed in omni oratione ꝛ obſecratione: cuz gratiarū actione, petitiones veſtrę innoteſcāt apud deū. Et pax dei q̄ exuperat oēm ſenſum: cuſtodiat corda veſtra ꝛ intelligentias veſtras in Chriſto Ieſu. L. ij. phil.4.
De cętero frēs quęcunq; ſunt vera quęcunq; pudica: quęcunque iuſta: quęcunq; ſancta: quęcunq; amabilia: quęcunq; bone famę: ſi qua virtus: ſi qua laus diſciplinę, hęc cogitate: quę ꝛ didiciſtis ꝛ accepiſtis ꝛ audiſtis ꝛ vidiſtis in me. Hęc agite. ꝛ deus pacis erit vobiſcū. Lco. iij.
Gauiſus ſum aūt in dño vehementer: qm̄ tandem aliquando refloruiſtis pro me ſentire, ſicut ꝛ ſentiebatis. Occupati aūt eratis. Non quaſi propter penuriā dico. Ego enim didici in quibus ſum ſufficiens eſſe. Scio ꝛ humiliari: ſcio ꝛ abundare. Ubiq; ꝛ in oībus inſtitutus ſum: ꝛ ſatiari ꝛ eſurire: ꝛ abundare ꝛ penuriā pati. Omnia poſſum: in eo q me cōfortat. Ueruntamē bene feciſtis: cōmunicantes tribulationi meę.

Sabbato. Lectio prima.

SCitis autē ꝛ vos Philippenſes: ꝙ in principio euangelij: qū profectus ſuz a macedonia: nulla mihi eccleſia cōmunicauit in ratione phil.4.
tione

Digitized by Google

tione dati ⁊ accepti: niſi vos ſoli: q꞉ ⁊ Theſſalonicam, ſemel ⁊ iterum in vſum mihi miſiſtis. Non quia quęro datum, ſed requiro fructũ abundanté in ratione veſtra. Habeo autem omnia: ⁊ abundo. Repletus ſuz acceptis ab Epaphrodito: quę miſiſtis in odoré ſuauitatis hoſtiaz acceptam, placentem deo. Lcõ. ij.

Deus aũt me⁹ impleat omne deſideriũ veſtrũ, ſm diuitias ſuas in gloria: in Chriſto Jeſu. Deo aũt ⁊ patri noſtro: gloria in ſecula ſeculorum amen. Salutate omné ſanctũ: in Chriſto Jeſu. Salutant vos qui mecum ſunt, fratres. Salutant vos oés ſancti: maxime aũt qui de Ceſaris domo ſunt. Gratia dñi nr̃i Jeſu Chriſti, cum ſpiritu veſtro. Amen.

Dñica in ſeptuageſima ſabbato pręcedenti ad veſpe. ℟. Igitur. iij. Ad Magt añ. Peccata mea. Oõ.

Preces populi tui q̃ſumus dñe clemẽter exaudi: vt qui iuſte ꝓ peccatis noſtris affligimur: pro tui nominis gl'ia miſericorditer liberemur. Per dñm. Benedicamus dño, halleluiah hal'. Ab hinc vſq; ad miſſaz vigilię paſchę nõ dicat̃ Halleluiah. Sed in principio horarum poſt Sicut erat dicatur Laus tibi dñe rex ęternę glorię. Ad matuti. inuitato. Pręoccupemus faciem dñi. Et in pſalmis iubilemus ei. Prędictum inuit. nõ reſumat̃ poſt Salutari noſtro. ſed poſt Jubilemus ei. Lcõ. j.

geſ. i. In principio creauit deus cęlũ ⁊ terrã. Terra aũt erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebrę erãt ſuper faciez abyſſi: ⁊ ſpiritus dei ferebat̃ ſuper aquas. Dixitq; de⁹. Fiat lux, Et facta eſt lux. Et vidit de⁹ lucez ꝙ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucem a tenebris, appellauitq; lucé diem: ⁊ tenebras noctez. Factumq; eſt veſpere ⁊ mane dies vnus. Dixit quoq; deus. Fiat firmamentũ in medio aquarũ: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum: diuiſitq; aquas quę erant ſub firmamento, ab his quę erant ſuꝑ firmamentũ. Et factũ eſt ita. Uocauitq; de⁹ firmamentũ cęlum. Et factum eſt veſpere ⁊ mane dies ſecund⁹. ℟. In principio fecit deus cęlum ⁊ terraz: ⁊ creauit in ea hoiem, Ad imaginé ⁊ ſimilitudiné ſuam. ℣. Formauit igit̃ de⁹ hominez de limo terrę: ⁊ inſpirauit in faciem ei⁹ ſpiraculũ vitę. Ad. Lcõ. ij.

Dixit vero deus. Congregent̃ aquę quę ſub cęlo ſunt in locũ vnuz: ⁊ appareat arida. Factumq; eſt ita. Et vocauit deus aridã, terra: congregationeſq; aquarũ appellauit maria. Et vidit deus ꝙ eſſet bonum: ⁊ ait. Germinet terra herbaz virentem ⁊ facienté ſemen: ⁊ lignũ pomiferũ faciens fructum iuxta genus ſuũ: cuius ſemé in ſemetipſo ſit ſuper terram. Et factum eſt ita. Et protulit terra herbam virentem: ⁊ afferenté ſemen iuxta genus ſuum: lignumq; faciens fructũ, ⁊ habens vnumquodq; ſementé ſm ſpeciem ſuã. Et vidit deus ꝙ eſſet bonuz: factumq; eſt veſpere ⁊ mane: dies tertius. ℟. In principio deus creauit cęluz ⁊ terrã: ⁊ ſpiritus dñi ferebat̃ ſuper

ſuper aquas, ⁊ vidit deus cuncta que fecerat, Et erāt valde bona. ℣. Igitur perfecti ſunt celi ⁊ terra, ⁊ omnis oꝛnatus eoꝛuꝫ. Et. Lcō.iij.

Dixit aūt deus. Fiant luminaria in firmamento celi: ⁊ diuidant dieꝫ ac noctē: ⁊ ſint in ſigna, ⁊ tempoꝛa, ⁊ dies, ⁊ annos: ⁊ luceant in firmamēto celi: ⁊ illuminent terram. Et factum eſt ita. Fecitq; deus duo magna luminaria. Luminare maius vt pꝛeeſſet diei: ⁊ luminare minus vt pꝛeeſſet nocti, ⁊ ſtellas. Et poſuit eas in firmamēto celi: vt lucerēt ſuper terrā: ⁊ pꝛeeſſent diei ac nocti: ⁊ diuiderent lucē ac tenebꝛas. Et vidit deꝰ q᷑ eſſet bonū: ⁊ factū eſt veſpere ⁊ mane dies quartꝰ. ℞. Igitur perfecti ſunt celi ⁊ terra: ⁊ omnis oꝛnatus eoꝛuꝫ: cōpleuitq; deus die ſeptimo opus ſuum qḋ fecerat. Et requieuit Ab omni opere qḋ patrarat. ℣. Uidit deus cuncta que fecerat, ⁊ erant valde bona. Et requie. Gloꝛia. Ab omni. Lcō.iiij.

Col.1.

Paulus apoſtolus Jeſu Chꝛi p volūtatē dei ⁊ Timotheus frater: ijs q ſunt Coloſſis ſctis ⁊ fidelibus fratribꝰ in Chꝛo Jeſu: grā vobis ⁊ pax a deo patre nr̄o, ⁊ dn̄o Jeſu Chꝛo. Grās agimus deo ⁊ patri dn̄i noſtri Jeſu Chꝛi: ſemp pꝛo vobis oꝛātes: audiētes fidē veſtrā in Chꝛo Jeſu, ⁊ dilectionē quā habetis in ſanctos oēs pꝛopter ſpeꝫ que repoſita eſt vobis in celis: quā audiſtis in verbo veritatis euāgelij, qḋ peruenit ad vos, ſicut ⁊ in vniuerſo mundo eſt, ⁊ fructificat, ⁊ creſcit, ſicut ⁊ in vobis ex ea die qua audiſtis ⁊ cognouiſtis gratiā dei i veritate: ſicut didiciſtis ab Epaphꝛa chariſſimo ꝯſeruo noſtro: qui eſt fidelis pꝛo vobis miniſter Chꝛiſti Jeſu, qui etiam manifeſtauit nobis dilectionē veſtrā in ſpiritu. ℞. Foꝛmauit igitur deus hominē de limo terre ⁊ inſpirauit in faciē eius ſpiraculū vite, ⁊ factus eſt homo In animā viuentem. ℣. In pꝛincipio fecit deus celuꝫ ⁊ terrā ⁊ creauit in ea hoieꝫ. In aiam. L. v.

In deo ⁊ nos ex qua die audiuimus, non ceſſamus pꝛo vobis oꝛātes ⁊ poſtulātes, vt impleamini agnitione voluntatis eius, in omni ſapiētia ⁊ intellectu ſpirituali: vt ambuletis digne deo, per omnia placētes, in omni opere bono fructificantes, ⁊ creſcētes in ſciētia dei: in omni virtute confoꝛtati ſm potentiaꝫ gloꝛe eius: in omni patientia ⁊ longanimitate: cum gaudio grās agentes deo patri: q dignos nos fecit in parteꝫ foꝛtis ſctōꝝ in lumine. Qui eripuit nos de poteſtate tenebꝛaꝝ: ⁊ tranſtulit in regnū filij dilectionis ſue: in quo habemꝰ redemptioneꝫ, ⁊ remiſſionem peccatoꝛuꝫ. Qui eſt imago dei inuiſibilis: pꝛimogenitꝰ omnis creature. Quoniam in ipſo condita ſunt vniuerſa, in celis ⁊ in terra, viſibilia ⁊ inuiſibilia. ℞. Tulit ergo dn̄s hominē ⁊ poſuit euꝫ in paradiſo voluptatis. Ut operaret, ⁊ cuſtodiret illuꝫ. Plantauerat aūt dn̄s deꝰ paradiſum voluptatis ab

ab initio, in quo poſuit hominem
queʒ formauerat. Ut ope. Lcō.vj.
Siue throni, ſiue dominatio-
nes, ſiue principatus, ſiue po-
teſtates. Omnia per ipſum ⁊ in ipſo
creata ſunt, ⁊ ipſe eſt ante oēs: ⁊ om
nia in ipſo cōſtant. Et ipſe eſt caput
corporis eccleſie, qui eſt principiū,
primogenitus ex mortuis: vt ſit in
oībus ipſe primatum tenens. Quia
in ipſo cōplacuit oēm plenitudineʒ
inhabitare: ⁊ per eum reconciliare
omnia in ipſum: pacificans per ſan
guinē crucis eius, ſiue que in terris,
ſiue que in celis ſunt. Et vos cuʒ eſ-
ſetis aliquādo alienati ⁊ inimici ſen
ſu, in operibus malis: nunc aūt recō
ciliauit in corpore carnis ſue ꝑ mor
tem, vt exhiberet vos ſanctos ⁊ im
maculatos ⁊ irreprehenſibiles co-
ram ipſo, ſi tamen permanetis in fi-
de fundati ⁊ ſtabiles, ⁊ immobiles
a ſpe euangelij quod audiſtis, quod
predicatū eſt in vniuerſa creatura,
que ſub celo eſt. ℟. Dixit dn̄s deus
non eſt bonū hominem eſſe ſolum.
Faciamus ei adiutoriuʒ ſimile ſibi.
℣. Ade vero nō inueniebatur adiu
tor ſimilis ſibi: dixit quoq; deus. Fa.
Ma.20. Secundum Mattheum. Lcō.vij.

In illo tempo-
re: Dixit ieſus
diſcipulis ſuis para-
bolā hāc. Simile eſt
regnū celoꝝ, homi-
ni patrifamilias: qui
exijt primo mane cōdu
cere operarios in vi
Ho.19 neā ſuā. Et reli. Homilia beati Grego. pp.
In explanatione ſua multa ad lo-
quendū ſancti euāgelij lectio poſtu
lat: quā volo ſi poſſum ſub breuita-
te perſtringere: ne vos ⁊ extēſa pro-
ceſſio, ⁊ prolixa expoſitio, videatur
onerare. Regnū celorū patrifami-
lias ſimile dicit: qui ad excolendam
vineā ſuā operarios cōducit. Quis
vero patrisfamilias ſimilitudinē re
ctius tenet, quā cōditor noſter: qui
regit quos condidit: ⁊ electos ſuos
in hoc mūdo ſic poſſidet: quaſi ſub-
iectos dn̄s in domo. Qui habet vi-
neam, vniuerſam ſcilicet eccleſiam:
que ab Abel iuſto, vſq; ad vltimum
electū, qui in finē mundi naſciturus
eſt: quot ſanctos protulit: quaſi tot
palmites miſit. ℟. Immiſit dn̄s ſo-
porem in Adā, ⁊ tulit vnaʒ de coſtis
eius: ⁊ edificauit coſtā quaʒ tulerat
de Adam in mulierē, ⁊ adduxit eaʒ
ad Adam, vt videret, quid vocaret
eā. Et vocauit nomē eius virago: q:
de viro ſumpta eſt. ℣. Cūq; obdor
miſſet, tulit vnā de coſtis eius: ⁊ re-
plenit carnē pro ea. Et vo. Lcō.viij.
Hic ita q; paterfamilias ad ex-
colendā vineam ſuam: mane:
hora tertia: ſexta: nona: ⁊ vndeci-
ma operarios cōducit: quia a mūdi
huius initio vſq; ad finē, ad erudien
dam plebē fideliū predicatores cō-
gregare non deſiſtit. Mane etenim
mundi fuit, ab Adam vſq; ad Noe.
Hora vero tertia: a Noe vſque ad
Abrahā. Sexta quoq;: ab Abrahā
vſq; ad Moyſen. Nona aūt, a moy
ſe vſq; ad aduentuʒ dn̄i. Undecima
vero ab aduentu dn̄i vſq; ad finem
mundi: in qua predicatores, ſancti
apoſtoli miſſi ſunt: q mercedeʒ ple-

nam ꝛ tarde venientes acceperunt. ℟. Ecce Adam quaſi vnꝰ ex nobis factus eſt, ſciens bonum ꝛ malum. Uidete ne forte ſumat de ligno vitę, ꝛ viuat in ęternū. ℣. Cherubim collocauit dñs, ꝛ flammeū gladiū atqꝫ verſatilem, ad cuſtodiendam viaꝫ ligni vitę, ꝛ ait. Uide. Lectio. ix.

Ad erudiendaꝫ ergo dñs plebem ſuā quaſi ad excolendaꝫ vineam ſuaꝫ nullo tempore deſtitit operarios mittere: qꝛ ꝛ prius per patres: ꝛ poſtmodum per legiſdoctores ꝛ prophetas: ad extremū vero per apoſtolos: dū plebis ſuę mores excoluit: quaſi per operarios in vineę cultura laborauit: quāuis in quolibet modulo vel menſura quiſquis cum fide recta bonę actionis extitit, huius vineę operarius fuit. ℟. Ubi eſt Abel frater tuus dixit dñs ad Cain? neſcio dñe: nunquid cuſtos fratris mei ſuꝫ ego? dixit ad eum, qd feciſti? Ecce vox ſanguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledictus eris ſup terraꝫ, quę aperuit os ſuum, ꝛ ſuſcepit ſanguineꝫ fratris tui de manu tua. Ecce. Gloria. Ecce. Ubi eſt. Nō dicat Te deum. nec deinceps vſqꝫ ad paſcha: niſi in duplicibus ꝛ ſupra: ſed nonum repetatur. ℟. In Laud. añ.

Miſerere mei deus, ꝛ a delicto meo mūda me: qꝛ tibi ſoli peccaui. ps. Ipſe. 14. Añ. Cōfitebor tibi dñe qm exaudiſti me. ps. Confitemini. iiij. 33. Aña. Deꝰ deꝰ meus ad te de luce vigilo, quia factus es adiutor meꝰ. ps. Ipſe. 17. Añ. Benedictꝰ es in firmamento cęli, ꝛ laudabilis in ſecula deꝰ noſter. Canti. Benedicite. 44. Añ. Laudate dñm de cęlis. ps. Ipſe. 41. ℣. Dñe refugium factus es nobis. ℟. A generatione ꝛ progenie. Ad Bñs añ. Simile eſt regnū cęlorū homini patrifamilias, qui exijt primo mane conducere operarios in vineā ſuam, dicit dñs. Ad primā añ. Cōuentione aūt facta cum operarijs ex denario diurno, miſit eos in vineā ſuaꝫ. ps. Deus deus meus re. 6. Dñs regit. Gloria. ps. Dñi eſt ter. Ad te dñe leuaui. Gloria. ps. Judica me dñe qm. Deus in no. 15. Glia. ps. Dñs reg. Beati imma. 34. Glia. ps. Retribue. Glia. Quicunqꝫ. 45. Gloria. Predicti pſal. dicant predicto mō do dñicis diebus ad primā vſqꝫ ad ramos incluſiue qñ de dñica agit. Ad. iij. añ. Ite ꝛ vos in vineā meā: ꝛ quod iuſtū fuerit dabo vobis. ℟. Spes mea dñe A iuuētute mea. ℣. In te cōfirmatus ſum ex vtero, de ventre matris meę tu es meꝰ protector. A iu. Gloria. Spes. ℣. Adiutor meꝰ. Ad. vj. añ. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? reſponderūt ꝛ dixerunt, nemo nos conduxit. ℟. Eſto nobis dñe Turris fortitudinis. ℣. A facie inimici. Turris. Glia. Eſto. ℣. Dñs regit me. Ad. ix. añ. Uoca operarios, ꝛ redde illis mercedem ſuaꝫ, dicit dñs. ℟. Educ de carcere animā meaꝫ, Ut confiteat nomini tuo dñe. ℣. Perijt fuga a me: ꝛ nō eſt q requirat aīam meaꝫ. Ut. Glia. Educ. ℣. Ab occultis. Ad mgt añ. Dixit pater familias operarijs ſuis: quid hic ſtatis tota die ocioſi? at illi reſpon-

reſpondentes dixerunt: quia nemo
nos conduxit: ite ⁊ vos in vineam
meá, ⁊ qđ iuſtuȝ fuerit dabo vobis.
Per hebdomadaȝ qñ de tpe agiť.
Ad Bñs añ. Hi nouiſſimi vna hora
fecerunt ⁊ pares illos nobis feciſti,
qui portauimus pond⁹ diei ⁊ ęſtus.
Ad Mḡt añ. Erũt primi nouiſſimi:
⁊ nouiſſimi primi: multi enim ſunt
vocati: pauci vero electi, dicit dñs
¶ Feria ſecunda. Lectio prima.
gen. 1. Igitur perfecti ſunt cęli ⁊ ter-
ra: ⁊ omnis ornatus eorũ. Cõ
pleuitꝙ deus die ſeptimo opus ſuũ
qđ fecerat: ⁊ requieuit die ſeptimo
ab vniuerſo opere quod patrarat.
Et benedixit diei ſeptimo: ⁊ ſancti-
ficauit illuȝ: qꝛ in ipſo ceſſauerat ab
omni opere ſuo qđ creauit deus, vt
faceret. Iſtę ſunt generationes cę-
li ⁊ terrę qñ createę ſunt: in die quo
fecit dñs deus cęlum ⁊ terrá: ⁊ om-
ne virgultum agri anteꝗ̃ oriretur
in terra: omnemꝙ herbá regionis
priuſꝗ̃ germinaret. Nõ enim plue-
rat dñs deus ſuper terram: ⁊ homo
non erat qui operaretur terraȝ: ſed
fons aſcẽdebat e terra: irrigans vni
uerſam ſuperficiem terrę. Lcõ. ij.
Formauit igitur dñs deus homi-
neȝ de limo terrę: ⁊ inſpirauit in fa-
ciem eius ſpiraculũ vitę: ⁊ fact⁹ eſt
homo in animá viuenté. Plantaue
rat autem dñs deus paradiſuȝ volu
ptatis a principio: in quo poſuit ho-
miné qué formauerat. Produxitꝙ
dñs deus de humo omne lignũ pul
chrũ viſu: ⁊ ad veſcendũ ſuaue. Li-
gnum etiá vitę in medio paradiſi: li-
gnũꝙ ſciẽtię boni ⁊ mali. Lcõ. iij.
Et fluuius egrediebať de loco vo-
luptatis ad irrigánduȝ paradiſum:
qui inde diuidiť in quatuor capita.
Nomen vni Phiſon. Ipſe eſt qui
circuit omnem terrá Euilath: vbi
naſciť aurum: ⁊ aurum terrę illius
optimũ eſt. Ibiqȝ inueniť bdelliũ:
⁊ lapis Onichinus. Et nomé fluuij
ſecundi Gihon. Ipſe eſt qui cir-
cuit omnem terram Ethiopię. No-
mé vero fluminis tertij: Tigris. Ip
ſe vadit contra Aſſyrios. Fluuius
autem quartus: ipſe eſt Eufrates.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
Tulit ergo dñs de⁹ hoiem: ⁊ po gen. 2.
ſuit eũ į paradiſuȝ voluptatis:
vt operareť ⁊ cuſtodiret illũ: pręce-
pitꝙ ei dicẽs. Ex omni ligno para-
diſi comede: de ligno aũt ſciẽtię bo-
ni ⁊ mali ne comedas. In quacũꝙ
enim die comederis ex eo: morte
morieris. Dixit quoꝙ dñs de⁹. Nõ
eſt bonuȝ eſſe hominé ſolum: facia-
mus ei adiutoriũ ſimile ſibi. Lcõ. ij.
Formatis igiť dñs deus de humo
cunctis animãtibus terrę: ⁊ vniuer
ſis volatilibus cęli: adduxit ea ad
Adá: vt videret qđ vocaret ea. Om
ne enim qđ vocauit Adam animę
viuentis: ipſum eſt nomé eius. Ap-
pellauitꝙ Adam nominibus ſuis
cuncta animãtia: ⁊ vniuerſa volati-
lia cęli: ⁊ omnes beſtias terrę. Adę
vero non inueniebatur adiutor ſi-
milis eius. Immiſitꝙ dñs deus ſo
porem in Adam. Cunque obdor-
miſſet: tulit vnam de coſtis eius: ⁊
repleuit carnem pro ea. Lectio. iij.
Et ędificauit dñs deus coſtá quam
tulerat de Adá in mulieré: ⁊ addu-

Digitized by Google

xit eam ad Adam. Dixitq; Adam. Hoc nunc os ex oſſibus meis: ⁊ caro de carne mea. Hęc vocabitur virago: quoniã de viro ſumpta eſt. Quamobrem relinquet homo patrem ſuum ⁊ matrem: ⁊ adhęrebit vxori ſuę: ⁊ erunt duo in carne vna. Erat autẽ vterq; nudus: Adam ſcilicet ⁊ vxor eius: ⁊ nõ erubeſcebãt.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

gẽ. 3. Serpens erat callidior cunctis animantibus terrę: quę fecerat dñs deus. Qui dixit ad mulierẽ. Cur pręcepit vobis deus: vt nõ comederetis de omni ligno paradiſi? Cui reſpõdit mulier. De fructu lignorum quę ſunt in paradiſo veſcimur: de fructu vero ligni qđ eſt in medio paradiſi pręcepit nobis de⁹ ne comederemus, ⁊ ne tangerem⁹ illud: ne forte moriamur. Lcõ. ij. Dixit autem ſerpens ad mulierem. Nequaq̃ morte moriemini. Scit enim deus: quod in quocunque die comederitis ex eo: aperientur oculi veſtri: ⁊ eritis ſicut dij: ſcientes bonum ⁊ malum. Uidit igitur mulier ꝙ bonum eſſet lignum ad veſcendum: ⁊ pulchrum oculis: aſpectuq; delectabile: ⁊ tulit de fructu illius: ⁊ comedit: deditque viro ſuo. Qui comedit: ⁊ aperti ſunt oculi amborum. Lectio tertia. Cumq; cognouiſſent ſe eſſe nudos: conſuerunt folia ficus: ⁊ fecerunt ſibi perizomata. Et cum audiſſent vocem dñi dei deambulantis in paradiſo ad auram poſt meridiem: abſcondit ſe Adam ⁊ vxor eius a facie dñi dei in medio ligni paradiſi.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Uocauitq; dñs deus Adam: ⁊ dixit ei. Ubi es? Qui ait. Vocem tuã audiui in paradiſo: ⁊ timui eo ꝙ nudus eſſem: ⁊ abſcondi me. gẽ. 3. Cui dixit dñs. Quis enim indicauit tibi ꝙ nud⁹ eſſes: niſi ꝙ ex ligno de quo pręceperã tibi: ne comederes: comediſti? Dixitq; Adam. Mulier quam dediſti mihi ſociam: dedit mihi de ligno, ⁊ comedi. Et dixit dñs deus ad mulierem. Quare hoc feciſti? Quę reſpondit. Serpens decepit me: ⁊ comedi. Lectio. ij. Et ait dñs deus ad ſerpentẽ. Quia feciſti hoc: maledict⁹ eris inter omnia animantia ⁊ beſtias terrę. Super pectus tuum gradieris: ⁊ terrã comedes cunctis diebus vitę tuę. Inimicitias ponam inter te: ⁊ mulierem: ⁊ ſemen tuũ: ⁊ ſemen illius. Ipſa conteret caput tuum: ⁊ tu inſidiaberis calcaneo eius. Mulieri quoq; dixit. Multiplicabo erũnas tuas: ⁊ conceptus tuos. In dolore paries filios: ⁊ ſub viri poteſtate eris: ⁊ ipſe dominabit tui. Lcõ. iij. Adę vero dixit. Quia audiſti vocẽ vxoris tuę: ⁊ comediſti de ligno ex quo pręceperã tibi ne comederes: maledicta terra ĩ opere tuo. In laborib⁹ comedes ex ea: cunctis diebus vitę tuę. Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi: ⁊ comedes herbas terrę. In ſudore vult⁹ tui, veſceris pane tuo: donec reuertaris in terrã de qua ſumptus es: q: puluis es: ⁊ in puluerem reuerteris. Et vocauit Adam nomẽ vxoris ſuę Euam: eo ꝙ mater eſſet cunctorum viuentium.

Feria

Digitized by Google

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

gen̄. 3. FEcit quoq; dn̄s de⁹ ade ⁊ vxo-
ri eius tunicas pelliceas: ⁊ in-
duit eos. Et ait. Ecce Adam quaſi
vnus ex nobis fact⁹ eſt: ſciens bonū
⁊ malū. Nunc ergo ne forte mittat
manum ſuam: ⁊ ſumat etiā de ligno
vite: ⁊ comedat: ⁊ viuat in eternū:
Emiſit eum dn̄s deus de paradiſo
voluptatis: vt operaretur terrā de
qua ſumpt⁹ eſt. Eiecitq; Adā: ⁊ col-
locauit ante paradiſum voluptatis
Cherubin: ⁊ flammeum gladium
atque verſatilem: ad cuſtodiendam
viam ligni vite. Lectio ſecunda.

ca. 4. Adam vero cognouit Euam vxo-
rem ſuam. Que cōcepit: ⁊ peperit
Cain dicens. Poſſedi hominem
per deū. Rurſumq; peperit fratrē
eius Abel. Fuit autē Abel paſtor
ouiū: ⁊ Cain agricola. Factum eſt
autē poſt multos dies: vt offerret
Cain de fructibus terre munera
dn̄o. Abel quoq; obtulit de primo-
genitis gregis ſui: ⁊ de adipib⁹ eo-
rum. Et reſpexit dn̄s ad Abel, ⁊ ad
munera eius: Ad Cain vero et ad
munera eius, nō reſpexit. Lcō. iij.

Iratuſque eſt Cain vehementer: ⁊
concidit vultus eius. Dixitque do-
minus ad eum. Quare iratus es?
Et cur concidit facies tua? Nonne
ſi bene egeris recipies? Sin autem
male: ſtatim in foribus peccatū tuū
aderit. Sed ſub te erit appetitus
ei⁹: ⁊ tu dominaberis illi⁹. Dixitq;
Cain ad Abel fratrem ſuum. Egre-
diamur foras. Cūq; eſſent in agro:
conſurrexit Cain aduerſus Abel
fratrem ſuum: ⁊ interfecit eum.

B. S. D.

¶ Sabbato. Lectio prima.

ET ait dn̄s ad Cain. Ubi eſt gen̄. 4.
Abel frater tuus? Qui reſpon
dit. Neſcio. Numquid cuſtos fratris
mei ſum ego? Dixitq; ad eū. Quid
feciſti? Uox ſanguinis fratris tui,
clamat ad me de terra. Nunc igitur
maledict⁹ eris ſup terrā: q̄ aperuit
os ſuum, ⁊ ſuſcepit ſanguinē fratris
tui de manu tua. Cū operat⁹ fueris
eā: nō dabit tibi fruct⁹ ſuos. Uagus
⁊ profugus eris ſup terrā. Lcō. ij.

Dixitq; Cain ad dn̄m. Maior eſt
iniquitas mea: quam vt veniam me-
rear. Ecce eijcis me hodie a facie
terre: ⁊ a facie tua abſcondar: ⁊ ero
vagus ⁊ profugus in terra. Omnis
igitur q̄ inuenerit me: occidet me.
Dixitq; ei dominus. Nequaq̄ ita
fiet: ſed omnis qui occiderit Cain:
ſeptulum punietur. Lectio tertia.

Poſuitq; dn̄s ſignum in Cain: vt
non eum interficeret omnis qui in-
uenisset eum. Egreſſuſque Cain a
facie dn̄i: habitauit in terra profu-
gus: ad orientalem plagam Eden.

¶ Dn̄ica ſexageſima ſabbato pre-
cedenti ad veſper. ℟. Benedictus.
ỽ. Ad magt aſi Erunt primi. Oro.

DEus qui conſpicis q̄r
ex nulla noſtra actio-
ne cōfidimus: cōcede
propitius: vt cōtra ad-
uerſa omnia doctoris
gentium protectione muniamur.
Per dominum no. Ad matu. inui.
Preoccupemus. Lectio prima.

gen̄. 6. CUm cepiſſent homines mul-
tiplicari ſuper terram ⁊ filias
procreaſſent: videntes filij dei filias

Digitized by Google

hominuz q̄ eſſent pulchrę: accepe-
runt vxores ſibi ex oībus quas ele-
gerant, Dixitq́ȝ deus. Non perma-
nebit ſpūs meus in homine in ęter-
num: q2 caro eſt. Erūtq́ȝ dies illius
centum viginti annoruz. Gigantes
autē erant ſuper terram: in diebus
illis. Poſtq̄ enim ingreſſi ſunt filij
dei ad filias hominuz, illęq́ȝ genue-
runt: iſti ſunt potentes a ſeculo: viri
famoſi. ℟. Noe vir iuſtus atq́ȝ per-
fectus, cum deo ambulauit: Et fe-
cit omnia quęcūq́ȝ pręcepit ei de9.
℣. Noe autem inuenit gratiam an-
te dn̄m deum. Et fecit. Lectio. ij.

Videns aūt deus q̄ multa ma-
litia hominuz eſſet in terra: ⁊
cuncta cogitatio cordis intenta eſ-
ſet ad malum omni tempore: pęni-
tuit euz q̄ hominē feciſſet in terra:
Et pręcauens in futurum: ⁊ tactus
dolore cordis intrinſecus: delebo,
inquit hominē quem creaui a facie
terrę: ab homine vſque ad animan
tia: a reptili vſque ad volucres cęli.
Pęnitet enim me feciſſe eos. Noe
vero inuenit gratiā coram dn̄o. ℟.
Quadraginta dies ⁊ noctes aperti
ſunt cęli: ⁊ omni carne habente ſpi-
ritum vitę Ingreſſi ſunt in arcam,
⁊ clauſit a foris oſtium dn̄s. ℣. Noe
vero ⁊ filij eius, vxor eius, ⁊ vxores
filiorum eius. Ingreſſi. Lectio. iij.

Hę ſunt generatiōes noe. Noe
vir iuſtus atque perfectus: fuit
in generationib9 ſuis. Cū deo am-
bulauit: ⁊ genuit tres filios, Sem,
Cham, ⁊ Japhet. Corrupta eſt au
tem terra corā dn̄o: ⁊ repleta eſt ini-
quitate. Cumq́ȝ vidiſſet deus terrā
eſſe corruptaȝ (omnis quippe caro
corruperat viā ſuam ſuper terrā) di
xit ad Noe. Finis vniuerſę carnis
venit coram me. Repleta eſt terra
iniquitate a facie eorum: ⁊ ego di-
ſperdā eos cum terra. ℟. Requie-
uit arca menſe ſeptimo ſuper mon-
tes armenię, Et aquę ibant ⁊ decre
ſcebant vſq́ȝ ad decimum menſem.
℣. Decimo enim menſe, primo die
menſis, cacumina montium appa-
ruerunt. Et. Gloria. Et. Lectio. iiij.

Volo vos ſcire fratres qualem Col.2
ſolicitudineȝ habeam pro vo-
bis, ⁊ pro ijs q̄ ſunt laodiceę: ⁊ qui-
cunqȝ non viderūt faciē meā in car
ne: vt cōſolentur corda ipſorum, in-
ſtructi in charitate ⁊ in oēs diuitias
plenitudinis intellectus, in agnitio-
nem myſterij dei ⁊ patris ⁊ Chriſti
Jeſu: in quo ſunt oēs theſauri ſapiē
tię ⁊ ſcientię abſconditi. Hoc auteȝ
dico: vt nemo vos decipiat, in ſubli
mitate ſermonum. Nam etſi cor-
pore abſens ſum, ſed ſpū vobiſcum
ſum: gaudens ⁊ videns ordinē ve-
ſtrum, ⁊ firmamentum eius quę in
Chriſto eſt, fidei veſtrę. Sicut ergo
accepiſtis Jeſum Chriſtum dn̄m
noſtruȝ: in ipſo ambulate: radicati,
⁊ ſuperędificati in ipſo: ⁊ cōfirmati
in fide ſicut ⁊ didiciſtis: abundantes
in illo in gratiaruȝ actione. ℟. Vo-
lens Noe ſcire ſi iā ceſſaſſent aquę,
emiſit colūbam, quę ramum viren-
tis oliuę in ore ſuo deferens Ad ar-
cam reuerſa eſt. ℣. Deferens auteȝ
ſignum clementię dei colūba in ore
ſuo. Ad arcam. Lectio. v.

Videte ne quis vos decipiat
per

per philoſophiā ⁊ inanem fallaciā, ſm traditionem hominum, ſm elementa mundi ⁊ non ſm Chriſtum: q2 in ipſo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: ⁊ eſtis in illo repleti: qui eſt caput omnis principatus ⁊ poteſtatis. In quo ⁊ circunciſi eſtis circūciſione nō manufacta, in expoliatione corporis carnis: ſed in circunciſione Chriſti conſepulti ei in baptiſmo: in quo ⁊ reſurrexiſtis per fidem operationis dei, qui ſuſcitauit illū a mortuis. ℟. Edificauit Noe altare dño offerens ſuper illud holocauſtum: odoratus eſt dñs odorē ſuauitatis, ⁊ benedixit eis: Creſcite ⁊ multiplicamini, ⁊ replete terrā. ℣. Ecce ego ſtatuam pactū meū vobiſcū, ⁊ cum ſemine veſtro poſt vos. Creſcite. Lcō. vj.

Et vos cum mortui eſſetis in delictis ⁊ preputio carnis veſtre: cōuiuificauit cum illo donans vobis omnia delicta: delens, qđ ad uerſus nos erat, chirographū decreti, qđ erat contrarium nobis. Et ipſum tulit de medio, affigens illud cruci: ⁊ expoliās principatus ⁊ poteſtates traduxit confidenter palā: triūphās illos in ſemetipſo. Nemo ergo vos iudicet in cibo aut in potu, aut in parte diei feſti, aut neomenię, aut ſabbatorū: quę ſunt vmbra futurorum, corpus aūt Chriſti. ℟. Ponam arcum meum in nubibus cęli, dixit dñs ad Noe, Et recordabor fęderis mei, quod pepigi tecū. ℣. Cumq; obduxero nubibus cęlum, apparebit arcus meus in nubibus. Et recor. Gloria. Et recor.

Secundum Lucam. Lectio. vij.

In illo tēpore. Cum turba plurima conuenirēt, ⁊ de ciuitatibus properarent ad Jeſum: dixit per ſimilitudinem. Exijt qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum. Et rel. 8. ca.

Homilia beati Gregorij papę. Ho. 15

Lectio ſancti euangelij quā modo fratres chariſſimi audiſtis: expoſitione nō indiget: ſed admonitione. Quam enim per ſemetipſam veritas expoſuit: hanc diſcutere humana fragilitas non pręſumit. Sed eſt qđ ſolicite in ipſa expoſitione dñica penſare debeatis. Quia ſi nos vobis ſemen verbū: agrū mundū: volucres dęmonia: ſpinas diuitias: ſignificare diceremus: ad credendū nobis, forſitan mens veſtra dubitaret. Unde idē dñs, per ſemetipſum dignatus eſt exponere quod dicebat: vt ſciatis rerum ſignificationes quęrere: in ijs etiā quę per ſemetipſū noluit explanare. ℟. Per memetipſum iuraui dicit dñs: non adijciam vltra aquas diluuij ſuper terrā, pacti mei recordabor, Ut nō perdam aquis diluuij omnem carnem. ℣. Arcum meum ponā in nubibus, ⁊ erit ſignum fęderis inter me ⁊ inter terrā. Ut non. Lcō. viij.

Exponendo ergo qđ dicit, figurate ſe loqui innotuit: quatenus certos vos redderet: cum vobis noſtra fragilitas, verborū illius figuras aperiret. Quis enim mihi vnq̄ crederet, ſi ſpinas diuitias interpretari voluiſſem: maxime cum ille pungāt, iſtę delectent? Et tamē ſpinę ſunt: q2 cogitationum ſuarū

Digitized by Google

punctionibus, mentem lacerāt. Et
cum vſq ad peccatuz pertrahunt:
quaſi inflicto vulnere cruentant.
Quas bene hoc in loco, alio euāge-
liſta teſtante, nequaq̄ dñs diuitias:
ſed fallaces diuitias appellat. Fal-
laces enim ſunt: quę nobiſcum diu
permanere non poſſunt. Fallaces
ſunt; quę mentis noſtrę inopiā nō
expellunt. Solę autem diuitię verę
ſunt: quę nos virtutibus diuites fa-
ciunt. ℟. Ecce ego ſtatuam pactuz
meum vobiſcum: ⁊ cum ſemine ve-
ſtro poſt vos. Neque erit deinceps
diluuium diſſipans terram. ℣. Erit
arcus meus in nubibus; ⁊ videbo
illum: ⁊ recordabor fęderis mei ſem
piterni. Neq erit. Lectio nona.
SI ergo fratres chariſſimi di-
uites eſſe cupitis: veras diui-
tias amate. Si culmē veri honoris
quęritis: ad cęleſte regnuz tendite:
Si gloriā dignitatis diligitis: in illa
ſuperna angelorum curia, aſcribi fe
ſtinate. Verba dei quę aure perci-
pitis: mente retinete. Cibus enim
mentis, eſt ſermo dei. Et quaſi acce
ptus cibus ſtomacho lāguente reij-
citur: qñ auditus ſermo: in vētre me
morię nō tenet. Sed quiſqs alimen
ta nō retinet: huius pfecto vita de-
ſperat. ℟. Bñdicēs ergo deꝰ Noe
ait: nequaq̄ vltra maledicam terrę
propter hoiem: Ad imaginē qppe
dei factus eſt homo. ℣. Hoc erit ſi-
gnuz fęderis inter me ⁊ terrā: arcū
meū ponā in nubibus cęli. Ad. Glo
ria. Ad. Benedicēs. In lau. añ.
SEcundum mulitudinē miſera
tionum tuarum dñe, dele ini-
quitatē meā. ps. Miſerere. 11. Añ.
Deus meus es tu ⁊ confitebor tibi:
deus meus es tu ⁊ exaltabo te. ps.
Confitemini. 27. Añ. Ad te de luce
vigilo deus: vt videā virtutē tuam.
ps. Deꝰ deus. 13. Añ. Hymnū dici
te, ⁊ ſuperexaltate eū in ſcl'a. Cāti.
Benedicite. 37. Añ. Omnes ange
li eiꝰ, laudate dñm de cęlis. ps. Lau
date. 34. ℣. Dñe refu. Ad Bñs añ.
Cum turba plurima cōueniret ad
Jeſuz, ⁊ de ciuitatibus properarēt
ad eum, dixit per ſimilitudinē: exijt
qui ſeminat ſeminare ſemen ſuum.
Ad. j. añ. Semē cecidit in terrā bo-
nam: ⁊ attulit fructuz: aliud centeſi-
mum, ⁊ aliud ſexageſimū. ps. Deꝰ
deus meꝰ reſpice. 5. Ad. iij. añ. Se-
men cecidit in terrā bonā: ⁊ attulit
fructum in patientia. ℟. Spes mea
dñe. Ad. vj. añ. Jeſus hoc dicēs cla
mabat: q habet aures audiendi au-
diat. ℟. Eſto nobis dñe. Ad. ix. añ.
Qui verbū dei retinēt corde perfe-
cto ⁊ optimo, fructū afferūt in patiē
tia. ℟. Educ de carcer. Ad Magr. añ.
Vobis datum eſt noſſe myſterium
regni dei: ceteris autem in para-
bolis; dixit Jeſus diſcipulis ſuis.
Per hebdomadaz qñ de tpe agit.
Ad Bñs añ. Semen eſt verbū dei:
ſator autem Chriſtus: omnis qui
audit eum manebit in ęternum.
Ad Magr. añ. Quod autē cecidit in
terram bonam: hi ſunt qui in corde
bono ⁊ optimo, verbū retinent, ⁊
fructum afferunt in patientia.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima.
ANno ſexceteſimo vitę Noe gen. 6.
menſe ſecundo: ſeptimodeci
mo

Digitized by Google

mo die menſis, rupti ſunt oẽs fontes abyſſi magnę, ⁊ catharactę cęli apertę ſunt: ⁊ facta eſt ſup terrá pluuia quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibꝰ. In articulo diei illiꝰ ingreſſus eſt Noe, Sem, Cham, ⁊ Japhet, filij eius: vxor illius, ⁊ tres vxores filiorũ eius, cum eis in arcá: ipſi ⁊ omne animal ſm genus ſuuz: vniuerſaq́ʒ iumenta in genere ſuo: ⁊ omne quod mouetur ſuper terrá in genere ſuo: cunctumq́ʒ volatile ſecundum genus ſuum. Lectio. ij.

Uniuerſę aues omneſq́ʒ volucres ingreſſę ſunt ad Noe in arcá: bina ⁊ bina, ex omni carne, in qua erat ſpiritus vitę. Et quę ingreſſa ſunt: maſculus ⁊ fęmina ex omni carne introierũt: ſicut pręceperat ei deus: ⁊ incluſit eum dñs deforis. Lcõ. iij.

Factũq́ʒ eſt diluuiuz quadraginta diebꝰ ſup terrá: ⁊ multiplicatę ſunt aquę: ⁊ eleuauerũt arcá in ſublimi a terra. Uehemẽter eniz inũdauerũt: ⁊ oĩa repleuerunt in ſupficie terrę.

Feria tertia. Lectio prima.

geñ. 7. Arca ferebatur ſup aquas: ⁊ aquę pręualuerũt nimis ſup terram. Opertiq́ʒ ſunt oẽs montes excelſi, ſub vniuerſo cęlo. Quindecim cubitis altior fuit aqua ſuper montes, quos operuerat. Cõſumptaq́ʒ eſt omnis caro quę mouebať ſuper terrá: volucrum, animantiũ, beſtiarum: omniũq́ʒ reptilium, quę reptãt ſuper terrá. Uniuerſi hoĩes, ⁊ cuncta in quibus ſpiraculum vitę eſt in terra: mortua ſunt. Lectio. ij.

Et deleuit deus omnẽ ſubſtãtiam, quę erat ſup terraz, ab hoĩe vſqʒ ad pecus: tam reptile, quá volucres cęli: ⁊ deleta ſunt de terra. Remanſit aũt ſolꝰ Noe: ⁊ q cũ eo erãt in arca. Obtinueruntq́ʒ aquę diluuij terrá: centũ qnquaginta diebus. Lcõ. iij.

ca. 8. Recordatus eſt aũt deus Noe, cunctorumq́ʒ animantium: ⁊ omnium iumentorum: quę cum eo erant in arca: ⁊ adduxit ſpiritum ſuper terram: ⁊ imminutę ſunt aquę: ⁊ clauſi ſunt fontes abyſſi: ⁊ catharactę cęli: ⁊ prohibitę ſunt pluuię de cęlo.

Feria quarta. Lectio prima.

geñ. 8. Cum tranſiſſent quadraginta dies: aperiens Noe feneſtraz archę quá fecerat: emiſit coruum. Qui egrediebatur ⁊ nõ reuertebatur: donec ſiccarentur aquę ſup terram. Emiſit quoque columbá poſt eũ: vt videret ſi iam ceſſaſſent aquę ſuper faciẽ terrę. Quę cum non inueniſſet vbi requieſceret pes eius: reuerſa eſt ad eum in arcam. Aquę enim erant ſuper vniuerſam terrá. Extenditqʒ manum ſuam: ⁊ apprehenſam intulit in arcam. Lectio. ij.

Expectatis aũt vltra ſeptẽ diebus alijs: rurſum dimiſit columbam ex archa. At illa venit ad eum ad veſperá: portans ramum oliuę virentibus folijs in ore ſuo. Intellexit ergo Noe: qđ ceſſaſſent aquę ſup terraz. Expectauitqʒ nihilominꝰ ſeptẽ alios dies: ⁊ miſit colnmbaz. Quę nõ eſt reuerſa vltra ad euz. Lcõ. iij.

Igitur ſexceteſimo primo anno: primo menſe: prima die menſis: imminutę ſunt aquę ſuper terrá. Aperienſqʒ Noe tectũ archę: aſpexit: viditque ꝙ exſiccata eſſet ſuperficies terrę.

Digitized by Google

terrę. Mẽſe ſecũdo, ſeptimo ꝛ viceſimo die menſis: areſacta eſt terra.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

geñ. 8. Edificauit autem Noe altare dño: ꝛ tollẽs de cunctis volucribus ꝛ pecoribus mũdis: obtulit holocauſta ſup altare. Odoratuſqꝫ eſt dñs odorez ſuauitatis. Et ait ad eum. Nequaq̃ vltra maledicã terrę propter homines. Senſus enim ꝛ cogitatio humani cordis p̃na ſunt in maluz: ab adoleſcentia ſua. Non igitur vltra percutiam omnem animam viuentem ſicut feci. Cunctis diebus terrę: ſementis ꝛ meſſis: frigus ꝛ ęſtus: ęſtas ꝛ hyems: nox ꝛ dies non requieſcent. Lectio. ij.

ca. 9. Benedixitqꝫ deus Noe ꝛ filijs eius: ꝛ dixit ad eos. Creſcite ꝛ multiplicamini ꝛ replete terrã: ꝛ terror veſter ac tremor ſit ſup cuncta animalia terrę: ꝛ ſuper oẽs volucres cęli: cuz vniuerſis quę mouent in terra. Omnes piſces maris manui veſtrę traditi ſunt: ꝛ omne quod mouet ꝛ viuit, erit vobis in cibum. Lcõ. iij.

Quaſi olera virentia tradidi vobis omnia: excepto ꝙ carnem cum ſanguine non comedetis. Sanguinem enim animarũ veſtrarum requiraz de manu cunctarũ beſtiaꝝ: ꝛ de manu hominũ. De manu viri ꝛ de manu fratris eiꝰ: requiram aĩam hoĩs.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

geñ. 9. Erant igit filij Noe qui egreſſi ſunt de arca: Sem: Cham: ꝛ Japhet. Porro Cham: ipſe eſt pr̃ Chanaan. Tres iſti ſunt filij Noe: ꝛ ab his diſſeminatum eſt omne genus hominũ ſuper vniuerſam terraz. Cępitqꝫ Noe vir agricola exercere terrã: ꝛ plantauit vineam. Bibenſqꝫ vinũ inebriatꝰ eſt: ꝛ nudatus iacuit in tabernaculo ſuo. Lcõ. ij.

Quod cum vidiſſet Cham pater Chanaan, verenda ſcilicet patris ſui eſſe nudata, nunciauit duobꝰ fratribꝰ ſuis foras. At vero Sem ꝛ Japhet palliũ impoſuerunt humeris ſuis: ꝛ incedentes retrorſum: operuerũt verenda patris ſui. Facieſqꝫ eorum auerſę erant: ꝛ patris virilia non viderunt. Lectio tertia.

Euigilans autẽ Noe ex vino: cum didiciſſet: quę fecerat ei filius ſuus minor: ait. Maledictus Chanaan, ſeruus ſeruoruz erit fratribus ſuis. Dixitqꝫ. Benedictꝰ dñs deꝰ Sem: ſit Chanaan ſeruus eius. Dilatet deus Japhet: ꝛ habitet in tabernaculis Sem: ſitqꝫ Chanaã ſeruꝰ eius. Vixit aũt Noe poſt diluuiũ: trecentis quinquaginta annis: ꝛ impleti ſunt oẽs dies eiꝰ nongentorũ quinquaginta annorum: ꝛ mortuus eſt.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Erat autez terra labij vnius: ꝛ ſermonũ eorundẽ. Cũqꝫ proficiſcerentur de oriente: inuenerunt campum in terra Sennar, ꝛ habitauerunt in eo: dixitqꝫ alter ad proximuz ſuũ. Venite faciamꝰ lateres: ꝛ coquamus eos igni. Habueruntqꝫ lateres pro ſaxis: ꝛ bitumen pro cemento: ꝛ dixerũt. Venite faciamus nobis ciuitatẽ: ꝛ turrem: cuius culmen pertingat vſqꝫ ad cęlũ: ꝛ celebremus nomen noſtrũ anteq̃ diuidamur in vniuerſas terras. Lcõ. ij. geñ. 11

Deſcendit autẽ dñs: vt videret ciuitatẽ

uitatem ⁊ turrem: quã ędificabant filij Adam. Et dixit. Ecce vnus eſt populus: ⁊ vnum labiũ omnibus. Cęperuntque hoc facere: nec deſiſtent a cogitationibus ſuis: donec eas opere compleant. Uenite igiť deſcendamus ⁊ confundamus ibi linguas eorum: vt nõ audiat vnuſquiſq vocem proximi ſui. Lcõ.iij.

Atq ita diuiſit eos dñs ex illo loco in vniuerſas terras: ⁊ ceſſauerunt ędificare ciuitatem. Et idcirco vocatum eſt nomen eius Babel: quia ibi confuſum eſt labium vniuerſę terrę. Et inde diſperſit eos dñs: ſuper faciem cunctarum regionum.

¶ Dñica in quinquageſima ſabbato precedẽti ad veſp. ℟. Dũ ſtaret. iiij. Ad Mgt añ. Quod autẽ. Oratio.

Preces noſtras quęſumus dñe clementer exaudi: atq a peccatorũ vinculis abſolutos, ab oĩ nos aduerſitate cuſtodi. Per. Ad matuti. inui. Precoccupemus. Lectio prima.

Geñ.12 Dixit dñs ad Abram. Egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua: ⁊ de domo patris tui, ⁊ veni in terram: quam monſtrauero tibi. Faciamq te in gentẽ magnã: ⁊ benedicã tibi: ⁊ magnificabo nomen tuũ: eriſq benedictus. Benedicã benedicentibus tibi: ⁊ maledicam maledicẽtibus tibi: atq in te benedicenť vniuerſę cognatiões terrę. Egreſſus eſt itaq Abrã ſicut precęperat ei dñs ⁊ iuit cum eo Loth. ℟. Locut⁹ eſt dñs ad Abram dicens: egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua: ⁊ veni in terrã quã monſtrauero tibi, ⁊ faciã te creſcere In gentẽ magnã. ℣. Bñdicẽs bñdicã tibi, ⁊ multiplicabo te. In. Lcõ.ij.

Septuagintaquinq annorum erat Abram: cũ egrederetur de Aran. Tulitq Sarai vxorẽ ſuã: ⁊ Loth filiũ fratris ſui: vniuerſamq ſubſtãtiam quã poſſederant: ⁊ aĩas quas fecerãt in Aran: ⁊ egreſſi ſunt vt irent in terrã Chanaan. Cumq veniſſent in eã: pertranſiuit Abram terrã vſq ad locũ Sichem: ⁊ vſq ad conuallẽ illuſtrem. Chananeus aũt tunc erat in terra. ℟. Reuertẽti Abram a cede quatuor regum, occurrit ei rex Salẽ Melchiſedech, offerens panẽ ⁊ vinũ, erat enim dei ſacerdos, Et bñdixit illi. ℣. Benedictus Abram deo altiſſimo, q creauit cęlum ⁊ terrã. Et bene. Lcõ.iij.

Apparuit autẽ dñs Abram ⁊ dixit ei. Semini tuo dabo terram hanc. Qui ędificauit ibi altare dño: q apparuerat ei. Et inde tranſgrediens ad montẽ qui erat contra orientẽ Bethel: tetendit ibi tabernaculũ ſuum: ab occidente habens Bethel: ⁊ ab oriente Hay. Edificauitq ibi altare dño: ⁊ inuocauit nomẽ eius. Perrexitq Abrã: vadens ⁊ vltra progrediens ad meridiẽ. ℟. Dixit aũt dñs ad Abrã: ego ſum, ⁊ pactũ meũ tecum: ſanctificeť in vobis omne maſculinũ, Et erit ſignũ inter me ⁊ ſemẽ tuũ. ℣. Ex te nãq egredieť in quo omnes gentes benedicẽtur. Et. Gloria. Et. Lcõ.iiij.

Igitur ſi cõſurrexiſtis cũ Chri- Col.3.
ſto quę ſurſũ ſunt quęrite, vbi.

Chriſtus

Chriſtus eſt in dextera dei ſedens: que ſurſum ſunt ſapite, non que ſup terrã. Mortui enim eſtis, ⁊ vita veſtra eſt abſcondita cum Chriſto in deo. Cum aũt Chriſt⁹ apparuerit, vita veſtra: tunc ⁊ vos apparebitis cum ipſo in gloria. Mortificate ergo mẽbra veſtra que ſunt ſuper terram, fornicationẽ, immundiciã, libidinem, concupiſcentiã malã, ⁊ auaritiam, que eſt ſimulachrorũ ſeruitus, propter que venit ira dei ſuper filios incredulitatis: in quibus ambulaſtis aliquãdo cum viueretis in illis. ℟. Dũ ſtaret Abrahã ad ilicẽ Mambre: vidit tres viros deſcendentes per viã: tres vidit: Et vnum adorauit. ℣. Cumq̃ eleuaſſet oculos, apparuerũt ei tres viri ſtantes iuxta eum. Et vnum ado. Lcõ. v.

Nunc aũt deponite ⁊ vos omnia: iram, indignationẽ, maliciaz: blaſphemiã, turpem ſermonez de ore veſtro. Nolite mentiri inuicem: expoliantes vos veterẽ hominem cum actibus ſuis: ⁊ induentes nouum, eũ qui renouat in agnitionem dei ſm imaginẽ eius qui creauit illũ: vbi nõ eſt gentilis ⁊ iudeus, circũciſio ⁊ preputiuz, barbarus ⁊ Scytha, ſeruus ⁊ liber: ſed omnia ⁊ in oĩbus Chriſtus. Induite vos ergo ſicut electi dei, ſcti ⁊ dilecti viſcera miſericordie, benignitatẽ, humilitatez, modeſtiã, patientiã: ſupportantes inuicẽ, ⁊ donãtes vobiſmetipſis ſi quis aduerſus aliquẽ habet querelã: ſicut ⁊ dñs donauit vobis, ita ⁊ vos. ℟. Clamor (inquit dñs) Sodomorum ⁊ Gomorrheorũ venit ad me: Deſcẽdã, ⁊ videbo virũ clamorem opere compleuerint. ℣. Abraham ſtabat coram deo, ⁊ ait: Abſit a te dñe vt perdas iuſtũ cum impijs. Deſcendam. Lectio ſexta.

Super omnia aũt hec, charitatem habete, qd eſt vinculum perfectionis: ⁊ pax Chriſti exultet in cordibus veſtris, in quã ⁊ vocati eſtis ĩ vno corpore. Et grati eſtote. Verbum Chriſti habitet in vobis abundanter in omni ſapientia, docentes ⁊ cõmonẽtes voſmetipſos, in pſalmis, hymnis ⁊ canticis ſpiritualibus, in grã cantantes in cordibus veſtris deo. Omne quodcunq̃ facitis in verbo aut ĩ opere, omnia in nomine dñi noſtri Jeſu Chriſti facite: gratias agentes deo ⁊ patri per ipſum. ℟. Abſcedens ergo de⁹ ab Abrahã pluit ignẽ ⁊ ſulphur ſup Sodomã. Abrahã mane cõſurgẽs ſtetit: ⁊ euerſas vrbes a longe conſpexit. ℣. Recordat⁹ eſt de⁹ Abrahã ⁊ liberauit Loth de ſubuerſione Sodome. Abrahã. Glĩa. Abrahã.

Secundum Lucam. Lectio. vij. 18. c

In illo tempore. Aſſumpſit Jeſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto: ⁊ ait illis. Ecce aſcẽdimus Jeroſolymam: ⁊ conſummabuntur omnia que ſcripta ſunt per prophetas de filio hominis. Et reliq̃.

Homilia beati Gregorij pape.

Redẽptor noſter preuidens ex paſ- Ho. 2.
ſione ſua diſcipulorũ animos perturbandos, eis longe ante, ⁊ eiuſdẽ paſſionis penã ⁊ gloriã reſurrectionis ſue predicit: vt cum morientem (ſicut predictum eſt) cernerent: etiã reſur-

Digitized by Google

reſurrecturũ non dubitarent. Sed qꝛ carnales adhuc diſcipuli nullo modo capere valebant verba myſterij: venit ad miraculũ. Ante eorum oculos cęcus lumẽ recepit: vt qui cęleſtis myſterij verba nõ caperent: eos: ad fidẽ cęleſtia facta ſolidarent. ℞. Tentauit deus Abrahã, ⁊ dixit ad eũ, Tolle filiũ tuum quẽ diligis Iſaac: ⁊ offeres illum ibi in holocauſtũ, ſuper vnum montium, quẽ dixero tibi. ℣. Vocatus quoqꝫ a domino reſpondit: adſum: ⁊ ait ei dominus. Tolle filiũ. Lectio. viij.

Ecce quis iuxta hiſtoriã cęcus iſte fuerit ignoramus: ſed tñ quem per myſteriũ ſignificet nouimus. Cęcus qppe eſt genus humanum: qd in parẽte primo a paradiſi gaudijs expulſũ claritatẽ supernę lucis ignorans, damnationis ſuę tenebras patitur: ſed tñ per redẽptoris ſui pręſentiã illuminat: vt internę lucis gaudia iam per deſideriũ videat: atqꝫ in via vitę boni operis greſſus ponat. ℞. Angelus dñi vocauit Abrahã dicens, Ne extendas manũ tuã ſuper puerũ eo qꝫ timeas dñm. ℣. Cumqꝫ extendiſſet manũ vt inmolaret filiũ: ecce angel⁹ dñi de cęlo clamauit dicens. Ne. L. ix.

Dum igitur cõditor noſter appropinquat Hierico, cęc⁹ ad lumen redit: qꝛ dum diuinitas defectum noſtrę carnis ſuſcepit: humanum genus lumẽ qd amiſerat recepit. Vnde enim de⁹ humana patit: inde homo ad diuina ſubleuat. ℞. Deus dñi mei Abrahã dirige viã meã, Vt cũ ſalute reuertar In domũ dñi mei. ℣. Obſecro dñe fac miſericordiã cũ ſeruo tuo. Vt cũ. Gloria. In domũ. De⁹ dñi. In lau. añ.

Auerte dñe faciẽ tuã a peccatis meis: ⁊ oẽs iniquitates meas dele. ps. Miſerere. 11. Aña. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs, ⁊ factus eſt mihi in ſalutẽ. ps. Confitemini. 27. Añ. In matutinis dñe meditabor in te: qꝛ factus es adiutor meus. ps. Deus deus. 13. Añ. Benedicamus patrẽ ⁊ filiũ in ſecula cũ ſctõ ſpũ. Canti. Bñdicite. 37. Añ. Iuuenes ⁊ virgines, ſenes cum iunioribus, laudent nomen dñi. ps. Laudatę dñm. 34. ℣. Dñe refugiũ. Ad Bñs añ. Ecce aſcẽdim⁹ Hieroſolymã, ⁊ cõſummabuntur oĩa quę ſcripta ſunt de filio hominis: tradet enim gẽtib⁹, ⁊ illudet, ⁊ flagellabit, ⁊ conſpuet: ⁊ poſtqꝫ flagellauerint occident eum: ⁊ tertia die reſurget. Ad. j. añ. Iter faciẽte Ieſu, dũ appropinquaret hierico: cęcus clamabat ad eũ, vt lumẽ recipere mereretur. ps. Deus deus me⁹ reſpice. 5. Ad. iij. añ. Tranſeunte dño clamabat cęcus ad eum: miſerere mei fili Dauid. ℞. Spes mea. Ad. vj. aña. Cęcus ſedebat ſecus viam, ⁊ clamabat: miſerere mei fili Dauid. ℞. Eſto nobis. Ad ix. añ. Cęcus magis ac magis clamabat: vt eũ dñs illuminaret. ℞. Educ de carcere. Ad Mgt añ. Stans autem Ieſus iuſſit cęcum adduci ad ſe: ⁊ ait illi: quid vis vt faciam tibi? dñe vt videam: ⁊ Ieſus ait illi: reſpice, fides tua te ſaluũ fecit, ⁊ cõfeſtim vidit, ⁊ ſequebat illum magnificans deum.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

gen. 13 Aſcendit ergo Abram de egy
pto ipſe ⁊ vxor eius ⁊ oia que
habebat ⁊ Loth cuꝫ eo: ad auſtrale
plagā. Erat aūt diues valde: in poſ-
ſeſſione auri ⁊ argenti. Reuerſuſqꝫ
eſt per iter quo venerat a meridie ī
Bethel, vſqꝫ ad locū vbi prius fixe
rat tabernaculum inter Bethel ⁊
Hay, in loco altaris qđ fecerat pri⁹:
⁊ inuocauit ibi nomen dñi. Lcō. ij.
Sed ⁊ Loth, qui erat cum Abram
fuerunt greges ouiū, ⁊ armēta ⁊ ta-
bernacula: nec poterat eos capere
terra vt habitarēt ſimul. Erat quip-
pe ſubſtātia eorū multa, ⁊ nequibāt
habitare cōiter. Unde facta eſt ri-
xa inter paſtores greguꝫ Abram ⁊
Loth. Eo aūt tpe: chananeus ⁊ fe-
rezeus habitabāt in terra illa. L. iij.
Dixit ergo Abram ad Loth. Ne
queſo ſit iurgiuꝫ inter me ⁊ te, ⁊ in-
ter paſtores meos ⁊ paſtores tuos.
Fratres enim ſumus. Ecce vniuer-
ſa terra coraꝫ te eſt: recede a me ob
ſecro. Si ad ſiniſtraꝫ ieris: ego dex-
teram tenebo. Si dexteram elege-
ris: ego ad ſiniſtram pergam.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

gen. 14 Factum eſt in illo tpe vt Amra
phel rex Sennaar, ⁊ Arioch
rex pōti, ⁊ Chodorlaomor rex Ela
mitarum, ⁊ Thadal rex gentiū, ini-
rent bellum contra Baſa regē So-
domorū: ⁊ contra Berſa regē Go-
morre, ⁊ contra Sennaar regem
Adame, ⁊ contra Semeber regem
Seboym: cōtraqꝫ regem Bale, ip-
ſa eſt Segor. Omnes hi cōuenerunt
in vallem ſilueſtrē: que nunc eſt ma
re ſalis. Duodecim enim annis ſer-
uierūt chodorlaomor: ⁊ tertiodeci-
mo anno receſſerūt ab eo. Lcō. ij.
Igitur quartodecimo anno venit
Chodorlaomor ⁊ reges qui erant
cum eo: ⁊ percuſſerunt Raphaim
in Aſtaroth ⁊ Carnaim et Zuzim
cum eis: ⁊ Emim in Sabe Caria-
thaim, ⁊ Correos in mōtibus Seir,
vſque ad campeſtria Pharan, que
eſt in ſolitudine. Reuerſique ſunt ⁊
venerūt ad fontē miſphat: ipſa eſt
cades. Et percuſſerūt oēm regionē
amalechitarū ⁊ amorreorū qui ha-
bitabāt in Aſaſonthamar. Lcō. iij.
Et egreſſi ſunt rex Sodomorum: ⁊
rex Gomorre, rexqꝫ Adame. ⁊ rex
Seboin, necnon ⁊ rex Bale que eſt
Segor: ⁊ direxerunt aciem contra
eos in valle ſilueſtri: ſcilicet aduer-
ſum Chodorlaomor regē elamita-
rum, ⁊ Thadal regē gētiū, ⁊ Amra-
phel regē Sennaar, ⁊ Arioch regē
ponti: q̄tuor reges aduerſum qnqꝫ.
Uallis autēꝫ ſilueſtris habebat pu-
teos multos bituminis. Itaqꝫ rex
Sodomorum ⁊ rex Gomorre ter-
ga verterūt: cecideruntqꝫ ibi: ⁊ qui
remanſerant fugerūt ad montem.
Ad Bñs añ. Tradetur enim gen-
tibus ad illudendū ⁊ flagellandū ⁊
crucifigendū. Ad Mgt añ. Omnis
plebs vt vidit dedit laudem deo.

¶ Fer. iiij. ī capite ieiunij ad matu.
Secundum Mattheum. Lectio. j. cap. 6
In illo tpe. Dixit Jeſus diſci-
pulis ſuis. Cū ieiunatis nolite
fieri ſicut hypocrite triſtes. Et rel.
Homilia beati Maximi epiſcopi.
Quia nonnullorūꝫ eſt conſuetudo
charīſ-

Digitized by Google

charissimi aduenie͂tes quadrageſi-
me dies deuotionis ieiunio preue-
nire: neceſſario preſens euangelij
decurſa eſt lectio:in qua dñs noſter
virtutū ſpiritualiū retributor: ſacra
tam nobis perfectā dedit regulā
ieiunandi dicens. Cum ieiunatis:
non eritis ſicut hypocrite triſtes.
Exterminant enim facies ſuas: vt
appareant hominibus ieiunantes.
Non enim deo ieiunat ſed homini-
bus: quicūque oſtentatione ieiunii
ſui gloriā requirit humanā. Lcō.ij.
Exterminant autē facies ſuas: qui
merore ſimulato religioſum vultū
populorum oculis mentiunt. Non
vult enim diſcipline celeſtis magi-
ſter irreligioſe agi:qđ fieri pro reli-
gione precipit: nec patit inuocātiū
ſe laborē,quib⁹ eternā parat merce
dem infructuoſe iactantie vitio de
perire. Non eritis inquit ſicut hy-
pocrite triſtes Si enim vere triſtis
ꝛ meſtus es quia ieiunas, nullaꝫ ti-
bi vt ingratus apud deum gratiam
reſeruabis: q2 quāuis opus facias
bonum: prauitate tamen degene-
ris animi inuit⁹ operaris. Lcō.iij.
Si aūt pro quadā ſanctitatis imagi
ne triſtitiā ſimulas:omneꝫ fructum
pmiſſionis diuine obſequij tui oſtē-
tator amittis. Quod ſi deo ieiuniū
tuum deferes: cur illud hoibus pari
tecuꝫ conditione viuentibus vane
glorie ſectator oſtentas? Hāc nimi-
rum Paulus apoſtol⁹ ſecutus ſen-
tentiam dicebat. Nolite fieri inanis
glorie cupidi. Jnane enim ꝛ vanū
eſt: qcquid nulli⁹ ponderis aut vir-
tutis firmitate ꝯſiſtit. Jnane eſt:qđ

cū ſeculo pretereunte deficiens, ad
vitā nō tranſit eternā. Jn lau.cap.
Conuertimini ad me in toto ioel. 2.
corde veſtro: ꝛ ieiunio ꝛ fletu
ꝛ planctu: ꝛ ſcindite corda veſtra, ꝛ
nō veſtimenta veſtra, ait dñs ops.
Ad Bñs añ. Cum ieiunatis nolite
fieri ſicut hypocrite triſtes. Orō.
Preſta dñe fidelibus tuis, vt
ieiuniorū venerāda ſolennia,
ꝛ cōgrua pietate ſuſcipiant: ꝛ ſecu-
ra deuotione percurrant. Per do.
Hac die ꝛ deinceps vſqꝫ ad cenam
dñi excluſiue orationes que in ſin-
gulis ferijs ſunt notate ad lau. dicā
tur ad tertiā, ſextaꝫ, ꝛ nonam, qñ de
tempore agit. Ad veſp. vero dicant
proprie que notate ſunt per ſingu-
las ferias: niſi in ſabbatis in quibus
ſemper dicit oratio ſequētis dñice.
Ad.iij.ca. Cōuertimini. Ad.vi.ca.
Derelinquat impius viā ſuā, ꝛ Jſa.55
vir iniquus cogitatiōes ſuas,
ꝛ reuertatur ad dñm ꝛ miſerebitur
eius: ꝛ ad deum noſtrum, qm̄ mul-
tus eſt ad ignoſcenduꝫ. Ad.ix.cap.
Frange eſurienti panē tuuꝫ: ꝛ Jſa.58
egenos vagoſqꝫ induc in do-
mum tuā: cum videris nudū operi
eum, ꝛ carnē tuā ne deſpexeris, ait
dñs ops. Ad veſ.cap. Cōuertimi-
ni. Ad Mgt añ. Theſaurizate vo-
bis theſauros in celo: vbi nec eru-
go nec tinea demolitur. Oratio.
Jnclinantes ſe dñe maieſtati
tue propitius intende: vt q di-
uino munere ſunt refecti: celeſtibus
ſemper nutriantur auxilijs. Per
Predicta tria capitula dicant quo
tidie ad horas in quib⁹ notata ſunt
diebus

diebus pꝛòfeſtis vſq; ad dominicá in paſſione. Hac die ꝛ deinceps quotidie dicantur veſpere ante pꝛandium: niſi in dominicis diebus.

¶ Feria quinta. Lectio pꝛima.

geñ.14 CUm audiſſet Abꝛam captum Loth fratré ſuum: numerauit expeditos vernaculos ſuos trecentos decé ꝛ octo: ꝛ perſecutus eſt eos vſq; Dan. Et diuiſis ſocijs irruit ſuper eos nocte: percuſſitq; eos ꝛ perſecutus eſt vſq; Hoba ꝛ Phenicen que eſt ad leuam Damaſci. Reduxitq; omné ſubſtátiam: ꝛ Loth fratrem ſuũ cum ſubſtantia illius: mulieres quoq; ꝛ populum. Lcõ.ij.

EGreſſus eſt aũt rex Sodomoꝛum in occurſuz eius: poſtq̃ reuerſus eſt a cede Chodoꝛlaomoꝛ ꝛ reguz qui erant cum eo: in valle Sabe que eſt vallis regis. At vero melchiſedech rex Salem pꝛoferens pané ꝛ vinũ: (erat enim Sacerdos dei altiſſimi) bñdixit ei ꝛ ait. Bñdict⁹ Abꝛá deo excelſo, q creauit celũ ꝛ terrá: ꝛ bñdictus de⁹ excelſus: quo ꝓtegéte hoſtes in manibus tuis traditi ſunt. Et dedit ei decimas ex oíbus. Lcõ.iij.

DIxit aũt rex Sodomoꝝ ad Abꝛá. Da mihi animas: cetera tolle tibi. Qui reſpondit ei. Leuo manũ meá ad dñm deũ excelſum poſſeſſoꝛé celi ꝛ terre: qđ a filo ſubtegminis vſq; ad coꝛrigiá calige non accipiam ex oíbus que tua ſunt, ne dicas ego ditaui Abꝛá: exceptis his q̃ comederũt iuuenes: ꝛ partib⁹ viroꝝ q venerũt mecũ Aner, Eſchol, ꝛ Mábꝛe. Iſti accipiét ꝑtes ſuas. Ad bñs añ. Dñe puer me⁹ iacet paraliticus in domo: ꝛ male toꝛquetur: amé dico tibi, ego veniam ꝛ curabo eũ. Oro.

DEus q culpa offenderis, penitentia placaris: pꝛeces populi tui ſupplicátis ꝓpitius reſpice: ꝛ flagella tue iracũdie que pro pctis noſtris meremur auerte. Per do. Ad mgt añ. Dñe non ſuz dignus vt intres ſub tectũ meũ: ſed tátum dic verbo ꝛ ſanabitur puer meus. Oro.

PArce dñe parce pplõ tuo: vt dignis flagellationib⁹ caſtigatus, in tua miſeratiõe reſpiret. per.

¶ Feria ſexta. Lectio pꝛima.

FActus eſt ſermo dñi ad Abꝛá per viſionem dicés. Noli timere Abꝛá. Ego pꝛotector tuus ſuz: ꝛ merces tua magna nimis. Dixitq; Abꝛam. Dñe deus qđ dabis mihi? Ego vadá abſq; liberis: ꝛ fili⁹ pꝛocuratoꝛis dom⁹ mee (iſte Damaſcus Eliezer.) Addiditq; Abꝛam. Mihi aũt non dediſti ſemen: ꝛ ecce vernaculus meus heres meus erit. Statimq; ſermo dñi factus eſt ad eum dicens. Nõ erit hic heres tuus: ſed qui egredietur de vtero tuo: ipſum habebis heredez. Lectio ſecunda. geñ.15

EDuxitq; eũ foras, ꝛ ait illi. Suſpice celum: ꝛ numera ſtellas ſi potes. Et dixit ei. Sic erit ſemé tuum. Credidit Abꝛam deo: ꝛ reputatũ eſt illi ad iuſtitiá. Dixitq; ad eũ. Ego dñs qui eduxi te de Hur Chaldeoꝛũ: vt daré tibi terrá iſtaz ꝛ poſſideres eá. At ille ait. Domine deus: vnde ſcire poſſuz q; poſſeſſurus ſum eaz? Et reſpondit dñs. Sume inquit mihi vaccam triénné: ꝛ caprá trimam, ꝛ arietem annoꝛum trium: turturem

quoq;

Digitized by Google

quoq; ⁊ colūbam. Qui tollens vniuerſa hec diuiſit ea per medium: ⁊ vtraſq; partes cōtra ſe altrinſecus poſuit: aues autem non diuiſit. Deſcenderuntq; volucres ſuper cadauera: ⁊ abigebat eas Abrā. Lcō. iii. Cumq; ſol occūberet: ſopor irruit ſup Abrā: ⁊ horror magnus ⁊ tenebroſus inuaſit eū. Dictumq; eſt ad eum. Scito prenoſcens qđ peregrinum futurū ſit ſemen tuum in terra non ſua: ⁊ ſubijcient eos ſeruituti: ⁊ affligent quadringētis annis. Veruntamen gentez cui ſeruituri ſunt ego iudicabo: ⁊ poſt hec egredient cum magna ſubſtantia. Tu aūt ibis ad patres tuos in pace: ſepultus in ſenectute bona. Generatione autez quarta reuertent huc. Necdū enim cōplete ſunt inigtates amorreorū: vſq; ad preſens tēp⁹. Ad Bñs aū. Cum facis eleemoſynā neſciat ſiniſtra tua qđ faciat dextera tua. Oro.

Inchoata ieiunia q̄s dñe benigno fauore proſequere: vt obſeruantiā quā corporaliter exhibemus: mētibus etiā ſinceris exercere valeamus. Per. Ad Mgt aū. Tu aūt cū oraueris, intra in cubiculū: ⁊ clauſo oſtio, ora patrez tuum. Oro.

Parce dñe populum tuuz ⁊ ab oībus pctis clementer emunda: q͛ nulla ei nocebit aduerſitas: ſi nulla dominetur iniquitas. Per.

¶ Sabbato. Lectio prima.

cā. 16 Sarai vxor Abram nō genuerat ſibi liberos: ſed habens ancillā egyptiā noīe Agar: dixit marito ſuo. Ecce concluſit me dñs ne parerē. Ingredere ad ancillā meā: ſi forte ſaltē ex illa ſuſcipiam filios. Cumq; ille acquieſceret deprecanti: tulit Agar egyptiā ancillā ſuam poſt annos decem quam habitare ceperat in terra Chanaam: ⁊ dedit eam viro ſuo vxorē. Qui ingreſſus eſt ad eā. At illa cōcepiſſe ſe vidēs: deſpexit dominam ſuam. Lcō. ij. Dixitq; Sarai ad Abram. Inique agis cōtra me. Ego dedi ancillam meā in ſinum tuū: que videns quod cōceperit: deſpectui me habet. Iudicet dñs inter me ⁊ te. Cui reſpondens Abram, Ecce ait ancilla tua in manu tua eſt: vtere ea vt libet. Affligente igitur eam Sarai: fugaz iniit. Cumq; inueniſſet eam angelus domini iuxta fontem aque in ſolitudine que eſt in via Sur in deſerto: dixit ad illam. Agar ancilla Sarai vnde venis: ⁊ quo vadis? Que reſpondit. A facie Sarai domine mee: ego fugio. Lectio tertia. Dixitq; ei angelus domini. Reuertere ad dominam tuam: ⁊ humiliare ſub manu illius. Et rurſum. Multiplicans inquit multiplicabo ſemē tuum: ⁊ non numerabitur pre multitudine. Ac deinceps ecce, ait, cōcepiſti ⁊ paries filium, vocabiſque nomen eius Iſmael: eo quod audierit dominus afflictionem tuam. Ad Bñs aū. Quare ieiunauimus, ⁊ non aſpexiſti: humiliauimus animas noſtras, ⁊ neſciſti? Oratio.

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̄is: ⁊ cōcede: vt hoc ſolenne ieiuniū qđ animab⁹ corporibuſq; curandis ſalubriter inſtitutum eſt, deuoto ſeruitio celebremus. Per.

Dñica prima in quadrageſima ſabbato precedenti ad veſp. Cap.
2.co.6. HOrtamur vos ne in va cuum gratiā dei reci piatis: ait enim: tēpo re accepto exaudiui te: ⁊ in die ſalutis adiu ui te. ℞. Emendemus. iij. Hymn⁹.
AUdi benigne conditor, nr̄as preces cū fletibus: in hoc ſacro ieiunio, fuſas quadragenario.
Scrutator alme cordium, infirma tu ſcis virium: ad te reuerſus exhibe, remiſſionis gratiam.
Multū quidē peccauimus, ſed parce cōfitentibus: ad laudē tui nominis, confer medelam languidis.
Sic corpus extra cōteri, dona per abſtinentiam: ieiunet vt mens ſobria, a labe prorſus criminum.
Preſta beata trinitas, concede ſimplex vnitas: vt fructuoſa ſint tuis, ieiuniorū munera. Amen. ℣. Angelis ſuis deus mandauit de te. ℞. Ut cuſtodiant te in oībus vijs tuis. Ad Magt aā. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies ſalutis, in his ergo diebus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros, in multa patientia, in vigilijs, in ieiunijs, ⁊ in charitate non ficta. Oratio.
DEus qui eccleſiā tuam annua quadrageſimali obſeruatiōe purificas: preſta familie tue, vt qđ a te obtinere abſtinēdo nititur: hoc bonis operib⁹ exequatur. Per do. Ad cōplet. ℞. In pace in idipſum, Dormiā ⁊ requieſcā. ℣. Si dedero ſomnum oculis meis, ⁊ palpebris meis dormitationem. Dormiam. Gloria. In pace. Hoc ℞. dicat tm̄ in ſabbatis ⁊ dñicis dieb⁹ ⁊ feſtiuis in vtroq̄ cōple. vſq̄ ad ſabbatū an̄ dñicā in paſſione excluſiue: ceteris aūt dieb⁹ dicat ℞. In man⁹. Hym.
CHriſte q lux es ⁊ dies, noctis tenebras detegis: luciſq̄ lumen crederis, lumē beatū p̄dicans.
Precamur ſancte domine, defende nos in hac nocte: ſit nobis in te requies, quietam noctem tribue.
Ne grauis ſomnus irruat, nec hoſtis nos ſubripiat: nec caro illi conſentiens, nos tibi reos ſtatuat.
Oculi ſomnum capiant, cor ad te ſemper vigilet: dextera tua ꝓtegat, famulos qui te diligunt.
Defenſor noſter aſpice, inſidiantes reprime: guberna tuos famulos, quos ſanguine mercatus es.
Memento noſtri domine, in graui iſto corpore: qui es defenſor anime, adeſto nobis domine.
Preſta pater oīpotens. Predictus hymn⁹ dicatur quotidie vſq̄ ad diē cene excluſiue. Ad Nūc dimitt. aā.
Euigila ſuper nos eterne ſaluator, ne nos apprehendat callidus tentator, quia tu factus es nobis ſempiternus adiutor. Hec aña dicat ſup Nūc di. per xv. dies: niſi in annūciatione qñ infra hoc tēpus euenerit. Ad matu. inui. Non ſit vobis vanū mane ſurgere ante lucē. Quia ꝓmiſit dñs coronā vigilantibus. Hym.
SUmmi largitor premij, ſpes q es vnica mundi: preces intende ſeruorū, ad te deuote clamātiū.
Noſtra te conſcientia, graue offendiſſe monſtrat: quā emundes ſupplica-

Digitized by Google

plicamus,ab omnibus piaculis.
S i renuis quis tribuet? indulge q
potens es: te corde rogare mūdo,
ac nos precamur domine.
E rgo nunc accepta noſtrum, qui
ſacraſti ieiunium: quo myſtice pa-
ſchalia, capiamus ſacramenta.
S umma nobis hoc cōferat, in dei-
tate trinitas: in qua gloriatur vnus,
per cuncta ſecula deus. Amen.
In.j.noc.añ. Seruite dño. ℣. Di-
cet dño ſuſceptor me9 es tu. ℟. Et
refugiū meum deus meus. Lcō.j.
Ioel.2 C Anite tuba in ſion, ſanctifica-
te ieiuniū: vocatę cętum, con-
gregate populū, ſanctificate eccle-
ſiam, coadunate ſenes: congregate
paruulos, ⁊ ſugentes vbera. Egre-
diatur ſponſus de cubili ſuo: ⁊ ſpon
ſa de thalamo ſuo. Inter veſtibulū
⁊ altare plorabunt ſacerdotes mi-
niſtri dñi: ⁊ dicent, Parce dñe: par
ce populo tuo: ⁊ ne des hęreditatē
tuā in opprobrium: vt dominentur
eis nationes. Quare dicūt in popu-
lis, Ubi eſt de9 eorū? Zelatus ē dñs
terrā ſuam: ⁊ pepercit populo ſuo.
℟. Ecce nunc tempus acceptabile,
ecce nūc dies ſalutis, cōmendemus
noſmetipſos in multa patientia, in
ieiunijs multis. Per arma iuſtitię
virtutis dei. ℣. In oībus exhibea-
mus noſmetipſos, ſicut dei mini-
ſtros, in multa patiētia. Per. L.ij.
Ione.3. E T peruenit verbum Ionę ad
regē niniue: ⁊ ſurrexit de ſolio
ſuo: ⁊ abiecit veſtimentū ſuuz a ſe, ⁊
indutus eſt ſacco: ⁊ ſedit in cinere.
Et clamauit, ⁊ dixit in niniue ex ore
regis ⁊ principū eius: dicens. Ho-
mines ⁊ iumēta, ⁊ boues, ⁊ pecora
nō guſtent quicquā: nec paſcantur,
⁊ aquā non bibant. Et operiantur
ſaccis hoies ⁊ iumenta: ⁊ clament
ad deum in fortitudine. Et conuer-
tatur vir a via ſua mala: ⁊ ab iniqui-
tate quę eſt in manib9 eoruz. Quis
ſcit, ſi conuertat, ⁊ ignoſcat deus, ⁊
reuertat a furore irę ſuę, ⁊ non peri
bimus? Et vidit deus opera eorum
q conuerſi ſunt de via ſua mala: ⁊
miſertus eſt deus ſup malitia, quaz
locutus fuerat vt faceret eis, ⁊ non
fecit. ℟. In oībus exhibeam9 nos,
ſicut dei miniſtros in multa patien-
tia. Ut non vituperet miniſteriū no
ſtrū. ℣. Ecce nunc tēpus acceptabi
le, ecce nūc dies ſalutis, nemini dan
tes vllam offenſionē. Ut. Lcō.iij.
N Olite ieiunare ſicut vſque ad Iſa.58
hanc diē: vt audiatur in excel-
ſo clamor veſter. Nunquid tale eſt
ieiunium qđ elegi: per diē affligere
hominē animam ſuā? Nunquid cō-
torquere quaſi circulū caput ſuū: ⁊
ſaccū ⁊ cinerem ſternere? Nunquid
iſtud vocabis ieiuniū: ⁊ diem acce-
ptabilē dño? Nonne hoc eſt magis
ieiuniū quod elegi? Diſſolue colli-
gationes impietatis, ſolue faſcicu-
los deprimentes: dimitte eos qui
cōfracti ſunt liberos: ⁊ omne onus
dirumpe. Frange eſurienti panem
tuū: ⁊ egenos vagoſq; induc in do-
mum tuā. Cum videris nudū, ope-
ri eum: ⁊ carnē tuam ne deſpexeris.
Tunc erumpet quaſi mane lumen
tuū: ⁊ ſanitas tua citius orietur. ℟.
Emēdemus in melius quę ignoran
ter peccauimus, ne ſubito preoccu-

Digitized by Google

pati die mortis, queramus ſpatium
penitentię, ⁊ inuenire nõ poſſum⁹.
Attende dñe, ⁊ miſerere, qꝛ pecca-
uimus tibi. ℣. Peccauimus cũ pa
tribus nr̃is: iniuſte egimus, iniquita
tem fecimus. Atten. Gloria. Atten.
In ij. noc. ℣. Ipſe liberauit me de
laqueo ve. ℟. Et a verbo aſpero.
B. Baſili⁹, de ieiunio, ſer. 2. Le. iiij.

Eſt quidẽ igitur omni tempo-
re ieiuniũ vtile volentibus ip-
ſum. Neqꝫ enim demonuꝫ inſultus
ieiunantẽ impetere audet: ⁊ cuſto-
des vitę noſtrę angeli: libenti⁹ per-
ſeuerãt apud eos: qui animã habẽt
per ieiunium purgatã. Nunc vero
multo amplius, cuꝫ in oẽm terrarũ
orbẽ pręconium ipſius annunciat:
⁊ neqꝫ inſula aliqua, neqꝫ terra fir-
ma, nõ ciuitas, non gens, non extre
mitas eſt: ad quaꝫ prędicatio ipſius
nõ perueniat, ſed ⁊ exercitus ⁊ via-
tores, ⁊ nauigatores, ⁊ mercatores:
oẽs ęqualiter ⁊ pręceptuꝫ audiunt,
⁊ cum gaudio ſuſcipiunt. Quare ne
mo ſeipſum ex ieiunantiũ cathalo-
go eximat: in quo omnia genera, ⁊
omnis ętas, ⁊ oẽs dignitatuꝫ diffe-
rentię recenſent. ℟. Paradiſi por-
tas aperiat nobis ieiunij tẽpus, ſu-
ſcipiamus illud orãtes, ⁊ deprecan-
tes. Ut in die reſurrectionis, cum
dño glorięmur. ℣. Ecce nunc tem-
pus acceptabile, ecce nũc dies ſalu-
tis: cõmendemus noſmetipſos, in
multa patientia. Ut in die. Lcõ. v.

Angeli ſunt qui p ſingulas ec-
cleſias ieiunantes deſcribũt.
Uide ne propter paruã ędulioꝝ
voluptatẽ damnum incurras: vt ne
ab angelo in numeruꝫ aſcribaris: ⁊
teipſum criminis deſertoris reum,
apud exercitus luſtratoreꝫ ſtatuas.
Minus periculum eſſet: ſi abiecto
ſcuto in acie fugitiuus deprehen-
dereris: ꝙ ſi magno ſcuto, ieiunio
abiecto, appareas. Diues es, ne af-
ficias contumelia ieiuniũ: dedigna-
tus ipſum cõmẽſalem ſuſcipere: ne
aliquãdo te apud ieiunioꝝ legiſla-
torẽ accuſet. Pauper cauillis non
impetat ieiuniũ: iam olim ipſuꝫ con
tubernale habẽs. Mulieribus autẽ
velut reſpirare: ita etiã ieiunare pro
priuꝫ eſt, ⁊ ſm naturã. Pueri velut
plãtę virides: ieiunij aqua irrigent.
Senibus aſſuetudo ac familiaritas
ab antiquo ad ipſum: leuem facit la
borem. ℟. Scindite corda veſtra, ⁊
nõ veſtimẽta veſtra, Et cõuertimi-
ni ad dñm deũ, qꝛ benign⁹ ⁊ miſeri-
cors eſt. ℣. Reuertimini vnuſq̄ſqꝫ
a via ſua mala: ⁊ a peſſimis cogita-
tionibus veſtris. Et con. Lcõ. vj.

Ieiuniũ angeloꝝ ſimilitudo:
iuſtoꝝ contubernalis: vitę ca-
ſtigatio. Hoc Moſen legiſlatorẽ fe-
cit. Ieiunij fruct⁹ eſt Samuel. Hoc
magnum Sanſonẽ inſtar nutricis
enutriuit: ⁊ donec viro ipſum ade-
rat per miliaria hoſtes cadebant: ⁊
portę inimicoꝝ diuellebant: ⁊ leo-
nes manuũ robur non ſuſtinebant.
Ubi vero ebrietas ⁊ ſcortatio ipſuꝫ
apprehendiſſent: iaꝫ hoſtib⁹ captu
facilis erat. Elias ieiunans: cõcluſit
celũ per annos tres, ac menſes ſex.
Cum enim multã iniuriam ex ſatie
tate naſci noſſet: neceſſario ipſis in-
uitum ex fame inuitũ induxit: per
quod

Digitized by Google

quod peccatũ ipſorum, iam ad immodeſtiã diffuſum cõpeſcuit, ac finiuit p ieiuniũ, velut cauterii vſtionem aut ſectionem, mali progreſſu ampliore intercepto. Non tñ ſufficiens eſt per ſeipſam abſtinentia ciborum. Verũ ieiunium eſt, abalienatio a malo, cõtinentia lingue, ire inhibitio: cupiditatuꝫ ſeparatio. ℟. Abſcõdite eleemoſinã in ſinu pauperis, ⁊ ipſa orat pro vobis ad dñꝫ. Quia ſicut aqua extinguit ignem: ita eleemoſyna extinguit peccatuꝫ. ℣. Date eleemoſynam dicit dñs: ⁊ ecce omnia mũda ſũt vobis. Quia. Gloria. Quia. In. iij. noctur. ℣. Scapulis ſuis, obumbrabit tibi. ℟. Et ſub pennis eius, ſperabis.

ca.4. Secundum Matthеum. Lcõ. vij.

In illo tẽpore. Ductus eſt Jeſus in deſertum a ſpiritu: vt tentaretur a diabolo. Et reliqua.

Homilia beati Gregorij pape.

Ho.16 Dubitari a quibuſdam ſolet: a quo ſpũ duct⁹ ſit Jeſus in deſertuꝫ: propter hoc quod ſubditur. Aſſumpſit eum diabolus in ſanctã ciuitatẽ. Et rurſus. Aſſumpſit eũ in montẽ excelſum. Sed vere ⁊ abſqꝫ vlla queſtione cõuenienter accipit, vt a ſpũ ſancto in deſertum ductus credat: vt illuc eum ſuus ſpũs duceret: vbi hũc ad tentandũ malignus ſpirit⁹ inueniret. Sed ecce cum dicitur de⁹ homo vel in excelſum mõtem vel in ſanctã ciuitatẽ a diabolo aſſumptus, mens refugit: humane hoc audire aures expaueſcunt: cuꝫ tamen non eſſe incredibilia iſta cognoſcimus: ſi in illo ⁊ alia eius facta penſam⁹. ℟. In ieiunio ⁊ fletu, orabant ſacerdotes dicentes. Parce dñe, parce ppl'o tuo: ⁊ ne des hereditatẽ tuaꝫ in perditionẽ. ℣. Inter veſtibulũ ⁊ altare, plorabant ſacerdotes dicentes. Parce dñe. L. viij.

Certe iniquorũ omniũ diabolus caput eſt: ⁊ huius capitis membra ſunt oẽs iniqui. An nõ diaboli membrũ fuit Pilatus? An nõ diaboli membra iudei perſequentes: ⁊ milites crucifigẽtes fuerunt? Quid ergo mirũ ſi ſe ab illo pmiſit in montẽ duci: qui ſe pertulit etiã, ⁊ a membris illius crucifigi? Non eſt ergo indignuꝫ redẽptori noſtro, qꝺ tentari voluit: qui venerat occidi. Juſtuꝫ quippe erat, vt tentationes noſtras ſic ſuis tentationib⁹ vinceret: ſicut mortẽ noſtraꝫ, venerat ſua morte ſuperare. ℟. Tribularer, ſi neſcirẽ miſericordias tuas dñe: tu dixiſti, nolo mortem peccatoris: ſed vt cõuertat ⁊ viuat. Qui chananeã ⁊ publicanum vocaſti ad penitentiã. ℣. Et Petrũ lachrymãtẽ ſuſcepiſti, miſericors dñe. Qui. Lcõ. ix.

Sciendum aũt nobis eſt qꝛ tribus modis tentatio agit: ſuggeſtione, delectatione, conſenſu. Et nos cum tẽtamur plerunqꝫ in delectationẽ: aut etiã in conſenſum labimur: qꝛ de carnis peccato propagati in nobiſipſis etiaꝫ gerimus: vnde certamina toleramus. Deus vero, qui in vtero virginis incarnatus, in mundũ ſine peccato venerat: nihil cõtradictionis, in ſemetipſo tolerabat. Tentari ergo per ſuggeſtioneꝫ poterat: ſed ei⁹ mentẽ peccati dele-

Digitized by Google

ctatio nō momordit: atq3 ideo om-
nis diabolica illa tentatio foris, non
intus fuit. ℞. Ductus eſt Jeſus in
deſertum a ſpū: vt tentaret a diabo
lo. Et accedēs tentator, dicit ei. Si
filius dei es; dic vt lapides iſti pa-
nes fiant. ℣. Et cum ieiunaſſet qua
draginta diebus, ⁊ quadraginta no
ctibus, poſtea eſuriit. Et acce. Glo-
ria. Si. Ductus. ℣. In manib⁹ por
tabunt te. ℞. Ne forte offendas ad
lapidem pedem tuum. In lau. añ.

COr mundū crea in me de⁹, ⁊
ſpiritū rectū innoua in viſceri-
bus meis. ps. Miſerere. 14. Añ. O
dñe ſaluū me fac: o dñe bene proſpe
rare. ps. Confitemini 33. Añ. Sic
benedicam te in vita mea dñe: ⁊ in
nomine tuo leuabo manus meas.
ps. Deus deus. 17. Añ. In ſpiritu
humilitatis ⁊ in animo contrito ſu-
ſcipiamur dñe a te: ⁊ ſic fiat ſacrifi-
cium noſtrum: vt a te ſuſcipiatur
hodie, ⁊ placeat tibi domine deus.
Cāti. Bñdicite. 44. Aña. Laudate
deū celi celorū, ⁊ aque omnes. ps.
Laud. 41. Cap. Hortamur. Hym.

IAm Chriſte ſol iuſtitie: mētis
dehiſcant tenebre, virtutū vt
lux redeat: terris diē cum reparas.
Da tēpus acceptabile: ⁊ penitens
cor tribue: cōuertat vt benignitas
quos longa ſuffert pietas.
Quiddamq3 penitentie: da ferre
quāuis grandium: maiori tuo mu-
nere: quo demptio ſit criminum.
Dies venit dies tua: in qua reflo-
rent omnia: letemur in hac, vt tue:
per hanc reducti gratie.
Te rerū vniuerſitas, clemens ado-
ret trinitas: ⁊ nos noui per veniam:
nouū canamus canticū. Amen. ℣.
Scuto circundabit te, veritas eius.
℞. Nō timebis a timore nocturno.
Ad Bñs añ. Duct⁹ eſt Jeſus in de
ſertū a ſpū, vt tentaretur a diabolo:
⁊ cū ieiunaſſet quadraginta dieb⁹ ⁊
q̄draginta noctibus, poſtea eſuriit,
Ad. j. añ. Jeſus aūt cum ieiunaſſet
quadraginta dieb⁹ ⁊ quadraginta
noctibus, poſtea eſuriit. Ad. iij. añ.
Nō in ſolo pane viuit homo: ſed in
omni verbo, qd̄ p̄cedit de ore dei.
Cap. Hortamur. ℞. Participem
me fac deus oīum timentiū te, ⁊ cu-
ſtodiētiū mandata tua. ℣. Aſpice in
me, ⁊ miſerere mei, ſm̄ iudiciū dili-
gentiū nomē tuū. Et. Gloria. Par-
ticipem. ℣. Dicet dño. Ad. vj. añ.
Tunc aſſumpſit eum diabolus in
ſanctam ciuitatem: ⁊ ſtatuit eum ſu
pra pinnaculum templi, ⁊ dixit ei: ſi
fili⁹ dei es: mitte te deorſum. Cap.

ECce nunc tēpus acceptabile: 2.co.6
ecce nūc dies ſalutis, nemini
dantes vllam offenſionē: vt nō vitu
peretur miniſteriū noſtrum. ℞. Ab
oī via mala prohibui pedes meos;
Ut cuſtodiā mādata tua dñe. ℣. A
iudiciis tuis nō declinaui, q2 tu legē
poſuiſti mihi. Ut. Gloria. Ab. ℣.
Ipſe liber. Ad. ix. añ. Uade ſatha-
na, nō tentabis dñm deū tuū. Cap.

IN oībus exhibeam⁹ noſmet- 2.co.6
ipſos ſicut dei miniſtros i mul
ta patientia: in ieiuniis multis per
arma iuſtitie. ℞. Septies in die lau-
dem dixi tibi dñe de⁹ meus, Ne per
das me. ℣. Erraui ſicut ouis que
perierat: require ſeruū tuū dñe, q2
man-

mandata tua non ſum oblitus. Re. Gloria. Septies. ℣. Scapulis ſuis. Predicta tria dicant ad horas per quindecim dies, qñ de tépore agit. Ad veſ. cap. Hortamur. Predicta tria capitula dicant ad horas in quibus notata ſunt, in dñicis diebus vſq ad veſ. ſabbati ante dñicã i paſſione excluſiue. Hym. Audi beni. ℣. Angelis ſuis manda. Predicti hym. & ℣ſi. ad matu. & ad veſp. & ad alias horas in qbus notati ſunt, dicant vſq ad veſ. ſabbati añ dñicã in paſſione excluſiue, qñ de tpe agit. Ad mgt añ. Reliquit eũ tentator: & acceſſerũt angeli, & miniſtrabát ei.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Ioel. 3. Ecce in diebus illis in tempore illo dicit dñs cuz conuertero captiuitaté iuda & Jeruſalé: congregabo oés gétes: & deducam eas in vallé Joſaphat: & diſceptabo cũ eis ibi, ſup populo meo, & hereditate mea Iſrael: quos diſperſerũt in nationibus, & terrã meã diuiſerunt. Et ſup populũ meũ miſerũt ſorté: & poſuerũt puerũ in proſtibulo, & puellã vendiderunt pro vino, vt biberent: Auguſtin⁹ in ſermo. 67. de tpe. L. ij.

Quid faciem⁹ chariſſimi in illo metuendo iudicij die: cum tremente mundo, dñs precinentibus angelorum buccinis, in illo maieſtatis ſue throno, circũdatus celeſtis militie luce, cóſederit: Ibiq de terre gremio et antiquo puluere, ſuſcitato humano genere, aſtáte teſtimonio conſcientie ſingulorũ, poſitis in cóſpectu peccatoruz penis, iuſtorũqz premijs, rationem vite ceperit poſtulare, & plus iam iuſtus q̃ miſericors, contemptę miſericordię reos ceperit accuſare: Lectio tertia.

Qui tunc erit ſtridor dentium, cuz ſanctorũ multitudine ad dexteram regis, & ad gloriã ſegregata, peccati populus in profundo tartari ſine vlla miſerationis ac venię ſpe demerſus, excludi ſe tenebris ſuis a beata ſctóruz luce viderit: & in profundũ ſinũ deſcendens, eterna ſupplicia & perpetuaz morté nó moriturus aſpexerit: Quã vellet miſer cum pauperum gloriã viderit, duris quondã paupertatis ſubiacuiſſe laborib⁹: & in illa vita quę cũ vita morerent mala portaſſe: ne ad illa eterna mererent ſupplicia puenire. Ad Bñs añ. Venite bñdicti patris mei, percipite regnuz: quod vobis paratũ eſt, ab origine mundi. Orõ.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter: & vt ieiuniũ quadrageſimale nobis proficiat: mẽtes nr̃as celeſtibus inſtrue diſciplinis. Per. Ad. j. añ. Viuo ego dicit dñs, nolo mortem peccatoris: ſed vt magis cóuertat, & viuat. Ad. iij. añ. Aduenerunt nobis dies penitẽtię, ad redimenda pctã: & ſaluãdas animas. Ad. vj. añ. Cómendem⁹ noſmetipſos in multa patientia, in ieiunijs multis per arma iuſtitię. Ad. ix. añ. Per arma iuſtitię virtutis dei, cómendemus noſmetipſos in multa patiẽtia. Añę predictę ad horas dicantur quotidie in profeſtis diebus vſq ad paſſioné dñi. Ad Mgt añ. Quod vni ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis, dicit dñs. Oratio.

ABſolue ꝗs dñe, noſtroꝝ vin
cula pctõꝝ: ⁊ quicqd ꝓ eis
meremur ꝓpitiatus auerte. Per.
Feria tertia. Lectio prima.
geñ.17 POſtꝗ̃ vero Abram nonagin-
ta ⁊ nouẽ annoꝝ eſſe cęperat:
apparuit ei de⁹: dixitq́ȝ ad euȝ. Ego
deus omnipotens: ambula coram
me, ⁊ eſto perfectus. Ponamq́ȝ fe-
dus meuȝ inter me ⁊ te: ⁊ multipli-
cabo te vehemẽter nimis. Cecidit
Abram pronus in faciẽ. Dixitq́ȝ ei
deus. Ego ſum, ⁊ ponã pactũ meuȝ
tecuȝ: eriſq́ȝ pater multarũ gentiuȝ.
Nec vltra vocabitur nomen tuum
Abram, ſed appellaberis Abrahã:
quia patrem multarum gentium,
conſtitui te. Faciãq́ȝ te creſcere ve-
hementiſſime, ⁊ ponã te in gẽtibus,
regeſq́ȝ ex te egredientur. Lcõ. ij.
Et ſtatuã pactum meum inter me
⁊ te, ⁊ inter ſemen tuum poſt te in
generationibus ſuis fędere ſempi-
terno: vt ſim deus tuus, ⁊ ſeminis
tui poſt te. Dixit quoque deus ad
Abrahã. Sarai vxorẽ tuam, nõ vo-
cabis Sarai: ſed Saram. Et bñdicã
ei, ⁊ ex illa dabo tibi filium: cui bene
dicturus ſum; eritq́ȝ in nationes: ⁊
reges populorum orientur ex eo.
Auguſtin⁹ in ſermo. 68. de tpe. L. iij.
Abraham ſine opere iuſtificaẽ ex fi
de, ⁊ quicqd illi poſſet legali obſer-
uatione conferri: totum credulitas
ſola donauit. Ipſe ſibi fuerat lex, q
legẽ non acceperat, natura tamen,
qcquid legis fuerat ſeruabat. Abra
ham pr̃ nr̃ radicẽ fidei, nominiſque
chriſtiani habebat: qui cũ ex ꝓprie-
tate genuina ad icerta atq́ȝ peregri-
na iubereẽ exire, tota deuotione cõ-
pleuit: cui in re taȝ dura, nulla dubi-
tatio fuit. ſed ſententiã dei, tanꝗ̃ qui
optare videreẽ, accepit. Ad bñs añ.
Intrauit Jeſus in templum dei, ⁊
eijciebat oẽs vendẽtes ⁊ emẽtes: ⁊
menſas numularioꝝ, ⁊ cathedras
vendentiũ columbas, euertit. Oĩo.
REſpice dñe familiam tuam ⁊
pręſta: vt apud te mẽs noſtra
tuo deſiderio fulgeat: quę ſe carnis
maceratione caſtigat. Per domi.
Ad Mgt añ. Abijt Jeſus foras ex
tra ciuitatem in Bethaniam: ibiq́ȝ
docebat eos de regno dei. Oratio.
AScendãt ad te dñe pces nr̃ę:
⁊ ab eccl'ia tua cũctã repelle
nequitiã. Per. Feria. iiij. Lcõ. j.
APparuit aũt Abrahę dñs in geñ.18
conualle mambre, ſedenti in
oſtio tabernaculi ſui: in ipſo feruore
diei. Cumq́ȝ eleuaſſet oculos, appa
ruerunt ei tres viri ſtãtes prope eũ.
Quos cum vidiſſet: cucurrit in oc-
curſum eorum de oſtio tabernaculi
ſui: ⁊ adorauit in terra, ⁊ dixit. Dñe
ſi inueni gratiam in oculis tuis, ne
trãſeas ſeruũ tuum: ſed afferã pau-
xillum aquę, ⁊ laueñẽ pedes veſtri:
⁊ requieſcite ſub arbore: ponamq́ȝ
buccellã panis, ⁊ cõfortetur cor ve-
ſtrũ: poſtea tranſibitis: idcirco enim
declinaſtis ad ſeruum veſtrũ. Qui
dixerunt. Fac vt locutus es. Feſti-
nauit Abraham in tabernaculũ ad
Saram: dixitq́ȝ ei. Accelera: tria ſa-
ta ſimilę commiſce: ⁊ fac ſubcineri-
cios panes. Ipſe vero ad armen-
tum cucurrit: ⁊ tulit inde vitulum
tenerrimũ ⁊ optimũ: deditq́ȝ pue-
ro, qui

ro: qui feſtinauit ⁊ coxit illum. Tulit quoq; butyrum, ⁊ lac, ⁊ vitulũ quẽ coxerat: ⁊ poſuit corã eis. Ipſe vero ſtabat iuxta eos, ſub arbore. Auguſtin⁹ in ſerm. 68. de tpe. L. ij.

Excepit Abrahã peregrinũ quercus arbor humana: quę venientem eſtuo ſole decoctũ: amęnitatis ſuę vmbraculo refoueret. Sub qua cõſtituitur qualecunq; ſuffugiũ, anguſtum quidem hominis: ſed ſufficiens maieſtati. Dignũ tamen deo palatiũ fides deuota pingebat: in quo fuiſſet maieſtas ſuperna pranſura. Cũ ergo illic poſit⁹, curioſis oculis cęlũ intentaret: ecce ſubito in triũ virorũ pſona, maieſtas incorporea deſcẽdit. Accurrit, properat, man⁹ ſupplices tendit: ⁊ tranſeũtium genua oſculat. Dñe (ait) ſi inueni gratiam corã te: ne trãſieris puerũ tuũ. Videtis Abrahã, tribus accurrit: ⁊ vnũ adorat Trina vnitas: ⁊ vna trinitas. Idem ſermo. 70. Lcõ. iij.

Sed attendite frẽs, ⁊ videte qualiter deus apparuit Abrahę, ⁊ qualiter apparuit Loth: ⁊ videte, ſi non diſpenſatione ſancti ſpũs, pro meritis res geruntur. Veniũt ad Abraham tres viri in meridie: venerunt ad Loth duo tantum, ⁊ in veſpere. Non enim ſuſtinebat meridianę lucis magnitudinẽ Loth: Abraham vero poterat plenum fulgorẽ lucis accipere. Loth excipit quippe, ſed duos tantũ: ⁊ non integrã trinitatẽ, ⁊ quia meritis multo inferior erat Abraham, nec vitulũ ſaginatũ habuit: nec in tribus menſuris ſimilaginis, myſteriũ trinitatis agnouit, Attamẽ q2 vel hoc, qđ potuit benigno aĩo obtulit: de pditione Sodomorum liberari pmeruit. Ad Bñs aña. Generatio hęc praua ⁊ peruerſa ſignũ quęrit: ⁊ ſignum non dabitur ei, niſi ſignum Ionę prophetę. Oro.

Preces noſtras queſumus domine clementer exaudi: ⁊ contra cuncta nobis aduerſantia: dexteram tuę maieſtatis extẽde. Per. Ad Magnificat an. Sicut fuit Ionas in ventre ceti, tribus diebus ⁊ tribus noctibus: ita erit filius hominis in corde terrę. Oratio.

Mentes noſtras qs dñe lumine tuę claritatis illuſtra: vt videre poſſimus quę agenda ſunt, ⁊ quę recta ſunt agere valeamus. Per.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Viſitauit autẽ deus Saram, ſicut pmiſerat: ⁊ impleuit quę locutus eſt. Concepitq; ⁊ peperit filiũ in ſenectute ſua: tempore quo predixerat ei de⁹. Vocauitq; Abraham nomen filij ſui, quem genuit ei Sara, Iſaac: ⁊ circuncidit eũ octauo die, ſicut pręceperat ei deus, cũ centũ eſſet annorũ. Hac qppe ętate patris: natus eſt Iſaac. Lcõ. ij. Gen. 21

Dixitq; Sara. Riſum fecit mihi deus. Quicunq; audierit: corridebit mihi. Rurſumq; ait. Quis auditurus, crederet Abrahã, q Sara lactaret filium: quẽ peperit ei iam ſeni? Creuit igitur puer: ⁊ ablactatus eſt. Fecitq; Abraham grande cõuiuium: in die ablactationis eius. Origenes ſuper Gen. Lectio. iij.

Cui filij Iſaac diẽ natalem nõ celebrat Abrahã, ſed celebrat diem depoſitio-

poſitionis a lacte: ⁊ facit cõuiuium magnũ. Iſaac riſus, vel gaudiũ interpretatur. Quis ergo eſt qui talẽ filium generet? Ille nimirũ, qui dicebat de his quos per euangelium genuerat. Uos enim eſtis gaudium meum: ⁊ corona glorię dei. De huiuſmodi filijs cũ fuerint a lacte depulſi: fit cõuiuiũ ⁊ lętitia magna: de his qui iam non lacte indigent, ſed cibo fortiq pro poſſibilitate ſumendi exercitatos habent ſenſus, ad diſcretionẽ boni vel mali. Super illis autẽ non poteſt exhiberi conuiuiũ: nec haberi lętitia: de qbus dicit apoſtolus: lac vobis dedi potũ, nõ eſcã. Nondũ enim poteratis: ſed nec adhuc quidẽ poteſtis. Ad Vñs añ. Si vos mãſeritis i ſermone meo: vere diſcipuli mei eritis: ⁊ cognõſcetis veritatẽ: ⁊ ṽitas liberabit vos. Orõ.

Deuotionem populi tui, quęſumus dñe benignus intẽde: vt qui per abſtinẽtiam macerantur in corpore: per fructũ boni operis, reficiant in mẽte. Per. Ad Mgt añ. Ego enim ex deo proceſſi, ⁊ veni, neque enim a meipſo veni, ſed pater meus ille me miſit. Oratio.

Da quęſumus dñe populis chriſtianis: ⁊ quę profitent agnoſcere: ⁊ cęleſte munus diligere, qđ frequentant. Per dominum no.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

geñ.22 Tentauit deus Abraham, ⁊ dixit ad eum. Abrahã Abrahã. At ille reſpondit. Adſum. Ait illi. Tolle filiũ tuum vnigenitum quem diligis Iſaac: ⁊ vade in terrã viſionis, atq; ibi offeres eũ in holocauſtum, ſuper vnum montium, quem monſtrauero tibi. Igitur Abrahã de nocte conſurgens, ſtrauit aſinũ ſuum: ducens ſecũ duos iuuenes: ⁊ Iſaac filium ſuum. Cumq; conciſiſſet ligna in holocauſtũ: abijt ad locum quem pręceperat ei deus.

Auguſtin⁹ lib. 16. de ciuita. dei. L. ij.

Tentatur Abrahã, de immolando dilectiſſimo filio ſuo Iſaac: vt pia eius obediẽtia probaret: ſeculis in notitiã proferenda, nõ deo. Nunq̃ crederet Abrahã, q̃ victimis de⁹ delectaret humanis: quãuis diuino intonante pręcepto, obediendum ſit, nõ diſputandũ. Veruntamẽ confeſtim, filiũ cũ fuiſſet immolaturus: reſurrecturũ credidiſſe laudandus eſt. Dixerat nãq; illi deus: cũ de ancilla ⁊ filio eius, foras eijciendis voluntatẽ coniugis nollet implere: in Iſaac vocabit tibi ſemẽ. Hãc ergo promiſſionẽ pater prius fideliter tenẽs: q̃ per hũc oportebat impleri, quẽ de⁹ iubebat occidi: nõ hęſitauit q̃ ſibi reddi poterat immolat⁹, qui dari poterat nõ ſperatus. Lcõ. iij.

Sic intellectum eſt ⁊ in epiſtola ad hebręos: ⁊ ſic expoſitũ. Fide (inqt) pręceſſit Abraham in Iſaac tentatus, ⁊ vnicũ obtulit q̃ promiſſiones ſuſcepit, ad quẽ dictũ eſt, in Iſaac vocabit tibi ſemen: cogitans: q̃ ex mortuis excitare põt deus. Proinde addidit. Pro hoc etiã eum ⁊ in ſimilitudinẽ adduxit. Cuius ſimilitudinem, niſi illius, de quo dicit idẽ apoſtolus. q̃ proprio filio nõ pepercit, ſed pro nobis oib⁹ tradidit illũ. Propterea ⁊ Iſaac, ſicut dñs cru-

cem

cem iuã:ita ſibi ligna ad victime locuz quibus fuerat imponendus ipſe portauit. Ad Bñs aña. Angel⁹ dñi deſcendebat de celo: ⁊ mouebatur aqua, ⁊ ſanabatur vn⁹. Oratio.

Eſto dñe propitius plebi tue: ⁊ quã tibi facis eſſe deuotam: benigno refoue miſeratus auxilio. Per. Ad Mgt aña. Qui me ſanum fecit: ille mihi precepit: tolle grabatum tuum, ⁊ ambula in pace. Oro.

Exaudi nos miſericors deus: ⁊ mẽtibus nr̃is gratie tue lumẽ oſtende. Per do. ¶ Sabbato. L.j.

gen.25 HEc quoque ſunt generationes Iſaac filij Abrahã. Abraham genuit Iſaac: Qui cũ quadraginta eſſet annorũ: duxit vxorẽ Rebeccã, filiã Bathuelis Syri de Meſopotamia, ſororem Laban. Deprecatuſq́ eſt Iſaac dñm pro vxore ſua: eo q̄ eſſet ſterilis. Qui exaudiuit eũ, ⁊ dedit conceptũ Rebecce: ſed collidebantur in vtero ei⁹ paruuli. Que ait. Si ſic mihi futurum erat: quid neceſſe fuit concipere? L. cõ. ij.

Perrexitq́ȝ Rebecca: vt cõſuleret dñm. Qui reſpondẽs, ait. Due gẽtes ſunt in vtero tuo: ⁊ duo populi ex vẽtre tuo diuidentur: populuſq́ȝ populuȝ ſuperabit, ⁊ maior ſeruiet minori. Jam tẽpus pariẽdi aduenerat: ⁊ ecce gemini in vtero ei⁹ reperti ſunt. Qui primus egreſſus eſt, rufus erat: ⁊ tot⁹ in morẽ pellis hiſpidus: vocatumq́ȝ eſt nomẽ ei⁹ Eſau. Protinus alter egrediens, plãtam fratris tenebat manu: ⁊ idcirco appellauit eũ Jacob. Sexagenarius erat Iſaac: qñ nati ſunt ei paruuli.

Auguſtin⁹ ſermo. 78. de tpe. Le. iij.

Lectio nobis de beato Iſaac, ⁊ ſancta Rebecca, ⁊ paruulis qui in eius vtero collidebãtur recitata eſt. Qđ autẽ Iſaac typũ habuerit dñi ſaluatoris: pene nulli habet incognituȝ. Iſaac ergo Chriſtũ dñm: beata autem Rebecca eccleſiam figurauit. Cõcepit ergo corporaliter de beato Iſaac Rebecca: quia cõceptura erat ſpiritualiter de Chřo eccleſia. Sed ſicut duo paruuli in vtero Rebecce collidebant: ſic ĩ vtero eccleſie duo ſibi populi iugiter aduerſantur, Bonorũ deſideriũ eſt, vt q̄ mali ſunt corrigant: malorũ ſtudium eſt, vt qui boni ſunt cõſummant. Unũ eſt genus piorum qđ ad celũ erigit per humilitatẽ, aliud impiorum qđ ad infernũ demergit per elationeȝ. Ad Bñs aña. Aſſumpſit Jeſus diſcipulos ſuos ⁊ aſcendit in mõtem: ⁊ transfiguratus eſt ante eos. Oro.

Populũ tuum q̄s dñe propitius reſpice: atq́ ab eo flagella tue iracũdie clemẽter auerte. Per do.

¶ Dñica. ij. in. xl. ſabbato pcedenti ad veſ. R. Det tibi de⁹. iij. Ad Mgt aña. Dñe bonũ eſt nos hic eſſe: ſi vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi vnũ: moyſi vnũ: ⁊ Helie vnũ. Oro.

Deus qui cõſpicis omni nos ṽtute deſtitui: interius exteriuſq́ cuſtodi: vt ab oibus aduerſitatibus muniamur in corpore: ⁊ a prauis cogitationibus mũdemur in mẽte. Per. Ad matu. inui. Qm̃ deus magnus dñs, Et rex magn⁹ ſuper oẽs deos.

Hic ℣ fi. in pſalmo itermittatꝰ poſtq̄ ſecūda vice dictū fuerit inuita. L. j.

gen 27 SEnuit Iſaac: ⁊ caligauerunt oculi eiꝰ: ⁊ videre nō poterat. Uocauitq; Eſau filiū ſuū maiorez: ⁊ dixit ad eum. Fili mi. Qui reſpondit. Adſum. Cui pater. Uides (inquit) q; ſenuerim: ⁊ ignorē diē mortis meę. Sume arma tua: pharetrā ⁊ arcū: ⁊ egredere foras. Cūq; venatu aliqd apprehenderis: fac mihi inde pulmētū ſicut velle me noſti: ⁊ affer vt comedā, ⁊ bñdicat tibi anima mea anteq̄ moriar. ℟. Tolle arma tua pharetrā ⁊ arcuz: ⁊ affer de venatione tua vt comedā. Et bñdicat tibi aīa mea. ℣. Cūq; venatu aliquid attuleris, fac mihi inde pulmētum vt comedam. Et bene. Lcō. ij.

Quod cū audiſſet Rebecca, ⁊ ille abijſſet in agrum vt iuſſionez patris expleret: dixit filio ſuo Iacob. Audiui patrē tuum loquentē cuz Eſau fratre tuo: ⁊ dicentez ei. Affer mihi de venatione tua: ⁊ fac cibos vt comedā: ⁊ benedicā tibi corā dño anteq̄ moriar. Nunc ergo fili mi acquieſce cōſilijs meis: ⁊ pergens ad gregē, affer mihi duos hedos optimos: vt faciā ex eis eſcas patri tuo: quibus libēter veſcitur. Quas cum intuleris ⁊ comederit: benedicat tibi priuſq̄ moriatur. ℟. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni quē benedixit dñs: creſcere te faciat deus meus ſicut arenaz maris. Et donet tibi de rore cęli benedictionem. ℣. Qui maledixerit tibi ſit ille maledictus: ⁊ q benedixerit tibi bñdictionibus repleatur. Et donet. Lcō. iij.

Qui ille reſpondit. Noſti qd Eſau frater meꝰ homo piloſus ſit, ⁊ ego leuis? Si attrectauerit me pr meꝰ, ⁊ ſenſerit: timeo ne putet me ſibi voluiſſe illudere: ⁊ inducat ſup me maledictionē pro bñdictione. Ad quē mater. In me ſit ait iſta maledictio fili mi: tantū audi vocez meā, ⁊ pergens affer quę dixi. Abijt ⁊ attulit: deditq; matri. ℟. Det tibi deus de rore cęli ⁊ de pinguedine terrę abūdantiā, ſeruiant tibi tribus populi. Eſto dñs fratrū tuorū. ℣. Et incuruentur ante te filij matris tuę. Eſto. Gloria. Eſto. Ambroſiꝰ de patriarcha Iacob ⁊ vita beata. Lcō. iiij.

BEatus patriarcha Iſaac ⁊ ſancta Rebecca pio affectu certabant: vt neutrū filium inferiorē facerēt: ſed vtrunq; ęqualē. Uicit tamen ille q preferebatꝰ oraculo: vicit impigritia tarditatez: manſuetudo duritiaz. Dum alter venatu aſpero prędam quęrit agreſtem: hic mitiū cibos morū, hic domeſticā gratiaz, hic tenerę māſuetudinis atq; pietatis pio patri dulces epulas miniſtrauit. Plus placet in animis quicqd occurrerit: q̄ quicqd affectatū putaueris differēdum. Acceſſit ad oues Iacob ⁊ attulit innocētię partus: vel ſacrę prophetię munera: q: patriarchę cibum nulluz credidit dulciorē eſſe, q̄ Chriſtū: qui ſicut ouis ad occiſionē ductꝰ eſt: ⁊ ſicut agnus ad victimaz. ℟. Quis igitur ille eſt qui dudum captam venationem attulit mihi et comedi ex omnibus priuſq̄ tu venires? Benedixique ei ⁊ erit benedictus. ℣. Dñm tuum

illum

Illum cōſtitui, ⁊ oēs fratres eius ſeruituti illius ſubiugaui. Be. Lcō. v.

HAnc igitur publico paréti, vel populo cuius typum gerebat, cibuꝫ vtilem iudicabat, quo futura erat remiſſio peccatorū. Ideo ſtolam accepit fratris ſui: qꝛ ſenili pręſtabat ſapiētia. Ideo iunior frater ſeniorē fratrē exuit: qꝛ fidei emicuit dignitate. Hanc ſtolā eccleſię typo Rebecca ꝓtulit: ⁊ dedit filio iuniori ſtolā veteris teſtamēti: ſtolā propheticā ⁊ ſacerdotalē: ſtolā illam regalem dauidicā, ſtolaꝫ Salomonis Ezechię, ⁊ Joſię reguꝫ: ⁊ dedit populo chriſtiano, ꝗ vti amictu ſciret accepto: quoniā populus iudęoruꝫ eam ſine vſu habebat, ⁊ ꝓprios neſciebat ornatus. R. Duꝫ exiret Jacob de terra ſua, vidit gloriam dei, ⁊ ait, ꝙ̄ terribilis eſt locus iſte: Non eſt hic aliud niſi domus dei, ⁊ porta celi. V. Uere dominus eſt in loco iſto: ⁊ ego neſciebaꝫ. Non. Lcō. vj.

TAcebat hęc ſtola ſ vmbra abiecta neglecta. Obſcurabatur enim tenebroſa impietatis caligine, nec in anguſto corde populi iudaici latius poterat explicari. Induit eā chriſtianus populus: ⁊ refulſit ⁊ illuminauit eam ſuę fidei claritate, ⁊ piorū luce factorū. Agnouit Iſaac notū odorē generis ſui, recognouit ſtolaꝫ ſcripturę veteris, ſed vocem plebis veteris nō recognouit, ⁊ ideo cognouit eſſe mutatum. Manet enim hodie ſtola eadē. Sed populi deuotioris canora cępit eſſe cōfeſſio. Merito dixit. Uox quidē, vox Jacob: manus aūt man⁹ Eſau. Et odoratus eſt odorē veſtimentorum. Et fortaſſe illud eſt, qꝛ nō operibus iuſtificamur ſed fide, qm̄ carnalis infirmitas operibus impedimento eſt. Sed filij claritas factorū obumbrat errorē, quę meref veniā delictorum. R. Si dñs deus meus fuerit mecū in via iſta per quaꝫ ego ambulo: ⁊ cuſtodierit me, ⁊ dederit mihi panem ad edendum, ⁊ veſtimentuꝫ quo operiar, ⁊ reuocauerit me cum ſalute, Erit mihi dñs in refugium, ⁊ lapis iſte in ſignum. V. Surgens mane Jacob tulit lapidē ⁊ erexit in titulum: fundenſqꝫ oleū deſuper ait. Erit. Gloria. Et la.

Secundum Mattheum. Lcō. vij. ca. 5.

IN illo tēpore. Egreſſus Jeſus ſeceſſit in partes tyri ⁊ ſydonis. Et ecce mulier cananea a finib⁹ illis egreſſa, clamauit dicēs ei. Miſerere mei domine fili Dauid: filia mea male a demonio vexatur. Et reliqua.

Homilia Origenis.

ET ecce mulier Chananea. Mirares, mulier caput peccati, arma diaboli, expulſio paradiſi, mater delicti, corruptio legis antiquę: veniebat ad dñm Jeſum. Mirū negocium. Judęi fugiūt, Chananea ſequitur: domeſtici derelinquunt: alienigena heret. Et ecce mulier. Cherubim aſpectū eius tremūt in celo: Angeli metuunt in excelſis: ⁊ mulier nō veretur in terris, ſed loquitur cum eo. O miranda res. Surſum tremor: deorſuꝫ fiducia. Propterea inquit deſcendit: propterea carnē aſſumpſit, ⁊

Digitized by Google

pſit, ⁊ homo factus eſt: vt ⁊ ego audeam ei loqui. ℟. Erit mihi dñs in deū, ⁊ lapis iſte quē erexi in titulum vocabitur domus dei: ⁊ de vniuerſis que dederis mihi: Decimas ⁊ hoſtias pacificas offeram tibi. ℣. Si dñs deus meus fuerit mecum in via iſta per quam ego ambulo, ⁊ cuſtodierit me. De. Lectio octaua.

Et ecce mulier. Nō rogat Jacobū, non obſecrat Joannē, nō pergit ad Petrum, nō interpellat apoſtolorū chorum, nō queſiuit mediatorē: ſed pro oībus illis accepit penitētiā comitē, que aduocati locū impleuit: ⁊ ſic ad ſummum pietatis fontē perrexit dicēs. Miſerere mei. Nō eſt inquit in actib⁹ meis bonū: nō eſt mihi de ↄuerſatione fiducia: ad miſericordiā tuā cōfugio. Miſerere mei. ℟. Dixit angel⁹ ad iacob: dimitte me aurora eſt: reſpōdit ei: non dimittā te niſi bñdixeris mihi: Et bñdixit eum in eodē loco. ℣. Nequaq̄ vocaberis Jacob: ſed Iſrael erit nomē tuū. Et bñ. L.ix.

Qui non reſpondit ei verbum. O noua rerū materies? Rogat mulier ⁊ obſecrat, deprecatur, defle t caſum ſuum: auget tragediā, enarrat paſſionē: ⁊ amator hoīum non reſpondet. Sermo tacet: fons clauſus eſt: medicus medicamenta retinet. Quid tam nouū? Quid taꝫ admirabile? Alios prouocas ad ſequendū: ⁊ hāc miſerabilē inſequentem abigis? Sed conſidera medici ſapientiā. Non reſpondit ei verbū: q᷑ fideꝫ illius ampli⁹ prouocabat, ⁊ animā perſeuerantia exercebat: diſcipulorūꝫ miſerationes excitabat. ℟. Orauit Jacob ⁊ dixit: dñe qui dixiſti mihi reuertere in terrā natiuitatis tue. Erue me de manu fratris mei, q᷑ valde eū timeo. ℣. Deus in cui⁹ ↄſpectu ambulauerūt pres nři, dñe qui paſcis me a iuuētute mea. Erue. Glřia. Erue. Ora. In lau. aň.

Domine labia mea aperies, ⁊ os meum annunciabit laudē tuā. ps. Miſerere. 14. Aň. Dextera dñi fecit virtutē: dextera dñi exaltauit me. ps. Confitemini. 33. Aň. Factus eſt adiutor me⁹ deus meus. ps. De⁹ deus. 17. Aň. Triū puerorum cātemus hymnū, quē cātabāt in camino ignis benedicētes dñm. Cāt. Bñdicite. 44. Aň. Statuit ea in eternū ⁊ in ſeculū ſeculi: p̄ceptuꝫ poſuit ⁊ nō p̄teribit. ps. Lauda. 41. Ad Bñs aň. Egreſſus Jeſus receſſit in partes Tyri ⁊ Sidonis: ⁊ ecce mulier chananea a finib⁹ illis egreſſa clamabat dicens: miſerere mei dñe fili dauid. Ad. j. aň. Accedētes diſcipuli Jeſu ad eū rogabāt euꝫ dicentes: dimitte eam q᷑ clamat poſt nos. Ad. iij. aň. Nō ſum miſſus niſi ad oues que perierūt dom⁹ Iſrael, dicit dñs. Ad. vj. aň. O mulier magna ē fides tua: fiat tibi ſicut petiſti. Ad. ix. aň. Uade mulier ſemel tibi dixi: ſi credideris videbis mirabilia. Ad Mḡt aň. Dixit dñs mulieri chananee: nō eſt bonū ſumere panē filiorū ⁊ mittere canibus ad manducandū: vtiq̄ dñe: nā ⁊ catelli edunt de micis que cadūt de mēſa dñorū ſuorū: ait illi Jeſus: mulier magna eſt fides tua fiat tibi ſicut petiſti.

Feria

Digitized by Google

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

geñ.27 Dixit Iſaac ſermonez impleue-
rat: ⁊ egreſſo Iacob foras ve-
nit Eſau: coctoſque de venatione ci
bos, intulit patri dicens. Surge pa
ter mi, ⁊ comede de venatione filij
tui: vt benedicat mihi anima tua.
Dixitq; illi Iſaac. Quis enim es
tu? Qui reſpondit. Ego ſum filius
tuus primogenitus Eſau. Expauit
Iſaac ſtupore vehemẽti: ⁊ vltra ꝙ
credi poteſt admirãs ait. Quis igi-
tur ille eſt qui dudum captam vena
tioné attulit mihi: ⁊ comedi ex om-
nibus priuſquaz tu venires? Bñdi
xiq; ei: ⁊ erit benedictus. Lcõ. ij.

Auditis Eſau ſermonibus patris,
irrugijt clamore magno: ⁊ conſter-
natus ait. Benedic etiã ⁊ mihi pa-
ter mi. Qui ait. Uenit germanus
tuus fraudulẽter: ⁊ accepit benedi-
ctionem tuã. At ille ſubiũxit. Iuſte
vocatum eſt nomé eius Iacob: ſup
plantauit enim me en altera vice.
Primogenita mea, añ tulit: ⁊ nunc
ſecũdo ſubripuit bñdictioné meaz.

Ambro. de Iacob ⁊ vita btã. L. iij.

Celebrata benedictione poſtea ſe-
nior frater aduenit. Quo declarat
prius eccleſię regnũ ꝙ ſinagogę in
prędeſtinatione delatum: ſed ſubin-
traſſe ſinagogã, vt ſuperabundaret
peccatũ, ⁊ cũ ſuperabundaſſet pec-
catum, ſuperabundaret ⁊ gratia, ⁊
ſimul clareret impigrũ militem re-
gni cęleſtis candidatũ eſſe debere:
vt pręripiat benedictioné: ⁊ pręro-
gatiuã ſuę cõmendationis vſurpet.
Unde non eſt notatus a patre Iu-
nior filius, ſed laudatus. Quod ait
Iſaac. Frater tuus veniens cũ do-
lo accepit bñdictioné tuam. Bona
enim, vbi irreprehenſibilis eſt, ra-
pina, Irreprehenſibilis aũt rapina
pietatis: quia a diebus Ioannis re-
gnum cęlorum cogitur, ⁊ cogentes
diripiunt illud. Ad Bñs aña. Ego
principiũ qui ⁊ loquor vobis. Oro.

Preſta q̃s omnipotens deus,
vt familia tua quę ſe, affligen-
do carné ab alimentis abſtinet: ſe-
ctãdo iuſtitiã a culpa ieiunet. Per.
Ad Mgt añ. Qui me miſit mecum
eſt, ⁊ non reliquit me ſolum: q; quę
placita ſunt ei facio ſemper. Oro.

Adeſto ſupplicationibus no-
ſtris omnipotés deus: ⁊ qui-
bus fiduciam ſperandę pietatis in-
dulges: conſuetę miſericordię tri-
bue benignus effectum. Per do.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Vocauit Iſaac Iacob ⁊ bene- geñ.28
dixit eum, pręcepitq; ei dicés;
Noli accipere cõiugem de genere
Chanaan: ſed vade ⁊ proficiſcere
in Meſopotamiã Syrię ad domuz
Bathuel patris matris tuę, ⁊ acci-
pe inde tibi vxoré de filiabus Labã
auunculi tui. Deus autem omnipo
tens benedicat tibi: ⁊ creſcere te fa-
ciat atq; multiplicet: vt ſis in tur-
bas populorũ: ⁊ det tibi benedictio
nes Abrahã ⁊ ſemini tuo poſt te: vt
poſſideas terram peregrinationis
tuę quã pollicitus eſt auo tuo. L. ij.

Igitur egreſſus Iacob de Berſa-
bee: pergebat Aran. Cũq; veniſſet
ad locum quendã. ⁊ vellet in eo re-
quieſcere poſt ſolis occubituz: tulit
de lapidibus qui iacebant: ⁊ ſuppo-

nens capiti ſuo dormiuit in eodē lo
co. Viditq; in ſomnis ſcalā ſtantē
ſuper terram, ⁊ cacumen eius tan-
gens cęlū: angelos quoq; dei aſcen
dentes ⁊ deſcendentes per eam: ⁊
dn̄m innixum ſcalę dicentem ſibi.
Ego ſum dn̄s deus Abraham pa-
tris tui: ⁊ deus Iſaac. Terram in
qua dormis tibi dabo ⁊ ſemini tuo:
eritq; ſemē tuū quaſi puluis terrę
Auguſtin⁹ ſermo. 79. de tpe. L. iij.
Beatus Iſaac neglectis mulieri-
bus regionis in qua habitabat, mit
tebat filiū ſuum vt in regione lon-
ginqua ſibi vxorē acciperet: qꝛ de⁹
pater miſſurus erat vnigenitū ſuū,
qui repudiata ſynagoga, de genti-
bus ſibi eccleſiā ſociaret. Hoc totū
in veritate cōpletum eſt, qn̄ iudęis
apoſtoli dixerunt. Vobis quidē pri
mum oportebat loqui verbū dei:
ſed qꝛ vos indignos iudicaſtis ęter
nę vitę: ecce cōuertimur ad gētes.
Idē de ciuitate dei lib. xvi. Scalā
vero iſtā quam Iacob vidit, intelli-
gitur ipſe ſaluator nobis in memo-
riam reuocare in euāgelio: vbi cum
dixiſſet de Nathanaele. Ecce vere
iſraelita in quo dolus non eſt, quia
Iſrael viderat iſtā viſionem: eodē
loco, ſubiunxit. Videbitis cęlum
apertū: ⁊ angelos dei aſcendentes ⁊
deſcendentes ſuper filiū hominis.
Ad Bn̄s añ. Vn⁹ eſt enim magiſter
veſter q in cęlis eſt, dicit dn̄s. Oro.
Perfice qs dn̄e benignus in no
bis obſeruātię ſctē ſubſidiū: vt
quę te auctore faciēda cognouim⁹
te operante impleamus. Per do.
Ad Mḡt añ. Qui maior eſt veſtrū
erit miniſter veſter: qꝛ omnis qui ſe
exaltat, humiliabit, dicit dn̄s. Oro.
Propitiare dn̄e ſupplicationi-
bus noſtris: ⁊ animarum no-
ſtrarum medere languoribus: vt re
miſſione percepta, in tua ſemper be
nedictione lętemur. Per dominū.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
Profectus ergo Iacob, venit Gen. 29
in terrā orientalē. Et vidit pu-
teum in agro: treſq; greges ouium
accubantes iuxta eum. Nam ex illo
adaquabant pecora: ⁊ os eius grā-
di lapide claudebat. Moriſq; erat:
vt cunctis ouibus cōgregatis, de-
uoluerēt lapidē: ⁊ refectis gregib⁹,
rurſus ſuper os putei ponerēt. Di-
xitq; ad paſtores. Frēs vnde eſtis?
Qui reſpōderūt. De Aran. Quos
interrogans: nunqd ait, noſtis La-
ban filium Nachor? Dixerunt. No
uimus. Sanus ne eſt, inquit? Valet
inquiunt: ⁊ ecce Rachel filia eius
venit cum grege ſuo. Lectio. ii.
Dixitq; Iacob. Adhuc multū diei
ſupereſt: nec eſt tēpus vt reducan-
tur ad caulas greges. Date ante
potum ouibus: ⁊ ſic ad paſtum eas
reducite. Qui reſponderunt. Non
poſſumus, donec omnia pecora cō-
gregentur: ⁊ amoueamus lapidem
de ore putei: vt adaquem⁹ greges.
Adhuc loquebātur: ⁊ ecce Rachel
veniebat cum ouibus patris ſui.
Ambro. de Iacob ⁊ vita btā. L. iij.
Et profect⁹ eſt Iacob ⁊ dormiuit
qđ eſt quieti animi indicium. Et vi-
dit angelos dei aſcendentes ⁊ de-
ſcēdentes: hoc eſt Chriſtū pręuidit
in terris, ad quē angelorū caterua
deſcen-

Digitized by Google

deſcendit atq3 aſcendit: obſequium
proprio dño, pio prebitura ſeruitio. Et venit ad puteum, vt biberet
de ſuis vaſis, ⁊ de puteorum ſuorum
fontibus: ⁊ ſuperflueret ei aque de
ſuo fonte. Fons enim vite: eſt in manibus iuſti. Et venit ad Laban: ⁊
oues eius pauit. Iniquitas incomitata reſidet: ſapientia officiũ regẽdi
non amittit: neſcit vel in alienis vacare, neſcit exul eſſe in peregrinis.
Quomodo enim exul: que vbique
ſuũ ſeruat, ⁊ i ſe habet qd poſſidet?
Ad Bñs aña. Ecce aſcẽdimus Hieroſolymã, ⁊ filius hominis tradetur
ad crucifigendum. Oratio.

Populum tuum dñe propitius
reſpice: ⁊ quos ab eſcis carnalibus precipis abſtinere: a noxijs
quoq3 vitijs ceſſare concede. Per.
Ad Mḡt aã. Sedere autem mecũ,
non eſt meum dare vobis: ſed quib9
paratum eſt a patre meo. Oratio.

Deus innocentie reſtitutor et
amator: dirige ad te tuorum
corda ſeruorum: vt ſpũs tui feruore
cõcepto: ⁊ in fide inueniantur: ſtabiles: ⁊ in opere efficaces: Per dom.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Geñ. 29 Auditis cauſis itineris Labã:
reſpondit ⁊ dixit ad Jacob.
Os meuz es: ⁊ caro mea. Et poſtq̃
expleti ſunt dies menſis vnius: dixit ei. Num quia frater me9 es, gratis ſeruies mihi? Dic quid mercedis accipias? Habebat vero duas
filias. Nomen maioris Lya: minor
appellabat Rachel. Sed Lya: lippis erat oculis: Rachel decora facie, ⁊ venuſto aſpectu. Quã diligẽs
Jacob ait. Seruiã tibi pro Rachel
filia tua minore: ſeptez annis. R. ij.
Reſpondit Laban. Melius eſt vt
tibi eam dem: q̃ viro alteri. Mane
apud me. Seruiuit igitur Jacob
pro Rachel ſeptem annis: ⁊ videbant pauci dies illi: pre amoris magnitudine. Dixitq3 ad Laban. Da
mihi vxorem meã: q2 iam tempus
expletũ eſt: vt ingrediar ad eã. Qui
vocatis multis amicorũ turbis ad
conuiuiũ: fecit nuptias. Et veſpere
introduxit ad eum filiã ſuã Lyam:
dans ancillam filie, Zelpham noĩe.
Auguſtinus ſermõ. 80. de tpe. L. iij.
Quo modo Chriſtus ventur9 erat
in mũdum vt iungeret eccleſie: ita
i beato Jacob hoc prefiguratũ eſt,
qñ in regionez longinquã peregrinatus eſt, vt cõiugiũ ſortiret. Quod
aũt duas ibidẽ vxores accepit: duos
populos figurabat: iudeor ⁊ gẽtiũ.
Nã in aduẽtu chriſti, nõ paruus numerus ẽt de iudeorũ populo: in cuz
legẽ credidiſſe, Lya igit iudeorũ,
Rachel gẽtium populũ figurabat.
Quib9 duob9 populis, velut duob9
parietibus: tanq̃ lapis angularis
iunctus eſt Chriſt9. In ipſo enim ſe
oſculati ſunt: ⁊ in ipſo eternã pacez
inuenire meruerũt, ſicut apoſtolus
dicit. Ipſe eſt pax noſtra: qui fecit
vtraq3 vnũ: vtiq3 duos greges iungendo, ⁊ duos parietes ſibi inuicez
copulãdo. Ad Bñs aã. Pr Abraham miſerere mei, ⁊ mitte lazarũ: vt
intingat extremũ digiti ſui in aquã,
vt refrigeret linguaz meam. R. 10.

Preſta nobis dñe queſumus
auxiliuz gratie tue: vt ieiunijs

⁊ orationib⁹ conuenienter intenti:
liberemur ab hoſtibus mẽtis ⁊ cor
poris. Per. Ad Mĝt añ Fili recor
dare, q: recepiſti bona in vita tua: ⁊
Lazarus ſimiliter mala. Oratio.
Adeſto dñe famulis tuis: ⁊ per
petuã benignitatẽ largire po-
ſcẽtib⁹: vt his q̃ te auctore ⁊ guber-
natore gloriant̃: ⁊ cõgregata reſtau
res ⁊ reſtaurata cõſerues. Per do.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

geñ.31 Poſtq̃ aũt audiuit verba filiorum
Laban dicẽtium: tulit Jacob
omnia quę fuerunt patris noſtri: ⁊
de illius facultate ditatus, factus eſt
inclytus: animaduertit quoq; faciẽ
Laban q̃ nõ eſſet erga ſe ſicut heri
⁊ nudius tertius: maxime dicente
ſibi domino, reuertere in terrã pa-
trum tuorum: ⁊ ad generationem
tuam, eroq; tecum: miſit ⁊ vocauit
Rachel ⁊ Lyam in agrũ vbi paſce-
bat greges: dixitq; eis. Video faciẽ
patris veſtri: q̃ nõ ſit erga me ſicut
heri ⁊ nudius tertius. Lectio. ij.
Deus aũt patris mei fuit mecum: ⁊
ipſe noſtis q̃ totis viribus meis ſer-
uierim patri veſtro. Sed ⁊ pater ve
ſter circũuenit me: ⁊ mutauit mer-
cedem meã decẽ vicibus: ⁊ tñ non
dimiſit eum deus, vt noceret mihi.
Si quãdo dixit: varię erunt merce-
des tuę: pariebãt oẽs oues varios
fętus: qñ vero econtrario ait: alba
quęq; accipies p̃ mercede, oẽs gre
ges alba pepererunt. Tulitq; deus
ſubſtantiã pr̃is veſtri: ⁊ dedit mihi.

Ambro. de Jacob ⁊ vita btã. L. iij.

Itaq; (vt ſcriptura) dicit: Jacob di
ues factus eſt valde bonum gregẽ
nutriens Chriſto: quẽ fidei titulo, ⁊
variarũ virtutũ nobilitabat inſigni
bus. Itaq; nec ſibi videbatur angu
ſtus, cenſu fidei opim⁹: ⁊ Labe fi-
lijs vt opulentiſſimus in inuidiã vo
cabat. Et dixit ei deus. Reuertere
in terrã patris tui ⁊ in gentẽ tuam:
oſtendens nihil ei deeſſe: cui adeſſet
omniũ plenitudo. Hunc ſolũ abun-
dare perfecte: in hoc conſtare om-
nia, ⁊ oĩa ad ipſum referri, nihil ei
nouũ, nihil ſuperfluũ aut neceſſa-
riũ: cui pax fida ſuppeteret, per quã
reconciliaret q̃ primo fuerãt diſcre
pantia. Nec mirũ ſi pacem haberet:
qui columnam ſtatuerat ⁊ vnxerat
deo: quę eſt eccleſia. Colũna enim
⁊ firmamentum, dicta eſt veritatis
eam vngit qui in Chriſtum fidei, in
pauperes miſericordię, fundit vn-
guentum. Ad Bñs añ Malos ma
le perdet, ⁊ vineam ſuam locabit
alijs agricolis: qui reddant ei fru-
ctum, temporibus ſuis. Oratio.
Da q̃s om̃ps deus: vt ſacro nos
purificante ieiunio: ſinceris
mẽtibus ad ſctã ventura facias per
uenire. Per. Ad Mĝt añ Quęren
tes eum tenere, timuerũt turbas: q:
ſicut prophetã eũ habebant. Oro.
Da q̃s dñe populo tuo ſalutem
mentis ⁊ corporis: vt bonis
operib⁹ inhęrendo: tuę ſemp virtu
tis mereat̃ ꝓtectiõe defendi. Per.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Iacob abiit itinere quo cępe- geñ.32
rat. Fueruntq; ei obuiã angeli
dei. Quos cum vidiſſet, ait. Caſtra
dei ſunt hęc. Et appellauit nomẽ lo
ci illi⁹ Manaym: id eſt caſtra. Miſit
autẽ

autē ⁊ nuncios ante ſe ad Eſau fra-
trem ſuuꝫ in terrā Seyr in regione
Edom: pręcepitqꝫ eis dicēs. Sic lo-
quimini dño meo Eſau. Hęc dicit
frater tuus Jacob. Apud Laban
peregrinat⁹ ſum: ⁊ fui vſqꝫ in p̄ſen-
tem dieꝫ. Habeo boues, ⁊ aſinos, ⁊
oues, ⁊ ſeruos ⁊ ancillas: mittoque
nūc legationē ad dñm meū: vt inue
niam gratiā in cōſpectu tuo. V.c.ii.
R euerſiqꝫ ſunt nūcij ad Jacob: di-
centes. Venimus ad Eſau fratrem
tuū. Et ecce properat in occurſum
tibi: cum quadringentis viris. Ti-
muit Jacob valde: ⁊ perterritus di
uiſit populū qui ſecum erat: greges
quoqꝫ ⁊ oues, ⁊ boues, ⁊ camelos,
in duas turmas, dicens. Si venerit
Eſau ad vnā turmā ⁊ pcuſſerit eaꝫ:
alia turma, q̄ reliqua eſt, ſaluabitur.
Auguſtin⁹ ſermo.80.de tpe. L.iij.
S icut ſctūs Jacob creuit, ac dita-
tus eſt, ⁊ cuꝫ infinita ſubſtātia ad pa
triam reuerſus: ita ⁊ verus Jacob
dñs nr̄ Jeſus Chriſtus, veniens in
hūc mundū, ⁊ iſtas duas ſibi plebes
cōſocians: innumerabiles ex eis fi-
lios ſpiritaliter genuit ⁊ creauit: ac
ditat⁹ eſt nimis. Deniqꝫ audi ipſum
dicentē. Data eſt mihi oīs poteſtas
in cęlo ⁊ ī terra, nā expoliato diabo
lo, reuerſus ad patrē: magnas ſecuꝫ
diuitias reportauit: ſm qꝫ pſalmiſta
de eo multo ante prędixerat. Aſcē
dens in altum, captiuā duxit capti-
uitatē. Ad Bñs aiā. Vadā ad patrē
meum ⁊ dicā ei: pater, fac me, ſicut
vnum ex mercenarijs tuis. Orō.
O A q̄s dñe noſtris effectū ieiu-
nijs ſalutarē: vt caſtigatio car-
nis aſſumpta: ad noſtrarūꝫ vegeta-
tionē tranſeat animarū. Per dñm.
¶ Dominica tertia in quadrageſi-
ma ſabbato pręcedenti ad veſp. R.
Loquens Joſeph. ix Ad Mgtaū.
Dixit aūt pater ad ſeruos ſuos: ci-
to proferte ſtolam primā, ⁊ induite
illū, ⁊ date anuluꝫ in manu eius, ⁊
calciamenta in pedibus eius. Orō.
Q Ueſum⁹ omnipotens
deus vota humiliū re
ſpice: atqꝫ ad defenſio
nē noſtrā dexterā tuę
maieſtatis extēde. P.
In completo. ad Nūc dimittis aū.
Media vita in morte ſumus, quem
quęrimus adiutoreꝫ niſi te dñe: qui
pro peccatis noſtris iuſte iraſceris:
Sancte deus, ſctē fortis, ſctē ⁊ miſe-
ricors ſaluator, amarę morti ne tra
das nos. V. Ne proijcias nos in tpe
ſenectutis, cuꝫ defecerit virtus no-
ſtra: ne derelinquas nos dñe. San.
Pręcedens aīa cum ſuo verſu di-
catur per.xv. dies ſuper Nunc di-
mit. niſi in annūciatione ſi infra hoc
tempus euenerit. Ad matu. inuita.
Ploremus coram domino deo no
ſtro, Qui fecit nos. Lectio prima.
I Oſeph cum ſexdecim eſſet an-
norum: paſcebat oues cuꝫ fra- geñ.37
tribus ſuis, adhuc puer: ⁊ erat cum
filijs Balę, ⁊ Zelphę, vxorū patris
ſui. Accuſauitqꝫ frēs ſuos apud pa-
trem, crimine peſſimo. Iſrael autē
diligebat Joſeph ſup omnes filios
ſuos: eo qꝫ in ſenectute genuiſſet eū.
Fecitqꝫ ei tunicā polymitā. Viden-
tes aūt fratres eius qꝫ a patre plus
cunctis filijs amaret: oderant eum,

nec poterant ei qcq̄ pacifice loqui.
R. Videtes Joſeph a longe loque-
bant mutuo fratres dicentes: ecce
ſomniator venit. Venite occidam⁹
eum: ⁊ videamus ſi proſint illi ſom-
nia ſua. V. Cūq; vidiſſent Joſeph
fratres ſui, q; a patre cunctis fratri-
bus plus amaretur, oderant eum,
nec poterant ei quicq̄ pacifice loq:
vnde ⁊ dicebant. Ve. Lectio.ii.
Accidit quoque vt viſum ſom
nium referret fratribus ſuis.
que cauſa, maioris odij ſeminarius
fuit. Dixitq; ad eos. Audite ſom-
nium meum qđ vidi. Putabā nos
manipulos ligare in agro: ⁊ quaſi
conſurgere manipulū meū ⁊ ſtare:
veſtroſq; manipulos circunſtātes,
adorare manipulū meū. Reſpōde-
runtq; fratres ei⁹. Nunquid rex nr̄
eris: aut ſubijciemur ditioni tue?
Hec ergo, cauſa ſomniorū atq; ſer-
monū: inuidie ⁊ odij fomitem mi-
niſtrauit. R. Dixit iudas fratribus
ſuis: ecce Iſmaelite tranſeunt, ve-
nite, venundetur: ⁊ manus noſtre
nō polluantur, Caro enim ⁊ frater
noſter eſt. V. Quid enim prodeſt ſi
occiderimus fratrē noſtrū: ⁊ celaue
rimus ſanguinem ipſius? melius eſt
enim vt venundet. Caro. Lectio.iii.
Aliud quoq; vidit ſomniū: qđ nar
rans fratrib⁹ ait. Vidi per ſomnium
quaſi ſolē ⁊ lunā ⁊ ſtellas vndecim:
adorare me. Quod cum patri ſuo ⁊
fratribus retuliſſet: increpauit eum
pater ſuus ⁊ dixit. Quid ſibi vult
hoc ſomniū, qđ vidiſti? Num ego ⁊
mater tua ⁊ frēs tui adorabimus te
ſuper terram? Inuidebant igitur ei
fratres ſui: pater vero rem tacitus
cōſiderabat. R. Videns Jacob ve
ſtimenta Joſeph, ſcidit veſtimenta
ſua cum fletu: ⁊ dixit: Fera peſſima
deuorauit Filium meum Joſeph.
V. Congregatis autem cunctis li-
beris eius, vt delinirent dolorem
patris, noluit eos audire, ſed dixit.
Fera peſſima. Gloria. Filiū meum.
Ambro. i lib. de ſcō Joſeph. L.iiii.
Nec libertatē auferre poſſum⁹
parentibus, ne eos plus dili-
gant quos plus credūt mereri, nec
filijs reſecare debemus ſtudiū plus
placēdi. Deniq; ⁊ Jacob illū plus
amabat, in quo maiora virtutū inſi
gnia preuidebat: vt nō tam filiū pa-
ter retuliſſe videat quam propheta
myſteriū. Meritoq; variā tunicam
fecit ei: quo ſignificaret, eum diuer-
ſarum virtutū amictū, fratrib⁹ pre-
ferendū. R. Joſeph dum intraret
in terrā egypti, linguā quā nō noue
rat audiuit. Man⁹ eius in laborib⁹
ſeruierūt, ⁊ lingua eius inter princi
pes loquebat ſapiētiā. V. Diuertit
ab onerib⁹ dorſum ei⁹. Man⁹. L.v.
Deniq; i puero adhuc refulſit
diuina gratia: ſiquidē ſomnia-
uit: q; cum alligaſſet (vt ſibi videbat
per viſum) manipulos cū fratribus
ſuis, ſurrexerit manipulus eius, ⁊
ſteterit erectus: cōuerſi autē fratrum
manipuli adorauerint manipulum
ſuum. In quo vtiq; dn̄i Jeſu futura
reſurrectio reuelata eſt: quē ⁊ Hie-
roſolymis cum vidiſſent vndecim
adorauere diſcipuli: ⁊ oēs ſancti cū
reſurrexerint adorabūt, fructus bo
norum operum proferentes, ſicut
ſcriptū

ſcriptuȝ eſt. Venientes aũt venient cum exultatione, poꝛtantes manipulos ſuos. ℞. Meméto mei dum bene tibi fuerit, Ut ſuggeras pharaoni: vt educat me de iſto carcere: quia furtim ſublatus ſum, ⁊ hic innocens in lacũ miſſus ſum. ℣. Tres enim adhuc dies ſunt, poſt quos recoꝛdabitur pharao miniſterij tui: ⁊ reſtituet te in gradũ pꝛiſtinuȝ, tunc memento mei. Ut ſugge. Lcõ.vj.

Vidit aũt aliud ſomniũ, ⁊ narrauit illud patri ſuo, ⁊ fratribus ſuis: eo ꝙ ſol ⁊ luna ⁊ vndecim ſtellę adoꝛarent eũ: vnde obiurgauit eum pater eius ⁊c. Quis eſt ille quem parentes ⁊ frẽs adoꝛauerunt ſuper terrã: niſi Chriſtus Jeſus, quẽ cum Maria ⁊ Joſeph cũ diſcipulis adoꝛauerũt: deum verum eſſe in illo coꝛpoꝛe cõfitentes? De quo ſolo dictũ eſt, Laudate euȝ ſol ⁊ luna, ⁊ laudate eum oẽs ſtellę ⁊ lumen. Obiurgatio aũt patris, quid ſignificat: niſi duritiam populi Jſrael, ex quibus Chriſtus ẜm carnẽ, quẽ hodieq; deum eſſe nõ credunt, nec volunt adoꝛare quaſi dñm? ℞. Dixit ruben fratribus ſuis: nunqd nõ dixi vobis nolite peccare in puerũ, ⁊ nõ audiſtis me? En ſanguis ei⁹ exquiritur. ℣. Merito hęc patimur q̃ peccauim⁹ in fratrẽ noſtrũ, vidẽtes anguſtiã aĩę eius dũ depꝛecaref nos, ⁊ nõ audiuim⁹. En ſan. Gl'ia. En ſan.

a.11. Secundum Lucam. Lectio. vij.

In illo tpe. Erat Jeſus eijciens dęmoniũ: ⁊ illud erat mutum. Exercit. Hom. venerabi. bede pſby. Dęmoniacus iſte, apud Matthęũ non ſoluȝ mutus, ſed ⁊ cęcus fuiſſe narratur: curatuſque dicitur a dño, ita vt loqueref, ⁊ videret. Tria generalia ſigna, ſimul in vno homine perpetrata ſunt. Cęcus videt: mutus loquitur: poſſeſſus a dęmone liberatur. Quod ⁊ tunc quidẽ carnaliter factũ eſt, ſed ⁊ quotidie cõplef in cõuerſione credentiũ: vt expulſo pꝛimũ demone, fidei lumẽ, aſpiciãt: deinde ad laudẽ dei, tacentia pꝛius oꝛa laxentur. ℞. Merito hęc patimur, q̃ peccauim⁹ in fratrẽ noſtrũ; videntes anguſtiã animę ei⁹ dũ depꝛecaref nos, ⁊ nõ audiuim⁹. Jdcirco venit ſup nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratrib⁹ ſuis: nunqd nõ dixi vobis, nolite peccare in puerum: ⁊ nõ audiſtis me? Jdcir. Lcõ. viij.

Quidam autẽ ex eis dixerunt. Jn Beelzebub pꝛincipe dęmonioꝛũ: eijcit dęmonia. Non hoc aliqui de turba: ſed phariſei calumniantes dicebant, ⁊ ſcribę: ſicut alij euangeliſtę teſtanf. Turbis quippe quę min⁹ eruditę videbanf, dñi facta ſemp mirantibus: illi contra vel negare hęc, vel quę negare nequiuerant: ſiniſtra interpꝛetatione peruertere laboꝛabãt: quaſi hęc nõ diuinitatis, ſed immundi ſpũs opera fuiſſent, ideſt Beelzebub, qui deus erat Accaron. ℞. Tollite hinc vobiſcũ munera: ⁊ ite ad dñm terrę: ⁊ dum inueneritis adoꝛate euȝ ſuper terrã. Deus aũt meus faciat vobis eũ placabilẽ, ⁊ remittat ⁊ hunc fratrem veſtrũ vobiſcũ, ⁊ eũ quẽ tenet in vinculis. ℣. Sumite de optimis terrę frugib⁹ in vaſis veſtris, ⁊ de-

B.S.D.

ferte viro munera. Deus. Lcõ.ix.

E T alij tentantes, ſignũ de celo
querebant ab eo. Uel in mo-
rem Helię ignem de ſublimi venire
cupiebant, vel in ſimilitudinez Sa-
muelis tempore ęſtiuo mugire to-
nitrua, coruſcare fulgura, imbres
ruere: quaſi non poſſent illa calũnia
ri, ⁊ dicere, ex occultis ⁊ varijs aeris
paſſionibus accidiſſe. At tu qui ca-
lumniaris ea quę oculis vides, ma-
nu tenes, vtilitate ſentis: qd facies
de his, quę de cęlo venerint? Utiqz
reſpõdebis: ⁊ magos ĩ egypto mul
ta ſigna feciſſe de cęlo. ℞. Loquens
Joſeph fratribus ſuis, dixit. Pax
vobis: nolite timere. Pro ſalute enĩ
veſtra miſit me dñs ante vos. ℣.
Eleuauitq̃ vocem cum fletu, quam
audierũt ęgyptij oĩſq̃ domus pha-
raonis, ⁊ dixit fratribus ſuis. Pax.
Gloria. Pro. Loqués. In lau. añ.

H Ac benigne in bona volunta-
te tua: vt ędificentur dñe muri
Jeruſalem. ps. Miſerere. 14. Añ.
Dñs mihi adiutor eſt, non timebo,
quid faciat mihi homo. ps. Confi-
temini. 33. Añ. Deus miſereaẽ no-
ſtri ⁊ benedicat nobis. ps. Deus
deus. 17. Añ. Uim virtutis ſuę obli
tus eſt ignis: vt pueri tui liberarenẽ
illęſi. Canti. Benedicite. 44. Añ.
Sol ⁊ luna laudate deum: q̃ exalta
tum eſt nomen eius ſolius. ps. Lau
date. 41. Ad Bñs añ. Et cũ eiecif-
ſet dęmoniũ, locutꝰ eſt mutus, ⁊ ad
miratę ſunt turbę. Ad primam añ.
Si ĩ digito dei eijcio dęmonia: pro-
fecto peruenit in vos regnum dei.
Ad iij. añ. Dum fortis armatus cu
ſtodit atriũ ſuum, in pace ſunt om-
nia quę poſſidet. ℞. Bonum mihi
dñe q̃ humiliaſti me. Bonuz mihi
lex oris tui ſup millia auri ⁊ argenti.
℣. Manus tuę dñe fecerunt me, ⁊
plaſmauerunt mę, da mihi intelle-
ctũ, vt diſcã mãdata tua. Bo. Glo-
ria. Bo. ℣. Dicet dño. Ad. vj. añã.
Qui nõ colligit mecũ diſpergit: ⁊ q
nõ eſt mecũ, cõtra me eſt. ℞. Seruꝰ
tuus ego ſum, Da mihi intellectuz
dñe. ℣. Ut diſcã mandata tua. Da.
Gloria. Seruus. ℣. Ipſe liberauit.
Ad. ix. añ. Cũ immũdus ſpũs exie-
rit ab hoĩe, ambulat p loca inaquo-
ſa: quęrens requiẽ ⁊ nõ inuenit. ℞.
Declara ſup nos deus, Tuã miſeri-
cordiã. ℣. Declaratio ſermonũ tuo
rum, dat intellectum dñe. Tuam.
Gloria. Declara. ℣. Scapulis ſuis.
Ria pręnotata dĩr per. xv. dies ad
horas qñ de tpe agiẽ. Ad Mgt añ.
Extollẽs quędam mulier vocez de
turba, dixit: beatus venter qui te
portauit, ⁊ vbera quę ſuxiſti, at Je-
ſus dixit ei: quinimmo, beati qui au
diunt verbũ dei, ⁊ cuſtodiunt illud.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

M Iſſus a patre ſuo Joſeph de ge. 37
valle Ebron: venit in Sychẽ.
Inuenitq̃ euz vir errantẽ in agro:
⁊ interrogauit quid quęreret. At il
le reſpondit. Fratres meos quęro:
Indica mihi, vbi paſcant greges:
Dixitq̃ ei vir. Receſſerunt de loco
iſto. Audiui aũt eos dicẽtes: eamus
in Dothaim. Perrexit ergo poſt
fratres ſuos Joſeph: ⁊ inuenit eos
in Dothaim. Qui cum vidiſſent eũ
procul: anteq̃ accederet ad eos, co-
gita-

gitauerūt eū3 occidere: ⁊ mutuo loquebanť. Ecce ſomniatoꝛ venit: venite occidamus eū, ⁊ mittam⁹ in ciſternā veterē: dicemuſq̄, fera peſſima deuoꝛauit eū. Et tūc apparebit, quid pꝛoſint illi ſomnia ſua. Lectō. ii.
Audiens aūt hęc ruben: nitebať liberare eum de manib⁹ eoꝛū3, ⁊ dicebat. Nō interficiamus animā3 eius: nec effundam⁹ ſanguinē: ſed pꝛoijcite eum in ciſternā hanc veterē quę eſt i ſolitudine: manuſq̄ veſtras ſeruate innoxias. Hoc aūt dicebat: volens eripere eū de manibus eoꝛū: ⁊ reddere patri ſuo. Cōfeſtim igiť vt puenit ad frēs ſuos: nudauerunt eū tunica talari ⁊ polymita: miſerūtq̄ in ciſternā, quę non habebat aquā.
Ambꝛo.i lib. de btō Joſeph. L. iij.
Joſeph a patre miſſus eſt ad frēs. ab illo magis patre q̄ pꝛopꝛio filio non pepercit, ſed pꝛo nobis oībus tradidit illum, ab illo patre de quo ſcriptū eſt, deus filiū ſuū mittens in ſimilitudinem carnis peccati. Errabat (inquit) Joſeph, q2 fratres ſuos inuenire nō poterat. Nō immerito errabat: q̄ quęrebat errantes. Eos enim agnoſcit dñs: qui ſunt ipſius. Denıq̄ Jeſus fatigatus ex itinere: ſedebat ſupꝛa puteū. Fatigabať: q2 nō inueniebat dei populum, quem quęrebat. Exierat enim a facie dñi. Qui enim culpā ſequiť: exit a Chꝛiſto. Inuenit aūt Joſeph frēs ſuos in Dothaim: qđ ſignificat defectionem. Ubi eſt enim niſi in defectione: qui deū deſerit? Et pꝛeuiderunt eū3 fratres de longe venientē: ⁊ inſequiebāt vt occiderent eū. Merito longe erāt: qui erant in defectione: ⁊ ideo inſequiebant, quia appꝛopiauerat his Chꝛiſtus. Ad Bñs aña. Amē amē dico vobis: q2 nemo pꝛopheta accept⁹ eſt i patria ſua. Oro.
Oꝛdibus noſtris q̄s dñe gratiam tuā benign⁹ infunde: vt ſicut ab eſcis coꝛpoꝛalibus abſtinemus: ita quoq̄ ſenſus noſtros a noxijs retrahamus exceſſibus. Per. Ad Mgt aā. Jeſus autē tranſiens, per medium illoꝛum ibat. Oratio.
Subueniat nobis dñe miſericoꝛdia tua, vt ab imminētibus peccatoꝛum noſtroꝛū periculis: te mereamur ꝓtegente ſaluari. Per.
Feria tertia. Lectio pꝛima.
Tollitur Joſeph duct⁹ eſt in ęgyptum: emitq̄ eum Phutiſar Eunuchus Pharaonis pꝛinceps exercitus, vir ęgyptius, de manu Iſmaelitarū: a quibus perductus erat. Fuitq̄ dñs cum eo: ⁊ erat vir in cunctis pꝛoſpere agens. Habitauitq̄ in domo dñi ſui: q̄ optime nouerat eſſe dñm cu3 eo: ⁊ omnia quę ageret, ab eo dirigi i manu illi⁹. Inuenitq3 Joſeph gratiā coꝛam dño ſuo: ⁊ miniſtrabat ei. A quo pꝛępoſitus oībus: gubernabat creditā ſibi domū: ⁊ vniuerſa quę ei tradita fuerāt. Bñdixitq3 dñs domui ęgyptij ꝓpter Joſeph: ⁊ multiplicauit tā in ędib⁹ q̄ in agris, cūctā ſubſtātiā ei⁹. gen. 38
Ambꝛo. in lib. de btō Joſeph. L. ij.
Uenditus eſt Joſeph in ęgypto: q2 Chꝛiſtus vēturus erat ad eos, quibus dictum eſt. Peccatis veſtris venditi eſtis. Et ideo ſuo ſanguine redemit, quos ꝓ pꝛia peccata vendide-

diderant. Sed venditus Chriſtus conditionis ſuſceptione, non culpe peccatiq̄ precio tenet: qꝛ peccatū ipſe nō fecit. Precio igit̄ noſtro debitū: nō ſua era contraxerunt. Chirographū ſuſtulit, feneratorē remouit: exuit debitorē. Un⁹ exoluit: qđ ab oībus debebat̄. Non licebat nobis exire ſeruitio: ſuſcepit hoc ille pro nobis, vt ſeruitutē mūdi repelleret, libertatē paradiſi reſtitueret, gratiā nouā conſortij ſui honore relinqueret. Hoc de myſterio. L. iij.

Ceterum quo ad moralē pertinet locū. Quia omnes vult ſaluos fieri dñs deus noſter: dedit per Joſeph etiā his qui ſunt in ſeruitute ſolatiū, attribuit magiſterium: vt diſcerent etiā in vltima conditione poſſe mores eſſe ſuperiores, nec vllū ſtatū immunem eſſe virtutis, ſi anim⁹ vniuſcuiuſq̄ cognoſcat, carnem ſeruituti ſubditā eſſe non mētem: multoſq̄ ſeruulos eſſe, dñis liberiores, ſi in ſeruitute poſiti a ſeruilibus putant operibus abſtinendum. Seruile eſt omne peccatū: libera eſt innocentia. Unde ⁊ domin⁹ ait. Omnis qui facit peccatum: ſeruus eſt peccati.

Ad Bñs añ. Si duo ex vobis cōſenſerint ſuper terrā, de omni re quācunq̄ petierint, fiet illis a p̄re meo, qui in celis eſt, dicit dñs. Oratio.

Exaudi nos omnipotens ⁊ miſericors deus: ⁊ continentie ſalutaris: propitius nobis dona cōcede. Per dominū. Ad ℟ Mḡt añ. Ubi duo vel tres cōgregati fuerint in nomine meo: in medio eorū ſum, dicit dominus. Oratio.

Tua nos domine protectione defende: ⁊ ab omni ſemp iniquitate cuſtodi. Per dominū no.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

Poſt multos itaq̄ dies: iniecit gen. 39 dña ſua oculos ſuos, ī Joſeph ⁊ ait. Dormi mecū. Qui nequaq̄ acquieſcens operi nefario: dixit ad eam. Ecce dñs meus omnib⁹ mihi traditis, ignorat quid habeat in domo ſua: nec quicq̄ eſt qđ non ſit in mea poteſtate, vel nō tradiderit mihi, preter te: que vxor eius es. Quo modo ergo poſſum malū hoc facere: ⁊ peccare in dñm meū? Huiuſcemodi verbis per ſingulos dies loquebat̄, ⁊ mulier moleſta erat adoleſcenti: ⁊ ille recuſabat ſtuprū. Accidit autem vt quadam die intraret Joſeph domū, ⁊ operis quippiam abſq̄ arbitris faceret: ⁊ illa apprehenſa lacinia veſtimēti eius diceret. Dormi mecū. Qui relicto in manu illi⁹ pallio: fugit ⁊ egreſſus eſt foras.

Ambroſ⁹ lib. de ſcō Joſeph. L. ij.

Magnus quippe vir: qui venditus ſeruile tñ neſciuit ingeniū. Adamatus nō redamauit: rogatus non acquieuit: cōprehenſus aufugit. Qui cum ab vxore dñi conueniret̄, teneri veſte potuit: animo capi non potuit: ac ne ipſa quidē verba, diu paſſus eſt. Contagiū enim iudicauit ſi diutius moraretur: ne per manus adultere libidinis incentiua tranſirent. Itaq̄ veſtem exuit: crimē excuſſit: ⁊ relictis quibus tenebatur exuuijs, ſpoliatus quidem, ſed non nudus aufugit, q̄ erat tectior indumēto pudoris. Nō eſt enim nudus: niſi

niſi que culpa nudauerit. Lcõ. iij.

Conſidera nunc illum verum hebꝛeum, illũ non ſomnij ſed veritatis ⁊ pꝛeclarę viſionis interpꝛetez, qui de diuinitatis illa plenitudine, ac libertate cęleſtis gratię, in hunc coꝛpoꝛeum carcerẽ venerat. Quẽ non potuit ſeculi huius illecebꝛa mutare, nõ vlla coꝛruptela mundanę voluptatis auertere. Qui tẽtatus non decidit: appetitꝰ nõ appetiuit. Poſtremo adulterina ꝗdam ſynagogę manu veſte coꝛpoꝛis appꝛehenſus, carnẽ exuit: liber moꝛtis aſcendit. Calumniata eſt meretrix vbi eum tenere nõ potuit, quẽ carcer nõ terruit, nõ inferna tenuerunt: quinetiã quo veluti puniendus deſcẽderat, inde alios liberauit: vbi ipſi ſtringebãtur moꝛtis vinculis, ibi laxauit ipſe vincula moꝛtuoꝛuz. Ad Bñs añ. Audite et intelligite traditiones: quas dominus dedit vobis. Oꝛo.

Pręſta nobis q̃s dñe: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi: a noxijs quoq̃ vitijs abſtinẽtes, ꝓpitiationẽ tuã facilius impetremus. Per do. Ad Mgt añ. Nõ lotis manibꝰ manducare, nõ coinquinat hoiem. Oꝛo.

Concede quęſumus oꝑs deꝰ: vt qui ꝓtectionis tuę gratiaz quęrimus: liberati a malis oĩbus, ſecura tibi mente ſeruiamus. Per.

¶ Feria quinta. Lectio pꝛima.

Geñ. 41 Placuit Pharaoni conſilium Joſeph ⁊ cũctis miniſtris eiꝰ. Locutuſq̃ eſt ad eos. Num inuenire poterimus talẽ virũ: qui ſpũ dei plenus ſit? Dixit ergo ad Joſeph. Quia oſtẽdit tibi deus oĩa quę locutus es, nunquid ſapientioꝛẽ ⁊ conſimilẽ tui inuenire potero? tu eris ſuper domũ meaz: ⁊ ad tui oꝛis imperium cunctꝰ populus obediet. Uno tantũ regni ſolio, te pręcedã. Lc. ij.

Dixitq̃ rurſuz pharao ad Joſeph. Ecce, cõſtitui te ſup vniuerſam terraz ęgypti. Tulitq̃ anulũ de manu ſua, ⁊ dedit eum in manu eius, veſtiuitq̃ eũ ſtola byſſina: ⁊ collo toꝛquẽ auream circumpoſuit. Fecitq̃ euz aſcendere ſuper currũ ſuũ ſecundũ, clamante pꝛecone, vt omnes coꝛaz eo genu flecterent: ⁊ prępoſitum eſſe ſcirent vniuerſę terrę ęgypti.

Ambꝛoſiꝰ i lib. de ſcõ Joſeph. L. iij.

Magis myſtica meruiſſe ꝑmia Joſeph arbitroꝛ: qꝛ de myſticis eſt locutus. Quid enim ſibi vult anulus digito eiꝰ inſertus, niſi vt intelligamus pontificatũ ei fidei eſſe delatũ, vt alios ipſe ſignaret? Quid ſtola quę amictus eſt ſapientię: niſi tributum ei ab illo rege cęleſti pꝛudentię pꝛincipatũ? Toꝛques aureus intellectum bonum videtur exprimere: Currus quoq̃ ſignificat faſtigiũ meritoꝛũ. Quis aũt eſt qui ex gẽtibus accepit vxoꝛẽ: niſi qui eccleſiã ex nationibus cõgregauit? Et ſuſcepit ex ea filiũ Manaſſem, per quẽ oblitus eſt oẽs doloꝛes ſuos: quos habuit de ſacrilegijs iudęoꝛum. Suſcepit quoq̃ alium filiũ Efren, per cuius pꝛofectũ claruit, ꝙ ſuſcepta i carne humilitas, ⁊ diuinitatẽ nõ humiliauit: ⁊ gloꝛiã cumulauit. Ad Bñs añ. Exibant aũt dęmonia a multis clamantia ⁊ dicẽtia: tu es filiꝰ dei: ⁊ increpans non ſinebat ea loqui: quia

ſciebãt

Digitized by Google

ſciebant ipſum eſſe Chriſtuꝫ. Oĩo.
Concede q̃s oĩps deus: vt ieiu-
nioꝛuꝫ nobis ſancta deuotio
ꝛ purificationem tribuat: ꝛ maieſta
ti tuę nos reddat acceptos. Per.
Ad Magnificat aſi. Omnes qui ha
bebant infirmos, ducebãt illos ad
Jeſum, ꝛ curabantur. Oratio.
Subiectum tibi populũ, queſu
mus dñe propitiatio celeſtis
amplificet: ꝛ tuis ſemper faciat ſer-
uire mandatis. Per dominũ no.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

gen. 41. g. Egitur tranſactis ſeptẽ vberta
tis annis, q fuerant in ęgypto:
cęperunt venire ſeptẽ anni inopię,
quos prędixerat Joſeph: ꝛ in vni-
uerſo orbe fames pręualuit. In cũ-
cta autem terra ęgypti fames erat:
qua eſuriẽte clamauit populus ad
Pharaonẽ, alimenta petens. Qui
bus ille reſpondit. Ite ad Joſeph:
ꝛ quicquid ipſe vobis dixerit, facite.
Creſcebat autem quotidie fames
in omni terra: Aperuitq; Joſeph
vniuerſa horrea, ꝛ vendebat ęgy-
ptijs. Nam ꝛ illos oppreſſerat fa-
mes: omneſq; prouincię veniebant
in ęgyptuꝫ, vt emerent eſcas: ꝛ ma-
lum inopię temperarent. Lcõ. ij.
Audiens autẽ Jacob ꝙ alimenta
venderentur in ęgypto: dixit filijs
ſuis. Quare negligitis? Audiui ꝙ
triticũ venundetur in ęgypto. Deſcẽ
dite et emite nobis neceſſaria, vt
poſſimus viuere: ꝛ nõ cõſumamur
inopia. Deſcendentes igit fratres
Joſeph decẽ, vt emerent frumenta
in ęgypto: Beniamin domi reten-
to a Jacob qui dixerat fratribus
eius, ne forte in itinere quicꝗ patia-
tur mali, ingreſſi ſunt terrã ęgypti:
cum alijs qui pergebant ad emen-
dum. Erat aũt fames in terra Cha-
naan: et Joſeph princeps ęgypti
erat, atq; ad illius nutũ, frumẽta po
pulis vendebantur. Cumq; ado-
raſſent eũ frẽs ſui: ꝛ agnouiſſet eos:
quaſi ad alienos durius loquebat.

Ambro. in lib. de btõ ioſeph. L. iij.

Dominus Jeſus ieiunia mũdana
miſeratus aperuit horrea ſua: ꝛ my
ſterioꝛũ cęleſtium theſauros ſciẽtię
ſapientięq; patefecit abſconditos:
vt nulli alimenta deeſſent. Dixit
enim ſapientia. Venite ędite panes
meos. Et ideo ab illo ſolo dicitur,
dñs paſcit me ꝛ nihil mihi deerit, q
ſaturatur a Chriſto. Aperuit ergo
horrea ſua Chriſt⁹ ꝛ vendebat: non
ęra pecunię, ſed fidei preciũ, ꝛ deuo
tionis ſtipendiũ quęrens. Vende-
bat aũt nõ paucis in iudea: ſed ven-
debat oĩbus vt ab vniuerſis natio-
nibus crederetur. Emamus ergo
alimenta, quibus famem poſſimus
repellere. Nemo vereat qui argen-
tum non habet, non quęrit Chriſt⁹
argento, ſed fide quę precioſior eſt
Ad Bñdictus aſi. Domine vt vi-
deo propheta es tu: patres noſtri in
monte hoc adorauerunt. Oratio.
Ieiunia noſtra q̃s dñe benigno
fauore proſequere: vt ſicut ab
alimẽtis abſtinem⁹ in corpore: ita a
vitijs ieiunemus in mẽte. Per do.
Ad Mgt aſi. Veri adoratores, ado
rabũt patrẽ, in ſpũ ꝛ veritate. Oĩo.
Preſta quęſumus omnipotẽs
deus: vt qui in tua protectione
confi-

Digitized by Google

cõfidimus:cuncta nobis aduerſantia te adiuuãte vincamus: Per do.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Ge. 45 NOn ſe poterat vltra cohibere Joſeph:multis corã aſtantibus. Unde pręcepit vt egrederent cuncti foras:⁊ nullus intereſſet alienus: agnitioni mutuę. Eleuauitq́ꝫ vocẽ cum fletu:quã audierunt ęgyptij,omniſq́ꝫ Pharaonis domus:⁊ dixit fratrib⁹ ſuis. Ego ſuꝫ Joſeph. Adhuc pater meus viuit? Nõ poterant reſpõdere fratres: nimio timore perterriti. Ad quos ille clementer:accedite inquit ad me. Lcõ. ii.

Et cum acceſſiſſent prope: ego ſuꝫ ait, Joſeph frater veſter,quem vendidiſtis in ęgyptũ. Nolite pauere: nec vobis durũ eſſe videatur:quod vendidiſtis me in his regionibus. Pro ſalute enim veſtra: miſit me deus ante vos in ęgyptũ. Bienniũ eſt quod cępit fames eſſe in terra:⁊ adhuc quinq́ꝫ anni reſtant, quibus nec arari poterit nec meti. Pręmiſitq́ꝫ me deus,vt reſeruemini ſuper terram:⁊ eſcas ad viuendum habere poſſitis. Non veſtro conſilio, ſed dei voluntate huc miſſus ſum: qui fecit me quaſi patreꝫ Pharaonis: ⁊ dominum vniuerſę domus eius: ac principem in omni terra ęgypti.

B. Hierony. ad demetriadẽ. L.iij.

Priuſquã propheta diceret (vnuſquiſq́ꝫ malitiã proximi ſui nõ reminiſcatur in corde ſuo:) Joſeph pro odio reddidit charitatẽ:⁊ cuꝫ videret frẽs ſuos,immo inimicos ex fratribus,cũq́ꝫ ab eis cognoſci vellet: dilectionis affectũ pro dolore teſtatus eſt. Deoſculabatur ſingulos, ⁊ irriguis fletib⁹ pauentiũ colla perfundens,odium fratrum charitatis lachrymis abluebat:quos tã viuo patre,quã mortuo, germano ſemp dilexit amore. Nec recordatus eſt illum in quo ob necem fuit deiectus lacum:nõ cogitauit addictã germanitatem precio,ſed pro malis bonũ retribuens,apoſtolicũ pręceptum, ſub naturę adhuc lege, compleuit.

Ad Bñs añ. Inclinauit ſe Jeſus,⁊ ſcribebat in terra:ſiquis ſine peccato eſt,mittat in eam lapidem. Oro.

PRęſta quęſumus omnipotẽs deus:vt q ſe, affligendo carnẽ ab alimẽtis abſtinent:ſectando iuſtitiam a culpa ieiunent: Per dñm.

¶ Dñica quarta in quadrageſima ſabbato pręcedenti ad veſperas R. Audi Jſrael. ix. Ad Magñat aña.

Nemo te condemnauit mulier? nemo dñe: nec ego te condemnabo, iam amplius noli peccare. Oratio.

COncede quęſum⁹ omnipotens deus:vt qui ex merito nrę actionis affligimur: tuę gratię cõſolatione reſpiremus. Per dominũ noſtrum.

Ad matu. inuita. Populus domini ⁊ oues paſcuę eius, Uenite adoremus dominum. Lectio prima.

HEc ſunt nomina filiorũ Jſrael, Exo. 1
qui ingreſſi ſunt in ęgyptũ cuꝫ Jacob: ſinguli cum domibus ſuis itroierũt. Ruben, Symeon, Leui, Judas, Jſachar, Zabulõ, ⁊ Beniamin, Dã, ⁊ Neptalim, Gad, ⁊ Aſer. Erant igitur omnes animę eorum, qui

qui egreſſi ſunt de fęmore Jacob: ſeptuaginta, Joſeph aūt in ęgypto erat. Quo mortuo, ⁊ vniuerſis fratrib⁹ eius, omniq; cognatione ſua: filij Jſrael creuerūt: ⁊ quaſi germinantes multiplicati ſunt, ac roborati nimis, impleuerunt terrā. ℞. Locutus eſt dñs ad Moyſen dicēs: deſcende in ęgyptū, ⁊ dic Pharaoni, vt dimittat populū meū: induratuʒ eſt cor Pharaonis, nō vult dimittere populū meū niſi In manu forti. ℣. Videns vidi afflictioneʒ populi mei q̄ eſt in ęgypto: ⁊ gemitū ei⁹ audiui ⁊ deſcēdi liberare eū. In. L. ij.

SUrrexit interea rex nouus ſuper egyptum: qui ignorabat Joſeph. Et ait ad populū ſuuʒ. Ecce populus filiorū Jſrael: multus ⁊ fortior nobis eſt. Venite ſapienter opprimamus eū, ne forte multiplicetur: ⁊ ſi ingruerit ꝯtra nos bellū, addat inimicis nr̄is: expugnatiſq; nobis, egrediat e terra. Prępoſuit itaq; eis magiſtros operū. vt affligeret eos onerib⁹. Edificauerūtq; vrbes tabernaculorū pharaoni: phiton ⁊ rameſſes. ℞. Stetit Moyſes coram pharaone ⁊ dixit: hęc dicit dominus Dimitte populū meum, vt ſacrificet mihi in deſerto. ℣. Dominus deus hębręorum, miſit me ad te dicens. Di. Lectio tertia.

QUantoq; opprimebant eos: tanto magis multiplicabant, ⁊ creſcebāt. Oderātq; filios Jſrael ęgyptij ⁊ affligebant, illudētes eis: atq; ad amaritudinē perducebant v[...]ā eorū operibus duris luti ⁊ lateris: omniq; famulatu, quo in terrę operibus premebant. Dixit auteʒ rex ęgypti obſtetricibus hebręorū, quarū vna appellabat Sephora, altera Phua: pręcipiens eis. Quādo obſtetricabitis hebręeas, ⁊ partus tempus aduenerit: ſi maſcul⁹ fuerit interficite illū: ſi fęmina reſeruate. Timuerunt aūt obſtetrices deuʒ: ⁊ non fecerunt iuxta pręceptū regis ęgypti: ſed cōſeruabant mares. ℞. Cantem⁹ dño: glorioſe enim honorificatus eſt: equū ⁊ aſcenſorē proiecit in mare. Adiutor ⁊ protector factus eſt mihi dñs In ſalutem. ℣. Dñs quaſi vir pugnator. oīpotens nomen eius. Adiutor. Gloria. In Origenes ſuper Exod. Lectio. iiij.

ANteq̄ moreretur noſter Joſeph, ille q̄ diſtract⁹ eſt triginta argenteis ab vno ex fratrib⁹ ſuis iuda: valde pauci erant filij Jſrael. Cum vero pro oībus guſtauit mortem, per quā deſtruxit eum q̄ mortis habebat imperiū, ideſt diabolū; multiplicatus eſt fideliū populus: ⁊ diffuſi ſunt filij Jſrael. Niſi enim (ſicut ipſe dixit) cecidiſſet granum frumenti in terrā, ⁊ mortuū fuiſſet: nō vtiq; fructum hunc plurimū totius orbis terrę Eccleſia cōtuliſſet. Igitur poſteaq̄ cecidit granum in terram, ⁊ mortuū eſt: omnis hęc ex ipſo ſurrexit ſeges: filiorū hęc quantum ad miſticum intellectum. ℞. In mari via tua, ⁊ ſemitę tuę in aquis multis: deduxiſti ſicut oues populum tuum, In manu Moyſi ⁊ Aaron. ℣. Tranſtuliſti illos per mare rubrū: ⁊ tranſuexiſti eos per aquam nimiam. In ma. Lectio. v.

At ve-

Digitized by Google

AT vero ꝛ in te ſi moriatur Joſeph, ideſt ſi mortificationem Chriſti in corpore tuo ſuſcipias, ꝛ mortifices membra tua petõ: tunc in te multiplicanẛ filij Jſrael, ideſt ſenſus boni ꝛ ſpiritales accipiunẛ. Si ergo ſenſus carnis mortificenẛ: ſenſus ſpũs creſcũt: ꝛ quotidie morientibus in te vitijs, virtutũ numerus augeẛ. Sed ꝛ terra te multiplicat in operibus bonis, quę per officium corporis miniſtranẛ. ℞. Qui perſequebanẛ populũ tuũ dñe, demerſiſti eos in pfundũ. Et in colũna nubis, ductor eorũ fuiſti dñe. ℣. Deduxiſti ſicut oues pplm̃ tuũ, in manu Moyſi ꝛ aaron. Et. Lcõ. vj.

SUrrexit aũt (inquit) rex alius in ęgypto: qui neſciebat Joſeph. Si de hoc altius ſentiendũ eſt, poteſt videri rex iſte, diabolus inſipiens: qui dixit genti ſuę, hoc eſt angelis apoſtaticis. Ecce genus filiorum Jſrael: magna multitudo eſt, de his ſcilicet q' poſſunt mente deũ videre. Sed ꝛ illud quod timet ne quando eueniat eis bellũ ꝛ conſentiant aduerſarijs ei⁹: ꝛ deuictis eis, diſcedant de terra ſua. Videẛ mihi ex his quę ſctis patriarchis ꝛ prophetis de aduẽtu Chriſti nõnunq̃ indicata fuerãt: pſenſiſſe. ℞. Moyſes famulus dñi, ieiunauit quadraginta diebus ꝛ quadraginta noctibus. Ut legem domini mereretur accipere. ℣. Aſcendit Moyſes in montem Synai. Ut. Gloria. Ut.

ca.6. Secundum Joãnem. Lectio. vij.

IN illo tpe. Abijt Jeſus trans mare Galileę qđ eſt Tyberiadis: ꝛ ſequebaẛ eum multitudo magna: qꝛ videbant ſigna quę faciebat ſup his qui infirmabantur. Et rel.

Homilia beati Auguſtini epiſcopi.

MIracula quę fecit dñs noſter Jeſus Chriſtus, ſunt quidẽ diuina opera: ꝛ ad intelligendũ deum, de viſibilibus admonent humanã mentem. Quia enim ille nõ eſt talis ſubſtantie, quę videri oculis poſſit: ꝛ miracula eius qbus totũ mundũ regit, vniuerſamq; creaturã adminiſtrat, aſſiduitate viluerunt, ita vt pene nemo digneẛ attendere opera dei mira ꝛ ſtupenda, in quolibet ſeminis grano: ſed ẛm ſuã miſericordiã, ſeruauit ſibi quędã, quę faceret opportuno tẽpore, pręter vſitatũ curſum ordinẽq; naturę: vt nõ maiora, ſed inſolita videndo ſtuperent: quibus quotidiana viluerunt. ℞. Splendida facta eſt facies Moyſi dum aſpiceret in eum dñs. Videntes ſeniores claritatẽ vultus eius: admirantes timuerunt valde. ℣. Deſcẽdit Moyſes de monte, portãs duas tabulas lapideas in manib⁹ ſuis, ſcriptas vtraſq; digito dei. Vi. L. viij.

MAius quippe miraculũ eſt gubernatio totius mundi: quam ſaturatio quinq; milliũ hominũ de quinq; panibus: ꝛ tñ nemo hoc miratur. Jllud miranẛ hoies, non qꝛ maius eſt: ſed quia rarum eſt. Quis enim ꝛ nũc paſcit vniuerſum mundum: niſi ille, qui de paucis granis ſegetes creat? Fecit ergo quomodo de⁹. Unde enim multiplicat de paucis granis ſegetes: inde in manibus ſuis multiplicauit quinq; panes.

Digitized by Google

nes. Poteſtas enim erat in manib⁹
ſuis. Panes aũt illi quinqꝫ quaſi ſe
mina erãt:nõ quidez terrę mãdata:
ſed ab eo q terrã fecit multiplicata.
℟. Ecce mitto angelum meum,qui
pręcedat te ⁊ cuſtodiat ſemper: ob-
ſerua ⁊ audi vocẽ meaz, ⁊ inimicus
ero inimicis tuis:⁊ affligentes te af-
fligã. Et pręcedet te angelus me⁹.
℣. Iſrael ſi me audieris: non erit in
te deus recens:neqꝫ adorabis deũ
alienũ,ego enim dñs. Et. Lcõ.ix.
HOc ergo admotũ eſt ſenſibus,
quo erigeret mens,⁊ exhibitũ
oculis,vbi exerceret intellectus: vt
inuiſibilem deũ per viſibilia opera
miraremur:⁊ erecti ad fidẽ, ⁊ pur-
gati per fidẽ,etiã ipſum inuiſibiliter
videre cuperemus: quem de rebus
viſibilibus inuiſibilez noſceremus.
Nec tñ ſufficit hęc intueri in mira-
culis Chriſti. Interrogem⁹ ipſa mi
racula:qd nobis loquant de Chri-
ſto. Habent enim,ſi intelligant, lin-
guã ſuã. Naz qꝛ ipſe Chriſt⁹ eſt ver-
bum dei:etiã factũ verbi,verbũ no-
bis eſt. ℟. Audi Iſrael pcepta dñi,
⁊ ea in corde tuo,q̃ſi in libro ſcribe.
Et dabo tibi terrã fluentẽ lac ⁊ mel.
℣. Obſerua igit ⁊ audi vocẽ meã, ⁊
inimic⁹ ero inimicis tuis. Et dabo.
Gloria. Et dabo. Audi. In lau.añ.
TUnc acceptabis ſacrificiũ iuſti
tię: ſi auerteris faciem tuam a
pctis meis. ps. Miſerere.14. Añ.
Bonũ eſt ſperare in dño, q̃ ſpera-
re in principib⁹. ps. Cõfitemini.33.
Añ. Benedicat nos deus deus nr̃:
bñdicat nos de⁹. ps. De⁹ deus.17.
Añ. Potẽs es dñe eripere nos de
manu mortis:liberare nos, de⁹ nr̃.
Canti. Bñdicite.44. Añ. Reges
terrę ⁊ omnes populi,laudate deũ.
ps. Laudate dñm.41. Ad Bñs añ.
Abijt Ieſus trans mare Galilee,
qd̕ eſt tyberiadis,⁊ ſequebatur euz
multitudo magna: quia videbant ſi
gna ſup his q infirmabant: ſubijt er
go in montẽ Ieſus,⁊ ibi ſedebat cũ
diſcipulis ſuis:erat aũt proximũ pa
ſcha dies feſtus iudęoruz. Ad.i.añ.
Accepit ergo Ieſus panes, ⁊ cum
grãs egiſſet: diſtribuit diſcũbẽtib⁹.
Ad.iij.añ. De quinqz panib⁹ ⁊ duo
bus piſcibus,ſaturauit dñs, quinqꝫ
millia hominum. Ad.vj.añ. Satia-
uit dñs quinqꝫ millia hominum: de
quinqꝫ panibus ⁊ duobus piſcib⁹.
Ad.ix.añ. Illi ergo homines cum
vidiſſent ſignum, qd̕ factum fuerat
glorificabant deum: ⁊ dicebãt quia
hic eſt ſaluator mũdi. Ad Mat añ.
Cum ſubleuaſſet oculos Ieſus, ⁊
vidiſſet maximã multitudinem ve-
nientem ad ſe:dixit ad philippũ: vn
deememus panes, vt manducent
hi: hoc aũt dicebat tentans euz, ip-
ſe enim ſciebat quid eſſet facturus.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima.
EGreſſus eſt poſt hęc vir de do- Exo.2
mo Leui,⁊ accepit vxorẽ ſtir-
pis ſuę:quę cõcepit, ⁊ peperit filiũ,
⁊ videns eum elegantẽ, abſcondit
trib⁹ menſibus. Cumqꝫ iam celare
nõ poſſet,ſumpſit fiſcellã ſcirpeam,
⁊ liniuit eam bitumine ac pice: po-
ſuitqꝫ intus infantulum, ⁊ expoſuit
eum in carecto ripę fluminis, ſtan-
te procul ſorore eius, ⁊ conſideran-
te euentum rei. Ecce autez deſcen-
debat

Digitized by Google

debat filia Pharaonis, vt lauaret in flumine: ⁊ puellę eius gradiebantur per crepidinem aluei. Lcõ. ij.

Que cum vidiſſet fiſcellã in papyrione, miſit vnaꝫ e famulabus ſuis: ⁊ allatam aperiens, cernenſq̃ in ea paruuluꝫ vagientem: miſerta eius, ait. De infantibꝰ hebręoruꝫ, eſt hic. Cui ſoror pueri, Uis inquit, vt vadam, ⁊ vocẽ tibi mulierẽ hebręam, quę nutrire poſſit infantulum? Reſpondit. Uade. Perrexit puella, ⁊ vocauit matrẽ ſuã. Ad quã locuta filia pharaonis, Accipe, ait, puerum iſtũ, ⁊ nutri mihi: ego dabo tibi mercedẽ tuã. Suſcepit mulier, ⁊ nutriuit puerũ: adultumq̃ tradidit filię pharaonis. Quẽ illa adoptauit ĩ locuꝫ filij, Uocauitq̃ nomẽ eiꝰ Moyſes: dicens, Quia de aqua tuli eum.

Auguſtinꝰ in ſerm. 86. de tpe. L. iij.

Moyſes ex muliere iudęa naſcitur, ⁊ a Pharaonis filia adoptaꝛ, ab illa ſcilicet cui dicitur per prophetã. Audi filia ⁊ vide: ⁊ obliuiſcere populum tuũ ⁊ domũ patris tui. Quę licet prius patrẽ Pharaoneꝫ idest diabolũ habuerit, nõ ex eo naſcendo ſed illiꝰ nequitiã imitando, iuxta illud qđ a dño iudęos increpante in euangelio dicitur, vos ex patre diabolo eſtis: de eiuſdeꝫ domo tñ egreſſa, ad aquas baptiſmi feſtinauit: vt a peccatis quę in domo eiuſdẽ ſui patris cõtraxerat lauaretur: ⁊ ſtatim viſcera miſericordię accipere meruit ⁊ Moyſen in flumẽ a parentibꝰ proiectũ collegit. Moyſes ergo a matre ſua proijcitur: ⁊ a Pharaonis filia inuenitur. Chꝛs dñs a ſynagoga de qua natus eſt repudiatur, ⁊ ab eccleſia gentium inuentus ſuſcipitur.

Ad Bñs añ. Auferte iſta hinc, dicit dñs: ⁊ nolite facere domum patris mei, domum negociationis. Oro.

Preſta q̃s ops deus: vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolentes: ⁊ corpore tibi placeamus ⁊ mẽte. Per. Ad Mgt añ. Soluite tẽplũ hoc, dicit dñs: ⁊ poſt triduũ reędificabo illud: hoc aũt dicebat de templo corporis ſui. Oro.

Deprecationẽ noſtrã quęſumꝰ dñe benignus exaudi: ⁊ q̃bus ſupplicandi preſtas affectuꝫ: tribue defenſionis auxilium. Per dom.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

In diebus illis, poſtq̃ creuerat Moyſes egreſſus ẽ ad fratres ſuos, viditq̃ afflictionem eorum: ⁊ virum ęgyptium percutientẽ quendã de hebręis fratribus ſuis. Cũq̃ circumſpexiſſet huc atq̃ illuc, ⁊ nullum adeſſe vidiſſet: percuſſum ęgyptium abſcondit ſabulo. Et egreſſus die altero conſpexit duos hebręos rixantes: dixitq̃ ei qui faciebat iniuriã, Quare percutis proximum tuũ? Qui reſpondit. Quis cõſtituit te principem, ⁊ iudiceꝫ ſuper nos? Num occidere me tu vis, ſicut heri occidiſti ęgyptium? Timuit Moyſes, ⁊ ait. Quomodo palã factũ eſt verbũ iſtud? Audiuitq̃ pharao ſermonẽ hunc: ⁊ quęrebat occidere Moyſen. Qui fugiẽs de cõſpectu eius: moratꝰ eſt in terra madian. Exo. 2

Auguſtinꝰ ↄtra Fauſtũ lib. 22. L. ij.

Ai nunc virtutis capaces ac fertiles, pręmittunt ſępe vitia, quibus

hoc.

hoc ipſum indicent, cui virtuti ſint
potiſſimum accōmodatę: ſi fuerint
pręceptis excultę. Sicut eni ⁊ agri-
colę quam terraꝫ viderint, quāuis
inutiles, tñ ingentes herbas progi-
gnere, frumētis aptam eſſe pronun
ciant: ⁊ vbi filicem aſpexerint, licet
eradicandaꝫ ſciant, validis viribus
habilē intelligunt: ⁊ quem monteꝫ
oleaſtris ſilueſcere aſpexerint, oleis
eſſe vtilem cultura accedente, non
dubitant: ſic ille animi motus, quo
Moyſes peregrinum fratrē a ciue
improbo iniuriā perpetientem, nō
obſeruato ordine poteſtatis, inultū
eſſe non pertulit, non virtutum fru-
ctibus inutilis erat: ſed adhuc in-
cultus, vitioſa quidē, ſed magna fer
tilitatis ſigna fundebat. Lectio.iij.
Ipſe deniqꝫ per angelū ſuum, diui-
nis Moyſen vocibus euocauit in
monte ſina: per queꝫ liberaretur ex
ęgypto populus Iſrael, eumqꝫ mi
raculo viſionis in rubo flammāte ⁊
non ardēte verbiſqꝫ dñicis ad fru-
gem obediētię pręparauit, qui etiā
Saulum eccleſiā perſequentē e celo
vocauit, proſtrauit, erexit, imple-
uit, inſeruit, fęcundauit. Illa nanqꝫ
Pauli ſęuitia, cum ſm ęmulationē
paternarū traditionū perſequebaṫ
eccleſiam, putans officium deo ſe
facere, tanqꝫ ſilueſtre erat vitium:
ſed magnę ferocitatis indicium.
Reſecandum hoc vitiuꝫ, vel eradi-
candum, ſed tamen tam magnum
cor tanqꝫ terra frugibꝰ, ita ferendis
fructibus excolendū. Ad Bñs añ.
Quid me quęritis interficere ho-
minē, q vera locutꝰ ſuꝫ vobis? Oro.

SAcrę nobis dñe qs obſerua-
tionis ieiunia: ⁊ pię cōuerſatio
nis augmētuꝫ: ⁊ tuę propitiationis,
continuū pręſtent auxilium. Per.
Ad Magt añ. Unum opus feci, ⁊
omnes admiramini: quia totuꝫ ho-
mineꝫ, ſanum feci in ſabbato. Oro.
MIſerere dñe populo tuo: ⁊ cō
tinuis tribulationibus laborā
tem: ꝓpitiꝰ reſpirare cōcede. Per.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
MOyſes paſcebat oues Ietro Exo.iij
ſoceri ſui ſacerdotis Madian.
Cumqꝫ minaſſet gregē ad interio-
ra deſerti: venit ad montē dei oreb.
Apparuitqꝫ ei dñs in flamma ignis
de medio rubi: ⁊ videbat ꝙ rubus
arderet, ⁊ nō combureretᷣ. Dixit er
go Moyſes. Uadā, ⁊ videbo viſio-
nem hāc magnā: quare nō combu-
ratur rubus. Cernens autē dñs ꝙ
pergeret ad videndū, vocauit eum
de medio rubi, ⁊ ait, Moyſes moy-
ſes. Qui rñdit. Adſum. At ille, Ne
appropies, inquit, huc: ſolue calcia-
mētū de pedibꝰ tuis. Locꝰ enim in
quo ſtas: terra ſancta eſt. Et ait. Ego
ſum deus patris tui: deus Abrahā,
⁊ deus Iſaac, ⁊ deꝰ Iacob. Lcō.ij.
Abſcondit Moyſes faciem ſuam.
Non enim audebat aſpicere cōtra
deū. Cui ait dñs. Uidi afflictionem
populi mei in ęgipto, ⁊ clamorem
eius audiui propter duritiaꝫ eorum
qui pręſunt operibus: ⁊ ſciens dolo
rem eius, deſcendi vt liberē eum de
manibus ęgyptiorū, ⁊ ęducam de
terra illa in terrā bonā, ⁊ ſpacioſaꝫ:
in terram quę fluit lacte ⁊ melle, ad
loca Chananęi, ⁊ Ethęi, ⁊ Amor-
rhęi,

rhei, ⁊ Pherezei, ⁊ Euei, ⁊ Iebuſei. Clamor ergo filiorū iſrael venit ad me: vidiq̄ afflictionē eorū, qua ab egyptijs opprimunt. Sed veni, mittā te ad Pharaonē: vt educas populum meum filios Iſrael de egypto. Gregorius ſuper Ezechielem homilia tertia. Lectio tertia.

Quid flāma ignis: niſi legē de qua ſcriptum eſt (in dextera eius ignea lex?) Et quid rubus ille: niſi iudaicū populum, peccatorum ſuoꝝ ſpinis obſitum, deſignauit? Sed rubus ardens cōſumi nō potuit, q2 iudaicus populus, ⁊ ignē quidem legis accepit: ⁊ tñ peccatorū ſuorū ſpinas nō deſeruit, nec eius vitia diuini ſermonis flāma cōcremauit. Deniq̄ ⁊ inter hoīes pfectus homo factus eſt vnicus dei filius, qui ſua peccata nō habuit: ſed ſpinas noſtrę nequitię ſuſcepit, atq̄ vſq̄ ad paſſionem pro nobis humiliari dignatus eſt, ⁊ in ſemetipſo ignē tribulationis noſtrę ſuſcipere. Sed arſit ⁊ non arſit: q2 ex humanitate eſt mortuus, ⁊ tñ immortalis ex diuinitate pmanſit. Ad Bñs aā. Rabbi, qs peccauit: hic aut parētes eius, q2 cęcus natus eſt? reſpōdit Jeſus ⁊ dixit: neq̄ hic peccauit neq̄ parentes eius: ſed vt manifeſtent opera dei in illo. Orō.

Deus q ⁊ iuſtis prēmia meritorum ⁊ pctōrib9 per ieiuniū veniam prębes: miſerere ſupplicibus tuis: vt reatus nrī cōfeſſio, indulgētiā valeat percipere delictoꝝ: Per. Ad Mḡat aā. Ille homo qui dicit Jeſus, lutū fecit ex ſputo, ⁊ liniuit oculos meos, ⁊ modo video. Orō.

B. S. D.

Pateāt aures miſericordię tuę dñe precib9 ſupplicantiū: ⁊ vt petētib9 deſiderata ꝯcedas: fac eos quę tibi ſunt placita poſtulare. per.

Feria quinta. Lectio prima.

Reſpondens Moyſes: ait ad dñm. Non credent mihi: neq̄ audient vocem meam: ſed dicent. Non apparuit tibi dñs. Dixit ergo ad eum. Quid eſt qđ tenes in manu tua? Reſpondit. Uirga. Dixitq̄ dñs. Proice eam in terrā. Proiecit. Et verſa eſt in colubrum: ita vt fugeret Moyſes. Dixitq̄ dñs. Extende manum tuam: ⁊ apprehende caudā eius. Extendit ⁊ tenuit: verſaq̄ eſt in virgam. Ut credant, inquit, q̄ apparuerit tibi dñs deus patrū tuorū: deus Abraham, ⁊ deus Iſaac, ⁊ deus Jacob. Lectio. ii. Exo. 4

Dixitq̄ dñs rurſum. Mitte manū tuam in ſinū tuum. Quā cū miſiſſet in ſinum: protulit leproſam, inſtar niuis. Retrahe, ait, manū tuam: in ſinum tuum. Retraxit. Et protulit iterum: ⁊ erat ſimilis carni reliquę. Si nō crediderint inquit tibi: neq̄ audierint ſermonem ſigni prioris: credēt verbo ſigni ſequētis. Quod ſi nec duobus quidē his ſignis crediderint, nec audierint vocem tuā: ſume aquam fluminis ⁊ funde eam ſuper aridā: ⁊ quicquid hauſeris de fluuio, vertetur in ſanguinem.

Beat9 Ambro. ī pſalmū. 118. L. iij.

Quis tantus, vt aperiat oculos, ⁊ legis videat ſacramēta: niſi ei Chriſtus demonſtret? Nō Moyſes tantus. Deniq̄ iubente dño virgam proiecit, ⁊ facta eſt ſerpens, ⁊ fugit ab ea:

ab ea: apprehendit caudam ſerpen-
tis ⁊ facta eſt virga, ⁊ adhuc nõ co-
gnoſcebat myſterium: quo declara
batur deſcẽſurũ in terras dñm Je-
ſum: qui cum ſe exinaniſſet, poni in
crucẽ ⁊ deponi pateref in tumulũ,
quaſi ſerpens de virga factus: q2 in
tumulũ proiectus, de quo ſm ora-
cula legis reſurgens in gloriã dei,
diuineq3 ſedis regale conſortiũ, de
ſerpente remearet. Apprehenda-
mus ergo ⁊ nos caudã illius ſerpen
tis crucifixi: vt poteſtatẽ eius regiã
poſſimus agnoſcere. Ad Bñs añã.
Acceſſit Jeſus ⁊ tetigit loculũ: hi
autẽ qui portabant ſteterunt, ⁊ ait:
adoleſcẽs tibi dico ſurge: ⁊ reſedit
qui erat mortu9, ⁊ cepit loq. Oĩo.
PReſta q̃s omnipotens deus,
vt quos ieiunia votiua caſti-
gant: ipſa quoq3 deuotio ſancta leti
ficet: vt terrenis affectibus mitiga-
tis, facilius celeſtia capiamus: Per.
Ad Magnificat añ. Propheta ma
gnus ſurrexit in nobis: ⁊ quia deus
viſitauit plebem ſuam. Oratio.
POpuli tui deus inſtitutor ⁊ re-
ctor: peccata quib9 impugna-
tur expelle: vt ſemper tibi placitus,
⁊ tuo munimine ſit ſecurus: Per.
¶ Feria ſexta. Lectio prima.
Exo. 5 INgreſſi ſunt Moyſes ⁊ Aarõ,
⁊ dixerunt Pharaoni. Hec di
cit dñs deus Jſrael, Dimitte popu
lum meũ: vt ſacrificet mihi in deſer-
to. At ille reſpondit. Quis eſt dñs,
vt audiam vocem eius: ⁊ dimittam
Jſrael: Neſcio dñm: ⁊ Jſrael nõ di
mittã. Dixerunt. Deus hebreorũ
vocauit nos: vt eamus viam trium
dierũ in ſolitudinẽ, ⁊ ſacrificemus
dño deo noſtro, ne forte accidat no-
bis peſtis aut gladi9, Ait ad eos rex
egypti. Quare Moyſes ⁊ Aaron
ſolicitatis populum ab operibus
ſuis? Jte ad onera veſtra. Dixitq3
Pharao. Multus eſt populus ter
re. Videtis q͂ turba ſuccreuerit:
quãto magis ſi dederitis eis requiẽ
ab operibus? Origenes. Lectio. ij.
NOn vult Moyſes vt populus in
egypto poſitus ſeruiat dño: ſed, vt
exeat in deſertum: q2 donec quis in
tenebris ſecularibus manet, ⁊ in ne
gotiorum obſcuritate verſatur, nõ
poteſt ſeruire dño. Nemo enim po
teſt duobus dñis ſeruire. Exeundũ
nobis igitur eſt de egypto: relinquẽ
dus eſt mundus: ſi volumus ſeruire
deo. Relinquendus aũt dico nõ lo-
co, ſed animo, nõ itinere proficiſcẽ-
do: ſed fide proficiendo. Audi hec
eadẽ Joannem dicentẽ. Filioli no-
lite diligere mundum, neq3 ea que
in mundo ſunt, qm̃ omne quod eſt
in mundo, deſideriũ carnis eſt, aut
deſiderium oculorum. Et quid? ta-
men dicit: quomodo vel quatenus
proficiſci iubet videamus. Viam in
quit triũ dierũ ibimus in eremo: ⁊
ibi immolabimus dño deo noſtro.
Auguſtin9 in ſerm. 90. de tpe. L. iij.
HEc quidem volebat Moyſes, ſed
Pharao nõ volebat filios Jſrael a
ſe lõge diſcedere. Nõ volebat prin-
ceps huius mũdi exercitũ dñi triũ
dierũ ſacramenta cognoſcere. Jlla
vtiq3 ſacramẽta de quibus prophe-
ta dixit. Viuificabit nos poſt duos
dies: in die tertio ſuſcitabit nos.

Digitized by Google

Prima dies paſſio dñi ſaluatoris eſt, ſecūda qua deſcēdit ad infernū: tertia autē reſurrectionis eſt dies. Origenes. Si vero etiam moralem (qui nobis perutilis eſt) requirim⁹ locuꝫ, iter tridui de egypto pficiſci mur: ſi ita nos ab omni inquinamē to aię ꝛ corporis ac ſpūs conſeruemus: vt quemadmoduꝫ dixit apl's. Integer ſpūs noſter, ꝛ aīa, ꝛ corp⁹ ī die ieſu chriſti ſeruet. Ad Bñs aū. Lazarus amicus noſter dormit: eamus, ꝛ a ſomno excitemus eū. Oro.

Deus qui ineffabilibus mundū renouas ſacramentis: pręſta quęſum⁹, vt eccleſia tua ęternis proficiat inſtitutis: ꝛ temporalibus nō deſtituatur auxilijs. Per dominū. Ad Mḡt aū. Dñe ſi fuiſſes hic: Lazarus nō eſſet mortuus: eccę iā fętet quatriduanus in monumēto. Oro.

Da quęſumus oīpotens deus: vt qui infirmitatis noſtrę conſcij, de tua virtute cōfidim⁹: ſub tua ſemper pietate gaudeamus: Per.

Sabbato. Lectio prima.

Exo. 14. Dixit dñs ad Moyſen. Quid clamas ad me? Loquere filiis Iſrael vt proficiſcātur: tu aūt eleua virgā tuam, ꝛ extēde manum tuam ſuper mare, ꝛ diuide illud, vt gradiant filij Iſrael in medio mari per ſiccum. Ego autem indurabo cor ęgyptiorum vt perſequantur vos, ꝛ glorificabor in pharaone, ꝛ in omni exercitu eius, ꝛ in curribus, ꝛ in equitibus illius: ꝛ ſcient ęgyptij, quia ego ſum dñs, cum glorificatus fuero in Pharaone, ꝛ in curribus atqꝫ in equitibus eius. Lectio, ij.

Tollenſq; ſe angel⁹ dñi, qui pręcedebat caſtra Iſrael, abijt poſt eos, ꝛ cū eo pariter colūna nubis: priora dimittens, poſt tergū, ſtetit inter caſtra ęgyptiorum ꝛ caſtra Iſrael. Et erat nubes tenebroſa, ꝛ illuminans nocteꝫ: ita vt ad ſe inuicē toto noctis tempore, accedere non valerent. Cumq; extendiſſet Moyſes manū ſup mare: abſtulit illud dñs, flante vento vehemēti ꝛ vrente tota nocte, ꝛ vertit in ſiccū. Diuiſaq; eſt aqua: ꝛ ingreſſi ſunt filij Iſrael per mediuꝫ ſicci maris. Erat enim aqua quaſi murus: a dextra eorum, ꝛ leua. Gregorius Nazianzenus in ſermone de epipha. Lectio tertia.

Baptizauit Moyſes populū in nube ꝛ in mari, ſed per figuram (vt ꝛ Paulo videtur.) Siquidem mare aquę, nubes vero ſpūs: at manna panis vitę, potio vero petrę, potionis diuinę erat figura. Baptizauit quoq; Ioannes, verum nō iam iudaice, qm̄ non in aqua ſolū: ſed ꝛ in pęnitentiā. Baptizat Ieſus: verū in ſpū. Scio ꝛ quartū baptiſma qđ per martyriuꝫ ꝛ ſanguinē fit, quo ꝛ Chriſtus ipſe baptizatus eſt, longe reliquis venerabilius: qm̄ ita baptizati ſecūdis ſordib⁹ haud inquinantur. Scio etiā ꝛ quintū, lachrymarꝫ nempe: ſed laborioſi⁹, ſicut ille qui per ſingulas noctes lectum lauat ſuum ꝛ ſtratū lachrymis: cuius putruerunt ꝛ cicatrices, qui lugēs ac męſtus incedit. Qui imitatur conuerſionē Manaſſe: ꝛ niniuitarū miſerandam humilitatē. Ad Bñs aū. Ego ſum lux mundi, qui ſequit me:

Digitized by Google

non ambulat in te nebꝛis, ſed habe-
bit lumen vite, dicit dñs. Oratio.
FIat queſumus dñe per gratiã
tuam fructuoſus noſtre deuo
tionis affectus: quia tunc nobis pꝛo
derunt ſuſcepta ieiunia: ſi tue ſint
placita pietati. Per dominũ no.
¶ Dominica in paſſione: ſabbato
pꝛecedenti ad veſperas. Capitulũ.
Hier. xi TU autem dñe ſabaoth
qui iudicas iuſte ⁊ pꝛo
bas renes ⁊ coꝛda: vi
deã vltionẽ tuã ex eis
tibi enim reuelaui cau
ſam meam domine deus meus. ℟.
Multiplicati ſunt. Ab hac die vſq
ad paſcha excluſiue: poſt verſum re
ſponſoꝛij Gloꝛia. non dicatur: nec
ad matutinũ, nec ad alias hoꝛas ca-
nonicas: ſed loco Gloꝛia. repetatur
℟. niſi feſtum euenerit. Hymnus.
VExilla regis pꝛodeunt: fulget
crucis myſterium: quo carne
carnis conditoꝛ: ſuſpẽſus eſt patibulo.
Quo vulneratus inſuper: mucro-
ne dire lancee: vt nos lauaret crimi
ne: manauit vnda ſanguine.
Impleta ſunt que concinit: dauid
fidelis carmine: dicendo nationi-
bus: regnauit a ligno deus.
Arboꝛ decoꝛa ⁊ fulgida: oꝛnata re
gis purpura: electa digno ſtipite:
tam ſancta membꝛa tangere.
Beata cuius bꝛachijs: ſecli pepen-
dit pꝛecium: ſtatera facta coꝛpoꝛis:
pꝛedamq tulit tartari.
O crux aue ſpes vnica: hoc paſſio-
nis tempoꝛe, auge pijs iuſtitiam:
reiſq dona veniam.
Te ſumma deꝰ trinitas: collaudet
ois ſpiritus: quos per crucis myſte
rium: ſaluas, rege per ſecula. Amẽ.
℣. Eripe me domine, ab homine
malo. ℟. A viro iniquo, eripe me.
Ad Magñ. aũ. Ego ſum q teſtimoniũ
perhibeo de meipſo: ⁊ teſtimonium
phibet de me, q miſit me pr. Oro.
QUeſumus oĩps deus familiam
tuã pꝛopitius reſpice: vt te lar
giẽte regatur in coꝛpoꝛe: ⁊ te ſeruante
cuſtodiatur in mẽte: Per. Ad cõple.
℟. In manus. Ad Nunc dimit. aũ.
O rex gloꝛie inter ſanctos tuos qui
ſemp es laudabilis: ⁊ tamen ineffa-
bilis, tu in nobis es dñe, ⁊ nomen
ſanctũ tuũ inuocatum eſt ſuper nos,
ne derelinquas nos deꝰ nr: vt in die
iudicij, nos collocare digneris iter
ſctõs ⁊ electos tuos, rex benedicte.
Hec aña dicatur quotidie ad Nunc di
mittis vſq ad cenam dñi excluſiue,
niſi in annunciatione ſi infra hoc
tempus euenerit. Ad matu. inuita.
Hodie ſi vocẽ eius audieritis, Noli
te obdurare coꝛda veſtra. Hic ℣. in
termittat in pſal. ⁊ eo dicto ſequitur.
Sicut in exacerbatione. in fine Ve-
nite. Gloꝛia. non dicatur: ſed poſt
vltimum verſum inuita. bis ex in-
tegro repetatur. Hymnus.
PAnge lingua glorioſi: pꝛelium
certaminis: ⁊ ſup crucis tropheum:
dic triumphum nobilẽ: qualiter re-
demptoꝛ oꝛbis: immolatus vicerit.
De parẽtis pꝛothoplaſti: fraude fa
cta cõdolẽs: quãdo pomi noxialis:
moꝛte moꝛſu coꝛruit: ipſe lignũ tũc
notauit: damna ligni vt ſolueret.
Hoc opus noſtre ſalutis: oꝛdo de-
popoſcerat: multifoꝛmis pꝛodito-
ris:

Digitized by Google

riſtars vt artem falleret:⁊ medelaȝ ferret inde: hoſtis vnde leſerat.

Quando venit ergo ſacri, plenitudo temporis, miſſus eſt ab arce patris: natus orbis conditor: ac de vẽtre virginali: caro factus prodijt.

Vagit infans inter arcta, conditus preſepia: membra pānis inuoluta: virgo mater alligat, manus pedes atq̄ crura ſtricta cingit faſcia.

Gloria ⁊ honor deo, vſque quo altiſſimo, vna patri filioq̄ inclyto paraclito: cui laus eſt ⁊ poteſtas: per eterna ſecula. Amen. In .j. noc. añ. Quid moleſti eſtis huic mulieri? opus enim bonū operata eſt in me. Hec añā dicaſ ſuper pſal. primi nocturni: cū triplici Gloria. ℣. Erue a framea deus, aīam meā. ℟. Et de manu canis, vnicam meam. Lcō .j.

Hiere. 1. Verba Jeremie filij Elchie de ſacerdotibus qui fuerunt in Anathot in terra Beniamin. Qđ factum eſt verbum dñi ad eum: in dieb⁹ Joſie filij Amon regis iuda: in tertiodecimo anno regni eius. Et factū eſt in diebus Joachim filij Joſie regis iuda, vſq̄ ad cōſummationē vndecimi anni Sedechie filij Joſie regis iuda: vſq̄ ad tranſmigrationē Jeruſalē, in menſe quinto. Et factū eſt verbū dñi ad me, dicens. Priuſq̄ te formareȝ in vtero noui te, ⁊ anteq̄ exires de vulua ſanctificaui te: ⁊ ꝓphetā in gētib⁹ dedi te. Hec dicit dñs deus: cōuertimini ad me. ℟. Iſti ſunt dies quos obſeruare debetis tpib⁹ ſuis. Quartadecima die ad veſperū paſcha dñi eſt: ⁊ i quintadecima ſolēnitatē celebrabitis altiſſimo dño. ℣. Locutus eſt dñs ad moyſen dicēs: loquere filijs Iſrael, ⁊ dices ad eos. Quar. L. ij.

Et dixi ah, ah, ah, dñe de⁹: ecce neſcio loqui: q2 puer ego ſum. Et dixit dñs ad me. Noli dicere q2 puer ſum, qm̄ ad omnia que mittaȝ te ibis: ⁊ vniuerſa quecunq̄ mādauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorū: q2 ego tecū ſum, vt eruam te dicit dñs. Et miſit dñs manum ſuā: ⁊ tetigit os meū: ⁊ dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea i ore tuo. ecce conſtitui te hodie ſup gentes ⁊ ſuper regna: vt euellas: ⁊ deſtruas: ⁊ diſperdas, ⁊ diſſipes, ⁊ edifices, ⁊ plantes. Et factū eſt verbum dñi ad me dicens. Quid tu vides Jeremia? Et dixi. Virgā vigilātem ego video. Et dixit dñs ad me. Bene vidiſti: quia vigilabo ego ſup verbo meo vt faciā illud. Hec vi. ℟. Multiplicati ſunt q tribulāt me: ⁊ dicūt nō eſt ſalus illi in deo eius. Exurge dñe ſaluū me fac de⁹ meus. ℣. Nequādo dicat inimicus meus, preualui aduerſus eū. Exurge. Lcō. iij.

Et factū eſt verbum dñi ſecundo ad me dicens. Quid tu vides? Et dixi. Ollam ſuccenſam ego video: ⁊ faciē eius a facie aquilonis. Et dixit dñs ad me: ab aquilone pādetur omne malū ſuper oēs habitatores terre. Quia ecce ego cōuocabo oēs cognationes regnorū aquilonis, ait dñs. Et venient, ⁊ ponent vnuſquiſq̄ ſolium ſuum in introitu portarū Jeruſalē: ⁊ ſuper oēs muros ei⁹ in circuitu, ⁊ ſup vniuerſas vrbes iuda. Et loquar iudicia mea

cum eis ſup omni malitia eoꝝ qui dereliquerũt me, ⁊ libauerunt dijs alienis: ⁊ adorauerũt opus manuũ ſuaruꝫ. Hęc dicit. ℞. Qui cuſtodiebant animã meam, conſiliũ fecerũt in vnũ dicẽtes: deus dereliquit euꝫ, perſequimini ⁊ comprehẽdite euꝫ, qꝛ non eſt qui liberet euꝫ: deus meꝰ ne elongeris a me. Deus meus in adiutorium meum intende. ℣. Oẽs inimici mei cogitabant mala mihi, verbum iniquum mãdauerunt aduerſum me dicentes. Deus. Qui. Sup ícdo noc. cum triplici. Gloria. Aña. Mittẽs hęc mulier in corpus meũ, hoc vnguentũ, ad ſepeliendꝫ me fecit. ℣. De ore leonis, libera me dñe. ℞. Et a cornibꝰ vnicorniũ, humilitatem meam. Beatus Hieronymus in Hieremiam. Lcõ. iiij.

Et factũ eſt (inquit) verbuꝫ dñi ad me dicens. Priuſq̃ te formarẽ in vtero noui te. Non ꝙ ante cõceptionẽ (vt hęreſis ſuſpicatur) fuerit Jeremias: ſed ꝙ pręſciret eũ futurum dñs, cui necdum facta, iaꝫ facta ſunt, ſecundũ illud qđ apoſtolus loquit. Qui vocauit ea quę non erãt: quaſi ea quę eſſent. Quod aũt ſanctificat in vtero, iuxta illud apoſtoli debemus accipere. Poſtq̃ autem placuit ei qui me ſegregauit de vtero matris meę, ⁊ vocauit ꝑ gratiã ſuam: vt reuelaret filium ſuum in me, vt euãgelizarẽ illũ in gentibus. Joannes quoq̧ baptiſta ſanctificatur in vtero, ⁊ ſctm̃ ſpiritũ accipit, ⁊ mouetur in vulua: ⁊ per os matris loquit. Quod aũt dicit, Prophetã in gẽtibus dedi te, illud vult intelligi, qđ in ipſo poſtea propheta lecturi ſumus, ꝙ nõ ſoluꝫ Jeruſaleꝫ: ſed ⁊ multis in circuitu gẽtibꝰ prophetarit. ℞. Deus meus es tu, ne diſcedas a me. Qm̃ tribulatio proxima eſt, ⁊ nõ eſt q adiuuet. ℣. Deus deꝰ meus reſpice in me. Qm̃. Lcõ. v.

Quidam hũc locũ ſuper ſaluatorem intelligunt: qui proprie propheta gentiũ fuit, ⁊ per apoſtolos vocauit omnes nationes. Iſte enim vere priuſq̃ in vtero virginali formaretur, ⁊ anteq̃ exiret de vulua matris ſanctificatꝰ in vtero eſt: ⁊ notus patri (quippe qui ſemꝑ in patre) ⁊ in quo ſemper eſt pater. Ecce ego (inquit) conſtitui te hodie ſuper gentes ⁊ ſup regna: vt euellas ⁊ deſtruas. ⁊c. Cõſiderandũ, ꝙ quatuor triſtibus: duo lęta ſuccedant. Neqꝫ enim ędificari poterant bona, niſi deſtructa eſſent mala: nec plantari optima niſi eradicarentur peſſima. ℞. Tota die cõtriſtatꝰ ingrediebar dñe: qm̃ anima mea impleta eſt illuſionibꝰ: Et vim faciebant q quęrebant aiam meã. ℣. Et q inquirebãt mala mihi locuti ſũt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabant. Et. L. vj.

Omnis enim plantatio quam nõ plãtauit cęleſtis pater eradicabitur, ⁊ ędificatio quę ſupra petram nõ habet fundamentũ, ſed in arena extructa eſt: ſermone dei ſuffoditur atq̧ deſtruit. Illam autem quam conſumet Jeſus ſpũ oris ſui, ⁊ deſtruet aduẽtu pręſentię ſuę, omnem ſcilicet ſacrilegã peruerſamq̧ doctrinã diſperdet in perpetuum. Porro ea quę eleuant cõtra ſcientiam

Digitized by Google

tiam dei, ⁊ in ſua cõfidunt ſapientia
(quę apud deuꝫ ſtultitia eſt) diſſipa-
bit atqꝫ deponet: vt ędificentur pꝛo
ijs humilia. Et in locū ſuperioꝛum
quę deſtructa ſunt ⁊ euulſa extruan
tur, atqꝫ plantenť, quę eccleſiaſticę
cõueniunt veritati, ⁊ impleatur il-
lud quod dicit apoſtolus, dei ędifi-
catio, dei agricultura eſtis. ℟. De⁹
meus eripe me de manu peccato-
ris, ⁊ de manu contra legem agen-
tis ⁊ iniqui: Quoniam tu es patien
tia mea. ℣. Eripe me de inimicis
meis de⁹ meus, ⁊ ab inſurgentibus
in me libera me. Quoniam. Deus.
Super pſal. iij. noctur. cum triplici
Gloꝛia. Añ. Magiſter dicit, tẽpus
meũ pꝛope eſt: apud te facio paſcha
cum diſcipulis meis. ℣. Ne perdas
cum impijs deus, animã meam. ℟.
Et cũ viris ſanguinũ, vitam meã.
S. ca. Secundum Joannem. Lectio vij.
In illo tempoꝛe: Di-
cebat Jeſus turbis
iudęoꝛum: ⁊ pꝛinci-
pibus ſacerdotum:
Quis ex vobis ar-
guet me de peccato? Et reliqua.
Homilia beati Gregoꝛij papę.
Ho. 18 Penſate fratres chariſſimi manſue
tudinẽ dei. Relaxare peccata vene
rat: ⁊ dicebat. Quis ex vobis ar-
guet me de peccato? Non dedigna
tur ex ratione oſtendere ſe peccato
rem nõ eſſe: qui ex virtute diuinita-
tis, poterat peccatoꝛes iuſtificare.
Sed terribile eſt valde, quod ſubdi-
tur. Qui ex deo eſt: verba dei au-
dit. Pꝛoptera vos non auditis: qꝛ
ex deo nõ eſtis. Si enim ipſe verba
dei audit, ꝗ ex deo eſt, ⁊ audire ver-
ba dei nõ poteſt, quiſquis ex illo nõ
eſt: interroget ſe vnuſquiſqꝫ, ſi ver-
ba dei in aure coꝛdis percipit, ⁊ in-
telliget vnde ſit. ℟. Adiutoꝛ ⁊ ſuſce
ptoꝛ meus es tu dñe, ⁊ in verbum
tuuꝫ ſperaui. Declinate a me mali-
gni, ⁊ ſcrutaboꝛ mandata dei mei.
℣. Iniquos odio habui: ⁊ legẽ tuã
dilexi. Declinate a me. Lectio viij.
Celeſteꝫ patriã deſiderare veri
tas iubet: carnis deſideria cõ
teri, mundi gloꝛiã declinare: aliena
non appetere, pꝛopꝛia largiri. Pen
ſet ergo apud ſe vnuſquiſqꝫ veſtrũ,
ſi hęc vox dei in coꝛdis eius aure cõ
ualuit: ⁊ qꝛ iam ex deo ſit agnoſcit.
Nam ſunt nõnulli: qui pꝛęcepta dei
nec aure coꝛpoꝛis percipere dignã-
tur. Et ſunt nonnulli, qui hęc quidẽ
coꝛpoꝛis aure percipiunt: ſed nullo
ea mentis deſiderio complectunť.
Et ſunt nonnulli, qui libẽter verba
dei ſuſcipiunt: ita vt etiam in fleti-
bus compungãtur: ſed poſt lachꝛy-
marum tempus, ad iniquitatem re
deunt. Hi pꝛofecto, verba dei nõ au
diunt: qꝛ hęc exercere in opere con
temnunt. ℟. In te iactatus ſum ex
vtero: de ventre matris meę deus
meus es tu: ne diſcedas a me. Quo
niam tribulatio pꝛoxima eſt: ⁊ non eſt
qui adiuuet. ℣. Salua me ex oꝛe leo
nis: ⁊ a coꝛnibus vnicoꝛnium humi
litatem meam. Quoniam. Lectio ix.
Iſtam ergo veſtram frẽs cha-
riſſimi, ante mentis oculos re
uocate: ⁊ alta conſideratione perti-
meſcite, hoc quod ex oꝛe veritatis
ſonat. Pꝛopterea vos non auditis:

quia ex deo nō eſtis. Sed hoc quod de reprobis veritas loquitᷣ: ipſi hoc de ſemetipſis reprobi ſuis operibꝰ oſtendunt. Nam ſequitur. Reſponderūt igitᷣ iudei: ⁊ dixerūt ei. Nōne bene dicimus nos, qꝛ ſamaritanus es tu, ⁊ demoniū habes? Accepta aūt tanta cōtumelia: quid eis reſpōdeat audiamꝰ. Ego demonium nō habeo: ſed honorifico patrē meū: ⁊ vos inhonoraſtis me. ℟. In proximo eſt tribulatio mea dñe, ⁊ non eſt qui adiuuet: vt fodiant manus meas ⁊ pedes meos, libera me de ore leonis, Ut enarrē nomen tuum fratribꝰ meis. ℣. Erue a framea deꝰ animā meam: ⁊ de manu canis vnicam meam. Ut. In. ℣. Intēde aie mee, ⁊ libera eam. ℟. Propter inimicos meos, eripe me. In lau. aña.

Vide dñe afflictionē meā: qm̄ erectus eſt inimicus meus. Ps. Miſerere. 14. Añ. In tribulatione inuocaui dñm: ⁊ exaudiuit me in latitudine. Ps. Confitemini. 33. Añ. Iudicaſti dñe cauſam anime mee, defenſor vite mee, dñe deus meus. Ps. Deus deus. 17. Aña. Popule meus, quid feci tibi, aut quid moleſtus fui, reſponde mihi? Ps. Benedicite. 44. Añ. Nunquid redditur pro bono malū, qꝛ foderunt foueā anime mee? Ps. Lauda. 41. Cap. Tu autem dñe ſabaoth. Hymnus.

Luſtra ſex, qui iā peracta, tempus implens corporis: ſe volente natus ad hoc, paſſioni deditus: agnus in cruce leuatur, immolandus ſtipite.

Hic acetū, fel, arundo: ſputa, claui, lancea: mite corpus perforatur: ſanguis vnda profluit: terra, pontus, aſtra, mundꝰ. quo lauant flumine.

Crux fidelis inter omnes: arbor vna nobilis: nulla ſilua talem profert: fronde flore germine: dulce lignum dulces clauos: dulce pondus ſuſtinet.

Flecte ramos arbor alta: tenſa laxa viſcera: ⁊ rigor lenteſcat ille, quē dedit natiuitas: vt ſuperni membra regis, miti tendas ſtipite.

Sola digna tu fuiſti, ferre ſecli precium: atq̧ portū preparare: nauta mundo naufrago: quē ſacer cruor perunxit: fuſus agni corpore.

Gloria ⁊ honor deo vſquequo. ℣. Eripe me de inimicis meis, deus meus. ℟. Et ab inſurgētibus in me, libera me. Ad Bñs añ. Quis ex vobis arguet me de peccato? ſi veritatem dico vobis: quare vos nō creditis mihi? qui ex deo eſt, verba dei audit: propterea vos non auditis: quia ex deo nō eſtis. Ad primā añ. Ego demonium nō habeo: ſed honorifico patrem meum, dicit dñs. In hac die ⁊ deinceps vſq̧ ad dñicam in albis excluſiue non dicatur ad primā ℟. Ieſu Chriſte. niſi in feſtis feſtorū ſi occurrerint: ſed vſq̧ ad cenā dñi excluſiue: qn̄ de tpe agitᷣ: ⁊ poſt capl'm immediate ſubiungatᷣ ℣. Exurge dñe adiuua nos. Ad. iij. añ. Ego gloriā meā non quero: eſt qui querat ⁊ iudicet. Cap. Tu aūt dñe. ℟. Erue a framea deus, aiam meā: Et de manu canis, vnicā meam. ℣. Salua me ex ore leonis, ⁊ a cornibꝰ vnicorniū humilitatē meā. Et de.

Erue.

Digitized by Google

Erue. ℟. De ore leonis libera me
dñe. Ad. vj. añ. Amē amē dico vo-
bis: ſi quis ſermonē meū ſeruauerit,
mortē nō guſtabit in ęternū. Cap.
Iſa. 50 Faciem meam nō auerti ab in-
crepantibus ⁊ cōſpuentibus
in me: dñs deus auxiliator meus, ⁊
ideo non ſum confuſus. ℟. De ore
leonis libera me dñe: Et a cornibus
vnicornuū humilitatē meā. ℣. Erue
a framea deus animā meā: ⁊ de ma-
nu canis vnicam meā. Et. De. ℣.
Ne perdas cum impijs. Ad. ix. añ.
Abrahā pr̃ veſter exultauit: vt vide
ret diē meū: vidit ⁊ gauiſus ē. Cap.
Hiere. 17. Confundant, qui me pſequun-
tur ⁊ nō cōfundar ego: paueāt
illi ⁊ nō paueam ego: induc ſup eos
diē afflictionis: ⁊ duplici contritio-
ne contere eos, dñe deus noſter. ℟.
Principes perſecuti ſunt me gra-
tis, ⁊ a verbis tuis formidauit cor
meum. Lętabor ego ſuper eloquia
tua. ℣. Quaſi q inuenit ſpolia mul-
ta. Lętabor. Principes. ℣. Eripe
me de inimicis meis, deus meus.
Ad veſ. cap. hym. verſ. vt in primis
veſ. Ad Mḡt añ. Tulerunt lapides
iudei vt iacerent in eum: Ieſus au-
tem abſcondit ſe, ⁊ exiuit de tēplo.
¶ Ordo hui' diei, capitulorū hym-
norum verſiculo℞ ℟ſorū ad horas,
ſeruetur quotidie vſq3 ad cenā dñi
excluſiue: quando de tempore agit.
¶ Feria ſecunda ad matuti. inuita.
Adorem' dñm, Qui nos redemit
per crucē, ⁊ dicatur quotidie vſq3
ad cenā dñi in ferialibus diebus qñ
de tpe agitur: ⁊ in fine pſal. Venite.
bis ex integro repetatur. Lectio. j.

Audite verbū dñi domus Ia- Hier. 2.
cob: ⁊ oēs cognationes do-
mus Iſrael. Hęc dicit dñs. Quid
inuenerunt patres veſtri in me ini-
quitatis: q2 elongauerūt a me, ⁊ am
bulauerunt poſt vanitatē, ⁊ vani fa-
cti ſunt: Et nō dixerūt, vbi eſt dñs q
aſcendere nos fecit de terra ęgypti:
qui traduxit nos p deſertū, per ter-
ram inhabitabilē ⁊ inuiam, per ter
ram ſitis ⁊ imaginē mortis: p terrā
in qua nō ambulauit vir nec̄ habi-
tauit homo. Et induxi vos in terrā
carmeli: vt comederetis fructū eius
⁊ bona illius. Hęc dicit do. Lecō. ij.
Et ingreſſi contaminaſtis terram
meā: ⁊ hereditatē meam poſuiſtis
in abominationē. Sacerdotes non
dixerunt, vbi eſt dñs: ⁊ tenentes le-
gem neſcierunt me: ⁊ paſtores prę-
uaricati ſunt in me, ⁊ prophetę pro
phetauerunt in Baal, ⁊ idola ſecu-
ti ſunt. Propterea adhuc iudicio
contendā vobiſcū ait dominus: ⁊
cū filijs veſtris diſceptabo. Hęc di.
Beatus Hieronymus. Lectio. iij.
Quomodo ille populus terrā ſan-
ctam ⁊ omniū rerum fertilē idola-
tria polluit atq3 violauit: ſic nos ve
rę circunciſionis accipientes ſcien-
tiam: comedimus fruct' eius. Et ſi
negligentia ſubrepſerit, cōtamina-
mus terrā dei: ⁊ hereditatē illius:
abominabilē facim'. Sacerdotes
nō dixerunt vbi eſt dñs. Poſt tāta
enim beneficia verterūt in contem-
ptū priuilegia dignitatis: vt ſacer-
dotes dñm nō quererent, vt docto-
res legis, ignorarent eū. qui alios
docere debebāt, ⁊ paſtores per ne-
gligen-

gligentiã preuaricatores fierent, ⁊
prophetę qui in populis diſputant:
nõ deo loquantur, ſed idolo, ⁊ ſua
figmenta venerentur. His autem
verbis vtendum eſt aduerſus noſtri
ordinis magiſtros: qui deuorãt ple-
bem dei velut cibum panis: ⁊ per
mala opera nõ inuocant dominuz.
Ad bñs añ. In die magno feſtiuita
tis, ſtabat Jeſus ⁊ clamabat dicẽs:
ſiqs ſitit veniat ad me, ⁊ bibat. Oro.
Sanctifica qs dñe noſtra ieiu-
nia: ⁊ cunctarũ nobis propiti⁹
indulgentiã largire culparũ: Per.
Ad. j. añ. Animę impiorũ fremebãt
aduerſum me: ⁊ grauatum eſt cor
meũ ſup eos. Ad. iij. añ. Judicaſti.
Ad. vj. añ. Popule me⁹. Ad. ix. añ.
Nunquid redditur. Predictę tres
añę quærãtur in laudi. pcedentis
dñicę: ⁊ dicant ad horas in pfeſtis
dieb⁹ vſqꝫ ad cenã dñi. Ad mgt añ.
Siquis ſitit, veniat ad me ⁊ bibat: ⁊
de vẽtre eius, fluẽt aquę viuę. Oro.
Da quęſum⁹ dñe populo tuo ſa
lutẽ mentis ⁊ corporis: vt bo-
nis operib⁹ inhęrẽdo: tua ſemp me
reatur protectione defendi: Per.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
Hiere. 2. Scito ⁊ vide qr malũ ⁊ amarũ
eſt, reliquiſſe te dñm deũ tuuz:
⁊ non eſſe timorẽ eius apud te: dicit
dñs deus exercituũ. A ſeculo con-
fregiſti iugum meũ: rupiſti vincula
mea: ⁊ dixiſti. Nõ ſeruiã. In omni
enim colle ſublimi: ⁊ ſub omni li-
gno frondoſo: tu pſternebaris me-
retrix. Ego aũt plantaui te vineam
electam: oẽ ſemẽ verũ. Quomodo
ergo conuerſa es mihi in prauum:
vinea aliena? Si laueris te nitro: ⁊
multiplicaueris tibi herbã borith:
maculata es in iniquitate tua coraz
me, dicit dñs deus. Hęc di. Lcõ. ij.
Quomodo dicis non ſum polluta:
poſt Baalim non ambulaui? Vide
vias tuas in conualle: ſcito quid fe-
ceris. Curſor leuis explicans vias
ſuas. Onager aſſuet⁹ in ſolitudine:
in deſiderio animę ſuę, attraxit ven
tum amoris ſui. Nullus auertet eã.
Oẽs qui quęrunt eam nõ deficiẽt: in
menſtruis ei⁹ inuenient eã. Prohi-
be pedem tuũ a nuditate: ⁊ guttur
tuũ a ſiti. Et dixiſti. Deſperaui: ne-
quaqꝫ faciaz. Adamaui quippe alie
nos: ⁊ poſt eos ambulabo. Hęc di.
Beatus Hieronymus. Lectio. iij.
Quaſi ad meretricẽ loquit Iſrael;
qꝫ coniugalia fędera ruperit, ⁊ dixe
rit nõ ſeruiam, ſubauditur dño vel
marito: ſed in omni colle ſublimi ⁊
ſub omni ligno frondoſo proſtrata
fuerit idolatrię. Amęna enim ſem-
per ⁊ excelſa loca: idolis dedicant.
Poteſt hoc ⁊ ad eũ dici, qui ab ini-
tio chriſtianus, ⁊ ex parte ſacris lite-
ris eruditus, poſtea deſiderio ſecu-
laris literaturę, quę ſignificat in col
libus, ⁊ amęnę eloquentię, aut in
frondoſis monſtrat arboribus, pro
ſternat ſe demonibus: q ſub occaſio
ne eruditionis ⁊ ſublimis ſcientię
polluunt credentiũ animas, ⁊ diua-
ricari faciũt pedes ſuos omni tran-
ſeunti. Ad Bñs añ. Tempus meũ
nondum aduenit: tempus autẽ ve-
ſtrum, ſemper eſt paratũ. Oratio.
Noſtra tibi quęſumus dñe ſint
accepta ieiunia: quę nos ⁊ ex-
piando

Digitized by Google

plando gr̄a tua dignos efficiant, ⁊ ad remedia pducant eterna: Per.
Ad ma. ſr̄ an̄. Uos aſcendite ad diē feſtū hunc: ego nō aſcendā: quia tēpus meuȝ nondum aduenit. Oro.

D A nobis q̄s dn̄e perſeuerantē in tua voluntate famulatū: vt in dieb⁹ noſtris, ⁊ merito, ⁊ numero populus tibi ſeruiēs augeat: Per.
Feria quarta. Lectio prima.

Hiere. 3. C Onuertimini filij reuertētes: dicit dn̄s: quia ego vir veſter: Et aſſumā vos: vnum de ciuitate: ⁊ duos de cognatione: ⁊ introducam vos in ſion. Et dabo vobis paſtores iuxta cor meū: ⁊ paſcent vos ſciētia ⁊ doctrina. Cūq̄ multiplicati fueritis ⁊ creueritis in terra in diebus illis ait dn̄s: nō dicēt vltra arca teſtamenti dn̄i, neq̄ aſcendet ſuper cor, neq̄ recordabunt illi⁹, nec viſitabitur, nec fiet vltra. In tpe illo vocabunt Jeruſalē ſoliū dn̄i: ⁊ cōgregabunt ad eā oēs gentes in noīe dn̄i in Jeruſalē: ⁊ non ambulabūt poſt prauitatē cordis ſui peſſimi. Lcō. ij.

I n diebus illis ibis domus iuda ad domū Iſrael: ⁊ veniēt ſimul de terra aquilonis ad terram quam dedi patribus veſtris. Ego autem dixi: Quomodo ponā te in filios ⁊ retribuam tibi terrā deſiderabilē hereditatem preclaram exercituuȝ gentium? Et dixi. Patrē vocabis me: ⁊ poſt me ingredi nō ceſſabis. Sed quomodo ſi cōtemnat mulier amatorem ſuum: ſic contempſit me domus Iſrael dicit dn̄s. Uox in vijs audita eſt: ploratus ⁊ vlulatus filiorum Iſrael: quoniam iniquā fecerunt viā ſuā: obliti ſunt dn̄i dei ſui.
Beatus Hieronymus. Lectio. iij.

Q uod dicitur conuertimini ad me filij reuertentes: iudei impletū putant poſt reuerſionem ex babylone ſub Cyro rege perſarum: etiā ſi nō omnes reuerſi ſunt. Sed melius in aduentu Chriſti: qn̄ reliquie ſalue facte ſunt, dicente ⁊ exponente apoſtolo, Niſi dn̄s ſabaoth reliquiſſet nobis ſemē, quaſi ſodoma eſſemus: ⁊ ſimiles Gomorre fuiſſemus. Tūc introducti ſunt in ſion, de qua ſcriptum eſt. (Glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei): ⁊ dati ſunt patres iuxta cor eius (apoſtoli ⁊ apoſtolici viri) ⁊ pauerunt credentiū multitudinē non in iudaicis ceremonijs, ſed in ſciētia chriſti: Et in toto orbe predicatione euāgelij ſeminata, nequaq̄ in arca dn̄i que cuſtos fuit legis moſaice, habebūt fiduciā: ſed ipſi erunt templū dei. Nec iuxta errātes nazareos abolitis ſacrificijs inſeruient: ſed ſpiritualeȝ cultum ſectabuntur.
Ad Bn̄s añ. Oues mee vocē meā audiūt: ⁊ ego dn̄s agnoſco eas. Oro.

S Anctificato hoc ieiunio deus: tuorū corda fideliū miſerator illuſtra: ⁊ quib⁹ deuotionis preſtas affectum: prebe ſupplicantibus, piū benignus auditum. Per dominū.
Ad ma. ſr̄ an. Multa bona opera operatus ſum in vobis, propter qd̄ opus vultis me occidere? Oratio.

A Deſto ſupplicationibus noſtris omnipotēs deus: ⁊ quibus fiduciam ſperande pietatis indulges: conſuete miſericordie tribue benignus effectum: Per do.

Feria

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Hiere. 4. ET erit in die illa, dicit domin⁹. Peribit cor regis, ⁊ cor principum: ⁊ obſtupeſcent ſacerdotes, ⁊ prophetę conſternabunt. Et dixi, Heu heu heu dñe deus, ergone decepiſti populū iſtum, ⁊ Jeruſalē dicēs, Pax erit vobis: ⁊ ecce puenit gladius vſq3 ad animā? In tēpore illo dicet populo huic, ⁊ Jeruſalē, Uent⁹ vrens in vijs que ſunt in deſerto: vię filię populi mei, non ad ventilādum, ⁊ ad purgandū. Spūs plenus ex his veniet mihi: ⁊ nunc ego loquar iudicia mea cū eis. Lcō. ij.

Ecce, quaſi nubes aſcēdet, ⁊ quaſi tempeſtas currus ei⁹. Velociores aquilis equi illius. Uę nobis, qm̄ vaſtati ſumus. Laua a malitia cor tuum Jeruſalē: vt ſalua fias. Uſquequo morabunt in te cogitationes noxię? Uox enim annunciātis a Dan, ⁊ notum facientis idolū de monte Ephraim. Dicite gentibus, Ecce auditū eſt in Jeruſalem cuſtodes venire de terra longinqua: ⁊ dare ſuper ciuitates iuda vocē ſuam. Quaſi cuſtodes agrorū facti ſunt ſuper eam in gyro: q2 me ad iracundiam prouocauit, dicit dominus.

Beatus Jeronymus. Lectio iij.

Uaſtante prędone eccleſiā dñi, ⁊ ira cōtra nos dñi permanente: omne auxiliū inutile erit. Peribit cor regis: cuius cor debet eſſe in manu dei, ⁊ cor principū qui putabantur eſſe ſapientes. Stultam enim fecit deus ſapientiā mundi: q2 per illam nō cognouerunt deū. Jpſi quoq3 ſacerdotes qui legē dñi docere deberent: ⁊ ſubiectos ſibi populos a leonis furore defendere: quodā ſtupore infatuati, vertentur in amentiam. Turbatur aūt ex hoc propheta, ⁊ in ſe deum putat eſſe mentitū: nec intelligit quę ſupra bona nunciata ſunt, multa poſt tēpora repromiſſa: hoc aūt vicino futurū tempore. Juxtā qđ ⁊ apoſtolus loquitur. Nunquid repulit de⁹ populū ſuū? Abſit. Peruenit autē vſq3 ad aīam gladius: quando nihil vitale in aīa reſeruatur. Simulq3 ⁊ hoc oſtēdit, ꝙ niſi gladius pręceſſerit: q deſecet ⁊ purget animę vitia: pax ⁊ promiſſio non ſequat. Ad Bñs aīā. Quid moleſti eſtis huic mulieri? opus enim bonū operata eſt in me. Orō.

Preſta q̄s oīps deus: vt dignitas cōditionis humanę p immoderantiā ſauciata: medicinalis parſimonię ſtudio reformet. Per. Ad Mgt aīā. Mittens hęc mulier in corpus meum hoc vnguentum, ad ſepeliendum me fecit. Oratio.

Eſto quęſumus dñe propitius plebi tuę: vt quę tibi non placent reſpuēs: tuorū potius repleat delectationibus mandatorū. Per.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Hiere. 9. Quis dabit capiti meo aquā, ⁊ oculis meis fontē lachrymarum: ⁊ plorabo die ac nocte interfectos filię populi mei? Quis dabit me in ſolitudinē, diuerſorium viatorum: ⁊ derelinquā populū meū: ⁊ recedā ab eis? Quia oēs adulteri ſunt cętus pręuaricatorū: extenderunt linguā ſuā, quaſi arcū mendacij: ⁊ non veritatis. Cōfortati ſunt in

in terra: q2 de malo ad malũ egreſſi ſũt: ⁊ me nõ cognouerũt, dicit dñs.
Beatus Hieronymus. Lectio.ij.
Si totus (inquit) vertar in fletum, ⁊ nequaq̃ guttę ſint lachrymarũ, ſed abundãtia fluminis: tñ interfectos filię populi mei digne flere nõ potero. Tanta enim ſunt mala: vt omnẽ dolorez, ſua vincant magnitudine. Hoc aũt tam ex prophetę, q̃ ex dñi perſona intelligi poteſt. Quis dabit me in ſolitudine: diuerſoriũ viatorum? Melius (inquit) eſt habitare in extrema ſolitudine: q̃ inter tãta hominum ſcelera cõmorari. Unde ⁊ ſaluator in euangelio loquebatur. Uſq3 quo ſuſtinebo vos? Et in alio loco ſcriptũ eſt. In tẽpore illo q intelligit, ſedebit, ⁊ tacebit: quoniam tempus peſſimũ eſt. Lco.iij.
Omnes (inquit) adulteri ſunt. De malo enim ad malũ tranſeunt peccatores: quando idolũ mutant idolo: ⁊ de peccatis ad peccata tranſcẽdunt. Uel certe de obſidionis malo: tranſeunt ad captiuitatez. Et de ſanctis quidẽ, dicitur. Ibunt de virtute in virtutẽ. De peccatoribus vero, De malo in malum egreſſi ſunt. Cauſaq̃ oium miſeriarũ, q nõ cognouerunt dñm, cętuſq̃ ſit preuaricantium, ⁊ armantiũ linguam ſuaz (inſtar extenti arc⁹) in blaſphemiã: confortatiq3 ſunt in terra, vt mereãtur audire: Terra es, ⁊ in terrã ibis.
Ad Bñs an. Appropinquabat aũt dies feſtus: ⁊ quęrebant principes ſacerdotum, quõ Jeſum interficerent, ſed timebãt plebẽ. Oro.
Ordibus noſtris quęſumus dñe auxilium gratię tuę benignus infunde: vt pctã noſtra caſtigatione voluntaria cohibentes: temporaliter poti⁹ maceremur, q̃ ſupplicijs deputemur ęternis: Per do.
Ad Mgt an. Principes ſacerdotũ cõſiliũ fecerũt vt Jeſuz occiderent: dicebant autẽ, nõ in die feſto: ne forte tumultus fieret in populo. Oro.
Conceda q̃s oñs deus: vt qui protectionis tuę gratiã quęrimus: liberati a malis omnib⁹, ſecura tibi mẽte ſeruiamus: Per do.
¶ Sabbato. Lectio prima.
Tu autez dñe demonſtraſti mihi ⁊ cognoui: tu oſtendiſti mihi ſtudia eoruz. Et ego quaſi agnus manſuetus qui portaſ ad victimã: ⁊ nõ cognoui q2 ſuper me cogitauerunt conſilia, dicentes. Mittamus lignuz in panem eius: ⁊ eradamus eum de terra viuentium: ⁊ nomen eius non memoretur amplius. Tu autem dñe ſabaoth, qui iudicas iuſte: ⁊ probas renes ⁊ corda: videam vltionem tuam ex eis. Tibi enim reuelaui cauſam meam. Hęc dicit. Hier. 11.
Beatus Hieronymus. Lectio.ij.
Omnium eccleſiarũ iſte eſt cõſenſus, vt ſub pſona Hieremię a Chriſto premiſſa dici intelligantur, q̃ ei pater monſtrauerit quomodo eum oporteat loqui: ⁊ oſtenderit illi ſtudia iudęorũ: ⁊ ipſe quaſi agnus ductus ad victimam, nõ aperuerit os ſuũ, ⁊ nõ cognouerit (ſubaudiſ peccatũ) iuxta illud q̃d ab apoſtolo dicitur. Qui cũ non cognouiſſet pctm: pro nobis peccatũ factus eſt. Et dixerũt. Mittamus lignũ in panem eius:

eius: crucẽ videlicet in corp⁹ ſalua-
toris. Ipſe eſt enim q ait: Ego ſum
panis, qui de cęlo deſcẽdi. Lcõ. iij.
Et eradicemus eũ de terra viuen-
tium. Hoc enim ſcelus animo cogi
tauerunt, vt nomẽ eius delerent in
perpetuum. Sed econtrario iuxta
aſſumpti corporis ſacramentum lo
quitur filius ad patrẽ: ⁊ imprecatur
iudiciũ eius dum laudat iuſtitiaʒ: ⁊
inſpectoreʒ renis ⁊ cordis inuocat
deũ, vt ipſe reddat populo qđ me-
retur. Et dicit. Uideam vltionẽ tuã
ex eis: eorũ videlicet qui in ſcelere
perſeuerant: ⁊ nõ eoruʒ qui vertu-
tur ad pęnitẽtiam. De illis ait in cru
ce: Pater ignoſce illis. Quod enim
faciunt: neſciunt. Reuelatq; patri
⁊ aperit cauſam ſuam: q2 nullo ſuo
merito, ſed ſcelere populi crucifi-
xus eſt, dicẽs. Ecce venit princeps
mundi huius: ⁊ inuenit in me nihil.
Ad Bñdictus añ. Deſiderio deſi-
deraui, hoc paſcha manducare vo
biſcum antequã patiar. Oratio.
PRoficiat queſum⁹ dñe plebs
tibi dicata pię deuotionis affe-
ctu: vt ſacris actionib⁹ erudita, quã
to maieſtati tuę ſit gratior: tãto do-
nis potioribus augeatur: Per do.
¶ Dñica in ramis palmarum, ſab
bato pręcedenti ad veſ. ℞. Circũde
derũt. Ad Magt añ. Clarifica me
pr̃ apud temetipſum, claritate quaʒ
habui priuſq̃ mundus fieret. Orõ.
OMnipotẽs ſempiter-
ne de⁹, q humano ge-
neri ad imitãdum hu
militatis exemplũ, ſal
uatorẽ noſtruʒ carnẽ
ſumere, ⁊ crucẽ ſubire feciſti: conce
de propitius: vt ⁊ patientię ipſius
habere documenta, ⁊ reſurrectio-
nis conſortia mereamur: Per eun.
Ad mat. inui. Ipſi vero nõ cogno-
uerunt vias meas. Quib⁹ iuraui in
ira mea, ſi introibũt in requiẽ meã.
Dicto vltimo verſu pſal. Uenite.
vſq; Hi errant corde. inuita. bis ex
integro repetatur. Alię in noctur-
nis in pręcedenti dñica. Lectio. j.
IUſtus quidẽ tu es dñe: ſi diſpu-
tem tecuʒ. Ueruntamen iuſta
loquar ad te. Quare via impiorum
proſperatur: bene eſt omnibus qui
pręuaricant ⁊ inique agunt? Plan
taſti eos: ⁊ radicem miſerunt: profi-
ciunt ⁊ faciũt fructũ. Prope es tu
ori eorũ: ⁊ longe a renibus eorũ. Et
tu dñe noſti me, iudicaſti me: ⁊ pro-
baſti cor meũ tecũ. Congrega eos
quaſi gregẽ ad victimã: ⁊ ſanctifica
eos in die occiſionis. Hęc dicit. ℞.
In die qua inuocaui te dñe, dixiſti
noli timere, tu iudicaſti cauſaʒ meã
⁊ liberaſti me Deus meus. ℣. In
die tribulatiõis meę clamaui ad te,
quia exaudiſti me. Deus. Lcõ. ij.
USquequo lugebit terra: ⁊ her-
ba omnis regionis ſiccabit:
Propter malitiã inhabitãtiũ in ea
conſumptum eſt animal ⁊ volucre:
qm̃ dixerunt, Non videbit nouiſſi-
ma noſtra. Si cũ peditibus currẽs
laboraſti: quõ poteris contendere
cum equis? Cum autẽ in terra pa-
cis ſecura nõ fueris: qd facies in ſu-
perbia iordanis? Nam ⁊ frẽs tui ⁊
domus patris tui etiã ipſi pugnaue-
rũt aduerſus te: ⁊ clamauerũt poſt
te,

bia

te plena voce. Ne credas eis: cum locuti fuerint tibi bona. Hec di. ℟. Frēs mei elongauerūt a me, ⁊ noti mei, Quaſi alieni receſſerūt a me. ℣. Dereliquerūt me proximi mei, ⁊ qui me nouerūt. Quaſi. Lcō. iij.

REliqui domū meā: dimiſi hereditatem meā: dedi electam animam meam, in manus inimicorum ei⁹. Facta eſt mihi hereditas mea, quaſi leo in ſilua: dedit cōtra me vocem. Ideo odiui eaꝫ. Nunqd auis diſcolor: hereditas mea mihi? Nunquid auis tincta per totuꝫ? Venite cōgregamini oēs beſtię terrę: properate ad deuorandum. Paſtores multi demoliti ſunt vineā meā: conculcauerunt parteꝫ meā: dederunt portionē meā deſiderabilē, in deſertum ſolitudinis. Poſuerunt eaꝫ in diſſipationē: luxitq ſuper me. Hec di. ℟. Attēde dn̄e ad me, ⁊ audi voceꝫ aduerſariorū meorū. Nunquid redditr pro bono malū: q2 foderunt foueam aię meę? ℣. Recordare q ſteterim in conſpectu tuo, vt loquerer p eis bonū, ⁊ auerterē indignationē tuaꝫ ab eis. Nunquid. Atten. Athanaſi⁹ in ſerm. de paſſio. L. iiij.

SI cauſam diſcam⁹ ⁊ quāobrē paſſus fuerit vnigenitus dei filius, cōſideremus: non iam erubeſcemus, ſed mirabimur bonitateꝫ, humanitatēq eius: ⁊ gloriabimur nos quoq queādmodū Paulus in cruce. Non enim dn̄s ipſe propter ſeipſuꝫ: ſed nos in illo patiebamur. Nam hominum pctī ingens erat: ⁊ hoc malū totū occupauerat orbē. Quum autē ⁊ antea maximū eſſet: ac paulatim deinde creuiſſet: intolerabile factum eſt hoſtibus. Nam ⁊ mors, in oēs ⁊ in oibus inualuit regnando. Dn̄s aūt noſter immortalis ⁊ incorruptibilis eſt: ⁊ quemadmoduꝫ immortalis ⁊ incorruptibilis eſt: ita bon⁹ quoq ⁊ humanus. Nā boni patris bon⁹ eſt ſermo: eoque nō diſſimulauit perire quod factū erat: neq ſuſtinuit: vt eoruꝫ quę ipſe condiderat alius fieret dn̄s. ℟. Concluſit vias meas inimicus, inſidiator fact⁹ eſt mihi ſicut leo in abſcondito, repleuit ⁊ inebriauit me amaritudine: deduxerunt in lacum mortis vitā meā, ⁊ poſuerunt lapidem contra me. Vide dn̄e iniquitates illorum: ⁊ iudica cauſam animę meę defenſor vitę meę. ℣. Factus ſum in deriſuꝫ omnī populo, cāticū eorū tota die. Vide dn̄e. Lcō. vj.

VErum quum aſpiceret ad malitiam intolerabilē: humanuꝫ genus nō ſatis erat idoneum ad reſiſtenduꝫ morti: neq poterat pęnā pro peccatis diſſoluere. Superabat enim oēm pęnā malitię magnitudo. Rurſus quū reſpiceret ⁊ patris bonitatē, ⁊ ſuā potentiā ac virtutem (Chriſtus enim dei virtus ⁊ dei ſapientia) cōmotus eſt humanitate: ⁊ miſeratus infirmitatem noſtrā, hanc induit. Ipſe enim (vt ait) propheta, infirmitates nr̄as portauit, morboſq geſtauit: ac miſeratus noſtrā mortalitatē, induit illaꝫ. Ait enim Paulus. Humiliauit ſemetipſuꝫ vſq ad mortē mortē aūt crucis. ℟. Saluū me fac deus: qm̄ intrauerunt aquę vſq ad animā meam: ne auer-

Digitized by Google

auertas faciē tuā a me: qm̄ tribulor
exaudi me: Deus meus. ℣. Intēde
animę meę, ⁊ libera eā. De⁹. L. vj.

C Eterum videns ⁊ illud: nos
non poſſe perſoluere: pęnas
has in ſe recepit ipſe. (Nam Chri-
ſtus fact⁹ eſt pro nobis maledictio)
⁊ ita tandem humana indutus ami
ctuſq̧ carne, p ſeipſuz nos adduxit
ad patrē: vt ipſe patiēs, eū qui vere
patiebatur redderet innocuum: ac
parua magnis permutaret. Deſcē-
dit enim vt nobis aſcenſum para-
ret: expertus eſt natiuitatem vt nos
per eam patri innaſcibili reconcilia
remur. Infirmatus eſt ꝓpter nos,
vt nos erigeremur robore: vtq̧ di-
camus more Pauli, omnia poſſuz
in eo q me corroborat Ieſu Chri-
ſto. ℟. Noli eſſe mihi dñe alienus,
parce mihi in die mala, confundant
omnes qui me perſequuntur: ⁊ non
confundar ego. ℣. Confundantur
oēs inimici mei, ⁊ qui quęrunt ani-
mam meā, vt auferant eā. Et. Noli.

Secundum Mattheum. Lcō. vij.

Ca. 21. IN illo tēpore. Cum
appropinquaſſet Ie
ſus Hieroſolymis ⁊
veniſſet Betphage
ad montem oliueti:
tunc miſit duos diſcipulos dicens
eis. Ite in caſtellum quod contra
vos eſt: ⁊ ſtatim inuenietis aſinam
alligatam, ⁊ pullū cum ea. Soluite,
⁊ adducite mihi. Et reliqua.

Homilia beati Ioannis epiſcopi.

F Requenter quidē Ieſus venit in
Ieruſalez: ſicut Ioannes teſtatur:
nunq̄ tn̄ ſibi adhibuit miniſteria iu
mentorū, nec ramorū circa ſe viren
tia cōſtituit ornamenta, nec ad ter-
ribilē laudē ſuę diuinitatis animos
populi excitauit: niſi modo, quādo
vt pateref aſcendit. Ideo ergo cuz
tanta gloria eſt ingreſſus: vt ampli⁹
eorū aduerſus ſe excitaret inuidiā:
q2 iam tempus paſſionis eius inſta-
bat, ⁊ nō mors eum vrgebat: ſed ip-
ſe magis aduerſus ſe compellebat
mortē. Quoties enim de manibus
ſacerdotū elapſus euaſit, cum eſſet
inuiſibilis factus? Quando iudęi
Chriſtū voluerunt occidere: tange
re eum nō potuerunt. Quando au-
tem ipſe ſecutus eſt mortē: parcere
ei iudęi nō potuerunt. ℟. Dñs me
cū eſt tanq̄ bellator fortis: ꝓpterea
perſecuti ſunt me: ⁊ intelligere non
potuerūt: dñe probans renes ⁊ cor-
da: Tibi reuelaui cauſaz meam. ℣.
Vidiſti dñe iniq̄tates eo⁊ aduerſuz
me: iudica iudiciū meū. Ti. L. viij.

E Rgo ſi Chriſtus eos prouo-
cauit: forte ne, de morte ſua fe-
cit eos innoxios? Abſit. Excitauit
eos: non vt facerent qđ ante nolue-
rant: ſed vt poſſent facere, qđ prius
volebant. Facultas eis data eſt: non
mutata voluntas. Aſina et pullus
ei⁹: iudęi ſunt ⁊ gētes. Iudea enim
ſm̄ deū mater eſt gentiū. Sic enim
dicit ad eam deus: per Iſaiaz pro-
phetā. Et conſtituā principes tuos
ſicut antea: ⁊ conſiliarios tuos, ſicut
ab initio. Et tunc vocaberis ciuitas
iuſtitię: ⁊ mater ciuitatū, ideſt eccle-
ſiarū, fidelis ſion. Propter quaſdā
tales ſimilitudines, animalibus his
aſſimilati ſunt homines: deum vel

dei

dei filium non cognoſcẽtes. ℞. Di-
xerunt impij apud ſe nõ recte cogi-
tantes: circũueniamus iuſtum: qm̃
contrarius eſt operib⁹ noſtris: pro-
mittit ſe ſcientiã dei habere: filium
dei ſe nominat: ⁊ gloꝛiatur patrẽ ſe
habere deũ: videamus ſi ſermones
illius veri ſunt. Et ſi eſt verus filius
dei, liberet illũ de manibus noſtris:
Moꝛte turpiſſima cõdẽnemus eũ.
℣. Tanquã nugaces eſtimati ſumus
ab illo: ⁊ abſtinet ſe a vijs nr̃is tanq̃
ab immũditijs, ⁊ pꝛęfert nouiſſima
iuſtoꝛum. Moꝛte tur. Lectio.ix.

Eſt enim animal hoc immun-
dum, ⁊ pꝛę cęteris pene iumẽ-
tis magis irrationabile, ⁊ ſtultũ, ⁊
infirmũ, ⁊ ignobile, ⁊ oneriferũ ma
gis. Sic fuerunt ⁊ hoĩes ante Chri
ſti aduentũ idolatrę: paſſionibus di
uerſis immundi, ⁊ irrationabiles,
verbi ratione carentes, quantũ ad
deum ſtulti. At vbi Chꝛiſtus ſuper
eos aſcendit, ⁊ induxit in templũ,
leuati per baptiſmum: facti ſunt de
immũdis animalibus hoĩes ſancti.
Percepta enim verbi ratione: ſa-
pientia dei facti ſunt rationabiles ⁊
pꝛudentes: ⁊ inuenta eſt irrationa-
bilitas eoꝛũ, eſſe ſimplicitas, ⁊ ſtulti
tia eoꝛũ mãſuetudo. ℞. Circũdede
runt me viri mẽdaces, ſine cauſa fla
gellis cęciderũt me. Sed tu dñe de-
fenſoꝛ vindica me. ℣. Qm̃ tribula-
tio pꝛoxima eſt, ⁊ non eſt qui adiu-
uet. Sed tu dñe. Circũdederũt. ℣.
Intende animę meę. In laud. añ.

Dominus de⁹ auxiliatoꝛ meus,
⁊ ideo non ſum confuſus. ps.
Miſerere. 14. Añ. Circumdantes
circũdederũt me: ⁊ in nomine dñi
vindicaboꝛ in eis. ps. Confitemi-
ni. 33. Añ. Judica cauſã meã, de-
fende me: quia potens es dñe. ps.
Deus deus. 17. Añ. Cũ angelis ⁊
pueris, fideles inueniamur triũpha
toꝛi moꝛtis clamãtes: hoſanna i ex-
celſis. ps. Bñdicite. 44. Añ. Con-
fundãtur q̃ me perſequũtur, ⁊ non
cõfundar ego, dñe deus meus. ps.
Laud. 41. Ad Bñs añ. Turba mul
ta que ↄuenerat ad diẽ feſtũ, clama-
bat dño: bñdictus q̃ venit in nomi-
ne dñi, hoſanna i excelſis. Ad.j.añ.
Hoſanna filio dauid, bñdict⁹ qui ve
nit in noĩe dñi. Ad.iij. Añ. Pueri
hebręoꝛũ veſtimenta pꝛoſternebãt
in via, ⁊ clamabãt dicẽtes: hoſanna
filio Dauid, benedictus qui venit
in nomine dñi. ℞. Erue. Ad.vj.añ.
Pueri hebręoꝛũ tollentes ramos
oliuarũ, obuiauerũt dño, claman-
tes ⁊ dicentes: hoſanna in excelſis.
℞. De oꝛe. Ad.ix.añ. Occurrunt
turbę cũ floꝛibus ⁊ palmis, redẽpto
ri ⁊ victoꝛi triumphãti digna dant
obſequia: filiũ dei oꝛe gentes pꝛędi-
cãt: ⁊ in laudẽ Chꝛiſti, voces tonãt
p nubila, hoſanna. ℞. Pꝛincipes.
Ad Mgt añ. Ceperunt oẽs turbę
deſcendentiũ gaudentes, laudare
deum voce magna ſuper omnibus
quas viderãt virtutibus dicentes:
bñdictus qui venit rex in nomine
dñi, pax in cęlo, ⁊ gloꝛia in excelſis.

Feria ſecunda. Lectio pꝛima.

Dixerũt impij iudęi ad inuicẽ. Hier.
Venite ⁊ cogitemus contra 18.
Jeremiã cogitationes. Non enim
peribit lex a ſacerdote: neq̃ cõſiliũ
a ſa-

a ſapiente : nec ſermo a pꝛopheta. Venite ⁊ percutiamus euꝫ lingua: ⁊ nō attendamus ad vniuerſos ſermones ei⁹. Attēde dñe ad me: ⁊ audi vocē aduerſarioꝝ meoꝝ. Numquid reddit͛ pꝛo bono malum: qꝛ fo derūt foueā anime mee? Recoꝛdare ꝙ ſteterim in conſpectu tuo vt loquerer pꝛo eis bonū: ⁊ auerterē indignationē tuam ab eis. Hec dicit.

Athanaſi⁹ in ſermo. de paſſio. L. ij.

Reruatoꝛ noſter dñs Jeſus Chꝛiſtus, hanc ob cauſam circa moꝛtis tēpus angi cepit ⁊ cōtriſtari: depꝛecans, vt poculū hoc trāſiret: clamabatqꝫ, ſpiritus pꝛomptus, caro autē infirma: vt aduerſari⁹ noſter velut hominē aggreſſus, diuinā experiretur potentiaꝫ. His itaqꝫ rebus illectus miſer, deluſus eſt: ⁊ adoꝛtus eſt dñm. Mox cōſpiciens foꝛtitudinē expauit: Rurſus cōſiderans coꝛpoꝛis imbecillitatē: recipit audaciam. Jamqꝫ videre licebat diabolū, cuꝫ toto exercitu, cuꝫ pꝛincipatibus ac poteſtatibus ſuis fugientem: dñm aūt, humanis armis perſequentem phalangam diabolicaꝫ. Nec enim interceſſit multum interualli: quin cunctis ſpoliarit hoſtem. Lcō. iij.

Ubi iam ille pudefactus aduerſus dñm mouebat oīa: iudeos quidem: vt conſpirarent, Pilatū aūt, vt condemnaret: milites vt illi illuderent. Verum ignoꝛabat: ꝙ hec quoqꝫ faceret in ſuū ipſius malū. Ceca enim eſt malitia, ⁊ impꝛouida puerſitas, neſciebat quod man⁹ aduerſus ſeſe acueret. Queadmodū enim ſi quis ſerpentē appꝛehēdat manu, dumqꝫ conatur in alterum pꝛoijcere: pꝛoꝛſus ipſe moꝛdeatur: aut ſi quis ignē manu tenens: dum vult hoſtem ledere, non intelligat quod ipſe pꝛoꝛſus exuritur: ſic malitia militat aduerſus eos qui ipſa vtuntur: magiſque ledit eos a quibus habetur, ꝙ eos in quos intenditur. In lau. añ.

FAciem meā non auerti ab increpantibus, ⁊ cōſpuentibus in me. ps. Miſerere. 14. Añ. Framea ſuſcitare aduerſus eos, qui diſpergunt gregē meū. ps. Verba. 1. Añ. Appenderunt mercedē meam triginta argenteis: quos appꝛeciatus ſum ab eis. ps. Deus deus. 17. Añ. Jnundauerunt aque ſuper caput meum: dixi, perij, inuocabo nomen tuum domine deus. Canticū. Cōfiteboꝛ. 42. Añ. Labia inſurgentiuꝫ: ⁊ cogitationes eoꝝ, vide dñe. ps. Laudate dom. 41. Ad Bñs añ. Non haberes in me poteſtatem, niſi deſuper datum tibi fuiſſet. Oꝛo.

OMnipotēs de⁹: vt qui in tot aduerſis ex noſtra infirmitate deficimus: intercedente vnigeniti filij tui paſſione reſpiremus: Per eūdē. Ad Mgt añ. Poteſtatē habeo ponēdi animam meam: ⁊ iterum ſumēdi eam. Oꝛo.

ADiuua nos de⁹ ſalutaris noſter: ⁊ ad beneficia recolenda quibus nos inſtaurare dignat⁹ es: tribue venire gaudentes: Per do.

¶ Feria tertia. Lectio pꝛima.

SEduxiſti me dñe ⁊ seduct⁹ ſuꝫ: Hie. 20.
foꝛtioꝛ me fuiſti ⁊ inualuiſti: factus ſum in deriſum, tota die, Omnes ſubſannabant me: qꝛ iam olim

loquoꝛ

loquor vociferans iniquitatē, ⁊ va-
ſtitatē clamito. Et factus eſt mihi
ſermo dn̄i in opprobrium, ⁊ in deri
ſum, tota die. Et dixi. Nō recorda-
bor eius: neq; loquar vltra in noīe
illius. Et fact⁹ eſt in corde meo, quaſi
ignis exęſtuans: clauſuſq; in oſſibus
meis. Et defeci, ferre non ſuſtinens.
Audiui cōtumelias multorū: ⁊ ter-
rorem in circuitu, perſequimini ⁊
perſequamur eū: ab oībus viris q
erant pacifici mei, ⁊ cuſtodiētes la-
tus meū: ſi quomodo decipiatur, ⁊
preualeamus aduerſus eum: ⁊ con
ſequamur vltionem ex eo. Dn̄s au
tem mecū eſt: quaſi bellator fortis.
Athanaſi⁹ in ſermo. de paſſio. L. ii.
Poſtq̄ ſeſe exuiſſet ad congreſſum
dn̄s, quo tropheū aduerſus diabo-
lum paratū, fieret oībus cōſpicuū:
protinus induerūt eū, queadmodū
Joannes dicit purpura, vt vero
Mattheus ⁊ Marc⁹, clamide coc-
cinea: coronāq; de ſpinis ſuper ca-
put illius, ⁊ arundinem in manum
dabant: atq; ita accedentes genua
flectebant ei. Miraculum nouum
⁊ incredibile: magneq; victorię (re
uera) documentum. Lectio tertia.
Quem enim vt hominē cōdemna-
rant: hunc morientem deinceps, vt
deū adorabant: ⁊ quē pro nihilo du
xerant (ceu vilē) hunc cōfitebanť re
gem: Et a quo vulgaria veſtimenta
abſtulerāt, huic purpurā imponūt,
⁊ quē inſcientes cōtumelijs afficie-
bant: hunc nolentes, prophetā ap-
pellabant: ⁊ quē illuſerāt verberan-
tes: huic victorię premia tribuerūt.
coccineam clamidē, ⁊ ſpinis conte-
ſtam coronā, cū arundine. Quanq̄
enim per contumeliā iſta faciebant:
tamen ignorabant q̄ etiam nolen-
tes ſpoliabantur ab eo. In lau. aī.
Vide dn̄e, ⁊ conſidera, qm̄ tri-
bulor, velociter exaudi me.
ps. Miſerere. 14. Añ. Diſcerne cau
ſam meam dn̄e, ab homine iniquo
⁊ doloſo eripe me. ps. Judica me
deus. 12. Añ. Dum tribularer, cla-
maui ad dn̄m, de ventre inferi exau
diuit me. ps. Deus deus. 16. Aña.
Dn̄e vim patior, reſponde pro me,
qr neſcio quid dicā inimicis meis.
ps. Ego dixi. 42. Añ. Dixerunt im
pij, opprimamus virū iuſtum: quo-
niam cōtrarius eſt operib⁹ noſtris.
ps. Laudate dn̄m. 41. Ad Bn̄s añ.
Nemo tollet animā meam: ſed ego
pono eam, ⁊ iterū ſumo eam. Oro.
Omnipotens ſempiterne de⁹:
da nobis ita dn̄icę paſſionis
ſacramenta peragere: vt indulgen-
tiā pcipere mereamur. Per eun.
Ad Magnif. aña. Quotidie apud
vos eram in templo docens, ⁊ non
me tenuiſtis: ⁊ ecce flagellatum du-
citis ad crucifigendum. Oratio.
Tua nos miſericordia deus: ⁊
ab omni ſubreptione vetuſta-
tis expurget: ⁊ capaces ſanctę no-
uitatis efficiat: Per dominum no.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
Cumq; cōpleſſet Jeremias, lo Hier. 20.
quens omnia quę preceperat
ei dn̄s, vt loqueretur ad vniuerſum
populum: apprehenderunt eum ſa
cerdotes, ⁊ prophetę, ⁊ omnis po-
pulus, dicentes. Morte moriatur.
Quare prophetauit in nomine dn̄i

dicens: ſicut Silo erit dom⁹ hęc, ⁊
vrbs iſta deſolabitur, eo ꝙ nō ſit ha
bitator? Et cōgregatus eſt oīs po-
pulus aduerſum Jeremiam: in do
mum dñi. Et audierūt principes iu
da oīa verba hęc: ⁊ aſcenderunt de
domo regis in domū dñi, ⁊ ſederūt
in introitu portę domus dñi nouę.
Et locuti ſunt ſacerdotes ⁊ pphetę,
ad principes ⁊ ad oēm populū: dicē
tes. Judiciū mortis eſt viro huic: q2
prophetauit aduerſus ciuitatē iſtā
ſicut audiſtis auribus veſtris. Hęc.

Athanaſi⁹ in ſer. de paſſio. dñi L. ij.

Cum omnia iā circa paſſionē dñi
ſic eſſent facta: venit feſtinās ad locū
vbi erat illi conſcendenda crux, vt
chirographū quod erat aduerſus
nos ab hoſtibus abreptū affigeret
cruci: ac ſpoliatos principatus po-
teſtateſqꝫ cōfidenter traduceret li-
gno, triumphū agens aduerſus il-
las, oſtēdens ex ore leonis reuulſū
hominē, mox proprio ſanguine ri
gans purganſqꝫ terrā. Hoc autē fa-
cturus exuebat veſtimenta. Opor-
tebat enim eū qui reduceret hoiem
in paradiſū: exueret tunicas quas
acceperat Adam, cum e paradiſo
eijceret. Poſtq̄ enim peccauerat:
reſtabat vt ēt moreret. Acceperat
aūt tunicas pelliceas ex animātib⁹
mortuis factas: ſignū mortificatio-
nis q̄ illi per pctm̄ acceſſerat. L. iij.

Uerum dominus, qui omnia no-
ſtra propter nos in ſe recepit, in-
duit hęc, vt exueret: proqꝫ his nos
indueret vitam ⁊ immortalitatem.
Induit aūt cum ijs etiā tunicā quę
fuit deſuper conteſtilis per totum,
quo vel hinc credere poſſint iudęi
quis eſſet, ⁊ vnde eſſet, qui hęc in-
duit: ꝙ verbū erat non a terra ſed e
cęlis veniens, quodqꝫ nō diuiſibile
ſed indiuiſibile verbum eſt patris,
quodqꝫ fact⁹ homo habuit corp⁹ ex
virgine ſola contextū ſpūs gratia.
Unde milites cętera qdē veſtimen-
ta partiti ſunt. Poterāt enim diui-
di, ⁊ diuidunt in partes quatuor: eo
ꝙ pro pctis mūdi quadrifariā diui-
ſi ad exortū occaſum ſeptentrionē
ac meridiē geſtabat illa. In lau. añ.

Libera me de ſanguinibus de⁹
deus meus: ⁊ exaltabit lingua
mea iuſtitiā tuā. ps. Miſerere. 14.
Añ. Cōtumelias ⁊ terrores paſſus
ſum ab eis: ⁊ dñs mecū eſt tanq̄ bel
lator fortis. ps. Te decet. 17. Añ.
Ipſi vero in vanū quęſierunt aīam
meam, introibūt in inferiora terrę.
ps. Deus deus. 17. Añ. Oēs inimi
ci mei audierunt malū meum dñe:
lętati ſunt quoniā tu feciſti. Canti.
Exultauit. 42. Añ. Alliga dñe ī vin
culis nationes gentiū, ⁊ reges earū
in cōpedibus. ps. Laudate do. 41.
Ad Bñs añ. Simō dormis: nō po-
tuiſti vna hora vigilare mecū? Oro.

Preſta q̄s ops de⁹: vt qui nr̄is
exceſſibus inceſſanter affligi-
mur: per vnigeniti tui paſſionē libe-
remur: Qui tecum. Ad veſ. non di-
cantur preces, nec fiat proſtratio,
nec aliqua memoria. Ad Mḡt añ.
Tanto tpe vobiſcū erā docēs in tē-
plo, ⁊ nō me tenuiſtis, ⁊ mō flagel-
latū ducitis ad crucifigendū? Oro.

Reſpice quęſumus dñe ſup hāc
familiā tuam: pro qua dñs no-
ſter

ſter Jeſus Chriſtus non dubitauit manibus tradi nocentiuꝫ: ⁊ crucis ſubire tormentum. Qui tecum. Comple. ſolito more abſq; proſtratione dicat, ⁊ bñdictio poſt compl. detur. In duob⁹ vero dieb⁹ ſequētibus nō detur bño. Añ. de btā virg: hac die ⁊ duob⁹ ſequētib⁹ nō dicat.

¶ Feria. v. in cęna dñi ⁊ duobus ſequentibus ad matuti. non dicatur Dñe labia. nec Deus in adiutoriū. neq; inuitato. neque hym. ſed dicto Pater nr̄. ⁊ Credo poſtq̄ ſignauerint ſe fratres (quod ēt fiat ad alias horas) ſtatim icipiat. In. j. noc. añ. Zelus dom⁹ tuę comedit me, ⁊ opprobria exprobrantiuꝫ tibi, ceciderunt ſup me. ps. Saluū me fac. 18. Non dicat Gloria. in fine pſalmoꝝ, nec cāticoꝝ. Añ. Auertant retrorſum, ⁊ erubeſcant qui cogitāt mihi mala. ps. De⁹ in adiutoriū. 19. Añ. De⁹ meus eripe me, de manu peccatoris. ps. In te dñe. ij. 19. ℣. Exurge dñe. ℟. Et iudica cauſam meaꝫ. Nō pronunciet Et ne nos. ſed dicto Pater noſter, lector incipiat legere. Et hoc ēt fiat ante quartā ⁊ ſeptimam lectionē Jube dñe. ⁊ Tu aūt. nō dicant: ſed finita lcōne ſiue lamētatione, imediate inchoet. ℟. Iſte modus ad matu. in duobus diebus ſequētib⁹ obſeruet. Lcō. j. Aleph.

thr̄. 1. ier. Quomodo ſedet ſola ciuitas plena populo: facta eſt quaſi vidua dña gentiū: princeps prouinciaruꝫ facta eſt ſub tributo. Beth. Plorās plorauit in nocte: ⁊ lachrymę eius in maxillis eius. Non eſt q̄ cōſoletur eam: ex omnibus charis eius. Omnes amici eius ſpreuerunt eam: ⁊ facti ſunt ei inimici. Gimel. Migrauit iudas ꝓpter afflictioneꝫ ⁊ multitudinē ſeruitutis: habitauit inter gentes: nec inuenit requiem. Omnes perſecutores ei⁹ apprehenderunt eaꝫ: inter anguſtias. Jeruſalem Jeruſalem: cōuertere ad dñm deum tuum. ℟. In monte oliueti oraui ad patrē: pater ſi fieri poteſt, tranſeat a me calix iſte: ſpiritus quidem promptus eſt: caro autem infirma, Fiat voluntas tua. ℣. Verūtamen non ſicut ego volo, ſed ſicut tu vis. Fiat. Lectio. ij. Daleth.

Vię ſion lugent: eo qḋ non ſint qui veniant ad ſolennitatem. Oēs portę eius deſtructę: ſacerdotes ei⁹ gemētes: virgīnes eiuſ ſqualidę: ⁊ ipſa oppreſſa amaritudine. He. Facti ſunt hoſtes eius in capite: inimici eius locupletati ſunt: q2 dominus locutus eſt ſuper eā: propter multitudinem iniquitatum eius. Paruuli eius ducti ſunt in captiuitatem: ante faciē tribulantis. Vau. Et egreſſus eſt a filia ſion: omnis decor ei⁹, Facti ſunt principes eius, velut arietes, non inuenientes paſcua: ⁊ abierūt abſq; fortitudine ante faciem ſubſequentis. Jeruſalem ierusalem: conuertere ad dñm deū tuū. ℟. Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem, ſuſtinete hic, ⁊ vigilate mecum: nunc videbitis turbaꝫ quę circūdabit me. Vos fugā capietis, ⁊ ego vadam immolari pro vobis. ℣. Ecce appropinquabit hora, ⁊ filius hominis tradetur in manus peccatoruꝫ. Vos. Lectio. iij. Zain.

B. S. D.

Recordata eſt Jeruſalē dierū afflictionis ſuę, ⁊ pręuaricationis omniū deſiderabiliū ſuorū, quę habuerat a diebus antiquis: cū caderet populus eius in manu hoſtili: ⁊ non eſſet auxiliator. Viderunt eā hoſtes: ⁊ deriſerunt ſabbata eius. Beth. Peccatum peccauit Jeruſalem: propterea inſtabilis facta eſt. Oēs q glorificabant eā ſpreuerūt illā, q2 viderūt ignominiā ei⁹. Ipſa aūt gemēs: ⁊ cōuerſa eſt retrorſū. Teth. Sordes eius in pedib⁹ eius: nec recordata eſt finis ſui. Depoſita eſt vehemēter: nō habens conſolatorem. Vide dñe afflictionē meā: qm̄ erectus eſt inimicus. Jeruſalē ieruſalem: conuertere ad dñm deū tuū. ℟. Ecce vidimus eū nō habentē ſpeciē neq̃ decorē: aſpectus eius in eo non eſt: hic pctā noſtra portauit, ⁊ pro nobis dolēs: ipſe aūt vulneratus eſt ꝓpter iniquitates nr̄as. Cuius liuore ſanati ſum⁹. ℣. Vere languores noſtros ipſe tulit: ⁊ dolores nr̄os ipſe portauit. Cui⁹. Ecce. In. ij. noct. aīi. Liberauit dñs pauperem a potente: ⁊ inopem cui non erat adiutor. Ps. Deus iudiciū. 19. Aña. Cogitauerunt impij ⁊ locuti ſunt nequitiā: iniquitatē in excelſo locuti ſunt. Ps Quam bo. 20. Aīi. Exurge dñe, ⁊ iudica cauſam meā. Ps Vt quid de⁹. 20. ℣. Deus meus eripe me: de manu peccatoris. ℟. Et de manu contra legem agentis: ⁊ iniqui. Leo papa: in ſermone Scio quidem. Lectio quarta.

Incipientes dilectiſſimi de paſſione dñi tractare: diuino intelligimus diſpoſitū fuiſſe conſilio: vt iudęorū principes ⁊ ſacerdotes, nō niſi in ſolennitate paſchali exercendi furoris ſui acciperēt poteſtatem: vt implerent quę diu figurato fuerāt promiſſa myſterio: ⁊ vno expleretur ſacrificio, variarū differentia victimarū. Vt ergo vmbrę cederēt corpori: antiqua obſeruantia nouo excludit ſacramento. Hoſtia in hoſtiam trāſit: ſanguine ſanguis aufertur: ⁊ legalis feſtiuitas, dum mutat, impletur. Incipiente enim feſtiuitate paſchali: q ornare templū, vaſa mundare, victimas prouidere debuerant: in vnū facinus coniurant: vt ⁊ noua myſteria nō apprehenderent, ⁊ antiqua violarent. ℟. Amicus meus oſculi me tradidit ſigno: quē oſculatus fuero ipſe eſt tenete eum: hoc malū fecit ſignū, qui per oſculum adimpleuit homicidium. Infelix pretermiſit preciū ſanguinis: ⁊ in fine laqueo ſe ſuſpendit. ℣. Filius quidem hominis vadit ſicut ſcriptum eſt de illo: vę autē homini illi per quē tradetur. Infe. Lectio v.

Prouidentibus ergo ne in die ſancto tumultus oriretur: non feſtiuitati ſed facinori ſtudebatur. Metuebant q̃ nō vt populus non peccaret: ſed ne chriſtus euaderet. At Jeſus cōſilij ſui certus, nouū teſtamentū cōſummabat, ⁊ nouū paſcha cōdebat: ⁊ cū in Cayphę atrio tractaret, quomodo Chriſtus deberet occidi: ille corporis ⁊ ſanguinis ſui ordinans ſacramētum, docebat qualis deo hoſtia deberet offerri: nec traditore ſubmoto: vt oſtenderetur

retur nulla iniuria exaſperatus. Di
cens quoq; vnus veſtrũ me traditu
rus eſt, nõ aſpera nec aperta impiũ
increpatione confudit: vt facilius
corrigeret pęnitudo, quẽ nulla de-
formaſſet abiectio. ℞. Unus ex vo-
bis tradet me hodie: vę illi per quẽ
tradar ego: Melius illi erat, ſi nat⁹
non fuiſſet. ℣. Qui intingit mecum
manũ in paropſide: hic me traditu-
rus eſt in man⁹ pctõrũ. Me. L. vj.
Ur infelix iuda, tãta benigni-
tate nõ uteris? Ecce Chriſt⁹,
nulli te niſi tibi indicat: nec nomen
tuum nec perſona detegitur: non
apoſtolici ordinis honor, nec ſacra-
mentorum tibi communio denega
tur. Reſpice, clementia inuitat: ſa-
lus pulſat: ad vitam te vita reuocat.
Cryſoſtom⁹ in ſerm. paucis hodie.
Tunc abijt inquit vnus de duode-
cim. Ante proditionis tẽpus: mere
trix vnguentũ ſupra dñi caput effu-
dit. Grandẽ fidẽ: multã reuerentiaʒ:
mirandam correctionem oſtendit.
Et quãdo proſtituta lupanar exiuit
tunc diſcipulus gehennaʒ intrauit.
Abijt inquit. Nõ inuitatus a princi-
pibus: ſponte proceſſit. Unus de
duodecim. Septuaginta diſcipulis:
nõ tam interiora cõmiſſa ſunt. Hęc
erat caterua regalis: De hoc choro
iudas egreſſus eſt. ℞. Eram quaſi
agnus innocens: ductus ſuʒ ad im-
molandũ ⁊ neſciebaʒ: conſiliũ fece-
runt inimici mei aduerſum me di-
centes, Uenite mittamus lignũ in
panẽ eius, ⁊ eradamus eũ de terra
viuentium. ℣. Omnes inimici mei
aduerſum me cogitabant mala mi-
hi: verbum iniquũ mãdauerunt ad
uerſum me dicentes, Uenite. Eraʒ.
In. iij. noc. añ. Dixi iniquis nolite
loqui aduerſus deum iniquitatem.
Ps. Cõfitebimur. 21. Añ. Terra tre
muit ⁊ quieuit dum reſurgeret in iu
diciũ deus. Ps. Notus in iudęa. 21.
Añ. In die tribulationis meę deuʒ
exquiſiui manibus meis. Ps. Uoce
mea. 21. ℣. Homo pacis meę ĩ quo
ſperaui. ℞. Ampliauit aduerſuʒ me
ſupplantationem. Lectio ſeptima.
Udas inquit ſcarioth. Quid
mihi eius patriã dicis? Utinaʒ
ipſum quoq; neſcire licuiſſet. Et di-
xit eis. Quid vultis mihi dare: ⁊
ego eum vobis tradã? O puniendę
vocis temeritatẽ. Ideo magiſter te
diuitias debere contemnere prędi-
cabat? O crudelitatẽ. Dic quę cau-
ſa proditionis? forſitã ꝙ tibi dęmo-
num tradidit poteſtatẽ, ꝙ fecit lan-
guẽtibus ſubuenire, ꝙ mortuos ſu-
ſcitare didiciſti? O verbũ totius ſu-
perbię. Tradis eum q cuncta cõſer-
uat: qui dęmonib⁹ imperat: cui ob-
temperant maria, cui oẽs ſũ biacent
poteſtates. ℞. Una hora nõ potui-
ſtis vigilare mecũ, q exhortabami-
ni mori pro me? Uel iudã nõ vide-
tis, quomodo non dormit: ſed feſti-
nat, tradere me iudęis? ℣. Dormi-
te iam ⁊ requieſcite: ecce appropin
quabit q me tradet. Uel. Lcõ. viij.
Uando iudas de traditione
tractabat: dicunt diſcipuli.
Ubi vis paremus tibi paſcha man-
ducare? Uide diſcipulos: vide diſci
pulũ. Iſti ſunt de pręparatione ſoli
citi: ille dñici ſanguinis mercator

exiſtit. Et illud quidē paſcha iudęorum diſcipuli pręparabāt: iſtud aūt qđ noſtrū eſt: ipſe Chriſtus conſtituit. Et dixit. Hoc eſt corpus meuꝫ: qđ pro vobis tradetur. Hic eſt ſanguis meꝰ: qui pro multis effundet. O Chriſti miſericordia. O iudę dementia. Ille eū paciſcebat vt venderet: Chriſtus ei ſanguineꝫ quem vendidit offerebat, vt haberet remiſſionē peccatorū: ſi tamē impius exiſtere noluiſſet. ℟. Seniores populi cōſiliū fecerunt. Ut Ieſum dolo tenerēt, ⁊ occiderent: cuꝫ gladijs ⁊ fuſtibus exierūt tanꝗ̄ ad latronē. ℣. Collegerunt ergo pontifices ⁊ phariſei conſilium:. Ut. Lectio.ix.

SEd iam ad terribileꝫ menſam cum debita reuerētia, cum cōgrua vigilantia: opportunuꝫ tēpus inuitat. Nullus ibi iudas reperiat: nullus malignꝰ accedat: nec inſidię mente cōdantur. Nullus fictus accedat: nullus fucato animo. Pura igitur ſit mens, pura cogitatio: qꝛ ⁊ ſacrificiuꝫ purū eſt. Dñs quidē noſter corpus aſſumptū ablaturus ex oculis nr̄is, ⁊ ſyderibus illaturus: in hac die ſacramentum corporis ⁊ ſanguinis ſui cōſecrauit: vt perēnis illa victima viueret in memoria, ⁊ ſemp pręſens eſſet in gr̄a. Cū igitur ad reuerenduꝫ altare aſcēdis: ſacrū dei tui corpus ⁊ ſanguinē fide reſpice, honore mirare, mēte continge: cordis manu ſuſcipe, ⁊ hauſtu interiori aſſume. ℟. Reuelabūt cęli iniquitatē iudę: ⁊ terra aduerſus eum conſurget: ⁊ manifeſtū erit pctm̄ illius: in die furoris dñi. Cum eis qui dixerunt dño deo: recede a nobis, ſcientiā viarū tuarū nolumꝰ. ℣. In diem perditionis ſeruabitur: ⁊ ad diē vltionis ducet. Cum. Reuela. Finito nono ℟io non dicat ℣. ante lau. ſed ſtatim inchoetur in lau. aña.

IUſtificeris dñe in ſermonibus tuis: ⁊ vincas cū iudicaris. ps. Miſerere. 14. Añ. Dñs tanꝗ̄ ouis ad victimā ductus eſt: ⁊ nō aperuit os ſuum. ps. Dñe refugiū. 26. Añ. Cōtritū eſt cor meū in medio mei: cōtremuerunt omnia oſſa mea. ps. Deus deꝰ. 17. Añ. Exhortatꝰ es in virtute tua: ⁊ in refectione ſctā tua dñe. Cāti. Cantemꝰ. 43. Añ. Oblatus eſt qꝛ ipſe voluit: ⁊ pctā noſtra ipſe portauit. ps. Laudate do. 41. Cap. non dicat nec hym. nec ℣. ſed finita quinta añ. ichoet ad Bñs añ. Traditor aūt dedit eis ſignū, dicēs: quē oſculatꝰ fuero, ipſe ē, tenete eū, ¶ Finita añ. poſt benedictꝰ duo fratres ſtātes ante gradū altaris dicāt. Kyrie elei. ⁊ choro idē reſpondēte illi iterū duo frēs dicant. Kyrie el. Deinde alij duo fratres ſtantes in medio chori dicāt. Dñe miſerere. ⁊ chorus reſpōdeat. Chriſtus dñs factus eſt obediens vſqꝫ ad morteꝫ: Itē fratres ante gradus cantēt. ℣. Qui paſturꝰ aduenisti propter nos. ⁊ chorꝰ dicat Chriſte elei. Itē frēs ante gradꝰ ℣. Qui expanſis in cruce manibus traxiſti omnia ad te ſecula. Item chorus. Chriſte elei. Item fratres ante gradus ℣. Qui prophetice prōpſiſti: ero mors tua o mors. Iteꝫ chorus. Chriſte elei. Deinde frēs in medio chori ſtantes dicant.

Digitized by Google

dicant. Dñe miſerere. ⁊ chorus reſpondeat. Chriſtus dñs. Jtē frēs ante gradus dicant. Kyrie eleiſon. ⁊ chor⁹ Kyrie el. ⁊ frēs ante grad⁹. Kyrie elei. Deide duo frēs ī medio chori ſtantes dicāt. Dñe miſerere. ⁊ chor⁹ reſpondeat. Chriſtus dñs. Jtē fratres ante gradus dicant ℣. Mortem autem crucis. Finito ℣. Mortem autē crucis. proſternant ſe: ⁊ vnuſqſq; dicat. Pater noſter. Quo dicto dicant priuatim duo ⁊ duo pſalmū. Miſerere. cum orone Reſpice. ſine Dñs vobiſcū. ⁊ ſine Orem⁹. ⁊ ſine Qui tecū. ⁊ nō dicat. Amē. nec Benedicam⁹ dño. neq; Fidelium. ſed dicto poſt oratiōnē. Pater nr̃. ſurgant oēs. ¶ Hac die nō fiāt pſtrationes ad horas pp̄ter ſolēnitatē cenemiſi in hac hora tm̄. ¶ Uſq; ad cōple. ſabbati excluſiue nō dicat De⁹ in adiutoriū. in principio horarum, nec Cōuerte nos. ad completoriū nec Gloria. in fine pſalmorū nec canticorū: nec Cap. nec hymnus: nec verſiculus: nec Dñs vobiſcum. nec Oremus. nec. Qui tecum. nec Benedicamus. nec Fidelium. ſed poſt horas more ſolito dicatur. Pater noſter. Ad primā dicto Pr̃ nr̃. ⁊ Credo. inchoet añ. Chriſtus factus eſt pro nobis obediēs vſq; ad mortē mortem aūt crucis. ps. De⁹ in noīe. 15. ps. Beati īmacu. 34. ps. Retribue. Dicta poſt pſal. añ. abſq; Kyrie el. ⁊ precibus ⁊ ſine pſal. Miſerere. dicat oratio. Reſpice. Confiteor. non dicat vſq; ad cōple. ſabbati excluſiue. Precio ſa. ſolito more dicatur ſine Gloria. Tertia, ſexta ⁊ nona, dicant ſupradicto modo cū añ. Chriſtus factus. ⁊ orōne Reſpice. Ad veſ. ſi miſſa preceſſit, immediate finita cōmunione incipiatur añ. Calicem ſalutaris accipiam, ⁊ nomen domini inuocabo. ps. Credidi. 33. Añ. Cum his qui oderūt pacem, eram pacificus, cum loquebar illis, impugnabant me gratis. ps. Ad dñm. 37. Aña Ab hominibus iniquis, libera me dñe. ps. Eripe me. 40. Aña Cuſtodi me a laqueo quem ſtatuerunt mihi: ⁊ a ſcandalis operantiū iniquitatē. ps. Domine clamaui. 40. Añ. Conſiderabam ad dexterā ⁊ videbam: ⁊ non erat qui cognoſceret me. ps. Uoce mea. 40. Finita quinta añ. inchoet ad Magt añ. Cenantibus autē eis, accepit Jeſus panē, bñdixit ac fregit, deditq; diſcipulis ſuis. Finita poſt canti. añ. ſequit Dñs vobiſcū. ⁊ poſt com. Refecti. ſi miſſa pceſſerit. Deide. Benedicam⁹. qui vero miſſe nō interfuerint dicant orōnē Reſpice. cōmō quo ad alias horas. Ad cōple. nō dicat lcō Frēs ſobrij. ſed dicto Pater nr̃. inchoetur añ. Chriſt⁹ factus. ps. Cum inuoca. 1. Jn te domine. 8. Qui habitat. 26. Ecce nunc. 38. Cāti. Nūc dimittis. Poſtea dicat añ. Chriſtus factus. Poſt antiphonā oratio Reſpice.

¶ Feria. vj. in paraſceue añ matu. frēs dicto Pater noſter. ⁊ Credo. poſtquā ſignauerint ſe incipiatur. Jn. j. noct. añ. Aſtiterunt reges terre ⁊ principes cōuenerunt in vnū: aduerſus dñm, ⁊ aduerſus Chriſtū eius.

Digitized by Google

eius. ps. Quare fre. i. Añ. Diuiſe-
runt ſibi veſtiméta mea: ⁊ ſuper ve-
ſtem meã miſerunt ſorté. ps. Deus
deus meus reſpice. 6. Añ. Inſurre
xerunt in me teſtes iniqui: ⁊ métita
eſt iniquitas ſibi. ps. Dñs illumina
tio mea. 7. ℣. Diuiſerunt ſibi veſti-
menta mea. ℟. Et ſuper veſté meã.
miſerunt ſortem. Lectio. j. Aleph.
treñ. Hiere. 2. QUomodo obtexit caligine in
furore ſuo dñs filiã ſion: proie-
cit de cęlo in terrã inclytaz Iſrael:
⁊ nõ eſt recordatus ſcabelli pedum
ſuorum, in die furoris ſui. Beth.
Precipitauit dominus, nec peper-
cit oĩa ſpecioſa Jacob: deſtruxit in
furore ſuo munitiones virginis iu-
dę: deiecit in terrã. Polluit regnuz
⁊ principes eius. Gimel. Confre-
git i ira furoris ſui oẽ cornu Iſrael:
Auertit retrorſum dexterã ſuaz a fa-
cie inimici: ⁊ ſuccẽdit i Jacob qua
ſi igné flammę deuorantis in gyro.
Jeruſalem, Jeruſalé. ℟. Oẽs amici
mei dereliquerunt me, ⁊ pręualue-
runt inſidiantes mihi: tradidit me,
qué diligebaz, ⁊ terribilibus oculis
plaga crudeli pcutiens Aceto pota
bant me. ℣. Et dederũt in eſcã meã
fel, ⁊ i ſiti mea, Aceto. L. ij. Daleth.
TEtendit arcum ſuuz quaſi ini-
micus: firmauit dexterã ſuam
quaſi hoſtis: ⁊ occidit omne qđ pul
chruz erat viſu in tabernaculis filię
ſion: effudit quaſi ignẽ indignatiõ-
nem ſuã. He. Factus eſt dñs velut
inimic⁹, pręcipitauit Iſrael. Preci
pitauit oĩa męnia ei⁹: diſſipauit mu-
nitiones eius: ⁊ repleuit in filia iuda
humiliatum ⁊ humiliatam. Uau.
Et diſſipauit quaſi hortuz tentoriũ
ſuum: demolitus eſt tabernaculum
ſuũ. Obliuioni tradidit dñs in ſion
feſtiuitaté ⁊ ſabbatum: ⁊ in oppro-
brium, ⁊ indignationé furoris ſui, re-
gem ⁊ ſacerdoté. Jeruſalez, Jeruſa
lem. ℟. Veluz templi ſciſſum eſt: ⁊
omnis terra tremuit, latro de cruce
clamabat, dicens, Memento mei
dñe, dum veneris in regnũ tuũ. ℣.
Amen dico tibi, hodie mecum eris
in paradiſo. Me. Lectio. iij. Zain.
REpulit dñs altaré ſuum: male-
dixit ſanctificationi ſuę: tradi-
dit in manus inimici muros turriũ
eius. Vocẽ dederunt in domo dñi:
ſicut in die ſolenni. Heth. Cogita-
uit dñs diſſipare murum filię ſion:
tetẽdit funiculum ſuum, ⁊ nõ auer-
tit manũ ſuã a perditione. Luxitq;
antemurale: ⁊ murus pariter diſſi-
patus eſt. Teth. Defixę ſunt in ter-
ra portę eius: perdidit ⁊ contriuit
vectes eius: regez eius, ⁊ principes
eius, in gentibus. Nõ eſt lex: ⁊ pro-
phetę eius nõ inuenerunt viſioné a
dño. Jeruſalez, Jeruſalé. ℟. Vinea
mea electa, ego te plantaui, Quo-
modo conuerſa es in amaritudiné:
vt me crucifigeres ⁊ Barabbaz di-
mitteres? ℣. Ego quidez plantaui
te vineã meam electã, omne ſemen
verũ. Quõ. Vinea. In ij. noct. añ.
Vim faciebant, qui quęrebant ani-
mam meaz. ps. Dñe ne in furore.
ij. 10. Añ. Cõfundant ⁊ reuereant,
qui quęrũt aĩam meã: vt auferãt eã.
ps. Expectãs. 11. Añ. Alieni inſur-
rexerũt in me, ⁊ fortes q̃ſierũt aĩam
meã. ps. Deus in nõi. 12. ℣. Ab in-
ſurgen-

Digitized by Google

ſurgētibus in me. ℟. Libera me dn̄e.

Leo papa in ſermone de paſſione Decurſis. Lectio quarta.

QUm verbis orationis ſuę dn̄s declaraſſet veriſſime ſibi humanã ⁊ diuinã ineſſe naturã: depulſa trepidatione infirmitatis, ſęuienti diabolo per miniſteria iudęorum formã ſerui obiecit: vt per eum ageretur oium cauſa, in quo erat oium natura ſine culpa. Irruerunt ergo in lumen filij tenebrarũ: ⁊ vtentes facculis ⁊ laternis, nõ euaſerunt infidelitatis ſuę noctem. Occupãt volentē teneri: ⁊ trahunt volētē trahi. Quod ſi vellet obniti: nihil impię manus poſſent, ſed mundi redemptio traderetur, ⁊ nullum ſaluaret illęſus: qui pro omnium erat ſalute moriturus. Igitur ad Annã Cayphę ſocerũ: deinde ad Caypham perducitur: ⁊ poſt inſanas obiectiones, ad audientiã Pilati transfertur. ℟. Tanꝗ̃ ad latronez exiſtis cum gladijs comprehendere me: quotidie apud vos eram in templo docēs, ⁊ non me tenuiſtis, ⁊ ecce flagellatuz ducitis Ad crucifigendũ. ℣. Filius quidem hominis vadit ſicut ſcriptũ eſt de illo: vę autem homini illi per quem tradetur. Ad cru. Lectio. v.

DIuino autem iure neglecto: tanꝗ̃ romanis deuoti legibꝰ: expetierunt executorē magis ſęuitię quam arbitrũ cauſę. Offerebant enim Ieſuz duris nexibus vinctũ: colaphis ⁊ alapis frequentibus cęſuz, ſputis oblitũ, clamoribꝰ prędãnatum: vt inter tot pręiudicia non auderet eũ Pilatꝰ abſoluere. Denicꝫ nec in accuſato eo reperiſſe ſe culpam: nec in ſentẽtia, ſuã tenuiſſe conſtantiã: docet ipſa cognitio qua iudex quē pronunciat innocentem, damnat. Sed cuz vellet eũ abſolui: cõclamauerunt. Si hunc dimittis: nõ es amicꝰ Cęſaris. Omnis enim qui ſe regē facit: cõtradicit Cęſari. Imprudēter Pilate, timuiſti. Formidabile fuerat nomen regiũ: ſi dominandi conſilium tyrannicus tibi prodidit apparatus: ſi prouiſio armorũ, ſi cõgregatio diuitiarũ, ſi prę ſidia detecta fuiſſent militũ. ℟. Tenebrę facte ſunt dum crucifixiſſent Ieſum, iudęi: ⁊ circa horam nonaz exclamauit Ieſus voce magna, deꝰ meus deus meus, vt quid me dereliquiſti? Et inclinato capite emiſit ſpm̄. ℣. Cum ergo accepiſſet acetũ dixit: conſummatũ eſt. Et. Lcõ. vj.

QUid eũ grauari ſinis o Pilate de affectata potentia: cuius ſpecialis fuit de humilitate doctrina? Romanis legibus nõ cõtradixit: cēſum ſubijt, didrachma ſoluit: vectigalia nõ inhibuit: quę ſunt Cęſaris Cęſari reddēda cõſtituit: paupertatez elegit, obedientiam ſuaſit: manſuetudinez prędicauit. Hoc eſt vere nõ impugnare Cęſarē: ſꝫ iuuare. Diſcite diligenter: quid de poteſtate eius cõpertũ ſit. Cęcis viſum: ſurdis auditum, claudis greſſum: mutis donauit eloquium. Febres abegit: dolores reſoluit: demonia eiecit, mortuos viuificauit. Hãc ergo iudęi obiciant poteſtatez: ⁊ hoc proferant ore: quod corde tenent. Quare de terrenis calumniantur: qui

qui cęleſtia pſequuntur. ℟. Barabbas latro dimittitur, ⁊ innocẽs Chriſtus occiditur: nam ⁊ iudas armis doct⁹ ſceleris, q per pacẽ didicit facere bellũ. Oſculãdo tradidit dñm Jeſum Chriſtũ. ℣. Ecce turba, ⁊ q vocabatur iudas venit: ⁊ dum appropinquaret ad Jeſum. Oſcu. Bara. In. iij. noct. añ. Ab inſurgentib⁹ in me, libera me dñe, qꝛ occupauerũt animã meã. ps. Eripe me de inimicis. 16. Añ. Lõge feciſti notos meos a me: traditus ſum, ⁊ nõ egrediebar. ps. Dñe deus ſalutis. 24. Añ. Captabũt in aiam iuſti: ⁊ ſanguinẽ innocentẽ cõdẽnabunt. ps. De⁹ vltionũ. 26. ℣. Locuti ſunt aduerſum me, lingua doloſa. ℟. Et ſermonibus odij, circumdederũt me. L. vij.

Exceſſit quidẽ pilati culpã, facinus iudęorum: qui illum noĩe cęſaris territũ, ad effectũ ſui ſceleris impulerunt. Sed nec ipſe euaſit reatum: qui reliquit proprium iudiciũ: ⁊ in crimen tranſiuit alienũ. Quod ergo Pilatus, Jeſum dehoneſtare ludibrijs: vexari permiſit iniurijs: quodqꝫ eũ flagris cęſum: ſpinis coronatũ: ⁊ amictu illuſorię veſtis, indutũ pręſentauit: extimauit vt ex ſaturatis odijs, nõ vltra iã crederent perſequendũ: quẽ tot modis intuebantur afflictũ. Sed cuꝫ inardeſceret ira clamantiuꝫ: obtinuerũt in damnationẽ ſuaꝫ, qđ pertinaciter exigebant. ℟. Tradiderũt me in manus impiorꝫ, ⁊ inter iniquos proiecerũt me, ⁊ nõ pepercerunt animę meę: ⁊ cõgregati ſunt aduerſuꝫ me fortes. Et ſicut gigãtes ſteterũt contra me. ℣. Aſtiterunt reges terrę: ⁊ principes ↄuenerũt in vnũ. Et. L. cõ. viij.

Exaltato igitur dilectiſſimi per crucẽ Chriſto, nõ illa tantum ſpecies aſpectui mentis occurrat: quę fuit in oculis impiorũ: ſed intellectus noſter gloriaꝫ crucis, in cęlo terraqꝫ radianteꝫ puro corde ſuſcipiat: ⁊ videat qđ dñs ait. Nũc iudiciũ eſt mundi: nunc princeps mundi, mittetur deorſum. Et ego ſi exaltatus fuero: oĩa trahã ad me. O mirabilis potentia crucis: o ineffabilis gloria paſſionis: in qua ⁊ tribunal dñi, ⁊ iudiciũ mundi, ⁊ poteſtas eſt crucifixi. ℟. Jeſum tradidit impi⁹ ſummis principib⁹ ſacerdotuꝫ ⁊ ſenioribus populi: Petrus aũt ſequebatur a longe, Ut videret fineꝫ. ℣. Et ingreſſus eſt Petrus atriũ principis ſacerdotuꝫ. Ut vide. L. cõ. ix.

Traxiſti dñe omnia ad te: cum cõfitendę maieſtatis tuę, ſenſum totus mund⁹ accepit. Traxiſti dñe omnia ad te: qm̃ ſciſſo templi velo, ſctã ſanctorũ ab indignis pontificibus receſſerũt: vt figura in veritateꝫ, pphetia in manifeſtationeꝫ: ⁊ lex in euãgeliũ verteretur. Traxiſti dñe omnia ad te, vt quod in vno iudęorũ templo, obumbratis ſignificationibus agebatur: aperto ſacramento vniuerſarũ nationũ deuotio celebraret. Nunc enim ⁊ ordo clarior leuitarũ, ⁊ dignitas amplior ſeniorũ, ⁊ ſacratior vnctio ſacerdotũ: quia crux tua, oĩum fons bñdictionum, omniũ eſt cauſa gratiaruꝫ: per quã credentib⁹ datur virt⁹ de infirmitate, gloria de opprobrio, vita de morte.

Digitized by Google

morte. ℞. Sicut ouis ad occiſionē ductus eſt: ⁊ dum male tractaretur, nō aperuit os ſuū: tradit⁹ eſt ad mortem, Ut viuificaret populū ſuū. ℣. Ipſe vulneratus eſt propter iniquitates nr̄as: attritus eſt ꝑpter ſcelera noſtra. Ut viuifi. Sicut. In laū. añ.

PRoprio filio ſuo non pepercit deus: ſed pro nobis oībus tradidit illum. ps. Miſerere. 14. Aña. Anxiatus eſt in me ſpūs meus: in me turbatū eſt cor meum. ps. Dñe exaudi orationē. ij. 40. Añ. Ait latro ad latronē: nos quidē digna factis recipimus: hic autē quid fecit? memento mei dñe, dum veneris in regnū tuū. ps. Deus deus. 17. Añ. Dū conturbata fuerit anima mea, domine miſericordię memor eris. Canti. Dñe audiui. 43. Aña. Memento mei dñe, dum veneris in regnū tuū. ps. Lau. 41. Ad Bñs añ. Poſuerūt ſuper caput eius cauſam ipſius ſcriptam: Jeſus nazarenus rex iudęorum. Finita aña ſequitur Kyrie elei. ⁊c. ſicut in precedēti nocte, cū his verſibus ℣. Agno miti baſia: cui lupus dedit venenoſa. ℣. Uita in ligno moriť: infern⁹ ⁊ mors lugēs ſpoliať. ℣. Teq vinciri voluiſti, noſq a mortis vinculis eripuiſti. Ad primā añ. Chriſtus factus. ps. De⁹ in no. 34. ps. Beati imma. 15. ps. Retribue. Finita poſt pſal. añ. dicať Pater nr̄. ⁊ ps. Miſerere. 14. Quo dicto ſtatim ſubſequatur ōro. Reſpice. ſupradicto mō. Hic modus ſeruetur ad tertiā ſextā ⁊ nonā hac die ⁊ in ſabbato. Ad veſpe. añ. Calicem. ps. Credidi. 33. Cętere añę cum ſuis pſal. ſicut in die cęnę. Ad Mḡt añ. Cū accepiſſet acetū dixit: cōſummatū eſt: ⁊ inclinato capite tradidit ſpm̄. Finita poſt canticum aña dicať Pater noſter. ⁊ ps. Miſerere. 14. poſt pſalmū dicatur ōro Reſpice. ⁊ ſic veſpere finianť. Ad cōple. añ. ⁊ pſal. ⁊ canti. ſicut in die cęnę: poſt añā dicatur Pr̄ nr̄. ⁊ ps. Miſerere. ⁊ oratio Reſpice

¶ In ſabbato ſcō paſchę añ matutinas ſicut in ſexta feria dictum eſt: ⁊ poſtmodū incipiať. In .i. noct. añ. In pace in idipſum, dormiam ⁊ requieſcam. ps. Cum inuocarem. 1. Añ. Habitabit in tabernaculo tuo: requiſcet in monte ſancto tuo. ps. Domine quis habita. 3. Añ. Caro mea requieſcet in ſpe. ps. Conſerua me. 4. ℣. In pace in idipſū. ℞. Dormiā ⁊ requieſcā. L. j. Aleph.

QUomodo obſcuratū eſt aurū, Treñ. 4 hier.
mutatus eſt color optimus? diſperſi ſunt lapides ſanctuarij in capite omniū platearum? Beth. Filij ſion inclyti ⁊ amicti auro primo: quomodo reputati ſunt in vaſa teſtea, opus manuū figuli? Gimel. Sed ⁊ lamię nudauerūt mamās: lactauerūt catulos ſuos. Filia populi mei crudelis: quaſi ſtrutio i deſerto. Daleth. Adheſit lingua lactentis, ad palatū ei⁹ in ſiti. Paruuli petierunt panē: ⁊ nō erat q frāgeret eis. Jeruſalem ieruſalem. ℞. Sepulto dño ſignatū eſt monumentū, voluentes lapidē ad oſtiū monumenti. Ponentes milites qui cuſtodirent illud. ℣. Ne forte veniant diſcipuli eius ⁊ furentur eū, ⁊ dicāt plebi: ſurrexit

rexit

rexit a mortuis. Po. Lcō. ij. He.
QUi veſcebant voluptuoſe: interierunt in vijs: q nutriebant in croceis, amplexati ſunt ſtercora. Uau. Et maior effecta eſt iniquitas filię populi mei peccato ſodomorum, quę ſubuerſa eſt in momento: ⁊ non cęperunt in ea manus. Zain. Candidiores nazarei ei⁹ niue, nitidiores lacte: rubicundiores ebore antiquo: ſaphyro pulchriores. Heth. Denigrata eſt ſup carbones facies eorum: ⁊ non ſunt cogniti in plateis. Adhęſit cutis eorum oſſibus: aruit, ⁊ facta eſt quaſi lignum. Jeruſalem ieruſalem. ℟. Jeruſalem luge, ⁊ exue te veſtibus iucunditatis: induere cinere et cilicio. Quia ī te eſt occiſus ſaluator iſrael. ℣. Deduc quaſi torrentem lachrymas per dié ⁊ nocté, ⁊ nō taceat pupilla oculi tui. Quia. Lcō. iij. Teth.
MElius fuit occiſis gladio, ꝙ interfectis fame: qm̄ iſti extabuerunt conſumpti a ſterilitate terrę. Jod. Man⁹ mulierū miſericordiū coxerunt filios ſuos: facti ſunt cibus earū: in cōtritione filię populi mei. Caph. Compleuit dn̄s furoré ſuū: effudit iram indignationis ſuę. Et ſuccendit ignez in ſion: ⁊ deuorauit fundamenta eius. Lamed. Nō crediderunt reges terrę ⁊ vniuerſi habitatores orbis: ꝙ ingrederet hoſtis ⁊ inimicus per portas Jeruſalem. Jeruſalez ieruſalé. ℟. Plāge quaſi virgo, plebs mea, vlulate paſtores in cinere ⁊ cilicio. Quia veniet dies dn̄i magna ⁊ amara valde. ℣. Ululate paſtores, ⁊ clamate, aſpgite vos cinere. Quia. Plāge.
In. ij. noctur. añ. Eleuamini portę eternales, ⁊ introibit rex glorię. ps. Dn̄i eſt terra. 6. Añ. Credo videre bona dn̄i, in terra viuentium. ps. Dn̄s illu. 7. Añ. Dn̄e abſtraxiſti ab inferis, animā meam. ps. Exaltabo te deus. 8. ℣. Tu aūt dn̄e miſerere mei. ℟. Et reſuſcita me ⁊ retribuam eis. Auguſtinus in ſermone. Paſſioné vel reſurrectioné. L. iiij.
DEus vltionū dn̄s: deus vltionum libere egit. Libere egit: de quo multo ante fuerat prophetatū: qꝛ fact⁹ eſt vt homo ſine adiutorio, inter mortuos liber. Ultris tamé ſcire quid egerit? Audite qd fecerit. Nulla neceſſitate, ſed ꝓpria voluntate: in ligno ſe ſuſpendi permiſit. Clauis corpus ſuū perforari nō renuit: aīam ponendo: morté ſuſtinuit, ⁊ carnem in ſepulchro repoſuit: ⁊ comitāte ſecuz aīa ad inferna deſcendit: tenebrarū ⁊ mortis principé colligauit: legiones illi⁹ perturbauit, portā inferni, vectes ferreos confregit, ⁊ oés iuſtos qui originali peccato aſtricti tenebant, abſoluit. ℟. Receſſit paſtor nr̄, fons aquę viuę, ad cuius tranſitum ſol obſcuratus eſt: nam ⁊ ille captus eſt qui captiuum tenebat primum hominez. Hodie portas mortis ⁊ ſeras pariter, ſaluator nr̄ diſrupit. ℣. Deſtruxit quidé clauſtra iſerni, ⁊ ſubuertit potentias diaboli. Ho. Lcō quinta.
CUm auté tenebrarum terminū, quaſi quidaz depredator ſplendidus ac terribilis attigiſſet: aſpicientes eum impię ac tartareę legio-

Digitized by Google

legiones, territę ac trementes, in-
quirere cęperunt, dicentes. Quis
eſt iſte tam fortis: tam ſplendidus,
tam pręclar⁹, tam terribilis? Mun
dus ille q nobis ſubditus fuit, ſem-
per q̄ noſtris vſibus mortis tribu-
ta perſoluit: nunq̄ talē mortuū mi-
ſit, nunq̄ talia inferis munera deſti-
nauit. Quis ergo iſte eſt, q ſic intre-
pidus fines noſtros ingredit? Non
ſolum noſtra ſupplicia nō veretur:
inſuper ⁊ alios, de vinculis noſtris
abſoluit. ℟. O vos omnes qui tran
ſitis per viam, attendite ⁊ videte ſi
eſt dolor ſimilis, ſicut dolor meus.
℣. Attendite vniuerſi populi, ⁊ vi-
dete dolorem meum. Si. Lcō. vj.

Poſt iſtas autem crudeliuꝫ ⁊ in
fernalium voces: ſine aliqua
mora ad imperiū dn̄i ac ſaluatoris,
oēs ferrei confracti ſunt vectes, ⁊
ecce ſubito innumerabiles ſancto-
rum populi, qui tenebant in morte
captiui ſaluatoris ſui genib⁹ obuo-
luti: lachrymabili eum obſecratio-
ne depoſcunt, dicentes. Aduenisti
redemptor mundi. Aduenisti: quē
deſiderantes quotidie ſperabam⁹.
Deſcendiſti pro nobis ad inferos:
noli nobis deeſſe, cum fueris reuer-
ſus ad ſuperos. Poſuiſti titulū glo-
rię in cęlo, pone ſignum victorię in
inferna. ℟. Caligauerunt oculi mei
a fletu meo, q2 elongatus eſt a me q
cōſolabatur me: videte oēs populi,
Si eſt dolor ſimilis, ſicut dolor me⁹.
℣. O vos omnes qui tranſitis per
viā, attendite ⁊ videte. Si. Caliga.
In .iij. noct. añ. Deus adiuuat me,
⁊ dn̄s ſuſceptor eſt animę meę. ps.
Deus in no. 15. Añ. In pace fact⁹
eſt locus ei⁹: ⁊ in ſion habitatio eius.
ps. Notus. 21. Añ. Fact⁹ ſum ſicut
homo ſine adiutorio, iter mortuos
liber. ps. Domine de⁹ ſalutis. 24.
℣. In pace factus eſt, locus eius.
℟. Et in ſion, habitatio eius.

¶ Iſta homilia legat ſine titulo: ſci
licet vt non dicat ſecundum Mat-
theū nec homil. beati Hieronymi.

In illo tempore. Veſpere autē
ſabbati quę luceſcit in prima
ſabbati: venit Maria magdalene ⁊
altera Maria, videre ſepulchrum.
Quod diuerſa tempora iſtarū mu-
lierum in euangelijs deſcribuntur,
non mendacij ſignum eſt vt impij
obijciūt: ſed ſedulę viſitationis offi-
cia: duꝫ crebro abeunt ac recurrūt:
⁊ non patiuntur ſepulchro dn̄i diu
abeſſe vel longi⁹. Et ecce terremo-
tus factus eſt magnus: angel⁹ enim
dn̄i deſcendit de cęlo. Dn̄s noſter,
atq̄ idē filius dei, ⁊ filius hominis,
iuxta vtranq̄ naturaꝫ diuinitatis ⁊
carnis: nunc magnitudinis ſuę, nūc
humilitatis, ſigna demonſtrat. ℟.
Ecce quomodo moritur iuſt⁹ ⁊ ne-
mo pcipit corde, ⁊ viri iuſti tollūtur
⁊ nemo conſiderat: a facie iniquita-
tis, ſublatus eſt iuſtus. Et erit in pa-
ce memoria eius. ℣. In pace fact⁹
eſt locus eius, ⁊ in ſion habitatio
eius. Et erit. Lectio octaua.

Vide in pręſenti loco quanquā
homo ſit qui crucifixus eſt, qui
ſepultus, qui clauſus tumulo, quem
lapis oppoſitus cohibet: tñ quę fo-
ris aguntur oſtēdunt filium dei, ſol
fugiens, tenebrę ingruentes, terra
mota,

mota, velũ ſciſſum: ſaxa diruta, mor
tui ſuſcitati: angelorum miniſteria,
que ⁊ ab initio natiuitatis eiꝰ, dñm
pbabãt. Ad Mariã Gabriel venit,
cum Joſeph angelus loquit, idem
paſtoribꝰ nunciat: angelorũ poſtea
auditur chorus, côciuẽs gloria in
excelſis deo, ⁊ in terra pax homini
bus bone volũtatis: tentatur in ſo
litudine, ⁊ poſt victoriam ſtatim ſer
uiunt angeli. Nunc quoq; angelus
venit cuſtos ſepulchri dñici, ⁊ in ve
ſtitu candido, ſignat gloriaꝫ trium
phantis: nec nõ aſcẽdente ad celos
dño ſuo, angeli in monte oliueti cer
nunt: pollicentes apoſtolis ſecun
dum ſaluatoris aduẽtũ. ℟. Eſtima
tus ſum cum deſcendentibus in la
cũ. Factꝰ ſum ſicut homo ſine adiu
torio iter mortuos liber. ℣. Poſue
runt me in lacu inferiori in tenebro
ſis ⁊ in vmbra mortis. Factꝰ. L. ix.

Pre timore autẽ eius exterriti
ſunt cuſtodes: ⁊ facti ſunt ve
lut mortui. Cuſtodes timore per
territi: ad inſtar mortuorũ ſtupefa
cti iacent: ſed tñ angelus, non illos,
ſed mulieres conſolat dicẽs. Nolite
timere vos. Illi inquit timeant, in
bis perſeuẽret pauor, in quibꝰ per
manet incredulitas. Ceterum vos
que Jeſuꝫ queritis crucifixũ: audi
te q: reſurrexit: ⁊ promiſſa perfecit.

Poſt nonam lectionem, ſine ali
quo interuallo dicitur oratio. Je
remie prophete cuꝫ titulo hoc mo
do. Oratio Jeremie prophete.

Recordare dñe, quid acciderit
nobis: intuẽre, ⁊ reſpice, op
probriũ noſtrũ. Hereditas noſtra,
verſa eſt ad alienos: domꝰ nře ad ex
traneos. Pupilli facti ſumus abſq;
patre: matres noſtre quaſi vidue.
Aquã noſtraꝫ pecunia bibimus: li
gna noſtra precio comparauimus.
Ceruicibus noſtris minabamur: ⁊
laſſis nõ dabatur requies. Egypto
dedimus manũ ⁊ aſſyrijs: vt ſatura
remur pane. Patres noſtri pecca
uerunt ⁊ nõ ſunt: ⁊ nos iniquitates
eorũ portauimus. Serui dñati ſunt
noſtri: non fuit qui redimeret nos,
de manu eoruꝫ. In animabus nřis
afferẽbamꝰ panẽ nobis: a facie gla
dij in deſerto. Pellis noſtra, quaſi
clibanus exuſta eſt: a facie tempe
ſtatum famis. Mulieres in ſion hu
miliauerũt: ⁊ virgines in ciuitatibꝰ
iuda. Principes manu ſuſpẽſi ſunt:
facies ſenũ non erubuerunt. Ado
leſcentibus impudice abuſi ſunt: ⁊
pueri in ligno corruerunt. Senes
defecerunt de portis: iuuenes de
choro pſallentiũ. Defecit gaudiuꝫ
cordis noſtri: verſus eſt in luctum
chorus noſter. Cecidit corona ca
pitis nři: ve nobis, q: peccauimus.
Propterea meſtum factum eſt cor
noſtrũ: ideo côtenebrati ſunt oculi
noſtri. Propter montẽ ſion, q: di
ſperijt: vulpes ambulauerũt in eo:
Tu aũt dñe in eternũ permanebis:
ſolium tuũ in generatione ⁊ gene
rationẽ. Quare in perpetuũ obliui
ſceris nři: derelinquẽs nos in longi
tudinẽ dierum? Conuerte nos dñe
ad te ⁊ conuertemur: innoua dies
nřos ſicut a principio. Sed proij
ciens repuliſti nos: iratus es contra
nos vehementer. Jeruſalem. ℟.

Agnus

Agnus dei Chriſtus immolatus eſt pro ſalute mundi: nam de parentis prothoplaſti, fraude facta condolens. quando pomi noxialis, morte morſu corruit: ipſe lignum tunc notauit, Damna ligni vt ſolueret. ℣. Luſtra ſex qui iam peracta, tempus implens corporis: ſe volēte natus ad hoc paſſioni deditus, agnus in cruce leuatur immolandus ſtipite. Damna. Agnus. In laudi. aña.

O Mors ero mors tua, morſus tuus, ero inferne. ps. Miſerere. 14. Añ. Plangent eum quaſi vnigenitū: q2 innocens dñs occiſus eſt. ps. Judica me deus. 12. Aña. Attēdite vniuerſi populi: ⁊ videte dolorē meū. ps. Deus de⁹. 17. Añ. A porta inferi, erue dñe aīam meā. Cāti. Ego dixi. 42. Añ O vos omnes qui tranſitis per viam, attendite ⁊ videte ſi eſt dolor, ſicut dolor me⁹. ps. Laudate. 41. Ad Bñs añ. Mulieres ſedētes ad monumētuȝ: lamētabanť flentes dñm. Kyrie el. Cetera omnia ſicut in nocte cęnę. Hac die, prima, tertia, ſexta, ⁊. ix. dicanť ſicut i die heſterna. Ad veſ. añ. Halľah haľ. haľ. tota dicať ante pſaľ. Laudate dñm oēs gen. Gloria pr̄i. Repetita aña poſt pſaľ. ſequitur. Ad Mḡt añ. Veſpere auteȝ ſabbati, quę luceſcit in prima ſabbati, venit Maria magdalene ⁊ altera maria, videre ſepulchrum haleluiah. Dicto Mḡt ⁊ añ. repetita: ſequitur Dñs vobiſcum. Oremus. Oratio.

Spiritum nobis dñe tuę charitatis infunde: vt quos ſacramentis paſchalibus ſatiaſti: tua ſacias pietate concordes. Per. eiuſ. Deinde Dñs vobiſcū. ⁊ Benedicamus dño halľah haľ. niſi quando veſpere ⁊ miſſa ſimul terminantur. Cōple. hac die dicatur hoc modo: Dicto. Confiteor. dicať Conuerte nos. Deus in adiutorium meum. Poſtea incipiať añ. Haleluiah. ps. Cuȝ inuocarē. 1. In te dñe. 8. Ecce nūc. 38. Cāti. Nūc dimittis. 46. cuȝ Gľia patri. dicanť: ⁊ poſtea ſeqť añ. Haleluiah haleluiah haleluiah haľ. Deide Dñs vobiſ. Oremus. Orō. Spiritum nobis. vt s̄ in veſ. deinde Dñs vobiſ. ⁊ Bñdicam⁹. Poſtea ſequiť bñdictio ⁊ añ. de btā vgine.

¶ In die paſchę ad matuti. Domine labia. Deus in adiutorium. Inuita. Haleluiah haleluiah haľ. Hac die ⁊ p totaȝ hebdomadā vſq ad veſperas ſequētis ſabbati excluſiue, ad horas tam diei q̄ noctis, ullus dicatur hym. In nocť. aña.

Ego ſum qui ſum: ⁊ conſiliū meum non eſt cum impijs: ſed in lege dñi voluntas mea eſt haľ. ps. Beatus vir. 1. Añ. Poſtulaui patreȝ meuȝ halľah: dedit mihi gentes haľ. in hereditatem haľ. ps. Quare fremuerunt gentes. Aña. Ego dormiui ⁊ ſomnū cepi: ⁊ exurrexi q2 dñs ſuſcepit me, halľah halľah. ps. Dñe quid multiplicati. ℣. Reſurrexit dñs, haleluiah. ℟. Sicut dixit vobis, haľ. Hic verſ. dicatur in noctur. in dñica, ⁊ feria ſecunda, ⁊ quinta, vſq ad aſcenſioneȝ, qñ de tempore agitur. Secundum Marcum. Lectio. j. ca. 10.

In illo tēpore: Maria magdalene, ⁊ maria Jacobi, ⁊ Salome,

me, emerunt aromata: vt venientes vngerent Jeſum. Et valde mane vna ſabbatorum veniunt ad monumentum: orto iam ſole. Et reł.

Homilia beati Gregorij Pape.

Ho.21 Audiſtis fratres chariſſimi, ꝙ ſancte mulieres, que dñm fuerāt ſecute, cum aromatibus ad monumentū venerunt: ⁊ ei quē viuētem dilexerāt, etiā mortuo humanitatis ſtudio obſequūtur. Sed res geſta: aliquid in ſancta eccleſia ſignat gerendum. Sic quippe neceſſe eſt, vt audiamus que facta ſunt: quatenus cogitemus etiaꝫ, que nobis ſunt ex eorū imitatione facienda. ℟. Angelus dñi deſcēdit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapidē: ⁊ ſuper eum ſedit: ⁊ dixit mulieribus: nolite timere: ſcio enim q̄ crucifixum queritis: Jam ſurrexit, venite ⁊ videte locū vbi poſitus erat dñs hal. ℣. Angelus dñi locutus eſt mulierib9 dicēs: quē q̄ritis? an Jeſuꝫ queritis? Jam. L. ij.

Et nos ergo in eū qui eſt mortuus credentes: ſi odore virtutum referti, cū opinione bonoruꝫ operum dñm querimus: ad monumentū profecto illius cum aromatibus venimus. Jlle autē mulieres angelos vident, que cum aromatibus venerunt: q̄ videlicet ille mentes, ſupernos ciues aſpiciunt: que cum virtutū odoribus, ad deuꝫ per ſctā deſideria proficiſcunt. ℟. Angelus dñi locut9 eſt mulierib9 dicēs quē queritis? an Jeſum queritis? iā ſurrexit. Venite ⁊ videte hal. hal. ℣. Jeſuꝫ queritis nazarenū crucifixuꝫ, reſurrexit, nō eſt hic. Ve.

Notandū vero nobis eſt: quidnam ſit, ꝙ in dextris ſedere angelus cernitur. Quid nāq̄ per ſiniſtram, niſi vita preſens: qd vero per dexteraꝫ, niſi perpetua vita ſignat? Vnde ſcriptū eſt. Leua eius ſub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabitur me. Quia igitur redēptor noſter, iam preſentis vite corruptionē tranſierat: recte angelus, q nunciare perenneꝫ eius vitam venerat, in dextera ſedebat. Qui ſtola cādida coopertus apparuit: q̄ feſtiuitatis noſtre gaudia nunciauit. Candor etenim veſtis: ſplendorē noſtre denunciat ſolēnitatis. ℟. Dum tranſiſſet ſabbatuꝫ, Maria magdalenē, ⁊ Maria Jacobi, ⁊ Salome, emerunt aromata. Vt venientes vngērent Jeſum, halłah hal. ℣. Et valde mane vna ſabbatorum: veniunt ad monumentum, orto iam ſole. Vt. Gloria. Haleluiah. Te deum.

Et dicatur per totam hebdam. ℣. Jn reſurrectione tua Chriſte, hal. ℟. Celi ⁊ terra letentur, haleluiah. Hic virſiculus dicatur quotidie ante laudes, vſq̄ ad aſcēſionē excluſiue niſi in feſtis ſanctorū. Jn lau. aū.

Angelus autē dñi deſcendit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapideꝫ, ⁊ ſedebat ſuper eū, hal. hal. ps. Dñs reg. 26. Aña. Et ecce terremotus factus eſt magnus: angelus autem dñi, deſcēdit de celo, hal. ps. Jubilate. 17. Aña. Erat auteꝫ aſpectus eius, ſicut fulgur: veſtimenta eius, ſicut nix, halłah hal. ps. Deus deus. 17. Añ. Pre timore aūt eius, exterriti ſunt cuſtodes: ⁊ facti ſunt velut

velut mortui, halẽl. ps. Benedicite. 44. Añ. Rñdẽs aũt angel', dixit mulieribus: nolite timere, ſcio enim q Jeſum q̃ritis, halẽ. ps. Laud. 41. Poſt predictã añã ſtatim incipiat. Ad Bñ. añ. Et valde mane vna ſabbatorũ veniunt ad monumentum, orto iam ſole, halelujah. Oratio.

Deus qui hodierna die, per vnigenitũ tuũ eternitatis nobis aditũ deuicta morte reſeraſti: vota noſtra quę preueniẽdo aſpiras: etiã adiuuando proſequere. Per eund. Bñdicam' dño. cũ duplici halẽl. dicatur in lau. ⁊ in veſperis: per totam hebdomadam, ⁊ per hebdomadam penthecoſtes: ⁊ in oĩbus dñicis ⁊ in feſtis ſymplicibus ⁊ ſupra. ⁊ i ter tiis feriis qñ de beato Dñico, ⁊ in quintis qñ de corpore Chriſti vel de ſanctis ordinis, ⁊ in ſabbatis qñ de beata virgine agitur in conuentu, vſq ad veſ. ſabbati ante Trinitatem excluſiue. In profeſtis aũt diebus ⁊ feſtis triũ lcõnum ⁊ infra octauas non ſolennes qñ de octaua agitur dicatur tantũ cum vno halẽl. Ad ceteras aũt horas nũq̃ dicat cũ halẽl. Ad primam dicto Deus in adiutorium, ⁊ Gloria patri. ſtatim inchoet añ. ſimiliter ⁊ ad alias horas. Et ſciendũ q per totã hebdomadã vſq ad veſperas ſequẽtis ſabbati excluſiue: nec capl'a nec Rña ad horas: nec verſiculi dñr niſi in nocturnis ⁊ ante laudes. Añ. Angelus aũt dñi. Cetere ad ceteras horas. ps. Deus in nomine. 15. Beati immaculati. 33. Retribue. Finita añã poſt pſalmos ſtatim inchoetur R.

Hec dies quam fecit dñs: exultemus ⁊ letemur in ea. ſine verſu. Et ſic dicatur quotidie ad oẽs horas p hebdomadã, vſq ad ſabbatũ excluſiue: preter q̃ ad matu. ad veſ. aũt dicatur cũ verſu illius diei finito Rño. Hec dies. Ad primã dicat. Confiteor deinde Dñs vobiſcum. ⁊ Oro. Deus qui hodierna. Dominus vobiſcum. Benedicamus domino. Predicta oratio dicat ad primam hac die ⁊ duobus ſequentibus diebus, ⁊ hoc modo dicat prima per totam ſeptimanam: niſi q in quarta feria ⁊ deinceps dicatur oratio. In hac hora. ⁊ in ſabbato loco Rñ. Hec dies. dicatur halẽl. Hec dies. Ad veſ. nõ dicat De' in adiutoriũ. ſed dicto Pater noſter. nc incipiat. Kyrie eleiſon. Kyrie el. Kyrie elei. Chriſte elei. Chrẽ elei. Chriſte elei. Kyrie eleiſon. Kyrie elei. Kyrie el. Et hoc mõ incipiat vſq ad ſabbatũ excluſiue, poſt vltimum Kyrie elei. ſtatim inchoetur añ. Angelus autẽ. ps. Dixit d. 32. Cõfitebor. Btũs v. Predicta aña ⁊ predicti tres pſal. dicant ad veſ. quotidie vſq ad veſ. ſequentis ſabbati excluſiue. Finita añ. poſt pſal. ſequit R. Hec dies. ps. Confitemini dño qm̃ bonus, quoniam in ſeculum miſericordia eius. R. non repetatur. Deinde dicatur halẽl. V. Paſcha noſtrum imolatus eſt Chriſtus. halẽl. Poſt verſum repetat. Poſtea ſequit. Proſa.

Victime paſchali: laudes immolent chriſtiani.

Agnus redemit oues: Chriſtus innocens, patri reconciliauit pctõres.

Mors & vita duello, cōflixere mirādo: dux vitę mortuus regnat viuus.
Dic nobis maria: qd vidiſti in via?
Sepulchrū Chriſti viuentis: & gloriam vidi reſurgentis.
Angelicos teſtes: ſudariū & veſtes.
Surrexit Chriſtus ſpes mea: pręcedet ſuos in galilęa.
Credendum eſt magis ſoli marię veraci: q̄ iudęorum turbę fallaci.
Scimus Chriſtū ſurrexiſſe ex mortuis vere: tu nobis victor rex miſerere. Halał. Pręcedens proſa dicatur tm̄ hac die & duobus ſequentibus poſtea ſequitur. Ad Mḡt añ. Et reſpicientes viderunt reuolutum lapidem: erat quippe magnus valde: haleluiah. Oio. Deus qui ho. Dicta oione ſequit℞. Chriſtus reſurgēs ex mortuis iam nō moritur, mors illi vltra non dn̄abit. Quod enim viuit, viuit deo, halałh hal. ℣. Dicant nunc iudei, quō milites cuſtodientes ſepulchrū, perdiderunt regē ad lapidis poſitionem: quare non ſeruabant petrā iuſtitię: aut ſepultū reddant, aut reſurgentē adorent nobiſcum, dicentes, Quod. ℣. Dicite in nationibus, hal. ℞. Quia dn̄s regnauit a ligno, halałh. Oio.

Deus qui pro nobis filiū tuum crucis patibulum ſubire voluiſti, vt inimici a nobis expelleres poteſtatem: concede nobis famulis tuis: vt reſurrectionis gratiam conſequamur: Per eundem chri. Deinde dicał añ. Regina cęli lętare, halałh: quia quem meruiſti portare, haleluiah: reſurrexit ſicut dixit, halałh: ora pro nobis deū, halałh. ℣. Ora pro nobis ſancta dei genitrix, halałh. ℞. Ut digni efficia. Oratio.

Gratiam tuā q̄s dn̄e, mentib⁹ noſtris infunde: vt qui angelo nunciāte Chriſti filij tui incarnationem cognouimus: per paſſionem ei⁹ & crucē, ad reſurrectionis gloriā perducamur: Per eū. Dn̄s vobiſ. Benedicam⁹ dn̄o, haleluiah hal. Deo gratias, haleluiah haleluiah. Et hoc modo his tribus diebus vęſperę terminent. Et ſciēdū q̄ inui. & añę & ℞ia horarū cū ſuis verſiculis, & oēs alij verſiculi vſq; ad feſtū ſcte trinitatis excluſiue debent terminari cum haleluiah. Ad cōplet. añ. Haleluiah, halałh, hał. hał. ps. Cum inuo. i. In te dn̄e. 8. Ecce nūc. 38. Finita poſt pſał. añ. dicatur ℞. Hec dies. Ad Nūc dimit. añ. Halałh, Reſurrexit dn̄s, haleluiah: ſicut dixit vobis, hał. hał. Poſt añam oratio. Spiritū no. cum Bn̄dicamus dn̄o. Hoc modo dicatur cōple. per totam hebdomadā vſq; ad ſabbatū excluſiue excepto q̄ prędicta oratio non dicił niſi in duobus diebus ſequen.

¶ Feria. ij. ad matu. inui. Surrexit dn̄s vere, Halałh. Super noct. añā. Surrexit Chriſt⁹ & illuxit pplo ſuo: quem redemit ſanguine ſuo, halałh. Hec añ. dicał p hebdōam ſup noc. ps. Cum inuoca. i. Uerba mea. Dn̄e ne. i. ℣. Reſurrexit dn̄s, haleluiah. Secundum Lucam. Lectio prima. 624

In illo tempore. Duo ex diſcipulis Jeſu ibant ipſa die in caſtellum, quod erat in ſpacio ſtadiorum ſexaginta ab Jeruſalem: nomine Emaus. Et reliqua.

Homilia

Homilia beati Gregorij pape.

Ho.23 In quotidiana ſolénitate nobis laborantibus: pauca loquenda ſunt. Et fortaſſe, hec vtilius proderunt: quia ſepe et alimenta que min⁹ ſufficiunt, auidius ſumunt. Ecce audiſtis fr̄es chariſſimi, q2 duobus diſcipulis ambulantibus in via, nó quidem credentibus, ſed tñ de ſe loquétibus dñs apparuit: ſed eis ſpeciem quam recognoſcerent nó oſtendit. Hoc ergo egit foris dñs in oculis corporis: qd apud ipſos agebatur intus in oculis cordis. Ipſi nanq3 apud ſemetipſos intus: et amabát et dubitabát. Eis aũt dñs foris, et preſens aderat: et quis eſſet nó oſtendebat. ℟. Maria magdalene et altera maria, ibát diluculo ad monumentum, Jeſum quem queritis non eſt hic, ſurrexit ſicut locutus eſt: Precedet vos in Galileam, ibi euz videbitis, halℓah, halℓah. ℣. Cito euntes dicite diſcipulis eius et Petro, quia ſurrexit dñs. Precce. Lectio.ij.

DE ſe ergo loquétibus preſentiam exhibuit: ſed de ſe dubitantibus, cognitionis ſue ſpeciem abſcondit. Uerba quidem cótulit, duritiá intellectus increpauit: ſcripture ſacre myſteriaq̄ de ipſo erant aperuit: et tñ quia adhuc in eorum cordibus peregrinus erat a fide: ire ſe longius finxit. Fingere nanq3, cóponere dicimus. Unde et cópoſitores luti, figulos vocamus. Nihil ergo ſimplex veritas per duplicitaté fecit: ſed talé ſe eis exhibuit i corpore, qualis apud illos erat in mente. ℟. Surgens Jeſus dñs noſter, et

B.S.D.

ſtans in medio diſcipulorũ ſuorum dixit. Pax vobis, halℓah: gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño, halℓah. ℣. Una ergo ſabbatorũ cum fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli congregati: venit Jeſus, et ſtetit in medio, et dixit eis. Pax vobis. Lectio tertia.

PRobandi auté erant, ſi hi quí eum, et ſi nec dum vt deũ diligerent: ſalté vt peregrinum amare potuiſſent. Sed quia eſſe extranei a charitate nó poterant, hi cum quibus veritas gradiebat: cum ad hoſpitium, quaſi peregrinum vocant: Cur aũt dicimus vocant: cum illic ſcriptũ ſit, et coegerunt illũ: Ex quo nimirum exemplo colligitur: quia peregrini ad hoſpitiũ nó ſolum inuitandi ſunt: ſed etiam trahendi. ℟. Congratulamini mihi oés qui diligitis dñm: quia qué querebá apparu it mihi. Et dũ flere ad monumentum, vidi dñm meũ, Halℓah. ℣. Recedentib⁹ diſcipulis non recedebá: et amoris eius igne ſuccenſa, ardebam deſiderio. Et. Gloria. Halℓah. In laudi. añ. Angelus autem do. Hec ſola añ. dicat quotidie p octa. in lau. ſup pſal. Dicta poſt pſal. añ. ſtatim incipiat añ. ad Bñs. et hoc p totá hebdõaz obſeruet. Ad Bñs añ. Qui ſunt hi ſermones, quos confertis adinuicé ambulantes, et eſtis triſtes? Haleluiah haleluiah. Oro.

DEus qui ſolennitate paſchali mundo remedia cótuliſti: populuz tuum queſumus celeſti: dono proſequere: vt et perfectam libertatem cóſequi mereatur, et ad vitam proficiat ſempiterná: Per do.

Hac die ⁊ ſequentib⁹ dieb⁹ per heb
domadā, niſi in ſabbato, tertia ⁊ ſex
te ⁊ nona dicant ſicut in die paſche
cū proprijs orationib⁹. Ad veſ. ℟.
Hec dies. ℣. Dicat nūc Iſrael qm̄
bonus: quoniā in ſeculū miſericor
dia eius, Hal'ab. ℣. Nōne cor noſtrū
ardēs erat in nobis de Ieſu: dū no
bis loqueret in via? Hal. Sequētia.
Uictime paſcha. Ad Mḡt añ. Nō
ne ſic oportuit pati chr̄m, ⁊ ita intra
re i gl'iā ſuā? hal'ah. Poſtea ſequit
añ Chriſt⁹. ⁊c. ſicut in p̄cedēti die.
¶ Feria.iij. in noctur. ps. Domine
deus meus. 2. Dñe dñs. 2. In dño
ɔfido. 3. ℣. Surrexit dñs vere, hal.
℟. Et apparuit Simoni, haleluiah.
Hic verſiculus dicatur in noctur.
Ferię tertię ⁊ ſextę vſque ad aſcen
ſionem quando de tempore agitur.
24.c. Secundum Lucā. Lectio prima.

In illo tempore. Ste
tit Ieſus in medio
diſcipulorum ſuorū:
⁊ dixit eis Pax vo
bis. Et reliqua.

Homilia beati Ambroſij epiſcopi

Non per incorpoream naturā, ſed
per reſurrectionis corporeę quali
tatem: in peruia vſu clauſa dñs pe
netrauit. Nam quod tangitur cor
pus eſt: quod palpatur corpus eſt.
In corpore aūt reſurgem⁹. Semi
natur enim corpus animale: ſurgit
corpus ſpiritale, ſed illud ſubtilius,
hoc craſſius: vt pote adhuc terrenę
labis qualitate cōcretū. Nam quo
modo non corp⁹: in quo manebant
inſignia vulnerum, veſtigia cicatri
cum, quę dñs palpāda obtulit? In
quo non ſolum fidē firmat, ſed etiā
deuotionem acuit: q vulnera ſuſce
pta pro nobis cęlū inferre maluit,
abolere noluit, vt deo patri, noſtrę
pretia libertatis oſtenderet. ℟. Sur
rexit dñs de ſepulchro haleluiah.
Qui pro nobis pepēdit in ligno ha
leluiah. ℣. Lętentur cęli ⁊ exultet
terra ante faciem dñi. Qui. Lcō. ij.

Talem ſibi pater ad dexterā lo
cat: tropheum noſtrę ſalutis
amplectēs, tales illic martyres, no
bis cicatricis ſuę corona monſtra
uit. Et qm̄ ſermo huc noſter vſque
euaſit, cōſideremus qua gratia ſm̄
Ioannem crediderint apoſtoli, qui
gauiſi ſunt: ſm̄ Lucā quaſi incredu
li redarguant: ibi ſpm̄ ſanctū acce
perint, hic ſedere in ciuitate iubean
tur, quoadvſq; induātur virtute ex
alto. Et videtur mihi ille quaſi apo
ſtolus maiora ⁊ altiora tetigiſſe: hic
ſequentia ⁊ humanis proxima. Hic
hiſtorico vſus circuitu, ille compen
dio. Nam ⁊ ſi primo Lucas non cre
didiſſe dicat: poſtea tamē credidiſſe
demonſtrat: ⁊ ſi prima conſidere
mus cōtraria ſunt, ſi ſequentia cer
tum eſt conuenire. ℟. Tulerunt do
minum meū, ⁊ neſcio vbi poſuerūt
eum: dicit ei angelus, noli flere ma
ria: Surrexit ſicut dixit: pręcedet
vos in Galilęa, ibi eum videbitis,
hal'ah hal. ℣. Dū ergo fleret incli
nauit ſe, ⁊ proſpexit in monumētū,
⁊ vidit duos angelos in albis ſeden
tes, qui dicūt ei. Surrexit. Lcō. iij.

Stetit (inquit) in medio eorū,
⁊ dixit. Pax vobis. Ego ſum:
nolite timere. Conturbati vero ⁊

conter-

cōterriti:exiſtimabant ſe ſpiꝛ̄ videre. Uidetur ſeparatim ſe iſtis vndecim demōſtraſſe: ſicut ſe Amaoni ⁊ Cleophe ſeoꝛſum iam veſpere demōſtrauerat. Et quemadmodū iſti duo, ita etiaꝫ ⁊ illi vident vndecim: ad cōfirmandos reliquos. Deniqꝫ conturbati ſunt: ⁊ ideo aperuit ſenſum, vt intelligerent ea, que ſcripta ſunt. Spiritū autē ſanctum, vel illis vndecim, quaſi perfectioꝛibus inſufflauit: ⁊ reliquis poſtea tribuenduꝫ eſſe pꝛomittit: vel iiſdem ibi inſufflauit, hic ſpondet. Nec videt̄ eſſe contrariū: cuꝫ diuiſiones gratiarū ſint. Ibi remittendoꝛum gratia tributa eſt peccatoꝛum, qđ eſſe videtur anguſti⁹, ⁊ ideo inſufflatur a Chꝛiſto: ibi aūt Lucas linguarum gratiam effuſam eſſe deſcripſit. ℟. Expurgate vetus fermentū, vt ſitis noua conſperſio: etenim paſcha noſtrū, imolatus eſt chꝛiſt⁹: Itaqꝫ epulemur in dn̄o, Halłah. ℣. Nō in fermēto malitie ⁊ nequitie: ſed ī azimis ſinceritatis ⁊ veritatis. Itaqꝫ. Gloꝛia. Hał.

Ad Bn̄ᵹdi. Stetit Ieſus ī medio diſcipuloꝛum ſuoꝛū: ⁊ dixit eis: pax vobis, haleluiah, haleluiah. Oratio.

DEus q eccleſiā tuā nouo ſemp fetu multiplicas: ꝯcede famulis tuis: vt ſacramentū viuendo teneant, qđ fide ꝑceperunt: Per do.

Ad veſpe. ℟. Hec dies. ℣. Dicant nunc qui redempti ſunt a domino, quos redemit de manu inimici: de regionibus congregauit eos. Haleluia. ℣. Surrexit domin⁹, ⁊ occurrens mulieribus ait, auete: tunc acceſſerunt, ⁊ tenuerunt pedes eius.

Sequentia. Uictime. Ad Magt aīā. Uidete man⁹ meas ⁊ pedes meos, quia ego ipſe ſum, haleluiah, halłah. Poſt oꝛōnē ſeqtur aīā. Chꝛiſtus reſurgens ex moꝛ: ſicut in die paſche.

¶ Fer.iiij. in noct. pſ. Saluū me. 3. Uſquequo. 3. Dixit inſipiens. 3. ℣. Surrexit dn̄s de ſepulchꝛo, hal. ℟. Qui ꝑ nobis pepēdit in ligno hal. Hic verſiculus dicatur in noctur. ferie quarte ⁊ ſabbatō vſqꝫ ad aſcēſionem, quādo de tempoꝛe agitur.

Secundum Ioannem. Lectio.i. ca.21.

IN illo tempoꝛe: Manifeſtauit ſe iterū Ieſus diſcipulis ſuis ad mare tyberiadis: manifeſtauit autem ſic. Erāt ſimul Simon Petrus, ⁊ Thomas, qui dicitur didymus: ⁊ Nathanael, qui erat a chana Galilee, ⁊ filij Zebedei, ⁊ alij ex diſcipulis eius, duo. Et reliqua.

Homilia beati Gregoꝛij pape.

LEctio ſancti euāgelij, que modo Ho.24 in auribus veſtris lecta eſt fratres chariſſimi, queſtione animum pulſat: ſed pulſatione ſua, vim diſcretionis indicat. Queri etenim poteſt, cur Petrus qui piſcatoꝛ ante cōuerſionē fuit: poſt cōuerſionē ad piſcationē redijt. Et cuꝫ veritas dicat, nemo mittens manum ſuaꝫ ad aratrū, ⁊ reſpiciens retro, aptus eſt regno dei: cur repetijt quod dereliquit? Sed ſi virtus diſcretionis inſpicitur: citius videtur, qꝛ nimirum negocium, qđ ante cōuerſionē ſine peccato extitit: hoc etiā poſt cōuerſionem repetere, culpa non fuit. ℟.

Ecce vicit leo de tribu iuda, radix dauid, aperire librum, ⁊ ſoluere ſeptem ſignacula eius, Halłah, hałah, hał. ℣. Et vnus de ſenioribus dixit mihi, ne fleueris, dignus eſt agnus qui occiſus eſt, accipere virtutem ⁊ fortitudinem. Haleluiah. Lcõ. ij.

PIſcatoꝛē igitur Petrũ, Mattheũ vero thelonearĩũ ſcim⁹. Poſt conuerſionez ſuā Petrus ad piſcationem rediit: Mattheus ad thelonei negociũ non reſedit: quia aliud eſt victũ per piſcationem querere, ⁊ aliud thelonei lucris pecunias augere. Sunt enim pleraq́ꝫ negocia: que ſine peccato exhiberi, aut vix, aut nullaten⁹ poſſunt. Que ergo ad peccatũ implicant: ad hec neceſſe eſt, vt poſt conuerſionē animus nō recurrat. ℟. Si conſurrexiſtis cum Chriſto, que ſurſum ſunt querite: vbi Chriſtus eſt in dextera dei ſedens: Que ſurſum ſunt, ſapite: nō que ſuper terrā, hałah. ℣. Moꝛtui enim eſtis, ⁊ vita veſtra abſcōdita eſt cum Chriſto. Que: Lcõ. iij.

QUeri etiaz poteſt cur diſcipulis in mari laboꝛantibus, poſt reſurrectionē ſuam dñs in litoꝛe ſtetit: qui ante reſurrectionē ſuam, coram diſcipulis ſuis, in maris fluctibus ambulauit? Cui⁹ rei ratio, feſtine cognoſcit: ſi ipſa que tunc inerat cauſa, penſet. Quid enim mare, niſi pꝛeſens ſeculũ ſignat, qđ cauſarũ tumultib⁹ ⁊ vndis vite coꝛruptibilis illidit? Quid ꝑ ſoliditatē litoꝛis, niſi illa perpetuitas quietis eterne figurat? Quia igit diſcipuli adhuc fluctibus moꝛtalis vite inerant: in mari laboꝛabant. Quia aũt redemptoꝛ noſter: iam coꝛruptionē carnis exceſſerat: poſt reſurrectionē ſuam in litoꝛe ſtabat. ℟. Surrexit paſtoꝛ bonus, qui poſuit animaz ſuam pꝛo ouibus ſuis. Et pꝛo ſuo grege moꝛi dignatus eſt, Haleluiah, hałah. ℣. Etenim paſcha noſtrũ, immolatus eſt chꝛiſtus, Et pꝛo. Gloꝛia. Hałah.

Ad Bñs añ. Mittite in dexterā nauigii rete: ⁊ inuenietis, hałah. Oro.

DEus q nos reſurrectionis dominice annua ſolēnitate letificas: ꝯcede pꝛopitius: vt per tempoꝛalia feſta que agim⁹: peruenire ad gaudia eterna mereamur: Per e.

Ad veſp. ℟. Hec dies. ℣. Dextera dñi fecit virtutē: dextera dñi exaltauit me, Hałah. ℣. Chꝛiſt⁹ reſurgēs ex moꝛtuis, iam non moꝛitur: moꝛs illi vltra nō dñabitur. Ad Mḡt añ. Hoc iā tertio, manifeſtauit ſe ieſus. poſtq̈ reſurrexit a moꝛtuis, hałah.

Poſt oꝛationē fiat memoꝛia de cruce, ſicut i die paſche: excepto q verſus añe, ſcilicet Dicant nũc iudei nō dicat: ⁊ hoc quotidie fiat in veſ. vſq́ꝫ ad veſp. ſabbati excluſiue: memoꝛia ꝟo de beata virgine nō fiat.

¶ Fer. v. in noc. ps. Dñe qs habitabit. 3. Cōſerua. 4. Exaudi dñe iuſtitiā. 4. ℣. Reſurrexit dñs. Ad matu.

Secundum Ioannem. Lectio. j.

IN illo tempoꝛe. Maria ſtabat ca. 20.
ad monumentũ foꝛis, ploꝛās.
Et rel. Homilia bti Gregoꝛii pape.
Maria magdalene, que fuerat in ci Ho 25
uitate peccatrix: amando veritatē, lachꝛymis lauit maculas criminis: ⁊ vox veritatis impletur, qua dicit.

Dimiſſa

Dimiſſa ſunt ei peccata multa: qm̃ dilexit multũ. Quę enim prius frigida peccãdo remanſerat: poſtmodum amando fortiter ardebat. Nã poſtq̃ venit ad monumentũ, ibiq; corpus dñicum nõ inuenit: ſublatũ credidit, atq; diſcipulis nunciauit. Qui venientes viderunt: atque ita eſſe vt mulier dixerat, crediderunt. Et de eis protinus; ſcriptum eſt. Abierũt ergo diſcipuli ad ſemetipſos. Rña. Sicut in. ij. feria. Lcõ. ij.

Deinde ſubiungit. Maria ſtabat ad monumentũ, foris plorãs. Qua in re penſanduz eſt, mulieris huius mentẽ, quanta vis amoris accenderat: quę a monumẽto dñi, etiã diſcipulis recedentibus, nõ recedebat. Exquirebat Maria: quẽ nõ inuenerat. Flebat inquirẽdo: & amoris ſui igne ſuccenſa: eius quem ablatũ credidit, ardebat deſiderio. Lcõ. iij.

Propterea cõtigit, vt eum ſola tũc videret, quę remanſit vt quęreret: quia nimirum virtus boni operis, perſeuerantia eſt. Et voce veritatis dicitur: quia q perſeuerauerit vſq; in finẽ, hic ſaluus erit. Et pręcepto legis: cauda hoſtię in ſacrificio iubetur offerri. In cauda quippe: finis corporis eſt. Et ille bene immolat: qui ſacrificiũ boni operis, vſq; ad finem debitę perducit actionis. Hinc Joſeph inter reliquos fratres, talarem tunicam habuiſſe deſcribitur. Tunica q̃ppe vſq; ad talũ: eſt opus bonum, vſq; ad cõſummationem.

Ad Bñs añ. Maria ſtabat ad monumentũ foris plorãs: & vidit duos angelos in albis ſedẽtes, & ſudariuz qd fuerat ſup caput Jeſu, hal. Orõ.

Deus qui diuerſitatem gẽtium in cõfeſſione tui nominis adunaſti: da vt renatis fonte baptiſmatis: vna ſit fides mentium & pietas actionum: Per dñm. Ad viſpe. Rñ. Hęc dies. ℣. Lapidẽ quem reprobauerunt ędificantes, hic fact' eſt in caput anguli, a dño factuz eſt iſtud, & eſt mirabile in oculis nr̃is. Halal. ℣. In die reſurrectionis meę: dicit dñs, pręcedam vos in Galilęam. Ad Mḡt añ. Tulerũt dñm meũ, & neſcio vbi poſuerũt eũ: ſi tu ſuſtuliſti eũ dicito mihi: & ego eum tollã, hal.

¶ Feria. vj. in noc. ps. Cęli enar. 5. ps. Exaudiat. 5. ps. Domine in virtu. 5. ℣. Surrexit dominus vere.

Secundum Mattheum. Lectio. j.

In illo tempore Undecim diſcipuli abierunt in Galilęam: in montẽ vbi conſtituerat illis Jeſus. Et rel. ca. 28

Homilia bti Hieronymi pſbyteri.

Poſt reſurrectionẽ Jeſus in Galilęę monte conſpicitur, ibique adoratur: licet quidam dubitent, & dubitatio eorum noſtram augeat fidẽ. Tunc manifeſtius oſtendit Thomę & latus lancea perforatũ: & manus fixas demõſtrat clauis. Et accedẽs Jeſus: locutus eſt eis dicens. Data eſt mihi oĩs poteſtas: in cęlo & in terra. Illi poteſtas data eſt qui paulo ante crucifixus: qui ſepultus in tumulo, qui mortuus iacuerat, qui poſtea reſurrexit. In cęlo autem & in terra, ei poteſtas data eſt: vt qui ante regnabat in cęlo, per fidem credẽtium

dentium regnet in terris. Lectio. ij.

Euntes ergo docete oẽs gẽtes: baptizantes eos in noĩe patris, ⁊ filij, ⁊ spũs sancti. Primum docent oẽs gentes: deinde doctas intingunt aqua. Nõ enim poteſt fieri, vt corp⁹, baptiſmi recipiat sacramentũ: niſi ante, anima fidei ſuſceperit veritatem. Baptizant aũt, in noĩe patris, ⁊ filij, ⁊ ſpũs ſancti: vt quoꝝ vna eſt diuinitas, vna ſit largitio. Nomẽq́ trinitatis, vnus deus eſt. Lcõ. iij.

Docete eos ſeruare oĩa: quęcunq́ mandaui vobis. Ordo pręcipuus. Iuſſit apoſtolis vt primũ docerent gẽtes vniuerſas, deinde fidei intingerent ſacramẽto: ⁊ poſt fidẽ ac baptiſma quę eſſent obſeruãda pręciperent. Ac ne putemus leuia eſſe, quę iuſſa ſunt ⁊ pauca: addidit, oĩa quęcunque mandaui vobis: vt quicunq́ crediderint, ⁊ qui in trinitate fuerint baptizati, omnia faciãt quę pręcepta ſunt. Ad Bñs añ.

Undecim diſcipuli in galilęa, videntes dñm adorauerunt, hal'ah. Oro.

Omnipotens ſempiterne de⁹, qui paſchale ſacramẽtũ in recõciliationis humanę fędere ꝯtuliſti: da mẽtib⁹ nr̃is, vt qđ profeſſione celebram⁹: imitemur effectu. Per.

Ad veſ. Ps. Hęc dies. ℣. Bñdictus qui venit in noĩe dñi deus dñs, ⁊ illuxit nobis, hal'ah. ℣. Angelus dñi deſcendit de cęlo, ⁊ accedẽs reuoluit lapidem, ⁊ ſedebat ſuper eum. Ad Mgt añ. Data eſt mihi oĩs poteſtas, in cęlo ⁊ ĩ terra, hal'ah hal'a. ¶ Sabbato in noctur. ps. Dñs regit. 6. Dñi eſt terra. 6. Iudica me domi. 7. ℣. Surrexit dñs de ſepul.

Secundum Ioannem. Lectio. j. 20.c.

In illo tempore. Una ſabbati Maria magdalene, venit mane cum adhuc tenebrę eſſent ad monumentum: ⁊ vidit lapidem ſublatũ a monumento. Et reliqua.

Homilia beati Gregorij papę. Ho. 22

Lectio ſancti euangelij, quã modo frẽs audiſtis: valde in ſuperficie hiſtorię aperta eſt: ſed eius nobis ſunt myſteria ſub breuitate requirenda. Maria magdalene, cum adhuc tenebrę eſſent: venit ad monumentũ. Iuxta hiſtoriã notatur hora: iuxta intellectũ vero miſticũ, requirentis ſignat intelligẽtia. Maria enim auctorẽ oĩm, quẽ carne viderat mortuũ: quęrebat in monumẽto. Et qꝛ hũc minime inuenit: furatũ credidit. Adhuc ergo erãt tenebrę: cũ venit ad monumentũ. Cucurrit citi⁹: diſcipulis nunciauit. Sed illi p̄ cęteris cucurrerũt: q̄ prę cęteris amauerũt: Petr⁹ videlicet ⁊ Ioães. L. ij.

Currebant autem duo ſimul: ſed Ioannes pręcucurrit citi⁹ Petro. Uenit prior ad monumentum: ſed ingredi non pręſumpſit. Uenit vero poſterior Petrus: et intrauit. Quid fratres: quid curſus iſte ſignificat? Nunquid nam, hęc tam ſubtilis euãgeliſtę deſcriptio: a myſterijs vacare credenda eſt? Minime. Neque enim, ſe Ioannes, ⁊ pręiſſe ⁊ non intraſſe diceret, ſi in ipſa ſua trepidatione, myſterium crediſſet defuiſſe. Lectio tertia.

Quid

Digitized by Google

Quid ergo per Joannē, niſi ſynagoga: q̄d per Petrum, niſi pręſens eccleſia deſignatur? Nec miruȝ eſſe videatur, q̄ per iuniorē ſynagoga, per ſeniorem vero eccleſia ſignari perhibet̄: q2 ꝛ ſi ad dei cultuȝ, prior eſt ſynagoga, quā eccleſia gentiuȝ: ad vſum tamen ſeculi, prior eſt multitudo gentium q̄ ſynagoga, Paulo atteſtante qui ait, quia non prius quod ſpirituale eſt: ſed q̄ḋ animale. Per ſeniorē ergo petrū, ſignificat̄ eccleſia gentiū: p iuniorē vero Joānē, ſynagoga iudeoꝝ. Ad Bñs añ. Currebāt duo ſimul, ꝛ ille aliꝰ diſcipulus p̄cucurrit citiꝰ petro: ꝛ venit prior ad monumentū, hal'ah. Oro.

Concede quęſumus oīpotens deus: vt q feſta paſchalia venerando egimꝰ: per hęc cōtingere ad gaudia ęterna mereamur. Per.

Hac die non dicatur ℟. Hęc dies. ad horas: ſed dicat̄ poſt anam loco ℟ij. Hal'ah. ℣. Hęc dies quam fecit dñs, exultemus ꝛ letemur in ea. Poſt verſum Hal'ah non repetat̄.

Dñica in octa. paſchę ſabbato pręcedēti ad veſ. Deꝰ in adiutoriū. Ad veſp. añ. Hal'ah hal'ah hal'. ps. Benedictꝰ. Exaltabo. Lauda aīa. Laud. do. qm̄. Lauda hieru. Cap.

Ro. 6. Chriſtus reſurgens ex mortuis, iam nō moritur: mors illi vltra nō dominabitur: q̄ḋ enim mortuꝰ eſt peccato, mortuus eſt ſemel: quod autem viuit, viuit deo. Hymnus.

Ad cęnā agni prouidi: ꝛ ſtolis albis cādidi: poſt tranſitū maris rubri: Chriſto canamꝰ principi.

Cuius corpus ſanctiſſimum, in ara crucis toridum: cruore eius roſeo, guſtando viuimus deo.

Protecti paſchę veſpere, a deuaſtante angelo: erepti de duriſſimo, Pharaonis imperio.

Iam paſcha noſtruȝ Chriſtus eſt, qui immolatus agnus eſt: ſinceritatis azima, caro eius oblata eſt.

O vere digna hoſtia: per quā fracta ſunt tartara: redempta plebs captiuata, reddita vitę pręmia:

Conſurgit chriſtus tumulo: victor redit de baratro: tyrannuȝ trudens vinculo ꝛ reſerans paradiſum.

Quęſumus auctor omniuȝ in hoc paſchali gaudio: ab omni mortis impetu: tuum defende populum.

Gloria tibi dñe, q̄ ſurrexiſti a mor. Iſti duo. ℣. L. Quęſumꝰ. Glia tibi, dicant̄ in fine omniū hym. eiuſdem metri, vſq ad primas veſ. aſcenſionis dñi: niſi in annunciatione dñica, qñ poſt paſcha celebrat̄ ꝛ in ſabbatis quādo de ea fit in cōuentu. Tūc enim in fine hymnorum dicet̄ ℣. Quęſumꝰ. ℣. Maria mr̄ gratię. ℣. Gloria tibi dñe, qui natꝰ es. ꝛc. ℣. Mane nobiſcum dñe, haleluia. ℟. Quoniam adueſperaſcit, haleluia. Hic ordo ſeruet̄ omni die ſabbati vſque ad aſcenſionem ſcilicet de añ. ſuper pſal. ꝛ de pſal. ꝛ de cap. ꝛ de hym. ꝛ de ℣: quando de dñica agit̄. Ad Magt̄ añ. Cum eſſet ſero die illa, vna ſabbatorum, ꝛ fores eſſent clauſę, vbi erant diſcipuli congregati, ſtetit Jeſus in medio ꝛ dixit eis: pax vobis, haleluiah. Oratio.

Prȩſta

P Reſta q̄s oṗs de⁹: vt q paſcha lia feſta peregimus: hec te lar giẽte, morib⁹ ⁊ vita teneam⁹: Per. Poſtea fiat memoria de cruce per an. Crucem ſanctã ſubijt, qui infer num cõfregit, accinctus eſt poten tia, ſurrexit die tertia, halla. ℣. Di cite in nationibus, hal. Oro. Deus qui pro nobis. Ad cõple. aña. Hal. hallaly, hallah, hal. ps. Cũ inuocarẽ. In te dñe. Qui habitat. Ecce nũc. Predicta aña dicat ad cõple. ſuper pſal. per totũ tempus paſchale, niſi in annunciatione, qñ poſt paſcha celebratur: ⁊ in ſabbatis qñ de bea ta virgine agitur in cõuentu. Cap. Tu in nobis. ℟. In man⁹ tuas dñe cõmendo ſpm̃ meũ, Hallah hallah. ℣. Redemiſti me dñe, deus verita tis. Hallah. Gloria. In ma. Hym.

I Eſu noſtra redemptio, amor ⁊ deſiderium: deus creator om nium, homo in fine temporum.

Que te vicit clemẽtia, vt ferres no ſtra crimina: crudelem mortem pa tiens, vt nos a morte tolleres:

Inferni clauſtra penetrans, tuos captiuos redimens: victor triũpho nobili, ad dexterã patris reſidens:

Ipſa te cogat pietas, vt mala no ſtra ſuperes: parcendo ⁊ voti com potes, nos tuo vultu ſaties.

Queſum⁹ auctor. Gloria tibi do. ⁊c. Iſte hym. dicat vſq ad feſtũ ſcẽ tri nitatis excluſiue ℣. Cuſtodi nos. Ad Bñc di. añ. Hallah. Reſurrexit. Predicta añ. dicat ad Bñc di. vſq ad aſcenſionem excluſiue, niſi in an nunciatione quãdo poſt paſcha ce lebrat, ⁊ in ſabbatis qñ de beata vir gine agit in conuentu. Oro. Viſita. Ad matuti. inuita. Hallah. Surrexit dñs vere, Venite adorem⁹, hallah. Hoc inuita. dicatur ſingulis domi nicis diebus, vſque ad aſcenſionem quando de tempore agitur. Hym.

A Vrora lucis rutilat, celũ lau dib⁹ intonat: mũdus exultãs iubilat, gemens infernus vlulat.

Cum rex ille fortiſſimus: mortis cõfractis viribus: pede conculcans tartara: ſoluit a pena miſeros.

Ille qui clauſus lapide, cuſtoditur ſub milite: triumphans pompa no bili, victor ſurgit de funere.

Solutis iam gemitibus, ⁊ inferni doloribus: quia ſurrexit dominus, reſplendens clamat angelus.

Triſtes erant apoſtoli: de nece ſui domini: quem pena mortis crudeli, ſerui damnarant impij.

Queſum⁹ auctor. Gloria tibi do. ⁊c. Añe pſal. ℣ ſi. ℟ia ſicut i die paſche Secundum Ioannem. Lectio. j.

In illo tempore. Cũ 20. c.
eſſet ſero die illa, vna ſabbatorum: ⁊ fores eſſent clauſe, vbi erãt diſcipuli congregati propter metum iudeorum: venit Ieſus ⁊ ſtetit in medio, ⁊ dixit eis. Pax vobis. Et reliqua.

Homilia beati Gregorij pape.

Prima lectionis huius euangelice Ho. 26
queſtio animum pulſat: quomodo poſt reſurrectionẽ, corpus dñicum verũ fuit: q̄d clauſis ianuis ad diſci pulos ingredi potuit. Sed ſciendũ nobis eſt, q̄ diuina operatio, ſi ratio ne cõprehendit, nõ eſt admirabilis

nec

Digitized by Google

nec fides habet meritũ: cui humana ratio prębet experimentũ. Sed hęc ipſa redemptoris noſtri opera, quę ex ſemetipſis cõprehendi nequaq̃ poſſunt: ex alia eiꝰ operatiõe penſanda ſunt: vt rebꝰ mirabilibꝰ, fidẽ pbeãt facta mirabiliora. Illud enim corpꝰ dñi, intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis: quod videlicet ad humanos oculos p natiuitatẽ ſuã, clauſo exijt vtero virginis. Lcõ. ij. Quid ergo mirũ, ſi ianuis clauſis poſt reſurrectionẽ ſuã, in ęternum iam victurus intrauit: q moriturus veniens, non aperto vtero virginis exiuit? Sed q2 ad aliud corpus qḋ videri poterat, fides intuentiũ dubitabat: oſtendit eis protinus manus ⁊ latus. Palpandã carnẽ prębuit: quã clauſis ianuis introduxit. Qua in re duo mira, ⁊ iuxta humanã rationẽ ſibi valde contraria oſtendit: dum poſt reſurrectionẽ corpus ſuũ, ⁊ incorruptibile, ⁊ tamen palpabile demonſtrauit. Nã ⁊ corrũpi neceſſe eſt, quod palpat: ⁊ palpari nõ poteſt, quod nõ corrũpitur. Lc. iij. Sed miro modo atq; inextimabili, redẽptor noſter, ⁊ incorruptibile poſt reſurrectionẽ, ⁊ palpabile corpus ſuum prębuit: vt monſtrando incorruptibile, inuitaret ad pmiũ: prębendo palpabile, formaret ad fidem. Incorruptibilẽ ſe ⁊ palpabilẽ demonſtrauit: vt profecto eſſe poſt reſurrectionẽ oſtẽderet corpus ſuũ: ⁊ eiuſdẽ naturę ⁊ alterius glorię. ℣. In reſurrectione tua. In lau. añe ſicut in die paſchę, q̃ etiã dicant ad horas. Cap. Chriſtus reſur. Hym.

Sermone blãdo angelus, pręnixit mulieribus: in Galilęa dñs, videndus eſt quantocyus.
Illę dum pergunt concite, apoſtolis hoc dicere: videntes eum viuere, oſculantur pedes Domini.
Quo agnito diſcipuli, in Galilęam propere: pergunt videre faciẽ, deſideratam domini.
Claro paſchali gaudio, ſol mundo nitet radio: cũ Chriſtum iam apoſtoli, viſu cernunt corporeo.
Oſtenſa ſibi vulnera, in Chriſti carne fulgida: reſurrexiſſe dominum, voce fatentur publica.
Rex Chriſte clementiſſime, tu corda noſtra, poſſide: vt tibi laudes debitas, reddamus omni tempore.
Quęſumus auctor. Gl'ia tibi dñe. ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli, halľah. ℟. Viſo dño, haleluiah. Ad Bñs añ. Poſt dies octo, ianuis clauſis igreſſus dñs dixit eis: pax vobis, haleluiah, halľah. Oro. Pręſta queſumꝰ. Memoria de cruce an. Crucifixus ſurrexit a mortuis: ⁊ redemit nos, halľah hal. ℣. Dicite in nationibꝰ: hal. ℟. Quia. Oro. Deus q pro no. Prędicto modo, in veſperis ⁊ in laudibus poſt alias memorias quę occurrũt: pręterq̃ de beato Dñico fiat memoria de cruce quotidie vſque ad vigiliã aſcenſionis in veſp. excluſiue: niſi in inuentione ſanctę crucis: et niſi in feſtis duplicibus ⁊ totis duplicibus. Ad primam ℟. Ieſu Chriſte fili dei viuĩ, miſerere nobis, Halľah hal. ℣. Qui ſurrexiſti a mortuis, Hal. Iſte ℣. dicatur quotidie vſq; ad aſcenſionẽ excluſiue: niſi

Digitized by Google

ue; niſi in feſto annunciationis, q̄ñ poſt paſcha celebraẗ: ⁊ i ſabbathis, q̄ñ de btá virgine agiẗ in cõuētu. ℣. Exurge. Ad.iij.cap. Chriſtus reſurgens. ℟. Reſurrexit dñs, Haleluiah haleluiah. ℣. Sicut dixit vobis. Haleluiah. Gloria. Reſurrexit. ℣. Surrexit dñs vere. Ad ſextã cap.

Col.3. SI conſurrexiſtis cũ Chriſto, quę ſurſum ſunt quęrite: vbi Chriſtus eſt in dextera dei ſedens: quę ſurſũ ſunt ſapite: nõ quę ſuper terrã. ℟. Surrexit dñs vere, Halłah halłah. ℣. Et apparuit Simoni. Haleluiah. Gloria. Surrexit. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. Ad.ix.cap.

CUm autem Chrs apparuerit vita veſtra: tunc ⁊ vos apparebitis cũ ipſo in glĩa. ℟. Surrexit dñs de ſepulchro. Halłah halłah. ℣. Qui pro nobis pependit i ligno. Hał. Gloria. Surrexit. ℣. Gauiſi ſunt. Ad veſp. ſup pſał. añ. Halłah, halłah, halłah, hał. ps. Dixit dñs. Confitebor. Btũs vir. Lau. pue. In exitu. Prędicta añ. cum pſalmis, dicatur oĩbus dñicis diebus vſq ad aſcẽſionẽ q̄ñ de tpe agitur. Cap. hym. ℣. vt in primis veſ. Ordo hu⁹ diei ſcilicet, hymnorũ, verſi. cap. ℟iorũ ad horas ſeruet, vſq ad aſcenſionẽ excluſiue: tam in dñicis q̃ in ferialibus dieb⁹, q̄ñ de tpe agiẗ. Ad Mgt aña. Quia vidiſti me Thoma credidiſti: beati qui non viderunt ⁊ crediderunt, halłah. Per hebdomadã q̄ñ de tpe agitur. Ad Bñs aña. Multa quidẽ ⁊ alia ſigna fecit Jeſus, in cõſpectu diſcipulorũ ſuoꝝ halłah, quę nõ ſunt ſcripta in libro hoc, halłah.

Ad Mgt añ. Hęc autẽ ſcripta ſunt vt credatis, quia Jeſus Chriſtus eſt filius Dei: ⁊ vt credentes vitam habeatis in nomine ipſius, halłah.

¶ Fer.ij. ⁊ deinceps vſq poſt octa. corporis Chriſti non fiant proſtrationes ad matu. nec ad alias horas. Ad matu. inui. Halłah, halłah, hał. Sup pſał. añ. Halłah. Inui. ⁊ añ. prędicta dicanẗ oĩbus ferialib⁹ diebus, vſq ad aſcenſionẽ, q̄ñ de feria agiẗ.

Hebdõa.j. poſt octa. paſchę.

¶ Feria.ij.ps. Dñs illuminatio.7. ps. Ad te domine. ps. Afferte.
¶ Fer.iij.ps. Dixi cuſtodiã.11.ps. Expectans. ps. Beat⁹ q intelligit.
¶ Fer.iiij.ps. Dixit inſipiẽs.15.ps. Exaudi deus orõ. ps. Miſerere. j.
¶ Fer.v.ps. Saluũ me fac.18.ps. De⁹ in adiuto.19.ps. In te dñe. ij.
¶ Fer.vj.ps. Exultate deo.23. ps. Deus ſtetit. ps. Deus quis ſimilis.
¶ Sabbato. ps. Cãtate. ij.27.ps. Dñs regnauit.28. ps. Jubilate. ij.

Hebdomada ſecunda.

¶ Feria.ij.ps. Exaltabo.8.ps. In te domine. ij. ps. Beati quorum.
¶ Fer.iij. ps. Quẽadmodũ.12.ps. Deus auribus. ps. Eructauit cor.
¶ Fer.iiij.ps. Miſerere. iij.15.ps. Si vere.16. ps. Eripe me de inimi.
¶ Fer.v.ps. Deus iudiciũ.19.ps. Quam bonus. ps. Ut quid deus.
¶ Fer.vj.ps. Quã dilecta taber.24 ps. Benedixiſti dñe. ps. Inclina.
¶ Sabbatho ps. Miſericordiã.28. ps. Dñe exaudi. j.ps. Benedic. j.

Hebdomada tertia.

¶ Feria.ij.ps. Exultate iuſti.8. ps. Bñdicã. ps. Judica dñe nocẽtes.

Digitized by Google

¶ Fer.iij.ps. Deus noſter.13.ps.
Omnes gentes.ps. Magnus dñs.
¶ Fe.iiij.ps. Deus repuliſti.16.ps.
Exaudi deus.ij.ps. Nõne deo ſubie.
¶ Fer.v.ps Confitebimur.21..ps.
Notus in Judęa. ps. Voce mea.
¶ Fer.vi.ps. Fundamenta.24.ps.
Dñe deus ſalu. ps. Miſericordias.
¶ Sabbato ps. Benedic.ij.29.ps.
Confitemini.j.ps. Confitemini.ij.
Hebdomada quarta.
¶ Fer.ij.ps. Dixit iniuſtus.10.ps.
Noli ęmulari. ps. Dñe ne i furo.ij.
¶ Feria.iij.ps. Audite hęc.13.ps.
Deus deorum.ps. Quid gloriaris.
¶ Feria.iiij.ps. Exaudi Deus ora-
tio.17.ps. Jubilate.j.ps. Exurgat.
¶ Fer.v.ps. Attẽdite ppl'e.21. ps.
Deus venerũt.ps. Qui regis Jſrl'.
¶ Fer.vj.ps. Deus vltionũ.26.ps.
Cantate. ps. Dñs regna. exultet.
¶ Sabbato ps. Cõfitemini.iij. 31.
ps. Paratum.ps. Deus Laudem.
¶ Fer.ij.⁊.iij.hebdę.v.dicant.pſal.
ſicut i trib9 pmis ferijs pmę hebdę
poſt octa.paſchę qñ de tpe agitur:
¶ Feria.ij.poſt oct. paſchę incipit
hiſtoria. Dignus es. niſi feſta impe
diant: ⁊ cãtat in hac hebdã ⁊ duab9
ſequentibus qñ de tempore agitur.
Et legitur de Apocalypſi. Lcõ.j.

Apocalypſis Jeſu chri, quã
dedit illi Deus, palam facere
ſeruis ſuis, quę oportet fieri cito: ⁊
ſignificauit mittens per angelũ ſuũ
ſeruo ſuo Joanni: qui teſtimonium
perhibuit verbo dei: ⁊ teſtimoniũ
Jeſu Chriſti, quęcunq; vidit. Bea
tus qui legit, ⁊ qui audit verba pro-
phetię huius: ⁊ ſeruat ea, quę in ea
ſcripta ſunt. Tẽpus enim prope eſt.
Joãnes ſeptẽ eccleſijs, quę ſunt in
Aſia: gratia vobis ⁊ pax ab eo q eſt
⁊ q erat, ⁊ qui venturus eſt: ⁊ a ſeptẽ
ſpiritibus qui in conſpectu throni
eius ſunt: ⁊ a Jeſu Chriſto qui eſt
teſtis fidelis, primogenitus mortuo
rum, ⁊ princeps regum terrę. Qui
dilexit nos, ⁊ lauit nos a peccatis
noſtris in ſanguine ſuo: ⁊ fecit nos
regnum ⁊ ſacerdotes Deo, ⁊ patri
ſuo. Jpſi gloria ⁊ imperium, in ſecu-
la ſeculorum. Amen. ℟. Dign9 es
dñe, accipere librũ, ⁊ aperire ſigna-
cula eius: qñ occiſus es, ⁊ redemi-
ſti nos deo: Jn ſanguine tuo, hal'.
℣. Feciſti enim nos deo noſtro re-
gnum, ⁊ ſacerdotes. Jn. Lectio.ij.

Ecce venit cum nubibus: ⁊ vi-
debit eũ omnis oculus: ⁊ qui
eum pupugerunt. Et plangent ſe ſu
per eum oẽs tribus terrę: etiã amẽ.
Ego ſum alpha ⁊ o, principium ⁊ fi-
nis: dicit dñs deus, qui eſt, ⁊ q erat,
⁊ qui venturus eſt omnipotens. ℟.
Ego ſicut vitis fructificaui ſuauita-
tem odoris halah. Tranſite ad me
oẽs qui concupiſcitis me ⁊ a gene-
rationibus meis adimplemini ha-
leluiah hal'. ℣. Ego diligentes me
diligo ⁊ q mane vigilauerint ad me
inuenient me. Tranſite. Lectio.iij.

Ego Joannes frater veſter, ⁊
particeps in tribulatiõe ⁊ re
gno, ⁊ patiẽtia in Chriſto Jeſu: fui
in inſula quę appellat Pathmos,
propter verbum dei ⁊ teſtimonium
Jeſu, fui in ſpiritu in dñica die. Et
audiui poſt me vocẽ magnã, tanq̃
tubę, dicẽtis, Quod vides ſcribe in
libro:

Digitized by Google

libꝛo:⁊ mitte ſepté eccleſijs: Epheſo, ⁊ Smirne, ⁊ Pergamo, ⁊ Tyatire, ⁊ Sardis, ⁊ Philadelphie, ⁊ Laodicie. Et conuerſus ſuz, vt viderem vocé, que loquebat̄ mecuz. ℟. Audiui vocé de celo tanq̄ vocé tonitrui magni halľah, regnabit deus nr̄ in eternū halľah. Quia facta eſt ſalus ⁊ virtus ⁊ poteſtas Chꝛiſti eius halľah, halľ. ℣. Et vox ð thꝛono exiuit dicens: laudez dicite deo noſtro oés ſancti eius: ⁊ qui timetis deum puſilli ⁊ magni. Quia. Gl̄ia. Halľah. In lau.aña. Halľah.halľ. Hec añ. dicatur vſq̄ ad aſcenſioné tam in diebus dñicis q̄ in ferialibus quādo de tempoꝛe agitur ps. Dñs regnauit. ⁊ ceteri dicant̄ p̄ totū tēp⁹ paſchale. Ad.i.añ. Cognouerunt dñz halľah in fractione panis, halľ. Ad.iij.aña. Pax vobis ego ſuz halľah nolite timere halľ. Ad.vj.aña. Ecce ego vobiſcuz ſum: halľah, omnibus diebus halľah. Ad.ix.aña. Noli flere Maria halľah reſurrexit dñs haleluiah. Pꝛedicte añe dicant tam in dñicis q̄ in ferialibus dieb⁹ ad hoꝛas vſq̄ ad aſcenſionez qñ de tépoꝛe agitur. Ad veſp.ſuper pſalmos añ. Halľah. Pꝛedicta añ.dicat̄ ſup pſalmos ad veſper.in ferialibus diebus vſq̄ ad aſcenſionem dñi qñ de tépoꝛe agit̄.

¶ Feria ſecunda. Lectio pꝛima.

ET cóuerſus, vidi ſepté candelabꝛa aurea: ⁊ in medio ſeptez candelabꝛoꝛū aureoꝛuz, ſimilé filio hominis: veſtituz podere, ⁊ precinctum ad mamillas zona aurea. Caput aūt eius, ⁊ capilli erát candidi, tanq̄ lana alba, ⁊ tanq̄ nix. Et oculi eius velut flammā ignis: ⁊ pedes eius ſimiles auricalco: ſicut in camino ardenti. Et vox illius: tanq̄ vox aquarū multarū. Et habebat in dextera ſua ſeptem ſtellas: ⁊ de oꝛe eius gladius ex vtraq̄ parte acutus exibat: ⁊ facies eius ſicut ſol lucet in virtute ſua. ℟. Locut⁹ eſt ad me vnus de ſepté angelis dicens: veni oſtendam tibi nouā nuptā ſponſaz agni: Et vidi Jeruſalé deſcendenté de celo oꝛnatā monilib⁹ ſuis halľah, halľ. halľ. ℣. Et ſuſtulit me in ſpū in montem magnū ⁊ altū. Et vidi. Lcō.ij.

ET cum vidiſſem eū: cecidi ad pedes eius tanq̄ moꝛtuus. Et poſuit dexterā ſuā ſuper me dicens. Noli timere Ego ſum pꝛimus ⁊ nouiſſimus: ⁊ viuus ⁊ fui moꝛtuus: ⁊ ecce ſum viuens in ſecula ſeculoꝛū: ⁊ habeo claues moꝛtis ⁊ inferni. ℟. Audiui vocé in celo angeloꝛū multoꝛū dicentiuz: Timete dñm ⁊ date claritaté illi, ⁊ adoꝛate eum qui fecit celū ⁊ terrā, mare ⁊ fontes aquarū halľah, halľ. ℣. Vidi angeluz dei volanté p̄ mediū celi, voce magna clamantez ⁊ dicenté. Timete. Lcō.iij.

SCribe ergo que vidiſti ⁊ que ſunt: ⁊ que opoꝛtet fieri poſt hec. Sacramentū ſeptem ſtellaruz quas vidiſti in dextera mea: ⁊ ſepté candelabꝛa aurea: ſepté ſtelle angeli ſunt ſeptem eccleſiarū: ⁊ candelabꝛa ſeptem: ſeptem eccleſie ſunt. ℟. Oſtendit mihi angelus fonté aque viue. Et dixit ad me halľah. Hic deū adoꝛa. Halľah, halľ. halľ. ℣. Poſtquā audiſſez ⁊ vidiſſem cecidi vt adoꝛarez ante pedes angeli qui mihi hoc oſtendebat

Digitized by Google

oſtendebat ⁊ dixit. Hic. Glia. Hal.

Feria quarta. Lectio prima.

apo. 2. De angelo epheſi eccleſię ſcribę. Hęc dicit, qui tenet ſeptem ſtellas in dextera ſua: q ambulat in medio ſepté cádelabꝛoꝛũ aureoꝛuz. Scio opera tua, ⁊ laboꝛé tuuz, ⁊ patientiam tuã: ⁊ qꝛ nõ potes ſuſtinere malos: ⁊ tentaſti eos qui ſe dicũt apoſtolos eſſe, ⁊ nõ ſunt: ⁊ inueniſti eos médaces. Et patientiã habes: ⁊ ſuſtinuiſti propter nomen meũ: ⁊ non defeciſti. Sed habeo aduerſus te pauca: ꝙ charitatem tuaz primã reliquiſti. ℟. Uidi poꝛtam ciuitatis ad oꝛienté poſitã, ⁊ apoſtoloꝛuz nomina ⁊ agni ſuper eã ſcripta. Et ſuper muros eius angeloꝛũ cuſtodias halah. ℣. Uidi ciuitaté ſanctã ierusalé deſcendentem de celo, oꝛnataz tanꝙ ſpõſam viro ſuo. Et ſup. L. ij.

Memoꝛ eſto itaꝙ vnde excideris. Et age pęnitétiã: ⁊ pꝛima opera fac. Sin aũt venio tibi: ⁊ mouebo candelabꝛũ tuuz de loco ſuo: niſi pęnitentiã egeris. Sed hoc habes qꝛ odiſti facta Nicholaitarum: quę ⁊ ego odi. Qui habet aurẽ: audiat: quid ſpũs dicat eccleſijs. Uincẽti dabo edere de ligno vitę: quod eſt in paradiſo dei mei. ℟. Uidi ierusalem deſcendentem de celo oꝛnatam auro mundo. Et lapidibus pręcioſis intextã halah, hal. ℣. Abintus in fimbꝛijs aureis circũamicta varietate. Et lapidib⁹. Lectio. iij.

Et angelo ſmirnę eccleſię ſcribę. Hęc dicit pꝛim⁹ ⁊ nouiſſimus: qui fuit moꝛtuus ⁊ viuit. Scio tribulationẽ tuã, ⁊ paupertaté tuã: ſed diues es ⁊ blaſphemaris ab his, qui ſe dicunt iudęos eſſe, ⁊ nõ ſunt: ſed ſunt ſynagoga Sathanę. Nihil hoꝛũ timeas, quę paſſurus es. Ecce miſſurus eſt diabol⁹ aliquos ex vobis in carceré, vt tentemini: ⁊ habebitis tribulationẽ dieb⁹ decé. Eſto fidelis vſꝙ ad moꝛtem: ⁊ dabo tibi coꝛonã vitę. Qui habet aures, audiat, quid ſpiritus dicat eccleſijs. ℟. In diademate capitis Aaron lapides pꝛecioſi fulgebãt. Dũ pficeret opus dei. Halah, halah, hal. ℣. Coꝛona aurea ſup caput ei⁹ expꝛeſſa ſigno ſctitatis. Duz. Gloꝛia. Halah.

Feria quinta. Lectio pꝛima.

Et angelo pergami eccleſię, apo. 2. ſcribę. Hęc dicit q habet romphęam vtraꝙ parte acutam. Scio vbi habitas, vbi eſt ſedes ſathanę: ⁊ tenes nomen meum ⁊ nõ negaſti fidé meã. Et in dieb⁹ illis, Antipas teſtis meus fidelis, qui occiſus eſt apud vos: vbi ſathanas habitat. Sed habeo aduerſum te pauca: qꝛ habes illic tenentes doctrinã Balaam: qui docebat Balac mittere ſcandalũ coꝛã filijs Iſrael, ędere ⁊ foꝛnicari. Ita habes ⁊ tu, tenentes doctrinã Nicholaitaruz. Similiter age pęnitentiã: ſi quominus veniaz tibi cito: ⁊ pugnabo cuz illis in gladio oꝛis mei. Qui habet aures, audiat, quid ſpiritus dicat eccleſijs. Uincenti dabo manna abſconditũ: ⁊ dabo ei calculum candidum: ⁊ in calculo nomẽ nouũ ſcriptuz, quod nemo ſcit niſi qui accipit. Lcõ. ij.

Et angelo Tyatirę eccleſie, ſcribę. Hęc dicit filius dei, qui habet

oculos tanq̄ flāmaȝ ignis: ⁊ pedes
ſimiles auricalco. Noui opera tua.
⁊ fidē, ⁊ charitatē, ⁊ miniſteriū, ⁊ pa
tientiam tuā: ⁊ opera tua nouiſſima
plura prioribus. Sed habeo aduer
ſus te pauca: q2 permittis mulierē
Jezabel quę ſe dicit prophetē, do-
cere ⁊ ſeducere ſeruos meos: forni-
cari ⁊ manducare de idolotitis. Et
dedi illi tēpus vt pęnitētiā ageret: ⁊
nō vult penitere a fornicatione ſua.
¶ Feria ſexta. Lectio prima.
apo. 3. Et angelo eccleſię ſardis, ſcri-
be. Hęc dicit qui habet ſeptē
ſpūs dei: ⁊ ſeptem ſtellas. Scio ope
ra tua: q2 nomen habes qđ viuas, ⁊
mortuus es. Eſto vigilans: ⁊ confir
ma cętera quę moritura erant. Nō
enim inuenio opera tua plena, co-
ram deo meo. In mēte ergo habe
qualiter acceperis ⁊ audieris: ⁊ ſer
ua ⁊ pęnitentiā age. Si ergo non vi
gilaueris: veniam ad te tanq̄ fur: ⁊
neſcis qua hora veniam ad te. Sed
habes pauca nomina in ſardis, qui
nō inquinauerunt veſtimenta ſua: ⁊
ambulabunt mecum in albis: q2 di-
gni ſunt. Qui vicerit ſic veſtiet̃ ve-
ſtimentis albis: ⁊ non delebo nomē
eius de libro vitę: ⁊ confitebor no-
men eius corā patre meo, ⁊ corā an
gelis eius. Qui habet aurē, audiat,
quid ſpiritus dicat eccleſijs. Lcō. ij.
Et angelo phyladelphię eccleſię,
ſcribe. Hęc dicit ſanct9 ⁊ verus, qui
habet clauē dauid, qui aperit ⁊ ne-
mo claudit: claudit ⁊ nemo aperit.
Scio opera tua. Ecce dedi coraȝ te
oſtium apertū, qđ nemo poteſt clau
dere: q2 modicā habes virtutem, ⁊
ſeruaſti verbum meū: ⁊ non negaſti
nomen meū. Ecce dabo de ſynago-
ga ſathanę, q dicunt ſe iudęos eſſe ⁊
nō ſunt: ſed mentiuntur. Ecce faciā
illos, vt veniāt ⁊ adorēt ante pedes
tuos: ⁊ ſciant q2 ego dilexi te. L. iij.
Quoniā ſeruaſti verbum patientię
meę: ⁊ ego ſeruabo te ab hora ten-
tationis: quę ventura eſt in orbem
vniuerſum, tentare habitantes in
terra. Ecce venio cito. Tene qđ ha-
bes: vt nemo accipiat coronaȝ tuā.
Qui vicerit, faciā illum columnam
in templo dei mei: ⁊ foras non egre
dietur amplius: ⁊ ſcribā ſuper eum
nomen dei mei, ⁊ nomen ciuitatis
dei mei nouę Jeruſalem, quę de-
ſcendit de cęlo a deo meo, ⁊ nomen
meum nouum. Qui habet aurem
audiat, quid ſpiritus dicat eccleſijs.
¶ Sabbato. Lectio prima.
Et angelo Laodiceę eccleſię apo. 3.
ſcribe. Hęc dicit. Amen, teſtis
fidelis ⁊ verus: qui eſt principium
creaturę dei. Scio opera tua: q̄ ne-
que frigidus es neq3 calidus. Utinā
frigid9 eſſes, aut calidus. Sed quia
tepidus es, ⁊ nec frigidus nec cali-
dus: incipiā te euomere ex ore meo:
quia dicis diues ſum ⁊ locupletat9
⁊ nulli9 egeo: ⁊ neſcis quia tu es mi
ſer, ⁊ miſerabilis, ⁊ pauper, ⁊ cęcus,
⁊ nudus. Suadeo tibi emere a me
aurum ignitum, probatum, vt lo-
cuplex fias: ⁊ veſtimentis albis in-
duaris vt nō appareat confuſio nu
ditatis tuę: ⁊ collirio inunge ocu-
los tuos, vt videas. Ego quos amo:
arguo ⁊ caſtigo. Lectio ſecunda.
Uidi ⁊ ecce oſtium apertū in cęlo. ca. 4.
Et vox

Et vox pꝛima quã audiui:tanq̃ tu-
be loquentis mecũ:dicens. Aſcen-
de huc: ⁊ oſtendã tibi: quę opoꝛtet
fieri cito. Poſt hęc ſtatim fui in ſpi-
ritu: ⁊ ecce ſedes poſita erat in cę-
lo: ⁊ ſupra ſedem ſedens. Et qui ſe-
debat: ſimilis erat aſpectui lapidis
iaſpidis ⁊ ſardinis. Et iris erat in
circuitu ſedis: ſimilis viſioni ſma-
ragdinę. Et in circuitu ſedis, ſedi-
lia vigintiquatuoꝛ: ⁊ ſuper thꝛonos
vigintiquatuoꝛ ſenioꝛes ſedentes,
circumamicti veſtimentis albis: ⁊
in capitibus eoꝛum coꝛonę aureę.
¶ Dñica.j.poſt octa.paſchę ſabbo
pcedẽti. Ad Mgt añ. Hęc aũt. Oro.
D Eus qui in filij tui hu
militate iacentẽ mun
dum erexiſti: fidelibꝰ
tuis perpetuã ꝯcede
lętitiaʒ: vt quos ppe-
tuę moꝛtis eripuiſti caſibꝰ, gaudijs
facias ſempiternis perfrui. Per eũ.
Ad matut. ſuper pſal. añ. Surrexit
Chꝛiſtꝰ, ⁊ illuxit populo ſuo: quẽ re
demit ſanguine ſuo. Hal. ps. Bea-
tꝰ vir. i. Quare fremuerũt. Dñe qd
Pꝛędicta añа cum ſuis pſalmis di-
catur in dominicis diebus vſqʒ ad
aſcenſionem, quãdo de tpe agitur.
k. 10. Secundum Joannem. Lectio. j.
I N illo tempoꝛe: Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Ego ſuʒ paſtoꝛ
bonus. Bonus paſtoꝛ: animam
ſuam dat pꝛo ouibus ſuis. Et reliq.
ho. 14 Homilia beati Gregoꝛij papę.
A udiſtis fratres chariſſimi, ex le-
ctione euãgelica eruditionẽ veſtrã:
audiſtis ⁊ periculũ noſtrum. Ecce
enim, is qui nõ ex accidenti dono,
ſed eſſentialiter bonꝰ eſt: dicit. Ego
ſum paſtoꝛ bonus. Atqʒ eiuſdẽ bo-
nitatis foꝛmã, quam nos imitemur
adiungit, dicẽs. Bonus paſtoꝛ: ani-
mam ſuã ponit pꝛo ouibus ſuis. Fe-
cit quod monuit: oſtendit qđ iuſſit.
Bonus paſtoꝛ animã ſuaʒ pꝛo oui-
bus ſuis poſuit: vt in ſacramento no
ſtro coꝛpus ſuum ⁊ ſanguinẽ verte-
ret: ⁊ oues quas redemerat, carnis
ſuę alimento ſatiaret. Oſtenſa no-
bis eſt de contẽptu moꝛtis via, quã
ſequamur: appoſita foꝛma cui im-
pꝛimamur. ℞. Dignus es. Lcõ. ij.
P rimum eſt exterioꝛa noſtra miſe-
ricoꝛditer ouibus impendere: po-
ſtremũ vero ſi neceſſe ſit, etiã moꝛtẽ
noſtrã pꝛo eiſdẽ ouibus miniſtrare.
A pꝛimo autẽ hoc minimo: puenit
ad poſtremũ maiꝰ. Sed cũ incõpa-
rabiliter longe ſit melioꝛ aĩa, qua vi
uimꝰ, terrena ſubſtãtia quã exteriꝰ
poſſidemus: qui nõ dat pꝛo ouibus
ſubſtantiã ſuaʒ, qñ pꝛo his daturus
eſt aĩam ſuã? ℞. Ego ſicut. Lcõ. iij.
E t ſunt nõnulli, qui dum plus ter-
renã ſubſtantiã quã oues diligunt:
merito nomẽ paſtoꝛis amittũt. De
quibus ſubdit. Mercenarius aũt,
⁊ qui non eſt paſtoꝛ, cuius non ſunt
oues pꝛopꝛię: videt lupũ venientẽ:
⁊ dimittit oues, ⁊ fugit. Nõ paſtoꝛ
ſed mercenarius vocat: qui nõ pꝛo
amoꝛe intimo oues dñicas, ſed ob
tẽpoꝛales mercedes paſcit. ℞. Au-
diui. Ad Bñs añ. Ego ſũ paſtoꝛ bo
nus, q paſco oues meas, ⁊ pꝛo ouibꝰ
meis pono animã meã, hal. hal. hal.
Ad Mgt añ. Ego ſuʒ paſtoꝛ ouiuʒ,
ego ſum via veritas ⁊ vita: ego ſum

paſtor bonꝰ ⁊ cognoſco oues meas, ⁊ cognoſcũt me meę, hal'ah, hal'ah. Per hebdomadaz qñ de tpe agit. Ad Bñs añ. Paſtor bonus, animã ſuam ponit pro ouibus ſuis, hal'ah. Ad Magt añ. Alias oues habeo q̃ nõ ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere, ⁊ vocẽ meã audiẽt: ⁊ fiet vnũ ouile ⁊ vnus paſtor. Hal'.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

apo. 5. Et vidi in dextera ſedentis ſupra thronũ: librũ ſcriptum intus ⁊ foris, ſignatũ ſigillis ſeptem. Et vidi angelũ fortẽ ⁊ prędicantem voce magna. Quis eſt dignꝰ aperire librum ⁊ ſoluere ſignacula eius? Et nemo poterat neq̄ in cęlo neq̄ in terra neq̄ ſubtꝰ terraz aperire librũ: neq̄ reſpicere illũ. Et ego flebã multũ: qm̃ nemo dignus inuẽtꝰ ẽ aperire librũ: nec videre eum. L. ij. Et vnus de ſenioribus dixit mihi: Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda, radix dauid, aperire librum ⁊ ſoluere ſeptẽ ſignacula eius. Et vidi ⁊ ecce in medio throni ⁊ q̃tuor animaliũ, ⁊ in medio ſeniorũ agnũ ſtãtem tanq̃ occiſum: habentẽ cornua ſeptẽ ⁊ oculos ſeptẽ: qui ſunt ſeptez ſpũs dei miſſi in oẽm terrã. Lcõ. iij. Et venit: ⁊ accepit de dextera ſedẽtis in throno librum. Et cũ aperuiſſet librũ, quatuor animalia ⁊ viginti quatuor ſeniores cęciderunt corã agno, habentes ſinguli citharas ⁊ phialas aureas plenas odoramentorum, quę ſunt orationes ſanctorꝝ.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

apo. 6. Et vidi q̄ aperuiſſet agnꝰ vnũ de ſeptem ſigillis. Et audiui vnũ de quatuor animalibꝰ dicens: tanquã vocem tonitrui. Ueni ⁊ vide. Et vidi: ⁊ ecce equus albꝰ: ⁊ qui ſedebat ſup illum habebat arcũ. Et data eſt ei corona: ⁊ exiuit vincens vt vinceret. Et cũ aperuiſſet ſigillũ ſecundũ: audiui ſecundũ aial, dicẽs. Ueni ⁊ vide. Et exiuit alius equus rufus: ⁊ qui ſedebat ſuper eum, datum eſt ei vt ſumeret pacẽ de terra: ⁊ vt inuicem ſe interficiant. Et datꝰ eſt illi gladius magnus. Lectio. ij. Et cum aperuiſſet ſigillũ tertium: audiui tertium animal dicẽs. Ueni ⁊ vide. Et ecce equus niger: ⁊ qui ſedebat ſuper euz habebat ſtaterã in manu ſua. Et audiui tanq̃ vocez in medio quatuor animaliũ dicentiũ. Bilibris tritici denario vno: ⁊ tres bilibres ordei denario vno, ⁊ vinũ ⁊ oleũ, ne lęſeris. Et cum aperuiſſet ſigillũ quartũ, audiui vocẽ quarti aialis dicẽtis. Ueni ⁊ vide. Et ecce equus pallidus: ⁊ q ſedebat ſuper eũ nomẽ illi mors: ⁊ infernus ſequebat euz. Et data eſt illi poteſtas ſup quatuor partes terrę: iterficere gladio, fame, ⁊ morte, ⁊ beſtijs terrę.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

apo. 8. Et vidi ſeptez angelos ſtantes in cõſpectu dei: ⁊ datę ſunt illis ſeptẽ tubę. Et alius angelus venit: ⁊ ſtetit ante altare: habens thuribulũ aureũ. Et data ſunt illi incẽſa multa: vt daret de orationibꝰ ſanctorũ oium, ſuper altare aureũ, qđ eſt ante thronũ. Et aſcendit fumus incenſorũ de orationibus ſanctorũ: de manu angeli coraz deo. Et accepit angelus thuribuluz: ⁊ impleuit illud

Digitized by Google

illud de igne altaris:⁊ miſit in terrā. Et facta ſunt tonitrua,⁊ voces,⁊ fulgura:⁊ terremot⁹ magn⁹. Et ſeptē angeli qui habebāt ſeptē tubas:parauerūt ſe, vt tuba canerēt. Lcō.ij.

Et primus angelus tuba cecinit:⁊ facta eſt grādo ⁊ ignis mixta in ſanguine:⁊ miſſum eſt in terrā. Et tertia pars terrę combuſta eſt, ⁊ tertia pars arborū cōcremata eſt:⁊ omne fenum viride cōbuſtū eſt. Et ſecundus angelus tuba cecinit:⁊ tanquā mōs magnus igne ardēs, miſſus eſt in mare. Et facta eſt tertia pars maris ſanguis:⁊ mortua eſt tertia pars creaturę eorū, q̄ habebāt aīas ī mari:⁊ tertia pars nauiū interijt. L.iij.

Et tertius angelus tuba cecinit:⁊ cecidit de cęlo ſtella magna ardens tanq̄ facula:⁊ cecidit in tertiā partem fluminum ⁊ in fontes aquarū. Et nomen ſtellę dicitur abſinthiū. Et facta eſt tertia pars aquarum in abſinthiū:⁊ multi homines mortui ſunt de aquis: q: amarę factę ſunt.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

apo. 10 Et vidi alium angelū fortē deſcendentē de cęlo amictū nube:⁊ iris in capite eius. Et facies eius erat vt ſol:pedes eius tanq̄ colūna ignis. Et habebat in manu ſua libellum apertum:⁊ poſuit pedem ſuū dextrum ſupra mare, ſiniſtrum autem ſuper terram:⁊ clamauit voce magna, quēadmodū cum leo rugit. Et cum clamaſſet: locuta ſunt ſeptē tonitrua voces ſuas. Et cum locuta fuiſſent ſeptē tonitrua voces ſuas: ego ſcripturus eram. Lcō.ij.

Et audiui vocē de cęlo dicentē mihi. Signa quę locuta ſunt ſeptē tonitrua noli ea ſcribere. Et angelus quē vidi ſtantē ſupra mare ⁊ ſupra terrā, leuauit manū ſuā ad cęlum:⁊ iurauit per viuentē in ſecula ſeculorum, q creauit cęlū ⁊ ea quę in eo ſunt, terrā ⁊ ea quę in ea ſunt, mare ⁊ ea quę in eo ſunt: q: tēpus ampli⁹ nō erit. Sed in dieb⁹ vocis ſeptimi angeli cum ceperit tuba canere: ɔſummabiť myſteriū dei: ſicut euāgelizauit per ſeruos ſuos ꝓphetas.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Et datus eſt mihi calamus ſimilis virgę:⁊ dictū eſt mihi. Surge ⁊ metire templū dei ⁊ altare:⁊ adorantes in eo. Atrium aūt quod eſt intra templum eijce foras: et ne metiaris illud qm̄ datum eſt gentibus. Et ciuitatem ſanctā calcabunt menſibus quadraginta duobus. Et dabo duobus teſtibus meis:⁊ prophetabunt diebus mille ducentis ſexaginta amicti ſaccis. Hi ſunt duę oliuę ⁊ duo candelabra: in conſpectu dei terrę ſtantia. Et ſi quis eos nocere voluerit: ignis exiet de ore eorum:⁊ deuorabit inimicos illorum. Et ſi quis voluerit eos lędere: ſic oportet eum occidi. Lectio.ij.

Hi habent poteſtatē claudendi cęlum:ne pluat diebus prophetię eorum. Et poteſtatē habēt ſup aquas, cōuertendi eas in ſanguinē:⁊ percutere terrā oī plaga quotieſcunq̄ voluerint. Et cū finierint teſtimonium ſuum: beſtia quę aſcendit de abyſſo faciet aduerſus illos bellū:⁊ vincet illos ⁊ occidet eos. Et corpora eorum iacebunt in plateis ciuita-

apo. 11

uitatis magnę: quę vocat ſpiritua-
liter ſodoma ꝛ egyptus: vbi ꝛ dñs
illorum crucifixus eſt. Et videbunt
de populis ꝛ tribubus, ꝛ linguis, ꝛ
gentibus, corpora eorum per tres
dies ꝛ dimidiũ. ꝛ corpora eorũ non
ſinent poni in monumẽtis. Lcõ. iii.
Et inhabitantes terrã gaudebunt
ſuper illos ꝛ iucundabunt: ꝛ mune-
ra mittent inuicem: qm̃ hi duo pro-
phetę cruciauerunt eos qui habita
bant ſuper terraꝫ. Et poſt tres dies
ꝛ dimidium: ſpũs vitę a deo intrauit
in eos, ꝛ ſteterunt ſuper pedes ſuos:
ꝛ timor magnus cecidit ſuper eos
qui viderunt eos. Et audierunt vo-
cem magnam de cęlo: dicẽtem illis.
Aſcẽdite huc. Et aſcẽderunt in cęlũ
in nube: ꝛ viderũt eos inimici eorũ.
¶ Sabbato. Lectio prima.
apo. 11 Et apertũ eſt templũ dñi in cę-
lo: ꝛ viſa eſt arca teſtamẽti eiꝰ
in tẽplo eius. Et facta ſunt fulgura ꝛ
voces: ꝛ terręmotus ꝛ grando ma-
gna. Et ſignum magnum apparuit
in cęlo. Mulier amicta ſole: ꝛ luna
ſub pedibus eius, ꝛ in capite eius co
rona ſtellaruꝫ duodecim: ꝛ in vtero
habẽs: ꝛ clamat parturiẽs: ꝛ crucia
tur vt pariat. Et viſum eſt aliud ſi-
gnum in cęlo: ꝛ ecce draco magnus
ruſus habens capita ſeptem, ꝛ cor-
nua decem: ꝛ in capitibus ſuis ſe-
ptem diademata: ꝛ cauda eius tra-
hebat tertiam partem ſtellarum cę
li: ꝛ miſit eas in terram. Lectio. ij.
Et draco ſtetit ante mulierem quę
erat paritura: vt cuꝫ peperiſſet, filiũ
eius deuoraret. Et peperit filiũ ma-
ſculum: qui recturus erat oẽs gen-
tes in virga ferrea. Et raptus eſt fi-
lius eius ad deũ: ꝛ ad thronuꝫ eius.
Et mulier fugit in ſolitudinem vbi
habebat locum paratum a deo: vt
ibi paſcat illam diebus mille ducen
tis ſexaginta. Et factum eſt prę-
lium magnum in cęlo. Michael ꝛ
angeli eius pręliabantur cum dra-
cone. Et draco pugnabat ꝛ angeli
eius: ꝛ nõ valuerũt, neq̧ locus in-
uentus eſt eorum amplius in cęlo.
¶ Dominica ſecunda poſt octa. pa-
ſchę ſabbato pręcedenti ad Mag̃t añ.
Alias oues habeo. Oratio.
Deus qui errãtibus vt
in viaꝫ poſſint redire
iuſtitię, veritatis tuę
lumẽ oſtẽdis: da cun-
ctis q̃ chriſtiana pro-
feſſione cenſent, ꝛ illa reſpuere quę
huic inimica ſunt nomini: ꝛ ea quę
ſunt apta ſectari: Per d. Ad matu.
Secundum Joannem. Lectio. j.
In illo tpe: Dixit Jeſus diſci- ca. 16.
pulis ſuis. Modicuꝫ ꝛ iam nõ
videbitis me, ꝛ iterũ modicũ ꝛ vide
bitis me: qꝛ vado ad patreꝫ. Et rel.
Homilia beati Auguſtini epiſcopi.
Hęc dñi verba, vbi ait, modicuꝫ ꝛ
iam non videbitis me, ꝛ iterũ modi
cum ꝛ videbitis me, qꝛ vado ad pa-
trem: ita erãt obſcura diſcipulis, an
teq̃ id quod dixit eſſet impletum: vt
quęrẽtes inter ſe quid eſſet qd̃ dice-
ret: omnino ſe neſcire faterentur.
Hoc eſt eniꝫ qd̃ eos mouebat: quia
dixit, modicum ꝛ iaꝫ non videbitis
me: ꝛ iterũ modicũ ꝛ videbitis me.
Nam in pręcedentibus qꝛ non dixe
rat modicum: ſed dixerat ad patreꝫ
vado,

Digitized by Google

vado,⁊ iam non videbitis me:tanq̄
aperte viſus eſt eis locut⁹: nec inter
ſe de hoc aliquid queſierũt. Lcõ.ij.
Nunc ergo quod illis tũc obſcurũ
fuit,⁊ mox manifeſtum eſt: iam no-
bis vtiq̄ manifeſtũ eſt. Poſt paulu
lum enim paſſus eſt, ⁊ non viderũt
euꝫ:rurſus poſt paululũ reſurrexit:
⁊ viderunt eum. Hoc autẽ quod ſe-
quitur,qꝛ plorabitis ⁊ flebitis vos,
mũdus aũt gaudebit,vos aũt cõtri-
ſtabimini, ſed triſtitia veſtra vertet
in gaudiũ: ſic accipi põt, qꝛ ꝯtriſtati
ſunt diſcipuli de morte dñi: ⁊ confe-
ſtiꝫ de reſurrectione letati. Lcõ.iij.
Mundus aũt,quo nomine ſignifica
ti ſunt inimici, a quibus occiſus eſt
Chriſtus: tunc vtiq̄ letati ſunt occi
ſo Chriſto:qñ ſunt diſcipuli contri-
ſtati. Mũdi quippe noĩe, poteſt ma
litia huius mundi intelligi:ideſt ho-
minũ mundi huius amicorũ. Unde
Jacobus in epiſtola ſua dicit. Qui-
cũq̄ voluerit eſſe amicus ſeculi hu-
ius:inimicus dei cõſtituet. Quibus
inimicis dei factum eſt: vt nec eius
vnigenito parceret. Ad Bñs aña.
Modicum ⁊ nõ videbitis me dicit
dñs:iteruꝫ modicũ ⁊ videbitis me,
quia vado ad patrem, hal'ah, hal'.
Ad Magt aña. Iteruꝫ aũt videbo
vos:⁊ gaudebit cor veſtrũ, hal'ah:⁊
gaudiũ veſtrũ nemo tollet a vobis,
hal'. Per hebdõam qñ de tpe agit.
Ad Bñs añ. Amen amen dico vo-
bis, quia plorabitis ⁊ flebitis vos,
mundus autem gaudebit: vos au-
tem contriſtabimini: ſed triſtitia ve
ſtra cõuertetur in gaudium, hal'ah.
Ad Mgt.añ. Triſtitia impleuit cor
veſtrum:⁊ gaudium veſtrum nemo
tollet a vobis,haleluiah,haleluiah.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima.
ET vidi aliũ angelũ deſcenden apo.18
tem de celo,habentẽ poteſta-
tem magnã: ⁊ terra illuminata eſt a
gloria eius:⁊ exclamauit in fortitu-
dine dicens. Cecidit Babilon ma-
gna:⁊ facta eſt habitatio demonio-
ruꝫ,⁊ cuſtodia omnis ſpũs immun-
di,⁊ cuſtodia oĩs volucris immun-
de ⁊ odibilis:qꝛ de vino ire fornica-
tionis eius biberunt oẽs gentes: et
reges terre cuꝫ illa fornicati ſunt: ⁊
mercatores terre de virtute delicia
rum eius, diuites facti ſunt. Lcõ.ij.
Et audiui aliã voceꝫ de celo dicen-
tem. Exite de illa populus meus,ne
participes ſitis delictorũ eius: ⁊ de
plagis eius non accipiatis:qm̃ per-
uenerunt peccata eius vſq̄ ad celũ:
⁊ recordatus eſt dominus iniquita-
tũ eius. Reddite illi ſicut ipſa reddi-
dit vobis: ⁊ duplicate duplicia ſm
opera eius. In poculo quo miſcuit
vobis:miſcete illi duplum. Lcõ.iij.
Quantum glorificauit ſe ⁊ in deli-
tijs fuit: tantum date illi tormẽtum
⁊ luctum: quia in corde ſuo dicit.
Sedeo regina ⁊ vidua non ſum, ⁊
luctũ non videbo. Ideo in vna die
venient plage eius: mors, ⁊ luctus,
⁊ fames, ⁊ igne comburetur: quia
fortis eſt deus qui iudicabit illam.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
AUdiui quaſi vocem magnam apo.19
turbarum multarũ in celo di-
centium, hal'ah. Laus ⁊ gloria ⁊ vir
tus deo noſtro:qꝛ vera, ⁊ iuſta iudi-
cia eius ſunt:qui iudicauit de mere-

trice magna: quę coꝛrupit terraꝫ in proſtitutione ſua: ⁊ vindicauit ſanguinẽ ſeruoꝛum ſuoꝛũ de manibus eius. Et iterum dixerunt, halłah. Et fumus eius aſcendit in ſecula ſeculoꝛũ. Et vigintiquatuoꝛ ſenioꝛes ceciderũt, ⁊ quatuoꝛ animalia: ⁊ adorauerunt deum ſedentem ſup thronum dicentes amen, halłah. Lcõ. ij.

Et vox ð throno exiuit dicẽs. Laudem dicite deo noſtro omnes ſancti eiꝰ: ⁊ q timetis deũ puſilli ⁊ magni. Et audiui voceꝫ quaſi tubę magnę, ⁊ ſicut vocẽ aquarum multarũ: ⁊ ſicut vocẽ tonitruoꝛũ magnoꝝ dicẽtium, halłah: quoniaꝫ regnauit dñs deus noſter omnipotens. Gaudeamus ⁊ exultemus: ⁊ demus gloriam ei: quia venerunt nuptię agni: et vxoꝛ eius pręparauit ſe. Et datum eſt illi: vt cooperiat ſe biſſino ſplendenti ⁊ cãdido. Biſſinũ enim: iuſtificationes ſanctoꝛum ſunt. Et dixit mihi: Scribe. Beati qui ad cęnam nuptiarum agni vocati ſunt.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

ET vidi ſedes, ⁊ ſederunt ſuper eas, ⁊ iudicium datum eſt illis: ⁊ animas decollatoꝛũ propter teſtimoniuꝫ Jeſu, ⁊ propter verbũ dei: ⁊ qui non adoꝛauerũt beſtiaꝫ neqꝫ imaginẽ eiꝰ, nec acceperũt caracterem eius in frontibus aut in manibꝰ ſuis: ⁊ vixerũt ⁊ regnauerũt cũ chꝛiſto mille annis. Cęteri moꝛtuoꝛum nõ vixerunt: donec conſumenẽ mille anni. Hęc eſt reſurrectio prima. Beatus ⁊ ſanctus: qui habet partẽ in reſurrectione prima. In his ſecunda moꝛs nõ habet poteſtatẽ: ſed erunt ſacerdotes dei ⁊ Chꝛiſti: ⁊ regnabunt cum illo mille annis. L. ij.

Et cum conſummati fuerint mille anni, ſoluetur Sathanas de carcere ſuo: ⁊ exibit ⁊ ſeducet gentes, quę ſunt ſuper quatuoꝛ angulos terrę, gog ⁊ magog, ⁊ cõgregabit eos in pręlium: quoꝛum numerus eſt ſicut arena maris. Et aſcenderunt ſuper latitudinem terrę: ⁊ circuierunt caſtra ſanctoꝛum ⁊ ciuitateꝫ dilectã: ⁊ deſcendit ignis a deo de cęlo, ⁊ deuoꝛauit eos. Et diabolus qui ſeducebat eos miſſus eſt in ſtagnũ ignis ⁊ ſulphuris: vbi ⁊ beſtia ⁊ pſeudo prophetę cruciabuntur die ac nocte: in ſecula ſeculoꝛum. Lectio. iij.

Et vidi thronũ magnũ candiduꝫ, ⁊ ſedentem ſuper eum: a cuius conſpectu fugit terra ⁊ cęlũ: ⁊ locus nõ eſt inuẽtus ab eis. Et vidi moꝛtuos magnos ⁊ puſillos: in conſpectu throni. Et libꝛi aperti ſunt. Et alius liber apertus eſt: q eſt vitę. Et iudicati ſunt moꝛtui: ex his quę ſcripta erant in libꝛis, ſm opera ipſoꝛum.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

ET vidi cęlum nouũ ⁊ terrã nouam. Primum enim cęluꝫ ⁊ prima terra abijt: ⁊ mare iaꝫ nõ eſt. Et ego Johãnes vidi ciuitatem ſanctam Jeruſalem nouã, deſcendentem de cęlo a deo paratẽ: ſicut ſponſam oꝛnatam viro ſuo. Et audiui vocem magnaꝫ de throno dicentem. Ecce tabernaculum dei cum hominibus: ⁊ habitabit cum eis. Et ipſi populus eius erunt: ⁊ ipſe deus cuꝫ eis, erit eoꝛum Deus. Lectio. ij.

Et abſterget deus oẽm lachꝛymã

ab oculis eorũ. Et mors vltra non erit, neq̃ luctus, neq̃ clamor, neq̃ dolor erit vltra: quę prima abierũt. Et dixit q̃ ſedebat in throno. Ecce noua facio oīa. Et dixit mihi. Scribe, quia hęc verba fideliſſima sũt ⁊ vera. Et dixit mihi. Factuz eſt. Ego ſum alpha ⁊ o, initium ⁊ finis. Ego ſitiẽti dabo de fonte aquę viuę, gratis. Qui vicerit: poſſidebit hęc. Et ego ero illi deus: ⁊ ipſe erit mihi filius. Timidis autem, ⁊ incredulis, ⁊ execratis, ⁊ homicidis, ⁊ fornicatoribus, ⁊ veneficis et idolatris, ⁊ omnibus mendacibus: pars illoruz erit in ſtagno ardenti igne ⁊ ſulphure: quod eſt mors ſecunda.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

apo.12 ET venit ad me vnus de ſeptem angelis, habentibus phialas plenas ſeptem plagis nouiſſimis: ⁊ locutus eſt mecum dicens. Ueni oſtendã tibi ſponſam vxorem agni. Et ſuſtulit me in ſpiritu, in montem magnum ⁊ altum: ⁊ oſtendit mihi ciuitatem ſanctam Jeruſalem deſcendentem de cęlo a deo, habentem claritatem dei. Et lumen eius ſimile lapidi precioſo: tanquaz lapidi iaſpidis ſicut chriſtallum. Lcō. ij.

Et habebat murũ magnũ ⁊ altuz: habentem portas duodecim. Et in portis angelos duodecim: ⁊ noīa ſcripta, quę ſunt noīa duodecim tribuũ filioꝝ Jſrael. Ab oriente portę tres: ⁊ ab aquilone portę tres: ⁊ ab auſtro portę tres: ⁊ ab occaſu portę tres. Et murus ciuitatis habẽs fundamenta duodecim: ⁊ in ipſis noīa duodecim apl'oꝝ, ⁊ agni. Et qui loquebatur mecũ habebat mẽſuram arundineã aureã: vt metiref ciuitatem, ⁊ portas eius, ⁊ murũ. Lcō. iij.

Et erat ſtructura muri ciuitatis: ex lapide iaſpidis. Jpſa vero ciuitas aurum mundum: ſimile vitro mundo. Fundamẽta muri ciuitatis: omni lapide precioſo ornata. Fundamentum primum Jaſpis: ſecũdum Saphyrus, tertium Calcedonius, quartũ Smaragdus, quintuz Sardonyx, ſextũ Sardiꝰ, ſeptimũ Cryſolitꝰ, octauũ Berillꝰ, nonũ Topatius, decimũ Cryſopaſſus, vndecimũ Hyacinctus, duodecimũ Ametyſtus. Et duodecim portę: duodecim Margaritę ſunt per ſingulas. Et ſingulę portę: erant ex ſingulis margaritis. Et plateę ciuitatis aurũ mũdũ tãq̃ vitrũ perlucidũ. Et templum nõ vidi in ea. Dñs enim deus oīpotẽs templũ illius eſt: ⁊ agnus. ca.22

¶ Sabbato. Lectio prima.

ap.22 ET oſtẽdit mihi fluuiũ aquę viuę: ⁊ ſplẽdidũ tanq̃ cryſtalluz, procedẽtẽ de ſede dei ⁊ agni, in medio plateę eiꝰ. Et ex vtraq̃ parte fluminis lignũ vitę afferẽs fructus duodeciz: per mẽſes ſingulos reddens fructũ ſuũ. Et folia ligni ad ſanitatẽ gentiũ. Et oẽ maledictũ nõ erit ampliꝰ: ſed ſedes dei ⁊ agni in illa erũt. Et ſerui eiꝰ ſeruiẽt illi: ⁊ videbunt faciẽ eius, ⁊ nomẽ eius in frontibꝰ eorum. Et nox vltra nõ erit, ⁊ nõ egebũt lumine lucerne, neq̃ lumine ſolis: q̃m dñs deus illuminabit illos: ⁊ regnabũt in ſecula ſeculoꝝ. Lcō. ij.

Et dixit mihi. Hęc verba fideliſſima ⁊ vera ſunt: ⁊ dñs deus ſpirituũ prophe-

prophetarum miſit angelum ſuum oſtendere ſeruis ſuis, quę oportet fieri cito. Et ecce venio velociter. Beatus qui cuſtodit verba prophetię libri huius. Et ego Joãnes qui audiui ⁊ vidi hęc. Et poſtquã audiſſem ⁊ vidiſſem: cecidi vt adorarẽ ante pedes angeli, q mihi hęc oſtendebat. Et dixit mihi. Uide ne feceris. Cõſeruus tuus ſuȝ ⁊ fratrũ tuoruȝ prophetarũ: ⁊ eorũ q ſeruãt verba pphetię libri huius. Deũ adora.

¶ Dñica.iij. poſt octa. paſche ſabbato pręcedenti, ad veſp. ℞. Uiderunt. ij. Ad Magt añ. Triſtis. Oro.

Deus qui fideliũ mentes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare qđ pcipis; id deſiderare qđ promittis: vt inter mundanas varietates, ibi noſtra fixa ſint corda: vbi vera ſunt gaudia: Per do. Ad matu.

16.c. Secundum Joannem. Lectio.j.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Uado ad eum, qui me miſit: ⁊ nemo ex vobis interrogat me, quo vadis? Et reliq. Hom. venerabilis Bedę pſbyteri.

Uado (inquit) dñs ad eum, qui me miſit: ⁊ nemo ex vobis interrogat me, quo vadis? Ac ſi aperte dicat. Reuertar aſcendendo ad eum, qui me incarnari cõſtituit: ⁊ tãta tanq manifeſta erit eiuſdem aſcenſionis claritas, vt nemini veſtrum opus ſit interrogare quo vadã: videntibus cunctis: quia ad cęluȝ pergã. Bene autẽ cum de aſcenſione ſua dixiſſet, vado ad euȝ qui me miſit: addidit, ⁊ nemo ex vobis interrogat me, quo vadis? ℞. Si oblitus fuero tui, hal. obliuiſcaſ me dextera mea: Adhęreat lingua mea faucibus meis, ſi nõ meminero tui haleluiah. ℣. Super flumina Babilonis illic ſedimus ⁊ fleuimus: dum recordaremur tui Sion. Adhę. Lectio ſecunda.

Superius nãq cum de ſua paſſione proteſtaretur dicẽs, quo ego vado nõ poteſtis venire: interrogauit euȝ Petrus ⁊ ait, dñe quó vadis? reſponſumq eſt ei, quo ego vado, nõ potes me modo ſequi, ſequẽris aũt poſtea: q2 nimiruȝ paſſionis mortiſq eius myſteriũ, necdum intelligere, nec dum poterant imitari: maieſtateȝ vero aſcẽſionis eius ſtatiȝ vt viderunt, cognouerunt, totiſq animi votis, vt ſequi mererentur optabant. ℞. Uiderunt te aquę deus, viderũt te aquę, ⁊ timuerunt: Multitudo ſonitꝰ aquarũ: vocẽ dederũt nubes, hal'ah, hal'. hal'. ℣. Illuxerunt coruſcationes tuę orbi terrę; cõmota eſt ⁊ contremuit terra. Multitudo ſonitus. Lectio tertia.

Sed q2 hęc locutus ſuȝ vobis triſtitia impleuit cor veſtrum. Sciebat ipſe dñs quid hęc ſua verba, in diſcipulorũ cordibus agerẽt: q2 videlicet triſtitiam magis de abſceſſu quo eos deſereret, quam de aſcenſu quo patrẽ peteret, lętitiam generarẽt. Unde benigne cõſolando ſubiũxit. Sed ego veritatẽ dico vobis: expedit vobis vt ego vadaȝ. Expedit vt forma ſerui, veſtris ſubtrahaſ aſpectibus: quatenus amor diuinitatis, altius veſtris infigatur mentibus.

Digitized by Google

mentibus. ℞. Narrabo nomē tuū fratribus meis, hal'ah:in medio eccleſię Laudabo te. Hal'ah, hal'. ℣. Confitebor tibi in eccleſia magna, in populo graui Laudabo. Gloria. Hal'ah. Ad Bñ͂s añ. Uado ad eum qui miſit me: ſed quia hęc locutus ſum vobis, triſtitia impleuit cor veſtrum. hal'ah. Ad Mḡt añ. Ego veritatē dico vobis, expedit vobis vt ego vadam: ſi enim nō abiero, paraclitus nō veniet ad vos, haleluiah. Per hebdomadam qñ de tpe agit. Ad Bñ͂s añ. Adhuc multa habeo vobis dicere, ſed non poteſtis portare modo: cum autem venerit ille ſpiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem, hal'. Ad Mḡt añā. Ille me clarificabit, quia de meo accipiet, ꝛ annunciabit vobis, hal'ah.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Iac. 1. Iacobus dei, ꝛ dñi noſtri Jeſu Chriſti ſeruus: duodecim tribubus, quę ſunt in diſperſione, ſalutem. Omne gaudiū exiſtimate frēs mei: cum in tentationes varias incideritis: ſciētes ꝙ probatio fidei veſtrę patientiā operatur. Patientia autē opus perfectū habeat: vt ſitis perfecti ꝛ integri in nullo deficientes. Siquis aūt veſtrum indiget ſapientia: poſtulet a deo, qui dat omnibus affluenter, ꝛ nō improperat: ꝛ dabitur ei. ℞. Si oblitus. Lcō.ij. Poſtulet aūt in fide: nihil hęſitans. Qui enim hęſitat: ſimilis eſt fluctui maris: qui a vento mouet ꝛ circumfertur. Nō ergo ęſtimet homo ille: qđ accipiat aliquid a dño, Uir duplex animo: inconſtans eſt in omnibus vijs ſuis. Glorietur autē frater humilis in exaltatione ſua: diues autem in humilitate ſua: qm̄ ſicut flos fęni tranſibit. Exortus eſt enim ſol cum ardore, ꝛ areſecit fęnum: ꝛ flos eius decidit ꝛ decor vultus eius deperijt. Ita ꝛ diues: in itineribus ſuis marceſcet. ℞. Uiderunt. Lcō.iij. Beatus vir qui ſuffert tētationem: quoniā cū probatus fuerit accipiet coronā vitę: quā repromiſit deus diligentibus ſe. Nemo cum tentatur: dicat quoniam a deo tētatur. Deus enim intentator maloꝝ eſt. Ipſe autem neminem tētat. Unuſquiſqȝ autē tentat a cocupiſcētia ſua: abſtractus ꝛ illectus. Deinde cōcupiſcentia cum cōceperit, parit peccatum: peccatū vero cū conſummatū fuerit: generat mortem. ℞. Narrabo.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Nolite plures magiſtri fieri fratres mei: ſcientes qm̄ maius iudicium ſumitis. In multis enim offendimus omnes. Siquis in verbo nō offendit, hic perfectus eſt vir: potens etiā freno circunducere totum corpus. Si autē equis frena in ora mittimus, ad conſentiendū nobis, omne corpus eorum circūferimus. Et ecce naues cū magnę ſint ꝛ a ventis validis minent: circunferuntur a modico gubernaculo vbi impetus dirigentis voluerit. Ita ꝛ lingua, modicū quidē membꝝ eſt: ꝛ magna exaltat. ℞. In toto corde meo, hal'ah: exquiſiui te, hal'ah. Ne repellas me a mandatis tuis, hal'ah hal'. ℣. Bñdict⁹ es tu dñe, doce me iuſtificationes tuas. Ne. Lectio.ij. Iac. 3.

Digitized by Google

ECce quãtus ignis, quã magnã
ſiluã incendit? Et lingua nr̃a
ignis eſt: vniuerſitas iniquitatis.
Lingua cõſtituit in membris nr̃is:
quę maculat totũ corpus: ⁊ inflam-
mat rotã natiuitatis noſtrę inflam-
mata a gehenna. Omnis enim na-
tura beſtiarum ⁊ volucruꝫ ⁊ ſerpen
tuꝫ cęterorũq; domatur: ⁊ domita
eſt a natura humana. Linguã auteꝫ
nullus hoĩum domare põt: inquie-
tuꝫ malũ: plena veneno mortifero.
In ipſa bñdicimus deum patreꝫ: ⁊
in ipſa maledicimus hoĩes: qui ad
imaginem ⁊ ſimilitudineꝫ dei facti
ſunt. ℟. In eccleſijs bñdicite deo
dño de fontibꝰ Iſrael. Hallał hal.
℣. Cantate dño cãticum nouũ, can
tate dño omnis terra. Hał. L.iij.
EX ipſo ore: procedit bñdictio
⁊ maledictio. Nõ oportet fra
tres mei: hęc ita fieri. Nũquid fons
de codeꝫ foramine, ẽmanat dulcẽ ⁊
amaraꝫ aquã? Nunquid poteſt fra-
tres mei, ficus vuas facere: aut vi-
tis ficus? Sic neq; ſalſa dulcem po-
teſt facere aquã. Quis ſapiens ⁊ di-
ſciplinatus inter vos? Oſtendat ex
bona cõuerſatione operationẽ ſuã,
in manſuetudine ſapientię. Quod
ſi zelum amarum habetis: ⁊ contẽ-
tiones ſunt in cordibꝰ veſtris: noli-
te gloriari ⁊ mendaces eſſe aduer-
ſus veritatem. Non eſt enim iſta ſa-
pientia deſurſum deſcendens: ſed
terrena, aĩalis, diabolica. ℟. Hym-
nuꝫ cantate nobis, hał: de canti-
cis ſion, haleluiah. Quomodo can
tabimus canticum dñi in terra alie
na? Haleluiah haleluiah. ℣. Illic
interrogauerunt nos, qui captiuos
duxerunt nos, verba cantionum.
Quomodo can. Gloria. Haleluiah.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
CHariſſimi obſecro vos tanq̃ 1.pe.
aduenas ⁊ peregrinos, abſti- 2.b.
nere vos a carnalibus deſiderijs, q̃
militant aduerſus animam: conuer-
ſationem veſtram inter gentes ha-
bentes bonã: vt in eo qđ detrectant
de vobis tanq̃ de malefactoribus:
ex bonis operibus vos cõſiderãtes,
glorificent deuꝫ in die viſitationis.
Subiecti igitur eſtote omni huma-
nę creaturę propter deũ. Siue regi
quaſi pręcellẽti: ſiue ducibus tanq̃
ab eo miſſis ad vindictã malefacto-
ruꝫ: laudem vero bonorũ. Quia ſic
eſt voluntas dei: vt benefacientes
obmuteſcere faciatis imprudentiũ
hoĩum ignorãtiam. Quaſi liberi ⁊
non quaſi velamen habentes ma-
litię libertatẽ: ſed ſicut ſerui dei. ℟.
Deus cãticum nouuꝫ cantabo tibi,
hał. In pſalterio decẽ chordarũ
pſallã tibi, hał hal. ℣. Deus meꝰ
es tu, ⁊ confitebor tibi, deus meus
es tu, ⁊ exaltabo te. In. Lectio.ij.
OMnes honorate: fraternita-
tem diligite. Deum timete: re
geꝫ honorificate. Serui ſubditi eſto
te in omni timore dñis: non tantuꝫ
bonis ⁊ modeſtis: ſed etiã diſcolis.
Hęc eſt enim gratia, ſi propter Dei
cõſcientiam ſuſtinet quis triſtitias,
patiens iniuſte. Quę enim eſt gr̃a:
ſi peccantes ⁊ colaphizati ſuffertis?
Sed ſi benefacientes patienter ſu-
ſtinetis: hęc eſt gr̃a apud deum: In
hoc eniꝫ vocati eſtis: q2 ⁊ Chriſtus
paſſus

Digitized by Google

paſſus eſt pro nobis: vobis relinquens exemplū: vt ſequamini veſtigia eius. Qui peccatum non fecit, nec inuentus eſt dolus in ore eius: Qui cū malediceretur nō maledicebat: cū pateret non cōminabat. ℞. Halah, audiuimus eum in effrata: inuenimus eum in cāpis ſyluę: Introibimus in tabernaculū eius, adorabim⁹ in loco vbi ſteterunt pedes eius, halah hal. ℣. Surge dñe in requiē tuam, tu, ⁊ arca ſanctificationis tuę. Introibimus. Lcō. iij.

Tradebat aūt iudicanti ſe iniuſte. Qui pctā noſtra ipſe pertulit in corpore ſuo ſuper lignū: vt peccatis mortui iuſtitię viuamus: cui⁹ liuore ſanati eſtis. Eratis enim ſicut oues errātes: ſed conuerſi eſtis nunc ad paſtorē ⁊ epiſcopū animarum veſtrarū. In fine autē omnes vnanimes, compatientes, fraternitatis amatores, miſericordes, modeſti, humiles: nō reddentes malū pro malo, nec maledictū pro maledicto: ſed ecōtrario, benedicentes, quia in hoc vocati eſtis, vt benedictionē hereditate poſſideatis. ℞. Deduc me in ſemitā mandatorum tuorum, halah. qm̄ ipſā volui, halah. Inclina cor meū i teſtimonia tua. Halah, hal. hal. ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: in via tua viuifica me. Inclina. Gloria. Hal.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

1.pe.3. Chriſt⁹ ſemel pro peccatis noſtris mortuus eſt, iuſtus pro iniuſtis: vt nos offerret deo: mortificatos quidē carne, viuificatos autē ſpiritu. In quo ⁊ his qui in carcere erant ſpiritibus, veniens prędicauit: qui increduli fuerant aliquādo, quando expectabant dei patientiā in diebus Noe, cum fabricaretur arca, in qua pauci, ideſt, octo animę ſaluę factę ſunt per aquam. Lcō. ij.

Quod ⁊ vos nūc ſimilis formę ſaluos facit baptiſma: non carnis depoſitio ſordium, ſed conſcientię bonę interrogatio in deum per reſurrectionem Ieſu Chriſti, qui eſt in dextera dei, deglutiens mortem, vt vitę ęternę heredes efficeremur: profectus in cęlū, ſubiectis ſibi angelis ⁊ poteſtatibus ⁊ virtutibus.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Videte qualē charitatē dedit nobis pater: vt filij dei nominemur ⁊ ſimus. Propter hoc mundus non nouit nos: quia non nouit eum. Chariſſimi, nunc filij dei ſumus: ⁊ nōdum apparuit, quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit, ſimiles ei erimus: quoniam videbimus eū ſicuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo: ſanctificat ſe, ſicut ⁊ ille ſanctus eſt. Lcō. ij. 1.Ioā. 3.

Omnis qui facit peccatū: ⁊ iniquitatē facit. Et peccatū eſt iniquitas. Et ſcitis, qa ille apparuit vt peccata tolleret: ⁊ peccatū in eo non eſt. Omnis q in eo manet: non peccat. Et omnis qui peccat: nō vidit eum: nec cognouit eū. Filioli: nemo vos ſeducat. Qui facit iuſtitiam, iuſtus eſt: ſicut ⁊ ille iuſtus eſt. Qui facit peccatum, ex diabolo eſt: quoniam ab initio diabolus peccat. Lcō. iij.

In hoc apparuit filius dei: vt diſſoluat opera diaboli. Omnis qui natus

tus eſt ex deo petm̃ non facit: qm̃ ſemen ipſius in eo manet, ⁊ nõ poteſt peccare: qm̃ ex deo natꝰ eſt. In hoc manifeſti ſunt filij dei: ⁊ filij diaboli. Omnis qui non eſt iuſtus, non eſt ex deo: ⁊ q non diligit fratrẽ ſuũ. Quoniam hęc eſt annunciatio quã audiſtis ab initio: vt diligatis alterutrũ.

¶ Sabbato. Lectio prima.

1. Joã. ca. 4. Chariſſimi: nolite omni ſpiritui credere: ſed probate ſpũs ſi ex deo ſint. Quoniam multi pſeudo prophetę: exierunt in mũdum. In hoc cognoſcitur ſpũs dei. Omnis ſpiritus qui confitetur Jeſum Chriſtũ in carne veniſſe: ex deo eſt. Et omnis ſpũs qui ſoluit Jeſuz ex deo non eſt: ⁊ hic eſt antichriſtus de quo audiſtis: qm̃ venit, ⁊ nũc iam in mundo eſt. Vos ex deo eſtis filioli: ⁊ viciſtis eum: qm̃ maior eſt qui in vobis eſt: q̃ꝫ qui in mundo. Ipſi de mundo ſunt, ⁊ ideo de mundo loquuntur: ⁊ mũdus eos audit. Nos ex deo ſumus. Qui nouit deum audit nos: qui nõ eſt ex deo non audit nos. In hoc cognoſcimus ſpirituz veritatis ⁊ ſpirituz erroris. Lcõ. ij.

Chariſſimi: diligamus nos inuicẽ: quia charitas ex deo eſt. Et omnis qui diligit: ex deo natꝰ eſt: ⁊ cognoſcit deum. Qui nõ diligit, nõ nouit deum: quoniam deus charitas eſt. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm̃ filium ſuum vnigenitũ miſit deus in mundum, vt viuamus per eum. In hoc eſt charitas: non quaſi nos dilexerimus deum, ſed quoniã ipſe prior dilexit nos, ⁊ miſit filium ſuũ propitiationẽ pro pctis noſtris.

¶ Dñica. iiij. ſabbato precedenti Ad Mgt añ. Ille me clarifi. Oro.

Deus a quo bona cuncta procedũt, largire ſupplicibꝰ tuis: vt cogitemus te inſpirante quę recta ſunt, ⁊ te gubernante eadẽ faciamus: Per do.

Secundum Joannem. Lectio. j. 16. c.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: ſi quid petieritis patrem in noĩe meo: dabit vobis. Et reliq̃.

Homilia beati Auguſtini epiſcopi.

Iam dictũ eſt in ſuperioribꝰ huius dñici ſermonis partibus, propter eos, qui nonnulla petunt a patre in Chriſti nomine, nec accipiunt: non peti in noĩe ſaluatoris, quicquid petitur contra rationem ſalutis. Non enim ſonũ literarũ ac ſyllabarum, ſed qd̃ ſonus ipſe ſignificat, ⁊ qd̃ eo ſono recte ac veraciter intelligitur: hoc accipiendũ eſt dicere cuz dicit, in nomine meo. Unde qui hoc ſentit de Chriſto, quod nõ eſt de vnico dei filio ſentiẽdum, non petit in eius nomine, etiã ſi non taceat literis ac ſyllabis Chriſtum: qm̃ in eius noĩe petit, quem cogitat, cum petit. Re. Require in precedenti dñica. L. ij.

Qui vero qd̃ eſt de illo ſentiendum ſentit, ipſe in eius nomine petit, accipit quod petit, ſi non contra ſuam ſalutem ſempiternaz petit. Accipit aũt quando debet accipere. Quędam enim nõ negantur: ſed ne in cõgruo dentur tempore differuntur. Ita ſane intelligendũ eſt quod ait, dabit vobis: vt ea beneficia ſignifi-

cata

Digitized by Google

tata ſciātur his verbis, quę ad eos
qui petunt proprie pertinēt. Exau-
diunt quippe oēs ſancti pro ſeipſis,
non autē pro oībus exaudiūtur, vel
pro amicis, vel inimicis ſuis, vel qui
buſlibet alijs: q2 non vtcunq3 dictū
eſt, dabit, ſed dabit vobis. Lcō. iij.
Uſq3 modo, inqt, non petiſtis qcq̄
in nomine meo. Petite τ accipie-
tis, vt gaudiū veſtrum ſit plenum.
Hoc qd dicit, gaudiū plenum, pro-
fecto nō carnale, ſed ſpirituale gau
dium eſt, τ quādo tātum erit, vt ali-
quid ei iam nō ſit addendū: procul-
dubio tunc erit plenum. Quicquid
ergo petit quod pertineat ad hoc
gaudium cōſequendum, hoc eſt in
nomine Chriſti petendū, ſi diuinā
intelligimus gratiam: ſi vere bea-
tam poſcimus vitā. Ad Bñs añ.
Uſq3 modo non petiſtis quicquā in
noīe meo: petite, τ accipietis, halal.
Ad Mḡt añ. Petite τ accipietis vt
gaudium veſtrum plenum ſit: ipſe
enim pater amat vos: quia vos me
amaſtis τ credidiſtis, haleluiah.

¶ Feria. ij. in rogationib⁹ ad matu.
Secundū Lucam. Lectio prima.

14. a. In illo tempore: Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Quis veſtrum
habebit amicum, τ ibit ad illū me
dia nocte τ dicet illi: amice commo
da mihi tres panes, quoniam ami-
cus meus venit de via ad me: τ non
habeo qd ponam ante illū? Et rel.
Homilia beati Auguſtini epiſcopi.
Uenit amicus tibi de via: id eſt de
vita huius ſeculi, in quo oēs velut
peregrini tranſeunt: nec vllus quaſi
poſſeſſor manet: ſed omni homini
dicit, refect⁹ tranſi, age iter, da ven-
turo locum. Aut forte de via mala,
hoc eſt de vita mala fatigatus, ne-
ſcio quis amicus tuus nō inueniens
veritatem, qua audita τ pcepta bea
tus fiat: ſed laſſatus in omni cupidi-
tate τ egeſtate ſeculi, venit ad te tan
quam ad chriſtianum, τ dicit: redde
mihi rationem: fac me chriſtianū:
τ interrogat forte, quod tu per ſim-
plicitatem fidei neſciebas. Et non
eſt vnde reficias eſuriētem: τ te ad-
monitus inuenis indigentē: τ dum
erubeſcis eum qui te interrogauit,
quod quęrebat nō in te inueniens.
compelleris quęrere: vt merearis
inuenire. ℞. Si oblitus. Lectio. ij.
Urget interrogator ipſum Pau-
lum, aut Petrum, aut aliquē pro-
phetam, interrogare non ſineris.
Jam enim requieſcit familia iſta cū
dño ſuo: τ ſeculi huius ignorantia
valida eſt, hęc eſt nox media: τ vr-
get amicus eſuriēs. Tibi forte ſuffi-
ciebat ſimplex fides, illi nō ſufficit:
nunquid deſerendus eſt? Nunquid
de domo proijciendus? Ergo ad ip-
ſum dñm: ad ipſum cū quo familia
requieſcit pulſa orando: pete, inſta.
Dare vult: τ qd dare vult, differt,
vt amplius deſideres dilatū, ne vile
ſcat cito datū. ℞. Viderūt. Lcō. iij.
Cum autē perueneris ad tres pa-
nes: hoc eſt ad cibū τ intelligentiā
trinitatis, habes τ vnde viuas τ vn
de paſcas. Cibus τ panis ęternus
eſt pater, τ filius, τ ſpiritus ſanctus.
Diſce τ doce: viue τ paſcet. Ecce
alia tria. Quis eſt veſtrū a quo pe-
tit filius ſuus panē: nunquid lapidē
porriget

porriget ei? Aut ſi piſcem: nunquid ſerpētem porriget ei? Aut pro ouo: nunquid porriget ſcorpionē? Tria ergo iſta conſideremus: ne forte ſint ibi illa tria, fides, ſpes, charitas, maior autem horum eſt charitas. ℟. Narrabo. Ad Bñs aña. Petite ⁊ dabitur vobis, querite et inuenietis, pulſate ⁊ aperiet vobis, hal. Oro.

PReſta q̄s oīps deus: vt qui in afflictione nr̄a de tua pietate confidimus: cōtra aduerſa oīa tua ſemꝑ ꝓtectione muniamur: Per. Hęc oratio in hac die ⁊ ſequenti ad lau. dicat. Ad alias aūt hor. ⁊ ad veſ. oro dñicalis. Si feſtum ſimplex vel maius in hac feria.ij. venerit prędicta homil. legat in. iij. feria ſequēti, niſi aliud feſtū immediate occurrerit: tūc enim dimittit. Ad Mgt aña. Omnis qui petit accipit, ⁊ q̄ querit inuenit, ⁊ pulſanti aperietur, hal.

❡ Feria tertia. Lectio prima.

2.Ioā. SEnior, electę dominę ⁊ natis eius, quos ego diligo in veritate: ⁊ non ego ſolus, ſed ⁊ oēs qui cognouerunt veritatē: propter veritatē quę permanet in vobis, ⁊ vobiſcum erit in ęternū. Sit vobiſcū gratia, miſericordia, pax a deo patre: ⁊ a Chriſto Ieſu filio patris, in veritate, ⁊ charitate. Gauiſus ſum valde q̄ inueni de filijs tuis ambulantes in veritate: ſicut mandatum accepim⁹ a patre. Et nunc rogo te dña, nō tanq̄ mandatū nouum ſcribens tibi: ſed quod habuimus ab initio: vt diligamus alterutrum. Et hęc eſt charitas: vt ambulemus ſm mandata eius. ℟. In toto corde.

Auitus archieps viennenſis (quem ginnadius nominat inter viros illuſtres: ⁊ fuit ſucceſſor beati mamerti, qui fuit tēpore clodouei regis) inuenit obſeruantiā rogationū. L.ij.

Temporibus beati Mamerti archieſpiſcopi viēnenſis, apud viēnā contigerunt incendia crebra: terremotus aſſidui, nocturni ſonitus, populoſis hominū conuentibus, ferę ſylueſtres ſe ingerebant: intantū, vt pauidi cerui per anguſta portarū, vſq̄ ad fori loca penetrarent. Tracta ſunt hęc: vſq̄ ad noctem vigiliarum dñicę reſurrectionis. In qua cum ſperarent homines hęc finem habere: ędes publica quam pręcelſā in ciuitatis vertice ſublimitas in immenſū pretulerat: flammis terribilibus cōflagrare crepuſculo cępit. ℟. In eccleſijs. Lectio. iij.

Interpolatur ſolennitas: pleno timorib⁹ populo eccleſia vacuatur. Perſtitit aūt inuictus antiſtes feſtiuis altaribus: ⁊ calore fidei ſuccenſus, flumine lachrymarum, pręmiſſam ignibus poteſtatem cōpeſcuit: ⁊ tunc cōcepit animo quicquid hodie pſalmis ac precibus mundus inclamat. Euoluta autē ſolennitate, ſecreta collatione tractauit: quomodo aut qñ fieri deberet, qđ animo cōceperat. Eligitur tēpus inter aſcenſionē dñi, ⁊ dñicā pręcedentem: ⁊ cū maxima cōpunctione et deuotione et multitudine populi, huiuſmodi obſeruantia inchoatur. Secutę ſunt tādem quędā eccleſię galliarum rem tam cōmendabilis exempli: licet non eiſdē temporib⁹

Tandē

Digitized by Google

tandem creſcente ſacerdotũ concordia: ad idem tempus obſeruantia eſt redacta. ℟. Hymnum. Añã ad Benedictus ⁊ oratio ſicut in precedenti feria .ij. Ad Mgt añ. Omnis qui petit. ſupra in .ij. feria.

¶ In vigilia aſcenſionis ad matu. inu. hym. ℣. vrs. ſm Joãnem. L. j.

a.17. In illo tempore: Subleuatis Jeſus oculis in celum: dixit. Pater venit hora clarifica filium tuũ: vt fili⁹ tuus clarificet te. Et reſ. Homilia beati Auguſtini epiſcopi.

Poterat dñs noſter vnigenitus, ⁊ coeternus patri, in forma ſerui ⁊ ex forma ſerui: ſi hoc opus eſſet, orare ſilentio. Sed ita patri ſe exhibere voluit precatorẽ: vt meminiſſet, ſe eſſe noſtrum doctorẽ. Proinde quã fecit orationem pro nobis, notam fecit ⁊ nobis: qm̃ tãti magiſtri noſtri non ſolum apud ipſos ſermocinatio: ſed etiã pro ipſis ad patrem oratio, diſcipulorũ eſt edificatio. In hoc autem quod dicit: venit hora: oſtendit omne tempus, quid quãdo faceret, vel fieri fineret ab illo eſſe diſpoſitum, qui tempori ſubditus non eſt: qm̃ que futura fuerant per ſingula tempora, in dei ſapientiã cauſas efficientes habẽt, in qua nulla ſunt tempora. ℟. Deus canticum. Lcõ. ij.

Non ergo credatur hec hora, fato vrgente veniſſe: ſed deo potius ordinante, nec neceſſitas ſyderea Chriſti cõnexuit paſſionem. Abſit enim: vt ſydera mori cogerẽt ſyderũ conditorẽ. Nõ itaqꝫ Chriſtum tempus vt moreref impegit: ſed tẽpus Chriſtus quo moreretur elegit: qui etiaꝫ tempus quo de virgine natus eſt, cum patre cõſtituit, de quo ſine tempore natus eſt. Secũdum quã verã ſanãqꝫ doctrinã, etiã Paulus apoſtolus, cum aũt (inquit) venit plenitudo temporis: miſit Deus filium ſuũ. ℟. Halah audiuimus. Lcõ. iij.

Ex eo autem quod (ait) clarifica filium tuum: clarificatum a patre filium nonnulli accipiunt, in hoc qꝫ ei nõ pepercit: ſed pro nobis oĩbus tradidit illuꝫ. Sed ſi paſſione clarificatus dicif: quanto magis reſurrectione? Ut aũt Chriſtus Jeſus reſurrectione clarificaref, ideſt glorificaretur: prius humiliatus eſt paſſione. Non enim a mortuis reſurrexiſſet: ſi mortuus non fuiſſet. Humilitas claritatis eſt meritum: claritas humilitatis eſt premiũ. ℟. Deduc. Ad Bñs añ. Clarifica me pater apud temetipſum claritate, quã habui, priuſqꝫ mundu ꝫ fieret. Oro.

Preſta q̃s oĩps deus: vt noſtre mẽtis intẽtio, quo ſolennitatis venture glorioſus actor ingreſſus eſt, ſemp intẽdat: ⁊ quo fide pergit, cõuerſatione perueniat: Per eun. Hore diei vt ſupra, cum oratione de vigilia. Ad veſperas ſuper pſal. añ.

Aſcendens Chriſtus in altum, captiuam duxit captiuitatẽ: dedit dona hominibus, haleluiah. ps. Laudate pueri. cum ceteris. Capitulũ.

Primuꝫ quidẽ ſermonẽ feci de oĩbus, o Teophile, que cepit Jeſus facere ⁊ docere: vſqꝫ in diem qua precipiẽs apoſtolis, per ſpiritũ ſanctũ, quos elegit, aſſumptus eſt. Ac. 1.

℟. Omnis pulchritudo. ij. Hym.

Digitized by Google

Eterne rex altiſſime, redem-
ptoꝛ ⁊ fidelium: quo moꝛs ſo-
luta deperit, dat triumphus gratię.
Scandens tribunal dexterę, patris
poteſtas omnium: collata Jeſu cę-
litus, quę non erat humanitus.
Ut trina rerum machina, cęleſtiū
terreſtrium: ⁊ infernoꝛum condita,
flectant genu iam ſubdita.
Tremunt videntes angeli, verſa vi
ce moꝛtalium: culpat caro: purgat
caro, regnat deus dei caro.
Tu eſto noſtrum gaudium, qui es
futurus pꝛęmiū: ſit noſtra in te glo-
ria, per cuncta ſemper ſecula.
Gloꝛia tibi dñe qui ſcādis ſup ſyde-
ra cū patre. ⁊c. Iſti duo ℣. ſcilicet
Tu eſto. Gloꝛia tibi dñe. dicant in
fine oīū hym. eiuſdē metri vſq; ad
vigiliā penteco. in veſ. excluſiue ℣.
Eleuata eſt magnificentia tua, hal.
℟. Sup cęlos de⁹, hal. Ad Mgt añ.
Pater manifeſtaui nomē tuum ho
minibus quos dediſti mihi, nūc aūt
pꝛo eis rogo: nō pꝛo mūdo, q2 ad te
venio, halah. Oro. Pꝛęſta q̄s oīps
deus vt nřę. Ad Nunc di. aña. Hal.
Aſcendēs Chꝛs in altum, halah: ca
ptiuā duxit captiuitatē, halah, hal.
Hęc añ. dicatur ſuper Nunc dimit.
vſq; ad cōple. vigil. pentec. excluſi.
¶ In die ad matuti. inuita. Halah,
Chꝛiſtū dñm aſcēdentē in cęlū, Ue
nite adoꝛemus, hal. Hym. Eterne.
In noct. aña. Eleuata eſt magnifi-
centia tua ſuper cęlos deus, hal. ps.
Dñe dñs noſter. 2. Añ. Dñs in tē-
plo ſancto ſuo, dñs in cęlo, halah.
ps. In dño confi. 3. Añ. A ſummo
cęlo egreſſio eius, ⁊ occurſus eius,
halah. ps. Cęli enar. 5. ℣. Eleuata
eſt. Secundum Marcū. Lectio. j. ca. 16.
In illo tempoꝛe: Re-
cumbentibus vnde-
cim diſcipulis, appa-
ruit illis Jeſus, ⁊ ex-
pꝛobꝛauit increduli-
tatem illoꝛum ⁊ duritiā coꝛdis: q2
his qui viderant eum reſurrexiſſe,
non crediderant. Et reliqua.
Homilia beati Gregoꝛij Papę. Ho. 29
Quod reſurrectionē dñicam diſci-
puli tarde crediderunt: nō tam illo-
rum infirmitas, quā noſtra (vt ita di
cam) futura firmitas fuit. Ipſa nāq;
reſurrectio: illis dubitantibus per
multa argumēta mōſtrata eſt. Que
dum nos legētes agnoſcimus: quid
aliud q̄ꝫ de eoꝛum dubitatione ſoli-
damur? Minus enim mihi Maria
magdalene pꝛęſtitit, quę citius cre-
didit: quam Thomas qui diu dubi-
tauit. Ille etenim dubitādo, vulne-
rum cicatrices tetigit: ⁊ de nřo pe-
ctoꝛe dubietatis vuln⁹ amputauit.
℟. Poſt paſſionē ſuā per dies qua-
draginta apparens eis, ⁊ loquēs de
regno dei, halah: ⁊ videntibus illis
eleuatus eſt, halah: Et nubes ſuſce-
pit eum ab oculis eoꝝ, halah. ℣. Et
cōueſcēs pꝛęcepit eis ab Jeroſoly-
mis ne diſcederent: ſed expectarent
pꝛomiſſionē patris. Et nu. Lec. ij.
Ad inſinuādā quoq; veritatē
dñicę reſurrectionis: notādū
nobis eſt quid Lucas referat dicēs:
Cōueſcēs: pꝛęcepit eis ab Jeroſoly
mis ne diſcederent. Et poſt pauca.
Uidētibus illis eleuatus eſt: ⁊ nubes
ſuſcepit eū ab oculis eoꝛum. Notate
verba:

verba: ſignate myſteria. Conueſcẽs eleuatus eſt. Comedit ꝛ aſcendit: vt videlicet per effectum comeſtionis, veritas pateſceret carnis. Marcus vero priuſq̄ dñs celũ aſcendat: eum de cordis atque infidelitatis duritia increpare diſcipulos cõmemorat. Qua in re quid conſiderãduz eſt, niſi qḋ idcirco dñs tunc diſcipulos increpauit, cuz corporaliter reliquit: vt verba que recedens diceret, in cordibꝰ audientiũ arctius impreſſa remanerent? ℟. Omnis pulchritudo dñi exaltata eſt ſuper ſydera: ſpecies eius in nubibus celi: Et nomen eius in eternum permanet, halľah. ℣. A ſummo celo egreſſio eiꝰ: ꝛ occurſus eius vſq; ad ſummum eius. Et nomen eius in eter. Lectio. iij.

Increpata igiť eorum duritia: quid admonendo dicat audiamus. Euntes in mundũ vniuerſuz: predicate euãgeliũ omni creature. Nunquid frẽs mei, ſanctum euãgelium vel inſenſatis rebus vel brutis animalibus fuerat predicanduz: vt deco diſcipulis dicatur: predicate euãgeliuz omni creature? Sed omnis creature noīe: ſignatur homo. Omnis eniz creature aliquid habet homo. ℟. Viri galilei quid admiramini aſpicientes in celũ? Quemadmodũ vidiſtis eũ aſcendẽtem in celuz, ita veniet, Halľah, halľah, halľah. ℣. Cũq; intuerentur in celum euntem illum: ecce duo viri aſtiterunt iuxta illos in veſtibus albis, qui ꝛ dixerũt. Quemadmodum. Gloria. Haleluiah. ℣. Aſcendo ad patrem meuz ꝛ patrem veſtrum, halľah. ℟. Deum meũ ꝛ deũ veſtrum, halľah. Hic verſ. dicať quotidie per oct. qñ de ipſis agiť ꝛ in oct. die. In lau. añ.

Viri galilei quid aſpicitis in celum? hic Ieſus qui aſſumptus eſt a vobis in celũ, ſic veniet, halľah. Ps. Dñs reĝ. 26. Añ. Cũq; intuerentur in celũ euntẽ illuz: dixerunt, halľ. Añ. Eleuatis manibus ferebatur in celuz: ꝛ bñdixit eis, halľ. Aña. Exaltate regẽ regũ: ꝛ hymnuz dicite deo, halľ. Añ. videntibus illis eleuatꝰ eſt: ꝛ nubes ſuſcepit eũ in celuz, halľah. Cap. Primũ quidẽ. Hym.

Tu Chriſte noſtrum gaudium, manens olympo preditum: mundi regis qui fabricam, mundana vincens gaudia.

Hinc te precantes queſumus, ignoſce culpis omnibus, ꝛ corda ſurſum ſubleua, ad te ſuperna gratia.

Ut cum rubente ceperis, clarere nube iudicis: penas repellas debitas, reddas coronas perditas.

Tu eſto. Gloria tibi. ℣. A ſummo celo egreſſio eius, halľ. ℟. Et occurſus eius vſq; ad ſummum eius, halľ. Ad Bñs aña. Aſcendo ad patrem meũ, ꝛ patrem veſtrũ: deum meuz, ꝛ deuz veſtrum, haleluiah. Oratio.

Concede q̄s oĩps deus: vt qui hodierna die vnigenituz tuũ redẽptorẽ noſtrum ad celos aſcendiſſe credimus: ipſi quoq; mente in celeſtibus habitemus: Per eund. Ad hor. añe lau. Ad primã ℟. Ieſu Chrĩe. ℣. Qui ſcãdis ſupra ſydera. Iſte ℣. dicatur quotidie vſque ad penteco. excluſiue. Ad tertiaz cap. Primum quidem. ℟. Eleuata eſt magni-

magnificentia tua, Haleluiah haleluiah. ℣. Super celos deus. Haleluiah. Gloria. Eleuata. ℣. Aſcendit deus in iubilatione. Ad ſextá cap.

Act. i. Et conueſcens precepit eis ab Jeroſolimis ne diſcedere nt: ſed expectarét promiſſioné patris, quá audiſtis inquit per os meuz. ℟. Aſcédit deus in iubilatione, Hal'ah hal'. ℣. Et dñs in voce tube. Hal'ah. Gloria. Aſcen. ℣. Aſcendens Chriſtus in altum, hal'ah. ℟. Captiuam duxit captiuitatez, hal'. Ad. ix. cap.

Viri galilei quid ſtatis aſpicientes in celú: hic Jeſus q aſſumptus eſt a vobis in celum ſic veniet, quemadmodum vidiſtis eum euntem in celum. ℟. Aſcendens Chriſtus in altum, Hal'ah hal'. ℣. Captiuam duxit captiuitaté. Hal'ah. Gloria. Aſcendens. ℣. A ſummo celo. Predicto modo dicátur hore per octa. qñ de aſcenſione agit. Ad veſ. ſup pſal' aña. Viri galilei. ps. Dixit dñs. 40. Confitebor btús vir. Laudate pueri. Laudate dñm oés gen. Hi pſalmi dicant per octa. quando de octa. agit cuz predicta aña, ⁊ cap. Primú quidé. ⁊ hym. Eterne rex. ⁊ ℣. Eleuata. Ad Magt aña. O rex glorie dñe virtutum, qui triumphator hodie ſuper omnes celos aſcendiſti, ne derelinquas nos orphanos: ſed mitte promiſſum patris in nos ſpiritum veritatis, haleluiah.

¶ Feria. vj. ad matuti. inui. Aſcendens Chriſtus in altum, Haleluiah. Hoc inuita. dicatur per octa. qñ de octa. agitur niſi in dñica, hym. ſicut in die aſcenſionis. Super pſal' aña. Exaltare dñe in virtute tua, cantabimus ⁊ pſallemus, haleluiah. ps. Dñe in virtu. 5. Exaltabo te do. 13. Omnes gentes. 8. ℣. Aſcédit deus in iubilatione, haleluiah. Lectio. j.

Act. i. Primum quidé ſermonez feci de oíbus, o Theophile, que cepit Jeſus facere ⁊ docere, vſque in diem qua precipiens apoſtolis per ſpiritum ſanctú, quos elegit, aſſumptus eſt: quibus ⁊ prebuit ſeipſum viuum poſt paſſioné ſuaz in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, ⁊ loquens de regno dei. Et conueſcens: precepit eis: ab Jeroſolimis ne diſcederent, ſed expectarent promiſſioné patris, quaz audiſtis, inquit, per os meuz. Quia Joannes quidem baptizauit aqua, vos auté baptizabimini ſpū ſancto non poſt multos hos dies. Igit qui conuenerát, interrogabát eum: dicentes: Dñe, ſi in tempore hoc reſtitues regnú Iſrael? Dixit auté eis. Non eſt veſtrú noſſe tépora vel momenta: que pater poſuit in ſua poteſtate: ſed accipietis virtuté ſuperuenientis ſpūs ſcti in vos: ⁊ eritis mihi teſtes in Jeruſalem, ⁊ in omni iudea, ⁊ ſamaria, ⁊ vſq ad vltimú terre. ℟. Si eniz nó abiero paraclitus nó veniet ad vos, ſi aút abiero mittaz eú ad vos: cú aút venerit ille, docebit vos oém veritatez, Hal'ah. ℣. Nó enim loquetur a ſemetipſo, ſed quecunq audiet loquet: ⁊ q ventura ſunt annúciabit vobis. Hal'. Lcó. ij.

Et cuz hec dixiſſet: vidétibus illis eleuatus eſt: ⁊ nubes ſuſcepit eum ab oculis eorum. Cúq intuerétur

nerentur in celũ, euntẽ illum: ecce
duo viri aſtiterunt iuxta illos in ve-
ſtibus albis, q ⁊ dixerunt. Uiri gali
lei: quid ſtatis aſpicientes in celuz:
Hic Ieſus qui aſſumptus eſt a vo-
bis in celum, ſic veniet: quemadmo
dum vidiſtis eum euntem in celuz.
Tunc reuerſi ſunt Ieroſolymam a
monte qui vocat Oliueti: qui eſt iux
ta Ieruſalem: ſabbati habens iter.
Et cũ introiſſent, in cenaculũ aſcen
derũt vbi manebat Petrus, ⁊ Ioã
nes, ⁊ Iacobus, ⁊ Andreas, Phi-
lipp⁹, ⁊ Thomas, Bartholomeus,
⁊ Mattheus: Iacobus Alphei, ⁊
Simon Zelotes: ⁊ Iudas Iacobi.
Hi oẽs erant perſeuerantes vnani-
miter in oꝛone ⁊ obſecratione: cum
mulieribus, ⁊ Maria matre Ieſu,
⁊ fratribus eius. ℟. Aſcẽdẽs Chri-
ſtus in altũ, halla h: captiuã duxit ca-
ptiuitatẽ: Dedit dona hominibus,
halla h hal. ℣. Aſcendit deus in iubi
latione ⁊ dñs in voce tube. Dedit.

Sermo beati Cypriani. Lectio .iii.

Celebꝛata in cruce ſolenni vi-
ctoꝛia, cuz iam templũ coꝛpo
ris ſui quod perſecutio iudeoꝝ effo
derat, dñs reparaſſet: noluit ſtatim
ad patrẽ aſcendere, ⁊ gloꝛificati coꝛ
poꝛis preſentiaz inferre celeſtibus:
ſed neceſſaria diſpẽſatione, diſcipu-
loꝛum infirmitati cõſulens, vtiliter
diſtulit: ⁊ quadraginta diebus in ter
ra conuerſatus, ⁊ viſus eſt ſepe, ⁊ lo-
cutus cum apoſtolis, ⁊ manducauit
⁊ bibit, ⁊ vulnera que ad dubieta-
tem eoꝛum tollẽdam, in coꝛpoꝛe re-
ſeruarat, ⁊ videnda ⁊ palpanda ex-
poſuit: ⁊ impleta in ſe, que in ſcriptu
ris erant pꝛedicta, euidentia rerum
edocuit. Ad hoc dilata eſt aſcenſio-
nis gloꝛia, vt ſub hoc dierum inter-
ſtitio precedẽs doctrina affectibus
firmaretur. ℟. Non relinquam vos
oꝛphanos, hallah: vado ⁊ venio ad
vos. Et gaudebit coꝛ veſtrum, hale
luiah hallah. ℣. Ego rogabo pa-
trem ⁊ alium paraclitum dabit vo-
bis. Et gaude. Gloꝛia. Haleluiah.

B.S.D.

Per octa. quãdo de octa. agit. Añ.
Uiri galilei ſola dicat in lau. niſi in
dñica ⁊ in oct. die ⁊ cap. ⁊ hym. ℣. ⁊
oꝛo de die aſcenſionis. Sequentes
vero añe dicant p oct. etiã in dñica
ad bñs vel ad memoꝛiã. Ad bñs añ.
Rogabo patrem meum, ⁊ alium
paraclitum dabit vobis, haleluiah.
Ad Mñt vel ad memoꝛiã in veſ. añ.
Euntes in mundum vniuerſuz, pꝛe-
dicate euangelium omni creature,
hallah: qui crediderit, ⁊ baptizatus
fuerit ſaluus erit, hallah: qui vero nõ
crediderit, condemnabitur, hallah.

¶ Sabbato ad matu. ſuo pſal. aña.
Nimis exaltatus es, hal. ſup celos
deus, hallah. Ps. Dñs regna. ex. 27.
Dñs reg. ira. 28. Benedic. i. 28. ℣.
Aſcendẽs Chꝛs in altũ, hal. ℟. Ca-
ptiuã duxit captiuitatẽ, hal. Lcõ .i.

Et cum complerent dies pen- Act. 2.
tecoſtes, erant oẽs pariter in
eodẽ loco, ⁊ factus eſt repente de ce
lo ſonus, tanꝙ aduenientis ſpiritus
vehemẽtis: ⁊ repleuit totam domũ
vbi erant ſedentes. Et apparuerunt
illis diſpertite lingue tanꝙ ignis, ſe-
ditqꝫ ſuper ſingulos eoꝛuz. Et reple
ti ſunt oẽs ſpũ ſancto: ⁊ ceperunt lo
qui varijs linguis, pꝛout ſpũs ſan-

ctus dabat eloqui illis. Erant aũt in Jeruſalē habitantes Judęi, viri religioſi, ex omni natione, quę ſub cęlo eſt. Facta aũt hac voce: conuenit multitudo, ⁊ mente confuſa eſt: qm̃ audiebat vnuſqſq; lingua ſua illos loquentes. ℟. Exaltare dñe, hal'ah, In virtute tua, hal'ah. ℣. Cantabimus ⁊ pſallemus. In vir. Lectio. ij.

Stupebant aũt oēs ⁊ mirabantur: ad inuicē dicentes: Nōne ecce oēs iſti qui loquuntur, Galilęi ſunt? Et quõ nos audiuimus vnuſquiſq; linguā noſtrā, in qua nati ſumus? Parthi, ⁊ Medi, ⁊ Elamitę, ⁊ q habitabāt Meſopotamiā, Judeā, ⁊ Cappadociam, Pontum, ⁊ Aſiam, Phrygiam, ⁊ Pamphiliā, Egyptum, ⁊ partes Lybię, quę eſt circa cyrenē, ⁊ aduenę romani, Judei quoque, ⁊ Proſeliti, Cretes, ⁊ Arabes: audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia dei. Stupebant autē omnes, ⁊ mirabātur: adinuicem dicentes: Quidnā vult hoc eſſe? Alij aũt irridētes: dicebāt. Muſto pleni ſunt iſti. ℟. Ponis nubem aſcenſum tuũ dñe, Qui ambulas ſuper pēnas ventorũ, hal'ah. ℣. Confeſſionē ⁊ decorē induiſti, amictus lumine ſicut veſtimento. Qui.

Sermo ſcti Leonis Papę. Lcõ. iij.

Expletis oībus quę noui teſtamenti myſterijs cōgruebant: dñs noſter eſt eleuatus in cęlũ manſurus in patris dextera: donec tempora multiplicādis eccleſię filijs diuinitus pręſtituta peragant: ⁊ ad iudicandos viuos ⁊ mortuos veniat. Quod itaq; redēptoris nr̃i conſpicuum fuit: in ſacramēta trāſiuit. Et vt fides eſſet firmior: viſioni doctrina ſucceſſit. Hāc fidē aſcenſione dñi auctā: nō vincula, non carceres, nō fames, nō ignes, aut laniatus ferarũ: nec exquiſita ſupplicia terruerunt. Pro hac, per vniuerſũ mundũ, nō ſolũ viri, ſed etiā feminę: non tm̃ impuberes pueri, ſed etiā tenerę virgines: vſq; ad effuſionē ſanguinis decertarũt. ℟. Nō turbet cor veſtrū, ego vado ad prēm: ⁊ dũ aſſumpt⁹ fuero a vobis, mittā vobis, hal'. ſpm̃ veritatis, Et gaudebit cor vr̃m, hal'ah. ℣. Ego rogabo prēm, ⁊ aliũ paraclitum dabit vobis. Et gau. Gl'ia. Hal'.

¶ Dñica infra octa. ad matu. inui. hym. ℣. añę ⁊ ſcia ſicut in die aſcēſio.

Secundum Joannem. Lectio. j.

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cũ venerit Paraclitus, quē ego mittā vobis a patre, ſpiritũ veritatis qui a patre procedit: ille teſtimoniū perhibebit de me. Et reliqua. ca. 15.

Homilia beati Cyrilli epiſcopi.

Identitatē ſubſtantię filij ac patris oſtēdens, cū veritatis ſpm̃ dixerit: a patre illũ procedere aſſeruit, vt in vnā rationē deitatis, trinitas cōſtringeret. Cũ igitur venerit paraclitus (ait) ſpũs veritatis ideſt meus q a patre procedit: ille teſtimoniū perhibebit de me. Quõ autē perhibebit? Magna in vobis ⁊ p vos miracula faciens: diuinę meę poteſtatis atq; virtutis teſtis erit grauiſſim⁹. Spũs enim meus eſt q opabit in vobis: ſed ſicut meus eſt, ſic ⁊ dei patris. Lc. ij.

Digitized by Google

Hec locutus ſum vobis: vt nõ ſcandalizemini. Si enim (inquit) vobis teſtibus tot tãta q̄ mirabilia feci, ſi paraclitus quoq̄ in vobis ſimilia faciet: nec tñ iudei ad meliora reducẽtur: nolite cõturbari: ſi oratione veſtra cõuertere illos nõ poteritis: ſed memẽtote vbiq̄ ſermonis mei, non eſſe diſcipulũ ſup magiſtruꝫ: ſed nec ſeruum dño ſuo maiorem. Lcõ. iij. Abſq̄ ſynagogis faciẽt vos. Sed venit hora vt oĩs qui interficit vos, arbitretur obſequiuꝫ ſe pſtare deo. Sũmum omnium periculoꝝ pędixit: nõ vt formidine ad ignauiam diſcipulorum reduceret animos. (Alienuꝫ enim hoc eſt ab eo, qui ad liberam pdicationem audientes hortabatur.) ſed vt maximus mortis pauor (quoniã pſciretur) contemptus: fortiores ad ſubeunda pericula redderet. Nam qui maius contemnunt, ij quomodo minora timebunt? In lau. aña. Uiri Galilęi. eiicete. Ad Bñ. aã. Rogabo. Oro. Concede. Ad memo. de dñica aã. Cum venerit paraclitus quem ego mittã vobis a patre, ſpirituꝫ veritatis qui a patre procedit: ille teſtimonium perhibebit de me, halah. ℣. Aſcẽdit deus in iubilatione, halah. ℟. Et dñs in voce tubę, halah. Oro. Omnipotẽs ſempiterne deus: fac nos tibi ſemper ⁊ deuotam gerere voluntatem: ⁊ maieſtati tuę ſincero corde ſeruire: Per. In veſpe. Ad Magt aña. Euntes in mundum. Ad memo. de dñica aã. Hec locutus ſum vobis, vt cum venerit hora eoꝝ reminiſcamini: q2 ego dixi vobis, halah. ℣. Aſcendẽs Chriſtus in altum, halah. Oro vtſ.

¶ Feria. ij. ad matu. ſuper pſal. aña. Dominus in templo ſancto ſuo dominus in cęlo, haleluiah. Pſal. ℣. ⁊ reliqua ſicut in die aſcẽſionis. Lectio. i.

Stans autem Petrus cũ vndecim, leuauit vocem ſuam: ⁊ locutus eſt eis. Uiri iudei, ⁊ qui habitatis Jeruſaleꝫ vniuerſi, hoc vobis notuꝫ ſit: ⁊ auribus percipite verba mea. Non enim, ſicut vos eſtimatis, hi ebrij ſunt, cuꝫ ſit hora diei tertia: ſed hoc eſt q̄d dictũ eſt p prophetaꝫ Johel. Et erit. In nouiſſimis diebus, dicit dñs: effundaꝫ de ſpũ meo ſuper oẽm carnem, ⁊ prophetabũt filij veſtri ⁊ filię veſtrę: Juuenes veſtri viſiones videbunt, ⁊ ſeniores veſtri ſomnia ſomniabunt. Et quidem ſuper ſeruos meos, ⁊ ſuper ancillas meas in diebus illis effundã de ſpiritu meo, ⁊ prophetabunt. Lcõ. ij. Et dabo prodigia in cęlo ſurſuꝫ, ⁊ ſigna in terra deorſum: ſanguineꝫ, ⁊ ignẽ, ⁊ vaporẽ fumi. Sol conuertetur in tenebras, ⁊ luna in ſanguineꝫ: antequã veniat dies dñi magnus ⁊ manifeſtus. Et erit. Omnis quicunque inuocauerit nomen dñi: ſaluus erit. Uiri iſraelitę, audite verba hęc: Jeſum nazarenum, virũ approbatũ a deo in vobis virtutibus ⁊ prodigijs ⁊ ſignis, quę fecit deus per illum in medio veſtri, ſicut vos ſcitis: hunc definito cõſilio ⁊ pſcientia dei traditũ, p manus iniquorum affigẽtes, interemiſtis: quem deus ſuſcitauit ſolutis doloribus inferni, iuxta q̄d impoſſibile erat teneri illum ab eo. Act. 2.

Digitized by Google

Ex ſer. btı Cypria. ſuprapoſito. l. iij.
Eleuatis igiť manibus, hereditariam eis benedictionez relinquens: non manufacto vehiculo, nec auxiliaribus carpentis euectus eſt Chriſtus: ſed nature diuine propria vſus virtute carnē celo intulit, ⁊ corpus glorificatū patris conſpectibus preſentauit. Non indiguit vectoribus angelis, qui offendicula tollentes e medio, ferrent eum in manibus: ſed precedentes ⁊ ſubſequentes applaudebant victori, ⁊ concinētes in iubilatione modulabanť canticum nouuz, ⁊ implebat celos conſonantie illius harmonia: thronis ⁊ dominationibus parātibus filio iuxta patrem conſeſſuz, Cherubim ⁊ Seraphim pedes pacificos ambiētibus.

¶ Feria. iij. ad matu. ſuper pſal. añ. Exaltabo te domine quoniam ſuſcepiſti me, haleluiah. pſal. ℣. Rña ſicut in precedenti feria ſexta. Lcō. j.

Act. 2. Petri ſermonibus auditis compuncti ſunt viri corde: ⁊ dixerunt ad Petrū, ⁊ ad reliquos apoſtolos. Quid faciemus viri fratres? Petrus aūt ad illos. Penitentiam (inquit) agite: ⁊ baptizeť vnuſqſqz veſtrum in noīe Jeſu Chriſti in remiſſione pctōruz veſtrorū: ⁊ accipietis donum ſpūs ſancti. Uobis enim eſt repromiſſio, ⁊ filijs veſtris, ⁊ omnibus qui longe ſunt: quoſcūqꝫ aduocauerit dñs deus noſter. Lcō. ij.

Alijs etiam verbis plurimis teſtificatus eſt: ⁊ exhortabať eos: dicens. Saluamini a generatione iſta praua. Qui ergo receperunt ſermonez eius: baptizati ſunt: ⁊ appoſite ſunt in die illa, anime circiter tria millia. Erant autem perſeuerantes in doctrina apoſtolorum: ⁊ communicatione, fractionis panis, ⁊ orationibus. Fiebat aūt omni anime timor. Multa quoqꝫ prodigia ⁊ ſigna per apoſtolos fiebant in Jeruſalem: ⁊ metus erat magnus in vniuerſis.

Ex ſermōe btı Auguſtini epiſcopi. Hic dies. Lectio tertia.

Quia igitur Chriſti aſcēſio noſtra prouectio eſt, ⁊ quo preceſſit gloria capitis: eo ſpes vocať ⁊ corporis: dignis dilectiſſimi exultemꝰ gaudijs, ⁊ pia gratiarū actione letemur. Hodie enim non ſolū paradiſi poſſeſſores firmati ſumus: ſed etiā celorū in Chriſto ſuperna penetrauimus: amplius adepti per ineffabilez Chriſti gratiam, quam per diaboli amiſeramus inuidiam. Nam quos virulentus inimicus, primi habitaculi felicitate deiecit: eos ſibi concorporatos dei filius ad patris dexteraz collocauit: qui viuit ⁊ regnat cum deo patre omnipotēte, ⁊ ſpiritu ſancto per omnia ſecula ſeculoruz. Amen.

¶ Feria. iiij. ad matu. ſuper pſal. añ. Dominus in Sion haleluiah: magnus ⁊ excelſus haleluiah. pſal. ℣. Rña ſicut in precedēti ſabbato. L. j.

Petrus autem ⁊ Joānes aſcendebant in templum: ad horaz orōnis nonaz. Et quidā vir qui erat claudus ex vtero matris ſue, baiulabatur: quē ponebant quotidie ad portaz templi, que dicitur ſpecioſa: vt peteret eleemoſynā ab introeuntibus in templum. Is cum vidiſſet Petrū ⁊ Joānez incipiētes introi- Act. 3.

re in

rin tēplū: rogabat vt eleemoſynā
acciperet. Intuens autē in eū Pe-
trus cum Joanne, dixit: Reſpice in
nos. At ille intēdebat in eos: ſperās
ſe aliquid accepturū ab eis. Lcō. ij.
Petrus aūt dixit. Argentū ⁊ auruʒ
non eſt mihi: qđ aūt habeo hoc tibi
do. In noīe Jeſu Chriſti nazareni,
ſurge ⁊ ambula. Et apprehenſa ma
nu eius dextera, alleuauit eū: ⁊ proti
nus cōſolidatę ſunt baſes eius ⁊ plā-
tę. Et exiliens, ſtetit, ⁊ ambulabat: ⁊
intrauit cum illis in templum am-
bulans ⁊ exiliens, ⁊ laudans deum.
Et vidit omnis populus euʒ ambu
lantē, ⁊ laudātēʒ deū. Cognoſcebāt
aūt illū, ꝙ ipſe erat qui ad eleemoſy
nam ſedebat ad ſpecioſam portā tē-
pli: ⁊ impleti ſunt ſtupore ⁊ extaſi, i
eoqđ ꝯtigerat illi. R. Hymon. iter.
Quando de cruce. Lectio tertia.
Hodierna die dilectiſſimi fratres:
deo ſumus mira reconciliatione ſo-
ciati. Hodierna die, humanū genus
cęleſtem miſericordiaʒ meruiſſe co
gnoſcit. Hodie vetus illud iurgium
diſſolutuʒ eſt. Hodie nobis pax mi-
randa donata eſt: q̄ nunq̄ ſperabat
poſſe concedi. Nā quę ſpes erat deū
velle humanę reconciliari naturę?
Nō q2 crudelis dñs: ſed q2 cōtumax
ſeruus. Vis audire ꝙ nr̄o vitio, de⁹
ad cōmotionē ꝓuocat⁹ eſt? Delebo
inquit hoīem quē feci, a facie terrę.
In tm̄ eniʒ genus humanū peſſime
ꝯuerſabat: vt ipſius terrę habitatio
ne carere ſperaret. Sed nos q ⁊ ter
ra videbamur indigni: hodie eleua
ti ſumus ad cęlū, ⁊ cęlorū trāſiuim⁹
fines: ⁊ ipſa ſede regali decoramur.

¶ In octa. aſcēſio. in ꝑmis veſ. ſup
pſal. aā. Viri galilei. Ps. Dixit d. ꝛ 6.
⁊ cęteri. Cętera oīa ad veſ. ⁊ ad ma
tut. ⁊ ad horas ſicut in die aſcenſio-
nis: excepto R. in primis veſ. Lcō. j.
Loquentibus aūt illis ad popu- Act. 4.
lum ſuperuenerūt ſacerdotes,
⁊ magiſtratus templi, ⁊ ſadducęi
dolentes ꝙ docerent populū, ⁊ an-
nunciarent in Jeſu reſurrectioneʒ
ex mortuis: ⁊ iniecierunt in eos ma
nus, ⁊ poſuerūt eos in cuſtodiam in
craſtinum. Erat auteʒ iam veſpera.
Multi aūt eorum qui audierāt ver-
bum: crediderūt: ⁊ factus eſt nume-
rus viroꝝ, quaſi quinque millia. Fa
ctum eſt autem in craſtinum, vt con
gregarentur principes eorum, ⁊ ſe-
niores, ⁊ ſcribę in Jeruſaleʒ, ⁊ An-
nas princeps ſacerdotum, ⁊ Cay-
phas, ⁊ Joannes, ⁊ Alexander, ⁊
quotquot erant de genere ſacerdo-
tali. Et ſtatuentes eos in medio: in-
terrogabant. In qua virtute aut in
quo noīe feciſtis hoc vos? Lcō. ij.
Tunc Petrus repletus ſpū ſancto
dixit ad eos. Principes populi ⁊ ſe
niores: ſi nos hodie dijudicamur in
benefacto hoīs infirmi, in quo iſte
ſaluus fact⁹ eſt: notū ſit oībus vobis
⁊ oī plebi Iſrael, ꝙ in noīe dñi no-
ſtri Jeſu Chriſti nazareni queʒ vos
crucifixiſtis, quem deus ſuſcitauit a
mortuis in hoc iſte aſtat corā vobis
ſanus. Hic eſt lapis qui reprobatus
eſt a vobis ędificantibus: qui factus
eſt in caput anguli: ⁊ non eſt in alio
aliquo ſalus. Nec enim aliud no-
men eſt ſub cęlo datuʒ hominibus:
in quo oporteat nos ſaluos fieri.
Sermo

Digitized by Google

Sermo ſancti Auguſti.epi. Lcõ.iij.
Aſcenſionis dñi noſtri Jeſu Chri
ſti, ſctũs ꝛ ſolennis dies illuxit: exul
temus ꝛ letemur in eo. Chriſtus de-
ſcendit, inferi patuerunt: Chriſtus
aſcendit, ſuperna claruerunt. Chri-
ſtus in ligno pependit, inſultent fu-
rentes: Chriſtus in ſepulchro, men-
tiant cuſtodiẽtes: Chriſtus in infer-
no, viſitentur quieſcentes: Chriſtus
in celo, credant oẽs gentes. Dñ hu-
manã conditionẽ dñs ſyderibus im
portauit: credentibus celũ poſſe pa
tere monſtrauit. Et dñ victorẽ mor
tis in celeſtia eleuauit: victorẽ eiuſ-
dem mortis quo ſequamur oſtẽdit.
¶ Fer.vj.poſt oct.aſcẽſionis ad ma
tuti.inuit. Halah, halah, hal. Hym.
Eterne rex. Sup pſal.añ. Regna-
bit deus ſup oẽs gentes, deus ſedet
ſuper ſedẽ ſctãz ſuã, halah. pſal.℣.ꝛ
Rã ſicut in precedẽti feria.vj. Le.j.
Act. 4. DImiſſi autez Petrus ꝛ Joan
nes venerũt ad ſuos: ꝛ annun-
ciauerunt eis quanta ad eos princi-
pes ſacerdotuz ꝛ ſeniores dixiſſent.
Qui cum audiſſent, vnanimiter le-
uauerunt vocẽ ad deuz: ꝛ dixerunt.
Dñe, tu es qui feciſti celum ꝛ terrã,
mare ꝛ omnia que in eis ſunt: qui
ſpiritu ſancto per os patris noſtri
Dauid pueri tui dixiſti. Quare fre-
muerunt gentes, ꝛ populi meditati
ſunt inania? Aſtiterunt reges terre,
ꝛ principes conuenerũt in vnũ ad-
uerſus dñm, ꝛ aduerſus Chriſtum
eius. Conuenerũt enim vere in ci-
uitate iſta aduerſus ſanctũ puerum
tuuz Jeſum quẽ vnxiſti, Herodes ꝛ
põtius Pilatus, cũ gẽtibus ꝛ popu
lis Jſrael, facere que manus tua ꝛ
cõſiliũ tuũ decreuerũt fieri. Lcõ.ij.
Et nunc dñe reſpice in minas eoꝝ,
ꝛ da ſeruis tuis cũ omni fiducia lo-
qui verbuz tuum: in eo ꝙ manũ tuã
extẽdas ad ſanitates ꝛ ſigna ꝛ pro-
digia fieri per nomen ſancti filij tui
Jeſu. Et cum oraſſent, motus eſt lo-
cus in quo erãt congregati: ꝛ reple
ti ſunt oẽs ſpũ ſancto: ꝛ loquebãtur
verbũ dei cum fiducia. Multitudi-
nis aũt credentiũ erat cor vnũ ꝛ aĩa
vna, nec quiſquã, eorum que poſſi-
debat, aliquid ſuum eſſe dicebat: ſed
erant illis omnia cõmunia. Lcõ.iij.
Et virtute magna reddebant apo-
ſtoli teſtimoniũ reſurrectionis Je-
ſu Chri dñi noſtri: ꝛ gratia magna
erat in oĩbus illis. Neqꝫ eniz quiſꝙ̃
egens erat inter illos. Quotquot
enim poſſeſſores agrorũ aut domo
rum erãt: vendentes afferebant pre
cia coruz que vẽdebãt: ꝛ ponebant
ante pedes apoſtolorũ. Diuidebat
aũt ſingulis, prout cuiqꝫ opus erat.
Nõ dicat hac die: ꝛ ſequẽti Te deũ.
niſi feſtũ fuerit: qꝛ q̃ñ de fer. agit. ℣.
Aſcendo ad patrẽ. Jn laudibus añ.
Viri galilei. ſola dicat cap. hym. ℣.
de aſcẽſione. Ad Bñs añ. Cum ve-
nerit paraclitus, quẽ ego mittã vo-
bis a patre, ſpm veritatis q a patre
procedit: ille teſtimoniũ perhibebit
de me, hal. Oõ de dñica. Ad.j.añ.
Viri galilei. Cap. Pacẽ ꝛ veritatẽ
Ad ceteras horas diei Añe cap. R.
℣. de aſcenſione. Oratio de dñica.
Ad veſpe. añe pſal. cap. hym. ℣. de
aſcenſio. Ad Mgt añ. Hec locutus
ſum vobis: vt cum venerit hora eo-
ruz

num reminiſcamini; quia ego dixi vobis, haleluiah. Oratio de dñica. Si feſtum in hac ſexta feria euenerit, nulla memoria fiat de aſcenſio.
¶ In vigilia pentec. ad matu. inui. Haleluiah haleluiah halah. Hym. Eterne rex. In noc. añ. Dñs in celo, halah, parauit ſedem ſuá, halah. Pſal. ℣. et reliq. ſicut in ſabbo precedenti. Secũdum Joannem. Lcõ. j.
In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me mandata mea ſeruate: et ego rogabo prẽ et aliuz paraclitũ dabit vobis. Et rel. Homilia beati Auguſtini epiſcopi.
Hic eſt in trinitate ſpiritus ſanctus: quem patri et filio cõſubſtantialez et coeternũ, fides catholica cõfitetur. Ipſe eſt de quo dicit Apls. Charitas dei diffuſa eſt in cordibus noſtris per ſpm̃ ſanctum: qui datus eſt nobis. Quomodo ergo dñs dicit, ſi diligitis me mandata mea ſeruate: et ego rogabo patrem, et aliũ paraclitum dabit vobis: cum hoc dicat de ſpũ ſancto, quẽ niſi habeamus, nec deũ diligere poſſumus, nec eius mãdata ſeruare? Quomodo diligim⁹ vt eum accipiamus, quẽ niſi habeamus, diligere nõ valem⁹? Aut quomodo mãdata ſeruabimus vt eũ accipiamus: quẽ niſi habeamus, man data ſeruare nõ poſſumus? Lcõ. ij.
An forte precedit in nobis charitas qua diligamus Chriſtuz: vt diligendo Chriſtũ, eiuſq́ mandata faciendo, mereamur accipere ſpiritũ ſanctũ, vt charitas non Chriſti, que iam precelſerat, ſed dei pũs, diffundatur in cordibus noſtris? Peruerſa eſt iſta ſententia. Qui enim ſe filium dei diligere credit et patrẽ non diligit: profecto nec filium diligit, ſed quod ſibi ipſe confinxit. Deinde Apoſtolica vox eſt. Nemo dicit dñs Jeſus: niſi in ſpiritu ſancto. Et quis dominuz Jeſum, niſi qui eum diligit, dicit: ſi eo modo dicit, quo apoſtolus intelligi voluit? Lcõ. iij.
Iam itaque apoſtoli dicebant (dñs Jeſus.) Et ſi eo modo dicebant, vt nõ ficte dicerẽt, ore confitentes, corde et factis negantes: prorſus ſi veraciter hoc dicebant, proculdubio diligebant. Quomodo igit diligebãt: niſi in ſpũ ſancto? Reſtat ergo vt intelligamus ſpm̃ ſctm̃ habere q diligit: et habendo mereri vt plus habeat: et plus habendo plus diligat. Jã itaq́ habebãt ſpm̃ diſcipuli quẽ dñs promittebat: ſine quo euz dñm non dicebant: nec tñ eum adhuc habebant, ſicut euz dñs promittebat. In laudib⁹ añ. Uiri Galilei. pſalꝰ. Dominus regna. cuz ceteris. Cap. hym. ℣. vt in aſcenſio. Ad Bñs añ. Si diligitis me, mandata mea ſeruate, haleluiah, halah, halah. Oratio.
Preſta queſumus oñs deus: vt claritatis tue ſup nos ſplẽdor effulgeat: et lux tue lucis corda eorum, qui per gratiã tuã renati ſunt, ſancti ſpũs illuſtratione confirmet. Per. eiuſdẽ. Hore dici vt in precedenti ſexta feria cuz orõne de vigil. ¶ Ad veſperas ſuper pſalmos aña.
Ueni ſancte ſpũs, reple tuorum corda fideliuz, et tui amoris in eis ignem accende: qui per diuerſitatem linguarum multarum, gentes in

tēs in vnitate fidei congregaſti, haleluiah, haleluiah, hal. ps. Lauda anima. Laudate dominū quoniam bonus. Lauda Jeruſalem. Cap.
Act. 2. Factus eſt repente de celo ſonus tanquam aduenientis ſpiritus vehementis: ⁊ repleuit totam domum, vbi erant apoſtoli ſedentes. R. Repleti. ij. Hymnus.
Beata nobis gaudia, anni reduxit orbita: cum ſpiritus paraclitus, effulſit in diſcipulos.
Ignis vibrante lumine, linguę figuras detulit: verbis vt eſſent proflui, ⁊ charitate feruidi.
Linguis loquūtur omnium, turbę pauent gentiliū: muſto madere deputant, quos ſpiritus repleuerat.
Patrata ſunt hęc miſtice, paſchę peracto tempore: ſacro dierum numero, quo lege fit remiſſio.
Te nunc deus pijſſime, vultu precamur cernuo: illapſa nobis celitus, largire dona ſpiritus.
Dudum ſacrata pectora, tua repleſti gratia: dimitte nunc peccamina, ⁊ da quieta tempora.
Sit laus pr̄i cū filio, ſctō ſimul paraclito: nobiſcꝫ mittat filius, chariſma ſancti ſpūs. Amē. Jſti duo ṽ. ſcilicet Dudū. ⁊ Sit laus. dicant ī fine hymnoꝝ p totā hebdōam niſi ī hymno. Veni creator. Jn quo tm̄ dicit. Sit laus. ṽ. Repleti ſunt oēs ſpū ſctō, hal. R. Et ceperunt loqui, hal. Ad Mag̃t aň. Non vos relinquā orphanos, hal. vado ⁊ venio ad vos halłah, ⁊ gaudebit cor veſtrū, hal. Oro. Preſta q̄s ops. Ad cōple. aň. Halłah, halłah, hal. hal. ps. Cum inuocarem. Jn te. Ecce nūc. ⁊ dicat vſcꝫ ad ſabbatū excluſi. Ad Nūc di. aň. Halłah, Spūs paraclitus halłah: docebit vos omnia, halłah halłah. Hęc aňa dicatur vſque ad Completo. ſequentis ſabbati excluſiue.
¶ Jn die ad matu. inui. Haleluiah, Spūs dn̄i repleuit orbem terrarū, Venite adoremus, halłah. Hym.
Jam Chriſtus aſtra aſcēderat, regreſſus vnde venerat: promiſſum patris munere, ſanctum daturus ſpiritum.
Solemnis vrgebat dies, quo myſtico ſeptēplici: orbis volutus ſepties, ſignat beata tempora.
Cum hora cunctis tertia, repente mundus intonat: orantibus apoſtolis, deum veniſſe nunciat.
De patris ergo lumine, decorus ignis miſſus eſt: qui fida Chriſti pectora, calore verbi compleat.
Dudum. Sit. Aň. Factus eſt repēte de celo ſonus, aduenientis ſpūs vehementis, halłah haleluiah. ps. Magnus dn̄s. 13. Aňa. Confirma hoc deus quod operatus es in nobis: a templo ſancto tuo quod eſt in Jeruſalē, haleluiah, halłah hal. ps. Exurgat deus. 18. Aň. Emitte ſpiritum tuum ⁊ creabunt: ⁊ renouabis faciē terrę, halłah hal. ps. Benedic aīa mea. ij. 28. ṽ. Repleti ſunt oēs. Secundum Joannem. Lectio. j.
In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Si quis diligit me: ſermonem meū ſeruauit. Et pater meus diliget eum, ⁊ ad eum veniemus: ⁊ manſionem 14.c.

manſionem apud eum faciemus.
Hou Et reliqua. Om. beati Gregorij Pape.
Libet fratres mei chariſſimi, euā-
gelice verba lectionis ſub breuita-
te trāſcurrere: vt poſt diutius liceat
in contemplatione tante ſolennita-
tis immorari. Hodie nāꝗ ſpūs ſan-
ctus repentino ſonitu ſuper diſcipu
los venit: menteſq́ꝫ carnaliū in ſui
amorē permutauit, ⁊ foris apparen
tibus linguis igneis, intus facta ſunt
corda flāmātia: qꝛ dum deū in ignis
viſione ſuſcipiunt, per amorē ſuaui-
ter arſerūt. Ipſe nāꝗ ſpiritus ſctūs:
amor eſt. Unde ⁊ Joannes dicit.
Deus charitas eſt. Qui ergo mēte
integra deū deſiderat: profecto iam
habet quē amat. Neꝗ enim quiſꝗ̄
poſſet deū diligere: ſi euꝫ quē diligit
nō haberet. R. Dum complerētur
dies pentecoſtes, erant oēs pariter
dicentes, halleluia: ⁊ ſubito factus eſt
ſonus de celo, halleluia. Tanꝗ̄ ſpiritus
vehemētis, ⁊ repleuit totā domum,
halleluia hal. V. Dum ergo eſſent in
vnum diſcipuli congregati propter
metū iudeorū: ſonus repente de ce-
lo venit ſuper eos. Tanꝗ̄. Lectio.ij.
Sed ecce, ſi vnuſquiſꝗ veſtruꝫ
requiratur an diligat deū: tota fi
ducia ⁊ ſecura mente reſpōdet. Di-
ligo. In ipſo autē lectionis exordio
audiſtis: qd veritas dixit. Siquis di
ligit me: ſermoneꝫ meum ſeruabit.
Probatio ergo dilectionis: exhibi
tio eſt operis. Hinc in epiſtola ſua,
idē Joānes ait. Qui dicit qꝛ diligo
deū: ⁊ mādata eius nō cuſtodit: men
dax eſt. Uere eniꝫ diligimus: ſi man
data ei9 ſeruamus, Uere diligimus:
ſi a nr̄is nos voluptatibus coarcta-
mus. Nā qui adhuc ꝑ illicita deſide
ria defluit: profecto deū nō amat: qꝛ
in volūtate ſua ei cōtradicit. R. Re
pleti ſunt oēs ſpū ſancto: ⁊ ceperūt
loqui prout ſpūs ſctūs dabat eloqui
illis. Et cōuenit multitudo dicētiū,
hal. V. Loquebātur varijs linguis
apl'i magnalia dei. Et cōue. Lectio.iij.
ET pater meus diliget eū: ⁊ ad
eum veniemus: ⁊ manſionem
apud eum faciemus. Penſate frēs
chariſſimi, quāta ſit iſta ſolennitas:
habere in cordis hoſpitio aduentū
dei. Certe ſi domuꝫ nr̄am quiſꝗ̄ di-
ues ac prepotēs amicus itraret: om
ni feſtinantia tota domus mūdaret:
ne qd fortaſſe eſſet, qđ oculos amici
intrantis offenderet. Tergat ergo
ſordes praui operis: qui deo ꝑparat
domū mentis. Qui non diligit me:
ſermones meos nō ſeruat. Ad voſ-
metipſos ergo fratres chariſſimi in-
trorſus redite: ſi deum vere amatis
exquirite. Nec tn̄ ſibi aliqs credat,
quicquid ſibi animus ſine operis at
teſtatione reſponderit. De dilectio
ne conditoris: lingua, mens, et vita
requiratur: Nunꝗ̄ eſt amor dei ocio-
ſus. Operatur etenim magna ſi eſt: ſi
aūt operari renuit, amor non eſt. R.
Spiritus ſctūs procedēs a throno
apoſtolorū, pectora inuiſibiliter pe-
netrauit, nouum ſanctificationis ſi-
gnum, Ut in ore eorū, omniū gene-
ra naſcerentur linguarum. Halleluia. V.
Aduenit ignis diuinus nō combu-
rens, ſed illuminās, ⁊ tribuit eis cha
riſmatum dona. Ut. Gloria. Halleluia.
Te de. V. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ crea-
buntur,

bunt, hal'ah. ℟. Et renouabis faciē terrę, hal'. T e deum. ℣. Emitte. dicant per totā hebdō. In lau. aii.

D um complerent dies pēteco- ſtes, erant oēs pariter dicen- tes, hal'ah. ps. Dñs regna. 26. Aii. Spiritus dñi repleuit orbē terrarū, hal'. Aiia. Repleti ſunt oēs ſpiritu ſancto: ⁊ ceperūt loqui, hal'ah. Aii. Fontes ⁊ omnia quę mouentur in aquis, hymnū dicite dño, hal'. Aña. Loquebant varijs linguis apoſto- li, magnalia dei, hal'ah, hal'ah, hal'. Cap. Factus eſt repente. Hymnus.

I mpleta gaudent viſcera, affla ta ſctō ſpiritu: voces diuerſas intonant, fantur dei magnalia.
E x omni gente cogniti, grecis lati nis barbaris: cunctiſq admiranti- bus, linguis loquuntur omnium.
I udea tunc incredula, veſana tor- uo ſpiritu: ructare muſti crapulam, alumnos Chriſti concrepat.
S ed ſignis ⁊ virtutibus, occurrit ⁊ docet Petrus, falſa proferri perfi- dos, Johelis teſtimonio.
L audum. S it laus. ℣. Spūs para- clitus, hal'ah. ℟. Docebit vos om- nia, hal'. Ad Bñs aii. Accipite ſpi- ritum ſanctū, quorū remiſeritis pec cata remittuntur eis, hal'ah. Oro.

D Eus qui hodierna die corda fi deliū ſctī ſpūs illuſtratione do cuiſti: da nobis in eodē ſpū recta ſa- pere: ⁊ de eius ſemp ↄſolatione gau dere. Per. eiuſ. Ad primā ℟. Jeſu Chr̄e. ℣. Qui ſedes. Ad. iij. hym.

V Eni creator ſpiritus, mentes tuorum viſita: imple ſuperna gratia, quę tu creaſti pectora.
Q ui paraclitus diceris, donum dei altiſſimi: fons viuus, ignis, charitas, ⁊ ſpiritalis vnctio.
T u ſeptiformis munere, dextrę dei tu digitus: tu rite promiſſo patris: ſermone ditans guttura.
A ccende lumen ſenſibus, infunde amorē cordibus: infirma noſtri cor poris, virtute firmans perpeti.
H oſtem repellas lōgius, pacemq dones protinus: ductore ſic te pręe- uio, vitemus omne noxium.
P er te ſciamus da patrem, noſca- mus atq filium: te vtriuſq ſpiritū credamus omni tempore.
S it laus. Iſte hym. dicat per totā hebdō. Cap. Factus eſt. ℟. Reple ti ſunt oēs ſpū ſctō, hal'. hal'. ℣. Et ceperūt loq. hal'ah. Glia. Repleti. ℣. Loquebant varijs linguis apl'i, hal'. ℟. Magnalia dei. Ad. vi. cap.

A Pparuerunt aplīs diſpertitę Ac. 2. linguę tanq̄ ignis: ſeditq ſup ſingulos eorū ſpūs ſanctus. ℟. Lo quebantur varijs linguis apoſtoli, hal'ah hal'. ℣. Magnalia Dei, hal'. Gloria. Loquebātur. ℣. Spūs dñi repleuit orbē terrarū. Ad. ix. capi.

F Acta autē hac voce, conuenit Ac. 2. multitudo, ⁊ mēte confuſa eſt: q̄m audiebat vnuſquiſq lingua ſua illos loquentes. ℟. Spiritus dñi re pleuit orbē terrarū, hal'ah hal'. ℣. Et hoc qd̄ continet omnia, ſcīētiam habet vocis. Hal'ah. Gloria. Spūs. ℣. Spiritus paraclitus, haleluiah. Ad veſ. aii. Dum complerētur. ps. Dixit do. Confitebor. Beatus vir. Predicta aii. ⁊ hi tres pſal'. dicant quotidie ad veſp, vſq ad veſ. ſequē- tis

Digitized by Google

in ſabbato excluſiue. Cap. Hym. ℣. vt in primis veſper. Ad Magt añ. Hodie completi ſunt dies penteco-ſtes, halłeluia: hodie Spiritus ſanctus in igne diſcipulis apparuit, ⁊ tri-buens eis chariſmatum dona: miſit eos in vniuerſum mundum prędi-care ⁊ teſtificari, q crediderit, ⁊ ba-ptizatus fuerit, ſaluus erit, halłeluia.

¶ Fer. ij. ⁊ p hebdõaz ad matu. inui. Repleti ſunt oẽs ſpũ ſancto. Hym. Jam Chris. In noc. añ. Factus eſt. Ceteris diebus dicant cetere ſicut ſunt in ordine: ⁊ cũ dictę fuerint re-incipiant. Pſalmi ſicut in pręcedẽ-tiδie: ⁊ dicant per totã hebdõam ℣. Repleti ſunt. Scdm Joãnem. L. j.

a. j. In illo tpe: Dixit Jeſus diſci-pulis ſuis. Sic deus dilexit mũ-dum, vt filiũ ſuũ vnigenitũ daret: vt omnis qui credit in eũ non pereat. ſed habeat vitam ęternam. Et rel. Homilia beati Auguſtini epiſcopi. Notandum, ꝙ eadẽ de filio dei vni-genito, i cruce exaltato pręmiſerat dicens: vt omnis qui credit in ipſuz non pereat: ſed habeat vitã ęternã. Profecto idem conditor ⁊ redem-ptor noſter, filius dei ante ſecula exi-ſtẽs, filius hominis factus eſt in fine ſeculorũ: vt qui per diuinitatis ſuę potẽtiã nos creauerat, ad perfruen-dam vitę perennis beatitudinez: ip-ſe per fragilitatem humanitatis nrę nos reſtauraret, ad recipiendã quã perdidimus vitã. Sequitur autem. Non enim miſit deus filium ſuuz in mundum vt iudicet mundũ: ſed vt ſaluetur mundus per ipſum. Ergo quantũ in medico eſt: ſanare venit ęgrotum. Ipſe aũt ſe interimit: qui pręcepta medici ſeruare non vult. ℟. Jaz nõ dicã vos ſeruos, ſed ami-cos meos, quia omnia cognouiſtis, quę operatus ſum in medio veſtri, halłeluia. Accipite ſpm̃ ſanctum in vo-bis paraclituz: ipſe eſt quẽ pr̃ mittet vobis, halłeluia. ℣. Quoꝝ remiſeritis pctã, remittuntur eis. Acci. L. cõ. ij.

Venit ſaluator in mundũ. Qua-re ſaluator dictus eſt mũdi niſi vt ſaluet mundũ: nõ vt iudicet mun-dum? Saluari non vis ab ipſo? ex te ipſo iudicaberis. Uide quid ait. Qui credit in eũ non iudicat. Qui autẽ non credit: quid dicturuz putas niſi iudicat? Quid addidit? Jam inquit iudicatus eſt. Nõdum apparuit iu-dicium: ſed iam factum eſt iudiciuz. Nouit enim dñs, q ſunt eius. Nouit qui permaneãt ad coronã: qui per-maneant ad flãmam. Nouit in area ſua triticum: nouit paleã: nouit ſegẽ-tem: nouit ⁊ zizaniã. Jaz iudicatus eſt, qui nõ credit. Quare iudicatus? Q: non credit in noĩe vnigeniti filij dei. ℟. Diſciplinã ⁊ ſapiẽtiã docuit eos dñs, halłeluia: firmauit in illis gra-tiam ſpũs ſancti: Et intellectu adim-pleuit corda eoꝝ, halłeluia halłeluia. ℣. Repentinõ nãq; ſonitu ſpũs ſctũs ſuper eos venit. Et intelle. L. cõ. iij.

Hoc eſt aũt iudicium: q: lux ve-nit in mundũ: ⁊ dilexerunt hõ-mines magis tenebras, ꝙ lucem. Erant enim eoꝝ opera mala. Fra-tres mei: quorum opera bona inue-nit dñs? Nullorum. Omniuz enim opera mala inuenit. Quomodo er-go quidã fecerũt veritatem: ⁊ vene-runt

Digitized by Google

runt ad lucem? Etenim hoc ſequit. Qui auté facit veritaté venit ad lucem: vt manifeſtent opera eius, q2 in deo ſunt facta. Quomodo ergo quidā bonū opus fecerūt: vt venirent ad lucē, ideſt ad Chriſtū? Qui cōfitetur peccata ſua, ⁊ accuſat peccata ſua: iam venit ad lucē: iam cum dn̄o pactum fecit. Lux ⁊ dies Chriſtus eſt, paratus ignoſcere reis, ſed agnoſcentibus: punire auté defendentes ſe ⁊ iuſtos ſe iactantes: ⁊ putantes ſe aliquid eſſe, cu3 nihil ſint. ℟. Ultimo feſtiuitatis die dicebat Jeſus, qui in me credit flumina de ventre eius fluent aquę viuę, Haleluiah. ℣. Hoc autem dicebat de ſpiritu, quem accepturi erant credentes in eum, Hal'ah. Gloria. Hal'ah. In lau. p hebdomadā hęc ſola an̄. Dum cōplerentur. dicatur. Cap. Fact'eſt. Hym. Jmpleta gaudent. ℣. Spirit' paraclitus. Ad Bn̄s an̄. Sic deus dilexit mundum, vt filiu3 ſuum vnigenitū daret: vt omnis qui credit in ipſum non pereat, ſed habeat vitam ęternam, hal'ah. Orō.

Deus q apoſtolis tuis ſctm̄ dediſti ſpm̄: cōcede plebi tuę pię petitionis effectum: vt quib' dediſti fide3 largiaris ⁊ pacē: Per. eiuſdē. Ad pol. an̄. cap. ℟. de die pcedēti ⁊ dicant p totā hebdā3. Ad Mgt an̄. Nō eni3 miſit de' filiū ſuū in mūdū, vt iudicet mūdū: ſ3 vt ſaluet mūdus p ipſu3, hal'. ℣. Loquebant varijs.

Ca. 10. ¶ Fer. iij. Secundu3 Joannē. L. j.

In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis: qui non intrat per oſtium in ouile ouium, ſed aſcendit aliunde ille fur eſt ⁊ latro. Qui autem intrat per oſtiu3: paſtor eſt ouium. Et rel. Homilia beati Auguſtini epiſcopi.

Dominus de grege ſuo, ⁊ de oſtio quo intrat ad ouile: ſimilitudiné poſuit in hodierna lectione. Dicāt ergo pagani. Bene viuimus. Si per oſtium nō intrant: quid eis prodeſt vnde gloriant? Ad hoc enim, debet vnicuiq̄ prodeſſe bene viuere: vt detur illi ſemper viuere. Quid eni3 prodeſt bene viuere: cui non datur ſemp viuere? Quia nec bene viuere dicēdi ſunt, qui finé bene viuēdi, vel cęcitate neſciunt: vel inflatione contemnunt. Non eſt auté cuiqua3 ſpes vera ⁊ certa ſemp viuendi: niſi agnoſcat vitam quę Chr̄s eſt, ⁊ per ianuā intret in ouile. ℟. Loquebantur v. ri ſ linguis apl'. magnalia dei, Prout ſpūs ſanctus dabat eloqui illis, Hal'ah. ℣. Repleti ſunt oēs ſpū ſcō: ⁊ ceperunt loqui. Prout. L. ij.

Fuerunt quidā philoſophi de virtutib' ⁊ vitijs ſubtilia multa tractantes: diuidentes, diffinientes, ratiocinantes, acutiſſimos ſyllogiſmos concludentes, libros implentes, ſapientiā ſuā buccis cōcrepantibus ventilantes: qui etiā dicere auderent hoībus. Nos ſequimini: ſecta3 noſtrā tenete: ſi vultis beate viuere. Sed q2 non intrabāt per oſtiu3: perdere volebāt, mactare, ⁊ occidere. Quid de iſtis dica3? Ecce iſti phariſei legebāt: ⁊ in eo qđ legebant, Chriſtū ſonabāt: venturū ſpērabant, ⁊ pręſenté non agnoſcebāt. Jactabāt ſe etiā ipſi inter videntes, hoc

Digitized by Google

hoceſt inter ſapientes: ⁊ negabant Chriſtum: ⁊ nō intrabāt per oſtiuz. Ergo ⁊ ipſi, ſi quos forte ſeducerent mactandos ⁊ occidendos, non liberandos ſeducerent. ℟. Apparuerūt apoſtolis diſpertitę linguę tāquam ignis, hal. Seditqꝫ ſupra ſingulos eorum ſpūs ſctūs, halah halah. ℣. Spūs dn̄i repleuit orbē terrarū, vbi erāt apl̄i ſedentes. Seditqꝫ. Lectio. iij.

Videamus illos ſi forte intrāt per oſtium: qui ipſius Chriſti nomine gloriātur. Sabellius dicit. Qui filius eſt: ipſe eſt pater. Non intrat per oſtium. Arrius dicit. Aliud eſt pater: aliud filius. Recte diceret, ſi diceret alius: non aliud. Et quid opus eſt multa percurrere: ⁊ multa vana hereſium nominare? Hoc tenete: ouile Chriſti eſſe eccleſiam catholicam. Quicunqꝫ vult intare ad ouile, per oſtium intret: Chriſtū verum pręedicet, ſed non ſolū Chriſtū verum pręedicet: ſed Chriſti gloriaz quęrat non ſuā. Nam multi quęrendo gloriā ſuam: oues Chriſti ſparſerunt potius, quaz cōgregauerunt. ℟. Spiritus dn̄i repleuit orbez terrarum. Et hoc quod continet omnia, ſcientiā habet vocis, Haleluiah halah. ℣. Omnium eſt eniz artifex, oēm habens virtutem, omnia proſpiciens. Et hoc. Gloria. Haleluiah.

Ad Bn̄s añ. Amen amen dico vobis, qui non intrat per oſtiuz in ouile ouium, ſed aſcendit aliunde: ille fur eſt ⁊ latro: qui autem intrat per oſtiū paſtor eſt ouium, halah. Oro.

Adſit nobis dn̄e q̄ſumus virtus ſpirit⁹ ſancti: quę ⁊ corda noſtra clemēter expurget: ⁊ ab omnibus tueat̃ aduerſis: Per. eiuſdē.

Ad M̄a̅t añ. Ego ſum oſtium dicit dn̄s, per me ſiquis introierit ſaluabitur: ⁊ paſcua inueniet, haleluiah.

¶ Feria. iiij. ℣. Spūs dn̄i repleuit.

Secundum Joannem. Lectio. j.

In illo tempore: Dixit Jeſus turbis iudeorum. Nemo poteſt venire ad me: niſi pater qui miſit me, traxerit eum. Et reliqua. ca. 16.

Homilia beati Auguſtini epiſcopi.

Magna gratię cōmēdatio. Nemo venit niſi tractus. Quem trahat ⁊ quē non trahat, quare iſtuz trahat ⁊ illum nō trahat: noli velle iudicare: ſi nō vis errare. Semel accipe: ⁊ intellige. Nondum traheris. Ora vt traharis. Quid hic dicemus frēs? Si trahimur ad Chriſtuz, ergo inuiti credimus: ergo violentia adhibetur: nō volūtas excitatur. Nolite cogitare inuitū trahi. Inuitus nō trahitur animus: ſed amore. ℟. Aduenit ignis diuinus nō cōburens, ſed illuminās, nō cōſumēs, ſed lucēs, ⁊ inuenit corda diſcipulorū receptacula mūda. Et tribuit eis chariſmatū dona, halah, hal. ℣. Inuenit eos cōcordes charitate, ⁊ illuſtrauit eos inūdans diuinitas deitatis. Et. L. ij.

Eſt quędam voluptas cordis: cui dulcis eſt ille panis cęleſtis. Porro ſi poetę dicere licuit, trahit ſua quēqꝫ voluptas, non obligatio, ſed delectatio: quanto fortius nos dicere debemus trahi hominē ad Chr̄m, qui delectat̃ veritate, delectat̃ beatitudine, delectat̃ iuſtitia, delectat̃ ęterna vita, qd̄ totuz Chriſtus

ſtus eſt: Da amãtez, ⁊ ſentit quod di
co: da deſiderantẽ, da feruentẽ, da in
iſta ſolitudine peregrinãtem atq; ſi-
tientẽ, ⁊ ad fontem eterne patrie ſu
ſpirantẽ: da talẽ, ⁊ ſcit quid dicã. R.
Facta aũt hac voce: conuenit mul-
titudo ⁊ mente confuſa eſt, q2 audie
bat vnuſquiſq; lingua ſua, Illos lo-
quentes magnalia dei, halelu halelu
hal. V. Nonne oẽs iſti qui loquũtur
Galilei ſunt, ⁊ quõ nos audiuimus
vnuſquiſq; lingua ſua? Illos. L. iij.
ET ego reſuſcitabo eum in no-
uiſſimo die. Reddo illi quod
amat: reddo qd̃ ſperat. Uidebit qd̃
adhuc non vidẽdo credidit: mandu
cabit qd̃ eſurit: ſaturabit eo qd̃ ſitit.
Ubi? In reſurrectione mortuorũ:
q2 ego reſuſcitabo euz in nouiſſimo
die. Scriptũ eſt enim in prophetis.
Et erunt oẽs docibiles dei. Quare
hoc dixi o iudei? Pater vos nõ do-
cuit: quõ me poteſtis agnoſcere?
Oẽs regni illius homines, docibiles
dei erũt: non ab hoibus audiẽt. Et ſi
ab hoibus audiunt, tũ qd̃ intelligũt
intus datur: intus coruſcat, intus re-
uelat. R. Spũs ſctũs repleuit totaz
domũ, vbi erãt apoſtoli, ⁊ apparue-
rũt illis diſpertite lingue tãq̃ ignis,
seditq; ſupra ſingulos eorum. Et re
pleti ſunt oẽs ſpũ ſcõ, halelu, halelu,
hal. V. Dum eſſent diſcipuli in vnũ
congregati propter metũ iudeorũ,
ſonus repente de celo venit ſup eos.
Et. Gloria. Hal. Ad Ben an. Amẽ
amẽ dico vobis: qui credit in me, ha
bet vitã eternaz, halelu halelu. Oro.
MEntes noſtras queſumus dñe
paraclitus qui a te procedit il-
luminet: ⁊ inducat in oẽz ſicut tuus
promiſit filius veritatem: Qui tecũ.
Ad Magt an. Ego ſum panis viuus;
qui de celo deſcendi: ſiquis mandu
cauerit ex hoc pane; viuet in eter-
num: ⁊ panis quem ego dabo, caro
mea eſt pro mundi vita, halelu, hal.
¶ Feria quinta. v. Rũa de feria. ij.
Secundum Lucam. Lectio prima.
IN illo tpe: Conuocatis Jeſus ca. 9
duodecim apoſtolis, dedit illis
virtutẽ ⁊ poteſtatẽ ſuper oĩa demo-
nia: ⁊ vt languores curarẽt. Et rel.
Homilia beati Ambroſij epiſcopi.
Qualis debeat eſſe: qui euãgeliza-
re regnuz dei precipitur, preceptis
euangelicis deſignat: vt ſine virga,
ſine pera, ſine calciamento, ſine pa-
ne, ſine pecunia: hoc eſt ſubſidij ſe-
cularis adminicula nõ requirẽs, ſi-
deq; tutus: putet ſibi quominus ea
requirat magis poſſe ſuppetere. Que
poſſunt qui volũt ad eum deriuare
tractatuz: vt ſpiritualẽ tantũmodo
locus iſte formare videat affectũ: q
velut indumentum quoddã videat
corporis exuiſſe: nõ ſoluz poteſtate
reiecta, cõtẽptiſq; diuitijs: ſed ẽt car
nis ipſius illecebris abdicatis. L. ij.
His primo omniũ datur pacis atq;
conſtãtie generale mãdatum: vt pa
cem ferant, conſtãtiaz ſeruẽt: hoſpi-
talis neceſſitudinis iura cuſtodiant:
alienuz a predicatore regni celeſtis
aſtruens, curſitare p domos: ⁊ inuio
labilis hoſpitij iura mutare. Sed vt
hoſpitij grã deferẽda cenſet: ita etiã
ſi nõ recipiat excutienduz puluerẽ,
egrediẽdumq; de ciuitate mandat.
Quo non mediocris boni remune-
ratio

Digitized by Google

ratio docet hoſpitij: vt nõ ſolũ pacẽ
tribuamus hoſpitibus: verũ etiaʒ ſi
qua eos terrenę obũbrãt delicta le-
uitatis, receptis aplicis prędicatio-
nibus ꝛ veſtigijs auferant. Lcõ. iij.
Nec ocioſe ſm Mattheuʒ domus
quã ingrediantur apoſtoli eligenda
decernit: vt mutãdi hoſpitij neceſſi-
tudiniſq violandę cauſa non ſuppe
tat. Non tñ eadeʒ cautio recepturi
mandat hoſpitij: ne dum hoſpes eli
git: hoſpitalitas ipſa minuat. Sed
hęc ſicut ſm literam de hoſpitij reli
gione venerabilis eſt forma pręce-
pti: ita etiã de myſterio ſententia cę
leſtis arridet. Etenim cũ domus eli-
gitur: dignus hoſpes inquiritur. Vi
deamus ne forte eccleſia pręferẽda
deſignet: ꝛ Chriſtus. Ad Bñs añа.
Cõuocatis Jeſus duodecim aplis,
dedit illis virtutẽ ꝛ poteſtatẽ ſuper
oia dęmonia, ꝛ vt languores cura-
rent, ꝛ miſit illos pdicare regnũ dei,
ꝛ ſanare infirmos, halľah hal. Oro.
Preſta quęſumus oṗs ꝛ miſeri
cors deus: vt ſpũs ſctũs adue-
niẽs: templũ nos glorię ſuę dignan-
ter inhabitãdo perficiat: Per. eiuſ.
Ad Mgt añ. Egreſſi duodecim apo
ſtoli, circũibãt per caſtella, euangeli
zantes ꝛ curantes vbiq: halľah hal.
Feria. vj. ℞. ℟ia ſicut in feria. iij.
Secundum Lucam. Lectio prima.
a.4. In illo tempore: Factum eſt in
vna dierũ: ꝛ Jeſus ſedebat do
cens: ꝛ erãt phariſęi ſedẽtes ꝛ legis
doctores: qui venerãt ex oĩ caſtello
galilęę ꝛ iudęę ꝛ Jeruſaleʒ. Et rel.
Homilia beati Ambroſij epiſcopi.
Non ocioſa huius paralytici: nec
anguſta medicina eſt: quãdo dñs ꝛ
oraſſe pręmittitur: nõ vtiq propter
ſuffragiũ: ſed propter exẽplũ. Imi-
tandi enim ſpeciem dedit: nõ impe-
trandi ambitum requiſiuit. Et con-
uenientibus ex omni galilęa ꝛ iudęa
ꝛ Jeruſaleʒ legis doctoribus: inter
cęterorum remedia debilium, pa-
ralytici iſtius medicina deſcribitur.
Primuʒ oium quod ante diximus:
vnuſquiſq ęger petẽdę precatores
ſalutis debet adhibere: per quos vi
tę nřę compago reſoluta actuum
noſtrorum clauda veſtigia: verbi cę
leſtis remedio reformẽtur. Lcõ. ij.
Sint igit aliqui monitores mentis:
qui animuʒ hois: quãuis exterioris
corporis debilitate torpẽtem ad ſu-
periora erigãt: quorũ rurſus admi-
niculis: ꝛ attollere, ꝛ humiliare ſe
poſſit vt facilius ante Jeſum locet,
dñico dignus videri aſpectu. Humi
litatem eniʒ reſpicit dñs: qꝛ reſpexit
humilitateʒ ancillę ſuę. Quorũ fidẽ
(inqt) vt vidit magnus dñs: q aliorũ
merito ignoſcit alijs: ꝛ dũ alios pro-
bat, alijs errata relaxat. Cur apud
te o hõ collega non valeat: cũ apud
deũ ſeruus: ꝛ interueniẽdi merituʒ:
ꝛ ius habeat impetrandi. Lcõ. iij.
Diſce qui iudicas ignoſcere: diſce q
ęger es impetrare. Si grauiũ pctõ-
rum diffidis veniã: adhibe precato-
res: adhibe eccleſiã quę pro te pre-
cet: cuius cõtẽplatione, qd tibi dñs
negare poſſet ignoſcat. Et quamuis
hiſtorię fidẽ debeam⁹ nõ omittere:
vt vere paralytici iſtius corpus, cre-
dam⁹ eſſe ſanatũ: cognoſce tñ iterio
ris hois ſanitatem, cui pctã donant.

Ad Bñs añ. Factum eſt in vna dierum, ⁊ Jeſus ſedebat docẽs: ⁊ erãt phariſei ſedentes ⁊ legis doctores, qui venerant ex omni caſtello galileę ⁊ Jeruſalem: ⁊ virtus erat dñi ad ſanandum eos, halłah, hał. Oro.

DA q̃s eccleſię tuę miſericors deus: vt ſpiritu ſancto cõgregata: hoſtili nullatenus incurſione turbetur: Per. eiuſ. Ad Magt añ. Tulit ergo paralyticus lectũ ſuũ in quo iacebat, magnificans deũ: ⁊ oĩs plebs vt vidit, dedit laudẽ deo, hał.

¶ Sabbato. ix. lc̃a vt in feria. iiij. Secundum Lucam. Lectio prima.

ca. 4. IN illo tempore: Surgẽs Jeſus de ſynagoga: introiuit ĩ domũ Simonis. Socrus autẽ Simonis: tenebatur magnis febribus. Ex tract. Hom. venerabilis Bede pſbyteri.

Fęmina febribus tenta, ſed ad imperium dñi curata: carnẽ oſtendit a concupiſcentię ſuę feruore, per continentię pręcepta frenatã. Omnis enim amaritudo, ira, ⁊ indignatio, ⁊ clamor, ⁊ blaſphemia, ſpiritus immũdi furor eſt. Fornicationẽ vero, ⁊ immunditiã, libidinẽ, concupiſcẽtiam malã, ⁊ auaritiã, quę eſt ſimulachrorũ ſeruitus: hęc ⁊ omnia ⁊ his ſimilia, febrẽ humanę naturę vel illecebroſę carnis intellige. A quibus quãdiu animę fidelium tenent, ęgritudine tãta oppreſſę ſunt: vt nequaquã digne, deo quid boni operis valeant exhibere. Unde neceſſe eſt, vt ad verũ medicũ cõfugiãt animarũ, Chriſtum dñm noſtrum. Lectio. ij.

Quiſquis ſe moleſtia huius ęgritudinis fatigari cognoſcit: recurrat ad eccleſiã, oſtẽdat ęgritudinẽ medico, ideſt confiteatur dño peccata ſua: pęnitentiã agat malorũ quę fecit, petat a dño indulgentiã, roget ſibi patrocinio eſſe ſanctos ⁊ iuſtos viros in eccleſia, vt verã a dño percipere ſanitatem animę mereatur. Et rogauerunt illum pro ea. Et ſtãs ſuper illã: imperauit febri, ⁊ dimiſit illam. Modo ſaluator rogat, modo vltro curat ęgrotos: oſtendens ſe cõtra peccatorũ paſſiones precibus fidelium ſemp annuere: ⁊ ea quę ipſi minime in ſe intelligunt, vel intelligenda dare: vel etiam nõ intellecta dimittere, iuxta illud qđ poſtulat dicens. Delicta qs intelligit? Ab occultis meis, mũda me. Ad Bñs añ. Ueſpere autẽ facto, cũ ſol occubuiſſet, veniebãt ad Jeſum omnes male habentes: at ille ſingulis manus imponens curabat eos, Halłah. Oro.

MEntibus noſtris q̃s dñe, ſpm̃ ſctm̃ benignus infunde: cuius ⁊ ſapientia conditi ſumus: ⁊ prouidentia gubernamur: Per. eiuſdẽ.

¶ In feſto ſanctiſſimę Trinitatis. Ad veſper. ſuper pſal. aña. O beata ⁊ benedicta ⁊ glorioſa Trinitas, pater, filius, ⁊ ſpiritus ſanctus. ps. Laudate pueri. cum ceteris. Cap.

O Altitudo diuitiarũ ſapiẽtię ⁊ Ro. 11
ſciẽtię dei: q̃ incõprehẽſibilia ſunt iudicia eius, ⁊ inueſtigabiles vię eius. R. Honor virtus. vſ. Hymnus.

ADeſto ſctã trinitas, par ſplendor vna deitas: quę extas rerum omnium, ſine fine principium. Te celorum militia, laudat adorat predicat: triplex q̃ mũdi machina, benedi-

benedicit per ſecula.
Aſſumus ⁊ nos cernui, te adorantes famuli: vota preceſq; ſupplicũ, hymnis iunge cęleſtium.
Unũ te lumen credimus, quod ⁊ ter idem colimus: alpha ⁊ ω, quẽ dicimus, te laudat omnis ſpiritus.
Laus patri ſit ingenito, laus ei⁹ vnigenito: laus ſit ſctõ ſpũi, trino deo ⁊ ſimplici. Amẽ. ℣. Bñdicamus patrem ⁊ filiũ, cuꝫ ſctõ ſpũ. ℟. Laudemus ⁊ ſuperexaltemus eũ in ſecula. Ad Mag. aña. Grãs tibi deus, grãs tibi vera ⁊ vna trinitas: vna ⁊ ſumma deitas, ſctã ⁊ vna vnitas. Oro.

Omnipotẽs ſempiterne de⁹, qui dediſti famulis tuis in cõfeſſione vere fidei ęternę trinitatis gloriaꝫ agnoſcere, ⁊ in potẽtia maieſtatis adorare vnitateꝫ: q̃s vt eiuſdem fidei firmitate: ab oĩbus ſemper muniamur aduerſis: Per. Ad cõple. aña. Miſerere. ps. Cum inuocarẽ. cuꝫ cęte. Ad Nunc di. añ. Salua nos. Ad matu. inuit. Deum verum vnũ in trinitate: ⁊ trinitateꝫ in vnitate, Uenite adorem⁹. Hym. Adeſto. In .j. noc. añ. Adeſto deus vnus, omnipotens pater, ⁊ filius, ⁊ ſpũs ſanctus. ps. Dñe dñs. 2. Aña. Te vnum in ſubſtantia: trinitateꝫ in pſonis cõfitemur. ps. Cęli enar. 5. Añ. Te ſemper idem eſſe, viuere, ⁊ intelligere profitemur. ps. Domini eſt terra. 6. ℣. Benedicamus patrem ⁊ filium. Cum ſancto ſpiritu. ℟. Laudemus ⁊ ſuperexaltemus eum in ſecula. Lectio prima.

B.S.D.

Uidi dñm ſedenteꝫ ſuper ſoliũ excelſum ⁊ eleuatum, ⁊ plena erat domus a maieſtate eius, ⁊ ea q̃ ſub ipſo erant, replebant templum. Seraphim ſtabant ſuper illud: ſex alę vni, ⁊ ſex alę alteri. Duabus velabant faciem eius: ⁊ duabus velabant pedes eius: ⁊ duabus volabãt, ⁊ clamabant alter ad alterũ, ⁊ dicebant, Sanctus, ſanctus, ſanctus dñs deus exercituuꝫ: plena eſt oĩs terra, gloria eius. Et cõmota ſunt ſuperliminaria cardinum a voce clamantis: ⁊ domus repleta eſt fumo. Et dixi. Uę mihi, q2 tacui, quia vir pollutus labijs ego ſuꝫ, ⁊ in medio populi polluta labia habẽtis ego habito: ⁊ regem dñm exercituum vidi oculis meis. ℟. Benedicat nos Deus deus noſter, benedicat nos deus, Et metuant euꝫ omnes fines terrę. ℣. Deus miſereatur noſtri, ⁊ benedicat nos deus. Et metuant. Lcõ. ij. Iſa.6.

Uidi, ⁊ ecce oſtiũ apertuꝫ in cęlo: ⁊ ecce ſedes poſita erat in eo: ⁊ ſupra ſedẽ ſedens. Et qui ſedebat: ſimilis erat aſpectui lapidis: iaſpidis ⁊ ſardinis. Et iris erat in circuitu ſedis: ſimilis viſioni ſmaragdinę. Et in circuitu ſedis ſedilia viginti quatuor: ⁊ ſup thronos viginti quatuor ſeniores ſedentes, circũamicti, veſtimẽtis albis: ⁊ in capitibus eoruꝫ coronę aureę. Et de throno procedebant fulgura: ⁊ voces ⁊ tonitrua. Et ſeptẽ lampades ardentes ante thronũ, qui ſunt ſeptẽ ſpiritus dei. Et in conſpectu ſedis: tanq̃ mare vitreuꝫ ſimile cryſtallo. Et in me- Apo.4.

medio ſedis,⁊ in circuitu ſedis: qua
tuoꝛ animalia plena oculis ante ⁊ re
tro. Et requiem non habebant: die
ac nocte dicẽtia, Sanctus, ſanctus,
ſanctus dñs deus oĩpotens: qui eſt,
⁊ qui erat,⁊ ꝗ venturus eſt. ℟. Be
nedictus dñs deus Iſrael, qui facit
mirabilia ſolus, Et benedictum no
men maieſtatis eius in ęternum. ℣.
Replebitur maieſtate eius omnis
terra, fiat fiat. Et bene. Lectio.iij.
1. Joã. 5. QUoniã omne quod natũ eſt ex
deo, vincit mundũ:⁊ hęc eſt vi
ctoꝛia quę vincit mundũ, fides nr̃a.
Quis eſt qui vincit mundum: niſi ꝗ
credit qm̃ Jeſus eſt filiꝰ dei? Hic eſt
qui venit per aquã ⁊ ſanguinez Je
ſus Chꝛiſtus: nõ in aqua ſolũ, ſed in
aqua ⁊ ſanguine. Et ſpũs eſt qui te
ſtificatur qm̃ Chꝛiſtus eſt veritas.
Quoniam tres ſunt ꝗ teſtimonium
dant in cęlo: pater, verbũ,⁊ ſpiritus
ſanctus:⁊ hi tres vnũ ſunt. ℟. Quis
deus magnus ſicut deus noſter? Tu
es deus Qui facis mirabilia. ℣. No
tam feciſti in populis virtutẽ tuã, re
demiſti in bꝛachio tuo populũ tuũ.
Tu es. Gloꝛia. Qui. In.ij.noc.añа.
Te inuocamus, te adoꝛamus, te lau
damus, o beata trinitas. Ps. Omnes
gen. 13. Añ. Spes noſtra, ſalus nr̃a,
honoꝛ noſter, o beata trinitas. Ps.
Magnus dñs. 13. Añ. Libera nos,
ſalua nos, iuſtifica nos, o beata trini
tas. Ps. Deus iudiciũ. 19. ℣. Bñdi
ctus es dñe, in firmamento cęli. ℟.
Et laudabilis ⁊ gloꝛioſus, in ſecula.
Hilarius de trinitate libꝛo.ij. L.iiij.
SUfficiebat quidẽ credentibus
Dei ſermo, ꝗ in aures noſtras
euangeliſtę teſtimonio cum ipſa ve
ritatis ſuę virtutę transfuſus eſt: cũ
dicit dñs, Euntes nunc docete om
nes gentes: baptizantes eos in no
mine patris,⁊ filij,⁊ ſpiritus ſancti:
docentes eos ſeruare omnia quę
cunqꝫ mandaui vobis. Et ecce ego
vobiſcum ſum oĩbus diebus: vſque
ad conſummationem ſeculi. Quid
enim in eodẽ ſacramento ſalutis hu
manę nõ continetur? Aut quid eſt,
qd̃ reliquũ ſit, aut obſcurũ? Plena
ſunt omnia ⁊ perfecta: vt a pleno ⁊
perfecto. Nam ⁊ verboꝛum ſignifi
cationẽ:⁊ efficientiã rerum,⁊ nego
cioꝛũ oꝛdinẽ:⁊ naturę intelligẽtiam
compꝛehẽdunt. Baptizari iuſſit in
nomine patris,⁊ filij,⁊ ſpũs ſancti:
ideſt, in cõfeſſione,⁊ autoꝛis,⁊ vni
geniti,⁊ doni. ℟. Magnꝰ dñs ⁊ ma
gna virtus eius. Et ſapientię eius
non eſt numerus. ℣. Magnus dñs,
⁊ laudabilis nimis,⁊ magnitudinis
eius, non eſt finis. Et ſa. Lectio.v.
AUtoꝛ vnus eſt omniuz. Unus
eſt enim ingenitus deus pater
ex quo omnia: ⁊ vnus vnigenitus
dñs Jeſus Chꝛiſtus per quem om
nia: ⁊ vnus ſpũs donum in oĩbus.
Omnia ergo ſunt ſuis virtutibus ac
meritis oꝛdinata: vna poteſtas inna
ſcibilis ex qua oĩa, vna pꝛogenies
per quam oĩa: perfectę ſpei munus
vnum. Nec deeſſe quicquã conſum
mationi tantę reperietur: intra quã
ſit in patre ⁊ filio ⁊ ſpũ ſancto, infi
nitas in ęterno, ſpecies in imagine:
vſus in munere. ℟. Gloꝛia patri, ge
nitęqꝫ pꝛoli,⁊ tibi compar vtriuſqꝫ
ſemper ſpiritus alme, deus vnus.

Digitized by Google

Omni tēpore ſecli. ℣. Da gaudio-
rum pręmia, da gratiaruz munera,
diſſolue litis vincula, aſtringe pacis
fędera. Omni tempore. Lectio. vj.
SEd cōpellimur hereticoruz ⁊
blaſphemantiuz vitijs illicita
agere: ardua ſcandere, ineffabilia
eloqui: inconceſſa pręſumere. Et cū
ſola fide expleri, quę pręcepta ſunt,
oporteret: perſonis ac rebus, ado-
rare ſcilicet, patrē, ⁊ venerari cū eo
filium, ſancto ſpū abundare: cogi-
mur ſermonis noſtri humilitatem,
ad ea quę inenarrabilia ſunt exten-
dere: ⁊ in vitium vitio coarctamur
alieno, vt quę contineri religione
mentium oportuiſſet, nunc in peri-
culuz humani eloquij proferantur.
Extiterunt eniz plures, q cęleſtium
verborū ſimplicitatez, pro volunta
tis ſuę ſenſu: nō pro veritatis ipſius
abſolutione ſuſciperēt, aliter inter-
pretanda, q̄ dictorum virtus poſtu
laret. De intelligētia enim hereſis:
nō de ſcriptura eſt: ⁊ ſenſus non ſer-
mo fit crimen. ℟. Honor, virtus, ⁊
poteſtas, ⁊ imperium, ſit trinitati in
vnitate: vnitati in trinitate, In pe-
rēni ſeculorum tēpore. ℣. Trinitati
lux perennis, vnitati ſit decus per-
petim. In perēni. Gloria. In perē.
In. iij. noc. aña. Charitas pater eſt,
gratia Chriſtus, cōmunicatio ſpūs
ſanctus, o beata trinitas. ps. Can-
tate. 27. Aña. Uerax eſt pr̄, veritas
filius, veritatis ſpūs, o btā trinitas.
ps. Dñs regna. exul. 27. Aña. Una
igitur pater, logos, paraclituſq; ſub
ſtantia eſt, o beata trinitas. ps. Can
tate. ij. 27. ℣. Uerbo domini, cęli
firmati ſunt. ℟. Et ſpiritu oris eius,
omnis virtus eorum. Lectio. vij.
PAter eſt, ex quo omne qđ eſt,
conſiſtit: ipſe in Chriſto, ⁊ per
Chriſtum: origo oium. Ceterū eſſe
in ſeſe eſt, nō aliūde qđ eſt aſſumens:
ſed id qđ eſt, ex ſe atq; in ſe cōtinēs,
Infinitus, q̄ non ipſe in aliquo: ſed
intra eum oia. Semper extra locū:
q̄ non cōtinet in loco: ſemper ante
euum, q̄ tēpus ab eo eſt. Curre ſen-
ſu, ſi qd ei putas vltimum eſſe: eum
ſemper inuenies: q̄ cuz ſemp inten-
das, ſemp eſt quo intendas. Sermo
in eo deficiet: nō natura claudetur.
Iterū reuolue tēpora, eſſe ſemp in-
uenies: ⁊ cū calculi numerus in ſer-
mone defecerit, deo tñ ſemper eſſe
nō deficit. Hęc veritas eſt ſacramen
ti dei: hoc inpſpicabilis naturę no-
men in patre. Deus inuiſibilis, inef-
fabilis, infinitus, ad quē eloquēdum
ſermo ſileat: ⁊ inueſtigādum ſenſus
hebetetur: ⁊ cōplectendū intelligē-
tia coarctetur. ℟. Tibi laus, tibi glo
ria, tibi grāruz actio. In ſecula ſem
piterna: o beata trinitas. ℣. Et bene
dictū nomē glorię tuę ſctm̄: ⁊ lauda
bile ⁊ ſuperexaltatum. In. L. viij.
AIlium: mens conſternat attin
gere: ⁊ trepidat omnis ſermo
ſe prodere. Eſt eniz progenies inge-
niti: vnus ex vno: ver⁹ a vero, viuus
a viuo: perfectus a pfecto, virtutis
virtus, ſapiētię ſapientia, gloria glo
rię, imago inuiſibilis dei: forma pa-
tris ingeniti. Quam autem proge-
niez opinabimur vnigeniti ab inge
nito? Clamat enim ſepenumero pa
ter de cęlis. Hic eſt filius meus dile-

Digitized by Google

ctus: in quo mihi bene complacui. Non eſt abſciſio aut diuiſio. Impaſſibilis eniꝫ eſt ille q genuit: ⁊ imago inuiſibilis dei eſt, ille qui natus eſt: ⁊ teſtatur, Quia pater in me, ⁊ ego in patre. ℟. Benedicamus patrem ⁊ filium cum ſctō ſpū, laudemus ⁊ ſuperexaltemus eū In ſecula. ℣. Benedictus es dñe in firmamēto celi, ⁊ laudabilis ⁊ glorioſus. In. L. ix.

DE ſpiritu aūt ſancto nec tacere oportet: nec loqui neceſſe eſt. Sed ſileri a nobis, eorum cauſa qui neſciunt non poteſt. Loqui aūt de eo nō neceſſe eſt: q̄ꝛ de patre et filio auctoribus cōfitendū eſt. Et quidem puto, an ſit, nō eſſe tractādum. Eſt enim: quādoquidē donatur, accipitur, obtinet. Et qui confeſſioni patris ⁊ filij connexus eſt: nō poteſt a confeſſione patris ⁊ filij ſeparari. Imperfectū enim eſt nobis totū: ſi aliquid deſit a toto. De quo ſiquis intelligentię noſtrę ſenſuꝫ requirit: in Apoſtolo legim⁹ ambo. Quoniā eſtis (inquit) filij dei: miſit deus ſpiritum filij ſui in corda veſtra: clamantem Abba pater. Et rurſuꝫ. Nolite contriſtare ſpm̄ ſanctum dei: in quo ſignati eſtis. ℟. Summę Trinitati ſimplici deo, vna diuinitas, ęqualis gloria coęterna maieſtas, patri, proliq̄ꝫ, ſanctoq̄ꝫ flamini, Qui totū ſubdit ſuis orbē legibus. ℣. Pręſtet nobis gratiam deitas beata, patris, ac nati, pariterq̄ꝫ ſpūs almi. Qui. Gloria. Qui. ℣. Magnus dñs, ⁊ laudabilis nimis. ℟. Et magnitudinis eius, non eſt finis. In lau. aña.

GLoria tibi Trinitas, ęqualis vna deitas, ⁊ ante omnia ſecula, ⁊ nūc ⁊ in perpetuū. pſ. Dñs reg. 26. Añ. Laus ⁊ perēnis gloria, deo patri, ⁊ filio, ſctō ſimul paraclito, in ſecula ſeculorū. Añ. Gloria laudis reſonet in ore omniuꝫ, patri, genitęq̄ꝫ proli, ſpiritui ſctō pariter, reſultet laude perenni. Añ. Laus deo patri, pariliq̄ꝫ proli, ⁊ tibi ſemp ſtudio perēni, ſpiritus, nr̄o reſonet ab ore, oē per euum. Añ. Ex quo oīa, per quē oīa, in quo oīa, ipſi gloria in ſecula. Cap. O altitudo diuitiaruꝫ. Hymn.

O Trinitas laudabilis, ⁊ vnitas mirabilis: in ſimplici ſubſtantia, virtus manens intermina.

Tu charitas, tu puritas, tu pax, ⁊ immortalitas: patris nati parācliti, decore pollens perpeti.

Fides corona ſupplicū, in te pie fidentium: exterge ſordes mentium, ſorti miſertus pauperum.

Laus p̄ri ſit ingenito, laus. ℣. Sit nomen dñi benedictuꝫ. ℟. Ex hoc nunc ⁊ vſq̄ꝫ in ſeculuꝫ. Ad Bñs añ. Benedicta ſit creatrix ⁊ gubernatrix oīum ſctā ⁊ indiuidua trinitas, ⁊ nūc ⁊ ſemper, ⁊ per infinita ſeculorū ſecula. Oro. Omnipotēs ſempi. Ad horas añę lau. Ad. iij. cap. O altitudo. ℟. Benedicamus patreꝫ ⁊ filium cūm ſctō ſpiritu. Halal̄ hal. ℣. Laudemus ⁊ ſuper. Halal̄h. Gloria. Bene. ℣. Benedictus es dñe in firmamēnto cęli. Ad ſextaꝫ cap.

GRatia dñi noſtri Jeſu Chriſti, ⁊ charitas dei: ⁊ cōmunicatio ſancti ſpiritus, ſit ſemper cū omnibus vobis, Amen. ℟. Bñdictus es dñe in firmamento cęli. Halal̄h, hal. 2. co. 13

halah. ℣. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Haleluiah. Gloria. Benedictus. ℣. Verbo dñi. Ad .ix. cap.

i. Ioã. 5. TRes ſunt qui teſtimoniũ dant in celo, pater, verbum, ⁊ ſpiritus ſanctus: ⁊ hi tres vnum ſunt. ℟. Verbo dñi, celi firmati ſunt, Halah halah. ℣. Et ſpiritu oris eius, omnis virtus eorum. Halah. Gloria. Verbo. ℣. Sit nomen dñi, benedictũ. ℟. Ex hoc nunc ⁊ vſque, in ſeculũ.

¶ Ad ſecundas veſ. ſuper pſal. aña. Gloria tibi trinitas. ps. Dixit dñs. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri. Laudate dñm omnes gẽtes. Cap. hym. ℣. vt in primis veſper. Ad Mgt añ. Te deũ pr̃e ingenitũ, te filium vnigenitũ, te ſpm̃ ſanctum paraclitum, ſanctã ⁊ indiuiduã trinitatẽ, toto corde ⁊ ore cõfitemur, laudamus, atq; bñdicimus, tibi gloria in ſecula. Per octa. qñ de oct. agit ad matuti. inuitato. Deum verum. vnũ in trinitate, Venite adoremus. Ad Bñs vel memoriam in lau. añ. Bñdicta ſit creatrix. Ad Mgt vel ad memo. in veſ. añ. Te deũ pr̃em. Cetera p oct. fiãt ſm ordinẽ q infra in rubrica de octa. ſctõꝝ notatus eſt vſq; ad veſpe. ſequẽtis quartę ferię excluſiue: ⁊ dicant ſequẽtes lcões.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Act. 5. PEr manus aũt apoſtolorũ fiebãt ſigna ⁊ prodigia multa in plebe. Et erant vnanimiter oẽs in porticu Salomonis. Ceterorũ aũt nemo audebat ſe coniungere illis: ſed magnificabat eos populus. Magis aũt augebat credentium in dño multitudo virorũ ac mulierũ: ita vt in plateas eijcerent infirmos, ⁊ ponerent in lectulis ac grabatis: vt veniente Petro, ſaltem vmbra illius obumbraret quenq; illorum: ⁊ liberarẽtur oẽs ab infirmitatibus ſuis. Concurrebat aũt ⁊ multitudo vicinarum ciuitatũ, Jeruſalem: afferentes ęgros ⁊ vexatos a ſpiritibus immũdis: qui curabant oẽs. Exurgẽs aũt princeps ſacerdotum ⁊ oẽs qui cũ illo erant: quę eſt hęreſis Saduceorum, repleti ſunt zelo: ⁊ iniecerũt manus in apoſtolos, ⁊ poſuerũt eos in cuſtodia publica. Lectio. ij.

A Ngelus aũt dñi per noctem aperiens ianuas carceris, ⁊ educens eos: dixit. Jte: ⁊ ſtantes loquimini in tẽplo plebi, oĩa verba vitę huius. Qui cum audiſſent: intrauerũt diluculo in tẽplũ: ⁊ docebãt. Aduenięs aũt princeps ſacerdotum, ⁊ qui cũ eo erant: conuocauerunt conciliũ ⁊ oẽs ſeniores filiorum Jſrael: ⁊ miſerunt ad carcerẽ vt adducerẽtur. Beati Leonis Pape. Lectio. iij.

CUm ad intelligendam dignitatẽ ſummę trinitatis dilectiſſimi, aciem mentis intendimus: nihil diuerſum in illa excellẽtia cogitemus: quia in nullo ab vnitate ſua diſcrepat diuinitatis eſſentia. Sempiternũ eſt patri: cõſempiterni ſibi filij ſui genitorem eſſe. Sẽpiternũ eſt filio: intemporaliter a patre eſſe progenitum. Sempiternũ quoq; eſt ſpiritui ſancto: ſpm̃ eſſe patris ⁊ filij: vt nunquã pater ſine filio, nũquã pater ⁊ filius fuerint ſine ſpiritu ſctõ, ⁊ oĩbus exiſtentię gradibus excluſis: nulla ibi pſona ſit anterior, nulla poſterior.

Huius

Huius beatę trinitatis, ꝛ incommu
tabilis deitatis vna ſubſtantia: indi-
uiſa in opere eſt, cõcors in volũtate
par in oīpotentia, ęqualis in gloria.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Act.5. Adueniens aũt quidã: in conci
lium nunciauit eis, Quia ecce
viri, quos poſuiſtis in carcerẽ, ſunt
in templo ſtantes: ꝛ docẽtes popu-
lum. Tunc abijt magiſtratus cũ mi
niſtris: ꝛ adduxit illos ſine vi. Time
bant enim populũ: ne lapidarent.
Et cũ adduxiſſent illos: ſtatuerunt
in cõcilio. Et interrogauit eos prin
ceps ſacerdotũ, dicens. Præcipien-
do præcepimus vobis ne doceretis
in noīe iſto: ꝛ ecce repleſtis Jeruſa-
lem doctrina vra: ꝛ vultis inducere
ſup nos ſanguinẽ hoīs iſtius. L.ij.
Reſpondẽs autem Petrus ꝛ apo-
ſtoli: dixerũt. Obedire oportet deo
magis: ꝙ hominibus. Deus pa-
trum veſtrorum ſuſcitauit Jeſum:
quẽ vos interemiſtis ſuſpendentes
in ligno. Hũc principẽ ꝛ ſaluatorem
deus exaltauit dextera ſua: ad dan-
dam pęnitẽtiam Jſrael: ꝛ remiſſio-
nem peccatorum: ꝛ nos ſumus te-
ſtes horum verboꝝ: ꝛ ſpũs ſanctus:
quẽ dedit deus oībus obedientibus
ſibi. Hęc cum audiſſent diſſecaban-
tur: ꝛ cogitabant interficere illos.

S. Augu. epĩ in lib. de trinitate. L.iii.

Credimus ſanctã trinitatẽ, id eſt
patrẽ: ꝛ filium: ꝛ ſpm̃ ſanctum: vnũ
deum oīpotentem, vnius ſubſtãtię,
vnius eſſentię: vnius poteſtatis: crea
torem oīum creaturarũ, a quo oīa,
per quẽ oīa, in quo oīa. Credimus
patrẽ a ſemetipſo nõ ab alio: filiũ a
patre genitũ, deũ verũ de deo ve-
ro, lumen verũ de lumine vero, nõ
tamen duo lumina, ſed vnũ lumen:
ſpm̃ ſanctũ, a patre ꝛ filio ęqualiter
procedẽtem, cõſubſtãtialẽ, coęter-
num patri ꝛ filio. Pater eſt plenus
deus in ſe, filius plenus deus a patre
genitus: ſpiritus ſanctus deus a pa-
tre ꝛ filio procedens plenus. Non
autem tres deos dicimus, ſed vnũ
deũ oīpotentẽ, ęternum, inuiſibilẽ,
incõmutabilẽ: qui totus vbiq; eſt.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

Facta eſt autem in illa die perſe Act.8
cutio magna in Eccleſia, que
erat Jeroſolymis: ꝛ omnes diſperſi
ſunt p regiones Judęę ꝛ Samarię,
pręter apoſtolos. Curauerunt au-
tem Stephanum viri timorati: ꝛ fe-
cerunt planctum magnum ſup eum.
Saulus autẽ deuaſtabat eccleſiam:
per domos intrãs, ꝛ trahens viros
ac mulieres: tradebat in cuſtodiã.
Jgitur qui diſperſi erant pertranſi
bant: euangelizantes verbum dei.
Philippus autem deſcendens in
ciuitatem Samarię: prędicabat illis
Chriſtum. Jntẽdebant autem tur-
bę his, quę a Philippo dicebãtur:
vnanimiter audientes, ꝛ videntes
ſigna quę faciebat. Multorũ enim
habentium ſpiritus immundi cla-
mãtes voce magna, exibant. Mul-
ti autem paralytici ꝛ claudi: curati
ſunt. Factum eſt ergo gaudium ma-
gnum, in illa ciuitate. Lectio. ij.
Uir autem qdã, nomine Simon,
qui ante fuerat in ciuitate magus,
ſeducens gentem Samarię, dicens
ſe eſſe aliquẽ magnũ, cui auſculta-
bant

Digitized by Google

bit omnes a minimo vſqȝ ad maxi-
mum dicentes: Hic, eſt virtus Dei,
que vocat magna. Attendebát aût
eũ: propterea ꝙ multo tépore ma-
giis ſuis dementaſſet eos. Cum ve-
ro credidiſſent Philippo euangeli
zanti de regno dei: in nomine Jeſu
Chriſti baptizabãtur viri ac mulie-
res. Tunc Simon ⁊ ipſe credidit: ⁊
cũ baptizat⁹ eſſet, adherebat Phi-
lippo. Uidens etiã ſigna ⁊ virtutes
maximas fieri: ſtupens admirabat.

Ex ſermo. bti Leonis Pape. L. iij.

Cogitatio de trinitatis deitate con
cepta nihil per diſtãtiam intelligat:
nihil per gradus querat: aut ſi quid
dignuz de deo ſenſerit: de nulla hoc
ſibi audeat negare perſona. Hãc au-
tem fidez non terrena ſapiẽtia repe
rit, nec opinio humana pſuaſit: ſed
ipſe vnigenitus docuit: ipſe ſpiritus
ſanctus inſtituit. De quo nihil eſt ali
ter, quam de patre ⁊ filio ſentiẽduz:
q: licet non ſit pater, nõ ſit filius, nõ
tñ eſt a patre filioqȝ diuiſus. Et ſicut
propriã habet in trinitate perſonã:
ita vnam habet in pr̃is ⁊ filij deitate
ſubſtãtiaz, oĩa continentẽ, ⁊ cũ pr̃e ⁊
filio vniuerſa moderãtem in ſecula.

¶ Feria. v. poſt feſtũ ſctiſſime trini-
tatis ſolẽniſſime celebrat feſtũ ſacra
tiſſimi corporis dñi nr̃i Jeſu Chr̃i.
Quod ſi aliqđ feſtũ in pdicta. v. fer.
euenerit i pcedẽtẽ. iiij. feriã trãsfer.
Fiat aũt offĩm p beatum Thomã de
aquino ordinis nr̃i editum qđ eſt ſe-
quens. Ad primas veſ. ſup pſal. añ.
Sacerdos in eternũ Chr̃s dñs ſm
ordinẽ Melchiſedech, panẽ ⁊ vinũ
obtulit. ps Laud. pue. cũ cete. cap.

Dominus Jeſus i qua nocte tra- 2.co.11
debat: accepit panẽ,
⁊ grãs agẽs fregit ⁊
dixit: accipite ⁊ man
ducate, hoc eſt cor-
pus meũ qđ p vobis
tradet. ℟. Hõ quidã
fecit cenã magnã, ⁊ miſit ſeruũ ſuuz
hora cene dicere inuitatis vt veni-
rent. Qr parata ſunt oĩa. ℣. Uenite
comedite panẽ meũ, ⁊ bibite vinuz
qđ miſcui vobis. Qr. Glo. Qr. Hy⁹.

Pange lingua glorioſi, corpo-
ris myſteriuz: ſanguiniſqȝ pre-
cioſi, quem in mũdi preciuz: fructus
vẽtris geneoſi, rex effudit gentiuz.
Nobis datus nobis natus, ex inta-
cta virgine: ⁊ in mundo conuerſa-
tus, ſparſo verbi ſemine: ſui moras
incolatus, miro clauſit ordine.
In supreme nocte cene, recumbẽs
cum fratribus: obſeruata lege ple-
ne, cibis in legalibus: cibum turbe
duodene, ſe dat ſuis manibus.
Uerbum caro panẽ verum, verbo
carnem efficit: fitqȝ ſanguis Chriſti
merum, ⁊ ſi ſenſus deficit: ad firman
dum cor ſinceruz, ſola fides ſufficit.
Tantuz ergo ſacramẽtum, venere-
mur cernui: ⁊ antiquum documen-
tum, nouo cedat ritui: preſtet fides
ſupplementum, ſenſuum defectui.
Genitori, genitoqȝ laus ⁊ iubilatio:
ſalus honor virtus quoqȝ, ſit ⁊ bñdi
ctio: procedenti ab vtroqȝ: cõpar ſit
laudatio. Amen. ℣. Panez de celo
preſtitiſti eis. ℟. Omne delectamen
tum in ſe habentem. Ad Magt añ.
O quaz ſuauis eſt dñe ſpiritus tuus,
qui

Digitized by Google

qui vt dulcedinẽ tuã in filios demõ-
ſtrares, pane ſuauiſſimo de cęlo pſti
to, eſuriẽtes replens bonis, faſtidio-
ſoſq; diuites dimittis inanes. Orõ.

DEus qui nobis ſub ſacramen-
to mirabili paſſionis tuę me-
moriã reliqſti: tribue qs, ita nos cor
poris ⁊ ſanguinis tui ſacra myſte-
ria venerari: vt redemptionis tuę
fructũ, in nobis iugiter ſentiamus:
Qui viuis. Ad cõple. ſup pſal. aña.
Miſerere. ps. Cum inuocarem.
cũ cęte. Ad Nũc dimit. añ. Halal͞h,
Panis quẽ ego dedero, halal͞h: ca-
ro mea eſt pro mundi vita, hal͞l. hal͞l.
Ad matu. inuita: Chriſtum regem
adoremus dominantem gentibus,
Qui ſe mãducantibus dat ſpiritus
pinguedinem. ps. Venite. Hym.

SAcris ſolẽnijs iuncta ſint gau
dia, ⁊ ex pręcordijs ſonent pre
conia: recedãt vetera, noua ſint om
nia, corda voces ⁊ opera.

Noctis recolitur cęna nouiſſima,
qua Chriſtus creditur agnuz ⁊ azi-
ma: dediſſe fratribus iuxta legiti-
ma, priſcis indulta patribus.

Poſt agnũ typicum, expletis epu-
lis, corpus dñicum datum diſcipu-
lis: ſic totum omnibus, q́ totum ſin
gulis, eius fatemur manibus.

Dedit fragilibus corporis fercu-
lum, dedit ⁊ triſtibus ſanguinis po-
culum: dicens accipite, quod trado
vaſculum: omnes ex eo bibite.

Sic ſacrificium iſtud inſtituit, cuius
officiuz cõmitti voluit: ſolis presby
teris quibus ſic congruit, vt ſumant
⁊ dent ceteris.

Panis angelicus fit panis hoium,
dat panis cęlicus figuris terminuz:
o res mirabilis, manducat domi-
num, pauper ſeruus ⁊ humilis.

Te trina deitas vnaq; poſcimus, q̃
ſic nos viſitas ſicut te colimus: per
tuas ſemitas duc nos quo tẽdimus,
ad lucem quam inhabitas. Amen.
In. i. noct. añ. Fructum ſalutiferũ
guſtandũ dedit dñs mortis ſuę tem
pore. ps. Beatus vir. i. Añ. A fru
ctu frumenti ⁊ vini multiplicati fi-
deles, in pace Chriſti requieſcunt.
ps. Cum inuo. Añ. Communione
calicis quo deus ipſe ſumitur, non
vitulorum ſanguine congregauit
nos dñs. ps. Conſerua. 5. ℣. Pa-
nem cęli dedit eis. ℟. Panẽ ange-
lorum, manducauit homo. Lec. i.

DIxit dñs ad Moyſen ⁊ Aarõ Exo. 12.
in terra egypti. Menſis iſte
vobis principium mẽſium: primus
erit in menſibus anni. Loquimini
ad vniuerſum cętũ filiorũ Iſrael: ⁊
dicite eis. Decima die mẽſis huius,
tollat vnuſquiſq; agnum per fami-
lias ⁊ domos ſuas: ſin aũt minor eſt
numerus, q̃ vt ſufficere poſſit ad ve
ſcendum agnũ, aſſumet vicinũ ſuũ,
qui coniunctus eſt domui ſuę, iuxta
numerum animarum, quę ſufficere
poſſunt ad eſum agni. Erit aũt agn⁹
abſq; macula: maſculus, anniculus.
Iuxta quẽ ritum tolletis ⁊ hędũ: ⁊
ſeruabitis eum vſq; ad quartãdeci-
mam diem menſis huius. Immo-
labitq; eũ vniuerſa multitudo filio-
rũ Iſrael ad veſperã: ⁊ ſument de
ſanguine eius, ac ponent ſup vtrũq;
poſtem, ⁊ in ſuperliminaribus do-
morum, in quibus comedent illuz.

Et

Digitized by Google

Et edent carnes nocte illa aſſas igni: et azimos panes cum lactucis agreſtibus. ℟. Immolabit hędum multitudo filiorum Iſrael, ad veſperā paſchę. Et edent carnes et azimos panes. ℣. Paſcha noſtrum immolatus eſt Chriſtus, itaq; epulemur in azimis ſynceritatis et veritatis. Et. Lectio .ij.

Cum loqueretur Aaron ad omnem cętum filiorū Iſrael, reſpexerunt ad ſolitudinē: et ecce gloria dñi apparuit in nube. Locutus eſt autem dñs ad Moyſen: dicens. Audiui murmurationes filiorum Iſrael: loquere ad eos. Veſpere comedetis carnes, et mane ſaturabimini panibus: ſcietiſq; q ego ſum dñs deus veſter. Factū eſt ergo veſpere, et aſcendens coturnix, cooperuit caſtra: mane quoq; ros iacuit per circuitum caſtrorū. Cūq; operuiſſet ſuperficiē terrę, apparuit in ſolitudine minutū: et quaſi pilo tuſū in ſimilitudinē pruinę ſup terrā. Quod cū vidiſſent filij Iſrael: dixerunt ad inuicē, Man hu? Quod ſignificat, Quid eſt hoc? Ignorabāt enim quid eſſet. Quibus ait Moyſes. Iſte eſt panis: quem dñs dedit vobis ad veſcendū. ℟. Comedetis carnes, et ſaturabimini panib⁹, Iſte eſt panis, quem dedit vobis dñs ad veſcēdū. ℣. Non Moyſes dedit vobis panē de cęlo: ſed pr̄ meus dat vobis panē de cęlo verum. Iſte. L. iij.

3.re.19 Cum veniſſet in deſertum Elias: et ſederet ſubter vnā iuniperum, petiuit animę ſuę vt moreretur, et ait. Sufficit mihi dñe, tolle animam meam. Neq; enim melior ſū q̄ patres mei. Proiecitq; ſe: et obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelus dñi tetigit eū: et dixit illi. Surge, et comede. Reſpexit, et ecce ad caput ſuum ſubcineritius panis: et vas aquę. Comedit ergo, et bibit: et rurſum obdormiuit. Reuerſuſq; eſt angelus dñi ſecūdo, et tetigit eū: dixitq; illi. Surge, comede: grandis enim tibi reſtat via. Qui cum ſurrexiſſet, comedit, et bibit: et ambulauit in fortitudine cibi illius, quadraginta diebus, et quadraginta noctibus: vſq; ad montem dei Oreb. ℟. Reſpexit Elias ad caput ſuum ſubcineritium panē, qui ſurgens comedit et bibit, Et ambulauit in fortitudine cibi illius: Vſq; ad mōtē dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in ęternū. Et am. Gloria. Vſq. In .ij. noc. añ. Memor ſit dñs ſacrificij noſtri, et holocauſtum noſtrum pingue fiat. ps. Exaudiat. 5. Aña. Paratur nobis mēſa dñi aduerſus omnes, qui tribulāt nos. ps. Dñs regit. 6. Añ. In voce exultationis, reſonēt epulantes in menſa dñi. ps. Queādmodū. 12. ℣. Cibauit eos, ex adipe frumenti. ℟. Et de petra. Sermo S. Thomę de aquino. L. iiij.

Immenſa diuinę largitatis beneficia, exhibita populo chriſtiano: ineſtimabilem ei cōferunt dignitatem. Neq; enī eſt, aut fuit, aliquando tam grandis natio, que habeat deos appropinquantes ſibi: ſicut adeſt nobis deus noſter. Vnigenitus ſiquidē dei filius, ſuę diuinitatis volens nos eſſe participes: noſtram naturam aſſumpſit: vt hoïes

deos

deos faceret, factus homo. Et hoc inſuper qđ de noſtro aſſumpſit: totũ nobis contulit ad ſalutẽ. Corpus nãq; ſuũ, pro noſtra recõciliatione, in ara crucis hoſtiã obtulit deo patri: ꝛ ſanguinem ſuũ fudit in preciũ ſimul ꝛ lauacrũ, vt redempti a miſerabili ſeruitute, a peccatis oĩbus mũdaremur. ℟. Panis quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita: litigabant ergo Iudei dicentes. Quomodo poteſt hic nobis dare carnem ſuam ad manducandum? ℣. Locutus eſt populus cõtra dñz: anima noſtra nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo. Quomodo. Lectio .v.

Et vt tanti beneficij, iugis in nobis maneret memoria, corpus ſuum in cibum, ꝛ ſanguinẽ ſuũ in potum, ſub ſpecie panis ꝛ vini ſumendũ fidelibus dereliquit. O precioſũ ꝛ admirãdũ cõuiuiũ ſalutiferum: ꝛ oĩ ſuauitate repletũ? Quid enim hoc cõuiuio precioſius eſſe poteſt: in quo nõ carnes vitulorũ ꝛ hircorũ vt olim in lege, ſed nobis Chriſtus ſumẽdus proponit verus deus? Manducat itaq; a fidelibus: ſed minime laceratur. Quinimmo diuiſo ſacramento: ſub qualibet diuiſionis particula, integer perſeuerat. Accidentia etiã ſine ſubiecto in eodẽ exiſtunt: vt fides locum habeat, dũ inuiſibile viſibiliter ſumit aliena ſpecie occultatũ: ꝛ ſenſus a deceptione imunes reddantur, qui de accidentibus iudicãt ſibi notis. ℟. Cenantibus illis accepit Ieſus panẽ, ꝛ benedixit ac fregit: deditq; diſcipulis ſuis, ꝛ ait. Accipite ꝛ comedite, hoc eſt corpus meũ. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei, quis det de carnibus eius vt ſaturemur? Acci. Lc. vi.

Nullum etiam ſacramẽtum eſt iſto ſalubrius: quo purgantur pctã, virtutes augẽtur: ꝛ mens omnium ſpiritualiũ chariſmatũ abundãtia impinguatur. Offert in eccleſia pro viuis ꝛ mortuis: vt omnibus proſit, qđ eſt pro ſalute oĩum inſtitutum. Suauitatem deniq; huius ſacramẽti, nullus digne exprimere ſufficit: p qđ ſpiritualis dulcedo in ſuo fonte guſtat: ꝛ recolitur memoria illius, quam in ſua paſſione Chriſtus monſtrauit excellentiſſime charitatis. Unde vt ardentius huius charitatis imenſitas, cordibus infigeret fideliũ: Chrs in vltima cena, qñ paſcha cum diſcipulis celebrato, tranſiturus erat de hoc mũdo ad patrẽ, hoc ſacramẽtum inſtituit: tanq̃ paſſionis ſue memoriale perenne, figurarũ veterum impletiuũ, miraculorum ab ipſo factorũ maximũ: ꝛ de ſua contriſtatis abſentia ſolatiũ ſingulare. ℟. Accepit Ieſus calicem poſtq̃ cenauit dicẽs: hic calix nouũ teſtamentum eſt in meo ſanguine. Hoc facite in meã cõmemoratiõẽ. ℣. Memoria memor ero, ꝛ tabeſcet in me aĩa mea. Hoc. Glia. Hoc.

In .iij. noct. añ. Introibo ad altare dei, ſumã Chriſtũ qui renouat iuuẽtutẽ meã. ps. Iudica. 12. Añ. Cibauit nos dñs ex adipe frumenti, ꝛ de petra melle ſaturauit nos. ps. Exultate deo. 23. Añ. Ex altari tuo dñe Chriſtũ ſumimus, in quẽ cor ꝛ caro nrã exultãt. ps. Quã dilecta tabernacu.

Digitized by Google

neu.24. ℟. Educas panē de terra. ℣. Et vinum letificet cor hominis. Secundum Joannem. Lectio.vij.

a.16. In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis, et turbis iudeorum. Caro mea vere eſt cibus, et ſanguis meus vere eſt potus. Et reliq. Homilia beati Auguſtini epiſcopi. Cum enim cibo et potu id appetāt hoies, vt non eſuriāt neq ſitiāt: hoc veraciter non preſtat, niſi iſte cibus et potus, qui eos a quibus ſumitur, immortales et incorruptibiles facit: ideſt ipſa ſocietas ſanctorum, vbi pax eſt et vnitas plena atq perfecta. Propterea quippe ſicut ante nos intellexerunt homines dei: dñs noſter Jeſus Chriſtus, corpus et ſanguinē ſuum nobis in eis rebus commendauit: quę ad vnū aliquid redigūtur. Ex multis nāq granis vnus panis conficit: et ex multis racemis vinū in vnum cōfluit. ℟. Qui manducat meā carnē, et bibit meum ſanguinē: In me manet, et ego in illo. ℣. Non eſt alia natio tam grandis, que habeat deos appropinquantes ſibi: ſicut deus noſter adeſt nobis. In me manet et ego. Lcō.viij.

Deniq iam exponit, quomodo id fiat qđ loquitur: et qđ ſit mādu care corpus eius et ſanguinem bibere. Et qui manducat meā carnē, et bibit meum ſanguinem: in me manet et ego in illo. Hoc eſt ergo manducare illā eſcā, et illum bibere potum: in Chriſto manere, et illum manētem in ſe habere. Ac per hoc qui non manet in Chriſto, et in quo non manet Chriſtus: proculdubio non mādu cat eius carnem ſpiritualiter: licet carnaliter et viſibiliter premat dentibus ſacramēta corporis et ſanguinis Chriſti: ſed magis tantę rei ſacramentum ad iudiciū ſibi mādu cat et bibit, qui īmūdus preſumit ad Chriſti ſacramenta accedere: quę alius nō digne ſumit: niſi q mundus eſt. De quibus dicit. Beati mundo corde: qm̄ ipſi Deum videbunt. ℟. Miſit me pater viuens, et ego viuo propter patrē. Et qui mānducat me, viuet ꝑpter me. ℣. Cibauit eū dñs pane vitę et intellectus. Et. Lcō.ix.

Sicut miſit me inquit pater viuens: et ego viuo propter patrē: et qui mānducat me, et ipſe viuet propter me. Non enim filius participatione patris fit melior, q eſt natu ęqualis: ſicut participatione filij ꝑ vnitatē corporis et ſanguinis, quam illa mānducatio potatioq̧ ſignificat nos efficit meliores. Viuimus ergo nos propter ipſum manducantes eum: ideſt per ipſum accipiētes vitā eternā, quā nō habemus ex nobis. Viuit aūt ipſe propter patrē miſſus ab eo: q2 ſemetipſum exinaniuit factus obediens vſq ad mortē: mortem autem crucis. ℟. Unus panis et vnū corpus, multi ſumus, Oēs qui de vno pane et de vno calice Participamus. ℣. Paraſti in dulcedine tua pauperi deus, qui habitare facis vnanimes in domo. Oēs. Gloria. Participa. ℣. Comedi fauum cum melle meo. ℟. Bibi vinum meum cum lacte meo. In lau. añ.

Sapiētia ędificauit ſibi domum, miſcuit vinum et poſuit mēſam, halal.

halłah. ps. Dñs reg. de. 26. Añ. Angelorũ eſca nutriuiſti populũ tuũ, ⁊ panez de celo preſtitiſti eis, hal. ps. Jubilate. 28. Añ. Pinguis eſt panis Chri: ⁊ prebebit delitias regib⁹, hal. ps. Deus deus meus. 17. Añ. Sacerdotes dei incenſum ⁊ panes offerunt deo, hal. Cãti. Bñdic. 44. Añ. Vincenti dabo manna abſconditum, ⁊ nomen nouum, halłah. ps. Laud. 41. Cap. Dñs Jeſus. Hym.

Verbum supernum prodiens, nec patris linqués dexteram: ad opus ſuum exiens, venit ad vite veſperam.

In mortez a diſcipulo, ſuis tradendus emulis: prius in vite ferculo, ſe tradidit diſcipulis.

Quibus ſub bina ſpecie, carnẽ dedit ⁊ ſanguinem: vt duplicis ſubſtã tie, totum cibaret hominem.

Se naſcens dedit ſociuz, cõueſcens in edulium: ſe moriens in precium, ſe regnans dat in premium.

O ſalutaris hoſtia, que celi pandis oſtium: bella premunt hoſtilia, da robur, fer auxilium.

Uni trinoq; domino, ſit ſempiterna gloria: qui vitam ſine termino, nobis donet in patria. Amen. ℣. Poſuit fines tuos, pacem. ℟. Ex adipe fruměti, ſatiat te. Ad Bñ. añ. Ego ſum panis viuus, qui de celo deſcendi: ſiquis manducauerit ex hoc pane, viuet in eternum, halłah. Oĩo vt ſupra in primis veſp. Ad primam ⁊ ad alias horas añe laud. ℟. Jeſu Chře. ℣. Qui natus. Iſte ℣. dicat per totã octa. qñ de ipſa agit. Ad. iij. cap. Dñs Jeſus. ℟. Panẽ celi dedit eis, Halłah hal. ℣. Panez angelorũ, manducauit homo. Gloria. Panẽ. ℣. Cibauit eos, ex adipe fruměti. ℟. Et de petra. Ad. vj. cap.

Quotieſcunq; mãducabitis panem hunc: ⁊ calicem bibetis: mortẽ dñi annunciabitis donec veniat. ℟. Cibauit eos ex adipe frumẽti, Halłah halłah. ℣. Et de petra melle ſaturauit eos. Halłah. Gloria. Cibauit. ℣. Educas. Ad nonã cap.

Quicũq; mãducauerit panem, ⁊ biberit calicez dñi indigne: reus erit corporis ⁊ ſanguinis dñi. ℟. Educas panem de terra, Halłah hal. ℣. Et vinum letificet cor hoĩs. Halłah. Gloria. Educas. ℣. Poſuit fines tuos, pacem. ℟. Ex adipe frumenti ſatiat te. Ad veſ. ſup pſal. añ. Sapiẽtia edificauit. ps. Dixit d. 32. Confitebor. Credidi. Beati omnes. 39. Lauda Jeruſalẽ. 41. Cap. hym. ℣. vt i pmis veſ. Ad Mgt. añ. O ſacrum cõuiuiũ in quo Chriſtus ſumitur, recolitur memoria paſſionis eius, mens impletur grã, ⁊ future glorie nobis pignus dat, halłah, halłah. Oĩo. Deus qui nobis ſub. ¶ Infra octa. ⁊ in octaua corporis Chriſti oĩa feſta occurrẽtia tranſferuntur exceptis feſtis natiui. ſancti Joãnis baptiſte ⁊ apłorum Petri ⁊ Pauli, de qb⁹ in matrici eccłie pſoz mamur, ⁊ oĩa fiunt ſm rubricã octauarũ paſche. Ad matu. inui. ſicut in die, pſal. cuz vna añ. ⁊ tribus lectionibus ſicut in alijs oct. Ad Bñs añ. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcendi: qui manducat ex hoc pane viuet in eternum. Ad Mgt añ.

Memo-

Digitized by Google

Memoriam fecit mirabilium ſuorum miſericors & miſerator dominus: eſcam dedit timentibus ſe.

¶ Fer.vj.poſt feſtũ corporis xpi.L.j.

Act.9. Factum eſt autem, vt Petrus dum tranſiret vniuerſos: deueniret ad ſctõs q habitabãt Lyddę. Inuenit aũt ibi hoiem quendã nomine Eneam, ab annis octo iacentem in grabato: q erat paralyticus. Et ait illi Petrus. Enea, ſanet te dominus Jeſus Chrs: ſurge & ſterne tibi. Et continuo ſurrexit. Et viderũt eum oẽs qui habitabãt Lyddę, & Saronę: qui cõuerſi ſunt ad dñm. In Joppe aũt fuit quędã diſcipula noie Thabita: q interpretata dicitur Dorcas. Hęc erat plena operibus bonis, & eleemoſynis quas faciebat. Factũ eſt aũt in diebus illis: vt infirmata moreref. Quã cũ lauiſſent, poſuerũt eã in cęnaculo. Le.ij.

Cũ autem prope eſſet Lydda ab Joppe, diſcipuli audiẽtes q Petrus eſſet in ea: miſerunt duos viros ad eum, rogãtes, ne pigriteris venire vſq ad nos. Exurgẽs aũt Petrus, venit cum illis. Et cum aduenisset, duxerunt illum in cęnaculũ, & circũſteterunt illum oẽs viduę flentes: & oſtẽdẽtes ei tunicas & veſtes, quas faciebat illis Dorcas. Eiectis autẽ oibus foras, Petrus ponẽs genua orauit: & cõuerſus ad corpus, dixit. Thabita, ſurge. At illa aperuit oculos: & viſo Petro, reſedit. Dãs autẽ illi manũ: erexit eam. Et cũ vocaſſet ſctõs & viduas: aſſignauit eã viuam. Notum aũt factũ eſt per vniuerſam Joppẽ: & crediderũt multi in dñm.

B. S. D.

Cyrillus ſup Joannem. Lectio.iij.

Qui venit ad me (inquit) dñs non eſuriet: & qui credit in me, non ſitiet vnquã. Quid igitur Chriſtus pollicetur? Quid credentibus offert? Corruptibile certe nullum: ſed benedictionem, quam cõicatione corporis atque ſanguinis Chri aſſequimur. Unde ad eam incorruptionẽ integre reducemur: vt cibo & potu corporali non indigeamus. Uiuificat enim corpus Chriſti: & ad incorruptionẽ ſua participatione reducit. Non enim alterius cuiuſdã, ſed ipſius vitę corpus eſt: virtutẽ incarnati verbi retinẽs, & plenũ poteſtate illius, quo vniuerſa & viuunt & ſunt.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Et illi quidem qui diſperſi fuerant a tribulatione quę facta ca. 11.
fuerat ſub Stephano, perãbulauerũt vſq Phęnicem & Cyprũ & Antiochiam: nemini loquentes verbũ, niſi ſolis iudęis. Erant aũt quidam ex eis viri cyprij & cyrenęi, Qui cũ introiſſent antiochiam, loquebantur & ad grecos: annunciantes dominum Jeſum. Et erat manus dñi cum eis, multuſq numerus credentium conuerſus eſt ad dñm. Lcõ.ij.

Peruenit aũt ſermo ad aures eccleſię, quę erat Jeroſolymis ſup iſtis: & miſerunt Barnabam vſq ad Antiochiam. Qui cum perueniſſet, et vidiſſet gratiam dei, gauiſus eſt, et hortabatur oẽs in propoſito cordis permanere in dño: quia erat vir bonus, et plenus ſpiritu ſancto & fide. Et appoſita eſt multa turba domino. Profectus eſt autẽ Tarſum, vt

queſeret Saulum: quē cum inueniſ
ſet, perduxit Antiochiā. Et annum
totum conuerſati ſunt ibi in eccle-
ſia: ⁊ docuerunt turbam multam:
ita vt cognominarentur primum:
Antiochię diſcipuli, Chriſtiani.
¶ Cyrillus ſuper Joannem. Lcō.iij.
Sciant igitur baptizati homines,
⁊ diuinę gratię participes facti, ſi
rarius in eccleſiam proficiſcantur,
⁊ longo temporum ſpatio propter
ſimulatam religionem miſtice com
municare Chriſto recuſent: ab ęter
na ſe vita procul depellere. Quip-
pe recuſatio huiuſmodi: quāuis ex
religione proficiſci videatur: ⁊ ſcan
dalū facit, ⁊ laqueos inſtruit. Qua-
re oportet omnibus viribus a pec-
cato mūdari: ⁊ recte viuendi iactis
fundamentis magna cum fiducia
ad ſumendam vitam concurrere.
¶ Dñica infra oct. copis Chri. L.j.
Heb.1 Multiſarie multiſcp mo-
dis olim deus loquēs
prībus in prophetis:
nouiſſime diebus iſtis
locutus eſt nobis in
filio: quē cōſtituit herēdē vniuerſo-
rum, per quē fecit ⁊ ſecula. Qui cuz
ſit ſplendor glorię: ⁊ figura ſubſtan-
tię eius, portanſq; oīa verbo virtu-
tis ſuę, purgationē pctōrum faciēs:
ſedet ad dexterā maieſtatis in excel
ſis: tanto melior angelis effectus:
quāto differentius prę illis nomen
hereditauit. Cui enim dixit aliqñ
angeloꝝ filius meus es tu: ego ho-
die genui te? Et rurſuz. Ego ero illi
in prēz, ⁊ ipſe erit mihi in filiū. L.ij.
Et cum iterum introducit primo-
genitum in orbē terrę dicit. Et ado-
rent euz oēs angeli dei. Et ad ange-
los quidem dicit. Qui facit angelos
ſuos ſpiritus: ⁊ miniſtros ſuos flam
mam ignis. Ad filiū autē. Thronus
tuus deus in ſclm ſeculi: virga ęqui-
tatis virga regni tui. Dilexiſti iuſti-
tiam ⁊ odiſti iniquitatez: propterea
vnxit te deus: deus tuus oleo exul-
tationis prę participib⁹ tuis. L.iij.
Et tu in principio dñe terrā funda-
ſti: ⁊ opera manuuz tuarū ſunt celi.
Ipſi peribūt: tu aūt permanebis: ⁊
oēs vt veſtimentum veteraſcent. Et
velut amictum mutabis eos ⁊ mu-
tabuntur: tu aūt idem ipſe es, ⁊ anni
tui non deficient. Ad quē aūt ange-
loꝝ dixit aliqñ, ſede a dextris meis:
quoaduſq; ponam inimicos tuos
ſcabellum pedum tuorum? Nonne
omnes ſunt adminiſtratores ſpiri-
tus in mineſtriuz miſſi propter eos
qui hereditatem capiunt ſalutis?
Cyprianus i ſer. de cęna dñi. L.iiij.
Finem legalibus cęremonijs
impoſiturus dñs noſter Jeſus
Chriſtus parari ſibi voluit paſcha:
⁊ ex cōſuetudine legis ea quęri quę
ſolennitas exigebat, agnum aſſum,
panes azymos, ⁊ lactucas agreſtes.
Non oportet eſſe fermētarios noui
teſtamenti miniſtros, puras ſince-
raſcp mentes, ſanctumq; erit conui-
uium. In veru crucis boni odoris
aſſatio, omnem excoquat carnaliū
ſenſuum cruditatem: ⁊ induret, ſo-
lidetq; mentis affectus, nec in ec-
cleſię ſanctę ſacrificio vlla ſit macu-
la: ſed pura ſimplicitas ⁊ innocen-
tia vitę, in vna eccleſię catholicę do
mo,

Digitized by Google

mo, fidelibus de egypto egredientibus tráſito mari rubro, lotis Chrĩ ſanguine affectibus offerat. Lcõ. v.

Cena itaq; diſpoſita inter ſacramétales epulas obuiarunt ſibi inſtituta antiqua ⁊ noua: ⁊ ꝯſumpto agno quez antiqua traditio proponebat, incóſumptibilem cibũ magiſter apponit diſcipulis. Nec iam ad elaborata impéſis ⁊ arte conuiuia populi inuitantur: ſed imortalitatis alimonia datur, a cõmunibus cibis differens, corporalis ſubſtantię retinens ſpecié: ſed virtutis diuinę inuiſibili efficientia probans adeſſe pręſentiã. Significata olim a tpe Melchiſedech prodeunt ſacraméta: ⁊ filijs Abrahę faciẽtibus opa ei⁹, ſummus ſacerdos pané profert ⁊ vinũ. L. vj.

Hoc eſt (inquit) corpus meũ. Manducauerant ⁊ biberãt de eodé pane ſm formam viſibilé, ſed ante verba illa, cibus ille cõis, tm̃ nutriédo corpori commodus erat: ſed ex quo a dño dictum eſt, hoc facite in meam cómemorationé, hęc eſt caro mea. ⁊ hic eſt ſanguis meus, quotieſcũq; his verbis ⁊ hac fide actum eſt, panis iſte ſubſtantialis ⁊ calix benedictione ſolenni ſacratus, ad totius hominis vitam ſalutemq; proficit, ſimul medicamentum ⁊ holocauſtum ad ſanandas infirmitates, ⁊ purgandas iniquitates exiſtens.

Secundum Joannem. Lectio. vij.

ca. 6. In illo tempore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis, ⁊ turbis iudęorum. Ego ſum panis vitę. Patres veſtri manducauerunt Manna in deſerto: ⁊ mortui ſunt. Et reliqua.

Homilia Beati Cyrilli epiſcopi.

Liquido in iſtis videre licet: quod ab Eſaia prędictuz eſt. Apparui nõ quęrétibus me: inuentus ſum a non inueſtigãtibus me. Omnibus enim orationis velaminib⁹ remotis, aperte ſeipſum oſtendit dicés: Ego ſum panis vitę, vt diſcerent ſi mortem effugere vellent, neceſſe eſſe illo pane participare, qui mortem ſolus ⁊ interitũ poteſt deſtruere. Id eniz opus propriuz vitę eſt. Lectio. viij.

Veruz qm̃ mãna de cęlo patribus ſuis pluiſſe contendentes: panem verum qui de cęlo deſcendit, ideſt filiũ dei, nõ ſuſcipiebant: neceſſario figurę ad veritaté collationez ſubiecit, vt hinc diſcant nõ illum, ſed euz eſſe panem de cęlo, qué periculo rerum, ita iure ⁊ eſſe, ⁊ appellari percepimus. Nam veſtri maiores (ait) quãuis manna comediſſent: naturę tamé cõceſſerũt, breue corporaleq; alimentũ inde conſequentes. L. ix.

Imaginem auté atq; vmbram panis veri manna fuiſſe: ⁊ nobis in ſuperioribus dictum eſt latius: ⁊ pſalmiſta in ſpiritu clamat panem angelorũ manducauit homo. Videtur enim hęc de maioribus ſuis dixiſſe: vere aũt potius de nobis dixit. Furoris enim penitus plenũ eſt, angelos (qui natura incorporei ſunt) rudiore vti alimento putare: patrocinioq; indigere cibi, quéadmodum animata hęc et terreſtria corpora. quomodo igit maiores iudęorum: panem hũc angelorũ ſpiritalé comederunt: Conſpicuum igitur eſt, qm̃ Chriſti, q vniuerſa cõtinet ⁊ nutrit:

figura quędam erat mãna ſenſibile. Ad memo. in lau. aña. Amen amen dico vobis, niſi mãducaueritis carnem filij hominis et biberitis eius ſanguinem: non habebitis vitam in vobis. ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinum letificet. Oratio.

Deus in te ſperantium fortitudo, adeſto ꝓpitius inuocationibus noſtris: ⁊ qꝛ ſine te nihil poteſt mortalis infirmitas, pręſta auxilium gratię tuę: vt in exequendis mandatis tuis, ⁊ voluntate tibi et actione placeam⁹. Per do. Ad mẽ mõ. i veſ. añ. Qui mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ ſanguinẽ, habet vitã eternã, ⁊ ego reſuſcitabo eũ ĩ nouiſſimo die. ℣. Cibauit eos. Oõ vt ſ.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Acta. 13 Erant aũt in eccleſia, quę erat antiochię, prophetę ⁊ doctores: in quibus Barnabas ⁊ Simõ, qui vocabatur niger, ⁊ Lucius cyrenenſis, ⁊ Manahen qui erat herodis tetrarchę collactane⁹, ⁊ Saulus. Miniſtrantibus autẽ illis dño, ⁊ ieiunantibus: dixit illis Spiritus ſanctus. Segregate mihi Saulum ⁊ Barnabã: in opus ad qđ aſſumpſi eos. Tũc ieiunãtes, ⁊ orãtes imponẽteſq; eis manus: dimiſerunt illos. Et ipſi quidẽ miſſi a ſpũ ſancto: abierunt Seleuciam, ⁊ inde nauigauerunt Cyprũ. Et cum veniſſent Salaminã: prędicabant verbum dei in ſynagogis iudęorum. Habebãt aũt ⁊ Joannem in miniſterio. Lcõ. ij.

Et cum perambulaſſent vniuerſã inſulam vſq; Paphum: inuenerũt quẽdam virum magũ pſeudo prophetam iudęũ, cui nomẽ erat Barieu, qui erat cũ proconſule Sergio Paulo, viro prudẽte. Hic acceſſitis Barnaba ⁊ Paulo: deſiderabat audire verbũ dei. Reſiſtebat autẽ illis Elymas magus (ſic eniꝫ interpretatur nomen eius) quęrens auertere proconſulem a fide. Saulus autem qui ⁊ Paulus, repletus ſpiritu ſancto: intuẽs in eum, dixit: O plene oĩ dolo ⁊ oĩ fallacia fili diaboli, inimice oĩs iuſtitię: nõ deſinis ſubuertere vias dñi rectas? Et nunc ecce manus dñi ſuper te: ⁊ eris cęcus nõ videns ſolẽ, vſq; ad tẽpus. Et cõfeſtim cecidit in eũ caligo ⁊ tenebrę: ⁊ circũiens quęrebat q ei manum daret. Tũc proconſul cũ vidiſſet factũ, credidit: admirans ſuper doctrina dñi. Cyprianus in ſer. de cęna dñi. L. iij.

Manifeſtata eſt etiã in hac dñica cęna ſpũalis ⁊ corporalis cibi diſtãtia: aliud fuiſſe quod prius eſt appoſitũ ⁊ conſumptum: aliud quod a magiſtro datum et diſtributum. Quãdiu cibi illi qui ad diem feſtũ erant parati a conueſcẽtibus apl'is ſumebãtur: veteris paſchę agebatur memoria: necdũ Judas ad veterẽ vitã pertinens, diabolo inuadẽte ⁊ occupãte animũ ei⁹ egredi cogebat. Sed vbi ſacrũ cibũ mẽs perfida tetigit: ⁊ ſceleratũ os panis ſctificatus intrauit: parricidialis aĩus vim tãti ſacri non ſuſtinẽs, quaſi palea de area excuſſatus eſt: ⁊ pceps cucurrit ad pditionẽ ⁊ ptium: ad deſperationẽ, ⁊ laqueũ.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Paulus ⁊ Barnabas, morabãtur lyſtris. Et quidã vir lyſtris infir- Actu. 14

infirmus pedibus ſedebat: claudus
ex vtero matris ſue: qui nũquã am
bulauerat. Hic audiuit Paulum lo
quẽtem. Qui intuitus eũ, ⁊ videns
qꝛ fidẽ haberet vt ſaluus fieret: di-
xit magna voce. Surge ſup pedes
tuos rect⁹. Et exilijt: ⁊ ambulabat.
Turbe aũt cum vidiſſent qđ fecerat
Paul⁹: leuauerũt vocẽ ſuã, Lycao-
nice dicentes. Dij ſimiles facti ho-
minibus: deſcenderunt ad nos. Et
vocabãt Barnabam, Iouẽ: Pau-
lum vero Mercuriũ: qm̃ ipſe erat
dux verbi. Sacerdos quoq̃ Iouis
qui erat ante ciuitatem: tauros ⁊ co
ronas ante ianuas afferẽs, cum po-
pulis volebat ſacrificare. Lectio. ij.
Quod vbi audierũt apoſtoli Bar-
nabas ⁊ Paulus, conciſis tunicis
ſuis, exilierunt in turbas: clamañ-
tes ⁊ dicentes. Viri, quid hoc faci-
tis? Et nos mortales ſumus, ſimi-
les vobis hoĩes: annunciantes vo-
bis ab his vanis conuerti ad Deũ
viuum, qui fecit celũ ⁊ terrã ⁊ ma-
re, ⁊ oĩa que in eis ſunt: qui in prete-
ritis generationibus dimiſit oẽs gẽ
tes ingredi vias ſuas. Et quidẽ non
ſine teſtimonio ſemetipſũ reliquit,
bene faciens de celo, dans pluuias,
⁊ tp̃a fructifera: implens cibo ⁊ leti-
tia corda eoꝝ. Et hec dicẽtes: vix ſe
dauerunt turbas ne ſibi imolarent.
Cyprianus in ſer. de cena dñi. L. iij.
Panem angelorum ſub ſacramẽto
mãducamus in terris: eundem ſine
ſacramento manifeſtius edemus in
celis: non miniſterio corporali ſepe
repetitis actionibus ad eadẽ reuer-
tentes: ſed cõſummato ſacerdotio

nostro, erit ⁊ permanebit perpetua
⁊ ſtabilis implẽs ⁊ reficiẽs nos ſuffi
cientia, qua proferet ſe palam abſq̃
vllis tegumentis, omnibus cõſpica
bilis, ſummi preſentia ſacerdotis.
Sacramẽta quidem quantum in ſe
eſt, ſine propria eſſe virtute non poſ
ſunt: nec vllo modo diuina ſe abſen
tat maieſtas myſterijs. Sed quãuis
ab indignis, ſe ſumi vel contingi ſa-
cramenta permittãt: nõ poſſunt tñ
ſpũs eſſe participes: quorum infide-
litas vel indignitas, tãte ſanctitudi-
ni cõtradicit. Ideoq̃ alijs ſunt hec,
munera, odor vite in vitã: alijs odor
mortis in mortẽ: qꝛ oĩno iuſtũ eſt, vt
tãto priuenſ beneficio contẽptores.

Feria quarta. Lectio prima.

Cum autẽ veniſſent Paulus Act.15
⁊ Barnabas Ieroſolymam:
ſuſcepti ſunt ab eccleſia ⁊ ab ap̃lis ⁊
ſenioribus: annunciantes quanta
deus feciſſet cum illis. Surrexerũt
aũt quidã de hereſi phariſeorũ: qui
crediderunt dicentes: quia oportet
circũcidi eos, p̃cipere quoq̃ ſerua-
re legẽ Moyſi. Cõuenerunt q̃ ap̃li
⁊ ſeniores videre d̃ verbo hoc. L. ij.
Cũ aũt magna conquiſitio fieret:
ſurgens Petrus dixit ad eos. Viri
fratres, vos ſcitis qm̃ ab antiq̃s die-
bus deus in nobis elegit per os meũ
audire gentes verbum euangelij: ⁊
credere. Et qui nouit corda Deus,
teſtimonium perhibuit: dans illis
ſpm̃ ſanctum ſicut ⁊ nobis: ⁊ nihil
diſcreuit inter nos ⁊ illos, fide puri-
ficãs corda eorum. Nũc ergo quid
tentatis Deum, imponere iugum
ſuper ceruices diſcipulorũ: qđ neq̃

B. S. D.

nos neque patres noſtri portare potui-
mus? Sed p grãz dñi Jeſu Chriſti cre
dimus ſaluari: quẽadmodum τ illi.
Cyprianus in ſer. de cena dñi. L. iij.
(E)ſus igitur carnis Chriſti quedaz
auiditas eſt τ quoddam deſiderium
manẽdi in ipſo: p quod ſic imprimi-
mus τ eliquamus in nobis dulcedi
nem charitatis, vt hereat palato no
ſtro τ viſceribus ſapor dilectionis in-
fuſus, penetrans τ imbuens oẽs ani
me corporiſque receſſus. Potus τ
eſus ad eandem pertinẽt rationem,
quibus ſicut corporea nutrit ſubſtã
tia, τ viuit, τ incolumis perſeuerat:
ita vita ſpũs hoc proprio alimento
nutrit: τ quod eſt eſca carni, hoc aie
eſt fides: qđ cibus corpori, hoc ver-
bum ſpiritui: excellẽtiori virtute pe
ragens eternaliter: quod agunt ali-
menta carnalia tpaliter τ finaliter.
¶ In octaua corporis Chri. Le. j.
Actu. 15 Tacuit aũt oĩs multitudo: τ au-
diebant Barnabã τ Paulum
narrantes: quãta deus feciſſet ſigna
τ prodigia in gentibus per eos. Et
poſtquã tacuerunt: reſpondit Jaco
bus, dicens. Viri fratres: audite me.
Simon narrauit quemadmodũ pri
muz Deus viſitauit ſumere ex gen-
tibus populuz nomini ſuo. Et huic
concordãt verba prophetica: ſicut
ſcriptum eſt. Poſt hec reuertar, et
reedificabo tabernaculuz Dauid,
qđ decidit, τ diruta eius reedifica-
bo: τ erigã illud, vt requirant ceteri
hominum dñm, τ oẽs gentes ſuper
quas inuocatum eſt nomen meum,
dicit dñs faciens hec. Lectio. ij.
(N)otum a ſeculo eſt dño opus ſuuz,
Propter quod ego iudico, non in-
quietari eos qui ex gẽtibus conuer
tũtur ad deũ: ſed ſcribere ad eos, vt
abſtineant ſe a contaminationibus
ſimulachrorũ, τ fornicatione, τ ſuf-
focatis, τ ſanguine. Moyſes enim a
temporibus antiquis habet in ſin-
gulis ciuitatibus, qui eum predicẽt
in ſynagogis: vbi per omne ſabba-
tum legitur. Tũc placuit apłis τ ſe-
nioribus cum omni eccleſia, eligere
viros ex eis: τ mittere Antiochiam
cũ Paulo τ Barnaba, Judã, q co-
gnominabat Barſabas, τ Silaz vi-
ros primos in fratribus, ſcribentes
p manus eorũ. Apłi τ ſeniores frẽs:
his q ſunt Antiochie τ Syrie τ Ci-
licie frĩbus ex gẽtibus, ſalutẽ. L. iij.
(Q)uoniam audiuimus q quidã ex
nobis exeuntes, turbauerunt vos
verbis, euertentes animas veſtras,
quibus nõ mãdauimus: placuit no-
bis collectis in vnuz, eligere viros,
τ mittere ad vos cũ chariſſimis no-
ſtris Barnaba τ Paulo, hoĩbus q
tradiderunt animas ſuas pro nomi
ne dñi nr̃i Jeſu Chriſti. Miſimus
ergo Judaz τ Silã: qui τ ipſi vobis
verbis referent eadem. Viſum eſt
enim ſpiritui ſancto et nobis: nihil
vltra ĩponere vobis oneris, q̃ hec
neceſſaria: vt abſtineatis vos ab im
molatis ſimulachrorum τ ſangui-
ne, τ ſuffocato, τ fornicatione, a qui
bus cuſtodientes vos, bene agetis.
Auguſtinus ſup Joannẽ. Lectio. iiij.
Clamat dñs noſter Jeſus chri
ſtus. Ego ſum panis vite. Et
vnde illi ſuperbiebant? Patres ve-
ſtri (inquit) manducauerunt mãna

Digitized by Google

tri mortui ſunt: Quid eſt vnde ſuperbitis? Manducauerunt mãna: ⁊ mortui ſunt. Quare manducauerunt ⁊ mortui ſunt? Quia quod videbant credebant, ⁊ quod nõ videbant nõ intelligebãt. Ideo patres veſtri: q2 ſimiles eſtis illis. Nam quantũ pertinet fratres mei ad mortem iſtã viſibilem ⁊ corporalem: nunquid nos nõ morimur, qui mãducamus panem de celo deſcendentẽ? Sic ſunt mortui illi, quemadmodum ⁊ nos ſumus morituri: quãtum attinet vt diri ad mortem huius corporis, viſibilem atque carnalem. Lectio. v.

Quantum aũt pertinet ad illã mortem, de qua terret dñs, quia mortui ſunt pr̃es iſtorum: manducauit manna ⁊ Moyſes, mãducauit ⁊ Aarõ, manducauerunt ibi multi qui dño placuerũt: ⁊ mortui non ſunt. Quare? Quia viſibilẽ cibum ſpũaliter intellexerunt, ſpũaliter eſurierunt, ſpũaliter guſtauerunt: vt ſpũaliter ſatiarentur. Nã ⁊ nos hodie accipimus viſibilẽ cibũ, ſed aliud eſt ſacramentũ, aliud eſt virtus ſacramẽti. L. vj.

Quam multi de altari accipiunt ⁊ moriunt: ⁊ accipiẽdo moriunt. Vñ dicit apl's, Iudiciũ ſibi manducat ⁊ bibit. Non enim buccella dñica, veneno fuit Iudę, ⁊ tñ accepit, ⁊ cũ accepit, in eũ inimicus intrauit, nõ q2 malũ accepit: ſed q2 bonũ male malus accepit. Uidete ergo frẽs, panẽ celeſtẽ, ſpũaliter mãducate, innocentiaz ad altare portate. Pctã ⁊ ſi ſint quotidiana: nõ ſint mortifera. L. vij.

Exponens nobis apl's Paulus hunc panem. Unus panis (inquit) ⁊ vnũ corpus multi ſumus. O ſacramentũ pietatis, o ſignum vnitatis, ⁊ o vinculum charitatis. Qui vult viuere, habet vbi viuat: habet vnde viuat. Accedat, credat, incorporetur: vt viuificet. Nõ abhorreat a cõpage mẽbrorum quod reſecari mereatur: non ſit diſtortum, de quo erubeſcatur. Sit pulchruz, ſit aptũ, ſit ſanum: hęreat corpori, viuat deo de deo. Nũc laboret in terra: vt poſtea regnet in celo. Lectio octaua.

Qui mãducat meam carnẽ, ⁊ bibit meum ſanguinem: habet vitaz eternam. Hãc ergo nõ habet, qui iſtum panẽ non mãducat: nec iſtũ ſanguinẽ bibit. Nam tpalem vitã ſine illo, hoies habere poſſunt: ęternã vero oino non poſſunt. Non ita eſt in hac eſca, quam ſuſtẽtandi huius corporis vitę, cauſa ſumimus. Nã qui eaz nõ ſumpſerit nõ viuet: nec tamẽ qui eã ſumpſerit viuet. In hoc vero cibo ⁊ potu, ideſt corpore ⁊ ſanguine domini, qui eum non ſumit, non habet vitam: ⁊ qui eum ſumit habet vitam: ⁊ hanc vtiq; eternam. Lcõ. ix.

Hunc itaq; cibũ ⁊ potũ: ſocietatez vult intelligi corporis ⁊ mẽbrorum ſuorũ: qđ eſt ſctã eccleſia: in prędeſtinatis, ⁊ vocatis, ⁊ iuſtificatis, ⁊ glorificatis ſctis, ⁊ fidelibus eius: quorum primũ iam factũ eſt, ideſt prędeſtinatio, ſcđm ⁊ tertiũ, ⁊ factum eſt, ⁊ fit ⁊ fiet, ideſt vocatio et iuſtificatio: quartũ vero nunc in ſpe eſt, in re aũt futurũ eſt, ideſt glorificatio. Huius rei ſacrm, ideſt vnitatis corporis ⁊ ſanguinis Chri: alicubi quotidie, alicubi certis interuallis dierum:

in dominica mẽſa preparatur: ⁊ de
mẽſa dñica ſumitur, quibuſdam ad
vitam, quibuſdam ad exitium. Res
vero ipſa cuius ⁊ ſacramentum eſt;
omni homini ad vitam, nulli ad exi
tium, quicũq; eius particeps fuerit.
¶ Fer. vj. poſt oct. corporis chri. Lc.
Act.19 Factus eſt aũt cũ Apollo eſſet
corinthi: vt Paulus peragra
tis ſuperioribus partibus, veniret
Epheſum ⁊ inueniret quoſdã diſci
pulos, dixitq; ad eos. Si ſpm̃ ſctm̃
accepiſtis credẽtes? At illi dixerunt
ad eũ. Sed neq; ſi ſpũs ſanctus eſt:
audiuimus. Ille vero ait. In quo
ergo baptizati eſtis? Qui dixerunt.
In Joannis baptiſmate. Dixit au
tem Paulus. Joannes baptizauit
baptiſmo penitentie populũ, dicẽs:
in eũ qui vẽturus eſſet poſt ipſũ, vt
crederẽt, hoc eſt in Jeſum. Lcõ. ij.
His auditis: baptizati ſunt in nomi
ne dñi Jeſu. Et cum impoſuiſſet il
lis manus Paulus: venit ſpũs ſan
ctus ſuper eos: ⁊ loquebantur lin
guis, ⁊ prophetabant. Erãt aũt oẽs
viri, fere duodecim. Introgreſſus
aũt ſynagogam: cũ fiducia loqueba
tur per tres mẽſes, diſputans ⁊ ſua
dẽs de regno dei. Cum aũt quidam
indurarentur ⁊ nõ crederẽt, male
dicentes viam dñi corã multitu
dine: diſcedens ab eis, ſegregauit di
ſcipulos: quotidie diſputãs in ſcho
la tyranni cuiuſdam. Lectio tertia.
Hoc autem factũ eſt per bienniũ,
ita vt oẽs qui habitabãt in Aſia, au
dirent verbum dñi: iudei atq; genti
les, Uirtuteſq; non modicas quaſli
bet faciebat deus per manũ Pauli:
ita vt etiã ſuper languidos deferren
tur a corpore eius ſudaria ⁊ ſemicin
ctia: ⁊ recedebãt ab eis languores,
⁊ ſpiritus nequam egrediebantur.
Feria ferialia, que habentur in hebdõa
poſt octa. epipha. ⁊ ita per omnes
ferias, quando de tempore agitur,
vſque ad aduentum Dñi dicantur.
¶ Sabbato. Lectio prima.
Tentauerunt autẽ quidam, ⁊ de Act.19
circũeuntibus Judeis exorci
ſtis, inuocare ſuper eos qui habe
bant ſpiritus malos, nomen domi
ni Jeſu: dicentes. Adiuro vos per
Jeſum: quẽ Paulus predicat. Erãt
autẽ cuiuſdam iudei, noĩe Sceue,
principis ſacerdotum ſeptẽ filij: qui
hoc faciebant. Reſpondens autem
ſpiritus nequam: dixit eis. Jeſum
noui, ⁊ Paulum ſcio: vos autẽ qui
eſtis? Et inſiliens in eos homo in
quo erat demonium peſſimum, et
dominatus amborum, inualuit con
tra eos: ita vt nudi ⁊ vulnerati effu
gerẽt de domo illa. Lectio ſecũda.
Hoc autem, notum factũ eſt oĩbus
Judeis atq; gentilibus qui habita
bant Epheſi: ⁊ cecidit timor ſuper
oẽs illos, ⁊ magnificabat̃ nomẽ dñi
Jeſu, Multiq; credẽtiũ veniebãt,
confitentes ⁊ annunciantes actus
ſuos. Multi autẽ ex eis qui fuerant
curioſa ſectati, contulerunt libros,
⁊ combuſſerunt eos coram omni
bus: ⁊ computatis precijs illorum,
inuenerũt pecuniã denariorũ quin
quaginta milliũ. Ita fortiter creſce
bat verbũ dei: ⁊ cõfirmabat̃. L. iij.
His aũt expletis, propoſuit Pau
lus in ſpiritu, trãſita Macedonia ⁊
Achaia,

Digitized by Google

Achaia, ire Jeroſolymam: dicens.
Poſtquam fuero ibi: opoꝛtet me ꝛ
Romam videre. Mittēs autem in
Macedoniam duos ex miniſtranti
bus ſibi Timotheum, ꝛ Eraſtum:
ipſe remanſit ad tempus in Aſia.
¶ Dñica. j. poſt oct. Trinitatis ſab-
bato pꝛecedenti ad veſper. añe pſal
mi cap. ℣. ſicut in ſabbato poſt oct.
epiphanię ℟. Dñs qui eripuit. ij.
Ad Mḡt añ. Loquere dñe quia au
dit ſeruus tuus. Orationes dñica-
les vſque ad aduentuz excluſiue: ſi-
cut infra in oꝛdine homiliaruz ſunt
notatę. Ad matutinum inuitato.
Venite exultemus domino: Jubi-
lemus deo ſalutari noſtro. Hoc in-
uita. dicatur vſq; ad aduentuz Dñi
excluſiue in dñicis quādo de domi-
nica agitur. In pꝛimo noctur. aña.
Pꝛo fidei meritis vocitatur iure
beatus: legem qui domini medita-
tur nocte dieq;. ps. Beatus vir qui.
Quare fremue. Domine quid mul
tiplicati. Domine ne in furoꝛe. Glo
ria patri. Añ. Juſte deus iudex, foꝛ
tis, patienſq;, benignus: in te ſpe-
rantes muni miſerando fideles. ps.
Domine deus meus. Domine do-
minus noſter. Confitebo꞉ tibi do-
mine. In domino confido. Gloꝛia
patri ꝛ filio. Aña. Surge ꝛ in ęter-
num ſerua mminine ſacro: cuſto-
diq; tuos aſtripotens famulos. ps.
Saluum me fac Deus. Vſquequo
domine. Dixit inſipiens in coꝛ. Do
mine quis habitabit. Gloꝛia patri.
℣. Memoꝛ fui nocte nominis
tui domine. ℟. Et cuſtodiui legem
tuam. Lectio pꝛima.

FUit vir vnus de Ra- Ire. 1.
mathaiz Sophiz de
monte effraim, ꝛ no-
mē eius Helchana, fi-
lius Jeroboā filij E-
liu: filij Thou filij Suph ephrate": ꝛ
habuit duas vxoꝛes, nomē vni An-
na, ꝛ nomē ſecundę Fenenna. Fue-
runtq; Fenennę filij, Annę aūt non
erāt liberi. Et aſcendebat vir ille de
ciuitate ſua ſtatutis diebus: vt ado-
raret ꝛ ſacrificaret dño exercituum
in Silo. Erant aūt ibi duo filij Heli,
Ophni ꝛ Finees: ſacerdotes Dñi.
℟. Deus omniū exauditoꝛ eſt: ipſe
miſit angelum ſuum, ꝛ tulit me de
ouibus patris mei. Et vnxit me vn-
ctione miſericordię ſuę. ℣. Dñs q
eripuit me de oꝛe leonis, ꝛ de ma-
nu beſtię liberauit me. Et. Lcō. ij.
VEnit ergo dies ꝛ immolauit Hel
chana: deditq; Fenēnę vxoꝛi
ſuę ꝛ cūctis filijs eius ꝛ filiabus par
tes. Annę aūt dedit partem vnam
triſtis: quia Annam diligebat. Do-
minus aūt cōcluſerat vuluam eius.
Affligebat quoq; eam ęmula eius:
ꝛ vehementer angebat: in tantum
vt expꝛobꝛaret, q; concluſiſſet dñs
vuluam eius. Sicq; faciebat per ſin
gulos annos: cum redeūte tempo-
re aſcenderent in domum dñi: ꝛ ſic
pꝛouocabat eaz. Poꝛro illa flebat:
ꝛ non capiebat cibum. ℟. Dñs qui
eripuit me de oꝛe leonis: ꝛ de ma-
nu beſtię liberauit me. Jpſe me eri-
piet de manibus inimicoꝛū. ℣. Mi
ſit deus miſericoꝛdiam ſuam ꝛ veri
tatē ſuam, aīam meā eripuit de me-
dio catuloꝛū leonū. Jpſe me. L. iij.
Dixit

Digitized by Google

DIxit ergo ei Helchana vir ſuꝰ Anna cur fles ⁊ quare nõ comedis: ⁊ quaꝫ ob rem affligitur coꝛ tuũ? Nũqd nõ ego melioꝛ ſum tibi: quã decem filij? Surrexit aũt Anna poſtq̃ comederat in ſilo ⁊ biberat. Et Heli ſacerdote ſedẽte ſuper ſellã ante poſtes domus dñi: cũ eſſet amaro animo, oꝛauit dñz flẽs largiter: ⁊ votũ vouit dicẽs. Dñe exercituũ, ſi reſpiciẽs videris afflictionẽ famulę tuę, ⁊ recoꝛdatꝰ mei fueris, nec oblitus ancillę tuę, dederiſq; ſeruę tuę ſexũ virileꝫ: dabo eũ dño oĩbus diebus vitę eiꝰ, ⁊ nouacula nõ aſcẽdet ſup caput eius. ℞. Ego te tuli de domo pr̃is tui dicit dñs, ⁊ poſui te paſcere gregẽ populi mei: ⁊ fui tecũ in oĩbus, vbicunq; ambulaſti. Firmãs regnũ tuũ In ęternum. ℣. Feciq; tibi nomen grande, iuxta nomẽ magnoꝝ q̃ ſunt in terra: ⁊ regem dedi tibi ab oĩbus inimicis tuis. Firmãs. Gloꝛia. In ęter. In. ij. noctur. aña. Naturę genitoꝛ cõſerua a moꝛte redemptos: facq; tuo dignos ſeruitio famulos. ps. Conſerua. 4. Añ. Pectoꝛa nr̃a, tibi tu cõditoꝛ oꝛbis adure: igne pio purgans, atq; cremãdo pbans. ps. Exaudi dñe. Añ. Tu populum humilem ſaluaſti a moꝛte redẽptoꝛ: atq; ſuperba tuo colla premis iaculo. ps. Diligaꝫ te dñe foꝛtitudi. 3. ℣. Media nocte ſurgebam. Lcões p. ij. noc. infra in ferie ozonũ, ⁊ homiliarũ reperient, ⁊ ita ſucceſſiue ĩ oĩbꝰ dñicis vſq; ad aduẽtũ. ℞. iiij. Pręparate coꝛda veſtra domino, ⁊ ſeruite illi ſoli. Et liberabit vos, de manibus inimicoꝛum veſtroꝛum. ℣. Auferte deos alienos, de medio veſtri. Et liberabit vos. ℞. v. Percuſſit Saul mille, ⁊ Dauid deceꝫ millia: qꝛ manus dñi erat cũ illo, pcuſſit Philiſtęuꝫ, Et abſtulit opꝓbꝛium ex Iſrael. ℣. Nõne iſte eſt dauid de quo canebãt in choꝛo dicentes, Saul percuſſit mille: ⁊ Dauid decẽ millia ĩ millibꝰ ſuis? Et. ℞. vi. Montes Gelboe, nec ros nec pluuia veniant ſuper vos. Ubi ceciderunt Foꝛtes Iſrael. ℣. Oẽs montes in circuitu eius viſitet dñs, a Gelboe aũt tranſeat. Ubi. Gloꝛia. Foꝛ. In. iij. noc. añ. Sponſus vt e thalamo pꝛoceſſit Chꝛiſtus in oꝛbeꝫ: deſcendens e cęlo iure ſalutifero. ps. Cęli enar. 5. Añ. Auxiliũ nobis ſaluatoꝛ mitte ſalutis: ⁊ tribuas vitam tpe ppetuo. ps. Exaudiat. Añ. Rex ſine fine manens, miſeris tu parce ruinis: pręmia cõcedens, ⁊ tua cuncta regẽs. ps. Dñe in vir. ℣. Exaltare dñe. Prędictę añ. pſal. ⁊ ℣. noctur. dicant oĩbꝰ dñicis, qñ de dñica agit vſq; ad aduẽtuꝫ dñi, excluſiue. ℞. vii. Audi dñe hymnũ ⁊ oꝛonem, quã ſeruus tuus oꝛat coꝛã te hodie: vt ſint oculi tui aperti, ⁊ aures tuę intentę Super domum iſtam, die ac nocte. ℣. Reſpice domine de ſanctuario tuo, et de excelſo cęloꝛum habitaculo. Super domũ iſtã. ℞. viij. Peccaui ſup numerũ arenę maris, ⁊ multiplicata ſunt peccata mea, ⁊ non ſum dignus videre altitudineꝫ cęli pręmultitudine iniquitatis meę: quoniam irritaui iram tuam, Et malum coꝛam te feci. ℣. Quoniam iniquitatem meam ego agno-

agnoſco, ⁊ delictum meum coram me eſt ſemper, tibi ſoli peccaui. Et. R. ix. Factum eſt, dum tolleret dñs Eliã per turbinẽ in cęlũ, Eliſęus clamabat dicens: Pater mi, pr̄ mi, curr⁹ Iſrael ⁊ auriga eius. ℣. Oro dñe, vt fiat ſpũs tuus duplex in me, at ille inquit, ſi videris qñ tollar a te, erit q̇ꝺ petiſti. Pater. Gl̃a. Pater. In qualibet dñica a Deus omniũ. vſque ad aduentũ excluſiue: quando de dñica agit᷑. R. Honoꝛ virtus. loco noni R. dicatur, poſtq̃ dñicalis hiſtoria fuerit cantata. In laud. añ. pſal. cap. hym. ℣. ſicut in dñica. Dñe ne in ira. Añę vero ad Bñs ⁊ ad Mgt ſm ꝙ infra in ſerie euangeliorum cũ oꝛõibus ſunt notatę dicantur. Ad primã ⁊ ad alias horas añę cap. R. ℣. dicant᷑ ſicut i hiſtoria. Dñe ne in ira. Et hic oꝛdo in lau. ⁊ in horis ſeruetur oĩbus dñicis, quãdo de dñica agitur vſque ad aduentũ dñi excluſi. Sequẽtes añę ſunt dicendę diebus ſabbatoꝛum ſuo oꝛdine ad Mgt vel ad memo. vſq; ad ſabbatũ ante primam dñicam Auguſti excluſi. Pro ſabbato.ij.

Añ. Cognouerunt omnes a Dan vſque Berſabee: ꝙ fidelis Samuel, propheta eſſet domini.

Añ.iij. Pręualuit Dauid in Philiſtęũ in funda ⁊ lapide, in noĩe dñi.

Añ.iiij. Nonne iſte eſt Dauid, de quo canebant in choꝛo, dicentes, Saul percuſſit mille, ⁊ Dauid decẽ millia in millibus ſuis.

Añ.v. Iratus rex Saul dixit, mihi mille dederunt, ⁊ filio Iſai dederunt decem millia.

Añ.vj. Quis enim in omnibus ſicut Dauid fidelis inuentus eſt in regno tuo, egrediens ⁊ regrediens, ⁊ pergens ad imperium regis?

Añ.vij. Doleo ſuper te frater mi Ionatha, amabilis valde ſup amorem mulierum: ſicut mater vnicum amat filium, ita te diligebam: ſagitta Ionathę, nunquam abijt retroꝛſum, nec declinauit clypeus eius in bello, ⁊ haſta eius non eſt auerſa.

Añ.viij. Dixitq; Dauid ad dñm, cum vidiſſet angelũ cędẽtem populũ, ego ſum qui peccaui, ego inique egiſti qui oues ſunt, qd fecerunt?

Añ.ix. Montes Gelboe, nec ros nec pluuia veniant ſuper vos: q2 ibi abiectus eſt clypeus foꝛtium, clypeus Saul q̃ſi nõ eſſet vnctus oleo: quomodo ceciderunt foꝛtes in pręlio? Ionathas in excelſis tuis interfectus eſt: Saul ⁊ Ionathas amabiles ⁊ decoꝛi valde in vita ſua: in moꝛte quoque non ſunt ſeparati.

¶ Feria ſecunda. Lectio pꝛima.

Et factum eſt poſt circulũ dierum: cõcepit Anna, ⁊ peperit filium, vocauitq; nomen eius Samuel, eo ꝙ a dño poſtulaſſet eum. Aſcẽdit autem Helchana, ⁊ omnis domus eius, vt immolaret domino hoſtiam ſolennem et votum ſuum: ⁊ Anna non aſcendit. Dixit enim viro ſuo. Non vadam, donec ablactetur infans: ⁊ ducam eum ⁊ appareat ante cõſpectum dñi: ⁊ maneat ibi iugiter. Et ait helchana vir ſuus. Fac quod bonũ tibi videtur: ⁊ mane donec ablactes eũ. Pꝛecoꝛq; vt impleat dñs verbum ſuum. L co.ij. 1.re.1.

Manſit ergo mulier ⁊ lactauit filiū ſuum: donec amoueret eum a lacte. Et adduxit eum ſecum, poſtq̄ ablactauerat in vitulis tribus, ⁊ tribus modijs farinę, ⁊ amphora vini: ⁊ adduxit eum ad domum domini in Silo. Puer autē erat adhuc infantulus. Et immolauerunt vitulum: ⁊ obtulerūt puerum Heli. Lcō. iij.

Et ait Anna. Obſecro mi dñe: viuit anima tua, ego ſum mulier illa: quę ſteti coram te hic orans dñm. Pro puero iſto oraui: ⁊ dedit mihi dñs petitionē meam, quā poſtulaui eum. Idcirco ⁊ ego commodaui eū domino: cunctis diebus quibus fuerit accōmodatus domino. Et adorauerunt ibi dñm. Et abijt Helchana, in ramatha: i domū ſuā.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

1.re.3. Puer autē Samuel erat miniſter in conſpectu dñi, ante faciē Heli ſacerdotis. Porro filij Heli filij Belial: neſciētes dñm neq̄ officium ſacerdotū ad populum. Sed quicūq̄ imolaſſet victimam: veniebat puer ſacerdotis dū coquerētur carnes, ⁊ habebat fuſcinulā tridentem in manu ſua: ⁊ mittebat eam in lebetem, vel in caldariā, aut in ollā, ſiue in cacabum: ⁊ omne quod leuabat fuſcinula, tollebat ſacerdos ſibi. Sic faciebant vniuerſo Iſraeli, venientium in Silo. Lectio. ij.

Antequā adolerent adipem: puer ſacerdotis veniebat, ⁊ dicebat immolāti. Da mihi carnem: vt coquā ſacerdoti. Non enim accipiam a te carnē coctā: ſed crudā. Dicebatq̄ illi imolans. Incendatur primum iuxta morem hodie adeps: ⁊ tolle tibi quātumcūq̄ deſiderat aīa tua. Qui reſpondens: aiebat ei. Nequaquā. Nunc enim dabis: alioquin tollam vi. Erat enim peccatū puerorū grāde nimis coram dño: q᷑ retrahebant hoīes a ſacrificio dñi. Lcō. iij.

Samuel aūt miniſtrabat ante faciē dñi: puer accinctus ephod lineo. Et tunicam paruam faciebat ei mater ſua: quam afferebat ſtatutis diebus aſcendens cum viro ſuo: vt immolaret hoſtiam ſolennem. Et benedixit Heli Helchanę, ⁊ vxori eiꝰ.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

Puer Samuel miniſtrabat domino coram Eli: ⁊ ſermo domini erat precioſus. 1.re.3. In diebꝰ illis: non erat viſio manifeſta. Factū eſt ergo in die quadā, Eli iacebat in lectulo ſuo: ⁊ oculi eius caligauerant, nec poterat videre lucernā Dei anteq̄ extingueret. Samuel autē dormiebat in templo dñi: vbi erat arca dei. Et vocauit dñs Samuel. Qui reſpondens ait. Ecce ego. Et cucurrit ad Eli: ⁊ dixit. Ecce ego. Vocaſti enim me? Qui dixit. Non vocaui te. Reuertere ⁊ dormi. Et abijt: ⁊ dormiuit. Lectio ſecunda.

Et adiecit dñs rurſum, vocare Samuel. Conſurgenſq̄ Samuel: abijt ad Eli. Et dixit. Ecce ego: q᷑ vocaſti me. Qui reſpondit. Non vocaui te, fili mi: reuertere ⁊ dormi. Porro Samuel, necdum ſciebat dominum: neque reuelatus fuerat ei ſermo domini. Lectio tertia.

Et adiecit dñs: ⁊ vocauit adhuc Samuel tertio. Qui conſurgens abijt

Digitized by Google

abijt ad Eli: ⁊ ait. Ecce ego, quia vocaſti me. Intellexit igitur Eli, quia vocaret dominus puerum: ⁊ ait ad Samuel. Uade ⁊ dormi. Et ſi deinceps vocauerit te: dices. Loquere domine: quia audit ſeruus tuus.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

1.re.3. Ecce dixit dñs, ad Samuel. Ecce ego facio verbū in Iſrael: qḋ quicunque audierit, tinnient ambe aures eius. In die illo ſuſcitabo aduerſū Eli: oīa que locutus ſum ſup domū eius. Incipiā ⁊ complebo. Predixi enim ei, ꝙ iudicaturus eſſem domū eius in eternum propter iniquitatem: eo ꝙ nouerat indigne agere filios ſuos: ⁊ non corripuerit eos. Idcirco iuraui domui Eli, ꝙ nō expief inigtas dom⁹ ei⁹ victimis ⁊ muneribus: vſqꝫ in eternū. L.ij.

Dormiuit aūt Samuel vſqꝫ mane: aperuitqꝫ hoſtia domus domini. Et Samuel timebat indicare viſionē Eli. Uocauit ergo Eli Samuelem: ⁊ dixit. Samuel fili mi? Qui reſpondens ait. Preſto ſum. Et interrogauit eū. Quis eſt ſermo quē locutus eſt ad te dñs? Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi deus, ⁊ hec addat: ſi abſconderis a me ſermonē ex oībus verbis, q̃ dicta ſunt tibi. L.iij.

Indicauit itaqꝫ ei Samuel vniuerſos ſermones: ⁊ non abſcondit ab eo. Et ille reſpondit. Dñs eſt: quod bonum eſt in oculis ſuis, faciat. Creuit autē Samuel: ⁊ dñs erat cū eo: ⁊ nō cecidit ex oīb⁹ verbis eius in terram. Et cognouit vniuerſus Iſrael a Dan vſque Berſabee: ꝙ fidelis Samuel, propheta eſſet Domini.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Egreſſus eſt Iſrael obuiā Philiſtijm in prelium: ⁊ caſtrametat⁹ eſt iuxta lapidē adiutorij. Porro Philiſtijm venerunt in Aphec: 2.re.3. ⁊ inſtruxerunt aciem cōtra Iſrael. Inito autem certamine, terga vertit Iſrael Philiſteis: ⁊ ceſa ſunt in illo certamine paſſim per agros: quaſi quatuor millia virorum. Et reuerſus eſt populus ad caſtra. Dixerūtqꝫ maiores natu de Iſrael, Quare percuſſit nos dñs hodie coram Philiſtijm? Afferamus ad nos de Silo Arcā federis dñi, ⁊ veniat in medium noſtri, vt ſaluet nos de manu inimicorū noſtrorum. Lectio.ij.

Miſit ergo populus in Silo: ⁊ tulerunt inde arcam federis Dñi exercituum, ſedentis ſuper Cherubim. Erantqꝫ duo filij Eli cum arca federis Domini: Ophni et Phinees. Cumqꝫ veniſſet arca federis domini in caſtra, vociferatus eſt omnis Iſrael clamore grandi: ⁊ perſonuit terra, ⁊ audierunt Philiſtijm vocē clamoris, dixeruntqꝫ. Quenam eſt hec vox clamoris magni, in caſtris hebreorum? Lectio tertia.

Et cognouerunt ꝙ arca dñi veniſſet in caſtra. Timueruntqꝫ Philiſtijm: dicētes. Uenit deus in caſtra. Et ingemuerunt, dicentes. Ue nobis. Non enim fuit tanta exultatio heri: ⁊ nudius tertius. Ue nobis. Quis nos ſaluabit de manu deorū ſublimium iſtorum? Hi ſunt dij qui percuſſerunt egyptum omni plaga in deſerto. Confortamini, ⁊ eſtote viri, philiſtijm: ne ſeruiatis hebreis, ſicut

ſicut ⁊ illi ſeruierũt nobis: confortamini, ⁊ bellate. Pugnauerũt ergo Philiſtijm, ⁊ ceſus eſt Iſrael: ⁊ fugit vnuſquiſq; in tabernaculũ ſuũ.

¶ Sabbato. Lectio prima.

1.re.4. Currens aũt vir de Beniamin ex acie, venit in Sylo in die illa: ſciſſa veſte, ⁊ conſperſus puluere caput. Cumq; ille veniſſet: Eli ſedebat ſuper ſellã cõtra viã expectans. Erat enim cor eius pauens: pro arca dñi. Vir aũt ille poſtquam ingreſſus eſt: nũciauit vrbi, ⁊ vlulauit oĩs ciuitas. Et audiuit Eli ſonitũ clamoris: dixitq;. Quis eſt hic ſonitus tumultus huius? At ille feſtinauit, ⁊ venit: ⁊ nunciauit Eli. Lectio.ij.

Eli aũt erat nonaginta ⁊ octo annorũ, ⁊ oculi eius caligauerant: ⁊ videre non poterat. Et dixit ad Eli. Ego ſum qui veni de prelio: ⁊ ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid actũ eſt fili mi? Reſpondens aũt ille qui nunciabat: fugit (inquit) Iſrael corã Philiſtijm, ⁊ ruina magna facta eſt in populo. Inſuper, ⁊ duo filij tui mortui ſunt, Ophni ⁊ Phinees, ⁊ arca dei capta eſt. L.iij.

Cũq; ille noiaſſet arcam dei, cecidit de ſella retrorſum iuxta oſtiũ: ⁊ fractis ceruicibus mortuus eſt. Senex eniz erat vir, ⁊ grãdeuus: ⁊ ipſe iudicauit iſrael, quadraginta annis.

¶ Dominica ſecunda. Lectio.j.

1.re.7. Venerũt viri cariathiariz, ⁊ reduxerũt arcã dñi: ⁊ intulerunt eã in domũ Aminadab in Gabaa. Eleazarũ aũt filium eius ſanctificauerunt: vt cuſtodiret arcam dñi. Et factum eſt ex qua die mãſit arca dñi in Cariathiariz, multiplicati ſunt dies, erat quippe iam annus viceſimus, ⁊ requieuit oĩs domus Iſrael poſt dñz. Ait aũt Samuel ad vniuerſam domum Iſrael dicens. Si in toto corde veſtro, reuertimini ad dñm, auferte deos alienos de medio veſtri Baalim ⁊ Aſtaroth: ⁊ preparate corda veſtra dño, ⁊ ſeruite illi ſoli, ⁊ eruet vos de manu Philiſtijm. Lectio.ij.

Abſtulerũt ergo filij Iſrael Baalim ⁊ Aſtaroth: ⁊ ſeruierunt dño ſoli. Dixit aũt Samuel. Congregate vniuerſũ Iſrael in Maſphath: vt orez pro vobis dñm. Et cõuenerũt in Maſphath. Hauſerũtq; aquam ⁊ effuderunt in conſpectu dñi: ⁊ ieiunauerunt in die illo, Et dixerunt. Tibi peccauimus dñe. Iudicauitq; Samuel filios Iſrael, ĩ Maſphath. Et audierũt Philiſtijm, q congregati eſſent filij Iſrael ĩ Maſphath: ⁊ aſcenderunt ſatrapę Philiſtinorum ad Iſrael. Lectio tertia.

Quod cum audiſſent filij Iſrael: timuerũt a facie Philiſtinorũ. Dixeruntq; ad Samuel. Ne ceſſes clamare pro nobis ad dñm nrm: vt ſaluet nos de manu Philiſtinorũ. Tulit Samuel agnum lactentem vnũ: ⁊ obtulit illum holocauſtũ integrũ dño. Et clamauit Samuel ad dñm pro Iſrael: ⁊ exaudiuit eum dñs. Factũ eſt aũt cũ Samuel offerret holocauſtũ dño, Philiſtijz inire pliũ cõtra Iſrael. Intonuit aũt dñs fragore magno ſup Philiſtijz, ⁊ exterruit eos: ⁊ ceſi ſunt a facie Iſrael.

¶ Fer.

Digitized by Google

℄ Feria ſecunda. Lectio prima.

i.re.8. Cum ſenuiſſet Samuel: poſuit filios ſuos Judices Iſrael. Fuitq; nomen filij eius primogeniti Joel, ⁊ nomē ſecundi Abia: iudicum in Berſabee. Et non ambulauerunt filij illius in vijs eius: ſed declinauerunt poſt auaritiam. Acceperuntq; munera: ⁊ peruerterunt iudicium. Lectio ſecunda.

Congregati ergo vniuerſi maiores natu Iſrael: venerūt ad Samuelem in Ramatha: dixeruntq; ei. Ecce tu ſenuiſti, ⁊ filij tui nō ambulant in vijs tuis. Conſtitue nobis regem, vt iudicet nos: ſicut ⁊ vniuerſe habent nationes. Diſplicuitq; ſermo in oculis Samuelis: eo q dixiſſent, da nobis regem, vt iudicet nos. Et orauit Samuel ad dñm. Lectio iij.

Dixit autem dñs ad Samuel. Audi vocem populi: in oībus que loquūtur tibi. Nō enim te abiecerunt, ſed me, ne regnem ſuper eos. Juxta oia opa ſua, q̄ fecerunt, a die qua eduxi eos de Egypto vſq; ad diem hanc, ſicut dereliquerunt me, ⁊ ſeruierūt dijs alienis: ſic faciunt etiam tibi.

℄ Feria tertia. Lectio prima.

i.re.8. Et erat vir de Beniamin noīe Cis filius Abiel, filij Seor, filij Bechor, filij Sareth, filij alphia: filij viri Jemini: fortis robore. Et erat ei filiꝰ vocabulo Saul, electus ⁊ bonꝰ: ⁊ nō erat vir de filijs Iſrael, melior illo. Ab humero ⁊ ſurſum: eminebat ſuper omnem populum. Perierāt aūt aſine Cis: pr̄is Saul. Et dixit Cis ad Saul filium ſuum. Tolle tecū vnū de pueris: ⁊ conſurgens vade, ⁊ quere aſinas. Lcō. ij.

Qui cum tranſiſſent per montem Effraim, ⁊ per terrā Saliſa, ⁊ non inueniſſent, tranſierūt etiam per terrā Salim, ⁊ non erāt: ſed ⁊ per terram Jemini, ⁊ minime repererūt. Cum aūt veniſſent in terram Suph: dixit Saul ad puerum ſuum, qui erat cum eo. Ueni ⁊ reuertamur, ne forte dimiſerit pater meus aſinas: ⁊ ſolicitus ſit pro nobis. Lectio tertia.

Qui ait ei. Ecce vir dei eſt in ciuitate hac: vir nobilis. Omne qđ loquitur: abſq; ambiguitate venit. Nūc ergo eamus illuc: ſi forte indicet nobis de via nr̄a propter quam venimus. Tu.

℄ Feria quarta. Lectio prima.

Acceſſit aūt Saul ad Samuelem in medio porte: ⁊ ait. Indica mihi oro vbi eſt domus videntis? Et reſpondit Samuel Sauli, dicens. Ego ſum videns. Aſcēde ante me in excelſum, vt comedas mecum hodie, ⁊ dimittā te mane: ⁊ oia que ſunt in corde tuo indicabo tibi: ⁊ de aſinis quas perdidiſti nudiꝰ tertius, ne ſolicitus ſis: quia inuēte ſunt. Et cuius erūt optima queque Iſrael? Nōne tibi ⁊ oi domui pr̄is tui? L. ij. i.re.8.

Reſpondens aūt Saul ait. Nūquid non filius Jemini ego ſum de minima tribu iſrael, ⁊ cognatio mea nouiſſima inter oēs familias de tribu Beniamin? Quare ergo locutꝰ es mihi ſermonē iſtum? Aſſumēs itaq; Samuel Saulem ⁊ puerum eius: introduxit eos in tricliniū: ⁊ dedit eis locum i capite eorū, q fuerāt inuitati. Erāt enim quaſi triginta viri. L. iij.

Dixitq; Samuel coquo. Da partē quam

quam dedi tibi: ⁊ pręcepi tibi vt re-
poneres ſeorſum apud te. Leuauit
autē coquus armum: ⁊ poſuit ante
Saul. Dixitq́ Samuel. Ecce qḋ re
manſit pone ante te ⁊ comede: quia
de induſtria ſeruatum eſt tibi: quan-
do populum vocaui. Et comedit
Saul cū Samuele, in die illa. Et de-
ſcenderunt de excelſo in oppidum.
Et locutus eſt cum Saul in ſolario.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

1.re.9. Tulit autē Samuel lenticulam
olei: ⁊ effudit ſup caput Saul,
⁊ deoſculatus eſt eum, ⁊ ait. Ecce
vnxit te dñs ſup hereditatem ſuam
in principe3: ⁊ liberabis populū ſuū
de manibus inimicorum eius, q in
circuitu eius ſunt. Et hoc tibi ſignū:
q2 vnxit te dñs in principem. Cum
abieris hodie a me, inuenies duos
viros iuxta ſepulchrum Rachel in
finibus Beniamin in meridie: di-
centq́ tibi. Inuentę ſunt aſinę, ad
quas ieras perquirendas: ⁊ inter-
miſſis pater tuus aſinis, ſolicitus
eſt pro vobis, ⁊ dicet. Quid faciam
de filio meo? Lectio ſecunda.

Cumq́ abieris inde, ⁊ vltra tran-
ſieris: ⁊ veneris ad quercum Tha-
bor, inuenient te ibi tres viri aſcen-
dentes ad Deum in Bethel: vnus
portans tres hędos, ⁊ alius tres
tortas panis, ⁊ alius portans lage-
nam vini. Cumq́ te ſalutauerint:
dabunt tibi duos panes: ⁊ accipies
de manu eorum. Lectio tertia.

Poſt hęc venies in collem dñi: vbi
eſt ſtatio Philiſtinorū3. Et cum in-
greſſus fueris ibi vrbem: obuiū ha-
bebis gregem prophetarū deſcen-
dentium de excelſo, ⁊ ante eos pſal-
terium ⁊ tympanū, ⁊ tibiā, ⁊ citha-
ram, ipſoſq́ prophetātes: ⁊ inſiliet
in te ſpūs dñi, ⁊ prophetabis cum
eis, et mutaberis in virum alium.
Quando ergo euenerint ſigna hęc
oīa tibi: fac quęcunq́ inuenerit ma-
nus tua: quia dominus tecum eſt.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Aſcendit autē Naas ammoni- 1.re.11.
tes: ⁊ pugnare cępit aduerſus
Iabes Galaad. Dixeruntq́ oēs vi
ri Iabes, ad Naas. Habeto nos fę-
deratos: ⁊ ſeruiemus tibi. Et reſpō-
dit ad eos Naas ammonites. In
hoc feriā3 vobiſcum fędus: vt eruā
oīum veſtrum oculos dextros: po-
namq́ vos opprobrium in vniuerſo
Iſrael. Et dixerūt ad eum ſeniores
Iabes. Concede nobis ſeptē dies:
vt mittamus nuncios, in vniuerſos
terminos Iſrael. Et ſi nō fuerit qui
defendat nos: egrediemur ad te.
Venerunt ergo nuncij in Gabaa
Saulis: ⁊ locuti ſunt verba hęc, au-
diente populo. Et leuauit oīs popu
lus vocem ſuam: ⁊ fleuit. Lectio.ij.

Et ecce Saul veniebat, ſequēs bo-
ues de agro: ⁊ ait. Quid habet po-
pulus q̄ plorat? Et narrauerunt ei
verba virorū Iabes. Et inſiluit ſpi
ritus dñi in Saul cum audiſſet hęc
verba: ⁊ iratus eſt furor eius nimis.
Et aſſumens vtrunq́ bouem conci
dit in fruſta: miſitq́ in omnes ter-
minos Iſrael per manum nuncio-
rum dicens. Quicunq́ non exierit,
ſecutuſq́ fuerit Saul ⁊ Samuelem
ſic fiet bobus eius. Lectio tertia.

Inuaſit ergo timor dñi populu3: ⁊
egreſſi

Digitized by Google

egreſſi ſunt quaſi vir vnus: ⁊ recenſuit eos in Bezech. Fueruntq; filiorum Iſrael trecenta millia: virorum autem Iuda triginta millia. Et dixerunt nuncijs qui venerant. Sic dicetis viris qui ſunt in Iabes Galaad. Cras erit vobis ſalus: cum incaluerit ſol. Venerunt ergo nuncij: ⁊ nunciauerunt viris Iabes.

¶ Sabbato. Lectio prima.

1.re.15 Ait autem Samuel ad Saul. Sine me, ⁊ indicabo tibi, quę locut⁹ ſit dñs ad me nocte. Dixitq; ei. Loquere. Et ait Samuel. Nõne cum paruulus eſſes in oculis tuis: caput in tribubus Iſrael factus es? Vnxitq; te dñs in regẽ ſup Iſrael: ⁊ miſit te dñs in viam, ⁊ ait. Vade, ⁊ interfice peccatores Amalech: ⁊ pugnabis contra eos vſq; ad internitionem eorum? Quare ergo non audiſti vocem dñi: ſed verſus ad prędam es, ⁊ feciſti malũ in oculis dñi? Et ait Saul ad Samuelem. Immo audiui vocẽ dñi, ⁊ ambulaui in via per quam miſit me dominus: ⁊ adduxi Agag regẽ Amalech, ⁊ Amalech interfeci. Tulit autẽ de prędа populus oues ⁊ boues primitias eorum quę cęſa ſunt: vt immolet domino deo ſuo in Galgalis. Lcõ. ij.

Et ait Samuel. Nunquid vult dñs holocauſta ⁊ victimas: ⁊ non potius vt obediatur voci domini? Melior eſt enim obedientia q̃ victimę: ⁊ auſcultare magis q̃ offerre adipem arietum: quoniam quaſi peccatum ariolandi eſt, repugnare, ⁊ quaſi ſcelus idolatrię, nolle acquieſcere. Pro eo ergo q̃ abieciſti ſermonem domini: abiecit te dominus, ne ſis rex. Lectio tertia.

Dixitq; Saul ad Samuelem. Peccaui: quia pręuaricatus ſum ſermonem domini, ⁊ verba tua: timẽs populum, ⁊ obediẽs voci eorum. Sed nunc porta quęſo peccatũ meum: ⁊ reuertere mecum, vt adorem dominum. Et ait Samuel ad Saul. Non reuertar tecum, quia proieciſti ſermonem domini: ⁊ proiecit te dominus, ne ſis rex ſuper Iſrael.

¶ Dominica tertia. Lectio prima.

Dixit domin⁹ ad Samuel. Vſquequo tu luges Saul, cum ego proiecerim eũ ne regnet ſup Iſrael? 1.re.16
Imple cornu tuũ oleo: ⁊ veni vt mittã te ad Iſai Bethleemitẽ. Prouidi enĩ in filijs eius mihi regem. Et ait Samuel. Quomodo vadã? Audiet enim Saul: ⁊ interficiet me. Et ait dominus. Vitulum de armento tolles in manu tua: ⁊ dices. Ad immolandum domino veni. Et vocabis Iſai ad victimam. Et ego oſtẽdam tibi quid facias: ⁊ vnges quemcũq; monſtrauero tibi. Fecit ergo Samuel: ſicut locutus eſt ei dominus. Venitq; in Bethleem: ⁊ admirati ſunt ſeniores ciuitates occurrentes ei. Dixeruntq;. Pacificus ne eſt ingreſſus tuus? Et ait. Pacificus. Ad imolandũ dño veni: ſanctificamini ⁊ venite mecũ vt imolem. Lcõ. ij.

Sãctificauit ergo Iſai ⁊ filios eius: ⁊ vocauit eos ad ſacrificium. Cũq; ingreſſi eſſent: vidit Helyab et ait. Num coram domino eſt Chriſtus

eius? Et dixit dominus ad Samuel.
Ne reſpicias vultum eius, neque
altitudinem ſtaturę eius: quoniam
abieci eum: nec iuxta intuitum ho-
minis iudico. Homo enim videt
ea quę patent: dominus autem in-
tuetur cor. Et vocauit Iſai Amina
dab: ⁊ adduxit eum coraꝫ Samuel.
Qui dixit. Non hunc elegit domi-
nus. Adduxit autem Iſai: Sama.
De quo ait. Etiam, nec hunc elegit
dominus. Adduxit itaque Iſai ſe-
ptem filios ſuos coram Samuele.
Et ait Samuel ad Iſai. Non elegit
dominus ex iſtis. Lectio tertia.
Dixit Samuel ad Iſai. Nunquid
iam completi ſunt filij? Qui reſpon
dit. Adhuc reliquus eſt paruulus:
⁊ paſcit oues. Et ait Samuel ad
Iſai. Mitte et adduc eum. Nec
enim diſcumbemus: priuſquam
ille huc veniat, Miſit ergo: ⁊ ad-
duxit eum. Erat autem rufus ⁊ pul-
cher aſpectu: decoraque facie.
Et ait dominus. Surge et vnge
eum. Ipſe eſt enim. Tulit igi-
tur Samuel cornu olei: et vnxit
eum in medio fratrum eius. Et di-
rectus eſt Spiritus domini in Da-
uid: a die illa et deinceps. Sur-
genſqꝫ Samuel: abijt in Ramatha.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima.
i.re.16 SPiritus dñi receſſit a Saul: ⁊
exagitabat eũ ſpiritus nequaꝫ
a domino. Dixeruntqꝫ ſerui Saul
ad eum. Ecce ſpiritus domini ma-
lus: exagitat te. Iubeat dominus
noſter rex, ⁊ ſerui tui qui coram te
ſunt, querent hominem ſcientem
pſallere cithara: vt quãdo arripue-
rit te ſpiritus dei malus, pſallat ma-
nu ſua: ⁊ leuius feras. Et ait Saul
ad ſeruos ſuos. Prouidete mihi
aliquem bene pſallentem: ⁊ addu-
cite eum ad me. Lectio ſecunda.
Et reſpõdens vnus de pueris, ait.
Ecce vidi filium Iſai Bethleemi-
tem, ſcientem pſallere: fortiſſimum
robore, virum bellicoſum, pruden-
tem in verbis, ⁊ pulchrum viſu: ⁊
dominus eſt cum eo: Miſit ergo
Saul nuncios ad Iſai: dicens. Mit
te ad me Dauid filium tuuꝫ: qui eſt
in paſcuis. Tulit itaqꝫ Iſai aſinum
plenum panibus: ⁊ lagenam vini,
⁊ hedum de capris vnũ: ⁊ miſit per
manum Dauid filij ſui Sauli. Et ve
nit Dauid ad Saul: ⁊ ſtetit coram
eo. At ille dilexit eum nimis: ⁊ fa-
ctus eſt armiger eius. Lectio. iij.
Miſitque Saul ad Iſai: dicens.
Stet Dauid in conſpectu meo: in-
uenit enim gratiam in oculis meis.
Igitur quandocunque Spiritus
dei malus arripiebat Saul: Dauid
tollebat Citharam, ⁊ percutiebat
manu ſua, ⁊ refocillabatur Saul:
et leuius habebat. Recedebat
enim ab eo ſpiritus malus.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
SUrrexit itaqꝫ mane Dauid ⁊ i.re.17
commẽdauit gregem cuſtodi:
⁊ onuſtus abijt: ſicut pręceperat ei
Iſai. Et venit ad locum Magala, ⁊
ad exercitum: qui egreſſus ad pu-
gnam vociferatus erat in certami-
ne. Direxerat enim aciem Iſrael:
ſed et Philiſtijꝫ ex aduerſo fuerant
pręparati. Derelinquens ergo Da
uid vaſa, quę attulerat ſub manu
cuſto-

Digitized by Google

cuſtodis ad ſarcinas: cucurrit ad locum certaminis, ⁊ interrogabat, ſi omnia recte agerentur erga fratres ſuos. Lectio ſecunda.

Cumq́ adhuc loqueretur ille eis, apparuit vir ille ſpurius aſcendens, Goliath nomine Philiſteus, de Geth de caſtris Philiſtinorum. Et loquente eo eadem verba: audiuit Dauid. Oēs autem Iſraelitę cum vidiſſent virū: fugerunt a facie eius timentes eum valde. Lectio tertia.

Et dixit vnus quiſpiam de Iſrael. Num vidiſti virum hunc qui aſcendit? Ad exprobrādum enim Iſrael aſcendit. Virum ergo qui percuſſerit eū, ditabit rex diuitijs magnis: ⁊ filiā ſuam dabit ei: ⁊ domū patris eius faciet abſq́ tributo in Iſrael.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

1.re.17 Audita ſunt verba quę locutus eſt Dauid: ⁊ annūciata in conſpectu Saul. Ad quem cum fuiſſet adductus locutus eſt ei. Non concidat cor cuiuſquā in eo. Ego ſeruus tuus vadam: et pugnabo aduerſus Philiſteum. Et ait Saul ad Dauid. Non vales reſiſtere Philiſteo iſti: nec pugnare aduerſus eū: quia puer es: hic autem vir bellator ab adoleſcentia ſua. Lectio ſecunda.

Dixitq́ Dauid ad Saul. Paſcebat ſeruus tuus gregem patris ſui, et veniebat Leo vel Urſus, tollebatq́ arietem de medio gregis: et ſequebar eos ⁊ percutiebam: eruebamq́ de ore eorum. Et illi conſurgebant aduerſum me, et apprehendebam mentum eorum: ⁊ ſuffocabam, interficiebamq́ eos. Nam et Leonem ⁊ Urſum, ego interfeci ſeruus tuus. Lectio tertia.

Erit igitur ⁊ Philiſteus hic incircunciſus: quaſi vnus ex eis. Nunc vadam ⁊ auferam opprobrium populi. Quoniam quis eſt Philiſteus hic incircunciſus: qui auſus eſt maledicere exercitui dei viuentis?

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Ibat autem Philiſteus incedens, ⁊ appropinquans aduerſus Dauid: ⁊ armiger eius ante eū. 1.re.17 Cumque aſpexiſſet Philiſteus, et vidiſſet Dauid: deſpexit eum. Erat enim adoleſcens, rufus, ⁊ pulcher aſpectu. Et dixit Philiſteus ad Dauid. Nunquid ego canis ſum, quia tu venis ad me cum baculo? Et maledixit Philiſteus Dauid in dijs ſuis. Dixitq́ ad Dauid. Ueni ad me: ⁊ dabo carnes tuas volatilibus cęli ⁊ beſtijs terrę. Lectio ij.

Dixit autem Dauid ad Philiſteum, Tu venis ad me cum gladio, ⁊ haſta, et clypeo: ego autem venio ad te in nomine domini exercituū dei agminum Iſrael: quibus exprobraſti hodie. Et dabit te dominus in manu mea: ⁊ percutiam te: ⁊ auferam caput tuum a te. Et dabo cadauera caſtrorū Philiſtijm hodie, volatilibus cęli et beſtijs terrę: vt ſciat omnis terra: quia eſt dominus deus Iſrael: et nouerit vniuerſa eccleſia hęc: quia non in gladio, nec in haſta ſaluat dominus. Ipſius enim eſt bellū: ⁊ tradet vos in manus noſtras. Lectio tertia.

Cum ergo ſurrexiſſet Philiſteus: ⁊ veniret ⁊ appropinquaret contra Da-

Digitized by Google

Dauid, feſtinauit et Dauid: et cu-
currit ad pugnam ex aduerſo Phi
liſtei. Et miſit manū ſuam in perã:
tulitqȝ lapidem vnū ⁊ funda iecit: ⁊
circūducens percuſſit eum in fron-
te. Et infixus eſt lapis in fronte eius:
⁊ cecidit in faciem ſuam ſuper ter-
ram. Preualuitqȝ Dauid aduer-
ſus Philiſteum in funda ⁊ lapide:
percuſſumqȝ Philiſteū interfecit.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

1.Re. 18 CUȝ reuerteret̃ percuſſo Phi
liſteo Dauid, et ferret caput
eius in Jeruſalem: egreſſe ſunt mu
lieres de vniuerſis vrbibus Iſrael,
cantantes, chororſqȝ ducētes in oc-
curſum Saul regis, in tympanis le-
titie ⁊ in ſiſtris: ⁊ precinebant mulie
res ludentes, atqȝ dicentes, Per-
cuſſit Saul mille: ⁊ Dauid decē mil
lia. Iratus eſt autem Saul nimis: ⁊
diſplicuit in oculis eius ſermo iſte:
dixitqȝ. Dederunt Dauid decem
millia, ⁊ mihi mille dederūt: quid ei
supereſt, niſi ſolū regnū? Non rectis
ergo oculis Saul aſpiciebat Dauid
a die illa, ⁊ deinceps. Lcō ſecunda.

Poſt diem aūt alteram, inuaſit ſpi-
ritus dei malus Saul: ⁊ propheta-
bat in medio domus ſue. Dauid au
tē pſallebat manu ſua: ſicut p ſingu
los dies. Tenebatqȝ Saul lanceā, ⁊
miſit eam: putans ꝙ configere poſ-
ſet Dauid cum pariete. Et declina-
uit Dauid a facie eius ſecundo. Et
timuit Saul Dauid: eo ꝙ dñs eſſet
cum eo, ⁊ a ſe receſſiſſet. Lectio. iij.

Amouit ergo euȝ Saul a ſe: ⁊ fecit
eum tribunum ſuper mille viros.
Et egrediebatur, ⁊ intrabat in con-
ſpectu populi. In omnibus quoqȝ
vijs ſuis Dauid prudenter agebat:
⁊ dominus erat cū eo. Uidit itaque
Saul ꝙ prudens eſſet nimis: et ce-
pit cauere eum. Omnis autem
Iſrael ⁊ Juda diligebat Dauid.

¶ Sabbato. Lectio prima.

CUm intellexit Jonathas ꝙ de- 1.Re.20
finitum eſſet a patre ſuo: vt in-
terficeretur Dauid. Surrexit ergo
Jonathas a menſa in ira furoris: ⁊
non comedit in die calendarum ſe-
cunda panē. Contriſtatus eſt enim
ſuper Dauid: eo ꝙ confudiſſet eum
pater ſuus. Cumqȝ illuxiſſet ma-
ne, venit Jonathas in agrum iuxta
placitum Dauid: ⁊ puer paruulus
cum eo. Et ait ad puerum ſuum.
Uade, ⁊ affer mihi ſagittas q̃s ego
iacio. Cumqȝ puer cucurriſſet: iecit
aliam ſagittam trans puerum. L. ij.

Uenit itaqȝ puer ad locum iaculi:
quod miſerat Jonathas. Et clama
uit Jonathas poſt tergum pueri: ⁊
ait. Ecce ibi eſt ſagitta porro vltra
te. Clamauitqȝ iterum Jonathas
poſt tergum pueri, dicens. Feſtina
velociter: ne ſteteris. Collegit au-
tem puer Jonathe ſagittas, ⁊ attu-
lit ad dominum ſuum: ⁊ quid age-
retur, penitus ignorabat. Tantum-
modo enim Jonathas ⁊ Dauid rē
nouerant. Dedit ergo Jonathas
arma ſua puero: ⁊ dixit ei. Uade, ⁊
defer in ciuitatem. Lectio tertia.

Cumqȝ abijſſet puer, ſurrexit Da-
uid de loco qui vergebat ad au-
ſtrum, et cadens pronus in ter-
ram, adorauit tertio: ⁊ oſculantes
ſe alterutrum, fleuerunt pariter.
Dauid

Dauid autem amplius. Dixit ergo Jonathas ad Dauid. Uade in pace. Quecunq; iurauimus ambo in nomine dñi, dicentes, Dominus ſit inter me ⁊ te, ⁊ inter ſemen tuum, ⁊ ſemen meum vſq; in ſempiternum. Et ſurrexit Dauid, ⁊ abijt: ſed ⁊ Jonathas ingreſſus eſt ciuitatem.

¶ Dominica quarta. Lectio .j.

2.re.1. FActum eſt aũt poſtq̃ mortuus eſt Saul, vt Dauid reuerteretur a cęde Amalech: et maneret in Siceleg duos dies. In die autẽ tertia apparuit hõ veniẽs de caſtris Saul veſte ɔſciſſa: ⁊ puluere aſperſus caput. Et vt venit ad Dauid: cecidit ſup faciẽ ſuã ⁊ adorauit. Dixitq; ad eum Dauid. Unde venis? Qui ait ad eũ. De caſtris Iſrael fugi. Et dixit ad eum Dauid. Quod eſt verbum quod factum eſt? Indica mihi. Qui ait. Fugit pp̃l's e prelio: ⁊ multi corruẽtes ex pp̃lo mortui ſunt. Sed ⁊ Saul ⁊ Jonathas filius ei' interierũt. L.ij. Dixitq; Dauid ad adoleſcentem: qui nunciabat ei. Unde ſcis, quia mortuus eſt Saul ⁊ Jonathas fili' eius? Et ait adoleſcens, qui nunciabat ei. Caſu veni in montem Gelboe: ⁊ Saul incũbebat ſuper haſtã ſuam. Porro currus ⁊ equites appropinquabant ei. Et cõuerſus poſt tergum ſuũ: videnſq; me vocauit. Cui cum reſpõdiſſem, adſum: dixit mihi. Quis nam es tu? Et aio ad eum. Amalechites ſum. Et locutus eſt mihi. Sta ſuper me, ⁊ interfice me, qm̃ tenẽt me anguſtię, ⁊ adhuc tota anima mea in me eſt. Stanſq; ſuper eũ, occidi illũ. Sciebam enim q; viuere non poterat poſt ruinam. Et tuli diadema quod erat in capite eius: ⁊ armillã de brachio illius: et attuli ad te dñm meum huc. Le.iij. Apprehendens Dauid veſtimenta ſua ſcidit: omneſq; viri qui erant cum eo: ⁊ planxerunt, ⁊ fleuerunt, ⁊ ieiunauerũt vſq; ad veſperam ſup Saul ⁊ ſuper Jonathã filium eius: ⁊ ſuper populũ dñi ⁊ ſuper domum Iſrael: eo q; corruiſſent gladio. Dixitq; Dauid ad iuuenem: q̃ nũciauerat ei. Unde es tu? Qui reſpondit. Filius hominis aduenę Amalechite, ego ſum. Et ait ad eum Dauid. Quare non timuiſti mittere manũ tuã, vt occideres Chriſtũ dñi? Uocanſq; Dauid vnũ de pueris ſuis: ait. Accedens irrue in eũ. Qui percuſſit illũ: ⁊ mortuus eſt. Et ait ad eũ Dauid. Sãguis tuus ſup caput tuũ, Os enim tuum locutũ eſt aduerſũ te dicens: ego interfeci Chriſtũ dñi.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

2.re.2. COnſuluit Dauid dñm dicens. Num aſcẽdam in vnam de ciuitatibus Juda? Et ait dñs ad eũ. Aſcẽde. Dixitq; Dauid. Quo aſcẽdam? Et reſpondit ei. In Ebron. Aſcendit ergo Dauid, ⁊ duę vxores eius Achinoem Jezrahelites, ⁊ Abigail vxor Nabal carmeli. Sed ⁊ viros qui erãt cũ eo, duxit Dauid ſingulos cũ domo ſua: ⁊ manſerunt in oppidis Ebron. Ueneruntq; viri Juda: ⁊ vnxerũt ibi Dauid: vt regnaret ſuper domum Juda. Le.ij. Et annunciatum eſt Dauid: q; viri

Jabes Galaad ſepeliſſent Saul.
Miſit ergo Dauid nuncios ad vi-
ros Jabes Galaad: dixitqꝫ ad eos.
Bñdicti vos a dño, qui feciſtis miſe
ricordiaz hanc eũ dño veſtro Saul.
⁊ ſepeliſtis eum. Et nunc retribuet
vobis quidem dñs miſericordiam:
⁊ veritatẽ. Sed ⁊ ego reddã grãm:
eo ꝙ feciſtis verbũ iſtud. Cõfortẽ-
tur manus veſtrę: ⁊ eſtote filij forti-
tudinis: Licet enim mortuus ſit do-
minus veſter Saul: tñ me vnxit do-
mus Juda, in regem ſibi. Lcõ. iij.
Abner autem filius Ner princeps
exercitus Saul, tulit Jsboſeth filiũ
Saul, ⁊ circũduxit eũ per caſtra: re-
gemqꝫ cõſtituit ſup Galaad, ⁊ ſuper
Geſſuri, et ſuper Jezrahel, ⁊ ſuper
Effraim, ⁊ ſup Beniamin, ⁊ ſuper
Jſrael vniuerſum. Quadraginta
annorũ erat Jsboſeth filius Saul,
cum regnare cepiſſet ſuper Jſrael:
⁊ duobus annis regnauit. Sola aũt
domus Juda, ſequebatur Dauid.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
2. re. 5. VEnerũt vniuerſę trib9 Jſrael
ad Dauid in Ebron: dicentes.
Ecce nos os tuũ, ⁊ caro tua ſumus.
Sed ⁊ heri ⁊ nudius tertius cum eſ
ſet Saul rex ſuper nos: tu eras edu-
cẽs ⁊ reducẽs Jſrael. Dixit aũt dñs
ad te. Tu paſces populum meum
Jſrael: ⁊ tu eris dux ſuper Jſrael.
Venerunt quoqꝫ ⁊ ſeniores Jſrael
ad regem in Ebrõ: ⁊ percuſſit cum
eis rex Dauid fędus in Ebron, co-
ram domino. Vnxeruntqꝫ Dauid
in regez ſuper Jſrael. Lcõ ſecũda.
Filius triginta annoruz erat Da-
uid, cuz regnare cepiſſet: ⁊ quadra-
ginta annis regnabit. Jn Ebrõ re-
gnauit ſup Judaz ſeptẽ annis ⁊ ſex
mẽſibus: in Jeruſalez aũt regnauit
triginta tribus annis, ſup oẽm Jſra
el ⁊ Judam. Et abijt rex ⁊ oẽs viri
qui cũ eo erãt in Jeruſalẽ: ad Jebu
ſęum habitatorẽ terrę. Dictũqꝫ eſt
Dauid ab eis. Nõ ingredieris huc,
niſi abſtuleris cęcos ⁊ claudos dicẽ
tes: nõ ingredief Dauid huc. L. iij.
Cępit aũt Dauid arcem ſion. Hęc
eſt ciuitas Dauid. Propoſuerat
enim Dauid in die illa premium ei
qui pcuſſiſſet Jebuſęuz, ⁊ tetigiſſet
domatũ fiſtulas: ⁊ abſtuliſſet cęcos
⁊ claudos odientes animã Dauid.
Jdcirco dicitur in prouerbio. Cę-
cus ⁊ claudus non intrabũt in tem-
plum. Habitauit aũt Dauid in arce
ſion, ⁊ vocauit eaz ciuitatẽ Dauid.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
COngregauit aũt rurſum Da- 2. re. 6
uid omnes electos ex Jſrael:
triginta millia. Surrexitqꝫ Dauid
⁊ abijt, ⁊ vniuerſus populus q erat
cũ eo de viris Juda, vt adducerent
arcam dei: ſuper quam inuocatũ eſt
nomen dñi exercituum, ſedentis in
cherubim ſuper eã. Et impoſuerũt
arcam dñi ſuper plauſtrum nouuz:
tulerũtqꝫ eaz de domo Aminadab,
quę erat in Gabaa. Oza autem et
Haio filij Aminadab: minabant
Plauſtrum nouum. Lectio ſcda.
Cumqꝫ tuliſſent eã de domo Ami-
nadab, q erat in Gabaa, cuſtodiens
arcam dei: Haio pręcedebat arcaz.
Dauid autem ⁊ omnis Jſrael lu-
debãt coram domino: in omnibus
lignis fabrefactis, ⁊ citharis, ⁊ liris,
⁊

z tympanis, z fiſtris, et cymbalis. Poſtquam aũt venerunt ad areaz Machoz, extendit manũ Oza ad arcam dei z tenuit eã: qm̃ calcitrabãt boues, z declinauerant eã. Lcõ.iij. Iratus eſt dñs indignatione cõtra Ozam: z percuſſit eum ſuper temeritate. Qui mortuus eſt ibi iuxta arcam domini. Contriſtatus eſt autẽ Dauid: eo q̃ percuſſiſſet dominus Ozam. Et vocatum eſt nomen loci illius percuſſio Ozę: vſque in diem hanc. Extimuit Dauid dñm in die illa, dicẽs. Quõ ingrediet ad me arca dñi? Et noluit diuertere ad ſe arcã dñi in ciuitatẽ Dauid: ſed diuertit eaz in domũ Obededon Hethei.

Feria quinta. Lectio prima.

2.re.6. ET habitauit arca Domini in domo Obededon Hethei: tribus menſibus. Et benedixit dominus Obededon: z omnem domum eius. Nunciatumq; eſt regi Dauid: quia benedixiſſet dñs Obededon: z omnia eius propter arcam domini. Dixitq; Dauid. Ibo z reducaz arcam cum benedictione in domũ meam. Abijt ergo Dauid z adduxit arcam dei de domo Obededon, in ciuitatez Dauid cum gaudio. Et erant cum Dauid ſeptem chori, z victima vituli. Lectio ſecunda.

Cumq; tranſcendiſſent qui portabant arcam domini ſex paſſus: immolabant bouem, z ouem, z arietem. Et Dauid percutiebat in organis armigatis: z ſaltabat totis viribus ante dñm. Porro Dauid erat accinctus Ephod lineo. Et Dauid z omnis Iſrael deducebant arcam teſtamenti domini in iubilo, z in clangore buccinę. Lectio tertia.

Cumq; intraſſet arca domini in ciuitatem Dauid, Michol filia Saul proſpiciens per feneſtram, vidit regem ſubſilientem atq; ſaltantẽ corã dño: et deſpexit eum in corde ſuo.

Feria ſexta. Lectio prima.

ET introduxerunt arcam dñi: 2.re.6.
z poſuerũt eam in loco ſuo in medio tabernaculi, quod tetenderat ei Dauid. Et obtulit Dauid holocauſta coram domino: z pacifica. Cumq; compleſſet offerens holocauſta z pacifica: benedixit populo in nomine dñi exercituum. Et partitus eſt vniuerſę multitudini Iſrael tam viro q̃ mulieri, ſingulis colliridã panis vnã: z aſſaturam bubulę carnis vnam, z ſimilam frixã oleo. Et abijt omnis populus: vnuſquiſque in domum ſuam. Lcõ ſecunda.

Reuerſuſq; eſt Dauid: vt benediceret domui ſuę. Et egreſſa Michol filia Saul in occurſum Dauid: ait. Quã glõioſus fuit hodie rex Iſrael, diſcooperiẽs ſe ante ancillas ſeruorum ſuorũ: z nudatus eſt quaſi ſi nudetur vnus de ſcurris. Lcõ tertia.

Dixit dauid ad Michol. Viuit dominus: q2 ludam ante dñm qui elegit me potius quam patrem tuũ, z quam oẽm domum eius: z pręcepit mihi vt eſſem dux ſuper populum dñi Iſrael. Et ludam z vilioz fiam pluſquam factus ſum: z ero humilis in oculis meis: z cũ ancillis de quibus locuta es: glorioſior apparebo. Igitur Michol filię Saul nõ eſt natus filius: vſq; ad diem mortis ſuę.

Sab

Digitized by Google

¶ Sabbato. Lectio prima.

2.re.8. FActum eſt aūt poſt hec, percuſſit Dauid Philiſtijm, ⁊ humiliauit eos: ⁊ tulit Dauid frenū tributi de manu Philiſtijm, ⁊ percuſſit Moab: ⁊ mēſus eſt eos funiculo coequās terre. Mēſus eſt aūt duos funiculos: vnū ad occidendū: ⁊ vnum ad viuificandū. Factuſꝙ eſt Moab Dauid ſeruiēs, ſub tributo. Et percuſſit Dauid Adadezer filiū Roob regē Soba: qñ profectus eſt vt dñaretur ſuper flumen Euphratē. Et captis Dauid ex parte eius mille ſeptingentis equitibus, ⁊ viginti millibus peditū, ſubneruauit oēs iugales curruum. Dereliquit autem ex eis centum currus. Lectio ſecūda.

VEnit quoque Syria Damaſci, vt pſidiū ferret Adadezer regi Soba. Et percuſſit Dauid de Syria viginti duo millia virorū ⁊ poſuit Dauid preſidiū in Syria Damaſci: factaꝙ eſt Syria Dauid ſeruiēs ſub tributo. Seruauitꝙ dñs Dauid in oībus ad quecunꝙ profectus eſt. Lcō. iij.

ET tulit dauid arma aurea, que habebant ſerui Adadezer: ⁊ detulit ea in Jeruſalē. Et de Bethe, ⁊ de Beroth ciuitatibus Adadezer tulit rex Dauid es multum nimis (de quo fecit Salomon oīa vaſa erea in tēplo: ⁊ mare eneum, ⁊ colūnas, ⁊ altare.)

¶ Dominica. v. Lectio prima.

2.re.11 FActum eſt autē̄ vertēte anno, eo tpe quo ſolent reges ad bella procedere: miſit Dauid Joab et ſeruos ſuos cum eo, ⁊ vniuerſum Iſrael: ⁊ vaſtauerunt filios Ammon, ⁊ obſederunt Rabba. Dauid autem remanſit in Jeruſalem. Dū hec agerentur, accidit quadā die, vt ſurgeret Dauid de ſtratu ſuo poſt meridiem: ⁊ deambularet in ſolario domus regie, viditꝙ mulierem ſe lauantem ex aduerſo, ſuper ſolarium ſuum. Erat autem mulier pulchra valde. Miſit ergo rex: ⁊ requiſiuit que eſſet mulier. Nunciatūꝙ eſt ei, ꝙ ipſa eſſet Berſabee filia Eliam: vxor Vrie Ethei. Lectio ſecunda.

MIſſis itaque Dauid nuncijs: tulit eam. Que cuz ingreſſa eſſet ad illū: dormiuit cum ea. Statimꝙ ſanctificata eſt ab immūditia ſua: ⁊ reuerſa eſt domū ſuam concepto fetu. Mittenſꝙ nunciauit Dauid: ⁊ ait. Concepi. Miſit autez Dauid ad Joab dicēs. Mitte ad me Vriam Etheū. Miſit Joab Vriam, ad Dauid. Et venit Vrias ad Dauid. Queſiuitꝙ Dauid, quam recte ageret Joab ⁊ pplꝰ: ⁊ quō adminiſtraretur bellū. Et dixit Dauid ad Vriam. Vade in domum tuaz: ⁊ laua pedes tuos. L. iij.

EGreſſus eſt Vrias de domo regis, ſecutuſꝙ eſt eum cibus regius. Dormiuit autē Vrias ante portam domus regie cū alijs ſeruis dñi ſui: ⁊ non deſcendit ad domum ſuam. Nunciatumꝙ eſt Dauid a dicentibus. Nō iuit Vrias ad domū ſuam. Ait Dauid ad Vriam. Nūquid nō de via veniſti? Quare non deſcendiſti ad domuz tuam? Et ait Vrias ad Dauid. Arca dei ⁊ Iſrael ⁊ Juda habitant in papilionibus, ⁊ dominus meus Joab, ⁊ ſerui dñi mei

ſuper

ſuper faciem terrę manét: τ ego in-
grediar domū meam, vt comedam
τ bibam, τ dormiaz cū vxore mea?
Per ſalutem tuam, τ per ſalutem
animę tuę: non faciam rem hanc.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

1.re.11 Ait ergo dauid ad Uriā. Ma-
ne hic etiam hodie: τ cras di-
mittam te. Manſit ergo Urias in
Jeruſalem: die illa τ altera. Et vo-
cauit eū Dauid vt comederet corā
ſe τ biberet: τ inebriauit eum. Qui
egreſſus veſpere, dormiuit in ſtratu
ſuo cum ſeruis dñi ſui: τ in domum
ſuam non deſcendit. Lcō ſecunda.
Factum eſt ergo mane: τ ſcripſit
Dauid epiſtolam ad Joab: τ miſit
per manū Urię, ſcribens in epiſto-
la. Ponite Uriam ex aduerſo bel-
li, vbi fortiſſimū eſt pręlium: τ dere-
linquite eum, vt percuſſus intereat.
Igitur cū Joab obſideret vrbem:
poſuit Uriam in loco, vbi ſciebat vi
ros eſſe fortiſſimos. Egreſſique vi-
ri de ciuitate, bellabant aduerſum
Joab. Et ceciderunt de populo ſer-
uorum Dauid: τ mortuus eſt etiam
Urias Etheus. Lectio tertia.
Miſit itaq̄ Joab, τ nunciauit Da-
uid omnia verba pręlij: pręcepitqz
nuncio dicens. Cum compleueris
vniuerſos ſermones belli ad regez:
ſi eum videris indignari τ dixerit,
quare acceſſiſtis ad murū vt pręlia-
remini? an ignorabatis q̄ multa de
ſuper ex muro tela mittantur? quis
percuſſit Abimelech filium Jero-
boal, nonne mulier miſit ſuper eum
fragmen molę de muro et interfe-
cit eum in Thebes? quare iuxta mu-
rum acceſſiſtis, dices. Etiam ſer-
uus tuus Urias Etheus occubuit.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Miſit dñs Nathan ad Dauid. 2.re.12
Qui cum veniſſet ad eum: di-
xit ei. Reſponde mihi iudicium.
Duo viri erāt in ciuitate vna: vnus
diues τ alter pauper. Diues habe-
bat oues: τ boues plurimos valde.
Pauper autē nihil habebat omni-
no, pręter vnam ouem paruulam,
quam emerat τ nutrierat: τ quę cre-
uerat apud eū cum filijs ſuis, ſimul
de pane eius comedens: τ de cali-
ce illius bibens, τ in ſinu illius dor-
miens, eratq̄ illi ſicut filia. Lcō.ij.
Cum autē peregrinus quidam ve
niſſet ad diuitem, parcens ille ſume-
re de ouibus τ de bobus ſuis: vt ex-
hiberet conuiuium peregrino illi,
qui venerat ad ſe: tulit ouē viri pau-
peris, τ pręparauit homini cibos,
qui venerat ad ſe. Iratus autem in-
dignatione Dauid, aduerſus ho-
minem illū nimis: dixit ad Nathan.
Uiuit dñs: quoniaz filius mortis eſt
vir, qui fecit hoc. Ouem reddet in
quadruplum: eo q̄ fecerit verbum
iſtud, τ non pepercerit. Lcō tertia.
Dixit aūt Nathan ad Dauid. Tu
es ille vir qui feciſti hanc rem. Hęc
dicit dominus deus Iſrael. Ego
vnxi te in regem ſuper iſrael, τ ego
erui te de manu Saul: dediqz tibi
domuz domini tui, τ vxores dñi tui
in ſinu tuo: dediq̄ tibi domū iſrael
τ iuda: τ ſi parua ſunt iſta, adijciam
tibi multo maiora. Quare ergo cō
tempſiſti verbum domini: vt face-
res malum in conſpectu meo?

¶ Fe-

2.re.15 ¶ Feria quarta. Lectio prima.
FEcit Abſalon ſibi currus, ⁊ equites, ⁊ quinquaginta viros: qui eum precederent. Et mane conſurgens Abſalon: ſtabat iuxta introitum porte in via: ⁊ omnez virũ qui habebat negociuz vt veniret ad regis iudiciũ vocabat Abſalon ad ſe, ⁊ dicebat. De qua ciuitate es tu? Qui reſpondens aiebat. Ex vna tribu Iſrael ego ſum ſeruus tuus. Reſpõdebatq̄ ei Abſalon. Videnſ mihi ſermones tui boni ⁊ iuſti: ſed non eſt q te audiat cõſtitutꝰ a rege. L. ij. Dicebatq̄ Abſalon. Quis me conſtituat iudicem ſuper terram: vt ad me veniãt omnes qui habẽt negocium, ⁊ iuſte iudicẽ? Sed ⁊ cũ accederet ad eũ homo, vt ſalutaret euz: extẽdebat manũ ſuam: ⁊ apprehendens, oſculabatur eum. Faciebatq̄ hoc omni iſrael veniẽti ad iudiciuz, vt audiretur a rege. Et ſolicitabat corda virorũ Iſrael. Lectio tertia. Poſt quatuor aũt annos: dixit Abſalon ad regem Dauid. Vadam et reddam vota mea: que voui dño in Ebron. Vouens enim vouit ſeruus tuus: cũ eſſet in Geſſur Syrie dicẽs. Si reduxerit me dominus in Ieruſalem: ſacrificabo domino. Dixitq̄ ei rex. Vade in pace. Et ſurrexit, ⁊ abijt in Ebron. Miſit autem Abſalon exploratores in vniuerſas tribus Iſrael, dicens. Statim vt audieritis clangorem buccine: dicite, Regnabit Abſalon in Ebron.

¶ Feria quinta. Lectio prima.
2.re.15 ACcerſiuit Abſalon Achitofel Gilonitez conſiliariũ Dauid, de ciuitate ſua Gilo. Cũq̄ immolaret victimas: facta eſt coniuratio valida: populuſq̄ concurrens augebatur cum Abſalon. Venit igitur nuncius ad Dauid, dicens. Toto corde vniuerſus Iſrael ſequitur Abſalõ. Et ait Dauid ſeruis ſuis: qui erant cũ eo in Ieruſalẽ. Surgite ⁊ fugiamus. Neq̄ enim erit nobis effugiũ: a facie Abſalõ. Feſtinate egredi, ne forte veniẽs occupet nos, ⁊ impellat ſuper nos ruinam: ⁊ percutiat ciuitatem in ore gladij. Lcõ ſecunda. Dixerunt ſerui regis ad eum. Oĩa quecũque precepit dñs noſter rex: libẽter exequemur ſerui tui. Egreſſus eſt ergo rex et vniuerſa domus eius: pedibus ſuis. Et reliquit rex decem mulieres concubinas: ad cuſtodiẽdam domum. Lectio tertia. Egreſſuſq̄ Rex ⁊ oĩs Iſrael pedibus ſuis, ſtetit procul a domo: ⁊ vniuerſi ſerui eius ambulabãt iuxta eũ. Et legiones Cerethi, ⁊ Phelethi, ⁊ oẽs Gethei, pugnatores validi ſexcenti viri: qui ſecuti eum fuerant de Geth; pedites precedebant regem.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.
IGitur conſiderato Dauid populo ſuo, cõſtituit ſuper eos tri- 2.re.18
bunos ⁊ centuriones: ⁊ dedit populi tertiam partem ſub manu Ioab, ⁊ tertiam partem ſub manu Abiſai filij Saruie fratris Ioab, ⁊ tertiam partez ſub manu Ethai, qui erat de Geth. Dixitq̄ rex ad ppl̄m. Egrediar ⁊ ego vobiſcum. Et reſpondit populus. Non exibis. Siue enim fugerimus, non magnopere ad eos de nobis ptinebit: ſiue media pars

ceci-

ceciderit e nobis, non ſatis curabũt:
quia tu vnus ſolus pro decem mil-
libus computaris. Melius eſt igi-
tur: vt ſis nobis in vrbe preſidio.
Ad quos rex ait, Quod vobis vide
tur rectum: hoc faciam. Lectio. ij.
Stetit ergo rex iuxta portã. Egre-
diebaturq; populus p turmas ſuas
centeni ⁊ milleni. Et precepit Rex
Joab et Abiſai et Ethai, dicens.
Seruate mihi puerum Abſaló. Et
omnis populus audiebat precipien
tem Regem cunctis principibus,
pro Abſalon. Lectio tertia.
Itaq; egreſſus eſt populus in cam-
pum contra Iſrael: ⁊ factũ eſt pre-
lium in ſaltu Effraim. Et ceſus eſt
ibi populus Iſrael ab exercitu Da
uid: factaq; eſt plaga magna in die
illa viginti milium. Fuit autem ibi
preliũ diſperſum ſuper faciem om-
nis terre: ⁊ multo plures erãt quos
ſaltus cõſumpſerat de populo: q̃ hi
quos vorauerat gladius in die illa.
¶ Sabbato. Lectio prima.
2.re.18 ACcidit autem vt occurreret
Abſalon ſeruis David: ſedẽs
mulo. Cumq; ingreſſus fuiſſet mu-
lus ſubter condenſam quercũ ⁊ ma
gnam: adheſit caput eius quercui:
⁊ illo ſuſpenſo inter celum ⁊ terraꝫ.
mulus cui inſederat pertranſiuit.
Vidit autẽ hoc quiſpiam: et nuncia-
uit Joab, dicẽs. Vidi Abſalon pen
dere de quercu. Et ait Joab viro,
qui nunciauerat ei. Si vidiſti, qua-
re non confodiſti eum cum terra: ⁊
ego dediſſem tibi decem argẽti Si-
clos, ⁊ vnum baltheum. Lectio. ij.
Qui dixit ad Joab. Si appẽderes
in manibus meis mille argenteos:
nequaquaꝫ mitterem manũ meam
in filium regis. Audientibus enim
nobis precepit rex tibi, et Abiſai, ⁊
Ethai, dicens. Cuſtodite mihi pue-
rũ Abſalon. Sed ⁊ ſi feciſſem con-
tra animam meã audacter, nequa-
quam hoc regem latere potuiſſet: ⁊
tu ſtares ex aduerſo. Lectio tertia.
Et ait Joab. Non ſicut tu vis: ſed
aggrediar eum coram te. Tulit er-
go Joab tres lanceas in manu ſua:
et infixit eas in corde Abſalon.
Cumq; adhuc palpitaret herens
in quercu: cucurrerunt decem iu-
uenes armigeri Joab: ⁊ percu-
tientes interfecerunt eum.
¶ Dominica ſexta. Lectio prima.
ET rex David ſenue- 3.re.1.
rat: habebatq; etatis
plurimos annos. Cũ
que operiretur veſti-
bus: non calefiebat.
Dixerunt ergo ei ſerui ſui. Quera-
mus dño noſtro regi adoleſcentulã
virgineꝫ: ⁊ ſtet coram rege ⁊ foueat
eum: dormiatq; in ſinu ſuo, ⁊ calefa
ciat dominum noſtrum Regem.
Queſierunt igitur adoleſcentulam
ſpecioſam in omnibus finibus Iſ-
rael, ⁊ inuenerunt Abyſac ſunami-
tem: ⁊ adduxerunt eam ad regem.
Erat autem puella pulchra nimis:
dormiebatque cum Rege: ⁊ mini-
ſtrabat ei. Rex vero non cogno-
uit eam. Lectio ſecunda.
Adonias autẽ filius Agith: eleuaba
tur dicens. Ego regnabo. Fecitq;
ſibi currum ⁊ equites: ⁊ quinqua-
ginta viros, qui ante eũ currerent.
Nec

Nec corripuit eum pater ſuus aliqñ dicens: quare hoc feciſti? Erat añt ⁊ ipſe pulcher valde: ſecundus natu poſt Abſalon. Et ſermo ei cũ Joab filio Saruię: ⁊ cum Abiathar ſacerdote: qui adiuuabant partes Adonię, Sadoch vero ſacerdos ⁊ Banaias filius Joiadę, ⁊ Nathan propheta ⁊ Semei: ⁊ Cereti ⁊ Feretbi, ⁊ robur exercitus Dauid non erat cũ Adonia. Immolatis ergo Adonias arietibus ⁊ vitulis: ⁊ vniuerſis pinguibus iuxta lapidem Zoeleth: qui erat vicinus fonti Rogel: vocauit vniuerſos fratres ſuos filios regis: ⁊ oẽs viros iuda: ſeruos regis. Nathan autem prophetam ⁊ Banaiam ⁊ robuſtos quoſq; Salomonem fratrẽ ſuum nõ vocauit. Lc. ij.

Dixitq; Nathan ad Berſabee matrem Salomonis: Num audiſti q̄ regnauerit Adonias filius Agith: ⁊ dñs noſter Dauid hoc ignorat? Nũc ergo veni: ⁊ accipe conſilium a me, ⁊ ſalua animã tuam filijq; tui Salomonis. Uade ⁊ ingredere ad regem Dauid: ⁊ dic ei: Nonne tu dñe mi rex iuraſti mihi ancillę tuę dicens: q̄ Salomon filius tuus regnabit poſt me: ⁊ ipſe ſedebit in ſolio meo? Quare ergo regnat Adonias? Et adhuc ibi te loquente cum rege: ego veniam poſt te: ⁊ cõplebo ſermones tuos. Ingreſſa eſt itaq; Berſabee ad Regem in cubiculo.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

3.Re.1. Cum introiſſet Nathã ante cõſpectum Regis: ⁊ adoraſſet eum pronus in terraz: dixit. Domine mi Rex tu dixiſti, Adonias Regnet poſt me: et ipſe ſedeat ſuper thronum meum. Quia deſcendit hodie, ⁊ immolauit boues: ⁊ pinguia, ⁊ arietes plurimos, ⁊ vocauit vniuerſos filios regis, ⁊ principes exercitus: Abiathar quoq; ſacerdotem: illiſq; veſcentibus ⁊ bibentibus coram eo, ⁊ dicentibus viuat rex Adonias: me ſeruum tuũ, ⁊ Sadoch ſacerdotem, ⁊ Banaiam filium Joiadę, ⁊ Salomonẽ famulum tuum, non vocauit. Nunquid a domino meo Rege exiuit hoc verbum, ⁊ mihi nõ indicaſti ſeruo tuo, quis ſeſſurus eſſet ſuper thronũ domini mei regis poſt eum? Lectio. ij.

Et reſpõdit Dauid rex dicẽs. Uocate ad me Berſabee. Quę cũ fuiſſet ingreſſa coraz rege, ⁊ ſtetiſſet ante eum: iurauit rex, ⁊ ait. Uiuit dñs qui eruit animam meam de omni anguſtia: q: ſicut iuraui tibi per dominum deũ iſrael, dicẽs, Salomon filius tuus regnabit poſt me, ⁊ ipſe ſedebit ſuper ſoliũ meũ pro me: ſic faciam hodie. Summiſſaq; Berſabee in terram vultu: adorauit regem dicens. Uiuat dominus meus rex Dauid, in ęternum. Lectio. iij.

Dixitq; rex Dauid. Uocate mihi Sadoch ſacerdotem: ⁊ Nathã prophetam: ⁊ Banaiam filiũ Joiadę. Qui cũ ingreſſi fuiſſent coraz rege: dixit ad eos. Tollite vobiſcũ ſeruos dñi veſtri, ⁊ imponite Salomonem filium meum ſuper mulam meam: ⁊ ducite eũ in Gion: ⁊ vngat euz ibi Sadoch ſacerdos, ⁊ Nathã ppheta in regẽ ſuper iſrael: ⁊ canetis buccina atq; dicetis. Uiuat rex Salomõ.

¶ Fe-

¶ Feria tertia. Lectio prima.

3.re.1. Deſcendit ergo Sadoch ſacerdos ⱻ Nathan ppheta ⱻ Banaias filius Joiadę, ⱻ Cerethi, ⱻ Pheleti, ⱻ impoſuerunt Salomonem ſuper mulam regis David: ⱻ adduxerunt euꝫ in Sion. Sumpſit itaq; Sadoch ſacerdos cornu olei de tabernaculo: ⱻ vnxit Salomonem: ⱻ cecinerunt buccina. Et dixit omnis populus. Viuat rex Salomon. Et aſcendit vniuerſa multitudo poſt eum: ⱻ populus canentium tibijs, ⱻ lętātium gaudio magno: ⱻ inſonuit terra clamore eorꝫ. L. ij. Audiuit auteꝫ Adonias: ⱻ oēs qui inuitati fuerant ab eo. Jamq; conuiuium finitū erat. Sed ⱻ Joab audita voce tubę: ait. Quid ſibi vult clamor ciuitatis tumultuātis? Adhuc illo loquente: Jonathan filius Abiathar ſacerdotis venit. Cui dixit Adonias. Ingredere quia vir fortis es: ⱻ bona nuncians. Lcō. iij. Reſponditq; Jonathan Adonię. Nequaquam. Dñs enim noſter rex David: regem conſtituit Salomonem. Miſitq; cuꝫ eo Sadoch ſacerdotem ⱻ Nathā prophetam: ⱻ Banaiam filium Joiadę, ⱻ Cerethi, ⱻ Pheletbi, ⱻ ipoſuerūt eū ſup mulā regis. Vnxerunt eū Sadoch ſacerdos ⱻ Nathā ppheta regē in Sion.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

3.re.2. Appropinquauerūt dies David vt moreretur: pręcepitq; Salomon filio ſuo, dicēs. Ecce, ego ingredior viā vniuerſę terrę. Confortare, ⱻ eſto vir fortis, ⱻ obſerua vt cuſtodias mandata dñi dei tui: vt ambules in vijs eius, ⱻ cuſtodias cęremonias eius, ⱻ pręcepta eius, ⱻ iudicia, ⱻ teſtimonia, ſicut ſcriptuꝫ eſt in lege Moyſi: vt intelligas vniuerſa quę facis: ⱻ quocunque te verteris, vt confirmet dominus ſermones ſuos, quos locutus eſt de me dicens. Si cuſtodierint filij tui vias meas: ⱻ ambulauerint coram me in veritate, ⱻ in omni corde ſuo: ⱻ in omni anima ſua: non auferetur tibi vir de ſolio Iſrael. Lectio ſecūda. Tu quoque noſti quę fecerit mihi Joab fili9 Saruię, quę fecerit duobus principibus exercitus Iſrael, Abner filio Ner, ⱻ Amaſę filio Jether, quos occidit: ⱻ effudit ſanguinem belli in pace: ⱻ poſuit cruorem pręlij in baltheo ſuo qui erat circa lumbos eius: ⱻ in calciamento ſuo quod erat in pedibus eius. Facies ergo iuxta ſapientiam tuam: ⱻ non deduces caniciem eius pacifice ad inferos. Sed ⱻ filijs Berzellai Galaaditis reddes gratiam: eruntq; comedentes in menſa tua. Occurrerunt enim mihi: quando fugiebā a facie Abſalon fratris tui. L. iij. Habes quoq; apud te Semei filiuꝫ Gera. Filiuꝫ Gemini de Bahurim: q maledixit mihi maledictione peſſima, quando ibam ad caſtra. Sed q: deſcendit mihi in occurſum cum trāſirem Jordanem: ⱻ iuraui ei per dominū dicens, non te interficiam gladio: tu noli eum pati eſſe īnoxiū. Vir autem ſapiens es: ⱻ ſcies quę facies ei, deduceſque canos eius cuꝫ ſanguine ad inferos. Dormiuit igitur David cum patribus ſuis: ⱻ

et ſepultus eſt in ciuitate Dauid.

Feria quinta. Lectio prima.

3.re.2. SAlomon ſedit ſuper thronum Dauid patris ſui: ⁊ firmatum eſt regnum eius nimis. Et ingreſſus eſt Adonias filius Agit ad Berſabee matrem Salomonis. Que dixit ei. Pacificus ne eſt ingreſſus tuus? Qui reſpondit. Pacificus. Addiditqꝫ. Sermo mihi eſt ad te. Cui ait. Loquere. Et ille. Tu (inquit) noſti, quia meum erat regnū: ⁊ me propoſuerat omnis Iſrael ſibi in regem: ſed tranſlatum eſt regnum ⁊ factū eſt fratris mei. A domino enim conſtitutum eſt ei. L.ij.

Nunc ergo, petitioné vnaꝫ precor a te: ne confundas faciem meam. Que dixit ad eum. Loquere. Et ille ait. Precor vt dicas Salomoni regi, neqꝫ enim tibi quicquam negare poteſt: vt det mihi Abiſac ſunamitem vxorem. Et ait ei Berſabee. Bene ego loquar pro te regi. Venit ergo Berſabee ad regeꝫ Salomoné: vt loqueretur ei pro Adonia. Et ſurrexit rex in occurſum eiꝰ: adorauitqꝫ eam: ⁊ ſedit ſuper thronum ſuum. Poſituſqꝫ eſt thronus matri regis: que ſedit ad dexteram eius. Dixitqꝫ ei. Petitionem vnaꝫ paruulam ego deprecor a te: ne cōfundas faciem meam. Lcō tertia.

Dixitqꝫ ei rex. Pete mater mea. Neqꝫ enim fas eſt, vt auertam faciē tuam. Que ait. Detur Abiſac ſunamitis Adonie fratri tuo vxor. Reſponditqꝫ rex Salomon: ⁊ dixit matri ſue. Quare poſtulas Abiſac ſunamitem Adonie: Poſtula ei ⁊ regnum. Ipſe enim eſt frater meus maior me, ⁊ habet Abiathar ſacerdotem: ⁊ Ioab filium Saruie. Iurauit itaqꝫ rex Salomon per dominum, dicens. Hec faciat mihi deus, ⁊ hec addat: quia contra aīam ſuaꝫ locutus eſt Adonias verbum iſtud.

Feria ſexta. Lectio prima.

Dilexit auteꝫ Salomon dñm, ambulās in preceptis Dauid pr̄is ſui: excepto ꝙ in excelſis imolabat, ⁊ accendebat thimiama. Abijt itaqꝫ Salomon in Gabaon: vt imolaret ibi. Illud quippe erat excelſum maximū. Mille hoſtias in holocauſtum obtulit Salomon ſuper altare illud, in Gabaon. Apparuit aūt dominus Salomoni, per ſomnium nocte, dicens. Poſtula quod vis: vt dem tibi. Lectio ſecunda. 3.re.3.

Et ait Salomō. Tu feciſti cum ſeruo tuo Dauid patre meo miſericordiam magnā: ſicut ambulauit in cōſpectu tuo in veritate, ⁊ iuſtitia, ⁊ recto corde, tecū. Cuſtodiſti ei miſericordiā tuam grādem: ⁊ dediſti ei filiū ſedentem ſuper thronuꝫ eius: ſicut eſt hodie. Et nunc dñe deus, tu regnare feciſti ſeruum tuum, pro Dauid patre meo. Lectio tertia.

Ego aūt ſuꝫ puer paruulus, ⁊ ignorans egreſſum ⁊ introitū meū: ⁊ ſeruus tuus in medio ppl̄i tui eſt, queꝫ elegiſti populi infiniti: qui numerari ⁊ ſupputari nō poteſt pre multitudine. Dabis igiť ſeruo tuo cor docile, vt ppl̄m tuū iudicare poſſit: ⁊ diſcernere inter bonū ⁊ malū. Quis enim poteſt iudicare populū iſtum. populū tuum hūc multū? Placuit

ergo

Digitized by Google

ergo ſermo coram domino: ꝙ Sa-
lomõ poſtulaſſet huiuſcemodi rē.
¶ Sabbato. Lectio prima.
3.re.3. Factũ eſt autẽ cũ pfeciſſet Salo-
mõ edificiũ domus dñi, ⁊ edifi
ciũ regis, ⁊ oẽ qḋ optauerat ⁊ volue
rat facere: apparuit ei dñs ſecũdo ſi
cut apparuerat ei i Gabaõ. Dixitq̃
dñs ad eũ. Exaudiui orõnẽ tuã ⁊ de-
precationẽ tuã, quã deprecat⁹ es co
rã me: ſctificaui domũ hanc quã edi
ficaſti, vt ponerẽ nomen meũ ibi in
ſempiternum, ⁊ erunt oculi mei, ⁊
cor meũ ibi cunctis diebus. Lcõ. ij.
Tu quoq̃ ſi ambulaueris corã me,
ſicut ambulauit pr̃ tuus, in ſimplici-
tate cordis, ⁊ in eq̃tate: ⁊ feceris oĩa
que precepi tibi, ⁊ iudicia mea ⁊ le-
gitima mea ſeruaueris: ponã thro-
nũ regni tui ſup Iſrael in ſempiter-
num, ſicut locutus ſum Dauid pa-
tri tuo, dicens. Nõ auferetur vir de
genere tuo, de ſolio Iſrael. Lcõ. iij.
Si autẽ auerſiõe auerſi fueritis vos,
⁊ filij veſtri, nõ ſequẽtes me, nec cu-
ſtodientes mãdata mea, ⁊ ceremo-
nias quas propoſui vobis: ſed abie-
ritis ⁊ colueritis deos alienos, ⁊ ado
raueritis eos: auferã Iſrael de ſupfi
cie terre, quã dedi eis, ⁊ templũ qḋ
ſanctificaui nomini meo proijciã a
cõſpectu meo, eritq̃ Iſrael in pro-
uerbiũ, ⁊ in fabulam cunctis popu-
lis, ⁊ domus hec erit in exemplum.
¶ Dominica ſeptima. Lectio. j.
3.re.10 Regina Saba audita
fama Salomonis: in
nomine dñi venit tẽ-
tare eum in enigma-
tibus. Et ingreſſa Je-
ruſalem, cũ multo comitatu, ⁊ diui-
tijs, ⁊ camelis portantibus aroma-
ta, ⁊ aurũ infinitũ nimis, ⁊ gemmas
precioſas: venit ad regem Salomo
nem: ⁊ locuta eſt ei vniuerſa, que ha
bebat in corde ſuo. Et docuit eã Sa
lomõ, omnia verba que propoſuit.
Nõ fuit ſermo, qui regẽ poſſet late-
re: ⁊ non reſponderet ei. Lectio. ij.
Videns autẽ regina Saba oẽm ſapiẽ
tiam Salomonis, ⁊ domũ quã edifi
cauerat, ⁊ cibos menſe eius: ⁊ habi
tacula ſeruorũ ⁊ ordinem miniſtrã-
tium, veſteſq̃ eorum ⁊ pincernas,
⁊ holocauſta que offerebat in do-
mo dñi: non habebat vltra ſpiritũ.
Dixitq̃ ad regē. Verus eſt ſermo,
quem audiui in terra mea, ſuper ſer-
monibus tuis, ⁊ ſuper ſapientia tua:
⁊ nõ credebam narrantibus mihi,
donec ipſa veni, ⁊ vidi oculis meis:
⁊ probaui ꝙ media pars mihi nun-
ciata non fuerat. Lectio tertia.
Maior eſt ſapiẽtia ⁊ opa tua: ꝙ̃ ru-
mor quem audiui. Beati viri tui: ⁊
beati ſerui tui: ij q ſtãt corã te ſem-
per: ⁊ audiũt ſapientiã tuã. Sit dñs
deus tuus bñdictus, cui cõplacuiſti:
⁊ poſuit te ſup thronũ Iſrael, eo ꝙ
dilexerit dñs Iſrael in ſempiternũ:
⁊ cõſtituit te regem, vt faceres iudi
ciũ ⁊ iuſtitiã. Dedit ergo regi, cen- [illegible]
tum viginti talenta auri, ⁊ aromata
multa nimis: ⁊ gemmas precioſas.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima.
Erat autem pondus auri quod 3.re.10
afferebat regi Salomoni per
ſingulos annos, ſexcentũ ſexaginta
ſex talentorũ auri: excepto eo qḋ af
ferebãt viri, q ſup vectigalia erant,

⁊ negociatores,vniuerſiqȝ ſcuta vē
dentes,⁊ oēs reges arabię,ducesqȝ
terrę. Fecit quoque rex Salomon
ducēta ſcuta de auro puriſſimo,ſex-
centos auri Siclos dedit in lami-
nas ſcuti vnius: ⁊ trecentas peltas
ex auro ꝓbato. Trecēteqȝ minę au
ri:vnā peltam veſtiebāt. Poſuitqȝ
eas rex, in domo ſaltus libani. L.ij.
Fecit etiam rex Salomon thronū
de ebore grādem:⁊ veſtiuit eū auro
fuluo nimis. Qui habebat ſex gra-
dus. Et ſummitas throni, rotunda
erat in parte poſteriori. Et duę ma-
nus hinc atqȝ inde: tenentes ſedile.
Et duo leones ſtabant iuxta manus
ſingulas:⁊ duodecim leunculi ſtan-
tes ſuper ſex gradus:hinc atque in-
de. Non eſt factum tale opus: in
vniuerſis regnis. Lectio tertia.
Omnia vaſa,de quib⁹ potabat rex
Salomon, erant aurea: ⁊ vniuerſa
ſuppellex domus ſaltus libani, de
auro puriſſimo. Non erat argētum,
nec alicui⁹ precij putabatur in die-
bus Salomonis: qꝛ Claſſis regis ꝑ
mare cum claſſe Hiram, ſemel per
tres annos ibat in Tharſis: deferēs
inde aurum ⁊ argentum, ⁊ dentes
elephantorum, ⁊ ſimias ⁊ pauos.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
3.re.10 Magnificatus eſt ergo rex Sa-
lomon, ſuper oēs reges terrę,
diuitijs ⁊ ſapientia: ⁊ vniuerſa ter-
ra deſiderabat videre vultuȝ Salo-
monis, vt audiret ſapientiam eius:
quam dederat dñs in corde eius. Et
ſinguli deferebant ei munera, ⁊ va-
ſa aurea, ⁊ argentea, veſtes ⁊ arma
bellica: aromata quoqȝ, ⁊ equos ⁊
mulos per annos ſingulos. Lcō.ij.
Congregauitqꝫ Salomon currus
⁊ equites: ⁊ facti ſunt ei mille qua-
dringenti currus, ⁊ duodecim mil-
lia equitum: ⁊ diſpoſuit eos per ci-
uitates munitas, ⁊ cum rege in Je-
ruſalem. Fecitqꝫ vt tāta eſſet abun-
dātia argenti in Jeruſalem, quanta
⁊ lapidum: ⁊ cedrorū prębuit multi-
tudinē, quaſi ſicomoros, quę naſcū-
tur in campeſtribus. Lectio tertia.
Et deducebant equi Salomoni de
Egypto: ⁊ de Choa. Negociatores
enim regis emebant de Choa: ⁊ ſta-
tuto precio perducebant. Egredie-
batur autem quadriga ex Egypto,
ſexcentis ſiclis argenti: ⁊ equus,
centum quinquaginta. Atque in
hunc modum cuncti reges Ęthęo-
rum ⁊ Syrię, equos venundabant.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
Rex Salomon adamauit mu- 3.re.11
lieres alienigenas multas, fi-
liā quoqꝫ Pharaonis, ⁊ Moabiti-
das, ⁊ Ammonitidas, ⁊ Idumęas,
⁊ Sydonias, ⁊ Etheas: de gentibus
ſuper quibus dixit dñs filijs Iſrael,
nō igrediemini ad eas: neqꝫ de illis
ingredientur ad veſtras. Certiſſi-
me enim auertent corda veſtra: vt
ſequamini deos earum. His itaque
copulatus eſt rex Salomon, arden-
tiſſimo amore: fueruntqꝫ ei vxores,
quaſi reginę ſeptingentę: ⁊ concu-
binę trecentę. Et auerterunt mu-
lieres cor eius. Lectio ſecunda.
Cumqȝ iam eſſet ſenex deprauā-
tum eſt cor eius per mulieres: vt ſe-
queretur deos alienos: nec erat cor
eius perfectum cum dño Deo ſuo,
ſicut

Digitized by Google

ſicut coꝛ Dauid pr̃is eius. Sed cole
bat Salomon Aſtharthen Deam
Sydonioꝝ: ⁊ Chamos deū Mo-
habitarū: ⁊ Moloch idolū ammo-
nitarum. Fecitq́ꝫ Salomon quod
non placuerat coꝛam domino: ⁊ nō
adimpleuit vt ſequeretur dominū:
ſicut Dauid pater eius. Lectio.iij.
Tunc edificauit Salomon fanum
Chamos idolo Moab, in monte q
eſt ꝯtra Jeruſalē: ⁊ Moloch idolo
filioꝝ Ammon. Atq́ꝫ in hūc modū
fecit vniuerſis vxoꝛibus ſuis alieni-
genis, quę adolebāt thura: ⁊ imola
bant dijs ſuis. Igitur iratus eſt dñs
Salomoni: eo ꝙ auerſa eſſet mens
eius a dño deo iſrael, q apparuerat
ei ſecundo: et pꝛeceperat de verbo
hoc, ne ſequeretur deos alienos, et
nō cuſtodiuit, quę mādauit ei dñs.
¶ Feria quinta. Lectio pꝛima.
3.re.11 Factum eſt in tpe illo, vt Jero
boam egrederetur de Jeruſa
lem, et inueniret eū Ahias Siloni-
tes pꝛopheta in via: opertus pallio
nouo. Erant aūt duo tantū in agro.
Appꝛehēdensq́ꝫ Ahias palliū ſuum
nouū, quo optus erat: ſcidit in duo-
decim partes: Et ait ad Jeroboaꝫ.
Tolle tibi decē ſciſſuras. Hęc enim
dicit dñs deus Iſrael. Ecce ego ſcin
dam regnuꝫ de manu Salomonis:
⁊ dabo tibi deceꝫ tribus. Lectio.ij.
Porro vna trib⁹ remanebit ei pꝛo-
pter Dauid ſeruū meū: ⁊ Jeruſalē
ciuitatem quā elegi ex oibus tribu-
bus Iſrael, eo ꝙ dereliquerit me, ⁊
adoꝛauerit Aſtharthen deam Sy-
donioꝝ, ⁊ Chamos deum Moab,
⁊ Moloch deū filioꝛuꝫ Ammon: ⁊

M.S.D.

non ambulauerit in vijs meis, vt fa-
ceret iuſtitiam coꝛam me, ⁊ pꝛęce-
pta mea et iudicia mea, ſicut Da-
uid pater eius. Lectio tertia.
Nec auferam omne regnū de ma-
nu eius: ſed ducem ponā eum cun-
ctis diebus vitę ſuę, pꝛopter Dauid
ſeruū meum quē elegi: qui cuſtodi-
uit mādata mea, ⁊ pcepta mea. Au-
feram autem regnum de manu filij
eius: et dabo tibi decem tribus, fi-
lio autem eius dabo tribum vnam.
¶ Feria ſexta. Lectio pꝛima.
Dormiuit Salomon cum patri 3.re.1
bus ſuis: ſepultuſq́ꝫ eſt in ciui-
tate Dauid patris ſui. Regnauitq́ꝫ
Roboam filius eius, pꝛo eo. Uenit
aūt Roboā in Sichem. Illuc enim
congregatus erat oīs Iſrael: ad cō-
ſtituendū eum regē. At vero Jero-
boam filius Nabath, cū adhuc eſſet
in Egypto pꝛofugus a facie Regis
Salomonis: audita moꝛte eius, re-
uerſus eſt de Egypto. Miſeruntq́ꝫ,
⁊ vocauerunt eum. Lectio ſecūda.
Uenit ergo Jeroboam et omnis
multitudo Iſrael: et locuti ſunt ad
Roboam, dicētes. Pater tuus, du-
riſſimū iugum impoſuit nobis. Tu
itaqꝫ nūc iminue paululū de iperio
pr̃is tui duriſſimo, ⁊ de iugo grauiſ-
ſimo qđ ipoſuit nobis: ⁊ ſeruiemus
tibi. Qui ait eis. Ite vſq́ꝫ ad tertiuꝫ
diem: ⁊ reuertimini ad me. Lcō.iij.
Cumq́ꝫ abiſſet populus: inijt conſi
lium rex Roboam cuꝫ ſenioꝛibus,
qui aſſiſtebāt coꝛam Salomone pa
tre eius, dum adhuc viueret, ⁊ ait.
Quod mihi datis conſilium: vt re-
ſpondeam populo? Qui dixerūt ei.

Digitized by Google

Si hodie obedieris populo huic ꝛ ſeruieris: ꝛ petitioni eorum ceſſeris, locutuſq; fueris ad eos verba lenia: erunt tibi ſerui cũctis diebus. Qui dereliquit conſiliũ ſenũ quod dederant ei: ꝛ adhibuit adoleſcentes qui nutriti fuerãt cũ eo, ꝛ aſſiſtebant illi.

¶ Sabbato. Lectio prima.

3.re.12 Uenit Jeroboã ꝛ oĩs populus ad Roboã, die tertia. Reſponditq; rex populo dura, derelicto cõſilio ſeniorũ, quod ei dederãt: ꝛ locutus eſt eis ſm conſilium iuuenũ, dicens. Pater meus aggrauauit iugũ veſtrũ: ego aũt addam iugo veſtro. Pater meus cecidit vos flagellis: ego aũt cedã vos ſcorpionibus. Et nõ acquieuit rex pplo, qm̃ auerſatus fuerat eum dñs: vt ſuſcitaret verbum ſuũ quod locutus fuerat in manu Aię Silonitę ad Jeroboam filium Nabath. Lectio ſecunda.

Uidens itaq; populus qđ noluiſſet audire eos rex: reſpondit ei, dicens. Quę nobis pars in Dauid, vel quę hereditas in filio Jſai? Uade in tabernacula tua Jſrael: nunc vide domum tuã Dauid. Et abijt Jſrael in tabernacula ſua. Super filios autẽ Jſrael quicũq; habitabãt in ciuitatibus Juda: regnauit Roboã. Miſit igitur rex Roboã Adhurã: qui erat ſup tributa ꝛ lapidauit eũ omnis Jſrael ꝛ mortuus eſt. Lcõ. iij.

Porro rex Roboam feſtinus aſcendit currum: et fugit in Jeruſalem. Receſſitq; Jſrael a domo Dauid: vſq; in preſentem diẽ. Factũ eſt autem cũ audiſſet oĩs Jſrael, q̃ reuerſus eſſet Jeroboam, miſerunt ꝛ vocauerũt eum congregato cetu: ꝛ cõſtituerũt eum regem ſuper omnem Jſrael: nec ſecutus eſt quiſquam domũ Dauid, preter tribũ Juda ſolã.

¶ Dominica. viij. Lectio prima.

4.re.1. Preuaricatus eſt aũt Moab in iſrael: poſtq̃ mortu⁹ eſt Achab. Ceciditq; Ochozias per cãcellos cenaculi ſui qđ habebat in ſamaria: ꝛ egrotauit. Miſitq; nũcios: dicẽs ad eos. Jte cõſulite Beelzebub deum Accaron: vtrũ viuere queam de infirmitate mea hac. Angelus autẽ dñi locutus eſt ad Eliam Theſbitem, dicens. Surge ꝛ aſcende in occurſum nunciorum Regis Samarię: ꝛ dices ad eos. Nũquid non eſt deus in Jſrael, vt eatis ad cõſulendũ Beelzebub deum Accaron? Quãobrẽ hec dicit dñs. De lectulo ſuper quẽ aſcendiſti non deſcendes: ſed morte morieris. Et abijt Elias. Lectio. ij.

Reuerſiq; ſunt nũcij ad Ochoziã. Qui dixit eis. Quare reuerſi eſtis? At illi reſponderũt ei. Uir occurrit nobis: ꝛ dixit ad nos. Jte ꝛ reuertimini ad regem, qui miſit vos: ꝛ dicetis ei. Hec dicit dñs. Nũquid quia nõ erat deus in Jſrael mittis, vt cõſulatur Beelzebub deus Accarõ? Jdcirco de lectulo ſuper quẽ aſcendiſti non deſcendes: ſed morte morieris. Qui dixit eis. Cuius figurę ꝛ habitus eſt vir q occurrit vobis: ꝛ locutus eſt verba hec? At illi dixerunt. Uir piloſus: et zona pellicea accintus renibus. Qui ait. Elias Theſbithes eſt. Lectio tertia.

Miſit

Digitized by Google

Miſitq; ad eum quinquagenarium principẽ: ⁊ quinquaginta qui erãt ſub eo. Qui aſcendit ad eũ: ſedẽtiq; in vertice montis, ait. Homo Dei: rex pręcepit vt deſcendas. Reſpondens Elias: dixit quinquagenario. Si homo dei ſum, deſcendat ignis de cęlo: ⁊ deuoret te ⁊ quinquaginta tuos. Deſcendit itaque ignis de cęlo: ⁊ deuorauit eũ, ⁊ quinquaginta qui erant cũ eo. Rurſum miſit ad eum principẽ quinquagenariũ alterum: ⁊ quinquaginta cũ eo. Qui locutus eſt ei. Homo Dei. Hęc dicit rex. Feſtina, deſcẽde. Et reſpõdens Elias ait. Si homo dei ego ſum, deſcendat ignis de cęlo: ⁊ deuoret te, et quinquaginta tuos. Deſcendit ergo ignis Dei de cęlo: ⁊ deuorauit illum et quinquaginta eius.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

4.re.1. Iterũ miſit rex principẽ quinquagenariũ tertiũ: ⁊ quinquaginta qui erant cum eo. Qui cum veniſſet, curuauit genua ꝯtra Eliã: ⁊ precatus eſt eum ⁊ ait. Homo dei, noli deſpicere aĩam meam: et aĩam ſeruorum tuorum qui mecum ſunt. Ecce ignis deſcendit de cęlo: ⁊ deuorauit duos principes quinquagenarios primos: ⁊ quiquagenos qui cum eis erant. Sed nũc obſecro: vt miſerearis animę meę. Locutus eſt autẽ angelus dñi ad Eliam dicens. Deſcende cũ eo: ne timeas. Lectio ij.

Surrexit igitur ⁊ deſcendit cũ eo ad regem: ⁊ locutus eſt ei. Hęc dicit dñs. Quia miſiſti nũcios ad conſulẽdũ Beelzebub deũ Accarõ, quaſi non eſſet Deus in Iſrael quo poſſes interrogare ſermonẽ: ideo de lectulo ſuper quẽ aſcẽdiſti non deſcendes: ſed morte morieris. Lectio iij.

Mortuus eſt ergo iuxta ſermonem dñi, quẽ locutus eſt Elias, ⁊ regnauit Iorã frater eius pro eo, anno ſecũdo Iorã filij Ioſaphat regis Iudę. Nõ enim habebat filiũ. Reliqua aũt verborum Ochozię, quę operatus eſt: nonne hęc ſcripta ſunt in libro ſermonũ dierum regũ Iſrael?

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Factum eſt ergo, cũ leuare vellet dñs Eliam per turbinem in 4.re.2. cęlum: ibant Elias ⁊ Eliſeus de Galgalis. Dixitq; Elias ad Eliſeum. Sede hic, quia dominus miſit me vſq; in Bethel. Cui ait Eliſeus. Viuit dñs, ⁊ viuit anima tua: quia non derelinquam te. Cumq; deſcendiſſent Bethel, egreſſi ſunt filij ꝓphetarum, qui erant in Bethel ad Eliſeum: ⁊ dixerũt ei. Nunquid noſti, quia hodie tollet dominus dominum tuum a te? Qui reſpondit. Et ego noui. Silete. Lectio ſecunda.

Dixit autẽ Elias ad Eliſeum. Sede hic: quia dominus miſit me in Iericho. Et ait. Viuit dominus et viuit anima tua: quia non derelinquam te. Cũq; veniſſent Iericho, acceſſerunt filij prophetarum, qui erant in Iericho ad Eliſeum: ⁊ dixerunt ei. Nũquid noſti quia hodie dominus tollet dominũ tuum a te? Et ait. Et ego noui. Silete. Dixit autem ei Elias. Sede hic: quia dñs miſit me ad Iordanẽ. Qui ait. Viuit dominus: ⁊ viuit anima tua: quia non derelinquam te. Lectio tertia.

Iuerunt ergo ambo pariter:ꝛ quin-
quaginta viri de filijs prophetarū
ſecuti ſunt:qui ꝛ ſteterūt contra lon
ge. Illi autem ambo ſtabant ſuper
Jordanem. Tulitq; Elias pallium
ſuū:ꝛ inuoluit illud:ꝛ percuſſit aq̄s.
Que diuiſe ſunt in vtranq; partem.
Et tranſierunt ambo per ſiccum.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

4.re.2. Cum trāſiſſent Jordanem:E-
lias dixit ad Eliſeum. Poſtu
la quod vis, vt faciam tibi: antequā
tollar a te. Dixitq; Eliſeus. Obſe-
cro vt fiat duplex ſpūs tuus in me.
Qui reſpondit. Rem difficilem po-
ſtulaſti. Attamen ſi videris me q̄n
tollar a te: erit quod petiſti. Si autē
non videris: non erit. Cumq; per-
gerent, ꝛ incedentes ſermocinaren
tur: ecce currus igneus ꝛ equi ignei
diuiſerūt vtrunq;. Lectio ſecūda.
Et aſcendit Elias per turbinem in
celum. Eliſeus autē videbat:ꝛ cla-
mabat. Pater mi: pater mi: currus
Iſrael ꝛ auriga eius. Et non vidit
eum amplius. Apprehenditq; ve-
ſtimenta ſua:ꝛ ſcidit illa in duas par
tes. Et leuauit palliū Elie quod ce-
ciderat ei: reuerſuſq; ſtetit ſuper ri-
pam Jordanis:ꝛ pallio Elie quod
ceciderat ei, percuſſit aquas. Que
non ſunt diuiſe. Et dixit. Ubi eſt
deus Elie, etiam nūc? Percuſſitq;
aquas:ꝛ diuiſe ſunt huc atque illuc.
Et tranſijt Eliſeus. Lectio tertia.
Uidentes autē filij prophetarum,
qui erant in Jerico de contra, dixe-
runt. Requieuit ſpiritus Elie ſuper
Eliſeum. Et venientes in occurſum
eius: adorauerūt eū proni in terrā.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Dixerūt filij prophetarum ad 4.re.2.
Eliſeum. Ecce cum ſeruis tuis
ſunt quinquaginta viri fortes, q̄ pñt
ire, ꝛ q̄rere dn̄m tuū: ne forte tulerit
eū ſpūs dn̄i, ꝛ proiecerit eū in vno mō
tiū, aut in vna ꝯualliū. Qui ait. Noli
te timere. Coegerūtq; eum: donec
acquieſceret, ꝛ diceret. Mittite. Et
miſerūt q̄nq̄gīta viros. Qui cū q̄ſiſ-
ſent trib⁹ dieb⁹: nō inuenerūt. L.ij.
Dixerūt filij ꝓphetarū ad Eliſeū.
Ecce locus in quo habitamus corā
te: anguſtus eſt nobis. Eamus vſq;
ad Jordanē:ꝛ tollāt ſinguli de ſilua
materias ſingulas: vt edificemus no
bis ibi locū ad habitādū. Qui dixit.
Ite. Et ait vn⁹ ex illis. Ueni ergo ꝛ
tu cū ſeruis tuis. Rn̄dit. Ego veniā.
Et abijt cū illis. Cūq; veniſſent ad
Jordanem: cedebāt ligna. L. cō. iij.
Accidit aūt vt cū vn⁹ materiā ſucci
diſſet: caderet ferrū ſecuris in aquā.
Exclamauitq; ille: et ait. Heu heu
heu dn̄e mi. Et hoc ipſū mutuo ac
ceperam. Dixit autem homo dei.
Ubi cecidit? At ille mōſtrauit ei lo-
cum. Precidit ergo lignum, ꝛ mi-
ſit illuc: natauitq; ferrū. Et ait. Tol
le. Qui extēdit manū: ꝛ tulit illud.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Rex aūt Syrie pugnabat cōtra 4.re.6.
Iſrael. Cōſiliūq; inijt cū ſuis
ſuis dicens. In loco illo ꝛ illo pone
mus īſidias. Miſit itaq; vir dei ad re
gē iſrael: dicēs. Caue ne trāſeas ī lo-
cū illū: qꝛ ibi ſyri īſidijs ſunt. Miſit
itaq; rex iſrael ad locū quē dixerat
ei vir dei:ꝛ ꝑoccupauit eū:ꝛ obſer-
uauit ſe ibi nō ſemel neq; bis. L. ij.
Con-

Digitized by Google

Conturbatūq; eſt cor regis Syrię, pro hac re. Et cōuocatis ſeruis ſuis: ait. Quare nō indicatis mihi, quis proditor mei ſit, apud regē Iſrael? Dixitq; vnus ſeruorū eius. Nequaquam dn̄e mi rex. Sed Eliſęus propheta, qui eſt in Iſrael: indicat regi Iſrael oīa verba, quęcūq; locutus fueris in conclaui tuo. Lectio .ij. Dixit Rex Syrię ad ſeruos ſuos. Ite, ⁊ videte vbi ſit, vt mittam ⁊ capiam eum. Annūciaueruntq; ei: dicentes. Ecce in Dothaim. Miſit ergo illuc equos ⁊ currus: ⁊ robur exercitus. Qui cū veniſſent nocte: circūdederunt ciuitatem. Conſurgens aūt diluculo miniſter viri dei, egreſſus eſt: viditq; exercitum in circuitu ciuitatis, et equos ⁊ currus. Nūciauitq; ei: dicens. Heu heu heu dn̄e mi, quid faciemus? At ille reſpōdit. Noli timere: plures enim nobiſcum ſunt, q̄ cum illis. Cūq; oraſſet Eliſęus: ait. Dn̄e, aperi oculos huius: vt videat. Et aperuit dominus oculos pueri, et vidit: et ecce mons plenus equorum ⁊ curruum igneorū in circuitu Eliſęi. Lcō .iij. Hoſtes vero deſcenderūt ad eum. Porro Eliſęus orauit ad dn̄m: dicens. Percute obſecro gentē hanc cęcitate. Percuſſitq; eos dn̄s, ne viderent: iuxta verbum Eliſęi. Dixit autem ad eos Eliſęus. Non eſt hęc via, neque iſta eſt ciuitas: ſequimini me: ⁊ oſtendam vobis virum quem quęritis. Duxit ergo eos in Samariā. Cūq; ingreſſi fuiſſent in Samariam: dixit Eliſęus. Domine, aperi oculos iſtorum: vt videāt. Aperuitq; dn̄s oculos eorum: ⁊ viderunt ſe eſſe in medio Samarię.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Eliſęus locutus eſt ad mulierem cuius viuere fecerat filiū: 4.re.8. dicens. Surge ⁊ vade tu, ⁊ domus tua: ⁊ peregrinare vbicūq; repereris. Vocabit enim dominus famem: ⁊ veniet ſuper terrā ſeptem annis. Quę ſurrexit: ⁊ fecit iuxta verbum hominis dei. Et vadens cum domo ſua: peregrinata eſt in terra Philiſtijm, diebus multis. Cumq; finiti eſſent anni ſeptem: reuerſa eſt mulier de terra Philiſtijm. Et egreſſa eſt, vt interpellaret regē pro domo ſua, ⁊ agris ſuis. Lectio ſecunda. Rex aūt loquebatur cū Giezi puero viri dei, dicens. Narra mihi oīa magnalia: quę fecit Eliſęus. Cūq; ille narraret regi, quomodo mortuum ſuſcitaſſet: apparuit mulier, cuius viuificauerat filiū clamās ad Regem pro domo ſua, ⁊ pro agris ſuis. Dixitq; Giezi. Dn̄e mi Rex, hęc eſt mulier, et hic eſt filius eius: quem ſuſcitauit Eliſęus. Lectio .iij. Et interrogauit rex mulierē. Quę narrauit ei. Deditq; ei Rex Eunuchū vnū, dicēs. Reſtitue ei oīa quę ſua ſunt: ⁊ vniuerſos reddit' agrorū a die qua reliq̄t terrā vſq; ad p̄ſens.

¶ Dominica nona. Lectio prima.

Venit Eliſęus Damaſcū: ⁊ Benadab rex 4.re.8. ſyrię egrotabat. Nūciaueruntq; ei dicētes. Venit vir dei huc. Et ait rex ad Azahel. Tolle tecum munera: ⁊ vade in occurſum viri dei: ⁊

conſule dominum per eum dicens.
Si euadere potero de infirmitate
mea hac? Iuit igitur Azahel in oc-
curſum eius: habens ſecum mune-
ra ⁊ omnia bona Damaſci: onera
quadraginta camelo℞. Cūq; ſtetiſ-
ſet cora3 eo: ait. Filius tuus Bena-
dab rex Syrię miſit me ad te dicēs.
Si ſanari potero de īfirmitate mea
hac? Dixitque ei Eliſeus. Uade dic
ei. Sanaberis. Porro oſtēdit mihi
dñs: quia morte morietur. Lectio ij.
Stetitq; cum eo: ⁊ conturbatus eſt
vſq; ad ſuffuſionē vultus. Fleuitq;
vir dei. Cui Azael ait. Quare dñs
meus flet? At ille reſpondit. Quia
ſcio, q̄ facturus ſis filijs Iſrael ma-
la. Ciuitates eo℞ igne ſuccendes:
⁊ iuuenes eo℞ interficies gladio, ⁊
paruulos eorum elides: ⁊ pregnan
tes diuides. Dixitq; Azahel. Quid
enim, ſum ſeruus tuus canis: vt fa-
ciam rem iſtam magnā? Et ait Eli-
ſeus. Oſtendit mihi dominus, te
regem Syrię fore. Lectio tertia.
Qui cum receſſiſſet ab Eliſeo: ve-
nit ad dñm ſuum. Qui ait ei. Quid
tibi dixit Eliſeus? At ille reſpondit.
Dixit mihi. Recipies ſanitatem.
Cūq; veniſſet dies altera, tulit ſtra-
gulū ⁊ infudit aquā: ⁊ expandit ſup
faciem eius. Quo mortuo: regnauit
Azahel p eo. Anno quinto Iora3
filij Achab regis iſrael: regnauit io
rā fili⁹ Ioſaphat regis Iuda. Trigi
ta duo℞ erat anno℞ cū regnare ce-
piſſet: ⁊ octo ānis regnauit i Ierl'3.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima.
4. reg. 13 Eliſeus ęgrotabat infirmitate
qua ⁊ mortuus eſt. Deſcen-
ditq; ad eu3 Ioas rex Iſrael: ⁊ fle-
bat cora3 eo. Dicebatq3. Pr̄ mi, pr̄
mi: currus Iſrael ⁊ auriga eius. Et
ait illi Eliſeus. Affer arcū ⁊ ſagittas.
Cūq3 attuliſſet ad eū arcum ⁊ ſagit
tas: dixit ad regē Iſrael. Pone ma
nū tuā ſup arcū. Et cu3 poſuiſſet ille
manū ſuā: ſuppoſuit Eliſeus manus
ſuas manib⁹ regis: ⁊ ait. Aperi fene
ſtrā orietalē. Cūq3 aperuiſſet: dixit
Eliſeus. Iace ſagittā. Et eiecit. L. ij.
Et ait Eliſeus. Sagitta ſalutis dñi.
⁊ ſagitta ſalutis cōtra Syriā. Per-
cutieſq3 Syria3 in Aphech: donec
cōſumas ea3: Et ait. Tolle ſagittas.
Qui cum tuliſſet: rurſum dixit ei.
Percute iaculo terrā. Et cu3 pcuſ-
ſiſſet trib⁹ vicibus ⁊ ſtetiſſet, iratus
eſt vir dei contra eū, ⁊ ait. Si percuſ
ſiſſes quinquies, aut ſexies ſiue ſe-
pties: pcuſſiſſes Syriā, vſq3 ad con
ſummationē. Nunc aūt tribus vici-
bus, percuties eam. Lectio tertia.
Mortuus eſt ergo Eliſeus: ⁊ ſepe-
lierunt eum. Latrunculi quoq3 de
Moab, venerunt in terram ipſo an
no. Quidam autem ſepelientes ho
minē, viderunt latrunculos: ⁊ pie-
cerunt cadauer in ſepulchro Eliſei.
Quod cum tetigiſſet oſſa Eliſei reui-
xit homo: ⁊ ſtetit ſuper pedes ſuos.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
Anno tertio Oſee filij Hela re- 4. reg.
gis iſrael: regnauit Ezechias 18.
filius Acha3 regis Iuda. Uiginti-
quinque anno℞ erat cū regnare ce
piſſet: ⁊ vigintinouem annis regna
uit in Ieruſalem: nomen matris
eius Abiſa filia Zacharię. Fecitque
qđ erat bonum corā dño, iuxta oīa
que

que fecerat Dauid pater eius. Ipſe
diſſipauit excelſa, ⁊ cõtriuit ſtatuas,
⁊ ſuccidit lucos: fregitꝫ ſerpentem
eneum quẽ fecerat Moyſes. Siqui
dem vſꝫ ad illud tẽpus, filij Iſrael
adolebant ei incenſum. Uocauitꝫ
nomen eius Neheſtam. Et in dño
deo Iſrael ſperauit. Lectio ſcda.
Itaꝫ poſt eum nõ fuit ſimilis ei de
cunctis regibus Iuda: ſed neꝫ in
his qui ante eũ fuerunt. Et adheſit
dño, ⁊ nõ receſſit a veſtigijs eius: fe-
citꝫ mãdata eius que pceperat dñs
Moyſi. Unde ⁊ erat dñs cũ eo: ⁊ in
cũctis ad que pcedebat ſapienter ſe
agebat. Rebellauit quoꝫ cõtra re
gẽ aſſyriorũ: ⁊ non ſeruiuit ei. Ipſe
pcuſſit Philiſteos vſꝫ ad gazaz ⁊
oẽs terminos eorum: a turre cuſto-
dũ vſꝫ ad ciuitatem munitã. L.iij.
Anno quarto regis Ezechie q erat
annus ſeptimus Oſee filij Hela re-
gis Iſrael: aſcẽdit Salmanaſar rex
aſſyriorũ Samariã, ⁊ oppugnauit
eam, ⁊ cepit. Nam poſt annos tres
anno ſexto Ezechie, ideſt nono an-
no Oſee regis Iſrael, capta eſt Sa-
maria: ⁊ tranſtulit rex aſſyriorum
Iſrael in aſſyrios, collocauitꝫ eos
in Hayla ⁊ in Abor fluuijs Gozam,
in ciuitatibus mediorum: quia non
audierunt vocem domini Dei ſui,
ſed pretergreſſi ſunt pactum eius.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
4. reg. 20.d Reliqua aũt ſermonũ Ezechie,
⁊ oĩs fortitudo eius, ⁊ quõ fece
rit piſcinaz, ⁊ aqueductum, ⁊ intro-
duxerit aquas in ciuitatẽ, nõne hec
ſcripta ſunt in libro ſermonũ dierũ
regũ Iuda? Dormiuitꝫ Ezechias
cum patribus ſuis, ⁊ regnauit Ma
naſſes filius eius pro eo. Duodecim ca. 12.
annorũ erat Manaſſes cũ regnare
cepiſſet, ⁊ quinquagintaquinque
annis regnauit in Ieruſalem. No-
men matris eius Aphſiba: fecitque
malum in conſpectu domini, iuxta
idola gentium, quas deleuit domi-
nus a facie filiorum Iſrael. Lcõ.ij.
Conuerſuſque eſt, ⁊ edificauit ex-
celſa que diſſipauerat Ezechias pa
ter eius, ⁊ erexit aras Baal, ⁊ fecit
lucos ſicut fecerat Achab rex Iſra
el, ⁊ adorauit omnem militiam ce-
li, ⁊ coluit eam. Extruxitꝫ aras in
domo domini, de q̃ dixit dominus.
In Ieruſalẽ ponã nomen meũ. Et
extruxit altaria vniuerſe militie ce-
li in duobus atrijs tẽpli dñi. L.iij.
Et traduxit filiũ ſuũ p ignẽ: ⁊ Ario
latus eſt, ⁊ obſeruabat auguria, ⁊ fe
cit pytones, ⁊ aruſpices multiplica
uit, vt faceret malum corã dño, ⁊ ir-
ritaret eũ. Poſuit quoꝫ idolum lu
ci, quẽ fecerat in tẽplo dñi, ſup quo
locut⁹ eſt dñs ad Dauid, ⁊ ad Salo
monẽ filiũ eius. In tẽplo hoc ⁊ i Ie
ruſalẽ quã elegi de cũctis tribubus
iſrael, ponã nomẽ meũ in ſẽpiternũ.
¶ Feria quinta. Lectio prima.
Et miſit rex Ioſias, ⁊ cõgrega 4. reg. 23.
ti ſunt ad eũ oẽs ſenes Iuda
⁊ Ieruſalem: aſcenditque rex tem-
plum domini, ⁊ oẽs viri Iuda, vni-
uerſiꝫ q habitabant in Ieruſalez
cum eo ſacerdotes ⁊ pphete: ⁊ om-
nis popul⁹ a paruo vſꝫ ad magnũ:
legitque cunctis audientibus omnia
verba libri federis, qui inuentus eſt
in domo domini. Stetitque rex ſup

gradu3, ⁊ fędus percuſſit corã dño: vt ambularent poſt dñm, ⁊ cuſtodirent pręcepta eius, ⁊ teſtimonia, et ceremonias in omni corde, ⁊ in tota aĩa: ⁊ ſuſcitarẽt verba fęderis huius, q̃ ſcripta erant in libro illo. Acquieuitq́ꝫ populus pacto. Lcõ. ij.

Et pręcepit rex Helchię pontifici ⁊ ſacerdotibus ſecũdi ordinis, ⁊ ianitoribus vt proijcerent de templo dñi oĩa vaſa quę facta fuerãt Baal, ⁊ Luco, ⁊ vniuerſę militię cęli: combuſſit ea foris Jeruſalẽ in ꝯualle Cedron, ⁊ tulit puluerem eorũ in Bethel. Et deleuit aruſpices quos poſuerãt reges Juda ad ſacrificandũ in excelſis per ciuitates Juda, ⁊ in circũitu Jeruſalẽ, ⁊ eos qui adolebãt incẽſum Baal: ⁊ Soli ⁊ Lunę ⁊ duodeci ſignis, ⁊ oĩ militię cęli. L. iij.

Et efferri fecit Lucu3 de domo dñi foras Jeruſalẽ in cõualle Cedron, ⁊ combuſſit eũ ibi: ⁊ redegit in puluerem, et proiecit ſuper ſepulchra vulgi. Deſtruxit quoque ędiculas effęminatorum, que erant in domo domini: pro quibus mulieres texebant quaſi domunculas Luci.

Feria ſexta. Lectio prima.

4. reg. 23. Inſuper et altare quod erat in Bethel, ⁊ excelſu3 qđ fecerat Jeroboam filius Nabath, qui peccare fecit Jſrael: ⁊ altare illud excelſum deſtruxit Joſias atq́ꝫ combuſſit, ⁊ cõminuit in puluerem: ſuccenditq́ꝫ ⁊ lucum. Et cõuerſus Joſias, vidit ibi ſepulchra quę erãt in monte, miſitq́ꝫ ⁊ tulit oſſa de ſepulchris, ⁊ cõbuſſit ea ſup altare: ⁊ polluit illud iuxta verbu3 dñi, quod locutus eſt vir dei, qui p̃dixerat verba hęc, ⁊ ait. Quis eſt titulus ille quem video? Responderuntq́3 ei ciues vrbis illius. Sepulchrum eſt hoĩs dei, qui venit de Juda: ⁊ prędixit verba hęc quę feciſti ſuper altare Bethel: ⁊ ait. Dimittite eũ: nemo commoueat oſſa eius. Et intacta manſerunt oſſa illius cũ oſſibus prophetę, qui venerat de Samaria. Lectio. ij.

Inſuper ⁊ oĩa phana excelſo℞, quę erant in ciuitatibus Samarię, quę fecerant reges Jſrael ad irritãdum dñm, abſtulit Joſias: ⁊ fecit eis ſm̃ omnia opa quę fecerat in Bethel. Et occidit vniuerſos ſacerdotes excelſoru3, qui erãt ibi ſuper altaria: et cõbuſſit oſſa humana ſup ea. Le. iij.

Reuerſuſq́ꝫ eſt Jeruſalem: ⁊ pręcepit oĩ populo, dicens. Facite phaſe dño deo veſtro: ſm̃ qđ ſcriptum eſt in libro fęderis huius. Nec enim factum eſt phaſe tale à diebus iudicũ, q iudicauerũt Jſrael, ⁊ oĩum dierũ regu3 Jſrael: ⁊ regũ Juda, ſicut in octauodecimo anno regis Joſię factũ eſt phaſe iſtud dño in Jeruſalẽ.

Sabbato. Lectio prima.

Factum eſt autẽ anno nono regni Sedechię, menſe decimo, 4. reg. 25 decima die menſis: venit Nabuchodonoſor rex Babilonis, ipſe ⁊ oĩs exercitus eius in Jeruſalem: ⁊ circundederũt eã, ⁊ extruxerunt in circũitu eius munitiones. Et clauſa eſt ciuitas atq́3 vallata: vſq́3 ad vndecimum annu3 regis Sedechię, nona die menſis. Pręualuitq́ꝫ fames in ciuitate: nec erat panis populo terrę. Et interrupta eſt ciuitas: ⁊ oẽs viri

viri bellatores nocte fugerunt: per viam portę quę eſt inter duplicem murũ ad hortũ regis. Porro Chaldei obſidebãt in circũitu ciuitatem. Fugit itaqꝫ Sedechias ꝑ viaꝫ, q̃ ducit ad cãpeſtria ſolitudinis. Lcõ. ij. Et perſecutus eſt exercitus Chaldeorũ regem: cõprehẽditqꝫ eum in planitie Jericho. Et oẽs bellatores qui erãt cum eo, diſperſi ſunt: et reliquerũt eum. Apprehẽſum ergo regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha: q locutus eſt cũ eo iudicium. Filios autẽ Sedechię occidit coram eo, ⁊ oculos eius effodit: vinxitqꝫ eum catenis, ⁊ adduxit in Babylonem. Lectio tertia. Menſe quinto, ſeptima die menſis, ipſe eſt annus nonuſdecimus Regis Babilonis: venit Nabuzardan princeps exercitus, ſeruus Regis Babylonis in Jeruſalem. Et ſuccendit domũ dñi, ⁊ domuꝫ regis, et domos Jeruſalem: oẽmqꝫ domum cõbuſſit igni, ⁊ muros Jeruſalẽ in circũitu deſtruxit oĩs exercit⁹ Chaldeorũ, qui erat cũ principe militũ.

Dominica prima Auguſti ⁊ deinceps vſqꝫ ad primam dominicaꝫ Septẽbris excluſiue cãtet̃ hiſtoria. In principio. quando de tpe agit̃: ⁊ legantur lectiones de libris Salomonis: ⁊ de libris ſapientię. Et notandum ꝙ dñica prima menſis appellatur illa quę propinquior eſt calendis. Si igitur calendę fuerint in dñica: ibi eſt hiſtoria quę illi dñicę aſſignatur (niſi feſtum impediat) inchoãda. Si vero calendę fuerint. ij. iij. vel. iiij. feria: tunc in pręcedenti dñica inchoetur hiſtoria. Si aũt. v. vel. vj. feria vel ſabbato calendę fuerint: in ſequenti dominica inchoet̃.

Sabbato ante primam dñicam Auguſti ad veſpe. ℟. Gyrum cęli. ij. Ad Mgt añ. Omnis ſapientia a domino deo eſt: ⁊ cum illo fuit ſemper ⁊ eſt ante ęuum. Lectio prima.

Parabolę Salomõis filij Dauid regis iſrael, ad ſciẽdam ſapientiam ⁊ diſciplinaꝫ, ad itelligẽda verba prudentię: ⁊ ſuſcipiẽdam eruditionem doctrinę, iuſtitiam, ⁊ iudiciũ, ⁊ ęquitatem: vt detur paruulis aſtutia: et adoleſcenti ſcientia et intellectus. Audiens ſapiẽs ſapientior erit: ⁊ intelligens gubernacula poſſidebit. Animaduertet parabolam ⁊ interpretationẽ: verba ſapiẽtũ ⁊ enigmata eorũ. Timor dñi, principium ſapientię. Sapientiam atqꝫ doctrinã, ſtulti deſpiciunt. ℟. In principio deus anteq̃ terram faceret, priuſq̃ abyſſos conſtitueret, priuſq̃ produceret fontes aquarum, anteq̃ montes collocarentur, Ante omnes colles generauit me dñs. ℣. Quando pręparabat cęlos, aderam cum eo cuncta componens. Ante. Lcõ. ij. puer. 1

Audi fili mi diſciplinam patris tui, ⁊ ne dimittas legẽ matris tuę: vt addatur gratia capiti tuo: et torques collo tuo. Fili mi, ſi te lactauerint peccatores: ne acquieſcas eis. Si dixerint veni nobiſcum, inſidiemur ſanguini, abſcõdamus tendiculas cõtra inſontem fruſtra, deglutiamus eũ ſicut infernus viuentem,

Digitized by Google

tem, ⁊ integrum quaſi deſcendentem in lacum: omnē precioſam ſubſtantiam reperiemus: implebimus domos noſtras ſpolijs, ſortē mitte nobiſcuȝ, marſupiū vnum ſit oium noſtrū: fili mi ne ambules cum eis. Prohibe pedē tuū a ſemitis eoruȝ. Pedes enim illoꝝ ad malū currūt ⁊ feſtinant: vt effundāt ſanguinē. ℟. Gyrum cęli circuiui ſola, ⁊ in fluctibus maris ambulaui, ⁊ in oī gente, ⁊ in omni populo primatum tenui. Superboꝝ ⁊ ſublimiū colla, ppria virtute calcaui. ℣. Ego i altiſſimis habito, ⁊ thronus meus in columna nubis. Superborum. Lctō.iij.

Fruſtra autē iacitur rete, ante oculos pēnatoꝝ. Ipſi quoq; contra ſanguinem ſuū inſidiantur: ⁊ moliunt̄ fraudes cōtra aīas ſuas. Sic ſemitę oīs auari: aīas poſſidentium rapiūt. Sapiētia foris pdicat: in plateis dat vocē ſuam. In capite turbarū clamitat: in foribus portarū vrbis, profert verba ſua, dicens. Uſquequo paruuli diligitis infantiā, ⁊ ſtulti ea quę ſibi ſunt noxia cupiēt, ⁊ imprudētes odibūt ſciētiam? ℟. Emitte dñe ſapientiam de ſede magnitudinis tuę, vt mecum ſit, ⁊ mecum laboret. Ut ſciam quid acceptum ſit coram te, Omni tēpore. ℣. Da mihi dñe ſedium tuarū aſſeſtricē ſapientiaȝ. Ut. Gloria. Omni. ℟.iiij. Da mihi domine ſedium tuarum aſſeſtricem ſapientiam, ⁊ noli me reprobare a pueris tuis. Quoniam ſeruus tuus ego ſum, ⁊ filius ancillę tuę. ℣. Mitte illam a ſede magnitudinis tuę, vt mecum ſit ⁊ mecum laboret. Quoniam ſeruus. ℟.v. Domine pater ⁊ Deus vitę meę, ne derelinquas me in cogitatu maligno, ex tollētiā oculoꝝ meorum ne dederis mihi, ⁊ deſiderium malignum auerte a me dñe, auſer a me concupiſcentiā. Et aio irreuerēti ⁊ infronito ne tradas me domine. ℣. Ne derelinquas me domine, ne accreſcāt ignorātię meę, ⁊ multiplicentur delicta mea. Et animo. ℟.vj. Super ſaluteȝ ⁊ omnem pulchritudineȝ dilexi ſapientiā, ⁊ propoſui pro luce habere illam. Uenerunt mihi omnia bona pariter cum illa. ℣. Dixi ſapientię ſoror mea es, ⁊ prudentiam vocaui amicam meam. Uene. Gloria. Uenerunt. ℟.vij. Initium ſapientię timor domini, intellectus bonus omnibus facientibus euȝ. Laudatio eius manet in ſeculum ſeculi. ℣. Dilectio illius cuſtodia legum eſt, quia omnis ſapientia timor domini. Laudatio. ℟.viij. Magna enim ſunt iudicia tua domine, ⁊ inenarrabilia verba tua. Magnificaſti populum tuum ⁊ honoraſti. ℣. Deduxiſti ſicut oues populum tuum, in manu Moyſi ⁊ Aaron. Magnificaſti populuȝ. ℟.ix. Uerbum iniquum ⁊ doloſum longe fac a me dñe. Diuitias ⁊ paupertates ne dederis mihi, Sed tantuȝ victui meo tribue neceſſaria. ℣. Duo rogaui te, ne deneges mihi antequā moriar. Diuitias. Gloria. Sed tantū. Sequētes aīe ſunt dicēdę i ſabbatis ad mag. vel ad memoriam q̄diu cantabitur hiſtoria. In principio. Aīa. Sapiētia ędificauit ſibi

Digitized by Google

ſibi domum, excidit colũnas ſeptẽ,
ſubdidit ſibi gentes, ſuperboꝛumq;
ꝛ ſublimiũ colla, pꝛopꝛia virtute cal
cauit. Añ. Sapiẽtia clamitat in pla
teis: ſiqs diligit ſapientiá ad me de-
clinet, ꝛ eã inueniet, ꝛ cũ eã inuene-
rit, beatus eſt ſi tenuerit eam. Añ.
Dñs poſſedit me ab initio viarum
ſuaruz, anteq̃ q̃cq̃ faceret a pꝛinci-
pio: necduz erãt abyſſi ꝛ ego partu-
riebar: qñ p̄parabat cęlos aderã cũ
eo ꝯpones oĩa. Añ. Ego i altiſſimis
hito, ꝛ thꝛonus me⁹ i colũna nubis.

℄ Feria ſecunda. Lectio pꝛima.

Puer. 6. SEx ſunt quę odit dñs, ꝛ ſeptĩ-
mũz deteſtat̃ aĩa eius. Oculos
ſublimes: linguã mendacez: manus
effundentes innoxiũ ſanguinez: coꝛ
machinans cogitationes peſſimas,
pedes veloces ad currendũ in ma-
lum: pꝛoferentez mendacia teſtem
fallacẽ: ꝛ eum qui ſeminat inter fra-
tres diſcoꝛdias. Conſerua fili mi p̄-
cepta patris tui: ꝛ ne dimittas legez
matris tuę. Liga eam in coꝛde tuo
iugiter, ꝛ circũda gutturi tuo. L. ij.
Cum ambulaueris, gradiantur te
cum: cum doꝛmieris, cuſtodiant te:
ꝛ euigilans loquere cum eis. Quia
mandatũ lucerna eſt, ꝛ lex lux: ꝛ via
vitę increpatio diſciplinę: vt cuſto-
diant te a muliere mala, ꝛ a blanda
lingua extranęę. Non concupiſcat
pulchꝛitudinem eius coꝛ tuũ: ne ca-
piaris nutibus illius. Preciũ enim
ſcoꝛti vix eſt vni⁹ panis: mulier aũt
viri precioſam animaz capit. L. iij.
Nunquid poteſt homo abſcõdere
ignem in ſinu ſuo, vt veſtimenta il-
lius nõ ardeant? Aut ambulare ſup
pꝛunas: vt nõ cõburant̃ plãtę eius?
Sic q̃ ingredit̃ ad mulierẽ pꝛoximi
ſui: nõ erit mundus, cũ tetigerit eã.

℄ Feria tertia. Lectio pꝛima.

SApiẽtia ędificauit ſibi domũ: Puer. 9
excidit colũnas ſeptẽ. Immo
lauit victimas ſuas: miſcuit vinũ, ꝛ
pꝛopoſuit menſam ſuã. Miſit ancil
las ſuas, vt vocarent ad arcez: ꝛ ad
męnia ciuitatis. Si qs eſt paruulus,
veniat ad me: ꝛ inſipientibus locu-
ta eſt. Venite, comedite panẽ meuz:
ꝛ bibite vinuz quod miſcui vobis.
Relinquite infantiam: et venite, et
ambulate per vias pꝛudentię. L. ij.
Qui erudit deriſoꝛem, ipſe iniuria
ſibi facit, ꝛ qui arguit impium, ſibi
maculaz generat. Noli arguere de-
riſoꝛem: ne oderit te. Da ſapienti
occaſionem: ꝛ addetur ei ſapien-
tia. Doce iuſtum: ꝛ feſtinabit acci-
pere. Principium ſapientię, timoꝛ
domini: ꝛ ſcientia ſanctoꝛum, pꝛu-
dentia. Per me enim multiplica-
buntur dies tui: ꝛ addentur tibi an-
ni vitę. Lectio tertia.
Si ſapiens fueris, tibimetipſi eris:
ſi autem illuſoꝛ, ſolus poꝛtabis ma-
lum. Mulier ſtulta ꝛ clamoſa, ple-
naq; illecebꝛis, ꝛ nihil omĩo ſciens:
ſedet in foꝛibus domus ſuę ſup ſellã
i excelſo vꝛbis loco: vt vocet trãſeũ
tes p viã ꝛ pergentes in itinere ſuo.

℄ Feria quarta. Lectio pꝛima.

HOminis eſt aĩam pręparare: ꝛ
dñi gubernare linguã. Quãto Puer.
magnus es, humilia te ipſum, ꝛ co- 18.
rã deo inuenies grãm. Oẽs vię ho-
minũ patẽt oculis eius: ſpirituũ põ-
derato eſt dñs. Reuela dño opera
tua

Digitized by Google

tua: ⁊ dirigentur cogitationes tuę.
Uniuerſa propter ſemetipſum ope
ratus eſt dñs: impium quoq; ad dię
malum. Abominatio dñi eſt omnis
arrogans: etiã ſi manus ad manũ
fuerit, non eſt innocens. Lectio. ij.
Initium vię bonę facere iuſtitiam:
accepta eſt apud deũ magis q̃ imo
lare hoſtias. Miſericordia ⁊ verita
te redimitur iniquitas: ⁊ in timore
dñi declinat a malo. Cum placue
rint dño vię hoīs: inimicos quoq;
eius conuertet ad pacem. Melius
eſt parum cum iuſtitia: q̃ multi fru
ctus cum iniquitate. Cor hominis
diſponit viam ſuam: ſed domini eſt
dirigere greſſus eius. Lectio tertia.
Diuinatio in labijs regis: in iudi
cio non errabit os eius. Pondus
et ſtatera iudicia dñi ſunt: et opera
eius oēs lapides ſacculi. Abomina
biles regi qui agunt impie: qm̃ iuſti
tia firmatur ſolium. Uoluntas re
gum labia iuſta: qui recta loquitur:
diligetur. Indignatio regis, nuncij
mortis: ⁊ vir ſapiens placabit eam.
In hilaritate vultus regis, vita: et
clemētia eius quaſi imber ſerotinus.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

puer. 18. Occaſiones quęrit qui vult re
cedere ab amico: omni tēpore
erit exprobrabilis. Non recipit ſtul
tus verba prudentię: niſi ea dixeris
quę verſant in corde eius. Impius
cum in profundũ venerit peccato
rum, contemnit: ſed ſequitur eum
ignominia ⁊ opprobriũ. Aqua pro
funda verba ex ore viri: ⁊ torrens
redundans fons ſapiētię. Accipere
pſonã impij in iudicio nō eſt bonũ,
vt declines a veritate iudicij. Le. ij.
Labia ſtulti miſcent ſe rixis: et os
eius iurgia prouocat. Os ſtulti con
tritio eius: et labia ipſius ruina aię
eius. Uerba bilinguis quaſi ſimpli
cia: ⁊ ipſa perueniunt vſq; ad inte
riora ventris. Pigrũ deijcit timor:
animę autem effęminatorum eſu
rient. Qui mollis ⁊ diſſolutus eſt in
opere ſuo: frater eſt ſua opera diſſi
pantis. Qui expellit mulierem bo
nam, expellit bonum: qui autem te
net adulterã, ſtultus eſt ⁊ inſipiens.
Turris fortiſſima nomen dñi: ad ip
ſam currit iuſtus ⁊ exaltabit. Le. iij.
Subſtãtia diuitis vrbs roboris eius:
⁊ quaſi murus validus circundans
eũ. Anteq̃ cōteratur exaltatur cor hoīs:
⁊ antequã glorificetur humiliatur.
Qui prius reſpondet q̃ audiat, ſtul
tum ſe eſſe demōſtrat, et confuſione
dignum. Spūs viri ſuſtentat imbe
cillitatē ſuam, ſpm̃ vero ad iraſcen
dum facilē, quis poterit ſuſtinere?

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Melius eſt nomen bonum, q̃ di puer. 22.
uitię multę: ſup argētum enim
⁊ aurum; gratia bona. Diues ⁊ pau
per obuiauerũt ſibi: vtriuſq; ope
rator eſt dñs. Callidus videt malũ,
⁊ abſcondit ſe: inocens pertranſijt,
⁊ afflictus eſt damno. Finis mode
ſtię, timor dñi: diuitię, ⁊ gloria, ⁊ vi
ta. Arma, ⁊ gladij in via ſuperbi: cu
ſtos autem animę ſuę longe recedit
ab eis. Prouerbium eſt. Adoleſcēs
iuxta viam ſuam, etiam cum ſenue
rit, non recedet ab ea. Diues pau
peribus imperat: ⁊ qui accipit mu
tuũ, ſeruus eſt fęnerantis. Lectio. ij.

Digitized by Google

Qui ſeminat iniquitatē, metet ma-
la: ⁊ virga irę ſuę cōſummabit. Qui
pronus eſt ad miſericordiā benedi-
cetur: de panibus enim ſuis dedit
pauperi. Victoriā, ⁊ honorē acqui-
ret qui dat munera: aīam autem au
fert accipiētium. Eijce deriſorem, ⁊
exibit cum eo iurgium: ceſſabuntꝗ̃
cauſę ⁊ contumelię. Qui diligit cor
dis mūditiā propter grām labiorū
ſuorū, habebit amicū regem. L. iij.
Oculi dñi cuſtodiūt ſciētiam: ⁊ ſup-
plantantur verba iniqui. Dicit pi-
ger, Leo eſt foris: in medio platea-
rum occidendus ſum. Fouea pro-
funda os alienę: cui iratus eſt dñs,
incidet in eam. Stultitia colligata
eſt in corde pueri: ⁊ virga diſcipli-
nę fugabit eam. Qui calumniatur
pauperem, vt augeat diuitias ſuas:
dabit ipſe ditiori, et egebit.

¶ Sabbato. Lectio prima.

puer. 22. Audi fili mi, ⁊ eſto ſapiens: ⁊ di
rige in via animum tuū. Noli
eſſe in conuiuijs potatorum: nec in
comeſſationibus eorū, qui carnes
ad veſcendū conferūt: q2 vacantes
potibus, ⁊ dantes ſymbola, conſu-
mētur, ⁊ veſtiet pannis dormitatio.
Audi patrē tuū qui genuit te: ⁊ ne
contēnas cum ſenuerit mater tua.
Veritatē eme: ⁊ noli vēdere ſapien-
tiam, ⁊ doctrinam, ⁊ intelligētiam.
Exultat gaudio pater iuſti: ⁊ qui ſa-
piētem genuit, lętabitur in eo. Gau-
deat pater tuus, ⁊ mater tua: ⁊ exul
tet quę genuit te. Lectio ſecunda.
Prębe fili mi cor tuum mihi: ⁊ ocu-
li tui vias meas cuſtodiant. Fouea
enim profunda eſt meretrix: et pu-
teus anguſtus aliena. Inſidiatur in
via quaſi latro: ⁊ quos incautos in-
uenerit, interficiet. Cui vę? Cuius
patri vę? Cui rixę? Cui foueę? Cui
ſine cauſa vulnera? Cui ſuffuſio ocu
lorum? Nōne his q cōmorant in vino:
⁊ ſtudent calicibus epotādis. L. iij.
Ne intuearis vinum, quādo flaue-
ſcit, cum ſplenduerit in vitro color
eius. Ingreditur blandę, ſed in no-
uiſſimo mordebit vt coluber, ⁊ ſi-
cut regulus venena diffundet. Ocu
li tui videbunt extraneas: ⁊ cor tuū
loquetur peruerſa. Et erit ſicut dor-
miēs in medio mari, ⁊ quaſi ſopitus
gubernator amiſſo clauo, ⁊ dices.
Verberauerunt me: ſed non dolui:
traxerūt me, ⁊ ego nō ſenſi. Quādo
euigilabo: ⁊ rurſus vina reperiam?

¶ Dñica. ij. Auguſti. Lcō prima.

Verba eccleſiaſtes filij Eccl. 1
Dauid, regis Ieruſa
lem. Vanitas vanita-
tū dixit eccleſiaſtes:
vanitas vanitatum ⁊
oīa vanitas. Quid habet amplius
homo de vniuerſo labore ſuo, quo
laborat ſub ſole? Generatio ꝑterit:
⁊ generatio aduenit: terra autem in
ęternum ſtat. Oritur ſol ⁊ occidit, ⁊
ad locū ſuum reuertitur: ibiꝗ̃ rena-
ſcens girat per meridiem, et flectit
ad aquilonē: luſtrās vniuerſa in cir-
cuitu pergit ſpiritus, ⁊ in circulos
ſuos reuertitur. Omnia flumina in-
trant in mare: ⁊ mare non redūdat.
Ad locū vnde exeūt flumina reuer-
tūtur: vt iterū fluāt. Lectio ſecūda.
Cunctę res difficiles: non poteſt
eas homo explicare ſermone. Non
ſatu-

Digitized by Google

ſaturatur oculis viſu: nec auris au-
ditu impletur. Quid eſt quod fuit?
Ipſum quod futurum eſt. Quid eſt
quod factum eſt? Ipſum quod fa-
ciendum eſt. Nihil ſub ſole nouum:
nec valet quiſquã dicere, ecce hoc
recẽs eſt. Iam enim preceſſit in ſe-
culis: quę fuerunt ante nos. Non eſt
priorum memoria: ſed nec eorum
quidem, quę poſtea futura ſunt erit
recordatio apud eos, qui futuri ſunt
in nouiſſimo. Lectio tertia.

Ego Eccleſiaſtes fui rex Iſrael in
Ieruſalẽ: ⁊ propoſui in animo meo
quęrere ⁊ inueſtigare ſapienter: de
oĩbus quę fiunt ſub ſole. Hanc occu
pationem peſſimam dedit Deus fi-
lijs hominum: vt occuparentur in
ea. Uidi cuncta quę fiunt ſub ſole:
et ecce vniuerſa vanitas: ⁊ afflictio
ſpũs. Peruerſi difficile corrigũtur:
⁊ ſtultorum infinitus eſt numerus.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Eccl. 3 Uidi afflictionem, quam dedit
deus filijs hoĩum: vt diſtẽdan-
tur in ea. Cuncta fecit bona in tẽpo
re ſuo, ⁊ mundum tradidit diſputa-
tioni eorum: vt non inueniat homo
opus qđ operatus eſt deus ab initio
vſq; ad finẽ. Et cognoui ꝙ nõ eſſet
melius niſi lętari: et facere bona in
vita ſua. Omnis enim homo qui co
medit ⁊ bibit, ⁊ videt bonũ de labo-
re ſuo: hoc donum dei eſt. Didici ꝙ
omnia opera quę fecit Deus: per-
ſeuerent in perpetuum. Non poſſu-
mus eis quicquam addere, nec au-
ferre quę fecit Deus: vt timeatur.
Quod factum eſt, ipſum permanet.
Quę futura ſunt iam fuerũt: ⁊ deus
inſtaurat quod abijt. Lcõ ſecunda.

Uidi ſub ſole, in loco iudicij, impie
tatem: ⁊ in loco iuſtitię, iniquitatẽ.
Et dixi in corde meo. Iuſtum ⁊ im
pium iudicabit dominus: ⁊ tempus
omnis rei tunc erit. Dixi in corde
meo de filijs hominum: vt proba-
ret eos deus, et oſtenderet ſimiles
eſſe beſtijs. Idcirco vnus interitus
eſt hominis ⁊ iumentorum: ⁊ ęqua
vtriuſque conditio. Sicut moritur
homo, ſic ⁊ illa moriuntur. Simili-
ter ſpirant omnia: ⁊ nihil habet ho-
mo iumento amplius. Lcõ tertia.

Cuncta ſubiacent vanitati: ⁊ om-
nia pergũt ad vnum locum. De ter
ra facta ſunt: et in terram pariter
reuertuntur. Quis nouit ſi ſpiri-
tus filiorum Adam aſcendat ſur-
ſum: ⁊ ſi ſpiritus iumentorum de-
ſcendat deorſum? Et deprehendi
nihil eſſe melius, ꝙ̃ lętari homi-
nem in opere ſuo: et hanc eſſe par-
tem illius. Quis enim eum addu-
cet: vt poſt ſe futura cognoſcat?

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Melior eſt puer pauper ⁊ ſapiẽs, Eccl. 4
rege ſene ⁊ ſtulto: q̃ neſcit pre-
uidere in poſterũ, ꝙ de carcere, ca-
teniſq; interdũ quis egrediatur ad
regnum: ⁊ alius natus in regno, in-
opia conſumat. Uidi cunctos viuẽ-
tes, qui ambulant ſub ſole: cum ado
leſcẽte ſecũdo qui cõſurget pro eo.
Infinitus numerus eſt populi oĩu;
qui fuerũt ante eum: ⁊ qui poſtea fu
turi ſunt nõ lętabuntur in eo. Sed ⁊
hoc vanitas: ⁊ afflictio ſpũs. Lc. ij.

Cuſtodi pedem tuum ingrediens
domum dei: ⁊ appropinqua vt au-
dias.

Digitized by Google

dias. Multo enim melior eſt obe-
dientia, quam ſtultorum victimę, qui
neſciunt quid faciunt mali. Ne te-
mere quid loquaris: neque cor tuum
ſit velox ad proferendum ſermo-
nem coram deo. Deus enim in cę-
lo ⁊ tu ſuper terrã: idcirco ſint pau-
ci ſermones tui. Lectio tertia.
Multas curas ſequuntur ſomnia: ⁊
in multis ſermonibus inuenietur
ſtultitia. Si quid vouiſti deo: ne mo-
reris reddere. Diſplicet enim deo,
infidelis et ſtulta promiſſio. Sed
quodcunque voueris redde. Mul-
toque melius eſt non vouere, quam
poſt votum promiſſa non reddere.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
Eccl. 7 Quid neceſſe eſt homini maio-
ra ſe quęrere: cũ ignoret quid
cõducat ſibi in vita ſua numero die-
rum peregrinationis ſuę, ⁊ tempo-
re quod velut vmbra pręterijt? Aut
quis ei poterit indicare, quid poſt
eum futurũ ſub ſole ſit? Melius eſt
nomẽ bonum quam vnguenta pre-
cioſa: ⁊ dies mortis die natiuitatis.
Melius eſt ire ad domum luctus:
quam ad domum conuiuij. In illa
enim finis cunctorum admonetur
hominum, ⁊ viuens homo cogitat
quid futurum ſit. Lectio ſecunda.
Melior eſt ira riſu: quia per triſtitiam
vultus, corrigitur animus delinquẽ-
tis. Cor ſapientium vbi triſtitia eſt:
⁊ cor ſtultorum vbi letitia. Melius
eſt a ſapiente corripi, quam ſtulto-
rum adulatione decipi: quia ſicut
ſonitus ſpinarum ardẽtium ſub ol-
la: ſic riſus ſtulti, ſed ⁊ hoc vanitas.
Calũnia conturbat ſapientẽ: ⁊ per-
det robur cordis eius. Lectio tertia.
Melior eſt finis orationis, quam princi-
pium. Melior eſt patiens arrogan-
te. Ne ſis velox ad iraſcendum: quia
ira in ſinu ſtulti requieſcit. Ne di-
cas. Quid putas cauſę eſt, quod priora
tempora fuere, quam nunc ſunt? Stulta
enim eſt huiuſcemodi interrogatio.
¶ Feria quinta. Lectio prima.
Sunt iuſti atque ſapientes: et Eccl. 9
opera eorum in manu dei. Et
tamen neſcit homo, vtrum amore
an odio dignus ſit, ſed omnia in fu-
turum ſeruantur incerta: eo quod vni-
uerſa ęque eueniant iuſto ⁊ impio,
bono ⁊ malo: mundo ⁊ immundo:
immolanti victimas, et ſacrificia
contemnenti. Sicut bonus, ſic et
peccator: vt periurus, ita qui ve-
rum deierat. Lectio ſecunda.
Hoc eſt peſſimum inter omnia quę
ſub ſole ſunt: quia eadem cunctis
eueniunt. Unde ⁊ corda filiorum
hominum implentur malitia ⁊ con-
temptu in vita ſua: ⁊ poſt hęc ad in-
feros deducentur. Nemo eſt qui
ſemper viuat: et qui huius rei ha-
beat fiduciam. Lectio tertia.
Melior eſt canis viuus, leone mor-
tuo. Uiuentes enim ſciunt ſe eſſe
morituros: mortui vero nihil no-
uerunt amplius: nec habent vltra
mercedem: quia obliuioni tradita
eſt memoria eorum. Amor quoque,
⁊ odium, ⁊ inuidię ſimul perierunt,
nec habent partem in hoc ſeculo,
⁊ in opere quod ſub ſole geritur.
Uade ergo ⁊ comede in lętitia pa-
nem tuum, ⁊ bibe cum gaudio vi-
num tuũ: quia deo placent opera tua.
¶ Feria

Digitized by Google

¶ Feria ſexta. Lectio prima.
Eccl. 10. VE tibi terra cuius rex puer eſt,
⁊ cuius principes mane come
dunt. Beata terra, cuius rex nobi-
lis eſt, et cuius principes veſcuntur
in tempore ſuo ad reficiendũ, ⁊ non
ad luxuriam. In pigritijs humilia-
bitur contignatio, ⁊ in infirmitate
manuũ perſtillabit domus. In riſu
faciũt panem ⁊ vinuz, vt epulentur
bibentes. Et pecunię obediũt oĩa.
In cogitatione tua regi ne detra-
has, ⁊ in ſecreto cubiculi tui nõ ma-
ledixeris diuiti: qꝛ ⁊ aues cęli porta
bũt vocem tuam, ⁊ qui habent pen
nas, annũciabũt ſententiam. Le. ij.
Mitte panem tuũ ſuper trãſeuntes
aquas: qꝛ poſt tempora multa inue-
nies illum. Da partem, ſeptez, nec-
non ⁊ octo: quia ignoras quid futu-
rum ſit mali ſuper terrã. Si replete
fuerint nubes, imbrem ſuper terraz
effundent. Si ceciderit lignũ ad au-
ſtrũ aut ad aquilonem, in quocunq;
loco ceciderit, ibi erit. Lcõ tertia.
Qui obſeruat ventũ, non ſeminat:
⁊ q conſiderat nubes, nunq̃ metet.
Quomodo ignoras quę ſit via ſpi-
ritus, et qua ratione cõpingant oſſa
in ventrem pręgnãtis: ſic neſcis ope
ra dei, qui fabricator eſt omnium.
Mane ſemina ſementẽ tuam, et ve-
ſpere ne ceſſet manus tua: qꝛ neſcis
quid magis oriatur, hoc an illud, et
ſi vtrunque ſimul, melius erit.
¶ Sabbato. Lectio prima.
Eccle. 13. MEmẽto creatoris tui in diebus
iuuentutis tuę: antequã veniat
tẽpus afflictionis tuę: et appropin-
quent anni de quib⁹ dicas, nõ mihi
placent. Anteq̃ tenebreſcant ſol et
lumen, et ſtellę, et luna: et reuertant
nubes poſt pluuiã. Quando cõmo-
uebunt cuſtodes domus, ⁊ nutabũt
viri fortiſſimi: ⁊ ocioſę erũt molen-
tes in minuto numero: et tenebre-
ſcent videntes per foramina, ⁊ clau
dẽt oſtia in platea in humilitate vo-
cis molentis, ⁊ conſurgent ad vo-
cem volucris, ⁊ obſurdeſcent om-
nes filię carminis. Lectio ſecunda.
Excelſa quoq; timebunt, ⁊ formi-
dabunt in via, florebit amigdalus,
impinguabit locuſta, ⁊ diſſipabitur
capparis. Qm̃ ibit homo in domuz
ęternitatis ſuę, ⁊ circuibunt in pla-
tea plangentes. Anteq̃ rũpatur fu-
niculus argenteus, ⁊ recurrat vita
aurea, ⁊ conterat hydria ſuper fon-
tem: et confringat rota ſuper ciſter-
nam, ⁊ reuertat puluis in terrã ſuaz
vnde erat: ⁊ ſpiritus redeat ad deuz
qui dedit illum. Lectio tertia.
Vanitas vanitatũ dixit Eccleſiaſtes:
⁊ oĩa vanitas. Cũq; eſſet ſapientiſſi-
mus Eccleſiaſtes, docuit populuz ⁊
enarrauit quę fecerat: ⁊ inueſtigans
cõpoſuit parabolas multas. Quęſi
uit verba vtilia, ⁊ cõſcripſit ſermo-
nes rectiſſimos: ac veritate plenos.
Verba ſapiẽtiũ, ſicut ſtimuli, ⁊ quaſi
claui in altũ defixi: quę p magiſtro-
rũ cõſilium data ſunt a paſtore vno.
¶ Dñica. iij. Auguſti. Lcõ prima.
DIligite iuſtitiã: qui iu Sap. 1
dicatis terraz. Sẽtite
de dño in bonitate: ⁊
in ſimplicitate cordis
quęrite illũ. Quoniã
inuenitur ab his qui nõ tentãt eum:
appa-

apparet autē eis, qui fidem habent in illum. Peruerſę enim cogitationes ſeparant a deo: probata autem virtus corripit inſipientes. Qm̄ in maleuolam aīam nō introibit ſapiētia: nec habitabit in corpore ſubdito peccatis. Spiritus enim ſanctus diſciplinę effugiet fictum: ⁊ auferet ſe a cogitationibus que ſunt ſine intellectu: et corripietur a ſuperueniente iniquitate. Lectio ſecunda.

Benignus eſt enim ſpiritus ſapientię, ⁊ nō liberabit maledictum a labiis ſuis: qm̄ renum illius teſtis eſt deus: ⁊ cordis illius ſcrutator eſt verus, ⁊ lingue eius auditor. Qm̄ ſpiritus dñi repleuit orbē terrarum: ⁊ hoc quod cōtinet oīa, ſcientiam habet vocis. Propter hoc, qui loquit iniqua non poteſt latere: nec pręteriet illū corripiens iudiciū. In cogitationibus enim impij, interrogatio erit: ſermonum aūt illius auditio ad deū veniet: ⁊ ad correctionez iniquitatū illius. Qm̄ auris zeli audit oīa: ⁊ tumultus murmurationū non abſcondetur. Lectio tertia.

Cuſtodite ergo vos a murmuratione, quę nihil prodeſt: ⁊ a detractione parcite linguę: quia ſermo obſcurus in vacuum non ibit. Os aūt quod mentitur: occidit animā. Nolite zelare mortez in errore vitę veſtrę: neqꝫ acquiratis perditionez in operibus manuum veſtrarum. Quoniam deus mortem non fecit: nec lętatur in perditione viuorum.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Sap.2 DIxerunt enim impij cogitantes apud ſe non recte. Exiguū ⁊ cum tędio eſt tēpus vitę noſtrę: ⁊ non eſt refrigerium in fine hoīs, ⁊ non eſt qui agnitus ſit reuerſus ab inferis: quia ex nihilo nati ſumus, ⁊ poſt hoc erimus tanquā non fuerimus: Qm̄ fumus afflatus eſt in naribus noſtris: ⁊ ſermo ſcintillę ad cōmouendū cor noſtrū. Qr extinctus cinis erit corpus noſtruz: ⁊ ſpiritus diffundet tanquā mollis aer. Le. ij.

Et tranſibit vita noſtra tanquā veſtigium nubis: ⁊ ſicut nebula diſſoluetur, quę fugata eſt a radijs ſolis: ⁊ a calore illius aggrauata. Et nomen noſtrū obliuionez accipiet per tempus: ⁊ nemo memoriam habebit operum noſtrorū. Umbrę enim tranſitus eſt tempus noſtrum: ⁊ nō eſt reuerſio finis noſtri, quoniā conſignata eſt; ⁊ nemo reuertit. Le. iij.

Uenite ergo ⁊ fruamur bonis quę ſunt: ⁊ vtamur creatura tanquaz in iuuentute celeriter. Uino pcioſo ⁊ vnguentis nos impleamus: ⁊ non prętereat nos flos tēporis. Coronemus nos roſis, antequā marceſcāt: nullum pratū ſit, quod nō pertranſeat luxuria noſtra. Nemo veſtruz, exors ſit luxurię noſtrę. Ubiqꝫ relinquamus ſigna lętitię: quoniam hec eſt pars noſtra, ⁊ hęc eſt ſors noſtra.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

DEus patrū meorū, ⁊ dñe miſericordię, qui feciſti oīa verbo Sap.9
tuo: ⁊ ſapiētia tua cōſtituiſti hoīem, vt dñaretur creaturę quę a te facta eſt, vt diſponat orbē terrarū in ęquitate ⁊ iuſtitia, ⁊ in directione cordis iudiciū iudicet: da mihi ſediū tuarū aſſeſtricem ſapientiaz, ⁊ noli me re-

probare a pueris tuis: qm̄ ſeruus tuus ſuz ego, et filius ancillę tuę: homo infirmus, ⁊ exigui temporis, ⁊ minor ad intellectū iudicij ⁊ leguz. Et ſiqs erit ꝯſummatus inter filios hoīum, ſi ab illo abſ́cuerit ſapientia tua: in nihilum cōputabitur. Le. ij.

Tu elegiſti me regem populo tuo, ⁊ iudicem filiorū tuorū, ⁊ filiaruz: et dixiſti me ędificare tēplum in monte ſctō tuo, ⁊ in ciuitate habitationis tuę altare, ſimilitudinē tabernaculi ſancti tui, quod ꝑparaſti ab initio: ⁊ tecum ſapiētia tua: quę nouit opera tua, quę ⁊ affuit tunc cū orbē terrarū faceres: et ſciebat quid eſſet placitum oculis tuis, et quid directum in pręceptis tuis. Lectio. iij.

Mitte illam de cęlis ſanctis tuis, et a ſede magnitudinis tuę: et mecum laboret: vt ſciam quid acceptum ſit apud te. Scit enim illa oīa ⁊ intelligit: et deducit me in operibus meis ſobrie: et cuſtodiet me in ſua potentia. Et erunt accepta opera mea: et diſponam populum tuum iuſte, et ero dignus ſedium patris mei.

Feria quarta. Lectio prima.

Sap. 10 SApientia illuz qui primus formatꝰ eſt a deo, pater orbis terrarum, cum ſolus eſſet creatus: cuſtodiuit et eduxit illuz a delicto ſuo. Et eduxit illum de limo terrę: et dedit illi virtutem continendi omnia. Ab hac vt receſſit iniuſtus ī ira ſua: per iram homicidij fraternitas deperijt. Propter quod cuz aqua deleret terram, ſanauit iterum ſapientia per contemptibile lignum iuſtum gubernans. Lectio ſecunda.

Hęc et in conſenſu ſuperbię, cuz ſe nationes extuliſſent: ſciuit iuſtum, et conſeruauit ſine querela deo: et filijs miſericordiam fortem cuſtodiuit. Hęc iuſtum a pereuntibus impijs liberauit fugientem, deſcendente igne in pentapolim: quibus in teſtimonium nequitię fumigabunda cōſtat deſerta terra: et in certo tempore fructus habentes arbores: et incredibilis animę memoria ſtans figmentum ſalis. Lectio tertia.

Sapientiaz enim prętereuntes nō tantum in hoc lapſi ſunt vt ignorarent bona: ſed ⁊ inſipientię ſuę reliquerunt hominibus memoriam: vt in his quę peccauerunt, nec latere potuiſſent. Sapiētia autē hos qui ſe obſeruant: a doloribus liberabit. Hęc aūt, profugum irę fratris: iuſtū deduxit per vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnum dei, ⁊ dedit illi ſcientiaz ſanctorū: honeſtauit illum in laboribus, ⁊ compleuit labores illius.

Feria quinta. Lectio prima.

SApientia populum iuſtum, et Sap. 11
ſemen ſine querela: liberauit a nationibus quę illum deprimebāt. Intrauit in aīaz ſerui dei: ⁊ ſtetit cōtra reges horrendos in portentis ⁊ ſignis. Et reddidit iuſtis mercedem laborum ſuorum: ⁊ deduxit illos in via mirabili: et fuit illis in velamento diei, ⁊ in luce ſtellarum per noctem. Et tranſtulit illos per mare rubrum: ⁊ tranſuexit illos per aquā nimiam. Inimicos autem illorum demerſit in mare: ⁊ ab altitudine inferorum eduxit illos. Lectio ij.

Ideo iuſti tulerunt ſpolia impiorū

et decantauerunt dñe nomen ſanctum tuum: ⁊ victricẽ manum tuaꝫ laudauerunt pariter. Quoniam ſapiẽtia aperuit os mutorũ: ⁊ linguas infantiũ fecit diſertas. Direxit opera eorũ in manibus prophetę ſancti. Iter fecerunt per deſerta, quę non habitabantur: ⁊ in locis deſertis fecerunt caſas. Lectio tertia. Steterũt ↄtra hoſtes: ⁊ de inimicis ſe vindicauerũt. Sitierũt, ⁊ inuocauerũt te, ⁊ data eſt illis aq̃ de petra altiſſima, ⁊ reqes ſitis de lapide duro: Per quę eni pęnaſ paſſi ſunt inimici illoꝝ, a defectiõe potus ſui in eis: cũ abũdarent filij iſrael, lętati ſunt.

ſap.11 ℂ Feria ſexta. Lectio prima.

Omnia, in menſura et numero ⁊ pondere diſpoſuiſti. Multũ enim valere tibi ſoli ſuperat ſemper ⁊ virtuti brachij tui quis reſiſtet? Quoniam tanq̃ momentum ſtaterę, ſic eſt ante te orbis terrarum: et tanquã gutta roris antelucani, quę deſcẽdit in terrã. Et miſereris oĩuꝫ, q2 oĩa potes: et diſſimulas peccata hoĩum: ꝑpter pęnitentiaꝫ. Diligis enim oĩa quę ſunt, ⁊ nihil odiſti eorum quę feciſti: nec enim odiẽs aliquid, cõſtituiſti aut feciſti. Lcõ. ij. Quomodo autẽ poſſet aliqd ꝑmanere niſi tu voluiſſes: aut quod a te vocatum non eſſet, conſeruaretur? Parcis autem omnibus: q̃m tua ſunt dñe, qui amas aĩas. O q̃ bonus, ⁊ ſuauis eſt dñe ſpiritus tuus in oĩbus? Ideoqꜫ eos qui errant ex parte, corripis: ⁊ de qbus peccant, admones, et alloqueris: vt relicta malitia, credant in te dñe. Lcõ. iij. Illos enim antiquos inhabitatores terrę ſanctę tuę: quos exhorruiſti, quoniam odibilia opera tibi faciebant per medicamina, ⁊ ſacrificia iniuſta, ⁊ filiorum ſuorum necatores ſine miſericordia, ⁊ comeſtores viſcerum hominum, ⁊ deuoratores ſanguinis, ⁊ authores parentes animarum inauxiliatarum perdere voluiſti a medio ſacramento tuo, ꝑ manus parẽtũ noſtroꝝ: vt dignã ꝑciperẽt ꝑegrinationẽ pueroꝝ dei, quę tibi oĩum charior eſt terra.

ℂ Sabbato. Lectio prima. ſap.16

Tu es domine, qui vitę ⁊ mortis habes poteſtatem: ⁊ deducis ad portas mortis: ⁊ reducis. Homo autem occidit quidem per malitiam animam ſuã, et cum exierit ſpiritus, nõ reuertetur: nec reuocabit animam quę recepta eſt, ſed tuam manum effugere impoſſibile eſt. Negantes enim te noſſe impij, per fortitudinem brachij tui flagellati ſunt: nouis aquis, ⁊ grandinibus ⁊ pluuijs perſecutionẽ paſſi, ⁊ per ignem conſumpti. Lectio. ij. Quod enim mirabile erat in aqua, quę omnia extinguit: plus ignis valebat. Vindex eſt enim orbis iuſtorum. Quodam enim tempore manſuetabatur ignis, ne comburerentur quę ad impios miſſa erãt aĩalia: ſed vt ipſi vidẽtes, ſcirent q̃m dei iudicio patiunt ꝑſecutionẽ. Lcõ. iij. Et quodaꝫ tempore in aqua ſupra virtutẽ, ignis exardeſcebat vndiqꜫ: vt iniquam terrę nationẽ exterminaret. Pro quibus angelorũ eſcã nutriuiſti populũ tuũ: ⁊ paratũ panem

nem de cęlo pręſtitiſti illis ſine labo
re, omne delectamentum in ſe ha-
bentem: ꝛ omnis ſaporis ſuauitatē.

¶ Dñica. iiij. Auguſti: Lcō prima.

Eccl. i OMnis ſapiētia a dño
deo eſt: ꝛ cū illo fuit
ſemp, ꝛ eſt ante eūū.
Arenā maris, ꝛ plu-
uię guttas, ꝛ dies ſe-
culi: quis dinumerauit? Altitudinē
cęli, ꝛ latitudinē terrę, ꝛ profundū
abyſſi: qui dimenſus eſt? Sapientiā
vel pręcedentem omnia: quis inue-
ſtigauit? Prior omniū creata eſt ſa-
pientia: ꝛ intellectus prudentię ab
ęuo. Fons ſapientię verbum dei in
excelſis: ꝛ ingreſſus illius mandata
ęterna. Radix ſapiētię cui reuelata
eſt, ꝛ aſtutias illius qs agnouit? Di-
ſciplina ſapientię cui reuelata eſt, ꝛ
manifeſtata: ꝛ multiplicationem in
greſſus illius, qs intellexit? Lcō. ij.
Unus eſt altiſſimus creator oīum,
omnipotens rex, potens, ꝛ metuen
dus nimis: ſedens ſuper thronum
illius, ꝛ dominans deus. Ipſe crea
uit illā in ſpiritu ſancto, ꝛ vidit, ꝛ di-
numerauit, ꝛ menſus eſt: ꝛ effūdit il-
lam ſuper oīa opera ſua, ꝛ ſup oēm
carnē. Secūdum datum ſuū prębet
illā diligentibus ſe. Timor dñi, glo-
ria, ꝛ gloriatio, ꝛ lętitia: ꝛ corona
exultationis. Timor dñi delectabit
cor, ꝛ dabit lętitiam: ꝛ gaudium in
longitudine dierū. Timenti deum
bene erit i extremis: ꝛ in die defun-
ctionis ſuę benedicetur. Lectio. iij.
Dilectio dei, honorabilis ſapiētia.
Quibus aūt apparuerit in viſu: di-
ligunt eā in viſione, ꝛ in agnitione
magnaliū ſuorū. Initiū ſapientię ti-
mor dñi, ꝛ cū fidelib⁹ i vulua ꝯcrea
tus eſt: ꝛ cū electis fęminis gradit:
ꝛ cum iuſtis ꝛ fidelibus agnoſcitur.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

RAdix ſapientię eſt timere deū:
ꝛ rami illius longęui. In the-
ſauris ſapientię intellectus, ꝛ ſcien-
tię religioſitas: execratio autē pec-
catoribus ſapientia. Timor domi-
ni expellit peccatum. Nam qui ſine
timore eſt: non poterit iuſtificari.
Iracūdia enim animoſitatis illius,
ſubuerſio illius eſt. Uſqꝫ in tempus
ſuſtinebit patiens: ꝛ poſtea reddi-
tio iucūditatis. Bonus ſenſus vſqꝫ
in tempus abſcondet verba illius:
ꝛ labia multorum enarrabunt ſen-
ſum illius. In theſauris ſapientię
ſignificatio diſciplinę: execratio au-
tem peccatori cultura dei. Lcō. ij.
Fili, concupiſcens ſapientiam, cō-
ſerua iuſtitiam: ꝛ deus prębebit il-
lam tibi. Sapientia enim ꝛ diſcipli-
na, timor dñi: ꝛ qđ beneplacitū eſt
illi, fides, ꝛ māſuetudo, ꝛ adiplebit
theſauros illius. Contumax nō ſis,
ꝛ incredibilis timori dei: ꝛ ne acceſ-
ſeris ad illū duplici corde. Lcō. iij.
Ne fueris hypocrita in conſpectu
hominum: ꝛ non ſcandalizeris in la
biis tuis. Attende in illis, ne forte
cadas: ꝛ adducas animę tuę inho-
norationem: ꝛ reuelet deus abſcon
ſa tua: ꝛ in medio ſynagogę elidat
te: qm̄ acceſſiſti maligne ad dñm, ꝛ
cor tuū plenum eſt dolo ꝛ fallacia.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

FIli, accedens ad ſeruitutē dei Eccl. i
ſta in iuſtitia, ꝛ in timore: ꝛ pre-
para

Digitized by Google

para animam tuam ad tentationē. Deprime coꝛ tuū, ꝛ ſuſtine: ꝛ inclina aurem tuā, ꝛ ſuſcipe verba intellectus: ꝛ ne feſtines in tēpus obductionis. Suſtine ſuſtentationes dei. coniungere deo: ꝛ ſuſtine vt creſcat in nouiſſimo via tua. Omne quod tibi applicitum fuerit, accipe: ꝛ in doloꝛe ſuſtine: ꝛ in humilitate tua patientiam habe: qm̄ in igne pꝛobatur aurū ꝛ argentū: homines vero receptibiles in camino humiliationis. Crede deo, ꝛ recuperabit te: ꝛ dirige viā tuā, ꝛ ſpera ī illū. Serua timoꝛē illi⁹: ꝛ in illo veteraſce. L.ij. Metuentes dñm, ſuſtinete miſericoꝛdiam eius: ꝛ nō deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dñm, credite illi: ꝛ non euacuabitur merces veſtra. Qui timetis dñm, ſperate in illum: ꝛ in oblectationē veniet vobis miſericoꝛdia. Qui timetis dominum, diligite illū: ꝛ illuminabuntur coꝛda veſtra. Reſpicite filij nationes hominū: ꝛ ſcitote q꞉ nullus ſperauit in dño: ꝛ cōfuſus eſt. L.iij. Quis enim permanſit in mandatis eius: et derelictus eſt? Aut quis inuocauit eū: ꝛ deſpexit illum? Quoniam pius et miſericoꝛs eſt deus: et remittit in die tribulationis peccata: ꝛ pꝛotectoꝛ eſt omnibus exquirentibus ſe in veritate.

¶ Feria quarta. Lectio pꝛima.

Eccl. 3 Filij ſapientię eccleſia iuſtoꝛū: et natio illoꝛum obedientia et dilectio. Judicium patris audite filij, ꝛ ſic facite: vt ſalui ſitis. Deus enim honoꝛauit patrem in filijs: et iudiciū matris exquirens firmauit in filios. Qui diligit deum, exoꝛabit pꝛo peccatis, ꝛ cōtinebit ſe ab illis: ꝛ in oꝛatione dierū exaudietur, ꝛ ſicut qui theſauriʒat, ita ꝛ qui honoꝛificat matrē ſuā. Qui honoꝛat patrem ſuum, iucundabit in filijs: et in die oꝛationis ſuę exaudiet. Qui honoꝛat patrem ſuū, vita viuet longiore, ꝛ qui obedit patri, refrigerabit matrem. Qui timet dominum honoꝛat parentes: ꝛ quaſi dñs ſeruiet his qui ſe genuerunt in opere ꝛ ſermone, ꝛ omni patientia. Lectio.ij. Honoꝛa patrem tuum, vt ſuperueniat tibi benedictio a deo: ꝛ benedictio illius in nouiſſimo manet. Benedictio patris firmat domos filioꝛum: maledictio autē matris, eradicat fundamenta. Quanto magnus es, humilia te in omnibus: ꝛ coꝛam deo inuenies gratiam: quoniā magna potentia dei ſolius: ꝛ ab humilibus honoꝛatur. Lectio tertia. Altioꝛa te ne quęſieris, ꝛ foꝛtioꝛa te ne ſcrutatus fueris: ſed quę pꝛęcepit tibi Deus, illa cogita ſemper: ꝛ in pluribus operibus eius, ne fueris curioſus. Non eſt enim tibi neceſſarium, ea quę abſcondita ſunt, videre oculis tuis. In ſuperuacuis rebus, noli ſcrutari multipliciter: ꝛ in pluribus operibus eius, non eris curioſus. Plurima enim, ſuper ſenſum hoīum oſtēſa ſunt tibi. Multos enim ſupplātauit ſuſpitio illoꝛum: ꝛ in vanitate detinuit ſenſus illoꝛum.

¶ Feria quinta. Lectio pꝛima.

Coꝛ durū habebit male in nouiſſimo: ꝛ qui amat periculū, in illo peribit. Coꝛ ingrediēs duas Eccl. 3 vias,

Digitized by Google

vias, nõ habebit ſucceſſus, ⁊ prauũ coꝛ in illis ſcandalizabitur. Coꝛ nequã grauabitur in doloꝛibus: ⁊ peccatoꝛ adijciet ad peccãdum. Synagoge ſupboꝛũ non erit ſanitas: frutex enim peccati eradicabitur in illis, ⁊ non intelligetur. Coꝛ ſapiẽtis intelligetur in ſapientia: ⁊ auris bona audiet cum oĩ concupiſcentia ſapientiam. Sapiens coꝛ ⁊ intelligibile, abſtinebit ſe a pctis: ⁊ in operibus iuſtitię, ſucceſſus habebit. Lec. ij.

Ignem ardentez extinguit aqua: ⁊ elemoſyna reſiſtit peccatis: ⁊ deus pꝛoſpectoꝛ eſt eius, qui reddit gratiam. Meminit in poſterũ: ⁊ in tpe caſus ſui, inueniet firmamentũ. Fili elemoſynam pauperis ne defraudes: ⁊ oculos tuos ne tranſuertas a paupere. Animam eſurientem ne deſpexeris: ⁊ non exaſperes pauperem in inopia ſua. Lectio tertia.

Coꝛ inopis ne afflixeris, ⁊ non pꝛotrahas datum anguſtianti. Rogationem contribulati ne abijcias: et non auertas faciez tuam ab egeno. Ab inope ne auertas oculos tuos pꝛopter iram: ⁊ non relinquas quęrentibꝰ tibi retro maledicere. Maledicentis enim tibi in amaritudine animę exaudieꝛ depꝛecatio illius: exaudiet autem eum qui fecit illuz.

¶ Feria ſexta. Lectio pꝛima.

Eccl. 4 Sapientia filijs ſuis vitaz inſpirat: ⁊ ſuſcipit inquirentes ſe, ⁊ pꝛeibit in via iuſtitię. Et qui illã diligit, diligit vitam: ⁊ qui vigilauerint ad illam, cõplecteñ placoꝛez eius. Qui tenuerint illam, vitã hęreditabunt: ⁊ quo introibit bñdicet deus. Qui ſeruiunt ei obſequentes erunt ſancto: ⁊ eos qui diligunt illam diligit deus. Qui audit illam iudicabit gentes: ⁊ qui intuetur illam pmanebit cõfidens. Si crediderit ei hęreditabit illam: ⁊ erunt in confirmatione creaturę illoꝛum: quoniam in tentatione ambulat cum eo, ⁊ in pꝛimis eligit eum. Lectio ſecunda.

Timoꝛem ⁊ metum ⁊ pꝛobationẽ inducet ſuper illum: ⁊ illũ cruciabit in tribulatione doctrinę ſuę: donec tentet eum in cogitationibus ſuis, ⁊ credat animę illius. Et firmabit illum ⁊ iter ducet directum ad illũ: et denudabit abſconſa ſua illi, ⁊ theſaurizabit ſuper illum ſcientiam et intellectum. Si autez oberrauerit, derelinquet eum: et tradet eum in manus inimici ſui. Lectio tertia.

Fili, conſerua tẽpus: ⁊ deuita a malo. Pꝛo anima tua ne confundaris dicere verũ. Eſt enim cõfuſio adducens peccatũ: ⁊ eſt cõfuſio adducẽs gloriam ⁊ gratiã. Ne accipias faciẽ aduerſus faciem tuã: nec aduerſus aiam tuam mendaciũ. Ne reuerearis pꝛoximum tuuz in caſu ſuo: nec retineas verbũ in tempoꝛe ſalutis.

¶ Sabbato. Lectio pꝛima.

Noli attendere ad poſſeſſiones iniquas: ⁊ ne dixeris. Eſt mihi ſufficiens vita. Nihil enim pꝛoderit, in tempoꝛe vindictę ⁊ obductionis. Ne ſequaris in foꝛtitudine tua concupiſcentiam coꝛdis tui: et ne dixeris, Quomodo potui? Aut qs me ſubijciet, pꝛopter facta mea? Deus enim vindicans, vindicabit. Ne dixeris. Peccaui: et quid mihi accidit Eccl. 5

Digitized by Google

accidit triſte? Altiſſimus enim eſt patiens redditor. Lectio ſecunda.

De propitiato peccato noli eſſe ſine metu: neq; adijcias peccatum ſuper peccatum. Et ne dicas. Miſeratio domini magna eſt: multitudinis peccatorum meorum miſerebitur. Miſericordia enim, ⁊ ira ab illo cito proximant: ⁊ in peccatores reſpicit ira illius. Non tardes conuerti ad dominum: ⁊ ne differas de die i diē. Subito enim veniet ira illius, ⁊ in tp̄e vindictę diſpdet te. Lcō.iij.

Noli anxius eſſe in diuitijs iniuſtis. Non enim proderūt tibi, in die obductionis ⁊ vindictę. Non ventiles te in omnem ventum: ⁊ non eas in omnez viam. Sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua. Eſto firmus in via domini: ⁊ in veritate ſenſus tui ⁊ ſcientia: ⁊ proſequatur te verbum pacis ⁊ iuſtitię.

Ecc.6 ¶ Dn̄ica.v. Augu ſti. Lcō prima.

NOli fieri ꝓ amico, inimicus proximo. Improperium enim ⁊ cōtumeliā malus hęreditabit: ⁊ omnis peccator inuidus ⁊ bilinguis. Non te extollas in cogitatione animę tuę, velut taurus: ne forte elidatur virtus tua per ſtultitiam, ⁊ folia tua comedat, ⁊ fructus tuos perdat, ⁊ relinquaris velut lignum aridum in eremo. Anima enim nequā diſperdet qui ſe habet: ⁊ in gaudium inimicis dat illum, ⁊ deducet in ſortez impiorum. Verbum dulce multiplicat amicos, ⁊ mitigat inimicos: ⁊ lingua eucharis in bono homine abundat. Lectio ſecunda.

Multi pacifici ſint tibi: ⁊ conſiliarius ſit tibi vnus de mille. Si poſſides amicum, in tentatione poſſide eum: ⁊ ne facile credas ei teipſum. Eſt enim amicus ſm̄ tempus ſuū: ⁊ non permanebit in die tribulationis. Et eſt amicus qui conuertitur ad inimicitiā: ⁊ eſt amicus qui odiū ⁊ rixam ⁊ conuitia denudabit. Eſt autem amicus ſocius menſę: ⁊ non ꝑmanebit in die neceſſitatis. Amicus ſi permanſerit fixus, erit tibi quaſi coęqualis: et in domeſticis tuis fiducialiter aget. Si humiliauerit ſe contra te, et a facie tua abſconderit ſe: vnanimem habebis amicitiam bonam. Lectio tertia.

Ab inimicis tuis ſeparare: ⁊ ab amicis tuis attende. Amicus fidelis, protectio fortis: qui autē inuenit illum, inuenit theſaurum. Amico fideli nulla eſt comparatio: ⁊ non eſt digna ponderatio auri ⁊ argēti, cōtra bonitatem fidei illius. Amicus fidelis medicamentū vitę, ⁊ immortalitatis: ⁊ qui metuunt dominum, inuenient illum. Qui timet Deum, ęque habebit amicitiā bonam: quoniam ſm̄ illum erit amicus illius.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

QUam aſpera eſt nimiū ſapientia indoctis hoībus: ⁊ non permanebit in illa excors. Ecc.6 Quaſi lapidis virtus ꝓbatio erit in illis: ⁊ non demorabuntur proijcere illam. Sapientia enim doctrinę ſcd̄m nomē eſt eius: ⁊ non eſt multis manifeſta. Quibus aūt cognita eſt: permanet vſq; ad conſpectum dei. Lectio.ij.

Audi fili, ⁊ accipe conſiliũ intelle-
ctus: ⁊ ne abijcias conſiliũ meum.
Inijce pedem tuũ in compedes il-
lius: ⁊ in torques illius collum tuũ.
Subijce humerum tuũ: ⁊ porta il-
lã: ⁊ ne acedieris vinculis eius. In
omni aĩo tuo accede ad illã: ⁊ in oĩ
virtute tua ꝯſerua vias eius. L. iij.
Inueſtiga illam, ⁊ manifeſtabitur
tibi: ⁊ continens factus, ne derelin-
quas eam. In nouiſsimis enim in-
uenies requiem in ea: ⁊ conuerte-
tur tibi in oblectationem. Et erunt
tibi compedes eius in protectio-
nem fortitudinis: ⁊ baſes virtu-
tis, ⁊ torques illius in ſtolam glo-
rię. Decor enim vitę eſt in illa: et
vincula illius alligatura ſalutaris.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Ecc.7 Noli facere mala: ⁊ non te ap-
prehendent. Diſcede ab ini-
quo: ⁊ deficiet mala abs te. Fili, non
ſemines mala in ſulcis iniuſtitię: ⁊
nõ metes ea in ſeptuplũ. Noli quę-
rere ab homine ducatum: neq; a re-
ge cathedram honoris. Non te iu-
ſtifices ante deum: quoniam agni-
tor cordis ipſe eſt: ⁊ penes regẽ no-
li velle videri ſapiens. Lectio ſcđa.
Noli q̃rere fieri iudex, niſi valeas
virtute irrumpere iniquitates: ne
forte extimeſcas faciem potentis,
⁊ ponas ſcandalum in agilitate tua.
Non pecces in multitudinem ciui-
tatis: nec te immittas in populum,
neq; alliges duplicia peccata: nec
enim in vno eris immunis. Lcõ. iij.
Noli eſſe puſillanimis in aĩo tuo:
Exorare, ⁊ facere eleemoſynam, ne
deſpicias, ⁊ ne dicas. In multitudi-
ne munerũ meorum reſpiciet deus:
⁊ offerente me deo altiſsimo, mune-
ra mea ſuſcipiet. Nõ irrideas hoĩẽ
in amaritudine aĩę. Eſt enim q̃ hu-
miliat ⁊ exaltat: circũſpector deus.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

Non lędas ſeruum in veritate Ecc.7
operantem: neq; mercenariũ
dantem animam ſuam. Seruus ſen-
ſatus ſit tibi dilectus quaſi anima
tua: non defraudes illum libertate,
neq; inopem derelinquas illũ. Pe-
cora tibi ſunt, attende illis: ⁊ ſi ſunt
vtilia, perſeuerent apud te. Filij tibi
ſunt, erudi illos: ⁊ curua illos a pue-
ritia eorum. Filię tibi ſunt, ſerua cor-
pus illarum: ⁊ non oſtendas hilarẽ
faciem tuam ad illas. Lectio ſcđa.
Trade filiam, ⁊ grande opus fece-
ris: ⁊ homini ſenſato da illam. Mu-
lier ſi eſt tibi ẜm animam tuam, non
proijcias illam: ⁊ odibili nõ credas
te in toto corde tuo. Honora patrẽ
tuũ: ⁊ gemitus matris tuę ne obli-
uiſcaris. Memento q̃m niſi per il-
los natus non fuiſſes: ⁊ retribue il-
lis, quomodo ⁊ illi tibi. Lectio. iij.
In tota aĩa tua time dñm: ⁊ ſacer-
dotes illius ſanctifica. In omni vir-
tute tua dilige eũ qui te fecit: ⁊ mi-
niſtros eius non derelinquas. Ho-
nora deum ex tota anima tua, ⁊ ho-
norifica ſacerdotes: ⁊ propurga te
cum brachijs. Da illis partem,
ſicut mandatum eſt tibi primitia-
rum ⁊ purgationis: ⁊ de negligen-
tia tua purga te cum paucis.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Non litiges cum homine potẽ- Ec.8.
te: ne forte incidas in manus
illius,

Digitized by Google

illius. Non contendas cum viro lo
cuplete: ne forte econtra conſtituat
litem tibi. Multos enim perdidit
aurũ ⁊ argentuz: ⁊ vſq; ad cor regũ
extendit, ⁊ conuertit. Non litiges
cum homine linguato, ⁊ non ſtrues
in igñe illius ligna. Non cõmunices
homini indocto: ne mala de proge-
nie tua loquatur. Lectio ſecunda.
Ne deſpicias hominem auertentẽ
ſe a peccato, neq; improperes ei: me-
mento quoniaz oẽs in corruptione
ſumus. Ne ſpernas hoiem in ſua ſe-
nectute: etenim ex nobis ſeneſcunt:
Noli de mortuo inimico tuo gau-
dere: ſciens qm̃ oẽs morimur, ⁊ in
gaudium volumus venire. Lcõ. iij.
Ne deſpicias narrationẽ preſbyte
rorum ſapientium: ⁊ in prouerbijs
eorum conuerſare. Ab ipſis enim
diſces ſapientiam, ⁊ doctrinam in-
tellectus: ⁊ ſeruire magnatibus ſi-
ne querela. Non te pretereat narra
tio ſeniorum. Ipſi enim didicerunt
a patribus ſuis. Quoniam ab ipſis
diſces intellectum: ⁊ in tempore ne
ceſſitatis dare reſponſum.

Feria ſexta. Lectio prima.

Eccl. 10 IUdex ſapiens iudicabit popu
lum ſuum: ⁊ principatus ſenſa-
ti ſtabilis erit. Secundũ iudicez po-
puli, ſic ⁊ miniſtri eius: ⁊ qualis re-
ctor eſt ciuitatis, tales ⁊ inhabitan-
tes in ea. Rex inſipiens perdet po-
pulum ſuum: ⁊ ciuitates inhabita-
bunt per ſenſum prudentiũ. In ma
nu dei poteſtas terre: ⁊ execrabilis
oĩs iniquitas gentiũ, ⁊ vtilẽ rectorẽ
ſuſcitabit in tẽpus ſuper illã. Le. ij.
In manu dei poteſtas hoĩs: ⁊ ſuper
faciem ſcribe imponet honorẽ ſuũ.
Omnis iniurie proximi, ne memi-
neris: ⁊ nihil agas in operibus in-
iurie. Odibilis coram deo eſt ⁊ ho-
minibus ſuperbia: ⁊ execrabilis
omnis iniquitas gentium. Lcõ. iij.
Regnum a gente in gentem trans
fertur ꝓpter iniuſtitias: ⁊ iniurias,
⁊ contumelias, ⁊ diuerſos dolos.
Auaro aũt nihil eſt ſceleſtius. Quid
ſuperbis terra ⁊ cinis? Nihil eſt ini-
quius: q̄ amare pecuniã. Hic enim
⁊ animam ſuam venalẽ habet: quo-
niaz in vita ſua proiecit intima ſua.
Omnis potentatus: breuis vita.

Sabbato. Lectio prima.

SApientia humiliati exaltabit Eccle.
caput illius: ⁊ i medio magna 11.
tum conſedere illũ faciet. Non lau-
des virum in ſpecie ſua: neq; ſper-
nas hoiem in viſu ſuo. Breuis in vo
latilibus eſt apis: ⁊ initium dulco-
ris habet fructus illius. In veſtitu
ne glorieris vnquam: nec in die ho-
noris tui extollaris: qm̃ mirabilia
opera altiſſimi ſolius, ⁊ glorioſa, ⁊
abſcõſa, ⁊ inuiſa opa illius. Lcõ. ij.
Multi tyranni ſederunt in throno:
⁊ inſuſpicabilis portauit diadema.
Multi potentes oppreſſi ſunt vali-
de: ⁊ glorioſi traditi ſunt in manus
alterorum. Priuſquaz interroges,
ne vituperes quemq̃: ⁊ cum inter-
rogaueris, corripe iuſte. Lectio. iij.
Priuſquam audias ne reſpondeas
verbũ: ⁊ in medio ſermonũ ne adii-
cias loqui. De ea re, que te nõ mo-
leſtat, ne certaueris: ⁊ i iudicio pec-
cantium, ne cõſiſtas. Fili, ne in mul-
tis ſint actus tui: ⁊ ſi diues fueris,
non

non eris immunis a delicto. Si enim ſecutus fueris, non apprehendes: et non effugies, ſi precucurreris.

¶ Dñica prima Septembris ⁊ deinceps uſqꝫ ad tertiam dominicam eiuſdem menſis excluſiue, ideſt per quindecim dies tantum, quādo de tempore agitur, cantatur hiſtoria. Si bona. et legitur de libro Job.

¶ Sabbato vero p̄cedēti ad veſ. ℞. Anteꝗ̄. ij. Ad magñt añā. Cū audiſſet Job nūciorum verba, ſuſtinuit patienter, ⁊ ait, ſi bona ſuſcepimus de manu dñi, mala autem quare nō ſuſtineamus? in oībus his non peccauit Job labijs ſuis: neqꝫ ſtultum aliquid contra Deum locutus eſt. Sequenti ſabbato ad magñt añā. ij. In omnibus his nō peccauit Job labijs ſuis, neque ſtultum quid contra deuz locutus eſt. Lectio prima.

Job. 1 Vir erat in terra Hus: noīe Job. Et erat vir ille ſimplex, ⁊ rectus, ac timens deum: ⁊ recedens a malo. Natique ſunt ei ſeptem filij, ⁊ tres filię: ⁊ fuit poſſeſſio eius ſeptē milia ouiū, ⁊ tria millia camelorū, quingenta quoqꝫ iuga boum, ⁊ qngentę aſinę, ac familia multa nimis. Eratqꝫ vir ille magnus inter omnes orientales. Et ibant filij eius: ⁊ faciebant conuiuia per domos: vnuſquiſque ī die ſuo. Et mittentes vocabant tres ſorores ſuas: vt comederent ⁊ biberent cū eis. ℞. Si bona ſuſcepimus de manu dñi: mala aūt quare nō ſuſtineamus? dñs dedit, dominus abſtulit: Sicut dño placuit, ita factum eſt: ſit nomen domini benedictum. ℣. Nudus egreſſus ſum de vtero matris meę: ⁊ nudus reuertar illuc. Sicut. Lectio ſecunda.

Cumqꝫ in orbē trāſiſſent dies conuiuij, mittebat ad eos Job: et ſanctificabat illos: conſurgenſqꝫ diluculo offerebat holocauſta p ſingulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei: ⁊ bñdixerint deo in cordibus ſuis. Sic faciebat Job cūctis diebus. Quadā aūt die cum veniſſent filij dei, vt aſſiſterent corā dño: affuit inter eos etiam Sathan. Cui dixit dñs. Unde venis? Qui reſpondens ait. Circuiui terram, ⁊ perambulaui eam. ℞. Anteꝗ̄ comedā ſuſpiro: ⁊ tanꝗ̄ inundantis aquę ſic rugitus meus: q: timor quē timebā euenit mihi: ⁊ qđ verebar accidit: nōne diſſimulaui: nonne ſilui: nōne quieui? Et venit ſup me indignatio tua dñe? ℣. Ecce non eſt auxilium mihi in me: neceſſarij quoqꝫ mei receſſerunt a me. Et. Lectio tertia.

Dixit dñs ad eū. Nunquid conſideraſti ſeruū meū Job, ꝙ nō ſit ei ſimilis ī terra: hō ſimplex, ⁊ rectus, ac timēs deū, ⁊ recedēs a malo? Cui reſpondēs Sathan, ait. Nūquid fruſtra Job timet deū? Nōne tu vallaſti eū, ac domū eius, vniuerſamqꝫ ſubſtantiā eius p circuitum? Operibus manuum eius bñdixiſti: ⁊ poſſeſſio eius creuit in terra. Sed extēde paululū manuz tuā: ⁊ tange cūcta q̄ poſſidet: niſi in facie bñdixerit tibi. Dixit ergo Dñs ad Sathā. Ecce vniuerſa q̄ habet Job, in manu tua ſunt: tantū in euz, ne extēdas

manum

manum tuā. Egreſſuſq; eſt Sathan a facie domini. ℟. Utinam appenderentur peccata mea quibus iraz merui, z calamitas quaz patior: In ſtatera. ℣. Quaſi arena maris hec grauior appareret. In. Glia. In. ℟.iiij. Quare detraxiſtis ſermonibus veritatis, ad increpandum verba componitis, z ſubuertere nitimini amicum veſtrum: Ueruntamen que cogitatis explete. ℣. Quod iuſtum eſt iudicate, z non inuenietis in lingua mea iniqtatē. Uerūtamē. ℟.v. Induta eſt caro mea putredine et ſordibus pulueris, cutis mea aruit, z contracta eſt. Memento mei dñe, quia ventus eſt vita mea. ℣. Dies mei ſicut vmbra declinauerunt, z ego ſicut fenuz arui. Me. ℟.vj. Paucitas dieruz meorum finietꝰ breui, dimitte me dñe vt plangam paululū dolorē meum, anteꝙ̄ vadam Ad terram tenebroſam, et opertā mortis caligine. ℣. Remitte mihi, vt refrigerer priuſꝙ̄ abeaz Ad terram. Gloria. Ad terram. ℟.vij. Memento mei Deus, quia vētus eſt vita mea, Nec aſpiciet me viſus hoīs. ℣. Et non reuertetꝰ oculus meus, vt videat bona. Nec aſpi. ℟.viij. Ne abſcondas me domine a facie tua, manum tuam longe fac a me, Et formido tua nō me terreat. ℣. Corripe me domine in miſericordia, et non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. Et formi. ℟.ix. Nocte os meum perforatur doloribus, z qui me comedunt non dormiunt, a multitudine eorum cō ſumitur veſtimentum meum, Cōparatus ſum luto, Et aſſimilatus ſū fauille z cineri. ℣. O cuſtos hominum, quare me poſuiſti contrariuz tibi, z factus ſum mihimetipſi grauis: parce mihi dñe, nihil enim ſunt dies mei: Comparatus. Gloria. Et.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Factum eſt aūt cum quadā die veniſſent filij dei, et ſtarent coram dño: veniſſet quoque Sathan inter eos, z ſtaret in ↄſpectu eius: vt diceret dñs ad Sathan. Unde venis: Qui reſpondens ait. Circuiui terrā: z pambulaui eā. Et dixit dñs ad Sathan. Nūqd ↄſideraſti ſeruū meū Job, ꝙ non ſit ei ſĩlis in terra: vir ſimplex z rectus ac timēs deū, z recedēs a malo: z adhuc retinēs innocētiaz: Tu aūt cōmouiſti me aduerſus eū: vt affligerē euz fruſtra. Le.ij. Cui reſpondēs Sathan ait. Pellē p pelle, z cuncta ꝗ̄ habet homo: dabit pro aīa ſua. Alioqn mitte manū tuam: et tāge os eius z carnez: z tūc videbis ꝙ in faciem benedicat tibi. Dixit ergo dominus ad Sathan. Ecce in manu tua eſt: veruntamen animam illius ſerua. Lectio tertia. Egreſſus igitur Sathan a facie domini, percuſſit Job vlcere peſſimo a planta pedis vſque ad verticem eius. Qui teſta ſaniem radebat: ſedens in ſterquilinio. Dixit autē illi vxor ſua. Adhuc tu pmanes in ſimplicitate tua: Bñdic deo: et morere. Qui ait ad illam. Quaſi vna de ſtultis mulieribus, locuta es. Si bona ſuſcepimus de manu Dei: mala quare non ſuſtineamus: In oībus his non peccauit Job: labijs ſuis. Job.2

¶ Feria

Digitized by Google

℄ Feria tertia. Lectio prima.
Job. 2 LIſ audientes tres amici Job
omne malum quod accidiſſet
ei:venerunt ſinguli de loco ſuo,Eli
phaz Themanites,⁊ Baldad Sui
tes,⁊ Sophar Naamatites. Con-
dixerāt enim, vt pariter venientes
viſitarent eū:⁊ conſolarent̄. Cūq;
eleuaſſent procul oculos ſuos: non
cognouerunt eū. Et exclamantes,
plorauerunt: ſciſſiſq; veſtibus ſpar-
ſerunt puluerē ſup caput ſuū in cę-
lū.Et ſederunt cū eo in terra,ſeptē
diebus ⁊ ſeptem noctibus: ⁊ nemo
loquebat̄ ei verbū.Uidebāt enim:
dolorē eſſe vehementem. Lcō.ij.
ca.3. Poſt hęc aperuit Job os ſuum: ⁊
maledixit diei ſuo, ⁊ locutus eſt.
Pereat dies in qua natus ſum: ⁊
nox in qua dictum eſt, cōceptus eſt
homo. Dies ille vertatur in tene-
bras. Non requirat eū deus deſup:
⁊ non illuſtretur lumine. Obſcurēt
eum tenebrę ⁊ vmbra mortis. Oc-
cupet eum caligo: ⁊ inuoluat̄ ama-
ritudine.Noctē illā,tenebroſus tur-
bo poſſideat.Nō cōputet̄ in diebus
anni:nec numeret̄ in mēſibus.L.iij.
Sit nox illa ſolitaria. nec laude di-
gna. Maledicant ei qui maledicūt
diei:qui parati ſunt ſuſcitare Leuia-
than. Obtenebrētur ſtellę caliginę
eius.Expectet lucē ⁊ nō videat:nec
ortū ſurgētis aurorę. Quia nō ꝯclu
ſit oſtia ventris: qui portauit me:
nec abſtulit mala ab oculis meis.
℄ Feria quarta. Lectio prima.
Job. 4 REſpondens aūt Eliphaz The-
manites, dixit. Si cęperimus
loqui tibi: forſitā moleſte accipies.
Sed conceptum ſermonem:tenere
quis poterit? Ecce docuiſti multos:⁊
manus laſſas roboraſti,vacillantes
confirmauerunt ſermones tui:⁊ ge
nua trementia confortaſti. Nūc aūt
venit ſuper te plaga,⁊ defeciſti, teti-
git te: ⁊ conturbatus es. Ubi eſt ti-
mor tuus,fortitudo tua, ⁊ patientia
tua:⁊ pfectio viarū tuarū? Lcō.ij.
Recordare obſecro te,quis vnquā
innocens perijt: aut quando recti
deleti ſunt? Quin potius vidi eos q
operantur iniquitatem, ⁊ ſeminant
dolores: ⁊ metunt eos: flante deo
perijſſe,⁊ ſpiritu irę eius eſſe cōſum
ptos. Rugitus leonis ⁊ vox leęnę:
⁊ dentes catuloꝝ leonū ꝯtriti ſunt.
Tigris perijt, eo ꝙ nō haberet prę-
dā:⁊ catuli leonis diſſipati ſūt. L.iij.
Porro ad me dictum eſt verbū ab-
ſconditum, ⁊ quaſi furtiue ſuſcepit
auris mea venas ſuſurrij eius. In
horrore viſionis nocturnę,quando
ſolet ſopor occupare hoīes: pauor
tenuit me,⁊ tremor, ⁊ oīa oſſa mea
pterrita ſunt. Et cū ſpūs me pñte
trāſiret:īhorruerūt pili carnis meę.
℄ Feria quinta. Lectio prima.
REſpondens autem Job dixit. Job. 6
Utinam appēderentur pecca-
ta mea quibus iram merui: ⁊ cala-
mitas quam patior in ſtatera: quaſi
arena maris hęc grauior appare-
ret. Unde ⁊ verba mea dolore ſunt
plena: quia ſagittę dñi in me ſunt:
quarum indignatio ebibit ſpiritum
meū,⁊ terrores dñi militant contra
me. Nunquid rugiet Onager, cum
habuerit herbam: aut mugiet bos,
cum ante pręſepe plenum ſteterit?
Aut

Digitized by Google

Aut poterit comedi inſulſuꝫ: qđ nō
eſt ſale ꝯditū? Aut poteſt aliqs gu-
ſtare: qđ guſtatū affert mortē? L.ij.
A nimę enim eſurienti: etiam ama-
ra, dulcia, eſſe videntur. Quę prius
nolebat tangere anima mea: nunc
prę anguſtia cibi mei ſūt. Quis det,
vt veniat petitio mea, ꝛ quod expe-
cto tribuat mihi Deus: ꝛ qui cępit
ipſe me conterat, ſoluat manū ſuaꝫ,
ꝛ ſuccidat me? Et hęc mihi ſit con-
ſolatio ꝛ animabor in dolore, non
parcat: nec contradicam ſermoni-
bus ſancti? Lectio tertia.
Q uę eſt enim fortitudo mea: vt ſu-
ſtineaꝫ? Aut quis finis meus: vt pa-
tienter agam? Nec fortitudo lapidū
fortitudo mea: nec caro mea ęnea
eſt. Ecce, nō eſt auxiliū mihi i me: ꝛ
neceſſarij qꝫ mei receſſerunt a me.
¶ Feria ſexta. Lectio prima.
Job.7. Militia, eſt vita hoīs ſuper ter-
ram: ꝛ ſicut dies mercenarij
dies eius. Sicut ceruus deſiderat
vmbram, ꝛ ſicut mercenarius prę-
ſtolatur finem operis ſui: ſic ꝛ ego
habui menſes vacuos, ꝛ noctes la-
borioſas enumeraui mihi. Si dor-
miero, dicam: Qñ conſurgam? Et
rurſum expectabo veſperam, ꝛ re-
plebor doloribus vſqꝫ ad tenebras.
Induta eſt caro mea putredine, ꝛ
ſordibus pulueris: cutis mea aruit
et contracta eſt. Lectio ſecunda.
Dies mei velocius trāſi erunt, quā
a texente tela ſucciditur: ꝛ ꝯſumpti
ſunt abſqꝫ vlla ſpe. Memento quia
ventus eſt vita mea, ꝛ non reuerteť
oculus meus vt videat bona, nec
aſpiciet me viſus hominis. Oculi
tui in me, ꝛ non ſubſiſtā, ſicut conſu-
mitur nubes, ꝛ pertranſit: ſic qui de-
ſcendit ad inferos, non aſcēdet: nec
reuertetur vltra in domuꝫ ſuā: neqꝫ
cognoſcet eū amplius locus eius. L.iij.
Q uapropter ꝛ ego non parcaꝫ ori
meo, loquar i tribulatione ſpiritus
mei: conſolabor cum amaritudine
animę meę. Nunqd mare ego ſum,
aut cetus: quia circūdediſti me car-
cere? Si dixero, cōſolabiť me lectu-
lus meus, ꝛ eleuabor loquens me-
cū in ſtratu meo: terrebis me ꝑ ſom-
nia, ꝛ ꝑ viſiones horrore concuties.
¶ Sabbato. Lectio prima.
Et reſpondens Job ait. Vere Job. 9
ſcio ꝙ ita ſit: ꝛ ꝙ non iuſtificeť
homo compoſitus deo. Si voluerit
contēdere cū eo: nō poterit reſpon-
dere ei vnum pro mille. Sapiēs cor-
de eſt: ꝛ fortis robore. Quis reſtitit
ei: ꝛ pacem habuit? Qui tranſtulit
montes: ꝛ neſcierunt hi quos ſub-
uertit in furore ſuo. Qui cōmouet
terrā de loco ſuo: ꝛ colūnę eius con-
cutiūtur. Qui pręcipit ſoli ꝛ nō ori-
tur: ꝛ ſtellas claudit quaſi ſub ſigna-
culo. Qui extēdit cęlos ſolus: ꝛ gra-
ditur ſuper fluctus maris. Qui fa-
cit arcturū ꝛ oriona: ꝛ hyadas: ꝛ in-
teriora auſtri. Qui facit magna, ꝛ
incōprehenſibilia ꝛ mirabilia: quo-
rum non eſt numerus. Lectio.ij.
S i venerit ad me, non videbo euꝫ:
ſi abierit, non intelligam. Si repen-
te interroget: quis reſpondebit ei?
Vel qs dicere poteſt, cur ita facis?
Deus, cuius irę nemo reſiſtere po-
teſt: ꝛ ſub quo curuanť qui portant
orbem. Quantus ergo ſum ego vt
reſpon

Digitized by Google

reſpondeā ei: ⁊ loquar verbis meis
cum eo? Qui etiā ſi habuero quip-
piam iuſtum: non reſpondebo, ſed
meum iudicem deprecabor. Et cuȝ
inuocantem exaudierit me: nō cre-
do ꝙ audierit vocem meam. L.iij.
In turbine enim conteret me: ⁊ mul-
tiplicabit vulnera mea etiam ſine
cauſa. Non cōcedit requieſcere ſpi-
ritum meū: ⁊ implet me amaritudi-
nibus. Si fortitudo queritur, robu
ſtiſſimus eſt, ſi equitas iudici: ne-
mo audet pro me teſtimonium di-
cere. Si iuſtificare me voluero: os
meum condemnabit me: ſi innocē-
tem oſtendero, prauum me com-
probabit. Etiam ſi ſimplex fuero:
hoc ipſum ignorabit anima mea.
Job. 27. ¶ Dominica ſecunda. Lectio.j.

ADdidit quoq Job,
aſſumens parabolaȝ
ſuā: ⁊ dixit. Viuit de⁹,
qui abſtulit iudicium
meū: ⁊ oīpotens q ad
amaritudinem adduxit aiam meā:
q: donec ſupereſt halitus in me, ⁊
ſpiritus dei in naribus meis: nō lo-
quentur labia mea iniquitateȝ: nec
lingua mea meditabitur mēdaciuȝ.
Abſit a me: vt iuſtos vos eſſe iudi-
cem. Donec deficiam: nō recedam
ab innocentia mea. Juſtificationeȝ
meam, quā cepi tenere: nō deſeraȝ.
Neq enīȝ reprehēdit me cor meū:
in omni vita mea. Sicut impius ini
micus meus, ⁊ aduerſarius meus:
quaſi iniquus. Que eſt enim ſpes
hypocrite ſi auare rapiat: ⁊ non li-
beret deus animam eius? Lcō.ij.
Nunqd deus audiet clamorē eius:
cuȝ venerit ſuper eū anguſtia? Aut
poterit in oīpotente delectari: ⁊ in-
uocare deum oī tempore? Docebo
vos p manum dei, que oṗs habeat:
nec abſcondā. Ecce vos oēs noſtis:
⁊ quid ſine cauſa vana loquimini?
Hec eſt pars hominis impij apud
deum, ⁊ hereditas violentorū: quā
ab omnipotente ſuſcipient. Si mul
tiplicati fuerint filij eius, in gladio
erunt: ⁊ nepotes eius nō ſaturabun
tur pane. Qui reliqui fuerint ex eo,
ſepelientur in interitu: ⁊ vidue il-
lius non plorabunt. Lectio.iij.
Si cōportauerit quaſi terrā argen-
tum, ⁊ ſicut lutū preparauerit veſti-
menta: ꝑparabit quidem, ſed iuſtus
veſtietur illis, ⁊ argentuȝ innocens di
uidet. Edificauit ſicut tinea domuȝ
ſuā: ⁊ ſicut cuſtos fecit vmbraculū.
Diues cū dormierit nihil ſecum au
feret: aperiet oculos ſuos, ⁊ nihil in
ueniet. Apprehēdet eū quaſi aqua
inopia: nocte opprimet eū tēpeſtas.
Tollet eū ventus vrens ⁊ auferet: ⁊
velut turbo rapiet euȝ de loco ſuo.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima. Job. 38

REſpondēs autem dñs Job de
turbine: dixit. Quis eſt iſte in-
uoluens ſententias ſermonibus im
peritis? Accinge ſicut vir lumbos
tuos: interrogabo te, ⁊ reſponde mi
hi. Vbi eras quādo ponebā funda-
menta terre? Jndica mihi ſi habes
intelligentiam. Quis poſuit menſu
ras eius ſi noſti: vel qs tetēdit ſuper
eam lineā? Super quo baſes illius
ſolidate ſunt, aut quis demiſit lapi-
dem angularem eius: cum me lau-
darent ſimul aſtra matutina: ⁊ iubi-

larent

larent omnes filij dei? Lectio.ij.
Q uis concluſit oſtijs mare:quãdo
erūpebat quaſi de vulua procedēs,
cum ponerem nubem veſtimentū
eius, ꝛ caligine illud quaſi pannis
infantię obuoluerem? Circundedi
illud terminis meis:ꝛ poſui vectem
ꝛ oſtia,ꝛ dixi. Uſque huc venies, et
non ꝑcedes amplius: ꝛ hic confrin
ges tumētes fluctus tuos. Lcō.iij.
N unquid poſt ortum tuum pręce-
piſti diluculo, ꝛ oſtēdiſti aurorę lo-
cum ſuum? Nunquid tenuiſti cōcu-
tiens extrema terrę,ꝛ excuſſiſti im-
pios ex ea? Reſtituetur vt lutum ſi-
gnaculum: ꝛ ſtabit ſicut veſtimen-
tum. Auferetur ab impijs lux ſua:ꝛ
brachium excelſum confringetur.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
Job. 39. NUnquid noſti tempus partus
ibicū in petris, vel parturien-
tes ceruas obſeruaſti? Dinumera-
ſti menſes cōceptus earum: ꝛ ſciſti
tēpus partus earū? Incuruantur
ad fętum ꝛ pariunt: et rugitus emit
tunt. Separantur filij earum et per
gunt ad paſtum: egrediuntur et nō
reuertētur ad eas. Lectio ſecunda.
Q uis dimiſit onagrum liberum, ꝛ
vincula eius quis ſoluit? Cui dedit in
ſolitudine domū, ꝛ tabernacula eius
in terra ſalſuginis? Contēnit multi
tudinē ciuitatis: clamorē exactoris
nō audit. Circūſpicit mōtes paſcuę
ſuę: ꝛ virētia queq; ꝑquirit. Lc.iiij.
N unquid volet rhinoceros ſeruire
tibi: aut morabitur ad pręſepe tuū?
Nunquid alligabis rhenocerota ad
arandum loro tuo: aut confringet
glebas vallium poſt te? Nūquid fi-
duciam habebis in magna fortitu-
dine eius, ꝛ derelinques ei labores
tuos? Nunqd credes illi quõ ſemētē
reddat tibi, ꝛ areā tuam cōgreget?
¶ Feria quarta. Lectio prima.
NUnquid prębebis equo forti-
tudinē, aut circundabis collo Job. 39.
eius hinnitū? Nunquid ſuſcitabis
eum quaſi locuſtas? Gloria narium
eius terror: terram vngula fodit.
Exultat audacter, in occurſū ꝑgit
armatis. Contemnit pauorem:nec
cedit gladio. Super ipſum ſonabit
pharetra: vibrabit haſta et clypeus.
Feruens ꝛ fremens ſorbet terram:
nec reputat tubę ſonare clangorē.
Ubi audierit buccinam dicit vah:
procul odorat̃ bellū exhortationē
ducū, ꝛ vlulatum exercitus. Le.ij.
N unquid per ſapientiā tuam plu
meſcit accipiter expādēs alas ſuas
ad auſtrū? Nunquid ad pręceptum
tuū eleuabitur aquila, et in arduis
ponet nidum ſuum? In petris ma-
net, in prętuptis ſilicibus commo-
ratur: atque in inacceſſis rupibus.
Inde contēplatur eſcam:et de lon-
ge oculi eius ꝓſpiciunt. Pulli eius
lambunt ſanguinem:et vbicūq; ca-
dauer fuerit ſtatim adeſt. Lcō.iij.
E t adiecit dominus: ꝛ locutus eſt
ad Job. Nunquid qui contendit
cum Deo, tam facile conquieſcit?
Utiq; qui arguit deū: debet reſpon-
dere ei. Reſpondens autē Job do
mino: dixit. Qui leuiter locutus ſū,
reſpondere quid poſſum? Manū
meam ponam ſuper os meū. Unum
locutus ſum, quod vtinā nō dixiſſem:
et alterū quibus vltra non addam.
¶ Feria

¶ Feria quinta. Lectio prima.
Job. 40 R.Eſpondens autem dominus
Job de turbine: dixit. Accin-
ge ſicut vir lumbos tuos: interroga
bo te, ⁊ indica mihi. Nunquid irri-
tum facies iudicium meum: ⁊ con-
demnabis me vt iuſtificeris? Et ſi
habes brachium ſicut deus, ⁊ voce
ſimili tonas: circunda tibi decorez,
⁊ in ſublime erigere: ⁊ eſto glorio-
ſus, ⁊ ſpecioſis induere veſtibus.
Diſperge ſuperbos in furore tuo,
⁊ confunde eos: ⁊ reſpiciens omnē
arrogantem humilia. Reſpice cun
ctos ſuperbos, ⁊ confunde eos: ⁊
contere impios in loco ſuo. Abſcō-
de eos in puluere ſimul, ⁊ facies eo-
rum demerge in foueam: ⁊ ego con
fitebor quod ſaluare te poſſit dex-
tera tua. Lectio ſecunda.
Ecce, Behemoth quem feci tecū:
fęnum quaſi bos comedet. Fortitu
do eius in lumbis eius: ⁊ virtus il-
lius in vmbilico vētris eius. Strin-
git caudam ſuam quaſi cedruz: ner-
ui teſticulorum eius, perplexi ſunt.
Oſſa ei' velut fiſtulę ęris: cartilago
illius, quaſi laminę ferreę. Ipſe eſt
principium viaruz dei, qui fecit eū:
applicabit gladiuz eius. Lectio.iij.
Huic mōtes herbas ferunt: oēs be
ſtię agri ludent ibi. Sub vmbra dor
mit in ſecreto calami: in locis hu-
mentibus. Protegunt vmbrę vm-
bram eius: circundabunt eū ſalices
torrētis. Ecce, abſorbebit fluuium,
⁊ non mirabitur: ⁊ habet fiduciam,
ꝙ influat Jordanis in os eius. In
oculis eius quaſi hamo capiet eum:
⁊ in ſudibus, perforabit nares eius.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.
AN extrahere poteris Leuia- Job. 41
than hamo: ⁊ fune ligabis lin
guam eius? Nunquid pones circu-
lum in naribus eius: ⁊ armilla per-
forabis maxillam eius? Nunquid
multiplicabit ad te preces, aut lo-
quetur tibi mollia? Nunquid feriet
tecum pactum: ⁊ accipies eū ſeruuz
ſempiternum? Nunquid illudes ei
quaſi aui: aut ligabis eum ancillis
tuis? Concident eū amici: diuident
illū negociatores. Nunquid imple-
bis ſagenas pelle eius: ⁊ gurguſtiuz
piſcium capite illius? Pone ſuper
eum manum tuaz. Memento belli:
nec vltra addas loqui. Ecce, ſpes
eius fruſtrabitur eum: ⁊ videntibus
cūctis precipitabitur. Lectio ſcđa.
Non quaſi crudelis, ſuſcitabo euz. Job. 42
Quis enim reſiſtere poteſt vultui
meo: ⁊ quis ante dedit mihi, vt red-
dam ei? Omnia quę ſub cęlo ſunt:
mea ſunt. Non parcā ei verbis po-
tentibus: ⁊ ad deprecandum cōpo-
ſitis. Quis reuelabit faciem indu-
menti eius: ⁊ in medium oris eius
quis intrabit? Portas vultus eius,
quis aperiet? Per gyrum dentium
eius formido. Lectio tertia.
Corpus illi' quaſi ſcuta fuſilia, ⁊ cō
pactū ſquāmis ſe prementibus. Una
vni coniungit: ⁊ ne ſpiraculū qdem
incedit per eas. Una alteri adhere-
bit: ⁊ tenētes ſe nequaꝙ̄ ſeparabun
tur. Sternutatio eius ſplēdor ignis:
⁊ oculi eius vt palpebrę diluculi.
¶ Sabbato. Lectio prima.
REſpondēs aūt Job dño, dixit. Job. 43
Scio quia oia potes: ⁊ nulla te
latet

latet cogitatio. Quis eſt iſte qui ce-
lat conſiliũ abſq; ſcientia? Ideo in-
ſipienter locutus ſum: ⁊ que vltra
modũ excedũt ſcientiã meã. Audi
⁊ ego loquar, interrogabo te: ⁊ re-
ſponde mihi. Auditu auris audiui
te: nunc autẽ oculus meus videt te.
Idcirco ipſe me reprehẽdo: ⁊ ago
penitentiã in fauilla ⁊ cinere. Le. ij.
Poſtquã aũt locutus eſt dñs ver-
ba hec ad Job: dixit ad Eliphaz
Themaniten. Iratus eſt furor me⁹
in te, ⁊ in duos amicos tuos: qm̃ nõ
eſtis locuti corã me rectum, ſicut
ſeruus meus Job. Sumite ergo
vobis ſeptẽ Tauros, ⁊ ſeptem Arie
tes: ⁊ ite ad ſeruũ meũ Job: ⁊ offer-
te holocauſtũ pro vobis. Job aũt
ſeruus meus orabit p vobis, faciẽ
eius ſuſcipiã: vt nõ vobis imputetur
ſtultitia. Neq; enĩ locuti eſtis corã
me rectũ: ſicut ſuus me⁹ iob. Le. iij.
Abierũt ergo Eliphaz Themani-
tes, ⁊ Baldad Suites, ⁊ Sophar
Naamathites: ⁊ fecerunt ſicut locu
tus fuerat dominus ad eos, ⁊ ſuſce-
pit dominus faciem Job. Domi-
nus quoque conuerſus eſt ad peni-
tentiam Job: cum oraret ille pro
amicis ſuis. Et addidit dominus
oĩa quecũq; fuerant Job: duplicia.
¶ Dñica. iij. ſeptẽbris ⁊ deinceps
vſq; ad primã dñicã octobris exclu
ſiue cantẽt hiſtoria de Thobia, Iu-
dith, ⁊ Heſter: qñ de tpe agitur: ⁊ le-
gant lectões de eiſdẽ libris. Sabba-
to vero pcedẽti ad veſ. R. Si tpe. ij.
Ad magt aña. Ingreſſus angelus
Raphael ad Tobiã, ſalutauit eũ di-
cens, gaudium tibi ſemp ſit: cui To-

B.S.D.

bias ait, quale gaudium mihi erit, q
in tenebris ſedeo, ⁊ lumen celi non
video? cui angel⁹ iqt, forti aio eſto, i
proximo eſt vt a deo cureris. Lc. j.
Tobias ex tribu ⁊ ciui ca. 1.
tate Neptalim, que eſt
in ſuperiorib⁹ Galilee,
ſupra Naaſõ: poſt viã
que ducit ad occidẽ-
tem: in ſiniſtro habens ciuitatem
Sephet: cũ captus eſſet in diebus
Salmanaſar regis aſſyriorum: in ca
ptiuitate tñ poſitus viam veritatis
non deſeruit: ita vt oĩa que habere
poterat quotidie cõcaptiuis fratri-
bus, q erant ex eius genere imper-
tiret. Cũq; eſſet iunior oĩbus, in tri
bu Neptalim: nihil tñ puerile geſſit
in opere. R. Peto dñe, vt de vincu
lo improperij huius abſoluas me,
aut certe deſup terram eripias me:
ne reminiſcaris delicta mea vel pa-
rentũ meorũ: neq; vindictã ſumas
de pctis meis. Qr eruis ſuſtinentes
te dñe. V. Oĩa iudicia tua iuſta ſunt,
⁊ oẽs vie tue miſericordia ⁊ veritas,
⁊ nunc dñe memẽto mei. Qr. Le. ij.
Deniq; cũ irent oẽs ad vitulos
aureos, quos Hieroboam fe-
cerat rex Iſrael: hic ſolus fugiebat
cõſortia oĩum: ⁊ pergebat ad Jeru-
ſalẽ ad tẽplum dñi: ⁊ ibi adorabat
dñm deũ Iſrael, oĩa primitiua ſua
⁊ decimas ſuas fideliter offerens:
ita vt tertio anno, proſelitis ⁊ adue-
nis, miniſtraret oẽm decimationẽ:
Hec ⁊ his ſimilia ſcdm legẽ dei, pue-
rulus obſeruabat. Cũ vero factus
fuiſſet vir, accepit vxorẽ Annam de
tribu ſua: ⁊ genuit ex ea filiũ, nomẽ

CC ſuũ

ſuum imponens ei. Quez ab infantia timere deum docuit, ⁊ abſtinere ab omni peccato. ℟. Omni tempore benedic deum, ⁊ pete ab eo, vt vias tuas dirigat, Et omni tempore conſilia tua in ipſo permaneant. ℣. Inquire, vt facias que placita ſunt ei, in veritate, ⁊ in tota virtute tua. Et omni tẽpore. Lectio tertia.

Tobias ergo cum per captiuitatem deueniſſet cum vxore ſua ⁊ filio in ciuitatem Niniue, cum omni tribu ſua: ⁊ omnes ederent ex cibis gentilium: iſte cuſtodiuit animam ſuam, ⁊ nunquaz contaminatus eſt in eſcis eorum. Et qm̃ memor fuit Tobias dñi in toto corde ſuo, dedit illi deus gratiam in conſpectu Salmanaſar regis: ⁊ dedit illi poteſtatẽ quocunqʒ vellet ire: habens libertatẽ quecũqʒ facere voluiſſet. Pergebat ergo p oẽs qui erant in captiuitate: ⁊ monita ſalutis dabat eis. ℟. Tempus eſt vt reuertar ad eum qui me miſit, vos autem benedicite deum, Et narrrate omnia mirabilia eius. ℣. Confitemini ei corã oibus viuentibus, quia fecit nobiſcuz miſericordiam ſuaz. Et. Gloria. Et. ℟. iiij Adonai domine Deus magne ⁊ mirabilis, qui dediſti ſalutem in manu femine. Exaudi preces ſeruorum tuorum. ℣. Benedictus es domine, qui non derelinquis preſumentes de te: ⁊ de ſua virtute gloriantes humilias. Exaudi preces. ℟. v Dominator domine celorum ⁊ terre, creator aquarũ, rex vniuerſe creature tue. Exaudi orationes ſeruorum tuorum. ℣. Tu domine cui humilium ſemper ⁊ manſuetorum placuit deprecatio. Exaudi. ℟. vj Spem in aliũ nunquã habui, preter in te deus Iſrael. Qui iraſceris ⁊ propitius eris. Et omnia peccata hominum, in tribulatione dimittis. ℣. Domine deus celi ⁊ terre, reſpice ad humilitatem noſtraz. Qui iraſceris. Gloria. Et omnia. ℟. vij Conforta me rex ſanctoruz, principatum tenens, Et da ſermonem rectum, ⁊ bene ſonantez in os meum. ℣. Da nobis domine locũ penitentie, ⁊ ne claudas ora canentium te domine. Et da ſermonem. ℟. viij Laudate dñm deum noſtrũ, Qui non deſeruit ſperantes in ſe, ⁊ in me adimpleuit miſericordiã ſuã, quam promiſit domui Iſrael. ℣. Laudate dominuz omnes gentes, ⁊ collaudate eum oẽs populi. Qui. ℟. ix. Domine rex opѕ, in ditione tua cuncta ſunt poſita, ⁊ non eſt qui poſſit reſiſtere voluntati tue, libera nos, Propter nomẽ tuũ. ℣. Exaudi domine orationem noſtram, et conuerte luctum noſtrum in gaudium. Propter. Gloria. Propter.

¶ Que ſequẽtes alie dicant in ſabbatis ad magt, vel ad memoriam. Ne reminiſcaris dñe delicta mea, vel parentũ meoꝝ, neqʒ vindictam ſumas de peccatis meis. Aña. Adonai dñe deus magne ⁊ mirabilis, q dediſti ſalutẽ in manu femine: exaudi pces ſeruoꝝ tuorũ. Si vnũ ſabbatum tm̃ fuerit, dimittat aña Adonai.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Poſt hec vero cum eſſet dies feſtus dñi: ⁊ factum eſſet prandium Tob. 2

dium bonum in domo Tobię: dixit filio ſuo. Vade, et adduc aliquos de tribu noſtra timentes Deum: vt epulentur nobiſcum. Cumq; abijſſet: reuerſus nunciauit ei, vnum ex filijs Iſrael iugulatuꝫ iacere in platea. Statimq; exiliẽs de accubitu ſuo, relinquens prandium, ieiunus peruenit ad corpus: tollenſq; illud portauit ad domũ ſuá occulte, vt cũ ſol occubuiſſet, caute ſepeliret eũ. L. ij.

Cumq; occultaſſet corpus, manducauit paneꝫ cum luctu, et tremore memorans illum ſermoneꝫ, quẽ dixit dominus per Amos prophetam. Dies feſti veſtri, conuertentur in lamentationem, et luctum. Cum vero ſol occubuiſſet, abijt, et ſepeliuit eum. Arguebant autem eum omnes proximi eius: dicentes. Iam huius rei cauſa interfici iuſſus es, et vix effugiſti mortis imperiuꝫ, et iterum ſepelis mortuos? Sed Tobias plus timens Deum q̃ regem: rapiebat corpora occiſorum, et occultabat in domo ſua: et medijs noctibus ſepeliebat ea. Lectio tertia.

Contigit autem, vt quadam die fatigatus a ſepultura, veniens in domum ſuam, iactaſſet ſe iuxta parietem, et obdormiſſet: et ex nido hirũdinum dormienti illi, calida ſtercora inciderent ſuper oculos eius, fieretq; cęcus. Hanc autem tentationem ideo p̄miſit dominus euenire illi: vt poſteris daretur exemplum patientię eius, ſicut ⁊ ſancti Iob.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Tob. 4 IGitur cum Tobias putaret orationem ſuaꝫ exaudiri, vt mori potuiſſet: vocauit ad ſe Tobiaꝫ filiũ ſuum, dixitq; ei. Audi fili mi verba oris mei: ⁊ ea in corde tuo, quaſi fundamentum conſtrue. Cum acceperit deus aĩam meã, corpus meuꝫ ſepeli: ⁊ honorẽ habebis matri tuę, omnibus diebus vitę eius. Memor enim eſſe debes, q̃ ⁊ quãta pericula paſſa ſit ꝓpter te in vtero ſuo. L. ij.

Cum aũt ⁊ ipſa cõpleuerit tp̄s vitę ſuę: ſepelias eã circa me. Oĩbus aũt dieb⁹ vitę tuę in mẽte habeto deuꝫ: ⁊ caue, ne aliqñ peccato cõſentias: ⁊ prętermittas p̄cepta dñi Dei noſtri. Ex ſubſtantia tua fac eleęmoſynam: ⁊ noli auertere faciẽ tuam ab vllo paupere. Ita enim fiet: vt nec a te auertatur facies dñi. Lectio. iij.

Quomodo potueris: ita eſto miſericors. Si multum tibi fuerit, abundanter tribue: ſi exiguuꝫ tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri ſtude. Premium enim bonum tibi theſaurizas in die neceſſitatis: qm̃ eleęmoſyna ab omni peccato, ⁊ a morte liberat: ⁊ non patietur animam ire in tenebras. Fiducia magna erit coram ſummo Deo eleęmoſyna: omnibus faciẽtibus eam.

¶ Feria quarta in ieiunijs quatuor temporum. Lectio prima.

TUnc egreſſus Tobias, inuenit iuuenem ſplendidum ſtantem pręcinctũ: ⁊ quaſi paratum ad ambulandũ. Et ignorans, q̄ angelus dei eſſet: ſalutauit eum, ⁊ dixit. Unde te habemus bone iuuenis? At ille reſpõdit. Ex filijs Iſrael. Et Tobias dixit ei. Noſti viã quę ducit in regionẽ medoꝝ? Cui reſpondit. Tob. 5

Noui: ⁊ oīa itinera eius frequenter
ambulaui: ⁊ manſi apud Gabelum
fratrem noſtrum, qui morať in Ra
ges ciuitate medorum, quę poſita
eſt in monte Ecbatanis. Lcō.ij.

Qui Tobias ait. Suſtine me obſe-
cro: donec hęc ipſa nunciem patri
meo. Tunc ingreſſus Tobias: indi-
cauit vniuerſa hęc patri ſuo. Super
quę admiratus pater: rogauit, vt in
troiret ad eum. Ingreſſus itaqꝫ, ſa-
lutauit eum: ⁊ dixit. Gaudium tibi
ſit ſemper. Et ait Tobias. Quale
gaudium mihi erit, qui in tenebris
ſedeo: ⁊ lumen cęli non video?
Cui ait iuuenis. Forti animo eſto:
in proximo eſt, vt a Deo cureris.

Leo papa i ſermo. Scio quidē. L.iij.

Quia ſacerdotalis officij eſt, erga
omnes eccleſię filios curam habe-
re cōmunem, que ⁊ rudibus pſit
⁊ doctis: quos ſimul diligimus pa-
riter incitamus: vt ieiunium qđ no-
bis ſeptimi mēſis recurſus indicit,
fide alacri p caſtigationē aię ⁊ cor-
poris celebremus. Ut aūt mens ra-
tionabilis, ſalubriter exteriora caſti
get: debet etiā ppria exercere ieiu-
nia. Ieiunans ergo ab his, quę ca-
ro expetit: ieiunet ⁊ ab his, quę ma-
le interior ſubſtātia ɔcupiſcit. Peſ-
ſimus enim aię cibus eſt: velle quod
nō licet. Et noxia cordis delectatio
eſt, q̄ aut turpi lucro paſciť: aut ſup-
bia extollitur: aut vltione lętatur.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Tob.6 Profectus eſt autem Tobias, ⁊
canis ſecutus eſt eum: ⁊ manſit
prima māſione iuxta fluuiū Tigris.
Et exiuit vt lauaret pedes ſuos: ⁊
ecce piſcis imanis exiuit ad deuorā
dum eū. Quē expaueſcēs Tobias:
clamauit voce magna, dicēs. Dñe,
inuadit me. Et dixit ei angelus. Ap-
prehende branchiā eius: ⁊ trahe eū
ad te. Qđ cum feciſſet, attraxit eum
in ſiccum: ⁊ palpitare cępit ante pe-
des eiꝰ. Tūc dixit ei angelus. Exen-
tera hūc piſcem: ⁊ cor eius, ⁊ fel, ⁊ ie
cur repone tibi. Sunt enim hęc ne-
ceſſaria ad medicamēta vtiľr. L.ij.

Qđ cū feciſſet, aſſauit carnes eius:
⁊ ſecū tulerūt in via: cętera ſalierūt
quę ſufficerent eis, quouſqꝫ peruenī-
rent in Rages ciuitatē medorum.
Tūc interrogauit Thobias angelū:
⁊ dixit ei. Obſecro te Azaria frater:
vt dicas mihi: qđ remediū habebūt
iſta, quę de piſce ſeruare iuſſiſti. Et
reſpōdens angelus: dixit ei. Cordis
eius particulā, ſi ſup carbones po-
nas, fumus eius extricat oē genus
Demoniorū, ſiue a viro, ſiue a mu-
liere: ita vt vltra nō accedat ad eos.
Et fel valet ad vngēdos oculos i q-
bꝰ fuerit albugo: ⁊ ſanabūtur. L.iiij.

Et dixit ei Tobias. Ubi vis vt ma-
neamus? Reſpondenſqꝫ angelus:
ait. Eſt hic Raguel noīe, vir propin
quus de tribu tua: ⁊ hic habet filiā
nomine Saram: ſed neqꝫ maſculū,
neque fęminam vllam habet aliam
pręter eam. Tibi debeť omnis ſub-
ſtantia eius: ⁊ oportet eam te acci-
pere coniugem. Pete ergo eam a
patre eius: ⁊ dabit tibi eam vxorē.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Cum vero moras faceret To- Tob. 10
bias, cauſa nuptiarū, ſolicitus
erat pater eius Tobias: dicēs. Pu-
tas

Digitized by Google

tas quare moratur filius meus: aut
quare detētus eſt ibi? Putas ne Ga-
belus mortuus eſt, & nemo reddet il
li pecuniam? Cepit autē contriſta-
ri nimis ipſe, & Anna vxor eius cū
eo: & ceperunt ambo ſimul flere, eo
ꝙ die ſtatuto, minime reuerteretur
filius eorum ad eos. Lectio ſecūda.
Flebat igitur mater eius irreme-
diabilibus lachrymis: atq; dicebat.
Heu me fili mi, vt quid te miſimus
peregrinari lumen oculorū noſtro-
rum, baculum ſenectutis noſtrę: ſo-
latium vitę noſtrę, ſpem poſterita-
tis noſtrę? Omnia ſimul in te vno
habentes: te non debuimus dimit-
tere ire a nobis. Cui dicebat To-
bias. Tace, & noli turbari: ſanus eſt
filius noſter: ſatis fidelis eſt vir ille,
cum quo miſimus eum. Illa au-
tem nullo modo conſolari poterat.
Sermo beati Augu. Lectio tertia.
Quoniam ieiuniorum tempus eſt
fratres chariſſimi: de ieiunio cum
ſanctitate veſtra tractandū eſt. Ie-
iunia chriſtianorū: ſpiritualiter po-
tius, quā carnaliter exercenda ſunt.
Unde a peccatis principaliter ieiu-
nemus: ne ieiunia noſtra, ſicut iu-
dęorum a dño reſpuantur. Quale
eſt enim ieiuniū vt a cibis quos do
minus creauit, neſcio qs impoſtor
abſtineat: & peccatorum ſagina pin
gueſcat? Non tale ieiunium ego ele
gi: dicit dñs. Paruum eſt etiā ieiu-
nium, abſtinere a peccatis: niſi ad-
damus & bona. Porro ieiunijs no-
ſtris etiam illud oportet accedere:
quod dominus ait. Cum ieiunatis
nolite fieri ſicut hypocritę triſtes.
B. S. D.

¶ Sabbato. Lectio prima.
Et conſummati ſunt ſermones Job. 14.
Tobię: & poſtquā illuminatus
eſt Tobias, vixit annis quadragin-
taduobus: & vidit filios nepotum
ſuorū. Completis itaq; annis cen
tumduobus: ſepultus eſt honorifi-
ce in Niniue. Quinquaginta nanq;
& ſex annorū lumen oculorū amiſit:
ſexagenarius vero recepit. Reli-
quum vero vitę ſuę in gaudio fuit:
& cum bono profectu timoris Dei
perrexit in pace. Lectio ſecunda.
In hora autem mortis ſuę vocauit
ad ſe Tobiā filium ſuū: & ſeptē iuue-
nes filios eius nepotes ſuos: dixitq;
eis. Prope erit interitus Niniuę.
Non enim excidit verbū dñi: & fra
tres nři q diſperſi ſunt a terra iſrael:
reuertentur ad eā. Ois aūt deſerta
terra eius replebit: & domꝰ dei, quę
in ea incenſa eſt: iterū rędificabit.
Ibiq; reuertētur oēs timētes deū,
& relinquent gentes idola ſua: & ve-
nient in Jeruſalem, & inhabitabūt
in ea, & gaudebunt in ea omnes re-
ges terrę, adorantes deum Iſrael.
Ex ſermo. ſcti Leonis papę. L. iij.
Apoſtolica quidem inſtitutio, quę
dñm Jeſum Chrm veniſſe in hunc
mundum nouerat, vt legē non ſol
ueret, ſed impleret: ita veteris teſta-
menti decreta diſtinxit, vt quędam
ex eis, ſicut erant condita euangeli-
cę eruditioni pfutura decerperet: &
quę dudū fuerant conſuetudinis iu
daicę: fierent obſeruātię chriſtianę.
Quāuis enim varietates hoſtiarū,
differentię baptiſmatū, & ocia ſab-
batorū, cū ipſa carnis circūciſione

 ceſſa-

ceſſauerint: manent tñ illę partes legalium mandotorum: quibus quędam pręcipiuntur vt fiant, quędaꝫ interdicuntur vt non fiant. Lcō. iij.

Quod igitur ex veteris prędicatione doctrinę, ad purificationem animarum corporumqꝫ noſtrorum, ieiunium ſeptimi mēſis aſſumimus: nō legalibus nos oneribus ſubicimus: ſed vtilitatem continētię, quę Chriſti euangelio ſeruit, amplectimur.

Dñica. iiij. Septembris. Lcō. j.

Iudith. 1. Arphaxad itaqꝫ Rex Medorũ, ſubiugauerat multas gētes imperio ſuo: ⁊ ipſe ędificauit ciuitateꝫ potentiſſimā quaꝫ appellauit Ecbatanis. Ex lapidibus quadratis ⁊ ſectis fecit muros eius, in altitudine cubitorum ſeptuaginta: ⁊ in latitudine, cubitoruꝫ triginta. Turres vero eius: poſuit in altitudine, cubitorum centum. Per quadrũ vero earũ, latus, vtrunqꝫ vicenorũ peduꝫ ſpacio tendebat. Poſuitqꝫ portas eius in altitudine turriuꝫ: ⁊ gloriabat quaſi potens in potentia exercitus ſui, ⁊ in gloria quadrigarũ ſuarum. Lcō. ij.

Anno igitur duodecimo regni ſui, Nabuchodonoſor rex Aſſyriorum, q regnabat ī Niniue ciuitate magna: pugnauit contra Arphaxad: ⁊ obtinuit eum in campo magno, q appellatur Ragau, circa Euphratē, ⁊ Tigrim, ⁊ Iadaſon, in campo Erioch regis Elicorum. Tūc exaltatum eſt regnum Nabuchodonoſor: ⁊ cor eius eleuatum eſt. Lectio tertia.

Et miſit ad omnes, qui habitabāt in Cilicia, ⁊ Damaſco, ⁊ Libano, ⁊ ad gētes quę ſunt in Carmelo ⁊ Cedar: ⁊ inhabitātes Galilęaꝫ in campo magno Eſdrelon, ⁊ ad omnes qui erant in Samaria ⁊ trans flumē Iordanem vſqꝫ in Ieruſaleꝫ: ⁊ ad omnem terram Ieſſe, quouſqꝫ perueniat ad mōtes Ethiopię. Ad hos omnes miſit nuncios Nabuchodonoſor rex Aſſyriorum, qui oēs vno animo ꝯtradixerũt: ⁊ remiſerũt eos vacuos, ac ſine honore abiecerunt.

Feria ſecunda. Lectio prima.

Pręceperat aũt Nabuchodonoſor rex Holoferni, vt omnes Iudith. 3.
deos terrę exterminaret, videlicet, vt ipſe ſolus diceret deus, ab his nationib⁹, quę potuiſſent Holofernis potētia ſubiugari. Pertranſiēs aũt Syriā Sobal, ⁊ oēm Appameam, omnēqꝫ Meſopotamiam: venit ad Idumęos ī terrā Gabaa, accepitqꝫ ciuitates eoruꝫ, ⁊ ſedit ibi ꝑ triginta dies: in qbus dieb⁹ adunari ꝑcepit vniuerſuꝫ exercitũ vͤtutis ſuę. L. ij.

Tunc audiētes hęc filij Iſrael, qui habitabāt in terra iuda: timuerunt valde a facie eius. Tremor etiam ⁊ horror inuaſit ſenſus eorum: ne hoc faceret Ieruſalē ⁊ tēplo dñi: qđ fecerat cęteris ciuitatibus ⁊ templis earum. Et miſerũt in oēm Samariam per circuitũ, vſqꝫ Iericho: ⁊ pręoccupauerũt oēs vertices montiũ. Et muris circundederunt vicos ſuos: ⁊ congregauerunt frumenta in pręparationem pugnę. Lectio tertia.

Sacerdos etiam Eliachim: ſcripſit ad vniuerſos qui erāt contra Eſdrelon, quę eſt cōtra faciē cāpi magni, iuxta

Digitized by Google

iuxta Dothaim, & vniuerſis p quos vię tranſitus eſſe poterat: vt obtinerent aſcenſus montium, per quos via eſſe poterat ad Jeruſalē, & illic cuſtodirent, vbi anguſtum iter eſſe poterat inter montes. Et fecerunt filij Iſrael: ſecundū quod conſtituerat eis ſacerdos dñi Eliachim. Et clamauit omnis populus ad dominum inſtantia magna: & humiliauerunt animas ſuas in ieiunijs, & orationibus, ipſi & mulieres eorum.

℄ Feria tertia. Lectio prima.

iudith. 7. Holofernes aūt altera die pręcepit exercitibus ſuis: vt aſcenderent contra Bethuriam. Erant autē pedites bellatorū, centū viginti millia: & equites. xxij. millia pręter pręparationes virorū illorū, quos occupauerat captiuitas: & adducti fuerāt de prouincijs & vrbibus vniuerſę iuuentutis. Oēs parauerūt ſe pariter ad pugnā cōtra filios Iſrael: & venerūt per crepidinē mōtis vſque ad apicēq reſpicit ſup Dothaī: a loco q dicit Belma vſq ad Chelmon, qui eſt cōtra Eſdrelō. Lec. ij. Filij aūt Iſrael vt viderunt multitudinē illorū, proſtrauerūt ſe ſuper terrā: mittētes cinerē ſup capita ſua: vnanimes orātes vt deus Iſrael miſericordiā ſuā oſtēderet ſup populū ſuū. Et aſſumētes arma ſua bellica, ſederūt p loca q̄ ad anguſti itineris tramitē dirigūt inter mōtoſa: & erāt cuſtodiētes ea tota die & nocte. L. iij. Porro Holofernes, dū circuit per gyrū: reperit q fons qui influebat in aquęductū illorū a parte auſtrali extra ciuitatem dirigeret: & incidi pręcepit aquęductū illorum. Erāt tñ nō lōge a muris fontes: ex qbus furtim videbātur haurire aquā, ad refocillandū potius, q̄ ad potandū.

℄ Feria quarta. Lectio prima.

Erat autem Judith relicta, vidua iam annis tribus: & menſibus ſex. Et in ſuperioribus domus ſuę fecit ſibi ſecretum cubiculū in quo cum puellis ſuis clauſa morabatur: & habens ſuper lumbos ſuos cilicium, ieiunabat omnibus diebus vitę ſuę pręter ſabbata, & neomenias, & feſta domus Iſrael. Erat autem eleganti aſpectu nimis, cui vir ſuus reliquerat diuitias multas, & familiā copioſam: ac poſſeſſiones, armentis boum, & gregibus ouium plenas. Et erat hęc in omnibus famoſiſſima: quoniam timebat dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbū malū. Lectio ſecūda. Hęc itaque cum audiſſet quoniam Ozias promiſiſſet, q trāſacto quinto die traderet ciuitatem: miſit ad pſbyteros Chabri, & Charmi. Et venerūt ad illā: & dixit illis. Quod eſt hoc verbū, in quo ɔſenſit Ozias, vt tradat ciuitatem Aſſyrijs: ſi intra quinque dies nō venerit vobis adiutorium. Et qui eſtis vos, qui tentatis dominum? Lectio tertia. Nō eſt iſte ſermo qui miſericordiā prouocet: ſed potius qui iram excitet, & furorem accendat. Poſuiſtis vos tempus miſerationis domini: & in arbitrium veſtrum diem cōſtituiſtis ei. Sed q patiēs dñs eſt: in hoc ipſo peniteamus, & indulgentiam eius, fuſis lachrymis, poſtulemus. (iudith. 8.)

¶ Feria quinta.

¶ Quando menſis ſeptembris nõ habuerit niſi quatuoꝛ dñicas, i hac die ⁊ duobus ſequẽtibus legantur lectiones de libꝛo heſter, quę infra reperientur pꝛo quinta dominica ⁊ duabus ſequentibus ferijs, ⁊ ſequẽtes de iudith omittantur. Lectio.j.

iudith. 10 Factum eſt autez, cum ceſſaſſet clamare ad dñm Judith: ſurrexit de loco, in quo iacuerat pſtrata ad dñm. Vocauitq͂ Abꝛam ſuã, ⁊ deſcendens in domũ ſuam, abſtulit a ſe ciliciũ, ⁊ exuit ſe veſtimentis viduitatis ſuę: ⁊ lauit coꝛpus ſuum, ⁊ vnxit ſe myrto optimo: ⁊ diſcriminauit crinem capitis ſui, ⁊ impoſuit mitrã ſuper caput ſuum: ⁊ induit ſe veſtimẽtis iucũditatis ſuę: induitq͂ ſandalia pedibus ſuis: aſſumpſitq͂ dextrariola, ⁊ lilia, ⁊ inaures, ⁊ anulos, ⁊ omnibus oꝛnamentis ſuis oꝛnauit ſe. Lectio ſecunda.

Cui etiam dñs contulit ſplendoꝛẽ: qm̃ omnis iſta cõpoſitio, non ex libidine, ſed ex virtute pendebat: ⁊ ideo dñs hanc in illam pulchꝛitudinem ampliauit, vt incõparabili decoꝛe omniũ oculis appareret. Impoſuit itaq͂ Abꝛę ſuę aſcopaz vini: ⁊ vas olei, ⁊ polentam, ⁊ lapathes, ⁊ panes, ⁊ caſeum, ⁊ pꝛofecta eſt. Cumq͂ veniſſent ad poꝛtam ciuitatis, inuenerunt expectantẽ Oziam: ⁊ pꝛeſbyteros ciuitatis. Lectio.iij.

Qui cum vidiſſent eam: ſtupentes mirati ſunt nimis pulchꝛitudinem eius. Nihil tamen interrogãtes eã: dimiſerunt tranſire, dicẽtes. Deus patrum noſtroꝛũ det tibi gratiaz, ⁊ omne conſilium tui coꝛdis, ſua virtute coꝛroboꝛet, ⁊ gloꝛiet ſuper te Jeruſalem, ⁊ ſit nomen tuuz in numero ſanctoꝛũ ⁊ iuſtoꝝ. Et dixerũt hi qui illic erãt: oẽs vna voce. Fiat fiat. Judith vero oꝛans dominum: trãſiuit p poꝛtas, ipſa ⁊ Abꝛa eius.

¶ Feria ſexta. Lectio pꝛima.

Factum eſt aũt cum deſcenderet montem Judith circa oꝛtum diei: occurrerunt ei exploꝛatores aſſyrioꝛum, ⁊ tenuerũt eam dicẽtes. iudith. 10. Unde venis: aut quo vadis? Quę reſpondit. Filia ſum hebꝛęoꝛum. Ideo ego fugi a facie eoꝛum: qm̃ futurum agnoui ꝙ dentur vobis in depꝛedationem: pꝛo eo ꝙ cõtemnentes vos noluerunt tradere ſeipſos, vt inuenirent miſericoꝛdiã in cõſpectu veſtro. Lectio ſecunda.

Hac de cauſa cogitaui mecũ dicẽs. Uadam ad faciem pꝛincipis Holofernis, vt indicem illi ſecreta illoꝛũ: ⁊ oſtendam illi quo aditu poſſit obtinere eos, ita vt nõ cadat vir vnus, de exercitu eius. Et cum audiſſent viri illi verba eius, conſiderabant faciem eius: ⁊ erat in oculis eoꝛum ſtupoꝛ: quoniaz pulchꝛitudinẽ eius mirabantur nimis. Lectio tertia.

Et dixerũt ad eam. Cõſeruaſti animam tuam, eo ꝙ tale reperiſti cõſiliũ: vt deſcenderes ad dñm noſtrũ. Hoc autẽ ſcias: qm̃ cum ſteteris in cõſpectu eius, bene tibi faciet: ⁊ eris gratiſſima in coꝛde ei⁹. Duxerũtq͂ illam ad tabernaculum Holofernis: annunciantes eam. Cumq͂ intraſſet ante faciem eius: ſtatim captus eſt in ſuis oculis Holofernes.

¶ Sabbato.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Iudith. 13. ERat Iudith ſola in cubiculo. Porro Holofernes iacebat in lecto: nimia ebrietate ſopitus. Dixitq; Iudith puelle ſue vt ſtaret foris ante cubiculū: & obſeruaret. Stetitq; Iudith ante lectum, orans cū lachrymis: & labiorum motu in ſilentio dicens. Confirma me domine deus iſrael, & reſpice in hac hora ad opera manuum mearū: vt ſicut promiſiſti, Jeruſalem ciuitatē tuā erigas: & hoc qđ credens p te poſſe fieri cogitaui, perficiam. Lectio.ij.

Et cum hec dixiſſet, acceſſit ad columnam, que erat ad caput lectuli eius: & pugionem eius, qui in ea ligatus pendebat, exoluit. Cūq; euaginaſſet illum, apprehendit comā capitis eius: & ait. Cōfirma me dñe Deus in hac hora. Et pcuſſit bis in ceruicē eius, & abſcidit caput eius: & abſtulit conopeū eius a colūnis: & euoluit corpus eius truncū. L.iij.

Et poſt puſillum exiuit: & tradidit caput Holofernis ancille ſue: & iuſſit vt mitteret illud in peram ſuam. Et exierunt due, ſecundū conſuetudinem ſuam, quaſi ad orationem, & tranſierunt caſtra: & gyrantes vallē, venerūt ad portā ciuitatis. Et dixit Iudith a longe, cuſtodib⁹ murorū. Aperite portas, quoniā nobiſcum eſt deus: qui facit virtutem in iſrael.

¶ Dominica.v.Septēbris. Lcō.j.

Heſter 1. IN diebus Aſſueri, q regnauit ab india vſq; ethiopiam, ſuper centum vigintiſeptē prouincias: quādo ſedit in ſolio regni ſui: Suſa ciuitas regni eius exordium fuit. Tertio igitur anno imperij ſui: fecit grande conuiuium cunctis principibus, & pueris ſuis fortiſſimis Perſarū & Medorum inclytis, & pfectis prouinciarū coram ſe: vt oſtēderet diuitias glorie regni ſui: ac magnitudinem atq; iactantiam potentie ſue: multo tempore, centum videlicet & octoginta diebus. Cumq; implerentur dies conuiuij: inuitauit omnē populum, q inuētus eſt Suſis, a maximo vſq; ad minimum. Et iuſſit ſeptem diebus conuiuium preparari, in veſtibulo horti & nemoris: qđ regio cultu & manu conſitum erat. Lcō.ij.

Et pendebant ex omni parte tentoria aerei coloris, & carbaſini, & iacinctini: ſuſtentata funibus biſſinis ac purpureis, qui eburneis circulis inſerti erant: ac colūnis marmoreis fulciebantur. Lectuli quoq; aurei & argentei, ſuper pauimentum ſmaragdo, & pario ſtratū lapide diſpoſiti erāt: quod mira varietate pictura decorabat. Bibebant autē, qui inuitati erāt aureis poculis: & alijs atq; alijs vaſis cibi inferebant. Uinum quoq; vt magnificentia regia dignum erat: abūdans & precipuū ponebatur: nec erat qui nolētes cogeret ad bibendū: ſed ſicut rex ſtatuerat, preponens menſis ſingulos de principib⁹ ſuis, vt ſumeret vnuſquiſq; quod vellet. Lectio tertia.

Uaſthi quoque regina, fecit conuiuium feminarū in palatio, vbi rex Aſſuerus manere ɔſueuerat. Ita q; die ſeptimo cum eſſet hylarior rex, & poſt

⁊ poſt nimiam potationem incaluiſ
ſet mero: pręcepit Mauman ⁊ Ba
zatha, ⁊ Arbóa, ⁊ Bagatha, ⁊ Ab-
gatha, ⁊ Zethar, ⁊ Charcas, ſeptez
eunuchis qui in conſpectu eius mi-
niſtrabant: vt introducerent reginā
Vaſthi corā rege: poſito ſup caput
eius diademate: vt oſtenderet cun-
ctis populis, ⁊ pꝛincipibus, illius
pulchꝛitudinez. Erat enim pulchꝛa
valde. Quę renuit: ⁊ ad regis impe-
rium quod p eunuchos mandaue-
rat, venire contempſit. Unde ira-
tus rex, nimio furoꝛe ſuccenſus eſt.

℄ Feria ſecunda. Lectio pꝛima.

Heſter 2. His itaqꝫ geſtis, poſtquā regis
Aſſueri indignatio deferbue-
rat: recoꝛdatus eſt Vaſthi quę feciſ-
ſet vel quę paſſa eſſet. Dixeruntqꝫ
pueri regis ac miniſtri eius. Quę-
rantur regi puellę virgines ac ſpe-
cioſę: ⁊ mittant qui conſiderent per
vniuerſas pꝛouincias puellas ſpe-
cioſas ⁊ virgines, ⁊ adducant eas
ad ciuitatem Suſam: ⁊ tradant eas
in domū fęminaruz ſub manu Egei
eunuchi qui eſt pꝛępoſitus ⁊ cuſtos
mulierum regiarū: ⁊ accipiāt mun-
dum muliebꝛé, ⁊ cętera ad vſus ne-
ceſſaria. Et quęcunqꝫ inter oés ocu
lis regis placuerit: ipſa regnet pꝛo
Vaſthi. Placuit ſermo Regi: ⁊ ita
vt ſuggeſſerāt iuſſit fieri. Lectio. ij.

Erat vir iudęus in Suſis ciuitate,
vocabulo Mardochęus, fili⁹ Jair,
filij Semei, filij Cis, de ſtirpe Jemi-
ni: qui tranſlatus fuerat de Jeruſa-
lem eo tpe, quo Jechoniam regez
iuda Nabuchodonoſoꝛ rex Baby
lonis trāſtulerat, q fuit nutritius filię
fratris ſuę Ediſſę, q̄ altero noīe vo-
cabat Heſter: ⁊ vtrūqꝫ parenté ami
ſerat, pulchꝛa nimis, ⁊ decoꝛa facie.
Moꝛtuiſqꝫ pr̄e ei⁹, ac mr̄e: Mardo
chęus ſibi eā adoptauit ī filiā. L. iij.

Cumqꝫ percrebꝛuiſſet regis impe
rium: ⁊ iuxta mandatum illius mul
tę pulchꝛę virgines adducerentur
Suſan, ⁊ Egeo traderent eunucho:
Heſter quoqꝫ inter cęteras puellas
ei tradita eſt, vt ſeruaretur in nume
ro fęminarum. Quę placuit ei: ⁊ in-
uenit gratiam in conſpectu illius.

℄ Feria tertia. Lectio pꝛima.

Euoluto autez tempoꝛe per oꝛ Heſter 2.
dinem, inſtabat dies: quo He-
ſter filia Abiahil, fratris Mardo-
chęi, quā ſibi adoptauerat in filiaz,
deberet intrare ad regem. Quę nō
quęſiuit muliebꝛem cultū: ſed quę-
cunqꝫ voluit Egeus Eunuchus cu-
ſtos virginū, hęc ei ad oꝛnatū dedit.
Erat enim foꝛmoſa valde, ⁊ incredi
bili pulchꝛitudine: oīum oculis gra
tioſa, ⁊ amabilis videbatur. Lcō. ij.

Ducta eſt itaqꝫ ad cubiculuz regis
Aſſueri, mēſe decimo, qui vocatur
Tebeth: ſeptimo anno regni eius.
Et adamauit eam Rex plus quam
omnes mulieres, habuitqꝫ gratiaz,
⁊ miſericoꝛdiam corā eo ſuper oés
mulieres: ⁊ poſuit diadema regni
in capite eius, fecitqꝫ eam regnare
in loco Vaſthi. Lectio tertia.

Et iuſſit cōuiuiū pręparari permag- 3
nificum cūctis pꝛincipibus, ⁊ ſer-
uis ſuis, pꝛo cōiunctione, ⁊ nuptijs
Heſter. Et dedit requiem vniuerſis
pꝛouincijs: ac dona largitus eſt iux-
ta magnificentiam pꝛincipalem.

℄ Feria

Digitized by Google

¶ Feria quarta. Lectio prima.

Heſter 3. POſt hec Rex Aſſuerus exaltauit Aman filium Amadathi q erat de ſtirpe Agag: ⁊ poſuit ſolium eius ſuper omnes principes quos habebat. Cunctiq́ʒ ſerui regis qui in foribus palatij verſabantur flectebant genua: ⁊ adorabāt Aman. Sic enim preceperat eis Imperator. Solus Mardocheus nō flectebat genu, neq́ʒ adorabat eum. Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatij reſidebant. Cur pter ceteros nō obſeruas mādatum regis? Lcō. ij.

Cumq́ʒ hoc crebrius dicerēt: ⁊ ille nollet audire: nunciauerūt Aman, ſcire cupientes vtrum perſeueraret in ſententia. Dixerat enim eis, ſe eſſe iudeum. Quod cum audiſſet Aman ⁊ experimento probaſſet ꝙ Mardocheus nō ſibi flecteret genu, nec ſe adoraret, iratus eſt valde, ⁊ pro nihilo duxit in vnum Mardocheū mittere manus ſuas. Audierat enim ꝙ eſſet gētis iudee: magiſq́ʒ voluit oēm iudeorum qui erāt in regno Aſſueri perdere nationem. Lectio. iij.

Menſe primo cuius vocabulum eſt Niſan anno duodecimo regni Aſſueri, miſſa eſt ſors in vrnam que hebraice dicitur Phur coram Aman, quo die ⁊ quo menſe gens Iudeorum deberet interfici: ⁊ exiuit menſis duodecimus qui vocatur Adar.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Heſter 5. DIe autē tertio induta eſt Heſter regalibus veſtimentis: ⁊ ſtetit in atrio domus regie, qđ erat interius contra baſilicā regis. At ille ſedebat ſuper ſolium ſuum in conſiſtorio palatij, contra oſtium domus. Cumq́ʒ vidiſſet Heſter reginā ſtantem, placuit oculis eius, ⁊ extendit contra eam virgam auream: quam tenebat manu. Que accedens: oſculata eſt ſummitatem virge eius. Dixitq́ʒ ad eam Rex. Quid vis Heſter regina? Que eſt petitio tua? Etiam ſi dimidiam partem regni petieris: dabitur tibi. Lectio ſecunda.

At illa reſpōdit. Si regi placet, obſecro vt venias ad me hodie: ⁊ Aman tecum, ad conuiuium quod paraui. Statimq́ʒ rex. Uocate (inqt) cito Aman, vt Heſter obediat voluntati. Uenerunt itaq́ʒ rex ⁊ Amā ad conuiuium: quod eis regina parauerat. Dixitq́ʒ ei rex: poſtquam vinum biberat abundanter. Quid petis, vt detur tibi: ⁊ pro qua re poſtulas? Etiam ſi dimidiā partem regni mei petieris: impetrabis. Lectio tertia.

Cui reſpondit Heſter. Petitio mea: ⁊ preces ſunt iſte. Si inueni in conſpectu regis gratiam, ⁊ ſi regi placet vt det mihi quod poſtulo, ⁊ meam impleat petitionem, veniat rex, ⁊ Aman ad conuiuium quod paraui eis: ⁊ cras aperiam Regi voluntatem meam.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Heſter 6. NOctem illam duxit rex inſomnem, iuſſitq́ʒ ſibi afferri hiſtorias: ⁊ annales priorum temporum. Que cū illo preſente legerent, ventum eſt ad illū locū vbi ſcriptū erat, quō nunciaſſet Mardocheus inſidias Bagathan ⁊ Thares Eunuchorum: regē Aſſuerū iugulare cupientiū. Quod cū audiſſet rex: ait.

Quid

Digitized by Google

Quid pro hac fide, honoris ac pre-
mij Mardocheus ↄſecutus eſt? Di
xerunt ei ſerui ac miniſtri. Nihil om
nino mercedis accepit. Statimque
rex. Quis eſt inquit in atrio? Aman
quippe interius atrium domus re-
gię intrauerat: vt ſuggereret regi, ⁊
iuberet Mardocheū affigi patibu-
lo, quod ei fuerat preparatum. Re-
ſpōderunt pueri. Amā ſtat in atrio.
Dixitq; rex. Ingrediat. Lectio. ij.
Cūq; eſſet ingreſſus, ait illi. Quid
debet fieri viro, quē rex honorare
deſiderat? Cogitās autem in corde
ſuo Aman, ⁊ reputans q nullū aliū
rex, niſi ſe vellet honorare: reſpon-
dit. Homo quem rex honorare cu-
pit, debet indui veſtibus regijs: ⁊ im
poni ſuper equum qui de ſella regis
eſt, ⁊ accipere regium diadema ſu-
per caput ſuum, ⁊ primus de regijs
principibus ac tyrānis teneat equū
eius: ⁊ per plateā ciuitatis incedēs,
clamet, ⁊ dicat. Sic honorabit quē-
cūq; rex voluerit honorare. Le. iij.
Dixitq; ei Rex. Feſtina, ⁊ ſumpta
ſtola ⁊ equo: fac ita vt locutus es,
Mardocheo iudeo, qui ſedet ante
fores palatij. Caue ne quicquā de
his, quę locutus es pretermittas.
Tulit itaq; Aman ſtolam ⁊ equum:
indutumq; Mardocheū in platea
ciuitatis ⁊ impoſitū equo pcedebat
atq; clamabat. Hoc honore condi-
gnꝰ eſt: quēcūq; rex voluerit hono-
rare. Reuerſuſq; eſt. Mardocheus
ad ianuā palatij: ⁊ amā feſtinauit ire
in domū ſuā lugēs, ⁊ operto capite.
Heſter 7. ¶ Sabbato. Lectio prima.
Intrauit itaq; Rex ⁊ Aman: vt
biberent cū regina. Dixitq; ei rex
etiam ſecundo die poſtq̄ vino inca-
luerat. Quę eſt petitio tua heſter vt
detur tibi: ⁊ quid vis fieri? Etiam ſi
dimidiam partem regni mei petie-
ris: impetrabis. Ad quē illa reſpon
dit. Si inueni gratiam in oculis tuis
o rex: ⁊ ſi placet, dona mihi animā
meā pro qua rogo: ⁊ populū meū
pro quo obſecro. Traditi enim ſu-
mus ego ⁊ populus meus: vt con-
teramur, iugulemur, ⁊ pereamus.
Atq; vtinā in ſeruos ⁊ famulas ven
deremur, eſſet tolerabile malum et
gemens tacerem: nunc autem ho-
ſtis noſter eſt cuius crudelitas re-
dundat in regem. Lectio ſecunda.
Reſpondenſq; rex Aſſuerus: ait.
Quis eſt iſte ⁊ cuius potētię vt hec
audeat facere? Dixitq; Heſter. Ho-
ſtis ⁊ inimicus noſter: peſſimus iſte
eſt Aman. Quod ille audiens illico
obſtupuit: vultum regis ac reginę
ferre non ſuſtinens. Rex aūt iratus
ſurrexit: ⁊ de loco conuiuij intrauit
in hortū arboribus conſitū. Aman
quoq; ſurrexit, vt rogaret Heſter re
ginam pro aīa ſua. Intellexit enim
a rege ſibi paratū malum. Lectio. iij.
Qui cū reuerſus eſſet de horto ne-
moribus conſito: ⁊ intraſſet conui-
uij locum: repperit Aman ſup lectu
lū corruiſſe, in quo iacebat Heſter,
⁊ ait. Etiā reginam vult opprimere
me preſente, in domo mea. Nec dū
verbū de ore regis exierat: ⁊ ſtatim
operuerūt faciem eius. Dixitq; Ar
bona, vnus de Eunuchis qui ſtabāt
in miniſterio regis: En lignū quod
parauerat Mardocheo, q locutus
eſt

Digitized by Google

eſt p rege, ſtat in domo Aman: habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex. Appendite eum in eo. Suſpenſus eſt itaque Aman in patibulo, qđ parauerat Mardocheo: ⁊ regis ira quieuit.

¶ Dominica pꝛima octobꝛis ⁊ deinceps, vſque ad pꝛimam dominicam nouembꝛis excluſiue, cantetur hiſtoꝛia Adaperiat ⁊ legatur de libꝛis Machabeoꝛum.

¶ Sabbato pꝛecedenti ad veſperas. ℟. Tua eſt potētia. ... Ad mag. aña. Adaperiat dñs coꝛ veſtrum in lege ſua, ⁊ in pꝛeceptis ſuis, ⁊ faciat pacē. Lectio pꝛima.

j. mac. 1.

Et factum eſt poſtq̄ p cuſſit Alexāder Philippi Macedo, q pꝛimus regnauit in grecia, egreſſus de terra Cethim, Darium regem Perſarum et Medorum: conſtituit pꝛelia multa, ⁊ obtinuit munitiões, ⁊ interfecit reges terre: ⁊ pertranſijt vſq; ad fines terre, ⁊ accepit ſpolia multitudinis gentium, ⁊ ſiluit terra in conſpectu eius. Et cógregauit virtuté ⁊ exercitum foꝛtem nimis: ⁊ exaltatū eſt, ⁊ eleuatū coꝛ eius, ⁊ obtinuit regiones gentium ⁊ tyrānos: ⁊ facti ſunt illi in tributum. ℟. Adaperiat dñs coꝛ veſtrū in lege ſua, ⁊ in pꝛeceptis ſuis, ⁊ faciat pacē in diebus veſtris, Concedat vobis ſalutē, ⁊ redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dominus oꝛationes veſtras, ⁊ reconcilietur vobis, nec vos deſerat in tpe malo. Concedat. Lectio ſecunda.

Et poſt hec decidit in lectum: ⁊ cognouit quia moꝛeretur. Et vocauit pueros ſuos nobiles, qui ſecū erant nutriti a iuuentute ſua: ⁊ diuiſit illis regnum, cū adhuc viueret. Et regnauit Alexander annis duodecim, ⁊ moꝛtuꝰ eſt. Et obtinuerūt pueri eius regnū, vnuſquiſq; in loco ſuo. Et impoſuerunt ſibi oés diademata poſt moꝛté eius: ⁊ filij eoꝛū poſt eos annis multis: ⁊ multiplicata ſunt mala in terra. Et exijt ex eis radix peccati Antiochus, illuſtris filius Antiochi regis: qui fuerat rome obſes: ⁊ regnauit in anno centeſimo triceſimo ⁊ ſeptimo regni grecoꝛum. ℟. Exaudiat dñs oꝛationes veſtras, ⁊ reconcilietur vobis, Nec vos deſerat in tpe malo. ℣. Det vobis coꝛ oībus, vt colatis eū, ⁊ faciatis eius voluntatem. Nec. Lectio iij.

In diebus illis, exierūt ex iſrael filij iniqui, ⁊ ſuaſerunt multis, dicentes. Eamus ⁊ diſponamus teſtamētum cum gentibus que circa nos ſunt: quia ex quo receſſimus ab eis, inuenerunt nos mala multa. Et viſus eſt ſermo bonus, in oculis eoꝛum. Et deſtinauerūt aliqui de populo, ⁊ abierunt ad regem: ⁊ dedit illis poteſtatē, vt facerent iuſtitias gentiū. Et edificauerūt gymnaſiū in Jeroſolymis, ſecundum leges nationum: ⁊ fecerunt ſibi pꝛepucia, ⁊ receſſerunt a teſtamento ſancto: ⁊ iuncti ſunt nationibus: ⁊ venundati ſunt, vt facerent malum. ℟. Tua eſt potentia, tuum regnum domine, tu es ſuper omnes gentes, Da pacem domine, In diebus noſtris. ℣. Creatoꝛ omniū deus, terribilis,

ribilis, ⁊ fortis, iuſtus, ⁊ miſericors. Da pacem do. Gloria. In diebus. ℟. iiij. Congregati ſunt inimici noſtri, ⁊ gloriantur in virtute ſua, contere fortitudinem illorum dñe, ⁊ diſperge illos. Ut cognoſcāt quia nō eſt alius, qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter. ℣. Diſperge illos in virtute tua, ⁊ depone eos protector noſter domine. Ut cognoſcāt. ℟. v. Impetum inimicorum ne timueritis, memores eſtote, qūo ſalui facti ſunt patres noſtri. Et nunc clamemus in cęlum, ⁊ miſerebitur noſtri deus noſter. ℣. Mementote mirabiliū eius, q̄ fecit Pharaoni ⁊ exercitui eiꝰ in mari rubro. Et nūc. ℟. vi. Refulſit ſol ī clypeos aureos, ⁊ reſplenduerūt montes ab eis. Et fortitudo gentium diſſipata eſt. ℣. Erat enim exercitus magnus valde ⁊ fortis, ⁊ appropiauit Judas ⁊ exercitus eius in prelium. Et fortitudo. Gloria. Et fortitudo gen. ℟. vij. Dixit Judas Simoni fratri ſuo, elige tibi viros, ⁊ vade libera fratres tuos in galilęam, ego autē ⁊ Jonathas frater meus ibimus in Galadithim. Sicut fuerit volūtas in cęlo, ſic fiat. ℣. Accingimini et eſtote filij potentes, qm̄ melius eſt nobis mori in bello, q̄ videre mala gentis noſtrę, et ſanctorum. Sicut. ℟. viij. In hymnis ⁊ cōfeſſionibus benedicebāt dominū, Qui magna fecit in Iſrael, ⁊ victoriam dedit illis dominus oīs. ℣. Ornauerunt faciem templi coronis aureis, et dedicauerunt altare domino. Qui. ℟. ix. Ornauerunt faciēʒ templi coronis aureis, et dedicauerunt altare domino; Et facta eſt lętitia magna. In populo. ℣. In hymnis ⁊ confeſſionibus benedicebant dominum. Et fa. Gloria. In populo. Sequentes añe dicēdę ſunt in ſabbatis, ad magni. vel ad memoriā, quādiu cantaī hiſtoria. Adaperiat. Aña. Da pacem dñe in diebus noſtris, quia non eſt alius qui pugnet pro nobis, niſi tu deus noſter. Aña. Tua eſt potentia, tuū regnum dñe, tu es ſuper oēs gentes: da pacē dñe in diebus noſtris. Añ. Accingimini filij potentes, ⁊ eſtote parati pugnare in prelio, qm̄ melius eſt nobis mori in bello, q̄ videre mala gētis noſtrę, ⁊ ſanctorū: ſicut fuerit voluntas in cęlo, ſic fiat. Añ. Exaudiat dñs orōnes veſtras, et recōciliet vobis: nec vos deſerat in tpe malo.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Et paratum eſt regnuʒ ante faciem Antiochi: et cępit regnare ī terra ęgypti: vt regnaret ſuper duo regna. Et intrauit ęgyptum in multitudine graui: in currībꝰ et elephantis et equitibus: et copioſa nauiū multitudine. Et conſtituit bellum aduerſus Ptolomeuʒ: regem ęgypti. Et veritꝰ eſt Ptolomeus a facie eius et fugit: et ceciderunt vulnerati multi. Et comprehendit ciuitates munitas in terra ęgypti: et accepit ſpolia terrę ęgypti. j. mac. i

Lectio. ij. Et conuertit Antiochus poſtquā percuſſit ęgyptum, in centeſimo et quadrageſimo et tertio āno: et aſcēdit ad Iſrael. Et aſcendit in Jeroſolymā, in multitudine graui, et intrauit

trauit in ſanctificationem cum ſuperbia. Et accepit altare aureum ⁊ candelabrum luminis: ⁊ vniuerſa vaſa eius, ⁊ menſam propoſitionis, ⁊ libatoria, ⁊ phialas, ⁊ mortariola aurea: ⁊ velum, ⁊ coronas, ⁊ ornamentum aureum quod erat in facie templi, ⁊ comminuit omnia. Lcõ. iij.

Et accepit argentum ⁊ aurũ, ⁊ vaſa concupiſcibilia: ⁊ accepit theſauros occultos quos inuenit: ⁊ ſublatis oĩbus abijt in terrã ſuaʒ. Et fecit cędem hoĩum: ⁊ locutus eſt in ſuperbia magna. Et factus eſt planctus magnus in Iſrael: ⁊ in oĩ loco eorum.

Feria tertia. Lectio prima.

j. mac. i. Et poſt duos ãnos dierũ: miſit rex principẽ tributorũ, in ciuitates Juda. Et venit Jeruſalem cũ turba magna: ⁊ locutus eſt ad eos verba pacifica in dolo: ⁊ crediderunt ei. Et irruit ſuper ciuitatem repente: ⁊ percuſſit eam plaga: ⁊ perdidit populum multum ex Iſrael. Et accepit ſpolia ciuitatis, ⁊ ſuccendit eã igni: ⁊ deſtruxit muros eius, ⁊ domos eius in circuitu. Et captiuas duxerunt mulieres ⁊ natos: et pecora poſſederũt. Lectio ſecũda.

Et ędificauerũt ciuitatem Dauid muro magno ⁊ firmo, ⁊ turrib9 firmis: ⁊ facta eſt illis in arcem. Et poſuerunt illic gentem peccatriceʒ, viros iniquos: ⁊ conualuerunt in ea: ⁊ poſuerunt arma ⁊ eſcas. Et congregauerunt ſpolia Jeruſalem, et repoſuerunt illic: ⁊ facti ſunt in laqueum magnum. Et factuʒ eſt hoc ad inſidias ſanctificationi: ⁊ in diabolum malum in Iſrael: ⁊ effuderunt ſanguinem innocentẽ per circuitum ſanctificationis, ⁊ contaminauerunt ſanctificationem. Le. iij.

Et fugerunt habitatores Jeruſalem propter eos: ⁊ facta eſt habitatio exterorum. Et facta eſt extera ſemini ſuo: ⁊ nati eius reliquerunt eã. Sanctificatio eius deſolata eſt, ſicut ſolitudo. Dies feſti eius cõuerſi ſunt in luctum: ſabbata eius in opprobrium: honores eius in nihilum. Secunduʒ gloriam eius, multiplicata eſt ignominia eius: et ſublimitas eius cõuerſa eſt in luctum.

Feria quarta. Lectio prima.

j. mac. i. Et miſit rex Antiochus libros per manus nunciorum in Jeruſalẽ, ⁊ in omnes ciuitates Judę: vt ſequerentur leges gẽtium terrę: et prohiberent holocauſta, ⁊ ſacrificia, ⁊ placationes fieri in tẽplo Dei ⁊ prohiberẽt celebrari ſabbatũ, et dies ſolennes, ⁊ iuſſit coinquinari ſancta, ⁊ ſanctũ populuʒ Iſrael. Et iuſſit ędificari aras, ⁊ tẽpla, ⁊ idola: ⁊ immolari carnes ſuillas, ⁊ pecora cõmunia: ⁊ relinquere filios ſuos incircũciſos: ⁊ coinquinari aĩas eorum in oĩbus imũditijs, ⁊ abominationibus, ita vt obliuiſcerent legeʒ: ⁊ imutarent omnes iuſtificationes dei, ⁊ quicunq; non feciſſet ſecundũ verbuʒ Antiochi: moreretur. L. ij.

Secundũ verba hęc ſcripſit oĩ regno ſuo: ⁊ prępoſuit principes populo: qui hęc fieri cogerent. Et iuſſerũt ciuitatibus Judę, ſacrificare. Congregati ſunt multi de pplo ad eos, q dereliquerãt legem dñi, ⁊ fecerãt mala ſup terrã: ⁊ effugauerũt populũ

populum Iſrael in abditis, ⁊ in abſconditis fugitiuorũ locis. Lcõ.iij.

Die quintadecima menſis caſleu, quinto ⁊ quadrageſimo ⁊ centeſimo anno, ędificauit rex Antiochus abominandum idolum deſolationis, ſuper altare dei: ⁊ p vniuerſas ciuitates iudę, in circuitu ędificauerunt aras. Et ante ianuas domorum ⁊ in plateis incendebãt thura: ⁊ ſacrificabant. Et libros legis dei combuſſerunt igni: ſcindentes eos.

j.mac. 2. ¶ Feria quinta. Lectio prima.

In diebus illis, ſurrexit Mathathias, filius Joannis, filij Simeonis, ſacerdos ex filijs Joarin ab Jeruſalẽ: ⁊ cõſedit in monte Modin. Et habebat filios quinq;. Joannam, qui cognominabatur Gaddis, ⁊ Simeonem, qui cognominabatur Thaſi, ⁊ Judam, q cognominabaẗ Machabęus, ⁊ Eleazarum, qui cognominabatur Abaron, ⁊ Jonatam, qui cognominabaẗ Aphus. Hi viderunt mala, q̃ fiebãt i pp̃lo Juda, ⁊ Jeruſalez. L.ij.

Et dixit Mathathias. Vę mihi. Ut quid natus ſum videre contritionem populi mei, et contritionez ciuitatis ſanctę: ⁊ ſedere illic, cum datur in manibus inimicorũ? Sancta in manu extraneorũ facta ſunt: templum eius ſicut homo ignobilis: vaſa glorię eius, captiua abducta ſunt. Trucidati ſunt ſenes eius in plateis: ⁊ iuuenes eius ceciderunt in gladio inimicorum. Lectio.iij.

Quę gens non hęreditauit regnuz eius: ⁊ nõ obtinuit ſpolia eius? Dis cõpoſitio eius ablata eſt. Quę erat libera: facta eſt ancilla. Et ecce ſancta noſtra, ⁊ pulchritudo noſtra, ⁊ claritas noſtra, deſolata eſt: ⁊ coinquinauerũt eã gẽtes. Quo ergo nobis, adhuc viuere? Et ſcidit Mathathias ⁊ filij ei⁹ veſtimẽta ſua: ⁊ operuerũt ſe cilicijs: ⁊ plãxerũt valde.

¶ Feria ſexta. Lectio prima. j.mac.

Et q miſſi erant ab Antiocho: dixerũt Mathathię. Princeps ⁊ clariſſimus et magnus es in hac ciuitate: ⁊ ornatus filijs et fratribus. Ergo accede prior, et fac iuſſum regis: ſicut fecerunt oẽs gentes et viri iuda: et qui remanſerunt in Jeruſalem. Et eris tu ⁊ filij tui inter amicos regis: et amplificatus argento, ⁊ auro, et muneribus multis. L.ij.

Et reſpondit Mathathias: dixitq; voce magna. Et ſi oẽs gẽtes Antiocho regi obediũt, vt diſcedant vnuſquiſq;, a ſeruitute legis patrum ſuorum, ⁊ conſentiant mandatis eius: ego, ⁊ filij mei, ⁊ fratres mei, obediemus legi patrum noſtrorum. Propitius nobis ſit Deus: non eſt nobis vtile relinquere legem, ⁊ iuſtitias dei. Nõ audiemus verba regis Antiochi: nec ſacrificabimus tranſgredientes legis noſtrę mandata: vt eamus altera via. Lectio tertia.

Et vt ceſſauit loqui verba hęc, acceſſit quidam iudeus in omniũ oculis ſacrificare idolis ſuper aram in ciuitate Modin: ſecundũ iuſſuz regis. Et vidit Mathathias: ⁊ doluit: ⁊ contremuerunt renes eius. Et accenſus eſt furor eius ſecundum iudicium legis: et inſiliens trucidauit eum ſuper aram. Sed ⁊ virum,

quem

quem miſerat Rex Antiochus, qui
cogebat immolare, occidit in ip-
ſo tempoꝛe: ⁊ Aram deſtruxit.

¶ Sabbato. Lectio pꝛima.

j.mac. 1. TUnc deſcenderunt multi quę-
rentes iudicium ⁊ iuſtitiam in
deſertũ, vt ſederent ibi ipſi, ⁊ filij eo-
rum, ⁊ mulieres eoꝛũ, ⁊ pecoꝛa eo-
rum: qm̃ inundauerunt ſuper eos
mala. Et renunciatum eſt viris re-
gis, ⁊ exercitui qui erant in Jeruſa
lez ciuitate Dauid, qm̃ diſceſſiſſent
viri quidaz, qui diſſipauerunt man-
datũ regis in loca occulta in deſer-
to: ⁊ abijſſent poſt illos multi. Et ſta
tim perrexerunt ad eos: ⁊ cõſtitue-
runt aduerſus eos: pꝛęliũ in die ſab
batoꝝ. Et dixerũt ad eos. Reſiſtitis
⁊ nũc adhuc? Exite ⁊ facite ſm̃ ver
bũ regis Antiochi: ⁊ viuetis. L.ij.
Et dixerunt. Nõ exibimus neq̃ fa-
ciemus verbũ regis: vt polluamus
dié ſabbatoꝛũ. Et concitauerũt ad-
uerſus eos pꝛęliũ. Et nõ reſponde-
runt illis: nec lapidem miſerunt eis:
nec oppilauerunt loca occulta, dicé
tes. Moꝛiamur oẽs in ſimplicitate
nr̃a: ⁊ teſtes erunt ſup nos cęlũ ⁊ ter
ra: q̃ iniuſte perditis nos. Et intule
runt eis bellum ſabbatis: ⁊ moꝛtui
ſunt ipſi ⁊ vxoꝛes eoꝛũ, vſq̃ ad mil-
le animas hominum. Et cognouit
Mathathias ⁊ amici eius: ⁊ luctuz
habuerũt ſuper eos valde. Lcõ.iij.
Et dixit vir pꝛoximo ſuo. Si oẽs fe
cerimus ſicut fratres noſtri fecerũt:
⁊ nõ pugnauerimus aduerſus gen-
tes pꝛo animabus noſtris, ⁊ iuſtifi-
cationibus: citius diſperdent nos
a terra. Et cogitauerunt in die illa:

B.S.D.

dicẽtes. Omnis homo, quicunque
venerit ad nos in bello die ſabba-
toꝛum, pugnemus aduerſus eum:
⁊ non moꝛiemur omnes: ſicut moꝛ-
tui ſunt fratres noſtri in occultis.

¶ Dominica ſecunda. Lcõ pꝛima.

TUnc ꝯgregata eſt ad j.mac. 4.
eos ſynagoga foꝛtis
viribus ex Jſrael: oĩs
volũtari⁹ in lege. Et
oẽs q̃ fugiebant a ma
lis: additi ſunt ad eos: ⁊ facti ſunt il-
lis ad firmamẽtum. Et collegerunt
exercituz, ⁊ percuſſerũt peccatoꝛes
in ira ſua, ⁊ viros iniquos ĩ indigna
tione ſua: ⁊ cęteri fugerũt ad natio-
nes, vt euaderent. Et circuiuit Ma
thathias, ⁊ amici ei⁹, ⁊ deſtruxerũt
Aras: ⁊ circunciderũt pueros incir
cunciſos, quotquot inuenerunt in
finibus Jſrael: in foꝛtitudine. L.ij.
Et perſecuti ſunt filios ſuperbię: ⁊
pꝛoſperatum eſt opus in manibus
eoꝛum. Et obtinuerũt legẽ de mani
bus gentium, ⁊ de manibus regũ: ⁊
nõ dederũt coꝛnu peccatoꝛi. Et ap-
pꝛopinquauerũt dies Mathathię
moꝛiẽdi: ⁊ dixit filijs ſuis. Nunc cõ-
foꝛtata eſt ſuperbia ⁊ caſtigatio: ⁊ tẽ
pus euerſionis, ⁊ ira indignationis.
Nunc ergo o filij emulatoꝛes eſtote
legis: ⁊ date animas veſtras pꝛo te-
ſtamento patrum, ⁊ memẽtote ope
rum patrum, quę fecerunt in gene-
rationibus ſuis: ⁊ accipietis gloꝛiaz
magnã, ⁊ nomen ęternum. Lcõ.iij.
Abraham, nonne in tentatione in-
uentus eſt fidelis? Et reputatum eſt
ei ad iuſtitiam? Joſeph in tp̃e angu
ſtię ſuę cuſtodiuit mãdatũ: ⁊ factus

DD eſt

eſt dñs egypti. Phinees pater noſter, zelando zeluz dei: accepit teſtamentum ſacerdotij eterni. Jeſus dum implet verbum: factus eſt dux in Iſrael. Caleph dum teſtificat̄ in eccl̄ia, accepit hereditatez. Dauid in ſua miſericoꝛdia: cōſecutus eſt ſedē regni in ſecula. Elias dū zelat zelum legis: receptus eſt in celū. Ananias, Azarias, Miſael credētes: liberati ſunt de flāma. Daniel in ſua ſimplicitate, liberatus eſt de oꝛe leonū.

¶ Feria ſecunda. Lectio pꝛima.

1.mac. 2. Et pꝛoſequutus eſt Mathathias. Cogitate per generationē ⁊ generationē: qꝛ oēs qui ſperant in deo, non infirmant̄. Et a verbis viri peccatoꝛis ne timueritis: qꝛ gloꝛia eius ſtercus ⁊ vermis eſt. Hodie extollit̄, ⁊ cras non inuenietur, qꝛ conuerſus eſt in terram ſuam: ⁊ cogitatio eius perijt. Lcō ſecunda.

Vos ergo filij confoꝛtamini ⁊ viriliter agite in lege: qꝛ in ipſa gloꝛioſi eritis. Et ecce Simon frater veſter ſcio ꝙ vir conſilij eſt, ipſum audite ſemper: ⁊ ipſe erit vobis pater. Et Judas Machabeus foꝛtis viribus a iuuentute ſua: ſit vobis pꝛinceps militie: ⁊ ipſe aget bellum populi. Et adducetis ad vos omnes factoꝛes legis: ⁊ vindicate vindictaz populi veſtri. Retribuite retributionem gentibus: ⁊ intendite in pꝛeceptum legis. Lectio tertia.

Et benedixit eis: ⁊ appoſitus eſt ad patres ſuos. Et defunctus eſt cēteſimo quadrageſimo ⁊ ſexto anno: ⁊ ſepultus eſt a filijs ſuis in ſepulchꝛo patrum ſuoꝛum. Et planxerunt euz omnis Iſrael, planctu magno. Et ſurrexit Judas qui vocabat̄ Machabeus, filius eius pꝛo eo. Et adiuuabant eum oēs fratres eius, ⁊ vniuerſi qui ſe cōiunxerāt patri eius: ⁊ pꝛeliabant̄ pꝛeliū Iſrael cū letitia.

¶ Feria tertia. Lectio pꝛima.

Congregauit Apollonius gentes: ⁊ a Samaria virtutez multam ⁊ magnā: ad bellanduz contra 1.ma 3.
Iſrael: ⁊ cognouit Judas: ⁊ exijt obuiam illi: ⁊ percuſſit ⁊ occidit illum. Et ceciderunt vulnerati multi: ⁊ reliqui fugerunt: ⁊ accepit ſpolia eoꝛum. Et gladiū Apollonij abſtulit Judas: ⁊ erat pugnans in eo omnibus diebus. Lectio ſecunda.

Et audiuit Seron pꝛinceps exercitus Syrie, ꝙ cōgregauit Judas cōgregationē ⁊ eccleſiā fideliū ſecū: ⁊ ait. Et faciā mihi nomē, ⁊ gloꝛificaboꝛ in regno: ⁊ debellabo Judaz ⁊ eos q cū ipſo ſunt: q ſpꝛeuerunt verbum regis. Et pꝛeparauit ſe, ⁊ aſcēderunt cū eo caſtra impioꝛū, foꝛtes auxiliarij: vt facerēt vindictā i filios foꝛtes Iſrael. Et appꝛopinquauerūt vſqz ad Bethoꝛon: ⁊ exiuit Judas obuiā illis cum paucis. Lcō. iij.

Et viderunt autem exercitum venientem obuiaz ſibi: dixerūt Jude. Quō poterimus pauci pugnare cōtra multitudinē tantā, tam foꝛtem? Et nos fatigati ſum⁹ ieiunio hodie. Et ait Judas. Facile eſt concludi multos in manu paucoꝛū: ⁊ non eſt differentia in conſpectu dei celi, liberare in multis ⁊ in paucis: quia non in multitudine exercitus, victoria belli, ſed de celo foꝛtitudo eſt.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

1.mac. 4. Congregatus eſt ꝯuentus, vt eſſent parati in prçliũ: ⁊ vt orarent, ⁊ peterẽt miſericordiã ⁊ miſerationes. Et Jeruſalẽ nõ habitabaẽ ſed erat ſicut deſertũ. Nõ erat qui ingredereẽ ⁊ egredereẽ de natis eius: ⁊ ſctm̃ ꝯculcabaẽ, ⁊ filij alienigenarũ erant in arce. Ibi erat habitatio gentiũ. Et ablata eſt voluptas a Jacob, ⁊ defecit ibi tybia ⁊ cithara. Et ꝯgregati ſunt, ⁊ venerũt ĩ maſphat contra Jeruſalem: qꝛ locus o͛onis erat in maſphat ante, in Iſrael. Et ieiunauerunt illa die, ⁊ induerunt ſe cilicijs: ⁊ cinerẽ poſuerunt in capite ſuo, ⁊ ſciderunt veſtimẽta ſua. L. ij.

Et expanderũt libros legis dei: de quibus ſcrutabanẽ gentes, ſimilitudinem ſimulachrorum ſuorum. Et attulerunt ornamẽta ſacerdotalia: ⁊ primitias, ⁊ decimas, ⁊ ſuſcitauerunt nazarços qui impleuerãt dies: ⁊ clamauerunt voce magna in cçlum, dicentes. Quid faciemus iſtis: ⁊ quo eos ducemus? Et ſancta tua conculcata ſunt ⁊ cõtaminata ſunt: ⁊ ſacerdotes tui facti ſunt in luctuz, ⁊ in humilitatem. Et ecce nationes conuenerunt aduerſus nos: vt nos diſperdant. Tu ſcis quç cogitant in nos. Quomodo poterimus ſubſiſtere ante faciem illorum: niſi tu deus adiuues nos? Et tubis exclamauerunt, voce magna. Lectio tertia.

Et poſt hçc cõſtituit Judas duces populi, tribunos, ⁊ centuriones: ⁊ pentecontarchos, ⁊ decuriones. Et dixit his q̃ ędificabãt domos, ⁊ ſpõſabant vxores: ⁊ plantabant vineas ⁊ formidoloſis: vt recederent vnuſquiſq; in domum ſuam ſm̃ legem.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Congregauit Lyſias electorũ virorum ſexaginta millia: ⁊ equitum quinque millia: vt debellaret eos. Et venerunt in Judçam, ⁊ caſtra poſuerunt in Bethorõ: ⁊ occurrit illis Judas cum decem millibus viris. Et viderunt exercitum fortem: ⁊ orauit, ⁊ dixit. Benedictus es ſaluator Iſrael, qui contriuiſti impetum potentis in manu ſerui tui Dauid: ⁊ tradidiſti caſtra alienigenarum in manus Jonathç filij Saul, ⁊ armigeri eius. Conclude exercituz iſtum in manu populi tui Iſrael: ⁊ confundantur in exercitu ſuo, ⁊ equitibus. Lectio ſecunda. 1.mac. 4.

Da illis formidinem: ⁊ tabefac audaciam virtutis eorum: ⁊ commoueanẽ contritione ſua. Deijce eos gladio diligentium te: ⁊ collaudent te oẽs, qui nouerunt nomen tuum in hymnis. Et cõmiſerunt: ⁊ ceciderũt de exercitu Lyſię: quinque millia virorum. Videns autem Lyſias ſuorum fugam, ⁊ Judçorum audaciaz, ⁊ ꝙ parati ſunt, aut viuere aut mori fortiter: abijt Antiochiam: ⁊ elegit milites, vt multiplicati rurſus venirent in iudçam. Lectio. iij.

Dixit autez Judas ⁊ fratres eius. Ecce contriti ſunt inimici nr̃i, aſcendamus nunc mundare ſancta ⁊ renouare. Et congregatus eſt omnis exercitus: ⁊ aſcenderunt in montem ſion: ⁊ viderunt ſanctificationẽ deſertã: ⁊ altare prophanatũ, ⁊ portas exuſtas, ⁊ in atrijs virgulta nata

ſicut in ſaltu vel in mõtibus:⁊ paſto
ſoꝛia diruta. Et ſciderunt veſtimẽta
ſua, ⁊ planxerũt planctu magno: ⁊
impoſuerunt cinerẽ ſup caput ſuuʒ.

¶ Feria ſexta. Lectio pꝛima.

1.mac. 4. TUnc oꝛdinauit Judas viros,
vt pugnarẽt aduerſus eos qui
erant in arce:donec emũdarent ſan
cta.Et elegit ſacerdotes ſine macu-
la,voluntatẽ habẽtes in lege dei: ⁊
mundauerunt ſctã.Et tulerunt lapi
des contaminationis:in locum im-
mundum.Et cogitauit de altari ho
locauſtoꝛũ quod pꝛophanatũ erat:
quid de eo faceret. Lectio ſecunda.
Et incidit illi conſilium bonum,vt
deſtrueret illud: ne foꝛte illi eſſet in
oppꝛobꝛium: qꝛ contaminauerunt
illud gentes.Et demoliti ſunt illud.
Et repoſuerunt lapides in mõte do
mus in loco apto: quoadusq; veni-
ret pꝛopheta, ⁊ reſponderet de eis.
Et acceperunt lapides integros ſm
legẽ: ⁊ ędificauerũt altare nouum,
ſm illud, quod fuerat pꝛius. Lc.iij.
Et ędificauerũt ſancta:⁊ quę intra
domum erãt intrinſecus,⁊ ędem: ⁊
atria ſanctificauerunt,⁊ fecerũt va-
ſa ſancta noua: ⁊ intulerunt cande-
labꝛũ, ⁊ altare incẽſoꝛum: ⁊ mẽſam
in templũ.Et incẽſum poſuerũt ſup
altare.Et accenderũt lucernas,quę
ſuper cãdelabꝛum erãt:⁊ lucebãt in
templo.Et poſuerunt ſuper mẽſam
panes: ⁊ appẽderũt vela: ⁊ cõſum-
mauerunt oĩa opera quę fecerant.

¶ Sabbato. Lectio pꝛima.

1.mac. 4. SEcũdũ tẽpus,⁊ ſm diẽ, in qua
cõtaminauerũt tẽpluʒ gentes:
in ipſa renouatũ eſt cãticis, ⁊ citha-
ris,⁊ cynaris,⁊ cymbalis. Et ceci-
dit oĩs populus in faciẽ: ⁊ adoꝛaue-
runt ⁊ benedixerunt in cęlũ eũ, qui
pꝛoſperauit eis. Et fecerũt dedica-
tionẽ altaris diebus octo: ⁊ obtule-
runt holocauſta cum lętitia, ⁊ ſalu-
taria laudis. Et oꝛnauerunt faciem
templi coꝛonis aureis ⁊ ſcutulis: ⁊
dedicauerunt poꝛtas ⁊ paſtofoꝛia:⁊
impoſuerunt eis ianuas. Lectio.ij.
Et facta eſt lętitia ĩ populo magna
valde:⁊ auerſum eſt oppꝛobꝛiũ gen
tium.Et ſtatuit Judas ⁊ frẽs eius,⁊
vniuerſa eccleſia Iſrael: vt agatur
dies dedicationis altaris in tpibus
ſuis:ab anno in annũ per dies octo:
a quinta ⁊ viceſima die menſis ca-
ſleu,cuʒ lętitia ⁊ gaudio. Lectio.iij.
Et ędificauerũt in tpe illo mõtem
Siõ, ⁊ p circuitũ muros altos ⁊ tur
res firmas: ne qñ venirẽt gentes ⁊
conculcarẽt eũ, ſicut antea fecerũt.
Et collocauit illic exercitũ,vt ſerua
ret eum,⁊ muniuit eum ad cuſtodiẽ
daʒ Bethſurã:vt haberet populus
munitionem cõtra faciem idumęę.

¶ Dominica tertia. Lcõ pꝛima.

FRatribus qui ſunt p 2.mac. 1.
ęgyptũ iudęis ſalutẽ
dicũt fratres,qui ſunt
in Jeroſolymis Ju-
dęi: ⁊ qui in regione
iudęa,⁊ pacem bonaʒ. Benefaciat
vobis deus:⁊ meminerit teſtamen-
ti ſui, quod ad Abꝛaham ⁊ Iſaac ⁊
Jacob locutus eſt ſeruoꝛum ſuoꝛũ
fideliũ,⁊ det vobis coꝛ omnibus,vt
colatis eum:⁊ faciatis eius volunta
teʒ coꝛde magno ⁊ animo volenti.
Adaperiat coꝛ veſtrũ in lege ſua ⁊ i
pręce-

Digitized by Google

preceptis ſuis: ⁊ faciat pacez. Exau
diat orationes veſtras ⁊ reconcilie-
tur vobis: nec vos deſerat in tem-
pore malo. Lectio ſecunda.
Et nunc hic ſumus orantes pro vo
bis: regnante Demetrio anno cen-
teſimo ſexageſimo nono. Nos Iu-
dei ſcripſimus vobis in tribulatio-
ne ⁊ impetu: qui ſuperuenit nobis
in iſtis annis: ex quo receſſit Iaſon
a ſancta terra ⁊ a regno. Portam
ſuccenderunt: ⁊ effuderunt ſangui-
nem innocentem. Et orauimus ad
dñz, ⁊ exauditi ſumus: ⁊ obtulimus
ſacrificium ⁊ ſimilaginē: ⁊ accendi-
mus lucernas, ⁊ propoſuimus pa-
nes. Et nunc frequentate dies ſce-
nophegię, mēſis caſleu. Lectio. iij.
Anno cēteſimo octogeſimo octa-
uo, populus qui eſt Ieroſolymis ⁊
in Iudęa, ſenatuſqꝫ ⁊ Iudas: Ari-
ſtobolo magiſtro Ptolomęi regis
qui eſt de genere Chriſtorum ſacer
dotū, ⁊ his qui in Egypto ſunt Iu-
deis: ſalutem ⁊ ſanitatē. De magnis
periculis a deo liberati: magnifice
gratias agimus ipſi: vtpote qui ad-
uerſus talem regem dimicauimus.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima.
2.mac. 1. ORationē faciebāt ſacerdotes
dum conſummaret ſacrificiū:
Ionatha inchoante: cęteris autez
reſpondentibus. Et Neemię oratio
erat, hunc habēs modū. Dñe deus
oīum creator, terribilis, ⁊ fortis, iu-
ſtus, ⁊ miſericors, qui ſolus es bo-
nus rex, ſolus pręſtās, ſolus iuſtus,
⁊ oṗs, ⁊ ęternus: qui liberas Iſrael
de omni malo: qui feciſti patres ele-
ctos, ⁊ ſanctificaſti eos, accipe ſacri-
ficiū ꝑ vniuerſo populo tuo Iſrael:
⁊ cuſtodi partez tuā, ⁊ ſctifica. R. ij.
Congrega diſperſionem noſtrā: li-
bera eos qui ſeruiūt gētibus, ⁊ con-
temptos ⁊ abhominatos reſpice: vt
ſciant gentes qꝛ tu es Deus noſter.
Afflige opprimentes nos: ⁊ contu-
meliam facientes in ſuperbia. Con
ſtitue populum tuuz in loco ſancto
tuo: ſicut dixit Moyſes. Lectio. iij.
Sacerdotes autē pſallebant hym-
nos: vſquequo cōſumptū eſſet ſacri
ficium. Cum aūt conſumptum fuiſ-
ſet ſacrificiuz: ex reſidua aqua, Nee-
mias iuſſit lapides maiores perfun-
di. Quod vt factum eſt, flamma ex
eis accenſa eſt: ſed ex lumine quod
refulſit ab altari, conſumpta eſt.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
INuenit in deſcriptionibus Ie 2.mac. 2.
remię prophetę, qꝫ iuſſit acci-
pere ignem eos, qui tranſmigrabā-
tur vt ſignificatum eſt: ⁊ vt manda-
uit tranſmigratis. Et dedit illis le-
gem, ne obliuiſcerent̃ pręcepta do-
mini: ⁊ vt non exerrarent mētibus:
videntes ſimulachra aurea, ⁊ argen
tea, ⁊ ornamenta eorum. Et alia hu
iuſmodi dicens: hortabatur, ne le-
gem amouerent a corde ſuo. Le. ij.
Erat aūt in ipſa ſcriptura, quomo-
do tabernaculum ⁊ arcā, iuſſit pro-
pheta diuino reſpōſo ad ſe facto, co
mitari ſecuz: vſquequo exijt in mon
tem, in quo Moyſes aſcendit, ⁊ vi-
dit dei hęreditatem. Et veniens ibi
Ieremias, inuenit locum ſpeluncę:
⁊ tabernaculū, ⁊ arcā, ⁊ altare incē-
ſi itulit illuc: ⁊ oſtiū obſtruxit. L. iij.
Et acceſſerūt quidaz ſimul, qui ſe-

quebantur vt notarent ſibi locuȝ: ⁊
non potuerunt inuenire. Ut aũt co-
gnouit Jeremias, culpãs illos, di-
xit ꝙ ignotus erit locus: donec con
greget deus ꝯgregationẽ populi: ⁊
ꝓpitius fiat. Et tũc dñs oſtẽdet hec,
⁊ apparebit maieſtas dñi: ⁊ nubes
erit, ſicut ⁊ Moyſi manifeſtabatur.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

2. mac. 2. CUm autẽ ſancta ciuitas habi-
taret in omni pace, leges etiaȝ
adhuc optime cuſtodirẽtur: ꝓpter
Onię pontificis diſpoſitioneȝ ⁊ pie-
tateȝ, ⁊ animos odio habentes ma-
la: fiebat, vt ⁊ ipſi reges ⁊ principes
locũ ſummo honore dignum duce-
rent: ⁊ templum maximis muneri-
bus illuſtrarẽt: ita vt Seleucus Aſię
Rex, de redditibus ſuis pręſtaret
omnes ſumptus, ad miniſterium ſa
crificiorum pertinentes. Lectio. ij.

Simon auteȝ de tribu Beniamin,
prępoſitus tẽpli conſtitutus: conten
debat obſiſtente ſibi principe ſacer-
dotũ: iniquũ aliquid in ciuitate mo-
liri. Sed cũ vincere Oniã nõ poſſet:
venit ad Apolloniũ Tharſę filium:
qui illo tẽpore erat dux Celeſſirię ⁊
Fęnicis: ⁊ nunciauit ei pecunijs in-
numerabilibus plenũ eſſe ęrarium
Jeroſolymis: ⁊ communes copias
immenſas eſſe, quę non pertinent
ad orationem ſacrificiorum: eſſe au
tem poſſibile ſub poteſtate Regis
cadere vniuerſa. Lectio tertia.

Cũq; retuliſſet Apollonius ad re-
geȝ de pecunijs, quę delatę erãt: ille
accitũ Eliodorũ qui erat ſup nego-
cia eius: miſit cũ mandatis, vt prędi
ctam pecuniam trãſportaret. Sta-
timq; Eliodorus iter aggreſſus eſt,
ſpecie qdẽ, quaſi p Celeſſiriã ⁊ Fęni
ceȝ ciuitates eſſet peragraturus: re
aũt vera legis propoſitũ pfecturus.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

COnſtituta autem die: intrabat 2. mac. 3.
de pecunijs Eliodorus ordina
turus. Non modica vero per vni-
uerſam ciuitatem, erat trepidatio.
Sacerdotes autem ante altare, cuȝ
ſtolis ſacerdotalibus iactauerũt ſe,
⁊ inuocabãt de cęlo eum q de depo
ſitis legẽ poſuit: vt his qui depoſue-
rant ea, ſalua cuſtodiret. Jam vero
qui videret ſummi ſacerdotis vul-
tum: mente vulnerabatur. Facies
enim ⁊ color immutatus: declara-
bat internum animi dolorem. Cir-
cumfuſa enim erat viro męſtitia quę
dam, ⁊ horror corporis: per quem
manifeſtus aſpicientibus, dolor cor
dis eius efficiebat. Lectio ſecunda.

Alij etiaȝ congregati de domibus
confluebant, publica ſupplicatione
obſecrantes: pro eo ꝙ in contem-
ptum locus eſſet venturus: accin-
ctęq; mulieres cilicijs pectus, per
plateas confluebant. Sed ⁊ virgi-
nes quę concluſę erant: percurre-
bant ad Oniam. Alię autem ad mu
ros: quędam vero per feneſtras
aſpiciebant. Lectio tertia.

Uniuerſę aũt protẽdentes manus
in cęlum, deprecabantur. Erat eniȝ
miſera commixtę multitudinis: ⁊
magni ſacerdotis in agone conſti-
tuti expectatio. Et hi quidem inuo-
cabant omnipotẽtem deum: vt cre
dita ſibi his qui crediderant, cum
omni integritate conſeruarentur.

¶ Feria

¶ Feria ſexta ad Lectio prima.

2.mac. 3. HEliodorus qđ decreuerat per-
ficiebat:eodem loco ipſe,cum
ſatellitibus circa ęrarium pręſens.
Sed ſpiritus omnipotentis dei ma-
gnaꝫ fecit ſuę oſtenſionis euidentiã:
ita vt omnes qui auſi fuerãt parere
ei:ruentes dei virtute, in diſſolutio-
né ⁊ formidiné cõuerterent. Appa-
ruit enim illis quidam ęquus,terri-
bilem habens ſeſſoré: optimis ope-
rimentis adornatus. Iſq́ꝫ cum im-
petu, Eliodoro priores calces eli-
ſit. Qui autem ei ſedebat: videba-
tur arma habere aurea. Lectio.ij.
Alij etiã apparuerũt duo iuuenes:
virtute decori, optimi gloria, ſpe-
cioſiq́ꝫ amictu, q circũſteterunt eũ:
⁊ ex vtraq́ꝫ parte flagellabãt ſine in
termiſſione, multis plagis verbe-
rantes. Subito auté Eliodorus cõ-
cidit in terrã. Eumq́ꝫ mira caligine
circunfuſuꝫ rapuerunt:⁊ in ſella ge-
ſtatoria poſitũ eiecerũt. Et his q cuꝫ
multis curſoribus ⁊ ſatellitib⁹,prę·
dictuꝫ ingreſſus eſt ęrarium:porta-
bat nullo ſibi auxiliũ ferente:mani-
feſta cognita dei virtute. Lectio.iij.
Et ille quidé,per diuinã virtuté ia-
cebat mutus:atq́ꝫ omni ſpe ⁊ ſalute
priuatus. Hi aũt dñm bñdicebant:
q: magnificabat locuꝫ ſuũ. Et téplũ
quod paulo ante, timore ac tumul-
tu erat plenũ: apparente oĩpotente
deo: gaudio ⁊ lętitia impletum eſt.

¶ Sabbato. Lectio prima.

2.mac. 3. TUnc vero, ex amicis Eliodori
quidam rogabant confeſtim
Oniam,vt inuocaret altiſſimũ:⁊ vi-
tam donaret ei, qui in ſupremo ſpũ
erat conſtitutus. Conſiderans auté
ſummus ſacerdos, ne forte rex ſu-
ſpicaret malitia m aliquã ex iudęis,
circa Eliodorũ conſummatã:obtu-
lit pro ſalute viri hoſtiaꝫ ſalutarem.
Cũq; ſummus ſacerdos exoraret:
ijdé iuuenes eiſdeꝫ veſtibus amicti,
aſtantes Eliodoro dixerunt. Onię
ſacerdoti gratias age. Nam ꝓpter
eum,tibi dñs vitã donauit. Tu auté
a deo flagellatus: nuncia omnibus
magnalia dei,⁊ poteſtatem. Et his
dictis, non comparuerunt. Lcõ.ij.
Eliodorus auté,hoſtia deo oblata,
⁊ votis magnis ꝓmiſſis ei,q viuere
illi conceſſit,⁊ Onię gr̃as agés:rece
pto exercitu, repedabat ad regem.
Teſtabat aũt oĩbus: ea q̃ ſub oculis
ſuis viderat opera,magni dei. L.iij.
Cuꝫ aũt rex interrogaſſet Eliodo-
rum, quis eſſet aptus adhuc ſemel
Jeroſolymam mitti:ait. Si qué ha
bes hoſté, aut regni tui inſidiatoré:
mitte illuc,⁊ flagellatuꝫ eũ recipies,
ſi tñ euaſerit: eo q̃ i loco vere ſit,dei
quędã virtus. Nã ipſe q habet in cę
lis habitationé: viſitator ⁊ adiutor
eſt loci illi⁹:⁊ veniétes ad malefacié
dũ, ꝑcutit: ac ꝑdit. Igit de Eliodo-
ro ⁊ ęrarij cuſtodia:ita res ſe habet.

¶ Dominica quarta. Lcõ prima.

CUm veniſſet apollo- 2.mac. 5.
nius Jeroſolymam,
paceꝫ ſimulans:quie
uit vſq́ꝫ ad diem ſan-
ctum ſabbati. Et tũc
feriatis Judęis, arma capere ſuis
pręcepit: omneſq́ꝫ qui ad ſpecta-
culum proceſſerant trucidauit: ⁊ ci
uitatem cum armatis diſcurrens,

Digitized by Google

ingentem multitudinem peremit. Judas aũt Machabeus, qui decimus fuerat, ſeceſſerat in deſertum locũ: ibiq; inter feras, vitã in montibus, cum ſuis agebat. Et fęni cibo veſcentes, demorabant: ne participes eſſent coinquinationis. Lcõ.ij.

Non poſt multũ tpis, miſit rex ſenem quẽdam Antiochenũ: qui cõpelleret Judęos, vt ſe transferrent a patrijs ⁊ dei legibus: contaminare etiã quod in Jeroſolymis erat templum: ⁊ cognominare Jouis Olympij: ⁊ in Garizin: prout erant hi qui locum inhabitabant Jouis hoſpitalis. Peſſima aũt, ⁊ vniuerſis grauis malorum erat incurſio. Nam tẽplum luxuria ⁊ comeſſationibus erat plenũ, ⁊ ſcortãtium cum meretricibus: ſacratiſq; ędibus mulieres ſe vltro ingerebant: intro ſerentes ea, quę nõ licebant. Lcõ.iij.

Altare etiam plenum erat illicitis: quę legibus prohibebantur. Neq; autẽ ſabbata cuſtodiebant: neque dies ſolẽnes patrij ſeruabantur: nec ſimpliciter quiſquã, ſe Judęum confitebatur. Ducebant aũt cum amara neceſſitate: in die natalis Regis ad ſacrificia. Et cum Liberi ſacra celebrarent: cogebant edera coronati Libero circumire. Decretũ autẽ exijt in proximas gẽtiliũ ciuitates, ſuggerentibus Ptolomeis: vt pari modo, ⁊ ipſi aduerſus Judęos agerẽt vt ſacrificarẽt: eoſq; q nollẽt trãſire ad inſtituta gẽtiliũ, interficerẽt.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

2.mac. 6.d IGitur Eleazarus vnus de primoribus ſcribarum, vir ętate prouectus, ⁊ vultu decorus: aperto ore hians, compellebatur carnem porcinam mãducare. At ille glorioſiſſimam mortẽ, magis quã odibilẽ vitã complectẽs: voluntarie pręibat ad ſupplicium. Intuens autem quo oporteret accedere: patienter ſuſtinens, deſtinauit nõ admittere illicita propter vitę amorem. Hi aũt qui aſtabant iniqua miſeratione cõmoti: propter antiqui viri amicitiã tollentes eũ ſecreto, rogabant afferri carnes quibus veſci ei licebat, vt ſimularet mãducaſſe, ſicut rex imperauerat, de ſacrificij carnib9: vt hoc facto a morte liberaretur. Et propter veterem viri amicitiam: hanc in eo faciebant humanitatẽ. Lcõ.ij.

At ille cogitare cępit ętatis ac ſenectutis ſuę eminentiam dignã, ⁊ ingenuę nobilitatis canitiem: atque a puero optimę conuerſationis, ⁊ ſecundum ſanctę ⁊ a deo cõditę legis conſtituta: reſpondit cito dicẽs, pręmitti ſe velle in infernum. Nõ enim ętati noſtrę dignum eſt, inquit, fingere: vt multi adoleſcẽtes arbitrantes Eleazarum nonaginta annorũ tranſiſſe ad vitam alienigenarum: ⁊ ipſi propter meam ſimulationem, ⁊ propter modicum corruptibilis vitę tempus decipiantur: ⁊ per hoc maculam atque execrationẽ meę ſenectuti conquiram. Lectio.iij.

Nam ⁊ ſi in pręſenti tẽpore, ſupplicijs hominũ eripiar: ſed manum oĩpotentis, neq; viuens, neq; defunctus effugiam. Quamobrẽ fortiter vitam excedẽdo, ſenectute quidem dignus apparebo: adoleſcentibus

aũt

autem exemplum forte relinquam:
ſi prompto animo ac fortiter, pro
grauiſſimis ⁊ ſctiſſimis legibus ho-
neſta morte perfungar. His dictis:
confeſtim ad ſupplicia trahebatur.
¶ Feria tertia. Lectio prima.
2.mac. 7. Contigit autem ſeptem fratres
vna cum matre cōprehenſos,
compelli a Rege edere, contra fas
carnes porcinas: flagris ⁊ taureis
cruciatos. Unus autē ex illis, q erat
primus: ſic ait. Quid queris: ⁊ quid
vis diſcere a nobis? Parati ſumus
mori: magis quā patrias dei leges
preuaricari. Iratus itaq; rex: iuſſit
ſartagines, ⁊ ollas eneas ſuccendi.
Quibus ſtatim ſuccenſis: iuſſit ei
qui prior fuerat locutus amputari
linguam: ⁊ cute capitis abſtracta:
ſummas quoque manus ⁊ pedes ei
precidi: ceteris eius fratribus ⁊ ma
tre inſpicientibus. Lectio ſecunda.
Et cum iam per oīa inutilis factus
eſſet: iuſſit ignē admoueri: ⁊ adhuc
ſpirantem torreri in ſartagine. In
qua cum diu cruciaretur: ceteri vna
cum matre, inuicem ſe hortabātur
mori fortiter: dicentes. Dñs deus
aſpiciet veritatē, ⁊ conſolabitur in
nobis: quēadmodū in proteſtatio-
ne cantici declarauit Moyſes: ⁊ in
ſeruis ſuis conſolabitur. Lectio.iij.
Mortuo itaq; hoc primo, illo mo-
do: ſequentem ducebant ad illuden
dum. Et cute capitis eius cum ca-
pillis detracta: iterrogabāt ſi prius
māducaret, quam toto corpore per
membra ſingula puniretur. At ille
reſpondens patria voce, dixit. Non
faciā. Propter quod ⁊ iſte, ſequen-
ti loco primi tormenta ſuſcepit.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
2.mac. 7. Poſt Secundum vero, Tertius
illudit. Et linguam poſtulatus
cito protulit: ⁊ manus conſtāter ex-
tendit: ⁊ cum fiducia ait. E celo iſta
poſſideo, ſed propter dei leges nūc
hec ipſa deſpicio: qm̄ ab ipſo me ea
recepturum ſpero: ita vt ⁊ rex ⁊ qui
cum ipſo erant: mirarentur adoleſcē-
tis animum: ꝙ tanq̃ nihilum duce-
ret cruciatus. Et hoc ita defuncto:
Quartū ſimiliter vexabāt torquen
tes. Et cum iam eſſet ad mortē: ſic
ait. Potius eſt ab hominibus mor-
ti datos, ſpem expectare a deo: ite-
rū ab ipſo reſuſcitandos. Tibi enim
reſurrectio ad vitam, non erit. L.ij.
Et cum admouiſſent Quintū: ve-
xabant illum. At ille reſpiciens in
eum, dixit. Poteſtatem inter homi
nes habens, cum ſis corruptibilis:
facis quod vis. Noli aūt putare ge-
nus noſtrum, a deo eſſe derelictum.
Tu aūt patienter ſuſtine: ⁊ videbis
magnam poteſtatem ipſius, quali-
ter te ⁊ ſemē tuum torquebit. Poſt
hunc: ducebant ⁊ Sextū. Et is mo-
ri incipiēs, ſic ait. Noli fruſtra erra-
re. Nos enim propter noſmetipſos:
hec patimur, qꝛ peccauimus in deū
noſtrū: ⁊ digna admiratione facta
ſunt in nobis: tu autē ne exiſtimes,
tibi impune futurum, ꝙ cōtra deū
pugnare tentaueris. Lectio tertia.
Supra modū autem mater mirabi
lis, ⁊ bonorū memoria digna: que
pereuntes ſeptem filios, ſub vnius
diei tēpore conſpiciēs, bono animo
ferebat: propter ſpem quā in deum
habe-

habebat. Singulos autem illorum hortabatur patria voce fortiter, repleta ſapiétia: ⁊ femineę cogitationi, maſculinum animum inſerens.

Feria quinta. Lectio prima.

2.mac. 7. Antiochus aūt contēni ſe arbitratus ſimul ⁊ exprobrātis voce deſpecta: cū adhuc adoleſcétior ſupereſſet, nō ſolū verbis hortabat: ſed ⁊ cum iuraméto affirmabat, diuitem ſe ⁊ beatum facturū, ⁊ trāſlatum a patrijs legibus amicum habiturum: ⁊ res neceſſarias prębiturū. Sed ad hęc cū adoleſcens nequaquā inclinaret: vocauit rex matrē, ⁊ ſuadebat ei, vt adoleſcenti fieret in ſalutem. Cum autem multis eā verbis eſſet hortatus: promiſit filio ſuo ſe ſuaſuram. Lectio ſecunda.

Itaque inclinata ad illum: irridens crudelé tyrannum: ait patria voce. Fili mi miſerere mei, quę te in vtero nouē méſibus portaui: ⁊ lac triennio dedi ⁊ alui, ⁊ in ętaté iſtā perduxi. Peto nate, vt aſpicias ad cęlū ⁊ ad terrā: ⁊ ad oīa quę in eis ſunt: ⁊ itelligas q̄r ex nihilo fecit illa deus: ⁊ hominū genus. Ita fiet, vt non timeas carnificé iſtū: ſed dignus fratribus tuis effectus particeps ſuſcipe mortē: vt in illa miſeratione, te, cum fratribus tuis recipiā. Lcō. iii.

Cū hęc illa adhuc diceret: ait adoleſcens. Quē ſuſtinetis? Nō obedio pręcepto regis: ſed p̄cepto legis: q̄ data eſt nobis per Moyſen. Tu vero qui inuétor oīs malitię factus es in hebręos: non effugies manū dei.

Feria ſexta. Lectio prima.

2.mac. 8. Iudas vero Machabeus, ⁊ q̄ cum illo erant: introibant latenter in caſtella. Et conuocantes cognatos ⁊ amicos: ⁊ eos qui permanſerant in iudaiſmo aſſumentes: eduxerunt ad ſe ſex millia viros. Et inuocabant dñm, vt reſpiceret in populum, qui ab omnibus calcabat: ⁊ miſereretur templi, quod contaminabatur ab impijs: miſereretur etiam exterminij ciuitatis, quę eſſet illico complananda: ⁊ vocem ſanguinis ad ſe clamantis audiret: memoraret quoq̄, iniquiſſimas mortes paruulorum innocentiū: ⁊ blaſphemias nomini ſuo illatas, ⁊ indignaretur ſuper his. Lcō ſecunda.

At Machabeus, congregata multitudine: intolerabilis gentibus efficiebat. Ira enim dñi, in miſericordiam conuerſa eſt. Et ſuperueniens caſtellis ⁊ ciuitatibus improuiſus, ſuccendebat eas: ⁊ opportuna loca occupās: non paucas hoſtium ſtrages dabat. Maxime autem noctibus, ad huiuſcemodi excurſus ferebatur. Et fama virtutis eius, vbique diffundebatur. Lectio tertia.

Videns autem Philippus, paulatim virum ad profectum venire: ac frequentius res ei proſpere cedere: ad Ptolomeum ducem Celeſſyrię ⁊ Fenicis ſcripſit, vt auxilium ferret negocijs regis. At ille velociter, miſit Nichanorem Patrocli, de primoribus amicis regis: datis ei de permixtis gentibus armatis, nō minus viginti millibus, vt vniuerſum genus iudęorū deleret: adiuncto ei ⁊ Gorgia viro militari, ⁊ in bellicis rebus experientiſſimo.

Digitized by Google

¶ Sabbato [illegible]. Lectio prima.

2.mac. 8. COnuocatis aũt Machabeus
ſeptem millibus, qui cum ipſo
erant: rogabat ne hoſtibus recon-
ciliarentur, neq̄ metuerẽt vnquam
veniẽtium aduerſum ſe hoſtiũ mul-
titudinem: ſed fortiter contende-
rent, ante oculos habentes cõtume
liam, quę in locum ſanctum ab his
iniuſte eſſet illata: itemq̄ ⁊ ludibrio
habitę ciuitatis iniuriaʒ: adhuc etiã
veterum inſtituta conuulſa. Nam il
li quidem armis confidunt (ait) ſi-
mul ⁊ audacia: nos autem in omni-
potente deo, qui poteſt, ⁊ venientes
aduerſus nos, ⁊ vniuerſum mũduʒ,
vno nutu delere confidimus. Le. ij.
Admonuit auteʒ eos, ⁊ de auxilijs
dñi, quę facta ſunt erga parentes: ⁊
ꝙ ſub Sennacherib, centũ octogin
ta quinque millia periergũt: ⁊ de pręlio
ꝙ eis aduerſus Galathas fuit in
Babylonia: vt omnes vbi ad rem
ventuʒ eſt, Macedonibus ſocijs he
ſitãtibus, ipſi ſoli ſex millia pereme
runt centum viginti millia, propter
auxiliũ illis datum de cęlo: ⁊ bñficia
pro his plurima conſecuti ſunt. His
verbis conſtãtes effecti ſunt: pro le-
gibus ⁊ patria mori parati. Lcõ. iij.
Cõſtituit itaq̄ fratres ſuos, duces
vtriq̄ ordini, Simonẽ, ⁊ Ioſephũ,
⁊ Ionathã: ſubiectis vnicuiq̄ mil-
lenis ⁊ quingentenis. Ad hoc etiaʒ
ab Eſdra, lecto illis ſctõ libro, ⁊ da-
to ſigno adiutorij dei: in prima acie
ipſe dux commiſit cuʒ Nichanore.
Et facto ſibi adiutore omnipotẽte,
interfecerũt ſuper nouem millia ho
minum. Maiorem autem partem
exercitus Nichanoris, vulneribus
debilem factaʒ: fugere cõpulerunt.

¶ Dominica quinta: Lcõ prima. Zach.1 malac.

EOdem tẽpore Antiochus, inhoneſte reuertebatur de Perſide. Intrauerat enim in eã, quę dicit Perſipolis: ⁊ tẽtauit ſpoliare templuʒ, ⁊ ciuitatem opprimere. Sed multitudine ad arma concurrente: in fugaʒ conuerſi ſunt. Et ita contigit: vt Antiochus poſt fugam, turpiter rediret. Et cum veniſſet circa Egbatanaʒ: recognouit, quę erga Nichanoreʒ ⁊ Timotheũ geſta ſunt. Lcõ. ij.

Elatus aũt in ira, arbitrabat illorũ ſe iniuriã qui ſe fugauerant: poſſe in Iudęos retorquere. Ideoq̄ iuſſit agitari currum, ſine intermiſſione, agens iter, cęleſti eũ iudicio perurgente: eo quod ita ſuperbe locutus eſt, venturum ſe Ieroſolymam: ⁊ congeriẽ ſepulchri Iudęorum eaʒ facturum. Sed qui vniuerſa conſpicit, dñs deus Iſrael: percuſſit eum inſanabili ⁊ inuiſibili plaga. Le. iij.

Ut enim finiuit hunc ipſum ſermonem: apprehendit eum dolor dirus viſcerum: ⁊ amara internorum tormenta. Et quidem ſatis iuſte: quippe qui multis ⁊ nouis cruciatibus aliorum torſerat viſcera: licet ille nullo modo a ſua malitia ceſſaret. Super hęc autem ſuperbia repletus: ignem ſpirans animo in Iudęos, ⁊ pręcipiens accelerari negocium: contigit illum in impetu euntem, de curru cadere, ⁊ graui corporis colliſione mẽbra vexari.

¶ Feria

Feria ſecunda. Lectio prima.

2.mac. 9. Is igit Antiochus qui ſibi videbat etiam fluctibus maris imperare: ſupra humanũ modũ ſuperbia repletus: ⁊ mõtiũ altitudines in ſtatera appendere: nũc humiliatus ad terrã in geſtatorio portabat: manifeſtã dei virtutẽ in ſemetipſo cõteſtãs: ita vt de corpore impij vermes ſcaturirẽt: ac viuentes in doloribus carnes eius effluerẽt: odore etiã ⁊ fętore illius exercitus grauaret. Et q paulo ante, ſydera cęli cõtingere ſe arbitrabat: eũ nemo poterat, ꝓpter intolerãtiam fętoris portare. Le.ij.

Hinc igit cępit ex graui ſuperbia deductus, ad agnitionez ſui venire: diuina admonitus plaga: per momẽta ſingula, doloribus ſuis augmẽta capientibus. Et cum ipſe iam, fętorem ſuum ferre non poſſet: ſic ait. Juſtum eſt ſubditũ eſſe deo: ⁊ mortalem nõ paria deo ſentire. Orabat aũt hic ſceleſtus dñm a quo nõ eſſet miſericordiam conſecuturus. L.iij.

Et ciuitatẽ ad quam feſtinãs veniebat, vt eam ad ſolum deduceret, ac ſepulchrũ congeſtoꝝ faceret: nunc optat liberam reddere: ⁊ Judęos quos nec ſepultura quidẽ ſe dignos habiturum, ſed auibus ac feris diripiendos traditurum, ⁊ cum paruulis exterminaturũ dixerat: ęquales nũc Atheniẽſibus facturũ pollicet: templũ etiam ſctũm qđ prius expoliauerat: optimis donis ornaturuz.

Feria tertia. Lectio prima.

2.mac. 9. Non ceſſantibus doloribus, ſuperuenerat eniz in Antiochũ iuſtum dei iudicium: deſperans ſcripſit ad Judęos in modum deprecationis: epiſtolam hęc continentem. Optimis ciuibus Judęis: plurimã ſalutez, ⁊ bene valere, ⁊ eſſe felices: rex ⁊ princeps Antiochus. Si bene valetis ⁊ filij veſtri: ⁊ ex ſententia cũcta ſunt vobis: maximas agimus gratias. Et ego in infirmitate conſtitutus, veſtri aũt benigne memor: regreſſus de Perſidis locis, ⁊ infirmitate graui apprehenſus: neceſſariuz duxi pro communi vtilitate curam habere, nõ deſperans memetipſum, ſed ſpem multam habens effugiendi infirmitatẽ. Lcõ ſecunda.

Reſpiciens autẽ, ꝙ ⁊ pater meus, quibus tẽporibus in locis ſuperioribus, ducebat exercitum: oſtendit qui poſt ſe ſuſciperet principatum: vt ſi quid contrariuz accideret, aut difficile nunciaret: ſciẽtes hi qui in regionibus erãt, cui eſſet rerũ ſumma derelicta, nõ turbarent: ad hęc ꝯſiderãs de ꝓximo potẽtes quoſqz ⁊ vicinos temporibus inſidiãtes, ⁊ euentũ expectantes: deſignaui filiũ meum Antiochuz regem, quẽ ſępe recurrens in ſuperiora regna multis veſtrum cõmendabam: ⁊ ſcripſi ad eum quę ſubiecta ſunt. Lcõ.iij.

Oro itaqꝫ vos ⁊ peto, memores beneficiorum publice ⁊ priuatim: vt vnuſquiſqꝫ conſeruet fidez ad me, ⁊ ad filium meum. Confido enim eũ modeſte ⁊ humane acturũ: ⁊ ſequẽtem propoſitũ meum, cõmunẽ vobis fore. Igit homicida ⁊ blaſphemus, peſſime percuſſus: ⁊ vt ipſe alios tractauerat: peregre in mõtibus miſerabili obitu vita funct⁹ eſt.

Feria

¶ Feria quarta. Lectio prima.

2.mac. 14.c Machabeus vidēs auſterius ſecum agere Nicanorem, ⁊ conſuetū occurſum ferocius exhibentem: intelligens nō ex bono eſſe auſteritatem iſtam: paucis ſuorū congregatis occultauit ſe a Nicanore. Quod vt ille cognouit fortiter ſe a viro preuentum: venit ad maximū ⁊ ſanctiſſimū templum: ⁊ ſacerdotibus ſolitas hoſtias offerentibus, iuſſit ſibi tradi virū. Lectio ſecūda.

Quibus cum iuramēto dicētibus, neſcire ſe, vbi eſſet qui quęrebatur: extendens manum ad templū iurauit, dicens. Niſi Judā mihi vinctū tradideritis: iſtud dei phanū in planiciem deducā, ⁊ altare effodiam: ⁊ templū hoc Libero patri cōſecrabo. Et his dictis: abijt. Sacerdotes autem protēdentes manus in cęlū: inuocabant eum qui propugnator ſemp eſt gentis ipſorū: hęc dicētes. Tu dñe vniuerſorū, qui nullius indiges: voluiſti templum habitationis tuę fieri in nobis. Et nūc ſancte ſanctorum omniū dñe: conſerua in ęternum domū iſtam impollutam, quę nuper mundata eſt. Lectio. iij.

Razias aūt quidam de ſenioribus, ab Jeroſolymis delatus eſt Nicanori: vir amator ciuitatis ⁊ bene audiens: qui pro affectu, pater iudęorum appellabat. Hic multis temporibus, continentię propoſitū tenuit in iudaiſmo: corpuſq; ⁊ aiam tradere cōtētus pro perſeuerātia. Volēs aūt Nicanor manifeſtare odiū, qđ habebat in Judęos: miſit milites quingentos: vt eū cōprehenderēt. Putabat enim, ſi illū decepiſſet: ſeſe cladem maximā iudęis illaturum.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Nicanor aūt, vt cōperit Judā eſſe in locis Samarię: cogitauit die ſabbati, cū omni impetu cōmittere bellum: iudęis qui illū per neceſſitatē ſequebant dicentibus: ne ita ferociter ⁊ barbare feceris: ſed honorē tribue diei ſanctificationis, ⁊ honora eum, qui vniuerſa cōſpicit. At ille infelix interrogauit, ſi eſt potens in cęlo, q imperauit agi diem ſabbatorū: ⁊ reſpondentibus illis, eſt dñs viuus ipſe in cęlo potens, qui iuſſit agi ſeptimū dié. Ille ait. Et ego potens ſum ſuper terrā: qui impero ſumi arma, ⁊ negocia regis impleri. Tamē non obtinuit: vt conſilium perficeret. Lectio. ij. 2.mac. 15.

Et Nicanor quidem, cū ſumma ſuperbia erectus: cogitauerat cōmune tropheū ſtatuere de Juda. Machabeus aūt confidebat ſemper cū omni ſpe, auxilium ſibi a deo affuturū: ⁊ hortabatur ſuos, ne formidarent ad aduentum nationum, ſed in mente haberēt adiutoria ſibi facta de cęlo: ⁊ nunc ſperarēt ab oīpotente, ſibi victoriam affuturā. Lcō. iij.

Et allocutus eos de lege ⁊ prophetis, admonēs etiam certamina quę fecerant prius: promptiores eſſe cōſtituit. Et ita animis eorum erectis, ſimul oſtendēs gentiū fallaciā, ⁊ iuramētorū pręuaricationē, ſingulos eorū armauit: nō clipei ⁊ haſtę munitione, ſed ſermonib' optimis ⁊ exhortationibus, expoſito digno fide ſomnio, p qđ vniuerſos lętificauit.

¶ Fe-

Digitized by Google

ℭ Feria ſexta. Lectio prima.

2.mac. 15.c Exhortati itaque Judę ſermonibus bonis valde, de quibus extolli poſſet impetus, ⁊ animi iuuenum confortari: ſtatuerũt dimicare ⁊ confligere fortiter, vt virtus de negocijs iudicaret: eo ꝙ ciuitas ſancta ⁊ templuꝫ periclitarentur. Erat enim pro vxoribus ⁊ filijs: itemq́ pro fratribus ⁊ cognatis, minor ſolicitudo. Maximus vero ⁊ primꝰ pro ſanctitate: timor erat templi. Sed ⁊ eos qui in ciuitate erant, non minima ſolicitudo habebat: pro his q congreſſuri erant. Lectio ſecunda.

Et cum iam omnes ſperarent iudicium futurũ, hoſteſq́ adeſſent atq́ exercitꝰ eſſet ordinatus, beſtię equiteſq́ in opportuno loco compoſiti: conſiderans Machabeus aduentum multitudinis, ⁊ apparatum varium armorum, ac ferocitatem beſtiarum: extendens manus in cęlum: prodigia facientem dominum inuocauit, qui non ſecundum armorum potentiã, ſed prout ipſi placet, dat dignis victoriam. Lectio. iij.

Dixit autem, inuocãs hoc modo. Tu dñe, miſiſti angelum tuum ſub Ezechia rege iuda, ⁊ interfeciſti de caſtris Sennacherib, centum octoginta quinque millia: ⁊ nunc dñator cęlorum, mitte angelum tuum bonum ante nos, in timore ⁊ tremore magnitudinis brachij tui: vt metuant qui cum blaſphemia veniunt, aduerſus ſanctum populum tuum. Et hic quidem, ita perorauit.

2.mac. 15. ℭ Sabbato. Lectio prima.

Nicanor autem ⁊ qui cum ipſo erant: cum tubis ⁊ canticis admouebant. Judas vero ⁊ qui cum eo erant, inuocato deo per orationeꝫ: congreſſi ſunt: manu quidem pugnãtes, ſed cordibus dominũ orantes: proſtrauerunt non minus triginta quinq́ millia, pſentia dei magnifice delectati. Cũq́ ceſſaſſent, ⁊ cuꝫ gaudio redirent: cognouerunt Nicanorem cecidiſſe cũ armis ſuis. Facto itaq́ clamore, ⁊ perturbatione excitata: patria voce omnipotentem deum benedicebãt. Lectio. ij.

Precepit aũt Judas, qui per omnia, corpore ⁊ animo, mori pro ciuibus paratus erat: caput Nicanoris ⁊ manum cum humero abſciſam: Jeroſolymam perferri. Quo cum perueniſſet: conuocatis contribulibus ⁊ ſacerdotibus ad altare: accerſijt ⁊ eos qui in arce erant. Et oſtenſo capite Nicanoris, ⁊ manu nefaria: quam extendens contra domum ſanctã omnipotentis dei magnifice gloriatus eſt. Lectio tertia.

Linguã etiã Nicanoris impij pręciſam: iuſſit particulatiꝫ auibus dari. Manum autem dementis: contra templum ſuſpendi. Omnes igitur cęli benedixerunt dñm, dicentes. Benedictus dñs, qui locum ſuum incontaminatum cõſeruauit.

ℭ Dñica. j. Nouẽbris ⁊ deinceps vſq́ ad primã dñicã aduẽtus excluſiue qñ de tẽpore agiť cãteť hiſtoria Vidi dominũ. ⁊ legãtur Ezechiel ⁊ Daniel ⁊ duodecim prophetę. Et notandũ ꝙ cum legiť liber Ezechielis lectiones de primo capitulo per Tu autem. a ſecũdo ⁊ deinceps, pep

Hęc

Digitized by Google

Hec dicit dominus. finiuntur. Et
ſabbato precedenti ad veſperas ℟.
Aſpice dñe de ſede. ij. Ad Mgnĩ.
Vidi dñm ſedentẽ ſuper ſoliũ excel
ſum ⁊ eleuatuz, ⁊ plena erat omnis
terra maieſtate eius, ⁊ ea quę ſub ip
ſo erant replebant templuz. Lcõ. j.

Ezec. 1 ET factum eſt in triceſi
mo anno in quarto,
in quinta menſis: cuz
eſſem in medio capti
uorum iuxta fluuiuz
Chobar: aperti ſunt cęli: ⁊ vidi vi-
ſiones dei. In quinta mẽſis ipſe eſt
annus quintus trãſmigrationis re-
gis Joachim: factum eſt verbũ dñi
ad Ezechielem, filium Buzi ſacer-
dotem in terra Chaldeorum, ſecus flu
men Chobar. Et facta eſt ſuper euz
ibi, manus dñi. Et vidi: ⁊ ecce ven-
tus turbinis veniebat ab aquilone,
⁊ nubes magna, ⁊ ignis inuoluens:
⁊ ſplendor in circuitu eius. Et de
medio eius quaſi ſpecies electri: id
eſt de medio ignis. ℟. Vidi dñm ſe-
dentem ſuper ſolium excelſuz ⁊ ele
uatuz, ⁊ plena erat omnis terra ma
ieſtate eius. Et ea quę ſub ipſo erãt,
replebant templuz. ℣. Seraphim
ſtabant ſuper illud, ſex alę vni, ⁊ ſex
alę alteri. Et ea. Lectio ſecunda.

ET in medio ei⁹ ſimilitudo qua
tuor aialiuz: ⁊ hic aſpectus eo-
rũ. Similitudo hois in eis. Et qua-
tuor facies vni: ⁊ quatuor pẽnę vni.
Et pedes eorum pedes recti: ⁊ plan
ta pedis eorũ quaſi planta pedis vi
tuli: ⁊ ſcintillę quaſi aſpectus ęris
candẽtis. Et manus hois ſub pẽnis
eorũ: in quatuor partibus. Et facies
⁊ pennas per quatuor partes habe
bant: iunctęq; erãt pennę eorũ alte-
rius ad alterũ. Nõ reuertebant cuz
incederent: ſed vnũquodq; ante fa-
ciem ſuam gradiebat. Similitudo
autẽ vultus eorum: facies hominis
⁊ facies leonis a dextris ipſorum qua-
tuor. Facies autem bouis a ſiniſtris
ipſorũ quatuor: ⁊ facies aquilę deſu
per ipſoruz quatuor. ℟. Aſpice dñe
de ſede ſancta tua, ⁊ cogita de no-
bis, inclina deus meus aurem tuaz:
⁊ audi. Aperi oculos tuos, ⁊ vide
tribulationem noſtram. ℣. Qui re
gis Iſrael intende, q deducis velut
ouem Joſeph. Ape. Lectio tertia.

ET facies eorum ⁊ pennę eorum: ex-
tentę deſup. Duę pẽnę ſingu-
lorum iũgebant: ⁊ duę tegebãt cor-
pora eorum. Et vnũquodq; eorum: corã
facie ſua ambulabat. Vbi erat im-
petus ſpũs, illuc gradiebant: nec re
uertebant cũ ambularẽt. Et ſimili-
tudo aialiũ ⁊ aſpect⁹ eorum quaſi car-
bonũ ignis ardentiuz: ⁊ quaſi aſpe-
ctus lãpadarũ. Hęc erat viſio diſcur
rẽs in medio aialiuz: ſplendor ignis
⁊ de igne fulgur egrediens. Et ani-
malia ibant ⁊ reuertebant: in ſimi-
litudinem fulguris coruſcantis. ℟.
Aſpice dñe, q2 facta eſt deſolata ci-
uitas plena diuitijs, ſedet in triſtitia
dña gẽtium. Nõ eſt q conſolet eam,
niſi tu deus. ℣. Plorãs plorauit in
nocte, ⁊ lachrimę eius in maxillis
eius. Non eſt. Gloria. Non eſt qui.
℟. iiij. Super muros tuos Jeruſa-
lem cõſtitui cuſtodes, tota die ⁊ no-
cte non tacebunt, Laudantes no-
men dñi. ℣. Prędicabunt popu-
lis

lis fortitudinem meam, ⁊ annuncia-
bunt in gentibus gloriá meá. Lau.
R̸.v. Muro tuo inexpugnabili cir-
cuncinge nos dñe, ⁊ armis tuę po-
tentię protege nos ſemper. Libera
dñe Deus Iſrael clamantes ad te.
V̸. Erue nos in mirabilibus tuis,
⁊ da gloriam nomini tuo. Libera.
R̸.vi. Suſtinuimus pacé ⁊ non ve-
nit: quęſiuimus bona ⁊ ecce turba-
tio, cognouimus dñe peccata no-
ſtra. Non in perpetuũ obliuiſcaris
nos. V̸. Peccauimus cum patri-
bus noſtris, iniuſte egimus, iniqui-
tatem fecimus. Non. Gloria. Non.
R̸.vij. Anguſtię mihi ſunt vndiqʒ,
et quid eligam ignoro, Melius eſt
mihi incidere in manus hominuʒ,
q̃ derelinquere legem Dei mei. V̸.
Si enim hoc egero, mors mihi eſt,
ſi autem non egero, non effugiam
manus veſtras. Melius. R̸.viij.
Miſit dñs angelum ſuũ ⁊ concluſit
ora leonũ, ⁊ nõ me cõtaminauerũt,
Quia coram eo iuſtitia inuéta eſt in
me. V̸. Miſit deus miſericordiá ſuá
⁊ veritaté ſuam, animá meá eripuit
de medio catulorũ leonum. Quia.
R̸.ix. Laudabilis populus, quem
dñs exercituũ bñdixit dicés, opus
manuum mearum es tu, Hęreditas
mea Iſrael. V̸. Beata gés cuius eſt
dñs deus eoꝝ, populus elect⁹ in hę-
reditatem. Hęredi. Gloria. Hęredi.
Sequétes aſię dicéde ſunt in ſabba-
tis ad Mgt vel ad memoriaʒ quá-
diu cantaẽ hiſtoria. Vidi dñm. Añ.
Muro tuo inexpugnabili, circun-
cinge nos dñe, ⁊ armis tuę potétię
protege nos ſemper deus nr̃. Añ.
Qui cęlorum contines thronos, ⁊
abyſſos intueris, dñe rex regũ mon-
tes ponderas, terrá palmo conclu-
dis: exaudi nos dñe in gemitibus
nr̃is. Añ. Suſtinuimus pacé, ⁊ non
venit dñe, quęſiuimus bona ⁊ ecce
turbatio, cognouimus dñe peccata
nr̃a, non in ęternũ obliuiſcaris nos,
deus Iſrael. Añ. Aſpice dñe, q̃ fa-
cta eſt deſolata ciuitas plena diui-
tijs: ſedet in triſtitia dña gentiũ, nõ
eſt qui conſoleẽ eam, niſi tu deus nr̃.
¶ Feria ſecunda. Lectio prima. Eze. 2
ET vidi, ⁊ cecidi in faciem meá.
Et audiui vocé loquentis, ⁊ di-
xit ad me. Fili hominis, ſta ſuper pe-
des tuos: ⁊ loquar tecuʒ. Et ingreſ-
ſus eſt in me ſpũs, poſtquá locutus
eſt mihi: ⁊ ſtatuit me ſupra pedes
meos. Et audiui loquétem ad me: ⁊
dicétem. Fili hominis mitto ego te
ad filios Iſrael, ad gentes apoſta-
trices: quę receſſerunt a me. Pa-
tres eorum pręuaricati ſunt pactuʒ
meum, vſqʒ ad diem hanc: ⁊ filij du-
ra facie ⁊ indomabili corde ſunt, ad
quos ego mitto te. Hęc. Lectio.ij.
Et dices ad eos. Hęc dicit domin⁹
deus: ſi forte vel ipſi audiant, ⁊ ſi for-
te quieſcant: qm̃ domus exaſperás
eſt. Et ſcient, q̃ propheta fuerit in
medio eoruʒ. Tu ergo fili hominis,
ne timeas eos: neqʒ ſermones eo-
rum metuas: qm̃ increduli ⁊ ſubuer-
ſores ſunt tecum, ⁊ cum ſcorpioni-
bus habitas. Verba eorum ne ti-
meas: ⁊ vultus eoꝝ ne formides: q̃
domus exaſperans eſt. Lectio.iij.
Loqueris ergo verba mea ad eos:
ſi forte audiant, ⁊ quieſcát: quoniaʒ
irrita-

irritatores ſunt. Tu autē fili homi-
nis audi quęcunq loquar ad te, ⁊
noli eſſe exaſperans: ſicut domus
exaſperatrix eſt. Aperi os tuum: ⁊
comede quęcunque ego do tibi. Et
vidi; ⁊ ecce manus miſſa ad me: in
qua erat inuolutus liber. Et expan-
dit illum coram me. Qui erat ſcri-
ptus intus ⁊ foris. Et ſcriptę erāt in
eo lamentationes: ⁊ carmen, ⁊ vę.

℄ Feria tertia. Lectio prima.

Ezec.3 ET dixit ad me. Fili hominis:
quodcunq inueneris come-
de. Comede volumen iſtud: ⁊ va-
dens loquere ad filios Iſrael. Et
aperui os meum: ⁊ cibauit me volu
mine illo. Et dixit ad me. Fili hoīs,
venter tuus comedet: ⁊ viſcera tua
complebunt volumine iſto, qđ ego
do tibi. Et comedi illud: ⁊ factū eſt
in ore meo ſicut mel dulce. Hec. Lē. ij.

Et dixit ad me. Fili hominis, vade
ad domum Iſrael: ⁊ loqueris ver-
ba mea ad eos. Non enim ad popu
lum profundi ſermonis, ⁊ ignotę
linguę tu mitteris, ad domū Iſrael:
neq ad populos multos profundi
ſermonis ⁊ ignotę linguę: quorum
non poſſis audire ſermones. Et ſi
ad illos mittereris: ipſi audirent te.
Domus autem Iſrael nolunt au-
dire te: quia nolunt audire me. Om
nis quippe domus Iſrael attrita
fronte eſt: ⁊ duro corde. Lectio. iij.

Ecce dedi faciem tuam valentiorē
faciebus eorū: ⁊ frontem tuam du-
riorem frontibus eorū. Ut adaman
tem ⁊ vt ſilicem, vidi faciem tuam.
Ne timeas eos: neque metuas a fa-
cie eorum: q2 domus exaſperās eſt.

B. S. D.

℄ Feria quarta. Lectio prima.

ET aſſumpſit me ſpūs: ⁊ audiui Ezec.3
poſt me vocem commotionis
magnę. Bñdicta gloria dñi: de lo-
co ſuo. Et vocē alarū animaliū per-
cutientium alterā ad alteram: ⁊ vo-
cem rotarum ſequentium aīalia: ⁊
vocem commotionis magnę. Spi-
ritus quoque eleuauit me: ⁊ aſſum-
pſit me. Et abij amarus in indigna-
tione ſpūs mei. Manus enim dñi
erat mecū: confortans me. Lcō. ij.

Et veni ad transmigrationē ⁊ acer
uum nouarum frugum: ad eos qui
habitabant iuxta fluuiū Chobar.
Et ſedi vbi illi ſedebant: ⁊ manſi ibi
ſeptē diebus: męrens in medio eo-
rum. Cum autem pertranſiſſent ſe-
ptem dies: factum eſt verbum do-
mini ad me, dicens. Fili hominis:
ſpeculatorē dedi te domui Iſrael.
Et audies de ore meo verbum: ⁊
annunciabis eis ex me. Lectio. iij.

Si dicente me ad impiū morte mo
rieris: nō annunciaueris ei, neq lo-
cutus fueris, vt auertat a via ſua im
pia ⁊ viuat, ipſe impius in iniquita-
te ſua morietur: ſanguinē aūt eius, de
manu tua requirā. Si aūt tu annun-
ciaueris impio, ⁊ ille non fuerit con
uerſus ab impietate ſua, ⁊ a via ſua
impia: ipſe quidem in iniquitate ſua
morietur: tu aūt animā tuā liberaſti.

℄ Feria quinta. Lectio prima.

ET tu fili hominis, ſume tibi la- Ezec.4
terem: ⁊ pones eum coram te:
⁊ deſcribes in eo ciuitatem Ieruſa
lem. Et ordinabis aduerſum eam
obſidionem: ⁊ ędificabis munitio-
nes, ⁊ cōportabis aggerem, ⁊ dabis

Digitized by Google

contra eam caſtra: ⁊ pones arietes
in gyro. Et tu ſume tibi ſartaginem
ferream: ⁊ pones eam in murũ fer-
reum inter te ⁊ inter ciuitateȝ: ⁊ ob-
firmabis faciem tuam ad eaȝ, ⁊ erit
in obſidionem, ⁊ circundabis eam.
Signum eſt domui Iſrael. Lcõ.ij.
Et tu doꝛmies ſup latus tuum ſini-
ſtrum: ⁊ pones iniquitates domus
Iſrael, ſup numero dieruȝ, quibus
doꝛmies ſup illud: ⁊ aſſumes iniqui-
tatem eoꝝ. Ego aũt dedi tibi annos
iniquitatis eoꝛũ, numero dierũ tre-
centos ⁊ nonaginta dies: ⁊ poꝛta-
bis iniquitatẽ domus Iſrael. L.iij.
Et cum impleueris hęc, doꝛmies
ſuper latus tuum dextrũ ſecundo: ⁊
aſſumes iniquitateȝ domus Iuda,
quadraginta dieb⁹. Diẽ pꝛo anno:
diem inquaȝ pꝛo anno dedi tibi. Et
ad obſidionẽ Jeruſalem cõuertes
faciẽ tuã: ⁊ bꝛachium tuũ erit exten
tum: ⁊ pꝛophetabis aduerſus eam.

¶ Feria ſexta. Lectio pꝛima.

Ezec.5 ET tu fili hominis: ſume tibi gla
dium acutum: radẽtem pilos.
Et aſſumes eum: ⁊ duces per caput
tuum: ⁊ barbam tuam. Et aſſumes
tibi ſtateram ponderis: ⁊ diuides
eos. Tertiam partem igni combu-
res, in medio ciuitatis: iuxta com-
pletionem dierum obſidionis. Et
aſſumens tertiam parteȝ: concides
gladio in circuitu eius. Tertiam ve
ro aliã diſperges in ventum: ⁊ gla-
dium nudabis poſt eos. Lectio.ij.
Et ſumes inde paruuȝ numerum:
⁊ ligabis eos in ſummitate pallij
tui. Et ex eis rurſum tolles: ⁊ pꝛoij-
cies eos in medio ignis, ⁊ combu-
res eos igni: ⁊ ex eo egredief ignis
in omnem domum Iſrael. Hęc di-
cit dominus deus. Iſta eſt Jeru-
ſalem. In medio gentium poſui
eam: et in circuitu eius terras. Et
contempſit iudicia mea: vt plus
eſſet impia quam gentes: ⁊ pꝛęce-
pta mea, vltra ꝙ terrę, quę in cir-
cuitu eius ſunt. Iudicia enim mea
pꝛoiecerunt: ⁊ in pꝛęceptis meis
non ambulauerunt. Lectio tertia.
Hęc dicit dñs deus. Quia ſupera-
ſtis gentes quę in circuitu veſtro
ſunt, ⁊ in pꝛęceptis meis non ambu
laſtis: et iudicia mea non feciſtis: et
iuxta iudicia gentium, quę in circui
tu veſtro ſunt non eſtis operati: ecce
ego ad te: ⁊ ego ipſe faciam in me-
dio tui iudicia in oculis gentium.

¶ Sabbato. Lectio pꝛima.

ET factus eſt ſermo domini ad Ezec.6
me, dicens. Fili hominis, po-
ne faciem tuam ad mõtes Iſrael: ⁊
pꝛophetabis ad eos, et dices. Mon
tes Iſrael audite verbum domini
dei. Hęc dicit dñs deus montibus
et collibus: rupibus et vallib⁹. Ecce
ego inducaȝ ſuper vos gladiũ, et di-
ſperdam excelſa veſtra, ⁊ demoliar
aras veſtras: et confringenf ſimula-
chꝛa veſtra: et deijciam interfectos
veſtros ante idola veſtra. Lectio.ij.
Et dabo cadauera filioꝛum Iſrael
ante faciem ſimulachꝛoꝛum veſtro
rum: et diſpergam oſſa veſtra circa
aras veſtras in omnibus habitatio
nibus veſtris. Urbes deſertę erunt,
et excelſa demoliẽtur, et diſſipabun
tur: et interibunt arę veſtrę, et con-
fringentur, et ceſſabũt idola veſtra,
et

⁊ contererentur delubra veſtra, ⁊ delebuntur opera veſtra. Et cadet interfectus in medio veſtri: ⁊ ſcietis quia ego ſum dominus. Lectio.iij.

Et relinquam in vobis eos, qui fugerint gladium in gẽtibus: cum diſperſero vos in terras. Et recordabuntur mei liberati veſtri in gentibus, ad quas captiui ducti ſunt: q̃ cõtriui cor eorum fornicans ⁊ recedens a me, ⁊ oculos eoꝝ fornicantes poſt idola ſua, ⁊ diſplicebũt ſibimet ſuper malis, quę fecerãt in vniuerſis abominationibus ſuis, ⁊ ſciẽt quia ego dominus non fruſtra locutus ſum, vt facerẽ eis malum hoc.

¶ Qñ menſis Nouembris quinq̃ dñicas habuerit, tunc oẽs lectiones ſicut ſignatę ſunt legantur, qñ vero nõ habuerit niſi quatuor, lectiones ſequentis dominicę ⁊ hebdomadę de Ezechiele dimittãtur, ⁊ quę pro tertia dominica ⁊ hebdomada notatę ſunt in dñica ⁊ hebdomada ſecunda, ⁊ quę pro quarta in tertia, ⁊ quę pro quinta in quarta recitẽtur.

¶ Dñica ſecunda. Lectio prima.

Ezec.7 Et factus eſt ſermo domini ad me, dicẽs. Et tu fili hominis: hęc dicit dñs deus terrę Iſrael. Finis venit, venit finis: ſup quatuor plagas terrę. Nũc finis ſuper te: Et immittam furorẽ meum in te, ⁊ iudicabo te iuxta vias tuas: ⁊ ponã cõtra te oẽs abominationes tuas. Et nõ parcet oculus meus ſuper te: ⁊ non miſerebor: ſed vias tuas ponam ſuper te, ⁊ abominationes tuę in medio tui erunt. Et ſcietis: quia ego dñs. Lectio.ij.

Hęc dicit dñs deus. Afflictio vna, afflictio ecce venit: finis venit, venit finis. Euigilabit aduerſum te: ecce venit. Venit contractio ſuper te: qui habitas in terra. Venit tempus: prope eſt dies occiſionis: ⁊ nõ glorię montiũ. Nũc de propinquo effundam irã meam ſuper te: ⁊ complebo furorẽ meũ in te. Et iudicabo te iuxta vias tuas: ⁊ imponam tibi oia ſcelera tua: ⁊ non parcet oculus meus, neq̃ miſerebor, ſed vias tuas imponã tibi: ⁊ abominationes tuę in medio tui erũt: ⁊ ſcietis quia ego ſum dominus percutiens. Lcõ.iij.

Ecce dies: ecce venit: egreſſa eſt contritio. Floruit virga: germinauit ſupbia: iniquitas ſurrexit in via impietatis. Non ex eis, ⁊ non ex populo: neq̃ ex ſonitu eoꝝ: ⁊ non erit requies in eis. Venit tempus: appropinquauit dies. Qui emit non lętetur: ⁊ qui vendit nõ lugeat: quia ira ſuper omnem populum eius: q̃ qui vendit, ad id quod vendidit nõ reuertetur: ⁊ adhuc in viuentibus vita eoꝝ. Viſio enim ad oẽm multitudinẽ eius non egredieť: ⁊ vir in iniquitate vitę ſuę non confortabiť.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Et factũ eſt in anno ſexto, in ſexto menſe in quinto mẽſis: ego ſedebã in domo mea: ⁊ ſenes Iuda ſedebant corã me. Et cecidit ſup me ibi, manus dñi dei. Et vidi: ⁊ ecce ſimilitudo quaſi aſpectus ignis. Ab aſpectu lũboꝝ eius, ⁊ deorſũ ignis: ⁊ a lumbis eius ⁊ ſurſum, quaſi aſpectus ſplendoris, vt viſio electri. Et Ezec.8

Digitized by Google

emiſſa ſimilitudo manus:apprehen
dit me in cincinno capitis mei. L.ij.
Et eleuauit me ſpiritus, inter ter-
rā ⁊ cęluз: ⁊ adduxit me in Jeruſa-
lem in viſione dei, iuxta oſtium inte
rius, quod reſpiciebat ad aquilonē
vbi erat ſtatutum idolū zeli ad pro-
uocandā ęmulationem. Et ecce ibi
gloria dei Jſrael:ſecūdum viſionez
quam videram in campo. Et dixit
ad me. Fili hominis, leua oculos
tuos,ad viam aquilonis. Et leuaui
oculos meos,ad viaз aquilonis. Et
ecce ab aquilone portę altaris,ido-
lum zeli in ipſo introitu. Lectio.iij.
Et dixit ad me. Fili hominis. Pu-
tas ne vides tu quid iſti faciunt:abo
minationes magnas quas domus
Jſrael facit hic, vt procul recedā a
ſanctuario meo? Et adhuc conuer-
ſus, videbis abominationes maio-
res. Et introduxit me ad oſtiū atrij.
Et vidi: ⁊ ecce foramen vnum in pa
riete. Et dixit ad me. Fili hois: fode
parietē. Et cum perfodiſſem parie-
tem:apparuit oſtiū vnū. Et dixit ad
me. Jngredere ⁊ vide abominatio
nes peſſimas: quas iſti faciunt hic.

ℭ Feria tertia. Lectio prima.

Ezec.8 ET ingreſſus vidi: ⁊ ecce om-
nis ſimilitudo reptilium ⁊ ani
maliuз abominatio: ⁊ vniuerſa ido
la domus Jſrael,depicta erāt in pa
riete, in circuitu per totum. Et ſe-
ptuaginta viri de ſenioribꝰ domus
Jſrael: ⁊ Jeconias filius Saphan
ſtabat in medio eorum ſtātium ante
picturas: ⁊ vnuſqſqꝫ habebat thu-
ribulū in manu ſua: ⁊ vapor nebulę
de thurę conſurgebat. Et dixit ad
me. Certe vides fili hois, quę ſenio-
res domus Jſrael faciūt i tenebris:
vnuſquiſqꝫ in abſcondito cubiculi
ſui. Dicunt enim. Non videt nos
dñs:dereliquit dñs terram. Lcō.ij.
Et dixit ad me. Adhuc conuerſus,
videbis abominationes maiores:
quas iſti faciunt. Et introduxit me
per oſtiū portę domus dñi, qđ reſpi
ciebat ad aquilonē: ⁊ ecce mulieres
ibi ſedebāt plangētes adonidez. Et
dixit ad me. Certe vidiſti, fili homi-
nis:adhuc conuerſus:videbis abo-
minationes maiores his. Lcō. iij.
Et introduxit me in atriuз domus
dñi, interius. Et ecce in oſtio templ
dñi, inter veſtibulum ⁊ altare, quaſi
vigintiquinque viri, dorſa habētes
contra templū dñi, ⁊ facies ad oriē-
tem: ⁊ adorabant ad ortum ſolis.

ℭ Feria quarta. Lectio prima.

ET clamauit in auribꝰ meis vō Ezec.9
ce magna, dicens. Appropin-
quauerūt viſitationes vrbis: ⁊ vnuſ
quiſque, vas interfectionis habet in
manu ſua. Et ecce ſex viri veniebāt
de via portę ſuperioris, quę reſpi-
cit ad aquilonem: ⁊ vniuſcuiuſque
vas interitus in manu eius. Vir
quoqꝫ vnus in medio eorum veſti-
tus erat lineis: ⁊ atramentarium
ſcriptoris ad renes eius. Et ingreſ-
ſi ſunt: ⁊ ſteterunt iuxta altare ęneū.
Et gloria domini Jſrael aſſumpta
eſt de cherub: quę erat ſuper eum,
ad limen domus. Lectio ſecunda.
Et vocauit viruз, qui indutus erat
lineis, ⁊ atramentariū ſcriptoris ha
bebat in lumbis ſuis. Et dixit dñs
ad eum. Trāſi per mediā ciuitatem

in medio Jeruſalē: ⁊ ſigna thau ſu-
per frontes virorum gementium ⁊
dolentium ſuper cunctis abomina-
tionibus, quę fiunt in medio eius.
Et illis dixit, audiente me. Tranſi-
te per ciuitatem ſequentes eum: et
percutite. Non parcat oculus ve-
ſter: neq; miſereamini. Lcō tertia.
Senem, adoleſcentulū, ⁊ virginē,
paruulum, ⁊ mulieres interficite vſ-
que ad internitionem. Omnem au-
tem ſuper quem videritis thau: ne
occidatis. Et a ſanctuario meo inci-
pite. Ceperunt ergo a viris ſenio-
ribus, qui erāt ante faciem domus.
Et dixit ad eos. Contaminate do-
mum: ⁊ implete atria interfectis.
Egredimini. Et egreſſi ſunt: ⁊ per-
cutiebant eos, qui erant in ciuitate.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Exe. 13. ET factus eſt ſermo dñi ad me,
dicens. Fili hominis, vaticina-
re ad prophetas Iſrael: q̄ prophe-
tant. Et dices prophetantibus de
corde ſuo. Audite verbū dñi. Hęc
dicit dñs deus. Uę prophetis inſi-
pientibus qui ſequuntur ſpiritū ſuū:
⁊ nihil vident. Quaſi vulpes in de-
ſertis: prophetę tui Iſrael erāt. Nō
aſcendiſtis ex aduerſo: neque oppo-
ſuiſtis murum pro domo Iſrael: vt
ſtaretis in prælio in die dñi. Lcō. ii.
Uident vana ⁊ diuināt mendaciū:
dicentes ait dñs, cum dñs non mi-
ſerit eos: ⁊ perſeuerauerunt confir-
mare ſermonem. Nūquid nō viſio-
nem caſſam vidiſtis: ⁊ diuinationē
mēdacem locuti eſtis? Dixiſtis, ait,
dñs: cū ego non ſim locutus. L. iii.
Propterea hęc dicit dominus de⁹.
Quia locuti eſtis vana, et vidiſtis
mendacium: ideo ecce ego ad vos,
ait, dñs deus. Et erit manus mea
ſuper prophetas qui vident vana:
⁊ diuinant mendacium. In conci-
lio populi mei non erunt: ⁊ in ſcri-
ptura domus Iſrael nō ſcribentur:
nec in terram Iſrael ingredientur.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

ET venerunt ad me viri ſenio- Exe. 14.
rum Iſrael: ⁊ ſederunt coram
me. Et factus eſt ſermo dñi ad me,
dicens. Fili hominis, viri iſti poſue-
runt immunditias ſuas in cordibus
ſuis: ⁊ ſcandalum iniquitatis ſuę, po-
ſuerunt contra faciem ſuam. Nun-
quid interrogatus, reſpōdebo eis?
Propter hoc loquere eis: ⁊ dices
ad eos. Hęc dicit dñs deus. Homo
homo de domo Iſrael, qui poſue-
rit immunditias ſuas in corde ſuo,
⁊ ſcandalum iniquitatis ſuę ſtatue-
rit contra faciem ſuam: ⁊ venerit
ad prophetam interrogās per eum
me, ego dominus reſpondebo ei,
in multitudine immunditiarū ſua-
rum, vt capiatur domus Iſrael in
corde ſuo: quo receſſerunt a me in
cunctis idolis ſuis. Lectio ſecunda.
Propterea dic ad domum Iſrael.
Hęc dicit dñs deus. Conuertimi-
ni ⁊ recedite ab idolis veſtris: ⁊ ab
vniuerſis contaminationibus ve-
ſtris, auertite facies veſtras. Quia
homo homo de domo iſrael, ſi alie-
natus fuerit a me: ⁊ poſuerit idola
ſua in corde ſuo, ⁊ ſcādalum iniqui-
tatis ſuę poſuerit cōtra faciem ſuā:
et venerit ad prophetam, vt inter-
roget per eum me: ego dominus

Digitized by Google

reſpondebo ei per me. Lectio.iii.
Et ponam faciem meam ſuper ho
minem illũ: ⁊ faciam eũ in exẽplum
⁊ in prouerbium: ⁊ diſperdã euz de
medio populi mei. Et ſcietis: quia
ego dñs. Et propheta cum errauet-
rit, ⁊ locutus fuerit verbũ: ego dñs
decepi prophetam illuz, ⁊ extendã
manum meam ſuper euz: ⁊ delebo
eum de medio populi mei Iſrael.
¶ Sabbato. Lectio prima.
Ezec. 14.d Et factus eſt ſermo dñi ad me,
dicens. Fili hominis, terra cũ
peccauerit mihi, vt preuaricet pre-
uaricans, extendam manum meaz
ſuper eam: ⁊ conteram virgam pa-
nis eius: ⁊ immittam in eam famem,
⁊ interficiam de ea hominem ⁊ iu-
mentum. Et ſi fuerint tres viri iſti in
medio eius, Noe, Daniel, ⁊ Job:
ipſi iuſtitia ſua liberabunt animas
ſuas, ait dominus exercituuz. L.ij.
Quod ſi ⁊ beſtias peſſimas induxe
ro ſuper terram, vt vaſtem eam: ⁊
fuerit inuia, eo ꝙ non ſit pertran-
ſiens propter beſtias: tres viri iſti ſi
fuerint in ea, viuo ego dicit dñs deꝰ:
quia nec filios nec filias liberabunt:
ſed ipſi ſoli liberabunt, terra autem
deſolabit. Uel ſi gladium induxero
ſuper terraz illam, ⁊ dixero gladio,
tranſi per terrã, ⁊ interfecero de ea
hoiez ⁊ iumentuz: ⁊ tres viri iſti fue
rint in medio eius: viuo ego dicit do
minꝰ deus, nõ liberabũt filios neqꝫ
filias: ſed ipſi ſoli liberabunt. L.iij.
Si autem ⁊ peſtilentiam immiſero
ſuper terram illam, ⁊ effudero indi
gnationem meam ſuper eam in ſan
guine, vt auferam ex ea hominem
⁊ iumentum: ⁊ Noe, ⁊ Daniel, et
Job fuerint in medio eius: viuo
ego: dicit dominus deus, quia filiuz
⁊ filiam non liberabunt: ſed ipſi iu-
ſtitia ſua liberabunt animas ſuas.
¶ Dominica tertia. Lectio prima.
Anno tertio regni ioa Dan. 1.
chim regis Juda, ve
nit Nabuchodono-
ſor Rex Babylonis
Jeruſalem: ⁊ obſedit
eam. Et tradidit dñs in manuz eius
Joachim regem Judę: ⁊ partẽ va
ſorum domus dei. Et aſportauit ea
in terraz Sennaar, in domũ dei ſui:
⁊ vaſa intulit in domuz theſauri dei
ſui. Et ait rex Aſphenez prepoſito
Eunuchoruz ſuoꝝ: vt introduceret
de filijs Iſrael, ⁊ de ſemine regio: ⁊
tyrãnorum pueros in quibus nulla
eſſet macula, decoros forma: ⁊ eru-
ditos omni ſapiẽtia, cautos ſciẽtia,
⁊ doctos diſciplina: ⁊ q poſſent ſta-
re in palatio regis, vt doceret eos li
teras, ⁊ linguã Chaldęorũ. Lcõ.ij.
Et conſtituit eis rex annonam per
ſingulos dies, de cibis ſuis, ⁊ de vi-
no vnde bibebat ipſe: vt enutriti tri
bus annis, poſtea ſtarent in con-
ſpectu Regis. Fuerunt ergo inter
eos de filijs iuda: Daniel, Ananias,
Miſael, ⁊ Azarias. Et impoſuit eis
prępoſitus Eunuchorum nomina:
Danieli Balthaſar, Ananię Si-
drach, Miſaeli Miſach, ⁊ Azarię
Abdenago. Propoſuit autem Da
niel in corde ſuo: ne pollueretur de
menſa Regis: neqꝫ de vino potus
eius. Et rogauit Eunuchorum prę-
poſitum: ne cõtaminaretur. Dedit
autem

Digitized by Google

autem deus Danieli gratiam ꝛ mi-
ſericordiam: in conſpectu princi-
pis Eunuchorum. Lectio tertia.
Et ait princeps Eunuchorum ad
Danielem. Timeo ego dñm meū
regem: qui cõſtituit vobis cibum ꝛ
potũ. Qui ſi viderit vultos veſtros,
macilentiores prę cęteris adoleſcẽ-
tibus coeuis veſtris: condemnabi-
tis caput meum regi. Et dixit Da-
niel ad Malaſar: quem cõſtituerat
princeps Eunuchoꝝ, ſup Danielẽ,
Ananiam, Miſaelẽ, ꝛ Azariã. Tẽta
nos obſecro ſeruos tuos diebus de
cem: ꝛ dent nobis legumina ad ve-
ſcendum, ꝛ aqua ad bibendũ: ꝛ con
templare vultus nr̃os: ꝛ vultus pue
rorum, q veſcunt cibo regio: ꝛ ſicut
videris, ſic facias cum ſeruis tuis.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Dan. 7. Anno primo Balthaſar regis
Babylonis, Daniel ſomniū
vidit. Viſio autẽ capitis eius in cu-
bili ſuo: ꝛ ſomnium ſcribens, breui
ſermone cõprehẽdit: ſummatimq̃
perſtringẽs, ait. Videbam in viſio-
ne mea nocte: ꝛ ecce quatuor venti
cęli pugnabant in mari magno. Et
quatuor beſtię grandes, aſcende-
bant de mari diuerſę inter ſe. Pri-
ma quaſi leena: ꝛ alas habebat aqui
lę. Aſpiciebam donec euulſę ſunt
alę eius: ꝛ ſublata eſt de terra, ꝛ ſu-
per pedes quaſi homo ſtetit: ꝛ cor
eius datum eſt ei. Et ecce beſtia alia
ſimilis vrſo in parte ſtetit: ꝛ tres or-
dines erant in ore eius, et in denti-
bus eius, ꝛ ſic dicebant ei, Surge,
comede carnes plurimas. Lcõ.ij.
Poſt hęc aſpiciebã, ꝛ ecce alia qua-
ſi pardus, ꝛ alas habebat q̃ſi auis,
quatuor ſuper ſe: ꝛ quatuor capita
erant in beſtia, ꝛ poteſtas data eſt
ei. Poſt hęc, aſpiciebam in viſione
noctis: ꝛ ecce beſtia quarta terribi-
lis atque mirabilis, ꝛ fortis nimis.
Dentes ferreos habebat magnos,
comedens atq̃ cõminuens: ꝛ reli-
qua pedibus ſuis cõculcãs. Diſſimi
lis autẽ erat cęteris beſtijs quas vi-
deram ante eã: ꝛ habebat cornua
decem. Cõſiderabã cornua, ꝛ ecce
cornu aliud paruulũ ortũ eſt de me-
dio eorũ: ꝛ tria de cornibus primis
euulſa ſunt a facie eius. Et ecce ocu-
li, quaſi oculi hominis erãt in cornu
iſto: ꝛ os loquens ingentia. Lcõ.iij.
Aſpiciebam, donec throni poſiti
ſunt: ꝛ antiquus dierū ſedit. Veſti-
mentum eius cãdidum quaſi nix: ꝛ
capilli capitis eius, quaſi lana mun
da. Thronus eius flãmę ignis, rotę
eius ignis accenſus: fluuius igneus
rapiduſq̃ egrediebat a facie eius.
Millia millium miniſtrabant ei: ꝛ
decies centena millia aſſiſtebant ei.
Iudicium ſedit: ꝛ libri aperti ſunt.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Aſpiciebã ergo in viſione no- Dan.
ctis, ꝛ ecce cum nubibus cęli 7.
quaſi filius hois veniebat: ꝛ vſq̃ ad
antiquum dierũ peruenit, ꝛ in con-
ſpectu eius obtulerunt eũ. Et dedit
ei poteſtatẽ ꝛ honorē ꝛ regnum: ꝛ
oẽs populi tribus ꝛ linguę ipſi ſer-
uient. Poteſtas eius poteſtas ęter-
na: quę non auferetur: ꝛ regnum
eius quod non corrumpet. Horruit
ſpiritus meus. Ego Daniel terri-
tus ſum in his: ꝛ viſiones capitis

mei conturbauerũt me. Acceſſi ad
vnum de aſſiſtentibus: ⁊ veritatem
querebam ab eo de omnibus his.
Qui dixit mihi interpretationem
ſermonum: ⁊ docuit me. Lectio. ij.
Hę quatuor beſtię magnę, qua-
tuor ſunt regna quę cõſurgẽt de ter
ra. Suſcipient aũt regnũ ſancti Dei
altiſſimi: ⁊ obtinebũt regnũ vſqꝫ in
ſeculũ, ⁊ in ſeculum ſeculorum. Poſt
hoc volui libenter diſcere de beſtia
quarta: quę erat diſſimilis valde ab
oĩbus, ⁊ terribilis nimis. Dentes
⁊ vngues eius ferrei comedebat ⁊
cõminuebat: ⁊ reliqua pedibus ſuis
cõculcabat. Et de cornibus decem
quę habebat in capite, et de illo qđ
ortuz fuerat, ante quod ceciderant
tria cornua: ⁊ de cornu illo quod ha-
bebat oculos: ⁊ os loquens gran-
dia, ⁊ maius erat cęteris. Lcõ. iij.
Aſpiciebam, ⁊ ecce cornu illud fa-
ciebat bellum aduerſus ſanctos: ⁊
prę ualebat eis, donec venit anti-
quus dierum, ⁊ iudicium dedit ſan-
ctis excelſi, ⁊ tempus aduenit, ⁊ re-
gnum obtinuerunt ſancti. Et ſic ait.
Beſtia quarta, regnum quartum
erit in terra, quod maius erit oĩbus
regnis: ⁊ deuorabit vniuerſam ter-
ram, ⁊ conculcabit, ⁊ cõminuet eã.
¶ Feria quarta. Lectio prima.
Dañ. 8. Anno tertio regni Balthaſar
regis, viſio apparuit mihi. E-
go Daniel poſt id quod videraz in
principio, vidi in viſione mea cuz eſ
ſem in Suſis caſtro qđ eſt in Helaz
regione. Vidi autem in viſione eſſe
me ſup portã Vlai: ⁊ leuaui oculos
meos ⁊ vidi. Et ecce aries vnus ſta-
bat ante paludẽ habens cornua ex-
celſa: ⁊ vnum excelſius altero atqꝫ
ſuccreſcens. Poſtea vidi arietem,
cornibus ventilantẽ cõtra occiden-
tẽ ⁊ cõtra aquilonẽ, ⁊ ɔtra meridiẽ:
⁊ omnes beſtię non poterant reſiſte
re ei, necꝫ liberari de manu eius. Fe
citqꝫ ſm voluntatẽ ſuã, ⁊ magnifica
tus eſt. Et ego intelligebaz. Lcõ. ij.
Ecce aũt hircus caprarum venie-
bat ab occidente ſuper faciez totius
terrę: ⁊ non tãgebat terraz. Porro
hyrcus habebat cornu inſigne, in-
ter oculos ſuos. Et venit vſque ad
arietem illum cornutum, quẽ vide-
ram ſtantem ante portã: ⁊ cucurrit
ad eum in impetu fortitudinis ſuę.
Cũqꝫ appropinquaſſet prope arie-
tem: efferatus eſt in eum, ⁊ percuſſit
arietẽ: ⁊ cõminuit duo cornua eiꝰ: ⁊
non poterat aries reſiſtere ei. L. iij.
Cumqꝫ eum miſiſſet in terrã, con-
culcabat: ⁊ nemo quibat liberare
arietẽ de manu eius. Hyrcus aũt ca
prarum: magnus factus eſt nimis.
Cumqꝫ creuiſſet, fractum eſt cornu
magnum: ⁊ orta ſunt quatuor cor-
nua ſubter illud, per quatuor ven-
tos cęli. De vno autẽ ex eis egreſ-
ſum eſt cornu vnuz modicũ: ⁊ factũ
eſt grãde contra meridiez, ⁊ contra
orientem, ⁊ contra fortitudinem.
¶ Feria quinta. Lectio prima.
Cumqꝫ adhuc loquerer, ⁊ ora- Dañ.
rem, ⁊ cõfiterer peccata mea, 9.
⁊ pctã populi mei Iſrael: vt proſter
nerem preces meas in conſpectu
dei mei, pro monte ſancto dei mei:
adhuc me loquente in orõne mea,
ecce vir Gabriel quem viderã in vi-
ſione

Google

ſione a principio, cito volans tetigit
me in tempore ſacrificij veſpertini.
Et docuit me, ⁊ locutus eſt mihi: di-
xitq;. Daniel nunc egreſſus ſum, vt
docerem te: ⁊ intelligeres. Ab exor
dio precum tuarum egreſſus eſt ſer
mo: ego autẽ veni vt indicarem ti-
bi, quia vir deſideriorũ es. Lcõ. ij.

Tu ergo animaduerte ſermonẽ: ⁊
intellige viſionẽ. Septuaginta heb-
domades abbreuiatę ſunt ſuper po
pulum tuũ, ⁊ ſup vrbem ſanctã tuã:
vt cõſummetur preuaricatio, ⁊ finẽ
accipiat peccatũ, ⁊ deleatur iniqui-
tas, ⁊ adducatur iuſtitia ſempiter-
na, ⁊ impleatur viſio ⁊ prophetia: ⁊
vngatur ſanctus ſanctorũ. Lcõ. iij.

Scito ergo ⁊ animaduerte, ab exi-
tu ſermonis: vt iterum ędificetur
Jeruſalem. Uſq; ad Chriſtum du-
cem, hebdomades ſeptem, ⁊ heb-
domades ſexaginta duę erunt: ⁊
rurſum ędificabitur platea, ⁊ muri
in anguſtia temporum. Et poſt heb
domades ſexagintaduas occide-
tur Chriſtus: ⁊ non erit eius po-
pulus, qui eum negaturus eſt.

¶ Feria ſexta. Lectio prima.

Dan. 10. Die autem viceſima et quarta
menſis primi, erã iuxta fluuiũ
magnũ qui eſt Tygris: ⁊ leuaui ocu
los meos ⁊ vidi. Et ecce vir vnus ve
ſtitus lineis, ⁊ renes eius accincti au
ro obrizo: ⁊ corpus eius quaſi chry
ſolitus, ⁊ facies eius velut ſpecies
fulguris, ⁊ oculi eius vt lampas ar-
dens, ⁊ brachia eius ⁊ quę deorſum
ſunt vſque ad pedes, quaſi ſpecies
ęris candentis: ⁊ vox ſermonũ eius
vt vox multitudinis. Uidi autẽ ego
Daniel ſolus viſionem. Porro vi-
ri qui erant mecum non viderunt,
ſed terror nimis irruit ſuper eos: et
fugerunt in abſcõditum. Lectio. ij.

Ego autẽ relictus ſolus, vidi viſio-
nem grandem hanc, ⁊ nõ remanſit
in me fortitudo: ſed ⁊ ſpecies mea
immutata eſt in me, ⁊ emarcui, nec
habui quicq̃ viriũ. Et audiui vocẽ
ſermonum eius, ⁊ audiens iacebã
conſternatus ſup faciẽ meam: ⁊ vul
tus meus hęrebat terrę. Et ecce ma
nus tetigit me, ⁊ erexit me ſuper ge
nua mea: ⁊ ſuper articulos manuũ
mearũ. Et dixit ad me. Daniel vir
deſideriorum: intellige verba quę
ego loquor ad te, ⁊ ſta in gradu tuo:
nũc enim ſum miſſus ad te. Lcõ. iij.

Cumq; dixiſſet mihi ſermonẽ iſtũ:
ſteti tremẽs. Et ait ad me. Noli me-
tuere Daniel: q̃ ex die primo, quo
poſuiſti cor tuũ ad intelligẽdum, vt
te affligeres in conſpectu Dei tui,
exaudita ſunt verba tua: ⁊ ego veni
propter ſermones tuos. Princeps
aũt regni Perſarũ reſtitit mihi vi
ginti ⁊ vno diebus: ⁊ ecce Michael
vnus de principibus primis venit
in adiutorium meũ, ⁊ ego remanſi
ibi iuxta regem Perſarum. Ueni
autem vt docerem te, quę ventura
ſunt populo tuo ĩ nouiſſimis dieb⁹.

¶ Sabbato. Lectio prima.

In tempore autẽ illo conſurget Dan. 12.
Michael princeps magnus q
ſtat pro filijs populi tui: ⁊ veniet tẽ-
pus quale nõ fuit ab eo, ex quo gen
tes eſſe ceperunt, vſq; ad tempus il
lud. Et in tẽpore illo ſaluabitur po-
pulus tuus: omnis qui inuẽtus fue-
rit

Digitized by Google

rit ſcriptus in libro. Et multi de his qui dormiũt in terrę puluere euigilabunt: alij in vitam ęternam, alij in opprobrium, vt videant ſemper. Qui autem docti fuerint fulgebunt quaſi ſplendor firmamẽti, ⁊ qui ad iuſtitiã erudiunt multos: quaſi ſtellę in perpetuas ęternitates. Tu autem Daniel claude ſermones: ⁊ ſigna librum vſque ad tempus ſtatutum. Plurimi pertrãſibunt: ⁊ multiplex erit ſcientia. Lectio ſecunda.

Et vidi ego Daniel, et ecce quaſi duo alij ſtabant vnus hinc ſuper ripaz fluminis: ⁊ alius inde ex altera ripa fluminis. Et dixi viro qui erat indutus lineis: qui ſtabat ſup aquas fluminis. Uſquequo finis horum mirabilium? Et audiui virum qui indutus erat lineis, qui ſtabat ſuper aquas fluminis: cum eleuaſſet dexteram ⁊ ſiniſtram ſuam in cęlum, ⁊ iuraſſet per viuentẽ in ęternuz: quia in tempus ⁊ tempora, ⁊ dimidium temporis. Et cum cõpleta fuerit diſperſio manus populi ſancti: complebuntur vniuerſa hęc. Lectio. iij.

Et ego audiui, ⁊ nõ intellexi. Et dixi. Dñe mi, quid erit poſt hęc? Et ait: Uade Daniel: quia clauſi ſunt, ſignatiq; ſermones, vſq; ad pręfinitum tẽpus. Eligentur ⁊ dealbabuntur, ⁊ quaſi ignis probabunt multi: ⁊ impie agẽt impij, neq; intelligent oẽs impij, porro docti intelligent. Et a tempore cũ ablatuz fuerit iuge ſacrificiũ, ⁊ poſita fuerit abominatio in deſolationẽ: dies mille, ducenti nonaginta. Beatus qui expectat, ⁊ peruenit vſq; ad dies mille trecentos triginta quinq;. Tu aũt Daniel vade ad pręfinitum: et requieſces, ⁊ ſtabis in ſorte tua, in finez dierum.

Dñica quarta. Lectio prima.

Verbum dñi, quod factum eſt ad Oſee filiũ Beeri in dieb' Ozię, Joathã, Achaz, Ezechię regum Juda: ⁊ in diebus Jeroboam filij Joas regis Iſrael. Principium loquendi domino, in Oſee. Et dixit dominus ad Oſee. Uade ſume tibi vxorem fornicationum: ⁊ fac tibi filios fornicationum: quia fornicans fornicabitur terra a dño. Et abijt ⁊ accepit Gomer filiã Debelaim. Et concepit: ⁊ peperit ei filium. Lectio. ij. Oſee. i.

Et dixit dñs ad eum. Uoca nomen eius Jezrael, quoniã adhuc modicuz, ⁊ viſitabo ſanguinẽ Jezrael ſuper domũ Jehu: ⁊ quieſcere faciaz regnũ domus Iſrael. Et in illa die, conteram arcũ Iſrael: in valle Jezrael. Et concepit adhuc, ⁊ peperit filiam. Et dixit ei. Uoca nomen eius Abſq; miſericordia: q: nõ addã vltra miſereri domui Iſrael: ſed obliuione obliuiſcar eorum. Et domui iuda miſerebor: ⁊ ſaluabo eos in dño deo ſuo: ⁊ non ſaluabo eos in arcu, ⁊ gladio, ⁊ in bello, ⁊ in equis, ⁊ in equitibus. Et ablactauit eam, quę erat abſq; miſericordia. Le. iij.

Et cõcepit ⁊ peperit filium. Et dixit ei. Uoca nomen eius Non populus meus: quia vos non populus meus: ⁊ ego non ero veſter deus. Et erit numerus filiorum Iſrael, quaſi arena maris: quę ſine menſu-

Digitized by Google

ra eſt: ⁊ non numerabitur. Et erit in
loco, vbi dicetur eis, non populus
meus vos: dicetur eis, filij Dei vi-
uentis. Et congregabuntur filij Ju
da, ⁊ filij Iſrael pariter: ⁊ ponent
ſibimet caput vnum: ⁊ aſcendēt de
terra, quia magnus dies Jezrael.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Oſee 2 DIcite fratribus veſtris popu-
lus meus: ⁊ ſorori veſtrę, miſe
ricordiā cōſecutę. Judicate matrē
veſtram, iudicate: quoniā ipſa non
vxor mea, ⁊ ego nō vir eius. Aufe-
rat fornicationes ſuas a facie ſua, ⁊
adulteria ſua de medio vberū ſuo-
rum: ne forte expoliem eam nudā,
⁊ ſtatuam eā ſecūdum diē natiuita-
tis ſuę: ⁊ ponam eam quaſi ſolitudi-
nem: ⁊ ſtatuam eā velut terrā inuiā,
⁊ interficiam eam ſiti. Lectio.ij.
Et filiorū illius nō miſerebor: qm̄
filij fornicationū ſunt: qr fornicata
eſt mater eorū, confuſa eſt quę cōce
pit eos, quia dixit, Uadā poſt ama-
tores meos: qui dant panes mihi ⁊
aquas meas: lanā meā ⁊ linū meū:
oleū meum ⁊ potum meū. Lcō.iij.
Propter hoc ecce ego ſepiam viā
tuam ſpinis, ⁊ ſepiam eam mace-
ria: ⁊ ſemitas ſuas non inueniet. Et
ſequetur amatores ſuos, ⁊ non ap-
prehendet eos: ⁊ quęret eos: ⁊ non
inueniet, ⁊ dicet, Uadam ⁊ reuer-
tar ad virum meum priorem: quia
bene mihi erat tunc, magis q̄ nūc.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Oſee 4. AUdite verbū dñi filij Iſrael:
qr iudicium dño cum habita
toribus terrę. Nō eſt enim veritas,
⁊ nō eſt miſericordia: ⁊ nō eſt ſcien-
tia dei in terra. Maledictū, ⁊ men-
dacium, ⁊ homicidium, ⁊ furtum, ⁊
adulteriū inundauerunt: ⁊ ſanguis
ſanguinem tetigit. Propter hoc lu
gebit terra, ⁊ infirmabit omnis qui
habitat in ea, in beſtia agri, ⁊ in vo-
lucre cęli: ſed ⁊ piſces maris cōgre-
gabuntur. Ueruntamē vnuſquiſq;
nō iudicet: ⁊ nō arguat vir. Popu-
lus enim tuus ſicut hi, qui contradi
cunt ſacerdoti. Et corrues hodie, ⁊
corruet etiam propheta tecū: nocte
tacere feci matrem tuā. Lectio.ij.
Conticuit populus meus: eo q nō
habuerit ſcientiam. Quia tu ſcien-
tiam repuliſti, repellam te, ne ſacer-
dotio fungaris mihi: ⁊ quia oblita
es legis dei tui, obliuiſcar filiorum
tuorum ⁊ ego. Secundum multitu
dinem eorū, ſic peccauerunt mihi:
gloriam eorꝫ in ignominiā commu
tabo. Peccata populi mei come-
dent: ⁊ ad iniquitatem eorum ſuble
uabunt animas eorum. Lcō tertia.
Et erit ſicut populus, ſic ſacerdos:
⁊ viſitabo ſuper eū vias eius, ⁊ cogi
tationes eius reddā ei. Et comedēt,
⁊ nō ſaturabuntur: fornicati ſunt, ⁊
nō ceſſauerunt: qm̄ dñm dereliqu-
runt in non cuſtodiendo. Fornica-
tio, ⁊ vinū, ⁊ ebrietas auferunt cor.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

VErbum dñi quod factū eſt ad Johel. 1.
Johel, filiū Phatuel. Audite
hoc ſenes: ⁊ auribus percipite oēs
habitatores terrę: ſi factum eſt iſtud
in diebus veſtris, aut in dieb' patrū
veſtrorꝫ. Sup hoc filijs veſtris nar-
rate, ⁊ filij veſtri filijs ſuis: ⁊ filij eorꝫ
generationi alterę. Reſiduū erucę
come-

Digitized by Google

comedit locuſta: et reſiduum locu-
ſtę comedit brucus: ⁊ reſiduum bru
ci comedit rubigo. Expergiſcimini
ebrij ⁊ flete, ⁊ vlulate omnes, qui
bibitis vinum in dulcedine: quo-
niaꝫ perijt ab ore veſtro. Lectio.ij.
Gens enim aſcendet ſuper terram
meā, fortis ⁊ innumerabilis. Den-
tes eius vt dentes leonis: ⁊ mola-
res eius, vt catuli leonis. Poſuit vi
neā meam in deſertum: ⁊ ficū meaꝫ
decorticauit. Nudās ſpoliauit eam,
⁊ proiecit: albi facti ſunt rami eius.
Plāge quaſi virgo accincta ſacco:
ſuper virum pubertatis ſuę. Perijt
ſacrificium ⁊ libatio de domo dñi:
⁊ luxerunt ſacerdotes miniſtri dñi.
Depopulata eſt regio, luxit humꝰ:
qm̄ deuaſtatū eſt triticū: cōfuſum eſt
vinum, ⁊ elāguit oleum. Lectio.iij.
Confuſi ſunt agricolę, vlulauerūt
vinitores ſup frumento, vino, ⁊ hor
deo, qꝛ perijt meſſis agri: vinea con
fuſa eſt, ⁊ ficus elanguit. Malogra-
natū, ⁊ palma, ⁊ malum, ⁊ oīa ligna
agri aruerunt: qm̄ confuſum eſt gau
diuꝫ a filijs hoīum. Accingite vos,
⁊ plangite ſacerdotes: vlulate mini
ſtri altaris, ingredimini, cubate in
ſacco miniſtri dei mei: qm̄ iterijt de
domo dei veſtri ſacrificiū ⁊ libatio.
¶ Feria quinta. Lectio prima.
Amos 1. Verba Amos qui fuit in paſto-
ralibus Techuę, quę vidit ſup
Iſrael, in diebus Ozię regis Iuda:
⁊ in diebus Ieroboā filij Ioas re-
gis Iſrael, ante duos annos terre-
motus. Et dixit. Dñs de ſiō rugiet:
⁊ de Ieruſalem dabit vocē ſuaꝫ. Et
luxerūt ſpecioſa paſtorū: ⁊ exſicca-
tus eſt vertex carmeli. Hęc dicit do-
minus. Sup tribus ſceleribus Da-
maſci ⁊ ſup quatuor nō cōuertā eū:
eo ꝙ triturauerint in plauſtris fer-
reis Galaad. Et mittā ignē in domū
Azahel: ⁊ deuorabit domos Be-
nadab. Et cōterā vectes Damaſci,
⁊ diſperdā habitatores de cāpo ido
li: ⁊ tenentē ſceptrū de domo volu-
ptatis ⁊ luxurię. Et trāſferet popu-
lus Syrię Cyrenē, dicit dñs. Le.ij.
Hęc dicit dñs. Super tribus ſcele-
ribus Gazę, ⁊ ſuper quatuor nō cō-
uertā eum: eo ꝙ tranſtulerit captiui
tatem perfectaꝫ, vt cōcluderet eam
in idumęa. Et mittam ignē in murū
Gazę, ⁊ deuorabit ędes eius. Et di-
ſperdam habitatores de Azoto: et
tenentem ſceptrum de Aſcalone.
Et cōuertam manum meam ſuper
Accaron: ⁊ peribunt reliquię Phi
liſtinorum, dicit dñs deus. Lcō.iij.
Hęc dicit dñs. Super tribus ſcele-
ribus Tyri, ⁊ ſuper quatuor nō cō-
uertam eum: eo ꝙ concluſerint ca-
ptiuitatem perfectam in idumęa,
et non ſint recordati fęderis fra-
trum: Et immittam ignem in mu-
rum Tyri, ⁊ deuorabit ędes eius.
¶ Feria ſexta. Lectio prima.
Viſio Abdię. Hęc dicit domi- Abdię 9.
nus deus ad Edon. Auditum
audiuimus a dño: ⁊ legatuꝫ ad gen
tes miſit. Surgite: ⁊ conſurgamus
aduerſus eum in prę liuꝫ. Ecce par-
uulum dedi te in gentibus: contem-
ptibilis tu es valde. Superbia cor-
dis tui extulit te habitantem in ſciſ
ſuris petrarum: exaltantem ſolium
tuum. Qui dicis in corde tuo, Quis
detra-

Digitized by Google

detrahet me in terram? Si exaltatus fueris vt aquila: ⁊ inter ſydera poſueris nidum tuum: inde detraham te, dicit dominus. Lectio. ij. Si fures introiſſent ad te, ſi latrones per noctem: quõ conticuiſſes? Nonne furati eſſent ſufficiẽtia ſibi? Si vindemiatores introiſſent ad te nunquid ſaltẽ racemos reliquiſſent tibi? Quõ ſcrutati ſunt Eſau, inueſtigauerũt abſcõdita eius? Uſq; ad terminum emiſerũt te, ⁊ oẽs viri fęderis tui illuſerunt tibi: inualuerunt aduerſuʒ te viri pacis tuę. Qui comedũt tecũ ponent inſidias ſubter te: non eſt prudentia in eo. Lcõ. iij. Nunquid non in die illa, dicit dñs, perdam ſapiẽtes de idumęa: ⁊ prudentiam de monte Eſau? Et timebunt fortes tui a meridie: vt intereat vir de monte Eſau. Propter interfectionem ⁊ propter iniquitatem in fratrem tuũ Jacob, operiet te confuſio: ⁊ peribis in ęternum.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Jone. 2. Et præparauit dñs piſcẽ grandem, vt deglutiret Jonam: ⁊ erat Jonas in ventre piſcis tribus diebus ⁊ tribus noctibus. Et orauit Jonas ad dñm deum ſuum, de vtero piſcis. Et dixit, Clamaui de tribulatione mea ad dñm, ⁊ exaudiuit me: de ventre inferi clamaui, ⁊ exaudiſti vocem meam. Et proieciſti me in profundum in corde maris: ⁊ flumen circundedit me: omnes gurgites tui, ⁊ fluctus tui ſuper me tranſierunt. Et ego dixi, Abiectus ſum a conſpectu oculoꝝ tuorum: veruntamen rurſus videbo templum ſanctum tuuʒ. Lectio. ij. Circundederũt me aquę vſque ad animam, abyſſus vallauit me: pelagus operuit caput meum. Ad extrema montiuʒ deſcendi, terrę vectes concluſerunt me in ęternũ: ⁊ ſubleuabis de corruptione vitam meaʒ, dñe deus meus. Cum anguſtiaretur in me anima mea, dñe recordatus ſum vt veniat ad te oratio mea ad templum ſanctuʒ tuum. Qui cuſtodiunt vanitates: fruſtra miſericordiam ſuam derelinquunt. Ego autem in voce laudis immolabo tibi, quęcunq; voui reddaʒ pro ſalute mea dño. Et dixit dñs piſci: ⁊ euomuit Jonam in aridam. Lectio. iij. Et factuʒ eſt verbum dñi ad Jonã ſecundo: dicens. Surge ⁊ vade in Niniuẽ ciuitatem magnã: ⁊ prædica in ea prędicationeʒ quã ego loquor ad te. Et ſurrexit Jonas ⁊ abijt in Niniuẽ iuxta verbum dñi. Et Niniue erat ciuitas magna itinere triuʒ dierum: ⁊ cępit Jonas introire ciuitatem itinere diei vnius: ⁊ clamauit ⁊ dixit. Adhuc quadraginta dies: ⁊ Niniue ſubuertetur. Et crediderunt viri Niniuitę in domino.

¶ Dominica quinta. Lcõ prima.

Verbum dñi, quod factum eſt ad Micheã Moraſtitẽ: in diebus Joathan, Achaz, ⁊ Ezechię regũ Juda: quod vidit ſup Samariã ⁊ Jeruſalem. Audite populi oẽs, ⁊ attendat terra ⁊ plenitudo eius: ⁊ ſit dñs de vobis in teſtem: dñs de templo ſancto ſuo. Quia ecce dñs egredietur Mich. 1.

de

de loco ſuo: ⁊ deſcendet, ⁊ calcabit ſuper excelſa terrę. Et cõſumentur montes ſubtus eũ: ⁊ valles ſcindenť ſicut cera a facie ignis: ſicut aquę quę decurrunt in pręceps. Lcõ. ij.

In ſcelere Jacob omne iſtud: ⁊ in peccatis domus Iſrael. Quod ſcelus Jacob? Nonne Samaria? Et quę excelſa iudę? Nõne Jeruſalẽ? Et ponã Samariã quaſi aceruuz lapidum in agro: cum plantať vinea. Et detrahã lapides eius in vallem: ⁊ fundamẽta eius reuelabo. Et omnia ſculptilia eius concidenť: ⁊ omnes mercedes eius comburentur igni. Et omnia idola eius ponam in perditionẽ: ꝗ de mercedibus meretricis cõgregata ſunt: ⁊ vſq; ad mercedẽ meretricis reuertenť. Lcõ. iij.

Super hoc plangam ⁊ vlulabo: vadam ſpoliatus ⁊ nudus. Faciã planctum velut draconum, ⁊ luctũ quaſi ſtruthionum: ꝗ deſperata eſt plaga eius: quia venit vſq; ad Judam, tetigit portam populi mei vſq; ad Jeruſalem. In Geth nolite annunciare: lachrymis ne ploretis. In domo pulueris puluere vos conſpergite: ⁊ tranſite vobis habitatio pulchra, confuſa ignominia. Non eſt egreſſa, quę habitat in exitu.

¶ Feria ſecunda. Lectio prima.

Nahũ. 1. Onus Niniue. Liber viſionis Nahuz Helcheſei. Deus ęmulator, ⁊ vlciſcẽs dñs. Vlciſcẽs dñs: ⁊ habens furorem. Vlciſcens dñs in hoſtes ſuos: ⁊ iraſcens ipſe inimicis ſuis. Dñs patiẽs ⁊ magnus fortitudine: ⁊ mundans non faciet innocentem. Dominus in tempeſtate ⁊ turbine: vię eius ⁊ nebulę puluis pedum eius. Increpans mare ⁊ exſiccans illud: ⁊ omnia flumina ad deſertum deducens. Lectio. ij.

Infirmatus eſt Baſan ⁊ carmelus: ⁊ flos libani elanguit. Mõtes commoti ſunt ab eo: ⁊ colles deſolati ſunt. Et cõtremuit terra a facie eius ⁊ orbis: ⁊ omnes habitantes in eo. Ante faciẽ indignationis eius: quis ſtabit? Et quis reſiſtet in ira furoris eius? Indignatio eius effuſa eſt vt ignis: ⁊ petrę reſolutę ſunt ab eo. Bonus dñs, ⁊ confortãs in die tribulationis: ⁊ ſciens ſperantes in ſe. Et in diluuio prętereunte conſummationẽ faciet loci eius: ⁊ inimicos eius perſequẽtur tenebrę. Lcõ. iij.

Quid cogitatis contra dñm? Conſummationẽ ipſe faciet. Non cõſurget duplex tribulatio. Quia ſicut ſpinę ſe inuicẽ cõplectũtur: ſic cõuiuiũ pariter potantiũ cõſumeť, quaſi ſtipula ariditate plena. Ex te enim exibit cogitans cõtra dñm malitiã: mente pertractãs pręuaricationez.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Onus quod vidit Habachuc ꝓpheta. Vſq; quo clamabo domine: ⁊ nõ exaudies? Vociferabor ad te vim patiens: ⁊ non ſaluabis? Haba-cuc. 1 Quare oſtendiſti mihi iniquitatẽ ⁊ laborem: ⁊ videre prędam ⁊ iniuſtitiam cõtra me? Quare reſpicis contemptores: ⁊ taces conculcante impio iuſtiorez ſe? Et facies homines, quaſi piſces maris: ⁊ quaſi reptilia non habentia ducem. Et factum eſt iudicium ⁊ contradictio potentior. Propter hoc lacerata eſt lex, ⁊ nõ

peruenit

Digitized by Google

peruenit vſque ad finem iudicium: quia impius pręualet aduerſum iuſtum. Propterea egredietur iudicium peruerſum. Lectio ſecunda.

Aſpicite in gētibus ⁊ videte, ⁊ admiramini, ⁊ obſtupeſcite: qꝛ opus factum eſt in diebus veſtris: qđ nemo credet cum narrabitur. Quia ecce, ego ſuſcitabo Chaldęos gēteȝ amaram ⁊ velocem: ambulātem ſuper latitudinem terrę: vt poſſideat tabernacula non ſua. Horribilis ⁊ terribilis eſt: ex ſemetipſa iudicium ⁊ onus egredietur. Lectio tertia.

Leuiores pardis equi eius: ⁊ velociores lupis veſpertinis. Et diffundentur equites eius. Equites eius de lōge veniēt: volabunt, quaſi aquila feſtinans ad comedendū. Omnes ad prędā veniēt: facies eorū, ventus vrens. Et congregabit quaſi arenā captiuitatē, ⁊ ipſe de regibus triumphabit: ⁊ tyranni ridiculi eius erūt.

Feria quarta. Lectio prima.

Sopho. I. Verbum dñi quod factuȝ eſt ad Sophoniam filium Chuſi, filij Godolię, filij Amaſię, filij Ezechię, in diebus Joſię filij Ammon regis Juda. Congregans congregabo omnia a facie terrę, dicit dominus: congregans hominem, et pecus: congregans volatilia cęli et piſces maris, et ruinę impiorum erunt: ⁊ diſperdam homines a facie terrę, dicit dominus. Lectio. ij.

Et extendam manuȝ meam ſuper Judam ⁊ ſuper omnes habitantes Jeruſalem: ⁊ diſperdā de loco hoc reliquias Baal, ⁊ nomina ędituorū cum ſacerdotibus: ⁊ eos qui adorant ſuper tecta militiaȝ cęli, ⁊ adorant ⁊ iurant in dño, ⁊ iurāt in Melchom: ⁊ qui auertuntur de poſt tergum dñi, ⁊ qui non quęſierūt dñm, nec inueſtigauerūt eum. Lectio. iij.

Silete a facie dñi dei: quia iuxta eſt dies dñi: quia pręparauit dñs hoſtiam, ſanctificauit vocatos ſuos. Et erit in die hoſtię dñi: viſitabo ſuper principes, ⁊ ſuper filios regis, ⁊ ſuper omnes qui induti ſunt veſte peregrina: ⁊ viſitabo ſuper omnem qui arroganter ingreditur ſuper limen in die illa, qui complent domum dñi Dei ſui iniquitate ⁊ dolo.

Feria quinta. Lectio prima.

Anno ſecundo Darij regis, in menſe ſexto: in die vna menſis: ⁊ factuȝ eſt verbum dñi in manu Aggei I.
Aggęi prophetę ad Zorobabel filium Salathiel ducem Juda, et ad Jeſum filium Joſedech ſacerdotē magnum, dicens. Hęc ait dñs exercituum dicens. Populus iſte dicit. Nōdum venit tempus domus dñi ędificandę. Et factum eſt verbum dñi in manu Aggęi prophetę, dicens. Nunquid tempus vobis eſt, vt habitetis in domibus laqueatis: et domus iſta deſerta? Lectio. ij.

Et nunc hęc dicit dñs exercituuȝ. Ponite corda veſtra ſuper vias veſtras. Seminaſtis multum: et intuliſtis parum. Comediſtis, et non eſtis ſatiati: bibiſtis, ⁊ non eſtis inebriati. Operuiſtis vos: ⁊ non eſtis calefacti. Et qui mercedes congregauit: miſit eas in ſaccum pertuſuȝ. Hęc dicit dñs exercituum. Ponite corda veſtra ſuper vias veſtras: aſcen-

Digitized by Google

aſcendite in monté, poꝛtate ligna, ⁊
ędificate domũ ⁊ acceptabilis mihi
erit, ⁊ gloꝛificaboꝛ, dicit dñs. L. iij.
Reſpexiſtis ad amplius, ⁊ ecce fa-
ctuz eſt minus: ⁊ intuliſtis in domũ,
⁊ exufflaui illud. Quá ob cauſaz, di-
cit dñs exercituũ? Quia domus mea
deſerta eſt, ⁊ vos feſtinatis vnuſquiſ
que in domum ſuam: pꝛopter hoc,
ſuper vos pꝛohibiti ſunt cęli, ne da-
rent roꝛem: ⁊ terra pꝛohibita eſt ne
daret germen ſuum: ⁊ vocaui ſicci-
tatem ſuper terram, ⁊ ſuper mótes,
⁊ ſuper triticũ, ⁊ ſuper vinũ, ⁊ ſuper
oleum, ⁊ quęcunq; pꝛofert humus:
⁊ ſuper homines, ⁊ ſuper iumenta,
⁊ ſuper omnez laboꝛem manuum.
¶ Feria ſexta. Lectio pꝛima.
Zach. 1. IN menſe octauo, in anno ſecũ-
do Darij, factũ eſt verbum dñi
ad Zachariam filiuz Barachię, filij
Addo, pꝛophetam: dicens. Iratus
eſt dñs ſuper patres veſtros iracun
dia. Et dices ad eos. Hęc dicit dñs
exercituum. Conuertimini ad me,
dicit dñs exercituum, ⁊ conuertar
ad vos, dicit dñs exercituũ. Ne ſitis
ſicut patres veſtri, ad quos clama-
bant pꝛophetę pꝛioꝛes: dicentes.
Hęc dicit dñs exercituum. Conuer
timini de vijs veſtris malis: ⁊ cogi-
tationibus veſtris peſſimis. Et non
audierunt: neq; attenderũt ad me:
dicit dominus exercituum. Lcó. ij.
Patres veſtri vbi ſunt, ⁊ pꝛophe-
tę? Nunquid in ſempiternũ viuét?
Veruntamé verba mea ⁊ legitima
mea, quę mandaui ſeruis meis pꝛo-
phetis, nunquid non compꝛehen-
derunt patres veſtros? Et conuerſi
ſunt: ⁊ dixerunt. Sicut cogitauit do
minus exercituuz facere nobis ſm
vias noſtras: ⁊ ſecundum adinuen-
tiones noſtras fecit nobis. Lcõ. iij.
In die viceſima ⁊ quarta vndeci-
mi menſis Sabath, in anno ſecun-
do Darij, factum eſt verbuz dñi ad
Zachariam filium Barachię, filij
Addo pꝛophetaz: dicens. Vidi per
noctem, ⁊ ecce vir aſcendens ſuper
equum rufum: ⁊ ipſe ſtabat inter
myrteta quę erant in pꝛofundo, ⁊
poſt eum equi rufi varij ⁊ albi. Et di
xi. Qui ſunt iſti dñe mi? Et dixit ad
me angelus dñi, qui loquebatur in
me. Ego oſtédaz tibi quid ſint hęc.
Et reſpódit vir qui ſtabat inter myr
teta, ⁊ dixit. Iſti ſunt quos miſit do
minus, vt perambulent terram.
¶ Sabbato. Lectio pꝛima.
ONus verbi dñi ad Iſrael: in Malac.
manu Malachię. Dilexi vos 1.
dicit dñs. Et dixiſtis. In quo dile-
xiſti nos? Nonne frater erat Eſau
Iacob: dicit dñs: Et dilexi Iacob:
Eſau aũt odio habui: Et poſui mon
tes eius in ſolitudinez: ⁊ hęreditatẽ
eius in dracones deſerti. Quod ſi
dixerit idumęa, deſtructi ſumus: ſed
reuertentes ędificabimus quę de-
ſtructa ſunt, hęc dicit dñs exerci-
tuum. Iſti ędificabunt: ⁊ ego de-
ſtruã. Et vocabũtur termini impie-
tatis: ⁊ populus cui iratus eſt dñs vſ
que in ęternuz. Et oculi veſtri vide-
bunt: ⁊ vos dicetis. Magnificetur
dñs ſuper terminuz Iſrael. Lcõ. ij.
Filius honoꝛat pꝛem: ⁊ ſeruus dñz
ſuuz. Si ergo pater ego ſum, vbi eſt
honoꝛ meus? Et ſi dñs ego ſum, vbi
eſt

eſt timor meus: dicit dñs exercituū?
Ad vos o ſacerdotes: qui deſpici-
tis nomē meū. Et dixiſtis. In quo
deſpeximus nomen tuum? Offertis
ſuper altare meū pollutum panē: ⁊
dicitis in quo polluimus te? In eo
quod dicitis: mēſa dñi deſpecta eſt.
Si offeratis cęcum ad imolandum:
nonne malū eſt? Et ſi offeratis clau-
dum ⁊ languidum: nonne malum
eſt? Offer illud duci tuo: ſi placue-
rit ei, aut ſi ſuſceperit faciem tuam:
dicit dominus exercituum. Lcō.iij.
Et nunc deprecamini vultū dei, vt
miſereat̃ veſtri: de manu enim ve-
ſtra factū eſt hoc: ſi quo modo ſuſci-
piat facies veſtras, dicit dñs exerci-
tuum. Quis eſt in vobis, q̄ claudat
oſtia: ⁊ incendat altare meū gratui-
to? Non eſt mihi voluntas in vobis,
dicit dñs exercituū: ⁊ munus nō ſu-
ſcipiā de manu veſtra. Ab ortu eniz
ſolis vſq; ad occaſum, magnū eſt no-
men meū in gētibus: ⁊ in omni loco
ſacrificat̃ ⁊ offert̃ nomini meo obla
tio munda: q2 magnuz nomē meuz
in gentibus, dicit dñs exercituum.
¶ Dñica.j. poſt octa. Trinita. Oro.

Ancti nois tui domi-
ne timorem, pariter
⁊ amorē, fac nos ha-
bere perpetuuz: quia
nunq̄ tua guberna-
tione deſtituis: quos in ſoliditate tuę
dilectionis inſtituis: Per do. L.iiij.

Hebr. 2. PRopterea abūdātius, oportet
obſeruare nos, ea quę audiui-
mus: ne forte pereffluamus. Si eniz
qui per angelos dictus eſt ſermo, fa
ctus eſt firmus, ⁊ oīs pręuaricatio ⁊
inobediētia accepit iuſtā mercedis
retributionem: quomodo nos effu
giemus ſi tantā neglexerimus ſalu-
tē? Quę cū initiū accepiſſet enarra-
ri per dñm: ab eis q̄ audierūt, in nos
confirmata eſt, cōteſtāte deo ſignis
⁊ portētis ⁊ varijs virtutibus, ⁊ ſpi
ritus ſancti diſtributionibus ſecun-
dum ſuaz volūtatem. Non enim an
gelis ſubiecit deus orbem terrę fu-
turum: de quo loquimur. Lcō.v.
Teſtatus eſt aūt in quodaz loco q̄s:
dicens. Quid eſt homo q̄ memor
es eius: aut filius hominis q̄m viſi-
tas eum? Minuiſti eū paulominus
ab angelis: gloria ⁊ honore corona
ſti eū, ⁊ conſtituiſti eū ſup opera ma
nuuz tuarum. Omnia ſubieciſti ſub
pedibus eius. In eo enim, q̄ oīa ei
ſubiecit, nihil dimiſit non ſubiectuz
ei. Nūc aūt, necdū videmus omnia
ſubiecta ei. Euz aūt q̄ modico q̄̄ an
geli, minoratus eſt, videmus Ieſuz,
propter paſſionem mortis, gloria ⁊
honore coronatū: vt gratia dei pro
omnibus guſtaret mortez. Lcō.vj.
Decebat enim eum propter quem
omnia, ⁊ per quem omnia: qui mul
tos filios in gloriam adduxerat: au
torem ſalutis eorum, per paſſionem
conſummari. Qui enim ſanctificat
⁊ qui ſanctificantur: ex vno omnes.
Propter quaz cauſam non confun
ditur fratres eos vocare: dicens.
Nunciabo nomen tuum fratribus
meis: in medio eccleſię laudabo te.
Et iterum. Ego ero fidens in eum.
Et iterum. Ecce ego ⁊ pueri mei:
quos dedit mihi deus. Quia ergo
pueri communicauerūt carni ⁊ ſan

gunni: ⁊ ipſe ſimiliter participauit eiſdé:vt p morté deſtrueret eũ q habebat mortis imperiũ, ideſt diabolũ, ⁊ liberaret eos q timore mortis, per totá vitá obnoxij erát ſeruituti.

Secundum Lucam. Lectio. vij.

Lu. 14. IN illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis ſimilitudiné hác. Homo quidá fecit cęná magná: ⁊ vocauit multos. Et miſit ſeruũ ſuũ hora cęnę dicere inuitatis vt venirent: q: iã parata ſunt omnia. Et reliqua.

Homilia Beati Gregorij Pape.

Hom. 36. Quis eſt iſte homo fratres chariſſimi: niſi ille, de quo per prophetá dicitur, Homo eſt, ⁊ quis cognoſcet eum? Qui fecit cęnaz magná: quia ſatietatez nobis internę dulcedinis pręparauit. Qui vocauit multos, ſed pauci veniunt: q: nonnunq̃ ipſi qui ei per fidez ſubiecti ſunt: ęterno eius conuiuio, male viuendo contradicunt. Miſit auté ſeruum ſuum hora cęnę, dicere inuitatis: vt venirent. Quid hora cęnę: niſi finis mũdi eſt? In quo nimirum nos ſumus: ſicut iam dudum Paulus teſtatur dicens. Nos ſumus: in quos fines ſeculorum deuenerunt. Lcõ. viij.

Si ergo hora cęnę iam eſt, cum vocamur: tanto minus nos excuſare debemus a cõuiuio dei: quáto propinquaſſe iam cernimus finez mundi. Quo enim penſamus, quia nihil eſt quod reſtat: eo debemus pertimeſcere: ne tempus gratię quod preſto eſt, pereat. Idcirco auté hoc conuiuium dei, non prandium, ſed cęna nominatur: q: poſt prandium cęna: poſt cęnam vero, conuiuium nullum reſtat. Et quia ęternum dei cõuiuium, nobis in extremo pręparabitur: rectũ fuit, vt hoc non prandium, ſed cęna vocaretur. Lcõ. ix.

Sed quis per hunc ſeruum, q a patre familias ad inuitandum mittitur: niſi prędicatorũ ordo ſignatur? De quo videlicet ordine, quamuis indigni nos adhuc exiſtimus, quáuis peccatorum noſtrorum põdere pręgrauemur: ⁊ nos tamen in his diebus ſumus. Et cum de ędificatione, veſtra vobis aliquid loquor: hoc eſt quod ago. Seruus enim ſum ſummi patrisfamilias. Cum vos admoneo ad cõtemptum ſeculi: inuitare vos venio ad cęnam dei.

Ad Bñs aũ. Homo qdá fecit cęná magnam, ⁊ vocauit multos: ⁊ miſit ſeruũ ſuũ hora cęnę dicere iuitatis, vt venirent: q: oia parata ſunt, hal.

Ad Mgt aña. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles, cęcos ⁊ claudos cõpelle itrare: vt impleatur domus mea, halab.

¶ Dominica ſecunda. Oratio.

Deprecationez noſtrá qs dñe benign⁹ exaudi: ⁊ quibus ſupplicandi pręſtas affectũ: tribue defenſionis auxilium: Per dominum. Lectio. iiij.

Fratres ſancti: vocationis cęleſtis participes: conſiderate apoſtolum ⁊ pontificem confeſſionis noſtrę Jeſum: qui fidelis eſt ei qui fecit illũ, ſicut ⁊ Moyſes in omni domo eius. Amplioris enim glorię iſte pre Moyſe dignus habitus eſt, quáto ampliore honorez habet Hebr. iij

domus:

domus qui fabricauit illam? Omnis nanque domus fabricatur ab aliquo. Qui autem omnia creauit: deus eſt. Et Moyſes quidem fidelis erat in tota domo eius, tanquam famulus, in teſtimoniũ eorum, quę dicenda erant: Chriſtus vero tanquam filius in domo ſua. Quę domus ſumus nos: ſi fiduciam & gloriam ſpei, vſque ad finem firmam retineamus. Lectio quinta.

Quapropter ſicut dicit ſpiritus ſanctus. Hodie ſi vocez eius audieritis nolite obdurare corda veſtra: ſicut in exacerbatione, ſm diem tẽtationis in deſerto, vbi tentauerunt me patres veſtri: probauerunt & viderũt opera mea, quadraginta annis. Propter quod infenſus fui generationi huic: & dixi, ſemp hi errãt corde. Ipſi aũt non cognouerunt vias meas: quibus iuraui in ira mea, ſi introibũt in requiem meam. Lcõ. vj.

Videte fratres: ne forte ſit in aliquo veſtrum cor malum incredulitatis, diſcedendi a Deo viuo. Sed adhortamini voſmetipſos per ſingulos dies, donec hodie cognominatur, vt nõ obduretur quis ex vobis fallacia peccati. Participes enim Chriſti effecti ſumus: ſi tamen initium ſubſtantię eius vſque ad finem, firmum retineamus.

Secundum Lucam. Lectio. vij.

Lu. 15. In illo tpe: Erãt appropinquãtes ad Jeſum, publicani & peccatores: vt audirent illum. Et murmurabant phariſęi & ſcribę, dicentes: quia hic peccatores recipit, et manducat cum illis. Et reliqua.

Homilia Beati Gregorij Papę.

Audiſtis ex lectione euãgelica fratres mei: quia peccatores & publicani acceſſerunt ad redemptorem noſtruz: & non ſolum ad colloquendum, ſed etiam ad conueſcendum recepti ſunt. Quod videntes phariſęi: dedignati ſunt. Ex qua re colligite: quia vera iuſtitia compaſſionem habet, falſa vero iuſtitia dedignationez: quamuis & iuſti recte ſoleant peccatoribus indignari. Sed aliud eſt quod agitur Typo ſupbię, aliud quod zelo diſciplinę. Le. viij. Hom. 34.

Dedignantur etenim, ſed non dedignantes: deſperant, ſed non deſperantes: perſecutionem commouent: ſed amantes. Quia & ſi foris increpationes per diſciplinã exaggerant: intus tamen dulcedinem, per charitatẽ ſeruant. Pręponunt ſibi in animo illi, ipſos plerunque quos corrigunt: meliores exiſtimãt eos quoque quos iudicant. Quod videlicet agentes: & per diſciplinam ſubditos: & per humilitatem cuſtodiunt ſemetipſos. Lectio. ix.

At contra, hi qui de falſa iuſtitia ſuperbire ſolẽt: cęteros quoſqz deſpiciunt: nulla infirmantibus miſericordia cõdeſcẽdunt. Et quo ſe peccatores eſſe non credunt: eo deterius peccatores ſiunt. De quorum profecto numero Phariſęi extiterãt: qui diiudicãtes dñm, ꝙ pctõres ſuſciperet: arenti corde, ipſum fontem miſericordię reprehendebant.

Ad Bñs añ. Quis ex vobis homo, qui habet centum oues? & ſi perdiderit vnam ex illis, nonne dimittit

nonagintanouem in deſerto, ⁊ va-
dit ad illá quę perierat, donec inue-
niat illam, halleluiah. Ad Mḡt añ:
Quę mulier habens drachmas de-
cē, ⁊ ſi perdiderit drachmá vná, nó
ne accédit lucerná, ⁊ euerrit domũ,
⁊ quęrit diligéter donec inueniat.

¶ Dominica tertia. Oratio.

PRotector in te ſperá
tiū deus: ſine quo ni
hil eſt validum, nihil
ſctũm: multiplica ſup
nos miſericordiá tuá:
vt te rectore, te duce, ſic tráſeamus
per bona temporalia: vt non amit-
tamus ęterna: Per dñm. Lcó. iiij.

Hebr. 4. TImeamus ergo, ne forte reli-
cta pollicitatione introeũdi in
requiem eius: exiſtimetur aliquis
ex nobis deeſſe. Etenim ⁊ nobis
nunciatum eſt, quemadmodum ⁊ il
lis: ſed non profuit illis ſermo audi-
tus, non admixtus fidei ex ijs, quę
audierunt. Ingrediemur eniʒ in re-
quieʒ qui credidimus: quemadmo-
dum dixit. Sicut iuraui in ira mea,
ſi introibunt in requiem meam. Et
quidé operibꝰ ab inſtitutione mun-
di perfectis. Dixit enim in quodaʒ
loco: de die ſeptima ſic. Et requie-
uit deus die ſeptima: ab oĩbus ope-
ribus ſuis. Et in iſto rurſum. Si in-
troibunt in requiem meaʒ. Lcó. v.

Quoniam ergo ſupereſt introire,
quoſdam in illaʒ: ⁊ ij quibus priori-
bus annunciatũ eſt nó introierunt
propter incredulitatem: iterum ter
minat dié quendá, hodie, in Dauid
dicédo, poſt tantum temporis, ſicut
ſupradictũ eſt. Hodie ſi vocem eius
audieritis: nolite obdurare corda
veſtra. Nam ſi eis Ieſus requié pręſtitiſſet: nũquá de alia loqueret̃ poſt
hac die. Itaque relinquit̃ ſabbatiſ-
mus, populo dei. Qui enim ingreſ-
ſus eſt in requiem eius, etiam ipſe re
quieuit ab operibus ſuis: ſicut ⁊ a ſuis
deus. Feſtinemus ergo ingredi in il
lam requié: vt ne in idipſuʒ quis in-
cidat incredulitatis exéplum. L. vj.

Viuus eſt eniʒ ſermo dei ⁊ efficax,
⁊ penetrabilior omni gladio ancipi
ti, ⁊ pertingens vſq; ad diuiſionem
animę ac ſpũs, compaguʒ quoq; ac
medullarũ: ⁊ diſcretor cogitationũ
⁊ intentionum cordis, ⁊ non eſt vlla
creatura inuiſibilis in ꝯſpectu eius.
Omnia aũt nuda ⁊ aperta ſunt ocu-
lis eius: ad quem nobis ſermo. Ha-
bentes ergo pontificeʒ magnũ: qui
penetrauit cęlos Ieſum filium dei:
teneamus ſpei noſtrę cófeſſionem.

Secundum Lucam. Lectio. vij.

IN illo tpe: Dixit Ieſus diſcipu ca. 6.
lis ſuis. Eſtote miſericordes: ſi-
cut ⁊ pr̃ veſter miſericors eſt. Nolite
iudicare: ⁊ nó iudicabimini. Et reli.

Homilia venera. Bedę preſbyteri.

Benignus eſt deus ſuper ingratos
⁊ malos, vel multiplici ſcilicet ſua
miſericordia, qua etiaʒ iumenta ſal
uat, temporalia bona largiédo: vel
cęleſtia dona ſingulari gratia, qua
electos ſuos ſolum glorificat inſpi-
rando. Sed ſiue hoc, ſiue illud, ſiue
vtrunq; intelligas: magna dei boni-
tate fit: quę nobis imitanda pręci-
pitur, ſi filij dei eſſe volumus. Noli-
te inquit iudicare: ⁊ nó iudicabimi-
ni. Nolite condemnare: ⁊ non con-
demna-

Digitized by Google

dẽnabimini. Hoc loco, nihil aliud pręcipi exiſtimo: niſi vt ea facta quę dubiũ eſt quo animo fiant: in meliorẽ partẽ interpretemur. Lcõ. viij.

Quod aũt ſcriptum eſt, a fructibus eorum cognoſcetis eos: de manifeſtis dictum eſt, quę non poſſunt bono animo fieri: ſicut ſunt ſtupra, vel blaſphemię, vel furta, vel ebrietates: ꝛ ſi qua ſunt talia, de quibus nobis iudicare permittit. De genere autẽ ciborum: q2 poſſunt bono animo, ꝛ ſimplici corde ſine vitio cõcupiſcentię, quicunq̄ humani cibi indifferẽter ſumi: prohibet apoſtolus iudicare eos q carnibus veſcebant ꝛ bibebant vinũ: ab eis, qui ſe ab huiuſmodi alimẽtis temperabãt. Qui enim manducat, inquit, nõ manducantẽ nõ ſpernat: ꝛ q nõ manducat: mãducantem non iudicet. Lcõ. ix.

Ad hoc etiã pertinet illud: qđ alio loco dicit. Nolite ante tempus iudicare. Sunt autem quędã facta media, quę ignoram⁹, quo animo fiãt, quę ꝛ bono ꝛ malo fieri poſſunt: de quibus temerariũ eſt iudicare: maxime vt condẽnemus. Horũ autem veniet tempus vt iudicent, cū dñs illuminabit abſcõdita tenebrarũ: ꝛ manifeſtabit cogitationes cordis. Duo aũt ſunt, in quibus temerariũ iudiciũ cauere debemus: cũ incertũ eſt, quo animo factũ ſit: vel cũ incertum eſt qualis futurus ſit, q nunc bonus vel malus apparet. Ad Bñ. añ. Eſtote ergo miſericordes, ſicut et pr veſter miſericors eſt, dicit dñs. Ad Mag. añ. Nolite iudicare, ꝛ nõ iudicabimini: in quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini, dicit dñs.

¶ Dominica quarta. Oratio.

Da nobis quęſumus dñe, vt ꝛ mundi curſus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: ꝛ eccleſia tua trãquilla deuotione lętetur: Per dñm. Le. iiij.

Omnis põtifex ex hominibus Heb. 5 aſſumptus: pro hominibus cõſtituitur in ijs quę ſunt ad deum: vt offerat dona ꝛ ſacrificia pro peccatis, qui condolere poſſit ijs, q ignorant ꝛ errant: qm̃ ꝛ ipſe circũdatus eſt infirmitate: ꝛ propterea debet, quemadmodũ pro populo, ita etiã ꝛ pro ſemetipſo offerre p peccatis. Nec quiſquã ſumit ſibi honorẽ: ſed qui vocatur a deo, quemadmodũ ꝛ Aaron. Sic ꝛ Chriſtus nõ ſemetipſum clarificauit vt pontifex fieret: ſed qui locutus eſt ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum ꝛ in alio loco dicit. Tu es ſacerdos in ęternum: ſm̃ ordinẽ Melchiſedech. Qui in diebus carnis ſuę, preces ſupplicationeſq̄ ad eum, qui poſſit illum ſaluũ facere a morte: cū clamore valido et lachrymis offerens, exauditus eſt pro ſua reuerentia. Lcõ quinta.

Et quidem cum eſſet filius dei, didicit ex ijs quę paſſus eſt, obedientiã: ꝛ cõſummatus, factus eſt omnibus obtemperantibus ſibi, cauſa ſalutis ęternę: appellatus a deo pontifex, iuxta ordinem Melchiſedech. De quo nobis grandis ſermo ꝛ interpretabilis ad dicẽdum: qm̃ imbecilles facti eſtis ad audiendũ. Etenim

cuꝫ deberetis magiſtri eſſe propter tēpus: rurſum indigetis, vt vos doceamini que ſint elementa exordij ſermonū dei: ⁊ facti eſtis qbus lacte opus ſit, nō ſolido cibo. Lectio.vj.

Omnis enim qui lactis eſt particeps: expers eſt ſermonis iuſtitie: paruulus enim eſt. Perfectorū aūt eſt ſolidus cibus: eoruꝫ qui pro ipſa conſuetudine, exercitatos habent ſenſus ad diſcretioneꝫ boni ac mali. Quapropter intermittētes inchoationis Chriſti ſermonem, ad perfectionē feramur: non rurſum iacientes fundamentū penitentie ab operibus mortuis ⁊ fidei ad deum, baptiſmatum, doctrine, impoſitionis quoqꝫ manuum: ac reſurrectionis mortuoruꝫ, ⁊ iudicij eterni. Et hoc faciemus: ſiquidē permiſerit deus.

Secundum Lucam. Lectio. vij.

ca. 5. In illo tempore: Cum turbe irruerent in Jeſum vt audirent verbum dei: ⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnum Geneſareth. Et reliqua.

Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

Ubi dn̄s multis impertiuit varia genera ſanitatū: nec tēpore nec loco cepit a ſtudio ſanādi turba cohiberi. Ueſper incubuit: ſequebātur, ſtagnum occurrit: vrgebant, ⁊ ideo aſcēdit in Petri nauim. Hec eſt illa nauis que adhuc ſm Mattheū fluctuat, ſm Lucaꝫ repleť piſcibus: vt ⁊ principia eccleſie fluctuātis, ⁊ poſteriora exuberātis cognoſcas. Piſces enim ſunt: qui hanc enauigant vitam. Ibi adhuc Chrs diſcipulis dormit: hic precipit. Dormit enim tepidis: pfectis vigilat. Sed quemadmodum dormiat Chriſtus, audiſti dicentem in propheta, Ego dormio ⁊ cor meū vigilat. Lectio.viij.

Sanctus Mattheus, recte nō pretermittendum putauit eterne inditium poteſtatis, vbi imperat vētis: ſanctus Lucas eam ſibi nauim vbi Petrus piſcaretur, elegit. Non turbatur iſta que Petrum habet: turbatur illa, que Judam habet. Et ſi multa illic diſcipulorum merita nauigabant: tamen eam adhuc perfidia proditoris agitabat. In vtraqꝫ Petrus: ſed qui ſuis meritis eſt firmus, turbatur alienis. Lectio. ix.

Caueamus igitur perfidū: caueamus proditorē: ne per vnū plurimi fluctuemus. Ergo nō turbatur hec nauis, vbi prudentia nauigat: abeſt perfidia: fides aſpirat. Quēadmodum enim turbari poterat: cui preerat is in quo eccleſie firmamentum eſt? Illic ergo turbatio, vbi modica fides: hic ſecuritas, vbi perfecta dilectio. Deniqꝫ, ⁊ ſi alijs imperatur, vt laxent retia ſua: ſoli tamen Petro dicitur, Duc in altum, hoc eſt, in profunduꝫ diſputationū.

Ad Bn̄s añ. Aſcendit Jeſus in nauim, ⁊ ſedens docebat turbas, hal.

Ad Mḡt añ. Preceptor per totaꝫ noctem laborantes, nihil cepimus, in verbo autem tuo laxabo rete.

¶ Dominica quinta. Oratio.

Deus qui diligentibus te, bona inuiſibilia preparaſti: infunde cordibus noſtris tui amoris affectum: vt te in oībus ⁊ ſuper omnia diligētes: promiſſio-

Digitized by Google

miſſiones tuas quę oē deſideriū ſu-
perāt conſequamur. Per. Lcō. iiij.
Hebr. 6.b. Confidimus aūt de vobis dile-
ctiſſimi, meliora ⁊ viciniora ſa
luti: tametſi ita loquimur, Nō enim
iniuſtus deus: vt obliuiſcatur ope-
ris veſtri ⁊ dilectionis quam oſten-
diſtis in noīe ipſius: qui miniſtraſtis
ſanctis, ⁊ miniſtratis. Cupimus au
tem vnumquēq; veſtrum: eandem
oſtētare ſolicitudinē, ad expletionē
ſpei vſq; in finē: vt nō ſegnes efficia-
mini. Verū imitatores eorū: qui fi-
de ⁊ patientia hereditabūt promiſ-
ſiones. Abrahę nāque promittens
deus: qm̄ neminē habuit per quem
iuraret maiorē: iurauit per ſemetip
ſum, dicens. Niſi benedicens bene-
dicam te: ⁊ multiplicans multiplica
bo te. Et ſic lōganimiter ferens: ade
ptus eſt repromiſſionez. Lectio. v.
Homines enim per maiorem ſe iu-
rant: ⁊ omnis controuerſię eorū fi-
nis ad cōfirmationē, eſt iuramentū.
In quo abundantius volens deus
oſtēdere pollicitationis heredibus,
imobilitatem cōſilij ſui, interpoſuit
iuſiurandū: vt per duas res immo-
biles, quibus impoſſibile eſt mētiri
deū, fortiſſimū ſolatiuz habeamus:
qui confugimus ad tenēdaz propo-
ſitam ſpem, quā ſicut anchoram hā
bemus animę tutam ac firmā: ⁊ in-
cedentem vſq; ad interiora velami
nis, vbi pręcurſor pro nobis introijt
Ieſus, ſm ordinem Melchiſedech
pontifex factus in ęternuz. Lcō. vj.
ca.7. Hic eniz Melchiſedech, rex Salē,
ſacerdos Dei ſummi, qui obuiauit
Abrahę regreſſo a cęde Regum, ⁊
benedixit ei: cui ⁊ decimas omniuz
diuiſit Abraham: primum quidem
qui interpretatur rex iuſtitię, dein-
de autem ⁊ rex Salez, quod eſt rex
pacis, ſine patre, ſine matre, ſine ge-
nealogia, neq; initium dieruz, neq;
finem vitę habens, aſſimilatus au-
tem filio dei, manet ſacerdos in per
petuum. Intuemini autem quan-
tus ſit hic: cui et decimas dedit de
pręcipuis Abraham Patriarcha.
Secūdum Mattheum. Lectio. vij.
In illo tpe: Dixit Ieſus diſci- ca.5.
pulis ſuis. Amen dico vobis:
Niſi abūdauerit iuſtitia veſtra pluſ-
quam ſcribarum ⁊ phariſęorū: non
intrabitis in regnum celoꝝ. Et reľ.
Homilia beati Auguſtini epiſcopi.
Quid intereſt inter reum iudicio,
reum concilio, et reum gehennę
ignis: Hoc poſtremum grauiſſimū
ſonat: ⁊ admonet quoſdam gradus
factos a leuioribus ad grauiora: do
nec ad gehennam ignis veniretur.
Et ideo ſicut leuius eſt, eſſe reum
iudicio, ꝙ̄ reum eſſe concilio: ita le-
uius eſt, reum eſſe concilio, ꝙ̄ eſſe
reum gehennę ignis. Lectio. viij.
Itaq; oportet, vt leuius eſſe intelli-
gatur, iraſci ſine cauſa fratri: ꝙ̄ dice
re racha: ⁊ rurſus leuius eſſe dicere
racha, ꝙ̄ dicere fatue. Nō enim rea-
tus ipſe haberet gradus: niſi grada
tim peccata etiam cōmemoraren-
tur. Unum autem verbum hic ob-
ſcurum poſitum eſt: quia nec grecū
nec latinū eſt racha, cętera vero, in
nr̄o ſermone vſitata ſunt. Quidam
autem hebreus (cum id interrogaſ
ſem) dixit eſſe vocem nō ſignifican-

tem aliquid: ſed indignantis animi motum exprimentem. Lectio. ix. Gradus itaq; ſunt in iſtis pctis: vt primo quiſq; iraſcat: ⁊ eum motum retineat corde conceptum. Jam ſi extorſerit vocẽ indignantis ipſa cõmotio, non ſignificantẽ aliquid, ſed illuz animi motũ ipſa eruptione teſtantem: qua feriatur ille cui iraſcit: plus eſt vtiq;, q̄ ſi ſurgens ira ſilentio premeretur. Sin vero, non ſolũ vox indignantis audiatur, ſed etiaz verbum, quo iam certã eius vituperationẽ in quẽ profertur, deſignet ⁊ notet: quis dubitet amplius hoc eſſe, q̄ ſi ſolus indignatiõis ſonus ędere tur? Jtaq; in primo vnũ eſt, ideſt ira ſola: in ſecundo duo ⁊ ira et vox, quę iram ſignificat: in tertio tria, ⁊ ira ⁊ vox quę irã ſignificat, ⁊ i voce ipſa, certe vituperationis expreſſio. Ad Bñs aã. Audiſtis q2 dictuz eſt antiquis, nõ occides, q aũt occiderit reus erit iudicio. Ad Mgt aña. Si offers munus tuum ante altare, ⁊ recordatus fueris, q2 frater tuus habet aliquid aduerſuz te, relinque ibi munus tuum ante altare, ⁊ vade prius reconciliari fratri tuo, ⁊ tunc veniens offeres munus tuũ, halalh.

¶ Dominica ſexta. Oratio.

Deus virtutum, cuius eſt totũ, quod eſt optimum: inſere pectoribus noſtris amorem tui nominis: ⁊ preſta in nobis religionis augmentum: vt quę ſunt bona nutrias, ac pietatis ſtudio, quę ſunt nutrita cuſtodias: Per dñm noſtruz. Lectio quarta.

Si ergo cõſummatio per ſacerdotium leuiticum erat: (populus enim, ſub ipſo legẽ accepit) quid adhuc neceſſariuz fuit ſm ordinem Melchiſedech alium ſurgere ſacerdotez, ⁊ nõ ſm ordinẽ Aaron dici? Tranſlato enim ſacerdotio: neceſſe eſt vt ⁊ legis tranſlatio fiat. Jn quo enim hęc dicunt, de alia tribu eſt: de qua nullus altario preſto fuit. Manifeſtũ eſt enim ꝙ ex Juda ortus ſit dñs noſter: in qua tribu nihil de ſacerdotibus Moyſes locutus eſt. Et amplius adhuc manifeſtũ eſt, ſi ſm ſimilitudinem Melchiſedech, exurgat alius ſacerdos: qui nõ ſm legez mandati carnalis factus eſt, ſed ſm virtutez vitę inſolubilis. Lectio. v. Conteſtatur eniz, Quoniam tu es ſacerdos in ęternum: ſm ordinem Melchiſedech. Reprobatio quidẽ fit pręcedentis mãdati: propter infirmitatem eius ⁊ inutilitatẽ. Nihil enim, ad pfectũ adduxit lex. Jntroductio vero melioris ſpei: per quaz proximamus ad deuz. Et quantum eſt nõ ſine iureiurando: (alij quidẽ, ſine iureiurando ſacerdotes facti ſunt, hic autẽ cum iureiurando per eum qui dixit ad illũ: Jurauit dñs ⁊ nõ pęnitebit eum, tu es ſacerdos in ęternũ) in tantũ melioris teſtamenti ſponſor factus eſt Jeſus. Lcõ. vj. Et alij quidem plures facti ſunt ſacerdotes, idcirco ꝙ morte prohiberentur permanere: hic autem, eo ꝙ maneat in ęternum, ſempiternũ habet ſacerdotium. Unde ⁊ ſaluare in perpetuum poteſt accedentes per ipſum ad deum: ſemper viuens ad inter-

Hebr. 7.

interpellandum pro nobis: Talis enim decebat vt nobis eſſet pontifex, ſanctus, innocens, impollutus, ſegregatus a peccatoribus ⁊ excelſior celis factus: qui nō haberet neceſſitatem quotidie (quemadmodū ſacerdotes) prius pro ſuis delictis hoſtias offerre, deinde pro populi. Hoc enim fecit ſemel: ſe offerendo.

Secundum Marcum. Lectio.vij.

a.8. In illo tpe: Cū turba multa eſſet cū Jeſu, nec haberēt quod manducarent: conuocatis diſcipulis, ait illis. Miſereor ſuper turbā: q: ecce iam triduo ſuſtinent me: nec habēt quod manducēt. Et reliqua.

Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

Prius quinque millia quinque panibus: poſtea etiā quatuor millia ſeptem panibus ſatiata legimus. Si facti tātum ſequamur miraculū: videtur diuinius eſſe, ꝙ de minori numero pluribus abūdauit: Sed queramus myſterium quod miraculo preſtet. Non ocioſus numerus: non ocioſus ordo: nō ocioſe reliquie mā ducātium. Itaqȝ vident᷑ illa quinqȝ millia, quaſi qnqȝ corporis ſenſus, adhuc corporalibus prima, alimēta accepiſſe de Chriſto: quatuor vero millia, ⁊ ſi adhuc in corpore ſint, ⁊ in hoc mūdo q ex quatuor cōſtat elementis: non ocioſe tñ, ferunt᷑ accepiſſe eſcā quietis. Jā enim equant᷑ mundo: ſupra mundum futuro. Nā etſi in hoc mundo ſunt, intra mundum non ſunt: quibus myſtice quietis impertitur alimētum. Lcō.viij.

Septē etiā quatuor illis millibus, fragmentorū ſporte ſuperſunt. Nō mediocris hic panis eſt ſabbatorū: panis ſanctificatus: panis quietis. Et fortaſſe ſi qnqȝ panes prius manducaueris: audebo ⁊ dicā poſt qnqȝ panes, ⁊ ſeptē. Tertio iam in terra nō manducabis panē: ſed ſupra terram manducabis octo panes: ſicut qui ſunt in celeſtibus. Sicut enim ſeptem panes ſunt panes quietis: ita octo ſunt reſurrectionis. Lectio.ix.

Ergo iſti qui ſeptē alūtur panibus, triduo perſtiterunt: et fortaſſe integram reſurrectionis future fidem ⁊ cōſtantiā conſecuti. Denique ſctōrū vox eſt. Tribus diebus ambulabimus: vt epulemur dño deo noſtro. Sed de quinqȝ panibus ſctūs Joānes me docuit ꝙ hordeacei fuerūt: ⁊ ideo nō inepte diximus, eſcā illā eſſe aptā corporalibus. Suis enim queque apta ſunt alimenta virtutibus: ⁊ ideo prius hordeum, deinde triticum nobis ad alimoniā datur.

Ad Bñs aiā. Miſereor ſup turbā, q: ecce iam triduo ſuſtinent me, nec habēt quod māducēt, ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos, deficient in via, hallah.

Ad Mḡtā. Et accipiens Jeſus ſeptem panes, grās agens benedixit, ⁊ fregit, ⁊ dedit diſcipulis ſuis, vt apponerēt ⁊ appoſuerunt turbe, hall.

¶ Dominica ſeptima. Oratio.

Deus cuius puidentia in ſui diſpoſitione nō fallit: te ſupplices exoramus: vt noxia cuncta ſubmoueas: ⁊ oīa nobis pſutura pcedas: Per. L.iiij.

Capitulum autē ſuper ea, que dicūtur. Talē habemus pontifi- Hebr. 8.

Digitized by Google

tificem: qui cōſedit in dexterā ſedis magnitudinis in cęlis, ſanctoꝝ miniſter: ꝛ tabernaculi veri, quod fixit deus, ꝛ nō homo. Omnis enim pōtifex: ad offerendum munera ꝛ hoſtias conſtituitur. Unde neceſſe eſt, ꝛ hūc habere aliquid quod offerat. Si ergo eſſet ſuper terram, nec eſſet ſacerdos, cum eſſent qui offerrent ſm legem munera, qui exemplari ꝛ vmbrę deſeruiunt cęleſtium: ſicut reſponſum eſt Moyſi, cum cōſummaret tabernaculū. Uide (inquit) omnia facito ſm exemplar, quod tibi oſtenſum eſt in mōte. Lectio.v.

Nunc aūt melius ſortitus eſt miniſteriū: quanto ꝛ melioris teſtamenti mediatoꝛ eſt: quod in melioꝛibus repꝛomiſſionibus ſancitum eſt. Nā ſi illud pꝛius culpa vacaſſet: nō vtique ſecūdi locus inquireret. Uituperās enim eos dicit. Ecce dies veniēt, dicit dñs: ꝛ cōſummabo ſuper domū Iſrael, ꝛ ſuper domū Iuda, teſtamentum nouum: non ſm teſtamentū qđ feci patribus eoꝛū, in die qua apprehendi manū eoꝛū vt educerem illos de terra ęgypti: qm̄ ipſi nō permāſerūt in teſtamēto meo: ꝛ ego neglexi eos dicit dñs. Lcō.vj.

Quia hoc eſt teſtamentū, quod diſponā domui Iſrael poſt dies illos, dicit dñs. Dabo leges meas in mētem eoꝛum, ꝛ in coꝛde eoꝛum ſuperſcribam eas: ꝛ ero eis in deum, ꝛ ipſi erunt mihi in populum. Et nō docebit vnuſquiſq; pꝛoximum ſuum: ꝛ vnuſquiſq; fratrem ſuum, dicens: Cognoſce dñm: quoniam omnes ſcient me a minoꝛe vſq; ad maioꝛē eoꝛū: qꝛ pꝛopitius ero iniquitatibus eoꝛum, ꝛ peccatoꝝ eoꝛum iam non memoꝛaboꝛ. Dicendo aūt nouum: veterauit pꝛius. Quod autem antiquatur ꝛ ſeneſcit: pꝛope interitū eſt.

Secūdum Mattheum. Lectio.vij.

In illo tempoꝛe: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Attendite a falſis pꝛophetis, qui veniunt ad vos in veſtimentis ouium: intrinſecus autē ſunt lupi rapaces. Et reliqua. ca.7.

Homilia beati Hylarij epiſcopi.

Blandimenta verboꝛum ꝛ māſuetudinis ſimulationem, admonet fructu operationis expendi opoꝛtere: vt non qualem quis referat, ſed qualē ſe rebus efficiat, ſpectemus. Quia in multis veſtitu ouium: rabies lupina contegitur. Ergo vt ſpinę vuas, vt tribuli ficus non generant: vt iniquę arboꝛes vtilia poma non afferunt: ita ne in iſtis quidem cōſiſtere docet boni operis effectū, ꝛ idcirco oēs cognoſcendos eſſe de fructibus. Regnū enim cęloꝛū ſola verboꝛū officia nō obtinēt: neq; qui dixerit, dñe domine, hęres illius erit. Quid enim meriti eſt dicere dño, dñe? Nūquid dñs non erit, niſi fuerit dictus a nobis? Lcō.viij.

Multi mihi dicent in illa die (inqt:) Dñe dñe, nōne in nomine tuo pꝛophetauimus? Etiā nūc pſeudopꝛophetarum fraudulentiā ꝛ hypocritarū ſimulamenta condemnat: qui gloriam ſibi ex verbi virtute pręſumunt: in doctrinę pꝛophetia, ꝛ dęmonioꝛum fuga. ꝛ iſtiuſmodi operum virtutibus. Atque hinc ſibi regnum cęloꝛū pollicentur, quaſi ve-

Digitized by Google

ro eorum aliquid proprium ſit, quę loquūtur aut faciunt: ꝛ non omnia virtus dei inuocata perficiat: cū doctrinę ſcientiā lectio afferat, demonia Chriſti nomē exagitet. Lec. ix

De noſtro igitur, eſt beata illa ęternitas promerenda: pręſtandū q; eſt aliquid ex ꝓprio, vt bonū velimus, malū omne vitemus: toto q; affectu pręceptis cęleſtibus obtēperemus, ac talib⁹ officijs cogniti deo ſimus. Agamuſq; potius qđ vult, q̄ qđ poteſt gloriemur, repudians eos, ac repellēs: quos a cognitione ſua, opera iniquitatis auerterint. Ad Bñs añ.

Attendite a falſis prophetis, qui veniunt ad vos in veſtimentis ouium, intrinſecus aūt ſunt lupi rapaces, a fructibus eorum cognoſcetis eos. Ad Magt añ. Non omnis qui dicit mihi dñe dñe, intrabit in regnū cęlorum, ſed qui facit voluntatem patris mei qui eſt in cęlis, ipſe intrabit in regnum cęlorum, Haleluiah.

¶ Dominica octaua. Oratio.

Largire nobis queſumus dñe, ſemper ſpiritum cogitandi, quę recta ſunt, propitius ꝛ agēdi: vt qui ſine te eſſe non poſſumus: ſecūdum te viuere valeamus: Per dñm. Le. iiij.

Hebr. 9 Tabernaculum factum eſt primum, in quo erāt candelabrū, ꝛ menſa, ꝛ propoſitio panū: quę dicitur ſancta: poſt velamentū autem ſecundū tabernaculum, quod dicitur ſancta ſanctorum, aureum habens thuribulū: ꝛ arcam teſtamenti circūtectam ex omni parte auro, in qua vrnea aurea habens manna, ꝛ virga Aaron quę frōduerat, ꝛ tabulę teſtamenti, ſup quę erāt Cherubim glorię obumbrantia propitiatorium, de quibus non eſt modo dicēdū per ſingula. Lectio quinta.

His vero ita compoſitis, in priori quidē tabernaculo, ſemper introibant ſacerdotes, ſacrificiorū officia conſummantes: in ſecundo autem, ſemel in anno ſolus pontifex non ſine ſanguine quem offerret pro ſua ꝛ populi ignorantia. Hoc ſignificante ſpiritu ſancto, nondum propalatam eſſe ſanctorū viam: adhuc priore tabernaculo habente ſtatū. Quę parabola eſt temporis inſtantis: iuxta quam munera et hoſtię offeruntur, quę non poſſunt iuxta conſcientiam perfectum facere ſeruientem: ſolummodo in cibis, ꝛ in potibus, et in varijs baptiſmatibus, ꝛ iuſtitijs carnis vſque ad tempus correctionis impoſitis. Lectio ſexta.

Chriſtus autem aſſiſtens pontifex futurorum bonorum, peramplius ꝛ perfectius tabernaculum nō manufactum: ideſt, non huius creationis, neque per ſanguinem hircorum aut vitulorum, ſed per propriū ſanguinē introiuit ſemel in ſancta: ęterna redēptione inuēta. Si enim ſanguis hircorum ꝛ taurorum ꝛ cinis vitulę, aſperſus, inquinatos ſanctificat ad emundationem carnis: quanto magis ſanguis Chriſti, qui per ſpiritum ſanctum ſemetipſum obtulit immaculatum deo, emūdabit cōſcientiam noſtrā ab operibus mortuis, ad ſeruiendū deo viuenti?

Secun-

Digitized by Google

Secundum Lucam. Lectio. viij.
ca. 16. IN illo tp̄e: Dixit Jeſus diſci-
pulis ſuis parabolam hāc. Ho-
mo quidā erat diues: q̄ habebat vil-
licū. Et hic diffamatus eſt apud illū:
quaſi diſſipaſſet bona illius. Et reli.
Hom. beati Hieronymi presbyteri.
Uillicus proprie, ville gubernator
eſt: iconomus autē, tam pecunie q̄
frugū, ⁊ oīum que dn̄s poſſidet, di
ſpenſator eſt. Iſte igitur diſpēſator
accuſatus eſt ad dn̄m ſuum: q̄ diſſi-
paret ſubſtātiā eius. Quo vocato:
dixit. Quid hoc audio de te? Red-
de rationem diſpenſationis tue: ne-
que enim in ea vltra diſpēſabis. Qui
dixit in ſemetipſo. Quid faciam: q̄
dominus meus aufert a me diſpen-
ſationem? Fodere non valeo: men-
dicare erubeſco. Lectio octaua.
Si diſpenſator iniqui mammone,
dn̄i voce laudatur, q̄ de re iniqua ſi
bi iuſtitiā preparauerit, ⁊ paſſus di-
ſpendium dn̄s, laudat diſpenſatoris
prudētiam, q̄ aduerſus dn̄m quidē
fraudulenter, ſed pro ſe prudenter
egerit: quanto magis Chriſtus, qui
nullū poteſt ſuſtinere damnū, ⁊ pro
nus eſt ad clementiā, laudabit diſci-
pulos ſuos, ſi in eos qui ſibi crediti
ſunt, miſericordes fuerint? Lcō. ix.
Denique poſt parabolam intulit. Et
ego dico vobis: facite vobis ami-
cos de iniquo mammona. Mam-
mone autē non hebreorū, ſed ſyro-
rum lingua, diuitie nūcupant̄: q̄ de
iniquitate collecte ſint. Si ergo ini-
quitas bene diſpenſata, vertit̄ in iu-
ſtitiā: quāto magis ſermo diuinus,
in quo nulla eſt iniquitas, q̄ apoſto-
lis creditꝰ eſt, ſi bn̄ diſpēſatus fuerit:
diſpēſatores ſuos leuabit in celum?
Ad Bn̄s añ. Dixit dn̄s villico, q̄d
hoc audio de te: redde rationem vil
licationis tue, halal. Ad Mḡt añ.
Quid faciā, quia dn̄s meus aufert
a me villicationem? fodere non va-
leo, mendicare erubeſco, ſcio quid
faciā, vt cū amotus fuero a villica-
tione, recipiant me in domos ſuas.
¶ Dominica nona. Oratio.
PAteant aures miſeri-
cordie tue dn̄e, preci-
bus ſupplicātiū: ⁊ vt
petētibꝰ d̄ſiderata cō
cedas: fac eos que tibi
ſunt placita poſtulare: Per. L. iiij.
NEceſſe eſt ergo exēplaria qui-
dem celeſtium, his mūdari: ip
ſa aūt celeſtia, melioribus hoſtijs q̄
iſtis. Non enim in manufacta ſancta
Jeſus introiuit, exēplaria verorū:
ſed in ipſum celū vt appareat nūc
vultui dei pro nobis: nō vt ſepe offe
rat ſemetipſū, quēadmodum pon-
tifex intrat in ſancta p̄ ſingulos an-
nos in ſanguine alieno. Alioquin
oportebat eū frequenter pati ab ori
gine mundi. Nunc aūt ſemel in con
ſummationē ſeculoꝝ, ad deſtitutio-
nem peccati p̄ hoſtiā ſuā apparuit.
Et quemadmodū ſtatutū eſt homi-
nibus ſemel mori, poſt hoc aūt iudi-
cium: ſic ⁊ Chr̄s ſemel oblatus eſt,
ad multoꝝ exhauriēda pctā: ſecun-
do ſine peccato apparebit oībus ex
pectantibus ſe, in ſalutem. Lcō. v.
Umbram enim habens lex futuro Hebr. 10.
rum bonorum, non ipſam imaginē
rerum: p̄ ſingulos annos eiſdem ip-
ſis

ſis hoſtijs, quas offerunt indeſinen-
ter, nunq̄ poteſt accedentes perfe-
ctos facere: alioquin ceſſaſſent offer
ri: ideo, ꝙ nullam haberent vltra
conſcientiá peccati, cultores ſemel
mundati: ſed in ipſis cōmemoratio
pctōꝝ per ſingulos annos fit. Im
poſſibile enim eſt: ſanguine taurorū
⁊ hircorū auferri pctá. Ideo ingre
diens mūdū dicit. Hoſtiá ⁊ oblatio-
né noluiſti: corpus aūt aptaſti mihi;
Holocauſtomata ⁊ pro peccato: nō
tibi placuerunt. Tunc dixi. Ecce ve
nio. In capite libri ſcriptum eſt de
me: vt faciá deus volūtaté tuá. L. vj.
Superius dicens. Quia hoſtias, ⁊
oblatiōes, ⁊ holocauſtomata, ⁊ pro
peccato noluiſti, nec placita ſunt ti-
bi quę ſm̄ legem offerūtur: tunc di-
xi, Ecce venio: vt faciá deus volun-
tatem tuá: aufert primū, vt ſequens
ſtatuat. In qua volūtate ſanctifica-
ti ſumus: per oblationem corporis
Ieſu Chriſti ſemel. Et omnis qui-
deꝫ ſacerdos pręſto eſt quotidie mi
niſtrans, ⁊ eaſdem ſępe offerens ho
ſtias, quę nō poſſunt auferre pctá:
hic aūt vnam pro peccatis offerens
hoſtiam, in ſempiternū ſedet in dex
tera dei, de cętero expectás, donec
ponant inimici eius ſcabelluꝫ pedū
eius. Una enim oblatione: conſum-
mauit in ſempiternuꝫ ſanctificatos.
Secundum Lucam. Lectio. vij.
ca.19. IN illo tépore: Cum appropin-
quaret Ieſus Ieruſalé: vidés
ciuitatem, fleuit ſuper illaꝫ, dicens.
Quia ſi cognouiſſes ⁊ tu. Et rel.
hom. Homilia Beati Gregorij Papę.
39. Quod flente domino, illa Ieroſo-
lymoruꝫ ſubuerſio deſcribitur, quę
a Veſpaſiano ⁊ Tyto romanis prin
cipibus facta eſt: nullus qui hiſtoriá
euerſionis eiuſdé legit, ignorat: Ro
mani enim principes denominant:
cum dicitur. Quia venient dies in
te, ⁊ circundabunt te inimici tui val
lo: ⁊ circūdabūt te, ⁊ coanguſtabūt
te vndiq;: ⁊ ad terrá proſternēt te, ⁊
filios tuos qui in te ſunt. Lcō. viij.
Hoc quoq; quod addit, ⁊ nō relin-
quent in te lapidem ſuper lapidem:
etiam ipſa iam eiuſdé ciuitatis tráſ-
migratio teſtatur. Quia dum tunc
in eo loco conſtructa eſt, vbi extra
portam dn̄s fuerat crucifixus: prior
illa Ieruſalem, vt dicitur, funditus
eſt euerſa. Cui ex qua culpa, euer-
ſionis ſuę pęna fuerit illata: ſubiun-
gitur. Eo ꝙ non cognoueris tem-
pus viſitationis tuę. Lectio nona.
Creator quippe oīum hanc per in
carnationis ſuę myſterium, viſitare
dignatus eſt: ſed ipſa timoris ⁊ amo
ris illius recordata nō eſt. Unde etiá
per propheteꝫ in increpationé cor-
dis humani, aues cęli ad teſtimo-
niuꝫ deducunt: cum dicit. Miluus
in cęlo cognouit tépus ſuuꝫ: turtur
⁊ hyrundo ⁊ cyconia, cuſtodierunt
tempus aduētus ſui. Populus aūt
meus, non cognouit iudicium dn̄i.
Ad Bn̄s aña. Cū appropinquaret
dn̄s ieruſalé, vidés ciuitaté fleuit ſu-
p illá, ⁊ dixit, q: ſi cognouiſſes ⁊ tu,
q: veniēt dies in te, ⁊ circūdabūt te
inimici tui vallo: ⁊ circūdabūt te: ⁊
coanguſtabūt te vndiq;: ⁊ ad terraꝫ
ꝓſternēt te, eo ꝙ nō cognoueris té-
pꝰ viſitatiōis tuę, hal. Ad Mḡt aña.
Scri-

Digitized by Google

Scriptum eſt enim: qꝛ domus mea
domus oꝛonis eſt cunctis gentibus:
vos aũt feciſtis illam ſpelũcaʒ latro
num: ⁊ erat quotidie docẽs in tẽplo.

¶ Dominica decima. Oratio.

Deus qui omnipoten-
tiam tuam parcendo
maxime, ⁊ miſerãdo
manifeſtas: multipli-
ca ſuper nos miſeri-
coꝛdiam tuã: vt ad tua pꝛomiſſa cur
rentes, cęleſtium bonoꝛum facias
eſſe conſoꝛtes: Per dñm. Lectio. iiij.

Hebr. 10. Habentes itaqꝫ fratres fiduciã
in introitu ſanctoꝛuʒ in ſangui
ne Chꝛiſti, quã initiauit nobis viaʒ
nouam, ⁊ viuentem per velamen,
ideſt carnem ſuã, ⁊ ſacerdotem ma-
gnum ſuper domũ dei, accedamus
cum vero coꝛde in plenitudine fi-
dei, aſperſi coꝛda a conſcientia ma-
la, ⁊ abluti coꝛpus aqua munda te-
neamus ſpei noſtrę confeſſionem
indeclinabilem. Fidelis enĩʒ eſt qui
repꝛomiſit. Et conſideremus inui-
cem in pꝛouocationem charitatis,
⁊ bonoꝛum operum non deſerẽtes
collectionem noſtram ſicut conſue-
tudinis eſt quibuſdam, ſed conſolã-
tes: ⁊ tanto magis quanto videtis
appꝛopinquãtem diem. Lectio. v.

Voluntarie enim peccantibus no
bis poſt acceptam notitiam verita-
tis, iam non relinquiẗ pꝛo peccatis
oſtia, ſed terribilis quędam expe-
ctatio iudicij, ⁊ ignis ęmulatio, quę
conſumptura eſt aduerſarios. Irri
tam quis faciẽs legem Moyſi, ſine
vlla miſeratione, duob⁹, vel tribus
teſtibus moꝛitur: quãto magis pu-
tatis deterioꝛa mereri ſupplicia, qui
filiũ dei conculcauerit, ⁊ ſanguineʒ
teſtamenti pollutuʒ duxerit, in quo
ſanctificatus eſt, ⁊ ſpiritui gratię cõ
tumeliaʒ fecerit? Scimus enim qui
dixit. Mihi vindictam, ⁊ ego retri-
buam. Et iteruʒ. Iudicabit dñs po
pulum ſuum. Hoꝛrenduʒ eſt, incide
re in manus dei viuẽtis. Lectio. vj.

Rememoꝛamini autem pꝛiſtinos
dies, in quibus illuminati, magnuʒ
certamen ſuſtinuiſtis paſſionum: ⁊
in altero quideʒ oppꝛobꝛijs ⁊ tribu
lationibus ſpectaculum facti, in al-
tero autem ſocij taliter conuerſan-
tium effecti. Nam ⁊ vinctis compaſ
ſi eſtis: ⁊ rapinam bonoꝛũ veſtroꝛũ
cum gaudio ſuſcepiſtis, cognoſcen
tes vos habere melioꝛem ⁊ manen
tem ſubſtantiã. Nolite itaqꝫ amitte-
re cõfidentiã veſtram, quę magnaʒ
habet remunerationem. Patiẽtia
enim vobis neceſſaria eſt: vt volun-
tatem dei facientes, repoꝛtetis pꝛo-
miſſionẽ. Adhuc enim modicũ, ali-
quantulumqꝫ: q vẽturus eſt veniet,
⁊ nõ tardabit. Iuſtus aũt meus, ex
fide viuit. Quod ſi ſubtraxerit ſe: nõ
placebit animę meę. Nos aũt nõ ſu
mus ſubtractionis filij in pditionẽ:
ſed fidei in acquiſitionem animę.

Secundum Lucam. Lectio. vij.

In illo tẽpoꝛe: Dixit Ieſus ad ca. 18.
quoſdã qui in ſe cõfidebãt tan-
quã iuſti: ⁊ aſpernabanẗ cęteros pa
rabolam iſtã. Duo homines aſcen-
derũt in templum vt oꝛarent: vnus
phariſęus ⁊ alter publican⁹. Et reliq.

Homilia beati Auguſtini epiſcopi.

Gratias tibi deus: quia nõ ſuʒ ſicut
cęteri

ceteri hominū. Diceret ſaltē ſicut multi hoies. Quid eſt ceteri homines: niſi oēs preter ipſum? Ego inquit iuſtus ſum: ceteri autem peccatores. Jeiuno bis in ſabbato: decimas do omniū que poſſideo. Quid rogauerit deū, quere in verbis eius: nihil inuenies. Aſcendit orare, noluit deū rogare: ſed ſe laudare. Parum eſt, nō deū rogare, ſed ſe laudare, inſup, et rogāti inſultare. L. viij. Publicanus aūt de longinquo ſtabat: et deo tñ ipſe appropinquabat. Cordis cōſciētia remouebat: pietas applicabat. Excelſus enim dñs humilia reſpicit: et excelſa, qualis erat ille phariſeus, a longe cognoſcit. Adhuc audi humilitatē publicani. Nec oculos ſuos (inquit) ad celum leuabat. Ut reſpiceretur: non reſpiciebat. Premebat conſcientia: ſpes ſubleuabat. Et percutiebat pectus ſuum: dicens, Deus propitius eſto mihi peccatori. Ecce que rogat. Quid miraris ſi deus ignoſcit: quando ipſe agnoſcit? Lcō. ix. At ſi de phariſeo et publicano audiſti controuerſiā: nunc audi ſententiā. Audiſti ſuperbū accuſatorē: audiſti reum humilē, audi nūc iudicē. Amen dico vobis: deſcendit iuſtificatus publicanus de templo: magis q̄ phariſeus. Queris quare? Audi quare. Quia omnis qui ſe exaltat humiliabit: et qui ſe humiliat exaltabitur. Audiſti ſententiā: caue cauſam malā. Aliud dico. Audiſti ſententiā: caue ſuperbiā. Ad Bñs añ. Duo homines aſcenderunt in templum, vt orarent, vnus phariſeus et alter publicanus, deſcendit hic iuſtificatus in domū ſuā ab illo, halʼah. Ad Mḡt añ. Stans a lōge publicanus, nolebat oculos ad celū leuare, ſed percutiebat pectus ſuū dicens, deus propitius eſto mihi peccatori.

¶ Dominica vndecima. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: qui abundantia pietatis tue, et merita ſupplicum excedis, et vota: effunde ſuper nos miſericordiam tuam: vt dimittas que conſcientia metuit, et adijcias quod oratio non preſumit. Per dominum nr̄m Jeſum Chriſtum filium tuum. Lectio quarta.

Est autem fides, ſperandarū ſubſtantia rerum argumentū non apparentium. Jn hac enim teſtimonium conſecuti ſunt ſenes. Fide intelligimus aptata eſſe ſecula verbo Dei, vt ex inuiſibilibus, viſibilia fierent. Fide plurimam hoſtiam Abel, quam Cain, obtulit Deo, per quam teſtimonium conſecutus eſt q̄ eſſet iuſtus, teſtimonium perhibente de muneribus eius deo, et per illam defunctus adhuc loquitur. Fide, Enoch tranſlatus eſt ne videret mortem, et non inueniebatur: quia tranſtulit illum Deus. Ante tranſlationem enim, teſtimonium habuit placuiſſe deo, ſine fide autem, impoſſibile eſt placere Deo. Lectio quinta. *Hebr. 11.*

Credere enim oportet accedentē ad deū quia eſt, et inquirētibus ſe remunerator ſit. Fide, Noe reſponſo accepto de ijs que adhuc nō videbant,

Digitized by Google

bantur, metuens, aptauit arcam in ſalutē domus ſuę, per quaz damnauit mūdum, ⁊ iuſtitię quę per fidem eſt, hęres eſt inſtitutus. Fide, qui vocatur Abꝛaham, obediuit, in locuz exire quē accepturus erat in hereditatem, ⁊ exijt neſciens quo iret. Fide, demoꝛatus eſt in terra repꝛomiſſionis tanquam in aliena, in caſulis habitando cum Iſaac ⁊ Iacob cohęredibus repꝛomiſſionis eiuſdem. Expectabat enim fundamēta habentem ciuitatem: cuius artifex ⁊ conditoꝛ, deus. Lcō ſexta.

Fide, ⁊ ipſa Sara ſterilis virtutem in conceptione ſeminis accepit, etiā pꝛęter tempus ętatis, qm̄ fidelem credidit eſſe eum qui repꝛomiſerat. Propter quod ⁊ ab vno oꝛti ſunt, (⁊ hoc emoꝛtuo) tanquā ſydera cęli in multitudinez, ⁊ ſicut arena quę eſt ad oꝛam maris innumerabilis. Iuxta fidem defuncti ſunt omnes iſti, nō acceptis repꝛomiſſionibus, ſed a longe eas aſpicientes ⁊ ſalutantes, ⁊ confitentes quia peregrini, ⁊ hoſpites ſunt ſuper terram. Qui enim hęc dicunt: ſignificant ſe patriam inquirere. Et ſi quidem, ipſius meminiſſent de qua exierunt: habebant vtique tempus reuertendi: nunc autem melioꝛem appetunt, ideſt, cęleſtem. Ideo non confunditur deus vocari deus eoꝛum. Parauit enim illis ciuitatem.

Secundum Marcum. Lectio.vij.

ca.7. In illo tempoꝛe: Exiens Ieſus de finibus Tyri, venit per Sydonem ad mare Galilęę: inter medios fines decapoleos. Et reliq.

Homilia Beati Gregoꝛij Papę.

Quid eſt ꝙ creatoꝛ omnium deus, cum ſurdū ⁊ mutū ſanare voluiſſet, in aures illius ſuos digitos miſit: ⁊ expuens linguā eius tetigit? Quid per digitos redemptoꝛis: niſi dona ſancti ſpiritus deſignantur? Unde cum in alio loco eieciſſet dęmoniū: ait. Si in digito dei eijcio dęmonia: pꝛofecto peruenit in vos regnum dei. Qua de re, per euāgeliſtā aliuz, dixiſſe deſcribit. Si ego in ſpū dei eijcio dęmones: igitur peruenit in vos regnū dei. Ex quo vtroꝗ loco colligit: quia digitus, ſpūs vocatur. Digitos ergo in auriculas mittere: eſt per dona ſpūs ſancti, mentē ſurdi ad obediendū aperire. Lcō.viij.

Quid vero eſt, ꝙ expuens linguaz tetigit? Saliua nobis eſt ex oꝛe redemptoꝛis: accepta ſapientia in eloquio diuino. Saliua quippe, ex capite defluit in oꝛe. Ea ergo ſapientia quę ipſe eſt, dum lingua nr̄a tangitur: mox ad pꝛędicationis verba foꝛmatur. Qui ſuſpiciens in cęlum ingemuit. Non ꝙ ipſe neceſſarium gemitum haberet, qui dabat quod poſtulabat: ſed nos ad eum gemere qui cęlo pꝛęſidet, docuit: vt ⁊ aures noſtrę per donū ſpūs ſancti aperiri: ⁊ lingua per ſaliuam oꝛis, ideſt per ſcientiaz diuinę locutionis ſolui debeat, ad verba pꝛędicationis. L.ix.

Qui mox, effeta, ideſt adaperire dicitur. Et ſtatim apertę ſunt aures eius: ⁊ ſolutum eſt vinculum linguę eius. Qua in re notandum eſt: quia pꝛopter clauſas aures, dictum eſt: adaperire. Sed cui aures coꝛdis ad obe-

Digitized by Google

obediendū apertę fuerint: ex ſubſe-
quēti proculdubio etiā linguę eius
vinculū ſoluitur: vt bona quę ipſe fe-
cerit, etiam faciēda alijs loquatur. Un
de bene additur. Et loquebatur recte.
Ille enim recte loquitur: qui prius
obediēdo fecerit: quę loquēdo ad-
monet eſſe facienda. Ad Bñs aña.
Exiēs Jeſus de finibus Tyri, venit
per Sidonē ad mare Galilęę, inter
medios fines Decapoleos, halłą.
Ad Magnificat aña. Bene oīa fecit dñs,
ſurdos fecit audire, ⁊ mutos loqui.
¶ Dominica duodecima. Oratio.
Omnipotens ⁊ miſeri
cors Deus, de cuius
munere venit: vt tibi
a fidelibus tuis digne
⁊ laudabiliter ſeruia-
tur: tribue quęſumus nobis: vt ad
promiſſiones tuas, ſine offenſione
curramus: Per dñm. Lectio. iiij.
Hebr. 11. Et quid adhuc dicam? Deficiet
enim me tempus enarrantem
de Gedeon, Barach, Sanſon, Je-
pte, Dauid, Samuel, ⁊ prophetis:
qui per fidē vicerūt regna, operati
ſunt iuſtitiam, adepti ſunt repromiſ
ſiones, obturauerunt ora leonū: ex-
tinxerūt impetū ignis, effugauerūt
aciem gladij, conualuerunt de infir
mitate: fortes facti ſunt in bello: ca-
ſtra verterunt exterorū: acceperūt
mulieres de reſurrectione mortuos
ſuos. Alij autē diſtenti ſunt, non ſuſci-
pientes redemptionē: vt meliorem
inuenirent reſurrectionē. Lcō. v.
Alij vero ludibria, ⁊ verbera ex-
perti, inſuper ⁊ vincula ⁊ carceres:
lapidati ſunt, ſecti ſunt, tentati ſunt,
in occiſione gladij mortui ſunt. Cir
cuierunt in melotis, ⁊ in pellib⁹ ca-
prinis, egentes, anguſtiati, afflicti:
quibus dignus nō erat mūdus. In
ſolitudinibus errātes: in montib⁹ ⁊
ſpeluncis, ⁊ cauernis terrę. Et hi
oēs teſtimonio fidei probati: non ac
ceperūt repromiſſionē: deo pro no-
bis melius aliquid prouidēte, vt nō
ſine nobis conſummarentur. Lcō. vj.
Ideoq́ ⁊ nos, tantā habentes im-
poſitā nubem teſtiū, deponentes oē
pondus ⁊ circūſtās nos peccatum:
p patientiā curramus ad propoſitū
nobis certamē, aſpiciētes in autorē
fidei, ⁊ ↄſummatorē Jeſum: q ppo
ſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē, cōfu
ſione cōtēpta, atq́ in dextera ſedis
dei ſedet. Recogitate enim eū, qui
talē ſuſtinuit a pctōribus aduerſum
ſemetipſū cōtradictionē, vt ne fati
gemini: animis veſtris deficientes.
Secundum Lucam. Lectio. vij.
In illo tempore: Dixit Jeſus ca. 10.
diſcipulis ſuis. Beati oculi:
qui vident quę vos videtis. Dico
enim vobis: q multi prophetę ⁊ re
ges, voluerunt videre quę vos vi-
detis, ⁊ non viderunt: ⁊ audire quę
auditis, ⁊ non audierūt. Et reliqua.
Homilia beati Ambroſij epiſcopi.
Homo quidam deſcēdebat ab Je
ruſalē in Jericho: ⁊ incidit in latro
nes. Jericho figura huius mundi
eſt, in quam de paradiſo, hoc eſt de
Jeruſalē illa cęleſti eiectus Adam
pręuaricationis prolapſione deſcē-
dit: hoc eſt de vitalibus ad inferna
demigrans, cui, non loci, ſed morū
mutatio: naturę ſuę fecit exilium.

Lõge enim mutatur ab illo Adam qui inoffenſa beatitudine fruebat: vbi in ſecularia pctã deflexit. Incidit in latrones: in quos non incidiſſet, niſi his mandati celeſtis deuius ſe feciſſet obnoxium. Lcõ octaua.

QUi ſunt iſti latrones, niſi angeli noctis atq; tenebrarũ: qui ſe nõnunquam transfigurant in angelos lucis, ſed perſeuerare nõ poſſunt: Hi ante deſpoliant quę accepimus indumẽta gratię ſpiritualis: & ſic vulnera inferre cõſueuerũt. Naz ſi intemerata quę ſumpſimus indumenta ſeruemus: plagas latronum ſentire non poſſumus. Caue ergo, ne ante nuderis: ſicut ante Adaz nudatus eſt, mandati celeſtis cuſtodia deſtitutus, & exutus fidei veſtimẽto: & ſic letale vulnus accepit. In quo omne genus occidiſſet humanum: niſi ſamaritanus ille deſcendẽs, vulnera eius acerba curaſſet. Lcõ. ix.

HIc ergo ſamaritanus deſcendens (quis eſt qui deſcendit de celo, niſi qui aſcendit in celum, filius hominis qui eſt in celo?) vidẽs ſemiuiuum, quez nemo poterat ante curare: venit ſecus euz, hoc eſt factus cõpaſſionis noſtrę ſuſceptione finitimus, & miſericordię collatione vicinus. Et alligauit vulnera ei9 infundens oleum & vinum. Multa medicamina Medicus habet iſte: quibus ſanare conſueuit. Sermo eius medicamẽtum eſt. Alius eius ſermo cõſtringit vulnera: alius oleo fouet: alius vinum infundit. Conſtrigit vulnera auſteriori precepto: fouet remiſſione peccati: ſicut vino compungit denunciatione iudicij. Ad Bñs añ. Homo quidam deſcẽdebat ab Jeruſalem in Jericho, & incidit in latrones, qui etiam deſpoliauerũt eũ, & plagis impoſitis abierũt, ſemiuiuo relicto. Ad Mgt añ. Quis tibi videtur proximus fuiſſe illi, qui incidit in latrones? & ait: ille qui fecit miſericordiam in illuz, vade & tu fac ſimiliter, halelulah.

Dñica decimatertia. Oratio.

OMnipotẽs ſempiterne deus, da nobis fidei, ſpei, & charitatis augmentum: & vt mereamur aſſequi quod promittis: fac nos amare quod precipis: Per dominum. Lectio. iiij. Hebr. 12.

OMnis autem diſciplina in preſenti quidem videtur non eſſe gaudij, ſed meroris: poſtea autem fructum pacatiſſimum exercitatis per eam, reddet iuſtitię. Propter quod remiſſas manus & ſoluta genua erigite: & greſſus rectos facite pedibus veſtris: vt nõ claudicãs erret, magis autẽ ſanetur. Pacem ſequimini cũ omnibus, & ſanctimoniam, ſine qua nemo videbit deum, cõtemplantes ne quis deſit gratię dei: ne qua radix amaritudinis ſurſum germinans impediat: & per illam inquinẽtur multi. Ne quis fornicator aut prophanus vt Eſau: qui propter vnam eſcam: vendidit primitiua ſua. Scitote enim: qm̃ & poſtea cupiẽs hereditare benedictionem, reprobatus eſt. Non enim inuenit penitẽtię locum: quãquam cũ lachrymis inquiſiſſet eam. Lcõ. v.

Digitized by Google

NOn enim acceſſiſtis ad tracta-
bilē montē, ⁊ acceſſibilē ignē:
⁊ turbinē, ⁊ caliginē, ⁊ procellam, ⁊
tubę ſonum, ⁊ vocē verborūꝫ (quā
qui audierūt, excuſauerūt ſe: ne eis
fieret verbū. Non enim portabant:
quod dicebat, Et ſi beſtia tetigerit
montem: lapidabit. Et ita terribile
erat, quod videbat. Moyſes dixit.
Exterritus ſum, ⁊ tremebundus.)
Sed acceſſiſtis ad ſion mōtem, ⁊ ci-
uitatē dei viuentis, Jeruſalem cęle-
ſtem, ⁊ multorū milliū angelorū fre
quētiam, ⁊ eccleſiā primitiuorū qui
cōſcripti ſunt in cęlis, ⁊ iudiceꝫ om-
nium deū: ⁊ ſpūs iuſtorū perfectoꝝ,
⁊ teſtamenti noui mediatorem Je-
ſum, ⁊ ſanguinis aſperſionē melius
loquentem quam Abel. Lectio. vj.
VIdete ne recuſetis loquentē.
Si enim illi nō effugerunt, re-
cuſantes eū qui ſuper terram loque
batur: multo magis nos qui de cęlis
loquētem nobis, auertimus. Cuius
vox mouit terram tunc: nūc autem
repromittit dicens. Adhuc ſemel, ⁊
ego mouebo nō ſolum terram: ſed
⁊ cęlum. Quod auteꝫ adhuc ſemel
dicit: declarat mobiliū trāſlationeꝫ
tāquam factorū: vt maneant ea quę
ſunt, immobilia. Itaqꝫ regnum im
mobile ſuſcipientes, habemus gra-
tiam, per quam ſeruiamus placen-
tes Deo cum metu et reuerentia.
Secundum Lucam. Lectio. vij.
a. 17. IN illo tēpore: Dum iret Jeſus
in Jeruſalem trāſibat per me-
diam Samariā ⁊ Galilęā. Et cū in-
grederet quoddā caſtellum: occur-
rerunt ei decem viri leproſi. Et rel.

Homilia beati Auguſtini epiſcopi.
LEproſi non abſurde intelligi
poſſunt, qui ſcientiam verę fi-
dei nō habentes, varias doctrinas
profitentur erroris. Non enim vel
abſcōdunt imperitiā ſuam: ſed pro
ſumma peritia proferūt in lucem, ⁊
iactantia ſermonis oſtentant. Nulla
porro falſa doctrina eſt: quę non ali
qua vera intermiſceat. Vera ergo
falſis inordinate permixta, in vna di
ſputatione vel narratione hoīs, tan
quā in vnius corporis colore appa-
rētia ſignificant lepram, tanq̄ veris
falſiſqꝫ coloꝝ fucis, humana corpo-
ra variantē, atqꝫ maculantē. L. viij.
HI autē tam vitandi ſunt eccle-
ſię, vt ſi fieri poteſt: longius re-
moti magno clamore Chrīm inter-
pellent: ſicut iſti decem ſteterunt a
lōge, ⁊ leuauerunt vocem dicentes.
Jeſu pręceptor: miſerere nobis.
Nam ⁊ q̄ pręceptorem vocāt: quo
noīe neſcio: vtrū quilq̄ dñm inter-
pellauerit pro medicina corporali:
ſatis puto leprā ſignificare falſaꝫ do
ctrinā, quam bonus pręceptor ab-
ſterget. Sacerdotiū vero iudęoruꝫ:
nemo fere fideliū dubitat, figuram
fuiſſe futuri ſacerdotij regalis: quod
eſt in eccleſia, quo conſecrātur oēs
pertinētes ad corpus Chrī, ſummi
⁊ veri principis ſacerdotū. Lcō. ix.
CEtera itaqꝫ vitia, per ſeipſum
interius in cōſciētia ⁊ intelle-
ctu, dñs ſanat ⁊ corrigit: doctrina
vero vel ibuēdi p ſacramēta, vel ca-
thechizādi p ſermonē ſanantē atqꝫ
lectionē, vbi color quidaꝫ intelligit
verus atqꝫ ſyncerus: ad ſacerdotes

mittendi ſunt. Non enim in occul-
tis cogitationibus, ſed in manife-
ſtis operationibus: hec que agun-
tur, eccleſie proprie cōtributa ſunt.
Ad Bñs añ. Dum ingrederet̃ Je-
ſus quoddam caſtellum, occurre-
runt ei decem viri leproſi, qui ſtete-
runt a lōge, ⁊ leuauerūt vocē dicen
tes, Jeſu p̃ceptor miſerere noſtri.
Ad Mgt añā. Nonne decem mun-
dati ſunt, ⁊ nouem vbi ſunt? non eſt
inuentus qui rediret ⁊ daret gloriā
deo, niſi hic alienigena, vade quia
fides tua te ſaluum fecit, halleluiah.

¶ Dominica decimaquarta. Orō.

Cuſtodi dñe q̃s eccle-
ſiam tuā propitiatio-
ne perpetua: ⁊ quia ſi
ne te labitur humana
mortalitas: tuis ſemp
auxilijs ⁊ abſtrahatur a noxijs, ⁊ ad
ſalutaria dirigat̃: Per dñm. L. iiij.
Hebr. 13. Mementote prepoſitorum ve-
ſtrorum, qui vobis locuti ſunt
verbum dei: quorum intuentes exi-
tum cōuerſationis, imitamini fidē.
Jeſus Chriſtus heri ⁊ hodie: ipſe ⁊
in ſecula. Doctrinis varijs ⁊ pere-
grinis, nolite abduci: Optimum eſt
enim gratia ſtabilire cor: non eſcis
que non profuerunt ambulantibus
in eis. Habemus altare: de quo ede
re non habent poteſtatem qui ta-
bernaculo deſeruiūt. Quorū enim
animaliū infertur ſanguis pro pec
cato in ſancta per pontificem: ho-
rum corpora cremantur extra ca-
ſtra. Propter quod ⁊ Jeſus, vt ſan
ctificaret per ſuum ſanguinē popu-
lum: extra portā paſſus eſt. Lcō. v.
Exeamus igitur ad eum extra ca-
ſtra: improperium eius portantes.
Non enim habemus hic manētem
ciuitatē: ſed futurā inquirimus. Per
ipſum ergo offeramus hoſtiā laudis
ſemper deo: id eſt fructum labiorū
confitentium nomini eius. Benefi-
centie autem ⁊ cōmunicationis no
lite obliuiſci: talibus enim hoſtijs p-
meretur deus. Obedite prepoſi-
tis veſtris, ⁊ ſubiacete eis: ipſi enim
peruigilant, quaſi rationem pro ani
mabus veſtris reddituri, vt cū gau-
dio hoc faciāt, ⁊ nō gementes. Hoc
enim nō expedit vobis. Lectio. vj.
Orate pro nobis. Cōfidimus enim
q bonam conſcientiam habemus:
in omnibus bene volentes cōuerſa-
ri. Amplius autē deprecor vos hoc
facere: quo celerius reſtituar vobis.
Deus autem pacis, qui eduxit de
mortuis paſtorem magnum ouiū
in ſanguine teſtamenti eterni, dñm
noſtrum Jeſum Chriſtum: aptet
vos in omni bono, vt faciatis eius
voluntatē: faciēs in vobis quod pla
cet coram ſe per Jeſum Chrm: cui
eſt gloria in ſecula ſeculorū. Amen.
Secundum Mattheum. Lcō. vij.
In illo tpe: Dixit Jeſus diſci- ca. 6.
pulis ſuis. Nemo poteſt duob'
dñis ſeruire. Aut enim vnum odio
habebit: ⁊ alterū diliget: aut vnū ſu-
ſtinebit, ⁊ alterū cōtemnet. Et reli.
Hom. beati Hieronymi presbyteri.
Mammona ſermone ſyriaco: diui-
tie nuncupant. Nō poteſtis deo ſer-
uire: ⁊ mammone. Audiat hoc aua
rus: audiat hoc q cēſetur vocabulo
chriſtiano: non poſſe ſimul diuitijs,
Chri-

Chriſtoq́ʒ ſeruiri. Et tamē nō dicit,
qui habet diuitias: ſed qui ſeruit di-
uitijs. Qui enim diuitiarum ſeruus
eſt: diuitias cuſtodit vt ſeruus. Qui
autem ſeruitutis excuſſit iugum: di-
ſtribuit eas, vt dominus. Lcō. viij.
Ne ſoliciti ſitis animę veſtrę, quid
manducetis: neque corpori veſtro;
quid induamini. In nonnullis co-
dicibus additum eſt: neque quid bi-
batis. Ergo quod natura omnibus
tribuit: ⁊ iumentis ac beſtijs, homi-
nibus quoq́ʒ cōmune eſt: huius cu-
ra penitus liberamur. Et pręcipit
nobis: ne ſoliciti ſimus quid come-
damus. Et qꝛ in ſudore vult⁹ prępa-
ramus nobis panem: labor exercē-
dus eſt, ſolicitudo tollenda. Lcō. ix.
Hoc qđ dicit, ne ſoliciti ſitis animę
veſtrę, quid comedatis: neq́ʒ corpo
ri veſtro qd induamini: de carnali ci
bo ac veſtimēto accipiamus. Cęte-
rū de ſpūalibus cibis ⁊ veſtimentis:
ſemp debem⁹ eſſe ſoliciti. Nōne aīa
plus eſt quā eſca: ⁊ corpus pluſquaʒ
veſtimentum: Quod dicit, iſtiuſmo
di eſt. Qui maiora pręſtitit: vtique
⁊ minora pręſtabit. Ad Bñs aña.
Nolite ſoliciti eſſe dicētes, quid mā-
ducabimus, aut quid bibemus, ſcit
enim pater veſter cęleſtis, quid vo-
bis neceſſe ſit, halah. Ad Mḡt añ.
Quęrite primū regnū dei ⁊ iuſtitiā
eius, ⁊ hęc oīa adijcient vobis, hal.

¶ Dominica decimaquinta. Ora.

Eccleſiam tuā dñe, mi
ſeratio ꝯtinuata mun
det ⁊ muniat: ⁊ qꝛ ſi-
ne te non poteſt ſalua
ꝯſiſtere: tuo ſemp mu
nere gubernet: Per dñm. Lcō. iiij.

Paulus ⁊ Syluanus et Timo- 1. theſ. 1.
theus eccleſię Theſſalonicen-
ſium, in deo patre noſtro, ⁊ dño Je
ſu Chriſto: gratiā vobis ⁊ pax. Gra
tias agimus deo ſemper pro oībus
vobis: memoria veſtri facientes in
orationibus noſtris ſine intermiſſio
ne: memores operis fidei veſtrę et
laboris, ⁊ charitatis, ⁊ ſubſtinentię
ſpei dñi noſtri Jeſu Chri, ante deū
⁊ patrem noſtruʒ. Scientes fratres
dilecti, a deo electionē veſtraʒ: quia
euangelium noſtrū non fuit ad vos
in ſermone tantum, ſed ⁊ in virtu-
te, ⁊ in ſpiritu ſancto, ⁊ in plenitudi-
ne multa: ſicut ſcitis, quales fueri-
mus in vobis propter vos. Lcō. v.
Et vos imitatores nři facti eſtis, ⁊
dñi, excipientes verbum in tribula-
tione multa cū gaudio ſpiritus ſan-
cti: ita vt facti ſitis forma omnibus
credentibus in Macedonia et in
Achaia. A vobis enim diffamatus
eſt ſermo dñi, non ſolū in Macedo-
nia ⁊ in Achaia: ſed ⁊ in omni loco
fides veſtra quę eſt ad deū, profecta
eſt, ita vt non ſit nobis neceſſe quic-
quam loqui. Ipſi enim de nobis an
nūciāt, qualē introitū habuerimus
ad vos, ⁊ quō cōuerſi eſtis ad deū a
ſimulachris ſeruire Deo viuo ⁊ ve-
ro: ⁊ expectare filium eius de cęlis
(quē ſuſcitauit ex mortuis) Jeſum:
q eripuit nos ab ira vētura. Lcō. vj.
Iam ⁊ ipſi ſcitis fratres introitum
noſtrum ad vos, qꝛ non inanis fuit:
ſed ante paſſi multa, ⁊ contumelijs
affecti (ſicut ſcitis) in Philippis: fi-
duciaʒ habuimus in deo nřo loqui

ad vos euãgelium dei in multa ſolicitudine. Exhortatio enim nr̃a non de errore, neqꝫ de immũditia: neqꝫ in dolo, ſed ſicut ꝓbati ſumus a deo, vt crederet nobis euãgeliũ. Ita loquimur: nõ quaſi hominibus placẽtes: ſed deo q̃ probat corda noſtra.

Secundum Lucam. Lectio. vij.

Lu.7. IN illo tpe: Ibat Jeſus in ciuitatem, que vocat Naim: et ibãt cũ illo diſcipuli eius, et turba copioſa. Cum aũt appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebatur, filius vnicus matris ſue. Et rel.

Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

Hic locus ad vtrãqꝫ redundat gratiam, vt et cito flecti diuinam miſericordiã matris vidue lamentatione credamus, (eius precipue que vnici filij, vel labore, vel morte frangatur: cui tamen vidue grauitatis meritum exequiarum turba cõciliet:) et hãc viduam populorꝫ turba ſeptam, plus videri eſſe, q̃ feminam. Que reſurrectionẽ vnici adoloſcẽtis filij, ſuis lachrymis meruerit impetrare: eo q̃ ſancta eccleſia populum iuniorẽ a pompa funeris atqꝫ a ſupremis ſepulchri, ſuaruꝫ reuocet ad vitam cõtemplatione lachrimarum. Que flere prohibetur euꝫ, cui reſurrectio debebatur. Lectio. viij.

Qui quidẽ mortuus in loculo materialibus quatuor elementis ad ſepulchrum ferebatur: ſed ſpem reſurgendi habebat, quia ferebatur in ligno. Quod etſi nobis ante non proderat: tamen poſtea q̃ Jeſus id tetigit: proficere cepit ad vitã. Audito igitur dei verbo, ſteterunt acerbi illius funeris portitores: qui corpus humanum letali fluxu nature materialis vrgebant. Lectio. ix.

Quid enim aliud, niſi in quodaꝫ feretro, hoc eſt ſupremi funeris inſtrumento iacemus exanimes: cum vel ignis immodice cupiditatis exeſtuat, vel frigidus humor exudat, vel pigra quadã corporis hebetudine vigor hebetatur animorum, vel concreta ſpũs noſter labe, pure lucis vacuus alit mẽtem? Hi ſunt nr̃i funeris portitores. Sed quãuis ſuprema mortis, ſpeꝫ vite omnis aboleuerint: et tumulo proxima corpora iaceant defunctorꝫ: verbo tñ dei, iam moritura reſurgunt cadauera. Vox redit, reddit filius matri: reuocatur a tumulo: eripit a ſepulchro.

Ad Bñs aã. Ibat Jeſus in ciuitatẽ que vocat Naiꝫ: et ecce defunctus efferebat, filius vnicus matris ſue.

Ad Mgt aã. Accepit autem oẽs timor, et magnificabãt deũ dicentes, q2 propheta magnus ſurrexit in nobis, et q2 deus viſitauit plebem ſuaꝫ.

¶ Dñica decimaſexta. Oratio.

Tua nos q̃s dñe grã ſemper et pueniat et ſequat: ac bonis operibus iugiter preſtet eſſe itẽtos: Per. Lectio i.

Memores eſtis fratres laboris noſtri et fatigationis, Nocte et die operantes, ne queꝫ veſtruꝫ grauaremus: predicauimus in vobis euangelium dei. Vos teſtes eſtis et deus, q̃ ſancte et iuſte, et ſine querela vobis qui credidiſtis, affuimus: ſicut ſcitis qualiter vnumquenque 1. theſ. 2

ve-

Digitized by Google

veſtrum (ſicut pater filios ſuos) deprecantes vos ⁊ conſolantes, teſtificati ſumus vt ambularetis digne deo, qui vocauit vos in ſuum regnum ⁊ gloriam. Lectio quinta.

I deo ⁊ nos gratias agimus deo ſine intermiſſione: qm̄ cum accepiſſetis a nobis verbū auditus dei: accepiſtis illud nō vt verbum hominū: ſed (ſicut eſt vere) verbum dei, qui operatur in vobis qui crediditis. Vos enim imitatores facti eſtis fratres, eccleſiarum dei que ſunt in iudea, in Chriſto Jeſu: qr eadem paſſi eſtis ⁊ vos a cōtribulibus veſtris: ſicut ⁊ ipſi a iudeis, qui ⁊ dn̄m occiderunt Jeſum, ⁊ prophetas, ⁊ nos perſecuti ſunt, ⁊ deo non placent, ⁊ omnibus hominibus aduerſantur: prohibentes nos gentibus loqui: vt ſalui fiant, vt impleant peccata ſua ſemper. Peruenit enim ira dei ſuper illos vſque in finem. Lcō. vj.

Nos autē fratres deſolati a vobis ad tempus hore, aſpectu, non corde: abundātius feſtinauimus faciem veſtram videre cum multo deſiderio: quoniam voluimus venire ad vos, ego quidē Paulus, ⁊ ſemel, ⁊ iterū, ſed impediuit nos ſathanas. Que eſt enim noſtra ſpes, aut gaudium: aut corona glorie? Nonne vos ante dominum noſtrum Jeſū Chriſtū eſtis in aduētu eius? Vos enim eſtis gloria noſtra ⁊ gaudium.

Secundum Lucam: Lectio. vij.

a. 14. In illo tempore: Cum intraret Jeſus in domū cuiuſdam principis Phariſeorum ſabbato manducare panem: ⁊ ipſi obſeruabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus: erat ante illum. Et reliqua.

Hom. venerabilis Bede preſbyte.

Hydropiſis morb⁹: ab aquoſo humore vocabulū trahit. Grece enim hydor: aqua vocatur. Eſt autem humor ſubcutaneus de vitio veſice natus cum inflatione turgente: ⁊ hanelitu fetido. Propriumq; eſt hydropici: quanto magis abundat humore inordinato: tanto amplius ſitire. Et ideo recte comparatur ei, quem fluxus carnalium voluptatum exuberans aggrauat. Comparatur etiā diuiti auaro: qui quāto eſt copioſior diuitijs, quibus non bene vtitur: tanto ardentius talia concupiſcit. Lectio octaua.

Et reſpondens Jeſus: dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos. Si licet ſabbato curare? At illi tacuerunt. Nō dicitur reſpondiſſe Jeſus, ad hoc reſpicit, quod premiſſum eſt: ⁊ ipſi obſeruabant eum. Dominus enim nouit cogitationes hominum. Sed merito interrogati tacent: qui contra ſe dictum, quicquid dixerint vident. Nam ſi licet ſabbato curare, quare ſaluatorē an curet obſeruāt? Si non licet: quare ipſi ſabbato pecora curant? Ipſe vero apprehenſum ſanauit eū: ac dimiſit. Lcō. ix.

Prouida diſpenſatione dominus, ante legiſperitos ⁊ Phariſeos hydropicum curat: ⁊ mox contra auaritiam diſputat: vt videlicet, per huius egritudinem corporis, in illis exprimeretur egritudo cordis. Denique poſt multa diſputationis eius hortamenta: ſubiunctum eſt.

Audiebant autem hęc omnia phariſęi, qui erant auari: ⁊ irridebãt eũ. Hydropicus quippe, quo amplius biberit: amplius ſitit. Et oĩs auarus ſitim multiplicat: qui cũ ea quę appetit, adeptus fuerit: ad appetenda alia, amplius anhelat. Ad Bñs aiã. Dixit Jeſus ad legiſperitos ⁊ phariſęos, ſi licet ſabbato curare, at illi tacuerunt, ipſe vero apprehendens hydropicũ, ſanauit eum, ac dimiſit. Ad Mgt aiã. Cũ vocatus fueris ad nuptias, recũbe in nouiſſimo loco, vt dicat tibi qui te inuitauit, amice aſcẽde ſuperius, tũc erit tibi gloria, coram ſimul diſcũbentibus, halłah.

¶ Dñica decimaſeptima: Oratio.

Da queſumus dñe populo tuo, diabolica vitare cõtagia: ⁊ te ſolũ deũ pura mente ſectari: Per d. Lectio.iiij.

1. theſ. 4. De cetero fratres rogamus vos ⁊ obſecramus in dño Jeſu: vt quemadmodum accepiſtis a nobis quomodo oporteat vos ambulare ⁊ placere Deo, ſic ⁊ ambuletis, vt abundetis magis. Scitis enim quę precepta dederim vobis: per dñm Jeſum. Hęc eſt enim voluntas dei, ſanctificatio veſtra: vt abſtineatis vos a fornicatione: vt ſciat vnuſquiſq; veſtrũ, vas ſuũ poſſidere in ſanctificatiõe ⁊ honore: nõ in paſſione deſiderij, ſicut ⁊ gẽtes quę ignorãt deũ. Et ne quis ſupergrediat̃ ⁊ circũueniat in negocio fratrẽ ſuum: qm̃ vindex eſt dñs de his oĩbus, ſicut ⁊ prędiximus vobis, ⁊ teſtificati ſumus. Nõ enim vocauit nos deus in immunditiã: ſed in ſanctificationem. L.vi.

Itaq; qui hęc ſpernit, non hominẽ ſpernit: ſed deum, qui dedit ſpiritũ ſuum ſanctum in nobis. De charitate autẽ fraternitatis: nõ neceſſe habemus ſcribere vobis. Ipſe enim vos a deo didiciſtis: vt diligatis inuicẽ. Etenim illud facitis in omnes fratres, in vniuerſa Macedonia. Rogamus aũt vos frẽs, vt abundetis magis, ⁊ operam detis vt quieti ſitis: ⁊ vt veſtrũ negocium agatis, ⁊ operemini manibus veſtris, ſicut pręcepimus vobis: ⁊ vt honeſte ambuletis ad eos qui foris ſunt, ⁊ nullius aliquid deſideretis. Lectio.vj.

Nolumus autẽ vos ignorare frẽs de dormientibus: vt non cõtriſtemini ſicut ⁊ cęteri qui ſpem nõ habẽt. Si enim credim⁹ q; Jeſus mortuus eſt ⁊ reſurrexit: ita ⁊ deus, eos q dormierũt per Jeſum adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo dñi, q nos qui viuimus, qui reſidui ſumus, in aduentu dñi nõ pręueniemus eos qui dormierunt. Qm̃ ipſe dñs in iuſſu ⁊ in voce archangeli ⁊ in tuba dei deſcendet de cęlo, ⁊ mortui qui in Chřo ſunt reſurgẽt primi. Deinde nos qui viuimus, qui relinquimur, ſimul rapiemur cum illis in nubibus obuiam Chriſto in aera, ⁊ ſic ſemper cum dño erimus. Itaq; conſolamini inuicem in verbis iſtis.

Secũdum Mattheum. Lectio.vij.

In illo tpe: Phariſęi audiẽtes, ca. 22.
q; Jeſus ſilentium impoſuiſſet Saduceis: cõuenerunt in vnum. Et interrogauit eum vnus ex eis legis doctor tentans eum. Magiſter, qđ eſt

eſt mãdatũ magnũ in lege? Et reꝗ.
Homilia beati Joannis epiſcopi.
O onuenerunt, vt multitudine vincerent, quem ratione, ſuperare non poterant. A veritate nudos ſe eſſe profeſſi ſunt: qui multitudine ſe armauerunt. Dicebãt enim apud ſe. Unus loquatur pro omnibus, ⁊ omnes loquamur per vnum: vt ſiquidẽ vicerit, omnes videamur victores: ſi autẽ victus fuerit, vel ſolus videat᷑ confuſus. O phariſei, q̃ omnia propter homines cogitatis et facitis? primum quidẽ venientes cum vno: vincendi eſtis per vnum. Lcõ. viij.
Tamen pone, qꝛ vno victo, homines non intelligunt, oẽs vos eſſe victos? nunquid conſcientię veſtrę, non ſentiunt ſe eſſe confuſas? Leuis enim eſt ei conſolatio, qui in ſeipſo confuſus eſt: qd ab alijs ignoratur. Magiſter, quod eſt mandatum magnum in lege? Magiſtrum vocat: cuius nõ vult eſſe diſcipulus. Simpliciſſimus interrogator ⁊ maligniſſimus inſidiator: de magno mandato interrogat: qui nec minimum obſeruat. Ille enim debet interrogare de iuſtitia maiore: qui iam minorem compleuit. Lectio nona.
D ñs aũt ſic ei reſpondit: vt interrogationis eius fictam conſcientiã, ſtatim in primo reſpõſo percuteret, dicens. Diliges dñm deum tuum ex toto corde tuo: ideſt nõ ſicut tu, qui deuotionẽ oſtẽdis in ore: ⁊ fraudem moliris in corde. Magnum autẽ, ⁊ minimũ mãdatum dicimus: quantum ad dignitatẽ mandatorum: nõ quãtum ad vtilitatẽ. Alioquin vtilitas mãdatorum oĩum vna eſt, ⁊ omnia mandata, quę vnum vident᷑ eſſe mãdatũ, ita ſibi cohęrẽt: vt alterũ ſine altero eſſe nõ poſſit. Ad Bñ. añ.
Magiſter, qd eſt mãdatũ magnum in lege? ait illi Jeſus, diliges dñm deum tuũ, ex toto corde tuo, halab.
Ad Mgt. añ. Quid vobis videt᷑ de Chriſto, cuius filius eſt? dicũt ei oẽs, Dauid, dicit eis Jeſus, qũo Dauid in ſpũ vocat eum dñm, dicens, dixit dñs dño meo, ſede a dextris meis?

¶ Dominica decimaoctaua. Oro.

Dirigat corda nr̃a q̃s dñe tuę miſerationis operatio: qꝛ tibi ſine te placere non poſſumus: Per do. L. iiij.

DE temporibus aũt ⁊ momentis fratres, nõ indigetis vt ſcribamus vobis. (1. theſ. ca. 5.) Ipſi enim diligenter ſcitis: qꝛ dies dñi ſicut fur in nocte, ita veniet. Cum enim dixerint pax ⁊ ſecuritas: tunc repẽtinus eis ſuperueniet interitus, ſicut dolor in vtero habẽtis, ⁊ nõ effugient. Uos autẽ fratres non eſtis in tenebris: vt vos dies ille tanꝗ fur cõprehendat. Oẽs enim vos filij lucis eſtis, ⁊ filij diei. Nõ ſumus noctis neqꝫ tenebrarũ. Igit᷑ nõ dormiamus ſicut ⁊ cęteri, ſed vigilem⁹ ⁊ ſobrij ſimus. Qui enim dormiũt, nocte dormiũt: ⁊ qui ebrij ſunt, nocte ebrij ſunt. Lcõ. v.
N os autem qui diei ſumus, ſobrij ſimus: induti loricã fidei ⁊ charitatis, ⁊ galeam ſpem ſalutis: qm̃ non poſuit nos deus in irã, ſed in acquiſitionem ſalutis per dñm nr̃m Jeſum Chriſtum qui mortuus eſt pro
nobis

Digitized by Google

nobis, vt ſiue vigilemus ſiue dormiamus, ſimul cum illo viuamus. Propter quod conſolamini inuicē ꝛ ędificate alterutrum: ſicut ꝛ facitis. Rogamus autē vos fratres, vt noueritis eos q̄ laborant inter vos, ꝛ pręſunt vobis in dño, ꝛ monent vos: vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum, ꝛ pacē habete cum eis. Lectio. vj.

Rogamus autē vos fratres corripite inquietos, ↄſolamini puſillanimes, ſuſcipite infirmos: patientes eſtote ad oēs. Uidete ne quis malū pro malo alicui reddat: ſed ſemper quod bonum eſt ſectamini in inuicem, ꝛ in omnes. Semper gaudete, ſine intermiſſione orate: in omnibꝰ gratias agite. Hęc eſt enim voluntas Dei in Chriſto Jeſu: in omnibus vobis. Spiritum nolite extinguere: prophetias nolite ſpernere. Omnia aūt probate, qđ bonū eſt tenete: ab omni ſpecie mala abſtinete vos. Ipſe autē deus pacis ſanctificet vos per oia: vt integer ſpūs veſter, ꝛ aīa ꝛ corpus ſine q̄rela, in aduentu dñi noſtri Jeſu Chři ſeruet̃. Secundum Mattheum. Lcō. vij.

ca. 9. In illo tpe: Aſcendēs Jeſus in nauiculā trāſfretauit: ꝛ venit in ciuitatē ſuā. Et ecce, offerebant ei paralyticū, iacētem in lecto. Et rel.

Homilia beati Joannis epiſcopi.

Chriſtus eccleſię nauem, ſeculi fluctum ſemper mitigaturus aſcendit: vt credentes in ſe, ad cęleſtem patriam trāquilla nauigatione perducat: ꝛ municipes ciuitatis ſuę faciat quos humanitatis ſuę, fecit eſſe conſortes. Non ergo Chriſtus indiget naui: ſed nauis indiget Chřo. Quia ſine cęleſti gubernatore: nauis eccleſię per mundanum pelagus, per talia ꝛ tāta diſcrimina: ad cęleſtem portum, nō valet peruenire. Aſcendens inquit nauiculā, trāſfretauit: ꝛ venit in ciuitatem ſuā. Lcō. viij.

Creator rerum, orbis terrę dñs, poſtq̄ ſe propter nos, nřa anguſtauit in carne: cępit habere humanā patriam: cępit ciuitatis iudaicę eſſe ciuis: parētes habere cępit, parentum omnium ipſe parens: vt inuitaret amor: attraheret charitas, vinciret affectio: ſuaderet humanitas: quos fugarat dominatio: metus diſperſerat, et fecerat vis poteſtatis extorres. Et videns Jeſus fidem illorum, dixit paralytico. Cōfide fili: remittūtur tibi peccata tua. O mira humilitas. Deſpectum ꝛ debilē, totiſq̄ mēbrorū cōpagibus diſſolutū, filium vocat: quē ſacerdotes non dignabant̃ cōtingere. Aut certe ideo filiū: q2 dimittunt̃ ei pctā ſua. Le. ix.

Audit veniā, ꝛ tacet paralyticus, nec vllā reſpōdet gratiam: q2 plus corporis q̄ animę tēdebat ad curā: ꝛ tēporales erūnas reſoluti corporis ſic deflebat: vt ęternas pęnas reſolutionis animę non defleret: gratiorē ſibi pręſentē vitā iudicās, quā futurā. Merito Chřs offerentium fidem reſpicit: ꝛ vecordiā reſpuit ſic iacētis: vt fidei alienę ſuffragio, paralytici aīa, ante curaret̃ q̄ corpus. Reſpiciens (inquit) Jeſus fidē illorū. Cernitis in hoc loco fratres deū nō quęrere inſipientiū voluntates: nō

non expectare ignorātiū fidem, nō infirmi ſtulta deſideria perſcrutari: ſed ad alterius fidem ſubuenire. Ad Bñ. aī. Dixit dñs paralytico, cōfide fili, remittūtur tibi pctā tua. Ad Mag. aī. Videntes aūt turbe timuerūt, ⁊ glorificauerūt deum, qui dedit poteſtatem talez hominibus.

¶ Dñica decimanona. Oratio.

Omnipotens ⁊ miſericors deꝰ: vniuerſa nobis aduerſantia ppitiatus exclude: vt mēte et corpore pariter expediti: que tua ſunt, liberis mētibus exequamur: Per do. Lcō. iiij.

2. theſ. 2. Rogamus autē vos fratres per aduentū dñi noſtri Jeſu Chriſti, ⁊ noſtrā cōgregationē in ipſum: vt nō cito moueamini a veſtro ſenſu, neq̧ terreamini, neq̧ per ſpūm, neq̧ per ſermonē, neq̧ per epiſtolā tanq̄ p nos miſſam, quaſi inſtet dies dñi. Nequis vos ſeducat vllo modo: qm̄ niſi venerit diſceſſio primū, ⁊ reuelatus fuerit homo pcti, filius perditionis, qui aduerſatur ⁊ extollitur ſupra omne qd̄ dicit deus: aut qd̄ colit, ita vt in templo dei ſedeat, oſtendens ſe tanq̄ ſit deus. Lcō. v.

Nō meminiſtis, q̄ cū adhuc eſſem apud vos, hec dicebam vobis? Et nunc quid detineat ſcitis: vt reueletur in ſuo tēpore. Naz myſteriū iam operat iniquitatis: tātum qui tenet, nunc teneat, donec de medio fiat. Et tunc reuelabit ille iniquus, quez dñs Jeſus interficiet ſpū oris ſui, ⁊ deſtruet illuſtratione aduentus ſui eum: cuius eſt aduentus ſm operationē ſathane, in omni virtute, ⁊ ſignis, ⁊ prodigijs mendacibus: ⁊ in omni ſeductione iniquitatis ijs qui pereūt: eo q̄ charitatez veritatis nō receperunt, vt ſalui fierent. Jdeo mittet illis deus operationem erroris, vt credāt mendacio: vt iudicentur oēs qui nō crediderunt veritati: ſed cōſenſerunt iniquitati. Lcō. vj.

Nos autē debemus gratias agere deo ſemper pro vobis fratres dilecti a deo: q̄ elegerit vos deus primitias in ſalutez, in ſanctificatione ſpiritus, ⁊ in fide veritatis. Ad quod, ⁊ vocauit vos per euangelium noſtrum: in acquiſitionē glorie dñi noſtri Jeſu Chriſti. Jtaq̧ fratres ſtate, ⁊ tenete traditiones quas didiciſtis: ſiue per ſermonem, ſiue per epiſtolam noſtram. Jpſe autē dñs noſter Jeſus Chriſtus ⁊ deus ⁊ pater noſter qui dilexit nos, ⁊ dedit conſolationē eternā, ⁊ ſpem bonā in gratia: exhortetur corda veſtra, ⁊ cōfirmet i omni opere ⁊ ſermone bono.

Secūdum Mattheum. Lectio. vij.

In illo tempore: Dicebat Jeſus turbis, parabolaz hāc. Simile factū eſt regnū celorum homini regi: qui fecit nuptias filio ſuo, ⁊ miſit ſeruos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebant venire. Et rel. ca. 22.

Homilia Beati Gregorij Pape.

Querēdum nobis prius eſt, an hec apud Mattheuz ipſa ſit lectio: que apud Lucaz ſub appellatione cene deſcribitur. Et quidē ſunt nōnulla: que ſibi diſſona eſſe videtur: q2 hic prandiū, illic cena memoratur. Hic qui ad nuptias non dignis veſtibus Homi. 28.

in-

intrauit repulſus eſt: illic nullus qui intraſſe dicit, repulſus eſſe perhibetur. Qua ex re colligit, ꝙ ⁊ hic ꝑ nuptias preſens eccleſia: ⁊ illic per cenam eternū ⁊ vltimū conuiuiū deſignat: qꝛ ⁊ hanc nonnulli exituri intrant, ⁊ ad illud quiſqs ſemel intrauerit, vlterius non exibit. Lcō.viij.

At ſi quis forte contēdat, hanc eandem eſſe lectionē, ego melius puto ſalua fide, alieno intellectui cedere, quā contentionibus deſeruire: qm̄ ⁊ intelligi congrue forſitan poteſt: quia de proiecto eo, qui cū nuptiali veſte nō venerat, quod Lucas tacuit: Mattheus dixit. Quod vero per illum cena, per hunc prandium dicit: nequaquā vel hoc noſtre intelligentie obſiſtit qꝛ cum ad horā nonā apud antiquos, quotidie prandium fieret, ipſum quoqꝫ prandiū, cena vocabat. Sepe enim, iam me dixiſſe memini: qꝛ plerūqꝫ in ſancto euāgelio: regnū celorū, preſens eccleſia noīatur. Cōgregatio quippe iuſtorū: regnū celorū dicit. Lcō.ix.

Quia enim per prophetam dn̄s dicit, celū mihi ſedes eſt, ⁊ Salomon ait, anima iuſti ſedes eſt ſapientie: Paulus etiā dicit, Chriſtū dei virtutē ⁊ dei ſapientiā: liquido colligere debemus: qꝛ ſi deus ſapiētia, anima aūt iuſti ſedes eſt ſapientie: dum celum dicit ſedes dei: regnū celorū, eſt eccleſia iuſtorum, Hinc eſt ꝙ per pſalmiſtā, de ſctis predicatoribus dicit. Celi enarrāt gloriā dei. Regnū ergo celorū, eſt eccleſia iuſtorum: qꝛ dū eoꝝ corda in terra nihil ambiūt, per hoc ꝙ ad ſuperna ſuſpirāt: iam in cis dn̄s, quaſi in celeſtib⁹ regnat.

Ad Bn̄s an̄. Dicite inuitatis, ecce prandium meum paraui, venite ad nuptias, dicit dn̄s. Ad Magt an̄a. Nuptie quidē parate ſunt, ſed q inuitati erāt, nō fuerūt digni, ite ergo ad exitus viarū, ⁊ quoſcūqꝫ inueneritis, vocate ad nuptias, dicit dn̄s.

¶ Dominica vigeſima. Oratio.

Largire q̄s dn̄e fidelibus tuis, indulgētiam placatus ⁊ pacē: vt pariter ab oīb9 mūdentur offenſis: ⁊ ſecura tibi mente deſeruiant: Per. Lcō.iiij.

PAulus apoſtolus Jeſu Chriſti, ſm̄ imperiū dei ſaluatoris 1. tim. 1.
noſtri, ⁊ Jeſu Chriſti ſpei noſtre: Timotheo dilecto filio in fide, Gratia ⁊ miſericordia, ⁊ pax a Deo patre ⁊ Chriſto Jeſu, dn̄o noſtro. Sicut rogaui te vt remaneres Epheſi cū irem in Macedoniam, vt denūciares quibuſdam ne aliter docerent, neqꝫ intenderent fabulis ⁊ genealogijs interminatis: que queſtiones preſtant magis q̄ edificationē dei, que eſt in fide. Finis autē precepti, eſt charitas de corde puro ⁊ cōſciencia bona: ⁊ fide nō ficta. A quib⁹ quidam aberrantes: cōuerſi ſunt in vaniloquiū: volentes eſſe legis doctores, nō intelligētes, neqꝫ q̄ loquunt, neque de quibus affirmant. Lcō.v.

Scimus autē ꝙ bona eſt lex, ſiquis ea legitime vtatur. Sciens hoc, ꝙ lex iuſto nō eſt poſita, ſed iniuſtis ⁊ nō ſubditis, impijs ⁊ peccatoribus, ſceleratis et contaminatis: patricidis, ⁊ matricidis, homicidis, fornicarijs

carijs, maſculorū̃ concubitoribus, plagiarijs, mendacibus, ⁊ periuris: ⁊ ſiquid aliud ſanę doctrinę aduerſatur, ſm̃ euãgeliū̃ glorię beati dei: quod creditū̃ eſt mihi. Gratias ago ei qui me cõfortauit Chriſto Jeſu dño noſtro: q2 fidelem me exiſtimauit, ponens in miniſterio: qui prius blaſphemus fui ⁊ perſecutor ⁊ contumelioſus, ſed ⁊ miſericordiã conſecutus ſum, q2 ignorãs feci in incredulitate. Superabundauit aũt gratia dñi noſtri cum fide ⁊ dilectione: quę eſt in Chriſto Jeſu. Lectio. vj.

Fidelis ſermo ⁊ omni acceptione dignus, ꝙ Chriſtus Jeſus venit in hunc mũdum pctõres ſaluos facere, quoꝝ primus ego ſuz. Sed ideo miſericordiã conſecutus ſum, vt in me primo oſtenderet Chrĩs Jeſus oẽm patientiam, ad informationez eorū̃, qui credituri ſunt illi in vitam ęternam. Regi autem ſeculorū̃ immortali, inuiſibili: ſoli deo honor ⁊ gloria in ſecula ſeculorum. Amen.

Secundum Joannem. Lectio. vij.

ca. 5. In illo tempore: Erat quidam Regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia Beati Gregorij Papę.

hom. 28. Hoc nobis ſolummodo fratres, de ſancti euangelij expoſitione video eſſe requirendum: cur is qui ad ſalutem petendaz venerat, audiuit: niſi ſigna ⁊ prodigia videritis, nõ creditis? Qui enim quęrebat ſalutẽ filio: proculdubio credebat. Neque eniz ab eo quęreret ſalutem: quem non crederet ſaluatorem. Quare ergo dicitur, niſi ſigna ⁊ prodigia videritis nõ creditis? cum ante crederet, quam ſignum videret? Lectio. viij.

Sed memẽtote quid petijt: ⁊ aperte cognoſcetis: q2 in fide dubitauit. Popoſcit nãq3 vt deſcenderet: ⁊ ſanaret filium eius. Corporalẽ ergo pręſentiaz dñi Regulus quęrebat: qui per ſpm̃ nuſquã deerat. Minus itaq3 in illum credidit: quem nõ putauit poſſe ſalutez dare, niſi pręſens eſſet ⁊ corpore. Si eniz perfecte crediſſet: proculdubio ſciret: q2 non eſſet locus, vbi non eſſet deus. L. ix.

Ex magna ergo parte diffiſus eſt, qui honorẽ non dedit maieſtati, ſed pręſentię corporali. Salutẽ itaq3 filio petijt, ⁊ tñ in fide dubitauit: quia eū̃ ad quẽ venerat, ⁊ potentẽ ad curandum credidit, ⁊ tamen morienti filio eſſe abſentem dñm putauit. Sed dñs qui rogat vt vadat: quia non deſit vbi inuitatur indicat. Solo iuſſu ſalutem reddidit: qui voluntate omnia creauit. Ad Bñs aña.

Erat quidam Regulus cuius filius infirmabatur Capharnauz: hic cū̃ audiſſet ꝙ Jeſus aduenirct in Galilęam: rogabat eum vt deſcenderet, ⁊ ſanaret filiū̃ ei9. Ad Mgt aña.

Cognouit ergo pater q2 illa hora erat in qua dixit Jeſus, filius tuus viuit: ⁊ credidit ipſe ⁊ domus ei9 tota.

¶ Dominica xxj. Oratio.

Familiam tuam quęſumus domine continua pietate cuſtodi: vt a cunctis aduerſitatibus te protegẽte ſit libera, ⁊ in bonis actibus tuo nomini ſit deuota: Per dñm. Lectio. iiij.

Obſe-

Digitized by Google

1.tim. 2. OBſecro igitur primum om̄ium fieri obſecratiões, orationes, poſtulationes, gratiarum actiones, pro oībus hominibus, pro regibus, ⁊ oībus qui in ſublimitate cōſtituti ſunt: vt quietā ⁊ trāquillaꝫ vitā aga mus in omni pietate ⁊ caſtitate, hoc enim bonum eſt ⁊ acceptum coraꝫ ſaluatore noſtro deo, qui oēs homi nes vult ſaluos fieri, ⁊ ad agnitionē veritatis venire. Unus enim deus, vnus ⁊ mediator dei ⁊ hoīum, ho mo Chriſtus Jeſus, qui dedit re demptionē ſemetipſum pro omni bus, cuius teſtimonium, tēporibus ſuis confirmatū eſt, in quo poſitus ſum ego prędicator ⁊ apl's. (Verita teꝫ dico in Chr̄o nō mētior) doctor gentium in fide ⁊ veritate. Lcō. v.

UOlo ergo viros orare in omni loco: leuantes puras manus, ſine ira ⁊ diſceptatione. Similiter ⁊ mulieres in habitu ornato, cum ve recūdia ⁊ ſobrietate ornantes ſe, nō in tortis crinibus, aut auro, aut mar garitis, vel veſte precioſa: ſed quod decet mulieres promittentes pieta teꝫ per opera bona. Mulier in ſilen tio diſcat, cum omni ſubiectione. Docere autem, mulieri nō permit to, neq̄ʒ dominari in virum: ſed eſſe in ſilentio. Adam enim, primus for matus eſt: deinde Eua: ⁊ Adam nō eſt ſeductus, mulier autem ſeducta in pręuaricatione fuit. Saluabit au tem per filiorum generationem: ſi permāſerit in fide ⁊ dilectione ⁊ ſan ctificatione cuꝫ ſobrietate. Lcō. vi.

ca.3. SPiritus autē manifeſte dicit: q̄ʒ in nouiſſimis tēporibus di ſcedēt quidā a fide, attendentes ſpi ritibꝰ erroris ⁊ doctrinis dęmonio ruꝫ: in hypocriſi loquentiū menda ciū, ⁊ cauteriatā habētium ſuā con ſcientiā, prohibētium nubere, abſti nere a cibis quos deus creauit ad percipiendū cū grāruꝫ actione fide libus, ⁊ ijs q cognouerūt veritateꝫ: q2 oīs creatura dei bona eſt, ⁊ nihil reijciēdū qđ cū grārū actione pcipi tur: ſcificat̄ enī p verbū dei ⁊ orōnē.

Secūdum Mattheum. Lectio. vij.

IN illo tēpore: Dixit Jeſus di ſcipulis ſuis. Simile eſt regnuꝫ ca.18 cęlo ꝝ homini regi: q voluit rationē ponere cum ſeruis ſuis. Et reliqua.

Hom̄. beati Hieronymi presbyteri.

FAmiliare eſt Syris ⁊ maxime Paleſtinis, ad oēm ſermoneꝫ ſuum parabolas iungere: vt qđ per ſimplex pręceptū teneri ab audito ribus nō poteſt, per ſimilitudinem exēpli teneat̄: Precepit itaque dn̄s Petro ſub cōparatiōe regis, ⁊ dn̄i, ⁊ ſerui q debitor decem milliū talen torū a dn̄o rogās veniam impetra uerat: vt ipſe quoq̄ʒ dimittat conſer uis ſuis minora peccātibus. Si eniꝫ ille rex ⁊ dn̄s ſeruo ſuo debitori de cem millia talentorū tā facile dimi ſit, quāto magis ſerui cōſeruis ſuis: debēt minora dimittere? Lcō. viij.

QUod vt manifeſtius fiat: dica mus ſub exēplo. Si qs nr̄m cō miſerit adulteriū, homicidiū, ſacri legiū, maiora crimina decē millia ta lētorū rogātibus dimittunt̄: ſi ⁊ ipſe dimittat minora peccātibus. Si aūt ob factā ꝯtumeliā ſimus implacabi les, ⁊ ꝑpter amarius verbū ppetes

Digitized by Google

habeamus diſcordias, nóne nobis videmur recte redigendi in carcerem: ⁊ ſub exéplo operis noſtri hoc agere: vt maiorum nobis delictorū venia non relaxetur? Lectio nona.

Sic ⁊ pr̄ meus cęleſtis faciet vobis: ſi nó remiſeritis vnuſquiſq; fratri ſuo de cordibus veſtris. Formidoloſa ſentétia: ſi iuxta noſtram métem ſentétia dei flectitur atq; mutatur. Si parua fratribus nó dimittimus: magna nobis a deo nó dimittétur. Et q: poteſt vnuſquiſq; dicere, nihil habeo cótra eū, ipſe nouit, habet deum iudicé, ⁊ nó mihi curę eſt quid velit agere, ego ignoui ei: confirmat ſentétiam ſuā, ⁊ oém ſimulationem fictę pacis euertit dicés. Si nó remiſeritis vnuſquiſq; fratri ſuo de cordibus veſtris. Sed inter hęc ſciendum eſt: q: ille recte delicti ſui veniā poſtulat: qui prius hoc qđ in eū delinquit̄ relaxat. Ad Bñs añ. Dixit autē dñs ſeruo: redde quod debes: procidés autē ſeruus ille rogabat eum dicés: patientiā habe in me ⁊ oīa reddam tibi. Ad Mḡt añ. Serue nequam, oé debitum dimiſi tibi qm̄ rogaſti me, nóne ergo oportuit ⁊ te miſereri cóſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſertus ſū: dicit dominus?

¶ Dñica vigeſimaſecūda. Oratio.

Deus refugiū nr̄ ⁊ virtus, adeſto pijs eccl'ię tuę precib⁹ auctor ipſe pietatis: ⁊ pręſta: vt qđ fideliter petimus, efficaciter cóſequamur: Per. L. iiij.

i. tim. 4. Exerce aūt teipſum ad pietaté. Nam corporalis exercitatio, ad modicum vtilis eſt: pietas autē ad omnia vtilis eſt: promiſſiones habens vitę quę nunc eſt, ⁊ futurę. Fidelis ſermo, ⁊ omni acceptione dignus. In hoc enim ⁊ laboramus ⁊ maledicimur, q: ſperamus in deum viuum qui eſt ſaluator oīum hominum: maxime fideliū. Pręcipe hęc ⁊ doce. Nemo adoleſcentiā tuā contémnat, ſed exéplum eſto fideliū verbo, in cóuerſatione, in charitate: in fide, in caſtitate. Dū venio, attende lectioni, exhortationi: ⁊ doctrinę. Noli negligere grām q̄ in te eſt, quę data eſt tibi per propheti: cum impoſitione manuū presbyterij. L. v.

Hec meditare, in his eſto: vt pfectus tuus manifeſtus ſit in omnibus. Attende enim tibi ⁊ doctrinę: inſta in illis. Hoc enim faciens, ⁊ teipſum ſaluū facies: ⁊ eos qui te audiūt. Hęc doce ⁊ exhortare. Si quis ca. 6. aliter docet, ⁊ non acquieſcit ſanis ſermonibus dñi nr̄i Jeſu Chriſti, ⁊ ei quę ſm̄ pietatem eſt, doctrinę: ſuperbus eſt, nihil ſciés, ſed langués circa quęſtiones ⁊ pugnas verborum, ex quibus oriuntur inuidię, cótentiones, blaſphemię, ſuſpitiones malę, cóflictationes hoīum mente corruptorū, ⁊ qui veritate priuati ſunt, exiſtimātium quęſtum eſſe pietatem: abſtine a talibus. Lectio. vj.

Est autē q̄ſtus magnus: pietas cū ſufficiétia. Nihil enī intulimus in hūc mūdum: haud dubiū, q nec auferre qd poſſumus. Habétes aūt aliméta ⁊ quibus tegamur: his cótenti ſimus. Nā qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationé ⁊ in la-

laqueum diaboli: ⁊ deſideria multa
inutilia, ⁊ nociua, que mergunt ho-
mines in interitũ ⁊ ꝑditionẽ. Radix
enĩ oĩum maloꝝ eſt cupiditas, quã
quidã appetentes errauerũt a fide:
⁊ inſeruerunt ſe doloribus multis.
Secundum Mattheum. Lcõ. vij.
ca. 22. In illo tempore: Abeũtes pha-
riſei: conſilium inierunt vt ca-
perent Jeſum in ſermone. Et reł.
Hom. beati Joannis Chriſoſtomi.
Abierunt: ⁊ conſiliũ acceperunt.
Quo abierunt? Ad Herodianos.
Nam ex eo ꝙ nõ dicit cõſiliati ſunt:
ſed conſilium acceperunt: ⁊ ex eo ꝙ
pariter cum Herodianis venerunt:
apparet qꝛ cũ illis eiuſmodi circũ-
uentionis conſilium tractauerunt.
Homines coloni cuius terrã poſſi-
dent: eius auxilio opus habẽt. Qui
iuſtitiã tenet: nullius patrocinio in-
diget niſi dei. Qui in diaboli iniqui-
tatibus ambulat: diaboli adiutoriũ
neceſſariũ habet. Coloni enim dei,
diaboli auxilium non requirũt, co-
lonus autem diaboli auxilium dei ⁊
ſi quęrit: non inueniet. Lectio. viij.
Vidiſti aliquãdo euntẽ ad furtum
deũ orare, vt bene proſperet̃ in fur-
to? Aut qui vadit ad fornicationẽ,
nunquid ſignũ crucis ſibi ponit in
frõte, vt nõ cõprehẽdat̃ in crimine?
Quod ſi fecerit, non iuuat̃: qꝛ neſcit
iuſtitia dei patrociniũ dare crimini-
bus. Sic ⁊ iſti Chrm̃ expugnare cu
piẽtes, cõuenieter nõ ad ſeruos dei
viros religioſos: ſed ad gentiles: id
eſt Herodianos ſe contulerũt. L. ix.
Quale ꝯſiliũ: tales ⁊ conſiliatores.
Quis aũt poterat dare conſiliũ con
tra Chrm̃, niſi diabolus qui erat ad
uerſarius Chriſti? Cogitabãt enim
apud ſe ſacerdotes. Si nos ſoli eun-
tes interrogauerimus Chrm̃: quã-
uis dixerit qꝛ non licet Cęſari dari
tributum: tamen nemo nobis cre-
det dicentibus contra eum. Jam
enim omnes ſciunt: qꝛ inimici eius
ſumus. Inimicorũ aũt teſtimoniũ
in iudicio ⁊ ſi verum fuerit: quaſi ſu
ſpectum reprobatur. Ad Bñs aĩ.
Magiſter ſcimus quia verax es: et
viã dei in veritate doces, haleluiah.
Ad Magł añ. Reddite ergo q̃ ſunt
Cęſaris cęſari: ⁊ q̃ ſunt dei deo: hał.
¶ Dominica. xxiij. Oratio.
Abſolue q̃s dñe tuorũ
delicta pplorũ: ⁊ a pec
catoꝝ nr̃orũ nexibus:
quę pro nr̃a fragilita-
te cõtraximus: tua be-
nignitate liberemur: Per d. L. iiij.
Firmum fundamẽtũ dei ſtat, 2. tim.
habẽs ſignaculũ hoc, Cogno- 2.
uit dñs qui ſunt eius, ⁊ diſcedat ab
iniquitate omnis q inuocat nomen
dñi. In magna aũt domo, non ſolũ
ſunt vaſa aurea ⁊ argentea, ſed ⁊ li-
gnea ⁊ fictilia: ⁊ quędam quidẽ in
honorem, quędam aũt in contume
liam. Siquis ergo emundauerit ſe
ab iſtis: erit vas in honorẽ ſanctifica
tum, vtilẽ dño, ad omne opus bonũ
paratũ. Juuenilia aũt deſideria fu-
ge, ſectare vero iuſtitiã, fidẽ, ſpem, ⁊
charitatẽ, ⁊ pacẽ, cum ijs qui inuo-
cãt dñm de corde puro. Lectio. v.
Stultas autẽ ⁊ ſine diſciplina quę-
ſtiones deuita: ſciens ꝙ generant li-
tes. Seruũ aũt dñi non oportet liti-
gare:

Digitized by Google

gare: ſed manſuetum eſſe erga oẽs, docibilẽ, patientẽ, cũ modeſtia corripiẽtem eos qui reſiſtunt veritati, nequãdo deus det illis penitẽtiam ad cognoſcẽdam veritatẽ, ⁊ reſipiſcãt a diaboli laqueo, a quo captiui tenent ad ipſius voluntatẽ. Lcõ. vj. Hoc autẽ ſcito ꝙ in nouiſſimis diebus inſtabunt tempora periculoſa. Erunt enim hoĩes ſeipſos amãtes, cupidi, elati, ſuperbi, blaſphemi, parentibus nõ obediẽtes, ingrati, ſceleſti, ſine affectione, ſine pace, criminatores, incontinentes, immites, ſine benignitate, proditores, proterui, tumidi, voluptatũ amatores magis ꝗ̃ dei: habentes ſpeciẽ quidem pietatis, virtutem autem eius abnegantes. Et hos deuita. Ex his enim ſunt qui penetrant domos: ⁊ captiuas ducunt mulierculas oneratas peccatis, quę ducuntur varijs deſiderijs: ſemper diſcẽtes, ⁊ nunquam ad ſcientiã veritatis peruenientes. Secũdum Mattheũm. Lectio. vij.

ca. 9. In illo tẽpore: Loquente Jeſu ad turbas: ecce princeps vnus acceſſit ⁊ adorauit eũ dicens: Dñe: filia mea modo defuncta eſt. Et rel. Homilia beati Hilarij epiſcopi.

Princeps hic lex eſſe intelligitur: quę dñm orat vt vitam mortuę reddat. Nam cum nullum principẽ credidiſſe legimus: perſona principis huius orantis, merito in Typum legis aptatur. Cui quidem dñs opez ſpopondit, ad quã pręſtandam proſecutus eſt: ſed prior cum apoſtolis peccatoruz turba ſaluatur. Et cum primum electionẽ, quę ex lege deſtinabatur viuere oportuiſſet: anterior tamen in mulieris ſpecie, ſalus publicanis ⁊ peccatoribus reddit. Cuius fidem ⁊ cõſtantiam dñs laudauit: quia quod Jſraeli parabat, plebs gẽtium occupauit. Lcõ. viij. Stauteẽ in ſimplici intelligẽtia magna virtutis dñicę admiratio, cum poteſtas intra corpus manens, rebus caducis efficientiam redderet ſanitatis: ⁊ vſ in veſtium fimbrias operatio diuina procederet. Non enim diuiſibilis ⁊ comprehẽſibilis erat deus: vt corpore clauderet. Jpſe enim dona in ſpũ diuidit: cęteruz nõ diuidit in donis. Virtutẽ autem eius fides vbi conſequit: q: vbi eſt, ⁊ nuſquã abeſt. Et aſſumptio corporis nõ naturam virtutis incluſit, ſed ad redemptionẽ ſuam, fragilitatez corporis virtus aſſumpſit. Quę tam infinita, tam libera eſt: vt etiam oſtẽderit, nõ ex ſalute fidem, ſed per fidem ſalutẽ expectãdam. Lcõ. ix. Ceci q: crediderant viderunt: non quia viderant crediderunt. Ex quo intelligendum eſt, fide merendum eſſe, quod petitur: nõ ex impetratis fidem eſſe ſumendam. Jngreditur deinde dñs domum principis, ideſt ſynagogam: ⁊ irridetur a plurimis. Nunquã enim illi deum in hoĩe crediderunt: quin potius prędicari reſurrectionem ex mortuis irriſerũt. Apprehenſam igit puellam manu, cuius apud ſe mors erat ſomnus: retraxit ad vitã: ⁊ vt rarus hic eſſe ex lege credentiũ electionis numerus intelligi poſſet, turba omnis expulſa eſt. Quaz vti ſaluari dñs optaſſet:

ſet: ſed irridendo dicta geſtaq;, reſurrectionis nõ fuit digna cõſortio. Ad Bñs añ. Loquẽte Jeſu ad turbas: ecce princeps vnus acceſſit & adorauit eũ dicẽs: dñe, filia mea modo ɔ̃functa eſt: ſed veni, impone manũ tuã ſup eã & viuet. Ad Mgt añ. Cõf. de filia, fides tua te ſaluã fecit: & ſanata eſt mulier ex illa hora, hal.

¶ Dñica vigeſimaquarta. Oratio.

EXcita qs dñe tuorum fideliũ voluntates: vt diuini operis fructuz propẽſius exequẽtes: pietatis tuę remedia maiora percipiant: Per do. L. iiij.

Ad Titum. I. Paulus ſeruus Dei, apoſtolus aũt Jeſu Chriſti ſm fidem electorũ dei & agnitionẽ veritatis, quę ſm pietatem eſt in ſpe vitę ęternę, quaz promiſit qui non mentit deus ante tẽpora ſecularia; manifeſtauit aũt temporibus ſuis verbum ſuum in prędicatione quę credita eſt mihi ſm pręceptum ſaluatoris nři dei: Tito dilecto filio ſm cõmunez fidẽ gratia & pax a deo patre & Chriſto. Jeſu ſaluatore noſtro. Huiꝰ rei gra reliq te Cretę: vt ea quę deſunt corrigas, & ɔſtituas p ciuitates presbyteros, ſicut & ego diſpoſui tibi. Siqs ſine crimine eſt, vnius vxoris vir, filios habẽs fideles, nõ in accuſatione luxurię, aut nõ ſubditos. Lcõ. v.

Oportet enim epiſcopũ ſine crimine eſſe, ſicut dei diſpenſatorem: non ſuperbum, nõ iracundum, nõ vinolentum, non percuſſorẽ, non turpis lucri cupidum: ſed hoſpitalez, benignum, prudentem, ſobrium, iuſtuz, ſanctum, continentem, amplectentem eum qui ſecundum doctrinam eſt, fidelem ſermonem, vt potens ſit exhortari doctrina ſana, & eos qui contradicunt arguere. Lectio. vj.

Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, & ſeductores, maxime qui de circunciſione ſunt: quos oportet redargui: qui vniuerſas domos ſubuertunt, docentes quę non oportet, turpis lucri grã. Dixit quidaz ex illis, pprius ipſoꝝ propheta. Cretenſes ſemp mẽdaces, malę beſtię, ventres pigri. Teſtimoniũ hoc verũ eſt. Quã ob cauſam increpa illos dure: vt ſani ſint in fide, nõ attendentes iudaicis fabulis & mandatis hominum auerſantiũ ſe a veritate. Secũdum Mattheum. Lectio. vij.

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cum videritis abominationez deſolationis (quę dicta eſt a Daniele propheta) ſtantem in loco ſancto: q legit intelligat. Et rel. ca. 24.

Homilia beati Hilarij epiſcopi.

Iudicium dñs noſter Jeſus Chriſtus ſui aduentus futuri, cum abominationem deſolationis ſtantem in loco ſancto videbunt intelligendum poſuit. Et de hoc quidem, beatiſſimo Daniele & Paulo prędicantibus ſuperfluum puto nos habere ſermonẽ. De Antichriſti enim temporibus hęc locutus eſt. Abominatio ex eo dictus: q aduerſus deum veniens honorem ſibi dei vẽdicet. Deſolationis autẽ abominatio: qꝛ bellis & cędibus terrã cum piaculo deſolaturus ſit, atque a iudęis ſuſceptus loco ſanctificationis inſiſtet: vt vbi

vbi ſctõꝝ precibus deus inuocaba tur, illic ab infidelibus receptus, dei honore venerabilis ſit. Lectio.viij.

Q uod aũt ait, Et qui in tecto ſunt: nõ deſcendant tollere aliquid de domo, ſm humanam intelligentiam, rationem dicti factiq; non recipit. Qui enim in tecto eſt, ⁊ Judeã ſit relicturus: niſi deſcendens ex eo, abire non poterit. Aut que vtilitas eſt, conſiſtere in tecto, ⁊ nõ in domo manere? Sed frequenter admonuimus proprietates verbõrum ⁊ locorum contuendas: vt documentã preceptorum celeſtium conſequamur. Tectum eſt domus faſtigium: ⁊ habitationis totius celſa pfectio. Qui igitur in conſummatione domus ſue, ideſt in corporis ſui perfectione conſiſtit, regeneratione nouus, ſpiritu celſus, ⁊ diuini muneris abſolutione perfectus, non deſcẽdere in humiliora rerum ſecularium cupiditate debebit. Lectio.ix.

E t qui in agro erit, non reuertatur tollere tunicã ſuã. Scilicet poſitus in operationem precepti: nõ ad curas priſtinas reuertatur. Neque aliqua corporis indumenta deſideret: ob que reuerſus veterũ exinde peccaminũ quibus antea cõtegebatur erit tunicam relaturus. Ve (inquit) pregnantibus. Simpliciter quidem iſtud propter morã fuge accipi poteſt: quia ventris onere impeditas, imminẽtem temporum ruinam effugere ſit moleſtũ. Sed quid cõdictio ſexus ⁊ generationis ordo commeruit? Abſit iſtud, vt Quicquã, ſit qđ homini niſi ſua culpa malũ fiat. Nõ igitur de fetarum onere dñm admonuiſſe credendum eſt, cum dicit ve pregnantibus: ſed animarum peccatis repletarum oſtendiſſe grauitatẽ. Ad Bñs añ. Cũ videritis abominationẽ deſolationis, que dicta eſt a Daniele ꝓpheta ſtantẽ in loco ſancto: q legit intelligat. Ad Mgt añ. Amen dico vobis: quia non preteribit generatio hec, donec omnia fiant. Celũ ⁊ terra trãſibunt, verba autẽ mea non tranſibunt, dicit dñs.

S Ciẽdũ ꝙ a dñica Deus oium. vſq; ad aduentum exclu. ſunt xxvj. hebdomade: qñ prolixius eſt temporis ſpatium: quãdo vero breuius. xxj. Euangelia vero dñicalia cum orationibus. xxiiij. ⁊ totidẽ añe ad Bñs ⁊ totidem ad Mgt. Qñ igitur tantũ. xxj. fuerint hebde: vltime hom. triũ euangeliorum legant̃ per ferias. xxj. hebđe ſi vacauerint: ⁊ dicantur oõnes cum añis ad Bñs ⁊ ad Mgt qđ ſi tot ferie non vacauerint quot ſunt homilie, hom. euãg. Loquẽte Jeſu. cũ oõne ſua ⁊ añis dimittat̃. Si aũt. xxij. fuerit hebđe: due reſidue homil. legant̃ infra vltimã hebđam predicto modo. Si vero. xxiij. homil. euãg. Cũ videritis. legatur in aliqua feria vacante eodem modo. Si autẽ. xxiiij. quelibet hom. legat̃ i ſua dñica, ſi vero. xxv. homil. euangelij. Loquente Jeſu. repetat̃ in. xxiiij. dñica, ⁊ euãgeliũ. Cum videritis. legatur in. xxv. Si vero. xxvj. fuerint hebđe euãgeliũ. Loquente Jeſu. legatur in. xxiij. ⁊ xxiiij. dominica et Euangelium. Cũ videritis. legat̃ in. xxv. ⁊. xxvj.

¶ Hoc tamen ſciendum q̄ quando ſunt .xxv. vel .xxvj. hebdõe poſtquaʒ homil. lecta fuerit in ſua prima heb domada, ſiue in dominica, ſiue in aliqua alia feria, ſi in ſequenti dominica in qua reperi debuerat: feſtũ occurrerit, non eſt vlterius repetẽda.

¶ De officio dedicationis.

Notandum q̄ in primo anno dedicationis eccleſię officiuʒ inchoat̃ in miſſa. In hora vero q̄ ſequit̃ miſſaʒ, ⁊ deinceps in oĩbus horis vſq̄ ad ꝯple. ſequẽtis diei exclu. fiat officiũ totũ duplex, ⁊ dicat̃ oĩo.

Deus q inuiſibiliter. ad omnes horas preter q̄ ad ꝯpletoriũ, ⁊ primã.

¶ In veſperis diei quo eccleſia dedicata eſt cantetur ℟. ⁊ die ſequenti in matuti. fiant. ix. lectiones, vel tres tempore paſchali. Octa. vero ſi celebranda fuerit: celebrabitur reuoluta hebdomada eo die quo dedicatio facta fuerit et dicet̃ oratio.

Deus q inuiſibiliter. quotidie per octauas qñ de ipſis agẽdum fuerit.

¶ Secundo anno ⁊ deinceps ſingulis annis in anniuerſario fiat officium ſicut in toto duplici: ⁊ octauę celebrentur, preterquam in aduentu et deinceps vſque ad octauam epiphanię, ⁊ in ſeptuageſima ⁊ deinceps vſque ad octa. paſchę: ⁊ in diebus rogationum ⁊ deinceps vſque ad octauã corporis Chriſti. Quando autem octauę non fiunt, infra octauas: memoria non fiat de dedicatione. Quod ſi hoc feſtuʒ infra octauam alicuius ſancti euenerit, durantibus octa. de ſancto: fiat memoria dę octa. dedicationis.

¶ Fratres de cõuentu in quo feſtũ huiuſmodi celebratur: tam intus q̄ extra faciãt officiũ de dedicatione.

¶ Fratres etiaʒ hoſpites dum ſunt preſentes in cõuentu aliquo, faciãt officiũ ſicut fit in conuentu: tam de feſto dedicationis q̄ de alijs: quamuis per ordinẽ generaliter nõ fiant. Poſtquam vero receſſerint de conuentu, ad officium cõſuetũ redeant.

¶ In dedicatione eccleſię ⁊ in anniuerſario eiuſdem. Ad veſp. ſuper pſal. aña. **Sanctificauit dominus tabernaculum ſuum, hęc eſt domus domini, in qua inuocet̃ nomẽ eius, de qua ſcriptum eſt: ⁊ erit nomen meum ibi, dicit dominus.** Ps. **Laudate pueri do.** ⁊ cęteri. Capitulum.

Vidi ciuitatem ſanctã Apo.
Ieruſalẽ nouam de- 21.
ſcendentem de cęlo, a deo paratam, ſicut ſponſam ornatam viro ſuo. ℟. **Terribilis eſt.** ℣. Hymn.

Urbs beata Ieruſalem dicta pacis viſio, quę conſtruitur in cęlis, viuis ex lapidibus, ⁊ angelis coornata, vt ſponſata comite.

Noua veniens e cęlo nuptiali thalamo: pręparata vt ſponſata, copulata domino: plateę ⁊ muri eius, ex auro puriſſimo.

Portę nitent margaritis aditis patentibus: ⁊ virtute meritorum illuc introducitur: omnis qui ob Chriſti nomen, hic in mundo premitur.

Tunſionibus preſſuris expoliti lapides: ſuis coaptantur locis per manus artificis: diſponuntur permanſuri, ſacris ędificijs.

Gloria τ honor deo vſquequo altiſ
ſimo: vna patri filioq̃ʒ, inclyto pa-
raclito: cui laus eſt et poteſtas per
ęterna ſecula. Amen. ℣. Domum
tuam domine, decet ſanctitudo. ℟.
In lõgitudine dierũ. Ad Magñ añ.
O q̃ metuendus eſt locus iſte: non
eſt hic aliud niſi domus Dei τ por-
ta celi. In primo anno. Oratio.

Deus qui inuiſibiliter oia con-
tines, τ tamen pro ſalute gene
ris humani ſigna tuę potentię viſi-
biliter oſtendis, templum hoc po-
tentia tuę inhabitationis illuſtra, vt
omnes qui huc deprecaturi conue-
niunt, ex quacunq̃ʒ tribulatione ad
te clamauerint: conſolationis tuę
beneficia, conſequantur. Per do.
In ſecundo anno τ deinceps. Oro.

Deus qui nobis p ſingulos an-
nos, huius ſancti tẽpli tui con
ſecrationis reparas diem: τ ſacris
ſemper myſterijs repreſentas inco
lumes, exaudi preces populi tui: τ
preſta, vt quiſquis hoc templum be
neficia petiturus ingreditur, cũcta
ſe impetraſſe lętetur: Per dominũ.
Ad matu.inui. Exultemus dño re-
gi ſummo, Qui ſuum ſanctificauit
tabernaculum. Hym. Urbs beata.
In.j.noc.añ. Tollite portas princi
pes veſtras, τ eleuamini portę ęter
nales, τ introibit Rex glorię. ps.
Dñi eſt terra. 6. Añ. Uidit Iacob
ſcalam, ſummitas eius cęlos tange
bat, τ deſcendentes Angelos τ di-
xit, vere locus iſte ſanctus eſt. ps.
Deus noſter. 13. Añ. Cum euigi-
laſſet Iacob de ſomno ait: vere lo-
cus iſte ſanctus eſt. ps. Magnus
B.S.D.

dñs. 13. ℣. Domum tuã. Lectio.j.

Cum compleſſet Salomõ fun- 2.para lip.7.
dens preces flexis genibus, τ
palmis in cęlum leuatis coram alta
ri dñi, ignis deſcẽdit de cęlo: τ deuo
rauit holocauſta, τ victimas: τ ma-
ieſtas dñi impleuit domuʒ. Nec po-
terant ſacerdotes ingredi templuʒ
dñi: eo q̃ impleſſet maieſtas dñi tẽ-
plum dñi. Sed τ omnes filij Iſrael
videbant deſcendentẽ ignem, τ glo
riam dñi ſuper domuʒ. Et corruen-
tes proni in terra ſuper pauimentũ
ſtratum lapide: adorauerunt, τ lau-
dauerũt dñm quoniam bonus: qm̃
in ſeculũ miſericordia eius. Rex au
tem, τ omnis populus immolabãt
victimas coraʒ dño. Mactauit igi-
tur rex Salomon hoſtias boum vi
gintiduo millia: arietum cẽtum vi-
ginti millia. Et dedicauit domũ dei
rex, τ vniuerſus populus. ℟. In de
dicatione templi decantabat popu
lus laudem: Et in ore eorum dul-
cis reſonabat ſonus. ℣. Obtule-
runt ſacrificium ſuper altare domi-
ni, τ ceciderunt in facies ſuas τ ado
rauerunt eum. Et in ore. Lectio.ij.

Sacerdotes autem ſtabant in
officijs ſuis, τ Leuitę in orga-
nis carminum dñi quę fecit Dauid
rex ad laudãdum dñm, quoniaʒ bo
nus, qm̃ in ęternum miſericordia
eius, hymnos Dauid canentes per
manus ſuas. Porro ſacerdotes ca-
nebant tubis ante eos: cunctuſque
Iſrael ſtabat. Sanctificauit quoq̃ʒ
Salomon medium atrij, ante tem-
plum dñi. Obtulerat enim ibi holo
cauſta, τ adipes pacificorũ, quia al-

tare ęneum quod fecerat, non poterat ſuſtinere holocauſta, ⁊ ſacrificia ⁊ adipes pacificorū. Fecit ergo Salomon ſolennitatez in tempore illo ſeptem diebus, ⁊ oīs Iſrael cum eo Eccleſia magna valde ab introitu Emath vſqꝫ ad torrentem Egypti. ℞. Fundata eſt domus dñi ſup verticem mōtium: ⁊ exaltata eſt ſuper omnes colles: ⁊ veniēt ad eam omnes gentes. Et dicēt gloria tibi domine. ℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos ſuos. Et dicēt. Lectio tertia.

Apparuit aūt ei dñs nocte, ⁊ ait. Audiui orationem tuaz, ⁊ elegi locum iſtum mihi in domuz ſacrificij. Si clauſero cęlum ⁊ pluuia non fluxerit: ⁊ mandauero, ⁊ pręcepero locuſtę, vt deuoret terrā, ⁊ miſero peſtilentiam in populum meū: conuerſus autem populus meus ſuper quos inuocatum eſt nomē meū deprecatus me fuerit, ⁊ exquiſierit faciez meam, ⁊ egerit pęnitētiam a vijs ſuis peſſimis, ⁊ ego exaudiā de cęlo, ⁊ propitius ero peccatis eorū, ⁊ ſanabo terrā eoruz. ℞. Mane ſurgens Iacob erigebat lapidem in titulum, fundēſqꝫ oleum deſuper: votum vouit dño: Vere locus iſte ſanctus eſt, Et ego neſciebaz. ℣. Vidit Iacob ſcalaz, ſummitas eius cęlos tāgebat, ⁊ deſcēdētes angelos ⁊ ait. Vere. Gloria. Et ego. In. ij. noc. an. Non eſt hic aliud niſi domus dei et porta celi. Ps. Quā dilecta. 24. An. Erexit Iacob lapidem in titulum: fundens oleum deſuper. Ps. Benedixiſti. 24. An. Erit mihi dñs i deō ⁊ lapis iſte vocabitur domus Dei. Ps. Fundamēta. 24. ℣. Hęc eſt domus dñi firmiter ędificata. ℞. Bene fundata eſt ſupra firmam petraz. Sermo ſcti Auguſtini epi. Lcō. iiij.

Quotieſcunqꝫ fratres chariſſimi altaris, vel templi feſtiuitatem colimus: ſi fideliter ac diligenter attendimus, ⁊ ſancte ac iuſte viuimus, quicquid in templis manufactis agitur, totū in nobis ſpirituali ędificatione cōplet. Non eniz mentitus eſt ille qui dixit. Templuz dei ſctūm eſt: qđ eſtis vos. Quibus aūt meritis, niſi per gratiam dei meruimus fieri templū dei? Et ideo quantum poſſumus laboremus, ne deus noſter in templo ſuo, hoc eſt in nobis, inueniat quod oculos ſuę maieſtatis offendat, ſed habitaculuz cordis nr̄i euacuet vitijs, ⁊ virtutibus repleat, claudat diabolo, ⁊ aperiat Chriſto. ℞. Benedic dñe domum iſtam quā ędificaui nomini tuo venientiuz in locū iſtū. Exaudi preces in excelſo ſolio glorię tuę. ℣. Dñe ſi ꝯuerſus fuerit pp̄ls tuus ⁊ orauerit ad ſanctuariū tuū. Exaudi. Lco. v.

Laboremus: vt bonorū operū nobis clauibus, ianuam regni cęleſtis aperire poſſim⁹. Sicut eniz malis operib⁹ quaſi quibuſdā ſeris ac vectibus, cęleſtis vitę nobis ianua clauditur, ita abſque dubio bonis operibus aperitur. Et ideo frēs chariſſimi vnuſquiſqꝫ conſcientiam ſuam conſideret, ⁊ quādo ſe aliquo pctō vulneratum eſſe cognouerit: prius orōnib⁹, ieiunijs, ⁊ eleemoſynis ſtudeat cōſcientiā ſuam emūdare: ⁊ ſic eucha-

eucharistiã preſumat accipere. ℞. O q̃ metuendus eſt locus iſte: Non eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. ℣. Mane ſurgẽs Jacob votũ vouit dño: ⁊ dixit. Non eſt. Lcõ. vj.

SI ad menſam cuiuſq; potentis nemo preſumit cum veſtibus inquinatis accedere, quanto magis a conuiuio eterni regis, ideſt ab altari dñi, debet ſe vnuſquiſq; inuidie vel odij telo percuſſus, iracundie veneno repletus, cũ humilitate ⁊ reuerẽtia ſubtrahere? Hinc enim ſcriptũ eſt. Vade prius reconciliari fratri tuo: ⁊ tũc veniẽs offeres munus tuũ. Et iterum dictum eſt cuidã. Amice, quomodo huc intraſti, non habens veſtem nuptialẽ. Quo obmuteſcente: dictum eſt miniſtris. Ligatis manibus eius ⁊ pedibus: mittite eum in tenebras exteriores. ℞. Orãtib' in loco iſto: dimitte dñe pctã populi tui: ⁊ oſtende eis viam bonã per quã ambulent: Et da gloriam noĩ tuo. ℣. Dñe exaudi orõnem meã: ⁊ clamor meus ad te veniat. Et. Gloria. Et. In. iij. noc. añ. Qui habitat in adiutorio altiſſimi, in ꝓtectione dei celi cõmorabitur. ps. Ipſe. 26. Añ. Domũ iſtã prote ge dñe: ⁊ angeli tui cuſtodiãt muros eius. ps. Cantate. j. 27. Aña. Fundata eſt domus dñi ſuper verticem mõtiũ, ⁊ exaltata eſt ſup oẽs colles. ps. Dñs regna. exul. 27. ℣. Beati qui habitant in domo tua dñe. ℞. In ſecula ſeculorum laudabunt te.

Secundum Lucam. Lectio. vij.

ca. 19. IN illo tpe: Ingreſſus Jeſus perambulabat Jericho. Et ecce vir noie Zacheus, ⁊ hic erat princeps publicanorum ⁊ ipſe diues. Et reliq.

Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

ZAcheus q̃ ſtatura puſill' erat, hoc eſt, nullius nobilitatis ingenite, dignitate ſublimis, exigu' meritis ſicut populus nationũ: audito ſaluatoris dñi aduentu, quẽ ſui non receperant, videre cupiebat. Sed nemo facile Jeſum videt, nemo poteſt Jeſum videre cõſtitutus in terra. Et quia non prophetas, nõ alibi regnũ habebat, tanquã forma gratie naturalis aſcẽdit in ſycomorum, vanitatẽ ſcilicet Judeorũ, veſtigio ſuo proterens, errata quoque corrigẽs ſuperioris etatis: ⁊ ideo Jeſum interioris domus hoſpitio recepit. ℞. Lapides precioſi oẽs muri tui, Et turres Jeruſalem gẽmis edificabuntur. ℣. Hec eſt domus dñi firmiter edificata, bene fundata eſt ſupra firmam petrã. Et tur. Lcõ. viij.

DIſcant diuites nõ in facultatibus crimen herere: ſed in his qui vti neſciant facultatibus. Nam diuitie vt impedimẽta reprobis: ita bonis ſunt adiumenta virtutis. Diues certe Zacheus electus a Chriſto: ſed dimidium bonoꝝ ſuoꝝ pauperibus largiẽdo: reddendo etiã in quadruplum que fraude ſuſtulerat. Alterum enim nõ ſat eſt: nec habet gratiã liberalitas, ſi iniuria perſeuerat. Quia non ſpolia, ſed dona queruntur: vberiorẽ mercedẽq; conferebat accepit. Et bene princeps inducit publicanoꝝ. Quis enim de ſe deſperet: quãdo ⁊ iſte peruenit, cui cenſus ex fraude? Et ipſe (inquit)

erat diues: vt ſcias non oēs diuites auaros. ℟. Domus mea dom⁹ orationis vocabitur dicit dñs. In ea oīs qui petit accipit: ꝛ qui querit inuenit, ꝛ pulſanti aperietur. ℣. Domum tuam dñe decet ſanctitudo in lōgitudine dierum. In ea. Lcō. ix.

Quid autem ſibi vult, ꝙ nullius alterius ſtaturā ſcriptura, niſi huius expreſſit? Quia ſtatura puſillus erat? Uide ne forte malitia puſillus, aut adhuc puſillus fide. Modū enim promiſerat cum aſcenderet: nondum viderat Chriſtum: merito adhuc puſillus. Deniꝗ Joānes magnus: quia ꝛ Chriſtum vidit: ꝛ ſpiritum ſicut columbam manentem ſuper Chriſtum. Quę autem turba, niſi imperitę multitudinis cōfuſio: quę verticem nequit videre ſapientię? Ergo Zacheus quandiu in turba eſt, non videt Chriſtum: ſupra turbam aſcēdit ꝛ vidit, hoc eſt, plebem iam tranſgreſſus, in ſcientiam quā deſiderabat, meruit aſpicere. ℟. Terribilis eſt locus iſte: nō eſt hic aliud niſi domus dei ꝛ porta celi: Uere eteniꝫ dñs eſt in loco iſto. Et ego neſciebam. ℣. Cūꝗ euigilaſſet Jacob quaſi de graui ſomno ait. Uere. Gloria. Et ego. ℣. Dñe dilexi decorē dom⁹ tuę. ℟. Et locū habitationis glorię tuę. In lau. añ.

Domum tuam dñe decet ſanctitudo in longitudine dierū. ps. Dñs reg. 26. Ana. Hec eſt domus dñi firmiter ędificata, bene fundata eſt ſupra firmaꝫ petram. An. Domus mea, domus orationis vocabitur. Aña. Bene fundata eſt domus dñi ſupra firmaꝫ petram. Añ. Lapides precioſi omnes muri tui, ꝛ turres Jeruſaleꝫ gemmis ędificabuntur. Cap. Uidi ciuitatē. Hym.

Angulare fundamētum lapis Chriſtus miſſus eſt, qui compage parietum in vtroꝗ nectitur, quem Sion ſancta ſuſcepit, in quo credens permanet.

Omnis illa deo grata ꝛ dilecta ciuitas: plena modulis in laude ꝛ canore iubilo: trinum deum vnicumꝗ, cum fauore prędicat.

Hoc in templo ſumme deus exoratus adueni: ꝛ clementi bonitate precum vota ſuſcipe: largam benedictionem hic infunde iugiter.

Hic promereantur omnes petita accipere, ꝛ adepta poſſidere cū ſanctis perenniter: paradiſum introire tranſlati in requiem.

Gloria ꝛ honor Deo. ℣. Domus mea. ℟. Domus oōnis vocabitur. Ad Mḡt aī. Mane ſurgēs Jacob erigebat lapidem in titulū fundens oleū deſuper, votū vouit dño: vere locus iſte ſctūs eſt: ꝛ ego neſciebaꝫ. Ad horas aīę laudum. Ad. iij. cap. Uidi ciuitatem. ℟. Domum tuam domine decet ſctitudo, Haleluiah, haleluiah. ℣. In longitudine dierum. Haleluiah. Gloria. Domum. ℣. Hec eſt domus. Ad ſextam cap.

Ecce tabernaculum Dei cum hominibus: ꝛ habitabit cum eis: ꝛ ipſe populus eius erunt, ꝛ ipſe deus cum eis erit eorum deus. ℟. Hec eſt domus dñi firmiter ędificata, Halłah, hal. ℣. Bene fundata eſt ſupra firmam petram. Haleluiah. Glo-

Gloria. Hec eſt. ℣. Beati qui habitant in domo tua dñe. ℟. In ſecula ſeculorũ laudabunt te. Ad .ix. cap.

Fundamẽtum aliud nemo poteſt ponere preter id quod poſitum eſt, quod eſt Chriſtus Jeſus. ℟. Beati qui habitant in domo tua dñe, Halah, hal. ℣. In ſecula ſeculorũ laudabunt te. Hal. Glria. Beati. ℣. Domus mea. ℟. Domus ora. Ad veſ. añ. Domũ tuam. ps. Credidi. Letatus ſum. Niſi dñs. Lauda te dñm quoniam. Lauda Jeruſalẽ. Cap. hym. ℣. vt in primis veſperis. Ad Mgt añ. Zachee feſtinãs deſcẽde: qr hodie i domo tua oportet me manere: at ille feſtinãs deſcẽdit ⁊ ſuſcepit illũ gaudẽs in domũ ſuã: hodie huic domui ſalus a deo facta eſt.

Per octauas ⁊ in octa. inuitato. de die. Ad Bñdictus ⁊ ad Magnificat aña de die. Cetera fiant ſecundum modum octauarũ de ſanctis.

Tempore paſchali ſic fiat offiñ. Ad veſper. vt ſupra. Ad matuti. inuita. hym. ℣. vt ſupra. Tres pſalmi cum antiphonis ⁊ ℣. ⁊ tribus ℟ijs ſecũdum feriam ⁊ ordinem nocturnorum, ⁊ dimiſſa Homil. legantur tres lect. de ſuprapoſitis, pro prima ſcilicet, prima que eſt de ſcrip. ⁊ pro alijs quarta ⁊ quinta, que ſunt de ſermo. In octa. die due reliquę de Biblia ⁊ vna de ſermo. In lau. ⁊ ad horas vt ſupra. Poſt Gloria. vero ℟. repetat. Halah. Et añ. omnes ℣. ⁊ ℟. terminẽtur cum Halah. Lectiones per octa. poſt lectio. de ſacra ſcriptura que de hiſtoria ordinaria aſſumẽtur erunt infraſcripte.

Pro prima die infra octa. ſermo beati Auguſtini epiſcopi. Lcõ. iij.

Celebritas huius cõgregationis: dedicatio eſt domus orationis. Domus noſtrarum orationum iſta: domus dei noſipſi, ſi domus dei noſipſi, nos in hoc ſeculo ędificamur vt in fine ſeculi dedicemur. Edificatio habet laborẽ: dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando iſta ſurgebant: hoc fit modo quando congregamur credentes in Chriſtum. Credendo enim quaſi de ſyluis ⁊ montibus ligna ⁊ lapides preciduntur. Cum vero cathechizantur, baptizantur, informantur, tanquam inter manus fabrorum ⁊ opificum, dolantur: colliniuntur, cõplanantur. Veruntamen domus dei non fiunt: niſi quando charitate compaginãtur.

Pro alia die. Ex ſermone beati Auguſtini epi. Sicut optime. L. iij.

Quando feſtiuitates iſtas colimus fratres chariſſimi, diligẽter debemus attendere, ac totis viribus laborare: vt quod in templis vel altarib⁹ viſibiliter colitur, in nobis inuiſibiliter compleatur. Quia quãuis ſancta ſint templa, que videmus de lignis ⁊ lapidib⁹ fabricari, tñ plus apud deũ precioſa ſunt templa cordis noſtri, qr illa fiunt ab homine carnali: iſta ab artifice mundi.

Pro alia die. Item ſermo Auguſtini. Lectio tertia.

Recte feſta huius dom⁹: ſcilicet eccłię colũt: q ſe eccłię filios eſſe cognoſcũt. Hec enĩ oium credẽtium mr̃ eſt: que natos ad mortẽ regenerat

rat ad ſalutem. Hec eſt quidem poſt
ſynagogā vocata: ſed ante ſynago-
gā promiſſa. Hec in primo homine
prefigurata eſt. Nam ſicut ex Ade la
tere Eua fabricata eſt: ita hec ex cor
pore Chriſti ⁊ vulnere redēpta cre-
uit eccleſia. Hec intra arcā inūdan-
te diluuio ſeruata: crucis bñficiū ⁊
baptiſmatis myſteriū: prefignauit.

¶ Pro alia die beati Bernardi in ſermone. Domeſtica. Lcō tertia.

Teſtantur ſancte litere olim po
ſitū in paradiſo primū Adam:
vt operaref ⁊ cuſtodiret illum. Sic
ſecūdus Adam in eccleſia ſanctoꝝ,
in orto delitiarū. Si quidem delitie
ſue ſunt, eſſe cum filijs hoium. Ita
inquā eſt in loco iſto: vt operef ⁊ cu-
ſtodiat. Porro angelos aſcenden-
tes ⁊ deſcendentes eſſe in loco iſto
patriarchalis ipſa viſio manifeſtat.
Aſcendētes, vt videāt faciē patris:
deſcendētes, vt prouideant nobis.
Quid ergo nos? quō hic eſſe debe-
mus, in qua reuerentia ſtare in loco
iſto, vbi deus eſt operans ⁊ ſeruans:
angeli aſcēdentes ⁊ deſcendentes?

¶ Pro alia die ex eodē ſermo. L. iij.

Quid nos fratres parietes iſtos
ſctōs dicere vereamur: quos
manus pontificū tātis ſanctificaue-
rere myſterijs? Ex tunc quoq̧ ⁊ de-
inceps ſanctarū inibi lectionum re-
ſultauit frequētia, ſanctarū oratio-
num murmurauere ſuſpiria: ſancta
rum reliquiarū honoraf preſentia:
ſanctorum ſpirituum indefeſſa no-
ſcitur vigilare cuſtodia. Super mu
ros tuos Jeruſalem (ait dñs) per
prophetam, conſtitui cuſtodes. Eſt
quidem ſurſum Jeruſalē: que nec
viciſſitudines patitur: nec cuſtodi-
bus eget: nobis potius cuſtodes ne
ceſſe eſt diebus ac noctibꝰ deputari.

¶ Pro alia die ex eodē ſermo. L. iij.

Licet ergo parietes hos chariſ
ſimi, ⁊ dici ſanctos, ⁊ eſſe faciat
conſecratio epiſcoporum: frequen-
tatio ſcripturarum, inſtātia oratio-
num: reliquie ſanctorum, viſitatio
angelorum, minime tamē eorū ſan-
ctitas, propter ſe credēda eſt hono-
rari, quos nec propter ſe certum eſt
ſanctificari. Quinimmo ſctā eſt pro
pter corpora domus, corpora pro-
pter aīas: anime propter ſpiritum
ſanctum inhabitantē. Feſtiuitas igi
tur hodierna fratres tāto debet eſſe
nobis deuotior, quāto familiarior.

¶ In oct. ſmo bti Bernardi. L. iiij.

Olim rex glorioſus ⁊
propheta dñi dauid
ſanctus religioſa ce-
pit cogitatione mo-
ueri: indignum iudi-
cās, ꝙ nullam adhuc dñs Sabaoth
domum haberet in terris: ipſe ve-
ro domum inhabitaret regie digni
tatis. Hoc ipſum fratres decet nos
cogitare fideliter: ⁊ viriliter effe-
ctui mandare. Nam ꝙ licet Deo
placuerit cogitatio illa prophete:
opus tamen reſeruatum eſt Salo-
moni, alia ratio eſt. Lectio quinta.
Nam vero o anima, tu quidem ſu-
blimi in domo habitas, que a Deo
tibi fabricata eſt (corpus hoc dico)
quod ſic compegit, quod ſic apta-
uit: quod ſic ornauit: vt glorioſe ⁊
delectabiliter inhabitares in eo.
Sed

Google

Sed ⁊ corpori domum fecit: excelſam: aptiſſimam: ac decoram. Dico aũt ſenſibilem hunc ⁊ habitabilem mundum. Nõne ergo indignum reputas, vt tibi ipſe fecerit domum, tu vero ei tẽpluꝫ ędificare diſſimules? Propterea iam nõ dederis ſomnũ oculis tuis, ⁊ palpebris tuis dormitationẽ, donec inuenias locuꝫ dño: tabernaculuꝫ deo Jacob. Lcõ.vj.

Sed vbi inuenitur huius ędificij locus? Tribularer valde ⁊ anxiaretur ſuper me ſpiritus meus: niſi ꝙ audio de quodam dicente, quia ego ⁊ pater ad eum veniemus: ⁊ manſionem apud eum faciemus. Itaq; iam ſcio vbi paranda ſit domus ei: quando non capit eum niſi imago ſua. Itaq; ſtudeamus ei templum ędificare in nobis: primo quidem in ſingulis: deinde in omnibus: quia nec ſingulos dedignatur, nec vniuerſos. Lectio ſeptima.

Primo igitur ſtudeat vnuſquiſque ne diſſideat a ſemetipſo: quoniam omne regnum in ſeipſum diuiſum deſolabitur: ⁊ domus ſupra domuꝫ cadet. Nec intrabit Chriſtus vbi parietes fuerint inclinati: ⁊ macerię depulſę. Caueat igitur anima, ne a ſeinuicem diſſideant membra eius: ideſt ratio, voluntas, atq; memoria. Sit ergo ſine errore ratio: vt bene congruat voluntati: talem enim voluntas amat. Sit ⁊ voluntas ſine iniquitate: quoniaꝫ ratio taleꝫ approbat. Sit memoria ſine ſorde: vt nulluꝫ in ea peccatũ maneat: quod non dignis pęnitentię fructibus deleatur. Alioquin: conſcientiam in qua peccatũ latet: ⁊ volũtas odit, ⁊ ratio execratur. Lectio. viij.

Bonuꝫ proinde habitaculum deo parat: cuius nec ratio decepta, nec voluntas peruerſa: nec memoratio fuerit inquinata. Jam vero ſic ſe exhibentibus ſingulis: etiam nos omnes connecti neceſſe eſt mutua charitate: quę eſt vinculum perfectionis. Nam cognitio perfecta in hac vita haberi non poteſt: forſitan nec oportet. In cęleſti quidem domo, cognitio dilectionis eſt nutrimentum: hic vero eſſe poterat detrimentum. Ibi iucũda erit cognitio: vbi iam macula nõ erit. Lcõ.ix.

Illa domus cõnexa eſt firmius tanquam in ęternum mãſura: hęc tanquam tabernaculum bellatoruꝫ minus ſolide copulata. Illa nimirum domus eſt letitię: iſta militię. Illa domus laudis: iſta orationis. Hęc inquam vrbs fortitudinis noſtrę: illa eſt ciuitas requiei noſtrę. Propterea ſi victorioſi fuerimus hic: illic erimus glorioſi: habentes loco galeę diadema, ſceptrum ⁊ palmaꝫ pro gladio, pro ſcuto clamidẽ deauratam: pro torace ſtolam iucunditatis. Tu autem domine.

Explicit Breuiarium de tempore.

Digitized by Google

Incipiunt Rubricę pro officio.

¶ De feſtis in communi, & eorum celebratione.

Feſta quęlibet p annu circulum occurrentia, eo modo, & his q̄bus occurrerit dieb⁹, prout in calēdario notata ſunt, & nō aliter celebrari debent, niſi a maiori ſuperueniente ſolēnitate (prout dicetur) fuerint impedita.

¶ Quecunq; igitur feſta etiam duplicia & maiora in dominicis diebus, tam Aduentus Domini q̄ Septuageſimę, ſexageſimę, quinquageſimę, & quadrageſimę, & a dominica in ramis vſque ad octa. paſchę incluſiue, & in die, & in octa. Aſcenſionis, & a vigilia penteçoſtes vſque ad ſecundam feriam Trinitatis, & in die corporis Chriſti, & infra octa. & in octa. eiuſdem occurrerint, impedita cenſenda ſunt, & ob id in dies alios transferenda, exceptis feſto purificationis quod ſemper ſuo die agitur, & feſtis Annunciationis dominicę, ſancti Joannis Baptiſtę, & ſanctorum Apoſtolorum Petri et Pauli, in quorū celebratione, vel etiam tranſlatione ſemper matrici Eccleſię conformabimur.

¶ In quocunq; feſto etiam ſanctorum, & infra octa. & in octa. eorundē (ſi octauas habent) quādo fiunt nouem lectiones, tres ſaltem, & quando fiūt tres, duę, vel vna ad minus, erunt de ſacris Biblijs, illę ſcilicet, vel de illis, quę de hiſtoria cōcurrēte pro eadē die notatę ſunt, niſi pro ipſo feſto vel octauis, alię particulariter ſint ſignatę, Exceptis diebus, quibus fiunt tantum tres lectiones, ſiue tempore paſchali, ſiue extra, & oportet legere homiliā, & excepto feſto, & octaua oīum ſanctorum, vbi lectiones particulares de ipſis ſanctis pro diuerſitate graduū ſunt ſignatę. Reliquę vero lectio. diebus ſingulis, vltra prędictas de ſacris Biblijs, erunt de geſtis ſanctorum, vel de ſermonibus feſtiuitatum, aut etiam (ſi adſunt) de homilia.

¶ In dn̄icis diebus, quę occurrūt ab octaua ſctiſſimę Trinitatis vſq; ad aduentum Dn̄i, quando de feſto vel octaua quacunq; celebrandum fuerit, vbi nō ſint particulares lcōnes de ſacra ſcriptura appropriatę, pro primis, illę tres quę de apoſtolo Paulo ſignatę ſunt legant, & illę de ordinaria hiſtoria relinquantur.

¶ De tranſlatione feſtiuitatum.

Si feſtum duplex, aut maius, in aliqua dn̄ica Aduentus, vel in dn̄ica ſeptuageſimę, & deinceps in dn̄ica aliqua vſque ad ramos excluſiue euenerit, in ſecundā feriam, aut in aliam ſequentem, ſi ſecunda a ſimplici vel maiori feſto preoccupata fuerit trāſferatur. Excepto feſto purificationis, & ceteris de quibus ſupra dictum eſt, & feſto ſanctorum Fabiani, & Sebaſtiani, quod ſi in ſeptuageſima euenerit, in pręcedenti ſabbato celebrari debet.

¶ Feſta duplicia, & ſupra, in dominica in ramis palmarū & deinceps vſque ad octa. paſchę inclu. occurrentia,

tia, in hebdomadã poſt dictas octa. transferant, in ferias ſcilicet vacantes hebdõ predictę eo ordine quo venerũt, dummodo feſtũ annunciationis ſi trãsfertur, omnibus alijs in ſua celebratione pponatur. Ferias aũt vacãtes hic dicimus, in quibus non ſunt feſta ſimplicia vel maiora.

¶ Feſta item duplicia, ⁊ ſupra, ſi in die aſcenſionis, vel in octa. eiuſdem eueniãt, in ſequentẽ ſextã feriã, ſi vero in vigilia pente. in prçcedẽti ſexta feria, ſi aũt in die pente. vel deinceps vſq ad feſtũ Trinitatis incluſi. in ſecundã feriã poſt Trinita. ſi in feſto corporis Chriſti, ⁊ vſq ad octa. ipſius icluſiue poſt ipſas octa. trãsferãtur, his ſemp exceptis, quę ſupra excepta eſſe debere declarauimus.

¶ Quandocunq feſtũ ſimplex aut maius in die cinerum occurrerit, in prçcedẽti tertia feria celebrabitur.

¶ Quando feſtuʒ ſimplex in dñica in ramis palmarum, vel deinceps vſque ad octa. paſche, vel in vigilia penteco. ⁊ deinceps vſq ad feſtum Trinitatis incluſiue euenerit, nihil de eo fiat, niſi tantum memoria in dominica in ramis, ⁊ in ſecunda ⁊ tertia feria in vtriſque veſperis, ⁊ in laudi. ⁊ in quarta feria in laudibus.

¶ Feſta autẽ ſimiliter ſimplicia, aut etiã ſemiduplicia alias per totuʒ annum in dñicis diebus occurrentia, ſemper in ſecũdam feriam, aut in aliã propinquam, ſi ſecunda fuerit impedita transferri debent. Exceptis tamen feſtis ſanctorum Innocentuʒ, ⁊ ſancti Thomę epiſcopi, ⁊ mar. ⁊ ſancti Siluestri papę, de quib⁹ ſemper ſuis diebus agitur, quę et pure ſimp. reputanda non ſunt, qñ octauarum ſolẽnium infra quas occurrunt, in oibus induunt qualitatem.

¶ Feſta trium lectionũ, magis euidens eſt nunquam debere in dñicis diebus celebrari, ſed vel infra hebdomadã trãsferri, vel oino dimitti, vt infra particulariter notabitur.

¶ Dies ſiquidem dñicos feſtis duplicib⁹ ęquipollere volumus, ⁊ ita deinceps per totum annum cum ſolẽnitate feſtorum duplicium ab omnibus celebrare, ita tamen ꝙ dicta ſolennitas prçſertim quo ad dimiſſionem officij beatę virginis non in veſperis aut completo. ſabbati, ſed inſtar vigilię natalis domini, in matuti. incipere intelligatur. Et ꝙ de officio ordinario ipſius dñicę quando de ipſa agitur, tam in matutinis ꝙ̃ in omnibus horis diei, nihil penitus immutetur, aut diminuatur, Demptis tamẽ precibus in prima, ⁊ completorio ipſius dñicę diei.

¶ De concomitantia feſtiuitatum.

Si feſtum minoris ſolennitatis ante, vel poſt feſtum maius celebrandũ occurrerit, cõſequens eſt feſtum maius totas veſperas habere debere, ⁊ de minori tantum fieri memoria. In ęqualibus vero, ſi feſtum totum duplex poſt aliud totũ duplex celebrari debuerit, primum habebit totas veſper. ſuo die, ⁊ de ſecundo tãtum memo. fiet. Excipitur feſtum beati Uincentij noſtri ordi. quod in die prçcedenti, quę eſt ſancti Ambroſij habebit integras veſpas, ⁊ de btõ Ambroſio memo.

Digitized by Google

tantum fiet. Idem dicimus, ſi aliquod feſtum totum duplex in vigil. aſcẽ. aut corpoꝛis Chꝛiſti celebreť.

¶ Si feſtum duplex poſt aliud duplex euenerit, pꝛimuꝫ feſtum habebit in die ſuo in veſper. pſal. cum añ. ⁊ memoꝛia in fine, cap. vero, ⁊ quę ſequuntur de feſto ſequenti erunt.

¶ Si feſtum ſemiduplex, poſt aliud ſemiduplex, aut etiam poſt ſimplex euenerit, in die pꝛimi feſti, in veſpe. cum pſal. de pꝛimo feſto, ⁊ memoria in fine añę ſuper pſalmos, ⁊ cętera omnia erunt de feſto ſequenti.

¶ Quãdo feſtuꝫ ſimplex poſt aliud ſimplex occurrerit, idẽ oꝛdo ſeruet, qui ſupꝛa de duplicibus eſt poſitus. At vero pręfatus oꝛdo in cõcurrentia, vel ꝯſequentia ęqualium feſtoꝝ poſitus, intelligi debet, qñ pꝛimum feſtuꝫ habuit ſuas veſpas in vigilia, aliaſ enim ſecũdaſ habere debebit.

¶ Si feſtum ſemiduplex, vel maiuſ in quocunq; ſabbato celebꝛandum occurrerit, habebit in ipſo ſabbato totas veſperaſ etiã ſi dominica non ſit ſecundas veſperas habitura.

¶ Si feſtum ſimplex in ſabbato celebꝛetur, in ſecũdis veſpe. pſal. ⁊ añ. ⁊ in fine memo. habebit, in reliquis erunt veſperę de dñica. Feſtum ſimplex aut ſemiduplex dominicę ſuccedens, in pꝛimis veſp. ſolã memoriam habebit, duplex aũt a cap. incipiet. Nullarũ etiã nõ ſolenniũ octauarum in dñica occurrẽtium intuitu, pręterq̃ earuꝫ quę ſunt inter natale dñi, ⁊ epiphaniã, ⁊ apoſtoloꝛuꝫ Petri ⁊ Pauli pꝛopter hom̃. pꝛopꝛiaꝫ, officiũ de dñica relinquatur.

¶ De feſto trium lectionum.

Feſtum trium lcõnum, ſi in cęna dñi, ⁊ deinceps vſq; ad dñicam in albis inclu. aut in die aſcẽſionis vel in die pente. ⁊ deinceps vſq; ad feſtũ Trinitatis, ſiue in die coꝛpoꝛis Chꝛiſti, ⁊ vſq; ad octa. ipſius incluſi. euenerit, nihil pꝛo illo anno de eo fiet. Idẽ ſimiliter dicimus quandocunq; in diem ipſius feſtum duplex, aut maiuſ fuerit trãſferenduꝫ, niſi ⁊ ipſum feſtum triuꝫ lcõnum in aliam vacantẽ feriã trãſferri queať. Quandocũq; aũt feſtum triũ lectionum diebus domin. occurrerit, aut diebus quibus pꝛopter legendam dñicaleꝫ, hiſtoꝛiã, vel hom̃. de feria agere opoꝛteat, memoꝛia tãtum de ipſo fiat, niſi ſimiliter facultas adſit, vt in aliã feriã trãſferatur. Fiat etiaꝫ de eo memoꝛia qñ venerit in quarta feria cinerum, ⁊ deinceps vſq; ad cęnam dñi exclu. ⁊ in tribus diebus rogationuꝫ, ⁊ in vigilia pente. ⁊ infra octa. Trinitatis. Itẽ de ipſo tantum memoꝛia fiat infra octa. dedicationis eccleſię, ⁊ infra alias octa. ſimplices, ⁊ in ieiunijs quatuoꝛ tempoꝛuꝫ Septẽb. ⁊ in tertijs ferijs, qñ de beato Dñico, ⁊ in ſabbatis, quãdo de beata virgine eſt agẽdum, niſi in aliam feriam tranſferri poſſit.

¶ Quando feſtũ trium lectionũ in craſtino feſti ſimpl. aut ſemidup. debuerit celebꝛari, in pꝛimis veſperis ſolaꝫ memoꝛiã habebit, ⁊ in ſequẽti die officium de eo erit, in matu. ⁊ in laudibus, ⁊ hoꝛis diei vſq; ad nonã incluſiue, in qua ſcilicet nona ſemp eius officium terminať. Si auteꝫ in

cra-

craſtino dupl. vel totius dupl. cele-
brari debuerit, in pręcedēti die neqꝫ
de eo memoria fiet. Qñ vero in cra
ſtino vacantis ferię occurrerit, eius
officium a capitulo inchoabit. In
matu. autē habebit inuita. ſicut eſt
notatuꝫ, añ. vnam tm̃ ſuper pſal. ℣.
ante lectiones, ꝛ tria ℟ia ſm feriam
de ſuo cõmuni, Exceptis feſtis ſan-
ctarum virginũ nõ martyrũ, in qui
bus ſemper dicunt tria vltima ℟ia.
¶ Tempore paſchali tres pſal. tan
tum dicantur cum vna aña, ꝛ ℣. ſe-
cũdum ordinem noctur. ꝛ tria ℟ia,
quę pro illo tempore notata ſunt,
vel de communi ordinario pro vir-
ginibus ſecundum ferias cum hale
luiah. Te deum non dicatur, ꝛ vna
tantum aña, in laudi. ſuper pſalm.
Pſalmi pro omnibus ſanctorum
feſtis in laudibus erunt, Dominus
regnauit, cum cęteris qui pro pri-
ma dominica aduentus notati ſunt.
¶ Poteſt autem transferri feſtum
trium lectionum per ſpatium quin-
decim dierum, quando vt ſupra di-
ximus, transferendum eſt.

¶ De feſto ſimplici.

Officium feſti ſimpl. niſi a ma-
iori feſto pręcedenti impedia
tur, a capitulo in primis veſper. in-
choetur. In matu. inuita. prout eſt
notatum, nouem pſal. de ſuo com-
muni, cuꝫ añis, ſiue proprijs, ſiue de
communi, ſi proprias nõ habuerit.
Et item nouem lectio. excepto tem
pore paſchali, in quo tres tantum,
cum tribus pſalmis fient. Te deum
ſemper dicat, niſi a. lxx. ꝛ deinceps
per totaꝫ quadrageſimã loco cuius
nonum ℟ium durante eo tempore
replicetur. In laudi. quinque anti-
phonas ſup pſal. Quę etiam dican-
tur ad horas diei ſuo ordine, quar-
ta prętermiſſa. Et hoc generaliter
obſeruetur, quandocunqꝫ añę lau-
dum ad horas dicuntur, ſiue de tem
pore, ſiue de ſanctis officiũ agatur.
Prima vero earum in feſtis ſancto
rum dicatur in ſecundis veſp. ſuper
pſal. pręterquã in tempore a natali
domini vſqꝫ ad octa. epipha. inclu.

¶ De ſemiduplici.

Feſtum ſemiduplex ſiquod ce-
lebrandum occurrat, per om-
nia ſicut feſta ſimplicia celebretur,
addita tãtuꝫ antiphona ſuper pſal.
ꝛ reſponſo. in primis veſperis.

¶ De feſto duplici.

In feſto duplici vltra ea quę
pro ſemiduplici notata ſunt,
dimittendę ſunt preces in Prima
ꝛ Completorio, ꝛ Te deum ſem-
per dicitur per totum annum.

¶ De feſto toto duplici.

In feſto toto dupl. vltra ea q̃ de
duplici pręmiſſa ſunt, i primis
veſpe. dñr ij pſalmi. Laudate pueri
dñm. Laudate dñm omnes gẽtes.
Lauda anima mea. Laudate dñm
qm̃ bonus. Lauda Jeruſalem. niſi
qñ primę veſperę a pręcedenti alio
toto duplici pręoccupãtur, ꝛ niſi in
ſabbato ſctõ, ꝛ in vigilia pẽte. ꝛ in fe
ſtis occurrẽtibus inter natale dñi, ꝛ
octa. epipha. Et item aña ad Mãgt
ꝛ ad Bñdictus ante ſui cantici ince
ptionem tota cantat, ꝛ ℟ia horarũ
pręterquam a. lxx. vſque ad paſcha
dicuntur cum duplici, Haleluiah.

¶ De

Digitized by Google

De octauis ſanctorum.

Feſta ſanctorum habētiū octauas iſta ſunt, videlicet Aſſumptionis beatę Marię virginis, beati Dn̄ici patris nr̄i, et oīum ſctōrum. Item natiuitatis et viſitationis eiuſdem beatę Marię, dedicationis ſancti Michaelis archangeli. Natiuitatis ſancti Ioānis baptiſtę, beatorum apl'orum Petri et Pauli, ſancti Laurētij martyris, ſctōrum Auguſtini, et Martini epōrum, et btē Marię Magdalenę. Et itē ſcti Stephani, ſcti Ioānis euāgeliſtę, et ſctōrum Innocentum, et vlterius ſancti Andreę apoſtoli, ſcti Vincentij martyris, et ſanctorum noſtri ordinis, Petri, Antonini, Thomę, Vincentij, et Catharinę. Preter iſtas nullę alię octauę ſctōrum fiāt, ſiue patronorū eccleſię, ſiue quorumlibet aliorum.

Inter prefatas octa. alię ſunt de quibus nunq̄ agitur offiū, ſicut ſunt ſeptē vltimo recitatę, ſed memoriā tm̄ habēt in veſperis, et in laudibus in die octaua ſemp, infra octauas vero niſi a feſto duplici, vel maiori impediant. Tres vero dictas ſeptē precedentes habēt infra octauas ſolam memoriā, et in die octaua ſub tribus lcōnibus celebrant, ſicut in ſuis proprijs locis eſt notatū. At nouem quę ante iſtas tres nominatę ſunt, vocātur octauę ſimplices, de qbus quotidie agitur offiū niſi a maiori ſolēnitate preoccupentur, et in die octaua habēt nouem lcōnes. At vero tres primę vocant ſolennes, et in eis agitur officiū ad exemplar octauarum aſcenſionis, vel natiuitatis domini.

Infra octauas, vel in octauis ſimplicibus, ita offiū agendum eſt. Ad matutinum inuitatoriū, ſicut in ſuis locis eſt notatū, Hymnus ſicut i die feſti, vna tantum aīa de feſto ſuper pſalmos prima die ſcilicet prima, et ſic deinceps, quot fuerint neceſſarię, verſiculi, et tria reſpōſoria de feſto ſm feriam, quę ſcilicet reſponſoria eo modo quo ſupra de dominicali hiſtoria, dicitur dimidēda ſunt.

Te deum, quotidie dicat, In laudibus ſuper pſalmos prima tm̄ aīa de laudibus diei, Capitulum Hym. vſi. ſimiliter de die. Ad Bn̄s aīa, quę notata eſt. Ad horas diei oīa ſicut in feſto, excepto q ſi fuerit totum duplex. Rīa tm̄ extra tēpus paſchale: infra octauas vel in octauis non ſunt dicenda cū Hal'ah. Ad veſ. aīa. ad Mḡt q̄ notata eſt, et cętera omnia de die, in octa. die. Ad veſpe. precedentes: pſalmi, cum prima aī. laudum de feſto: cętera fiāt tam in veſ. q̄ in matutinis, et oībus horis diei, ſicut in die proprio notata ſunt, ſeruato modo feſti ſimplicis, niſi aliqd aliter in proprijs locis ſit notatum.

Infra octauas et in octauis ſolēnibus offiū p oīa agat ſicut de octauis ſimplicibus prenotatū eſt, excepto q nullę memorię fient niſi ibi particulariter ſint ſignatę, neq; fiūt p̄ces in Prima aut Cōple. neq; dicit offiū beatę virginis, et Rīa horarum dn̄r quotidie cum hal'ah. Et officium talium octa. in die dn̄ico nō pretermittitur, et ſi infra ipſas de aliquo feſto ſimplici particulariter ſignato agitur, ipſum feſtū earundē octa. taliter

con-

Digitized by Google

condictiones induit, vt cum eadem ſolennitate per omnia celebꝛetur.

¶ De memorijs faciendis.

PEr totum annū qn̄ propter feſtum vel octa. de dn̄ica non fit plenum offm̄, ſemper faciēda eſt de ipſa memoria ſabbato pꝛęcedēti in veſperis ⁊ in ipſa die in laudibus, ⁊ in veſp. excipiuntur dn̄icę a vigilia natalis Dn̄i vſq₃ ad epiphaniā occurrētes, de qbus nihil fit, niſi vt ibi notatum eſt, ⁊ dn̄ica infra octa. epiphanię, aſcēſionis, ⁊ corporis Chꝛi: de qbus in ſabbato pꝛęcedēti nulla eſt memoria faciēda. Fiat ēt memoria de tpe per oēs ferias aduentus ⁊ quadrageſimę ⁊ tribus diebus rogationū qn̄ feſtu₃ aliquod in pꝛędictis tpibus occurrerit celebꝛādum. Alijs aūt tempoꝛib⁹ per totū annu₃ qn̄ feſtū infra hebdōam celebꝛari cōtigerit, nulla eſt de tpe memoria facienda. Itē de oibus feſtis ſimplicibus ⁊ ſupꝛa ſi nō habuerint integre pꝛimas veſperas vel ſecundas: memoria in vtriſq₃ veſperis ſemp fiat. Ite₃ de feſto triū lcōnum qn̄ nō habent plenū offm̄ facienda eſt memoria ſicut ſupꝛa in rubꝛica de ipſo notatum eſt. Faciēda eſt etiā memoria de ſctis de quibus in calendario eſt ſignata. Qn̄ autem infra quaſcūq₃ octa. nō fit offm̄ de octauis facienda eſt de ipſis memoria: niſi in vtriſq₃ veſperis ⁊ in laudib⁹ aſſumptionis btē virginis. De octauis vero quę ſimplicem tm̄ memoriā habēt, in feſto duplici ⁊ ſupꝛa, neq₃ ipſa eſt memoria faciēda, niſi in die vltima oct. in pꝛimis veſperis, ⁊ in laudibus.

¶ Oibus vero ſabbatis per totum annu₃ fiat memoꝛia de beata virgine pꝛęterquā in ſabbato infra octauas natalis dn̄i, ⁊ in ſabbato paſchę ⁊ ſequēti: ⁊ in ſabbato ante feſtū Trinitatis, ⁊ pꝛęterquam in feſtis duplicibus ⁊ ſupꝛa, ⁊ infra oct. ſolēnes, ⁊ quotieſcunq₃ officium de ipſa agit. Fiat etiā de ipſa memoꝛia in octaua ſci Stephani: in laudib⁹ ⁊ deinceps tam in veſperis q̄ in laud. vſque ad veſperas octauaru₃ epiphanię: niſi in vigilia ⁊ i feſto ipſius epiphanię. De cruce vero facienda eſt memoria quotidię per hebdōam paſchę in veſperis ⁊ in dn̄ica in albis: ⁊ deinceps quotidie in laudibus ⁊ in veſ. vſq₃ ad veſperas vigilię aſcenſionis excluſiue, niſi in inuētione ipſius, ⁊ feſtis duplicibus ⁊ ſupꝛa. De beato aūt Dn̄ico fiat memoꝛia per totum annū in tertijs ferijs, qn̄ de ipſo non agitur offm̄ niſi a vigilia natiuitatis dn̄i vſq₃ ad octauā epiphanię, ⁊ diebus feſtoꝝ duplicium ⁊ ſupꝛa ⁊ ſolēnium octauarū. Fiat etiā quotidie p totum annū nō obſtante memoꝛia pꝛęfata, tam de ipſo q̄ de oibus ſcis nr̄i oꝛdinis memoꝛia in officio beatę virginis, tā in veſ. q̄ in laudibus.

¶ De oꝛdine memoꝛiarum.

MEmoꝛia de feſto ſimplici ⁊ ſupꝛa pꝛęcedit memoꝛiā de oct. nō ſolēni, Memoꝛia de octa. ſolēni pꝛęcedit memoꝛiā tam de feſtis ſimplicibus ⁊ ſemiduplicibus quā etiā de dn̄ica. Memoꝛia de oct. ſimplici pꝛęcedit memoꝛiam de btō Dn̄ico in tertia feria, ⁊ de beata virgine in ſabbato, Memoꝛia de beata virgi-

ne in ſabbato', ⁊ de beato Dñico in tertia feria pręcedit memoriā triuz lectionū ⁊ feſti ſolam memoriā habentis. Memoria de aduētu ⁊ quadrageſima p̄cedit memoriā de beata virgine in ſabbato, ⁊ de btō Dñi co in tertia feria; Memoria de btā virgine in ſabbato, ⁊ de btō Dñico in tertia feria pręcedūt memoriā de octa. ſoluz memoriā habente, ⁊ memoriā crucis in paſchali tpe, memoria de cruce in paſchali tpe fiat poſt oēs alias memorias. Quādocunq; aūt fuerit memoria facienda, in veſ. ⁊ in laud. p añam, ⁊ ℣ſi. ⁊ oōnē fiat.

De feſtiuitatib⁹ extraordinarijs.

Feſtiuitates ſanctorum quę ſolennes habētur in locis in quibus fratres commorantur, poſſunt ab eis ſolenniter celebrari, cantari hiſtorię ⁊ eorum geſta legi.

De matu. ſero poſt ꝯple. dicēdis.

In feſto ſcē Trinita. ⁊ deinceps in oībus feſtis duplicib⁹ ⁊ totis duplicibus per totū mēſez Auguſti matu. in ſero poſt cōple. cantentur.

De oōnibus in vigilijs ſctōruz.

In oībus feſtis ſanctorum niſi vigiliam habeāt: oōo quę dicit in veſp. pręcedentibus diem feſtum dicēda eſt in ipſa die in laudibus; ⁊ q̄ dicit in laudibus ſemper dicēda eſt ad tertiā, ſextam, ⁊ nonā, ⁊ ad ſecundas veſperas diei niſi fuerit triuz lectionū qđ ſecundas veſperas nō habet. In feſtis vero ſctōrū habentiū vigilias, oōo de vigilia ſi ppria fuerit dicenda eſt ad primas veſperas: niſi in feſto ſcti Andreę qñ in ſecundam feriā transfert. Sciēdum aūt q nulla vigilia ſcti alicuius habet aliqd in matu. nec in horis diei pręcedentis ante veſperas niſi ſolam hom̄. quę etiā qñ vigi. in domi. occur. dimittēda eſt: prout in vigil. ſancti Andreę apoſtoli eſt hactenus obſeruatum.

Que reqrenda ſunt in cōi ſctōꝝ.

Per totuz annum oīa quę in feſtis ſanctorū in ſuis locis nō inueniunt notata, de cōi ſanctoruz paſchalis tpis ſiue alterius ſunt aſſumenda, ⁊ dicenda ſuis locis ſm q ibi notata ſunt, ⁊ cōpetunt feſtiuitatibus de quib⁹ agit: p̄ter lcōnes de ſcriptura ſacra, q̄ ſi nō ſint ibi particulariter ſignatę, inter lectiones de tpe requirendę ſunt. Quādocunqz ergo in feſto alicuius ſcti nouem lectionū, ſex tm̄ in proprio loco ſignatę ſunt, recurrendū eſt ad feriaz, vel ad dñicā, in qua feſtū celebrat, ⁊ inde lcōnes tres pro primo nocturno aſſumendę ſunt. Si autez ſit feſtum triū lcōnum, ⁊ non habeat niſi duas ſignatas, vel vnam tm̄: tunc vna vel duę de prędicta ſua feria ſimiliter aſſumant, ⁊ idez ordo infra octa. ⁊ in octa. obſeruet, niſi q infra octa. duę ſemp de ſcriptura, ⁊ tertia tm̄ de ipſa octa. legi debent. Si aūt ſit feſtuz nullas habēs proprias lcōnes, tum vltra duas de ſacra ſcriptura ī feſto trium lectionum, ⁊ vltra tres in feſto nouem lectionum ad ſermo. de cōi pro reliquis recurrendum eſt.

Digitized by Google

PROPRIVM SANCTORVM, ſecundum conſuetudinem Fratrum Prędicatorum.

¶ In vigilia beati Andreę Apoſtoli ſi dominica non fuerit.
Secundum Ioannem. Lectio. i.

IN illo tempore: Stabat Ioannes: ⁊ ex diſcipulis eius duo. Et reſpiciens Ieſum ambulantem: dixit. Ecce Agnus Dei. Et reliqua.

Homilia bti Ioánis Chryſoſtomi.

PRophetę, ⁊ apoſtoli omnes abſentem Chriſtum prędicauerunt. Illi quidem ante: hi vero poſt acceptam carnem, Ioannes autem ſolus pręſentem, quare amicum ipſum ſponſi appellat. Affuit enim ſolus nuptijs, omnia fecit, omnia ad finem perduxit. Ipſe rem orſus eſt, ⁊ viſo Ieſu ambulante dixit. Ecce agnus Dei, neque voce tantum, ſed ⁊ oculis Chriſtum teſtatus eſt, ⁊ incredibili gaudio exultauit. Neque iam exhortatur, ſed admiratur ⁊ obſtupeſcit pręſentem, ⁊ dei donum quod annũciaturus venerat, ⁊ purgationis modũ manifeſtat. Agnus enim vtrunque ſignificat. Lcõ ſecunda.

NEque dixit qui tollet, aut tulit, ſed tollit peccata mũdi, vt quotidie ea tollere intelligatur. Non enim cum paſſus eſt ſolum noſtra abſtulit peccata, ſed ex illo hactenus tollit. Nõ ſemper crucifigitur. Vnum nãque pro peccatis noſtris tulit ſacrificiũ, ⁊ per illud nos purgat. Quemadmodum igitur cum verbum, ⁊ filiũ dixit, pre cęteris eximium intellexit, ita ⁊ agnus, ⁊ propheta, ⁊ lux vera, ⁊ paſtor bonus, ⁊ alia quę ab eo articuli adiectione dicta ſunt, pręcipuum quiddam, ⁊ cęteris pręſtantius demonſtrant. Lectio tertia.

ET audierunt eum duo diſcipuli loquentem, ⁊ ſecuti ſunt Ieſum. Atqui ⁊ alij erant Ioannis diſcipuli, qui non modo non ſecuti ſunt, ſed ei ęmulabantur. Dicebant enim, Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, cui tu teſtimonium perhibuiſti, ecce hic baptizat, ⁊ omnes veniunt ad eum. Et iterum videtur eum accuſare. Quare nos ieiunamus, ⁊ diſcipuli tui non ieiunant? Sed meliores nullo alio affectu perturbati, audito Ioanne, e veſtigio ſecuti ſunt Ieſum, non ꝙ magiſtrum deſpicerent, ſed ꝙ certam fidem eius adhiberent teſtimonio. Ad veſpe. ſuper pſal. aña. Vnus ex duobus qui ſecuti ſunt dominum, erat Andreas, frater Simonis Petri, haleluiah. ℟. Homo Dei. iij. Ad Magñt aña. Ambulans Ieſus iuxta mare Galilęę, vidit Petrum ⁊ Andream fratrem eius: ⁊ ait illis, venite poſt me, faciam vos fieri piſcatores hoium: at illi relictis retibus ⁊ naui ſecuti ſunt eum. Oratio.

Digitized by Google

Oreſumus omnipotens deus: vt btũs Andreas Apoſtolus tuum pro nobis imploret auxiliuz: vt a noſtris reatibus abſoluti,a cunctis etiaz periculis eruamur: Per. Si feſtũ apſi propter dñicam transferatur,ad primas veſpe: dicat oro. Maieſtatem.q̃ infra habef in laud. Ad matu.inui. Adoremus victorioſiſſimum regẽ Chriſtuz:Qui victorem per crucis trophęũ coronauit beatũ Andream apſm.ps. Uenite. In.j.noc.añ. Uidit dñs Petrum ꝛ Andream,ꝛ vocauit eos. ps. Celi enar. 5. Aña. Uenite poſt me, dicit dñs: faciam vos fieri piſcatores hominum. ps. Benedicam. 9. Aña. Relictis retibus ſuis ſecuti ſunt dominum redemptorem. ps. Eructauit. 12. ℣. In omnem terrã. Lcõ.j.

Rom. 10. Fratres finis enim legis Chriſtus, ad iuſtitiã omni credenti. Moyſes enim ſcripſit: qm̃ iuſtitiaz quę ex lege eſt: qui fecerit homo, viuet in ea. Quę autez ex fide eſt iuſtitia,ſic dicit:Ne dixeris in corde tuo, Quis aſcendet in celũ: id,eſt,Chriſtuz deducere. Aut, quis deſcendet in abyſſum: hoc,eſt,Chriſtũ a mor-

Deut. 30. tuis reuocare. Sed quid dicit ſcriptura: Prope eſt verbũ in ore tuo, ꝛ in corde tuo:hoc eſt, verbuz fidei, quod prędicamus. Qꝛ ſi cõfitearis in ore tuo dñm Jeſuz, ꝛ ĩ corde tuo credideris ꝙ deus illuz ſuſcitauit a mortuis,ſaluus eris. ℟. Cũ perambularet dñs iuxta mare ſecus litus Galilęę: vidit Petrũ ꝛ Andreã retia mittẽtes in mare, ꝛ vocauit eos, dicens,Uenite poſt me,faciam vos piſcatores hominũ. ℣. Erant enim piſcatores ꝛ ait illis. Ueni. Lcõ.ij.

Corde enim creditur ad iuſtitiam,ore autem cõfeſſio fit ad ſalutez. Dicit enim ſcriptura: Omnis qui credit in illũ, non cõfundet. Jſa.28 Non enim eſt diſtinctio iudęi ꝛ gręci. Nam idem dñs omniũ, diues in omnes qui inuocant illum, Omnis enim quicunꝙ inuocauerit nomen dñi,ſaluus erit. Quomodo ergo inuocabũt eũ in quez nõ crediderũt: Aut quomodo credent ei, quẽ non audierũt: Quomodo autẽ audient ſine prędicante: Quõ vero prędicabunt,niſi mittantur: ſicut ſcriptum eſt:Quã ſpecioſi pedes euãgelizantiuz pacẽ:euãgelizantiũ bona. Sed non oẽs obediũt euãgelio. Jſaias enim dicit: Dñe,quis credidit auditui noſtro: ℟. Mox vt vocem dñi prędicantis audiuit btũs Andreas, relictis retibus,quorum vſu actuꝙ viuebat,ęternę vitę ſecut⁹ eſt:Premia largientem. ℣. Ad vnius iuſſionis vocẽ Petrus ꝛ Andreas ſecuti ſunt redẽptorez. Premia. Lcõ.iij.

Ergo fides,ex auditu,auditus autem,per verbuz Chri.Sed dico: Nunquid non audierunt: Et quidem,in omnem terraz exiuit ſonus eorũ,ꝛ in fines orbis terrę verba eorum. Sed dico:Nunquid Iſrael non cognouit: Primus Moy- Deut. 32. ſes dicit:Ego ad ęmulationem vos adducam in non gentem, in gẽtem inſipientem, in iram vos mittam. Jſaias aũt audet ꝛ dicit: Inuentus Jſa.65 ſum a nõ quęrentibus me, palã apparui ijs qui me nõ interrogabant.

Ad

Ad Iſrael autem dicit: Tota die ex
pandi manus meas ad populū non
credētem, ſed contradicētem mihi.
℟. Homo dei ducebat vt crucifige-
rent eum: populus autez clamabat
voce magna dicēs: Innocens eius
ſanguis ſine cauſa dānat. ℣. Cūq
carnifices ducerent eū vt crucifige-
ret: factus eſt cōcurſus populorum
clamantium ꝛ dicētium. Innocēs.
Gloria. Innocens. In .ij. noct. aň.
Dilexit Andreaz dn̄s in odorē ſua-
uitatis, halah. ps. Omnes gentes
plau. 12. Aň. Dignū ſibi dn̄s com-
putauit martyrez, quē vocauit apo
ſtolum duz eſſet in mari, halah. ps.
Exaudi deus depre. 16. Aň. Chri-
ſtus me miſit ad iſtā prouinciaz, vbi
nō paruum populum acquiſiui. ps.
Exaudi deus ora. 17. ℣. Cōſtitues.
Ex Sophronio apud Hieronymuz
de eccleſiaſticis ſcriptoribus, ꝛ paſ-
ſione ſancti Andreę a presbyteris
Achaie deſcripta. Lectio quarta.

Andreas frater Simonis Pe-
tri Scithis Sogdianis ꝛ Sac
cis euangeliū dn̄i noſtri Ieſu Chri
ſti prędicauit. Et in Auguſta ciuita-
te quę vocatur Magna, vbi eſt irru
ptio apſari, ꝛ phaſis fluuius. Illic in
colunt ęthiopes interiores, ſepul-
tus eſt aūt Patris ciuitate Achaię
cruce affixus ab Egea pręfecto Ede
ſenorū. Eidem nāq pręfecto Egeę
Patras ciuitatē ingreſſo, ꝛ creden
tes Chriſto ad idolorum ſacrificia
cōpellenti, occurrit, ꝛ dixit. Oporte
bat te qui iudex hominum eſſe me-
ruiſti, iudicē tuum qui in cęlis eſt co
gnoſcere, ꝛ agnitum colere, ꝛ ab ijs
qui nō ſunt dij animuz reuocare. ℟.
Doctor bonus ꝛ amicus Dei An-
dreas ducitur ad crucē, aſpiciens a
longe vidit crucē, Salue crux, ſuſci-
pe diſcipulū eius qui pependit in te
magiſter meus Chriſtus. ℣. Salue
crux quę in corpore Chriſti dedica
ta es, ꝛ ex membris eius tanq̄ mar-
garitis ornata. Suſcipe. Lectio .v.

Egeas reſpōdit. Tu ne es An-
dreas qui deſtruis tēpla deo-
rum, ꝛ perſuades hoibus ſuperſti-
tioſam ſectam, quam nuper roma-
ni principes exterminari iuſſerunt?
Cui apoſtolus. Romani inquit prī-
cipes non dum cognouerūt q̄ pro
ſalute hoīum veniens dei filius do-
cuerit iſta idola peſſima eſſe dęmo-
nia. Ad quez pręfectus. Vana ſunt
iſta. Naz Ieſus veſter dum hęc prę
dicaret: a iudęis crucis patibulo eſt
affixus. Tum Andreas. O ſi ſcire
velles myſterium crucis? Cui pro-
conſul. Myſterium dici nō poteſt,
ſed ſuppliciuz. Ad quem Andreas,
Ipſum ſuppliciū myſterium eſſe re
ſtaurationis humanę ſi patiēter au-
dias, cōprobabis. Ad hęc Egeas.
Si tu me inquit obtemperāter non
audias: ipſum myſteriū crucis in te
excipies. Ego (Andreas intulit) ſi
crucis patibulū expaueſcerem: cru-
cis gloriā nō prędicarē. Tu autē. ℟.
O bona crux quę decorē ꝛ pulchri-
tudinē de mēbris dn̄i ſuſcepiſti: ac-
cipe me ab hoibus, ꝛ redde me ma-
giſtro meo: Vt per te me ſuſcipiat:
qui per te me redemit. ℣. Securus
ꝛ gaudens venio ad te: ita ꝛ tu exul
tans ſuſcipias me. Vt per. Lcō .vj.

Tunc indignatus Egeas iuſſit
euz in carcerē trudi, ac poſtea
cum adhuc in confeſſione nominis
Chriſti perſiſteret, cruci affigi. Dūq
illū carnifices ducerēt, vt crucifige-
retur, factus eſt cōcurſus populorū
clamantium ⁊ dicentiū. Innocens
eius ſanguis ſine cauſa damnatur.
Sanctus aūt rogabat eos, ne ſuum
martyriū impedirēt. Et aſpiciens a
lōge crucē exclamare cepit. Salue
crux ſctā que in corpore Chriſti de
dicata es, ⁊ ex membris eius tanꝗ
margaritis ornata. Securus ⁊ gau
dens venio ad te: ita vt ⁊ tu exultās
ſuſcipias me: Ductus ergo, cruci
protinus affigitur, atq ita Chriſtū
magiſtrū ſuū imitat⁹ eſt: niſi ꝙ neq
manus neq pedes eius clauis ſunt
affixi, ſed fune tantū ligati: quo diu-
tius deſiderata morte cruciaret. ℟.
Salue crux que in corpore Chriſti
dedicata es, ⁊ ex mēbris eius tanꝗ
margaritis ornata: Suſcipe diſcipu
lum eius qui pepēdit in te. ℣. O bo
na crux diu deſiderata, ⁊ iam con-
cupiſcenti animo preparata. Suſci
pe. Gloria. Suſcipe. In. iij. noc. aā.
Uidens Andreas crucem cum gau
dio dicebat: quia amator tuus ſem-
per fui ⁊ deſideraui amplecti te o
bona crux. ps. Confitebimur. 21.
Aā. Recipe me ab hominibus, ⁊
redde me magiſtro meo: vt per te
me recipiat: qui per te me redemit.
ps. Dñs regna. exul. 27. Aña. Bi
duo viuens pendebat in cruce pro
Chriſti nomine beatus Andreas,
⁊ docebat populū. ps. Dñs regna
uit iraſ. 28. ℣. Nimis honorati ſunt.

Secūdum Mattheum. Lectio. vij.
In illo tpe: Ambulās Jeſus iux ca. 4.
ta mare galilee vidit duos frēs:
Simonē qui vocat Petrus ⁊ An-
dreā fratrē eius: mittētes rete in ma
re. Erant enim piſcatores. Et reſ.
Homilia Beati Gregorij Pape. hom. 5.
Audiſtis fratres chariſſimi: q᷑ ad
vnius iuſſionis vocē: Petrus ⁊ An
dreas relictis retibus ſecuti ſunt rē
demptorē. Nullā vero hunc facere
adhuc miracula viderāt: nihil ab
eo de premio eterne retributionis
audierant: ⁊ tñ ad vnum dñi prece-
ptū, hoc quod poſſidere videbant,
obliti ſunt. Quāta nos eius miracu
la videm⁹, quot flagellis atterimur:
quātis minarum aſperitatibus de-
terremur: ⁊ tamen vocantem ſequi
cōtemnimus? In celo iaz ſedet, qui
de conuerſione nos admonet: iam
iugo fidei colla gentiū ſubdidit: iam
mūdi gloriam ſtrauit, iā ruinis eius
crebreſcentibus, diſtricti iudicij ſui
diem propinquare denunciat: ⁊ ta-
men ſuperba mens noſtra non vult
hoc ſpōte deſerere, quod quotidie
perdit inuita. ℟. Expandi manus
meas tota die in cruce ad populum
non credentem, ſed contra dicētem
mihi: Qui ambulāt viam non bonā
ſed poſt peccata ſua. ℣. Exaltare q
iudicas terram: redde retributio-
nez ſuperbis. Qui ambu. Lcō. viij.
Quid ergo fratres chariſſimi,
quid in eius iudicio dicturi ſu
mus: qui ab amore preſentis ſeculi,
nec preceptis flectimur, nec verbe-
ribus emēdamur: Sed fortaſſis ali-
quis tacitis ſecum cogitationibus
dicat.

dicat. Ad vocē dñicaz vterqꝫ iſte piſcator, quid ⁊ quātū dimiſit: qui pene nihil habuerit? Sed hac i re frēs chariſſimi: affectū debemus potius penſare quā cenſum. Multum reliquit: qui ſibi nihil retinuit. Multuz reliquit: qui quantumlibet paruum: totum deſeruit. Multū dimiſit: qui cuz re poſſeſſa etiam concupiſcētijs renūciauit. A ſequentibus ergo tanta dimiſſa ſunt: quāta a non ſequentibus ɔcupiſci potuerūt. ℟. Dilexit Andreā dñs in odorē ſuauitatis, dū pēderet in cruce dignū ſibi cōputauit martyrem, quem vocauit apl'm dū eſſet in mari. Et ideo amicus dei appellatus eſt. ℣. Vir iſte in populo ſuo mitiſſimus apparuit: ſanctitate autē ⁊ grā plenus. Et ideo. Lcō. ix.

NEmo igitur etiam cū quoſdaz ɔſpicit multa reliquiſſe: apud ſemetipſum dicat. Imitari mundi huius cōtemptores volo: ſed quod relinquam non habeo. Multa frēs relinquitis: ſi deſiderijs carnis renunciatis. Exteriora enim noſtra dño quantumlibet parua ſufficiūt. Cor nāque ⁊ non ſubſtantiam penſat: nec perpendit quantum in eius ſacrificium, ſed ex quanto proferatur. Nam ſi exteriorem ſubſtantiaz perpendamus: ecce ſancti negociatores noſtri perpetuam angelorum vitam datis retibus ⁊ naui, mercati ſunt. Eſtimationē quippe precij nō habet: ſed tū regnum dei tm̄ valet, quantū habes. ℟. Videns crucem Andreas exclamauit dicēs: O crux inenarrabilis: o crux ineſtimabilis: o crux quę per totū mundū fulges. Non me dimittas errantē ſicut ouē non habētez paſtorē. ℣. Biduo viuens pendebat in cruce pro Chriſti noie btūs Andreas, ⁊ docebat populum, ⁊ dicebat. O crux. Gloria. Non me. ℣. Dilexit Andreaz dñs. ℟. In odorē ſuauitatis. In laudibus añ.

SAlue crux precioſa: ſuſcipe diſcipulū eius qui pependit in te magiſter meus Chrīs. 26. Añ. Beatus Andreas orabat dicēs: dñe rex ęternę glorię, ſuſcipe me pendētem in patibulo. 28. Añ. Andreas Chriſti famulus dignus deo apoſtolus, germanus Petri ⁊ in paſſione ſocius. 17. Aña. Maximilla Chriſto amabilis tulit corpus apoſtoli: optimo loco cum aromatibus ſepeliuit. 44. Añ. Qui perſequebātur iuſtū, demerſiſti eos dñe in profundū, ⁊ in ligno crucis dux iuſti fuiſti. 41. Ad Bñs añ. Cōcede nobis hoiem iuſtum: redde nobis hoiem ſanctū; ne interficias hominē deo charum, iuſtum, manſuetū, ⁊ pium. 45. Oro.

MAieſtatem tuā dñe ſuppliciter exoramus: vt ſicut eccleſię tuę btūs Andreas apoſtolus extitit prędicator ⁊ rector: ita apud te ſit pro nobis perpetuus interceſſor: Per. Ad veſpe. ſuper pſal. añ. Salue. ps. Dixit dominus. cuz cęteris de apoſtolis. Ad Magnificat aña. Cum perueniſſet beatus Andreas ad locum vbi crux parata erat, exclamauit ⁊ dixit: o bona crux diu deſiderata, ⁊ iam concupiſcenti animo pręparata: ſecurus ⁊ gaudens venio ad te: ita vt ⁊ tu exultans ſuſcipias me diſcipulum eius, qui pependit in te.

Digitized by Google

Quotidie vſque ad octauam diem
fiat memoria de ſancto Andrea.
In laud. per añam. Biduo. ⁊ ℣.
Annunciauerunt. In veſ. p añam.
Beatus Andreas ⁊ ℣. Dilexit An
dreā dñs. Oro. Maieſtatē tuā dñe.

Die .4. ❡ In feſto ſanctę Barbarę virgi
nis ⁊ martyris. Oro.

Exaudi nos de⁹ ſalutaris nr: vt
ſicut de btē Barba
rę virginis et mar
tyris tuę feſtiuitate
gaudemus: ita pię
deuotionis erudia
mur affectu: Per. Ex veriori ſuę
paſſionis narratione. Lcō quarta.

Beata virgo Barbara Nicome
dię orta ex pře Dioſcoro, viro
qdē nobili, ſed pagano, ab ipſo mu
nita in turre emineti ob ſuā nimiā
pulchritudinē cuſtodiēda recludiť.
In qua ⁊ thermas, vbi ſe virgo la
uare poſſet, ⁊ duas tm̄ feneſtras fieri
iuſſit. Beata vero Barbara, pře ſta
tim a Ceſare vocato, in ipſis ther
mis baptizata eſt, ⁊ operarios indu
xit, vt tertiā adderent feneſtrā. Pa
tre aūt redeūte, ac de feneſtra tertia
quęrente, reſpondit virgo, tres eſſe
perſonas, Patrē, ⁊ filiū, ⁊ ſpm̄ ſan
ctū, in vna deitatis ſubſtātia. Le. v.

At vero pater nō ſolū ſuę impieta
tis ſtimulis, ſed etiam maximo Ce
ſaris timore adactus, qui fidē Chri
ſti immaniter perſequebatur, filiā
nitiť ad idolatriā reuocare. Cumq́
id cōſequi minis, aut blanditijs non
poſſet, eā diro carceri recludi iuſſit,
ac ſic etiam imobilē perſiſtētem, ca
ſtigādam pręſidi, infidelitatis ſuę fu
rore ebrius pręſentauit. Prȩſes igi
tur eius mirā pulchritudinē cōtem
platus, e duobus (inquit) vnū elige
re te oportet, aut tuę miſertam pul
chritudinis, Deorū noſtrorūq́ debi
to cultui conſentire: aut acerrimis,
ac diris ſupplicijs cruciari. Lcō. vj.

Virgo ad hęc reſpōdit: Ego dñm
meū Jeſum Chriſtū, qui fecit cęlū
⁊ terram, mare ⁊ omnia quę in eis
ſunt, colo, ipſiq́ quotidie ſacrifica
re nō ceſſo, de demonib⁹ vero tuis,
dicit propheta: q̄ os habent ⁊ non
loquenť, oculos habent ⁊ non vide
bunt. Ad hęc pręſes ira plenus fecit
eā expoliari, ac taurinis neruis du
riſſime cędi, ⁊ ad magnā ſanguinis
effuſionē, toto corpe laniari. Cūq́
nec ſic vllatenus moueretur, eā in
carcerē recludi iuſſit, vt maturius
tractaret, quo eam poſſet acerbiori
ſupplicio conſummare. Lectio. vij.

Media vero nocte a dño Jeſu
Chro cū imēſo lumine apparē
te, ſanata, ⁊ pdicta ſibi ſui agonis vi
ctoria ⁊ corona, mirabiliter confor
tata, mane iterū renouāda tormen
tis, pręſidi pręſentatur. Quam cum
ſanatā aſpiceret, vide (inquit) quo
modo te diligūt dij, ⁊ quomodo re
propitiati ſunt tibi, q̄ plagas tuas
penitus ſanauerūt. Tūc virgo ſubri
dēs, ⁊ quomodo inquit, cum ſint cę
ci, ſurdi, ⁊ muti, ſibiq́ ipſis eſſe au
xilio non poſſint, curare mea vulne
ra potuerūt? Nō ipſi igitur, ſed dñs
meus Jeſus Chriſtus mihi, quam
cernis reſtituit ſanitatem. Lcō. viij.

Ob hęc furibundus pręſes iuſſit ad
eius

Digitized by Google

eius latera, ardentes lampades ap-
plicari. Deinde malleo, caput eius
contūdi: poſt hęc mamillas a ſuo pe-
ctore abſcindi, ac deinde p totā re-
gionē circūduci, ⁊ duriſſime flagel-
lari. Cūq; ad ſuas preces, ſtola cādi-
da ab angelo cooperta in oībus tor-
mētis imobilis permaneret, prece-
pit eā preſes gladio decollari. R. ix.
Nunc pater inſanus, non dum pro-
prię filię ſanguine ſatiatus, eā a pre-
ſide ipetrauit, ſuis proprijs manibꝰ
obtrūcandā, quod ipſa exultāti ani
mo accipiēs, ad locū deſtinatū, imē-
ſo cū gaudio feſtinabat: quo cū per-
ueniſſet, fuſis ad dcū deuotis preci-
bus, ac genuflexa, a crudeli patre,
gladio percuſſa, ſuū martyriū fęlici
ter conſummauit. Tu autē domine.
Die.6. ¶ In feſto ſcti Nicolai epi ⁊ confeſ
ſoris ad veſperas ſuper pſalmos aā.
Amicus Dei Nicolaus pontificali
decoratus infula, omnibus ſe ama-
bilem exhibuit. R. Ex eius tumba.
ỽ. Ad Magt aīa. O paſtor ęterne:
o clemens ⁊ bone cuſtos, qui dum
deuoti gregis preces attenderes,
voce lapſa de cęlo preſuli ſanctiſſi-
mo, dignum epiſcopatu Nicolaum
oſtendiſti tuum famulum. Oratio.

Deus qui beatū
Nicolaum pō
tificem tuū innume
ris decoraſti miracu
lis: tribue nobis quę
ſumus: vt eius meri
tis ⁊ precibus a ge-
hennę incendijs li-
beremur: Per dn̄z. Ad matu. inui.
Adoremus regem ſeculorum, In
quo viuit Nicolaus honor ſacerdo-
tum. ps. Venite. In .j. noctur. aña.
Nobiliſſimis qdē natalibus ortus,
velut lucifer Nicolaus emicuit. ps.
Btūs vir. 1. Aīi. Poſtq̄ domi pue
rilem decurrit ętatem, cūctis mūdi
huius ſpretis oblectationibꝰ: Chri-
ſti ſe iugo ſubijciens, documentis
ſanctis ſuum prębuit auditum. ps.
Quare fremue. Aña. Pudore bo-
no repletus dei famulus, ſumptibꝰ
datis, ſtupri nefas prohibuit. ps.
Domine quid. ỽ. Amauit. Lcō. j.
Fili mi ne obliuiſcaris legis Pro-
meę, ⁊ pręcepta mea cor tuū uer. 3
cuſtodiat. Lōgitudinem enim die-
rum, ⁊ annos vitę ⁊ pacē apponent
tibi. Miſericordia, ⁊ veritas, te non
deſerāt. Circunda eas gutturi tuo,
⁊ deſcribe in tabulis cordis tui, ⁊ in
uenies grām, ⁊ diſciplinam bonam
coram deo ⁊ hoībus. Habe fiduciā
in dn̄o ex toto corde tuo, ⁊ ne inita-
ris prudētię tuę. In omnibus vijs
tuis cogita illum, ⁊ ipſe diriget greſ
ſus tuos. Ne ſis ſapiens apud temę-
tipſum. Time deum, ⁊ recede a ma-
lo. Sanitas quippe erit vmbilico
tuo, ⁊ irrigatio oſſiū tuorū. Honora
deū de tua ſubſtātia, ⁊ de primitijs
oīum frugū tuarū da pauperibus,
⁊ implebunt horrea tua ſaturitate,
⁊ vino torcularia redundabunt. R.
Cōfeſſor dei Nicolaus nobilis pro-
genie: ſed nobilior moribus, ab ipſo
puerili ęuo ſecutus dn̄z, Meruit di-
uina reuelatione ad ſummum pro-
uehi ſacerdotiū. ỽ. Erat enim val
de compatiēs, ⁊ ſuper afflictos pia
geſtans viſcera. Meruit. Lectio. ij.
Fi-

Digitized by Google

Diſciplinam dñi fili mi ne abijcias, nec deficias cũ ab eo corriperis. Quẽ enim diligit dñs corripit, ⁊ quaſi pater in filio complacet ſibi. Beatus homo qui inuenit ſapientiã, ⁊ qui affluit prudentia. Melior eſt acquiſitio eius negociatione auri, ⁊ argẽti, primi ⁊ puriſſimi fructus eius. Precioſior eſt cũctis opibus ſapientia, ⁊ omnia quę deſiderantur: huic nõ valent comparari. Longitudo dierũ in dextera eius, ⁊ in ſiniſtra illius diuitię, et gloria. Vię eius, vię pulchrę, ⁊ omnes ſemitę eius pacificę. Lignum vitę eſt his qui apprehenderint eam, ⁊ qui tenuerint eam beati. ℟. Operibus ſanctis Nicolaus humiliter inſiſtẽs, reuelatione diuina prouectus eſt, Ad ſummũ ſacerdotij gradum. ℣. Voce quippe de cęlo lapſa cuidam inſinuatur pręſuli dignũ epiſcopatu Nicolaum. Ad ſum. Lectio. iij.

Dominus ſapiẽtia fundauit terram, ſtabiliuit cęlos prudẽtia. Sapientia illius eruperunt abyſſi, ⁊ nubes rore concreſcunt. Fili mi, ne effluant hęc ab oculis tuis. Cuſtodi legem atq́ȝ cõſiliũ: ⁊ erit vita animę tuę, ⁊ gratia faucibus tuis, tunc ambulabis fiducialiter in via tua, ⁊ pes tuus nõ impinget. Si dormieris, non timebis: quieſces, ⁊ ſuauis erit ſomnus tuus. Ne paueas a repentino terrore: ⁊ a ruẽte potentia impiorum. Dñs enim erit in latere tuo, ⁊ cuſtodiet pedem tuum ne capiaris. Noli prohibere benefacere eũ qui poteſt: ſi vales, ⁊ ipſe benefac. Nec dicas amico tuo, Vade ⁊ reuertere, ⁊ cras dabo tibi: cum ſtatĩ poſſis dare. ℟. Quadã die tempeſtate ſęuiſſima quaſſati nautę cęperũt ſctm̃ inuocare Nicolaum. Et ſtatĩ ceſſauit tempeſtas. ℣. Mox illis clamãtibus apparuit quidã dicens eis: ecce adſũ quid vocaſtis me: Et ſtatim. Gloria. Et ſta. In. ij. nocañ. Auro virginũ inceſtus: auro patris earũ inopiã: auro prorſus vtrorũq́ȝ deteſtabilẽ infamiã: dei ſeruus ademit Nicolaus. ps. Cũ inuoca. Añ. Innocẽter iura puerilia tranſcendẽs: euãgelicę inſtitutionis diſcipulus effect⁹ eſt. ps. Verba mea. Añ. Gloriã mundi ſpreuit cũ ſuis oblectationibus: ⁊ ideo meruit prouehi ad ſummũ ſacerdotij gradum. ps. Dñe dñs nr̃. 2. ℣. Iuſtũ deduxit.

Ex vita ſancti Nicolai e greco in latinum verſa a Leonardo Iuſtiniano Veneto. Lectio quarta.

Beatus Nicolaus in Patara cilicię vrbe ex illuſtribus parentibus originẽ clarã duxit. Qui cum illum in primęuo ętatis ſuę flore, a dño impetraſſent: perpetuo deinceps continenter vixerũt. Hic mox natus, vt iã tum qualis futurus eſſet protenderet: dũ lauaretur in peluí erectus ſtetit. Quin ⁊ ab vberibus adhuc pendẽs, quarta, ⁊ ſexta feria ſemel tãtum lac ſugẽs, totũ diei reliquum ieiunabat: Factus aũt iuuenis, oẽm illius ętatis laſciuiã declinans, ſedulo ac deuote eccleſiã frequentabat: ⁊ qđ ibi de ſacris literis audire poterat, ſui pectoris armariolo recondebat. ℟. Audiẽs Chriſti cõfeſſor: triũ iuuenũ innocẽtum

necem:

Google

necem: prȩcucurrit quantocyus ad locum in quo fuerant plectẽdi, Et liberauit eos. ℣. Statimq́ʒ ſolutos a vinculis: vſq́ʒ ad prȩtoriuʒ conſulis ſecuʒ adduxit. Et liberauit. Lcõ. v.

Utroq́ʒ autẽ parente orbatus, cum audiret quendã ſuum cõciuem ad tantã inopiam deueniſſe, vt de proſtituendis tribus ſuis filiabus cogitaret, magnã tribus vicibꝰ auri quãtitatẽ, tam pro filiarũ dotibus, q̃ pro ſui ſubſtẽtatione ſufficiẽtem, clam in illius domum per feneſtram proiecit. Et cuʒ tertio auri ſonitu excitatus homo, e domo proſiliens, Nicolaũ inter vmbras agnoſceret: ſeque eius pedes oſculaturus in terra cuʒ lachrymis, prȩ magno gaudio volutaret, nõ ſolũ hoc ſctũs prohibuit: ſed ne ſe eius facti, dum ipſe viueret, autorem indicaret, magnis ab eo precibus impetrauit. ℟. Qui cũ audiſſent ſancti Nicolai nomen, ſtatim expãdunt manus vtraſque ad cȩlum: Saluatoris laudãtes clementiaʒ. ℣. Clara quippe voce corã oĩbus dignum referebãt illũ dei famulum. Saluatoris. Lcõ. vj.

Defuncto deniq́ʒ Mireȩ ciuitatis epiſcopo, diuina reuelatione, ſummo oĩum ꝯſenſu (quanq̃ multũ renitens) epiſcopus ordinatur. At põtificali cathedra ſublimatus, virtutibus cunctis, tanq̃ lucerna ſup cãdelabrũ eccleſiȩ poſita, vndiq́ʒ radiabat. Semel edebat quotidie, ⁊ veſperi quidem: quo publicis negocijs diem cõmodius impenderet: Cibus autẽ eiuſmodi erat, q ad abſtinẽtiaʒ potius q̃ ad ſaturitatem inuitaret. Carnes ab ineunte ȩtate ita dimiſit, vt illas nunq̃ in omni reliqua vita reſumpſerit. Miraculorum etiã frequentia ita diuina ei fauẽte gr̃a coruſcabat, vt quilibet oppreſſi eum in ſuis anguſtijs inuocantes, dei manum continuo ſibi adeſſe perſentirent. ℟. Beatus Nicolaus iam triumpho potitus, nouit ſuis famulis prȩbere cȩleſtia cõmoda: qui toto corde poſcũt eius largitiones. Illi nimirum tota nos deuotione oportet ꝯmittere. ℣. Ut apud Chriſtũ eius patrocinijs adiuuemur ſemper. Illi. Glria. Illi. In. iij. noc. añ.

Pontifices almi diuina reuelatione lȩtificati, Nicolaum prȩſuleʒ deuotiſſime cõſecrauerunt. ps. Dñe quis. 5. Añа. Sanctus quidẽ triticũ qđ a nautis poſtulauerat acceptuʒ: et ſagacitate diſtribuere, et augeri precibus impetrauit. ps. Dñe in virtu. 3. Aii. Muneribus datis neci ſunt iuuenes innocentes addicti: quibus domini ſeruus fuit vitȩ prȩſidio feſtinãter. ps. Domini eſt terra. 6. ℣. Iuſtus vt palma. Lcõ. vij.

Nepotianus Urſus ⁊ Herpilio in Phrygiã a Cõſtantino Cȩſare miſſi ad componendos nouos ibi motus exortos, poſt rẽ peractã, ac reditũ, de proditione apud Conſtantinũ falſo accuſant: ⁊ in carcerẽ trudũtur. Nocte auteʒ qua puniendi erãt cȩperũt Nicolai patrociniũ inuocare. Uiderãt enim pauloante Mireȩ, ꝙ ſanctus antiſtes iuuenes quoſdam inocentes ad iudicẽ pecunia corruptũ accurrens, ab interitu libaſſet. Is itaq́ʒ eadẽ hora Cȩſari dor-

dormienti apparens, diris eum cõminationibus deterruit, niſi eos cõtinuo liberaret. A quo cũ ille quęreret quiſnam eſſet qui ad ſe illa hora ingreſſus eſſet, reſpondit. Ego ſum Nicolaus Myreę ciuitatis epiſcopus: & diſparuit. ℟. Summe dei cõfeſſor Nicolae, te venerantes protege. Nanque credimus tuis precibus nos poſſe ſaluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos illeſos abire feciſti, tuis laudibus inſtãtem cõſerua plebem. Nanque. Lectio. viij.

Ac Imperator vocato ad ſe Herpilione cum ſocijs: ſi talem virum agnoſcerent interrogat. Quibus annuẽtibus ac mira de eo referentibus, Conſtantinus, ite (inquit) & illi pro veſtra ſalute gratias agite. Deditq; eis munera quę ſancto epiſcopo deferrẽt: euãgeliũ ſcilicet aureis literis ſcriptũ, thuribulũ gẽmis & auro ornatum, duoq; aurea cãdelabra: petens vt pro ſe ac ſuo regno precaretur. Niceno concilio primo aduerſus Arriũ congregato, diuus etiam Nicolaus interfuit. Qui non minor doctrina q̃ vita, neq; ſermone maior q̃ opere in refellendis Arrianis fallacijs iudicatus eſt. Nec diſputationibus tãtum ac lingua: ſed multo maxime ſupplicationibus & aſſiduis ad Deum precibus contra Arrianos pugnauit. ℟. Seruus dei Nicolaus auri pondo trium virginum redemit pudorẽ. Earumq; patris impudicam remenſo auro fugauit inopiam. ℣. Affluens itaque miſericordię viſceribus, metallo duplicato propulſauit earum infamiã. Earumque patris. Lectio nona.

Verum cum aliquot annis poſt reditum e concilio vltimus ei dies immineret, leui decumbens ęgritudine, vidit ad ſe venientes angelos. Iudeq; oculis in cęlum erectis, lęto vultu cępit pſalmũ, In te dñe ſperaui. Et cum ad verſum, In manus tuas &c. perueniſſet: per manus ſanctorum angelorum beatum ſpiritum deo reddidit. Corpore vero illius in ipſa ſua ciuitate ſepulto, cępit ex eius tumba oleum emanare, quo liniti infirmi ab omni ęgritudine ſanabãtur. ℟. Ex eius tumba marmorea ſacrũ reſudat oleum, quo liniti ſanantur cęci: Surdis auditus redditur: Et debilis quiſque ſoſpes regreditur. ℣. Cateruatim ruunt populi, cernere cupientes quę per eum fiunt mirabilia. Surdis. Gloria. Et debi. In laud. aña.

Beatus Nicolaus adhuc puerulus multo ieiunio macerabat corpus. 26. Añ. Eccleſię ſanctę frequentans limina, ſacra pectori condebat mãdata. 28. Añ. Iuſte & ſancte viuendo, ad honorem ſacerdotij meruit promoueri diuinitus. 17. Añ. Amicus dei Nicolaus pontificali decoratus infula: omnibus ſe amabilem exhibuit. 44. Añ. O per omnia laudabilem virum: cuius meritis ab omni clade liberantur, qui ex toto corde querunt illum. 41. Ad Bñ. añ. Copioſe charitatis Nicolae pontifex, qui cũ deo gloriaris in cęli palatio: cõdeſcẽde ſupplicamus ad te ſuſpirãtib⁹, vt exutos graui carne pertrahas ad ſuperos. 45.

C In

Die.7. ¶ In ordinatione beati Ambroſij epi ꝛ confeſſo. añ. Btūs Nicolaus. pſal. de btō Nicolao cap. Dilectus. ℟. Sācte Ambroſi. v. de cōi ↄfeſſ. Ad Magt. aña. Confeſſor. Oratio.

Deus mūdi auctor ꝛ ↄditor, qui hodierne feſtiuitatis diē btī Ambroſij ſacerdotij electione ↄſecraſti: preſta pplō tuo, vt cuiꝰ ānua celebritate deuotis reſultat obſeqjs, eiꝰ ſuffragijs tue pietatis cōſequaꝛ auxiliū: Per. Memoria de btō Nicolao p anam. O Chr̄i pietas omni ꝓſequēda laude, q̄ ſui famuli Nicolai merita lōge lateq̄ꝫ declarat: nā ex tūba eius oleū manat: cunctoſq̄ꝫ languidos ſanat. Memoria de ſctō Andrea p añam. Ambulās Jeſus. ℣. Dilexit. Orō.

Protegat nos dñe ſepius beati Andree apl̄i tui repetita ſolēnitas: vt cuius patrocinia ſine intermiſſione recolimus: ꝑpetuā defenſionē ſentiamus: Per do. Lcō. j.

Thi. 3. Fidelis ſermo. Siquis epiſcopatum deſiderat, bonuꝫ opus deſiderat. Oportet enim epiſcopuꝫ irreprehēſibilem eſſe: vnius vxoris virū, ſobriū, ornatum, prudentē, pudicum, hoſpitalē, doctorē, nō vinolentū, non percuſſorē, ſed modeſtū, non litigioſum, non cupidū, ſue domui bene prepoſitū: filios habētem ſubditos, cū omni caſtitate. Siquis autē domui ſue preeſſe neſcit, quomodo eccleſie dei diligētiam habebit? Non neophitum, ne in ſuperbiam elatus in iudiciuꝫ incidat diaboli. Oportet autē, ꝛ illum teſtimonium habere bonum ab his qui foris ſunt, vt non in opprobrium incidat, ꝛ in laqueuꝫ diaboli. Lectio. ij.

Diacones ſimiliter pudicos, non bilingues, nō multo vino deditos, nō turpe lucrū ſectantes, habentes miniſterū fidei in conſcientia pura. Et hi autem probentur primum, ꝛ ſic miniſtrēt nullum crimen habentes. Mulieres ſimiliter pudicas, non detrahentes, ſobrias, fideles in omnibus. Diacones ſint vnius vxoris viri: q filijs ſuis bene preſint ꝛ ſuis domibus. Qui enim bene miniſtrauerint, gradū bonum ſibi acquirent, ꝛ multam fiduciam in fide que eſt in Chriſto Jeſu. Lectio. iij.

Hec tibi ſcribo fili Timothee: ſperans me venire ad te cito. Si autem tardauero, vt ſcias quomodo oporteat te in domo dei conuerſari, que eſt eccleſia dei viui: colūna, ꝛ firmamētum veritatis. Et manifeſte magnum eſt pietatis ſacramentum, qd̄ manifeſtatū eſt in carne, iuſtificatuꝫ eſt in ſpiritu, apparuit angelis, predicatū eſt gentibus, creditum eſt in mundo, ꝛ aſſumptum eſt in gloria. Ex ſancto Paulino Nolane vrbis epō in vita beati Ambroſij. Le. iiij.

Ambroſius natus eſt p̄re ſuo Ambroſio in adminiſtratiōe prefecture Galliarū poſito. Qui infans cū in area pretorij in cunis poſitꝰ aperto ore dormiret: ſubito examen apum adueniens faciem eius atq̄ꝫ ora compleuit: ita vt ingrediendi in os, egrediēdiq̄ꝫ vices frequentaret:

Digitized by Google

taret: Quod videns pr̄ qui tūc cum
matre ⁊ filia deābulabat, ne abige-
rentur prohibēs: quo fine illud mi-
raculū clauderet expectabat. At il-
lę aliquādiu euolantes, in tantā ſe al
titudinez ſubleuarunt: vt humanis
oculis minime viderent. Quo per-
fecto, territus pr̄ ait. Si vixerit infan
tulus iſte, aliquid magni erit. Le. v.
Poſtea cuz adoleuiſſet Ambroſius
⁊ eſſet in vrbe Roma cōſtitutus cū
mr̄e vidua ⁊ ſorore quę virginitatē
fuerat iam profeſſa, videretq; mr̄ez
vel ſororē vel aliā puellā ſororis ſuę
comitē ſacerdotuz manus oſculari,
ipſe ludens offerebat dexteram illi
puellę dicens: ⁊ ſibi id ab ipſa fieri
oportere. Loquebat eniz in eo ſpūs
dn̄i, q illū ad ſacerdotiū nutriebat.
Illa vero vt adoleſcētem ⁊ neſcien
tez quid diceret reſpuebat. Lcō. vi.
Poſtq̄ igitur adultus liberalibus di
ſciplinis pleniſſime imbutus ex vr-
be egreſſus eſt: profectuſq; in audi-
toriū pręfecturę prętorij, ita ſplen-
dide cauſas perorauit: vt eligeretur
a viro illuſtri Probo tunc pręfecto
ꝑtorij: ad cōſilium tribuendū. Poſt
qd̄ cōſularitatis ſuſcepit inſignia: ⁊
vt regeret Liguriā ęmiliamq; pro-
uincias, Mediolanum venit. Per
idē tēpus mortuo Auxētio Arrianę
perfidię epo: cū populus in petēdo
ſucceſſore ad ſeditionem ſurgeret: il
lius ſedādę cura Ambroſius ſolicit⁹
eccleſiā ꝓtinus ingreſſus eſt. L. vij.
Cum itaq; plebem ibidez allo-
queretur, ſubito vox fertur in
fantis in populo ſonuiſſe: Ambro-
ſiuz epm̄. Ad quā extemplo vniuer
ſorum ora cōuerſa ſunt Ambroſiuz
epm̄ acclamantium: ita vt qui ante
turbulentiſſime diſſidebant, dum ⁊
Arriani ſibi, ⁊ Catholici ſibi epiſco
pum procurarēt: incredibili repen-
te in hūc vnum cōcordia ꝯuenirēt.
Quo ille cōperto, egreſſus eccleſiā
tribunal ſibi parari fecit: ⁊ cōtra cō
ſuetudinem ſuā, tormenta perſonis
adhiberi iuſſit. Quod dum faceret:
populus nihilominus clamabat:
peccatum tuū ſuper nos. Lcō. viij.
Tunc ille reuertēs domū, philoſo-
phiaz profiteri voluit: qd̄ ne faceret
reuocat⁹ eſt. Publicas deinde mu-
lieres ad ſe ingredi procurauit: ad
hoc tm̄ vt ijs viſis eorum intētio re-
uocaretur. At vero ppl's magis ma
giſq; clamabat: peccatuz tuū ſuper
nos. Cum igit ille nihil ſe poſſe pro
ficere videret, fugam illico parauit:
egreſſuſq; noctis medio ciuitatē, cū
Ticinū ſe pergere putaret: mane ad
portā ciuitatis Mediolanenſis, quę
Romana dicit, inuenitur. Lcō. ix.
Dum ergo inuētus a populo cuſto
diretur, miſſa eſt legatio ad clemen
tiſſimū Imperatorē Valētinianuz,
qui ſummo gaudio accepit, ꝙ iudi-
ces a ſe directi, ad ſacerdotium pete
rentur. Lętabat etiā Probus pręe-
fectus, q̄ verbum ſuū in Ambroſio
impleretur. Dixerat enim profici-
ſcenti cum mādata a ſe darentur de
more. Vade, age non vt iudex, ſed
veluti eps. Pendente autē relatio-
ne fugā iterum arripuit: ſed a Leon
tio viro clariſſimo i cuius poſſeſſio-
ne latitabat eſt ꝓditus. Adductus
igitur Mediolanuz, cū intelligeret

erga

erga ſe dei voluntatem: neque poſſe diutius reſiſtere: poſtulauit ſe non niſi a catholico epo baptizari. Baptizatus itaq3 omnia eccleſiaſtica officia impleuit. Atq3 octauo die hoc eſt hodie ſumma gratia ⁊ cunctorũ gaudio epiſcopus eſt ordinatus preſtãte dño nr̃o Jeſu Chriſto. Amen. Cetera oia fiãt de cõi vnius cõfeſſoris. In laudibus poſt orõnem beati Ambroſij: fiat memoria de octaua ſcti Andreę per añaz. Concede. ℣. Annunciauerunt. Orõ. Protegat.

ie.8. C In feſto ſanctificationis beatę Marię virginis. Omnia preter lectiones de officio natiuitatis ipſius cõmunantur, mutato natiuitatis vocabulo in ſctificationem. Lectio.j.

Eccl. 14. AB initio ⁊ ante ſecula creata ſum: ⁊ vſq3 ad futurum ſeculum non deſinam: ⁊ in habitatione ſancta corã ipſo miniſtraui. Et ſic in Sion firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in Jeruſalem poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine ſanctorum detentio mea. Quaſi cedrus exaltata ſu3 i libano: ⁊ quaſi cypreſſus in monte ſion: quaſi palma exaltata ſum in cades: ⁊ quaſi plantatio roſę i Jericho. Quaſi oliua ſpecioſa in cãpis: ⁊ quaſi platanus exaltata ſu3 iuxta aquã in plateis. Lcõ.ij.

Sicut cynamomum ⁊ balſamum aromatizans odorem dedi. Quaſi myrrha electa dedi ſuauitatẽ odoris: ⁊ quaſi ſtorax ⁊ galbanus ⁊ vngula ⁊ gutta. Quaſi libanus non inciſus vaporaui habitationẽ meam: ⁊ quaſi balſamum non mixtũ odor meus. Ego quaſi terebinthus extẽdi ramos meos: ⁊ rami mei honoris ⁊ gratię. Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatez odoris: ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatis. Ego mr̃ pulchrę dilectionis, ⁊ timoris, ⁊ agnitionis, ⁊ ſanctę ſpei. Lectio.iij.

In me gratia ois vitę ⁊ veritatis: in me oĩs ſpes vitę ⁊ virtutis. Tranſite ad me oẽs qui concupiſcitis me, ⁊ a generationib⁹ meis adimplemini. Spũs enim meus ſup mel dulcis, ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum. Memoria mea in generatione ſeculorũ. Qui edunt me, adhuc eſuriẽt, ⁊ qui bibunt me, adhuc ſitient. Qui audit me nõ cõfundetur, ⁊ qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitã ęternã habebũt. Sermo Petri Damiani. Lcõ. iiij.

Solennitas hodierna beatiſſimę ⁊ itemeratę genitricis dei frẽs chariſſimi, merito precipuu3, ⁊ ſingulare prebet oĩbus gaudium, q̃ totius extitit humanę ſalutis exordium. Sicut enim omnipotẽs deus, ineffabili prouidẽtię ſuę intuitu, anteq̃ homo fieret, hoĩem periturũ3 diabolica machinatiõe preuidit, ſic etiã redẽptionis humanę conſiliu3, ante ſecula in immenſę pietatis ſuę viſceribus habuit. Et nõ ſolũ qualiter redimeret, modũ, ⁊ ordinem in pfundiſſima ſapiẽtię ſuę ratione cõſtituit: verũ etiã q̃n redimeret, certũ tem-

temporis articulū pręfiniuit. Lc. vi.

Sicut ergo impoſſibile erat, vt humani generis redemptio fieret, niſi dei filius de virgine naſceretur, ita etiam neceſſariū fuerat vt virgo, ex qua verbū fieret naſceretur. Oportebat quippe prius ędificari domū, in qua deſcendens cęleſtis rex habere dignaretur hoſpitium. Jllam videlicet, de qua per Salomonē dicit. Sapientia ędificauit ſibi domū: ſcidit columnas ſeptem. Lectio. vij.

Septē nāq; virginalis hęc domus columnis ſuffulta extitit: qȝ venerabilis mater dñi, ſeptē ſancti ſpiritus donis ideſt ſapientię, ⁊ intellectus, conſilij, ⁊ fortitudinis, ſciētię, ⁊ pietatis atque timoris dñi, ditata fuit. Quam vtiqȝ ęterna ſapiētia, quę attingit a fine vſq; ad finem fortiter, ⁊ diſponit oīa ſuauiter, talem conſtruxit: quę digna fieret illū ſuſcipere: ⁊ de intemeratę carnis viſcerib⁹ procreare. Neceſſe erat prius erigi thalamum: qui venientem ad nuptias ſanctę eccleſię ſuſciperet ſponſum. Cui Dauid exultās in ſpū: epythalamiū canit dicēs. Tāq̄ ſpōſus, dñs procedēs de thalamo ſuo. Lcō. vij.

Merito ergo hodie profuſis gaudijs totus vbiq; terrarū mundus exultat, merito vniuerſa ſancta eccleſia pro ſponſi ſui genitrice laudes alternat. Exultemus igitur dilectiſſimi in hac die, in qua dum beatiſſimę virginis pręuenimus ortuȝ, cunctarum etiam noui teſtamenti feſtiuitatum celebramus initium. Exultemus inquam in hac die pręcipua, ⁊ totis viſceribus in dño delectemur, in qua dum redemptoris noſtri recolimus matrem, reliquarū feſtiuitatū celebramus origineȝ. Quę enim cunctis ſolēnitatibus eſt antiquior tēpore: nequaquā eſſe debet inferior dignitate. Lectio. viij.

Si enim Salomō cum Jſraelitico populo, in dedicatione templi ex lapidibus facti, tam copioſum ⁊ magnificum ſacrificium ſolēniter celebrauit, quale quantūq; gaudiū beatę Marię pręſens ſolennitas populo chriſtiano debet afferre, in cuius vterū velut re vera ſacratiſſimuȝ tēplū, deus ipſe deſcēdens, ⁊ humanā naturā ex ea ſuſcipere, ⁊ cū hoībus dignat⁹ eſt viſibiliter habitare. L. ix.

Licet enim ⁊ in illud Salomonis templum deus deſcendiſſe credendus ſit: in hoc tamē rationabili ſanctuario, hoc eſt in beatiſſimę virginis vtero: multo mirabili⁹ multoq; felicius dignatus eſt manere pro nobis: in quo verbum caro factum eſt ⁊ habitauit in nobis. De illo quippe antiquo videlicet tēplo ſcriptuȝ eſt. Factuȝ eſt cum exiſſent ſacerdotes de ſanctuario, impleuit nebula domū dñi, ⁊ nō poterāt ſacerdotes ſtare ꝑpe nebulaȝ: vt cęca videlicet iudaicę infidelitatis caligo deſignaret: ō hoc aūt ſcriptū eſt, Jn ſole poſuit tabernaculū ſuū, vt ſedētes in tenebris ⁊ vmbra mortis illuminaret.

C Scti Damaſi papę ⁊ ꝯfeſſ. Oro. dic. ii.

Da quęſumus oīpotēs deus: vt beati Damaſi confeſſoris tui atqȝ pontificis veneranda ſolennitas: ⁊ deuotionem

nem nobis augeat ꝛ ſalutem: Per.
Ex vitis ponti. Romanorū. Lcō.ij.
Damaſus papa natione hiſpanus, qui Juliani Imperatoris tempore eccleſię pręfuit, in publico cōcilio adulterij cauſam dixit: ꝛ innocēs a.xliiij. epis abſolut⁹ eſt, Cōcordio atq; caliſto diaconis falſis accuſatorib⁹ dānatis. Hic inſtituit vt pſalmi in eccleſia alternatim canerentur: ꝛ in fine cuiuſq; diceretur Gloria pr̄i ꝛ filio ꝛ ſpi. vtq; i principio miſſę cōfeſſio diceret, ſicut ꝛ hodie fit. L.iij.
Ocio quoq; literario maxime delectatus, res geſtas oīum ſuperiorū pōtificū libro ad ſctm̄ Hieronymū miſſo memorię prodidit. Baſilicas duas cōdidit: alterā in honorē diui Laurētij ꝑpe theatrū Pōpeianū, quā fundis domibuſq; dotatā, magnis quoq; munerib⁹ exornauit: Alterā via ardeatina ad cathacūbas. Morit aūt ꝑpe octogenari⁹. iij. id⁹ decē. ꝛ ſepelit via ardeatina cū mr̄e ꝛ ſorore i baſilica quā ipſe ɔdiderat.

die.13. Sanctę Lucię virginis ꝛ marty. ſuper pſal. aij. Ueniente ſponſo. R. Rogaui. ix. Ad Mgr̄ aīa. In tua patientia poſſediſti aīam tuā Lucia ſponſa Chriſti: odiſti quę in mundo ſunt ꝛ coruſcas cū angelis, ſanguine proprio inimicū viciſti. Oratio.

Exaudi nos de⁹ ſalutaris noſter: vt ſicut de beatę Lucię virginis ꝛ martyris tuę feſtiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu: p d.
B. S. D.

Ad matuti. aīę ꝛ Ria omnia (pręter nonum) de communi. Lectio.j.
DE virginibus pręceptum dn̄i nō habeo: cōſilium autem do, tanquā miſericordiam cōſecutus a deo: vt ſim fidelis. Exiſtimo enim hoc bonum eſſe propter inſtantem neceſſitatem: qm̄ bonum eſt homini ſic eſſe. Alligatus es vxori: noli quęrere ſolutionem. Solutus es ab vxore: noli quęrere vxorem. Si autem acceperis vxorē, non peccaſti: ꝛ ſi nupſerit virgo: nō peccauit. Tribulationem tamen carnis habebūt huiuſmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico fratres, Tempus breue eſt. Reliquū eſt, vt ꝛ qui habent vxores tanq̄ non habentes ſint: ꝛ qui flent, tanquam non flentes, ꝛ qui gaudent: tanquā non gaudentes: ꝛ qui emunt tanquam non poſſidentes, ꝛ qui vtūtur hoc mundo: tanquam nō vtantur. Pręterit enim figura huius mūdi. Lectio.ij. 1.Cor. 7.
Uolo autem vos ſine ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt: ſolicitus eſt quę domini ſunt, quomodo placeat deo. Qui aūt cū vxore eſt: ſolicitus eſt quę ſunt mundi, quomodo placeat vxori, ꝛ diuiſus eſt. Mulier innupta, ꝛ virgo, cogitat quę domini ſunt, vt ſit ſancta corpore, ꝛ ſpiritu. Quę autem nupta eſt, cogitat quę ſunt mūdi: quomodo placeat viro. Porro hoc ad vtilitatem veſtram dico: nō vt laqueū vobis iniiciam, ſed ad id quod honeſtū eſt, ꝛ quod facultatē prębeat, ſine impedimento dominum obſecrādi. Lectio.iij.
Si quis aūt turpem ſe videri, exiſti-

Digitized by Google

mat ſuper virginę ſua, ꝙ ſit ſuperadulta: ⁊ ita opoꝛtet fieri: quod vult faciat, non peccat, ſi nubat. Nā qui ſtatuit in coꝛde ſuo firmus, non habens neceſſitatem, poteſtatē autem habens ſuę voluntatis: ⁊ hoc iudicauit in coꝛde ſuo, ſeruare virginē ſuā: bene facit. Igitur ⁊ q matrimonio iūgit virginem ſuā, bene facit: ⁊ qui nō iungit melius facit. Mulier alligata eſt legi quāto tempoꝛe vir eius viuit, ꝙ ſi doꝛmierit vir eius, liberata eſt. Cui autē vult nubat, tantum in dño. Beatioꝛ autem eſt ſi ſic permanſerit ſm meum conſilium. Puto aūt ꝙ ⁊ ego ſpū dei habeā. Ex eius martyrio, quod communiter in eccleſia legitur. Lectio. iiij.

Lucia virgo Siracuſana nobilis generis, ⁊ egregię ab infantia pietatis, cū matre Euticia (quę fluxum ſanguinis patiebat) religionis gratia Cathaniā peruenit, vbi ſctē Agathę coꝛpus magna Siculorū veneratione colitur. Pꝛoſtrata igit ante ſepulchꝛū pꝛo matris incolumitate impetrāda, vidit beatā Agathā in medio angeloꝛum gemmis oꝛnatam dicentem ſibi. Soꝛoꝛ mea Lucia, qd a me petis quod ipſa pꝛęſtare potes? Nā fides tua matri ſubuenit. Et ſicut Cathania per me, ita ⁊ Siracuſa per te honoꝛabitur, a dño Ieſu Chꝛiſto. Lectio. v.

Expergefacta autē dixit matri ſuę. Ecce ſanata es. Per illam quę te ſanauit, depꝛecoꝛ, vt nūquā poſt hoc nomines mihi ſponſum: ſed quicqd mihi datura eras eūti ad coꝛruptoꝛem hoīem ⁊ moꝛtalē: da mihi eunti ad dñm Ieſum Chꝛm integritatis meę auctoꝛē. Cui mater. Tege pꝛimum oculos meos: ⁊ poſtea facies de oībus facultatibꝰ, quicquid vis. At illa. Non eſt magnum dare deo, qđ ferri nō poteſt. Viuēs ergo da Chꝛiſto, quod poſſides. Lcō. vi.

Cū igitur inter huiuſmodi verba fieret quotidie rerum diſtractio, ⁊ pauperibus oīa erogarētur: ſpōſus eius accuſat eam apud Paſchaſiū, quaſi chꝛiſtianā: ⁊ cōtra legē augu ſtoꝛum viuētem. Quā cū Paſchaſius coꝛripiens inuitaret ad ſacrificia dęmonū: reſpōdit. Ego per tres annos non ceſſaui ſacrificare deo viuo quicquid habui: modo qꝛ nihil ſupereſt, meipſam offero. Faciat qđ voluerit de hoſtia ſua. Lectio. vij.

Paſchaſiꝰ dixit. Iſta verba potes dicere homini chꝛiſtiano: mihi aūt qui pꝛincipum decreta cuſtodio, hęc fruſtra pꝛoſequeris. Reſpondit virgo. Tu pꝛincipum leges attendis: ego dei leges attendo. Tu illos times: ego deū. Tu illis placere deſideras: ego deo. Tu ergo fac qđ tibi neceſſe eſt: ipſa agā quod mihi vtile agnoſco. Tū Paſchaſius. Ceſſabunt verba cū peruētum fuerit ad verbera. Cui Lucia. Ancilla inquit Chꝛi ſum, qui dixit, ſpūs ſcūs loquit in nobis: ⁊ ideo ceſſare nō poterūt. Paſchaſius ītulit. In te ergo eſt ſpūs ſctūs? Cui Lucia, aplꝰs habet, ꝙ caſte viuentes, tēplū ſunt dei: ⁊ ſpūs ſctūs habitat in illis. L. viij.

Ait Paſchaſius. Ego inquit faciā te ad Lupanar duci: vt ita ſpūs ſanctus a te recedat. Virgo reſpondit, ſi

ſi me inuitā violari feceris: caſtitas mihi duplicabitur ad coronā. Tūc Paſchaſius lenones adduci iuſſit, vt eā ad Lupanar traherēt. Quod vt facere voluerunt: tanto pondere fixit eam ſpiritus ſanctus: vt nec ipſi nec alij multi conuenientes etiā cum funibus, nec multa iuga boum admota, nec Magi ſuis artibus iā eā vllatenus mouere poſſent. Cum aūt ſuper his Paſchaſius torqueretur, dixit virgo. Quid cruciaris? Templū dei me eſſe ſi probaſti crede, ſi non probaſti agnoſce. Lcō. ix.

Nunc Paſchaſius fecit circa ipſā ignem copioſum accendi, ⁊ oleo ſuperfundi. Sed ea orante, ⁊ indutias petente: vt credentibus timor martyrij, ⁊ nō credentibus vox inſultationis auferretur: nihil ei nocere potuit. Sup quo dū Paſchaſius angeret, eius amici ipſam gladio trāſuerberauerūt. Sed hoc vulnere accepto, vgo nō ante amiſit vocē: nec ſpm̄ emiſit, q̄ ſacra myſteria de manibus ſacerdotū pciperet, ac diuinitus aliqua futura pdiceret. Et in his eccl'ie trāquillitatē futurā poſt Maximiani, ⁊ Diocletiani tēpora, in quibus paſſa eſt. ℞. Rogaui dn̄m meū Jeſū Chr̄m, vt ignis iſte nō dominetur mihi. Et impetraui a dn̄o indutias martyrij mei. ℣. Ut credentibus timorē auferā paſſionis, ⁊ nō credentibus vocē inſultationis. Et impe. Gloria. Et impe. In lau. aīa.

ORāte ſancta Lucia, apparuit ei beata Agatha: ⁊ cōſolabatur ancillā Chr̄i. Añ. Lucia virgo quid a me petis: qđ ipſa poteris preſtare cōtinuo matri tue? Añ. Per te Lucia virgo ciuitatis Syracuſana decorabitur a dn̄o Jeſu Chr̄o. Añ. Benedico te pr̄ dn̄i mei Jeſu Chr̄i: quia p filiū tuū, ignis extinctus eſt a latere meo. Añ. Soror mea Lucia vgo deo deuota, quid a me petis, qđ ipſa poteris preſtare ꝯtinuo matri tue? Ad Bn̄s aī. Columna es immobilis Lucia ſponſa Chriſti: quia omnis plebs te expectat, vt accipias coronam regni, halah. Ad Magt aī. Tanto pondere fixit eā ſpūs ſctūs, vt virgo dn̄i imobilis permaneret.

¶ Sācti Thome apli ad Magt aī. die. 21.

O Thoma Didyme qui Chr̄m meruiſti tāgere: te precibus rogamus altiſonis: ſuccurre nobis miſeris: ne dannemur cum impijs, in aduentu iudicis. Oratio.

DA nobis qs domine bti apoſtoli tui Thome ſolēnitatibus gloriari: vt eius ſemper ⁊ patrocinijs ſubleuemur: ⁊ fidē cōgrua deuotione ſectemur: Per d. Lcō. j. 1. Cor. 2.

EGo cum veniſſem ad vos frēs, veni nō in ſublimitate ſermonis aut ſapientie: annuncians vobis teſtimonium Chriſti. Nō enim iudicaui me ſcire aliquid inter vos niſi Jeſum Chr̄m: ⁊ hunc crucifixum. Et ego in infirmitate ⁊ timore, ⁊ tremore multo, fui apud vos. Et ſermo meus ⁊ predicatio mea, non in perſuaſibilib⁹ humane ſapiētie verbis: ſed in oſtēſione ſpiritus ⁊ virtutis: vt fides veſtra nō ſit in ſapientia

hominū, ſed in virtute dei. Lcō.ij.
Sapientiā aūt loquimur inter perfectos, ſapientiā vero, non huius ſeculi, neqꝫ principū huius ſeculi, qui deſtruunt: ſed loquimur dei ſapientiam in myſterio, quę abſcōdita eſt, quā prędeſtinauit deus ante ſecula in gloriā noſtram: quam nemo principū huius ſeculi cognouit. Si eniꝫ cognouiſſent: nunquam dn̄m glorię crucifixiſſent. Sed ſicut ſcriptuꝫ eſt: Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis aſcēderunt: quę pręparauit deus ijs qui diligunt illum. Nobis aūt reuelauit deus per ſpiritum ſuum. Spiritus enim oīa ſcrutatur, etiam profunda dei. Quis enim hoīum ſcit quę ſunt hominis: niſi ſpiritus hominis, qui in ipſo eſt? Ita, ꝛ quę dei ſunt nemo cognouit, niſi ſpiritus dei. Lcō.iij.
Nos aūt non ſpiritum huius mūdi accepimus: ſed ſpm̄ qui ex deo eſt: vt ſciamus quę a Deo donata ſunt nobis. Quę ꝛ loquimur non in doctis humanę ſapiētię verbis: ſed in doctrina ſpūs, ſpiritualibꝰ ſpiritualia comparantes. Animalis aūt homo nō percipit ea quę ſunt ſpiritus dei. Stultitia enim eſt illi, ꝛ non poteſt intelligere: qꝛ ſpiritualiter examinatur. Spiritualis auteꝫ iudicat oīa: ꝛ ipſe a nemine iudicat: Sicut ſcriptum eſt: Quis enim cognouit ſenſum dn̄i, aut quis inſtruxit eum? Nos aūt ſenſum Chriſti habemus.

Ex Iſidoro in libro de vita ꝛ obitu ſctōꝝ ꝛ Sophronio ꝛ ſerm. Le.iiij.

Thomas, qui ꝛ didymus appellatur, natione Galileus: fuit de numero duodecim apoſtolorū. Is poſt Chriſti ad patrē aſcenſum chriſtianā fidē in Medos, Perſas, Hircanos, Brachmanos, ꝛ Indoꝝ gētem lōge lateqꝫ ꝓpagauit. In interna igit gentium prędicatione delatus, multis editis miraculis, ab eis ꝗ lucem veritatis inſenſe oderāt primū cādentibus laminis aduſtus: deinde in fornaceꝫ iniectus, poſtremo lācea ꝯfoſſus, occubuit ī calaminia Indię vrbe: ibiqꝫ eſt ſepultus. L.v.
At in eo ꝙ idē apoſtolus prius dubitās palpaſſe dn̄i vulnera legitur: primum quidē fides ędificatur: cuius nobis ꝛ veritas ſimul innoteſcit probatione diſcipuli, ꝛ vtilitas commendatione dn̄i. Nobis ſiquidem explorator ille tam curioſus factus eſt teſtis fidelis. Nos illa nihilominus reſpicit ſentētia ſaluatoris: beati qui non viderunt ꝛ crediderunt. Deniqꝫ nos eadem lectio ſimul inſtruit ignorantes, ꝛ ſolicitat diſſimulantes: ꝛ conſolatur puſillanimes: ꝛ arguit indignantes. Nō enim credendus eſt iſte pre ceteris minoris meriti fuiſſe: vt ipſe ſolus iudicaretur indignus domini viſione. Sed non eum vidit: quia non erat cum alijs quando venit Jeſus. Lcō.vj.
Quid dicis amator ſingularitatis? Cōmunia loca, cōmunia opera, cōmunes orationes, communem victum, cōmunes obſeruantias, quid faſtidis? Chriſtus rex noſter in medio terre ſalutem noſtram operatus eſt. Chriſtus mortuus eſt: vt dei filios in vnum congregaret. Chriſtus moriens: duobus alijs hinc

inde

inde crucifixis, medius fuit. Chr̄s reſurgens: in medio diſcipulorū ſtetit. Sectemur ergo cōmunem vitā, diligamus cōmunē regulā: inſtituta cōia, ⁊ maioꝝ emulemur exempla.

Secundum Joannem. Lectio. vij.

a.21. In illo tpe: Thomas vnus ex duodeciꝫ, q dicit didymus, nō erat cuꝫ eis qñ venit Jeſus. Et reli.

Homilia Beati Gregorij Pape.

Iſte vnus diſcipulus defuit: reuerſus qḋ geſtū eſt audiuit: audita credere noluit. Venit iterū dñs: ⁊ non credenti diſcipulo latus palpādum prebuit, manus oſtendit: ⁊ oſtenſa ſuoꝝ cicatrice vulnerum, infidelitatis illius vulnus ſanauit. Quid frēs chariſſimi: quid inter hec animaduertitis? Hoc nō caſu: ſed diuina diſpenſatione geſtū eſt. Egit nāq miro modo diuina clementia, vt diſcipulus dubitās: duꝫ in magiſtro ſuo vulnera palparet carnis: in nobis vulnera ſanaret īfidelitatis. L. viij.

Plus enim nobis Thome infidelitas ad fidem, q̄ fides credētium diſcipuloꝝ profuit: q: dum ille ad fidē palpando reducitur: noſtra mens omni dubitatiōe poſtpoſita, in fide ſolidat. Sic quippe diſcipuluꝫ poſt reſurrectioneꝫ ſuā dubitare permiſit, nec tñ in dubitatione deſeruit: ſicut ante natiuitatem ſuam habere Mariam ſponſum voluit: qui tamē ad eius nuptias non peruenit. Naꝫ ita factus eſt diſcipulus dubitans, ⁊ palpans teſtis vere reſurrectionis: ſicut ſponſus matris fuerat cuſtos integerrime virginitatis. Lcō. ix.

Palpauit auteꝫ ⁊ exclamauit. Dñs meus: ⁊ deus meus. Dicit ei Jeſus. Q: vidiſti me: credidiſti. Cū Paulus apl's dicat, Eſt enim fides ſperādarum ſubſtātia rerū: argumentuꝫ nō apparētiuꝫ: profecto liquet, q: fides illarū rerū argumētum eſt: que apparere non poſſunt. Que enim ſunt apparētia: fidē non habent, ſed agnitionē. Cū ergo vidit Thomas, dum palpauit: cur ei dicitur, q: vidiſti me credidiſti? Sed aliud vidit, atque aliud credidit. A mortali nāq hoie: diuinitas videri nō poteſt. Hominem igit vidit: ⁊ deum ꝯfeſſus eſt dicens. Dñs meus: ⁊ deus meus.

Ad Benedictus aña. Quia vidiſti me Thoma credidiſti: beati qui nō viderunt ⁊ crediderunt, haleluiah.

Memoria de aduentu per añam. Nolite timere. niſi feſtū transferat.

Ad Magt aña. In regeneratione.

¶ Scti Stephani protomartyris. die.26.

Ad memo. añ. Tu principatum tenes in choro martyrum ſimilis angelo: qui pro te lapidantibus deum deprecatus es: beate Stephane intercede pro nobis ad dñm. Oratio.

Da nobis que ſumus dñe imitari qḋ colimus, vt diſcam' ⁊ inimicos diligere: q: ei' natalitia celebramus, q nouit etiam pro perſecutoribus exorare. Dñm no. Qñ predicta oȯ dicitur ad memoriā ⁊ ſequit alia memoria imediate: finiat ſic exorare Chrm̄ dñm noſtrum. Ad matu. inui. Chriſtum natum, qui beatuꝫ hodie co-

coronauit Stephanū: Uenite ado
remus. ps. Uenite. In.j.noct.aña.
Beatus Stephanus iugi legis dei
meditatione roborat⁹, tanq̄ lignū
fructiferum ſecus ſalutariū aquarū
plantatū decurſus: fructū martyrij
in tempore ſuo dedit primus. ps.
Btūs vir. ị. Aña. Cōſtitutus a deo
predicator preceptorū eius in timo
re ſctō illi ſeruire ſtuduit: officioq̄ fi
deliter peracto, in montē ſctm̄ eius
aſcendere dignus fuit. ps. Quare
fre. ị. Añ. In tribulatione lapiduz
ſe prementiū poſitus, millia populi
ſe circūdantis non timuit: q2 ſuſce
ptorez ſuū Jeſum: vt eū ſaluū face
ret exurgere in celo vidit. ps. Dñe
quid. ị. ℣. Gl'ia ⁊ honore co. Lcō.j.

Ro. 5. Iuſtificati ergo ex fide pacē ha
beamus ad deum per dñm no
ſtrum Jeſum Chriſtū: per quez ha
bemus acceſſum per fidem in grām
iſtam, in qua ſtamus: ⁊ gloriamur in
ſpe glorie filiorū dei. Non ſolum au
tem, ſed ⁊ gloriamur in tribulatio
nibus: ſciētes q̄ tribulatio patiētiaz
operat̃: patientia aūt probationem,
probatio vero ſpem. Spes aūt non
confundit: q2 charitas dei diffuſa eſt
in cordibus noſtris per ſpiritū ſan
ctum, qui datus eſt nobis. Ut quid
enim Chriſtus cum adhuc infirmi
eſſemus ſm̄ tēpus pro impijs mor
tuus eſt: Uix eniz pro iuſto quis mo
ritur. Nam pro bono forſitan quis
audeat mori. ℟. Stephanus aūt ple
nus gr̄a ⁊ fortitudine: Faciebat pro
digia ⁊ ſigna magna in populo. ℣.
Cuz eſſet plenus ſpū ſancto beatus
Stephanus. Faciebat pro. Lcō. ij.

Commendat autē charitatem
ſuam deus in nobis: qm̄ cum
adhuc peccatores eſſemus, ſm̄ tem
pus Chriſtus pro nobis mortuus
eſt. Multo igitur magis nūc iuſtifi
cati in ſanguine ipſius: ſalui erimus
ab ira per ipſum. Si enim cum ini
mici eſſemus recōciliati ſumus deo
per mortē filij eius: multo magis re
cōciliati ſalui erimus in vita ipſius.
Non ſolum autē: ſed ⁊ gloriamur in
deo per dñm noſtrū Jeſum Chri
ſtum: per quem nunc reconciliatio
nem accepimus. ℟. Uidebant oēs
Stephanum qui erant in concilio:
Et intuebantur vultū eius tanquaz
vultum angeli ſtantis inter illos. ℣.
Stephanus plenus gr̄a ⁊ fortitudi
ne faciebat prodigia, ⁊ ſigna ma
gna in populo. Et intuebā. Lcō. iij.

Propterea ſicut per vnum ho
minez peccatū in hūc mundū
intrauit: ⁊ per peccatuz mors: ⁊ ita
in oēs homines mors pertranſijt:
in quo omnes peccauerūt. Uſq̄ ad
legem enim peccatū erat in mūdo:
Peccatum aūt non imputabatur:
cū lex nō eſſet. Sed regnauit mors
ab Adam vſq̄ ad Moyſen: etiaz in
eos qui non peccauerūt in ſimilitu
dinē preuaricationis Ade: q̄ eſt for
ma futuri. Sed non ſicut delictū: ita
⁊ donū. Si enim vnius delicto mul
ti mortui ſunt: multo magis gratia
dei, ⁊ donū in gratia vnius hominis
Jeſu Chriſti in plures abundauit.
℟. Intuens in celum beatus Ste
phanus vidit gloriā dei ⁊ ait. Ecce
video celos apertos, ⁊ filium homi
nis ſtantē a dextris virtutis dei. ℣.
Cum

Cum autē eſſet Stephanus plenus ſpiritu ſctō, intendens in cęlum ait. Ecce video. Gloria pa. Al dextris. An.ii.noct.aiia. Lumine vultus tui dñe inſignitus ꝓtomartyr Stephanus ſacrificiū iuſtitię ſeipſum tibi ſacrificauit: ideoque in lętitia cordis in pace obdormiens requieſcit. ps. Cum inuocarē. i. Añ. Benedictionis tuę dñe munere iuſtificatus, ⁊ ſcuto tuę ꝓtectionis in paſſione munitus: nominis ſui coronā Stephanus a te percipere meruit. ps. Verba mea. i. Aña. O q̄ admirabile eſt nomen tuum dñe deus noſter, pro quo btūs Stephanus paſſus, gloria ⁊ honore a te eſt coronatus: ⁊ ſuper cęlos dono tuę magnificētię exaltatꝰ. ps. Dñe dñs. 2. ℣. Poſuiſti dñe. Sermo ſancti Fulgētij. Lectio.iiij.

Heri celebrauimus temporalez ſempiterni regis natalē: hodie celebramus triumphalem militis paſſionem. Heri rex noſter trabea carnis indutus, de aula vteri virginalis egrediens, viſitare dignatus eſt mundum, hodie miles de tabernaculo corporis exiens, triumphator migrauit ad cęlum. Ille ſempiternę deitatis maieſtate ſeruata, ſeruile cinctorium carnis aſſumens, in huius ſeculi campum pugnaturus intrauit. Iſte depoſitis corruptibilibus corporis indumentis, ad cęli palatium perenniter regnaturus aſcendit. Inuictę in Stephano veritatis inſigne enituit: quę nec fremētiū ſęuitiam formidauit, nec lapidantium ictibus deuicta ſuccubuit. ℟. Lapidabant Stephanum inuocantem ⁊ dicentem, dñe Ieſu Chriſte accipe ſpiritum meū: ⁊ Ne ſtatuas illis hoc peccatum. ℣. Poſitis autē genibus beatus Stephanus orabat dicens. Ne. Lectio.v.

Quod vero eſt tam inſuperabile genus armorum, quo munitus ſęuientes argueret, lapidantes non repercutiens, ſed patiens, ſuperaret: inſuper ⁊ occiſus, aulam regni cęleſtis viuus, et coronatus intraret? Proculdubio munimine regio ſeptus, nullatenus eſt ab aduerſarijs ſuperatus. Charitas ergo, quę de cęlo ad terrā depoſuit Chriſtum: ipſa Stephanum de terris eleuauit ad cęlum. Charitas, quę pręceſſit in rege: ipſa ſubſequenter refulſit in milite. O admiranda vbiq; potentia ſaluatoris: o pręedicanda indeſinenter gratia redemptoris. Oſtendit in matre virginitatis ęternę miraculū: demonſtrauit in martyre inuictę charitatis indiciū. Et ſicut in matre domini nō potuit virginitas violari: ſic in martyris mente non potuit Chriſti charitas tanto ſęuientium agmine ſuperari. ℟. Impetum fecerunt vnanimiter in eum, ⁊ eiecerunt eum extra ciuitatem: Inuocantem ⁊ dicentem: domine accipe ſpiritum meum. ℣. Et teſtes depoſuerunt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcentis qui vocabatur Saulus, ⁊ lapidabant Stephanum. Inuocantem. Lectio.vi.

Stephanus ergo vt nōīe ſui coronā meruiſſet accipere: charitatē pro armis habebat: ⁊ p ipſam vbiq; vincebat. Per charitatē dei

ſeuientibus Iudeis non ceſſit: per charitatẽ proximi pro lapidantibus interceſſit. Per charitatem arguebat errantes vt corrigerentur: per charitatem pro lapidantibus orabat ne punirentur. Charitatis virtute ſubnixus: vicit Saulum crudeliter ſeuientem: & quẽ habuit in terra perſecutorẽ: in celo meruit habere conſortem. Ipſa ſctã & indefeſſa charitas deſiderabat orando acquirere: quos nequiuit monẽdo cõuertere. Nec enim eſtimandus eſt tunc inimicos dilexiſſe: cũ pro eis oraret: & non dilexiſſe cuʒ eorũ incredulitatẽ increpando argueret. ℟. Stephanus ſeruus dei quem lapidabãt in dei vidit celos apertos: vidit & introiuit: Beatus homo cui celi patebant. ℣. Cum igit ſaxorũ crepitantiuʒ turbine quateretur, inter ethereos aule celeſtis ſinus diuina ei claritas fulſit. Beatus. Gloria. Btũs. In .iij. noc. añ. In dño deo ſuo confiſus fortis athleta Stephanus, lapidũ fortiter ſuſtinuit ictus: & idcirco ad mõtem virtutũ trãſmigrauit victorioſus. ps. In dño cõfi. 3. Añ. Sine macula beatus Stephanus ingreſſus eſt domine in tabernaculuʒ tuum: quia operatus eſt iuſtitiam requieſcet in monte ſancto tuo. ps. Dñe quis ha. 3. Añ. Dñe virtus & letitia rectorum: quoniam tu preueniſti dilectum tibi Stephanum dono gratuite bñdictionis: te primuʒ ſecutus eſt in morte glorioſe paſſionis: vnde cuʒ corona martyrij dediſti vitam ei in ſeculũ ſeculi. ps. Dñe in virtute. 5. ℣. Magna eſt gloria.

Secũdum Mattheum. Lectio .vij.

In illo tpe: Dicebat Ieſus turbis iudeorum & principibus ſacerdotũ. Ecce ego mitto ad vos pphetas, & ſapientes, & ſcribas: & ex illis occidetis & crucifigetis. & ex eis flagellabitis in ſynagogis vr̃is. Et reliq. Ca. 23.

Homilia bti Hieronymi presbyte.

Ecce ego mitto ad vos prophetas & ſapiẽtes & ſcribas. Obſerua iuxta aplm̃ ſcribenteʒ ad Corinthios, varia eſſe dona diſcipulorum Chriſti: alios prophetas qui ventura predicant, alios ſapientes qui nouerũt quãdo debeãt proferre ſermonem: alios ſcribas in lege doctiſſimos: Ex qbus lapidatus eſt Stephanus, Paulus occiſus, Petrus crucifixus: flagellati in actibus apoſtolorum diſcipuli. Et perſecuti ſunt eos de ciuitate in ciuitatem: expellẽtes de iudea: vt ad gentium populum tranſmigrarent. ℟. Impij ſuper iuſtum iacturã fecerunt, vt eum morti traderent: At ille gaudens ſuſcepit lapides, vt mereretur accipere coronam glorie. ℣. Continuerunt aures ſuas: et impetum fecerunt vnanimiter in euʒ. At. Lectio .viij.

Ut veniat ſup vos ois ſanguis iuſtus, q effuſus eſt ſup terrã: a ſanguine Abel iuſti, vſq ad ſanguinem Zacharie filij Barachie: queʒ occidiſtis inter templum & altare. De Abel nulla eſt ambiguitas: qn hic ſit, quẽ Cain frater ſuus occiderit. Iuſtus autẽ nõ ſolũ ex dñi nunc ſententia: ſed etiaʒ ex Geneſis teſtimonio cõprobatur: vbi accepta eius a deo narrant munera. Querimus igitur

Digitized by Google

igitur qs ſit iſte Zacharias filius Barachię: qꝛ multos legimus Zacharias. Alij Zachariam filium Barachię dicũt, qui in duodeciꝫ prophetis, vndecimus eſt: patriſq́ in eo nomen cõſentit. Sed vbi occiſus ſit inter templum ⁊ altare ſcriptura non loquitur: maxime cum temporibus eius vix ruinę tẽpli fuerint. ℞. Patefactę ſunt ianuę cęli Chꝛi martyri beato Stephano, qui in numero martyrum inuentus eſt primus: Et ideo trũphat in cęlis coronatus. ℣. Mortẽ enim quã ſaluator dignatus eſt pro oĩbus pati: hanc ille primus reddidit ſaluatori. Et ideo. Lcõ. ix.

Alij Zachariã patrẽ Joannis intelligi volũt: ex quibuſdam apocriphoꝝ ſomnijs approbantes ꝙ propterea occiſus ſit: qꝛ ſaluatoris prędicaret aduẽtum. Et hoc qꝛ de ſcripturis nõ habet auctoritatẽ: eadem facilitate contemnitur, qua probatur. Alij iſtum volunt eſſe Zachariam q occiſus eſt a Joas rege Judę inter templum ⁊ altare: ſicut regnoꝝ narrat hiſtoria. Sed obſeruãdum, ꝙ ille Zacharias non fuerit filius Barachię: ſed filius Joiadę ſacerdotis. Barachias enim in lingua noſtra bñdictus dñi dicitur: in quo ſacerdotis Joiadę iuſtitia hebręo noĩe demõſtratur. ℞. Sancte dei precioſe protomartyr Stephane, qui virtute charitatis circunfultus vndiq́, dñm pro inimico exoraſti populo: fũde preces, Pro deuoto tibi nũc collegio. ℣. Ut tuo propitiatus interuẽtu: dñs nos purgatos a pctis iũgat cęli ciuibus. Fun-de. Gloria. Pro deuo. In laud. añ.

Lapidauerunt Stephanum, ⁊ ipſe inuocabat dñm dicens: ne ſtatuas illis hoc peccatum. 26. Añ. Lapides torrentis illi dulces fuerunt: ipſum ſequunt omnes animę iuſtę. 28. Aña. Adheſit anima mea poſt te: qꝛ caro mea lapidata eſt pro te deus meus. 17. Añ. Stephanus vidit cęlos apertos: vidit ⁊ introiuit: btũs homo cui cęli patebãt. 44. Aña. Ecce video cęlos apertos: ⁊ Jeſuꝫ ſtantẽ a dextris dei. 41. Cap.

Stephanus plenus grã ⁊ fortitudine: faciebat prodigia ⁊ ſigna magna i populo. Ad Bñs añ. Jntuens in celum Beatus Stephanus vidit gloriam dei ⁊ ait: ecce video cęlos apertos, ⁊ filium hominis ſtantem a dextris Dei. 45. Oro. Da nobis quęſumus domine. Memoria de natiuita. Ad. iij. cap. Stephanus plenus. Ad ſextã cap.

Cum eſſet Stephanus plenus ſpiritu ſancto: intendens in cęlum vidit gloriam dei: ⁊ Jeſuꝫ ſtantem a dextris dei. Ad nonam cap. Act. 6.

Poſitis autem genibus beatus Stephanᵘˢ clamauit voce magna dicens: domine ne ſtatuas illis hoc peccatum. Ad veſper. cap. Act. 7. Stephanus plenus Ad Magt añ. O ꝙ glorioſus eſt beatus Stephanus martyr ⁊ leuita: qui ante apoſtolos regna cęleſtia poſſidere meruit: ⁊ ad patris dexteram filium videre. Memoria de ſancto Joanne. Ualde honorandus eſt beatus Joannes, qui ſupra pectus domini in cęna recubuit. Oratio.

Eccle-

Digitized by Google

ECcleſiã tuã domine benignus illuſtra: vt beati Joannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę illuminata doctrinis: ad dona perueniat ſempiterna. Per d.
Memoria de natiui. Ad matu. inui.
Adoremus regem apoſtolorũ, qui
priuilegio amoris Joãnem dilexit
apl'm. ps. Venite. In .j. noctur. añ.
Joannes apoſtolus ⁊ euãgeliſta vir
go eſt electus a dño, atq́ inter cęte-
ros magis dilectus. ps. Celi enar-
rãt. ſ. Aña. Supra pectus dñi Jeſu
recũbens: euangelij fluenta de ipſo
ſacro dñici pectoris fonte potauit.
ps. Benedicã dñm. 9. Añ. Quaſi
vnus de paradiſi fluminibus: euãge
liſta Joães verbi dei grãm in toto
terrarum orbe diffudit. ps. Eructa
uit. 12. ℣. In omné terram. Lcõ .j.
1. Joh. 1. QUod fuit ab initio, quod audi-
uimus, quod vidimus oculis
noſtris, quod perſpeximus, ⁊ ma-
nus noſtrę contrectauerunt de ver-
bo vitę, ⁊ vita manifeſtata eſt, ⁊ vi-
dimus ⁊ teſtamur: ⁊ annunciamus
vobis vitã ęternam, quę erat apud
patrẽ, ⁊ apparuit nobis. Quod vi-
dimus, ⁊ audiuimus annunciamus
vobis, vt ⁊ vos ſocietatẽ habeatis
nobiſcum, ⁊ ſocietas noſtra ſit cum
patre, ⁊ filio eius Chriſto Jeſu. Et
hęc ſcribimus vobis vt gaudeatis,
⁊ vt gaudium veſtrum ſit plenum.
Et hęc eſt annunciatio quam audi-
uimus ab eo, ⁊ annũciamus vobis:
quoniã deus lux eſt, ⁊ tenebrę in eo
non ſunt vllę. Si dixerimus quoniã
ſocietatem habemus cũ eo, ⁊ in te-
nebris ambulamus, mentimur, et
non facimus veritatem. ℟. Valde
honorandus eſt beatus Joannes,
qui ſupra pectus dñi in cęna recu-
buit: Cui Chriſtus in cruce matrẽ
virginé virgini cõmẽdauit. ℣. Vir-
go eſt electus a dño, atq́ inter cęte-
ros magis dilectus. Cui. Lectio .ij.
SI autem in luce ambulamus,
ſicut ⁊ ipſe in luce eſt, ſocietaté
habemus adinuicẽ, ⁊ ſanguis Jeſu
Chriſti filij eius, mũdat nos ab om
ni peccato. Si dixerimus, qm̃ pec-
catum non habemus, ipſi nos ſedu-
cimus, ⁊ veritas in nobis nõ eſt. Si
cõfiteamur peccata noſtra, fidelis ⁊
iuſtus eſt, vt remittat nobis pecca-
ta noſtra, ⁊ emũdet nos ab omni ini
quitate. Si dixerimus, qm̃ non pec
cauimus, mendacem facimus eum,
⁊ verbum eius non eſt in nobis. ℟.
Hic eſt diſcipulus ille, qui teſtimo-
niũ perhibet de his, ⁊ ſcripſit hęc.
Et ſcimus, quia verum eſt teſtimo-
nium eius. ℣. Fluenta euangelij de
ipſo ſacro dominici pectoris fonte
potauit. Et ſcimus. Lectio tertia.
FIlioli mei hęc ſcribo vobis,
vt non peccetis. Sed ⁊ ſi quis
peccauerit, aduocatum habemus
apud patrẽ, Jeſuz Chrm̃ iuſtum, ⁊
ipſe eſt propitiatio pro peccatis no-
ſtris. Non pro noſtris aũt tantũ, ſed
etiam pro totius mũdi. Et in hoc ſci
mus, qm̃ cognouimus eũ: ſi mãdata
eius obſeruemus. Qui dicit ſe noſſe
eum, ⁊ mandata eius non cuſtodit,
mendax eſt, ⁊ veritas in eo non eſt.
Qui

Qui autē ſeruat verbum eius: vere
in hoc charitas dei perfecta eſt. In
hoc ſcimus ꝙ in ipſo ſumus. Qui
dicit ſe in ipſo manere: debet ſicut
ille ambulauit, ⁊ ipſe ambulare. ℟.
Hic eſt beatiſſimus euāgeliſta ⁊ apo
ſtolus Joānes, Qui priuilegio amo
ris ꝑcipui ceteris altius A dño me-
ruit honorari. ℣. Hic eſt diſcipulus
ille quez diligebat Jeſus: qui ſupra
pectus dñi in cena recubuit. Qui.
Gloria. A domi. In .ij. noctur. aña.
In feruentis olei doliū miſſus Joā
nes apoſtolus: diuina ſe protegente
gratia illeſus exiuit. Ps. Oēs gē. 13.
Añ. Propter inſuperabilē euange
lizandi conſtātiaz exilio relegatus:
diuine viſionis ⁊ allocutionis me-
ruit crebra ꝯſolatione releuari. Ps.
Exaudi deus depreca. 16. Añ. Oc-
currit beato Joāni ab exilio reuer-
tenti omnis populus virorū ac mu-
lieruz clamantiū ⁊ dicentiū: benedi
ctus qui venit in noīe dñi. Ps. Exau
di deus ora. 17. ℣. Conſtitues eos.
Sermo Petri Damiani. Lcō. iiij.

HOdie nobis dilectiſſimi letitie
gaudia geminantur, quia di-
ſcipulus quem diligebat Jeſus, ſui
dilectoris amplexibus ſtringitur, ſo
cietate perfruitur. Et quod vide-
rat, quod audierat, quod manibus
attrectauerat, de verbo vite, liqui-
do contemplatur. Hodie illa mira-
bilis aquila, ad vnicā angeloꝝ ⁊ ho
minum eſcaz feliciter euolauit. Hic
eſt quez redemptor noſter ad decla
randam ſue diuinitatis eſſentiam,
quoddam quaſi organuz fecit atqꝫ
vt hic ſuppleret quod ad tēpus ip-
ſe dñs diſpenſatiue ſuppreſſerat, vi-
carium dereliquit: vt cum homines
tanꝗ̄ primo lactētes firmiora iaz in
via veritatis veſtigia fixiſſent: eos
ad cognoſcendū diuine notitie cel-
ſitudinem promoueret. ℟. Qui vi-
cerit faciam illum columnā in tem-
plo meo dicit dñs. Et ſcribam ſu-
per eum nomen nouum ⁊ nomē ci-
uitatis noue Jeruſalē. ℣. Uincen-
ti dabo edere de ligno vite: quod eſt
in paradiſo Dei mei. Et. Lectio. v.

HAnc autem ſupereminentem
diuine ſcientie gratiam: ex il-
lo celeſti gazophilatio, in quo ſunt
omnes theſauri ſapientie ⁊ ſcientie
abſconditi, traxit. Et nō immerito,
vt qui carnis ſibi amputauit illece-
bras, celeſtiū epularū delitijs frue-
retur: ⁊ illuc acie mentis attingeret,
quo nō propheta, non patriarcha,
non deniqꝫ quiſquam ab ipſo mūdi
primordio, cognoſcit in carne poſi
tus aſpiraſſe. Nec mirum ſi Joanni
vicem ſuam in hoc delegauit, quem
ad cuſtodiēdam matrem, quaſi alte
rum filiuz loco ſui ſuppoſuit. ℟. Di
ligebat autē eum Jeſus, qm̄ ſpecia-
lis prerogatiua caſtitatis ampliori
dilectione fecerat dignuz. Quia vir
go electus ab ipſo virgo in euum
permanſit. ℣. In cruce deniqꝫ mo
riturus: huic matrem virginē virgi
ni commēdauit. Quia vir. Lcō. vj.

IN cene conuiuio, ait Jeſus.
Un⁹ ex vobis me tradet. Aſpi
ciebāt ergo ad inuicē diſcipuli: heſi
tantes de quo diceret. Innuit Joā
ni Simon Petrus: ⁊ dixit ei. Quis
eſt de quo dicit? Joanni mox rñdit
dñs.

Digitized by Google

dñs. O incomparabilem virũ, profert verbum in mediũ: ꝛ totus tacet ſenatus apoſtolorũ. Joannes condiſcipulorũ in ſe perſona ſuſcepta: conſultor accedit. Quãtum igit flagitare debemus eius auxiliũ: quem ſibimet interuentorẽ, ipſi apoſtoli petierũt? Quãtum apud iuſtũ iudicem pro peccatoribus poterit: qui ꝛ pro ipſis cęleſtis curię ſenatoribꝰ interuenit? Et q aduocatus factus eſt ſummis: ꝙ humiliter implorandus eſt a minimis? ℟. Iſte eſt Joãnes qui ſupra pectus dñi in cęna recubuit. Beatus apoſtolus cui reuelata ſunt ſecreta cęleſtia. ℣. Iſte eſt Joãnes cui Chrs in cruce matrem virginẽ virgini cõmendauit. Beatus. Gloria. Btũs. In.iij.noct.añ. Apparuit charo ſuo Joãni dñs Jeſus Chriſtus cum diſcipulis ſuis, ꝛ ait illi: veni dilecte meus ad me: qꝛ tempus eſt vt epuleris in conuiuio meo cum fratribus tuis. ps. Confitebimur.21. Añ. Expãdẽs manus ſuas ad deũ dixit: inuitatus ad cõuiuium tuum venio gratias agens: qꝛ me dignatus es dñe Jeſu Chriſte ad tuas epulas inuitare: ſciens qꝛ ex toto corde meo deſiderabã te. ps. Dñs regnauit exul.27. Añ. Dñe ſuſcipe me, vt cum fratribus meis ſim, cum quibus veniens inuitaſti me: aperi mihi ianuã vitę, ꝛ perduc me ad cõuiuium epularum tuarũ: tu enim es Chriſtus filius dei viui, qui pręcepto patris mũdum ſaluaſti: tibi gratias referimus per infinita ſeculorũ ſecula. ps. Dñs regna. iraſcã.28. ℣. Nimis honorati ſunt.

Secundum Joannem. Lectio. vij.

In illo tpe: Dixit Jeſus Petro. Sequere me. Conuerſus Petrus vidit illũ diſcipulũ quẽ diligebat Jeſus ſequentem: qui ꝛ recubuit in cęna ſuper pectus eius: ꝛ dixit, dñe, quis eſt q tradet te? Et rel. ca.21.

Hom. venerabilis Bede pſbyteri.

Cõmendat nobis beatiſſimus euãgeliſta ꝛ apoſtolus Joannes priuilegiũ amoris pręcipui, quo cęteris amplius meruit honorari a dño: cõmendat teſtimoniũ euangelicę deſcriptionis, qđ veritate diuina ſubnixum: nullus fideliũ dubitare permittit: cõmendat placidam ſuę carnis abſolutionem, quã dño ſpecialiter ſe viſitante percepit. Notũ aũt noui veſtrę fraternitati: quis ſit ille diſcipulus quem diligebat Jeſus: Joãnes videlicet ipſe cuius hodie natalitia celebramus. ℟. In illa die ſuſcipiã te ſeruum meũ: ꝛ ponam te ſicut ſignaculũ in conſpectu meo. Quoniã ego elegi te dicit dñs. ℣. Eſto fidelis vſq ad mortẽ, ꝛ dabo tibi coronam vitę. Quoniã. L. viij.

Diligebat aũt eum Jeſus non exceptis cęteris ſingulariter ſolũ: ſed pręcęteris quos diligebat familiarius vnum: quem ſpecialis prerogatiua caſtitatis, ampliori dilectione fecerat dignum. Oẽs quippe ſe diligere probat, quibus ante paſſionem loquit. Sicut dilexit me pater ꝛ ego dilexi vos: manete in dilectione mea. Sed hunc pręcęteris diligit: qui virgo electus ab eo: virgo in ęuum permãſit. Tradũt nãq hiſtorię, ꝙ eum de nuptijs volẽtem nube-

nubere vocauerit: ⁊ propterea quē a carnali voluptate retraxerat: potiore ſui amoris dulcedine donauit. ℟. Cibauit illū dn̄s pane vitę ⁊ intellectus, ⁊ aqua ſapientię ſalutaris potauit illum: Et exaltauit eū apud proximos ſuos. ℣. In medio eccl'ię aperuit os eius: ⁊ impleuit eū dn̄s ſpū ſapiētię ⁊ intellectus. Et exal. L. ix.

Denicꝫ huic moriturus, in cruce matrē ſuā cōmendauit, vt virginē virgo ſeruaret: ⁊ ipſo poſt mortē ac reſurrectionē cęlos aſcendēte, ne deeſſet eius genitrici filius: cuius caſta vita, caſtis eius tueretur obſequijs. Ponit ⁊ aliud ſuę perſonę beatus Joānes indiciū ſubiungens. Qui ⁊ recubuit in cęna ſuper pectus eius ⁊ dixit: dn̄e, quis eſt qui tradet te? Quod autē ille ſupra pectus magiſtri recubuit: non pręſentis ſolummodo dilectionis, ſed ⁊ futuri erat ſignū myſterij. Figurabat etenim iam tunc euangeliū, qđ idē diſcipulus erat ſcripturus: vberius atque altius cęteris ſacrę ſcripturę paginis: arcana diuinę maieſtatis eſſe cōprehēſurum. ℟. In medio eccleſię aperuit os eius: Et impleuit eū dn̄s ſpū ſapiētię ⁊ intellectus. ℣. Iucūditatē ⁊ exultationē theſaurizauit ſuper eū. Et impleuit. Gloria. Et impleuit. ℣. Valde honorādus eſt btūs Joānes. ℟. Qui ſupra pectus dn̄i i cęna recubuit. In lau. añ.

Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimoniū perhibet de his: ⁊ ſcimus qr verū eſt teſtimoniū eius. 26. Añ. Hic eſt diſcipulus meus: ſic eū volo manere donec veniā. 28. Añ. Ecce puer meus electus quē elegi: poſui ſuper eum ſpiritum meū. 17. Añ. Sunt de hic ſtātibus qui nō guſtabunt mortē: donec videant filiū hōis in regno ſuo. 44. Añ. Sic eum volo manere donec veniam: tu me ſequere. 41. Cap. Qui timet deū. Ad Bñs. añ. Iſte eſt Joānes q ſupra pectus dn̄i i cęna recubuit: beatus apl's cui reuelata ſunt ſecreta cęleſtia. 45. Oro. Eccleſiā tuam dn̄e. Memoria de natiuitate: deinde de ſancto Stephano per antiphonā. Ecce video cęlos. ℣. Corona aurea. Oratio. Da nobis quęſumus. Ad tertiam ⁊ ad alias horas cap. de cōi euangeliſtarum. Ad Magr̄. añ. die.28.

In medio eccleſię aperuit os eius ⁊ impleuit eum dn̄s ſpiritu ſapientię ⁊ intellectus: ſtolā glorię induit eum, haleluiah, haleluiah, hal. Memoria de Innocētib'. Ambulabunt mecū in albis qm̄ digni ſunt: ⁊ nō delebo noīa eorū de libro vitę. ℣. Lętamini i dn̄o ⁊ exultate. Oro.

Deus cuius hodierna die preconium Innocentes martyres nō loquēdo, ſed moriendo confeſſi ſunt: oīa in nobis vitiorū mala mortifica: vt fidē tuam quā lingua noſtra loquitur, etiam moribus vita fateatur: Per. Memoria de natiuitate: deinde de ſcō Stephano añ. Stephan' vidit.

¶ Scōrū Innocētū ad matu. inui. Venite adoremus regem regum, Qui beatis martyribus coronam dedit

dedit glorię. Hym. Quę vox quę
poterit. T e ſumma. In.j.noct.añ.
Nouit dñs vias Innocentũ:qui nõ
ſteterunt in vijs peccatorum. ps.
Beatus vir. 1. Añ. Rex terrę infre
muit aduerſus Chriſtum: q rex in
Sion cõſtitutus ſup Innocentũ mil
lia regnat. ps. Quare fremuerũt. 1.
Añ. Deus iudex iuſtus, iudica nos
ſm innocentiam noſtram. ps. Dñe
deus. 1. ℣. Letamini in do. Lcõ.j.
Rom. 5. IGitur ſicut per vnius delictuz,
in omnes homines in cõdem-
nationem, ſic ⁊ per vnius iuſtitiã, in
oẽs homines in iuſtificationẽ vitę.
Sicut enim per inobedientiã vnius
hominis, peccatores cõſtituti ſunt
multi: ita ⁊ per vnius obeditionem,
iuſti cõſtituentur multi. Lex autem
ſubintrauit, vt abundaret delictuz.
Ubi autem abundauit delictum, ſu
perabundauit ⁊ gratia, vt ſicut re-
gnauit peccatũ in mortez: ita ⁊ gra-
tia regnet per iuſtitiam in vitã eter-
nã per Jeſum Chrm dñm noſtruz.
Quid ergo dicemus? manebimus
in peccato vt gratia abũdet? Abſit.
Qui enim mortui ſumus peccato,
quomodo adhuc viuemus in illo?
℟. Sub altare dei audiui voces oc-
ciſorum dicentium: quare nõ defen
dis ſanguinem noſtrũ? ⁊ acceperũt
diuinum reſpõſum. Adhuc ſuſtine-
te modicum tempus, donec implea
tur numerus fratrum veſtroꝝ. ℣.
Et datę ſunt illis ſingulę ſtole albę,
⁊ dictum eſt illis. Adhuc. Lectio.ij.
a.6. AN ignoratis frẽs ꝙ quicũque
baptizati ſumus in Chro Je-
ſu, in morte ipſius baptizati ſumus?
Conſepulti enim ſumus cũ illo per
baptiſmum in mortem: vt quomo-
do Chriſtus ſurrexit a mortuis per
gloriam patris, ita ⁊ nos in nouita-
te vitę ambulemus. Si enim com-
plãtati facti ſumus ſimilitudini mor
tis eius: ſimul ⁊ reſurrectionis eri-
mus. Hoc ſcientes, ꝙ vetus homo
nr̃ ſimul crucifixus eſt, vt deſtrua-
tur corpus peccati, vt vltra non ſer
uiamus peccato. Qui eniz mortuus
eſt: iuſtificatus eſt a peccato. Si au-
tem mortui ſumus cũ Chriſto: cre-
dimus ꝙ ſimul etiam viuemus cuz
illo: ſcientes ꝙ Chriſtus reſurgens
ex mortuis iam non moritur: mors
illi vltra non dominabitur. Quod
eniz mortuus eſt peccato, mortuus
eſt ſemel: ꝙ autem viuit, viuit deo.
Ita ⁊ vos exiſtimate, vos mortuos
quidẽ eſſe peccato: viuentes autem
deo in Chriſto Jeſu dño noſtro. ℟.
Effuderũt ſanguinem ſanctoꝝ tuo-
rum velut aquã in circuitu Jeruſa-
lem: Et nõ erat q ſepeliret. ℣. Uin-
dica dñe ſanguinez ſanctorum tuo-
rum qui effuſus eſt. Et non. Lcõ.iij.
NOn ergo regnet peccatũ in ve
ſtro mortali corpore: vt obe-
diatis concupiſcentijs eius. Neque
exhibeatis mẽbra veſtra, arma ini-
quitatis peccato: ſed exhibete vos
deo, tanquã ex mortuis viuentes: ⁊
membra veſtra, arma iuſtitię deo.
Peccatũ enim vobis nõ dñabitur:
non enim ſub lege eſtis, ſed ſub gr̃a.
Quid ergo? Peccabimus: qm̃ non
ſumus ſub lege, ſed ſub gr̃a? Abſit.
An neſcitis ꝙ cui exhibetis vos ſer
uos ad obediẽdum: ſerui eſtis eius
cui

cui obeditis, ſiue peccati ad morté, ſiue obeditionis ad iuſtitiã: Gratia aũt deo, ꝙ fuiſtis quidé ſerui peccati, obediſtis aũt ex corde, in eam formam doctrinę in quã traditi eſtis. Liberati autẽ a peccato, ſerui facti eſtis iuſtitię. ℟. Adorauerũt viuentem in ſecula ſeculorum: Mittẽtes coronas ſuas ante thronum dñi dei ſui. ℣. Et ceciderũt in ꝯſpectu throni in facies ſuas: ⁊ benedixerũt viuẽtem in ſecula. Mittentes coro. Gloria. Mittentes co. In.ij.noct.aña. Ex ore infantium deus ⁊ lactẽtium laude perfecta: deſtruis inimicum. ps. Dñe dominus noſter. 2. Aña. Iudicabit dominus pupillum ⁊ viduam: ⁊ pluet ſuper peccatores laqueos ignis. ps. In domino confido. 3. Añ. Mortis vſuras rex impius exegit ſuper Innocentes: ſed illi requieſcunt in mõte ſancto Dei: malignus ad nihilum eſt deductus. ps. Dñe quis. 3. ℣. Exultent iuſti. Sermo ſcti Auguſtini epi. Lcõ.iiij.

Hodie fratres, natalem illorum colimus infantũ: quos ab Herode interfectos eſſe, euangelij textus eloquitur. Et ideo gaudeat terra noſtra: cęleſtiũ militũ: ⁊ tantarũ parens fęcũda virtutum. Ecce prophanus hoſtis, nunquã beatis paruulis tantum prodeſſe potuiſſet obſequio: quantũ profuit odio. Quantum enĩ cõtra ipſos iniquitas abũdauit: tantum in eis gratia benedictionis effulſit. Beata es o Bethleem terra Iuda: quę ſub vno tempore candidatam plebem, imbecillis infantię, deo offerre meruiſti. ℟.

Iſti ſunt ſancti qui paſſi ſunt propter te domine vindica eos, Quia clamant ad te quotidie. ℣. Uindica domine ſanguinem ſanctorum tuorũ qui effuſus eſt. Quia. Lectio.v.

Digne tamen natalem illorũ colimus, quos beatus ęternę vitę mũdus edidit, quam quos maternorum viſcerum partus effudit. Siquidẽ ante vitę perpetuę dignitatem adepti ſunt: quam vſum pręſentis acciperent. Aliorum quidem preçioſa mors martyrum, laudé in confeſſione promeruit, horum in conſummatione complacuit: quia in incipientis vitę primordijs, ipſe eis occaſus initiũ glorię dedit, qui pręſentis terminum impoſuit. Qui iure dicuntur martyrum flores, quos in medio frigore infidelitatis exortos: velut primas erumpentis eccleſię gemmas, quędam perſecutionis pruina decoxit. ℟. Cantabant ſancti canticum nouum ante ſedẽ dei ⁊ agni: Et reſonabat terra in voces eorum. ℣. Sub throno dei ſancti clamãt, vindica ſanguinẽ noſtrum deus noſter. Et reſonabat terra in voces. Idem in ſermone. Chriſto igitur. Lectio ſexta.

Quam beata ętas, quę nec dũ Chrm poteſt loqui, ⁊ iã pro Chriſto meret occidi: nõdũ opportuna vulneri, ⁊ iã idonea paſſioni, quã fęliciter nati: qbus in primo naſcendi limine ęterna vita obuiã venit: Incurrũt quidẽ inter ipſa primordia accepta lucis periculum, ⁊ finé ſalutis: ſed de ipſo protinus fine, capiunt principia ęternitatis. Immaturi

maturi quidez vidētur ad mortem: ſed feliciter moriūtur ad vitam. ℟. Iſti ſunt ſcti qui nō inquinauerunt veſtimenta ſua: Ambulabūt mecuz in albis. Quia digni ſunt. ℣. Hi ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati, virgines enim ſunt. Ambula. Gloria. Quia. In .iii. noctur. aii. Quis aſcendet, aut quis ſtabit in loco ſancto dei: innocens manibus ⁊ mundo corde. ps. Dñi eſt terra. 61. Añа. Innocētes adheſerunt mihi: quorum pedes auulſi ſunt a laqueo mortis. ps. Ad te dñe leuaui. 6. Aiī. Filio regis datum eſt iudicium, vt ſaluet innocentes filios pauperū: ⁊ humiliabit Herodē calūniatorem. ps. Deus iudi. 19. ℣. Iuſti autem. Secundum Mattheum. Lectio. vij.

ca. 2. In illo tempore: Angelus dñi apparuit in ſomnis Ioſeph dicens. Surge ⁊ accipe puerum ⁊ matrem eius, ⁊ fuge in egyptum: ⁊ eſto ibi vſq; duz dicam tibi. Et reliqua. Homilia beati Ioannis epiſcopi.

Iam primū quidez fugit dñs, vt regulaz humane nature, quā ſuſcepit cōſeruet in omnibus ⁊ in hac parte: q2 ⁊ humane nature et puerili etati cōuenit fugere poteſtatē minātem. Alioqui ſi illud agat in corpore conſtitutus, qđ eſt proprium dei: non diſpēſat in ſe humanam naturam, ſed mutat. Deinde, vt ⁊ ceteri chriſtiani, ideſt ſancti, cum neceſſitas perſecutionis aduenerit: fugere non erubeſcant. Et quare vadit in egyptū? Recordatus dñs, qui nō in finē iraſcit, quāta mala fecerit ſup egyptū, ideo mittit filiū ſuum in eaz, ⁊ dat ei magne reconciliationis ſignum, vt decez plagas egypti vna medicina ſanaret. ℟. Vidi ſub altare dei animas interfectorū propter verbum dei, qđ habebant, ⁊ clara voce dicebāt: vindica dñe ſanguinē ſctōrum tuorū: Qui effuſus eſt. ℣. Sub throno dei ſcti clamant: vindica dñe ſanguinē noſtrum. Qui effu. Lcō. viij.

Tunc Herodes videns qm̄ deluſus eſſet a Magis: iratus eſt vehementer. Reges ſiquidē ex alijs cauſis iraſcuntur ⁊ cito placantur. Illa autem ira eorū inextinguibilis eſt, quā regni zelus accendit. Deinde cōtemnentes eum Magi addiderūt cauſas doloris. Quemadmodum ſiquis infundat oleum ſuper ignē ardētem, magis creſcit incendium: ſic ardētem zelum Herodis, deluſionis opprobriū amplius excitauit. Quid fecit? Miſit ⁊ occidit oēs pueros in Bethleē, ⁊ in oībus finibus eius. ℟. Sub throno dei ſancti clamāt: Vindica ſanguinem noſtruz deus noſter. ℣. Sub altare dei audiui voces occiſorū, clamantium ⁊ dicentium. Vindica ſan. Lcō. ix.

Herodes homo iniquus putabat ſe poſſe mutare conſilium dei, ⁊ illum poſſe perdere quē deus produxit, quia zelus ſapere neſcit, ⁊ ira non poteſt habere cōſiliuz. Vox in rama audita eſt. Quoniam rama hebraice interpretat excelſuz, ideo dixit. Vox in excelſo audita eſt, qm̄ de morte Innocentiū mittebat ad celuz. Sic enim ait Salomon. Vox pauperis penetrat nubes, ⁊ non diſcedit donec audiatur. Quod ait, plo-

Digitized by Google

ploratus,fletum paruulorũ oſtẽdit,
Quod aũt dixit, vlulatus, matrum
ſignificat lamentum. ℞. Centũ qua
draginta quatuor millia , qui empti
ſunt de terra : hi ſunt qui cum mulie
ribus non ſunt coinquinati : virgi-
nes enim permanſerunt : Ideo re-
gnãt cum deo, ⁊ agnus dei In illis.
℣. Hi empti ſunt ex oĩbus, primitię
Deo , ⁊ agno , ⁊ in ore ipſorum non
eſt inuentum mendacium. Ideo re
gnant. Gloria. In illis. Non dicat.
Te deum. niſi dominica fuerit : ſed
reincipiatur nonum ℞. ℣. Exulta-
bunt ſancti in gloria. In laudi. aña.

HErodes iratus occidit multos
pueros in Bethleem Iudę ci
uitate Dauid. 26. Añ. A bimatu ⁊
infra occidit multos pueros Hero-
des propter dñm. 28. Aña. Vox in
rama audita eſt, plorat⁹ ⁊ vlulatus:
Rachel plorãs filios ſuos. 17. Añ.
Sub throno dei ſancti clamãt : vin-
dica ſanguinẽ nr̃m deus noſter. 44.
Añ. Cantabant ſancti canticuz no-
uum, ante ſedem dei, ⁊ agni: ⁊ reſo-
nabat terra in voces eorũ. 41. Cap.

Apoc. 14. VIdi ſupra montem ſion agnũ
ſtantem: ⁊ cum eo centũ qua-
draginta quatuor millia : habentes
nomen eius , ⁊ nomen patris eius
ſcriptum in frontibus ſuis. Hym.

VAlterua matrũ perſonat colli
ſa deflens pignora: quorũ ty-
rãnus millia chřo ſacrauit victima.
Gloria tibi dñe, q natus es. ℣. Mi-
rabilis. Ad Bñs aña. Hi ſunt qui
cum mulieribus non ſunt coinqui-
nati: virgines enim ſunt , ⁊ ſequun-
tur agnum quocunq; ierit. 45. Oro.
Deus cuius. Memoria de natiui-
tate: ⁊ de ſctõ Stephano vt ſupra.
Memoria de ſctõ Ioanne añ. Hic
eſt diſcipulus. ℣. Annunciauerunt.
Oro. Eccleſiam tuam. Ad. iij. cap.
Vidi ſupra. ℞. ⁊ ℣. plurimorũ mar-
tyruz ad omnes horas. Ad. vj. cap.

HI ſunt qui cum mulieribus Apoc. 14.
non ſunt coinquinati : virgi-
nes enim ſunt : ⁊ ſequuntur agnum
quocunque ierit. Ad nonam cap.

HI empti ſunt ex omnibus pri- Apoc. 41.
mitię Deo ⁊ agno: ⁊ in ore ip-
ſorum nõ eſt inuẽtum mendacium.
Ad veſper. cap. Vidi ſupra. Hym.
Quę vox. Te ſumma. ℣. Lętamini
in dño. Ad Mgt aña. Innocentes
pro Chřo infantes occiſi ſunt ab ini
quo rege lactẽtes interfecti ſunt: ip-
ſum ſequunt agnũ ſine macula: ⁊ di
cũt ſemp glřa tibi dñe. 46. Memo-
ria de S. Thoma. Hic eſt vere. Oro.

DEus pro cuius eccle-
ſia glorioſus pontifex
Thomas gladijs im-
piorũ occubuit: prę-
ſta quęſumus , vt oẽs
qui eius implorant auxilium : peti-
tionis ſuę ſalutarem conſequantur
effectum: Per. Memoria de nata-
li, ⁊ de ſancto Stephano vt ſupra.
De ſcõ Ioãne añ. Valde honoran
dus eſt. ℣. In oẽm terrã. Oro vtſ.
¶ Scti Thome archiepi ⁊ marty. dic. 29.
ad matu. ſicut vnius mar. Lectio. j.

HVmanũ dico propter infirmi- Ro. 6.
tatẽ carnis veſtrę. Sicut enim
exhibuiſtis membra veſtra ſeruire
immunditię ⁊ iniquitati ad iniqui-
tatem: ita nunc exhibete mẽbra ve-

ſtra ſeruire iuſtitię in ſc̃ificationem.
Cum enim ſerui eſſetis peccati: libe
ri fuiſtis iuſtitię. Quem ergo fructū
habuiſtis tūc in illis, in quibus nūc
erubeſcitis? Nam finis illorū: mors
eſt. Nūc vero liberati a peccato, ſer
ui autem facti deo: habetis fructum
veſtrum in ſanctificationem, finem
vero vitā ęternam. Stipēdia enim
pcti: mors: grā autē dei, vita ęterna
in Chriſto Jeſu dn̄o noſtro. Le. ij.
Ro. 7. An ignoratis frēs (ſciētibus enim
legem, loquor) ꝙ lex in homine do-
minatur quanto tēpore viuit. Nam
quę ſub viro eſt mulier: viuente vi-
ro, alligata eſt legi. Si autem mor-
tuus fuerit vir eius: ſoluta eſt a lege
viri. Igitur viuente viro: vocabi-
tur adultera, ſi fuerit cum alio viro.
Si autem mortuus fuerit vir eius: li
berata eſt a lege viri, vt non ſit adul
tera ſi fuerit cum alio viro. Lcō. iij.
Itaqꝫ fratres mei, ⁊ vos mortifica-
ti eſtis legi per corpus Chriſti: vt
ſitis alterius qui ex mortuis reſur-
rexit, vt fructificetis deo. Cuꝫ enim
eſſemus in carne: paſſiones pctōꝝ
quę per legē erāt, operabanť in mē-
bris noſtris, vt fructificarent morti.
Nūc aūt ſoluti ſumus a lege mortis,
in qua detinebamur: vt ſeruiamꝰ in
nouitate ſpūs, ⁊ nō in vetuſtate lite-
rę. Quid ergo dicemus? Lex pctm̄
eſt? Abſit. Sed pctm̄ non cognoui:
niſi ꝑ legē: nā ⁊ cōcupiſcētiā neſcie-
bam niſi lex diceret. Nō ꝯcupiſces.
Ex martyrio eius a quodam eius
ſocio deſcripto. Lectio quarta.
Beatus Thomas Cantuariēſis
archiepiſcopus poſt ſuſceptuꝫ
paſtoris officiū: ſupra humanā ęſti-
mationem factus eſt deo deuotus.
Conſecratus enim ciliciuꝫ clam in-
duit: fęmoralibus etiā vſus eſt vſqꝫ
ad poplites cilicinis. Et ſub veſtis
clericalis honeſtate, habitū cęlans
monachalē: deo ſtuduit omniū vir-
tutum exercitio placere. Jura ec-
cleſię quę publica poteſtas vſurpa-
uerat: in ſtatum debitum reuocare
conatus eſt. Propter quod innume-
ris laceſſitus eſt iniurijs. Tandem
autem ſibi morte intentata: ceden-
dum cenſuit eſſe malinę. Lectio. v.
Actus ergo in exilium: a dn̄o papa
Alexādro tertio, Senonis honorifi
ce ſuſceptus eſt: ⁊ monaſterio Pon
tiniacenſi ſtudioſe commendatus.
Confiſcantur interim oēs eius red-
ditus: totaqꝫ proſcribiť eius cogna-
tio. Oēs etiam amici eius ſeu fami-
liares releganť. Quotquot autē di-
ſcretionis annos attigerant, iurare
cōpulſi ſunt, ꝙ mari trāſito, ſe archi
epo pręſentarēt: vt vel cōpaſſionis
gladio toties cōfoſſus: conceptū ri-
goreꝫ ad regis inflecteret volūtatē.
Sed vir dei nulla ſuit prorſus iniu-
ria immutatus aut fractus. Lcō. vi.
Audiēs ergo rex eius conſtātiam:
directis literis cōminatorijs ad ca-
pitulū Ciſterciēſe: euꝫ a Pōtiniaco
perturbare curauit. Timens autem
beatus Thomas viris ſanctis: ſpon
te receſſit. Sed anteꝗ̄ inde progre-
deretur, confortatus eſt, oſtenſo ſibi
cęlitus indicio, ꝙ ad eccleſiā ſuā re-
diturus eſſet cum gloria: ⁊ per mar
tyrij palmam migraturus ad dn̄m.
Perturbatum igitur excepit eum

cum

Digitized by Google

cum honore rex Francorū Ludouicus, z humaniſſime exhibuit exulāti neceſſaria per ſex annos. Le. vii.

Denicꝫ miſeratus ſummus pōtifex anglicanę deſolationē eccleſię: ꝓpoſitis cōminatorijs literis: vix tādem extorſit vt pax eccleſię redderet. Igit exilij ſui anno ſeptimo rediit in angliā: ſuſceptuſcꝫ eſt a clero z pplo cum gaudio ineſtimabili: ſed poſt dies paucos iterum damnis z iniurijs ſupra modū affectus eſt, z edicto publico eccl'ię ſuę ſepta exire prohibitus. Sed in ijs nō eſt effractus eius animus: ſed ad eccleſię ſuę liberationē, iugiter aſpirabat: z ob hanc vigilijs, ieiunijs, z orationibus inſiſtebat. Lectio. viii.

Quinto vero dñicę natiuitatis die veniūt cātuariā Anglici quatuor viri genere pclari, ſed maleficijs famoſi: z ingreſſi, pōtificē verbis cōtumelioſis aggrediuntur. Rñdit vir dei modeſte ad ſingula. Turbati ſunt inſipiētes corde: z exierūt ꝯtinuo: quibus egreſſis, perrexit pōtifex in eccleſiā. Sequunt a tergo ſathanę ſatellites loricati: armatoꝝ multa manu ſequēte. Aditū vero eccl'ię quod monachi pręcluſerāt: accurrēs dei ſacerdos reſerauit. Irrumpētibus illis: proceſſit obuiam Chri confeſſor: z intentantibus mortē ait. Pro deo z eccleſia: mortem libenter ſuſcipiā: ſed ex parte dei pręcipio, ne meorum cuiquā noceatis. Lcō. ix.

Irruentes igitur, conſecratā capitis coronā funeſtis gladijs amputarunt: z Chri dñi ſolotenus pręcipitantes: cerebrū cū ſanguine crudeliſſime ſparſerunt. Ultima vero martyris verba iuxta propius aſtātium aſſertionē, hęc fuerunt. Deo z beatę Marię, z ſancto Dionyſio, z ſctis eccleſię huius patronis: me ipſum z eccleſię cauſam recommēdo. Paſſus eſt autē, Anno ab incarnatione dñi. M.c. ſeptuageſimo: quarto calendas Januarij, feria. vj. hora quaſi vndecima, vt dñi natalis ad laborē: eius fieret natalis ad requiē.

Cetera oia fiāt de cōi vnius marty. Memoria de natiuitate, z de beato Stephano, z de ſancto Joāne vtš. De Innocentibus aña. Herodes. Ad veſpas memoria de natiui. z de ſcō Stephano, z de ſcō Joāne vtš. De Innocentibus aña. A bimatu. ℣. Letamini. Oratio. Deus cuius. Per octa. natiui. z ſctōrū fiat de ipſis memoria eo mō z ordine quo in trib⁹ diebus pcedētibus eſt notatū.

¶ Sancti Silueſtri pape. Oratio. die. 31.

DA quęſumus, oipotēs deus: vt beati Silueſtri cōfeſſoris tui atcꝫ pontificis veneranda ſolennitas: z deuotionē nobis augeat z ſalutem: Per dñm.

Memoria de natiuitate poſtea de ſanctis: vltimo de dominica: ſi hac die euenerit. Ad matuti. Lectio. i.

Nihil ergo nunc damnationis eſt ijs qui ſunt in Chřo Jeſu: q non ſecūdum carnē ambulant. Lex enim ſpiritus vitę in Chriſto Jeſu, liberauit me a lege peccati z mortis. Nam qđ impoſſibile erat legi, in Ro. 8.

quo infirmabatur per carnē: deus
filium ſuum mittens in ſimilitudinē
carnis peccati: de peccato dānauit
peccatum in carne: vt iuſtificatio le
gis impleretur in nobis, qui nō ſm
carnē ambulamus, ſed ſm ſpiritum.
Qui enim ſm carnem ſunt: quę car
nis ſunt, ſapiunt. Qui vero ſm ſpm
ſunt: quę ſunt ſpūs ſentiunt. L. cō. ij.
N am prudentia carnis, mors eſt:
prudentia autē ſpiritus, vita ⁊ pax.
Quoniā ſapiētia carnis, inimica eſt
deo. Legi enim dei non eſt ſubiecta.
Nec enim poteſt. Qui autē in carne
ſunt: deo placere non poſſunt. Vos
autē in carne non eſtis, ſed in ſpū: ſi
tamē ſpiritus dei habitat in vobis.
Siquis aūt ſpiritum Chriſti non ha
bet: hic nō eſt eius. Si aūt Chriſtus
in vobis eſt: corpus quidē mortuū
eſt propter peccatum, ſpūs vero vi-
uit propter iuſtificationē. Quod ſi
ſpiritus eius qui ſuſcitauit Jeſum a
mortuis, habitat in vobis: q ſuſcita-
uit Chriſtū a mortuis, viuificabit ⁊
mortalia corpora veſtra, propter in
habitantē ſpm eius in vobis. L. iij.
E rgo fratres debitores ſumus nō
carni, vt ſm carnem viuamus. Si
enim ſm carnē vixeritis: morieminiꝰ
ni. Si aūt ſpiritu, facta carnis mor-
tificaueritis: viuetis. Quicūꝗ enim
ſpiritu Dei aguntur: ij ſunt filij dei.
Non enim accepiſtis ſpm ſeruitutis
iterū in timore: ſed accepiſtis ſpiri-
tum adoptionis filiorū: in quo cla-
mamus abba, pater. Ipſe enim ſpi
ritus, teſtimoniū reddit ſpiritui no-
ſtro: ꝙ ſumus filij dei. Si autē filij: ⁊
hęredes. Hęredes quidē dei: cohę-
redes autem Chriſti: ſi tamen com
patimur, vt et conglorificemur.

Ex hiſto. tripartita ⁊ vitis pōti. L. iiij.

S Ilueſter patria Romanus, ab
infantia presbytero Cyrino ⁊
moribus ⁊ literis imbuendus tra-
ditus eſt. Cuius imitans inſtituta:
mirum in modum in chriſtiana re-
ligione proficiebat. Poſtꝗ autem
adoleuit, hoſpitalitate ſummope-
re delectabatur. Unde Timotheū
quendam aduenam Chrm publice
prędicātem hoſpitio recepit perſe-
cutionis tempore: cū maxime id fa-
cere alij formidarent. Quē etiā mar
tyrio affectū noctu rapiens: ad do-
mū ſuam detulit, ac ſepeliuit. L. v.
Q uum aūt ob Chriſti fidē ⁊ officiū
ſctō Timotheo impenſum in carce
rem eſſet cōiectus: pręfecto, qui eū
carceri addixerat, breui defuncto:
per chriſtianos vna cū Melchiade
pōtifice e vinculis liberatus, diaco-
nus ordinat̄. Quo munere tā egre-
gie fungebat̄: vt chriſtiani oēs intra
vrbē eum ſibi presbyterū depoſce
rent. Erat enim aſpectu angelicus,
ſermone nitidus, ingenio pollēs: ac
cęleſtē i terra vitā pręferebat. L. vj.
M elchiade igitur e vita ſublato: ad
ſummum pontificatum euectus eſt,
Conſtantino imperāte. Qui Con-
ſtantinus Chriſtianę religionis ita
fuit ſtudioſus, vt non alio ꝗ crucis
ſigno in bellis vteretur: eo ꝙ inſtan
te pugna qua Maxētium tyrānum
deuicit: crucis ſignum ex lumine fa
ctum, ipſe ⁊ exercitus eius cęlo ſere
no vidiſſet, circa meridiem ſole de-
clināte: his verbis inſcriptū. Con-
ſtantine

ſtātine ī hoc ſigno vices. **Lectio .vii.**

Nactus itaq; Silueſter tā piiſſimi Imperatoris occaſionē, relicto Soracte monte, quo prius fuerat a tyrānis relegatus, Romā venit: ⁊ Cōſtantinū bene iā in chriſtianos aīatum promptiorem reddidit ad optime de eccleſia dei, merēdū. Unde eius ſuaſu cōplures baſilicas ac tēpla in honorē dei, ac ſctōꝝ extruxit: eiſq; dona plurima ꝯtulit. Nā Romę baſilicā lateranenſem, ⁊ diui Petri ī Vaticano, ⁊ Pauli via hoſtiēſi: ⁊ ſctē crucis in Jeruſalē in atrio ſeſſoriano; ac Laurentij extra muros, inſtāte Silueſtro ędificauit: ac multis ditauit ꝓuentibus. **L. viij.**

At ſanctus pontifex pauperes paterno ꝑcipue fouebat affectu. Nulla ī vrbe inops vidua, nullus orphanus erat, cuius nomē ſcriptum non haberet: cuique neceſſaria non ſubminiſtraret. Clericos pauperes ditioribus ſociare conſueuerat. Virginibus in monaſterijs degentibus eleemoſynis peculiarius ſuccurrebat, ne monaſteriorum ſepta egredi cogerentur. Non perſonę, ſed vitę ac morum elegantiam inſpectabat: ⁊ eo vnumquenq; maiori proſequebatur honore, quo eum ſanctius viuere cognouiſſet. **Lcō. ix.**

Detractores veluti ſerpentes cauebat: ⁊ quos vidiſſet in malū pronos: ſua quadā familiari ac blanda monitione ad bonum retrahebat. Hic inter alia conſtituit, ne clericus in curia cauſas ageret, neq; ante iudicem ſecularē cauſam diceret. Inſtituit etiam ꝙ Diaconus in Eccleſia celebrandi cauſa dalmatica indueret: ⁊ palla linoſtima leua eius tegeretur. Cum autem in Pontificatu annos .xxiij. menſes .x. dies .xj. ſanctiſſime vixiſſet: mortuus in cęmeterio priſcillę via ſalaria ſepelit.

Cetera oia de cōmuni vnius ꝯfeſſoris: ⁊ memoria de natiui. ⁊ de ſctis vltimo de dñica ſi hac die euenerit.

¶ In octa. ſcti Stephani ſi dñica Ric. 2.
fuerit, oia fiant ſicut in feſto ipſius: ⁊ legātur tres lectiones infraſcriptę de apſto, ⁊ ſex de ſermone. Lectio .j.

Veritatē dico in Chriſto Jeſu, Ro. 9.
non mētior, teſtimonium mihi perhibente cōſcientia mea in ſpiritu ſancto, ꝙ triſtitia mihi magna eſt, ⁊ continuus dolor cordi meo. Optabam enim ego ipſe anathema eſſe a Chriſto pro fratribus meis, cognatis meis ſm carnē: qui ſunt iſraelitę: quorum adoptio eſt, ⁊ gloria, ⁊ teſtamentum, ⁊ legiſlatio, ⁊ obſequium, ⁊ promiſſa. Quorū patres, ex quibus eſt Chriſtus ſecūdū carnē: qui eſt ſuper omnia deus benedictus in ſecula. Amen. **Lcō. ij.**

Non autē ꝙ exciderit verbum dei. Non enim oēs qui ex Iſrael ſunt, ij ſunt iſraelitę: neque qui ſemen ſunt Abrahę, oēs filij: ſed in Iſaac vocabitur tibi ſemen: ideſt, non qui filij carnis, hi filij Dei: ſed qui filij ſunt promiſſionis, ęſtimantur in ſemine. Promiſſionis enim verbum hoc eſt. Secundum hoc tempus veniam: ⁊ erit Sarrę filius. **Lectio .iij.**

Non ſolum aūt illa: ſed ⁊ Rebecca ex vno cōcubitu habens Iſaac patris noſtri. Cum enim nondū nati fuiſ-

fuiſſent, aut aliqd boni egiſſent, aut mali: vt ſecundum electionem propoſitum dei maneret: non ex operibus, ſed ex vocãte dictum eſt ei, maior ſeruiet minori, ſicut ſcriptuʒ eſt, Jacob dilexi, Eſau aũt odio habui. Quid ergo dicemus? Nunquid iniquitas apud deum? Abſit. Moyſi eniʒ dicit. Miſerebor cuius miſert⁹ ſum: ⁊ miſericordiã preſtabo cuius miſerebor. Auguſtinus in ſermo. Inter purpureos. Lectio quarta.

PReclarus athleta dei, vnctus ſpiritu dei, ad ſtadiuʒ certaminis prior exiuit: ⁊ tantã victoriã adeptus eſt gloriã: vt primus acciperet coronam. Miles Chriſti, fidelis ſignifer, martyr fortis, poſt Chriſtuʒ mox inter acies diaboli pertranſijt, ⁊ prior martyriali cãdida inclytus triũphauit. Secutus eſt ſtatim Jeſum Chriſtum dñm: ⁊ martyrij meruit principatum. Et cum ad crucis peruenit ſigna: priori de celo mittitur palma. Cũ feſtinat mori: primus deſiderat coronari. Lectio. v.

Ecce impie manus aptãtur ad necem: iam furoris arma prehenduntur: iam vallatur mucrone lapiduʒ martyr, ⁊ ſuper verticem inoxium, ponderatum dependet exitium. Et ille nõ blanditur, ſed inuehitur: non palpat, ſed prouocat: non trepidat, ſed inſtigat. Dura inquit ceruice ⁊ incircũciſi corde ⁊ aurib⁹. Lec. vj.

Reſpice martyr vicinã grandineʒ, inſpice aggerẽ tortuoſum: aceruos cautium intuere: feruẽtes iam vide manus, hanelantia ora iã conſpice. ſcintillantia lumina contemplare. Ecce funeſta acies propinquat, accedit: iam lapides vibrat. Dura ceruice ⁊ incircunciſi corde, ⁊ auribus: vos ſemper ſpũi ſancto reſtitiſtis: ſicut ⁊ patres veſtri. Hec cuʒ diceret: fremebãt cordibus ſuis: ⁊ ſtridebãt dentibus aduerſus illum. Lec. vij.

SEd fortis columna dei, cuʒ inter lapidiferas manus captatorio forcipe teneretur: fide fundabilis, ſpe erigibilis, charitate cõſtabilis: igniebatur ⁊ probabat̃: feriebatur, ⁊ producebat̃: cõtundebat̃ ⁊ augebat̃: cedebat̃ ⁊ nõ vincebatur. O beata fidei officina que tñ inalta ſti martyrẽ: vt ipſam inſpiceret maieſtatẽ. Ecce inqt video celos apertos: ⁊ Jeſum ſtantem a dextris dei. Patuit ſedes dei: ⁊ ſulcato aere, celorũ latera pependerũt. Videt Chriſtum confitẽs Chriſtum: moriturus pro Chriſto: perrecturus ad Chriſtũ. Idẽ in ſermo. Joãnis filius. L. viij.

Attende frater conſeruum tuũ: homo erat ſicut ⁊ tu: de maſſa peccati erat ſicut ⁊ tu. Eo precio redẽptus, vt tu. Diaconus erat: euangelia legebat: que legis ⁊ audis, vt tu. Ibi inuenit ſcriptum. Diligite inimicos veſtros. Didicit legendo, perfecit diligendo. Judei lapidabant: ⁊ ille orabat. Illi eum furioſe perſequebantur: ille pacatus, Chriſtum ſequebat̃. Illi malitia cecabant̃: ille viſo filio dei: ſapientia illuſtrabat̃. Illi lapides mittebant: ille orationes pmittebat tanq̃ diceret. Dñe ſi iſtos mõ occideris inimicos: quos poſtea facies amicos? Lectio nona.

Denique fratres vt noueritis quantum

tuz valuerit oratio ſancti martyris: recurrite nobiſcũ ad illũ adoleſcentem qui omnium veſtimenta ſeruabat: ⁊ tanꝙ̃ manibus omnium lapidabat. Cui dictuz eſt. Saule Saule cur me perſequeris? Ob hoc quidem debui perdere te: ſed Stephanus meus orauit pro te. Nã ſi martyr Stephan⁹ nõ ſic oraſſet: eccleſia Paulum nõ haberet. Sed ideo de terra erectus eſt Paulus: q: i terraz inclinatus exauditus eſt Stephan⁹. Si aũt dñica nõ fuerit: ad matu.inui. Chũm natum. Hym. de vno martyre. Prima añ. primi nocturni ſola dicatur ſuper pſal. de feſto ℣. de.iij. noc. vnius martyris, tres tñ lectiones de ſuprapoſitis, duę videlicet de apoſtolo, ⁊ pro tertia, prima de ſermone, ⁊ tria vltima ℟ia de feſto. Te deũ. In lau. vna tñ añ. ſcilicet. Lapidauerũt. Cap. hym. ℣. añ ad Bñs, ⁊ oꝛo ſicut in die. Idez fiat ad horas diei ⁊ ad veſpe. etiam ſi dñica ſequatur, ⁊ talis ordo in duob⁹ diebus ſequẽtibus per oĩa obſeruetur.

¶ In hac die, ⁊ deinceps vſque ad octa. epipha. incluſiue quotidie, niſi in vigilia ⁊ in die epiph. poſt alias memorias fiat memo. de beata virgine in lau. ⁊ in veſper. In laud. añ. Rubum. ℣. Benedictus. Oratio.

Deus qui ſalutis ęternę beatę Marię virginitate fęcũda, humano generi pręmia prętitiſti: tribue quęſumus, vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus: per quã meruimus auctorẽ vitę ſuſcipere: dñm noſtrũ. In veſ. añ. Germinauit. ℣. Tanquam ſponſus. Oꝛo vt ſupra.

¶ In octa. ſancti Joannis ſiue dominica fuerit, ſiue non. Idem ordo in omnibus ſeruet qui in octa. ſancti Stephani notatus eſt. Lectio. j. Die. 3.

SCribo vobis filioli ꝙ remittũ- 1. Jo. 2.
tur vobis peccata propter nomẽ eius. Scribo vobis patres, qm̃ cognouiſtis eum qui ab initio eſt. Scribo vobis adoleſcentes: qm̃ viciſtis malignũ. Scribo vobis infantes: qm̃ cognouiſtis patrez. Scripſi vobis patres: quoniaz cognouiſtis eum, qui eſt ab initio. Scribo vobis iuuenes: qm̃ fortes eſtis, ⁊ verbum dei manet in vobis: ⁊ viciſtis malignum. Nolite diligere mundũ, neque ea quę in mundo ſunt. Lcõ. ij.

Si quis diligit mundũ, non eſt charitas patris in eo: quoniam omne quod eſt in mundo, concupiſcentia carnis eſt, ⁊ concupiſcentia oculorum, ⁊ ſuperbia vitę, quę non eſt ex patre, ſed ex mundo eſt. Et mundus tranſit, ⁊ concupiſcentia eius. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in ęternum. Lectio tertia.

Filioli, nouiſſima hora eſt, ⁊ ſicut audiſtis ꝙ Antichriſtus venit, ⁊ nũc antichriſti multi facti ſunt: vnde ſcimus ꝙ nouiſſima hora eſt. Ex nobis prodierũt, ſed non erant ex nobis. Nã ſi fuiſſent ex nobis, permanſiſſent vtiqꝫ nobiſcum: ſed vt manifeſti ſint ꝙ nõ ſunt omnes ex nobis. Sed vos vnctionem habetis a ſancto, ⁊ noſtis omnia. Ex Hieronymi libro de viris illuſtrib⁹. Lectio. iiij.

IOannes apoſtolus, quẽ Jeſus amauit plurimuz, filius Zebedęi, frater Jacobi apl̃i ab Herode

poſt paſſioné dñi decollati, nouiſſimus oium ſcripſit euangeliũ rogatus ab Aſię epis aduerſus Cherintum, alioſqꝫ hęreticos, ⁊ maxime tunc Ebionitarum dogma conſurgens:q aſſerunt Chꝛm ante Mariã non fuiſſe. Unde ⁊ cõpulſus eſt diuinam eius natiuitatez edicere. L.v.

Quartodecimo aũt anno, ſecundã poſt Neronem perſecutionem, mouente Domitiano: in Patmos inſulam relegatus; ſcripſit Apocalypſim: quã interpꝛetantur Juſtinus martyr ⁊ Ireneus. Interfecto aũt Domitiano, ⁊ actis eius ob nimiaz crudelitatem a ſenatu reſciſſis: ſub Nerua pꝛincipe, redijt Epheſum: ibiqꝫ vſqꝫ ad Traianũ pſeuerans, totas Aſię fundauit, rexitqꝫ eccleſias.

Ex Hieronymo ſuper capitu. vj. epiſtolę ad Galatas. Lectio ſexta.

Cum aũt Epheſi moꝛaretur, ſenio confectus, vt vix inter diſcipuloꝛuz manus ad eccleſiã deferret, nec poſſet in plura vocé verba ꝯtexere: nil aliud per ſingulas ſolebat pꝛoferre collectas: niſi hoc, Filioli diligite alterutrũ. Tãdem diſcipuli, ⁊ frés qui aderant, tedio quodãmodo affecti, ꝙ eádé ſemꝑ audirét, dixerũt. Magiſter, quare ſemper hoc loqueris? Qui reſpondit, dignã frés Joanne ſententiã. Quia pręceptum dñi eſt: ⁊ ſi ſolum fiat, ſufficit.

Ex Iſidoꝛo de vita ⁊ obitu ſanctoꝛuz. Lcõ. vij.

Huius quidez, inter alias virtutes, magnitudo ſignoꝛum, hęc fuit. Mutauit in aurũ ſilueſtres frõdium virgas: litoꝛeaqꝫ ſaxa in gemmas: item gemmarum fragmina in pꝛopꝛiam refoꝛmauit naturam. Uiduam quoqꝫ, pꝛecãte populo, ſuſcitauit: ⁊ rediuiuum iuuenis coꝛpus, reuocata anima, reparauit. Bibés letiferum hauſtum, nõ ſolum euaſit periculum: ſed eodem pꝛoſtratos poculo: ad vitaz reſtituit. Lcõ. viij.

Hic anno ſexageſimo ſeptimo poſt paſſioné dñi ſaluatoꝛis, ſub Traiano pꝛincipe; longęuę vetuſtatis ſenio feſſus: cum diem trãſmigrationis ſuę iminere ſibi ſentiret: iuſſiſſe fertur effodi ſibi ſepulchꝛũ: atqꝫ inde valedicens fratribus, facta oꝛatione viuens tumulũ introiuit: deinde in eo tãquã in lectulo requieuit. Unde accidit, vt quidã eum viuere aſſerãt: nec moꝛtuum in ſepulchꝛo, ſed doꝛmiétem iacere cõtendãt: maxime pꝛo eo ꝙ illic terra ſenſim ab imo ſcaturiés, ad ſuperficiem ſepulchꝛi ꝯſcédat, ⁊ quaſi flatu quieſcétis deoꝛſuz ad ſupioꝛa puluis ebulliat.

Petr⁹ damian⁹ i ſermone de eodé.

Quoniam fratres. Lectio nona.

Dignuz eſt igit̃ chariſſimi vt qui a Chꝛiſto pręcũctis moꝛtalibus, ſpecialiter eſt dilectus: a Chꝛi fidelibus permaxime diligat̃. Pręſertiz cũ ⁊ ipſe circa nos tãtę charitatis extiterit: vt ſacramétoꝝ cęleſtium theſauros quos ſolus acceperat nobiſcuz participando largiter erogauerit. Quid in virtutibus quo incõparabiliter nõ excellat? Apl's ſiquidé eſt in epiſtolis: euangeliſta in euãgelio: pꝛopheta in Apocalypſi. Martyr vtiqꝫ etiã fuit: ⁊ quo cęteris aplis in carne pꝛolixius manſit: eo durioꝛis martyrij toꝛméta ſuſtinuit. Tu aũt.

¶ In

Digitized by Google

¶ Jn octa. Sanctoꝛ Jnnocentũ omnia fiãt ſicut ſupꝛa in octa. ſancti Stephani notatum eſt. Lectio. j.

Igitur non volentis: neq; currentis, ſed miſerentis eſt Dei. Dicit enim ſcriptura Pharaoni. Quia in hoc ipſum excitaui te, vt oſtẽdam in te virtutem meã, ⁊ vt annuncietur nomẽ meum in vniuerſa terra. Ergo cuius vult miſeretur: ⁊ quẽ vult indurat. Dicis itaq; mihi. Quid adhuc queritur? Uoluntati enim eius quis reſiſtit? O homo, tu quis es, qui reſpondeas deo? Nunquid dicit figmẽtum ei qui ſe finxit: quid me feciſti ſic? An nõ habet poteſtatẽ figulus luti ex eadem maſſa facere aliud quidẽ vas in honoꝛem: aliud vero in contumeliã? Lcõ. ij.

Quod ſi deus volens oſtẽdere irã ⁊ notam facere potẽtiam ſuã ſuſtinuit in multa patiẽtia vaſa irę apta in interitum: vt oſtenderet diuitias gloꝛię ſuę in vaſa miſericoꝛdię, quę pꝛeparauit in gloꝛiã. Quos ⁊ vocauit, nos non ſolũ ex iudeis, ſed etiã

Oſee. 2 ex gentibus: ſicut in Oſee dicit: Uocabo nõ plebem meã, plebem meã: ⁊ nõ dilectã, dilectã: ⁊ nõ miſericoꝛdiam cõſecutã, miſericoꝛdiã ↄſecutam. Et erit: in loco vbi dictũ eſt eis, non plebs mea vos: ibi vocabuntur

Iſa. 10 filij dei viuentis. Jſaias autem clamat pꝛo Jſrael. Si fuerit numerus filioꝛum Jſrael tanquã arena maris: reliquię ſaluę fient. Lectio. iij.

Uerbum autẽ conſummans, ⁊ abbꝛeuians in ęquitate: q: verbũ bꝛeuiatum faciet dñs ſuper terram. Et

Iſa. 1. ſicut pꝛędixit Jſaias. Niſi dominus Sabaoth reliquiſſet nobis ſemen: ſicut Sodoma facti eſſemus: ⁊ ſicut Gomoꝛrha ſimiles fuiſſem⁹. Quid ergo dicemus? Quod gentes quę nõ ſectabantur iuſtitiam, appꝛehenderũt iuſtitiam, iuſtitiam aũt quę ex fide eſt: Jſrael vero ſectãdo legem iuſtitię, in legẽ iuſtitię, nõ peruenit. Quare? Quia non ex fide: ſed quaſi ex operibus. Offenderunt enim in lapidẽ offenſionis, ſicut ſcriptũ eſt,

Ecce pono in Sion lapidem offen- Iſa. 28

ſionis, ⁊ petrã ſcandali. Et omnis Iſa. 49

qui credit in eum, nõ confundetur.

Sermo bti Joan. Chꝛiſoſto. L. iiij.

Pꝛedicatur nouus ab infantibus ſermo: ſanctis laudibus Chꝛiſti. Jn gloꝛiam domini: pꝛimam vocem aperiunt Jnnocẽtes. Fiunt diſerti laude: qui fuerant imperiti ſermone. Offerunt domino pꝛimitias linguę: nouos oꝛis immolant fructus. Jnfantia enim, quę per ętatem loqui non nouerat: gloꝛiam domini cum gaudio reſonabat. Oſtendunt laudibus dominũ: ſuffragijs pꝛędicãt Chꝛiſtum. Lectio quinta.

Fiunt interea pueri, ſine magiſtro diſerti: docti ſine doctoꝛe, eruditi ſine eruditoꝛe. Agnoſcunt Chꝛiſtũ, pꝛędicant dñm: non quem perſuaſio humana docuerat: ſed quem diuinitas Jnnocentibus inſpirabat. Erigitur itaque infantium ętas in laudem: quę delictoꝛum non nouerat crimen. Dignus a dignis laudatur: ⁊ innocens innocentium teſtimonio pꝛędicaẜ. Accipiunt enim a Chꝛiſto: ⁊ reddunt. Uno enim tempoꝛe, ⁊ q̃ dederat recipit, ⁊ quĩ acce-

acceperat reddit: dñi eius laudes, illi ab infantibus referũtur. Lectio. vi.

Sed quam laudé intulerũt quero, qui loqui nõ norunt? Loquunt ſanguine: qđ lingua non poſſunt. Paſſione canunt, qđ ſermone nõ norũt: Occiſi pręducãt: qđ viui nõ poterãt. Nec nouũ quod dicitur, vt inocens ſanguis, aut deo referat laudes, aut ſuas indicet paſſiones: cũ Abel ſanguis clamet ad celum, ⁊ occiſoꝝ aię vociferent ab altari ad dñm. L. vij.

O Beata lactentiũ gloria: quib⁹ pro Chriſto contingit dedicare martyria. Experiuntur tempore vno natiuitatem ⁊ mortem, ingreſſum ⁊ exitum, principiũ ⁊ occaſum: vt ipſis poſſet contingere vno tempore, ⁊ ingredi mũdum, ⁊ dedicare martyrio celũ. Probat nouos exercitus, Chriſtus: legiones lactentes victoria pperata coronat. Le. viij.

Fiunt pro Chrõ victores, qui ętate fuerãt coequales: fiunt ſine certamine fortes, ſine pugna victores. Mercantur pena martyrium: gloriam ſanguine comparãt: vitã ęternam temporali morte commutant. Tranſmittit infantes infans Chriſtus ad celum: offert noua exenia patri: primitias fructuum exhibet genitori. Oſtendit futuram fęcundiſſimã meſſem: dum in ſemine tantam exhibet vbertatem. Lectio. ix.

O paruuli beati: modo nati nũquã tentati: nondum luctati iam coronati. Ille de veſtra corona dubitauit in paſſione pro Chriſto: qui etiã baptiſmũ paruulis prodeſſe nõ exiſtimat Chriſti. Nõ habebatis ętaté qua in paſſurum Chrm crederetis: ſed habebatis carné in qua pro paſſuro Chriſto paſſionez ſuſtineretis.

Scti Hilarii epi ⁊ confeſſo. Oõ. die. 14.

DEus qui populo tuo ęternę ſalutis beatuz Hilarium miniſtrũ tribuiſti: pręſta quęſumus, vt qué doctorez vitę habuimus in terris: interceſſoré habere mereamur in cęlis. Per.

Tres primę lectiones, de apoſtolo Paulo. 1. Cor. 3. fo. 78. quę habent inter lcões de tempore p hac die prima. ſ. poſt octa. Epiphanię. 78.

Et ego frés nõ. Ex eius vita. L. iiij.

HIlarius temporibus ſuis (teſte Hieronymo) diſertiſſimus: qui ⁊ confeſſionis ſuę merito, ⁊ vitę induſtria, ⁊ eloquentię claritate vbicũque romanũ nomé eſt pręducatũ apud Aquitanos claro eſt genere ortus. Hic ſub cõiugali ſtatu primo viués quaſi monachum agebat: ita moribus ac ſctitate effulgés: vt complures ſe totos ad eius imitationez conferrét, ſibiq; illuz ceu chriſtianę vitę exemplar proponerent. Le. v.

Cuz ergo ⁊ pietate ⁊ doctrina per totam Galliã celebris haberet: magno totius populi ꝯſenſu Pictauorum, in regione Aquitania eṗs creatur. Quo munere ſanctiſſime fungens: mirũ in moduz inſectatus eſt Arrianã hereſim tunc temporis ita vigentem: vt tres tãtum epos in eccleſia occidentali conſtãtes in confeſſione orthodoxę fidei referant permanſiſſe, ideſt Hilarium ipſum, Euſebium Vercelléſem: ⁊ Dionyſium

ſium Mediolanenſem: in orientali
vero vnum tãtum Athanaſiũ. Qui
omnes a factione Arriana immume
ras paſſi ſunt afflictiones. Lcõ.vj.
Siquidẽ Cõſtãtius Auguſtus, exi-
lijs, direptionibus, minis ac terrori
bus cõpellebat catholicos ad par-
tes arrianoꝝ accedere. Hilarius igi
tur arte ac dolis Saturnini cuiuſdã
Arelatenſis epi de Synodo Biter-
renſi exul in Phrigiã relegatus eſt:
vbi ⁊ mortuũ ſuſcitaſſe dicit, ⁊ duo-
decim de Trinitate libros ſcripſiſſe,
in quo ſane ope viſus eſt exercuiſſe,
quicqd ingenio, eloquẽtia, ⁊ ſacraꝝ
literarum cognitione poſſet. L.vij.
POſt quatuor autẽ annos, cum
Impator Cõſtantius multoꝝ
actus precibus cõciliũ apud Seleu
ciam Iſaurię ciuitatẽ cõgregari iuſ
ſiſſet, ad diſputandũ de filij cũ patre
cõſubſtãtialitate, Hilarius ab exilio
reuocatus eſt: eo pręcipue ꝙ Augu
ſto apud Cõſtãtinopolim librũ pro
ſe porrexiſſet. Sed ⁊ Urſatius ⁊ Va
lẽs Arriani epi exploratã habentes
doctrinę ipſius exuberãtiã, ingenij
acrimoniã, ⁊ vim eloquẽtię: timẽtes
factioni eoꝝ, ſuggeſſerũt imperato
ri, vt Hilariũ ſub honoris ſpecie ad
ſuã eccleſiaȝ redire iuberet: atqꝫ ita
concilio non intereſſet. Lectio.viij.
Hilariũ itaqꝫ Pictauos redeunteȝ
Martinus poſtea Turonenſis eps
comitatus eſt: ac diutius ſecũ man-
ſit, magnũ ſanctimonię incremen-
tum ſub ipſo adeptus. Sanctus aũt
pręſul miro totius populi applauſu
atqꝫ acclamatiõe, ⁊ honoratiſſimo
occurſu receptus, reliquum vitę in
pace ac tranquillitate peregit: eoqꝫ
autore Gallia dolum Arrianę perfi
dię cognoſcens damnauit. Lcõ.ix.
Hunc ſcripſerũt aliqui Apraȝ filiã
ſuã primuȝ per epiſtolam in exilio,
viua deinde voce poſt exiliuȝ fuiſſe
hortatum: vt virginitatem Chriſto
ſponſo conſecraret. Quod cum illa
prompte feciſſet: Hilarium oraſſe
deũ ferunt, vt eam de mundo tolle-
ret: ne carneis illecebris caperetur.
Quod cum factuȝ eſſet, idqꝫ mater
eius vidiſſet: rogauit Hilariũ vt ſuę
quoqꝫ vitę diſſolutionem a deo im-
petraret: atqꝫ ita ambas ſuis preci-
bus ad cęlum ſanctus antiſtes pręę-
miſit. Qui ſanctitate ⁊ ſcientia cla-
rus, a ſe multis libris confectis, mi-
grauit ad dñm. Valẽtiniano ⁊ Va-
lente imperantibus: anno dñi. 370.
¶ Sancti Mauri Abbatis: Oro. die.15.
INterceſſio nos q̃s do
mine bti Mauri Ab-
batis commendet: vt
quod noſtris meritis
non valemus: eius pa
trocinio aſſequamur: Per domi.
Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.
BEatus Maurus ex genere ſe-
natorum, duodennis traditus
eſt ſancto Benedicto: ſub regulari
inſtitutione imbuendus. Sub quo
mirum in modũ proficiens, ſpecia-
liter ab eo diligi meruit. Hic in qua
dragesima, tãtum ſacco ruſtico vte-
batur: ⁊ bis in hebdomada come-
debat. Hic cum de mandato beati
Benedicti ſuccurreret Placido
puero periclitãti in aqua: ſuper vn-
das quaſi ſuper terraȝ vadens ⁊ re-

diens,

diens,liberauit ipſum. Quod ſignū
btūs Benedictus, obedientię eius
aſcripſit. Factum eſt autē,vt beatus
Berticannus Cenomanenſis epi-
ſcopus,audita fama ſanctitatis beā
ti Benedicti , mitteret nuncios ſo-
lennes ad eū : vt dirigeret ad ſe mo-
nachos perfectos: q ędificarēt mo-
naſterium in fundo eccleſię ſuę. Ad
quod perficiēdū, btūs Maurus cū
quatuoꝛ ſocijs eſt miſſus. Lectio.iij.
Tranſiēs aūt per Vercellas, vnum
de ſocijs pręedictis pręcipitatū,ſana
uit. Apud eccleſiā vero ſanctoꝛum
Mauricij ꝛ ſocioꝝ eius, cęcum illu
minauit. Tandē Aurelianis perue-
niēs,audiuit ſctm̄ Berticannū epm̄
pręedictū ad deū migraſſe: ꝛ aliū lo-
co illius ſubſtitutū. Qui cū ipſum re
cipere noluiſſet: nobili viro Floꝛo,
dāte locū ad monaſteriū cōſtruēdū:
coadiuuāte Tedeberto rege Frāco
rū,iuxta Ligeriz,ī honoꝛē btī Mar
tini cōſecrari fecit Eccleſiā. In qua
poſt miraculoꝛū inſignia ꝛ ſctē vitę
cōuerſationē,ꝛ diſcipuloꝝ multoꝛū
infoꝛmationem: migrauit ad dn̄m.

die.16. ℭ Scti Marcelli papę ꝛ mar. Oꝛo.

PReces populi q̄s do-
mine clementer exau
di vt beati Marcelli
martyris tui atq̄ pō-
tificis meritis adiuue
mur: cuius paſſione letamur. Per.

Ex vitis pōtificū Romanoꝝ. L.ij.

MArcellus patria Romanus a
Conſtantino ꝛ Galerio vſque
ad Maxētium geſſit Pōtificatum.
Huius hoꝛtatu Priſcilla adducta
eſt vt cemęteriū ſuis ſumptibus via
ſalaria conſtrueret: Lucina vero vt
eccleſiā dei ſuoꝝ bonoꝝ inſtitueret
herędē. Idē titulos viginti ꝛ quin-
que in vꝛbe Roma diſpoſuit , quaſi
Diocęſes ad commoditatē baptiſ-
mi ,ꝛ eoꝛum qui ad fidez Chꝛiſti ex
gentibus quotidie veniebant: ꝛ ad
martyrum ſepulturas. Lectio.iij.
His igitur rebus iratus Maxētius
Lucina relegata , ipſum minis im-
pellere conatur: vt ſe pōtificatu ab-
dicaret: atq̄ nomē chꝛiſtianū depo
neret. In quo cum ſe ab eo negligi
animaduerteret: ipſum in Catuaria
ad curam publicarū beſtiarū dam-
nauit. Ex quo loco nec oꝛationes il-
le,nec ieiunia pręetermittens: paro-
chias etiam epiſtolis, (qn̄ aliter nō
licebat) multos annos gubernauit.
Demuz ex fęda illa atq̄ incōmoda
habitatione,pedoꝛe ꝛ ſitu cōfectus
obijt: eiuſq̄ ſanctiſſimū coꝛpus ī ce-
męterio Priſcillę via ſalaria ſepeli-
tur. xvij. cal. febꝛ. ſedit aūt annos. v.
menſes ſex , ꝛ dies vnum ꝛ viginti.

ℭ Sancti Antonij Abbatis. Oꝛo. die.17.

INterceſſio nos
q̄s domine bea
ti Antonij Abbatis
commēdet: vt quod
noſtris meritis non
valemus: eius patro
cinio aſſequamur :
Per dn̄z. Lectio.j.

QUę mihi fuerūt lucra arbitra- philip. 3.
tus ſum propter Chꝛiſtū detri
menta: veruntamē exiſtimo omnia
detrimentū eſſe propter eminētem
ſciētiam Jeſu Chꝛiſti dn̄i mei: pro-
pter quē omnia detrimētum feci, ꝛ
arbi-

Digitized by Google

arbitror vt ſtercora, vt Chriſtuꝫ lucrifaciã: vt & inueniar in illo nõ habens meaꝫ iuſtitiam quę ex lege eſt: ſed illaꝫ quę ex fide eſt Chri, quę ex deo eſt iuſtitia in fide: ad cognoſcendum illũ, & virtutem reſurrectionis eius, & ſocietatẽ paſſionũ illius: cõfiguratus morti eius: ſi quõ occurraꝫ ad reſurrectioneꝫ q̃ eſt ex mortuis. Non quod iã acceperim, aut iã perfectus ſim, ſequor aũt, ſi quo modo comprehẽdam in quo & comprehẽſus ſum a Chriſto Jeſu. Lectio. ij.

Fratres, ego me nõ arbitror comprehẽdiſſe. Unum aũt, quę quidem retro ſunt obliuiſcens, ad ea vero quę ſunt priora extendẽs meipſum, ad deſtinatũ perſequor, ad brauiuꝫ ſupernę vocationis Dei in Chriſto Jeſu. Quicunque ergo perfecti ſumus, hoc ſentiamus, & ſi quid aliud ſapitis, & hoc vobis Deus reuelabit. Ueruntamen ad quod peruenimus, vt idem ſapiamus, in eadem permaneamus regula. Lectio. iij.

Imitatores mei eſtote frẽs, & obſeruate eos q ita ambulãt ſicut habetis formã nr̃am. Multi enim ambulãt quos ſępe dicebã vobis (nunc autẽ & flens dico) inimicos crucis Chriſti: quorum finis interitus, quorum deus vẽter eſt: & gloria in confuſione ipſorum: qui terrena ſapiũt. Noſtra autem conuerſatio in cęlis eſt, vnde etiaꝫ Saluatorẽ expectamus dñm nr̃m Jeſum Chriſtum: qui reformabit corpus humilitatis nr̃ę: cõfiguratum corpori claritatis ſuę: ſecundum operationeꝫ virtutis ſuę qua etiã poſſit ſubijcere ſibi omnia.

Ex eius vita a beato Athanaſio cõſcripta. Lectio quarta.

Antonius nobilibus religioſiſq́ parentibus natus, cum eſſet annorum circiter deceꝫ & octo: atque eccleſiã (vt ſolebat) intrãs, audiſſet illud euãgelij, Si vis perfectus eſſe, vende omnia quę habes & da pauperibus: velut ea ſibi tunc peculiariter dicta interpretatus: omnibus ſuis poſſeſſionibus diſtractis, precium dedit pauperibus: ipſeq́ in vaſtam ęgypti ſolitudinẽ receſſit. Ubi q̃ plurimos annos incredibili abſtinentia & ſanctitate vitam geſſit vix humanã. Erat enim eius eſca ſolus panis & ſal, potus aqua: prandijq́ tempus ſolis occaſus. Frequenter etiam duos & amplius dies ſine cibo manebat. Uigilabat (vt ita dicatur) ſemper quidem iugi nocte: & orationibus diem coniungebat. Si vero ſomnus obreperet, ſtãdo paululum dormiebat: plerunque pauimento iacens, ſolumq́ terram ſtratum refectionis habens. Lectio. v.

A dęmonibus varijs modis atque imaginibꝰ ſępe infeſtatus eſt. Quos ipſe ope diuina fretus tam conſtanter ſpernebat: vt conuitijs etiam ac maledictis eos proſequeretur, exprobrans illis imbecillitatẽ in eos, quos diuina gratia non deſtituiſſet. Tãto itaq́ terrori dęmonibus erat ſępius a ſe deuictis: vt multi p ęgyptum ab illis agitati, noĩe Antonij ſuper ipſos inuocato, liberarentur. Idem monachos ſuos ſic aduerſus dęmones inſtruebat, hoſtile, inquiens, illis contra omnes chriſtianos:

Digitized by Google

nos: maxime vero ꝯtra monachos ⁊ virgines Chriſti odium eſt: eoruz ſemitis laqueos tendūt: eorū mentes impijs atq; obſcęnis cogitationibus nitūtur euertere. Lectio .vj.

Sed nihil nobis in hoc terroris incutiant. Fideliuz enim orationibus atque ieiunijs ad dñm, ſtatim corruunt. Nec tñ ſi paululum ceſſauerint: prorſus plenam putetis eſſe victoriam. Solēt ſaucij grauius aſſurgere, ⁊ mutata arte pugnandi, cum cogitatione nihil egerint: pauorib⁹ terrent, aſſumentes nunc mulieruz, nunc beſtiarum, nūc ſerpentiuz formas. Quę omnia ad primuz quoq; crucis ſignum euaneſcunt. Magna aduerſum dęmones arma ſunt: vita ſyncera ⁊ intemerata ad deū fides. Credite mihi experto, pertimeſcit ſathanas recte viuentium vigilias, orationes, ieiunia, māſuetudinem, voluntariā paupertatē, vanę glorię cōtemptū, humilitatem, miſericordiam, irę dñatum: ⁊ pręcipue purū cor erga Chriſti amorem. Lcō .vij.

Habebat autem Antonius magnam in vultu grãz: ⁊ ſemper eandem faciē, ideſt hilarē inter proſpera ⁊ aduerſa retinens: nec ſecundis extollebatur: nec frangebatur aduerſis: ⁊ ſicut erat in vultu amabilis: ita in fidei puritate mirabilis. Nunq̄ ſchiſmaticoruz ſe miſcuit cōmunioni. Nunquā Manicheis aut alijs hęreticis ſaltē amicabilia verba largit⁹ eſt: niſi tñ ea quę eos poſſent ab iniquitatis errore reuocare, denuncians talium amicitias atq; ſermones perditionē eſſe aīę. Le. viij.

Sic etiam Arrianos deteſtabatur: vt omnibus diceret, nec iuxta eos quidē eſſe accedendum. Nam cum veniſſent quidaz Arrianitę, reperit poſt eoruz examinationē infideliſſimam ſectā: ⁊ fugauit eos de monte dicens, multo ſerpentibus deteriores horuz eſſe ſermones. Hoc in eo viro mirabile erat, vt hominem in extremo mundi limite cōditū: ⁊ fauor principū, ⁊ omnis celebraret aula regalis. Nam ⁊ Conſtātinus Auguſtus, ⁊ eius liberi Conſtans atq; Conſtātius talia cognoſcētes: quaſi ad patrē miſſis literis obſecrabant: vt reciprocis eos ſcriptis hilararet, atq; orationib⁹ iuuaret. Lectio .ix.

Tandem cum annum ageret vltra centeſimū, ⁊ nō mediocre incōmodum ſenilia mēbra turbaſſet: vocatis ad ſe duob⁹ fratribus, q ſibi erāt familiariores, plurib⁹ eos hortatus eſt atq; admonuit. Mox, valete, inquit, viſcera mea. Antonius eniz migrat, ⁊ iam nō erit in pręſenti ſeculo vobiſcū: verba finierat, ⁊ oſculantibus ſe diſcipulis: extendēs paululū pedes, mortē lętus aſpexit: ita vt ex hilaritate vultus eius angeloꝝ ſanctorū, qui ad perferendā aīam eius deſcenderāt, pręſentia noſceretur. Quos intuens tanq̄ amicos videret, aīam exhalauit: ⁊ additus eſt patribus ſecundū ordinē ſcripturarū.

¶ Scte Priſcę virg. ⁊ marty. Oro.

Da q̄ſumus omnipotens deus, vt qui beatę Priſcę virginis ⁊ martyris tuę natalitia colimus: ⁊ annua ſolen-

ſolennitate lȩtemur, ⁊ tãtȩ fidei pro-
ficiamus exemplo: Per dominuz.
Ex eius geſtis, quȩ communiter ab
eccleſia leguntur. Lectio ſecunda.

PRiſca nobilis romana tertio-
decimo ȩtatis ſuȩ anno, cum chri-
ſtianȩ fidei eſſet accuſata: iuſſu Clau-
dij Imperatoris, ad templũ Apol-
linis ducit: vt dijs imolaret. Quod
cum facere recuſaret: alapis cȩſa, in
carcerez trudit. Poſtridiȩ educta,
in Chriſti confeſſione adhuc perſi-
ſtens, flagellis verberat: ⁊ feruenti
adipe toto corpore perũgit: ac rur-
ſus in carcerez retruditur. Lcõ.iii.

Die tertia in amphitheatrũ produ-
cta, exponitur imaniſſimo leoni: q
ad pedes eius manſuetus ſe proie-
cit. Tũc in ergaſtulo virgo recluſa,
triduo inedia maceratur. Deinde
eculeo ſuſpenſa, ⁊ vngulis ferreis
exarata, in roguz mittitur: a quo ta-
men, diuina ope incolumis euaſit.
Tandem extra vrbem educta, capi-
tis abſciſione, martyrio coronatur,
Cuius corpus a Chriſtianis ſubla-
tum, via Oſtienſi, decimo ab vrbe
milliario ſepelitur. Tu autem dñe.

c.19. Sci Fȩlicis pſbyteri ⁊ cõfeſ. Oro.

COncede q̃ſumus om-
nipotens deus, vt ad
meliorem vitam ſan-
ctorum tuoruz exem-
pla nos prouocent,
quatenus quorum ſolẽnia agimus,
etiam actus imitemur: Per dñm.
Ex eius geſtis a btõ Paulino No-
lano epiſcopo deſcriptis. Lectio.ij.

FElix Nolanus preſbyter, cum
multa de deorum portẽtis, quod
nihil fuerint diſputaſſet: percurſis
diuerſorum ſuppliciorum generi-
bus, carceri adiudicatur. Sed no-
cte media ab Angelo ſolutus edu-
citur: ſanctumq́ Maximum epi-
ſcopum in ſylua quȩrere, reduce-
re, ⁊ abſcondere, donec perſecutio
ceſſaret prȩcipitur. Is enim ſenio
confectus, putans ſe non poſſe per-
ſecutorum ſupplicia ferre: in ſyluas
fugerat. Perrexit ergo Fȩlix quo
neſciebat: Sed deo volente cito re-
perit epiſcopum ſolo proſtratum:
clauſis oculis, ſtrictiſq́ dentibus,
iam pene mortuum. Quem pau-
lulum refocillatum humeris ſuis
detulit: ⁊ cuiuſdam viduȩ tugurio
commendatum, alimento refecit.
Eo tandem migrante: Fȩlix in epi-
ſcopum electus a populo: noluit
acquieſcere. Lectio tertia.

Orta iteruz perſecutione, cum Fȩ-
lix in platea populuz moneret: per-
ſecutor miſſus acceſſit: ⁊ Fȩlix la-
tebram petens: inter parietes di-
ruptos: per modicum aditum ſe oc-
cultauit. Statimq́ nutu dei: per adi-
tum illum, araneȩ telarum ſtami-
na prȩtendunt. Quas dum perſe-
cutores conſpiciunt: neminem il-
lic eſſe putantes abſcedunt. Facta
vero nocte Fȩlix ad alium locuz ſe-
ceſſit: vbi per tres menſes latitans,
a muliere quadam alimenta ſuſce-
pit: nunquam tamen eiuſdem mi-
niſtrantis faciem ſuſpexit. Deniq́
pace reddita eccleſiȩ ſanctȩ: ac po-
pulo reſtitutus, in pace quieuit: ſe-
pultuſq́ eſt iuxta vrbem vbi mul-
tis virtutibus in populis claruit.

San-

die.20. ¶ Sanctorum martyrum Fabiani ꝛ Sebaſtiani. Ora.

Deus q beatos martyres tuos Fabianum ꝛ Sebaſtianum virtute conſtātię in paſſione roboraſti: ex eoꝛuꝫ nobis imitatiōe tribue ꝑ amoꝛe tuo ꝓſpera mūdi dſpicere: ꝛ nulla eius aduerſa foꝛmidare. p d.

Ex vitis pōtificū romanoꝛū. L. iij.

Fabianus patria Romanus ex patre Fabio a Goꝛdiano, et Philippo vſq ad Decium Imperatoꝛem, Pontifex eccleſię pręfuit. Hic ſeptem diaconis regiones vrbis diuiſit: qui a notarijs res martyrum geſtas ſcribētibus colligerent. Statuit etiā vt ſingulis annis in die cęnę domini chꝛiſma renouaretur, ac vetus combureretur. Lectio. v.

Huius tēpoꝛe damnata eſt hęreſis Nouati, Romanę eccleſię pręsbyteri, negātis Apoſtatas etiam pęnitētes ab Eccleſia recipi debere, vna cum hęreſi Helcheſatarum, aſſerentium nō eſſe criminoſum in toꝛmentis Chꝛiſtum vocetenus ab eo negari, qui coꝛde ipſum confiteref: martyrio aūt coꝛonatus, in cemęterio Caliſti via Appia ſepelif: cum ſe diſſet annos. xiiij. ꝛ mēſes vndecim. Ex eius paſſione communiter ab Eccleſia recepta. Lectio ſexta.

Sebaſtianus ciuis Mediolanēſis, ſed Narbonę oꝛtus vel (vt alij tradunt) oꝛiūdus: vir nobilis ꝛ Imperatoꝛi Diocletiano admodum charus: primęq coboꝛtis ductoꝛ: prudentia inſignis, ſermone verax, conſilio pꝛouidus, iudicio iuſtus, ac verus dei cultoꝛ, eſt habitus. Lcō. vij.

Hic ob id tātum ſub chlamide terreni imperij Chꝛiſti militiā gerebat abſconditam, vt chꝛiſtianoꝛum animos in toꝛmentis deficientes, foꝛtiter, ꝛ ſancte in fide confirmaret: ꝛ ita martyrium conſtanter ſubirent. Inter hos fuere Marcus, ꝛ Marcellianus fratres, qui Romę in domo Nicoſtrati, vincti aſſeruabanf: cuius Nicoſtrati vxoꝛ, Zoe nomine, Sebaſtiani pꝛecibus, vocem ante ſex annos, per moꝛbuꝫ perditam recepit. Lectio octaua.

His aūt cognitis Diocletianus Sebaſtianum ad ſe vocat: ꝛ grauiſſime increpatū omni ratione a fide conatur auertere. Cūq hoc fruſtra tentaſſet, iubet eum ſtipiti alligatū a ſagittarijs cōfigi. Frequentibus igif ſagittis confixus, licet ab oībus aut moꝛtuus, aut ꝓximus moꝛiturus crederef: ſequenti tñ nocte, ab Hyrene ſancta matrona ſepeliendi gratia ſublatus, viuus reperitur: ꝛ ope diuina, bꝛeui eſt i illius domo ad pꝛiſtinā valetudinem reſtitutus. Lectio. ix.

Paulo igif poſt factus obuiaꝫ Diocletiano ad rei miraculuꝫ attonito: libere cępit eius impietatē ꝛ ſęuitiā in chꝛiſtianos impꝛobare. Et tunc eiuſdē Imperatoꝛis iuſſu, tādiu eſt virgis cęſus, donec aīam exhalaret. Eius aūt coꝛpus in cloacaꝫ deiectū, Lucinę opera, vt ſibi idē Sebaſtianus i ſomnis viſus demōſtrauerat: ad cathacumbas ſepultum eſt: vbi templū extat eiuſdeꝫ noīe dicatum.

¶ Secre

Digitized by Google

die.21. ❡ Sancte Agnetis virg. ꝛ marty. Ad Mꝫt añ. Btã Agnes in medio flãmaruꝫ expãſis manibus orabat: te deprecor venerande, colende, pr̃, metuende, qꝛ per ſctm̃ filium tuum minas euaſi ſacrilegi tyranni, ꝛ carnis ſpurcitias imaculato calle tranſiui: ꝛ ecce venio ad te queꝫ amaui, quẽ queſiui, quẽ ſemꝑ optaui. Oro.

O Mĩps ſempiterne Deus, q infirma mũdi eligis vt fortia queqꝫ ꝯfundas: concede propitius, vt q btẽ Agnetis v̓ginis ꝛ martyris tue ſolennia colimus: eius apud te patrocinia ſentiamus. p. Memoria de mar. niſi feſta trãſferant. Ad matu. In. j. noc. añ. Diſcede a me pabulum mortis: qꝛ iam ab alio amatore preuenta ſum. ps. Domine dñs. 2. Añ. Anulo ſuo ſubarrauit me dñs meꝰ Jeſus Chriſtus: ꝛ tanq̃ ſponſam decorauit me corona. ps. Celi enar. 5. An. Dexterã meã ꝛ collũ meũ cinxit lapidibus precioſis: tradidit auribꝰ meis ineſtimabiles margaritas. ps. Dñi eſt ter. 6. ℣. Diffuſa eſt grã. Lcõ. j.

Eccl. 51. C Onfitebor tibi dñe rex, ꝛ collaudabo te deum Saluatoreꝫ meum. Confitebor nomini tuo: qm̃ adiutor ꝛ ꝓtector factus es mihi: ꝛ liberaſti corpus meuꝫ a perditione: a laqueo lingue inique, ꝛ a labijs operantiuꝫ mendaciũ, ꝛ in ꝯſpectu aſtãtium factus es mihi adiutor. Et liberaſti me ſm̃ multitudinẽ miſericordie nominis tui a rugiẽtibus preparatis ad eſcã: de manibus querentium aĩam meam, ꝛ de portis tribulationum que circundederunt me: a preſſura flamme, que circũdedit me, ꝛ in medio ignis nõ ſuꝫ eſtuata. De altitudine ventris inferi, ꝛ a lingua coinquinata, ꝛ a verbo mendacij: a rege iniquo, ꝛ a lingua iniuſta. ℟. Diem feſtũ ſacratiſſime virginis celebremus: qualiter paſſa ſit beata Agnes ad memoriã reuocemus: tertiodecimo etatis ſue anno mortem perdidit ꝛ vitaꝫ inuenit. Qꝛ ſolũ vite dilexit auctorẽ. ℣. Infantia qdẽ cõputabatur in annis: ſed erat ſenectus mẽtis immenſa. Quia. Lcõ. ij.

L Audabit vſqꝫ ad mortẽ anima mea dñm, ꝛ vita mea appropinquans erat in inferno deorſum. Circundederunt me vndiqꝫ: ꝛ non erat q adiuuaret. Reſpiciens eram ad adiutoriũ hominum ꝛ non erat. Memorata ſum miſericordie tue dñe, ꝛ cooperationis tue que a ſeculo ſunt: qm̃ eruis ſuſtinentes te dñe, ꝛ liberas eos de manibus gentium. ℟. Dexteram meam ꝛ colluꝫ meũ cinxit lapidibus precioſis: tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas, Et circundedit me vernantibus atque coruſcantibus gemmis: ℣. Induit me dominus ciclade auro texta: ꝛ immenſis monilibus ornauit me. Et circundedit. Lcõ. iij.

E Xaltaſti ſuper terrã habitationeꝫ meã: ꝛ pro morte defluente deprecata ſum. Inuocaui dñm patrem dñi mei, vt nõ derelinquat me in die tribulationis mee: ꝛ in tẽpore ſuperborum ſine adiutorio.

Digitized by Google

Laudabo nomen tuũ aſſidue:⁊ col-
laudabo illud in confeſſione:⁊ exau
dita eſt oratio mea. Et liberaſti me
de perditione: ⁊ eruiſti me de tem-
pore iniquo. Propterea cõfitebor
⁊ laudem dicã tibi: ⁊ bñdicaz nomi
ni dñi. ℞. Induit me dñs veſtimen
to ſalutis,⁊ induméto letitię circum
dedit me. Et tanq̃ ſponſam decora
uit me corona. ℣. Tradidit auribꝰ
meis ineſtimabiles margaritas, ⁊
circũdedit me vernantibus atq; co
ruſcantibus gẽmis. Et. Gloria. Et.
In.ij.nocť.añ. Chriſtus circũdedit
me vernantibus atq; coruſcãtibus
gẽmis precioſis. ps. Eructauit. 12.
Añа. Induit me dñs ciclade auro
cõtexta: ⁊ immenſis monilibus or-
nauit me. ps. Deus noſter. 13. Añ.
Poſuit ſignum in faciem meam: vt
nullum preter eum amatorem ad-
mittã. ps. Fundaméta. 24. ℣. Spe-
cie tua ⁊ pulchritu. Ex eius marty-
rio ab Ambro. deſcripto. Lcõ. iiij.

BEata Agnes virgo prudentiſſi
ma. xiij. anno ętatis ſuę morté
perdidit ⁊ vitam inuenit. Infantia
quidez cõputabať in annis, ſed erat
ſenectus mentis immenſa: corpore
iuuencula, ſed animo cana: pulchra
facie, ſed pulchrior fide. Quę dum
a ſcholis reuertitur, a prefecti filio
adamatur. Cui ille gemmas ⁊ diui-
tias innumerabiles promiſit, ſi con
ſenſum eius coniugio non negaret.
Cui Agnes reſpondit. Diſcede a
me fomes peccati: nutrimẽtum fa-
cinoris, pabulum mortis: q2 iam ab
alio amatore preuẽta ſum. ℞. Amo
Chriſtũ in cuius thalamũ introiui:
cuius mater virgo eſt: cuius pater fę
minã neſcit: cuius mihi organa mo
dulatis vocibus cãtãt. Quẽ cũ ama
uero caſta ſum: cum tetigero mũda
ſum: cũ accepero virgo ſuz. ℣. Anu
lo ſuo ſubarrauit me: ⁊ immẽſis mo
nilibus ornauit me. Quem. Lcõ. v.

AUdiens hęc inſanus iuuenis,
lecto proſterniť: ⁊ per alta ſu-
ſpiria amor a medicis aperiť. Fiunt
hęc nota patri, cępitq; inquirere, qs
eſſet de cuius poteſtate Agnes ſe ia
ctaret. Dictumq; eſt ei, hãc eſſe chri
ſtianam: ⁊ ita magicis artibus occu
patam: vt dicat Chriſtum ſponſum
ſuũ eſſe. Ad hęc prefectus eam ſibi
preſentatã, primo blãdis ſermoni-
bus, deinde terroribus pulſat: ſed
ipſa terrenté, ſicut blãdientem, deri
det. Quod videns prefectus, titulũ
ſibi chriſtianitatis oppoſuit: ⁊ nudã
iuſſit ad Lupanar duci. Sed ſtatim
crine ſoluto, tantã denſitatem capil
lis eius gratia diuina cõceſſit: vt me
lius eorum fimbrijs quam veſtibus
tecta videreť. ℞. Mel et lac ex ore
eius ſuſcepi. Et ſanguis eius, orna-
uit genas meas. ℣. Cuius pulchri-
tudinem ſol ⁊ luna mirantur, ipſi ſo
li ſeruo fidez. Et ſanguis. Lectio. vi.

INgreſſa igiť Agnes turpitudi
nis locum, angelũ dei ibi para
tum inuenit, qui circundaret eam
immenſo lumine: ita vt nullus eam
prę ſplendore videret. Cumq; ſe in
oratione proſtrauiſſet: apparuit ei
ſtola candidiſſima: quam apprehen
dens induit gratias agẽs dño. In-
terea Lupanar locus efficitur ora-
nis: in quo oĩs qui fuiſſet ingreſſus,
dans

Digitized by Google

dans honorez immenſo lumini: mundior ꝙ cum venerat egrediebatur. Inter hęc pręfecti filius venit ad locum cum ſodalibus iuuenculis: qui ſe credebant ludibriuz exercere. ℟. Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiunt: cuius pulchritudiné ſol ⁊ luna mirátur. Ipſi ſoli ſeruo fidé: Ipſi me tota deuotione committo. ℣. Dexteram meam ⁊ collum meum cinxit lapidibus precioſis: tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas. Ipſi ſoli. Gloria. Ipſi me. In. iii. noct. añа. Mel ⁊ lac ex eius ore ſuſcepi, ⁊ ſanguis eius ornauit genas meas. ps. Cantate. 27. Añ. Cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna mirantur: ipſi ſoli ſeruo fidem. ps. Dominus regnauit. 27. Añа. Ipſi ſoli ſeruo fidez ipſi me tota deuotione committo. ps. Cantate. 27. ℣. Adiuuabit eam deus. Lectio. vii.

Ingreſſus igitur audacter pręfecti filius, ⁊ videns tantum lumen circa virginé, irruere in eá volens: in ipſo lumine priuſquá manu cótingeret cecidit in faciem ſuam: ⁊ ſuffocatus a diabolo expirauit. Ingrediés autem vnus ex iuuenibus: viſo ꝙ mori faceret: ⁊ mortuũ eum inueniés: exclamauit dicens. Piiſſimi romani ſuccurrite: magicis artibus meretrix iſta pręfecti filium interfecit. Pręfectus igitur hęc audiens: cum ingenti luctu venit: ⁊ ingreſſus locũ dicebat. Crudeliſſima fęminarũ in filium meũ voluiſti tuá artem magicam demonſtrare? At illa. Ipſe cuius voluntaté perficere volebat, in eum poteſtatez accepit. Tuz ille. In hoc apparebit: qꝛ non magicis artibus iſta geſſiſti: ſi deprecata fueris angelũ tuuz: vt reſtituat mihi filium. Cui virgo. Licet fides veſtra hoc non mereatur: tamen qꝛ tempus eſt vt virtus dñi noſtri Ieſu Chriſti manifeſtetur: egredimini foras. ℟. Iam corpus eius corpori meo ſociatũ eſt, ⁊ ſanguis eius ornauit genas meas, Cuius mater virgo eſt, cuius pater fęminá neſcit. ℣. Ipſi ſum deſponſata, cui angeli ſeruiũt: cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna mirantur. Cuius. Lectio. viii.

Orante ergo illa apparuit ei angelus dñi: ⁊ eleuauit eam flentem, ⁊ iuuenem ſuſcitauit. Egreſſus igitur foras iuuenis: cępit clamare. Unus deus in cęlo ⁊ í terra ⁊ in mari: qui eſt deus chriſtianorũ. Ad hác vocé templorum pontifices conturbanſ, fitꝙ ſeditio populorum: ⁊ omnes clamabát. Tolle magam, Tolle maleficaz: quę ⁊ mentes mutat, ⁊ animos alienat. Pręfectus autem videns hęc: obſtupuit. Sed ne videretur contra templorum pontifices agere: vicariuz dereliquit: Et triſtis abijt: eo ꝙ non potuit eaz liberare. Tũc vicarius Aſpaſius iuſſit ignem copioſum incendi: ⁊ eam in medio iactari. Quod cum fuiſſet impletuz: in duas partes diuiſę ſunt flammę; ⁊ hinc atꝙ illinc exurebatur populus: ipſam autem in nullo contingebat incendium. ℟. Pulchra facie, ſed pulchrior fide, beata es Agnes reſpuens mundum lętaberis cum angelis. Intercede pro nobis omnibus. ℣. Specie tua ⁊ pulchritu-

dine tua. intende, proſpere procede ⁊ regna. Intercede pro. Lectio.ix.

TUnc beata Agnes expandens man⁹ ſuas in medio ignis: orationez fudit ad dñm dicens. Omnipotens pater dñi noſtri Jeſu Chriſti: benedico te. Ecce nunc per ſpiritum ſanctũ rore cęleſti perfuſa ſum. Focus iuxta me moritur, ⁊ flamma diuiditur: ⁊ ardor incendij huius ad eos a quibus miniſtrat refunditur. Benedico te pater prędicande, qr etiam inter flammas intrepidaz me ad te venire permittis. Et ecce ad te venio: viuũ ⁊ verũ deuz. Cumq̃ cõpleſſet orõnẽ: ita ignis extinctus eſt: vt nec tepor incẽdij remãſiſſet. Tũc Aſpaſius in guttur eius gladiũ mergi precepit. ℞. Oĩpotens, adorãde, colẽde, venerande, tremende, benedico te. Qr per filium tuũ vnigenitũ euaſi minas hoĩum impiorum: ⁊ ſpurcitias diaboli impolluto calle tranſiui. ℣. Te confiteor labijs: te corde: te totis viſceribus concupiſco. Quia. Gloria. Qr. In laud. añ.

INgreſſa Agnes turpitudinis locũ, Angeluz dñi prępáratũ inuenit. 26. Añ. Mecũ eniz habeo cuſtodẽ corpis mei Angelũ dñi. 28. Añ. Ipſi ſum deſpõſata cui angeli ſeruiũt: cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna mirãtur. 17. Añ. Benedico te pater dñi mei Jeſu Chriſti: qr per filium tuum ignis extinctus eſt a latere meo. 44. Añ. Cõgaudete mecum ⁊ congratulamini: qr cum his omnibus lucidas ſedes accepi. 41. Ad Bñ. añ. Stãs beata Agnes in medio flãmarum expãſis manibus orabat ad dñm: omnipotẽs adorande, colende, tremende, bñdico te, ⁊ glorifico nomẽ tuum in ęternũ. 44.

¶ Sãcti Vincentij marty. ad veſp. die. 22. ſuper pſal. aña. Iſte eſt qui pro lege dei ſui morti ſe tradidit: non dubitauit mori: ab iniquis interfectus eſt: ⁊ in ęternũ viuit cũ Chriſto: agnuz ſecut⁹ eſt ⁊ accepit palmã. ℞. Chriſti miles. ℣. Hym. Deus tuorum. Ad Magnificat aña. Sacram pręſentis diei ſolennitatem humili celebremus deuotione: qua inuictus Chriſti martyr Vincentius, tyranno deuicto, inſignem victorię palmam cęlo gaudens intulit. Oratio.

ADeſto domine ſupplicationibus nr̃is: vt q ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus: beati Vincẽtij martyris tui itterceſſione liberemur. p.

Memoria de ſancta Agnete niſi feſtum transferat: añ. Ecce qđ cupiui iã video: qđ ſperaui iã teneo: illi ſum iuncta in cęlis: quez in terris poſita, tota deuotiõe dilexi. Ad matu. inuit. Vincentẽ mundum adoremus dominũ: In quo preſſurã mundi martyr vicit Vincentius. ps. Venite. In. j. noct. añ. Sanctus Vincẽtius a pueritia ſtudijs literarũ traditus: ſuperna ſibi prouidente clementia, gemina ſcientia efficaciſſime claruit. ps. Beatus vir. 1. Añ. Sanctitate quoq̃ inſignis diaconij arce ſuſcepta: vices pontificis diligenter exequebatur. ps. Quare fre. 1. Añ. Vale-

Digitized by Google

Valerius igitur epiſcopus ⁊ leuita Vincẽtius, ſpe fruẽdi victoria diuinitus ſubnixi: in confeſſione deitatis alacriter cucurrerunt. ps. Dñe quid. ℣. Gloria ⁊ honore. Lectio. i.

Ro. 8. NOn ſunt ꝯdignę paſſiones huius temporis: ad futuram gloriam quę reuelabitur in nobis. Naʒ expectatio creaturę: reuelationem filiorum dei expectat. Vanitati eniʒ creatura ſubiecta eſt, non volẽs: ſed propter eum qui ſubiecit eaʒ in ſpe: quia ⁊ ipſa creatura liberabiť a ſeruitute corruptionis, in libertatem glorię filiorũ dei. Scimus enim ꝙ omnis creatura ingemiſcit, ⁊ parturit vſqꝫ adhuc. Non ſolum autẽ illa: ſed ⁊ noſipſi primitias ſpiritus habẽtes, ⁊ ipſi intra nos gemimus adoptionem filiorũ dei, expectantes, redemptionem corporis noſtri. Spe enim ſalui facti ſumus. Spes auteʒ quę videť: non eſt ſpes. Nam quod videt quis, quid ſperat? Si autẽ qđ non videmus: ſperamus p patientiã expectamus. ℟. Sacram pręſentis diei ſolennitatẽ, humili celebremus deuotione, qua inuictus Chri martyr Vincẽtius tyráno deuicto, Inſignem victorię palmaʒ, cęlo gaudẽs intulit. ℣. Peracto paſſionis ſuę venerãdo triumpho, angelorum cętibus comitatur. Inſignem. Lcõ. ij.

SImiliter autẽ ⁊ ſpũs adiuuat infirmitatẽ noſtrã. Nam quid oremus ſicut oportet, neſcimus: ſed ipſe ſpiritus poſtulat pro nobis, gemitibus inenarrabilibus. Qui autẽ ſcrutatur corda, ſcit quid deſideret ſpiritus: quia ſm deum poſtulat pro ſanctis. Scimus aũt ꝙ diligentibus deum omnia cooperãtur in bonũ: iis qui ſm propoſitũ vocati ſunt ſancti. Nam quos pręſciuit ⁊ prędeſtinauit conformes fieri imaginis filij ſui, vt ſit ipſe primogenitus in multis fratribus. Quos aũt prędeſtinauit, hos ⁊ vocauit: ⁊ quos vocauit, hos ⁊ iuſtificauit: quos aũt iuſtificauit, illos ⁊ glorificauit. Quid ergo dicemus ad hęc? Si deus p nobis, quis contra nos? Qui etiã proprio filio nõ pepercit, ſed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo nõ etiam cum illo omnia nobis donauit? ℟. Sanctus Vincentius Chriſti martyr, prouidente ſuperna clementia, quę ſibi eũ pręuidebat vas electionis futurum, Gemina ſcientia efficaciſſime claruit. ℣. Sanctitate quoqꝫ inſignis, diaconij arce ſuſcepta, vices pontificis diligenter exequebatur. Gemina. Lectio. iij.

QUis accuſabit aduerſus electos dei? Deus qui iuſtificat: Quis eſt qui condemnet? Chriſtus Ieſus qui mortuus eſt, immo qui ⁊ reſurrexit, q eſt ad dexteraʒ dei, qui etiã interpellat pro nobis. Quis ergo nos ſeparabit a charitate Chri? Tribulatio, an anguſtia, an fames, an nuditas, an periculũ, an perſecutio, an gladius? ſicut ſcriptum eſt. Quia propter te mortificamur tota die: ęſtimati ſumus ſicut oues occiſionis. Sed in his omnibus ſuperamus propter euʒ qui dilexit nos. Certus ſum eniʒ, ꝙ neqꝫ mors, neqꝫ vita, neqꝫ angeli, neqꝫ principatus, neqꝫ virtutes, neqꝫ inſtãtia, neqꝫ futura,

tura, neq; fortitudo, neq; altitudo,
neq; ꝓfundū, neq; creatura alia po-
terit nos ſeparare a charitate Dei,
que eſt in Chriſto Jeſu dño nr̃o. ℟.
Leuita Uincentius dixit beato Ua
lerio, ſi iubes pater ſancte, reſponſis
iudicem aggrediar, iam tibi fili cha
riſſime diuini verbi curā cōmiſerā.
Nūc quoq; Pro fide qua aſtamus
reſponſa cōmitto. ℣. Tibi enim ge
mina ſcientia pollenti, ac ſuperni
amoris igne feruenti, celeſtis verbi
curā cōmiſerā. Nunc. Gloria patri.
Pro fide. In .ij. noctur. aii. Tanto
nanque feliciores ſe eſſe credebant:
quanto acriora tyrāni ſupplicia pia
longanimitate certaſſent euincere.
ps. Luz inuoca. i. Aii. Leuita Uin
cētius dixit beato Ualerio: ſi iubes
pater ſancte, reſponſis iudicem ag-
grediar. ps. Uerba. i. An. Jā tibi
fili chariſſime diuini verbi curā cō-
miſeram: nunc quoq; pro fide qua
aſtamus reſponſa cōmitto. ps. Do
mine dominus. 2. ℣. Poſuiſti dñe.
Sermo beati Auguſtini epi. Le. iiij.

Uincentij martyris fortiſſimaz
paſſionem celebrare ſolēniter
iuuat: et non ſegniter predicare. Ui-
dimus animo quāta pertulerit: que
audierit: que reſpōderit. Ante ocu-
los noſtros mirādum ſpectaculum
cōſtitutū eſt. Judex iniquus: tortor
cruentus, martyr inuictus: crudeli-
tatis, pietatiſq; certamen. Hinc inſa
nia, inde victoria, in auribus noſtris
inſonuit charitas, ſed in cordib⁹ no
ſtris exarſit. Amplecti et oſculari ſi
fieri poſſet: dilaniata illa membra
vellemus, que tātis penis ſufficere
mirabamur: et que cruciari nolebā-
mus: qr cruciabantur amabamus.
Quis enim videre velit hominē in
corpus humanū: humanitate amiſ-
ſa furentē? ℟. Ecce iam in ſublime
agor, et omnes principes tuos, ſecu
lo altior, tyrāne deſpicio: nolo glo-
riā meā minuas, nec damna inferas
laudi. Paratus ſuz enim ad oīa tor
mēta pro ſaluatoris noīe ſuſtinēda.
℣. Inſurge ergo, et toto malignita-
tis ſpū debacchare, videbis me dei
virtute plus poſſe dū torqueor, quā
poſſis ipſe q̄ torques. Pa. Lcō. v.

Quem cernere libeat diuarica
tos art⁹ nature figurā ereptā:
oſſa extendendo ſeparata, exarādo
nudata? Quis non aduerſet? Quis
nō exhorreat? Et tamē hec omnia
feda, et horrenda: iuſtitia martyris
pulchra faciebat: et ipſa ꝑ fide, pro
pietate, pro ſpe futuri ſeculi, ꝑ cha-
ritate Chriſti mirabilis fortitudo,
tetrā ac funeſtā tormētorum ac vul
nerū faciē decore glorie perfunde-
bat. Deniq; in codē ſpectaculo: ſtu-
dia cū perſecutore diuiſimus. Illuz
delectabat pena, nos cauſa. Illum
cruciatus: nos virtus. Illū vulnera:
nos corona. Illum q; in doloribus
diutiſſime tenebat: nos q; dolorib⁹
minime frangebat. Illum qr vexa-
batur in carne: nos qr permanebat
in fide. ℟. Aſſumptus ex eculeo le-
uita Uincentius, atq; ad patibuluz
raptus: tortores ſuos pene preue-
niens: Moras carnificū arguendo,
ad penam alacriter properabat. ℣.
Intrepidus itaq; dei athleta: can-
dentis ferri machinam vltro con-
ſcen-

Digitized by Google

ſcendit. Morās carnificū. Lcō.vij.

L Taqꝫ vbi illū ſua paſcebat immanitas: ibi torquebat martyris veritas. Nos autē horrenda iubentē vix ferebamus. Sed deficientem cum Uincentio vincebamus. Nec nos tñ vel ipſe per ſeipſum extitit victor: ſed per illū qui pre oībus exaltatus prebet auxiliū: qui pro omnibus paſſus reliquit exemplū. Ille exhortat ad preliū: vocat ad premiū. Sed ita expectat certamē: vt adiuuet laborantem. Audiamus conſeruū perſecutoris: linguā conſtantibus ⁊ veracibus reſponſionibus conuincentē. Sed prius audiamus dñm, dicētem. Nō vos eſtis q loquimini: ſed ſpiritus patris veſtri. ℞. Chriſti miles pretioſus leuita Uincentius, vt tribunal, ſponte rogum conſcendit intrepidus: Cuius ſalis crepitātis per corpus minutie ſparſim ibant: Atque prune vernabantur ſanguine. ℣. Inter hec manet imotus ille dei famulus: orās Chriſtum in ſublime erectis luminibus. Cui⁹. Gloria. Atqꝫ. In .iij. noc. aā. Beatus Uincentius cuius mens iam conſcia de corona dixit Datiano: hactenus a te habitus ſermo de neganda fide perorauit. Ps. In domino. 3. Aā. Nefarium tamē apud Chriſtianorū prudentiā eſſe cognoſce deitatis cultum abnegando blaſphemare. Ps. Domine qs. 3. Aā. Profitemur enim Chriſtiane religionis nos eſſe cultores: ac vnius veri Dei permanentis in ſecula famulos ⁊ teſtes. Ps. Domine in virtute. 5. Aā. Magna eſt gloria eius.

Sermo alter eiuſdē Auguſt. L. vij.

D Ignus itaqꝫ Uincētius a dño coronari: in quo elegit ⁊ ꝑ patientiam ⁊ per ſapientiam gloriari. Dignus ſolēni celebritate, dignus eterna felicitate: pro qua adipiſcenda, leue duxit, quicquid immaniſſimus iudex terruit: quicqd carnifex cruentus inflixit. Trāſactum eſt qđ pertulit: non tranſiturū eſt quod accepit. Si vexata ſunt membra, ſi viſcera cruciata, tam crebre ⁊ tā crudeliter repetita tormēta: ⁊ ſi fierent multo grauiora: non ſunt condigne paſſiones huius temporis ad futuram gloriā que reuelabit in nobis. ℞. Beatus dei athleta Uincentius horrendo clauſus ergaſtulo carceris: pſalmū deo ⁊ hymnū angelorū frequentia releuatus letus dicebat: Quorū vallatus caterua venerādo fouebat obſequio: ⁊ mulcebatur alloquio. ℣. Dātur ergo laudes deo altiſſimo: ⁊ reſonante organo vocis angelice, modulata ſuauitas procul diffundit. Quoꝝ vallatus. Lcō.viij.

I N huius corpore varijs penis exarato, iam tormenta defecerant: ⁊ adhuc mēbra durabāt. Tot conuicta miraculis perſiſtebat impietas: tot vexata ſupplicijs nō cedebat infirmitas. Agnoſcatur ergo operata diuinitas. Quando enim corruptibilis puluis contra tam immania tormenta duraret: niſi in eo Chriſtus habitaret: Habebat in ſermone fiduciā: in paſſione tolerātiā. Nemo ergo de ſuo corde pſumat: qꝛ vt bona prudēter loquamur, ab illo eſt, nō noſtra ſapientia: ⁊ vt ma-

la foꝛtiter perferamus, ab illo eſt, nō noſtra patiētia. Recolite martyruꝫ regē cohoꝛtes ſuas ſpecialibus armis inſtruentē: bella monſtrantem, adiutoꝛia miniſtrātem: pꝛemia pollicentem. Qui cum dixiſſet, in hoc mundo pꝛeſſuram habebitis: mox adiunxit. Sed cōfidite: ego vici mūdum. ℟. Agnoſce o Uincenti inuictiſſime pꝛo cuius nomine fideliter decertaſti. Ipſe tibi coꝛonam paratam ſeruat in celis, qui te fecit victorem in penis. ℣. Eſto igitur iam ſecurus de pꝛemio, quia mox depoſito onere carnis, noſtro eris addendus collegio. Ipſe tibi. Lectio. ix.

Triplicem mundus aciem pꝛoducit contra milites Chꝛiſti. Blanditur enim vt decipiat: terret vt frangat. Non nos teneat pꝛopꝛia voluntas: non nos terreat crudelitas aliena: ⁊ victus eſt mundus. Nō vero tanta cura ſeruauit dn̄s martyris coꝛpus: qd demonſtrauit: niſi ſe gubernare viuentem: quē non reliquit exanimē? Uicit ergo Datianū viuēs Uincēti⁹: vicit ⁊ moꝛtuus. Uiuens toꝛmēta calcauit: moꝛtuus maria tranſnatauit. Ipſe inter vndas gubernauit cadauer extinctuꝫ: qui inter vngulas animum donauit inuictum. Nō flexit flāma coꝛ eius: nec merſit aqua coꝛpus eius. Sed in his omnibus nihil aliud quideꝫ eſt: niſi pꝛecioſa ſemp in conſpectu domini moꝛs ſctōꝛum eius. ℟. Uir inclytus Uincentius martyr domini pꝛecioſus ſuccēſus igne diuini amoris conſtāter ſuſtinuit ſupplicia paſſionis. Et per imanitatem toꝛmentoꝛum, Peruenit ad ſocietatem angeloꝛum. ℣. Cuius interceſſio nobis obtineat veniā, qui per toꝛmenta paſſionis, eternam meruit palmam, ⁊ ſemp iternam coꝛonam. Et per. Gloꝛia. Peruenit. In lau. an.

Aſſumptus ex eculeo leuita Uincentius, atq; ad patibulū raptus, moꝛas carnificū arguendo, ad penaꝫ alacriter pꝛoperabat. 26. An. Intrepidus itaq; cādētis ferri machinā vltro cōſcendit: ac manēs imotus: erectis in celuꝫ luminibus, dn̄m depꝛecabať. 28. An. Hinc hoꝛrēdo carceris clauſus ergaſtulo dei athleta: angeloꝝ venerādo fouebatur obſeq̄o, ⁊ mulcebať alloq̄o. 17. An. Agnoſce o Uincenti inuictiſſime, q2 pꝛo cuius noīe fideliter decertaſti: ipſe tibi coꝛonā pꝛeparatā ſeruat in celeſtib⁹. 44. An. Dant ergo laudes deo altiſſimo: ⁊ reſonāte oꝛgano vocis angelice modulata ſuauitas pcul diffundiť. 41. Ad Bn. an. Egregius dei martyr Uincentius diris toꝛmentoꝛum ſupplicijs pꝛo Chꝛiſto alacriter ſuperatis: ac felicis pugne agone conſtanter expleto, tandem pꝛecioſam reſolutus in moꝛtem, celo triumphans ſpiritum reddidit. 45. Ad Magt aña. Beatus Uincētius applicatus toꝛmētis, alacri vultu dei pꝛeſentia roboꝛatus, dixit, hoc eſt quod ſemper optaui, ⁊ votis oībus exquiſiui. 46. Per octauas ſancti Uincentij martyris ad memoꝛiam in laudibus añ. Aſſumpt⁹. ℣. Coꝛona aurea. Oro. Adeſto. In veſ. añ. Btūs Uincentius. ℣. Gloꝛia ⁊ honoꝛe. Oro vtē.

¶ San-

Digitized by Google

die.23. ¶ Scē Emerētiane vg. ⁊ mar. Orō.

Indulgentiam nobis domine beata Emerētiana virgo ⁊ martyr imploret: quę tibi grata ſemper extitit: ⁊ merito caſtitatis, ⁊ tuę profeſſione virtutis; Per. Lcō ſecunda.

Emerentiana virgo ſctiſſima, quę fuerat collactanea beatę Agnetis, licet adhuc cathecumena, cōſtāter intrepida, cōtra ſeuientes aſtabat immobilis: ⁊ his verbis exprobrabat eos dicens. Superbi, miſeri, caduci atꝗ atrociſſimi, deuz ac dn̄m omnipotentem qui in cęlis eſt colentes occidiſtis: ⁊ pro defenſione lapidum inocentes homines iugulaſtis. Hec et his ſimilia dum turbis furentibus diceret: lapidata eſt ab eis. Et orans ad ſepulchrum beatiſſimę Agnetis emiſit ſpiritum. Non dubium ꝙ in ſuo ſanguine baptizata: quę pro defenſione iuſtitię dum cōfitetur dn̄m, mortem conſtanter excepit. Lectio .iij.

Eadem autem hora factus eſt terremotus vehementiſſimus: ⁊ cum eſſet nimia cęli ſerenitas, tantę coruſcationes, tantaꝗ fulgura ⁊ tonitrua extiterunt: vt pars maxima inſani populi expiraret. Unde factuz eſt, vt nullus penitus ex eo aduenientibus ad ſepulturas ſanctorum: aliquas moleſtias excitaret. Uenientes aūt nocte parentes beatę Agnetis cum ſacerdotibus abſtulerunt corpus ſanctę virginis Emerentianę: ⁊ illud in confinio agelli beatiſſimę virginis Agnetis ſepelierunt.

¶ Sācti Timothei epī ⁊ mar. Orō. die.24.

Letet̄ eccleſia tua deus beati Timothei martyris tui atꝗ pontificis confiſa ſuffragijs: atꝗ eius precibus glorioſis, ⁊ deuota permaneat, ⁊ ſecura conſiſtat: Per dn̄m. Lcō prima.

Paulus apoſtolus Jeſu Chri- 2. tim. 1.
ſti per volūtatem dei, ſm promiſſionē vitę quę eſt in Chriſto Jeſu, Timotheo chariſſimo filio, Gratia, ⁊ miſericordia, ⁊ pax a Deo patre noſtro, ⁊ Chriſto Jeſu dn̄o noſtro. Gratias ago deo meo cui ſeruio a progenitoribus meis in conſcientia pura, ꝙ ſine intermiſſione habeam tui memoriaz in oīonibus meis: nocte ac die deſiderans te videre, memor lachrymarū tuarum: vt gaudio implear, recordationē accipiēs eius fidei quę eſt in te nō ficta: quę ⁊ habitauit primuz in auia tua Loide, ⁊ matre tua Eunice, Certus ſum autem quod ⁊ in te. Lectio .ij.

Propter quā cauſam admoneo te, vt reſuſcites gratiam dei, quę eſt in te per impoſitionez manuū mearū. Non enim dedit nobis deus ſpm̄ timoris: ſed virtutis, ⁊ dilectionis, ⁊ ſobrietatis. Noli itaque erubeſcere teſtimoniuz dn̄i noſtri neꝗ me vinctū eius: ſed collabora euāgelio ſm virtutē dei, qui nos liberauit ⁊ vocauit vocatione ſancta: non ſm opera noſtra, ſed ſm propoſituz ſuū ⁊ gratiaz quę data eſt nobis in Chr̄o Jeſu ante tēpora ſecularia: manifeſtata aūt nunc ꝑ illuminationē ſaluatoris nr̄i Jeſu Chr̄i, qui deſtruxit qdē mor-

mortem, illuminauit autem vitam
⁊ incorruptionem per euangeliuz,
in quo poſitus ſum ego prędicator,
⁊ Apoſtolus, ⁊ magiſter gentium.
Ex eius geſtis. Lectio tertia.
Timotheus Lyſtris oppido lycao
nię natus eſt, ex iudea mrē, ⁊ pie gē-
tili. Quē Paulus ad ea loca perue-
niēs, eius ſctitate motus, atq̧ opti-
ma fama, qua inter Chrianos loci il
lius celebrabat: ſibi ſociū ⁊ comitez
ſuę peregrinationis aſciuit: ſed cum
Epheſuz perueniſſet, ibidē reliquit
eū, vt eccleſiā illā eruditione, autori
tate, atq̧ exēplo, iuuaret. Ad quem
Paulus vt doctrina qua pſentē in-
ſtituerat, abſentē quoq̧ ꝯfirmaret:
duas ſcripſit epl'as. Poſtremo Ti-
motheus cū in celeberrimo Dianę
feſto Epheſios ab ipſo ſacrificio co-
naret auertere: a furēte populo lapi
dibus obrutus eſt. Unde pene mor
tuus ſublatus a Chrianis, ⁊ ad mō-
tē vrbi vicinuz eductus, ſpm̄ emiſit.
die.25. ¶ In conuerſione ſcti Pauli apo-
ſtoli ad veſp. ſuper pſal. añ. Sancte
Paule apoſtole, prędicator verita-
tis ⁊ doctor gentium, intercede pro
nobis ad deum qui te elegit. Cap.

Act.9.

SAulus adhuc
ſpirās minarū
⁊ cędis in diſcipulos
dñi: acceſſit ad prin-
cipem ſacerdotum,
⁊ petijt ab eo epl'as
in Damaſcuz ad ſy-
nagogas: vt ſi quos
inueniret huius vię viros ac mulie-
res, vinctos pduceret Jeruſalē. R.
Magnus ſctūs Paulus. vj. Hym.

DOctor egregie Paule mores
inſtrue: ⁊ mente polum nos
transferre ſatage: donec perfectum
largiatur plenius: euacuato quod
ex parte gerimus.
Sit trinitati ſempiterna gloria, ho-
nor poteſtas atq̧ iubilatio: in vni-
tate cui manet imperium: extunc
⁊ modo per ęterna ſecula. Amen.
Ad Mḡt añ. Elegit dñs virū de ple
be, ⁊ claritatē viſionis ęternę dedit
illi: celebremus ꝯuerſionē ſcti Pau
li apoſtoli, gaudiū ſit in cęlo: ⁊ in ter
ra, pax hoīb' bonę volūtatis. Oro.
DEus qui vniuerſum mundum
beati Pauli apoſtoli prędica
tione docuiſti: da nobis q̄s, vt q eius
hodie conuerſionem colimus: per
eius ad te exēpla gradiamur: Per.
Ad matu. inuit. Laudemus deum
noſtrum, In conuerſione apoſtoli
Pauli. Hymnus. Doctor egregie.
In.j.noc.añ. Saulus adhuc ſpirās
minarum ⁊ cędis in diſcipulos dñi,
abijt ad principē ſacerdotū: ⁊ petijt
ab eo, vt vbicūq̧ iueniret huius vię
viros, vinctos pduceret Jeruſalez.
Ps. Cęli enar.5. V. Paternarū tra
ditionū amplius ęmulator exiſtens.
Poſt pſalmū, V. ante añam dicat: ⁊
hoc in ꝯſimilib' obſeruet añis. Añ.
Ibat igitur Saulus furijs inuectus:
dirum toto pectore virus efflabat, ⁊
ſanctoruz ſanguinem ſine intermiſ-
ſione ſitiebat. Ps. Benedicaz.9. V.
Per totam Judęam inſania fere-
batur: vt Chriſti membra laniaret
in terris. Añ. Et ſubito circunfulſit
euz lux de cęlo, ⁊ cecidit in terrā: ni-
hilq̧ videbat. Ps. Eructauit.12. V.
Audi-

Audiuit autem vocem dicẽtem ſibi
Saule Saule quid me perſequeris?
℣. In omnem terram. Lcõ prima.
Gal. i. NOtum vobis facio frẽs, euan-
gelium qđ euãgelizatum eſt a
me: qꝛ non eſt ſm̃ hominez. Neque
eniz ego ab homine accepi illud, ne
que didici: ſed per reuelationez Je-
ſu Chriſti. Audiſtis enim conuerſa-
tionem meam aliqñ in Judaiſmo,
qm̃ ſupra modũ perſequebar eccle-
ſiam dei, ⁊ expugnabaz illã: ⁊ profi-
ciebam in Judaiſmo ſupra multos
coetaneos meos in genere meo,
abundantius emulatoꝛ exiſtens pa
ternarũ mearum traditionũ. Cum
autẽ placuit ei qui me ſegregauit ex
vtero matris mee, ⁊ vocauit ꝑ gra-
tiam ſuã, vt reuelaret filium ſuuz in
me, vt euãgelizarem illũ in gẽtibus:
cõtinuo nõ acquieui carni ⁊ ſangui
ni. Neq; veni Jeroſolymam ad an-
teceſſores meos apoſtolos, ſed abij
in Arabiã, ⁊ iterũ reuerſus ſum Da
maſcum. ℟. Saulus adhuc ſpirans
minarum ⁊ cedis in diſcipulos dñi:
abijt ad principẽ ſacerdotum, ⁊ pe-
tijt ab illo, Ut vbicunque inueniret
huius vie viros vinctos perduce-
ret in Jeruſalẽ. ℣. Ibat igitur Sau
lus furijs inuectus: dirũq; toto pe-
ctore virus efflabat. Ut. Lectio. ij.
DEinde poſt annos tres veni Je
roſolymam videre Petrũ: ⁊
mãſi apud eum diebus quindecim.
Alium aũt apoſtolorũ vidi neminẽ:
niſi Jacobũ fratrem dñi. Que autẽ
ſcribo vobis, ecce corã Deo, qꝛ nõ
mẽtior. Deinde veni in partes Sy-
rie ⁊ Cilicie, Eram aũt ignotus fa-
cie eccleſijs iudee, que erãt in Chri-
ſto. Tãtum aũt auditum habebant.
Quoniam qui perſequebatur nos
aliquãdo, nunc euangelizat fidem,
quã aliquãdo expugnabat: ⁊ in me
clarificabant deum. ℟. Ibat igitur
Saulus furijs inuectus, dirũq; to-
to pectore virus efflabat. Et ſancto-
rum ſanguinem ſine intermiſſione
ſitiebat. ℣. Per totã Judeam inſa-
nia ferebatur, vt Chriſti mẽbra lania-
ret in terris. Et ſctõrum. Lectio. iij.
DEinde poſt annos quatuoꝛde-
cim, iterum aſcendi Jeroſo-
lymam cum Barnaba, aſſumpto ⁊
Tito. Aſcendi aũt ſecũdum reuela-
tionẽ, ⁊ contuli cum illis euãgelium
qđ predico in gẽtibus: ſeoꝛſum aũt
ijs qui videbãtur aliquid eſſe, ne foꝛ
te in vanũ currerẽ, aut cucurriſſem.
Sed neq; Titus qui mecũ erat, cuz
eſſet gentilis, compulſus eſt circũci-
di, ſed propter ſubintroductos fal-
ſos fratres q ſubintroierunt explo-
rare libertatẽ nr̃am quaz habemus
in Chriſto Jeſu, vt nos in ſeruitutẽ
redigerẽt. Quibus neq; ad horam
ceſſimus ſubiectioni, vt veritas euã
gelij ꝑmaneat apud vos. ℟. A Chri-
ſto de celo vocatus ⁊ in terrã ꝓſtra-
tus: ex perſecutore effectus eſt vas
electionis: ⁊ plus oĩbus laborans,
multo latius inter oẽs verbi gratiã
ſeminauit. Atq; doctrinam euãgeli-
caz ſua predicatione compleuit. ℣.
Inter apoſtolos vocatione nouiſſi-
mus, predicatione primus, nomen
Chriſti multarum gẽtium manife-
ſtauit populis. Atq;. Gloria. Atqz.
In. ij. noct. añã. Saule Saule quid
me

Digitized by Google

me perſequeris? quis es dñe? ego ſum Jeſus nazarenus quem tu perſequeris: durū eſt tibi cōtra ſtimulū calcitrare. ps. Omnes gētes. 13. ℣. Circunfulſit eū lux de celo, ⁊ audiuit vocē dicentem ſibi. Añ. Saulus aūt tremens ac ſtupens dixit ad Jeſum: dñe quid me vis facere? ait autem dñs ad eum: ſurge ⁊ ingredere ciuitatē: ⁊ dicet tibi qd te opoꝛteat facere. ps. Exaudi deus depꝛe. 16. ℣. Viri aūt qui comitabant cū eo, ſtabāt ſtupefacti. Añ. A Chꝛiſto de cęlo vocatus ⁊ in terrā pſtratus: ex pſecutoꝛe factus eſt vas electionis. ps. Exaudi deus oꝛonē. 17. ℣. Pꝛoſtratus eſt ſęuiſſimus perſecutoꝛ: ſed erectus eſt fideliſſimus pdicatoꝛ. ℣. Conſtitues eos pꝛincipes. Lcō. iiii.

AB ijs aūt qui videbantur eſſe aliquid (quales aliquādo fuerint, nihil mea intereſt. Deus enim perſonā hominis nō accipit) Mihi enim qui videbātur eſſe aliquid, nihil contulerūt. Sed contra, cum vidiſſent qđ creditum eſt mihi euāgelium pręputij, ſicut ⁊ Petro circuncifionis (qui enim operatus eſt Petro in apoſtolatū circūcifionis, operatus eſt mihi inter gentes) ⁊ cū cognouiſſent gratiam quę data eſt mihi, Jacobus ⁊ Cephas ⁊ Joānes, qui videbant columnę eſſe, dextras dederunt mihi ⁊ Barnabę, ſocietatis, vt nos in gentes, ipſi autē in circūcifionem, tm̄ vt pauperū memores eſſemus, qđ etiā ſolicitus fui hoc ipſum facere. ℟. Vade Anania ⁊ q̄re Saulum: quia vas electionis eſt mihi vt poꝛtet nomē meū Coram gētibus ⁊ regibus ⁊ filijs Jſrael. ℣. Ego enim oſtēdā illi quāta opoꝛteat eum pꝛo noīe meo pati. Corā. L. v.

CUm autem veniſſet Cephas Antiochiā, in faciē ei reſtiti, q꞉ repꝛehenſibilis erat. Pꝛius enim q̄ venirent quidam a Jacobo, cū gētibus edebat. Cū aūt veniſſent, ſubtrahebat ⁊ ſegregabat ſe, timēs eos q ex circūciſione erāt. Et ſimulationi eius cōſenſerunt cęteri Judęi, ita vt ⁊ Barnabas duceret ab eis in illā ſimulationē. Sed cum vidiſſem q̄ nō recte ambularēt ad veritatem euāgelij, dixi Cephę corā oībus: Si tu, cū Judęus ſis, gentiliter viuis, ⁊ nō iudaice, quomodo gētes cogis iudaizare? ℟. Jngreſſus Paulus in ſynagogas pdicabat Jeſum iudęis affirmans, Quia hic eſt Chꝛs. ℣. Stupebāt autē oēs qui eum audiebāt dicentē. Quia. L. vi.

NOs natura iudęi, ⁊ nō ex gentibus peccatoꝛes. Sciētes autem q̄ nō iuſtificatur homo ex operibus legis niſi per fidē Jeſu Chꝛiſti: ⁊ nos in Chꝛiſto Jeſu credidimus, vt iuſtificemur ex fide Chꝛiſti, ⁊ nō ex operibꝰ legis. Pꝛopter qđ ex operibus legis non iuſtificabitur omnis caro. Quod ſi quęrentes iuſtificari in Chꝛiſto, inuenti ſumus ⁊ ipſi pctōꝛes: nunquid Chꝛiſtus peccati miniſter eſt? Abſit. Si enim quę deſtruxi, iterū hęc ędifico, pꝛęuaricatoꝛē me conſtituo. Ego enim per legē, legi moꝛtuus ſum, vt deo viuā. Chꝛiſto confixus ſum cruci. Viuo autē, iam non ego, viuit vero in me Chꝛiſtus. Qued autē nunc viuo in carne,

Digitized by Google

carne, in fide viuo filij dei, q̃ dilexit me, ⁊ tradidit ſemetipſum pro me. ℟. Magnus ſanctus Paulus vas electionis vere digne eſt glorificandus. Qui ⁊ meruit thronum duodecimũ poſſidere. ℣. A Chriſto de celo vocatus, ⁊ in terrã proſtratus, ex pſecutore effect⁹ eſt vas electionis. Qui. Gloria. Qui. In.iij.noct.aña. Uiri aũt qui comitabantur cum eo ſtabãt ſtupefacti: audientes quidem vocem, ſed neminem videntes. ps: Confitebimur.21. ℣. Saulus autẽ cadens in terrã, apertis oculis nihil videbat. Añ. Ad manus autẽ illum trahẽtes intro duxerũt Damaſcuʒ: ⁊ erat tribus diebus non vidẽs: nec mãducauit neq̃ bibit. ps. Dñs regnauit exul.27. ℣. Surrexit autem Saulus de terra apertiſq̃ oculis nihil videbat. Aña. Uade Anania ⁊ quere Sauluʒ: ecce enim orat, quia vas electionis eſt mihi, vt portet nomen meũ corã gentibus, ⁊ regibus, ⁊ filijs Iſrael. ps: Dñs regnauit iraſ.28. ℣. Dixit autem dñs in viſu Ananie. ℣. Nimis honorati ſunt. Chryſoſtomus de laudibus Diui Pauli Apoſtoli. Lectio ſeptima.

Nihil prorſus errauerit, q̃ pratum inſigne quoddã virtutuʒ, ⁊ paradiſuʒ ſpiritalẽ, Pauli animũ nuncupauerit, tam mira gratia floruit, tanq̃ huic gratie congruẽte vite perfectione reſplenduit. Quoniã enim vas electionis effectus eſt, ⁊ bene ſeipſum emẽdare curauit, largiſſime in euʒ ſancti ſpũs munus effuſum eſt. Unde ⁊ mirabiles nobis fluuios genuit, non ſm̃ paradiſi fontes quatuor tantũ, ſed multo etiam plures, ⁊ quotidie fluentes, nec terram rigantes, ſed animas hominũ ad producẽduʒ virtutũ germina ſuſcitantes. Que aũt lingua laudibus eius inuenieť equalis, cum oĩa, que ſunt in hominibus bona vna anima poſſideat, ⁊ ea cuncta plene, atq̃ cumulate, que nõ ſolum hominũ ſunt, ſed q̃ amplius eſt angeloruʒ. ℟. Tu es vas electionis ſancte Paule apoſtole predicator veritatis in vniuerſo mũdo: Per quẽ omnes gẽtes cognouerunt gratiã dei. ℣. Intercede pro nobis ad deum qui te elegit: Per quẽ omnes gentes. Lcõ.viij.

Siue enim prophete potẽtius aliquid in ſe oſtenderint, magiſq̃ mirabile, ſiue patriarche, ſiue iuſti, ſiue apoſtoli, ſiue martyres; hec omnia ſimul colligẽs Paulus habet cum tãto cumulo, cum quanto nullus eorum, bonũ, quo excellebat, impleuit. Abel obtulit ſacrificium, ⁊ inde laudať, ſed ſi Pauli hoſtiam adducamus in medium, quaʒ celum a terra ſuperior apparebit? Quam ergo vultis, vt memorem? Uerum nõ vna tantuʒ eſt: ſiquidem ſemetipſum per dies ſingulos immolabat. Sed Noe iuſtus in generatione ſua, atq̃ perfectus, ⁊ ſolus erat talis in cunctis, ſed ⁊ Paulus ſolus inter oẽs talis inuentus, ⁊ ille quideʒ tantũmodo legiť ſe ſeruaſſe cum liberis, hic aũt vniuerſum prorſus orbẽ periclitãtem, ex medijs fluctibus liberauit. ℟. Sancte Paule Apoſtole predicator veritatis ⁊ doctor gẽtium. Intercede pro nobis

Digitized by Google

bis ad deum q te elegit. ℣. Ut digni efficiamur grã dei. Interce. Le.ix.

ABraham mirant omnes, qui cum audiſſet, Abrahaz exi de terra tua, ⁊ de cognatione tua: ⁊ domum reliquit, ⁊ patriam, ⁊ amicos, atq cognatos, quorũ oĩum iacturã ſolo diuini pręcepti amore pẽſabat. Naz ⁊ nos eũ propterea miramur. Sed quis Paulo poſſit ęquari, qui nõ modo patriam, cognatos ac domum, ſed ſeipſum quoq ac mundũ reliquit, imo etiam cęlũ, ⁊ cęlũ cęli, ⁊ hęc omnia Chriſtum ſuſcipiendo deſpexit: vnum pro cũctis, ⁊ ſolum, ideſt Chriſti charitatem requirẽs. Neq pręſentia inquit, neq futura: neq altitudo, neq profunduz, neq alia creatura poterit nos ſeparare a charitate dei, quę eſt in Chriſto Ieſu dño noſtro. ℞. Celebremus conuerſionẽ ſcti Pauli apoſtoli: Quia hodie ex pſecutore effectus eſt vas electionis. ℣. Gaudẽt angeli ⁊ exultant archangeli: ⁊ collaudant in cęlis filium dei. Quia. Gloria. Quia. ℣. Dediſti hęreditatẽ. In laud. aiã.

SAulus qui ⁊ Paulus magnus prędicator, a deo confortatus, conualeſcebat ⁊ confundebat Iudęos. 26. ℣. Oſtendens, quia hic eſt Chriſtus filius dei viui. Aiã. Saule frater, dñs miſit me Ieſus qui apparuit tibi in via qua veniebas, vt videas ⁊ implearis ſpiritu ſctõ. 28. ℣. Et abijt Ananias ⁊ intrauit in domuz, ⁊ imponẽs ei manũ dixit. Aiã. Sub manu cõtinuo Ananię cecidetũt ſquamę ab oculis eius: ⁊ ſurgẽs baptizatus eſt, ⁊ accipiens cibum confortatus eſt. 17. ℣. Fuit aũt cuz diſcipulis qui erãt Damaſci p dies aliquot. Aiã. Proſtratus eſt ſeuiſſimus perſecutor: ſed erectus eſt fideliſſimus prędicator: quos dñe verbis edocet de te, meritis ducat ad te. 44. ℣. Inter apoſtolos vocatione nouiſſimus: pdicatione primus. Aiã. Ingreſſus Paulus in ſynagogas pręd icabat iudęis Ieſum: affirmãs qz hic eſt Chriſtus. 41. ℣. Stupebãt aũt oẽs q eũ audiebãt. Cap. Saulus adhuc. Hym. Eterna Chri munera. Ad Bñs aiã. Celebremus cõuerſionẽ ſcti Pauli apl'. qz hodie ex pſecutore effectus eſt vas electionis: ideo gaudẽt angeli lętant archãgeli ⁊ collaudãt in cęlis filiũ dei. 45. Ad hor. dici antiphone lau: ſine ℣. Ad.iij.cap. Saulus adhuc ſpirans minarum ⁊ cędis. ℞. In oẽm terram. ⁊ Conſtitues eos. Ad.vi.cap.

UAde Anania: quoniã vas electionis mihi eſt iſte, vt portet nomen meum coram gẽtibus, ⁊ regibus, ⁊ filijs Iſrael. ℞. Conſtitues eos. ⁊ Nimis honorati. Ad.ix.cap. Act.9.

ET abijt Ananias et introiuit in domũ, ⁊ imponẽs ei manũ dixit: Saule frater, dñs miſit me Ieſus, qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas ⁊ implearis ſpiritu ſancto. ℞. Nimis honorati. ⁊ Annunciauerunt. Ad veſ. ſup pſal. aiã. Saulus qui ⁊ Paulus. ſine verſu. Cap. hym. ℣. vt in primis veſperis. Ad Mgt aiã. Cum autem complacuit ei qui me ſegregauit ex vtero matris meę: ⁊ vocauit me per gratiam ſuam, vt reuelaret in me filiuz ſuum Act.9.

ſuum in gentibus: continuo non
acquieui carni ⁊ ſanguini, ſed abij
ad anteceſſores meos Apoſtolos.

die.26. ℭ Sci Polycarpi epi ⁊ mar. Oro.

DA queſumus omni-
potens deus: vt q̃ bea-
ti Polycarpi marty-
ris tui, atq; pontificis
ſolẽnia colimus: eius
apud te interceſſionibus adiuue-
mur: Per dominum no. Lectio.j.

Apoc. 2. ET Angelo Smyrne Eccleſie
ſcribe. Hec dicit primus ⁊ no-
uiſſimus, qui fuit mortuus ⁊ viuit.
Scio tribulationẽ tuã ⁊ pauperta-
tem tuã, ſed diues es: ⁊ blaſphema-
ris ab his q̃ ſe dicũt Judeos eſſe, ⁊
nõ ſunt, ſed ſunt ſynagoga ſathane.
Nihil horum timeas que paſſurus
es. Ecce miſſurus eſt diabolus ali-
quos ex vobis in carcerẽ vt tẽte-mi-
ni: ⁊ habebitis tribulationẽ diebus
decẽ. Eſto fidelis vſq; ad mortem: ⁊
dabo tibi coronã vite. Qui habet
aurẽ, audiat q̃d ſpũs dicat eccleſijs.
Qui vicerit nõ ledetur a morte ſe-
cunda. Ex libr. iiij. hiſto. eccle. L.ij.

Polycarpus Joannis apoſtoli di-
ſcipulus, ⁊ ab eo Smyrne epũs ordi-
natus, ſctiſſimis fuit moribus ⁊ in-
genti doctrina. Hic ob quaſdam de
die paſche diſſenſiones Romã ve-
nit tẽpore Anacleti pape: vbi mul-
tos a Ualẽtini ⁊ Marcionis hereſi
ad rectã fidem reuocauit, illam ſolã
predicans tenẽdam eſſe veritatem
quã ipſe ſciret ſe ab apoſtolis ſuſce-
piſſe. Rebus aũt cum Anacleto cõ-
poſitis, Smyrnã redijt: ibiq; ſeuien
te iam tunc Marci Aurelij perſecu
tione in Chriſtianos, die noctuq; in
orationibus permanebat, pro pa-
ce eccleſiarum que vbiq; ſunt deo
ſupplicans, q̃d ei facere in omni vi-
ta ſua moris perpetui fuit. At cum
ſenſiſſet comprehenſores ſuos adeſ
ſe, leto vultu ac placido occurrens,
menſam eis apponi quaſi hoſpiti-
bus iubet: vnius hore ab illis ſpatio
orationis gratia impetrato. Le.iij.

Comprehenſus igit̃ ⁊ ad tribunal
ductus, inſiſtẽte procõſule ⁊ dicẽte:
iura fortunã Ceſaris ⁊ dic in Chri-
ſtum conuitia ⁊ dimitto te: Reſpon
dit. Octoginta ⁊ ſex annis ſeruio
Chriſto, ⁊ nihil me leſit vnq̃. Quo
modo poſſũ maledicere ⁊ blaſphe
mare regem meum: qui salutẽ mihi
dedit? Cũq; conſtanti animo fidem
ſuã aſſereret, nec poſſet vllis minis
deterreri: vniuerſa multitudine gẽ-
tilium ⁊ iudeorũ id clamoribus ef-
flagitante, a proconſule dãnatur, vt
viuus igne combureret̃. Sed in ro-
gum vinctis poſt tergum manibus
cõiectus, permanebat illeſus. Quo
animaduerſo ſceleris miniſtri, cor-
pus, cui flãme pepercerant, iubent
gladio a carnifice trãſfodi. Atq; ita
vir ſanctiſſimus ad deum euolauit,
annum agens octogeſimumſextũ.

ℭ Sci Joãnis Chryſoſtomi. Oro. die.29.

DEus qui populo tuo
eterne ſalutis beatũ
Joãnem pontificem
tuum miniſtrũ tribui-
ſti: preſta queſumus,
vt quem doctorẽ vite habuimus in
terris, interceſſorẽ habere merea-
mur in celis: Per dñm. Lectio.j.

Sci-

2.Cor. 5. SCimus quoniam ſi terreſtris domus noſtra huius habitationis diſſoluaf: q3 ędificationem ex deo habemus domū nō manufactā ſed ęternā in cęlis. Nam ⁊ in hoc ingemiſcimus habitationem noſtraȝ quę de cęlo eſt ſuperindui: cupientes: ſi tñ veſtiti ⁊ non nudi inueniamur. Naȝ ⁊ qui ſumus in hoc tabernaculo ingemiſcimus grauati: eo q3 nolumus expoliari: ſed ſuperueſtiri: vt abſorbeatur quod mortale eſt a vita. Qui aūt efficit nos in hoc ipſuȝ deus q dedit nobis pignus ſpūs. Audentes igitur ſemper ⁊ ſciētes: qm̄ dum ſumus in hoc corpore: peregrinamur a dño. Per fideȝ enim ambulamus: ⁊ nō per ſpeciem. Audemus autem: ⁊ bonā voluntatem habemus: magis peregrinari a corpore, ⁊ pręſentes eſſe ad dominū: ⁊ ideo contendimus: ſiue abſentes ſiue pręſentes placere illi. Lectio. ij.

Omnes eniȝ nos manifeſtari oportet ante tribunal Chriſti: vt referat vnuſquiſq3 propria corporis: prout geſſit, ſiue bonum ſiue malū. Scientes ergo, timorem dñi hominibus ſuademus: deo aūt manifeſti ſumus. Spero auteȝ ⁊ in cōſcientijs veſtris manifeſtos nos eſſe. Nō iterū commēdamus nos vobis: ſed occaſionē damus vobis gloriandi pro nobis: vt habeatis ad eos qui in facie gloriantur: ⁊ non in corde. Siue enim mente excedimus deo: ſiue ſobrij ſumus vobis. Charitas enim Chriſti vrget nos ęſtimantes hoc: qm̄ ſi vnus pro oībus mortuus eſt, ergo oēs mortui ſunt. Et pro oībus mortuus eſt Chriſtus: vt ⁊ qui viuunt iam nō ſibi viuant: ſed ei q pro ipſis mortuus eſt ⁊ reſurrexit. Lcō. iij.

Itaq3 nos ex hoc neminē nouimus ſecundum carnē. Et ſi cognouimus ſm carnem Chriſtum: ſed nūc iam non nouimus. Si qua ergo in Chriſto noua creatura: vetera trāſierūt, ecce facta ſunt omnia noua. Omnia aūt ex deo qui nos reconciliauit ſibi per Chriſtū, ⁊ dedit nobis miniſterium recōciliationis. Quoniam quidē deus erat in Chriſto mūdum reconcilians ſibi: nō reputans illis delicta ipſoꝝ: ⁊ poſuit in nobis verbum recōciliationis. Pro Chriſto ergo legatione fungimur tanq̄ deo exhortante per nos. Obſecramus pro Chriſto: reconciliamini Deo.

Ex eius vita quę in hiſto: triparti: ⁊ apud Palladiuȝ habetur. Lcō. iiij.

IOānes Chryſoſtomus patria Antiochenus, Secundū ⁊ Anthuſam nobiles habuit parentes: Qui puer atq3 adoleſcens ſub Libanio Sophiſta: ⁊ Andragathio philoſopho liberales artes inſigniter eſt aſſequutus. Cumq3 nō tutuȝ ſibi videref in ciuitate celebri publicis functionibus implicari, in montes vicinos ſeceſſit: atq3 illic ſeni cuidā monacho adheſit: vt ex eius cōtubernio cōtinētiā, viteq3 ſynceritatem ediſceret. Manſit autem apud hunc annos quatuor, ac poſtea ad remotiora deſerti acceſſit: ibiq3 ſpeluncę incluſus, biennium fere ſolus peregit, nocte dieq3 verſans in meditatione ſacroruȝ voluminū. Sed dum humi cubat, ſaxo inſidet: ieiunijs,

nijs ac vigilijs vtitur, corporis valetudinem incurrens, ad patriam redire cogitur. Lectio quinta. Diaconus inde a Meletio epō ordinatus, cum prius lector a Zenone conſtitutus eſſet: ac deinde ab Euagrio Paulini ſucceſſore presbyter factus: tum doctrinę, tum ſanctitatis noīe omnium voce celebris habebatur. Qua fama motus Archadius Imperator, ipſum ex Antiochia accerſiri iubet: vt Nectario Conſtantinopolitano epō mortuo ſuccederet. Suſcepto aūt epiſcopatu, cū viria clericorum partim exemplo: partim etiam verbis ꝛ legitimis pęnis inſectaretur: magnam ipſorum in ſe inuidiam concitauit. Eudoxię quoqꝫ Auguſtę ob Seuerianū Gaballienſem epm a ſe tanquam hereticum vrbe pulſum: magnū odium incurrit. Erat enim Seuerianus Eudoxię intimus ꝛ familiaris. Lcō. vj. Hanc ob cauſam eadē cōtra Joannem quorundā epōrum cōciliū cogendū curauit. Ad qđ velut hoſtile cum Joānes vocatus ire recuſaſſet, damnatus eſt: ꝛ in exilium miſſus. Cumqꝫ per noctē terręmotus ciuitatem inuaſiſſet: legati mane ad eum miſſi ſunt, rogantes vt cito rediret: ꝛ orōnibus ſuis vrbis pericula ſubmoueret. Cui redeūti populus cum magna gratulatione frequentiſſimus occurrit: cęreis ac lāpadibus accenſis. Erat aūt acerrimus hereticorum inſectator: ac pijſſimus ſui gregis paſtor. Nec alius aliquis a ſeculo tantam nactus eſt dicendi facultatem, quanta ille abunde locupletatus eſt: vt non immerito aureū ſortitus ſit cognomētum. Lcō. vij. Cum igitur poſt hęc ī diuę Sophię foro ante Auguſtę argēteam imaginem ludos agi vetuiſſet: rurſus irata Eudoxia, quaſi factum id fuiſſet in ſuā contumeliā, dat operam vt Joannes ab inimicis epis vrbe pellat. Ad qđ ſynodo coacta, hoc modo pretenſa cauſa: ꝙ poſt priorem depoſitionem ſine concilij decreto in ſede reſediſſet, damnatus iterum mittitur in exilium, ꝛ primum quidem in quoddā exiguum ac deſertū Armenię oppidum Cucuſon deſtinatus eſt: inde rurſus ad Tityuntem, vbi fines ſunt Ponti ꝛ Imperij Romani. Lcō octaua. Aiunt eū in via per viſionē cognouiſſe diē quo moriturus eſſet: oſtenſum ſibi a Baſiliſco martyre in Comanis, vbi cum eſſet itinere fatigatus, dolorem capitis nō ferens, ꝛ ardorem febriū, vitam lāguore finiuit multis calamitatibus propter eccleſiam ꝛ morꝫ correptionē exhauſtis. At mortuo illo omnium terrarū doctore: nō prius occidētales epi ęgyptiorū ꝛ orientaliū ſunt amplexi cōmunionem: ꝙ illius ſanctiſſimi viri nomē inter predeceſſores poneret epos. Scribunt alij Joannem mortuum, dū ab exilio reuerteret, iubente papa Innocentio, ex decreto cōcilij, quod Romę coegerat. Lc. ix. At die mortis eius vehemēs grando Cōſtātinopolis ſuburbanis magnum inuexit detrimētum. Quod creditū eſt eueniſſe propter iniuſtam Joannis dānationem. Hancqꝫ opinio-

nionez confirmauit mors Auguſte poſt.xix.diem ſubſecuta. huius doctoris reliquie ſequenti tépore in regiam deuecte ſunt ciuitatem. Rurſumq; fideliſſimus populus per mare quaſi p terram currés, vndas boſphori lampadibus ⁊ cereis obuelauit. Theodoſius vero Auguſtus in eius loculum defigens oculos atq; fronté: pro Arcadio ⁊ Eudoxia genitoribus ſupplicauit: vt ignoráter delinquentibus veniaz cõdonaret.

die.28. ℭ Sancte Agnetis ſecundo. Oro.

DEus qui nos annua beate Agnetis virginis ⁊ martyris tue ſolennitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiam pie conuerſationis ſequamur exemplo: Per dominum.

Ex beato Ambroſio. Lcõ ſecunda.

DUm parentes ſancte Agnetis aſſiduis pernoctationibus vigilarent ad tumulum eius: vidét in medio noctis exercitũ virginũ, que oés auro textis cycladibus indute, cũ ingenti lumine preteribant. Inter quas beatiſſimam vident Agnetem ſimili veſte fulgétem: ⁊ ad dexteram eius agnuz niue candidioré. Que ſtans paréntibus dixit. Videte ne me quaſi mortuá lugeatis: Sed congaudete mecũ: quia cũ his omnibus lucidas ſedes accepi. Et pertranſiuit. Factũ eſt auté vt hec viſio Conſtantie Conſtantini filie ab his qui viderát narraret. Erat Cõſtantia virgo prudétiſſima: ſed ita vlceribus obſeſſa: vt nulla membrorum pars libera remaneret. Spe aũt recuperande ſanitatis venit ad tumulũ martyris: ⁊ licet adhuc pagana: preces tñ fideliter fundebat. Lc.iij.

REpentino igit̃ ſomno corripitur: ⁊ videt Agnetez beatiſſimá talia ſibi monita proferentem. Conſtáter age Conſtantia. Et crede dñm Jeſum Chrm̃ filium dei eſſe ſaluatoré tuũ. Ad hác vocem Cõſtátia euigilat ſana, ⁊ ſic ſana, vt nec ſignum in eius mẽbris alicuius vlceris remaneret. Reuerſa igit̃ ad palatiũ: gaudium magnũ patri ⁊ fratribus intulit, a quibus etiá impetrauit, vt baſilica ſcté Agnetis noíe conſtrueret: vbi ⁊ mauſoleũ ſibi collocari mandauit. Vulgata ſunt hec oía ĩ populo, ⁊ quotquot credentes ad eius tumulũ perueniſſent, ſanabátur: quacunque infirmitate fuiſſent detenti.

ℭ Scti Pauli primi eremite. Oro. die 23

DEus qui nos bti Pauli confeſſoris tui, annua ſolennitate letificas, ↄcede propitius, vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur: Per dñm.

Ex eius vita a beato Hieronymo ſcripta. Lcõ.j.

PAulus a quo primum eremus habitari cepta eſt, ex Thebaide egypti vrbe Oriũdus, literis grecis ⁊ egyptijs apprime eruditus: parentibus amiſſis cum eſſet annorum.xvj. Decio Imperatore in chriſtianos ſeuiente, in ſolitudiné ſeceſſit. Ubi (authore Hieronymo, qui vitá eius cõſcripſit) ad ſaxei montis radices, ſpeluncá, quam vetus palma, ⁊ fons limpidiſſim⁹ exornabat

ad

ad vitam peragendaz elegit:palma cadez obſoniũ z indumentũ ſuggerente. Cum autem centum tredecim annorum eſſet:a beato Antonio nonagenario in illa ſolitudine inuiſitur. Quibus inter ſe iucũdiſſime colloquentibus,coruus panẽ integruz ante ipſos depoſuit. Tunc Paulus ſexaginta(inquit)anni ſunt, qbus dimidiatũ ſemp panẽ accipio: nũc ad aduentum tuũ militibus ſuis Chrs duplicauit annonã. Tu. Lectio.iij.

Tunc ad marginem nitidiſſimi fontis conſidentes: facta oratione, pane, z aqua refecti: noctẽ peruigiles traduxerunt. Poſtridie Antonius cum Pauli mortẽ inſtare ipſo prędicẽte cognouiſſet: lachrymans ad monaſteriũ ſuuz reuertit:relaturus palliũ, qđ ipſi dederat Athanaſius, ad Pauli corpus inuoluendũz,vt ab ipſo fuerat rogatus. Rediẽs aũt vidit inter angelorũz catervas eius aiam niueo candore fulgẽtem in ſublime conſcendere. Et accurrens in ſpelũcam, cadauer inuenit genibus complicatis, erecta ceruice, extenſis in altum manibus:oranti ſimile.

k.31. ℂ Sãcti Juliani epi z cõfeſſo. Oro.

Exaudi dñe preces noſtras,quas in ſcti Juliani cõfeſſoris tui atque pontificis,ſolennitate deferimus,vt q tibi digne meruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos abſolue peccatis. Per do.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

Beatus Julianus Cenomanẽſis eps, ille dicit fuiſſe Simeõ leproſus, z phariſęus, qui dñm noſtrum Jeſum Chrm (vt apud beatum Lucã habetur) ad prandiũ inuitauit. Hic poſt aſcenſionẽ dñi Cenomanenſis eps eſt ab aplis ordinatus, q beatus eps cuſpide ſui baculi terrã aperiens,fontẽ dicit eduxiſſe, z quendã cęcũ illuminaſſe. Lcõ.iij.

Hic etiã vir ſanctus, duz quadã die iuxta carceres trãſiret,z in eis clauſi ad eum pro ſua liberatione clamarẽt:principẽ rogauit, vt eos ſui gratia educeret. Qui cum non acquieuiſſet, beatus Julianus, ſe ieiunijs afflixit, rogans dñm pro ipſo z liberatione: qui eũ protinus exaudiuit. Nã diuina virtute carceres patefacti ſunt: z oẽs illi ad eũ veniunt,pro ſua liberatione gratias referentes. Dum igitur multis virtutibus clarus, ac ſignis admirandus, vt potetriũ etiã mortuo z ſuſcitator magnificus extitiſſet: dño ſe vocãte, ſexto calendas Februarij in pace quieuit.

ℂ Sancti Ignatij epi z mar. Oro. Die.1.

Da queſumus omnipotens Deus: vt qui beati Ignatij martyris tui atque pontificis, ſolennia colimus,eius apud te interceſſionibus adiuuemur: Per domin uz no.

Pro tribus primis lectionib' tres primę aſſumenť quę ſupra pro ſctõ Uincẽtio martyre ſunt poſitę. 247.

Ex lib.iij. hiſto. Eccleſiaſtice. L.iiij.

Ignatius Antiochię poſt Petrum tertius epiſcopatũ ſortitus: Traiani tempore,accuſatus q chriſtianus eſſet:ad beſtias damnať Romã mittẽdus. Quo cũ a Syria

vinctus deportaretur: omnes Aſię ciuitates ad quas appuliſſet: euāgelicis cohortationibus edocebat, in fide perſiſtere, ⁊ obſeruare ſe ab hereticorum cōtagijs, qui tunc primū copioſius ceperant pullulare: ⁊ vt diligētius ac tenacius apoſtolorum traditionibus inhererēt. Quas traditiones cautelę grā, ⁊ ne qd apud poſteros remaneret incerti: etiam ſcriptas ſe aſſerit reliquiſſe. Lcō. v.

Qui enim cum Smyrnā veniſſet vbi Polycarpus erat: complures epiſtolas ad remotiores ſcripſit eccleſias, quibus eas ⁊ erudiret ⁊ conſolaretur. In ea vero, quam ad Romanos ſcripſit: deprecatur eos, ne ſe tanquā ſupplicijs ſuis parcentes: velint ſpe priuare martyrij. Et his poſt aliquanta vtitur verbis. A Syria Romam vſq3 cum beſtijs terra mariq; depugno: die ac nocte connexus ⁊ colligatus decem leopardis (militibus dico) ad cuſtodiā datis: qui ex beneficijs noſtris ſęuiores fiunt. Sed ego nequitijs eorum magis erudior. Nec tamen in hoc iuſtificatus ſum. Tu autem. Lcō. vj.

O ſalutares beſtias: quę preparantur mihi. Quando venient? Quando emittentur? Quando eis frui licebit carnibus meis? Quas ⁊ ego opto acriores parari: ⁊ irritabo ad deuorationē3 mei: ⁊ deprecabor ne forte (vt in nōnullis fecerūt) timeāt contingere corpus meū. Quinimmo ⁊ ſi cunctabunt: ego vim faciā: ego me ingerā. Date queſo veniā3: ego noui quid expediat mihi. Nūc incipio eſſe diſcipulus Chriſti: ceſſat inuidia vel humani affectus vel nequitię ſpiritalis: vt Ieſum Chriſtum merear adipiſci. Ignes, cruces, beſtię: diſperſiones oſſium, diſcerptioneſq; membrorum: ac totius corporis penę: ⁊ omnia in me vnu3 ſupplicia diaboli arte queſita cumulent: dummodo Ieſu3 Chriſtu3 merear adipiſci. Lcō ſeptima.

Romam igitur perductus, ⁊ beſtijs expoſitus: cum ardore patiendi rugiētes audiret leones: ait, frumentum Chriſti ſum, dentibus beſtiarum molar: vt panis mundus inueniar. Paſſus eſt anno vndecimo Traiani. Reliquię autem corporis eius Antiochię iacent extra portā Daphniticam in cemeterio. Ab hoc Ignatio qui etiam cū ipſis vixerat apoſtolis ſumpſit initiu3: vt in eccleſia antiphonę decantentur. Vidit enim Angelorum viſionem: quomodo per antiphonas ſanctę trinitati dicerēt hymnos. Iſq; modum viſionis Antiochenę tradidiſſe probat eccleſię: ⁊ ex hac ad cunctas tranſiuit eccleſias. Lectio. viij.

Magnus ille Ignatius (ait diuus Bernardus) auditor diſcipuli que3 diligebat Ieſus: martyr ⁊ ipſe: cuius precioſis reliquijs noſtra eſt ditata paupertas: Mariam quidem in pluribus, quas ad eā ſcripſit epiſtolis chriſtiferam conſalutat. Egregius plane titulus, ideſt commēdatio amoris immenſi: Dionyſius vero Areopogites in libro de Diuinis nominibus ſic de Ignatio habet, viſum eſt pleriſq; ex tractatoribus noſtris diuinius eſſe amoris ꝙ cha-

charitatis nomē. Scribit enim Diuinus Ignatius: Amor meus crucifixus eſt. Tu autem. Lectio nona.
Sunt qui ferant diuum Ignatium in tormentis ⁊ ſupplicijs poſitū: ab inuocatione noīs Jeſu Chr̄i nunq̄ ceſſaſſe. Quē cum tortores inquirerent: cur hoc nomen toties replicaret: reſpondit: hoc nomē cordi meo inſcriptuꝫ habeo: ⁊ ideo ab eius inuocatione nō ceſſo. Poſt eius itaq̄ martyriū, hi qui huiuſmodi verba perceperāt, volentes quod dixerat curioſius experiri: cor ab eius corpore euellentes, in eo aureis literis inſcriptum nomē Jeſu repererunt.

Luc.2 ¶ In purificatione beatę Marię ad veſper. ſuper pſal. aā. O admirabile commercium: creator generis humani, animatum corpus ſumens de Uirgine naſci dignatus eſt: et procedens homo ſine ſemine largitus eſt nobis ſuam deitatem. ps. Laudate pueri. Cum ceteris. Cap.

malac. 3. Ecce ego mitto angeluꝫ meū, qui pręparabit viam ante faciem meam: ⁊ ſtatim veniet ad templum ſuum dominator quem vos quęritis, ⁊ angelus teſtamēti quem vos vultis. ℟. Gaude Maria. ix. Et poſt Gloria p̄ri. dicat̄ ſtatim ſine reſumptione r̄ſorij. proſa ſequens.

Inuiolata intacta, ⁊ caſta es Maria. Quę es effecta fulgida cęli porta. O mater alma Chriſti chariſſima. Suſcipe pia laudum preconia. Noſtra vt pura pectora ſint ⁊ corpora. Te nunc flagitāt deuota corda, ⁊ ora. Tua per precata dulciſona. Nobis concedas veniā per ſecula. O benigna, quę ſola inuiolata permāſiſti. Hymnus.

Aue maris ſtella, dei mr̄ alma: atq̄ ſemper virgo, fęlix cęli porta.
Sumēs illud aue, gabrielis ore: funda nos in pace, mutans nomē Euę.
Solue vincla reis, pfer lumē cęcis: mala nr̄a pelle, bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrē, ſumat per te pces: q pro nobis nat⁹, tulit eſſe tu⁹.
Uirgo ſingularis, inter omnes mitis, nos culpis ſolutos, mites fac ⁊ caſtos.
Uitā pręſta purā, iter para tutū: vt videntes Jeſum, ſemp colletemur.
Sit laus deo patri, ſummo Chriſto decus, ſpiritui ſancto, tribus honor vnus. Amen. ℣. Reſponſum accepit Simeon a ſpiritu ſctō. ℟. Non viſurum ſe mortē niſi videret Chriſtum dn̄i. Ad Mḡt aā. Cum inducerent puerū Jeſum parentes eius: accepit eum Simeō in vlnas ſuas, ⁊ benedixit deū dicens, nunc dimittis dn̄e ſeruum tuum in pace. Oro.

Omnīps ſempiterne de⁹ maieſtatem tuam ſupplices exoramus: vt ſicut vnigenitus filius tuus hodierna die cum nr̄ę carnis ſubſtātia in tēplo eſt pręſentatus: ita nos facias purificatis tibi mētibus pręſentari: Per eū. Ad completorium ſuper pſal. aāa. Sancta dei genitrix virgo ſemper Maria, intercede p nobis ad dn̄m deum noſtrū. Ad Nunc dimit aāa. Nunc dimittis dn̄e ſeruū tuū in pa-

ce: q: viderūt oculi mei ſalutar̄ tuū. Ad matu. inui. Ecce venit ad tēplū ſctm̄ ſuū dn̄ato: dn̄s, Gaude ⁊ lętare Sion occurrens deo tuo. Hymn.

Quē terra pōtus ęthera, colūt ador̄it pr̄dicāt: trinā regētez machinaz, clauſtrū Marię baiulat.

Cui luna ſol ⁊ oia, deſeruiūt p tp̄a: pfuſa cęli grā, geſtāt puellę viſcera.

Beata mater munere, cuius ſupernus artifex: mundum pugillo continens, ventris ſub arca clauſus eſt.

Beata cęli nuncio, fęcunda ſancto ſpiritu: deſideratus gētibus, cuius per aluum fuſus eſt.

Maria mater gratię, mater miſericordię: tu nos ab hoſte protege, et hora mortis ſuſcipe.

Gloria tibi dn̄e, q nat⁹ es de vgine: cum p̄re ⁊ ſctō ſp̄ū, in ſempiterna ſecula. Amen. Pr̄dicti ℣. Maria. ⁊ Gloria tibi. dicant̄ ad oēs hym. eiuſ dez metri qñcunq̄ agitur de beata virgine. In .j. noct. añ. Benedicta tu in mulieribus, ⁊ benedictus fructus ventris tui. ps. Dn̄e dn̄s. 2. Añ. Sicut myrrha electa odorē dediſti ſuauitatis ſctā dei genitrix. ps. Cęli enar. 5. Añ. Poſt partum virgo inuiolata pmanſiſti: dei genitrix intercede p nobis. ps. Domini eſt ter. 6. ℣. Sācta dei genitrix, virgo ſemper Maria. ℟. Intercede pro nobis, ad dn̄m deuz nr̄m. Lectio .j.

Exod. 13. Locutus eſt dn̄s ad Moyſen: dicens. Sanctifica mihi omne primogenituz quod aperit vuluam in filijs in Iſrael, taz de hominibus quam de iumentis. Mea ſunt enim omnia Et ait Moyſes ad populuz. Cum introduxerit te dominus in terraz Chananei: ſicut iurauit tibi, ⁊ patribus tuis, ⁊ dederit tibi eam: ſeparabis omne quod aperit vuluā dn̄o: ⁊ quod primitiuum eſt in pecoribus tuis. Quicquid habueris maſculini ſexus conſecrabis domino. Primogenituz aſini mutabis oue. Quod ſi nō redemeris, interficies. Omne autem primogenituz hominis de filijs tuis precio redimes. ℟. Adorna thalamum tuum ſion, ⁊ ſuſcipe regem Chriſtum: Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo poſt partum, quem genuit adorauit. ℣. Accipiens Simeon puerū in manibus, gratias agens benedixit dominum. Quem. ℟ .ij. ſecūda.

Leuit. 12. Locutus eſt dn̄s ad Moyſen: dicens. Loquere filijs Iſrael: ⁊ dices ad eos. Mulier ſi ſuſcepto ſemine pepererit maſculū, immunda erit ſeptem diebus, iuxta dies ſeparationis menſtruę: ⁊ die octauo circumcidetur infantulus: ipſa vero triginta tribus diebus manebit in ſanguine purificationis ſuę. Omne ſanctum non tanget: nec ingredietur in ſanctuarium: donec impleantur dies purgationis ſuę. Si autem fęminaz pepererit, immunda erit duabus hebdomadibus iuxta ritum fluxus menſtrui: ⁊ ſexaginta ſex diebus manebit in ſanguine purificationis ſuę. ℟. Poſtquā impleti ſunt dies purgationis eius, ſm legē Moyſi: tulerūt illum in Ieruſalem, vt ſiſterent eū dn̄o. Sicut ſcriptum eſt in lege dn̄i, quia omne maſculinū adaperiēs vuluam, ſanctum dn̄o

Digitized by Google

dño vocabitur. ℣. Obtulerunt pro eo dño, par turturum: aut duos pullos columbaruꝫ. Sicut. Lectio iij.

Um& expleti fuerint dies purificationis ſuę, pro filio ſiue pro filia: deferet agnum anniculum in holocauſtuꝫ: ⁊ pullum columbę ſiue turturē pro peccato ad oſtium tabernaculi teſtimonij: ⁊ trādet ſacerdoti. Qui offeret illa coraꝫ dño, ⁊ orabit pro ea: ⁊ ſic mundabitur a profluuio ſanguinis ſui. Iſta eſt lex pariētis maſculum aut feminaꝫ. Quod ſi nō inuenerit manus eius, nec potuerit offerre agnum, ſumet duos turtures, vel duos pullos columbarum, vnum in holocauſtū, ⁊ alterum pro peccato, orabit& pro ea ſacerdos, ⁊ ſic mundabitur. ℟. Obtulerunt pro eo dño par turturum, aut duos pullos columbaruꝫ, Sicut ſcriptum eſt in lege Dñi. ℣. Poſtquam impleti ſunt dies purgationis eius ſecūduꝫ legem Moyſi, tulerunt illum in Jeruſalem. Sicut. Gloria. In. In ij. noctur. aña. Emiſſiones tuę paradiſus maloruꝫ punicorum, cum pomorum fructibus. ps. Eructauit. 12. Aña. Fons hortoruꝫ, puteus aquarū viuentiū, quę fluunt impetu de libano. ps. Deus nr. 13. Aña. Veniat dilectus meus in hortum ſuum, vt comedat fructū pomoꝝ ſuorum. ps. Fundamenta. 24. ℣. Poſt partum virgo. Sermo beati Auguſtini epi. Lectio iiij.

Odie iuxta legem ⁊ euāgeliuꝫ peractis a natiuitate Chri quadraginta diebus: in templo eſt a parentibus ideꝫ dño pręſentatus. Hodie a beato Simeone ſuſceptus, patri cum ſacris muneribus eſt oblatus. Hodie redemptionem Iſrael expectantibus: ab eodem Simeone: ⁊ Anna publice eſt prędicatus. O quam pium ſpectaculum. Stat hinc virgo ⁊ mater: nō cuiuſcun&, ſed Dei. Suſcipitur hinc paruulus virginis filius: cuius diuinitatē non capit mundus. Occurrunt hinc inde prophetę: prophetat& de puero ſexus vter&. Offertur oblatio pro puero: non tamen quę delicta emundet, ſed quę ſacramenta declaret. Offer beatiſſima virgo Maria tan& legem obſeruans: in templo: quem ediditi: vt nō omnibus: ſed paucis reueletur, quis eſt quem genuiſti. ℟. Simeon iuſtus ⁊ timoratus, expectabat redemptionem Iſrael. Et ſpiritus ſanctus erat in eo. ℣. Reſpōſum accepit Simeon a ſpiritu ſancto: nō viſurum ſe mortem, niſi videret Chriſtum domini. Et ſpiritus. Lectio quinta.

Uis putas nobis poſſet indicare inter huiuſmodi obſequia animi tui ſenſum: cuꝫ hinc cerneres ex te natum tantillū infanteꝫ, illinc attenderes deum immenſum, hinc creatum, illinc creatoreꝫ, hinc infirmum, illinc fortiſſimum, hinc alendum, illinc alentē, hinc non loquenteꝫ: illinc angelos docentem. Quis inquaꝫ tui pectoris archana nobis reſerare valeat, quibus modis cogitatuꝫ ad vtra& flectebas: cum vna eundem& dei at& hominis filium, manibus tenens, hinc adorares vt dñm, illinc oſculareris vt paruulū

O admirādum ſpectaculum: ad qđ non ſolū humana, verum etiā angelica ſtupeſcit natura. ℞. Reſponſum accepit Simeon a ſpiritu ſancto, non viſurum ſe mortem, niſi videret Chriſtū dñi, ⁊ benedixit deū ⁊ dixit, Nunc dimittis ſeruum tuū in pace: quia viderunt oculi mei ſalutare tuum domine. ℣. Cum inducerent puerum Jeſum parentes eius, accepit eum Simeon in vlnas ſuas, ⁊ dixit. Nunc. Lectio. vi.

AD hoc fratres chariſſimi fidei oculos erigite. Nō ſit vile illud ſpectaculū, in quo filius virginis deus ⁊ homo cōplectit: in quo mater ⁊ virgo oſtendit: in quo prophetę immo prophetarum omniū expectatio adimplet: in quo multa eccleſię ſacramēta declarant. Exultent virgines, virgo peperit Chriſtum. Nihil in ea quod nouerūt putēt exterminatum: māſit virgo poſt partū. Exultēt viduę: infantē Chriſtū vidua Anna cognouit. Exultēt coniugatę: naſciturum Chriſtum Eliſabeth nupta prophetauit. Nullus gradus prętermiſſus eſt: de quo nō haberet teſtimoniū ſalus omni. ℞. Cum inducerent puerū Jeſum parentes eius, vt facerent ſm conſuetudinē legis pro eo: accepit eum Simeon in vlnas ſuas; ⁊ benedixit deum ⁊ dixit: Nunc dimittis dñe ſeruum tuum in pace. ℣. Suſcipiens Simeon puerum in manibus exclamauit dicens. Nunc. Gloria. Nunc. In. iij. noc. aña. Veni in hortū meū ſoror mea ſponſa: meſſui mirrham meam cum aromatibus meis. ſcā

Cātate. 27. Aña. Comedi fauū cum melle meo: ⁊ bibi vinū meum cū lacte meo. ps. Dñs reg. exul. 27. Aña. Talis eſt dilectus meus: ⁊ ipſe eſt amicus meus filię Jeruſalē. ps. Cantate. 27. ℣. Specioſa facta es ⁊ ſuauis. ℞. In delitijs tuis ſctā dei genitrix. Secundum Lucā. Lectio ſeptima.

IN illo tempore: Poſtꝙ impleti ſunt dies purgationis Marię ſecundum legem Moyſi: tulerunt Jeſum in Jeruſalē, vt ſiſterēt eum dño: ſicut ſcriptum eſt in lege dñi: quia omne maſculinum adaperiens vuluā: ſanctū dño vocabitur. Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

NOn ſolū ab angelis ⁊ prophetis ⁊ a paſtoribus ⁊ parētibus: ſed etiā a ſenioribus ⁊ iuſtis generatio dñi accepit teſtimoniū. Ois ętas ⁊ vterꝙ ſexus euentuūꝙ miracula: fidē aſtruūt. Virgo generat, ſterilis parit: mutus loquit, Eliſabeth prophetat, Magus adorat, vtero clauſus exultat: vidua confitetur: iuſtus expectat. Et bene iuſtus, qui nō ſuā, ſed populi gratiam requirebat: cupiens ipſe corporeę vinculis fragilitatis abſolui: ſed expectans videre promiſſum. Sciebat enim: qꝛ beati oculi q eum viderēt. ℞. Suſcipiens Jeſū in vlnas ſuas Simeon exclamauit ⁊ dixit. Tu es vere lumen ad illuminationē gētiū, ⁊ gloriā plebis tuę Iſrael. ℣. Simeon in manibus infantē accepit: ſed maieſtatē intus agnouit ⁊ dixit. Tu es. Lectio. viij.

NUnc inquit dñe: dimitte ſeruū tuū. Videte iuſtum velut corporeę carcere molis incluſum velle diſſol-

diſſolui: vt incipiat eſſe cū Chriſto. Diſſolui enim ⁊ eſſe cū Chřo: multo melius eſt. Sed q vult dimitti, veniat in téplum: veniat in Jeruſalē: expectet Chriſtum dñi. Accipiat in manibus verbū dei: cóplectaſ velut quibuſdā fidei ſuę brachijs. Tūc dimittetur vt non videat morté: quia viderit vitā. Uides vberem in oēs gratiā dei generatione diffuſam: ⁊ prophetiam incredulis negatā eſſe, non iuſtis. Ecce ⁊ Simeon prophetauit in ruinā ⁊ in reſurrectioné plurimorū veniſſe dñm Jeſum Chriſtum: vt iuſtorū iniquorūq merita diſcernat: ⁊ pro noſtrorū qualitate factorum iudex verus ⁊ iuſtus, aut ſupplicia decernat, aut pręmia. ℟. Senex puerū portabat: puer autē ſenem regebat. Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo poſt partū, quem genuit adorauit. ℣. Reſponſum accepit Simeon a ſpiritu ſancto, nō viſurum ſe mortem niſi videret Chriſtum dñi. Quem. Lcō. ix.

Et tuam inquit ipſius animā pertranſibit gladius. Nec litera nec hiſtoria docet: ex hac vita Mariam corporalis necis paſſione migraſſe. Non enim anima, ſed corpus materiali gladio tranſuerberatur: ⁊ ideo prudétiam Marię haud ignaram myſterij cęleſtis oſtendit. Uiuū enim eſt dei verbū ⁊ validū, ⁊ acutius omni gladio acutiſſimo: ⁊ penetrans vſq ad diuiſionem animę ⁊ ſpiritus. Prophetauit itaque Simeon: prophetauerat copulata cóiugio: prophetauerat virgo. Debuit etiam vidua: ne qua aut pfeſſio deeſſet aut ſexus. ℟. Gaude Maria virgo cunctas hereſes ſola interemiſti, quę Gabrielis archágeli dictis credidiſti. Dum virgo deum ⁊ hominé genuiſti: Et poſt partū virgo inuiolata permāſiſti. ℣. Gabrielem archágelū ſcimus diuinitus te eſſe affatum: vterū tuum de ſpiritu ſancto credimus impregnatū: erubeſcat iudęus infelix: qui dicit Chriſtum ex Joſeph ſemine eſſe natum. Dum. Gloria. Et poſt. ℣. Ora pro nobis ſctā dei genitrix. In lau. aña.

Simeon iuſtus ⁊ timoratus expectabat redéptioné Iſrael, ⁊ ſpūs ſctūs erat in eo. 25. Añ. Reſpōſum accepit Simeó a ſpū ſctó, nó viſurū ſe morté niſi videret dñm. 28. Aña. Accipiés Simeon puerum in manibus, gratias agens benedixit dñm. 17. Añ. Obtulerūt pro eo dño par turturum: aut duos pullos columbarū. 44. Añ. Lumen ad reuelationē gétium, ⁊ gloriā plebis tuę Iſrael. 41. Cap. Ecce ego. Hym.

O Glorioſa domina, excelſa ſupra ſydera: qui te creauit prouide, lactaſti ſacro vbere.

Quod Eua triſtis abſtulit, tu reddis almo germine: intrét vt aſtra flebiles, cęli feneſtra facta es.

Tu regis alti ianua, ⁊ porta lucis fulgida: vitam datam per virginē, gentes redemptę plaudite.

Maria mater gratię. Gloria tibi dñe. ℣. Elegit eam deus ⁊ pręelegit eā. ℟. Et habitare eam facit in tabernaculo ſuo. Ad Bñs añ. Senex puerū portabat: puer aūt ſené regebat, qué virgo peperit, ⁊ poſt partū virgo

virgo permanſit: ipſum quē genuit
adoꝛauit.45. Ad.j.℟. Jeſu Chꝛiſte.
℣. Qui natus es de virgine Maria.
Iſte ℣. dicatur in oībus ſolennitati
bus beatę virginis: ꝛ p octauas qñ
de ipſis agitur: ꝛ in ſabbatis qñ de
ipſa agitur in conuentu. Ad.iij.cap.
Ecce ego. ℟. Sancta Dei genitrix
virgo ſemper Maria. Halłh, hal.
℣. Intercede pꝛo nobis ad domi-
num deuz noſtrum. Halłh. Gloꝛia.
Sācta. ℣. Poſt partū. Ad.vj.cap.
malac. 3. Ipſe enim quaſi ignis conflās
ꝛ quaſi herba fullonum: ꝛ ſede
bit conflans ꝛ emundās argentū: ꝛ
purgabit filios Leui. ℟. Poſt par-
tum virgo inuiolata permāſiſti. Ha
leluiah, hal. ℣. Dei genitrix inter-
cede p nobis. Halłh. Gloꝛia. Poſt
partum. ℣. Specioſa. Ad.ix.cap.
malac. 3. ET colabit eos quaſi aurum ꝛ
quaſi argentum: ꝛ erunt do-
mino offerētes ſacrificia in iuſtitia.
℟. Specioſa facta es ꝛ ſuauis, Hale
luiah, halłh. ℣. In delitijs tuis ſan
cta Dei genitrix. Haleluiah. Glo-
ria. Specioſa. ℣. Elegit eam deus.
Infra.lxx. nō dicant ℟ia hoꝛarū cū
Haleluiah. Ad veſp. ſuper pſal. añ.
Simeon. ps. Dixit dñs.31. Lau-
date pueri. Lętatus ſum.39. Niſi
dominus. Lauda Jeruſalem.41.
Pꝛędicti pſalmi dicantur in ſecun-
dis veſperis in omnibus feſtiuitati-
bus beatę Marię. Cap. Hym. ℣. vt
in pꝛimis veſperis. Ad Magñ. aña.
Hodie beata virgo Maria pueruz
Jeſum pręſentauit in templo: ꝛ Si-
meon repletus ſpiritu ſctō accepit
eum in vlnas ſuas ꝛ benedixit deū.

¶ Sancti Blaſij epi ꝛ marty. Oro. Die.3.

DA quęſumus oīpotēs
deus: vt qui bti Bla-
ſij martyris tui atque
pontificis ſolennia co
limus: eius apud te in
terceſſionibus adiuuemur: Per d.
Ex eius vita que cōiter habet. Lect.
BEatus Blaſius per totum vitę
ſuę tēpus mitis degebat ſicut
de beato Job legimus, purus, inno
cens, deū colens, verax, māſuetus,
ꝛ ab omni opere pꝛauo abſtinens.
Quod videntes fideles Sebaſtię,
quę ciuitas eſt Cappadocię, epm
eum elegerunt, Diocletiani Impe
ratoꝛis tempoꝛe. Sed perſecutione
in Chꝛiſtianos inualeſcente, in ſpe-
luncā Argęi vicini montis aufugit,
ibiq̄ tandiu latuit, donec ab Agri-
colai pręſidis militibus, in eo mōte
venantibus, eſt repertus. Lectio.v.
Iuſſu igitur Agricolai captus, et
in vincula coniectus eſt, Atque
inde multos egrotantes, qui ad
ipſum afferebantur ſanauit, inter
quos puer quidam iam pene ſuf-
focatus ſpina ſtrangulante, quę
tranſuerſa gutturi ſuo inheſerat, ſa-
nitati eſt reſtitutus. Lectio ſexta.
Pꝛoducitur autē Blaſius ad pręſi-
dem ſemel ꝛ iterum, ꝛ cū dijs ſacri-
ficare renuiſſet, pꝛimum virgis cę-
ſus eſt, deinde ferreis pectinibus in
eculeo laniatus, poſtremo ſeptem
mulieribus, quę guttas ſanguinis
eius collegerant, pꝛius capite trun-
catis, ipſe quoque capite plexus,
martyrio coꝛonatur cum duobus
puerulis: tertio nonas Febꝛuarij.
Lectio.

Lectiones pro.iij.noct.de hom.ſup euangelio. Niſi granum frumenti, in communi vnius martyris requirantur. Cętera etiaȝ de communi.

Die.5. ¶ Scẽ Agathę vg.ꝛ m̃.ſup pſal.añ. Veniente ſponſo. ℟. Btã Agatha. iu. Ad Mgt añ. Agatha virgo ſacra nobili orta genere: gl'ioſam propter Chr̃m pertulit paſſioneȝ. Oro.

DEus qui inter cętera potẽtię tuę miracula etiã in ſexu fragili victoriã martyrij ↄtuliſti: cõcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colim⁹: per eius ad te exempla gradiamur. Per. In.j.noc.añ. Ingenua ſum ꝛ ſpectabilis genere: vt omnis parẽtela mea teſtatur. ps. Dñe dñs nr̃.2. Añ. Ancilla Chr̃i ſum: ꝛ ideo me oſtẽdo ſeruilem perſonam. ps. Cęli enar.5. Añ. Summa ingenuitas iſta eſt, in qua ſeruitus Chriſti comprobatur. ps. Dñi eſt terra.6. ℣. Diffuſa eſt. Lectio.j.

1.Cor. 7. DE virginibus pręceptum dñi nõ habeo: conſiliũ autem do, tanquã miſericordiam cõſecutus a deo: vt ſim fidelis. Exiſtimo enim hoc bonum eſſe ꝓpter inſtãtem neceſſitatem: qm̃ bonuȝ eſt homini ſic eſſe. Alligatus es vxori: noli quęrere ſolutioneȝ. Solutus es ab vxore: noli quęrere vxorẽ. Si autẽ acceperis vxorẽ, non peccaſti: ꝛ ſi nupſerit virgo, nõ peccauit. Tribulationẽ tamen carnis habebunt huiuſmodi. Ego autẽ vobis parco. Hoc itaqꝫ dico frẽs, Tẽpus breue eſt. Reliquuȝ eſt, vt ꝛ qui habent vxores tãquam non habẽtes ſint: ꝛ qui flẽt, tanquaȝ non flẽtes, ꝛ qui gaudent, tanq̃ non gaudentes, ꝛ qui emũt, tanquã non poſſidẽtes: ꝛ qui vtuntur hoc mundo, tãquam non vtantur. Pręterit enim figura huius mundi. ℟. Cum ingrederetur beata Agatha in carcereȝ dixit ad iudicem. Impie, crudelis, ꝛ dire tyranne, non es confuſus amputare in fęmina, quod ipſe in matre ſuxiſti? ℣. Ego habeo mãmillas integras intus ĩ anima mea, quas ab infantia domino cõſecraui. Impie crudelis ꝛ dire. Lectio.ij.

SOlo autẽ vos ſine ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt: ſolicitus eſt quę dñi ſunt, quomodo placeat deo. Qui autẽ cum vxore eſt: ſolicitus eſt quę ſunt mundi, quomodo placeat vxori, ꝛ diuiſus eſt. Mulier inupta, ꝛ virgo, cogitat quę domini ſunt, vt ſit ſancta corpore, ꝛ ſpiritu. Quę autem nupta eſt, cogitat, quę ſunt mundi: quomodo placeat viro. Porro hoc ad vtilitatẽ veſtrã dico: non vt laqueum vobis inijciã: ſed ad id quod honeſtuȝ eſt, ꝛ quod facultatẽ prębeat, ſine impedimẽto dominũ obſecrãdi. ℟. Vidiſti dñe ꝛ expectaſti agonem meum quomodo pugnaui in ſtadio: ſed quia nolui obedire mandatis principum: Iuſſa ſum in mãmilla torqueri. ℣. Propter veritatem, ꝛ manſuetudinem ꝛ iuſtitiaȝ. Iuſſa ſum. Lcõ.iij.

SI quis auteȝ turpem ſe videri exiſtimat, ſuper virgine ſua, q̃ ſit ſuperadulta: ꝛ ita oportet fieri: qđ vult faciat, non peccat, ſi nubat.

Nam

Nam qui ſtatuit in corde ſuo firmus, non habẽs neceſſitatem, poteſtatem autem habẽs ſue voluntatis: ⁊ hoc iudicauit in corde ſuo, ſeruare virginem ſuam: bene facit. Igit ⁊ qui matrimonio iungit virginem ſuã, bene facit: ⁊ qui non iungit melius facit. Mulier alligata eſt legi quãto tempore vir ei⁹ viuit, ꝙ ſi dormierit vir ei⁹, liberata eſt: Cui aũt vult nubat, tantum in dño. Beatior autem eſt ſi ſic permanſerit ſm meum ↄſilium. Puto aũt ꝙ ⁊ ego ſpm̄ dei habeam. ℟. Quis es tu qui veniſti ad me curare vulnera mea? ego ſum apoſtolus Chriſti, nihil in me dubites filia: ipſe me miſit ad te: Quem dilexiſti mente ⁊ puro corde. ℣. Nam ⁊ ego apoſtolus eius ſum, ⁊ in nomine eius ſcias te eſſe ſaluãdam. Quem. Gloria. Quem. In .ii. noctur. aña. Agatha letiſſime ⁊ glorianter ibat ad carcerẽ: ⁊ quaſi ad epulas inuitata, agonẽ ſuũ dño precibus commẽdabat. ps. Eructauit. 12. Aña. Si ignẽ adhibeas: rorem mihi ſaluificũ de celo Angeli miniſtrabunt. ps. Deus nr̄. 13. Añ. Niſi diligẽter pſeceris corpus meũ a carnificib⁹ attrectari: nõ poteſt aĩa mea in paradiſum dñi cum palma martyrii introire. ps. Fundamẽta. 14. ℣. Specie tua. Ex eius martyrio communiter ab eccleſia recepto. Lectio quarta.

Quintianus Sicilie preſes captus amore nobilis atq; egregia forma virginis Agathe in vrbe Catania: cũ ipſam Chriſtianã eſſe ⁊ ſancte pudicitie cognouiſſet: pretenſa ſuperſtitionis cauſa capi eam iuſſit: ipſamq; Aphrodiſie cuidã ſeptem filiarum matri ac lene, turpi conſuetudine deprauandam tradidit. Sed poſt diẽ trigeſimũ cum ſanctior ac in virtute conſtantior perſiſtere nunciaretur: produci eã ad ſe Quintianus precepit: eiq; precipua nobilitate ornate Chriſti ſeruitutem ceu ignobilem ac vilem obiecit. At continuo prudens ei virgo reſpondit. Sũma ingenuitas eſt: in qua Chriſti ſeruitus comprobatur. Et cum preſes ab ea quereret: cur Deorum ſacra contemneret: Ne Deos illos mihi, inquit Agatha, dicas, cum demones ſint teterrimi. ℟. Ipſe me coronauit, qui per apl̄m ſuum in cuſtodia cõfortauit me, pro eo ꝙ iuſſa ſum ſuſpẽdi in eculeo: propter fidem caſtitatis, Adiuua me domine deus meus in tortura mammillarũ mearum. ℣. Ipſe me dignatus eſt ab oĩ plaga curare: ⁊ mãmillam meã meo pectori reſtituere. Adiuua. Lcõ. v.

Tunc Quintianus, elige, aut diuerſis penis interire: aut Diis ſacrificare. Cui Agatha: Sit vxor tua talis qualis dea tua Venus, ⁊ tu talis qualis Deus tuus Iuppiter. Tunc Quintianus iuſſit eam alapis cedi dicens, In iniuriã iudicis noli garrire. Agatha reſpondit. Miror te virum prudentẽ ad tantã ſtultitiã deuolutũ: vt illos dicas deos, quorum vitã, nec tu, nec vxor tua velis imitari. Tũc iuſſit eam Quintianus in carcerem recipi dicens. Cogita tecum vt poſſis euadere. At illa tu potius miniſter ſathane penitẽtiam age vt poſſis euadere damnationem

eter-

Digitized by Google

ęternam. Sequenti igitur die iuſſit
eam ſibi pręſentari ⁊ dixit ei. Quid
tractaſti circa ſalutem tuá? Agatha
reſpondit. Salus mea Chriſtus eſt.
Illico Quintianus iuſſit eá torque
ri in eculeo, ac deinde abſciſſa mam
milla: iterum in carceré retrudi. ℟.
Agatha lętiſſime ⁊ glorianter ibat
ad carceré, ⁊ quaſi ad epulas inuita
ta: Agonem ſuum dño precibus cō
mendabat. ℣. Nobiliſſimis orta na
talibus, ab ignobili gaudens trahe-
batur ad carceré. Agonez. Lcō. vj.

ECce auté circa mediam nocté
ſenex quidaz medici effigiem
pręferens, quem antecedebat puer
luminis portitor: qui ſe medicū cō-
memorans ait. Cum te afflixit Con
ſularis ibi eram: ⁊ vidi quia potes
curam ſuſcipere. At virgo, medici-
naz, inquit, carnalé nunquá corpori
meo exhibui: Sed habeo ſaluatoré
dñm Jeſum Chrm qui curat om-
nia verbo. Tunc ſubridens ſenior
dixit: ⁊ ipſe me miſit ad te: nam ego
apoſtolus eius ſuz, ⁊ in nomine eius
te ſcias eſſe ſanandá: ⁊ hoc dicto di-
ſparuit. Tunc Agatha proſtrauit ſe
in oratione gratias agens, ⁊ finita
oratione inuenit ſe oīo ſanataz. ℟.
Ego aūt adiuta a dño perſeuerabo
in cōfeſſione eius, Qui me ſaluam fe
cit, ⁊ conſolatus eſt me. ℣. Mens
mea ſolidata eſt ⁊ in Chro fundata.
Qui. Gloria. Qui. In. iij. noct. aña.
Agatha ſctá dixit: ſi feras mihi pro-
mittis, audito Chriſti nomine man
ſueſcunt. ps. Cantate. 27. Añ. Vi-
diſti dñe agonem meum quomodo
pugnaui in ſtadio: ſed qr nolui obe-
dire mandatis principuz, iuſſa ſum
in mammilla torqueri. ps. Dñs re
gna. exul. 27. Aña. Propter fidem
caſtitatis iuſſa ſum ſuſpendi in ecu-
leo: adiuua me dñe de⁹ me⁹ in tortu
ra mámillarū mearū. ps. Cāta. 27.
℣. Adiuuabit eam deus. Lcō. vij.

PEr totam auté noctem lux re-
fulſit in carcere, ⁊ cuſtodes ter
riti fugerunt relicto oſtio carceris
aperto. Ipſa auté noluit fugere, ne
coroná martyrij amitteret: ⁊ cuſto-
des in tribulatione poneret. Poſt
quatuor vero dies, cum Quintia-
nus eam faceret ſuper acutiſſimas
teſtas ⁊ carbones volutari: ſubito
terręmotus vrbé inuaſit, quo pars
parietis corruēs oppreſſit Siluinū
⁊ Falconium pręſidis domeſticos,
quorū cōſilio hęc fiebát. Sed ⁊ om
nis ciuitas exagitata eſt, ⁊ dum cur-
rerent ciues tumultuátes ad Quin
tianū: ipſe iuſſit eam poni in carceré
⁊ fugit. ℟. Gaudeamus omnes in
dño, diem feſtum celebrātes in ho-
nore Agathę virginis. De cuius
paſſione gaudent angeli, ⁊ collau-
dát filiū dei. ℣. Immaculatus dñs,
immaculatá ſibi famulaz in hoc fra
gilitatis corpore poſitaz miſericor-
diter conſecrauit. De. Lectio. viij.

SAncta vero Agatha cum in
carcere ſemimortua rogaret
dñm vt acciperet ſpm̄ eius: ſic oran
do emiſit ſpm̄. Cum autez ſepelire-
tur, ecce quidá iuuenis ſericis indu-
tus, quem ſequebant plusquá centū
alij pueri armati ⁊ pulchri, quos ne
mo vnquá viderat: poſuit ad caput
eius tabulam breuez ex marmore,
in

Digitized by Google

in qua ſcriptum erat: Mentem ſan-
ctam, ſpōtaneam, honorē deo ⁊ pa
trie liberationem. Extunc ergo taz
iudei q̄ gentiles ceperunt venerari
ſepulchruz eius. ℟. Qui me digna-
tus eſt ab omni plaga curare, ⁊ mā-
millam meaz meo pectori reſtitue-
re, Ipſum inuoco deum viuum. ℣.
Medicinam carnalez corpori meo
nunq̄ exhibui, ſed habeo dñm Je-
ſum Chꝛm, qui ſolo ſermone reſtau
rat vniuerſa. Ipſum inuoco. Lc. ix.
Quintianus autē infra paucos
dies arripiens iter ad inueſti-
gādas facultates eius: in medio flu-
minis interijt. Unde creuit timor ⁊
veneratio circa martyrē. Poſt an-
ni vero circulum, mons Ethna eru
ctans incendiū, quaſi fluuius ignis
vehemēs, appropinquabat ad Ca-
thanenſium ciuitatē. Tunc multitu
do paganorum de mōte deſcendit:
⁊ auferētes velū, vnde erat cooper-
tum ſepulchruz eius, ſtatuerūt illud
cōtra ignē: qui cōtinuo velo appro-
pinquante: cū per dies quinque du-
raſſet, ſtetit, in die ſcilicet, ſepulture
eius nonis Februarij, vt comproba
ret dñs, etiam ab incendio hoīes ſe
meritis ſue Martyris liberare. ℟.
Beata Agatha ingreſſa carcerem
expādit manus ſuas ad deū ⁊ dixit:
dñe qui me feciſti vincere tormenta
carnificū, Jube me dñe ad tuā mi-
ſericordiā peruenire. ℣. Dñe q me
creaſti ⁊ tuliſti a me amorez ſeculi: q
corpus meum a pollutione ſepara-
ſti. Jube. Gloria. Jube. In lau. añ.
Quis es tu qui veniſti ad me cu
rare vulnera mea? ego ſum
apoſtolus Chriſti, nihil in me dubi
tes filia. 26. Añ. Medicinā carnalē
corpori meo nunq̄ exhibui: ſed ha-
beo dñm Jeſuz Chꝛm, qui ſolo ſer
mone reſtaurat vniuerſa. 28. Añ.
Gratias tibi ago dñe quia memor es
mei: ⁊ miſiſti ad me apoſtolū tuum
curare vulnera mea. 17. Añ. Bene
dico te pater dñi mei Jeſu Chriſti:
qꝛ per apl̄m tuum māmillaz meam
meo pectori reſtituiſti. 44. Añ. Qui
me dignatus eſt ab oī plaga curare,
⁊ māmillam meā meo pectori reſti
tuere: ipſum inuoco deuz viuū. 41.
Ad Bñs añ. Paganorum multitu
do fugiens ad ſepulchruz virginis,
tulerunt velum eius contra ignem:
vt cōprobaret dñs ꝙ a periculis in-
cēdij meritis Agathe martyris ſue
eos liberaret. 45. Ad Magat añ.
Mentem ſanctā ſpontaneā, hono-
rem deo ⁊ patrie liberationem. 46.
¶ Sācte Dorothee virg. ⁊ m. Oro. Die. 6

Deus q nos an
nua beate Do
rothe v̄ginis ⁊ mar
tyris tue ſolēnitate
letificas: da vt quaz
veneramur officio,
etiam pie conuer-
ſationis ſequamur
exemplo: Per dominum noſtruz.
Eodem die memo. ſanctorum Ue-
daſti ⁊ Amandi confeſſorum. Oro.
Deus qui nos ſanctorum tuo-
rum Uedaſti ⁊ Amandi con-
feſ. omnibus glorioſis circundas et
protegis: da nobis eorum imita-
tione proficere: ⁊ interceſſione gau
dere: Per dñm nrm̄ Jeſum Chꝛz.

Ex geſtis beate Dorothee que cō-
muniter leguntur. Lectio quarta.
Theodorus, nobiliſſimus ſena-
tor, videns perſecutionē vehe-
mentiſſimam per Diocletianum ⁊
Maximianū Imperatores in chri-
ſtianos excitatam: relictis ampliſſi-
mis facultatibus quas poſſidebat:
cum vxore ⁊ duabus filijs, ad ciuita-
tem Ceſaree Cappadocie ſe tran-
ſtulit: vbi nata eſt ei filia, quā Doro-
theam nūcupauit. Hec ab infantia,
ſpiritu ſancto plena: omnium virtu-
tum erat adornata fulgore. Lec. v.
Hanc cū Fabricius preſes: ob eius
eximiam pulchritudinē adamaret:
nunquā tamē potuit eius animum
immutare. Qui videns ſe a puella
contemni: fecit eam in dolium fer-
uentis olei immitti. Sed ipſa, virtu-
te Chriſti confortata: ſtabat in eo ſi-
ne omni dolore, ac ſi balſamo perū-
geretur. Quod multi paganorum
videntes: baptizati ſunt. Lectio. vj.
Fabricius vero credens hoc ma-
gicis artibus fieri: recluſit eam in
carcerem per dies nouem, ſine ci-
bo ⁊ potu. Que a ſanctis Angelis
nutrita: dum preſentata fuiſſet preſi-
di poſt dies nouem: pulchrior quā
antea apparuit. Lectio ſeptima.
Poſt hec in eculeo poſita, gra-
uiſſimiſq; penis excruciata, in
carcere recluditur. Ad quā preſes
miſit duas eius ſorores, que metu
penarum Chriſtū abnegauerāt, vt
eius animum īmutarent. Sed ipſe
magis cōuerſe ad Chriſtū per Do-
rotheam, poſtea igni tradite ſunt.
Tu autem dn̄e miſerere. Lec. viij.
Cūq; preſes ei mortē minaretur,
illa reſpondit, ſe libēter velle mori,
vt poſſet in viridario Chriſti ſponſi
ſui, roſas ⁊ poma colligere. Quo au-
dito, tyrānus ſententiā decollationis
in eam tulit. Tunc quidā ſcriba pa-
latij, nōie Theophilus, ſubſannan-
do, dixit ei. Dorothea, cum fueris
cum ſponſo tuo, mitte mihi de roſis
⁊ pomis viridarij eius. Qua promit-
tente: decollata fuit. Lectio nona.
Eadem hora cū Theophilus eſſet
in palatio, Angelus dn̄i, in forma
pueri, ei cum ſportula in qua erant
roſe ⁊ poma apparuit: ⁊ dixit ei. Ac-
cipe hec, q̄ tibi mittit Dorothea, de
viridario ſponſi ſui. Qui admirans,
cū eſſet de menſe Februarij, in Chri-
ſtum credidit: ⁊ martyrio poſtmo-
dum coronatus fuit. Tu autem do.

¶ Scte Apollonie virgi. ⁊ m. Ora. Die. 9.

Deus qui nos annua
beate Apollonie vir-
ginis ⁊ martyris tue
ſolennitate letificas:
da, vt quam venera-
mur officio: etiam pie conuerſatio-
nis ſequamur exemplo. Per dn̄m.
Ex geſtis eius que habentur in hi-
ſtoria eccleſiaſtica. Lectio ſecunda.
Beata virgo Apollonia dū in
ciuitate Alexādrina fide ⁊ mo-
ribus polleret: apud quendā ducē
iniquū ⁊ chriſtianorū perſecutorē
tanq̄ deorū blaſphema accuſatur.
Quam cum ſibi preſentari feciſſet:
ſciſcitatus eſt eam de nomine ⁊ reli-
gione. Que cōſtantiſſime reſpōdit.
Apollonia vocor: religione Chri-
ſtiana ſum. Cui dux. Hunc adoras
quem

quem iudęi tanq̃ blaſphemum occiderūt: At illa ingemiſcēdo. O fili, inquit, ſathanę noli in cęluz ponere os tuum: ⁊ noli loqui aduerſus deū iniquitatem. Hęc dux audiēs ⁊ fremens, ſatellitibus ſuis dixit. Expoliate eā ⁊ flagellis cędite. Quod cuz factū fuiſſet, iuſſit eā vncinis ferreis toto corpore laniari: ⁊ deniū in carcerem tenebroſuz includi. Lcō.iij.

Mane aūt facto, cum Chriſtum cōſtantiſſime fateretur: iteruz diuerſis pęnis eaz afflixerunt: ⁊ omnes eius dentes excuſſerunt. Poſt hęc dum immobilis in Chriſto adhuc maneret: carnifices dixerunt ei. Niſi blaſphemias ⁊ turpia verba in Chriſtum protuleris: te viuam copioſiſſimo hoc quem modo extruximus igne cremabimus. Apollonia autē parumper ſubſiſtens: quaſi quędaz animo deliberatura: ſpiritus ſancti inſtinctu inſpirata: de manibus impiorum ſe excutiens, in ignem proſilijt. Sicq̧ glorioſiſſima virgo martyrij ſui agonem compleuit.

dic.10. ¶ Sanctę Scolaſticę virginis, in veſperis et matutinis. Hymnus. Huius obtentu. Ria tertij nocturni de communi vnius virginis. Oro.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de btē Scolaſticę v̀ginis tuę feſtiuitate gaudemus, ita pię deuotionis erudiamur effectu: Per do.

Beatus Gregorius papa in ſecundo libro dialogorū. Lectio ſecūda.

Beata Scolaſtica, ſoror ſancti Benedicti, a pueritia ſua deo dicata: ad fratrem ſuum viſitādum, atque vt ab eo diuina eloquia perciperet, ſemel in anno venire conſueuerat. Ad quam beatus Benedictus, nō longe a monaſterio, in quadam ipſius monaſterij poſſeſſione deſcendebat. Quadam ergo vice, cum hora iā tardior inter ſacra colloquia protracta eſſet: beata Scolaſtica rogauit fratrem, vt etiaz per illam noctē ibi ſtaret, ad colloquendum de ſpiritualibus, ⁊ cęleſtibus. Quod cum ille negaſſet, ipſa inſertas digitis manus ſuper menſaz poſuit: ⁊ caput in manibus reclinās ad dominum orauit. Lectio tertia.

Qui mox caput leuaſſet, tāta pluuia, ⁊ coruſcationes, ⁊ tonitrua eruperunt: q̧ beatus Benedictus inde diſcedere non potuit: ſed in dei colloquijs cum ipſa, vſque in diem perſeuerauit. Reuerſa eſt igiť illa ad cellam ſuaz. Poſt triduum aūt vir dei Benedictus, in cella conſiſtens, eleuatis in aera oculis, vidit eius animaz de corpore egreſſam, in columbę ſpecie cęlos penetrare: ⁊ ↄtinuo fratres ſuos miſit, vt eius corpus ad monaſteriū deportarent: atq̧ in ſepulchro qđ ſibi ipſi parauerat ponerēt, ī quo ⁊ ipſe poſtea eſt poſitus.

¶ Sācti Ualentini marty. Oratio. dic.14.

Preſta queſumus omnipotens deus: vt qui beati Ualentini martyris tui natalitia colimus, a cunctis malis imminentibus, eius interceſſione liberemur: Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū filium tuum.

Ex

Ex geſtis eius, quę communiter le-
guntur in eccleſia. Lectio ſecunda.

Ualétinus preſbyter, Claudio Imperatori eũ interroganti, cur ſua amicitia nõ frueretur: deos adorãs: ⁊ ſuperſtitioné chriſtianam abijciés, reſpondit. Si ſcires gloriã dei, tu idola reſpueres: ⁊ deum verum qui in cęlis eſt adorares. Tum quidã, qui aſſiſtebat, Quid, inquit, aſſeris de altitudine deorũ noſtrorum? Reſpondit Ualentinus. Homines fuerunt miſeri, ⁊ immunditia pleni. Cumq; acriter fidei ſuę rationem redderet, ⁊ idolatriam refelleret: Claudius aſtantibus dixit: Uiri Romani audite, quam ſapienter loquitur homo iſte. Tunc pręfectus. Seductus es, ait, Imperator. Tu autem domine. Lectio tertia.

Mutatũ eſt auté cor Claudij: ⁊ precepit Ualentinum Aſterio tradi: vt eũ verbis mollibus inclinaret. Qui duxit eum in domũ ſuam. Ubi cum eſſet, orauit dicens. Ieſu Chriſte, qui es verum lumen, illumina domum iſtam: vt oés te cognoſcát, ⁊ credát in te. Audiens hęc Aſterius, dixit. Miror te dicentem, quod Chriſtus eſt lumé. Et quidem ſi per eum illuminaueris filiam meam diu cęcam: quicquid pręceperis, faciã. Quod cum feciſſet Ualentinus, puella adducta corã ſe, Aſterius cum vxore ſua, ⁊ tota familia credentes, omnia idola cõfregerunt: ⁊ baptizati ſunt. Imperator vero hęc audiens, illos diuerſis ſupplicijs interemit: Ualentinum vero fuſtibus cęſum decollari fecit. Tu auté dñe miſerere.

B. S. D.

In cathedra ſancti Petri ad veſperas cap̃lm. Dilectus. Hymnus die.22.

Iam bone paſtor Petre clemés accipe vota precantũ: ⁊ peccati vincula reſolue tibi poteſtate tradita: qua cunctis cęlum verbo claudis, aperis.

Sit trinitati ſempiterna gloria: honor poteſtas atq; iubilatio: i vnitate cui manet imperiũ: ex tũc ⁊ modo, p ęterna ſecula. Amé. ℣. Tu es Petrus. ℟. Et ſup hãc petrã ędificabo eccl'iã meã. Ad Mag̃t añ. Tu es paſtor ouiũ princeps apl'orum, tibi trãditę ſunt claues regni cęlorũ. Oro.

Deus q beato Petro apoſtolo tuo collatis clauibus regni cęleſtis, ligãdi atq; ſoluendi põtificiũ tradidiſti: concede, vt interceſſionis eius auxilio a peccatorum nr̃orum nexibus liberemur. Qui vi. Ad matu. inuit. Tu es paſtor ouium princeps apl'orũ: Tibi tradidit deus claues regni cęlorum. Hym. Iam bone. Lcõ. j.

Petrus apoſtolus Ieſu Chriſti electis aduenis diſperſionis Põti, Galatię, Cappadocię, Aſię, ⁊ Bithinię, ſecundum pręſcientiã dei patris: i ſanctificatione ſpiritus: in obediétiam, ⁊ aſperſioné ſanguinis Ieſu Chri: Gratia vobis, ⁊ pax multiplicetur. Benedictus deus, ⁊ pater dñi noſtri Ieſu Chriſti: qui ſecundum miſericordiã ſuã magnam regenerauit nos in ſpẽ viuam, per j. Pet.

OO re-

reſurrectioně Jeſu Chriſti ex mortuis: in hereditatem incorruptibilem, et incõtaminatam, et imarceſcibilem conſeruatã in cęlis in vobis: qui in virtute dei cuſtodimini per fidem, in ſalutez paratam reuelari in těpore nouiſſimo. Lectio ſecunda.

In quo exultabitis, modicuz nunc ſi oportet contriſtari in varijs tentationibus: vt pbatio veſtrę fidei multo preciosior auro, (quod per ignez probatur) inueniatur in laudě et gloriã et honorě in reuelationez Jeſu Chriſti: quem cũ non videritis, diligitis. In quez nunc quoq non videntes creditis: credětes autem exultabitis letitia inenarrabili et glorificata: reportantes finem fidei veſtrę, ſalutem animarum veſtrarum. Lcõ. iij.

De qua ſalute exquiſierũt atq ſcrutati ſunt prophetę, qui de futura in vobis gratia prophetauerunt: ſcrutantes in quod vel quale tempus ſignificaret in eis ſpiritus Chriſti: pręnunciãs eas quę in Chriſto ſunt paſſiones, et poſteriores glorias. Quibus reuelatum eſt, q non ſibimet ipſis, nobis autem miniſtrabant ea quę nunc nunciata ſunt vobis per eos qui euangelizauerũt vobis: ſpiritu ſancto miſſo de cęlo, in quě deſiderant angeli proſpicere. Lcõ. iiij.

Propter quod ſuccincti lũbos mětis veſtrę ſobrij, perfecti ſperate in eam quę offertur vobis gratiam: in reuelationez Jeſu Chriſti, quaſi filij obedientię nõ configurati prioribus ignorantię veſtrę deſiderijs, ſed ſecundũ eum qui vocauit vos ſanctũ: vt et ipſi in omni conuerſatione ſcti ſitis: qm̃ ſcriptum eſt, ſcti eritis, qm̃ ego ſanctus ſum. Lcõ. v.

Et ſi patrez inuocatis eum qui ſine acceptione perſonarum iudicat, ſecundum vniuſcuiuſq opus in timore incolatus veſtri tempore conuerſamini. Scientes quod nõ corruptibilibus auro vel argento redempti eſtis: de vana veſtra conuerſatione paternę traditionis: ſed pcioſo ſanguine quaſi agni immaculati Chriſti, et incontaminati, pręcogniti quidem ante mundi conſtitutioně: manifeſtati autem nouiſſimis temporibus propter vos, qui per ipſum fideles eſtis in deo: qui ſuſcitauit eum a mortuis, et dedit ei gloriã: vt fides veſtra, et ſpes eſſet in deo. Lcõ. vj.

Animas veſtras caſtificãtes in obedientia charitatis, in fraternitatis amore, ſimplici ex corde inuicez diligite attentius: renati non ex ſemine corruptibili, ſed incorruptibili per verbum dei viui, et permanětis in ęternum: quia omnis caro vt fęnum, et omnis gloria eius tanquam flos fęni. Exaruit fęnum, et flos eius decidit: Verbum autě dñi manet in ęternum. Hoc eſt autě verbũ quod euãgelizatum eſt in vobis. Tu autě.

Sermo ſcti Auguſtini epi. Lcõ. vij.

Inſtitutio ſolennitatis hodiernę a ſenioribus noſtris: cathedrę nomen accepit, ideo q primus apłorum Petrus hodie epiſcopatus cathedram ſuſcepiſſe referatur. Recte ergo eccleſię ſedis illius natalem colunt: quã apoſtolus pro eccleſiarũ ſalute ſuſcepit dño dicěte. Tu es Petrus: et ſuper hãc petram ędifi-

ędificabo eccleſiam meã. Petrum itaq; fundamẽtum eccleſię dñs nominauit: et ideo digne hoc fundamentum eccleſia colit, ſupra quod eccleſiaſtici ędificij altitudo conſurgit. Unde conuenienter pſalmus qui lectus eſt dicit. Exaltent eum in eccleſia plebis: ⁊ in cathedra ſeniorũ laudent eum. Lectio octaua.

Bene eum dñs in eccleſia exaltari precepit, qꝛ dignũ eſt vt fundamentum hoc in eccleſia honoretur: per quod ad celũ aſcenditur. Quod natalis ergo cathedrę hodie colitur: ſacerdotale officium honoratur. Et ſibi hoc eccleſię inuicẽ preſtãt: quia tantum neceſſe eſt plus habeant eccleſię dignitatis: quantum ſacerdotale officium plus honoris. Lcõ. ix.

Cum autem ſolẽnitatẽ hanc eccleſijs religioſa obſeruatio merito introduxerit: miror cur apud quoſdã fideles hac die tam pernitioſus error increuerit: vt ſuper tumulos defunctorũ cibos ⁊ vina cõferãt: quaſi egreſſę de corporibus animę carnales cibos requirant. Ceſſate fratres ab hoc infidelitatis errore. Animę enim ſanctę, quę in hoc ſeculo, aut per vitę inocentiã purę ſunt, aut penitentię ſatiſfactione purganf: a ſaluatore nr̃o recipiunf, ⁊ cum eo eſſe credendę ſunt ſm̃ apoſtoli dictum, cupio diſſolui ⁊ eſſe cũ Chriſto. R. Quodcunq; ligaueris ſuper terrã erit ligatũ ⁊ in cęlis. Et quodcunq; ſolueris ſuper terrã erit ſolutũ ⁊ in cęlis. V. Ego dico tibi, qꝛ tu es Petrus, ⁊ ſup hanc petrã ędificabo eccleſiã meã. Et quodcũq;. Gl'ia. In.

Ante laud. V. Exaltent eum in eccleſia plebis. R. Et in cathedra ſeniorum laudent eum. In laud. V. Juſtus germinabit. Ad Bñs añã. Quodcunq; ligaueris ſuper terrã erit ligatum ⁊ in cęlis: ⁊ quodcunq; ſolueris ſuper terrã, erit ſolutum ⁊ in cęlis, dixit dñs Simoni Petro. Ad veſ. cap. hym. V. vt in pimis veſ. Ad Mgt añ. Simõ bariona, tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus: ianitor cęli pulſantib9 aperi, ſupra modum omnes peccauimus, dimitte ſeptuagies ſepties. Cętera oĩa fiant de cõi vnius cõfeſ. die. 24.

Sancti Mathię Apoſtoli. Oro.

Deus qui beatũ Mathiã apoſtolorum tuorũ collegio ſociaſti: tribue quęſumus: vt eius interuẽtione tuę circa nos pietatis ſemper viſcera ſentiamus: Per dominũ. Lectio prima.

Sic nos exiſtimet homo, vt mi- 1. Cor.
niſtros Chriſti: ⁊ diſpẽſatores 4.
myſteriorũ dei. Hic iam quęritur inter diſpẽſatores: vt fidelis quis inueniatur. Mihi autẽ pro minimo eſt, vt a vobis iudicer, aut ab humanõ die. Sed neq; meipſum iudico. Nihil enim mihi conſcius ſum: ſed nõ in hoc iuſtificatus ſum. Qui autem iudicat me dñs eſt. Itaq; nolite ante tempus iudicare: quoaduſq; veniat dominus: qui ⁊ illuminabit abſcõdita tenebrarum; ⁊ manifeſtabit conſilia cordium: ⁊ tunc laus erit vnicuique a deo. Tu autem. Lcõ. ij.

Hęc autē fratres transfiguraui in me ⁊ in Apollo ꝓpter vos: vt in vobis diſcatis, ne ſupra quam ſcriptū eſt, vnus aduerſus alterum infletur pro alio. Quis enim te diſcernit? Quid aũt habes, qđ non accepiſti? Si autē accepiſti, qđ gloriaris quaſi non acceperis? Jam ſaturati eſtis, iam diuites facti eſtis: ſine nobis regnatis, ⁊ vtinam regnetis: vt ⁊ nos vobiſcum regnemus. Puto enim qđ deus nos apoſtolos nouiſſimos oſtendit: tanquā morti deſtinatos: q̄r ſpectaculum facti ſumus mũdo, ⁊ angelis, ⁊ hominibus. Lectio. iij.

Nos ſtulti propter Chriſtum: vos autē prudentes in Chriſto. Nos infirmi, vos aũt fortes. Uos nobiles: nos aũt ignobiles. Uſq; in hanc horā, ⁊ eſurimus, ⁊ ſitimus, ⁊ nudi ſumus, ⁊ colaphis cędimur, ⁊ inſtabiles ſumus: ⁊ laboramus operantes manibus noſtris. Maledicimur, ⁊ benedicimus: perſecutionem patimur, ⁊ ſuſtinemus: blaſphemamur, ⁊ obſecramus. Tanquā purgamenta huius mundi facti ſumus omniū peripſema vſq; adhuc. Non vt confundam vos, hęc ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo. Nā ſi decem millia pędagogorū habeatis in Chriſto: ſed non multos patres. Nam in Chriſto Jeſu, per euangelium ego vos genui. Rogo ergo vos, imitatores mei eſtote, ſicut ⁊ ego Chriſti. Tu autem domi.

Ex geſtis eius. Lectio quarta.

Mathias de tribu Juda, ciuitate Bethleem: parētes habuit diuitijs, ⁊ nobilitate inſignes: ⁊ morum venuſtate pollentes. Qui ipſum ab annis puerilibus diuinę legis inſtitutionibus mãciparunt. Ad pedes nanque Simeonis ſummi ſacerdotis in lege doctiſſimi: omnem in breui, legis, ⁊ prophetarū ſciētiā cōprehēdit. Ut igit̄ lucerna de medio legis ad candelabrū transfertur eccleſię, vocatione Chriſti dignus habitus, in cōſortium ſeptuagintaduorum diſcipulorum: ab ipſo dño deſignatus. Tu autem do. Lectio. v.

Completo deinde dñicę diſpenſationis myſterio: locum Judę proditoris inter aplos eſt ſortitus. Cum ergo diſperſi eſſent diſcipuli toto orbe terrarū: decreto ſpiritus ſancti Judęam in ſorte prędicationis accepit. Igitur verbū vitę ęternę Judęis, ⁊ per circuitum annunciabat: multoſq; filiorū Iſrael ad deū conuertebat. Chriſtū ab ipſo Moyſe ſignis, ⁊ enigmatibus, ⁊ ꝓpheticis verbis annũciatum, ⁊ ad redēptionem generis humani miſſum, probans: ⁊ ſignis potentiſſimis dicta ſua confirmans. Tu aũt do. Lectio. vi.

Cum autem veniſſet in prouinciā Galilęę: ⁊ in ſynagoga euangelizaret Chrm̄: Judęi zelo repleti, vinxerunt eum, ⁊ nunciauerunt principibus ſacerdotum ac ſenioribus. Qui vero habita deliberatione, iuſſerūt vt adduceretur corā eis in concilium. Quod cum factū fuiſſet: inter ſummū Pontificē, ⁊ ipſum habita eſt longa diſputatio. Ipſe vero per legē ⁊ Prophetas oſtendebat manifeſte quę de Chriſto erant: proteſtans ſe ſeruum eius, ⁊ in ipſum credere.

Digitized by Google

dere. Propter quod Pontifex in
eum ſententiam lapidationis: tanq̃
in blaſphemum protulit. Lapidatus
ergo, ꝛ ſecuri percuſſus, more Ro-
mano vt preſidi deferretur, extenſis
in celum manibus, reddidit ſpiritum.
Secundum Mattheum. Lectio .vij.

ca.11. IN illo tempore: Reſpondens
Ieſus dixit. Confiteor tibi pa
ter, domine celi ꝛ terre: quia abſcondi-
ſti hec a ſapientibus ꝛ prudentibus:
ꝛ reuelaſti ea paruulis. Et reliqua.
Homilia beati Ioannis epiſcopi.

Q uod hic confiteor dixit, idem valet
quod gratias ago. Non ergo quia ſa
pientes non cognouerunt gaudet:
ſed quia paruuli perceperunt. Ita ꝛ
Paulus dicit. Gratias ago deo meo,
quoniam fuiſtis ſerui peccati: obediſtis au
tem ex corde in quam traditi eſtis
formam doctrine. Non itaq; ꝛ Pau
lus propterea gaudet, quia erant ſer
ui peccati, ſed quia cum eſſent huiuſ-
modi, veritatis cultores facti ſunt.
Prudentes autem hic Scribas ꝛ
Phariſeos appellat, quibus ver-
bis alacriores reddit diſcipulos, cum
intelligant illa ſe piſcatores eſſe con
ſecutos, a quibus illi ſummi (vt vi-
debantur) viri exciderunt. Lectio .viij.

C um autem ſapientes dixerit, non illam
veram ſapientiam laudabilem intel-
ligit: ſed hanc que ſeculari doctrina
preſtatur. Idcirco etiam non dixit ſtul
tis reuelaſti, ſed paruulis: quaſi non
formatis adhuc, ſed ſimplicibus.
Ita oſtendit non indigne illos, ſed
iure, his rebus fuiſſe priuatos: ac per
omnia nos docet flatum ſuperbie omni-
no eſſe fugiendum: ac ſimplicitatem am-

B.S.D.

plexandam. Quod Paulus amplio-
ribus verbis ſcribit dicens: ſiquis in
vobis in hoc ſeculo ſapiens eſt, is fiat
ſtultus, vt ſapiens efficiatur. Lectio .ix.

C um autem audis, omnia ſibi a patre
tradita, nihil humano more factum
ſuſpiceris. Que dictio, ne duos in-
genitos arbitrari quis poſſit, poſita
eſt, filius enim dominus omnium naſcitur.
Cum autem per ea que dicuntur, con-
firmaſſet eos, atq; in deſiderium ſui
attraxiſſet omnipotentia ſua aliqua-
liter monſtrata: tunc ad ſe vocat di-
cens. Venite ad me omnes qui la-
boratis. Non hic aut ille, ſed om-
nes, qui curis, qui doloribus, qui
peccatis laboratis: venite ad me,
Non vt penas luatis: verum vt do-
lores peccataq; veſtra reſoluantur.

¶ Sancti Albini epi ꝛ confeſ. Oro. Ec.i.

D A queſumus omnipotens
deus: vt beati Albini
confeſſoris tui atq; pon-
tificis veneranda ſo-
lennitas: ꝛ deuotionem
nobis augeat ꝛ ſalutem: Per dominum.
Ex eius vita. Lectio ſecunda.

B Eatus Albinus, a nobilibus or-
tus natalibus, in ſua adoleſcen
tia ſponte parentes deſeruit: ꝛ factus
monachus in monaſterio Traiecten
ſi, breui tempore adeo in religionis
perfectione profecit: quod .xxxv. anno
vite ſue, vnanimi voto eſt in abbatem
electus. Qui tanq̃ lucerna ſup can-
delabrum .xxv. annis dictum monaſte-
rium laudabiliter gubernauit. L. iij.

P oſt hec Andegauenſis eccleſie li-
cet plurimum reluctaret, ab omni
populo paſtor decretus, totum ſe in

eleemoſynas pauperū, defenſioneꝫ ciuium, viſitationē lāguentiū: ac redemptionē captiuoꝛuꝫ aſſiduū prebuit. Hic etiā iuuenem quēdam defunctū, precibus ſuſcitauit: ⁊ alium cecuꝫ ſigno crucis illuminauit, atq̃ multa alia miracula fecit. Deinde cum per. xx. annos ⁊ ſex mēſes epatuꝫ rexiſſet: plenus bonis operibus in pace quieuit, etatis ſue anno. 80.

Die. 7. ¶ In feſto btī Thome de Aquino doctoꝛis ⁊ ꝯfeſ. ad veſp. ſup pſal. añ.
Felix Thomas doctoꝛ eccleſie: lumen mundi ſplendoꝛ Italie: candens virgo floꝛe mūditie, bina gaudet coꝛona gloꝛie. pſalmus. Laudate pueri. cum ceteris. Capitulū.

Eccl. 45. Elegit eum ex omni carne: et dedit illi coꝛ ad precepta, ⁊ legem vite ⁊ diſcipline: docere Jacob teſtamētū ⁊ iudicia ſua Iſrael. ℟. Sertum geſtans. ix. Hymnus.

Exultet mentis iubilo, laudans turba fidelium: erroꝛum pulſo iubilo: per noui ſolis radium.
Thomas in mundi veſpere: fudit theſauros gratie: donis plenus ex ethere, moꝛum ⁊ ſapientie.
De cuius fonte luminis verbi coꝛruſcant facule, ſcripture ſacre numinis ⁊ veritatis regule.
Fulgens doctrine radijs clarus vite munditia: ſplendens miris pꝛodigijs dat toti mundo gaudia.
Laus prī ſit ac genito ſimulq̃ ſctō flamini: qui ſcti Thome merito nos celi iūgat agmini. Amē. ℣. Oꝛa pꝛo nobis. Ad Magt añ. Scādit doctoꝛ ciuis celeſtiuꝫ: oꝛbis decoꝛ, dux, lux fideliū: noꝛma, limes, lex moꝝ oīuꝫ: vas virtutū ad vite brauiū. 46. Oꝛo

Deus qui eccleſiam tuā beati Thome confeſſoꝛis tui mira eruditione clarificas: ⁊ ſctā operatione fecūdas: da nobis queſumus: et que docuit intellecta conſpicere: ⁊ que egit imitatione complere: Per. Ad matu. inui.
Aſſunt doctoꝛis celici Thome feſta ſolennia, deuotione ſupplici laudes pꝛomat eccleſia. Hymnus.

Thomas inſignis genere clarā ducens oꝛiginem, ſubit etatis tenere pꝛedicatoꝛum oꝛdinem.
Typum geſſit luciferi ſplendens in cetu nubium: pluſq̃ doctores ceteri purgans dogma gentilium.
Pꝛofunda ſcrutans fluminum in lucem pandit abdita: duꝫ ſupꝛa ſenſus hominum obſcura facit cognita.
Fit paradiſi fluuius quadripartite peruius: fit Gedeonis gladius tuba lagena radius.
Laus patri. In pꝛimo noctur. añ.
Doctoꝛ Thomas repletus gratia, pꝛemōſtratus ſacris oꝛaculis: mundi carnis hoſtiſq̃ vitia fugat, exemplar datum ſeculis. pſalm. Beatus vir. 1. Añ. Mentis ĩnocentia floſq̃ puritatis: extiterunt preuia luci veritatis. ps. Quare. 1. Añ. Ope doctoꝛis celici tota gaudet eccleſia: fulget oꝛdo dominici peculiari gloꝛia. ps. Dñe quid. 1. ℣. Amauit eum dominus: ⁊ oꝛnauit eum. Lectio. j.
Sapientiam omnium antiquoꝛum exquiret ſapiēs: ⁊ in pꝛophetis Eccl. 39.

Digitized by Google

phētis vocabit. Narrationem virorum nominatorum conſeruabit: et in verſutias parabolarum ſimul introibit. Occulta prouerbiorum exquiret: ⁊ in abſconditis parabolarum conuerſabitur. In medio magnatum miniſtrabit, ⁊ in conſpectu preſidis apparebit. In terram alienigenarum gētium pertrāſiet. Bona enim ⁊ mala in omnibus tentabit. Cor ſuum tradet ad vigilādum diluculo, ad dominum qui fecit illum, ⁊ in conſpectu altiſſimi deprecabitur. ℟. Sancti viri verbū propheticum premonſtrabit mundo mirificum ſanctum Thomam doctorem celicum, Sectaturum ſanctum dominicum. ℣. Nam vir ſanctus hunc matri grauide, ducem prompſit doctrine lucide. Sectaturum ſanctum dn̄icum. Lectio .ij.

Aperiet os ſuum in oratione: ⁊ pro delictis ſuis deprecabitur. Si enim dominus magnus voluerit, ſpiritu intelligentie replebit illū, ⁊ ipſe tanq̄ imbres emittet eloquia ſapientie ſue, ⁊ in oratione confitebitur dn̄o. Et ipſe diriget conſilium eius, ⁊ diſciplinaz, ⁊ in abſconditis ſuis conſiliabitur. Ipſe palam faciet diſciplinam doctrine ſue ⁊ in lege teſtamēti domini gloriabitur. Collaudabūt multi ſapiētiam eius, ⁊ vſque in ſeculum non delebitur. Non recedet memoria eius, ⁊ nomen eius requiretur a generatione in generationem. ℟. Chriſti pia tractus dulcedine, mundum linquens probatur turbine. Pugil fortis raptus de ordine, vicit prorſus pulſa libidine. ℣. Orat preſſa cruce mirifica, renes cingit manus angelica. Pugil fortis. Lectio tertia.

Sapientiam eius enarrabunt gentes: ⁊ laudem eius enūciabit eccleſia. Si permanſerit nomen eius derelinquet pluſquam mille, ⁊ ſi requieuerit proderit illi. Adhuc conſiliabor vt enarrent: vt furore enim repletus ſum. Et in voce dicit. Obaudite me diuini fructus, ⁊ quaſi roſa plantata ſuper riuos aquarū fructificate. Quaſi libanus: odorem ſuauitatis habete. Florete flores quaſi liliū, ⁊ date odorē, ⁊ frondete in gratiam, ⁊ collaudate canticum, ⁊ benedicite dn̄m in operibus ſuis. Date nomini eius magnificentiam, ⁊ cōfitemini illi in voce labiorum veſtrorum. ℟. O anima ſanctiſſima, qua cōtemplante dulciter corpus linquebat infima. Stans ſurſum mirabiliter. ℣. Nullo prorſus fultus ſubſidio, leuabatur in raptus gaudio. Stans ſur. Gloria. Stans. In .ij. noc. añ. O munus dei gratie, vincens quoduis miraculū: peſtifere ſuperbie nunq̄ perſenſit ſtimulum. ps. Cum inuocarem. 1. Añ. Prece curat ſocium febrem patientem: ⁊ in oraz veſtiū ſanguine fluentem. ps. Verba mea. 1. Añ. Stella candens emicat, ſtuporem dans inſolitum: que inſtantem indicat, beati Thome tranſitum. ps. Domine dn̄s. 2. ℣. Iuſtuz deduxit. Lcō. iiij.

Beatus Thomas de illuſtri proſapia comitum de Aquino, in confinibus Campanie, ⁊ regni Sicilie, originem claram duxit. Huius

ſancti ortus, ⁊ vite progreſſus, ante-
quam ex vtero naſceretur, fuit diui-
nitus ab anachoreta quodam ſan-
ctiſſimo, matri vix adhuc ex eo gra
uide prenunciatus, qualis ſcilicet,
futurus eſſet, qui ex ea tūc naſci de-
beret, ⁊ quo ad ſciētiam ⁊ vite meri
ta, ⁊ quo ad ordinis iſtituta. Natus
itaqꝫ puer nobilis Thomaſqꝫ voca-
tus, dum ſub nutricis cuſtodia exi-
ſteret: eſſetqꝫ per eandeꝫ ad balneū
deportatus, deprehenſus eſt cartu-
lam in manu tenere. Quam cum vi
ei vellet auferre: cepit mirabiliter
ſctūs infans eiulare. Quod mater
aduertēs: ⁊ ei cartulā quantūcunqꝫ
ploranti auferēs: nihil in ea ſcriptū
repperit, niſi ſalutationē angelicaꝫ,
videlicet, Aue maria. Nec vnqͅ ſan-
ctus puer ab eiulatu ceſſauit, donec
cartula ſibi reddita fuit, quam etiaꝫ
deglutiuit. Quinquennis autē exi-
ſtens, ad monaſterium mōtis Caſſi
ni eſt miſſus: ibidem moribus ⁊ lite
ris inſtruēdus. ℟. De excelſis fons
ſapientie, ſancto Thome infudit co
piam, tanquam flumen clare ſcien-
tie, qui ſuſceptam refudit gratiam,
dum fluentis ſumme peritie, Rigat
totam ſanctaꝫ eccleſiam. ℣. Stilus
breuis, grata facundia, celſa, clara,
firma ſententia. Rigat. Lectio. v.

Poſtmodū vero Neapolim ad
ſtudendum directus, cum in
logicalibus ⁊ philoſophicis ſcien-
tijs iam ſufficienter eſſet inſtructus:
ſpreta ſeculi vanitate, predicatoruꝫ
ordinem eſt ingreſſus. Qui poſtea a
fratribus carnalibꝰ rapitur: ⁊ quaſi
per biēnium turris cuſtodie manci-
patur. Cumqꝫ nec minis nec blan-
ditijs poſſet ab ordinis propoſito re
uocari: per ſpeciē puelle ad eum in-
troducte ſubuertere querunt ani-
mum innocentis. Qui mox de igne
titionem arripiēs: ſuggeſtricē igni-
te libidinis extra cameram effuga-
uit. Tunc ſigno crucis cum eodem
titione parieti impreſſo, in oratione
ſe humiliter proſternens cū lachry-
mis: a Deo ſibi dari meruit perpe-
tue continētie caſtitateꝫ. Nam mox
oranti duo angeli aſtiterūt: dicētes:
illum a dn̄o exauditū. Qui ⁊ ipſum
circa renes ſtringentes dixerūt. Ex
parte dei te cingimus cingulo caſti-
tatis: quod nullatenus diſſoluetur.
℟. Felix doctor, cuius ſolatio ange-
lorū ſeruit attentio: Petrus Pau-
lus fauēt obſequio. Dei mater mul-
cet alloquio. ℣. Eleuatus a terra
cernitur, crucifixus ei colloquitur,
Dei mater mulcet allo. Lectio. vi.

Tandem cogitāte prouide ma-
tre ſua, qꝫ deberet impleri in fi
lio, qđ ſibi fuerat diuinitus premon
ſtratū: ne videretur nō tam iuuenis
conſtantiā qͅ dei prouidentiā impu
gnare: ipſa permittente per fratres
ordinis ad ordinē eſt reductus. Re-
ſtitutus itaqꝫ ordini, cepit nō ſegni-
ter ſtudio intendere velut apis ar-
gumentoſa ſpiritualia mella colli-
gens: vt ſuo tempore mellita effun-
deret eloquia doctrinaruꝫ. Miſſus
igiť primo Pariſius: dehinc Colo-
niaꝫ ſub venerādo doctore domino
Alberto magno adeo ꝓfecit: vt bre
ui temporis ſpatio ſacre theologie
doctor, in Pariſienſi vniuerſitate
ſum-

Digitized by Google

ſumma omniũ admiratione conſti-
tueret. Tãta exinde ad eum audien
dum multitudo ſcolariuꝫ intrabat:
vt vix eos locꝰ capere potuiſſet. ℟.
Sydus miſſum Thomę de ſuperis,
nouo ſigno diuini numeris, Hũc cę-
leſtẽ demonſtrat cęteris. Uerbo, vi-
ta, doctrina literis. ℣. Quam excel
ſus, quem cęli prędicant, ꝙ pręcla-
rus quem ſtellę indicant. Hũc. Glo-
ria. Uerbo. In. iij. nocturno. ana.
Inſtante vitę termino, vidit regna
cęleſtia: ⁊ reuelãte dño, nouit para-
ta pręmia. Ps. Dñe qs. 3. An. Se-
minauit hic largiter, doctor virtuo
ſus: metit illic fęliciter, victor glorio
ſus. Ps. Dñe in virtute. 5. An. Sy-
dus de nube trahit, de fęno flos eli-
citur: adeps de carne tollitur, dum
Thomas cęlo reddit. Ps. Domini
eſt ter. 6. ℣. Iuſtus vt pal. Lcõ. vij.

Quoties autẽ ſanctus dei, lege-
re, diſputare, ſcribere, vel di-
ctare voluit: prius ad orationis ſe-
cretũ acceſſit locũ. Ex quo ſurgens,
ita in prõptu inueniebat quod ſcri-
beret vel dictaret: quaſi in libro di-
diciſſet. Tanto etiam gaudio in con
templando replebatur mẽs eius: ꝙ
pluries dum in ſecreto loco ad oran
dum deũ totum ſpiritũ ſuum colle-
giſſet: viſus eſt ſtare totaliter eleua-
tus a terra, nullo prorſus inixus cor
poreo fulcimẽto. Quadam etiã no-
cte orationi inſiſtentem, quo obſcu
rus quidã ſcripturę locus clarior ei
fieret: ſcti apoſtoli, Petrus ⁊ Pau-
lus diuinitus inſtruxerunt. Alia vi-
ce, beatiſſima dei mater Maria ei
apparuit: ⁊ ipſuꝫ de ſuę vitę: ⁊ ſcien
tię integritate certificauit. Altera
quoqꝫ vice, cum apud Neapolim in
eccleſia oraret: viſus eſt a terra, qua
ſi duobus cubitis eleuatus. Super
quo frater qui hęc videbat, admi-
rans, audiuit ab imagine crucifixi,
ad quã conuerſus ſctũs doctor ora-
bat, prolatam clarius iſtam vocem,
Bñ ſcripſiſti de me Thoma. Quaꝫ
ergo recipies pro tuo labore merce
dem? Et ſanctum protinus reſpon-
dentem. Dñe non aliam pręter te.
℟. Scolas Thomę Paulus ingre-
ditur, ſacra ſimul ſanit myſteria, di-
gne tãdem per raptum trahit. Uir
cęleſtis ad cęli pręmia. ℣. Clamor
fratris trinus emittitur: doctor no-
ſter a nobis tollitur. Uir. Lcõ. viij.

Cum aũt ex mãdato dñi Gre-
gorij papę decimi, ad genera
le concilium proficiſceretur, trãſiẽs
per campaniam cępit languere, ita
vt pene totaliter ꝑderet appetituꝫ.
Appropians aũt monaſterio Foſſę-
nouę Ciſtercienſis ordinis, ⁊ deuo-
te a monachis inuitatus, eo quieſcẽ
di gratia declinauit. Cum aũt in die
languor increſceret, nec ſic ſanctus
a doctrina fluẽtis ſapientię, ſe pote-
rat continere. Rogatus nẽpe a mo
nachis, expoſuit eis Cantica Can-
ticorũ: vt in canticũ cęleſtis glorię,
tranſiret ſtudium eccleſiaſticę diſci-
plinę. Igit ad extrema breui dedu-
ctus, receptis deuote eccleſiaſticis
ſacramentis, ſuaqꝫ doctrina ſanctę
Romanę eccleſię ſuppoſita corre-
ctioni, anno dñi. 1270. nonis Mar-
tij, vitę vero ſuę anno quinquageſi-
mo, i domino feliciter obdormiuit.

In

Digitized by Google

In cuius etiã obitu, neq diuina miracula defuere. Siquidem ſuſcitati ſunt mortui, Demoniaci liberati, alijq diuerſis detenti languoribus, optata beneficia ſunt ſancti meritis a dño cõſequuti. ℟. Beati Thome gloria, diuo fulſit miraculo, dũ odoris fragrãtia mira, fluxit ex tumulo. Qui nitẽs pudicitia, vixit abſq piaculo. ℣. Hic ſpeciali gratia luſtrato mentis oculo, celſa nouit myſteria, celi doctus oraculo. Qui. Lectio. ix.

Sacro igitur doctoris corpore in prefato monaſterio tumulato: timentes monachi ne a fratribus ſui ordinis (prout ipſe etiam diſpoſuerat) aliquãdo aſportaretur: poſt lapſum temporis, ipſum, clam noctu leuantes, ad locum aliũ tranſtulerunt. Super quo prior dicti monaſterij ab ipſo ſancto grauiter reprehenſus: metuẽs diuine vltionis iudiciũ: illud ad priorẽ locum reportari iuſſit. Aperto itaq ſepulchro, tanta ſuauiſſimi odoris fragrantia emanauit, vt non defuncti corporis ſepulchrum: ſed multorũ aromatũ apotheca patuiſſe videretur. Reſtitutum eſt autẽ ſacrum corpus ordini poſt annos fere cẽtum, & Tholoſam ſummo antiſtite Urbano quinto diſponente, delatũ, & in eccleſia predicatorum: nunc ab eius nomine dedicata, honorificentiſſime collocatum. ℟. Sertum geſtans cum torque duplici, cappa gẽmis ornata cernitur: ex monili fulgoris celici, lux emiſſa mundo diffunditur. Auguſtinus fratri ſic loquitur. ℣. Thomas mihi par eſt in gloria, virginali preſtans mundicia. Auguſtinus. Gloria. Auguſtinus. In lau. aiã.

Adeſt dies letitie, quo Thomas doctor inclytus, fit ciuis celi curie, bina corona preditus. 26. Añ. Aurũ ſub terra tegitur, & lucerna ſub modio: ſed virtus dei cernit, miraculorum radio. 28. Añ. Alma mater eccleſia, Chriſti fundata ſanguine, ſceptra conſcẽdit grãdia, noui doctoris lumine. 17. Añ. Preſſus vi demonij, cito liberatur, raptu merſus fluuij, vite reſtauratur. 44. Añ. Tumor gule pellit, leproſus mũdatur: ceco lumen reddit, claudo greſſus datur. 41. Cap. Elegit. Hym.

Lauda mater eccleſia Thome felicem exitum: qui peruenit ad gandia, per verbi vite meritum.
Noſtra noua tunc ſuſcipit thecã theſauri gratie: cum Chriſtus Thomã efficit heredem regni glorie.
Manens doctrine veritas, & funeris integritas: mira fragrans ſuauitas, egris collata ſanitas.
Monſtrat hũc dignũ laudibus, terre ponto & ſuperis: nos iuuet ſuis precibus, deo commẽdet meritis.
Laus. ℣. Juſtus germinabit. Ad Bñs aii. Uiror carnis flore munditie, vigor vite fructu iuſtitie: ſplendor verbi, dono ſcientie, te decorãt ſtantem in acie, te coronant in ſtatu glorie. 45. Ad. iij. cap. Elegit eũ. ℟. Amauit. & Juſtum de. Ad. vj. cap.

Ipſe tanq imbres mittet eloquia ſapientie ſue: & palã faciet diſciplinã doctrine eius: collaudabunt multi ſapiẽtiam eius: & vſq in ſeculum nõ delebit. ℟. Juſtũ ded. & Ju

⁊ Juſtus vt palma. Ad nonã cap.

Sap.7 Letatus ſum qm̃ antecedebat me iſta ſapiētia: quã ſine fictione didici, ⁊ ſine inuidia cõmunico: ⁊ honeſtatem illius nõ abſcondo. ℟. Juſtus vt palma. ⁊ Juſtus germi. Ad Mḡt aña. Militãtis doctor eccleſię, virginali florens munditia: triumphantis optata curię, ſancte Thoma largire gaudiã. Per octa. In laud. aña. Collaudet Chr̄s rex glorię, qui per Thomã lumē eccleſię, mũdum replet doctrina, gratię. Ad veſpe. aña. O Thoma laus ⁊ gloria prędicatorũ ordinis, nos trãsfer ad cęleſtia, profeſſor ſacri numinis.

Die.12. ¶ Sancti Gregorij papę ad veſpe: ſup pſal. aña. Iſte ſctũs digne in memoriã vertitur. Et reĺ. de cõi. Orõ.

Deus q nos beati Gregorij cõfeſſoris tui atq pōtificis annua ſolēnitate lętificas, concede propitius: vt cuius opere atq doctrina ſcripturę tuę myſteria multa cognouim⁹: eius apud te ſemp patrocinia ſentiamus. p. L. j.

Ezec. 34. Hec dicit dñs deus. Ecce ego ipſe requirã oues meas, ⁊ viſitabo eas, ſicut viſitat paſtor gregem ſuum, in die quando fuerit in medio ouiũ ſuarũ diſſipatarũ: ſic viſitabo oues meas, ⁊ liberabo eas de oībus locis in quibus diſperſę fuerant, in die nubis ⁊ caliginis. Et educã eas de populis, ⁊ cõgregabo eas de terris, ⁊ inducã eas in terrã ſuam: ⁊ paſcã eas in mõtibus Iſrael: in riuis, ⁊ in cunctis ſedibus terrę. Lcõ. ij. In paſcuis vberrimis paſcã eas: ⁊ in montibus excelſis Iſrael, erunt paſcua, earũ. Ibi requieſcēt in herbis virentibus, ⁊ in paſcuis pinguibus paſcētur ſuper montes Iſrael. Ego paſcam oues meas: ⁊ ego eas accubare faciam, dicit dñs Deus. Quod perierat requiram, ⁊ quod abiectum erat reducã: ⁊ quod confractum fuerat alligabo, ⁊ quod infirmum fuerat conſolidabo, ⁊ quod pingue ⁊ forte cuſtodiam, ⁊ paſcã illas in iudicio. Lectio tertia.

Et ſuſcitabo ſup eas paſtorē vnuʒ, qui paſcat eas, ſeruum meũ Dauid: ipſe paſcet eas, ⁊ ipſe erit eis in paſtorem. Ego aũt dominus ero eis in deum: ⁊ ſeruus meus Dauid princeps in medio eorum: ego dñs locutus ſum. Et faciam cũ eis pactuʒ pacis, ⁊ ceſſare faciã beſtias peſſimas de terra: ⁊ qui habitãt in deſerto, ſecuri dormiēt in ſaltibus. Et ponam eos in circuitu collis mei bñdictionem, ⁊ deducam imbrem in tēpore, ſuo, vt pluuię benedictionis erunt. Ex geſtis eius. Lectio quarta.

Gregorius genere Romanus, Gordiani ⁊ btē Siluię filius: tam nobiliſſimam quam etiam religioſiſſimam genealogiam duxit: Qui adhuc adoleſcens: liberalibus artibus nõ mediocriter inſtructus: cum ad biuium Pictagoricę literę perueniſſet: ſiniſtrum ramum cum ſeculi voluptate relinquere: et ad dextrũ cępit cũ cęleſti deſiderio hanelare. Sed dum tutius ſe Chriſto famulaturũ putaret: ſi ſub prętoris habitu

habitu mundo ſpecietenus deſerui-
ret: ceperunt multa contra eum ſuc
creſcere: vt non iam ſpecie, ſed in eo
retineretur ⁊ méte. Lectio quinta.

Naudem patre orbatus: ſex mona
ſteria in Sicilia: ſeptimum vero in-
tra vrbis menia fabricauit. In quo
multis ſibi ſociatis fratribus, regu-
lari tramite militauit. Poſtea vero
cum ſubeſſe mallet: preeſſe non re-
nuit: fratrũ votiua concordia com-
pellente. Erat aũt ei abſtinentia tan
ta ciborũ, ⁊ ſedulitas orationum: vt
infirmato ſtomacho vix ſubſiſtere
videref. Verũ quanq̃ quotidiano
lãguore tabeſceret: in nullo tñ quo
minus, aut oraret, aut legeret, aut
ſcriberet, aut dictaret: ſuo corpori
indulgebat. In huius aũt monaſte
rij penetralibus: a matre Siluia cru
dis leguminibus paſcebaf. Lcõ. vi.

Deincꝫ a Benedicto vrbis ponti-
fice, quanq̃ inuitus ⁊ multũ renités
ob eximias virtutes, ⁊ ſctitatis opi-
nioné: leuita ſeptimus conſecratur.
Cognita viri prudentia eum Pela
gius preſul ob publica negocia non
multo poſt ad vrbé Cõſtantinopo-
lim deſtinauit. Ubi propoſitũ vite
celeſtis nõ intermiſit. Secuti nanꝗ
ſunt eũ multi ex ſuo monaſterio fra
tres: germana charitate deuincti.
Et dum cauſarum ſecularium cõti-
nuatis vertiginibus fluctuabat: ad
illorum conſortiũ velut ad tutiſſimi
portus litora refugiebãt. Lcõ. vij.

IGitur poſtquã romã reuerſus
eſt Pelagio defuncto: eum li-
cet totis viribus renitétem: clerus,
ſenatus, populuſꝗ romanus, ſibi
concorditer pontificem elegerunt.
Sed ipſe imperatori Mauricio cu-
ius filiũ ex lauacro ſancto ſuſcepe-
rat latenter literas deſtinauit: adiu-
rans ne aſſenſũ preberet. Sed pre-
fectus vrbis nuncium anticipauit:
epiſtolas diſrupit. Quod cũ ille co
gnouiſſet: quia palam portam egre
di ciuitatis non poterat: diſſimula-
to (vt fertur) habitu, cauernarũ lati
bula requiſiuit. In quibus dũ que-
reretur, indicio columne fulgide: ſu
per ſe a celo dependentis agnoſci-
tur. Captus ergo trahif: ⁊ ſummus
Pontifex cõſecratur. Lectio. viij.

Sic autem in põtificatu ſe geſſit: vt
clariſſimũ exemplũ reliquerit ſuc-
ceſſoribus ſuis: ⁊ ſctitatis morum:
⁊ diligentie in rebus agendis ⁊ do-
ctrine eximie: quam varijs ſcriptis
oſtendit: que multa ⁊ preclara po-
ſteritati reliquit. Quotidie ad men-
ſam peregrinos habuiſſe ferf. Pau
peribus oĩbus pro ſua cuiuſꝗ con-
ditione neceſſaria ſubminiſtrabat:
verecundioribus etiã de menſa ſua
obſonia dirigens. Tribus millibus
dei ancillis octoginta libras auri an
nuatim dare conſueuerat. Xenodo
chium quoꝗ Ieroſolymis conſti-
tuit: ⁊ tã ibi q̃ in monte Sina famu-
lis dei commorãtibus: victũ ac ve
ſtiméta quotannis miſit. Lectio. ix.

Hic primus omnium ſe ſuis literis
ſeruũ ſeruorũ dei preſcripſit. Con-
ſtituit etiã vt Kyrie eleiſon nouies
in miſſis diceretur: vt Hallah canta-
retur: preterq̃ a ſeptuageſima vſꝗ
ad paſcha. Idem in canonem rede
git illud Dieſꝗ noſtros in tua pace
diſpo-

diſponas: atq; ſupplicationes maio
res, quas greci Litanias vocant: ⁊
ſtationum magnã partem inſtituit.
Ab hoc ꝓbis doctiſq; viris ad prę-
dicandum euangeliũ miſſis, Angli
fidem Chriſti integre, publico con-
ſenſu receperunt. Eiuſdem etiam
potiſſimũ opera Gotthi ad catholi
cam fidem ex Arriana ſecta redie-
runt. Tandem poſtq̃ eccleſiam an-
nis .xiij. mẽſibus .vj. dieb⁹ .x. glorio-
ſe rexiſſet: ex hac luce ſubtract⁹ eſt.

Die .19. ¶ Sancti Joſeph cõfeſſoris. Oro.

Beati Patriar-
chę ioſeph ſan
ctiſſimę genitricis
tuę ſponſi q̃s domi-
ne meritis adiuue-
mur: vt quod poſſi-
bilitas nr̃a non obti
net, eius nobis inter
ceſſione donetur. Qui vi. Lectio .j.

Pro-uer .10 b Benedictio dñi ſuper caput iu-
ſti: os aũt impiorum operit ini-
quitatẽ. Memoria iuſti cum laudi-
bus, ⁊ nomen impiorum putreſcet.
Sapiens corde pręcepta ſuſcipiet:
ſtultus cęditur labijs. Qui ambulat
ſimpliciter, ambulat cõfidẽter: qui
autẽ deprauat vias ſuas manifeſtus
erit. Qui annuit oculo dabit dolo-
rẽ, ⁊ ſtultus labijs verberabit. Uena
vitę os iuſti: ⁊ os impiorũ operit ini
quitatẽ. Odium ſuſcitat rixas, ⁊ vni
uerſa delicta operit charitas. L .ij.
In labijs ſapiẽtis inuenit ſapientia:
⁊ virga in dorſo eius q̃ indiget cor-
de. Sapiẽtes abſcõdũt ſciẽtiam: os
aũt ſtulti ꝯfuſioni proximũ eſt. Sub
ſtãtia diuitis vrbs fortitudinis eius:
pauor pauperũ egeſtas eor. Opus
iuſti ad vitam: fructus autẽ impij ad
peccatũ. Uia vitę cuſtodiẽti diſcipli
nã: qui aũt increpationes relinquit
errat. Abſcondunt odiũ labia men-
dacia: qui profert contumeliam inſi
piens eſt. In multiloquio nõ deerit
peccatum: qui autem moderatur la-
bia ſua, prudentiſſimus eſt. Lcõ .iij.
Argẽtum electum lingua iuſti: cor
aũt impiorũ pro nihilo. Labia iuſti
erudiũt plurimos: qui autem indo-
cti ſunt, in cordis egeſtate morient.
Benedictio dñi diuites facit, nec ſo
ciabit eis afflictio. Quaſi per riſum
ſtultus operat ſcelus: ſapientia autẽ
eſt viro prudentia. Quod timet im-
pius, veniet ſuper eum: deſiderium
ſuum iuſtis dabit. Quaſi tempeſtas
tranſiens nõ erit impius: iuſtus aũt
quaſi fundamentum ſempiternum.
Ex ſermone tertio ſuper Miſſus eſt
beati Bernardi Abbatis. Lcõ .iiij.
Qui et qualis fuerit homo iſte
Joſeph conijce ex ꝓprio vo-
cabulo: quod augmẽtum non dubi
tãs interpretari. Simul ⁊ memẽto
magni illius quõdam Patriarchę
vẽditi in ęgypto: ⁊ ſcito ipſius iſtum
nõ ſolum vocabulum fuiſſe ſortitũ
ſed ⁊ caſtimoniã adeptum, innocen
tiam affectũ ⁊ gratiã. Siquidẽ ille
Joſeph fraterna ex inuidia vendi-
tus: ⁊ ductus in ęgyptũ, Chri ven-
ditionem pręfigurauit: iſte Joſeph
Herodianã inuidiam fugiens Chri
ſtum in ęgyptũ portauit. Lectio .v.
Ille dño ſuo fidem ſeruãs, dñę no-
luit cõmiſceri: iſte dominã ſuam dñi
ſui matrem virginẽ agnoſcẽs, ⁊ ipſe
conti-

continens, fideliter cuſtodiuit. Illi data eſt intelligētia in myſterijs ſomniorum: iſti datum eſt conſcium fieri atq; participem cęleſtium ſacramentorum. Ille frumenta ſeruauit non ſoluꝫ ſibi, ſed omni populo: iſte panem viuum e cęlo ſeruandū accepit tam ſibi ꝙ̄ toti mundo. Lcō. vj.

Non eſt dubiuꝫ quin bonus ⁊ fidelis homo fuerit iſte Ioſeph: cui mater deſponſata eſt ſaluatoris. Fidelis inquam ſeruus ⁊ prudens, quem conſtituit dñs ſuę matris ſolatium: ſuę carnis nutritium: ſolum deniq; in terris magni conſilij coadiutorem ſibi fideliſſimum. Huic accedit: quod dicit̄ fuiſſe de domo Dauid. Vere enim de domo Dauid, vere de Regia ſtirpe deſcendit vir iſte Ioſeph nobilis genere, nobilior ⁊ mente. Plane filius Dauid: nō degenerans a patre ſuo Dauid.

Secūdum Mattheum. Lectio. vij.

ca. 2. In illo tempore: Cum eſſet deſponſata mater Ieſu Maria Ioſeph: antequā cōuenirēt inuenta eſt in vtero habens de ſpiritu ſancto. Et reliqua. Homilia Origenis.

Ioſeph autem vir eius inquit, cum eſſet iuſtus homo ⁊ nollet eam traducere. Virum eum appellauit contra iudęorꝫ prauitatē: vt aduerſus virginem non ſeuirent. Propterea ⁊ deſponſata fuit ipſi Ioſeph: vt ſupra dictū eſt. Si enim non fuiſſet deſponſata Ioſeph: omniū bonorum incredibiles ⁊ inimici iudęi lapidibus eam occiderent. Ideo virum eius: hic eum euāgeliſta appellauit. Ioſeph vir eius cum eſſet homo iuſtus, Iuſtus autem in verbo, iuſtus in facto: iuſtus in lege, iuſtus in legis conſummatione: iuſtus in initiō gratię. Iuſtus itaq; cū fuiſſet: ⁊ nollet eā traducere: noluit eam accipere, noluit eā male diffamare: ſed voluit eaꝫ occulte dimittere. Lcō. viij.

Occulte eaꝫ a ſe dimittere volebat ſicut manſuetus, ſicut pius: ſicut miſericors. Talis ergo cum eſſet Ioſeph: cogitabat occulte dimittere eā. Hec (inquit) eo cogitante. Quęrendum nobis eſt qđ cogitauerit: vt occulte eam dimitteret. Si ſuſpitionem in eam habebat, quomodo iuſtus erat? Si ergo nō eſt ſuſpicatus, vel tale aliquid cogitauit, cur eā dimittere volebat? Cur immaculatā ⁊ ſanctā vellet dimittere? Iniuſtuꝫ enim ⁊ hoc erat. Sed ſimpliceꝫ ſenſum audi huius rationis. Ioſeph iuſtus erat, ⁊ illa virgo immaculata erat: ſed ideo eam dimittere volebat: qm̄ virtutem myſterij ⁊ ſacramentuꝫ quoddam magnificū in eadeꝫ cognoſcebat: cui approximare ſeſe indignuꝫ eſtimabat. Lectio. ix.

Ergo humiliās ſe ante tantā ⁊ tam ineffabilē rem, quęrebat ſe longe facere: ſicut ⁊ beatus Petrus dño ſe humiliās aiebat. Recede a me dñe: qm̄ ego homo peccator ſum. Et ſicut Cēturio ad eundē dñm mittens dicebat: nō ſuꝫ dignus vt intres ſub tectū meuꝫ: q̄ neq; meipſum dignū eſtimaui ad te venire: vel ſicut ſctā Eliſabeth ad ipſam beatam Mariā locuta eſt dicēs. Et vnde hoc mihi, vt veniat mr̄ dñi mei ad me? Sic et Ioſeph iuſtus humiliās ſe in oībus:

caue-

Digitized by Google

cauebat, ⁊ timebat ſibimetipſi tátę ſanctitatis coniunctioné adhibere.

d.c.21. ¶ Beati Benedicti abbatis ad veſperas ſuper pſal. aň. Iſte ſanctus. R. Sancte Benedicte. vj. cetera omnia de communi fiant. Oratio.

Interceſſio nos qs dňe btí Benedicti abbatis cómendet: vt quod noſtris meritis non valemus: eius patrocinio aſſequamur. per dňm noſtrú. Lcó. j.

Pro//uer.4. Audite filij diſciplină patris: ⁊ attendite vt ſciatis prudétiaȝ. Donum bonum tribuam vobis, legem meá ne derelinquatis. Nam ⁊ ego filius fui patris mei, tenellus, ⁊ vnigenitus corá matre mea: ⁊ docebat me, atq; dicebat. Suſcipiat verba mea cor tuum: cuſtodi pręcepta mea, ⁊ viues. Poſſide ſapientiam: poſſide prudentiá. Ne obliuiſcaris, neq; declines a verbis oris mei. Ne dimittas eam, ⁊ cuſtodiet te: dilige eaȝ ⁊ conſeruabit te. Lcó ſecunda. Principium ſapiétię, poſſide ſapientiá, ⁊ in omni poſſeſſione tua acquire prudentiá, arripe illam, ⁊ exaltabit te: glorificaberis ab ea, cum eam fueris amplexat⁹. Dabit capiti tuo augmenta gratiarú: ⁊ corona inclyta proteget te. Audi fili mi: ⁊ ſuſcipe verba mea, vt multiplicentur tibi anni vitę. Uiam ſapiétię monſtrabo tibi, ⁊ ducam te per ſemitas ęquitatis. Quas cú ingreſſus fueris, nó arctabuntur greſſus tui: ⁊ currens nó habebis offendiculum. Lcó. iij.

Tene diſciplinam, ne dimittas eaȝ: cuſtodi illam: quia ipſa eſt vita tua. Ne delecteris in ſemitis impiorum, nec tibi placeat malorum via. Fuge ab ea: nec tranſeas per illaȝ: declina ⁊ deſere eam. Non enim dormiunt, niſi cum malefecerint: ⁊ non capitur ſomnus ab eis niſi ſupplantauerint: comedunt panem impietatis: ⁊ vinum iniquitatis bibunt. Iuſtorum autem ſemita, quaſi lux ſplendens: procedit ⁊ creſcit vſq; ad perfectam diem. Beatus Gregorius in ſecundo dialogorum. Lectio. iiij.

Fuit vir vitę venerabilis gratia Bńdictus ⁊ noie. Hic ab ipſo pueritię ſuę tempore cor gerens ſenile: nulli animum voluptati dedit. Liberiori auté genere ex prouincia Nurſię natus: Romę liberalib⁹ ſtudijs traditus fuerat. Sed cum in eis multos ire per abrupta vitiorú cerneret: eú quem quaſi in ingreſſu múdi poſuerat retraxit pedeȝ. Cumq; petere deſerta decreuiſſet: nutrix quę hunc arctius amabat: ſola ſecuta eſt. Cúq; veniſſent ad locú qui Effide dicit: ⁊ honeſtioribus viris ſe illic detinétibus ibi demorarent: oratione ſua nutrici ſanum capiſteriuȝ reddidit qđ fractuȝ fuerat. Hęc res ergo agnita, in táta admiratione habita eſt: vt hoc capiſteriuȝ incolę in eccleſię ingreſſu ſuſpenderint. L. v.

Sed Benedictus plus mala múdi eligés perpeti q̃ laudes: nutricé occulte fugiés: deſerti loci seceſſum petijt, cui Sublac⁹ vocabulú eſt. Quo dú pergeret: monachus quidá Romanus nomine húc reperit. Cuius

cum

cum deſideriū cognouiſſet: ⁊ ſecretum tenuit, ⁊ ſancte conuerſationis habitum tradidit: ⁊ in quantū licuit miniſtrauit. Tribuſq; annis excepto ipſo incognitus hoībus manſit. Cum vero omnipotēs deus vellet Benedicti vitam in exēplo hoībus demōſtrare, cuidā presbytero qui refectionē ſibi in paſchali feſtiuitate parauerat: dn̄s per viſum apparere dignatus eſt dicens. Tu tibi delicias preparas: ⁊ ſeruus meus illo in loco fame cruciatur. Qui protinus ſurrexit: ⁊ cum alimētis virum dei que ſiuit: ipſumq; in ſpecu reperit. Cumq; oratione facta conſediſſent: presbyter dixit. Sumamus cibum: q2 hodie paſcha eſt. Benedicētes ergo deū: ſumpſerunt cibum. Et poſt presbyter receſſit. Lcō. vj.

Eodem tempore hunc in ſpecu latitantem paſtores inuenerunt: ⁊ ex tūc a multis frequētari cepit. Quadam vero die: tentator affuit. Nam nigra auis que merula vocat: eius vultui importune iſiſtere cepit, que tn̄ ſigno crucis receſſit. Tāta autem carnis tentatio ſecuta eſt: quantam nunq̄ fuerat expertus. Sed ipſe nudum ſe in ſpinarū aculeis ⁊ vrticarū incēdijs proiecit. Ibiq; toto corpore vulneratus, p cutis vulnera eduxit vulnus mētis: ita vt ex illo tpe tale aliquid minime ſentiret. Lcō. vij.

Cum autē celebre eius nomen haberet, a qbuſdā monachis vocat, vt eorū monaſterio preeſſet. Sed cum quidam eorum diſſoluti, paulo ſeuerius ab eo tractarentur: ipſuz venenato vino necare conſtituerunt. Quod cum ei in poculo vitreo porrigerent: ille diuinitus rem agnoſcens, ſolo crucis ſigno manu facto, vas intactum mirabiliter cōfregit: eoſq; alloquens, Miſereatur (inquit) veſtri oīpotens deus. Quare iſta facere voluiſtis? Nūquid non dixi vobis, q2 veſtri, meis moribus non cōuenirēt? Et recedens ab eis: ad ſolitudinem remeauit. Lcō. viij.

Cum ergo ſanctus vir in ſolitudine: virtutibꝫ ac ſignis ſuccreſceret: multi ab eo ſunt congregati: ita vt duodecim monaſteria conſtrueret. Ceperunt et tunc ad eum nobiles concurrere: ſuoſq; ei filios omnipotenti Deo nutriendos dare. Poſt hec migrās ad caſtrū quod dicitur Caſſinū: in ipſo templo Apollinis, oraculum bti Martini fecit. Et cōmorantē multitudinē ad fidem vocabat. Sed hec antiquus hoſtis nō ferēs: aperta viſione, ſe patris oculis ingerebat: ⁊ viz ſe perpeti cōquerebat. Uir quoq; dei doctrine verbo nō mediocriter fulſit. Nā monachorū regulā diſcretione precipuā, ſermone luculētā conſcripſit. Lc. ix.

Tēpore vero quo de hac vita erat exiturus, quibuſdā diſcipulis ſecuz conuerſantibus, quibuſdā lōge manentibus, ſanctiſſimi ſui obitus denunciauit diē. Ante ſextuz vero diē aperiri ſibi ſepulturam iubet. Qui mox correptus febribus: acri cepit ardore fatigari. Cumq; per dies ſingulos languor ingraueſceret, ſexta die portari ſe in oratoriū a diſcipulis fecit: ibiq; exitum ſuū dn̄ici corporis ⁊ ſanguinis perceptione muniuit

niuit: atq; inter diſcipulorũ manus
imbecilla membra ſuſtentans, ere-
ctis in cęlum luminibus ſtetit: ⁊ vlti
m am ſpm̃ inter verba orōnis efla-
uit. Viderũt aũt ipſa die duo mona-
chi viã ab eius cella in cęlũ tẽdentẽ
ſtratã pallijs, ⁊ coruſcaz innumeris
lampadibus: ⁊ vir clarus deſup aſ-
ſiſtens ait illi: Hęc eſt via qua dile-
ctus dñs Benedictus cęlũ aſcẽdit.
die. 25. ¶ In annunciatione dñica ad veſ.
ſup pſal. añ. Aue Maria gr̃a plena
dñs tecũ bñdicta tu in mulieribus.
ps. Laudate pue. cũ ceteris. Cap.
Iſa. 7. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet fi
liũ: ⁊ vocabit nomẽ eius Ema
nuel: butyꝝ ⁊ mel comedet: vt ſciat
reprobare malum, ⁊ eligere bonũ.
℟. Quõ fiet iſtud. ıx. Hymn⁹. Aue
maris ſtella. ℣. Rorate cęli deſu-
per: ⁊ nubes pluãt iuſtum. ℟. Ape-
riatur terra ⁊ germinet ſaluatorez.
Ad Mḡt añ. Orietur ſicut ſol ſaluator
mundi, ⁊ deſcẽdet in vterum virgi-
nis ſicut imber ſuper gramen. Oro.

Deus qui de btẽ
Marię virgi-
nis vtero verbũ tuũ
angelo nũciãte car-
nem ſuſcipere volui
ſti: pręſta ſupplicib⁹
tuis: vt qui vere eaz
genitricem dei cre-
dimus: eius apud te interceſſioni-
bus adiuuemur: Per eundem dñz.
Ad Completo: añ. Ecce virgo con
cipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabitur no-
men eius Emanuel: hal'ah, hal'ah.
Ad Nunc dimittis añ. Ecce ancilla
dñi: fiat mihi ſecundũ verbũ tuum.
B. S. D.

Ad matu. inui. Aue Maria gr̃a ple
na, Dñs tecum. ps. Venite. Hym.
Quem terra. In primo noctur. añ.
Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊
vocabit nomẽ eius Emmanuel. ps.
Dñe dñs nr̃. 2. Añ. Beata es Ma-
ria quę credidiſti: perficientur in te
quę dicta ſunt tibi a dño. ps. Cęli
enar. 5. Añ. Angelus dñi nunciauit
Marię, ⁊ cõcepit de ſpiritu ſancto.
ps. Domini eſt terra. 6. ℣. Ex ſion
ſpecies ⁊ decoris eius. ℟. Deus no
ſter manifeſte veniet. Lcõ prima.
Et egredietur virga de radice Iſa. 11
Ieſſe, ⁊ flos de radice eius aſcẽ
det: ⁊ requieſcet ſuper eum ſpiritus
dñi: ſpiritus ſapientię ⁊ intellectus:
ſpiritus conſilij ⁊ fortitudinis: ſpũs
ſcientię ⁊ pietatis: ⁊ replebit eũ ſpi-
ritus timoris dñi. Nõ ſm viſionem
oculorũ iudicabit: neq; ſm auditũ
auriũ arguet. Sed iudicabit in iuſti-
tia pauperes: ⁊ arguet in ęquitate
pro manſuetis terrę. Et percutiet
terrã virga oris ſui: ⁊ ſpũ labiorum
ſuoꝝ interficiet impiũ. Et erit iuſti-
tia, cingulum lumborũ eius: ⁊ fides
cinctoriũ renuz eius. ℟. Miſſus eſt
Gabriel angelus ad Mariã virginẽ
deſponſatã Ioſeph, nũcians ei ver-
bum, ⁊ expaueſcit virgo de lumine:
ne timeas Maria, inueniſti gratiaz
apud dñm: ecce concipies ⁊ paries,
Et vocabit altiſſimi filius. ℣. Da-
bit ei dñs deus ſedez Dauid patris
eius, ⁊ regnabit in domo Iacob in
ęternum. Et vocabitur. Lectio. ij.
Et adiecit dominus loqui ad Iſa. 7.
Achaz dicens. Pete tibi ſi-
gnum a dño deo tuo in profundum

inferni: ſiue in excelſum ſupra. Et di
xit Achaz. Non petã: ⁊ non tẽtabo
dñm. Et dixit. Audite ergo domus
Dauid. Nunquid parum vobis eſt
moleſtos eſſe hominibus, q2 mole
ſti eſtis ⁊ Deo meo? Propter hoc
dabit dñs ipſe vobis ſignum. Ecce
virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ voca-
bitur nomẽ eius Emmanuel. Buty
rum ⁊ mel comedet: vt ſciat repro-
bare malum et eligere bonum. ℞.
Nõ auferetur ſceptrum de Juda ⁊
dux de femore eius, donec veniat q
mittẽdus eſt, Et ipſe erit expectatio
gẽtium. ℣. Pulchriores ſunt oculi
eius vino: ⁊ dentes eius lacte can-
didiores. Et ipſe erit expe. Lcõ. iij.

Ephe. 2. DEus aũt qui diues eſt in miſe-
ricordia, propter nimiã chari
tatem ſuam qua dilexit nos, ⁊ cum
eſſemus mortui peccatis, conuiuifi-
cauit nos in Chriſto: cuius grã eſtis
ſaluati: ⁊ conreſuſcitauit ⁊ conſede-
re fecit in cęleſtibus in Chriſto Je-
ſu: vt oſtenderet in ſeculis ſuperue-
nientibus abundantes diuitias gra
tię ſuę in bonitate ſup nos in Chri-
ſto Jeſu. Gratia enim eſtis ſaluati
per fidem, ⁊ hoc non ex vobis. Dei
eniz donũ eſt, nõ ex operibus: vt ne
quis glorieẗ. Ipſius enim ſumus fa
ctura: creati in Chriſto in operibus
bonis: q̃ pręparauit deus vt in illis
ambulemus. ℞. Aue Maria, gra-
tia plena, dñs tecuz. Spũs ſanctus
ſuperueniet in te, ⁊ virtus altiſſimi
obumbrabit tibi. Quod enim ex te
naſcetur ſanctuz, vocabiẗ filius dei.
℣. Quomodo fiet iſtud, qm̃ virum
nõ cognoſco? ⁊ reſpondens Ange-
lus dixit ei. Spũs. Gloria. Quod.
In. ij. noct. añã. Emiſſiones tuę pa
radiſus malorũ punicorum cum po
morũ fructibus. ps. Eructauit. 12.
Añ. Fons hortorũ puteus aquaruz
viuentium quę fluunt impetu de li-
bano. ps. Deus noſter. 13. Añ. Ue
niat dilectus meus in hortuz ſuum,
vt comedat fructum pomoruz ſuo-
rum. ps. Fundamẽta. 24. ℣. Egre-
dietur Uirga de radice Jeſſe. ℞.
Et flos de radice eius aſcendet.

Ex ſermone beati Baſilij de huma
na Chriſti generatione. Lectio. iiij.

POſtquam Dei gratia ſalutaris
oĩbus apparuit, ⁊ iuſtitię ſol or
tus eſt: abſorpta eſt mors in victo-
ria, ⁊ verę vitę peregrinationez ne-
quaq̃ ſuſtinuit. O altitudinez beni-
gnitatis humanitatiſq3 dei? Ex bo-
nitatis copia: a ſeruitute vendica-
mur. Sed cur deus homo fact⁹ eſt:
rationẽ exquirũt hoĩes: cum magis
eius bonitatẽ adorare deceat, q̃ di-
uinitatẽ curioſius indagare. Carnẽ
ſuſcepit deus, qm̃ execrabilẽ, conta-
minatãq3: hanc purgatã ſanctamq3
reddi oportuit, infirmã ac debilem
corroborari, a deo ob peccatuz alie
natã conciliari, e paradiſo exciden-
tem in cęlum referri, Et quę eſt di-
ſpenſationis huius officina? Uirgi-
nis beatę corpus. Quę aũt genera-
tionis principia? Spiritus ſanctus:
virtuſq3 altiſſimi obũbrans. ℞. Su-
ſcipe verbuz virgo Maria, quod ti
bi a dño per angelum tranſmiſſum
eſt: cõcipies ⁊ paries deum pariter
⁊ hoĩem: Ut benedicta dicaris in-
ter oẽs mulieres. ℣. Paries quidẽ
filium:

Digitized by Google

filium: ⁊ virginitatis non patrieris detrimentum: efficieris grauida: ⁊ eris mater ſemper intacta. Ut benedicta dicaris inter omnes. Lcō. v.

Cogita de incarnatione domini magnifice: intellige diuinitatē eſſe intactā ⁊ imaculatam, que ⁊ ſi in materiali ſit natura: ita illi ineſt, vt eius imperfectū fragileq́ȝ corrigat: non aūt, vt ipſa paſſionū debilitate inquinetur. Nōne ſolē conſpicis in luto ſe volutantem minimeq́ȝ contaminantem: ⁊ ſuper ceno corruſcātem; minimetū fetidum aliquid referenteȝ? Quid igitur dubitas de imenſa incorruptaq́ȝ natura: ne aliquam ex nobis maculam contraxerit? Hac igiť de cauſa carnem nr̄am ſuſcepit: vt nos eiuſdē generis expiaret. Propterea inquam, Jeſus venit: vt familiaris deo fieres. O, Dei bonitatē altiſſimā, o, beneficiorū excellentiā. Ei qui bene fecit, minime credimus. Magi adoratū veniunt: ⁊ Chriſtiani curioſius querūt, quō in carne deus ſit, ⁊ quali carne, ⁊ an aſſumptus homo pfectus ſit, an imperfectus. ℟. Ecce virgo cōcipiet, ⁊ pariet filiū dicit dn̄s: ⁊ vocabiť nomen eius Admirabilis deus fortis. ℣. Super ſoliū Dauid, ⁊ ſup regnū eius ſedebit in eternū. Ad. Lco. vj.

Taceāt curioſi, ⁊ in eccleſia dei ſuperuacanea veſtigare deſiſtant. Laudentur que nobis cōcredita ſunt, ac de qbus ratio diuo non redditur, ne veſtigētur. Illis te coniunge, qui e celo cum gaudio Chriſtum recipiunt. Cogita paſtores in diuinis laudibus ſapientes factos, ſacerdotes prophetantes, feminas colletantes: quādo Maria gaudere docta eſt ac iuſſa, ab angelo Gabriele, quādo Eliſabeth Joannem in vtero ſenſit: Anna pphetiſſa euāgelizauit. Simeon in vlnas accepit. In exili infante magnū deum adorabant: nō quod videbāt contēnentes: ſed diuinitatis ipſius amplitudinem glorificātes. Pellucebat enim diuinitas p humanū corpus, perinde atque lux quedam per vitream capſulam: eos illuminans, qui cordis oculos mundos habebant. ℟. Egredietur virga de radice Jeſſe, ⁊ flos de radice eius aſcēdet, Et erit iuſtitia cingulum lumborū eius, Et fides cinctorium renum eius. ℣. Et requieſcet ſup euȝ ſpiritus domini, ſpiritus ſapientie ⁊ intellectus. Et Gloria. Et fides. In. iij. noctur. an̄. Ueni in hortū meū ſoror mea ſponſa: meſſui myrrham meā cum aromatibus meis. ps. Cātate. 27. An̄. Comedi fauum cum melle meo: bibi vinum meuȝ cum lacte meo. ps. Dn̄s regna. exul. 27. An̄. Talis eſt dilect⁹ meus, ⁊ ipſe eſt amicus me⁹ filie Jeruſaleȝ. ps. Cantate. 27. ℣. Egredietur dn̄s de loco ſancto ſuo. ℟. Ueniet vt ſaluet populum ſuum. Secundū Lucam. Lectio ſeptima.

In illo tempore: Miſſus eſt angelus Gabriel a deo in ciuitatem Galilee cui nomen Nazareth, ad virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph de domo Dauid: ⁊ nomen ṽginis Maria. Et reľ. Lu. 1.

Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

Bene ſibi diuiſerunt euāgeliſte: vt

ſanctus Mattheus Joſeph ab an-
gelo moneri induceret Mariā acci
pere: teſtimoniū ferens ꝙ non con-
ueniſſent: qđ hic ⁊ ipſa Maria fate-
tur, cum dicit Angelo, qm̄ virū non
cognoui. Sed ⁊ ipſe ſanctus Lucas,
virginē declarauit dicēs, ⁊ nomen
virginis Maria: ⁊ propheta edo-
cuit, qui ait, ecce virgo in vtero con
cipiet: ⁊ Joſeph deſignauit, qui qm̄
pręgnantem videbat: quam non co
gnouerat, dimittere geſtiebat. Et in
greſſus ad eam Angelus dixit. Aue
gratia plena: dn̄s tecum. Benedi-
cta tu inter mulieres: Ipſa autē vt
vidit eum, mota eſt in introitu eius.
Diſce virginē moribus, diſce virgi-
nem verecundia: diſce virginē ora-
culo: diſce myſterio. Trepidare vir-
ginum eſt, ⁊ ad oēs viri ingreſſus pa
uere: oēs viri affatus vereri. ℟. Ro-
rate cęli deſuper: ⁊ nubes pluant iu-
ſtum. Aperiat terra, ⁊ germinet ſal-
uatorē. ℣. Emitte agnū dn̄e domi-
natorem terrę: de petra deſerti, ad
montē filię ſion. Aperiatur. L. viij.

D Iſce virgo, verborum vitare
laſciuiā, Maria etiā ſalutatio-
nem angeli verebat. Erat enim in-
quit, cogitās: qualis eſſet hęc ſaluta
tio. Et ideo cum verecundia qꝛ pa-
uebat: cū prudentia qꝛ benedictio-
nis nouā formulā admirabat: quę
nuſquā lecta eſt, nuſquā antea com-
perta. Soli Marię, hęc ſalutatio
ſeruabatur. Bene enim ſola, gratia
plena dicitur: quę ſola grām, quam
nulla alia meruerat cōſecuta eſt: vt
gratię repleretur autore. At vero
videtur non crediddiſſe Maria: niſi
diligenter aduertas. Neqꝫ enim fas
eſt, vt electa ad generādū vnigeni-
tū dei filiū: fuiſſe videat incredula.
℟. Naſcetur vobis paruulus: ⁊ vo-
cabitur deus fortis: ipſe ſedebit ſup
thronū Dauid patris ſui: ⁊ impera-
bit: Cuius poteſtas ſuper humerū
eius. ℣. In ipſo benedicentur om-
nes tribus terrę. Cuius. Lectio. ix.

S Ed neqꝫ nō crederet Maria:
neqꝫ tam temere debuit vſur-
pare. Neqꝫ enī facile erat ſcire my-
ſteriū abſconditum a ſeculis in deo:
quod nec ſuperiores poteſtates ſci-
re potuerūt. Et tamē non fidem re-
nuit: nō officiū refutauit: Sed accō-
modauit affectum, ſpopondit obſe
quiū. Etenim cum dicit, quomodo
fiet iſtud: non de effectu dubitauit,
ſed qualitatē ipſius effectus quęſi-
uit. Deniqꝫ, ecce, inquit, ancilla dn̄i,
contingat mihi: ſm̄ verbum tuum.
Vide humilitatē: vide deuotionē.
Ancillā ſe dicit dn̄i, ꝗ mater eligit:
nec repētino exaltata promiſſo eſt.
Mitē enim humilēqꝫ paritura: hu-
militatē etiam debuit ipſa pręferre.
℟. Quomodo fiet iſtud reſpondēs
ait Maria: quia virum non cogno-
ſco? Angelus ad hęc, ſpiritus ſan-
ctus ſuperueniet in te, Et virtus al-
tiſſimi obumbrabit tibi. ℣. Ideoqꝫ
⁊ quod naſcet ex te ſanctum, voca-
bitur filius dei. Spiritus. Gloria. Et
virtus. ℣. Emitte agnū dn̄e domi
natorem terrę. ℟. De petra deſerti
ad mōtem filię Sion. In laud. aña.

M Iſſus eſt Angelus Gabriel ad
Mariā virginem deſpōſatam
Joſeph. 26. Aña. Aue Maria, grā
plena,

plena, dñs tecũ: benedicta tu in mu
lierib⁹. 28. Añ. Ne timeas Maria,
inueniſti grãm apud dñm: ecce cõci
pies ⁊ paries filiũ. 17. Añ. Dabit ei
dñs deus ſedẽ Dauid pr̃is eius, ⁊ re
gnabit in ęternuз. 44. Añ. Ecce an
cilla domini: fiat mihi ſm verbum
tuum. 41. Cap. Ecce virgo. Hym.
O glorioſa. ℣. Elegit eam deus: ⁊
prçelegit eam. Ad Bñs añ. Quo
modo fiet iſtud Angeli dei q2 viruз
in concipiẽdo nõ pertuli? audi Ma
ria virgo Chriſti: Spiritus ſanctus
ſuperueniet in te, ⁊ virtus altiſſimi
obumbrabit tibi. 45. Ad. iii. capl'm.
Ecce virgo. ℟. Sancta Dei geni
trix. ℣. Poſt partum. Ad. vi. cap.
Iſa. 11 Egredietᷣ virga de radice Jeſ
ſe, ⁊ flos de radice eius aſcen
det: ⁊ requieſcet ſuper eum ſpiritus
domini. ℟. Poſt partum virgo.
℣. Specioſa. Ad nonam capitulũ.
Iſa. 45 Rorate cęli deſuper, et nubes
pluant iuſtum: aperiatur terra
et germinet ſaluatorem: et iuſtitia
oriatur ſimul, ego dominus creaui
eum. ℟. Specioſa. ℣. Elegit eam.
Ad veſper. ſuper pſal. aña. Miſſus.
Cap. hym. ℣. vt in primis veſperis.
Ad Magnificat aña: Hęc eſt dies
quam fecit dominus, hodie domi
nus afflictionem populi ſui reſpe
xit, ⁊ redemptionem miſit: hodie
mortem, quam fęmina intulit, fę
mina fugauit: hodie deus homo fa
ctus, id quod fuit permãſit, ⁊ quod
non erat aſſumpſit: ergo exordium
noſtrę redemptionis deuote reco
lamus, ⁊ exultemus dicentes: glo
ria tibi dñe. 46. Cõpleto. vt ſupra.
B. S. D.

¶ In paſchali tempore hoc modo
fiat officiũ. Ad omnes hor. pręterq̃
ad matu. oia fiant ſicut prenotatum
eſt: niſi q̃ in fine hymnoruз dicetur.
Queſumus auctor. Maria mr̃ grę.
Gloria tibi domine, qui natus es.
In hymnis eiuſdẽ metri ⁊ Rña, ⁊ ℣.
taз in matu. q̃ ad hor. dici dicenᷣ cũ
Halłah. Ad matuti. inui. hym. vt ſ.
Tres prime añe cũ ſuis pſalmis. ℣.
Ex ſion. Tres lcõnes de hom. euãg.
Miſſus eſt. ℟. primum. Miſſus eſt.
℟. ij. Aue Maria. ℟. iij. Quomo
do. ℣. ante laudes. Emitte agnum.
Cetera vt ſupra. Cõpleto. vero pa
ſchalis tpis non mutaᷣ niſi in añis.
¶ Scti Ambroſij epi ⁊ confeſſo. qñ Die. 4.
extra tempus paſchale celebraᷣ ad
veſpe. ſup ſpal. añ. Iſte ſanctus. ℟.
Sctẽ Ambroſi. vj. de cõi confeſſor.
Reliqua oia ſimiliter de cõi. Orõ.

Deus qui popu
lo tuo ęternę
ſalutis beatum Am
broſium miniſtrum
tribuiſti: pręſta q̃s,
vt quem doctorem
vitę habuim⁹ in ter
ris: interceſſoreз ha
bere mereamur in cęlis: Per. Lc. j.
Neminem diligit deus: niſi eum Sapi.
qui cũ ſapientia inhabitat. Eſt 7. a.
enim hęc ſpecioſior ſole: ⁊ ſup om
nem diſpoſitioneз ſtellarũ luci com
parata inueniᷣ prior. Illi enim ſuc
cedit nox: Sapiẽtiam aũt nõ vincit
malitia. Attingit ergo a fine vſque ca. 8.
ad finem fortiter: ⁊ diſponit omnia
ſuauiter. Hanc amaui, ⁊ exquiſiui
eam a iuuẽtute mea: ⁊ quęſiui ſpon
M M iij ſam

ſam mihi eam aſſumere: ⁊ amator
factus ſum forme illius. Generoſi-
tatem illius glorificat contuberniũ
habens dei: ſed ⁊ omnium dñs dile
xit illam. Doctrix enim eſt diſcipli-
ne dei, ⁊ electrix operũ illius. Lc. ij.
Et ſi diuitie appetunt in vita: quid
ſapientia locupletius, que operatur
omnia? Si autem ſenſus operatur:
quis horũ que ſunt magis ꝙ̄ illa, eſt
artifex? Et ſi iuſtitiã quis diligit: la-
bores huius magnas habent virtu
tes. Sobrietatẽ enim ⁊ ſapientiã do
cet, ⁊ iuſtitiã, ⁊ virtutẽ: quibus vti-
lius nihil eſt in vita hominibus. Et
ſi multitudinẽ ſcientie deſiderat quis:
ſcit preterita, ⁊ de futuris eſtimat:
ſcit verſutias ſermonũ, ⁊ diſſolutio-
nes argumẽtorum: ſigna ⁊ monſtra
ſcit, antequã fiant, ⁊ euentus tempo
rum ⁊ ſeculorum. Tu autẽ. Lcõ. iij.
Propoſui ergo hanc adducere mi-
hi ad conuiuandũ: ſciens qm̃ mecũ
cõmunicabit de bonis, ⁊ erit allocu
tio cogitationis, ⁊ tedij mei. Habe-
bo propter hãc claritatẽ ad turbas,
⁊ honorẽ apud ſeniores. Juuenis,
⁊ acutus inueniar in iudicio, ⁊ in cõ
ſpectu potẽtium admirabilis ero: ⁊
facies principum mirabuntur me.
Tacentẽ me ſuſtinebũt: ⁊ loquẽtem
me reſpicient: ⁊ ſermocinãte me plu-
ra, manus ori ſuo imponẽt. Prete-
rea habebo per hanc immortalita-
tem: ⁊ memoriã eternam his q poſt
me futuri ſunt relinquam. Tu autẽ.
Ex geſtis eius. Lectio quarta.

Poſtquam beatus Ambroſius
mediolanenſium eſt ordinatus
eps: cepit vt bonus paſtor toto co-
namine fidem defenſare catholicã.
Propter qđ a Juſtina matre Va-
lentiniani Ceſaris Arriana, ⁊ ab
alijs Arrianis, multas perpeſſus eſt
iniurias. Erat aũt multe abſtinentie
⁊ vigiliarũ multarũ: nec cõſueuerat
prandere niſi in die ſabbati ⁊ dñico:
vel in natalitijs celeberrimorũ mar
tyrum. Nec operã ſcribẽdi declina-
bat: niſi propter infirmitatẽ. Tãtam
etiã habuit cõſtantiã ⁊ fortitudinẽ:
ꝙ nullius vitia palliabat, quantum-
uis inſignis eſſet ille q peccaret: ſed
libera voce increpabat. Lectio. v.
Cum viri Theſſalonice ciuitatis in
imperatorẽ aliquid deliquiſſent: ⁊
eis imperator precibus indulſiſſet:
clam agẽte curialium militia, puniſſu
Jmperatoris, neſciente Ambroſio
plurimi ſunt occiſi. Quod vbi com
perit Ambroſius: imperatori copiã
intrãdi eccleſiã denegauit. Cui cum
imperator diceret, ꝙ Dauid adul-
teriũ ⁊ homicidiũ cõmiſiſſet: reſpõ-
dit. Qui ſecutus es errantẽ: ſequere
corrigẽtem. Quod cum audiſſet cle
mẽtiſſimus Jmperator: ita gratan-
ter ſuſcepit: ꝙ publicam penitẽ-
tiam agere non recuſauit. Lcõ. vj.
Pro libertate eccleſie ⁊ fidei catho
lice defenſione acerrimus preliator
adeo cõualuit: vt Arrianã hereſim
ab Jtalia extirpauerit, nõ ſine ma-
ximis iniurijs ⁊ laboribus. Cũ Jm
perator Valẽtinianus vnã eccleſiã
pro Arrianis peteret, reſpondit, ꝙ
potius vitã poneret: ꝙ̄ hereſi Arria
ne conſentiret. Cũq; minaret ei di-
cens, caput tibi tollo: rñdit. Deus
permittat tibi, vt facias qđ minaris.
Quo-

Digitized by Google

Quotieſcunqꝫ aliquis cõfitebatur ei lapſus ſuos:ita flebat:vt etiã eum flere compelleret. Flebat etiã amariſſime, quotieſcunqꝫ audiebat de obitu alicuius ſancti ſacerdotis:vel quia ſe pꝛeceſſerat: vel quia difficile erat huiuſmodi inuenire. Lcõ. vij.

Ipſe etiam de ſua moꝛte pꝛedixit: quod vſqꝫ paſcha nobiſcũ futurus eſſet. Quod quidẽ meruit: obſecrãdo, vt videlicet maturius liberaretur. Ingemiſcebat enim cũ videret auaritiam increſcere: ꝛ maxime in ijs qui in poteſtatibus erãt conſtituti. Ante paucos vero dies qͣ lectulo detineretur: cum quadrageſimumtertium pſalmũ dictaret: in modum ſcuti bꝛeuis, ignis caput eius cooperuit:atque paulatim per os ingreſſus eſt. Poſt quod facta eſt facies eius tanquã nix. Poſtea reuerſus eſt ad ſpeciem ſuam: ꝛ ipſo die ſcribendi finem fecit. Lcõ. viij.

Cum aũt ſuaderent illi ęgrotanti, vt viuẽdi peteret a dño cõmeatum: reſpõdit. Non ita vixi inter vos, vt pudeat me viuere: nec timeo moꝛi, quia bonum dñm habemus. In loco aũt in quo iacebat: vidit dñm Jeſuꝫ aduenisse ad ſe: ꝛ arridentẽ ſibi. Tempoꝛe aũt quo migrauit: ab hoꝛa vndecima, vſqꝫ ad illã qua emiſit ſpiritũ: expanſis manibus in modũ crucis oꝛauit. Honoꝛatus aũt ſacerdos eccleſię Uercellenſis: cum in ſuperioꝛe domo ſe ad quieſcẽdũ cõpoſuiſſet: tertio audiuit vocem dicentis ſibi. Surge feſtina: quia modo eſt receſſurus. Qui deſcendens, obtulit ei ſanctum dñi coꝛpus: quo accepto, vbi deglutiuit emiſit ſpiritum: ꝛ ad eccleſiã maioꝛem coꝛpus poꝛtatum eſt, ibique fuit nocte qua vigilauimus in paſcha. Lectio.ix.

Plurimi aũt infantes baptizati cuꝫ a fonte venirẽt viderunt eum: ita vt aliqui ſedentem in cathedra, alij vero aſcendẽtem digito oſtenderent. Plurimi autẽ ſtellam ſuper coꝛpus eius ſe videre narrabant. Cum aũt coꝛpus leuaretur, poꝛtandũ ad baſilicam ambꝛoſianã vbi poſitũ eſt, ita ibi demonũ turba clamabat ſe ab illo toꝛqueri: vt eiulatus eoꝛum ferri non poſſet. Jactabant etiam turbę viroꝛuꝫ ac mulierũ oꝛaria vel ſemicintia ſua, vt coꝛpus ſanctuꝫ ab ipſis aliquatenus contingeretur. Erant enim exequiarũ turbę innumerabiles: totius dignitatis, totiuſqꝫ ſexus, omniũ pene ętatum, nõ ſolum chꝛiſtianoꝛum: ſed iudęoꝛuꝫ ꝛ paganoꝛum. Maioꝛe tamẽ gratia oꝛdo pręcedebat eoꝛuꝫ: qui fuerãt baptizati.

Si feſtum beati Ambꝛoſij in tpe paſchali euenerit, ad matu. tres tãtum lcõ. legenꝰ de ſupꝛapoſitis: pꝛima videlicet de ſapiẽtia pꝛo pꝛima, ꝛ pꝛo ſecũda quarta: ꝛ octaua pꝛo tertia: cętera oĩa de cõi paſchalis tẽpoꝛis.

¶ In feſto ſancti Uincentij confeſ. Die. 5.

ad veſ. ſup pſal. aã. Diẽ noue laudis ꝛ glię lętuꝫ ducat cętus fideliũ: quo ſublime decus heſperię, gratulante turba cęleſtium, a pꝛincipe ſupernę curię, binę ſumpſit coꝛonę pꝛemiũ. ps. Laudate pue. cuꝫ cęteris. Cap. Ephe. 3.

Mihi autem ſanctoꝛuꝫ minimo data eſt gratia hęc in gentibus euangelizare inueſtigabiles diui-

tias Chriſti: ⁊ illuminare omnes,
quę ſit diſpenſatio ſacramenti. ℞.
Quatuor vecta rotis. vi. Hymnus.
MEnte iucunda iubilent fideles,
vocibus hymnos reſonent ca
nentes: nam datus mundo nouus
eſt precator, ante tonantem.
Alme Uincenti veneranda cuius,
hęc dies totum colitur per orbem:
quas tibi cantat chorus hic fidelis,
accipe laudes.
Rite mox annis teneris peractis,
prędicatorũ ſitiẽs adiſti: ordinẽ ſer•
uãs documẽta patrũ, mẽte pudica.
Factus e cęlis operã dediſti, literis
ſacris vtriuſq; legis: quas docẽs ver
bo fidei repleſti, lumine mundum.
Unde feruenter cito iã propinquũ,
ſeculi finẽ fore nũciaſti: vt deum gen
tes timeant patenter, vociferando.
Angelus alter penitus fuiſti, ille q
cęli mediũ volabat: nunciãs cũctis
populis ⁊ linguis, iudicis horam.
Lingua quę ſancta populus doce•
bat, rebus et ſignis varijs proba•
bas: languidis reddens cruce ſani•
tatis, robora membris.
Inter electos modo collocaris, ſem
per in cęlis merito triũphans: fulgi
dis ſertis redimitus oĩ, tẽpore ſecli.
Summa ſit Chriſto ſalus ⁊ peren•
nis, gloria patri pariter q; ſctõ: fla•
mini quorũ ſine fine virtus, regnat
in orbe. Amen. ℣. Ora pro nobis
beate Uincenti. ℞. Ut digni efficia.
Ad Mgt aii. Qui pphetico fretus
lumine mira de mũdi fine docuit, in
occiduo terrę cardine vt ſol Uincẽ•
tiꝰ occubuit: ⁊ ſeptus angeloꝝ agmi
ne, lucidas cęli ſedes tenuit. Oro.

DEus q gentiũ
multitudinem
mira beati Uincen•
tij cõfeſſoris tui prę•
dicatiõe ad agnitio•
nem tui nõis venire
tribuiſti: pręſta q̃s;
vt quẽ venturũ iudi
cẽ nũciauit in terris: pręmiatorẽ ha
bere mereamur in cęlis. Dñm nrm
Jeſuz Chrm. Qñ hęc oro dr ad me
moriã ⁊ ſequit alia memoria ſic ter•
minetur habere mereamur i cęlis,
Chrm dñm no. Ad matu. inui. Ue
neremur chri vultũ, Quẽ Uincẽtiꝰ
pdicauit iudicẽ eſſe venturũ. Hym.
LUmen in terris populi fide•
lis, ciuis ⁊ cęli modo factus
alti: acta Uincenti tua concinen•
tes, dirige voces.
Flore primęuo nitidę iuuentę, eli•
gens purę documenta vitę: ordinis
magnũ imitãs parẽtem, pdicatorũ.
Luce doctrinę rutilans ſerenę: am
bitum terrę pelagiq; luſtrans: ſem•
per ardenti reſonando ſacrum, pe•
ctore verbum.
Dum viam cunctis reſeras ſalu•
tis, orbis occaſum canis ⁊ propin•
quum: iure te clarum genus red•
dit omne, prodigiorum.
Hinc velut ſolis radius candentis:
conditus terra Britonum remota:
pulchrior regnis oriens ſupernis;
ęthera ſcandis.
Angelis ſeptus decoratus aſtris,
doctor et virgo geminis coronis:
inter illuſtres animas refulges, mu•
nere Chriſti.
Sit pri nato pariter coęuo, flamini
ſancto

ſancto ſalus vna cuius:nomen in cę
lis ſine fine laudat:ſpūs oīs. Amen.
An.i.noc.añ. Attentam matrē red-
didit latrans in ventre catulus: vt
quęreret quez edidit qualis eſſet in-
fantulus. ps. Beatus vir.i. Aña.
Vincentij ſublimitas quę ſit futuro
tempore: matris monſtrat agilitas
robur ꝗ datū corpori. ps. Quare.i.
Añ. Religionē inclytaz poſtquam
ſubit dñici: virtutē ſibi pręſtitaz lau-
de mōſtrat multiplici. ps. Domine
quid.i. ℣. Amauit eū dñs ⁊ ornauit
eum. ℟. Stolam glorię. Lectio. i.
1.Cor. 5. SCimus qm̄ ſi terreſtris domus
noſtra huius habitationis diſ-
ſoluatur: ꝙ ędificationē ex deo ha-
bemus, domū nō manufactam, ſed
ęternā in cęlis. Nam ⁊ in hoc inge-
miſcimus habitationē nr̄am quę de
cęlo eſt ſuperindui cupientes: ſi tn̄
veſtiti ⁊ nō nudi inueniamur. Nam
⁊ qui ſumus in hoc tabernaculo in-
gemiſcimus grauati, eo ꝙ nolumus
expoliari, ſed ſuperueſtiri: vt abſor-
beatur quod mortale eſt a vita. Qui
aūt efficit nos in hoc ipſum deus, q
dedit nobis pignus ſpūs. Audētes
igitur ſemp, ⁊ ſcientes, qm̄ dum ſu-
mus in hoc corpore, peregrinamur
a dn̄o. Per fidē enim ambulamus:
⁊ nō per ſpeciem. Audemus autē, ⁊
bonā voluntatez habemus, magis
peregrinari a corpore, ⁊ pręſentes
eſſe ad dn̄z: ⁊ ideo cōtendimus, ſiue
abſentes ſiue pręſentes placere illi.
℟. Summus parens ac rector gen-
tium, in veſpere labenti ſeculi, nouū
vatē miſit Vincētium, chriſtiani ma
giſtrū populi: refert inſtare dei indi-
ciū, Quod ſpectabūt cunctorū ocu-
li. ℣. Timete deū clamat ſepius, ve-
nit hora iudicij eius. Quod. Lectio. ij.
OMnes enim nos manifeſtari
oportet ante tribunal Chri-
ſti: vt referat vnuſqſq; propria cor-
poris prout geſſit: ſiue bonum ſiue
malū. Scientes ergo timorem dn̄i,
hoībus ſuademus: deo autem ma-
nifeſti ſumus. Spero autē ⁊ in con-
ſcientijs veſtris manifeſtos nos eſſe.
Non iterum cōmendamus nos vo-
bis: ſed occaſionē damus vobis glo
riādi pro nobis: vt habeatis ad eos
qui in facie gloriant, ⁊ non in corde.
Siue enim mente excedimus deo:
ſiue ſobrij ſumus vobis. Charitas
enim Chriſti vrget nos, ęſtimantes
hoc qm̄ ſi vnus pro oībus mortuus
eſt: ergo omnes mortui ſunt. Et pro
omnibus mortuus eſt Chriſtus: vt
qui viuunt iaz non ſibi viuant: ſed ei
qui pro ipſis mortuus eſt, ⁊ reſurre-
xit. ℟. In vrbe nobili Valētię gene
roſis ortus natalibus, ſincerę puer
inocentie ingenuis prępollet mori-
bus, naturę pariter ⁊ gratię. Opi-
mis affluēs muneribus. ℣. Sub to-
ga regulari candida, vita cępit flo-
rere ſplendida. Opimis. Lectio. iij.
ITaq; nos ex hoc neminē noui
mus ſecūdum carnem. Et ſi co
gnouimus ſm̄ carnem Chriſtū: ſed
nunc iam non nouimus. Si qua er-
go in Chriſto noua creatura: vete-
ra tranſierūt, ecce facta ſunt omnia
noua. Omnia aūt ex deo qui nos re
conciliauit ſibi per Chriſtū, ⁊ dedit
nobis miniſterium recōciliationis.
Qm̄ quidem deus erat in Chriſto
mun-

mundum reconcilians ſibi, nō repu-
tans illis delicta ipſoruz: ⁊ poſuit in
nobis verbū reconciliationis. Pro
Chriſto ergo legatione fungimur.
tanq̄ deo exhortante p nos. Obſe-
cramus pro Chriſto, recōciliamini
deo. ℟. Chr̄i viam ſecutus arduā a
terrenis procul illecebris: veritatez
reddit conſpicuā profugatis errorū
tenebris. Orā illuminat occiduaz
toto factus In orbe celebris. ℣. Cu-
ius doctrina ſole gratior ſermo erat
flāmis ardētior. Orā. Glo. In orbe.
In .iij. noct. an. Imitans exercitia
ducis eius mirifici: purgauit mundi
vitia, dono verbi ſaluifici. ps. Cum
inuocarē. i. An. Bellauit cū victo-
ria vincens mundana gaudia: hinc
ſumma celi curia eū cępit cum glo-
ria. ps. Verba mea. i. An. Emitte-
bat vberrimas ſępe plorādo lachry-
mas: Chriſti mortem conſiderans,
eiuſq̄ corpus conſecrans. ps. Dn̄e
dn̄s noſter. 2. ℣. Juſtum deduxit.
Ex geſtis eius. Lectio quarta.

Beatus Vincentius, clariſſima
Hiſpanię, ciuitate Valentia: ex
Ferrariorum antiqua, honeſtaq̄ fa-
milia, duxit originē: parentibus tā
vita, quam progenie vtriq̄ famoſiſſi-
mis ortus. Poſtquā attigit ętatem
quę literis ⁊ moribus informari po-
tuit: mirum in moduz breui tempo-
re clarus euaſit tam morū elegātia,
quā peritia literarū. Tantę religio-
nis erat, q̄ inter ſeculares Valentię
nemo erat, qui eo ſępius eccleſiarū
limina frequētaſſet: aut auidius prę-
dicatorum doctrinam audiſſet: vel
crebrius ieiunaſſet. Poſtea vero
cęleſti rore perfuſus, agens decimū
octauum annum, elegit ſub regula
⁊ inſtitutis fratrum Prędicatorum
viuere. Sumptoq̄ habitu, ſingula-
riſſime legere ſtuduit, ſancti patris
ſui Dn̄ici geſta: vt videlicet illa in
primis intelligeret: in quibus, ſuum
ducē eſſet imitaturus. ℟. Nocte ſa-
cris incumbēs literis, contemplat
vigil in ſtudio: mane pulchri ad in-
ſtar ſyderis, miro lucet doctrinę ra-
dio. Morbos omnis veſpere gene-
ris ſalutari pellēs remedio. ℣. Nul-
la pręterit hora tēporis, quo non re-
cti quid agat operis. Mor. Lcō. v.

Miſſus deinde Illerdā, ⁊ libe-
ralium artiū ſcientijs adeptis:
decurſo legitimo tempore, theolo-
gorū conſortio eſt adiunctus. Poſt
hęc vero Valentiam a fratribus re-
uocatus: doctrinā quam auidiſſime
hauſerat, feruenter diſſeminare cę-
pit. Deinde vero effugere non po-
tuit: quominus p duos annos ſum-
mum pontificem magiſter ſacri pa-
latij ſequeretur. Demū apud Aui-
nionem ei grauiſſimis febribus oc-
cupato: Chr̄s mira quadam clari-
tate coruſcans, apparuit: mittens
eum ad euangelizādum per vniuer-
ſas occidētis regiones: maxime vt
nunciaret iudicij diem, temporibus
noſtris eſſe propinquum. Quo di-
ſcedente ab eo, ſurrexit e lectulo ſa-
nus, moxq̄ ſe ſuccinxit, vt Chriſti
legationem diligēter exequeretur.
℟. Verba perennis vitę proferens.
animos inflammat aſtantium: pe-
ctoribus humanis inferens amo-
rem donorum cęleſtium, de virtu-

tibus

tibus alta differens: Frenare docet omne vitium. ℣. Illum auida turba ſequitur: dum hoc ore diuino loquitur. Frenare docet. Lectio. vi.

PEragratis autem Galliarũ & Hiſpaniarum locis vniuerſis: verbũ dei vbiq diſſeminando, peruenit ad Italiã. Diſcurſiſq aliquibus Lombardie ciuitatibus: a Ioãne rege in Hiſpaniã reuocatus: & facto ibi animarũ vberrimo fructu, migrauit ad inſulas Baleares, que alio nomine Maiorica & Minorica nuncupant. Rex preterea Granate ſarracenorum, ad eundẽ legatione deſtinata, petiuit vt ſibi euangelium Chriſti predicare dignaret. Sed cum iam ſarracenorũ in multitudinẽ baptizare vellet, quã conuerterat: ſatrapis hoc egre ferentibus, ſuggeſtũ eſt regi, vt Vincentiũ de regno expelleret: alioqn regnũ amitteret. Quamobrẽ ſcũs confeſſor, neceſſitate coactus, relictis incredulis, ad docẽdos credulos ſe conuertit. ℟. Quatuor vecta rotis agit mirabilis quadriga dñi Vincentius cũ priſco iungit, trino predicatorũ cardini: Quorũ virtute fides regitur. Diuino ſit pia laus nomini. Halah. ℣. Ducunt hi redam euãgelij velut equi fortes & varij. Quorũ. Gloria. Diui. vel Halah. In. iij. nocturn. an. Laude digna Valentia ipſum mortalẽ edidit: ſed felix hunc Britania regno celorum reddidit. ps. Dñe quis. 3. An. Honores omnes renuit pro Chri ſacro nomine: mẽtem cõſtantem tenuit ſacro rigatus flamine. ps. Dñe in vir. 5. An. In Chriſtum ſemper retulit quicquid fecit dum viueret: ſe a terrenis abſtulit vt celum tãdem ſcanderet. ps. Dñi eſt ter. 6. ℣. Iuſtus vt palma. Lec. vij.

EX quo vero diſcurrendo predicare cepit, talem in viuendo modũ tenuit. Nocturnum tempus breui degustato ſomno, orationib⁹ & lectionib⁹ occupabat. Quotidie poſt miſſe celebrationẽ predicabat. Carnes (niſi infirmitate cogẽte) ex quo ordinẽ intrauit, nõ comedit: & vno tantũ ferculo contentus, iuxta apoſtoli verbũ modico vino, & hoc multũ lymphato vtebatur. Ieiunijs & abſtinentijs, carnem ſuã acriter domabat. Ob hoc tanquã alteri Danieli dñs dedit, vt etiã ſpiritu prophetico polleret. ℟. Tante aũt manſuetudinis fuit: vt nemo eum, niſi cõtra vitia, iratũ viderit. Apud principes tante fuit auctoritatis: vt in ſedandis eorum diſceptationibus, eius ſententia preualeret. ℣. Res agitur digna ſpectaculo ab ignotis, quando vectoribus: allatos panes tradidit populo degenti ſecum in nemoribus, qui ſepe ſtupet hauſto poculo. Non conſumptis vini liquoribus. ℣. Tunc exultant virorum millia, dum intuentur viri magnalia. Non. Lec. viij.

FRuctus verborum eius tãtus fuit: vt flagitioſorum hominũ innumerabilem multitudinẽ ad deũ conuerterit. Cõtra Iudeos acutus, copioſus, acer q pdicator fuit: ſcripturarum enigmata, quantum hominis fas eſt, eiſdem reſerans: propter quod in diuerſis Hiſpaniarum locis,

locis, ſupra viginti ⁊ quinque millia
ex ipſis, baptizari fecit. Sarraceno-
rum etiam octo millia. Diſcordes
quoſcūq̄ inuenit: nō prius deſeruit
q̄ concordes faceret. Inter cetera
vero ſpūs ſancti dona, linguarū do-
nuz promeruit. Mortuos preterea
vite reſtituit: mutis loquelā; ſurdis
auditū, cecis viſum, leproſis mūdi-
tiam, paralyticis ſoliditatem: ⁊ alijs
q̄ pluribus languoribus integrā ſa
nitatē, manuū impoſitione ac preci
bus impetrauit. Ubicūq̄ ⁊ in quo-
cunq̄ immundos ſpūs inuenit: ab
obſeſſis corporibus effugauit. ℟.
Uincētium doctorem inclytū, cum
decore ſemper ⁊ gloria ſctitate illu-
ſtri preditum veneratur oīs Heſpe-
ria, cuius celſum monſtratur meri-
tum: In tumuli ſacra memoria. ℣.
Hinc mirifica ſigna prodeūt: naz ad
vitam defuncti redeūt. In. Lco. ix.

Agēs autem etatis ſue annum
ſeptuageſimum octauuz, per
bieniuz in Britānia cōmoratus eſt.
vbi (licet ſenio cōfectus) vigilijs, ie-
iunijs, ac diuinis laboribus attri-
tus: verbum dei tn̄ annunciare non
deſtitit: nec conſueta ordinis exerci
tia pretermiſit. Omnibus amabilis,
gratus, ⁊ benignus, pr̄ erat orpha-
norum, ac pupillo⁊: viduarū defen-
ſor: pauperū ⁊ miſerorū oīum opti-
mus cōſolator. Tādem Uincētius
graui febre correptus, receptis ec-
cleſie ſacramētis, exhortatus ſingu
los ad ſe concurrentes: corā poſitis
fratribus ordinis, illuſtriſſima duciſ
ſa Britānie, ſcō viro plurimū deuo
ta, ⁊ ſacerdotū ac laicorum multitu
dine copioſa: nonis Aprilis hora ve
ſperarū anno dn̄i. M.cccc.xviij. feli
citer in dn̄o obdormiuit. ℟. Predi
cator o Uincenti doctor maxime:
quē angelorū cum ordinibus trium
phantem felices anime proſequunt
iucundis laudibus: Te laureę coro
nant plurime: Sublimem in regnis
celeſtibus. ℣. Tu Chr̄i potens gra-
tia, nos tuis foue precibus: quē aſcri
pſit eccleſia, nuper ſanctorum ceti-
bus. Te. Gloria. Sub. vel Halah.
℣. Ora pro nobis. In laudibus an.

Eſtiua vox pſallētium collau-
det regē glorię: qui cū ſanctis
Uincentium glorificauit hodie. 26.
Aña. Erat vir euangelicus Chriſti
preco cū p̄dicat: dux illius Dn̄icus
in terris ipſum viſitat. 28. An. Can
dens virgo diuinitus hoſtē pellit ab
obſeſſis: cunctis viuens humanitus
ſalutē reddit oppreſſis. 17. An. In-
fantulus lacerat: mox matris per-
cidiū: vite alter reſtaurat, quē clau-
ſit precipitiū. 44. An. Tunc ſub pa-
tēti ſpecie angelorū exercitus: odor
portentū gratie cōuenit hora tran-
ſitus. 41. Cap. Mihi autem. Hym.

Magne Uincēti noua lux olym
pi, Noctis obſcurę tenebras
reſolue: Ut tuas puro modulemur
omnes, Carmine laudes.
Sydus extreme Uenetēſis orę, Et
Ualentinę decus vrbis almę: Ordi-
nis ſacri nitor es, ⁊ eui, Gloria nr̄i.
Cuius inſtructi monitis Hebrei,
Una cum Mauris veteri relicta:
Lege diuinis renouantur vndis,
Mente fideli.
Signa que multis patuere terris,
Te

Digitized by Google

Teprobant amplis meritis refertum: Ac viris celſis fore comparandum, temporis acti.

Demonum ſeuos reprimis furores, Pellis et morbos miſeratus omnes: Sepe defunctos reuocas in auras, Lucis amenas.

Inde poſt clare monimenta vite, Ad poli regnum ſuperumqꝫ cetuz: Letus aſcendis capiens perennes: Victor honores.

Sit pri nato ſimul vtriuſqꝫ, Numini ſplédor decus ⁊ poteſtas: Cuius eternum chorus angelorũ, Numen adorat. Amé. ℣. Iuſtꝰ germinabit. Ad Bñs aña. Cuius ſyncera puritas virginali candore nituit: ſalutaris doctrine veritas predicádo vbique claruit: illi ſũma bonitas geminam pro meritis coroná tribuit. 45. Ad. iij. cap. Mihi anté. Ad. vi. cap.

Apoc. 10. Oportet te iterum prophetare populis, ⁊ gentibus, ⁊ linguis, ⁊ regibus multis. Ad. ix. cap.

Iſa. 43 Noli timere q2 ego tecum ſum, ab Oriente adducam ſemen tuum, ⁊ ab Occidente congregabo te: dicam aquiloni da, ⁊ auſtro noli phibere: affer filios meos de lóginquo, ⁊ filias meas ab extremis terre. In ſecũdis veſperis. Ad Mgt aña. Glorioſe pater o Vincéti, cui arcez ſcandéti polorum cum honore, obuius ingenti plaudés venit chorus angelorũ: canétes te duc laude frequéti ad amena regna beatorũ. 46. Per octa. Ad Bñs aña. Peruigil Chri nuncius vocans ad lucis opera: ad fruenda Vincentius nos ducat vite munera. ℣. Iuſtus germinabit. Ad Magt aña. Adſit nobis propitius in huius vite veſpere: ad Chriſtum nos Vincentius tuto ferens itinere. ℣. Ora pro nobis.

¶ In paſchali tempore ad vtraſqꝫ veſperas, ⁊ ad oés horas diei fiant oĩa ſicut prenotatum eſt: niſi qꝫ añe ℟. Et ℣. dicuntur cum Haleluiah. Ad matu. inuit. ⁊ hym. vt ſupra. in noct. tres prime añe cũ ſuis pſalmis ⁊ leganť tres lectio. de ſuprapoſitis ſecũda videlicet: quarta ⁊ quinta cũ tribus vltimis ℟. In laudi. oĩa vtś. addito añ. ⁊ ℣. tam in ipſis laudibus qꝫ etiam in matutinis. Halľah.

In cõi vnius apoſtoli ſeu plurimoꝝ ſiue vnius euangeliſte in paſchali tpe ad veſp. ſuper pſaľ. añ. Eſtote fortes in bello, ⁊ pugnate cũ antiquo ſerpente: ⁊ accipietis regnuz eternum halľah. ℟. Candidi. iij. Ad Mgt añ. Filie Ieruſalé venite ⁊ videte martyré cũ corona, qua coronauit eũ dñs in die ſolennitatis ⁊ letitie, halľah, haľ. Ad matu. inui. Exultent in dño ſancti. Haleluiah. Sup pſalmos aña. Triſtitia veſtra, halľah vertetur in gaudium, halľah. Tres pſalmi ⁊ ℣. ante lectiones de apoſtolis dicanť ſm ordiné noct. ℟. Virtute magna reddebát apoſtoli, Teſtimonium reſurrectionis Ieſu Chri dñi nři, halľah, halľah. ℣. Repleti quidem ſpũ ſancto loquebanť cuz fiducia verbũ dei. Teſtimoniũ. ℟. Iſti ſunt agni nouelli, qui annunciauerũt, halľah, modo venerũt ad fontes. Repleti ſunt claritate, haľ. halľah. ℣. In cõſpectu agni amicti ſtolis albis, ⁊ palme, in manibꝰ eorum.

Digitized by Google

rum. Repleti. ℞. Cādidi facti ſunt nazarei eius, hal'ah: ſplēdorem deo dederūt, hal'ah. Et ſicut lac coagulati ſunt: Hal'ah, hal'ah. ℣. In omnem terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terrę verba eorū. Et. Sicut. Gloria. Hal'ah. In laud. aā.

Sancti tui dn̄e florebūt ſicut lilium, hal'ah: ⁊ ſicut odor balſami erūt ante te, hal'ah. Aā. Sancti ⁊ iuſti in dn̄o gaudete, hal'ah: vos elegit deus in hereditatē ſibi, hal'. Aā. In velamēto clamabūt ſancti tui dn̄e, hal'ah, hal'ah, hal'ah. Aña. Spiritus ⁊ animę iuſtorū hymnū dicite deo noſtro, hal'ah, hal'. Aña. In cęleſtibus regnis ſctōꝝ habitatio eſt, hal'ah: ⁊ in ęternū requies eorum, hal'. Ad Bn̄s aā. Lux ꝑpetua lucebit ſctis tuis dn̄e, hal'ah: ⁊ ęternitas temporum, hal'ah, hal'ah, hal'. Ad veſp. ſuper pſal'. aā. Sancti tui. ps. Dixit dn̄s. ⁊ cęteri de apoſtolis. Ad Magt aña. In ciuitate dn̄i clare ſonāt iugiter organa ſanctorum: ibi angeli ⁊ archangeli hymnū decantant ante thronum dei, hal'ah. Cętera oīa ſumant de cōi aplorum ⁊ euangeliſtarum alterius tēporis.

In cōi vnius martyris in paſchali tpe ſi fuerit dup. vel totum duplex ad veſpe. ſuper pſal'. aā. Lętabitur iuſtus in dn̄o ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabūtur omnes recti corde, haleluiah. ℞. De ore prudētis. ij. Ad Magt aā. Filię Jeruſalem. Ad matu. inui. Exultēt. In noc. aā. Triſtitia. Tres pſalmi ⁊ verſi. dicantur de martyre ſm ordinē noc. ℞. Beatus vir qui metuit dn̄m: hal'ah. In mandatis eius cupit nimis, haleluiah. ℣. Potens in terra erit ſemen eius, generatio rectorum benedicetur. In mandatis. ℞. De ore prudentis procedit mel, haleluiah: dulcedo mellis eſt lingua eius, haleluiah. Fauus diſtillans labia eius, haleluiah, hal'ah. ℣. Sapientia requieſcit in corde eius, ⁊ prudentia in ſermone oris illius. Fauus diſtillans. ℞. Filię Jeruſalem venite et videte martyrem cum corona, qua coronauit eum dominus. In die ſolennitatis ⁊ letitię: Haleluiah. ℣. Induit illum dominus ſtolam glorię, ⁊ coronauit eū. In die. Gloria. Haleluiah. In laud. aā. Sancti tui. ⁊ alię vt ſupra. In feſto vero trium lectionū vna tm̄ dicat'. Ad Bn̄s aā. Lux perpetua. Ad horas aīę laudum. Ad veſperas ſuper pſal'. aña. Scti tui. Ad Mḡt aā. In ciuitate. Cętera omnia ſumātur de communi vnius martyris alterius tēporis.

In cōi plurimorū martyrū in tpe paſchali. Si fuerit duplex vel totum dup. ad veſp. ſup pſal'. aā. Hi ſunt q venerunt ex magna tribulatione, ⁊ lauerūt ſtolas ſuas in ſanguine agni, hal'. ℞. Lux perpetua. iij. Ad Magt aā. Filię Jeruſalem. Ad matutinū inuitato. Exultent. Super pſalm. aña. Triſtitia veſtra. Tres pſal'. ⁊ verſi. dicant' de marty. ſm ordinem noct. ℞. Precioſa in cōſpectu dn̄i, haleluiah. Mors ſanctorum eius, haleluiah. ℣. In conſpectu populi eius. Mors. ℞. Triſtitia veſtra, hal'ah: Conuertetur in gaudium, haleluiah, haleluiah. ℣.

Mundus aūt gaudebit. vos autem
contriſtabimini: ſed triſtitia veſtra,
Conuertetur. ℟. Lux perpetua lu-
cebit ſanctis tuis dn̄e, ⁊ ęternitas
temporum: Hal'ah, hal'ah. ℣. Lęti-
tia ſempiterna ſuper capita eorum:
gaudium ⁊ lętitiam obtinebūt. Ha-
leluiah. Gloria. Hal'ah. In lau. an̄.
Scti tui. Ad Bn̄s an̄. Lux ppetua.
Cętera omnia ſumantur de cōi plu
rimorū marty. alterius temporis.

In cōmuni vnius cōfeſſoris in
tempore paſchali ſi fuerit du-
plex vel totū duplex ſuper pſal. an̄.
Iſte ſanctus digne in memoriā ver
titur hominum: qui ad gaudiū tran
ſijt Angelorum, halleluiah. ℟. De
ore prudentis. ℣. Ad Magñ an̄a.
Filię. Ad matuti. inuita. an̄ę ſuper
pſal. ℟. an̄ę laudum: an̄ę ad Benedi
ctus ⁊ ad Magnificat ſicut ſupra in
cōmuni vnius martyris notatū eſt.
tres pſalmi in noct. cum vno verſi-
culo de cōi vnius confeſſo. alterius
temporis ſm ferias; cętera ſimiliter
de eodem communi accipiantur.

Ad memoriam vnius vel plu-
rimorum ſanctorum in tem-
pore paſchali in veſperis antipho.
Filię Jeruſalem. In laudibus an̄.
Lux perpetua. ℣ſi. ſicut in alio tpe.
¶ De v̄ginibus vero fiat tam offiū
q̄ memoria ſicut in alio tpe cū hal'.
14. ¶ Scōꝝ Tyburtij ⁊ Ualeria. Orō.
Preſta qs ops deus: vt
qui ſctōrum martyrū
tuorū Tyburtij Uale
riani ⁊ Maximi ſolē-
nia colimus: eoꝝ etiā
virtutes imitemur. Per dominū.

Ex geſtis beatę Cecilię. Lectio. v.
Ualerianus ⁊ Tyburtius, cum
precioſas facerent martyrum
ſepulturas, ⁊ eleemoſynis inſiſterēt:
accuſati ſunt apud Almachiū prefe
ctū, q̄ facultates ſuas in viles per-
ſonas expenderent: ⁊ punitos a ſe
pro ſceleribus cum gloria ſepelirēt.
Cum igitur longa cōcertatio fieret
inter ipſos, ⁊ Almachium, de fide, ⁊
idolatria: tādem confuſus in oībus
iuſſit vt ſacrificarent ſtatuę Jouis,
aut capite punirent. Cum aūt duce
rētur, Maximus cornicularius prę
fecti, cępit flere ſuper eos: videns q̄
ad interitum lęti ibant. Tunc Ty-
burtius dixit ei. Nos niſi pro certo
didiciſſemus alterā vitam eſſe per-
petuam: nunq̄ nos iſtam amittere
gauderemus. Dixit ei Maximus.
Contemnerem ⁊ ego vitam iſtam: ſi
certū eſſet quod loqueris. Lcō. vi.
Dicit ei Ualerianus. Si promittis
te pęnitere: faciet te dn̄s certum de
his in horā qua pro ſui nominis cō-
feſſione, tunicas iſtas corporeas de-
ponemus. Tunc Maximus iura-
uit ſe de cętero crediturum: ſi quod
promittebant, impleretur. Marty-
res vero fecerunt nocte venire Ce
ciliā cū ſacerdotibus, ⁊ baptizatus
eſt Maximus cum tota domo ſua.
Cum aūt ſuſcepiſſent martyriū: vi-
dit Maximus in ipſa hora, angelos
dei fulgentes ſicut ſol, ⁊ animas eo-
rum egredientes de corporibus,
quaſi virgines de thalamo aſcēden
tes ad cęlos. Quem Almachius vt
Chriſtianum tandiu plumbatis cę-
di iuſſit, quouſq̄ ſpiritū exhalaret.
Eius

Eius corpus btã Cecilia iuxta Tyburtiũ ⁊ Ualerianũ nocte ſepeliuit.

die.23. ¶ Beati Georgij martyris. Oio.

DEus q nos beati Georgij martyris tui meritis ⁊ interceſſione lętificas: concede propitius: vt qui tua per eum beneficia poſcimus: dono tuę gratię cõſequamur: Per dominũ.

Duę lectiones de his quę pro feria notatę ſunt, ⁊ cętera de communi vnius marty. qñquidez geſta huius ſcti nominatim in caplo. ſan. Rom. eccleſia. Diſt. xv. tanquã ab hęreticis manifeſte cõſcripta repudiãtur.

die.24. ¶ Scti Adalberti epi ⁊ mar. Oio.

INfirmitatem noſtraz oĩpotens deus reſpice: ⁊ quia põdus proprię actionis grauat: beati Adalberti martyris tui atq pontificis interceſſio glorioſa nos protegat: Per dñm.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

BEatus Adalbert⁹ natione boemus, ex regio ſemine, dum virtutibus eximijs polleret, in Pragẽſem epiſcopum a clero ⁊ populo cõcorditer eſt electus. Qui epiſcopatu ſuſcepto, quotidie in menſa ſua. xij. pauperes habebat: carnem ſuã acerrimis ieiunijs atterebat: et ſuper nudam terram lapide capiti ſuppoſito dormiebat. Cernens autem populũ ſibi ſubiectuz per abrupta vitiorum ire: ⁊ clericos connubia inire, ac vni viro plures fęminas nubere, Chriſtianos quoque a Chriſtianis in ſeruiturẽ Chriſti nominis aduerſarijs Iudęis vẽdi: ex cordis medullis tantis ſceleribus immaniter condolebat. Lectio. iij.

Non valens autem tãtis ⁊ talibus exceſſibus prouidere: peregre profectus, venit Romã: ⁊ ibidẽ in monachum eſt receptus. Compulſus aũt per ſummum pontificẽ ad eccleſiam ſuam redijt. Uerum cuz Pragenſes noluiſſent ipſum recipere, quinimmo omnes eius conſanguineos interfeciſſent: tranſijt ad Polonos. In quibus cum magnum fructum feciſſet: Prutenos adijt. Qui eum pugnis ⁊ fuſtibus acriter percutientes: nouiſſimę gladio trãſuerberauerunt: ac demũ amputato capite, Chriſti martyrẽ effecerunt.

¶ Sancti Marci euange. Oratio. die.2[5]

DEus qui beatũ Marcũ euangeliſtaz tuum euangelicę pdicationis gratia ſublimaſti: tribue qſumus: ei⁹ nos ſemper ⁊ eruditione proficere: ⁊ oratione defendi: Per dñm. Lectio. i.

ET vidi in cõſpectu ſedis, tanq̃ mare vitreũ ſimile cryſtallo: ⁊ in medio ſedis: ⁊ i circuitu ſedis, quatuor animalia plena oculis ante ⁊ retro. Et aial primuz ſimile leoni: ⁊ ſecundũ aial, ſimile vitulo: ⁊ tertiũ animal, habẽs faciẽ velut hoĩs: ⁊ quartuz aial, ſimile aquilę volãti. Et quatuor animalia ſingula eorum habebãt alas ſenas in circuitu: ⁊ itus plena ſunt oculis. Et requiẽ nõ habent die ac nocte, dicentia, Sctũs, ſctũs, ſan- Apo 4.

ſanctus dominus deus omnipotẽs: qui erat, ⁊ qui eſt, ⁊ qui vẽturus eſt.

Ex duobus ſermonibus venerabilis Petri Damiani. Lectio ſecũda.

Hodie dilectiſſimi velut precioſus auro radianti berillus imprimitur: dum illuceſcẽte beati Marci ſolennitate, paſchale nobis gaudium geminatur. Et apte dum ſancta eccleſia in feſtis paſchalibus perſeuerat, beatus vir feliciter trãſijt: quia per martyrij palmã ſeculum hoc triſte deſeruit: ⁊ triũphalis glorię titulos angelorũ choris laureatus inuexit. Fuit autẽ ſicut autentica tradit antiquitas: leuita ſecundum carnis originẽ: ſacerdos ſm ordinis dignitatem: conuerſus ad fidem Petri in baptiſmate filius, atq; in diuino ſermone diſcipulus. Euangeliũ in Italia magiſtro neſciente deſcripſit: deſcriptum eius iudicio obtulit. Qui pium cõperiens furtum: gaudenſq; ſuum interpretem tenuiſſe ſinceriſſimam veritatem: auctoritatis robur eidem tribuit: legendumq; vniuerſali Eccleſię delegauit. Lectio. iij.

Poſtmodũ ad Egyptum tranſiens p Libiã: Marmoricę ⁊ Samarię: ſidei ſemẽ ſparſit. Pẽtapoleos quoque gentilibus euãgelium prędicauit. Epiſcopus aũt factus, Alexandrinã fundauit eccleſiã: eamq; magiſtri ſui nomini fideliter dedicauit. Ideoq; ſedes illa poſt Romã ſecũdum obtinet thronum. Tãtam aũt deus ei prędicationis grãm prerogauit: vt oẽs qui tunc ad fidei rudimenta confluerent: mox per continentiam, ac totius conuerſationis

inſtãtiam, tanq̃ ad monaſticę perfectionis faſtigium peruolarent. Ad quod non modo miraculorũ prodigijs: non modo prędicationis eloquijs: ſed eximijs prouocabat exemplis. Octauo quoq; Neroniani imperij anno, triũphalẽ martyrij palmam obtinuit: cui poſtmoduʒ beatus Petrus ſeptennio ſuperuixit.

¶ Sacti Uitalis martyris. Oratio. die.28.

Preſta quęſumus omnipotens deus: vt intercedẽte btõ Uitale martyre tuo, ⁊ a cunctis aduerſitatibus liberemur in corpore: ⁊ a prauis cogitationib⁹ mũdemur in mẽte: Per.

Ex libello quem dicit diuus Ambroſius ſe reperiſſe ad caput Geruaſij ⁊ Protbaſij. Lectio ſecunda.

Uitalis miles cuʒ Paulino iudice ſuo ingreſſus Rauẽnam, vidit chriſtianũ quendã Urſicinum noie: arte medicũ ductum ad martyrium, expaueſcere: ⁊ exclamãs, dixit. Noli noli Urſicine medice, qui alios curare ↄſueuiſti, te ęternę mortis iaculo vulnerare. Quo audito, genua poſuit: ⁊ agẽs pęnitentiam, q̃ expauit: martyr effectus eſt. Ad hęc Paulinus iratus capi fecit beatum Uitalem. Et poſt pęnaʒ eculei, iuſſit vt ſi ſacrificare nollet, fieret fouea vſq; ad aquã: ⁊ ibi ſupinus depoſitus, lapidib⁹ obrueretur. Lectio. iij.

Cum aũt ſic martyriuʒ cõſummaſſet: ſacerdos Apollinis, q hoc conſilium dederat: ibidẽ a diabolo arreptus, clamare cępit. Incendis me martyr Chri. Qui ⁊ in flumen a de-

 mone

mone pcipitatus expirauit. Ualeria aũt coniũx eius cũ reuerteret ad vrbẽ Mediolanẽſem: idolatras ſacrificãtes Siluano incurrit. Qui cũ eã hortarent ſecum epulari: ⁊ illa diceret: chriſtiana ſuꝫ nõ licet mihi de Siluani veſtri ſacrificijs mãducare: tanta eã cęde mactauerũt: vt vix ſemineccẽ eaꝫ ſui ad vrbẽ perducerẽt, vbi infra triduum migrauit ad Chꝛm.

die.29. ¶ In feſto btĩ Petri m̃. ad veſ. añ.

Colletetur turba fideliũ triumphãtis athletę gaudio: qui conſeruans pudoris lilium, ⁊ coruſcans doctrinę radio: dum pro fide ſubit martyrium, trino felix potitur brauio, halłah. ps. Laudate pueri dñm. 33: cũ ceteris ℟. Dũ ſanſonis. iij. Hym.

Magnę dies lętitię nobis illuxit cęlitus, Petrus ad thronũ glorię martyr peruęnit inclytus.

Puer in fide claruit, parentum carens nebula: Deo ſeruire ſtuduit, ſub paupertatis regula.

Carnem afflixit iugiter, in labore multiplici: viam ſequens humiliter patris ſui Dominici.

Uita, mors, ſigna varia: cęlum frequenti lumine: dant Petro teſtimonia de ſanctitatis culmine.

Queſumus auctor omniuꝫ, in hoc paſchali gaudio: per ipſius ſuffragium, creſcat noſtra deuotio.

Gloria tibi domine, qui ſurrexiſti a mortuis: ⁊ fortes in certamine: ſertis ornas perpetuis. Amen. ℣. Ora pro nobis beate Petre, haleluiah. Ad Mgt añ. O Petre martyr inclyte predicatorum gloria: virginitate pędite verbo ſignis et gratia: conceſſa nobis ſolitę pietatis clemẽtia, tranſacto mũdi tramite nos transfer ad cęleſtia, halłah. Oratio.

Preſta q̃s omnipotẽs deus: vt beati Petri martyris tui fidẽ cõgrua deuotiõe ſectemur: qui pro eiuſdẽ fidei dilatatione: martyrij palmam meruit obtinere: Per dñꝫ. Ad matu. inui.

Cęleſtis exercitus regẽ adoremus, Et pro palma militis eius iubilemus: haleluiah. ps. Uenite. Hym.

Adeſt triumphus nobilis feſtumq̃ cęli curię: quo roſa delectabilis offertur regi glorię.

Petrus flos pulchritudinis, ⁊ virtutum ſacrarium: nullum mortalis criminis ſenſit vnq̃ contagium.

Roborare cum nititur fidem verbi preconio: pro fide tandem cęditur hereticorum gladio.

Dum ſic in petra fidei Petri tenet veſtigia: ad petram Chriſtum prouehi meretur cum victoria.

Queſumus auctor. In noctur. añ. De fumo lumen oritur, ⁊ roſę flos de ſentibus: doctor ⁊ martyr naſcit Petrus de infidelibus: halłah. ps. Beatus vir. 1. Añ. Prędicatorꝫ ordinis militãs in acie: nũc cõiunctus eſt agmini cęleſtis militię, hal. ps. Quare fre. 1. Añ. Mens fuit angelica lingua fructuoſa: vita apoſtolica, mors q̃ precioſa, hal. ps. Dñe quid. 1. ℣. Gloria ⁊ honore. Lcõ. j.

OMnes q pie volunt viuere in Chriſto Jeſu: perſecutionem pa-

patientur. Mali aũt homines ⁊ ſe-
ductores proficient in peius, erran-
tes, ⁊ in errorẽ mittentes. Tu vero
permane in ijs quę didiciſti, ⁊ credi
ta ſunt tibi: ſciens a quo didiceris, ⁊
ꝙ ab infantia ſacras literas noſti:
quę te poſſunt inſtruere ad ſalutẽ,
per fidem quę eſt in Chriſto Jeſu.
Omnis ſcriptura diuinitus inſpira-
ta: vtilis eſt ad docendũ, ad arguen-
dũ, ad corripiendũ, ad erudiendum
in iuſtitia: vt perfectus ſit homo dei
ad omne opus bonum inſtructus.
℟. O Petre ſydus aureum ſummi
vas honoris: candorẽ ſeruãs niueũ
dono creatoris. Decus habes vir-
gineũ in ſupernis choris hallelu. ℣.
Tu ſpeculũ mũditię, tu cuſtos inno
centię: tu ſcti flos pudoris. Decus.
Ex eius geſtis quę apud prędicato-
res habentur. Lectio ſecunda.

Beatus Petrus natione Lom-
bardus patria Veronenſis, ex
parentib⁹ hęreticis velut ex ſpinis
roſa emicuit. Hic ab infantia vſque
ad mortẽ: virginitatẽ ⁊ innocentiã
ſeruauit. Ingreſſus aũt ordinẽ fra-
trum Prędicatorũ, conuerſatione
perſpicuus, ſpectabilis fama, opi-
nione mirabilis, deuotione gratus,
humilitate lenis, obedientia placi-
dus, benignitate ſuauis: pietate cõ-
patiens, patientia cõſtãs, charitate
pręſtabilis: ⁊ in cunctis morum ma
turitate, fuit cõpoſitus. Noctẽ, poſt
dormitionẽ breuẽ, in ſtudijs lectio-
num, ⁊ in alijs ſacris vigilijs, occu-
pabat: diem impendebat cõmodis
animarũ: prędicationibus, cõfeſſio-
num audientię, aut impugnationi
hęreſum inſiſtendo. Fidei vero prę
cipuus propugnator: p hac ſe mor-
tem ſubire frequenter a dño poſtu-
labat. ℟. Prędicator feruidus fidei
zelator, circuit intrepidus hęreſum
damnator: vitiorũ rigidus ſemper
expugnator. Veritatis lucidus do-
ctor ⁊ amator, hallelu. ℣. Verbo vi-
ta prędicat, ſignis crebris emicat: le
gis ęmulator. Veritatis. Lectio. iij.

Cum igit de Cumis Medio-
lanum pergeret pro exequen
da inquiſitione cõtra hereticos ſibi
ab apoſtolica ſede cõmiſſa: ſicut in
publica prędicatione prędixerat: q-
dam de credẽtibus hęreticoꝝ, pre-
ce ⁊ precio illoꝝ inductus: ſacrũ ca-
put eius impetẽs, gladio illũ non di
uertẽtẽ, ſed ſe protinus hoſtiã exhi
bentẽ, ⁊ dicẽtẽ. In manus tuas dñe
commẽdo ſpm̃ meum: ⁊ ſymbolũ
fidei ſubiungẽtem: dimiſit occiſum.
Claruit vero miraculis adhuc vi-
uens. Poſt mortem vero ad ſepul-
chrũ eius lãpades frequẽter diuini-
tus ſunt accenſę. Quidã detrahens
eius ſanctitati: a morſello ſuffocan-
te eũ liberatus eſt, facto voto eidẽ.
Hydropica quędã ſanata eſt. Ob-
ſeſſę mulieres a dęmonibus, libera-
tę ſunt. Et alia multa per eũ dñs di-
gnatus eſt operari ad gloriam nõis
ſui ſcti. Anno poſt eius obitũ euolu-
to, in trãſlatione corporis eius, adeo
ipſum ſanum ⁊ integrũ oĩbus appa
ruit, ac ſi ſepulturę eadem die tradi-
tum fuiſſet. ℟. Dũ ſanſonis vulpes
querit ab iniquis emitur: caput ſa-
crũ lictor ferit, iuſti ſanguis fundit.
Sic triumphi palmã gerit, dũ pro

fide moritur: hal'ah. ℣. Stat inuictus pugil fortis: conſtans profert hora mortis fidem pro qua patitur. Sic. Gloria. Haleluiah. In lau. añ.

PEtrus nouus incola cęlos laureatus aſcendit Laureola triplici dotatus, hal'. Añ. Turbę currunt languentiũ ſigna coruſcant varia: & in Petri preconiũ crebra creſcunt prodigia, hal'ah. Añ. Bolus digne ſuffocat guttur detrahentis: ſed mox ipſum reuocat votũ pęnitentis, hal'ah. Añ. Motu ſenſu corporis iuuenis priuatur: tactu ſacri pulueris vitę reſtauratur, hal'. Añ. Ad ſancti Petri tumulum frequẽs lux deſcendit: in cuius laudis titulũ lampades accendit, hal'ah. Hym.

EXultet claro ſydere, fulgẽs mater eccleſia: Petrus martyr in ęthere noua profudit gaudia.

Pauper pudicus humilis Chriſto ſe totum dedicat: in lege dei docilis verbis exemplis prędicat.

Triumphat per martyrium Chriſti fortis in acie: conſeruans ſemper lilium virginalis munditię.

Lux cęli, vitę meritum, cuž ſignorum frequentia: Petri cõmendant exitum, & prędicant magnalia.

Q. uęſum' auctor. &c. Ad Bñs añ. Sũma pollens Petrus munditia: & pręfulgẽs doctrinę gr̃a: martyrij clarus victoria: trinę fulget coronę gloria, hal'ah. Ad veſp. ſup pſal. añ. Petrus. Hym. ℣. vt in primis veſ. Ad Mgt añ. O martyr egregie, doctor veritatis: puritatis vaſculum, norma ſanctitatis: tua per ſuffragia veniam peccatis: & vitam in gloria pręſta cuž beatis, haleluiah. 46.

¶ Per oct. fiet quotidie memoria ad matu. p añaž. Petrus nouus. ℣. Corona aurea. Ad veſp. per añam. Ad ſcti. ℣. Ora pro nobis. Oĩo vtš. Dial.

¶ Scõꝝ Philippi & Jacobi apl'orũ ad veſ. ſup pſal. añ. Eſtote. Cap. Jam non eſtis. ℟. Tanto tempore. Ad Mgt añ. Filię Jeruſalež. Oĩo.

DEus q nos annua Apl'orum tuorum Philippi & Jacobi ſolennitate lętificas: pręſta q̃s: vt quoꝝ gaudemus meritis: inſtruamur exemplis: Per do.

Ad matuti. inuit. & añ. ſuper pſal. de cõi paſchalis temporis cum tribus pſal. de apoſtolis ſm feriam. Lcõ. i.

HAbentes autem eundem ſpm̃ fidei, ſicut ſcriptum eſt, Credi- 2.Co. 4
di, propter quod locutus ſuž: & nos credimus, propter quod & loquimur: ſcientes, ꝙ qui ſuſcitauit dñm Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitabit: & conſtituet vobiſcuž. Omnia enim propter vos, vt gratia abundans per multos in gratiarum actione: abundet in gloriam Dei. Propter quod: non deficimus: ſed licet is qui foris eſt noſter homo corrumpatur: tamen is qui intus eſt, renouatur de die in diem. Id eniž quod in pręſenti eſt momentaneum & leue tribulationis noſtrę: ſupra modum in ſublimitate ęternum glorię pondus operatur in nobis: non contemplantibus nobis quę videntur, ſed quę non videntur. Quę enim viden-

Digitized by Google

videtur, tēpoꝛalia ſunt: quę aūt non vident, ęterna. ℟. Uirtute magna. Ex diuo Hiero. de eccle. ſcrip. Le. ij.

IAcobus, qui appellatur frater dn̄i, cognomēto, iuſtus, vt nōnulli exiſtimāt, Joſeph ex alia vxoꝛe, vt autē mihi videtur Marię ſoꝛoꝛis matris dn̄i filius: poſt paſſionem dn̄i ſtatim ab apoſtolis Jeroſolymoꝛum ep̄s oꝛdinatus: vnā tantum ſcripſit epiſtolam quę de ſeptē catholicis eſt. Hic teſte Egeſippo ab vtero matris ſanctus fuit: vinum ꝛ ſicerā nō bibit: carnē nullam comedit. Nunq̄ attonſus eſt, nec vnctus vnguento, nec vſus balneo. Jngrediebatur templū, ꝛ flexis genibus pꝛo populo depꝛecabatur: in tm̄ vt camelorū duriciem traxiſſe eius genua crederētur. Qui cū nollet voto Anani pontificis ſatisfacere, Chriſtum dei filiū abnegando, iuſſus eſt lapidari. Cūq; pꝛęcipitatus de pinna templi confractis cruribus adhuc ſemiuiuus tendens in celū manus diceret: Domine, ignoſce illis, quod enim faciunt, neſciunt: fullonis fuſte in cerebꝛo percuſſus interijt. ℟. Jſti ſunt. Jſidoꝛus in libꝛo de oꝛtu ꝛ vita ſanctoꝛū. Lectio. iij.

PHilippus a Bethſaida ciuitate, vnde ꝛ Petrus, gallis pꝛędicat Chr̄m: Barbaraſq; gētes, vicinaſq; tenebꝛis, ꝛ timenti oceano coniunctas: ad ſciētię lucem fideiq; poꝛtū deducit. Deinde in Hierapoli Frigię pꝛouincię vꝛbe crucifixus lapidatuſq; obijt: rectoq; ſepultus cadauere, ſimul cū filiabus ſuis ibidē requieſcit. ℟. Tanto t̄pe vobiſcū ſum ꝛ nō cognouiſtis me? Philippe, qui videt me videt ꝛ patrē meū: halah, non credis q꜡ ego in patre ꝛ p꜡ in me eſt: Halah, halah? ℣. Dn̄e oſtēde nobis p꜡rem ꝛ ſufficit nobis. Philippe. Glo. Halah. Jn lau. aīi.

DOmine oſtēde nobis patrē, ꝛ ſufficit nobis, hal. Aīa. Philippe qui videt me, videt ꝛ patrem meū, hal. Aīa. Tanto tempoꝛe vobiſcum ſum ꝛ non cognouiſtis me? Philippe, qui videt me videt ꝛ patrē meū, halah. Aīi. Si cognouiſſetis me, ꝛ patrē meū vtiq; cognouiſſetis: ꝛ amodo cognoſcetis eū, ꝛ vidiſtis eum, halah, halah, hal. Aīa. Si diligeretis me gauderetis vtiq;, quia vado ad p꜡rem: quia pater maioꝛ me eſt, haleluiah. Ad Bn̄o aīa. Si māſeritis in me, ꝛ verba mea in vobis manſerint: quodcunq; petieritis fiet vobis, halah, halah, halah. Ad veſp. ſup pſal. aīi. Dn̄e oſtende. Ad Mḡt aīi. Nō turbet coꝛ veſtrū neq; foꝛmidet: creditis in deum ꝛ in me credite: in domo patris mei māſiones multę ſunt, halah, haleluiah.

¶ Jn ſolēnitate beati Antonini archiepiſcopi Floꝛentini oꝛdinis pꝛędicatoꝛum. Ad veſp. ſuper pſal. aīi. Die. 2.

O virgo, o doctoꝛ, o vigil et bone paſtoꝛ, vota noſtra ꝛ voces ne deſpice: ſed qui te laudibus efferunt, pietatis ſinu complectere, halah. Ps. Laudate pueri. cum ceteris. Cap.

ECce ſacerdos magnus qui in diebus ſuis placuit Deo, ꝛ inuentus eſt iuſtus: ꝛ in tempoꝛe iracundię factus eſt reconciliatio. ℟. Uir Dei Antoninus. iij. Hymnus. Eccl. 44.

UT Antonini gloriaꝫ: concina-
mus huberius: afflare nūc pe-
ctoribus: noſtris deus omnipotēs.
Is teneris ab vnguib⁹: ſacros edo-
ctus canones: mundi ſpretis illece-
bris, Chriſti ſe iugo ſubdidit.
Predicatorum ordineꝫ, delegit in-
ter ceteros: vt literis ⁊ moribus: in-
cumberet ardentius.
Sed nō bene ſub modio: lumen ar-
dens occulitur: ad pręſulatū trahi-
tur: lucens inflammans populos.
Queſumus auctor omniuꝫ, in hoc
paſchali gaudio: ęternę mortis ia-
culum: eius vitemus precibus.
Gloria tibi dn̄e, qui ſurrexiſti a mor
tuis: cum patre ⁊ ſctō ſpū: in ſempi-
terna ſecula. Amē. ℣. Ora p̄ nobis
btē Antonine, hal. ℟. Ut digni effi-
ciamur promiſſionibus Chr̄i, hal.
Ad Mgt an̄. Te virginum chorus
laudat, te doctorū cętus prędicat: te
vnanimi voce ſancti pręſules pręſu
lem admirātur: o beate Antonine,
nos te quoqꝫ laudantes, paternis
ſemper oculis intuere, halah. Oro.

SAncti Antoni
ni dn̄e cōfeſſo-
ris tui atqꝫ pōtificis
meritis adiuuemur:
vt ſicut te in illo mi-
rabilē prędicamus:
ita in nos miſericor-
dē fuiſſe glřiemur. p.
Ad matutī. īuui. Adoremus ſacer-
dotem magnum Chriſtum. In ſo-
lennitate ſancti pręſulis Antonini:
Haleluiah. ps. Uenite exul. Hym.
ATrę noctis obſcuritas: Anto
nini fulgoribus: fugatur qui
prodigijs, vitę ⁊ ſignorum radiat.
Uirginitate niueus, doctrinę luce
ſplēdidus: preſul ⁊ paſtor optimus,
clarum virtutis ſpecimen.
Pauper amauit pauperes, in miſe-
ros miſericors: intrepidus in perdi-
tos, pluſquam mitis in humiles.
Quam potēs apud dn̄m, qui mor-
tis iura ſubruit: in hanc lucem dum
reuocat, mortis reuinctuꝫ nexibus.
Queſumus auctor omniuꝫ, in hoc
paſchali gaudio: ęternę mortis iacu
lum, eius vitemus precibus.
Gloria tibi dn̄e, q̄ ſurrexiſti: Amen.
In. j. noct. an̄. Beatus Antoninus
a pueritia in prędicatorum ordine
plantatus: fructū poſtea ſanctitatis
⁊ doctrinę dedit: hal. ps. Btūs vir.
Aña. Cum non poſſet a ſe proice-
re iugū pręſulatus: prędicauit pręce
ptum dn̄i, conſtitutus in mōte ſctō
eius: Halah. ps. Quare fremuerūt
gen. An. Nō dormiuit: neqꝫ ſopora
tus eſt: cuꝫ dn̄s ad ſacerdotiū caput
eius exaltauit: Halah. ps. Dn̄e q̄d.
℣. Amauit euꝫ dominus. Lectio. j.
QUādo procedebā ad portam Iob.
ciuitatis, ⁊ in platea parabant 29.
cathedram mihi: videbāt me iuue-
nes, ⁊ abſcondebātur: ⁊ ſenes aſſur-
gentes ſtabant. Principes ceſſa-
bāt loqui: ⁊ digitum ſuperponebāt
ori ſuo. Uocem ſuam cohibebāt du
ces, ⁊ lingua eoꝝ gutturi ſuo adhę-
rebat. Auris audiens beatificabat
me, ⁊ oculus videns teſtimonium
reddebat mihi: eo q̄ liberaſſeꝫ pau-
perem vociferātem: ⁊ pupillum cui
non eſſet adiutor. Benedictio peri-
turi ſuper me veniebat: ⁊ cor vidue
con-

conſolatus ſum. Iuſtitia indutus ſum: et veſtiui me ſicut veſtimento, et diademate, iudicio meo. Oculus fui ceco, et pes claudo. Pater eram pauperum: et cauſam quam neſciebam, diligentiſſime inueſtigabam. Conterebā molas iniqui: et de dentibus illius auferebam predam. ℟. Iuſtitia indutus ſum: et veſtiui me ſicut veſtimento, et diademate iudicio. Pater eram pauperū, oculus fui ceco: et pes claudo, Haleluiah. ℣. Diſperſit dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Pater erā pauperum, oculus fui. Ex eius vita. Lectio ſecunda.

Beatus Antoninus Florētie honeſtis parentibus natus, optimis moribus, et ingenio effulſit: memoria vero tali, vt intra vnius anni ſpatium, totum Decretum memoriter hauſerit. Proinde etatis ſue anno decimoſexto, predicatorū ordinē ingreſſus eſt in conuentu Feſulano, ſub beato Joanne Dñico vite regularis reparatore. Orationi aūt ac ſacris ſtudijs deditiſſimus, et cibi ſomnio parciſſimus: humi accubare, cilicio etiā vti et zona ferrea ad carnem edomādam cōſueuerat. In predicationibus feruentis zeli, In audiendis confeſſionibus, et diſcutiendis conſcientijs dandiſqꝫ cōſilijs tante prudentie tātiqꝫ iudicij, vt frater Antoninus cōſilior̄, communi voce diceretur. In gubernādis aūt cenobijs, quibus plurimis prefuit, obſeruantiſſimus extitit. ℟. O virum mirabilem: quem tanta ſignorū poteſtate dn̄s decorauit. Et etiam vnigenitum patris ad vitā reuocauerit, Haleluiah. ℣. Erat enim magnus in opere et ſermone: et rerū mirabiliū patrator. Et. Lectio. iij.

Ad archiepiſcopatū Florentinum, licet diu multumqꝫ reluctans, poſtea euectus, epiſcopi munus ita egregie geſſit: vt nullam ſue profeſſionis obſeruātiā preteriret. Nocte ad matutinas ſemp ſurgens, ac deinde vſqꝫ ad tertiā diei horā lectioni ſacre aut ſcribendis libris incumbens: peracto hora tertia ſacrificio, reliquum diez totum demptis corporis neceſſitatibꝰ, paſtorali cure dabat: pcipue pauperū et orphanorū. Florētinos magiſtratos quoties aliquid contra eccleſiaſticam libertatē tētaſſent: acriter arguebat. Ubi aūt tredecim annos in preſulatu vixiſſet, vite ſue termino appropinquāte, inualeſcente febre, vigili ſpiritu iā moribundus dixit. Seruire deo regnare eſt. Et cum circūſtātes et pſallētes fratres ad illum verſiculum pſalmi. 24. veniſſent, Oculi mei ſemper ad dn̄m, ipſe ſublatis in celuz oculis et manibus eadē verba repetēs, Oculi, inquit, mei ſemp ad dn̄m, quoniā ipſe euellet de laqueo pedes meos: et complexus crucifixi effigiem deo ſpiritū reddidit. vj. nonas Maij, prid. Aſcenſionis dn̄i: ſepultus apud Predicatores Florentie in Eccleſia ſancti Marci, vbi ſignis et miraculis pluribus radiat. ℟. Uir dei Antoninus cum bonum certamen certaſſet, curſum cōſummaſſet: fidē ſeruaſſet: in agone mortis poſitus letanter dixit. Seruire

deo regnare eſt, hal'. ℣. De reliquo repoſita eſt mihi corõa iuſtitię. Seruire. Gloria. Eſt: halah. In lau. añ. Beatus Antonius ad preſulatũ quaſi ad cruciatum raptus, doctrina ⁊ moribus gregẽ ſuum pauit halah. Añ. Pater eram pauperũ, oculus fui ceco, ⁊ pes claudo, hal'. Añ. Cõſtanti pectore pro lege dei aduerſus impios murum ſe validũ oppoſuit, hal'. Añ. Accepi diſciplinam ⁊ nõ pecuniã, doctrinã magis q̃ aurũ elegi, hal'. Aña. In humilitate magnus: in paupertate diues, in corpore angelus, o beate Antonine ora pro nobis q̃s, halah. Cap. Ecce ſacerdos magnus. Hymnus.

Cum ſol ad curſum ꝑperat: ad te preſul confugimus: q tuas laudes canim⁹: tuas ſub alas ꝑtege.

Tu qui tot a corporibus, morbos depellis hominum: caſus afflictos miſerans: emenda noſtras animas.

Nos iam malis atterimur: in tot lapſus incidimus: vt nulla ſit ſpes reliqua, niſi dexteram porrexeris.

Ergo perpurga corpora: doctor animos inſtrue: paſtor egentes refice, tibi cuncta debebimus.

Queſumus auctor omniũ, in hoc paſchali gaudio: eterne mortis iaculum, eius vitemus precibus.

Gloria tibi domine q ſurrexiſti. ⁊c. Amẽ. ℣. Iuſtus germinabit ſicut. Ad Benedictus aña. Sanctus Antoninus vere eſt glorificandus, cui morbi cedunt, elementa parent, ⁊ mors inexorabilis ad eius nutum tremit: haleluiah. Ad tertiam cap. Ecce ſacerdos magn⁹. Ad. vj. cap.

Dedit illi cor ad pręcepta ⁊ legem vitę ⁊ diſciplinę, ⁊ beatificauit illũ in gloria. Ad nonã cap. Eccl. 45. Eccle. 50.

Exornauit gẽtem ſuam ⁊ liberauit eã a perditione: ⁊ adeptus eſt gloriam in cõuerſatione gentis. Ad veſ. cap. hym. ℣. vt i primis veſ. Ad Mgt aũ. Dux fidei, pietatis doctor, mũdi lampas, ſacerdotum decor, feciſti quę docebas, deſpiciens carnem, adhęrens deo permanenti: beate Antonine cum aſcendente Chriſto cęlos aſcendiſti, ne derelinquas nos orphanos in hoc exilio, haleluiah, hal'ah. Per oct. memo. ad matu. aũ. Pater erã pauperum. Ad veſ. aũ. In humilitate magnus.

¶ In Inuentione ſanctę Crucis. Dic. ij. ad memo. In primis veſperis aña.

O Crux benedicta quę ſola fuiſti digna portare regem cęlorũ, ⁊ dñm, halah. ℣. Hoc ſignum Crucis erit in cęlo, halah. ℟. Cum dñs ad iudicandum venerit, haleluiah. Oratio.

Deus qui in pręclara ſalutiferę crucis inuẽtione paſſionis tuę miracula ſuſcitaſti: cõcede, vt vitalis ligni ꝑcio eterne vitę ſuffragia cõſequamur: Qui vi. Ad matu. inui. Halah. Salue ſancta crux, Salue, halab. Hym.

Salue crux ſctã, ſalue mũdi gloria: vera ſpes nr̃a, vera ferens gaudia: ſignũ ſalutis ſalue in periculis: vitale lignũ, vitã ferens omniũ.

Te adorandã, te crucẽ viuificã, per te redẽpti dulce decus ſeculi, ſemp lau-

laudamus, ſemper tibi canimus: per lignum ſerui, per te ſumus liberi. Sit deo patri, laus in cruce filij: ſit coequalis laus ſctō ſpūi, ciuibꝰ ſummis gaudiū ſit angelis, honor ſit mūdo crucis hec inuentio, ſctē Crucis exaltatio. Añ. In noc. ſup pſal. añ. Adoramus te Chriſte & benedicimus tibi: quia per crucē tuam redemiſti mūdum, halah. Ps. Dñe dñs noſter. 2. Dñe in virtute tua. 5. Dñi eſt ter. 6. ℣. Hoc ſignum cru. Lcō. j.

Colos. 2. Videte ne qs vos decipiat per philoſophiam, & inanem fallaciam ſm traditionē hominum: ſm elementa mūdi, & non ſm Chriſtū. Quia in ipſo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter, et eſtis in illo repleti qui eſt caput omnis principatꝰ, & poteſtatis. In quo & circuncisi eſtis, circuncisione non manufacta in expoliatione corporis carnis: ſed in circūciſione Chriſti conſepulti ei in baptiſmo, in quo & reſurrexiſtis per fidē operationis dei: qui ſuſcitauit illum a mortuis. Et vos cum mortui eſſetis in delictis, & preputio carnis veſtre: conuiuificauit cum illo, donans vobis omnia delicta: delens qd̄ aduerſus nos erat chirographuꝫ decreti, qd̄ erat cōtrariuꝫ nobis. Et ipſum tulit de medio affigens illud cruci: & expolians principatus et poteſtates: traduxit confidenter palam triumphans illos in ſeipſo. ℟. Dulce lignum, dulces clauos, dulce pōdus ſuſtinuit. Que digna fuit portare pretiuꝫ huius ſeculi, halah. ℣. Hoc ſignum crucis erit in celo, cum dñs ad iudicanduꝫ venerit. Que digna fuit portare pretium huius ſeculi. Ex ſermone beati Ambroſij epi in obitu Theodoſij, & hiſt. eccle. Lc. ij.

Helena Conſtantini mater: femina incomparabili fide, religione ac animi magnificētia ſingulari, cuius vere Conſtantinus eſſet filius & crederet: diuinis admonita viſionibus Jeroſolymā petit: atqꝫ ibi locū in quo ſacroſanctuꝫ corpus Chriſti patibulo affixū pependerat, ab incolis requirit. Qui idcirco ad inueniendū difficilis erat: quod ab antiquis perſecutoribꝰ ſimulachrū in eo fuerat Veneris defixum: vt ſi quis chriſtianorū in loco illo Chriſtum adorare voluiſſet: Venerē videretur adorare. Et ob hoc: infrequens & pene obliuioni datus fuerat locus. Sed cū vt ſupra diximus: religioſa femina properaſſet ad locum celeſti indicio deſignatuꝫ: cuncta ex eo prophana & polluta deturbans: in altum purgatis ruderibus, tres confuſo ordine reperit cruces. Sed obturbabat reperti muneris letitiā vniuſcuiuſqꝫ crucis indiſcreta proprietas. ℟. Ecce crucem dñi, fugite partes aduerſe, vicit leo de tribu Juda: Radix Dauid, hal. ℣. Crux benedicta, in qua triumphauit rex angelorum. Radix. Lcō. iij.

Aderat quidē & titulus ille, quī hebraice, grece & latine a Pilato fuerat conſcriptus: ſed nec ipſe ſatis euidenter dñici patibuli ſigna prodebat. Diuino autem miraculo mox cōſecuto, omnis ablata eſt ambiguitas. Cum enim Macharius Jero-

Jeroſolymitanus epiſcopus fuſis
ad deum precibus, vt id reuelaret,
duas earum nobili cuidam femine
longa egritudine confecte, ꝛ iam
prope emortue fruſtra admouiſſet:
admota tertia, repente adapertis
oculis mulier conſurrexit alacrior:
multo ꝙ cuꝫ ſana fuerat. Helena igi
tur voti compos, templum vbi cru
cem repererat magnifice conſtru-
xit, ibique partem crucis reliquit,
thecis argenteis concluſam: ꝛ par-
tem filio detulit. Cuius pars po-
ſtea Rome in templo ſancte cru-
cis in Jeruſalem, poſita fuit. ℟.
Per tuam crucem, ſalua nos Chri
ſte redemptor: qui mortem noſtraꝫ
moriendo deſtruxiſti: ꝛ vitam reſur
gendo reparaſti: Haleluiah. ℣. Mi
ſerere noſtri Jeſu benigne: qui paſ-
ſus es clemēter pro nobis. Et. Glo-
ria. Haleluiah. ℣. Dicite in natio-
nibus, haleluiah. In laudibus añ.

HElena Conſtantini mater, Je
roſolymā petijt, haleluiah. 26.
Añ. Tūc precepit eos omnes igne
cremari: at illi timentes tradide-
runt Judā, haŀaħ. 28. Añ. Cumqꝫ
aſcendiſſet Judas de lacu, perre-
xit ad locū vbi iacebat ſancta crux,
haleluiah. 17. Aña. Orabat Judas,
deus deus meus oſtende mihi li-
gnum ſancte crucis, haleluiah. 44.
Añ. Cum oraſſet Judas, commo-
tus eſt locus ille, in quo ſancta crux
iacebat, haleluiah. 41. Capitulum.

Gal. 6. MIhi autem abſit gloriari niſi in
cruce dñi noſtri Jeſu Chriſti:
per quē mihi mūdus crucifixus eſt,
ꝛ ego mūdō. ℟. Per tuā. ij. Hym.

ORiginale crimē necās in cru-
ce, Nos a priuatis Chriſte
munda maculis: Humanitatem mi
ſeratus fragilem, Per crucem ſan-
ctam lapſis dona veniam.

PRotege ſalua benedic ſanctifica,
Populum cunctum crucis per ſi-
gnaculum: Morbos auerte corpo-
ris ꝛ anime, Hoc contra ſignum
nullum ſtet periculum.

Sit deo patri. ℣. Tuam crucē ado-
ramus dñe, haŀaħ. ℟. Tuā glorio-
ſam recolimus paſſionem, haŀaħ.
Ad Benedictus aña. Helena ſan-
cta dixit ad Judaꝫ: comple deſide-
rium meuꝫ, ꝛ viue ſuper terram: vt
oſtēdas mihi, qui dicitur Caluarie
locus: vbi abſcōditum eſt precioſuꝫ
lignum dominicum, haleluiah. 45.
Deinde ſcti Alexandri ſociorumqꝫ
eius martyrum memoria. Oratio.

PReſta queſumus omnipotens
deus: vt qui ſanctoruꝫ tuorum
Alexandri Euentij ꝛ Theodoli na-
talitia colimus: a cunctis malis im-
minentibus, eorum interceſſioni-
bus liberemur: Per d. Ad. iij. cap.
Mihi. ℟. Hoc ſignuꝫ crucis erit in
celo: Haŀaħ, haŀ. ℣. Cum dñs ad
iudicādum venerit. Haŀaħ. Gloria.
Hoc. ℣. Per ſignum. Ad. vj. cap.

VErbum Crucis pereuntibus 1. Cor. 1.
ſtultitia eſt: his autem qui ſalui
fiunt, ideſt nobis, virtus dei eſt. ℟.
Per ſignum crucis de inimicis no-
ſtris: Haleluiah, haleluiah. ℣. Libe
ra nos deus noſter. Haŀaħ. Gloria.
Per. ℣. Adoramus te. Ad. ix. cap.

NOs autem predicamus Chri- 1. Cor. 1.
ſtum crucifixum: Judeis qui-
dem

dem ſcádalum: gentibus autem ſtultitiam: ipſis autem vocatis Judeis atq Grecis: Chriſtum dei virtutē et dei ſapientiam. R. Adoramus te Chriſte et benedicimus tibi, Haleluiah, hal'ah. V. Quia per crucē tuā redemiſti mūdum. Haleluiah. Gloria. Adoramus. V. Tuam crucem.

Ad veſper. ſuper pſal. añ. Helena. Ps. Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir. Laudate pueri. Laudate dominum omnes gētes. Cap. Mihi autem. Hym. Salue crux ſancta. V. Hoc ſignum crucis erit in celo, haleluiah. R. Cum dominus ad iudicandum venerit, hal. Ad Mag. añ. O crux ſplendidior cunctis aſtris, mūdo celebris, hominibus multū amabilis, ſanctior vniuerſis: que ſola fuiſti digna portare talentū mundi: dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera: ſalua preſentē cateruā in tuis hodie laudibus congregatam, hal'ah, hal'ah, hal'ah. 46.

¶ Dñica proxima poſt feſtum ſancte crucis, iuxta declarationē pape Clementis. vij. agitur feſtū ſancte virginis Catharine de Senis: qd ſi ſtatim poſt feſtum ſancte crucis ſequatur, nō habebit in primis veſpe. niſi ſolā memo. cum preſertim feſtū ſancte crucis ob feſtum antecedens ſancti Antonini, primas veſpe. habuerit impeditas. Alias habebit a principio totas veſp. etiā in vigilia.

¶ Sancte Catharine de Senis, officium a papa Pio ſecundo editum. Ad veſperas ſuper pſal. añ. Immortali laude Catharina virgo Senēſis eſt efferēda: q̄nquidem ſue ſanctitatis preſtātia vniuerſo generi humano innotuit, haleluiah. Ps. Laudate pueri. 37. cū ceteris. Cap.

Hanc amaui, et exquiſiui eam a principio, et queſiui eam ſponſam mihi aſſumere: et amator factus ſum forme illius, dicit dominus omnipotens. Sap. 8 R. Vitam. iij. Hymnus.

Hec tue virgo monimenta laudis, que tuis leti Catharina ſacris: hoc quidē pacto modulamur omnes, perfer olympo.

Si ſatis digne nequeant referri, annuas nobis veniā pcamur: nō ſum⁹ tāti ingenij fatemur, optima virgo.

Quis fuit dignas modulatas vnq̄, virginum laudes? quis in orbe toto: femine inuicte peritura nūquā, carmina pandet?

Predita exemplis Catharina claris, moribus preſtās, ſapiens abunde: temperans fortis, quoque iuſta prudens, ethera ſcandis.

Quem latet virtus facinuſq clarum, quo nequit dici ſanctius per orbem: vulnerum formam miſerata Chriſti, exprimis ipſa.

Nam breuis meſte, miſereq vite: et malis cunctis penitus referte: fortiter ſpernens precioſa queque, ſydera adiſti.

Gratias ſummas habeamus omnes, filio magni genitoris almo: ſpiritus ſanctus veneretur et ſit: laus tamen vna. Amen. V. Ora pro nobis beata Catharina. Ad Mag. añ. Virginis Catharine hec dies eſt dicata ſacris: vt nunquā tante ſanctitatis preſtātia mortalium memoria excidere queat: et cunctis celeberrima

Digitized by Google

rima perpetuo fiat, haleluiah. Orō.

Deus qui beatę Catharinę virginitatis, & patientię ſpeciali priuilegio decoratę malignantiū ſpiritū certamina vincere, & in amore tui nominis inconcuſſe permanere tribuiſti: cōcede q̄s, vt eius imitatione calcata mundi nequitia, & oīum hoſtium ſuperatis inſidijs: ad tuā ſecure gloriā tranſeamus: Per. Ad matu. inuit. Chriſtum Regem regum, ſupplices adoremus, Qui immortali gloria virginem ſenenſem dotauit Catharinam, haleluiah. Hymnus.

Laudibus virgo nimis efferenda, iure cēſeris quoniaz triumphos, ipſa cęlorum probitate mira; nacta refulges.

Premiū ſanctę tū ipſa vitę: & ſimul munus probitatis almę, accipis cęlo cumulata cunctis, deniq; rebus.

Tu grauē ſacris meritis refertū: orbis exēplar pietate plenū: pędicatorꝫ venerata patrē, ordine fulges.

Nulla iam reruz placuit voluptas, nullus ornatus nitor ecce nullus, corporis ſemper fugiens iniqua, carmina vitę.

Sępius corpus domitans acerbe, quam pie flagris cruor hinc, & inde fluxerat riuis, hominumq; demuz; crimina flebas.

Qui per ingētes varioſq; caſus, orbe terraruz cruciantur oēs, quotq; vel curis agitanł ipſi, vndiq; diris.

Suppetent nobis totidem canenda, ſi tuę laudes repetantur omnes, tu quidem longe pietate cunctis, inclyta pręſtas.

Gratias ſummas habeamus oēs.

In noctur. aīi. Admirabilē dei noſtri clemētiam cōtemplari maxima Catherinę conſtātia nos ſemp efficiet, halłah. ps. Dn̄e dn̄s no. 2. Ań. Miſericordia ſumma erga egęnos atq; ęgrotos ſummopere affecta, ipſoruz erumnas deflere hęc virgo ſolebat, halłah. ps. Cęli enar. 5. Ań. Chriſtianos quidē tanta charitate proſequebał, vt eoꝝ amore incēſa, die, noctuq; flagraret, hał. ps. Dn̄i eſt ter. 6. ℣. Diffuſa eſt gr̄a. Lcō. j.

Mihi abſit gloriari niſi in cruce dn̄i noſtri Jeſu Chr̄i, per quez mihi mundus crucifixus eſt; & ego mundo. In Chr̄o enim Jeſu, neq; circūciſio aliquid valet, neq; pręputium: ſed noua creatura. Et quicunque hāc regulā ſecuti fuerint: pax ſuper illos, & miſericordia, & ſup Iſrael dei. De cętero, nemo mihi moleſtus ſit. Ego enim ſtigmata dn̄i Jeſu in corpore meo porto. Gr̄a domini nr̄i Jeſu Chr̄i cum ſpiritu veſtro fratres. Amen. ℟. Nihil huic virgini ſatius, nilq; dignius in rerū natura viſum eſt: quā Jeſu Chr̄i pręcepta, Et vitam ęternā oībus perſuadere, halłah. ℣. Dedit eniz ſemper operā reuocare perditos. Et vitaz. Gal. 6

Ex vita eius. Lectio ſecunda.

Beata Catharina de Senis, honeſto genere orta, prius ſe diuino cultui mācipauit, quam poſſet per ętatē deum ipſum cognoſcere. Nam adhuc infantula Angelicam

edocta

edocta ſalutationez, quoties paternam domum aſcendebat: per ſingulos gradus flexo geniculo, beatiſſimam virginez dei matrem ſalutare conſueuerat. Cumq;. xj. ętatis ſuę annum ageret, virginitatis votum emiſit: maxime ducta beatę virginis Marię exemplo. Quā cum votum emitteret rogabat attētius: vt ſibi dignaretur filium Jeſum ſuum in ſpōſuz adhibere. Quo facto, vigilijs, & orationibus, ieiunijs, multiplicibusq; bonis operibus die noctuq; vacabat: adeo: vt fama eius inciperet vndequaq; diffundi. Attingens autē. xv. annum, beati Dñici ſibi in ſomnis apparentis ſuaſu, habitum ordinis quez de pęnitentia vocant, eius beati Dñici aſſumpſit: & in eo vſq; ad mortē cuz admirabili auſteritate perdurauit. Ciborum enim abſtinētia poſt habitus prędicti receptionem tāta vtebatur, vt vix comedere, ſemperq; ieiunare videretur. Aliquando aūt per plures menſes, nihil niſi ſacratiſſimum Chriſti corpus quo quotidie reficiebatur, oino guſtauit. Indumēta lanea ad carnē iugiter portabat: zona ferrea ſuper nudo cingebatur. Aliquādo proprijs & neceſſarijs veſtimētis ſe exuebat: & ea pauperib⁹ erogabat. Unde propter hoc, a dño meruit etiaz in hac vita inuiſibili veſte tegi: cum ſemel propriā vni pauperi tribuiſſet. Cum aūt obiurgaretur a familiaribus, quod veſtem neceſſariā ſibi, dediſſet alteri: reſpondit. Ueſtimento carere poſſum: nō aūt miſericordia. ℟. Sapientia atq; doctrina hęc virgo referta, codices nōnullos cōdidit, ediditq;: Ut verā viuendi rationem omnibus oſtēderet. ℣. His illa humanas, fragileſque res ſpernere ſuadet. Ut verā viuēdi rationem oibus oſtenderet. Lcō. iij.

MAxima etiā hęc virgo ſapientia pdita fuit, literis eius, quę nunc extant, teſtantibus. Inſuper & dicta ſanctorū aſſlante ſancto ſpū ita dilucidabat, vt etiam ipſos ſummos theologos ſuperaret. Apud Gregoriū. 11. & apud Urbanum. 6. Pontifices maximos luculentiſſime perorauit. Prophetię etiā ſpiritum, inter cętera ſuę virginitatis inſignia conſecuta eſt. Nam multa prędixit futura. Signis quoq;, atq; miraculis quāplurimis a Deo dotata fuit. Tandē dum Romę eſſet a dño euocata, cuz ſciret ſibi diē mortis imminere: diſcipulos diſcipulaſq; longa oratione ſuum imitata ſponſum, cōſolata, ad bene ſancteq; viuendum oēs hortata eſt. Deinde in illum prorumpens verſiculū, In manus tuas dñe commēdo ſpirituz meū, inocentiſſimā animam emiſit: anno ętatis ſuę. 33. ſalutis aūt. 1380. Ad cuius corpus accedētes, a diuerſis infirmitatibus curati ſunt. ℟. Uitam Catharinę innocentiſſimā, miracula illa notiſſimā efficiunt. Quę viuēs, atq; vita functa, liquido oſtēdit. Halah. ℣. Curauit ęgrotos, vitā mortuis reſtituit, & id genus multa fecit. Quę. Glo. Halah. ℣. Ora p nobis btā Catharina. In laud. an.

OMnipotenti virgo Catharina dei filio ſoluz obſequi, atqz ſeruire

Digitized by Google

ſeruire conſtituit, hal'ah. An. Exultabunda cęli munera cōtemplabatur: quę cunctis rebus maxime prępoſuit, hal'ah. 28. Aña. Diuinis nāque oblectata rebus, die noctuque orationibus atq; vigilijs operā dabat, hal'ah. 17. An. Rerum omniū conditori Catharina benedicebat: qui beatitudinis ſemitā mortalibus oſtendit, hal'ah. 44. Aña. Laudauit Catharina ſemper dñm: et ab eo in excelſis exaltata eſt, haleluiah. 41. Capitulū. Hanc amaui. Hymnus.

IAm ferox miles tibi ſępe ceſſit, & duces iras poſuere ſęuas:
hi necem diram populo minari, ſępe Senenſi.

Quid quod & ſacris ſtudijs frequēter, viribus ſummis operam dediſti: literę doctę lepideq; claris, vrbibus extant.

Niteris verbis reuocare lapſos, niteris rectum ſuadere cunctis: ſic ais tātum probitas beatos, efficit oēs.

Iura tu ſęuę tremebunda mortis, fortiter tenens nihil extimeſcens, premium noſtrę vocitare vitę, ſępe ſolebas.

Unde cum tempus properaret ipſum, quo ſacros artus cinereſq; buſto: linqueres, cęlos aditura flentes, ipſa docebas.

Sic ſacrum Chriſti venerata corpus, hoſtiam libans lachrymis obortis: dixeras cunctis documēta vitę, voce ſuprema.

Gratias ſummas habeamus oēs.

℣. Adducentur regi. Ad Bñs añ. Maxima eſt Catharinę virginis Senenſis pręſtantia, quę incolumitatem languentibus, & vitam mortuis reſtituere potuit, haleluiah. 45. Ad. iij. cap. Hanc ama. Ad. vj. cap.

DOminus omnium dilexit illā, doctrix eſt enim diſciplinę dei Sap. 8
& electrix operuz illius. Ad. ix. cap.

BRevis eſt in volatilibus apis, Eccl.
& initium dulcoris habet fructus illius. 12.

Ad Magt aña. O virgo maxima gloria pręſtans, cuius ſacra ſtata orbis vniuerſus hodierna die celebrat, quā angeli cum laudibus efferūt, ac cęteri ſuperni ciues admirātur: age apud deū quo mentes noſtrę ſemper diuinis pręceptis obtemperent: noſque virtutibus, alijſq; bonis augeat, haleluiah. 46. Per octa. ad memo. in laudi. aña. Det Catharina frui nos vero lumine Chriſti. Et ſociet ſuperis virgo beata choris, haleluiah. ℣. Adducentur regi. In veſperis añ. Ad ſedes regni faciat tranſire ſuperni: virgo fouens meritis nos Catharina ſuis, hal'ah. ℣. Ora pro nobis.

¶ Sctī Athanaſij epi, & cōfeſ. Oro. Die. 5

DEus qui ppl'o tuo ęternę ſalutis beatū Athanaſiuz miniſtrū tribuiſti: pręſta q̄s, vt quez doctorē vitę habuimus in terris, interceſſorez habere mereamur in cęlis: Per dñm. Lcō. i.

ECce ſacerdos magnus qui in Eccle.
vita ſua ſuffulſit domum, & in 50.
diebus ſuis corroborauit templuz. Templi etiam altitudo ab ipſo fundata eſt, duplex ędificatio, & excelſi

pa-

Digitized by Google

parietes templi. In diebus ipſius emanauerūt putei aquaruʒ: ⁊ quaſi mare adimpleti ſunt ſupra moduʒ. Qui curauit gētem ſuā: ⁊ liberauit eā a perditione. Qui preualuit amplificare ciuitatem: qui adeptus eſt gloriam in cōuerſatione gētis: ⁊ ingreſſuʒ domus, ⁊ atrij amplificauit. Quaſi ſtella matutina in medio nebulę: ⁊ quaſi luna plena in diebus ſuis lucet. Et quaſi ſol refulgens: ſic ille effulſit in templo dei. Quaſi arcus refulgens inter nebulas glorię: ⁊ quaſi flos roſarum in diebus vernis: ⁊ quaſi lilia quę ſunt in tranſitu aquę: ⁊ quaſi thus redolēs in dieb⁹ eſtatis. Quaſi ignis effulgēs: ⁊ thus ardens in igne. Quaſi vas auri ſolidum: ornatū omni lapide precioſo.

Ex hiſtoria eccleſi. ⁊ tripar. Lcō. ij.

Athanaſius Epiſcopus vir omni virtutuʒ genere, ⁊ doctrina clariſſimus, vereq̄ religionis propugnator acerrimus: natione fuit egypti⁹: Alexādrię eſt ortus. Qui ab Alexādro epō Alexandrino presbyter factus, ipſum ad cōcilium Nicenum ſecutus eſt: vbi cum Arrium vehementer repreſſiſſet: maximum in ſe Arrianorū odium contraxit. A quibus poſtq̄ eidem Alexandro in epiſcopatu ſucceſſit: varias inſidias atque innumera incōmoda paſſus fuit. Horuʒ itaq̄ inſidias fugere, ⁊ Conſtātij Imperatoris qui Arrianis fauebat iram, declinare compulſus: magna parte orbis peragrata, ſex continuos annos in ſicca ciſterna ſine ſolis aſpectu latuit: amico quodam ei neceſſaria ſubminiſtrante. Inde vero regreſſus ad Cōſtantis partes, profugus abſceſſit: eoq̄ adnitente ſedem ſuaʒ recepit. Lcō. iij.

Mortuo autē poſtea Cōſtāte, rurſus in Gallias fugiēs, exulauit apud Treuiros. Unde Alexādriaʒ reuerſus, cū poſtea Imperatoris Juliani Apoſtatę iuſſu ad mortē quęreretur, rurſus tyrāni rabiē declinauit. Sed nō multo poſt Alexādriam rediens, alia ſuborta pſecutione, quatuor mēſibus in paterno ſepulchro delituit. Tādeʒ his, multiſq̄ alijs periculis diuina ope ſuperatis, Alexādrię mortuus eſt miraculis clarus: cū eam ſedē, ſex, ⁊. 40. annis p varia certamina rexiſſet: multoſq̄ libros doctiſſime cōpoſuiſſet. Scripſit et Apologeticū aduerſus eos q calūniabātur, q̄ i perſecutione fugiſſet: multa in eo diſputans, ⁊ in medium producēs de ſanctorum fuga. Corpus eius Uenetijs colitur, ⁊ oſtenditur in monaſterio ſanctę Crucis. Die. 6.

¶ Sancti Joannis ante portam latinam ad veſperas ſuper pſalm. añ. cap. R. hym. V. de communi euangeliſtarum. Ad Magnificat aña. In feruentis olei doliū miſſus Joānes apoſtolus: diuina ſe protegente gratia illeſus exiuit, halah. Oratio.

Deus qui conſpicis, qꝛ nos vndiqʒ mala noſtra perturbant: preſta quęſumus: vt beati Joānis apoſtoli tui ⁊ euangeliſtę interceſſio glorioſa nos protegat: Per dominum noſtrum.

Ad

Ad matu. inui. pſal. Ria de cõi euã-
geliſtaruꝫ paſchalis tẽporis. Lcõ. j.
IOãnes apoſtolus cum Aſię ec-
cleſias ſapienter a ſe fundatas
ſanctiſſime moderaret, Epheſi ca-
ptus fuit in perſecutione Domitia-
ni. Jnde Romam adductus: cum a
fide Chriſti auerti non poſſet, in ea-
dem vrbe Roma, vt Tertullianus
refert, in doliũ feruentis olei demer
ſus eſt ante latinã Portã, cuius rei
memoria hodie recolitur: ſed inde
incolumis euadens, in Pathmum
inſulã relegatur. Poſt mortẽ vero
Domitiani Epheſum reuerſus eſt:
vbi in confirmandis eccleſijs, do-
ctrina ⁊ exemplo, vſqꝫ ad Traiani
tẽpora perdurauit. Tu. Lectio. ij.
Apoc. 1. Ego Joannes frater veſter ⁊ par-
ticeps in tribulatione, ⁊ regno, ⁊ pa
tientia in Chriſto Jeſu, fui in inſu-
la, quę appellat Pathmos, ꝑpter
verbum dei ⁊ teſtimoniũ Jeſu. Fui
in ſpũ in dñica die: ⁊ audiui poſt me
vocẽ magnã tanquã tubę dicentis:
Quod vides, ſcribe in libro: ⁊ mit-
te ſeptem eccleſijs, quę ſunt in Aſia,
Epheſo, ⁊ Smyrnę, ⁊ Pergamo,
⁊ Thyatirę, ⁊ Sardis, ⁊ Philadel-
phię, ⁊ Laodicię. Et cõuerſus ſum,
vt viderem vocem quę loquebatur
mecũ. Et conuerſus, vidi ſeptẽ can-
delabra aurea, ⁊ in medio ſeptẽ can
delabrorũ aureorũ ſimilem filio ho
minis, veſtitũ podere: ⁊ pręcinctũ
ad mammillas zona aurea. Lcõ. iij.
Caput aũt eius ⁊ capilli erãt can-
didi tãquam lana alba, ⁊ tanq̃ nix:
⁊ oculi eius tanquam flãma ignis, ⁊
pedes eius ſimiles aurichalco, velut
in camino ardẽti: ⁊ vox illius tanq̃
vox aquarũ multaruꝫ. Et habebat
in dextera ſua ſtellas ſeptẽ: ⁊ de ore
eius gladius vtraq̃ parte acutus exi
bat: ⁊ facies eius ſicut ſol lucet in vir
tute ſua. Et cum vidiſſem eum, ceci-
di ad pedes eius tanquã mortuus.
Et poſuit dexteram ſuaꝫ ſuper me,
dicens. Noli timere, ego ſum pri-
mus ⁊ nouiſſim⁹, ⁊ viuus, ⁊ fui mor
tuus: ⁊ ecce ſum viuens in ſecula ſe-
culorum, ⁊ habeo claues mortis ⁊
inferni. Scribe ergo quę vidiſti, ⁊
quę ſunt, ⁊ q̃ oportet fieri poſt hęc.
¶ Jn apparitione ſancti Michae-
lis archangeli in primis veſpe. om-
nia fiant ſicut in alio feſto ipſius ad-
dito Rijs ⁊ aũ. Halah. Jn matu. aũ.
pſal. ⁊ vſ. primi noct. ⁊. iij. vltima
Ria ſimiliter cum Halah. Lectio. j.
ET factum eſt pręlium magnũ Apoc.
in cęlo. Michael ⁊ angeli eius 12.
pręliabantur cum dracone: ⁊ draco
pugnabat ⁊ angeli eius: ⁊ nõ value-
runt, neq̃ locus inuentus eſt eorum
amplius i cęlo. Et proiectus eſt dra-
co ille magnus, ⁊ ſerpẽs antiquus,
qui vocat diabolus ⁊ ſathanas, qui
ſeducit vniuerſum orbem: ⁊ proie-
ctus eſt in terram, ⁊ angeli eius cum
illo miſſi ſunt. Et audiui vocem ma
gnam in cęlo dicẽtem, Nũc facta eſt
ſalus ⁊ virtus, ⁊ regnũ dei noſtri, ⁊
poteſtas Chriſti eius: q2 proiectus
eſt accuſator fratrũ nr̃orum, qui ac-
cuſabat illos ante conſpectũ dei no-
ſtri die ac nocte. Et ipſi vicerũt eum
ꝑpter ſanguinẽ agni, ⁊ propter ver
bum teſtimonij ſui: ⁊ nõ dilexerunt
aĩas ſuas vſq̃ ad mortẽ. Propterea
leta-

Digitized by Google

letamini celi, ⁊ qui habitatis in eis.
℟. In conſpectu gentiū. Lectio .ij.
Michael vnus e primis princi-
pibus apud Danielē, nūc chri-
ſtiane eccleſie preeſſe dicit̄: vt olym
ſynagoge. Eſt enim ex miniſtrato-
rijs illis ſpiritibus qui in miniſteriū
mittunt̄: propter eos qui hereditа-
tem capiunt ſalutis. Et quoties (in-
quit Gregorius) mire virtutis aliqd
agitur: Michael mitti perhibetur.
Unde ⁊ ille antiquus hoſtis cū Mi-
chaele archangelo preliaturus eſſe
perhibet̄: vt q ſe ad ſimilitudinē dei
ſuperbus extulerat: per Michaelē
peremptus diſcat, qr ad dei ſimilitu
dinez per ſuperbiā nullus exurgat.
℟. In cōſpectu angelorūz. Lcō. iij.
In huius igit̄ honorē ſolēnitas
hec celebrat̄, ab ei⁹ apparitio-
ne apud Garganū apulie montē, q
in Adriaticū mare pcurrit. Illa ve
ro Septēbris ab eius baſilice dedi-
catione, que ipſi fuit dedicata in an-
tro, ad eiuſdē mōtis verticez. Quo
in loco ꝓpter multa ⁊ magna edita
miracula, ⁊ ab alijs populis religio
ſe colit̄, ⁊ maxime ab accolis Sipō-
tinis, q ſe patrocinio eius ſepe adiu-
tos eſſe ꝓfitent̄. ℟. Te ſctūm dn̄m.
Cetera ad lau. ⁊ hor. diei ſicut i alio
feſto ipſi⁹ addito ℟. añ. ⁊ Vſib⁹, hal.
le.9. ¶ Sancti Gregorij Nazanzeni epi
ſcopi ⁊ confeſſoris. Oratio.

Deus qui populo tuo
eterne ſalutis beatuz
Gregorium miniſtrū
tribuiſti: preſta queſu
mus: vt quem docto-
rem vite habuimus in terris: inter-
ceſſorem habere mereamur in ce-
lis: Per dominum. Lectio prima.
Arma militie noſtre nō carna 2. Cor. 10.
lia: ſed potētia deo ad deſtru-
ctionē munitionū, conſilia deſtruen
tes, ⁊ oēm altitudinez extollētem ſe
aduerſus ſcientiā dei: ⁊ in captiuita-
tem redigentes oēm intellectum in
obſequiū Chriſti: ⁊ in promptu ha-
bentes vlciſci oēm inobedientiam,
cum impleta fuerit veſtra obedien-
tia. Que ſecundū faciē ſunt, videte.
Siquis confidit ſibi, Chriſti ſe eſſe:
hoc cogitet iteruz apud ſe, qō ſicut
ipſe Chriſti eſt, ita ⁊ nos. Nam ⁊ ſi
amplius aliquid gloriatus fuero de
poteſtate noſtra, quam dedit nobis
dn̄s in edificationem ⁊ nō in deſtru
ctionem veſtram: non erubeſcam.
Ex vita eius a Rufino ꝯſcripta. L. ij.
Gregorius Cappadocia domo, epi
ſcopo patre, matre quoqꝫ ſatis reli-
gioſa oriundus fuit: Athenis autem
⁊ alitus ⁊ eruditus, vt pauci. Nec ta
men in conuerſatione ſcholari vel
etatis vel ſodaliū illecebris cedens
perdidit pudicitiam: ſed tanq̄ deo
ſibi cōmiſſum theſaurū, ad domum
caſtā reportauit integrum ſignacu-
lum caſtitatis. Deniqꝫ cum philo-
ſophie ſtudijs apud Athenas vaca-
ret: vidit per ſoporē ſedenti ſibi ⁊ le-
genti duas decoras ſatis, dextera
leuaqꝫ, feminas cōſediſſe. Quas il-
le caſtitatis inſtinctu oculo toruio-
re reſpiciens, que naz eſſent, vel qd
ſibi vellent percōtabatur. At ille fa-
miliarius ⁊ ambitioſius eum cōple-
ctentes aiunt. Ne moleſte accipias
iuuenis Note tibi ſatis et familia-

res ſumus. Altera eniꝫ ex nobis Sapiétia, altera Caſtitas dicit: ꝛ miſſę ſumus a dño tecū habitare: q: iucūdum nobis ꝛ ſatis mūdum in corde tuo habitaculū pręparaſti. Lcō. iiij.

Poſtmodum vero in patriā regreſſus, defuncto patri ſuccedit in epiſcopatum, apud Nazanzium breue oppidū. Et inde cum poſt Ualentis Arriani tempora eccleſias catholici recepiſſent: Conſtantinopolim ad inſtituendam vel docēdam eccleſiam trāſire exoratus eſt: vbi cū magnificum opus in verbo dei ageret: ꝛ infinitas quotidie pene multitudines ab hęreticis ad fidē veram conuerteret: vt fieri ſolet, gloriam ęmulatio ſubſequuta eſt. Ille vero tam erat in timore dei perfectus, vt cum ſenſiſſet cauſa ſui eſſe inter epōs diſceptationem, ſtatim ſpōte diſcederet. Reuertitur igit in Nazianzenā eccleſiam: quam cuꝫ diu ſanctiſſime gubernaſſet, iam effeta ętate, ipſe ſibi ſucceſſorem elegit: ꝛ ſe virtutum diuinarumq; rerū contemplationi, ſacrarumq; literarum ſtudio dedit: Quo in genere gręce multa ſcitu digniſſima, partim carmine, partim proſa oratione ſancte ac elegantiſſime cōſcripſit: ruri vitam monachi agens. In quibus ſtudijs ab hac vita migrauit Theodoſio imperante.

die. 10. ¶ Scī Gordiani ꝛ Epimachi. Orō.

Da q̄s oīpotens deus: vt q beatoꝝ martyrū tuorū Gordiani atq; Epimachi ſolénia colimus: eorum apud te interceſſionibus adiuuemur: Per.

Ex geſtis eorū cōi fide receptis. L. iiij.

Cum Julianus Impator perſequeretur chriſtianos: Gordianus vicarius eius, ad prędicationeꝫ ſancti Januarij, quē volebat ad ſacrificandum compellere, cōuerſus perrexit fletis ad vxorē ſuam Marinā. Et ſimul venientes ad Januarium: proſtrati, veniā ꝛ baptiſmum cum alijs quinquaginta tribus impetrarunt. Quod Clementianus tribunus audiens, denūciauit Juliano: qui iratus, Januariū exilio condemnari iuſſit. Gordianum vero ſacrificare nolētem decollari. Decollatus ergo quinq; diebus ad canes proijcitur: ſed inuectus, ꝛ cuſtoditus ab eis, ꝛ non lęſus, a familia ſua nocte ſepelitur in Crypta, vbi pridie ſepelierant ſanctum Epimachum.

¶ Sanctorum Nerei, Achillei, ꝛ Pancratij. Oratio. die. 11

Semper nos dñe martyrum tuoruꝫ Nerei, Achillei, atq; Pancratij foueat, quęſumus beata ſolemnitas: ꝛ tuo dignos reddat obſequio: Per dominum.

Ex eorū geſtis quę communiter ab eccleſia leguntur. Lectio ſecunda.

Nereus ꝛ Achilleus a btō Petro baptizati, dū viderēt Domicillā Domitiani neptem eorum dominam, Aureliano deſponſataꝫ, gemmis ꝛ purpureis ꝛ auratis veſtibus ornari: docuerunt eā gloriaꝫ mundanam contemnere: ꝛ a beato Clemente ſucceſſore Petri, Chriſto virginē cōſecrari fecerūt. Aurelianus vero impetrauit a Domitiano,

nd, vt ſi ſacrificare nollet: cũ Nereo ⁊ Achilleo exiliũ inſule Pontiane ſubiret. Quod cũ factuꝫ eſſet: ⁊ ipſe ſecutus eos induceret vt coniugiuꝫ virgini perſuaderent: ⁊ illi potius eam in ſancto propoſito confortarent: traditi cõſulari, cũ afflicti eculeo verberibus ⁊ flãmis ſacrificare nollent, capite ceſi ſunt. Lectio. iij.

Pãcratius vero nobiliſſimus puer, mortuis parẽtibus qui eũ religioſe inſtruxerant: facultates ſuas pro nomine crucifixi quotidie expẽdebat. Cuꝫ aũt ſuper hiis, ⁊ ſuper blaſphemia deorũ, accuſaret corã Diocletiano, nec minis, nec promiſſis poſſet a Chriſto auelli: iuſſus eſt duci ad locũ mortis. Ubi velut agnus gaudens ductus ad victimaꝫ: muniens ſe ſigno crucis, gladio trũcatus eſt.

die.13. Scti Seruatij epi ⁊ confeſ. Orõ.

Exaudi dñe preces noſtras quas in ſcti Seruatij cõfeſſoris tui atque pontificis ſolennitate deferimus, vt qui tibi digne meruit famulari: eius intercedentibus meritis: ab omnibus nos abſoluas peccatis: Per d.

Cetera oĩa preter duas lectio. de ſcriptura: de cõi vnius confeſſo.

die.19. Scte Potentiane virg. ad veſp. ⁊ mat. hymn. Huius obtentu. Orõ.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beate Potẽtiane virginis tue feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu: Per dñm noſtrum Jeſum Chriſtum.

Ex eius geſtis communiter ab Eccleſia receptis. Lectio ſecunda.

Beata Potentiana virgo illuſtriſſimi generis Pudẽtis ſenatoris diſcipuli beati Petri Apoſtoli ac Sabinelle filia: ⁊ ſoror beate Praxedis fuit. Hãc pater eius Pudens in omni religione Chriſtiana erudiuit: virginẽq; Chriſto reliquit. Poſt cuius obitũ Potẽtiana i omni exercitatione pietatis ita excreuit: vt die noctuq; inceſſanter hymnis ⁊ orõnibus cum familia ſua dño deſeruiret: Igitur cum perſecutio magna contra chriſtianos deferbuiſſet, ⁊ multi a paganis quotidie necarentur: Potentiana cum ſorore ſua eorum corpora nocte ſepeliebat, ⁊ vna cum beato Pio vrbis epo eorum martyria celebrabat. Lcõ. iij.

Eadem inſuper perſecutione feruente: oẽs facultates ſuas in pauperum neceſſitatibus, ac eoꝝ miſerijs releuandis expendit. Adueniẽte autem tempore, quo bonorũ operum glorioſum fructum ſuſcipere deberet: poſt ſupradictos ⁊ alios labores pro Chriſti nomine fideliter perpeſſos. xiiij. calend. Junij ad Chriſtuꝫ feliciter euolauit: atq; in cemeterio Priſcille, via ſalaria iuxta prẽm ſuũ poſita eſt. Juxta quã etiã poſtea, ſepulta fuit ſoror eius btã Praxedis.

Sãcti Urbani pape ⁊ mar. Orõ. die.25.

Da queſumus oĩpotẽs deus: vt qui beati Urbani martyris tui atque põtificis ſolennia colimus, eius apud te interceſſionibus adiuuemur: Per.

Ex vitis pontificū Romanoꝝ. Le. ij.

Urbanus patria romanus Aurelio Antonino Imperatore ad pontificatū euectus: multos ſanctitatis exemplo ⁊ doctrina ſingulari ad fidē traxit. Multoties ob fidem exilio ab vrbe dānatus eſt: ſed a fidelibus clam reductus, tertio ab vrbe milliario conueniētibus ad ſe populis predicabat. Demū martyrio coronat⁹ eſt: ⁊ in cemeterio pretextati via Tyburtina ſepultus. Le. iij.

Hic probato conſilio epiſcoporū ⁊ fidelium ſuperioris tēporis, quibus cōmodius viſum erat vt poſſeſſiones attribuerenť eccleſijs quam vt venderenť, ſicut fiebat initio naſcentis eccleſie: ſic ſcripſit de bonis ipſis eccleſiaſticis, quorū decet diſpenſatores eſſe epiſcopos et clericos. Non ergo debēt, inquit, in alijs vſibus quā eccleſiaſticis et predictorū chriſtianorum fratrum, id eſt clericorum, vel indigentiū conuerti: q2 vota ſunt fideliū, ⁊ precia peccatoꝝ, ac patrimonia pauperū, atq ad predictū opus explendum a dño tradite.

Die 31. Sancte Petronille virginis ad veſp. ⁊ matu. hym. Huius obtentu. Tria vltima Rña de cōi virgi. Oro.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beate Petronille virginis tue feſtiuitate gaudem⁹, ita pie deuotionis erudiamur affectu: Per.

Ex his que de ea leguntur. Lcō. iij.

Clemens Alexandrinus (vt libro tertio Hiſtorie eccleſiaſtice refertur) ſcriptū reliquit, Petrū ac Philippū apoſtolos vxores habuiſſe ac filias, quas etiam viris nuptum dederint. Hāc igitur Petronillam cōmuniter oēs affirmāt Petri apoſtoli filiam: nō tñ coniugatā, ſed virginē deuotiſſimā: que egritudine diutina laborauerit: a qua noluerit eam tunc Petrus ſua interceſſione liberare, q diceret ſic eſſe, non modicum Petronille afferre emolumētum. Poſt vbi conualuit, diuino ſuccenſa amore, ⁊ in dies in Chriſti dilectione proficiēs: in dño tandem obdormiuit. Eius corpus via ardeatina ſepultum eſt. Tu aūt.

S. Marcellini ⁊ Petri m̃. Oro. Die 2.

Deus q nos annua beatorum martyrū tuorū Marcellini, ⁊ Petri ſolennitate letificas: preſta queſumus: vt quorū gaudemus meritis: prouocemur exemplis: Per dominū.

Ex eorum vita. Lectio ſecunda.

Temporibus Diocletiani Imperatoris Rome Petr⁹ exorciſta iuſſu Sereni iudicis pro Chriſti nomine in carcerem coniectus, Paulinam Artemij carceris cuſtodis filiā ab immundo ſpū liberauit: ipſumq Artemiū cū cōiuge, ⁊ filiis, ac tota domo, ⁊ pleriſq vicinis, qui ad miraculū conuenerāt, ad Chriſtum cōuertit: ⁊ hos oēs Marcellinus presbyter baptizauit. Quo nūciato Serenus, Marcellinū, ⁊ Petruz ad ſe productos multis minis ab incepto deterrere tētauit. Le. iij.

Ut vero cum Marcellinus eidem chriſtiana libertate ad oia reſponderet:

deret: pugnis eũ contuſum ſeparat a Petro, nudumq́ in carcerẽ teſtis vitreis perſtratum trudi iubet ſine cibo, ꝛ ſine lumine. Petrus itidem aliq in loco arctiſſimis vinculis conſtringitur. Sed diu cruciati: cuꝫ fortiores in dies, atque in Chriſti confeſſione conſtãtiores inuenirentur, capite plexi, martyrio coronantur.

Die.8. ¶ Sancti Medardi epiſcopi. Orõ.

Exaudi dñe preces noſtras, quas in ſcti Medardi confeſſoris tui, atq pontificis ſolẽnitate deferimus: vt qui tibi digne meruit famulari: eius intercedẽtibus meritis: ab omnibus nos abſoluas peccatis: Per dñm.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

Beatus Medardus dum puer eſſet, ꝛ portaret caſſulã, quam mater ſua illi dederat ad artificem deferendã: cuidaꝫ cęco ſibi obuiãti, eam dedit. Similiter autẽ quicquid ad eſcã accipiebat pro ſe, egenis dabat, ꝛ ipſe per totam diem fame cruciabatur. Inſuper ꝛ adhuc puer in ſcolis, prędixit cuidã coętaneo ſuo noĩe Eleutherio, ꝙ cõparẽ in actione publica comitiuam aſſumeret: ꝛ ꝙ in ętate triginta annorũ ipſe Eleutherius futurus eſſet epũs. Quod ꝛ rei probauit euentus. Lectio.iij.

Proficiens igitur beatus Medardus de virtute in virtutem: cum iaꝫ fama eius per orbem volitaret, pontifice Vermandienſi defuncto, ibidem promeruit in epiſcopum ſublimari. Quam ſane eccleſiã cum per annos. xv. laudabiliter gubernaſſet: tandem ſenex ꝛ plenus dierum ac bonorum operũ, ad dñm migrauit. In hora aũt ſui tranſitus, Vuilcarius presbyter eius, vidit cęlos apertos: ꝛ ante corpus illius luminaria diuina virtute fulgẽtia, a cunctis qui aſtabant viſa ſunt. Tu autẽ.

¶ S. Primi ꝛ Feliciani mar. Orõ. Die.9.

Fac nos q̈s dñe ſanctorum tuorum Primi, ꝛ Feliciani ſemper feſta ſectari, ꝛ eoruꝫ ſuffragijs protectionis tuę dona ſentire: Per dominum.

Ex eorum geſtis. Lectio ſecunda.

Primus ꝛ Felicianus accuſati apud Diocletianum ꝛ Maximianũ, a Põtificibus templorum, in carcerẽ truduntur: ſed ſtatim confortati, ab Angelo ſunt ſoluti. Pręſentati vero prędidi: cũ ſuperari non poſſent, ab inuicem ſeparãtur. Cuꝫ aũt Felicianum emollire nequirẽt, iuſſit clauos in manibus ꝛ pedibus eius figi: ꝛ ſic triduo pendenti in ſtipite, nihil penitus miniſtrari: ꝛ poſt hęc in carcerem retrudi. Sequenti autem die iuſſit Primum adduci: ꝛ dixit ei. Ecce frater tuus conſentiens Imperatoribus, magnus eſt in palatio ipſorum. Quod ſi ꝛ tu feceris, ſocius eius eris. Lectio.iij.

Reſpondit Primus. Noui docẽte me Angelo, quid de Feliciano feciſti, ꝛ vtinam merear ei iungi. Tunc iratus pręſes, iuſſit poſt multa ſupplicia, plumbum bulliẽs, in os eius infundi, aſtante Feliciano vt terreretur. Deinde pręcepit eos in theatrum duci, ꝛ duos leones immitti: qui

qui ſtatim ad pedes eorū corruentes, eis ceperunt blandiri. Ad hoc ſpectaculum cum pluſquā .xij. millia hominū conueniſſent, quingēti cum ſuis oībus crediderūt. Tūc videns preſes eos non poſſe vinci: iuſſit extra amphiteatrū decollari. Tu aūt.

die .xi. ¶ Sancti Barnabe apoſtoli. Orō.

Queſumus oīpotens deus: vt beatus Barnabas apoſtolus, tuū pro nobis imploret auxilium: vt a noſtris reatibus abſoluti: a cunctis etiam periculis eruamur: Per dominum.

Si celebretur hoc feſtum tpe paſchali, legantur tātum tres lectiones ſtatim ſequentes, ſi vero alio tempore: pro primo nocturno, tres prime de feſto ſancti Mathie apoſtoli, τ tres immediate ſequentes pro ſecundo, τ tres de homil. pro tertio. Cetera oīa de communi apoſtolorū, ſiue paſchalis, ſiue alterius tpis, accipiant.

Ex actibus Apoſtolorum, et eius vita. Lectio prima vel quarta.

Beatus Barnabas ad predicādum gentibus Chriſti euangelium cū Paulo in apoſtolatū extra duodecim aſſumptus eſt. De hoc beatus Lucas in actibus apoſtolorum: Joſeph, inquit, qui cognominatus eſt Barnabas ab Apoſtolis, qđ eſt interpretatum filius conſolationis, leuites, Cyprius genere, cum haberet agrum, vendidit eum, τ attulit precium, τ poſuit ante pedes apoſtolorum. Et infra, Cū beatū Paulum iam conuerſum Jeroſolymam venientem, τ diſcipulis ſe iungere tentātem referret: τ omnes inquit, timebant eum, nō credentes q̄ eſſet diſcipulus. Barnabas autem apprehenſum illum duxit ad Apoſtolos: τ narrauit illis quomodo in via vidiſſet dn̄m. Tu autem. Lcō .ij. vel .v.

Hic etiam ab Jeroſolymitana eccleſia euangelizandi gratia Antiochiam miſſus refertur: vbi grecorū aliquot crediderāt: quo perueniēs, τ videns gratiā dei, hortabatur omnes in propoſito cordis permanere in dn̄o: quia erat, ait, vir bonus, τ plenus ſpiritu ſancto τ fide: Et item, Profectus eſt autem Tarſum vt quereret Saulū: quem cum inueniſſet perduxit Antiochiam: τ annum totum conuerſati ſunt ibi, τ docuerunt turbā multam, ita vt cognominarentur primum Antiochie diſcipuli, Chriſtiani. Lcō .iij. vel .vj.

Et poſt hec, Erāt autem, inquit, in eccleſia que erat Antiochie, pphete τ doctores: in qbus Barnabas, τ Simon qui vocabatur Niger, τ Lucius Cyrenenſis, τ Manahen qui erat Herodis Tetrarche collactaneus, τ Saulus. Miniſtrātibus autem illis dn̄o τ ieiunātibus, dixit illis ſpiritus ſanctus. Segregate mihi Saulum τ Barnabā in opus ad quod aſſumpſi eos. In quo ſane opere videlicet, euangelij, plurimis ſimul peragratis regionibus, multo tempore inſudarunt. Poſtremo Barnabas a Paulo diſcedens, aſſumpto Marco, Cyprum nauigauit: vbi circa ſeptimū Neronis annum, primum fune ad collum ligatus, extra ciuitatem a Judeis pertra-

pertractus, deinde incendio abſumptus, martyrij coronã eſt adeptus.

ca.23. Secũdum Matthęum. Lectio .vij.

In illo tẽpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto vos ſicut oues ĩ medio luporũ. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes: ⁊ ſimplices ſicut columbę. Et reliq.

Homilia beati Joannis epiſcopi.

Cum oẽm ſolicitam curaꝫ ab ipſis eorum cordibus eiecerit, ⁊ ſignorũ armauerit miraculis, omniq́ꝫ ſeculari negocio liberos, ferreos quaſi atq́ꝫ adamantinos fecerit: tũc euentura ſibi aduerſa prędicit. Multa enim ex hac prędicatione futurarũ rerum in melius rediguntur. Primum: vt ſummã eius virtuteꝫ, atq́ꝫ potẽtiam qua etiaꝫ futura nouerat, non ignorarent. Deinde nemo poterat ſuſpicari de imbecillitate ipſius: qui permiſit in tantas ipſos afflictiones incidiſſe. Preterea ne ſi repente atrocitate maloruꝫ premerẽtur: quia pręter ſpem aliquid accidiſſet, turbarẽtur: deniq́ꝫ ne paſſionis tẽpore ſtuperẽt nimium: ⁊ vltra quã oporteret mouerentur. L. viij.

Deinde vt videant nouũ quẽdam, atq́ꝫ inauditum bellãdi modum imminere, ac mirabileꝫ hãc aciem militum futurã: qui nudi vna induti tunica, ſine calceis atq́ꝫ virga, ſine pera, ſine ęre, ⁊ ſine cingulo, abſq́ꝫ proprio cibo in pręlia deſcendebant. Non fecit hic dicẽdi finem, ſed inexpugnabilem virtutem ſuam oſtendens: quãuis aduerſus lupos eſſent ituri, nec ſimpliciter aduerſus lupos, ſed in mediũ luporum: omneꝫ tamen manſuetudinem eos habere iubet: nec id ſolum, ſed columbę quoq́ꝫ ſimplicitatẽ. Sic eniꝫ virtus eius maxime patere poteſt: ſi lupi ſuperabuntur ab ouibus, qui ⁊ in naturam ouium trãſmutentur. Le. ix.

Maius certe atq́ꝫ admirabilius eſt, mẽtem atq́ꝫ animum aduerſariorũ cõmutare: quam gladio ipſos ſuperare: pręſertim cum duodecim numero ibi eſſent, qui aduerſus cęteros homines, qui lupos atrocitate vincebãt, mitterentur. Erubeſcant igitur qui contra facientes quaſi lupi aduerſarios ſuos perſequuntur: cũ videãt innumeros lupos ab ouibus vinci pauciſſimis. Et certe, quouſq́ꝫ ſumus oues, facile hoſtes vincimus: cum vero in naturam luporũ trãſimus, tũc ſuperamur. Tũc enim nullum nobis a paſtore patrociniũ adeſt: qui nõ lupos, ſed oues paſcit.

¶ Sanctorum Baſilidis, Cirini, Naboris, ⁊ Nazarij. Oratio. Die.12.

Sanctorum tuorũ Baſilidis, Cirini, Naboris, ⁊ Nazarij: quę ſumus domine natalitia nobis votiua reſplendeant: ⁊ quod illis contulit excellentia ſempiterna: fructibus noſtrę deuotionis accreſcat: Per do.

Ex geſtis eorum. Lectio ſecunda.

Diocletiano ſęuiẽte in chriſtianos: quatuor milites Romani, Baſilides, Cirin⁹, Nabor, ⁊ Nazarius, nobiliſſimis orti natalibus, apud Aurelianũ Chriſti prędicantes, ab Aurelio vrbis ꝓfecto capti, cum ſacrificare nollent, in carcereꝫ

miſſi ſunt. Quo in loco exiſtentes, orantibus ipſis, maximus ſplendor totum carcerem repleuit: ita vt cuſtos Marcellus, ⁊ multi alij, in Chriſtum crederent. Lectio tertia.

Poſtmodū educti, cum multum diſputaſſent de fide cuꝫ Imperatore Maximiano, iuſſi ſunt ſcorpionibꝰ lacerari, ⁊ in carcerē iteruꝫ recludi. Educti auteꝫ poſt dies ſeptem, ante Imperatorē ſteterūt: ⁊ cum ſacrificare nollēt, eius iuſſu decapitati, feris ſunt expoſiti ad deuorādū. Sed dei virtute, corpora eoruꝫ cuſtodita ſunt: ⁊ a chriſtianis Mediolani extra portaꝫ Romanā honofice ſepulta.

die.13. ¶ Sancti Antonij cōfeſſoris. Oro.

Eccleſiam tuam deus beati Antonij cōfeſſoris tui ſolennitas votiua letificet: vt ſpiritualibus ſemper muniatur auxilijs: et gaudijs perfrui mereatur eternis: Per dominum.

Ex eius vita. Lectio ſecunda.

Antonius natione Hiſpanus, Vlixi pone natus, cum adoleſcens adhuc eſſet canonicus regularis: audito martyrio quorundā ex ordine ſcti Frāciſci ad Marrochiū mauritanie vrbē occiſorū: eundem ordinem profeſſus: ⁊ martyrij cupidus, a prelatis obtēta licentia, ſarracenis predicaturus nauim aſcēdit: ſed deo aliter ordināte: vi tēpeſtatis ne id faceret prohibitus eſt. Lcō. iij.

Vt autē conſanguineoꝝ ⁊ amicoꝝ impedimenta vitaret: in Italiā venit. Cumq̄ aliquando iuſſu pontificis Rome peregrinis multarū nationuꝫ predicaret: varijs linguis loquutus, ⁊ ab omnibus intellectus traditur. Dño igitur ſermonē eius ſequētibus ſignis confirmāte: Chriſti eccleſiam plurimum ſuis predicationibus iuuit. Tandem plenus ſanctitate ⁊ miraculis clarus, Padua uij moritur: ⁊ in eccleſia ipſius nomine fabricata egregio tumulo eſt ſepultus. Tu autem domine miſe.

¶ Sancti Baſilij epiſcopi. Oratio. die.14.

Deus qui populo tuo eterne ſalutis beatum Baſilium, miniſtruꝫ tribuiſti: preſta queſumus, vt quē doctorē vite habuimus i terris, interceſſorē habere mereamur in celis: Per. Lc. j.

Audite filij diſciplinā pris. fol. 296. Pro/uer.4.

Cum duabus ſequentibus ſicut in feſto beati Benedicti. 296. Ex eius vita a Gregorio Nazanzeno deſcripta: ⁊ hiſto. eccleſia. lib. xj. Lcō. iiij.

Baſiliꝰ Cappadox genere, Ceſaree primum in ſua regione; deinde Athenis eruditus: cū rhetoricam honorifice profiteret: a Gregorio Nazāzeno, ſuo in ſtudijs olim collega, e doctoris cathedra deponitur, ac ſecuꝫ ad monaſteriū manu iniecta perducitur. Ibique per tredecim fere annos oībus grecorum ſecularium libris remotis: ſolis diuine ſcripture voluminibus operam dabant: earumq̄ intelligētiam non ex propria ꝑſumptione: ſed ex maiorū ſcriptis ⁊ autoritate ſequebantur: quos ⁊ ipſos ex apoſtolica ſucceſſio-

ceſſione intelligendi regulam ſuſce
piſſe conſtabat. Tu autem. Lcō.v.
Cum ergo iam ſufficiēter inſtructi
diuina diſpenſatione ad imbuēdos
populos vocarētur. Baſilius ponti
vrbes ⁊ rura circūiens: deſides gen
tis illius animos, ⁊ parum de ſpe fu
tura ſolicitos ſtimulare: verbis et
prędicationibus ſuccēdere: callūꝗ
ab his longę negligētię cępit abole
re: ſubegitꝗ abiectis inaniū rerum
ac ſeculariū curis ſuimet notitiam
recipere, in vnuꝫ coire, monaſteria
cōſtruere: pſalmis ⁊ hymnis ⁊ ora-
tionibus vacare docuit: pauperum
curam gerere, eiſꝗ habitacula ho-
neſta ⁊ quęcūꝗ ad victum neceſſa-
ria ſunt prębere: virgines inſtitue-
re: pudicaꝫ caſtamꝗ vitā omnibus
pene deſiderabilem facere. Lcō.vj.
Erat aūt Baſilius in victu ⁊ cultu
abſtinentiſſimus: vna tātum tunica
⁊ trito pallio ſe amiciebat: humi cu
bitabat, totis ſępe noctibus vigila-
bat, atꝗ omnis expers libidinis, to
ta vita perſeuerauit. Hic ritum illuꝫ
monachorū antiquum atꝗ agreſtē
ad formulā cultiorē ⁊ religioni pro-
piorē redegit: ⁊ in eam magnitudi-
nem omnis generis doctrinarum
euaſit cum egregia ſanctitate, vt in-
de magni cognomen promeruerit.
Reuerſus igitur in patriā cum ma-
gna omnium expectatione Cęſa-
ream vocatur: vt moruꝫ ac pietatis
inſtitutor, moderatorꝗ eſſet, pręſu-
liſꝗ Euſebij adiutor: Cui morienti
in epiſcopatu ſucceſſit. Lectio. vij.
Sed cū a Valēte Arriano impe
ratore in exiliū pro fide coge-
ref: exhibitus eſt ad tribunal pfecti.
Qui terroribus ⁊ minis maximis
in euꝫ agere cępit, vt niſi pręceptis
principis obediret: interitū ſibi iam
ſperaret impendi. Tum ille intrepi-
dus ⁊ abſque vlla animi perturba-
tione, hoc fertur reſpondiſſe pręfe-
cto. Atꝗ vtinā aliquid mihi eſſet di
gni muneris, quod offerā huic, qui
maturius Baſilium de nodo follis
huius abſolueret. Cumꝗ daretur
ei nox, quę erat media, ad ſpatiū de
liberandi: reſpondiſſe denuo perhi-
betur. Ego craſtino ipſe ero q̄ nunc:
tu te vtinam nō mutares. Lcō.viij.
Illa autē nocte Imperatoris vxor
velut tortoribus tradita cruciatur:
filius vero, q̄ eis vnicus erat, extin-
ctus: paternę impietatis creditur
exſoluiſſe ſupplicia. Atꝗ ita ante lu
cem miſſi ſunt qui Baſilium roga-
rent: vt precibus ſuis intercederet
pro eis: ne etiā ipſi, ⁊ quidem multo
iuſtius, ſimiliter interirent. Cuꝫ ite-
rum idem Valēs priorū oblitus le-
gem, quam de eius exilio ſcribi fece
rat, manus ſuę ſubſcriptione firma-
re vellet: nullū apiceꝫ complere va-
luit. Sella eniꝫ qua geſtabatur ſubi
to ꝯfracta ⁊ diſſoluta eſt, ⁊ calamus
nihil vnꝗ̄ atramēti reddidit. Cūꝗ
ſecundus ⁊ tertius calamus idem
pertuliſſet, ⁊ adhuc legem impiā fir
mare contenderet, cōmota eſt eius
dextera, eāꝗ ſubitus tremor inua-
ſit. Tūc eiꝰ animo terrore impleto:
ambabꝰ manibus cartā rupit. L.ix.
Sic igitur accidit vt cuꝫ oēs catho
licos expulerit Valens: Baſilius
vſꝗ ad vitę exitum intemerato cō-
munio-

Digitized by Google

munionis ſacramēto in eccleſia per
duraret. Obijt vero corpore iam per
abſtinentiā conſumpto: cum oſſibus
ꝛ pelle tantum ſuperſtes eſſet. Scri-
pſit autem Baſilius multa ſanctiſſi-
me ꝛ eloquētiſſime. Nemo enim ſa-
cra volumina (vt Gregorius Nazā-
zenus teſtatur) nec eloquentius eo,
nec verius, nec vberius enarrauit.

die. 15. ¶ Sctōrū Viti ꝛ Modeſti m. Oro.

Deus q nos annua ſanctorum martyrū tuorum Viti ꝛ Modeſti ſolennitate letificas: concede propitius: vt quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis: Per dominum.

Ex geſtis eorum. Lectio ſecunda.

Beatus Vitus puer. xij. annorū a patre crebro verberabat: eo q idola cōtēnebat. Quod audiens prefectus, eum ad ſe adduci fecit: ꝛ nolentem ſacrificare, fuſtibus cedi iuſſit. Brachia autē percutientium ꝛ manus prefecti, ſtatim aruerunt: ſed ad orationem eius, manus ipſius prefecti ſanata eſt. Vitus ergo ab angelo monitus, cum Modeſto pedagogo: ꝛ Creſcentia nutrice, nauem aſcendit: ꝛ ad Tonagritanū territorium in Siciliam deuenit. Lcō. iij.

Poſtremo, cum filium Diocletiani Imperatoris a demone liberaſſet, ab ipſo imperatore in carcere cum Modeſto ꝛ Creſcētia detruditur, ꝛ cum eiſdē magna mole ferri opprimitur: a qua ſtatim ab Angelo liberati ſunt, ꝛ carcer illuminatur. Tandem ſuperatis clibano ardenti, ꝛ fera immaniſſima, nouiſſime in eculeo torti, ſed ab angelo liberati: ab ipſo iuxta quendā fluuium deducti ſunt: vbi orantes, aīas deo reddiderunt.

¶ Scti Martialis epi ꝛ pfeſſ. Oro. die. 16.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui beatum Martialem confeſſorem tuum atq pōtificē eccleſie tue ſancte preeſſe voluiſti: queſumus vt eius ſuffragantibus meritis: pietatis tue gratiam largiaris: Per dominum.

Poſt duas lectio. de ſcripture hiſto. ordinaria, tertia de aliquo ſermone de cōmuni, ꝛ cet. ſimiliter de cōi vnius confeſſoris accipiantur.

¶ Eodem die memoria ſanctorum Quirici ꝛ Iulite. Oratio.

Deus qui nos concedis ſanctorum martyrum tuorum Quirici et Iulite natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere. Per do.

¶ S. Marci ꝛ Marcelliani. Oro. die. 18.

Preſta queſumus omnipotens deus: vt qui ſanctorum martyrū tuorū Marci ꝛ Marcelliani natalitia colim': a cunctis malis imminētibus, eorū interceſſionibus liberemur: Per d.

Ex geſtis eorum. Lectio ſecunda.

Marcus ꝛ Marcellianus romane nobilitatis iuuenes triginta dierum inducias, a Chromatio, ſuggerentibus amicis, de capitali ſentētia accipiunt, vt interim parentum precibus eorū animi ad ſacrificia impellerētur. Accedētes igitur mater, ꝛ pater, ꝛ coniuges cū filijs: nite-

Digitized by Google

niteba̅tur eos modis, quibus poterant emollire. Verū ipſi confortati verbis ſcti Sebaſtiani, nō ſolū non acquieuerūt, ſed ꝛ cū liberati a Nicoſtrato poſſent fugere, noluerunt. Denicꝫ ambo frēs ligati ad ſtipitē: in manibꝰ, acutis cōfixi ſunt clauis. Quibus dicebat Fabianus prefectus, q Chromatio ſucceſſerat. Tandiu ſtabitis fixi plātis: quouſcꝫ dijs debituʒ reddatis officium. Lcō.iij.

Nuc ambo in vno ligno cōfixi pſallebant dicentes. Ecce ꝙ bonum, ꝛ ꝙ iucundum, habitare fratres in vnum. Et iterum dixerunt Fabiano. Nunquam tam bene epulati ſumus. Modo enim cepimus eſſe fixi in amore Chriſti. Et addiderunt. Utinā nos ſic eſſe permittas: quandiu corporis huius tegimur indumento. Cumcꝫ tranſiſſet vna dies, ꝛ vna nox, ꝛ illi in hymnis, ꝛ pſalmis perſeuerarēt: iuſſit eos lanceis per latera trāſuerberari. Sicꝙꝫ, per martyrij gloriam ad Celuʒ migrauerunt. Quoruʒ corpora chriſtiani nocte occulte accipientes, via Ardeatina. xiiij. cal. Julij ſepelierunt.

Die.19. ¶ Sanctorum martyruʒ Geruaſij ꝛ Prothaſij. Oratio.

Deus q nos annua ſanctorū martyrū tuorū Geruaſij ꝛ Prothaſij ſolēnitate letificas: ꝑcede ꝑpitius: vt quorꝫ gaudemus meritis, accendamur exēplis. Per. Ex eorum geſtis. Lectio quarta.

Sanctorum Chriſti martyruʒ Geruaſij ꝛ Prothaſij, precioſa corpora a beato Ambroſio Mediolanēſi epiſcopo reuelatione ſibi diuinitus facta, ita integra ac ſi eadē fuiſſent hora ſepulture tradita, inſuper ꝛ miro odore fragrātia reperta ſunt. Ad quoruʒ caput libellū ſe inueniſſe idē diuus Ambroſius cōteſtatur: in quo hec erāt, inquit, ordine conſcripta. Ego ſeruus Chriſti Philippus intra domū meā ſctōrū corpora, cū filio meo rapui, ꝛ ſepelini. Quorū mater Ualeria, ꝛ pr̄ Uitalis dicti ſunt. Quos vno ortu geminos genuere: ꝛ vnū Geruaſiū, alterū Prothaſium vocauerūt. L.v.

Cumcꝫ ab inteſtato beati Chriſti famuli defunctis parentibus ſucceſſiſſent: domum propriaʒ in qua nati fuerant, ꝛ res vniuerſas parentū, ꝛ caſellulas venundantes, dederunt preciū oē pauperibus, ꝛ famili ole ſue, quā etiā ingenuā fecerant. Ipſi vero in vno cenaculo ſe cōcluſerūt per decem annos lectionibus, orōnibus, ꝛ ieiunijs inſiſtentes. Lcō.vj.

Undecimo auteʒ anno conuerſionis ſue ad palmā martyrij in ciuitate Mediolanenſi hoc ordine peruenerunt. Eodem tempore ſuperueniente comite Aſtaſio, qui proficiſcebatur ad bellum: occurrerunt ei templi cultores dicentes. Si vis letꝰ ad Auguſtus reuerti: Prothaſiuʒ ꝛ Geruaſiū ſacrificare cōpelle. Uehementer enim dij noſtri de eorum cōtemptu cōmoti, dare nobis reſponſa contemnunt. Audiēs hec comes, iuſſit eos adduci, ꝛ dixit eis. Hortor vos vt ad immolādum dijs deuoti ſtudeatis inſiſtere: vt expeditio mea validius celebret. Lcō.vij.

Cer-

GEruaſius ad hec. Victoriã inquit, de celo debes a deo omnipotenti requirere: non a ſimulachꝛis ſurdis, mutis, ⁊ vanis. Tunc indignatus comes iuſſit eũ tandiu plumbatis contundi: quãdiu exhalaret ſpiritũ. Quo amoto, iuſſit adduci ſctm̃ Pꝛothaſiũ ⁊ dixit. Miſer vel tu viuere ſtude: ⁊ noli fieri ſicut ⁊ frater tuus. Cui Pꝛothaſi⁹. Quis eſt miſer: ego qui te nõ timeo, an tu qui me timere pꝛobaris? Lcõ. viij.

A Staſius comes ait. Ego te quomodo timeo? Pꝛothaſi⁹ dixit. In eo ꝙ timeas te ledi a me: ſi nõ ſacrificauero. Ego aũt non te timeo: ſed contemno minas tuas. Audiẽs hec comes, iuſſit eum fuſtibus cedi: poſtea vero dixit ei. Miſer vt quid tã rebellis vis perire ſicut ⁊ tuum germanum periſſe pꝛobaſti? Pꝛothaſius ad hec. Non tibi iraſcoꝛ, ſed miſereoꝛ, quia quid facis neſcis. Nunc ergo age quod cepiſti: vt mihi poſſit cum fratre meo hodie benignitas Saluatoꝛis occurrere. Lcõ. ix.

Nunc impijſſimus comes Aſtaſius iuſſit eum capite cedi. Quod cũ factum fuiſſet: ego Philippus abſtuli cũ filio meo furtim nocte hec coꝛpoꝛa ſancta in domo mea, deo ſolo teſte: ⁊ in iſta arca marmoꝛea ſepeliui: credens me oꝛationibus eoꝛum conſequi miſericoꝛdiam domini noſtri Jeſu Chꝛiſti. Hec ex epiſtola diui Ambꝛoſij ⁊ libello ſupraſcripto. Refert etiam beatus Auguſtinus libꝛo. ix. de Ciuitate dei, in dictoꝛũ coꝛpoꝛũ repertione, cecum quendam fuiſſe lumini reſtitutum.

Sctōꝛum decẽ milliũ mar. Oꝛo. dic. xx.

DEus q ad imitãdũ paſſionis tue exẽplum decem millia martyrũ, crucis patibulũ ſubire feciſti: cõcede pꝛopitius, vt qui paſſionẽ eoꝛũ veneramur in terris, paſſionis tue remedia cõſequi mereamur in celis. Per. Lcõ. j.

IUſtoꝛum anime in manu Dei ſunt, ⁊ nõ tanget illos toꝛmentum moꝛtis. Viſi ſunt oculis inſipientiũ moꝛi, ⁊ eſtimata eſt afflictio exitus illoꝝ. Et ab itinere iuſto abierunt in exterminiũ, ⁊ qđ a nobis eſt iter exterminij: illi aũt ſunt in pace. Et ſi coꝛam hoĩbus toꝛmenta paſſi ſunt: ſpes illoꝛum immoꝛtalitate plena eſt. In paucis vexati, in multis bene diſponentur: qm̃ deus tentauit eos, ⁊ inuenit illos dignos ſe. Tãquam aurum, in foꝛnace pꝛobauit illos, ⁊ q̃ſi holocauſti hoſtiã accepit illos: ⁊ in tp̃e erit reſpectus illoꝛum. Fulgebũt iuſti, ⁊ tanquã ſcintille in arundineto diſcurrent. Judicabũt nationes, ⁊ dñabũtur populis: ⁊ regnabit dñs illoꝝ in perpetuũ. Lcõ. ij. Sap. 3

Stabunt iuſti in magna conſtantia aduerſus eos q ſe anguſtiauerunt: ⁊ qui abſtulerũt laboꝛes eoꝛũ. Videntes turbabuntur timoꝛe hoꝛribili, ⁊ mirabuntur in ſubitatione inſperate ſalutis: gemẽtes pꝛe anguſtia ſpiritus, dicentes intra ſe, penitentiam agẽtes, ⁊ pꝛe anguſtia ſpũs gementes. Hi ſunt quos habuimus aliquãdo in deriſum: ⁊ in ſimilitudinẽ impꝛoperij. Sap. 5

properij. Nos inſenſati vitā illorum eſtimabamus inſaniam: ꝛ finem illorum ſine honore. Ecce quomodo computati ſunt inter filios dei: ꝛ inter ſanctos ſors illorū eſt. Ergo errauimus a via veritatis, ꝛ iuſtitię lumen nō luxit nobis: ꝛ ſol intelligentię non eſt ortus nobis. Lectio .iij.

Iuſti autem in perpetuum viuēt, ꝛ apud dñm eſt merces eorū: ꝛ cogitatio illorū apud altiſſimum. Ideo accipient regnū decoris, ꝛ diadema ſpeciei de manu dñi: quoniam dextera ſua teget eos, ꝛ brachio ſancto ſuo defendet illos. Accipiet armaturā zelus illius: ꝛ armabit creaturā ad vltionē inimicorū. Induet pro thorace iuſtitiā: ꝛ accipiet pro galea iudiciū certū. Sumet ſcutū inexpugnabile equitatē: acuet autē dirā irā in lanceam: ꝛ pugnabit cum illo orbis terrarum cōtra inſenſatos.

Ex geſtis eorum. Lectio quarta.

SAncti, quorum hodie solēnia celebramus in Chriſtū credentes, Adriano ꝛ Antonino Imperatoribus, contra Gadarenos ꝛ Eufratenſes, qui ab imperio Romano iam rebellauerant: victoriā miraculoſe, ꝛ fide potius q̄ armis pepererunt. Sed poſt partam victoriā ab eiſdem Imperatoribus, ob Chriſti fidem, quam conſtantiſſime (reiecta idolatria) aſſerebant: in monte Ararath, crucifixionis ſupplicio affecti: glorioſum martyrium conſummaſſe dicuntur.

Beatus Baſilius de Barlaā martyr. Lectio .v.

Primū quidē ſanctorū mors planctu ac lachrymis cohoneſtabatur: Nunc vero morientibus ſctis exultamus. Triſtium nāq; poſt crucem dñi immutata eſt natura: Iam non amplius ſanctorum obitus lamentationibus proſequimur: ſed tripudiis diuinis circum ipſorum ſepulchra veluti choreas ducimus. Somnus autem iuſtis eſt mors: immo magis migratio ad vitam meliorem. Hinc eſt, q̄ martyres exultant dum trucidātur. Nam deſiderium felicioris vitę, iugulationis dolorem extinguit: ꝛ emortuum reddit.

Idē in quadraginta mar. Lcō .vj.

O ſanctum chorum, o ſacrum ordinem, o cantum inexpugnabilem, o communes humani generis cuſtodes, optimi curatorum ſocij precum deuotorum inuicem ſuffragatores: legati apud deum potentiſſimi, aſtra mundi, flores eccleſiarum: vos non terra contexit, ſed cęlum excepit. Apertę ſunt vobis paradiſi portę. Dignum profecto exercitibus angelorum Patriarchis ꝛ iuſtis omnibus ſpectaculum. Viri ętate florentes ac pares, vitam alacriter deſpicientes: ſupra parentes ac filios Deum amantes: in Chriſto vitę flore exiſtentes, temporariam hanc vitam contempſerunt, vt in membris ſuis Deum reciperent, mundo ſimul ꝛ Angelis et hominibus ſpectaculum facti.

Secundum Lucā. Lectio ſeptima. ca. 12.

IN illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Cum audieritis prelia ꝛ ſeditiones bellorum nolite terreri, oportet primū hęc fieri, ſed nōdum ſtatim finis erit. Et reliqua.

Digitized by Google

Homilia beati Ambroſij epiſcopi. quere in cõi plurimorum martyrũ.
die.23. ¶ In vigilia beati Joãnis Baptiſte, ſi dñica non fuerit, legantur tres lcõ. de hom̃. vigil. q̃ ſi dñica fuerit, dimittant, ⁊ totũ fiat offiñ de dñica.

Secundum Lucam. Lectio prima.

Fuit in diebus Herodis regis Judeę, ſacerdos quidam nomine Zacharias de vice Abia, ⁊ vxor illius de filiab᷒ Aaron, ⁊ nomẽ eius Eliſabeth. Et reliq.

Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

Non ſolum a parentibus, ſed etiã a maioribus ſancti Joãnis nobilitas propagatur, non ſeculari poteſtate ſublimis: ſed religionis ſucceſſione venerabilis. Tales enim maiores habere debuit prenuncius Chriſti: vt nõ repente conceptã, ſed a maioribus acceptã, ⁊ in ipſo infuſam iure natureę predicare fidẽ dñici videretur aduentus. Erant (inquit) ambo iuſti ante deum: incedentes in omnibus mandatis, ⁊ iuſtificationibus dñi, ſine querela. Et bene iuſtos, inquit, ante deum. Non enim omnis qui iuſtus eſt ante homines: iuſtus eſt ante deum. Tu autem. Lectio ii.

Aliter vidẽt hoĩes, aliter deus. Homines ĩ facie: deus in corde. Et ideo fieri poteſt, vt aliquis affectata bonitate populari iuſtus videatur mihi: iuſtus aũt ante deum non ſit, ſi iuſtitia non ex mentis ſimplicitate formetur, ſed adulatione ſimulet. Abſcondita enim in ea homo non poterit deprehẽdere. Perfecta igitur laus eſt: ante deũ iuſtum eſſe. Unde ⁊ apoſtolus. Cuius laus (inquit) non ex hominibus, ſed ex deo eſt. L. iii.

Beatus plane ille, qui in conſpectu dei iuſtus eſt. Beatus ille de quo dominus dignatus eſt dicere: Ecce vere Iſraelita, in quo dolus non eſt. Uerus enim iſraelita, qui deũ videt, ⁊ videri ſe nouit a deo, ⁊ ipſi exhibet cordis occulta. Solus enim ipſe certior qui ab eo probat, qui non poteſt falli. Judicia enim dñi vera, iudicia aũt hoĩum ſepe falluntur: vt ⁊ iniuſtis iuſtitię grãm frequẽter aſcribant: ⁊ iuſtũ aut odio perſequantur aut mẽdacio decolorent. Nouit aũt dñs immaculatorum vias: nec pro peccatore laudabilem: nec pro laudabili peccatorẽ, ſed vnumquẽque pro competentium iudicat ratione meritorum. Idem eſt enim arbiter mentis ⁊ facti. Diuina nãque iudicia meritum iuſti ex mentis habitu, nõ aliquo factorum exitu metiuntur.

Ad veſperas ſuper pſalmos aña.

Ingreſſo Zacharia templum dñi, apparuit ei Gabriel angelus, ſtans a dextris altaris incẽſi. Capitulum.

Priuſquã te formarem in vtero, noui te: ⁊ anteq̃ exires de vulua, ſanctificaui te: ⁊ prophetam in gentibus dedi te. ℟. Inter natos mulierum. Hymnum.

Ut queant laxis reſonare fibris, mira geſtorũ famuli tuorũ: ſolue polluti labij reatũ, ſcte Joannes.

Nuncius celſo veniẽs olympo, te pñ magnum fore naſciturũ: nomẽ ⁊ vite ſeriem gerendę, ordine promit.

Ille promiſſi dubius ſupni, perdidit
prompte modulos loquele: ſed refor-
maſti genit⁹ perempte, organa vocis.
Uentris obſtruſo poſitus cubili;
ſenſeras regem thalamo manen-
tem, hinc parẽs nati meritis vterq̃;
abdita pandit.
Laudibus ciues celebrant ſuper-
ni, te deus ſimplex pariterq̃ trine,
ſupplices ⁊ nos veniam precamur,
parce redemptis. Amen. ℣. Fuit
homo miſſus a deo. ℟. Cui nomen
erat Joannes. Ad Magnificat añ.
Pro eo quod non credidiſti verbis
meis, eris tacens, ⁊ non poteris lo-
qui, vſque in diem natiuitatis. Oro.

Preſta q̃s om-
nipotẽs deus:
vt familia tua p viã
ſalutis icedat: ⁊ bea-
ti Joannis precur-
ſoris hortamẽta ſe-
ctando, ad eum quẽ
predixit ſecura per-
ueniat: Dñm nr̃m. Ad matu. inuit.
Regem precurſoris dñm: Uenite
adoremus. ps. Uenite exul. Hym.
Antra deſerti teneris ſub an-
nis, ciuium turmas fugiens
petiſti; ne leui ſaltem maculare vi-
tam, famine poſſes.
Prebuit hirtum tegimen camelus;
artubus ſacris, ſtrophium biden-
tes: cui latex hauſtũ ſociata paſtum,
mella locuſtis.
Ceteri tãtum cecinere vatũ, corde
preſago iubar affuturũ, tu qdẽ mun
di ſcelus auferentem, indice prodis.
Non fuit vaſti ſpatium p orbis, ſan
ctior quiſq̃ genit⁹ Joãne, q nefas ſe
cli meruit lauãtẽ, tingere lymphis.
Laudibus ciues celebrant ſup.
In .j. noct. añ. Priuſquam te for-
marem in vtero noui te, ⁊ ante quã
exires de ventre ſanctificaui te. ps.
Beatus vir. i. Añ. Ad omnia que
mittam te, ibis, dicit dñs: ne timeas,
⁊ que mandauero tibi loqueris ad
eos. ps. Quare fremuerunt. i. Añ.
Ne timeas a facie eorum, quia ego
tecum ſum, dicit dñs. ps. Domine
quid. i. ℣. Gloria ⁊ honore. Lcõ. i.
Et factum eſt verbum domini Jer. 1.
ad me dicẽs. Priuſquã te for-
marem in vtero noui te, ⁊ antequã
exires de vulua ſctificaui te: ⁊ pro-
phetam in gentibus dedi te. Et di-
xi. Ah, ah, ah dñe deus: Ecce neſcio
loqui: quia puer ego ſum. Et dixit
dominus ad me; Noli dicere quia
puer ſum: quoniam ad omnia que
mittam te ibis, ⁊ vniuerſa quecũq̃
mandauero tibi, loqueris. Ne ti-
meas a facie eorum, quia ego tecũ
ſum, vt eruam te dicit dominus. Et
miſit dominus manum ſuam, ⁊ te-
tigit os meum: ⁊ dixit dominus ad
me, ecce dedi verba mea in ore tuo,
ecce conſtitui te hodie ſuper gen-
tes ⁊ regna: vt euellas, ⁊ deſtruas,
⁊ diſperdas, ⁊ diſſipes, ⁊ edifices; ⁊
plãtes. ℟. Fuit homo miſſus a deo,
cui nomen erat Joannes: Hic ve-
nit vt teſtimoniũ perhiberet de lu-
mine, ⁊ pararet domino plebẽ per-
fectam. ℣. Erat Joannes in deſer-
to predicans baptiſmum peniten-
tie. Hic venit vt teſtimo. Lectio. ii.
Audite inſule, ⁊ attendite po- Iſa.49.
puli de longe. Dñs ab vtero
voca-

vocauit me: de ventre matris meę
recoꝛdatus eſt nominis mei. Et po-
ſuit os meū quaſi gladium acutum,
in vmbꝛa manus ſuę pꝛotexit me, ⁊
poſuit me ſicut ſagittā electam. In
pharetra ſua abſcondit me, ⁊ dixit
mihi, Seruus meus es tu Iſrael,
qꝛ in te gloꝛiaboꝛ. ℟. Eliſabeth Za-
charię magnū virum genuit. Joā-
nem Baptiſtam pꝛęcurſoꝛem dn̄i.
Qui viā dn̄o pꝛęparauit in eremo.
℣. Erat quidem inſęcūda coꝛpoꝛe,
ſed ſeruata myſterio: caruitq̄ ſteri-
litatis oppꝛobꝛio gignendo filium
de cęlo pꝛomiſſum. Qui. Lectio .iij.

Iſa. 40 Conſolamini, cōſolamini po-
pule meus, dicit deus veſter.
Loquimini ad coꝛ Jeruſalez, ⁊ ad-
uocate eam: qm̄ completa eſt mali-
tia eius, dimiſſa eſt iniquitas illius.
Suſcepit de manu domini duplicia
pꝛo omnibus peccatis ſuis. Vox cla-
mātis in deſerto. Paratę viam do-
mini, rectas facite in ſolitudine ſemi-
tas dei noſtri. Omnis vallis exalta-
bitur, ⁊ omnis mons ⁊ collis humi-
liabitur: ⁊ erunt pꝛaua in directa, ⁊
aſpera in vias planas. Et reuelabit
gloꝛia dn̄i, ⁊ videbit omnis caro pa-
riter quod os domini locutū eſt. ℟.
Pꝛiuſquam te foꝛmarē in vtero no-
ui te: ⁊ antequā exires de ventre ſan-
ctificaui te. Et pꝛophetā in gētibus
dedi te. ℣. Ecce dedi verba mea in
oꝛe tuo, ecce cōſtitui te ſup gentes ⁊
regna. Et. Glo. Et. In .ij. noct. aīa.
Miſit dn̄s manum ſuā ⁊ tetigit os
meū: ⁊ pꝛophetam in gētibus dedit
me dn̄s. ps. Cum inuocarē. 1. Aīi.
Ecce dedi verba mea in oꝛe tuo: ec-
ce conſtitui te ſuper gētes ⁊ regna.
ps. Verba. 1. Aīa. Dn̄s ab vtero
vocauit me: de ventre matris meę:
recoꝛdatus eſt nominis mei. ps.
Dn̄e dn̄s noſter. 2. ℣. Poſuiſti do.
Sermo vene. Petri damiani. Lectio .iiij.

Hodierna feſtiuitas dilectiſſimi
mētes noſtras eos clarius ſplē-
doꝛe quodam nouę lucis irradiat:
quo veri luminis oꝛtum vt recola-
mus inuitat. Cui enim meditanti
natiuitatem Joannis non mox oc-
currit natiuitas Chꝛiſti, pꝛęſertim
cū naſcendi Joānem de patre ſene,
⁊ ſterili matre, nulla extiterit cauſa
alia: niſi vt mirabiliter natus pꝛęce-
deret ſingulariter naſciturum, ami-
cus videlicet ſpōſum: famulus dn̄z:
vox verbū, lucerna ſolē, pꝛeco iudi-
cez, ſaluatus pꝛęcurreret ſaluatoꝛē.
Joānez, ante legalis mādati quod-
cunq̄ remedium, ſpiritus ſctūs im-
pleuit: ⁊ ipſum q̄ nouę gratię pꝛęco
enituit ad euadendū oꝛiginale pec-
catū: ſupꝛa legē, ſupꝛa humanę con-
ditionis oꝛdinē: electio diuina pꝛo-
uexit. ℟. Deſcēdit angelus dn̄i ad
Zachariam dicens: accipe puerum
in ſenectute tua: Et habebit nomen
Joannes Baptiſta. ℣. Ne timeas
Zacharia quoniaz exaudita eſt oꝛa-
tio tua: ⁊ Eliſabeth vxoꝛ tua pariet
tibi filium. Et habebit. Lectio .v.

Joanni etiam tāti honoꝛis col-
lata eſt gloꝛia: vt natiuitati ei⁹
ipſa dei genitrix intereſſet, eiuſque
pꝛincipium latens in vtero mundi
conditoꝛ ſua pꝛęſentia dedicaret.
Joānes humanoꝛum limes eſt me-
ritoꝛum. Quātumcunq̄ enim apo-
ſtolici

ſtolici ſenat⁹ excellat autoritas, quã tumcunq; vel patriarcharum fides in diuina agnitione pficiat, vel oracula prophetarum ad referanda archana conualeſcant: quantumlibet cumuletur triũphantiũ gloria martyrum, quantũuis effloreat vernãs pudicitia virginũ: vel in verbis vitę ſe exerceat lingua doctorũ: circa metam Joannis omnia cohibentur: nihil perfectionis vltra progreditur. ℟. Hic pręcurſor directus ⁊ lucerna lucens ante dominum: ipſe eſt enim Joãnes: qui viam dño: pręparauit in eremo: ſed ⁊ agnum dei demõſtrabat. Et illuminabat mentes hominum. ℣. Erat Joannes in deſerto baptizans ⁊ prędicans baptiſmum pęnitentię. Et il. Lcõ. vj.

Huius incomparabilis vitę ſeriem: nõ hiſtoriographus quiſpiam poſt eius obitũ texuit: ſed archangelus ille pręcipuus antequã conceptus eſſet, ſicut dñi, ſic huius opera mũdo narrauit. Joãnis pręconium nõ aſſertione cuiuſlibet veridici hominis: ſed ex ore ipſius didicimus veritatis. Et ille eſt laudator Joannis: qui a cunctis cęleſtibus ac terrenis laudatur ⁊ benedicitur creaturis. Ab illo deniq; verbo Joãnis ſunt deprompta pręconia, p quod fundata eſt arida, ⁊ mouent ſydera: ſunt ⁊ condita elementa. Ait enim. Quid exiſtis in deſertum videre? Et iterũ. Hic eſt de quo ſcriptum eſt. Ecce mitto Angelum meum ante faciem tuã: qui pręparabit viam tuã ante te. ℟. Innuebãt patri eius quem vellet vocari eum. Et poſtulans pugillarem ſcripſit dicens. Joannes eſt nomen eius. ℣. Vicini quoq; ⁊ cognati eius venerunt circũcidere puerũ: ⁊ ſciſcitati ſunt eũ quo noĩe vocaretur. Et po. Gloria. Joannes. Jn. iij. noct. alia. Poſuit os meũ dñs quaſi gladium acutũ: ſub vmbra manus ſuę protexit me. ps. In dño confido. 3. Aii. Formans me ex vtero ſeruum ſibi dñs in lucem gentium: vt ſim ſalus eius ab extremis terrę. ps. Domine quis habitabit. 3. Aii. Reges videbũt ⁊ cõſurgent principes: ⁊ adorabunt dñm deum tuũ qui elegit te. ps. Dñe in virtute. 5. ℣. Magna. Secundum Lucã. Lectio ſeptima.

In illo tpe: Eliſabeth impletũ eſt tẽp⁹ pariẽdi: ⁊ peperit filiũ. Et rel. Homil. beati Ambroſij epi.

Peperit ergo filiũ Eliſabeth: ⁊ congratulabãtur vicini. Habet ſanctorum editio lętitiam pluriũorũ: q; cõmune eſt bonũ. Juſtitia enim cõmunis eſt virtus. Et ideo in ortu iuſti, futurę vitę inſigne pręmittitur: ⁊ gratia ⁊ ſecuturę virtutis exultatione vicinorũ pręfigurãte ſignat. Mirare etiã ſanctus euangeliſta pręmittendum putauit, q; plurimi infantẽ patris nomine Zachariã appellandum putauerunt: vt aduertas matri, non nomen alicuius diſplicuiſſe degeneris, ſed id ſancto infuſum ſpiritu, quod ab angelo ante Zacharię fuerat pręnũciatum. ℟. Pręcurſor dñi venit de quo ipſe teſtatur. Nullus maior inter natos mulierũ Joãne Baptiſta. ℣. Hic eſt enim propheta ⁊ pluſquã propheta: de quo

dñs ait. Nullus maior. Lectio.viij.

Joannes, inquit, eſt nomē eius, hoc eſt. Non ei nomen impoſnimus: qui iam a deo nomē accepit. Habent hoc merita ſanctorum, vt a deo nomen accipiant. Si Jacob Jſrael dicit: ſic dñs noſter, Jeſus, noīatus eſt, antequā natus. Nec mireris ſi nomē mulier qd nō audiuit aſſeruit, qñ ſpiritus ei ſanctus qui angelo mādauerat reuelauit. Nec enim ignorare poterat dñi prenuncium, que prophetauerat Chriſtū. Et bene additur, q nemo in cognatione eius vocabat hoc noīe: vt intelligas nomen nō generis eſſe, ſed vatis. ℟. Gabriel angelus apparuit Zacharie dicēs: Naſcetur tibi filius, nomen eius Joānes vocabitur. Et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℣. Erit enim magnus corā dño: vinū et ſiceram nō bibet. Et mul. Lcō.ix.

Zacharias etiam interrogat: ſed quia incredulitas ei affatū eripuerat, et auditum: qd voce nō poterat, manu et literis eſt locutus. Meritoq continuo reſoluta eſt lingua eius: q quā vinxerat incredulitas, fides ſoluere debebat. Credamus igitur et nos vt loquamur: vt lingua noſtra, que incredulitatis vinculis eſt ligata: rationis voce ſoluatur. Et Zacharias, inquit, pr eius impletus eſt ſpū ſancto: et pphetabat: vide q bonus deus et facilis indulgere peccatis: Nō ſolum ablata reſtituit, ſed etiā nō ſperata pcedit. Nemo ergo diffidat: nemo veterū conſcius delictorum pniā diuina deſperet. Nouit dñs mutare ſententiam: ſi tu noueris emēdare delictum. ℟. Inter natos mulierū non ſurrexit maior Joāne Baptiſta, Qui viā dño preparauit i ereino. ℣. Fuit homo miſſus a deo cui nomen erat Joānes. Qui. Glo. Qui. ℣. Fuit homo miſſus a deo. ℟. Cui nomē erat Joānes. In lau. aī.

Eliſabeth Zacharie magnum virum genuit Joānē Baptiſtam precurſorem dñi.26. Aī. Innuebant patri eius quem vellet vocari eum: et ſcripſit dicens: Joānes eſt nomen eius.28. Aī. Joānes eſt nomen eius: vinum et ſiceram nō bibet: et multi in natiuitate eius gaudebunt.17. Aī. Joannes vocabit nomen eius: et in natiuitate eius multi gaudebunt.44. Aī. Jſte puer magnus corā dño: nā et manus eius cū ipſo eſt.41. Cap. Priuſquā. Hym.

O Nimis felix, meritiq celſi, neſciens labem, niuei pudoris: prepotens martyr, eremiq cultor, maxime vatum.

Serta ter denis alios coronant, aucta crementis duplicata quoſdam: trina centeno cumulata fructu, te ſacer ornant.

Hinc potens noſtri meritis opimis: pectoris duros lapides repelle: aſperum planans iter, et reflexos dirige calles.

Ut pius mūdi ſator et redemptor, mentibus pulſa liuione, puris: rite dignetur veniens ſacratos, ponere greſſus.

Laudibus. ℣. Corona aurea ſup. Ad Bñs aī. Apertum eſt os Zacharie et prophetauit dicens: benedictus dominus deus Jſrael. Oro.

Deus

Deus qui pręſentem diez hono
rabilē nobis in beati Joannis
natiuitate feciſti: da populis tuis ſpi
ritualium gratiam gaudiorū: ⁊ om
nium fideliū mentes dirige in viam
ſalutis ęternę. Per. Ad tertiā cap.
Priuſquam. ℟. ⁊ ℣. vnius marty.
ſimiliter ⁊ ad alias hor. Ad. vj. cap.
Iſa. 49 Audite inſulę ⁊ attēdite popu-
li de lōge: dñs ab vtero voca-
uit me: de ventre matris meę recor
datus eſt nominis mei. Ad. ix. cap.
Iſa. 49 Poſuit os meum dñs quaſi gla-
dium acutū: in vmbra manus
ſuę protexit me: ⁊ poſuit me ſicut ſa
gittā electaz. Ad veſ. aii. Eliſabeth.
Pſalmi vnius martyris. Cap. hym.
℣. vt in primis veſpe. Ad Mgt aii.
Et poſuerunt oēs qui audierant in
corde ſuo dicētes: quis putas puer
iſte erit? etenim manus dñi erat cuz
illo: ⁊ Zacharias pater eius imple-
tus eſt ſpiritu ſancto, ⁊ prophetauit
dicēs: benedictus dñs deus Iſrael,
quia viſitauit ⁊ fecit redemptionez
plebis ſuę. Per octa. ad matu. inui.
Regē pręcurſoris. Sequētes vero
aiię ad bñs ⁊ ad mgt p oct. quotidie
vel ad memo. dicant. Ad Bñs aii.
Tu puer propheta altiſſimi vocabe
ris: pibis ante dñz parare vias eius.
Ad Mgt aii. Inter natos mulierū
nō ſurrexit maior Joāne baptiſta.
Lectiones per octauas ſancti Jo-
annis Baptiſtę. In feria proxi-
miori feſto ſi non fuerit dominica.
Sermo bti Auguſtini epi. Lcō. iij.
Sancti Joannis cuius natiui-
tatem cum euangeliū legeret
mirantes audiuimus, ſolennitatem
hodie celebramus. Quanta eſt glo
ria iudicis: ſi tāta eſt pręconis? Qua
lis eſt venturus in viā: ſi talis eſt qui
pręparauit viā? Natiuitatē celebra-
mus Joannis: celebramus ⁊ Chri
ſti. Naſcitur Joannes de anicula ſte
rili: naſcitur Chriſtus de iuuencu-
la virgine. Joannem parit ſterili-
tas: Chrm integritas. Ille Angelo
pręmdicante nunciat: iſte angelo nun
ciāte concipit. Non credit Joānes
naſciturus: ſed fit pr mutus: creditur
Chrs naſciturus ⁊ fide concipitur.
¶ S. Joānis ⁊ Pauli ad Mgt aii. die. 26.
Aſtiterūt iuſti ante dñz, ⁊ ab inuicē
nō ſunt ſeparati: calicē dñi biberūt,
⁊ amici dei appellati ſunt. Oratio.

Queſumus om
nipotēs deus:
vt nos geminata lę-
titia hodiernę feſti-
uitatis excipiat: quę
de beatorum Joan
nis et Pauli glori-
ficatione procedit:
quos eadem fides ⁊ paſſio vere fe-
cit eſſe germanos: Per dominum.
Tres primę lcōnes de feria currēti.
℟. j. Abſterget deus. ℟. ij. Viri ſcti.
℟. iij. Bti martyres Chri Joānes
⁊ Paulus dixerūt Juliano: nobis
alius nō eſt niſi vnus deus, pr ⁊ filius
⁊ ſpūs ſctūs. ℣. Una fides: vnuz ba-
ptiſma: vnus ſpūs erat in eis. Pa-
ter. Gloria. Pater. Ex geſtis eoruz
que ſcripſit Terentianus. Lcō. iiij.
Tempore quo Scitica gēs Da-
ciam: ⁊ Traciaz occupauerat:
Gallicanus dux romani exercitus:
Cōſtātino charus ⁊ neceſſarius: filiā

eius Conſtātiam in vxorē petebat. Videns igitur Cōſtantia pꝛem ſuū ſup hoc cōtriſtatū: cum deſperaret ipſā a virginitatis pꝛopoſito poſſe auellere: pie ſtudens eius triſtitiam expellere: de deo cōfidens, monuit, vt Gallicano pꝛomitteret, quę petebat: ſi gētem ſcitharū ſuperaret. Facta igit ſpōſione: de conſilio Cōſtantię duo eunuchi eiꝰ Joānes et Paulus traditi ſunt Gallicano: duę vero Gallicani filię virgines traditę ſunt Conſtantię in ſpem quaſi firmitatis maioꝛis. ℟. Sancti tui dñe. Lcō. v.

Tunc Conſtantia deuotiſſime dñm rogauit: vt Gallicani filias ad ſanctū virginitatis pꝛopoſitum conuerteret: ipſumq́ꝫ ſuę fidei applicaret: quod et factū eſt. Facto enim voto deo celi ob victoꝛiā ad conſiliū Joānis et Pauli: apparuit Gallicano iuuenis in humero crucem ferens: et ait illi. Sume gladiū tuum et ſequere me. Quem dum ſequeretur: apparuerunt illi armati milites: hinc et inde eum cōfirmantes. Duxerunt autem eum per medios hoſtes vſque ad regem eoꝛum quem accepit. Factus igitur Chꝛiſtianus: ita ſe deo deuouit, ꝙ etiā a coniugio abſtinere pꝛopoſuit: eius etiā filię virgines ſunt Chꝛiſto conſecratę: ipſeq́ꝫ tandē martyrij coꝛonam accepit. ℟. Verbera. Lcō. vj.

Poſtro Julianus poſtea factus Impatoꝛ: audiens ꝙ Paulus et Joannes ex opibus quas Conſtantia reliquerat pauperes recrearent: mandauit eis vt ſicut Cōſtantino et Cōſtantio, ſic ſibi adhęrerēt. Qui reſponderunt. Quia reliquiſti religionē virtutibus plenā: ab Imperij tui ſocietate nos omnino ſubtraximus. Quibus ille mandauit. Ego clericatum in eccleſia obtinui: ſed conſiderans vanum eſſe inertiā ſectari: bellicis rebus animū dedi. Vos igitur in aula nutriti: venite, vt pꝛimos vos habeam in palatio. Quod ſi contemnitis: agam vt non contemnar. ℟. Hęc eſt vera fraternitas quę nunquam potuit violari certamine, qui effuſo ſanguine, ſecuti ſunt dñm: Contemnentes aulam regiam, peruenerunt ad regna cęleſtia. ℣. Ecce quam bonum et quam iucundum, habitare fratres in vnū. Contemnentes. Gloꝛia. Peruenerunt ad regna. Lectio ſeptima.

Tunc Joannes et Paulus reſponderunt. Deum non hominē tibi pꝛęponentes amicitias tuas perdere nō timemus. Quibus ille. Decē dierum indutias concedo vobis: vt ad me vltro veniatis. Quod ſi non feceritis: coacti poſtea facietis. Joannes et Paulus dixerunt. Jam decem dies indutiarum exiſtima pꝛęteriſſe: et quod te minaris poſtea facturum: hodie perfice. Julianus dixit. Putatis ꝙ vos martyres ſibi faciant Chꝛiſtiani? Si quod dico non feceritis: puniam vos non vt martyres, ſed quaſi publicos hoſtes. Tunc ſancti viri chꝛiſtianos ad ſe inuitantes: oꝛdinauerunt de omnibus quę relinquere poterant per totos decem dies: die noctuq́ꝫ eleemoſynis inſiſtentes. ℟. In circuitu. Lectio octaua.

Unde-

Digitized by Google

Undecima igitur die conſtricti ſunt intra domũ ſuá: ⁊ Terentiano ad eos miſſo cum militibus: inuenti ſunt orantes. Qui dixit eis. Dñs noſter Julianus ſtatunculã Jouis auream ad vos miſit vt ei ſacrificetis: alioquin modo gladio ſeriamini. At illi reſpõderũt. Si tuus dñs eſt Julianus, habeto pacẽ cum illo. Nobis nõ eſt alius dñs niſi vnus deus pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſctũs, quẽ ille negauit. Cum ergo ſacrificare nollẽt: tertia noctis hora tranſacta: Terentianus vt iuxta placitũ Juliani ſine ſtrepitu puniret eos ſoueam intra domũ eorum fieri fecit: ibiq̃ decollatos abſcõdit: diuulgãs quod iuſſu Ceſaris in exilium miſſi fuiſſent. ℟. Sancti mei. Lectio .ix.

Statiz vero Julianus in bello Perſarũ occiſus eſt. Cui cum Jouinianus Imperator chriſtianiſſimus ſucceſſiſſet: aperte ſunt eccleſie, cepitq̃ religio chriſtiana gaudere. Demones autez ex obſeſſis corporibus intra domũ ſanctorũ martyrum eiciebantur. Itaq̃ predicti Terẽtiani filius vnicus venit intra domuz ſanctorũ: ⁊ clamauit per os eius demon, q̃ Paulus ⁊ Joãnes incenderent eum. Tunc veniens Terẽtianus in faciem proſtrauit ſe: clamans q̃ neſciẽs quid faceret homo paganiſſimus iuſſum Ceſaris impleſſet. Cũq̃ percepta baptiſmi gratia penituiſſet: orans ⁊ flens ad ſepulchra ſctõrum: filius eius a ſctis dei mundatus eſt. ℟. Iſti ſunt due oliue ⁊ duo candelabra lucentia ante dñm. Habent poteſtatẽ claudere celũ nubibus ⁊ aperire portas eius. Quia lingue eoruz claues celi facte ſunt. ℣. Iſti ſunt duo filij ſplẽdoris: qui aſſiſtunt dñatori vniuerſe terre. Habent. Gloria. Quia. In lau. añ.

Paulus ⁊ Joãnes dixerunt Juliano: nos vnum deũ colimus, qui fecit celum ⁊ terram. 26. Añ. Paulus ⁊ Joãnes dixerunt ad Terentianuz: ſi tuus dñs eſt Julianus habeto pacẽ cum illo: nobis non eſt alius dñs niſi Jeſus Chriſtus. 28. Añ. Joãnes ⁊ Paulus cognoſcentes tyrãnidẽ iuliani: facultates ſuas pauperibus erogare ceperunt. 17. Añ. Sancti ſpũs ⁊ anime iuſtorum hymnũ dicite Deo in eternum. 44. Añ. Joãnes ⁊ Paulus dixerũt ad Gallicanum: fac votum deo celi, ⁊ eris victor melior quam fuiſti. 41. Ad Bñs añ. Beati martyres Chriſti Joãnes ⁊ Paulus dixerũt iuliano: nobis alius non eſt, niſi vnus deus pater, ⁊ filius, ⁊ ſpũs ſctũs, hal. 45. Ad Mḡt aña. Iſti ſunt due oliue ⁊ duo candelabra lucentia ante dñm: habẽt poteſtatẽ claudere celũ nubibus, ⁊ aperire portas eius: q2 lingue eoruz claues celi facte ſunt, hal. 46.

¶ Feria ſequenti ſi dominica non fuerit infra octauas beati Joannis. Sermo beati Maximi epi. Lectio .iij.

Sanctorũ prophetarũ fratres chariſſimi venerãda recordatio eſt. Beatus aũt Joannes cuius hodie natalis honoratur: in tantum omniũ illorum ſupergreſſus eſt gloriaz: vt ſaluatorem nr̃m non ſolum eſſe venturuz, ſed aduẽtaſſe iam ⁊ cohabitare hoĩbus reuelaret: cum

eum digito demonſtrans ait: Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit pctá mundi. Quam inocens huius vita, vel qua deuotione poſſumus huius merita cōpenſare: q agni cęleſtis aduētum ⁊ primus agnouit, ⁊ ſolus oſtendit.

die.28. ¶ Sancti Leonis papę. Oratio.

Deus qui beatum Leonem pontificem ſanctorum tuorum meritis coequaſti: cōcede propitius: vt qui commemorationis eius feſta percolim⁹ vitę quoq; imitemur exēpla: Per.

¶ In vigilia apl̄orū Petri ⁊ Pauli ſi nō fuerit dn̄ica. ſm̄ Joānē. L. j.

ca.21. In illo tempore: Dixit Simoni Petro Jeſus: Simon Joānis diligis me plus ijs? Dicit ei. Etiā dn̄e tu ſcis: q2 amo te Et rel'.

Homilia Beati Cyrilli epiſcopi.

Doctores eccleſię hinc diſcāt, non aliter ſe Chriſto poſſe coniungi, niſi omni cura ⁊ opera ſtudeant, vt rationales oues recte paſcant ⁊ recte valeant. Talis erat Paulus ille qui cōpatiebatur infirmis: qui gloriam ⁊ coronā apl'atus ſui eos eſſe putabat, quos ad pietatē ⁊ virtutē prędicando reduxerat. Et certe ſi Chr̄s pro nobis mortuus eſt: quomodo de ſalute noſtra ſingularē curam nō habebit? Et ſi peccant in Chriſtum qui peccant in fratres ſuos: infirmā eorum cōſcientiam agitantes: quomodo nō erunt accepti dn̄o, qui fratrum animos ad pietatē ⁊ ad virtutem conducere conantur? Lcō. ij.

Terna igitur cōfeſſione Petri: trinę negationis delictū euacuatū eſt. Dixit aūt, paſce agnos meos: apoſtolatus ſibi renouans dignitatē: ne ꝑpter negationē quę humana infirmitate accidit, labefactata videret. Amen amen dico tibi, cum eſſes iunior cingebas te, ⁊ ambulabas vbi volebas. Cōmode nimium dn̄s noſter Jeſus Chriſtus magnitudinē amoris diſcipulorū impreſentiarū oſtēdit: ⁊ de pietate ipſorū teſtimonium perhibet: quū ſubaperiat quē finem vitę propter apoſtolatum habebunt. Prędixit enim Petro; q2 eo duceret, quo nō vellet: q2 nemo ſanctorum ſponte patitur. Lcō. iij.

Sed quāuis amara mors ſit, ſubeundam tn̄ omnino putauit pro veritate moriturorū quod paſſus nō fuiſſet, niſi rationaliū ouium cura ⁊ ardore Chriſti nimium feruēs, errantibus viam veritatis oſtēderet. Nihil enim qui Petrum occiderūt, criminis in ipſum inferebāt: niſi fidem ⁊ pietatē in Chriſtum. Recte aūt mors petri modo prędicitur: vt reſponſio petri vera eſſe confirmet. Dicebat enim, Etiā dn̄e tu ſcis q2 amo te. Nam qui pro nōie Chriſti moriturus nunciatur: is ſupremo amore ipſius aſſici cōprobatur. Ad veſ. ſuper pſal. an.

Quem dicūt homines eſſe filiū hominis dixit Jeſus diſcipulis ſuis? reſpondēs petrus dixit: tu es Chr̄s filius dei viui: ⁊ ego dico tibi: quia tu es petrus, ⁊ ſuper hanc petram ędificabo eccleſiā meā. ps. Laudate pueri. 33 cū cęteris. Cap.

Petrus quidē ſeruabat in carcere: oratio autē fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum

pro

pro eo. ℟. Cornelius. iij. Hymnus.
Aurea luce ⁊ decore roſeo, lux
lucis omne perfudiſti ſeculū:
decorans cęlos inclyto martyrio,
hac ſacra die quę dat reis veniam.
Janitor cęli, doctor orbis pariter,
iudices ſecli, vera mūdi lumina: per
crucē alter: alter enſe triumphans,
vitę ſenatum laureati poſſident.
Oliuę binę pietatis vnicę, fide de-
uotos, ſpe robuſtos maxime: fonte
repletos charitatis geminę, poſt
mortem carnis impetrate viuere.
Sit trinitati ſempiterna gloria: ho-
nor poteſtas atque iubilatio: in vni-
tate cui manet imperium: ex tunc ⁊
modo per ęterna ſecula. Amen. ℣.
Tu es Petrus. ℟. Et ſuper hāc pe-
tram ędificabo eccleſiam meam.
Ad Magt aña. Beatus Petrus apo
ſtolus vidit ſibi Chrm̄ occurrere: ⁊
adorās eum ait: dn̄e quo vadis? ve-
nio Romam iteruꝫ crucifigi. Oro.

Deus q nos beatorum apl̄orū tuoꝝ Petri ⁊ Pauli glorioſa natalitia prçuenire cōcedis: tribue q̄s eoruꝫ nos ſemper ⁊ beneficijs prçueniri: ⁊ orōnibꝰ adiuuari. p. Memo. de ſcō Joāne.
Ad matu. inui. Chrm̄ regem regū
adoremus dn̄m. Qui martyrio cru
cis beatum glorificauit Petrū apo
ſtolum. Hym. Aurea luce. Janitor
cęli. Sit trinitati. Jn. j. noctur. aña.
Jn plateis ponebātur infirmi in le-
ctulis: vt veniente Petro, ſaltē vm-
bra illius, obū braret quenq̄ illorū,
⁊ liberarent ab infirmitatibus ſuis.
ps. Celi enar. 5. Aña. Ait Petrus
principibus ſacerdotū. Jeſum quē
vos interemiſtis ſuſpendentes in li-
gno, hūc deus ſuſcitauit: ⁊ principē
⁊ ſaluatorē exaltauit ad dandā pęni
tentiā in remiſſionē peccatoꝝ. ps.
Benedicā. 9. Aña. Petrus apoſto-
lus dixit paralytico: Enea ſanet te
dn̄s Jeſus Chriſtus: ſurge ⁊ ſterne
tibi: qui cōtinuo ſurrexit: ⁊ oēs qui
viderunt conuerſi ſunt ad dn̄m. ps.
Eructauit. 12. ℣. Jn omnē. Lcō. j.
Simon Petrus ſeruus ⁊ apo- 2. Pe. ca. 1.
ſtolus Jeſu Chri: his qui coę-
qualem nobiſcum ſortiti ſunt fideꝫ,
in iuſtitia dei noſtri ⁊ ſaluatoris Je-
ſu Chriſti. Gratia vobis ⁊ pax adim
pleatur in cognitione dei, ⁊ Chriſti
Jeſu dn̄i noſtri. Quomodo oīa no-
bis diuinę virtutis ſuę, quę ad vitaꝫ
⁊ pietatē donata ſunt per cognitio-
nem eius qui vocauit nos propria
gloria ⁊ virtute: per quē maxima ⁊
precioſa nobis promiſſa donauit: vt
per hoc efficiamini diuinę cōſortes
naturę: fugiētes eius quę in mundo
eſt concupiſcētię corruptionem. ℟.
Simon petre, anteq̄ de naui voca-
rem te, noui te: ⁊ ſuper plebem meā
principem te conſtitui. Et claues re
gni cęlorum tradidi tibi. ℣. Quod-
cunq ligaueris ſuper terram, erit li
gatum ⁊ in cęlis: ⁊ quodcūq ſolue-
ris ſuper terram, erit ſolutum ⁊ in
cęlis. Et claues re. Lectio ſecunda.
Vos autem curam oēm ſubin-
ferentes: miniſtrate in fide ve-
ſtra virtutem, in virtute autē ſcien-
tiaꝫ, in ſcientia aūt abſtinentiam, in

abſtinentia autem patiẽtiam: in patientia auté pietatem, in pietate autem amorez fraternitatis: in amore auté fraternitatis charitatem. Hec enim ſi vobiſcum aſſint ⁊ ſuperent: nó vacuos, nec ſine fructu vos cõſtituẽt in domini noſtri Jeſu Chriſti cognitione. Cui enim non preſto ſunt hec, cecus eſt, ⁊ manu tentans: obliuionem accipiens purgationis veterum ſuorum delictorum. ℟. Si diligis me Simó Petre, paſce oues meas: domine tu noſti, quia amo te: Et animam meam pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Et. Lectio tertia.

Quapropter fratres magis ſatagite vt per bona opera, certam veſtrã vocationem ⁊ electioné faciatis: hec enim facientes nõ peccabitis aliquando. Sic enim abundanter miniſtrabit vobis introitus in eternum regnuz dñi ⁊ ſaluatoris noſtri Jeſu Chri. Propter quod incipiam vos ſemper cõmonere de his: ⁊ quidem ſciẽtes ⁊ cõfirmatos vos in preſenti veritate. Juſtuz aũt arbitror quãdiu ſum in hoc tabernaculo, ſuſcitare vos in cõmonitione: certus, ꝙ velox eſt depoſitio tabernaculi mei: ſecundum ꝙ ⁊ dñs noſter Jeſus Chriſtus ſignificauit mihi. Dabo aũt operam ⁊ frequenter habere vos poſt obitum meuz, vt horũ memoriã faciatis. ℟. Cornelius centurio vir religioſus ac timens deũ vidit manifeſte angelum dei dicentem ſibi Corneli mitte et acceſſi Simonem qui cognominat Petrus. Hic dicet tibi quid te oporteat facere. ℣. Cum oraſſet Cornelius nõdum in Chriſto renatus: apparuit ei Angelus dicens. Corneli. Gloria. Hic. In .ij. noct. añ. Factuz eſt aũt vt quedam diſcipula nomine Tabita plena operibꝰ bonis ⁊ eleemoſynis infirmata moreret. Miſerunt aũt diſcipuli ad Petrũ rogantes: ne pigriteris venire vſque ad nos. ps. Omnes gen. 13. Añ. Aduenié te Petro circunſteterunt illum oẽs vidue flentes: ⁊ oſtendentes illi tunicas ⁊ veſtes quas faciebat illis Dorcas. ps. Exaudi deus depre. 16. Aña. Ponens Petrus genua ſua orauit: ⁊ conuerſus ad corpus dixit: Tabita ſurge: at illa aperuit oculos ⁊ viſo Petro reſedit: danſqꝫ illi manum erexit eam, ⁊ ſanctis ac viduis aſſignauit viuam. ps. Exaudi deus orationem. 17. ℣. Conſtitues eos. Sermo beati Auguſtini. Lec. iiij.

Hodie duos chriſtiani nominis fundatores exultantis eccleſie feſta concelebrant. Hi enim duo electi ſunt ad ouiorum populo ꝓ ſalutẽ: Petrus ad Judeorũ, Paulus ad gentiũ. Petrus vt in iudea veterez ac deſertum agrũ repararet: atqꝫ eũ ſub vmbra legis infructuoſum ⁊ a calore veri ſolis abſconditũ fidei ſalubritate ⁊ gratie fecundaret. Paulus vero ad gẽtes mittitur, ⁊ ad terram nouam que nullã ante dederat frugem, nullũ fuerat experta cultorez: qui aratro dñice crucis proſcinderet: ⁊ in rudi campo Chriſti nouellam infatigabilis operarius excitaret. Petrus itaqꝫ vineaz vbi iam fuerat reparat, Paulus plantat vbi

non

Digitized by Google

nō erat. ℞. Dñe ſi tu es iube me venire ad te ſuper aquas: et extendens manū apprehendit eū. Et dixit Jeſus, modice fidei, quare dubitaſti? ℣. Cūq3 vidiſſet vētū validū veniētē timuit: et cū cepiſſet mergi clamauit dicēs: dñe ſaluū me fac. Et. Le. v.

A Petro in iudea olea reparatur: a Paulo in gētibus oleaſter inſerit. Petrus in iudeis emollit duritiā: Paulus in gētibus illuminat ignorātiam. Vario ac diuerſo genere innumeri populi, ad vnius regis militiā congregātur: ac ſi duo potētiſſimi duces, Petrus antiquū de veterib⁹ reducit: Paulus nouū de tyronibus Chriſti cōducit exercitum. Diſcurrunt itaq3 per vniuerſum mūdum ſplēdidiſſimi negociatores: portantes coram gentibus, et regibus, et filijs Iſrael precioſa fidei mercimonia. Circunferūt aromata iuſtitie, thura diuine venerationis, incēſum compunctionis, balſamū caſtitatis. ℞. Tu es paſtor ouiū princeps apl'orū: tibi tradidit deus omnia regna mūdi: Et ideo tradite ſunt tibi claues regni celorū. ℣. Tibi enim a dño collata eſt poteſtas ligandi atq3 ſoluendi. Et ideo. Le. vi.

E Rogāt per omnē terram ſpiritales diſpenſatores precia ſalutis: theſauros ſctitatis. Querunt quos ſecum ad celos attrahāt piſſimi animarū parentes: diſpares partium ſtudijs, operū3 meritis pares. Equales enim illos ac ſimiles per varia ac diuerſa genera dixerim. Nam et ſi cum Petro Chrīs vixit in terris: ſed Paulum compellare nō dedignatur e celis adhuc etiā perſequentem. Sed in opere perſequentis apoſtoli fidē3 preuidebat: et ideo q3 proſpexit zelum, honorauit affectum. Et quia ſub propoſito placendi deo agebatur ignarus ad culpā: ſtatim poſt admonitionē3 cucurrit deuotus ad gratiā. ℞. Surge Petre et indue veſtimenta tua, accipe fortitudinem ad ſaluandas gentes. Quia ceciderunt catene de manibus tuis. ℣. Angelus dñi aſtitit et lumen refulſit in habitaculo carceris: percuſſoq3 latere Petri excitauit eum dicens, ſurge velociter. Quia. Gloria. Quia. In. iij. noctur. aña. Cornelius centurio vir religioſus ac timēs deū vidit manifeſte Angelum dei dicētem ſibi: Corneli, mitte et accerſi Simonē qui cognominat Petrus: hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Confitebimur. 21. Añ. Aperiens petrus os ſuū dixit: in veritate comperi, qm̄ nō eſt perſonarū3 acceptor deus: ſed in omni gēte qui timet deum et operatur iuſtitiā3 acceptus eſt illi. ps. Dñs regnauit exul. 27. Añ. Adhuc loquēte petro cecidit ſpiritus ſanctus ſup oēs qui audiebant verbū: et erant loquētes linguis et magnificātes deū: tunc Petrus iuſſit eos baptizari in noīe dñi nr̄i Jeſu Chriſti. ps. Dñs regna. 28. ℣. Nimis honorati ſunt.

Secūdum Mattheum. Lectio. vij.

IN illo tempore: Venit Jeſus in partes Ceſaree Philippi: et interrogabat diſcipulos ſuos dicens: Quem dicunt homines eſſe filiū3 hominis? Et reliqua. ca. 16.

Homi-

Homilia Beati Hilarij Epiſcopi.

Unigenitum dei filiuȝ aſſumpſiſſe corpus, ꝛ hominē factuȝ eſſe, perfecta cōfeſſio eſt: q: ſicut ęternitas naturę noſtrę corpus accepit, ita cognoſcēdum eſt, naturā corporis noſtri, ęternitatis aſſumere poſſe virtutem. Igitur q: ſummū in fide iſta bonum eſt, a diſcipulis requirit, quē ſe hoies eſſe dicerent: ꝛ adiecit, filiū hominis. Hęc enim confeſſionis tenenda eſt ratio: vt ſicut dei filiuȝ, ita ꝛ filium hoīs meminerimus: q: alterū ſine altero nihil ſpei tribuit ad ſaluteȝ. Editis itaq̧ que diuerſę de eo erāt, hominū opinionibus: quid de ſe ipſi ſentiant, querit. ℟. Quem dicūt homines eſſe filium hominis dixit Jeſus diſcipulis ſuis: reſpondēs Petrus dixit: tu es Chriſtus filius dei viui. Et ego dico tibi, q: tu es Petrus, ꝛ ſuper hanc petrā ędificabo eccleſiam meaȝ. ℣. Beatus es Simon bar iona: quia caro ꝛ ſanguis non reuelauit tibi: ſed pater meus qui eſt in celis. Et ego. L. viij.

Tu es, inquit Petrus Chrs filius dei viui. Sed Petrus con dictiones propoſitionis expenderit. Dñs enim dixerat. Quē me homines dicunt eſſe filium hominis? Et certe filium hominis cōtemplatio corporis pręferebat, ſed addendo quē me dicūt, ſignificauit pręter id quod in ſe videbat eſſe aliud ſentiendum. Erat enim hominis filius. Quod igitur de ſe opinādi iudiciuȝ deſiderabat: Non illud arbitramur quod de ſe ipſe confeſſus eſt: ſed occultum erat de quo quęrebatur, in quod ſe credentium fides debebat extendere. Et dignum plane confeſſio Petri pręmiuȝ conſecuta eſt: quia dei filium in homine vidiſſet. ℟. Ego pro te rogaui Petre, vt nō deficiat fides tua: ꝛ tu aliquando conuerſus confirma fratres tuos. ℣. Simō ecce ſathan expetiuit vos vt cribraret ſicut triticum: ego autem rogaui pro te, Ut non deficiat fides tua, ꝛ tu aliquando conuerſus confirma fratres tuos. Lectio. ix.

Beatus hic eſt, qui vltra humanum oculos intēdiſſe ꝛ vidiſſe laudatus eſt: nō id quod erat ex carne ꝛ ſanguine, contuens: ſed dei filiū cęleſtis patris reuelatione conſpiciens: dignuſq̧ iudicatus, qui quod in Chriſto dei eſſet, primus cognoſceret. O in nuncupatione noui nominis felix eccleſię fundamentum, dignaq̧ ędificatione illius petra, q̄ infernas leges, ꝛ tartari portas, et omnia mortis clauſtra diſſolueret. O, beatus celi ianitor, cuius arbitrio claues ęterni aditus tradūtur: cuius terreſtre iudicium pręiudicata autoritas ſit in cęlo: vt quę in terris aut ligata aut ſoluta ſunt, ſtatuti eiuſdem condictionem obtineant ꝛ in cęlo. ℟. Quodcunq̧ ligaueris ſuper terram erit ligatuȝ ꝛ in cęlis. Et quodcūq̧ ſolueris ſuper terram erit ſolutum ꝛ in cęlis. ℣. Et ego dico tibi quia tu es Petrus: ꝛ ſuper hanc petram ędificabo eccleſiam meam. Et quodcunq̧. Gloria. In celis. ℣. Tu es Petrus. In lau. an.

Petrus ꝛ Joānes aſcendebant in templum: ad horam orōnis nonam.

Digitized by Google

nonā.26.Añ. Argētū ⁊ aurū non
eſt mihi:quod autē habeo hoc tibi
do.28.Añ. Dixit angelus ad petrū:
circunda tibi veſtimentū tuum ⁊ ſe-
quere me.17.Añ. Petre amas me?
paſce oues meas: tu ſcis dñe quia
amo te.44.Añ. Tu es petrus:⁊ ſup
hanc petram ędificabo eccleſiam
meā.41.Cap. Petrus quidē.Hym.
Oliuę bine.Sit trinitati.℣. Annun
ciauerunt opera dei.Ad Bñs aña.
Quodcūq ligaueris ſup terrā erit
ligatū ⁊ in cęlis:⁊ quodcunq ſolue-
ris ſup terrā erit ſolutū ⁊ in cęlis,di-
xit dñs Simoni petro.45.Oratio.
Deus qui hodiernā diem apo-
ſtolorum tuoꝝ Petri ⁊ Pau
li martyrio cōſecraſti:da eccleſię tuę
eorum in oibus ſequi pręceptū:per
quos religionis ſumpſit exordium:
Per. Memoria de ſancto Ioāne.
Ad tertiam cap. Petrus quidem.
Reſ. ⁊ verſi. horarum de communi
apoſtolorum. Ad ſextam capitulū.
act.12. Angelus dñi aſtitit,⁊ lumen re
fulſit in habitaculo carceris:
percuſſoq latere Petri excitauit eū
dicens:ſurge velociter,q̄ ceciderūt
catenę de manibus tuis.Ad.ix.cap.
act.12. Nunc ſcio vere q̄ miſit dñs an
gelū ſuum:⁊ eripuit me de ma
nu Herodis: ⁊ de omni expectatiōe
plebis iudęorū.Ad veſ.ſup pſal.añ.
Petrus ⁊ Ioānes.Ps. Dixit dñs.
⁊ cęteri de aplis cap. Iam nō eſtis.
Hymnus vt in primis veſperis ℣.
In omnem terram. Ad Magt aña.
Glorioſi principes terrę quomodo
in vita ſua dilexerunt ſe ita ⁊ in mor
te non ſunt ſeparati.46. Oro. Deus
qui hodier. Memo.de ſcō Ioāne.

¶ In cōmemoratione ſcti Pauli dic.30
ad matu.inui. Laudemus deū nr̄m
In ſolēnitate apoſtoli Pauli.Hy.

Doctor egregie
Paule mores
inſtrue:⁊ mente po-
lum nos transferre
ſatage: donec perfe
ctum largiatur ple-
nius, euacuato qđ
ex parte gerimus.
Sit trinitati ſempiter.In.j.noc.añ.
Qui operatus eſt Petro in apoſto
latum:operatus eſt ⁊ mihi inter gē-
tes: et cognouerunt gratiam quę
data eſt mihi a Chrō domino. Ps.
Celi enar.5.℟. Qui me ſegregauit
ex vtero matris meę:⁊ vocauit me
per gratiā ſuam. Añ. Scio cui cre-
didi ⁊ certus ſum: quia potens eſt
depoſitum meum ſeruare in illum
diē iuſtus iudex.Ps. Benedicā.9.
℣. De reliquo repoſita eſt mihi co-
rona iuſtitię. Antiphona. Mihi vi
uere Chriſtus eſt et mori lucrum:
gloriari me oportet in cruce domi-
ni mei Ieſu Chriſti.Ps. Eructa-
uit.12.℣. Per quem mihi mūdus
crucifixus eſt, et ego mundo.℟.
In omnem terram. Lectio prima.
Paulus a mileto mittēs Ephe- act.20.
ſum,vocauit maiores natu ec-
cleſię.Qui cum veniſſent ad eum ⁊
ſimul eſſent, dixit eis. Vos ſcitis a
prima die qua ingreſſus ſū in Aſiā,
qualiter vobiſcum per omne tem-
pus fuerim:ſeruiens dño cum omni
humilitate ⁊ lachrymis ⁊ tētationi
bus,quę mihi acciderūt ex inſidijs
Iu-

Digitized by Google

Judeorū: quomodo nihil ſubtraxerim vobis vtilium, quominus annunciarē vobis ⁊ docerē vos publice, ⁊ per domos, teſtificans Judeis atq; gentilibus in deū penitentiam, ⁊ fidem in dn̄m nr̄m Jeſum Chriſtum. Et nunc ecce ego alligatus ſpiritu, vado in Jeruſalem, que in eā ventura ſunt mihi, ignorans: niſi q̄ ſpiritus ſctūs per omnes ciuitates mihi proteſtatur, dicens: qm̄ vincula ⁊ tribulationes Jeroſolymis me manent. ℟. Qui operatus eſt Petro in apoſtolatū, operatus eſt ⁊ mihi inter gētes: ⁊ cognouerūt gratiā dei: Que data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua non fuit: ⁊ gr̄a eius ſemper in me manet. Que. Lcō. ij.

Sed nihil horū vereor, nec facio aīam meam precioſiorē q̄ me: dummodo cōſumē curſū meū ⁊ miniſteriū verbi qd̄ accepi a dn̄o Jeſu: teſtificari euāgeliū gr̄e dei. Et nūc ecce ego ſcio q; amplius nō videbitis faciem meā vos oēs, per quos trāſiui predicās regnum dei. Quapropter conteſtor vos hodierna die: q̄ mundus ſum a ſanguine omniū. Non enim ſubterfugi: quo minus annūciarem, omne cōſilium dei vobis. Attēdite vobis ⁊ vniuerſo gregi, in quo vos ſpūs ſanctus poſuit epos regere eccleſiā dei, quam acquiſiuit ſanguine ſuo. Ego ſcio qm̄ intrabunt poſt diſceſſionē meā lupi rapaces in vos: non parcentes gregi. Et ex vobiſipſis exurgēt viri loquentes peruerſa: vt abducāt diſcipulos poſt ſe. Propter quod vigilate, memoria retinentes, qm̄ per triēnium nocte ⁊ die non ceſſaui cū lachrimis monere vnumquēq; veſtrum. ℟. Scio cui credidi ⁊ certus ſum: q; potens eſt depoſitum meū ſeruare In illum diem. ℣. Repoſita eſt mihi corona iuſtitie quam reddet mihi dominus. In. Lectio. iij.

Et nunc commēdo vos deo ⁊ verbo gratie ipſius: qui potēs eſt edificare, ⁊ dare hereditatem in ſanctificatis oībus. Argētum ⁊ aurum aut veſtem nullius concupiui, ſicut ipſi ſcitis: qm̄ ad ea que mihi opus erāt, ⁊ his qui mecū ſunt, miniſtrauerūt manus iſte. Omnia oſtēdi vobis, qm̄ ſic laborantes oportet ſuſcipere infirmos, ac meminiſſe verbi domini Jeſu: qm̄ ipſe dixit: Beatius eſt magis dare, q̄ accipere. Et cum hec dixiſſet, poſitis genib⁹ ſuis orauit cum oībus illis. Magnus autem fletus factus eſt omniū: ⁊ procumbentes ſuper collū Pauli oſculabantur eum: dolentes maxime in verbo qd̄ dixerat, qm̄ amplius faciē eius nō eſſent viſuri. ℟. Bonū certamē certaui: curſum conſummaui fidē ſeruaui: Ideoque repoſita eſt mihi corona iuſtitie. ℣. Gratia dei ſum id qd̄ ſum: ⁊ gr̄a eius in me vacua nō fuit. Ideoq;. Glo. Corona. In. ij. noct. añ. Bonum certamen certaui: curſum cōſummaui: fidem ſeruaui. ps. Omnes gentes. 13. ℣. De reliquo repoſita eſt mihi corona iuſtitie. Añ. Tu es vas electionis ſancte Paule apoſtole predicator veritatis in vniuerſo mūdo. ps. Exaudi deus depre. 16. ℣. Per quē oēs cognouerunt gratiam dei. Añ.

Magnus

Magnus ſanctus Paulus vas ele-
ctionis, vere digne eſt glorificãdus:
qui ⁊ meruit thronũ duodecimum
poſſidere. ps. Exaudi deus oratio-
nem. 17. ℣. In regeneratione cũ ſe
derit filius hominis in ſede maieſta
tis ſuę. ℣. Cõſtitues eos principes.
Chriſoſtomus de laudibus Pauli.
Homilia octaua. Lectio quarta.

SEpe fulgido cęli globo dele-
ctatus oculus ad ſpectaculum
oppoſiti e regione luminis ſeſe vio-
lenter intendit. Et licet ſentiat aciẽ
ſuam imparem radiorũ eſſe certa-
mini: deſiderio tñ illius pulcherri-
mi luminis intuendi libenter inac-
ceſſibili radiantis orbis reluctatur
coruſco. Tale igitur quippiam ego
ipſe perpetior: qui cum videã pro-
prię mentis oculos, ex radijs Apo-
ſtolici ſplendoris hebetari: cupio tñ
Pauli animã miro fulgore virtutũ
rutilantem, velut eminus intueri, ⁊
contra importabiles ſolis micatus
contentioſa ſubire certamina. Sol
enim quidã eſt hoibus Paulus: qui
totum prorſus orbem fulgentibus
linguę ſuę radijs illuminauit: quiq;
vniuerſas circumeundo gẽtes, cur-
ſum omnino ſolis imitatus eſt: ac
mundi regiones oẽs quaſi libero a
corpore aio peruolauit: ⁊ hoc cum
ei amara vndique vulnera crebrius
obuiarent. ℟. Repoſita eſt mihi co
rona iuſtitię, quã reddet mihi dñs
In illũ diẽ iuſtus iudex. ℣. Scio cui
credidi ⁊ certus ſum: q: potens eſt
depoſitum meũ ſeruare. In. L. v.

SIcut enim in quodã freto: ita
Paulus medijs in fluctibus
ęſtuabat: ac mille diſcriminũ vrge-
batur procellis. Inter ipſa quippe
euangelij principia: prędicationis
nouitas, vehementer ei tentationũ
turbines ſuſcitauit. Judęorũ nãq;
tunc populi mouebantur: quos ad
hoc moſaica videbant pręcepta cõ
pellere. Phariſęorum quoq; latra
bant greſſus: cum dudũ a ſe crucifi-
xi prędicari deitatem dolerẽt. Indi
gnabatur etiam cõſpiratio ſacerdo
tum: cum audirẽt crucem quaſi ſce-
ptrũ quoddã regale celebrari. In
huiuſmodi bello Judęi ſociabãtur
⁊ gentes: quę aris diuum: ac tem-
plis puluinarium cineribus aſſue-
tę pene iam euelli ſibi neſcij ample-
ctebantur errorem. ℟. Gratia Dei
ſum id quod ſum. Et gratia eius in
me vacua nõ fuit: ſed ſemper in me
manet. ℣. Qui operatus eſt Petro
in Apoſtolatum: operatus eſt ⁊ mi-
hi inter gentes. Et gratia. Lcõ. vi.

SEd Paulo totius hoc mundi
bellum: omni erat pace iucun
dius. Delectabat enim quicunq; il-
lum propter euangeliũ vulnerabat.
Hinc eſt qđ ille Gręciã, atq; Barba
riem, cũ illatis ſibi vulneribus ala-
cer circuibat: nõ minus plagis ſuis
gaudens, quam regijs triumphis,
haud aliter delectatus naufragijs,
quã cęteri acquiſitis ſolẽt gaudere
theſauris. Liuoribus: quos ei ver-
bera ſepius inferebant: quaſi qui-
buſdam gloriabatur coronis. Tri-
bulationibus, vt delitijs vtebatur.
Squalore carceris vt paradiſi amę
nitate gaudebat. Cui te, o beate
Paule iuſtorum veteris teſtamẽti,
vel

vel noui audeam comparare? Omnium quippe virtutez quaſi in arca quadaz, ſed cum multo prorſus cumulo condidiſti. Denique etiam ſi totum contra te aliquis ſingillatim iuſtorum appendat chorum, inueniet trutiná virtutum ponderibus a tua parte depreſſam. ℞. Mihi viuere Chriſtus eſt ⁊ mori lucruz. Gloriari me oportet In cruce domini noſtri Jeſu Chriſti. ℣. Per quem mihi mũdus crucifixus eſt ⁊ ego mundo. Gloriari. Gloria pa. In cruce.

In. iij. noct. aña. Ter virgis cęſus ſum, ſemel lapidatus ſum: ter naufragium pertuli pro Chriſto domino. ps. Cõfitebimur. 21. ℣. Nocte ac die in pfundo maris fui. Añ. Repoſita eſt mihi corona iuſtitię: quaz reddet mihi dñs in illum diem iuſtus iudex. ps. Dñs regn. exul. 27. ℣. Cooperante gratia ſpiritus ſancti. Aña. Ne magnitudo reuelationum extollat me, datus eſt mihi ſtimulus carnis Angelus Sathanę qui me colaphizet: propter quod ter dominum rogaui, vt auferretur a me, ⁊ dixit mihi, ſufficit tibi Paule gratia mea. ps. Dominus regnauit iraſcantur populi. 28. ℣. Nam virtus in infirmitate perficitur. ℣. Nimis honorati ſunt amici tui de⁹.

Idē Chriſoſtomus in hac die. L. vij.

Beatus igitur Paulus cum tanto gratię diuinę ⁊ virtutum cumulo reſplendeat, vt ad cęlũ quoque ipſum valeat ſubuolare, aliquando quidez ſuo exemplo chriſtianos fieri imitatores iubet dicendo. Imitatores mei eſtote ſicut ⁊ ego Chriſti. Aliquãdo ad ipſius nos dei imitationem hortatur dicens, Eſtote ergo imitatores dei ſicut filij chariſſimi. Jam vero demonſtrans quia nihil ita hanc imitationem pariat, quam ſi ita viuat aliquis vt bonum eius in commune proficiat, atque vniuerſis vtiliora prouideat: adiunxit. Ambulate in charitate. Diligere enim nobis deoque cõmune eſt: propterea ⁊ deus imperabat, orate pro perſequentibus ⁊ calumniantibus vos: vt ſitis filij patris veſtri q in cęlis eſt. Hoc ergo ⁊ Paulus cunctorum intelligẽs caput bonorum: omniuz in ſe ſtudia exprimere curauit. ℞. Damaſci prępoſitus gẽtis Arethę regis voluit me cõprehendere: a fratribus p murũ Submiſſus ſum in ſporta: ⁊ ſic euaſi manus eius in nomine domini. ℣. Deus ⁊ pater dñi noſtri Jeſu Chriſti: ſcit qꝛ non mentior. Submiſſus ſum. Lcō. viij.

Audi igitur quã compatienter, quãque manſuete nobis pro illis etiã loquatur, qui euz quinquies verberauerant, qui catenis onerauerant: q ipſum eius ſitiebant cruorem: quique illum quotidie diſcerpere cupiebant. Teſtimoniuz, inquit, illis ego perhibeo: quod ęmulationem dei habent: ſed non ſm ſcientiam. Quia enim cognouerat dñicam iã in illos proceſſiſſe ſententiam: quod vnum ⁊ ſolum in ſua erat poteſtate pręſtabat. Sępe lachrymabat, vehementer pro illis dolebat: volentes eis inſultare prohibebat: atque in quãtum poterat, laborabat vmbrã eis aliquam excuſationis obtendere:

dere: ⁊ quia propter contumaciam eorum atq; duritiã perſuadere illis fidẽ ſermone nõ poterat: ad orationes ↄuertebatur aſſiduas. Fratres, inquit voluntas quidẽ cordis mei, ⁊ obſecratio ad deũ fit pro illis in ſalutem. ℞. Tu es vas electionis ſancte Paule apoſtole: prędicator veritatis in vniuerſo mũdo. Per quẽ omnes gentes cognouerunt gratiã dei. ℣. Intercede pro nobis ad deũ qui te elegit. Per quem. Lectio. ix.

Quia igitur ⁊ initium ⁊ finis, ⁊ bona omnino vniuerſa dilectio eſt: vel in ipſa Paulum ſtudeamus imitari. Etenim hic illius opetalis effectus eſt. Non enim mihi proponas mortuos quos ſępe ſuſcitauit: neq; leproſos quos eadẽ virtute mũdauit. Nihil horum a te requirit deus, poſſide charitatẽ Pauli: ⁊ perfectam adipiſceris coronã. Per ipſam enim ille ad tam celſum perfectionis cacumen aſcendit: nihilq; eum ita dignũ deo, vt virtus pręſtitit charitatis. Et ideo dicebat, imitamini dona meliora. Et adhuc celſiorem vobis viam demonſtro: charitatem perfectam optimã viam, pleniſſimãq; pronũcians. ℞. Sãcte Paule apoſtole prędicator veritatis ⁊ doctor gentium, Intercede ꝓ nobis ad deũ Qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̃a dei. Intercede. Gloria. Qui te. In lau. añ.

Ego plantaui Apollo rigauit: deus autem incremẽtum dedit, hal'. 26. ℣. Unuſquiſq; propriã mercedem accipiet ſm̃ propriũ laborem. Añ. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus Chriſti. 28. ℣. Quando enim infirmor tũc fortior ſum ⁊ potens. Aña. Gratia dei in me vacua non fuit: ſed gratia eius ſemper in me manet. 17. ℣. Gratia dei ſum id qđ ſũ. Añ. Damaſci prępoſitus gentis Arethę regis voluit me cõprehendere: a fratribus per murũ ſubmiſſus ſum in ſporta: ⁊ ſic euaſi manus eius in nomine dñi. 44. ℣. Deus ⁊ pater dñi noſtri Jeſu Chriſti ſcit quia non mentior. Añ. Sancte Paule apoſtole, prędicator veritatis, ⁊ doctor gentium: intercede pro nobis ad deũ qui te elegit. 41. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Cap.

Magnificabitur Chr̃s in corpore meo, ſiue per mortem, ſiue per vitam: mihi enim viuere Chriſtus eſt ⁊ mori lucrum. Hymnus. Eterna Chr̃i munera: apoſtolorũ. Ad Bñs añ. Ego enĩ iã delibor, ⁊ tẽpus meę reſolutionis inſtat: bonũ certamẽ certaui: curſum cõſummaui: fidẽ ſeruaui: ſupereſt mihi corona iuſtitię: quam reddet mihi dominus in illa die iuſtus iudex. 45. Oro. philip. ca. 1.

Deus qui vniuerſum mundum beati Pauli apoſtoli prędicatione docuiſti: da nobis quęſumus, vt cuius natalitia colimus: eius apud te patrocinia ſentiam⁹. Per. Memoria de ſancto Petro aña. Petre amas me? paſce oues meas: tu ſcis domine, quia amo te. ℣. Tu es Petrus. Oratio.

Deus qui beato Petro apoſtolo tuo, collatis clauibus regni cęleſtis, ligandi atq; ſoluendi pontificium

tificium tradidiſti, cócede, vt inter-
ceſſionis eius auxilio: a peccatoꝛuꝫ
noſtroꝛũ nexibus liberemur. Qui.
Ad hoꝛ. añe laũ. ſine ℟. Ad. iij. cap.
Magnificabitur. Ad ſextam cap.
2. thi. 2 Scio cui credidi ⁊ certus ſum:
quia potés eſt depoſitũ meum
ſeruare in illum diem. Ad. ix. cap.
1. thi. 4 Bonum certamen certaui: cur-
ſum cõſummaui: fidez ſeruaui:
in reliquo repoſita eſt mihi coꝛona
iuſtitię: quã reddet mihi dñs in illa
die iuſtꝰ iudex. Ad veſ. ſup pſal. añ.
Ego plantaui. ſine verſu. cap. Jam.
non eſtis. Hymnus. Aurea luce. ℣.
In omnem terram. Ad Mgt añ.
Iſti ſunt duę oliuę ⁊ duo candela-
bꝛa lucentia ante dñm: habét pote-
ſtaté claudere cęlũ nubibus ⁊ aperi
re poꝛtas eius: qꝛ linguę eoꝝ claues
cęli factę ſunt, hal. 46. Oꝛo. Deus
qui hodiernam. Memoꝛia de ſctõ
Joãne añ. Pꝛo eo. ℣. Fuit homo
miſſus a deo. Oꝛo. Deꝰ q pręſenté.
Die. 1. ❡ In octaua ſcti Joãnis baptiſtę.
Sermo ſcti Maximi epi. Lcõ. iiij.
Solennitatem nobis diuerſoꝛũ
martyrũ fratres chariſſimi vi-
tę pręſentis occaſus ⁊ ſuſcepta ab
eis pꝛo Chꝛiſti noie paſſio cõſecra-
uit: beatus Baptiſta Joannes: cu-
ius nũc feſtiuitate letamur, cęleſtia
mũdo gaudia ſterili ab vtero natus
innexit. Et illi quidem indubitata
iam gloꝛia regnantem confeſſi ſunt
dei filium: hic autem ⁊ naſciturum
pꝛophetalis ſpiritus illuminatione
pręuidit: ⁊ natum pꝛiuilegio gratię
ſingularis oſtendit. Lectio quinta.
In tãtum autem in beato Joanne
ſpecialis ꝑfulſit electio: vt ante me-
reretur annũciare dñm q̄ linguam
qua annũciare poſſet acciperet. De
nique Eliſabeth illa vetus mulier ⁊
noua mater: veniẽti ad ſe Marię in
ipſo occurſu ſalutationis ait. Ecce
ex quo facta eſt vox ſalutationis tuę
in auribꝰ meis: exultauit in gaudio
infans in vtero meo. Quid eſt hoc
miraculi fratres? Quę tantoꝝ noui
tas gaudioꝛũ: vt habere ſe in vtero
Eliſabeth teſtaretur infantem, qui
necdum ſemetipſum ſentiens dñi-
cum ſentiret aduẽtum? Lectio. vj.
Vere puer iſte omniũ beatiſſimus
paruuloꝛũ: qui intra viſcera mater-
na adhuc cõcluſus, adeſſe ſaluatoꝛẽ
mundi, qꝛ nec dũ ſermone poterat,
pꝛophetico gaudio reuelauit. Nul-
lus ignoꝛat chariſſimi oẽm paruulũ
materno ab vtero pꝛodeuntẽ: inter
ipſa lucis exoꝛdia męſtis concrepa
re vagitibus. Solus baptiſta dñi vl
tra legẽ naſcentiũ: natiuitatem ſuaꝫ
lętitię exultatione pręuenit. L. vij.
At q̄ decuit fratres vt de ma-
tre ſterili naſcereť, qui fęcun-
ditaté virginis reuelabat: quatenus
mirabilẽ partum mirabiliter natus
oſtẽderet. Illud etiam q̄ ſtupẽdum
quãque magnificum: qꝫ Zacharias
ſacerdos pater futurus pꝛophetę,
qꝛ angelo loquẽti nõ credidit, vſuꝫ
loquẽdi amiſit: donec pꝛomiſſione
completa, noui hoĩs pꝛeco paternę
linguę vincula relaxaret. Lcõ. viij.
Os quidẽ quod angelus clauſerat,
pꝛomiſſus ab Angelo filius reſera-
uit: vt agnoſceret anxius ſenex per
eum ſe ſibi redditum, quẽ de ſe non
credi-

crediderat naſciturum: nec dubita-
ret vltra illũ diuinitus vel p̄miſſum
vel natũ fuiſſe: cuius cauſa ſe ⁊ ami-
ſiſſe probabat ⁊ recepiſſe ſermonē.
Quid hac frēs religione glorioſius,
q̄d hac inſignius fide: in qua ſterilis
ↄcipit, v̓go parturit, mutus loquit̃,
⁊ in ſecreto maternoꝝ viſcerũ par-
uuli totius mũdi gaudia prę ludũt?
Iſidorus in libro de ortu vita ⁊ obi
tu ſanctorum. Lectio nona.
Hic eſt ergo Joannes pręnunçius
Chriſti, preco iudicis, propheta al-
tiſſimi, vox verbi, amicus ſponſi, te-
ſtis dñi: lucerna luminis. Hic eſt ter-
minus prophetarũ: baptiſmatis ini
tium: qui pręnunciatus parentis
vocem abſtulit: genitus officium
linguę reſerauit. Hic eſt qui nec duz
editus Chriſtum prophetauit: ſa-
lutauit ex vtero, in columba agno-
uit: in deſerto demonſtrauit. Hic
eſt cuius veſtimentum lanugo fuit
camelorum: habitatio eremus: vi-
ctus mellis et locuſtarum cibus.
In laud. poſt primam orationem
fiat memoria de apoſtolis per añaz.
Petrus apoſtolus, ⁊ Paulus do-
ctor gentium: ipſi nos docuerunt le
gem tuam dñe. ℣. Annunciauerũt
opera dei. In veſp. ad Magt̃ aña.
Et factum eſt in die octauo venerũt
pater ⁊ mater ⁊ cognati eius ad cir-
cuncifionem pueri: ⁊ vocabant euz
nomine patris ſui Zachariam: ⁊ di-
xit mater eius, nequaquam, ſed vo-
cabitur Joannes. Poſt orationem
de ſancto Joanne fiat memoria de
apoſtolis. Añ. Glorioſi. ℣. In om-
nem. Oratio. Deus qui hodierna.

¶ In feſto Viſitationis beatę Ma- Die.2.
rię virginis ad veſpe. ſuper pſal. añ.
Hęc eſt regina virginuz, quę genuit
regē velut roſa decora, virgo dei ge
nitrix, p̄ quā reperimus deũ ⁊ homi
nē: alma virgo intercede pro nobis
oībus. ps. Laud. pue. cũ cęte. Cap.
Surge, propera amica mea, co can.1.
lumba mea, formoſa mea ⁊ ve
ni: iam enim hyems tranſijt, imber
abijt ⁊ receſſit: flores apparuerunt
in terra noſtra. ℟. Stirps. Hymn᷒.
Aue maris ſtel. fo. 283. ℣. Ora pro
nobis. Ad Magt̃ añ. Btiſſimę virgi
nis Marię viſitationez deuotiſſime
celebremus, vt ipſa pro nobis inter
cedat ad dñm Jeſum Chr̃m. Oro.

Omnipotens ⁊
miſericors de᷒
maieſtatem tuā ſup-
pliciter exoramus:
vt ſicut vnigenitum
tuuz per viſitationē
⁊ ſalutatioem geni-
tricis ei᷒ puero clau
ſo in vtero reuelaſti: ita meritis eiuſ-
dem genitricis ⁊ precibus, ipſum
nos facias reuelata facie perpetuo
contemplari. Qui tecum viuit ⁊ re.
Ad cōplero. ſuper pſal. añ. Virgo.
Ad Nũc dimit. añ. Corde ⁊ aio chri
ſto canam᷒ gloriā: in hac ſacra ſolē-
nitate p̄celſę genitricis dei Marię.
Prędictę añę dicātur ad cōple. per
octa. q̄ñ de ipſa agit̃. Ad matu. inui-
Viſitationez virginis Marię cele-
bremus, Chriſtũ eius filium adore-
mus dñz. Hymn. Quē terra. fo. 283.
In .j. noct. aña. Ecce tu pulchra es
amica mea: ecce tu pulchra, oculi

tui columbarū. ps. Dñe do. 2. Añ. Sicut lilium inter ſpinas, ſic amica mea inter filias. ps. Celi. 5. Añã. Fauus diſtillans labia tua ſponſa: ꝛ odor veſtimentorū tuorꝫ ſicut odor thuris. ps. Dñi. 6. ℣. Scā dei. L. i.

can. 2. Ego flos campi, ꝛ liliū conualium. Sicut liliū inter ſpinas, ſic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna ſyluarū, ſic dilectus meus inter filios. Sub vmbra illius quem deſideraueram, ſedi: ꝛ fructus eius dulcis gutturi meo. Introduxit me rex in cellam vinariā: ordinauit in me charitatē. Fulcite me floribus, ſtipate me malis: quia amore langueo. Leua eius ſub capite meo ꝛ dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filię Jeruſalem per capreas, ceruoſq; camporū, ne ſuſcitetis, neq; euigilare faciatis dilectā: donec ipſa velit. ℟. Hodie viſitauit Eliſabeth btā virgo Maria ex progenie Dauid: per quam ſalus mūdi credētib⁹ apparuit. Cuius vita glorioſa lucē dedit ſeculo. ℣. Beatiſſimę virginis Marię viſitationē deuotiſſime celebremus. Cuius. L. ij.

Vox dilecti mei. Ecce iſte venit ſaliens in montibus, trāſiliens colles. Similis eſt dilectus meus capreę: hinnuloq; ceruorum. En ipſe ſtat poſt parietem noſtrum reſpiciens per feneſtras: proſpiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi. Surge, propera amica mea: columba mea: formoſa mea, ꝛ veni. Jam enim hyems tranſijt, imber abijt, ꝛ receſſit. Flores apparuerunt in terra noſtra. Tempus putationis aduenit. Vox turturis audita eſt in terra noſtra. Ficus protulit groſſos ſuos: vineę florentes dederūt odorem ſuum. ℟. Glorioſę virginis Marię viſitationem digniſſimam recolamus. Cuius dñs humilitatem reſpiciens: angelo nunciante, concepit redemptorem mundi. ℣. Hodie viſitauit Eliſabeth beata virgo Maria ex progenie Dauid. Cuius dñs humilitatē. Lectio. iij.

Surge ꝑpera amica mea, ſpecioſa mea ꝛ veni, colūba mea in foraminib⁹ petrę, in cauerna macerię. Oſtende mihi faciē tuam, Sonet vox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis, ꝛ facies tua decora. Capite nobis vulpes paruulas quę demoliuntur vineas: nam vinea noſtra floruit. Dilectus meus mihi, ꝛ ego illi, qui paſcitur inter lilia, donec aſpiret dies, ꝛ inclinentur vmbrę. Reuertere: ſimilis eſto dilecte mi capreę, hinnuloq; ceruorum ſuper montes Bethel. ℟. Stirps Jeſſe virgā produxit, virgaq; florē: Et ſuper hūc florem Requieſcit ſpiritus almus. ℣. Virgo dei genitrix, virga eſt flos filius eius. Et ſuper. Gloria. Requieſcit. In. ij. nocť. añ. Emiſſiones tuę paradiſus malorum punicorum cum pomorꝫ fructibus. ps. Eructauit. 12. Añ. Fons horto rum puteus aquarum viuentiū quę fluunt impetu de libano. ps. Deus noſter. 13. Añ. Veniat dilect⁹ meus in hortū ſuū: vt comedat fructū pomorū ſuorū. ps. Fundamēta. 24. ℣. Poſt par. Ex homilia quarta, beati Bernardi ſup Miſſus eſt. L. iiij.

AIt Angelus ad Mariam. Ecce Eliſabeth cognata tua, ⁊ ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Quid fuit neceſſe etiã huius ſterilis virgini nũciare conceptũ? Nũquid forte dubiam adhuc ⁊ incredulam oraculo, recentiori voluit cõfirmare miraculo? Abſit. Legimus Zacharię incredulitatem ab hoc ipſo Angelo fuiſſe caſtigatam: Mariã autem in aliquo reprehenſam non legimus, quin potius fidem ipſius Eliſabeth prophetante laudatam agnouimus. Beata es, inquit, quę credidiſti, qm̃ perficientur in te quę dicta ſunt tibi a dño. Sed ideo ſterilis cognatę cõceptus virgini nunciatur, vt dum miraculũ miraculo additur, gaudium gaudio cumulet. ℟. Viſitatio glorioſę virginis Marię ex ſemine Abrahe orta, de tribu iuda: clara ex ſtirpe Dauid: Cuius vita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias. ℣. Regali ex progenie Maria exorta refulget. Cuius vita. Lectio. v.

POrro neceſſe erat nõ modico lętitię ⁊ amoris pręueniẽte inflãmari incendio: quę filium paternę dilectionis cum gaudio ſpiritus ſancti, mox fuerat cõceptura. Nec enim niſi in deuotiſſimo corde atq; hilariſſimo, tanta ſe poterat capere dulcedinis ⁊ alacritatis affluentia. Vel ideo Eliſabeth cõceptus nunciatur Marię, qꝛ profecto decebat vt verbum mox diuulgandũ vbiq;, prius ſciret virgo per angelũ, q̃ audiret ab homine: ne mater videlicet dei a cõſilijs filij videretur amota, ſi eorum quę in terris tam prope gererentur remanſiſſet ignara. ℟. Viſitatio tua dei genitrix v̓go, gaudium annunciauit vniuerſo mũdo: Ex te enim ortus eſt ſol iuſtitię Chriſtus deus noſter: qui ſoluens maledictionem, dedit benedictionem: ⁊ confundens mortẽ, donauit nobis vitam ſempiternam. ℣. Felix namq; es, quę ſola genitricis dignitatem obtinuiſti: ⁊ virginalem pudicitiã non amiſiſti: Ex te enim. Lectio. vi.

VEl ideo potius cõceptus Eliſabeth Marię nunciatus eſt, vt dum nunc ſaluatoris nunc pręcurſoris edocetur aduentum, rerum tempus ⁊ ordinem tenens, ipſa melius poſtmodum ſcriptoribus ac prędicatoribus Euangelij referet veritatem, quę ⁊ plene de omnibus a principio celitus fuerit inſtructa myſterijs. Vel ideo adhuc nunciatur Marię conceptus Eliſabeth, vt audiens cognatam vetulam ⁊ grauidam cogitet iuuenculã de obſequio: ſicq; illa properante ad viſitandũ paruulo prophetę locus ⁊ occaſio detur, quo minori adhuc dño ſui officij valeat exhibere primitias, ⁊ dum ad ſe inuicẽ occurrit matrũ infantumq; ab alterutro excitata deuotio, mirabilius fiat miraculum de miraculo. ℟. Ad nutũ dñi noſtrum dictantis honorẽ: Sicut ſpina roſam genuit iudęa Mariam. ℣. Vt vitium virtus operiret gratia culpã. Sicut. Gloria. Sicut.

In. iij. noc. aii. Veni in hortũ meũ ſoror mea ſpõſa: meſſui myrrhã cũ aromatib9 meis. ps. Cãtate. i. 27. Aii. Comedi fauũ cum melle meo:

bibi vinum meum cum lacte meo. Ps. Dominus regnauit exultet. 27. An. Talis eſt dilectus meus, ⁊ ipſe eſt amicus meus filię Jeruſalem. Ps. Cantate. ij. 27. ℣. Specioſa.

Secundū Lucam. Lectio ſeptima.

a.1. In illo tempore: Exurgēs Maria abijt in montana cum feſtinatione: ⁊ intrauit in domū Zacharię et ſalutauit Eliſabeth. Et reliq.

Homilia beati Ambroſij epiſcopi.

Morale eſt oībus vt qui fidem exigunt: fidē aſtruant. Et ideo cum angelus abſcōdita nunciaret vt fides aſtrueretur: exemplo ſenioris fęminę ⁊ ſterilis cōceptum Marię nunciauit: vt poſſibile deo eſſe qđ ei placuerit aſſereret. Ubi audiuit hoc Maria: non quaſi incredula de oraculo, nec quaſi incerta de nūcio: nec quaſi dubitans de exēplo: ſed quaſi lęta pro voto, religioſa pro officio, feſtina pro gaudio: in montana perrexit. Quo enim iam deo plena: niſi ad ſuperiora cū feſtinatione cōſcenderet? Neſcit tarda molimina ſpūs ſcti gratia. ℟. Regali ex progenie Maria exorta refulget: Cuius precibus nos adiuuari mēte ⁊ ſpū deuotiſſime poſcim⁹. ℣. Corde ⁊ animo Chriſto canamus gloriaz, in hac ſacra ſolennitate pcelſę genitricis dei Marię. Cuius precibus. Lcō. viij.

Diſcite vos ſctē mulieres ſedulitatem: quā pręgnātibus debeatis exhibere cognatis. Mariā, quę ante ſola in intimis penetralibus verſabatur: nō a publico virginitatis pudor, nō a ſtudio aſperitas montiū: nō ab officio prolixitas itineris retardauit. In montana virgo cū feſtinatione: virgo officij memor, iniurię immemor, affectu vrgente non ſexu: relicta perrexit domo. Diſcite virgines non circūcurſare per alienas edes: non demorari in plateis: non aliquos in publico miſcere ſermones. Maria in domo ſera, feſtina in publico: manſit apud cognatam ſuam tribus menſibus. Etenim quę propter officium venerat, inherebat officio: Manſit tribus menſibus: non ꝙ domus eam delectaret aliena: ſed quia frequentius videri in publico diſplicebat. ℟. Corde ⁊ animo Chro canamus gloriam: In hac ſacra ſolennitate pręcelſę genitricis Dei Marię. ℣. Cum iucunditate viſitationem ſctē Marię celebremus. In hac. L. ix.

Didiciſtis virgines pudorem Marię: diſcite humilitatem. Uenit ppinqua ad proximā: iunior ad ſeniorē. Nec ſolum venit: ſed etiā prior ſalutauit. Decet eniz vt quanto caſtior virgo tanto humilior ſit. Nouerit deferre ſeniorib⁹: ſit magiſtra humilitatis, in qua eſt pfeſſio caſtitatis. Eſt ⁊ cauſa pietatis: eſt etiaz ⁊ norma doctrinę. Contuenduz eſt enim: qꝛ ſuperior venit ad inferiorē, vt inferior adiuuetur: Maria ad Eliſabeth: Chrs ad Joānem. ℟. Solē iuſtitię regem paritura ſupremum. Stella Maria maris, hodie proceſſit ad iter. ℣. Cernere diuinum lumē gaudete fideles. Stella. Gloria. Hodie. ℣. Ora p nobis. In lau. an.

Uiſitatio glorioſę virginis Marię ex ſemine Abrahę, orta de tribu iuda,

Digitized by Google

da, clara ex ſtirpe Dauid. 26. Aña. Viſitatio eſt hodie ſctē Marię virginis: cuius vita inclyta cunctas illſtrat eccleſias. 28. Aña. Regali ex progenie Maria exorta refulget: cuius precibus nos adiuuari mente ꝛ ſpū deuotiſſime poſcimus. 17. Añ. Corde ꝛ animo Chriſto canamus gloriā: in hac ſacra ſolennitate precelſę genitricis dei Marię. 44. Añ. Cum iucūditate viſitationem ſanctę Marię celebremus: vt ipſa pro nobis intercedat ad dñm Jeſum Chřm. 41. Cap. Surge. Hym. O glorioſa dña. 28 5. ℣. Elegit eā. Ad Bñs añ. Viſitationē hodiernā perpetuę virginis genitricis Dei Marię ſolenniter celebremus: qua celſitudo throni proceſſit, hal. 45. Ad tertiam capitulum. Surge. ℟. Sancta dei genitrix. Ad ſextā cap.

Can. 2 Ecce dilectus meꝰ venit ſaliēs in mōtibus, tranſiliēs colles, ſimilis caprę hinnuloꝗ ceruorū. ℟. Poſt partum. Ad nonam cap.

Can. 2 Oſtende mihi faciē tuā, ſonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis ꝛ facies tua decora. ℟. Specioſa. Ad Mgt aña. Viſitatio tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerſo mundo: ex te enim ortus eſt ſol iuſtitię Chřs deus nř: qui ſoluēs maledictionem dedit benedictionē: ꝛ confundens mortē donauit nobis vitā ſempiternā. 46. Per octa. qñ de ipſis agit: ꝛ in oct. die inu. ſicut in feſto. Sequētes vero añe dicantur quotidie per octa. ad bñs ꝛ ad mgt vel ad memoriā, Ad Bñs añ. Maria virgo ſemper lętare: ꝗ meruiſti Chřm portare cęli ꝛ terrę ɔditorē, ꝗ de tuo vtero protuliſti mūdi ſaluatorē. Ad Mgt añ. Sancta Maria virginū piiſſima: ſuſcipe vota ſeruulorū aſſidua: lapſos erige: errantes corrige: trementes corrobora: puſillanimes conforta: vt tibi ſemper referamus laudes: quā dei ſummi colimus genitricē.

¶ Prima die infra octa. Origenes ſuper Lucā, homil. prima. Lcō. iij.

Et factū eſt vt audiuit ſalutationē Marię Eliſabeth: exultauit infans in vtero eius. Non antecꝗ Maria ſalutaret Eliſabeth, ſed ſtatim vt locuta eſt verbū quod dei filius in ventre exiſtens matri ſuggeſſerat, infans Joānes exultauit: ꝛ tunc primum precurſorē ſuum Jeſus Prophetam fecit. Oportebat quoque Mariam cum dei prole digniſſima poſt alloquiū dei ad montana conſcendere: ꝛ in ſublimioribus cōmorari. Debuerat etiam, cū eſſet ſolicita, non pigra properare ſolicitudine: et ſpiritu ſancto plena ad ſublimiora perduci: ꝛ virtute dei protegi, a qua fuerat obūbrata.

Eodem die memoria Sanctorum Proceſſi, ꝛ Martiniani. Oratio.

Deus qui nos ſctōrū martyrū tuorū Proceſſi ꝛ Martiniani cōfeſſionibus glorioſis circūdas ꝛ ꝓtegis: da nobis, ꝛ eorū imitatione ꝓficere, ꝛ interceſſione gaudere. p.

¶ Secunda die, Beatus Maximus epiſcopus in ſermone de ſancto Joanne Baptiſta. Lectio. iij.

Quid eſt hoc miraculi fratres? Quę tātorū nouitas gaudiorum

rum:vt Eliſabeth illa vetus mulier
& noua mr̄, venienti ad ſe beatę ma
rię teſtaret̄ infantē in vtero ſe habe-
re: qui nec dum ſentiēs ſemetipſuz,
dn̄icum iā ſentiret aduentū. Nullus
ignorat chariſſimi paruuli r̄ oēm ab
vtero materno prodeuntē: inter ip-
ſa lucis exordia męſtis concrepare
vagitib⁹. Solus Baptiſta dn̄i vltra
legē naſcētium natiuitatē ſuā lętitia
& exultatione p̄uenit: ipſumq̄ mun
di ſaluatorē, q2 nec dū ſermone po-
terat: prophetico gaudio reuelauit.

¶ Tertia die infra octa. Hierony.
in ſermone de aſſumptione. Lcō. iij.

Repleta eſt autez ſpiritu ſancto
Eliſabeth, & exclamauit, & di-
xit. Benedicta tu in mulieribus: id
eſt plus benedicta q̄ omnes mulie-
res: q2 quicquid maledictionis per
Euam infuſum eſt: totum marię be-
nedictio abſtulit: inſuper & gratiam
refudit. Eua igit̄ obfuit: maria pro-
fuit. Eua luxit: maria illuxit. Cedat
improperium Euę: quia loti ſumus
Die. 6. vniuerſi per partuz virginis marię.

¶ In octa. aplōrum etiā ſi in dn̄ica
euenerit offm̄ de ipſis agendum eſt;
propter propriā hom̄. & q2 oēs alios
dies infra oct. impeditos habet. ad
p̄mas veſ. pſal. & an̄ę ſup pſal. de oct.
viſitatio. Cap. Jam nō eſtis. Hym.
Aurea luce. fol. 324. ℣. In oēz ter.
Ad magnificat an̄a. Glorioſi. Orō.

Deus cui⁹ dextera bea
tum Petrū ambulā-
tē in fluctibus ne mer
geret̄ erexit, & coapo
ſtolum eius Pauluz
tertio naufragantē de profundo pe
lagi liberauit: exaudi nos propitius
& concede: vt amborū meritis, ęter-
nitatis gloriā cōſequamur. Qui vi.
Memo. de oct. viſitatio. Ad matu.
inui. Gaudete. Hym. Aurea. Jani-
tor. Sit. An̄. pſal. ℣. Reia de cōmuni
aplōrū: & legant̄ ſequentes lcōnes.
Sermo ſcti Maximi epi. Lcō. iiij.

Cum omnes ſcti Apoſtoli pa-
rem grām apud dn̄m ſancti-
tatis obtineāt: neſcio quo tn̄ pacto
Petrus & Paulus videntur pręcę-
teris, peculiari quadam in ſaluato-
re fidei virtute pręcellere. Quod q-
dez ex ipſius dn̄i iudicio poſſumus
approbare. Naz Petro ſicut bono
diſpenſatori, clauē regni cęleſtis de-
dit. Paulo tanquā idoneo doctori;
magiſterium eccleſiaſticę inſtitutio
nis iniunxit: ſcilicet, vt quos iſte
erudierit ad ſalutem, ille ſuſcipiat
ad quietem: & quorum corda Pau
lus patefecerit doctrina verboruz:
eorum animabus Petrus aperiat
regna cęlorum. Lectio quinta.

Ambo igitur claues a dn̄o accepe
runt: iſte, ſcientię: ille, potentię. Di-
uitias immortalitatis illę diſpen-
ſat: ſcientię theſauros iſte largitur.
Ergo beatus Petrus et Paulus
eminēt inter vniuerſos apoſtolos:
& peculiari quadā prerogatiua pręce-
cellunt. Uerum inter ipſos quis
cui pręponatur incertum eſt. Pu-
to enim illos ęquales eſſe meritis;
qui ęquales ſunt in paſſione: & ſi-
mili eos fide deuotioneq̄ vixiſſe;
quos ſimul videmus ad martyrij
gloriam perueniſſe. Non enim ſi-
ne cauſa factum putemus: q̄ vna

die, vno in loco, vnius tyranni tolerauere ſententiam. Lectio ſexta.
Igitur fratres chariſſimi beatiſſimi apoſtoli Petrꝰ videlicet ꝛ Paulus quorum hodie ſolénia celebramus, vna die paſſi ſunt: vt ad Chriſtum pariter peruenirent. Uno in loco: ne alteri Roma deeſſet. Sub vno perſecutore: vt ęqualis crudelitas vtrunque conſtringeret. Sed videamus cauſam cur iſta perpeſſi ſunt: ſcilicet, ꝙ inter cętera mirabilia etiam magum illum Simonem: orationibus ſuis de aeris vacuo pręcipitem proſtrauerunt.
Secũdum Mattheum. Lectio. vij.
a. 14. In illo tépore: Juſſit Jeſus diſcipulos ſuos aſcendere in nauiculam; ꝛ pręcedere eum trãs fretũ, donec dimitteret turbas. Et reli.
Homilia beati Auguſtini epiſcopi.
Cum ſanctum euangelium legeretur: audiuimus nauiculam periclitantem: Chriſtum periclitantibus ſubuenientem: Petrum venienti Chriſto occurrentem. In quibus omnibus miraculum ſpectauimus: myſterium requiramus. Quando enim poſſumus de diuinis operibus, quę leguntur intellectum alicuius myſticę ſignificationis exculpere: quaſi de obſtruſis fauorum cellis mella producimus: vel Chriſti diſcipulos imitantes, ſpicas manibus confricamus, vt ad latentia grana perueniamus. Lcõ octaua.
Aſcendit ergo dominus noſter Jeſus Chriſtus in montem ſolus orare. Mons altitudo eſt. Quid enim in hoc mundo altius cęlo? Quis vero in cęlum aſcendit, nouit optime fides veſtra. Cur aũt ſolus aſcẽdit? Quia nemo aſcendit in cęlum: niſi qui deſcẽdit de cęlo, filius hominis qui eſt in cęlo. Quãuis ꝛ in fine cum venerit, ꝛ nos oẽs membra ſua collegerit, ac leuauerit in cęlũ: etiã tũc ſolus aſcendet: q: caput cum corpore ſuo vnus eſt Chriſtus. Lectio. ix.
Nunc ipſe aſcẽdit ſolus orare: quia aſcendit ad patreꝫ pro nobis interpellare. Uerũtamen chariſſimi duꝫ ille orat in excelſo: nauicula turbatur fluctibus in profundo. Quia inſurgunt fluctus poteſt illa nauicula turbari: ſed quia Chriſtus orat, non poteſt mergi. Nauiculam iſtam fratres eccleſiam cogitate: turbulentum mare, hoc ſeculum. Quando aliquis impię voluntatis, maximę poteſtatis perſecutionem inducit eccleſię: ſuper nauiculaꝫ Chři grandis vnda conſurgit. Sed in his tentationibus erigitur antenna: vt ſuſpenſa arbori crucem figuret. Hanc chriſtianus aſpiciat: ꝛ non deficiat.
In laud. aſi. cap. de cõmuni apoſtolorum. Hym. Oliuę. Sit. fo. 324. ℣. Annunciate. Ad Bñs aña. Petrus apoſtolus. Oratio. Deus cuius dextera. Ad horas diei de cõmuni apłorum. Ad veſ. ſup pſal. aſi. Hoc eſt. pſal. de apoſtolis. Capitulũ hym. vt in primis veſ. Ad Mḡt aña.
Iſti ſunt duę oliuę ꝛ duo candelabra lucentia ante dominum: habẽt poteſtatem claudere cęlum nubibus ꝛ aperire portas eius: quia linguę eorum claues cęli factę ſunt halleluiah. Oĩo. Deus cuius dextera.

Digitized by Google

¶ Die quinta infra oct. viſitatiõis. Ambroſius ſuper Lucam. Lcõ. iii.

Et factũ eſt, inquit, vt audiuit ſalutationẽ Marię Eliſabeth: exultauit infans in vtero eius: ⁊ repleta eſt ſpiritu ſctõ Eliſabeth. Vide diſtinctionẽ, ſingulorumq́ʒ verborum proprietatẽ. Vocem prior Eliſabeth audiuit, ſed Joãnes prior gratiã ſenſit. Illa naturę ordine audiuit: ille exultauit ratione myſterij. Illa Marię, iſte domini ſenſit aduẽtum. Femina mulieris, ⁊ pignus pignoris. Iſtę gratiam loquuntur, illi intus operantur: pietatiſq́ʒ myſterium maternis adoriuntur profectibus: duplicique miraculo prophetãt matres ſpiritu paruulorum.

¶ Die vltima infra octa. Ex Ambroſio ſuper Lucam. Lectio tertia.

Exultauit, inquit, infans in vtero meo. Exultauit infans, repleta mater eſt. Non prius mater repleta, q̃ filius: ſed cum filius eſſet repletus ſpiritu ſancto, repleuit ⁊ matrem. Exultauit Joãnes: exultauit ⁊ Marię ſpiritus. Exultante Joanne repletur Eliſabeth. Mariam tamen non repleri ſpiritu, ſed ſpiritum eius exultare cognouimus. Incomprehenſibilis enim incomprehenſibiliter operabatur in matre: et illa poſt conceptum repletur, iſta ante conceptum.

¶ Dominica infra octa. ſiue etiam in octa. ſi tali die euenerit non de ipſa octa. ſed de dominica totum officium agendum eſt cum ſola memoria de Viſitatione: ⁊ hoc in omnibus octauis ſimplicibꝰ obſeruetur.

¶ In octaua ſi Dñica non fuerit. Ex Ambroſio ſup Lucã. Lcõ. iiij. Bie.

Ecce iquit vt facta eſt vox ſalutationis tuę in auribus meis, exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata quę credidiſti. Vides nõ dubitaſſe Mariã, ſed credidiſſe: ⁊ ideo fructum fidei conſecutam. Beata (inquit) quę credidiſti, ſed ⁊ vos beati qui audiſtis et crediditis. Quęcunq́ʒ enim crediderit anima, ⁊ concipit, ⁊ generat dei verbum, ⁊ opera eius agnoſcit. Lectio quinta.

Sit in ſingulis Marię anima, vt magnificet dñm: ſit in ſingulis ſpũs Marię, vt exultet in deo. Si ſm carnem vna mater eſt Chriſti: ſm fidẽ tamen omniũ fructus eſt Chriſtus. Omnis enim anima accipit dei verbum, ſi tñ immaculata ⁊ immunis a vitijs ſit, ⁊ intemerato caſtimoniã pudore cuſtodiat. Magnificat enim dñs ſicut ⁊ alibi legiſtis. Magnificate dñm mecũ. Nõ q̄ dño aliquid humana voce poſſit adiungi: ſed q2 magnificatur in nobis. Lcõ ſexta.

Imago enim dei Chriſtus eſt, ⁊ ideo ſi quid iuſtum, religioſumq́ʒ fecerit anima illa, imaginẽ dei, ad cuius ſimilitudinem creata eſt magnificat: ⁊ ideo dum magnificat eam, magnitudinis eius quadã participatione ſublimior fit vt illã imaginẽ ſplendido bonorũ colore factorũ, ⁊ quadã ęmulatione virtutis in ſe videatur exprimere. Magnificat autem anima Marię dñm, ⁊ exultat ſpiritus eius in deo, eo quod ⁊ anima ⁊ ſpiritu

Digitized by Google

ſpiritu patri filioqꝫ deuota, vnum deum ex quo omnia, ⁊ vnum dñm per quē omnia, pio veneretur affectu. Sed Marię quo perſona melior, eo prophetia plenior. Lcō. vij.

Nec ocioſum videtur ꝙ ⁊ ante Joānē. Eliſabeth ꝓphetauit: et Maria ante dñi generationem. Serpunt enim iā tentamēta ſalutis humanę. Nā ſicut a mulieribus peccatū cępit, ita etiā bonuꝫ a mulieribus inchoaṫ: vt fęmine quoqꝫ muliebria opera deponentes, infirmitati renuncient: et anima quę non habet ſexum, vt Maria quę neſcit errorem, religioſa imitetur ſtudio caſtitatem. Tu autem. Lectio, viij.

Manſit aūt Maria cum illa menſibus tribus, ⁊ reuerſa eſt in domum ſuam. Bene inducitur ſancta Maria, ⁊ exhibuiſſe officium: ⁊ myſticū numerum cuſtodiſſe. Non enim ſola familiaritatis eſt cauſa quod diu manſit: ſed etiam tanti vatis profectus. Augebatur itaque, ⁊ quaſi bonus athleta exercebatur in vtero matris. Ampliſſimo enim virtus eius certamini parabatur. Lcō. ix.

Deniqꝫ tandiu māſit Maria, quandiu Eliſabeth pariendi tempus impleret. Quod ſi diligenter aduertas: inuenies hoc nuſquam poſitum, niſi in generatione iuſtorum. Denique impleti ſunt dies vt pareret Maria: impletum eſt tempus vt pareret Eliſabeth: impletum eſt vitę tempus, cum ſancti viri ex hoc vite curriculo demigrarēt. Plenitudinem iuſti vita habet, inanes autem dies ſunt impiorum.

¶ Sctōrum ſeptem fratrum. Oro. die. 10

Preſta q̄s oṗs deus: vt q glorioſos martyres tuos fortes in ſua ꝯfeſſione cognouimus: pios apud te in nr̄a interceſſione ſentiamus: Per dominū.

Ex eorum martyrio. Lcō ſecunda.

Creſcēte rabie perſecutionis in chriſtianos: ſeptem fratres Rome ſub Antonino pio martyrio coronati ſunt. Cum enim delatum eſſet ad Ceſarem deos ab his blaſphemari Chriſti fidem palam confitentibus. Publio pręfecto datum eſt negocium, vt eorum cauſaꝫ iudicaret. Qui primo blandis verbis: deinde terroribus ac minis inſtat: vt abnegato Chriſto, dijs ſacrificent. At Felicitas eorum mater, ſi Chriſtum, inquit, o iudex noſſes, eiuſqꝫ magnitudinē intelligeres ac diuinitatem: deſiſteres pios homines ab ipſius religione ſubducere. Qui enim Chriſtianis maledicit: deo maledicit in cordibus eorum habitanti. Et ad filios conuerſa, ipſos vt neqꝫ cruciatus perhorreſcāt, neque mortem propter fidē in Chriſtum recuſent, hortatur. Lectio. iij.

Iratus igitur iudex ⁊ ad filios conuerſus, cum videret eos in fide immobiles permanere, ⁊ nec promiſſis nec minis a ſentētia reuocari: in carcerē trudi, ⁊ Ceſari rei ordinem exponit. Ille autē iubet oēs morti tradi. Primus igiṫ eoꝝ Januarius plumbatis cęſus, expirauit: Felix deinde,

Digitized by Google

deinde, ⁊ Philippus, fuſtibus necantur. Syluanus precipitio. Alexander cum alijs capite plectuntur. Mater vero quarto poſt menſem gladio percuſſa, martyrij palmam adepta eſt. Gregorius octies martyrem appellat. Paſſa eſt enim ſepties in ſeptem filijs: ⁊ demum in corpore proprio. Tu autem do.

die.12. ¶ Sancti Procopij abbatis. Oro.

INterceſſio nos queſumus domine beati Procopij abbatis cõmendet: vt quod noſtris meritis non valemus: eius patrocinio aſſequamur. Per dñm noſtrum Jeſum Chrm.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

BEatus Procopius abbas natione bohemus, canonicis apicibus a ſancto Cyrillo iuuenis inſtructus: in ſeculo presbyter honeſtiſſimã vitam duxit. Poſt hec pro Jeſu Chriſti amore ſeculo ⁊ pompis eius perfecte renuncians: in montis ſupercilio ſpelũcam innumeris demonibus frequẽtatã habitaculũ ſibi conſtituit: vbi vigilijs orõnibus ⁊ ieiunijs cõtra ſpiritales nequitias vigilantiſſime dimicabat. Lcõ.iij.

Deinde adiunctis ſibi quibuſdam fratribus: ſecundum almi patris Bñdicti inſtituta viuere cepit. Et venientibus accolis ſanitatum ſuffragia impetrans: exemplo humilis magiſtri precipiebat eiſdem: ne cuiquam hec diuulgarẽt. Tandem vite curſu laudabili peracto: virtutibus plenus ⁊ prodigijs: ima deſerens ad celeſtem patriam euolauit.

¶ Beati Alexij confeſſoris. Oro. die.17.

DEus qui beato Alexio confeſſori tuo tribuiſti: vt ⁊ noua mundũ arte deluderet: ⁊ de hoſte humani generis mirabiliter triũpharet: concede propitius, vt eius ſemper muniamur auxilijs: cuius ſalutiferis erudimur exẽplis: Per dñm. Lectio prima.

1.Cor. 7. HOc itaqꝫ dico fratres, Tempus breue eſt. Reliquum eſt, vt ⁊ qui habẽt vxores tanq̃ non habentes ſint: ⁊ qui flent, tanq̃ non flẽtes; ⁊ qui gaudẽt, tanq̃ nõ gaudentes: ⁊ qui emunt tanq̃ nõ poſſidentes: ⁊ q vtuntur hoc mũdo, tanq̃ nõ vtant. Preterit enim figura huius mũdi. Uolo aũt vos ſine ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxore eſt: ſolicitus eſt que dñi ſunt, qũo placeat deo. Qui autẽ cũ vxore eſt: ſolicit⁹ eſt que ſunt mũdi, qũo placeat vxori, ⁊ diuiſus eſt.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

Beatus Alexius, ex nobili ſenatorum progenie, liberalibus artibus plene eruditus: cum accepiſſet de imperiali linea egregiam ſponſam, benigne allocutus eſt eam: ⁊ diuine gratie priuilegio informatus, intactam dimiſit: clamq́ꝫ receſſit. Ueniens autẽ in Ediſſam Syrie ciuitatem aſſumpto vili ⁊ deſpecto habitu: cepit cum pauperibus mendicare. Pater igitur ⁊ mater de filij ſui abſentia pre triſtitia conſeneſcunt: ⁊ vera ſponſa velut indiuidua turtur, ſincero languore ſponſi amabi-

lis

Digitized by Google

lis tabeſcit. Miſſis autẽ nuntijs per orbem a parentibus: aliqui eorum ad Ediſſam ciuitatẽ venerũt. Quibus cognitis, ſed ab eis incognitus obuius fuit: ⁊ cum ab eis eleemoſynam impetraſſet, gratias deo egit: ꝙ eleemoſynam a ſeruis ſuis accipere meruiſſet. Tu autem. Lcõ.iij.

Uolens autem poſt hec de ciuitate Ediſſa Tarſum remeare: diſpenſatione diuina, vento cõtrario, nauis arrepta, proſpere ad portum romanum applicuit. Et deſpecto in loco proprie domus quẽ a patre impetrauerat, totus orationibus, abſtinentijs, ⁊ vigilijs deditus: graues ⁊ viles ſeruorũ iniurias annis .xvij. patienter et perſeueranter ſuſtinuit. Demũ diẽ ſue quietis diuina reuelatione cognoſcẽs, rem oẽm literis mandauit: cartamq; manu propria concluſit. Dñica igit die poſt miſſarum ſolennia, in eccleſia vox audit, Querite in domo Euphemiani hominẽ dei: qui oret pro Roma. Ad hanc vocem cõcurrũt Archadius ⁊ Honorius Imperatores vna cũ papa Innocẽtio. Perlecta autem carta coram omni populo: cũ plurima miracula fierẽt: pontifex ⁊ imperatores ſctũm corpus ſuis humeris deportauerunt, ⁊ honorifice in eccleſia ſcti Bonifacij ſepelierunt.

Die.20. Scte Margarite virginis. Oro.

Indulgẽtiã nobis dñe btã Margarita virgo ⁊ martyr imploret: q̃ tibi grata ſemp extitit: ⁊ merito caſtitatis: ⁊ tue profeſſionis virtutis: Per.

Ex geſtis eius. Lectio quarta.

Beata Margarita filia Theodoſij ciuis Antiocheni, ſacerdotis Ethnici: vbi primum nata eſt: cuidam honeſte matrone quindecim ſtadijs ab Antiochia tradita eſt educanda. Mortua autem matre cũ iam eſſet annorũ quindecim: cura nutricis ſue baptizata eſt. Cũq; propterea in parentis odium perueniſſet, illa in domum nutricis ſe contulit: ⁊ eius oues paſcebat. Erat autem mire pulchritudinis: ⁊ oculis omnium gratioſa. Accidit autem vt Prefectus Olibrius iter faciens, captus eius pulchritudine, ſiſti eã ſibi iuberet. Lectio quinta.

Impudico igitur preſidi virgo pudiciſſima preſentatur: quam ſic ille alloquitur. Tuum nobis bona puella ⁊ nomẽ, ⁊ genus, ⁊ religionẽ edicito. Illa reſpõdit. Margarita vocor, genere ſum nobilis: religione Chriſtiana. Ait preſes: Duo prima cõuenientia ſunt: tertiũ vero abſurditas eſt. Nam quid inſipientius ꝙ vt deum ſibi quis faciat crucifixũ? Margarita reſpondit. Dic oro: vnde didiceris dñm Jeſum fuiſſe crucifixũ? Tum preſes. Ex libris chriſtianorũ. Cui Margarita. Que nã verecũdia eſt, inquit, vt cũ in eiſdẽ libris legat ⁊ pena Chri ⁊ gloria: alterũ credatis, alterũ renuatis? L.vj.

Propter hec ⁊ ſimilia preſes ira cõmotus: eam, vt ſibi melius conſuleret in carcerem trudi fecit. Altera die rurſus eam produxit in iudiciũ: Cũq; optionẽ ſibi daret, dicens, aut ſacrifica dijs ⁊ digna eris thalamis noſtris:

Digitized by Google

noſtris: aut diris cruciatibus conſumeris. Illa reſpõdit. Fac quod potes: qꝛ quod vis ego non faciã. Tũc ad pręceptũ pręſidis exuitur, ſuſpẽditur, verberatur virgis acerrimis, ſanguinis riui fluunt: nec ſuſpirium quidẽ illa emittit. Tunc p̄ſes: miſerere pulchꝛitudinis tuę. At illa, Miſereoꝛ pulchꝛitudinis aię meę: ne decoꝛẽ perdã imaginis diuinę. L. vij.

TUnc pręſes irridẽs ait. Adhibeatur vngula durioꝛ, quę carnem ſcindat, oſſa denudet: viſcera pandat. Una ne nos puella ſuperabit? Dixit ⁊ facta ſunt omnia. Flent circunſtantes: miſerãtes ſeuum tenerę cruciatum puellę. At illa. Omnis veſtra miſeratio circa coꝛpus occupatur. Carnalia ſi quidem ſolummodo diligentes: carnẽ tantum cruciari doletis. Ego vero quę magis animę ꝙ̄ coꝛpoꝛis amo ſalutem: vnius pęna mercaboꝛ vtriuſqꝫ gloriam. His dictis ad pręſidis pręceptum iterum traditur in carcerem tenebꝛoſum: ſed lux diuina ſole clarioꝛ ſtatim ibi refulget. Lectio. viij.

TUnc antiquus hoſtis quam pęnis ſuperare nõ potuit: aggredit̃ terrere phantaſmate. Transfoꝛmat̃ itaqꝫ in dꝛaconem terrificũ: qui quaſi devoꝛaturus, in eã impetuꝫ facit. Sed ſigno crucis oppoſito: pꝛodigium euaneſcit. Tũc foꝛmã induit hominis: ⁊ ſpũ conſulentis amici carcereꝫ ingreditur. At virgo ſtatim per ſpiritũ dęmonẽ intellexit: ⁊ virtute Chꝛi manu ceruicẽ eius appꝛehendens deiecit: ⁊ pede ſctõ caput impium calcãs: ad quid venerit edicere compellit. Poſtero die adducta coꝛã pręfecto denuo exuitur: apponitur ignis: ardentes lampades ad latera iungũtur. Margarita vero, cum hęc fierent, dicebat. Non ſunt cõdignę paſſiones huius tempoꝛis ad futuram gloꝛiã. Tu aũt. L. cõ. ix.

DEinde ponitur in dolio aqua pleno, ligatis manibus ⁊ pedibus. Sed ilico vincula ipſius rumpunt̃: ⁊ ipſa nihil lęſa egreditur, laudans deum. Quo miraculo cõplures moti, crediderunt in Chꝛiſtuꝫ. Quos varijs cruciatibus p̄ſes trãſmiſit ad cęluꝫ. Demũ iuſſa gladio feriri: ſpiculatore iubẽte eaꝫ ceruicẽ pręparare, impetrato ſpatio oꝛandi: coꝛ, ⁊ manus dirigẽs ad deuꝫ, dixit. Gr̃as tibi ago dñe Jeſu chꝛiſte: qm̃ certamẽ meũ ad victoꝛiã perduxiſti: cõſerua quęſo credentes in te: ⁊ non credentes cõuerte. Eoꝛum quoqꝫ qui me perſequuntur, miſerere: ⁊ iam ſpiritum meum in pace ſuſcipe. Et his dictis capite truncatur, ⁊ ita ſuum glorioſum martyrium conſummauit.

¶ Sãctę Praxedis virginis. Oꝛo. die. 21.

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de btẽ Praxedis virginis tuę feſtiuitate gaudemus: ita pię deuotionis erudiamur affectu: Per. Ad matuti. hym. Huius obtentu. Tria vltima ꝶ ia de cõi vnius virginis. Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

UIrgo venerabilis Praxedis nobiliſſima romana, filia Prudentis ſenatoꝛis, ⁊ ſoroꝛ ſanctę Potentianę, poſt moꝛtẽ parentum ro-

gauit beatū Piū epm, vt in termis
Nouati (quę iā in vſu nō erāt) ędifi-
caretur eccleſia. Qđ placuit epo, ⁊
factū eſt: accepta poteſtate in vrbe
noie Praxedis. Poſtea facta eſt p-
ſecutio magna chriſtianorū. Ipſa
vero ferués ſpū, multos occultauit
in eodē titulo, quos cibo paſcebat,
⁊ verbo ſancti ſpiritus. Lectio. iij.
Nunc diuulgatū eſt Antonino Im
peratori, q̄ cōuentus fieret in titulo
Praxedis. Qui mittés tenuit mul-
tos, ⁊ inibi ſine interrogatione gla-
dio puniri pręcepit. Horū vero cor-
pora beata Praxedis collegit, ⁊ ſe-
peliuit in cemęterio Priſcillę. Et af
flictione cōtrita, orauit vt tranſiret
ex hoc mūdo. Cuiꝰ oṫones ⁊ lachry
mę ad dñm peruenerūt. Peractis
igitur diebus paucis, migrauit ad
dñm. xij. calen. Auguſti. Cuius cor-
pus iuxta patrem ſuum in cemęte-
rio Priſcillę via Salaria ſepelitur.
die.22. ¶ Scté Marię magdalenę ad veſ.
ſuper pſal. añ. Recumbéte Jeſu in
domo phariſei Simonis leproſi: ac
ceſſit ad eum Maria Magdalena,
afferés precioſi libram vnguēti. ps.
Laudate pueri. cum cęteris. Cap.
Prouer. 31 Mulierem fortem quis inue-
niet? procul ⁊ de vltimis fi-
nibus precium eius, cōfidit
in ea cor viri ſui ⁊ ſpolijs nō indige-
bit. ℟. Flauit auſter. vj. Hymnus.
Lauda mr̄ eccleſia, lauda Chri
ſti clementiam, qui ſepté pur-
gat vitia, per ſeptiformem gratiā.
Maria ſoror Lazari, quę tot com-
miſit crimina: ab ipſa fauce tartari,
redit ad vitę limina.

Poſt fluxę carnis ſcandala, fit ex le
bete phiala: in vas tranſlata glorię,
de vaſe contumelię.
Egra currit ad medicum, vas fe-
rens aromaticū, ⁊ a morbo multi-
plici, verbo curatur medici.
Surgentem cum victoria, Jeſum
videt ab inferis: prima meret gau-
dia, quę plus ardebat cęteris.
Uni deo ſit gloria, pro multiformi
gratia: qui culpas ⁊ ſupplicia remit
tit, ⁊ dat pręmia. Amen. ℣. Opti-
mam partem elegit ſibi Maria. ℟.
Quę nō auferet ab ea. Ad mḡt añ.
Celſi meriti Maria quę ſolé verū
reſurgētem videre meruiſti morta-
lium prima: obtine vt nos viſu glo-
rię ſuę tecum lętificet in cęlis. Oro.

Largire nobis
clementiſſime
pater: q̄ ſicut beata
Maria magdalena
dñm noſtrum Je-
ſum Chriſtū ſuper
oīa diligendo, ſuorū
obtinuit veniā pec-
catorum: ita nobis apud miſericor-
diam tuā ſempiternā impetret bea-
titudinē: Per eun. Ad matu. inui.
Eternum, trinūq̄ deū laudemus
⁊ vnū, Qui ſibi Mariam trāſuexit
in ęthera ſanctā. Hym. Lauda ma-
ter eccleſia. In. j. noct. añ. Cum di-
ſcubuiſſet in domo Simonis dñs
Jeſus mundi gloria, mulier ſecum
quę erat in ciuitate peccatrix, nar-
di odorifera exhibuit vnguēta. ps.
Dñe dñs noſter. 2. Añ. Secus pe-
des dñi aſtans inceſſanter crine ſo-
luto diuᵒ veſtigia oſculabaꝭ lachry
mis

mis plena. ps. Celi enarrāt. 5. Añ.
Irrigabat igitur dñicos Jeſu pe-
des, fracto quoque alabaſtro pręci-
puis odorib⁹ fragrabat domus om
nis: atq; capillorum officio deterge
bat. ps. Dñi eſt terra. 6. ℣. Diffu-
ſa eſt gratia in labijs tuis. Lectio. i.
can. 3. In lectulo meo p noctes quęſi-
ui quē diligit anima mea: quę-
ſiui illum ⁊ non inueni. Surgam, ⁊
circūibo ciuitatem, per vicos ⁊ pla
teas quęram quem diligit aīa mea:
quęſiui illum, ⁊ nō inueni. Inuene-
runt me vigiles, qui cuſtodiunt ciui
tatem. Num quē diligit anima mea
vidiſtis? Paululum cum pertran-
ſiſſem eos, inueni quē diligit anima
mea. Tenui eum nec dimittam, do-
nec introducā illum in domum ma
tris meę, ⁊ in cubiculum genitricis
meę. ℟. Lętetur omne ſeculū in ſo-
lennitate ſanctę Marię magdale-
nę, Quā Jeſus ęternus amor dile-
xit plurimū. ℣. Hęc Maria fuit il-
la dño gratiſſima, quę vnguēto pręꝫ
cioſo vnxit pedes dñi. Quam Je-
ſus ęternus amor dilexit. Lectio. ij.
Quis mihi det te fratrē meum
ſugentem vbera matris meę,
vt inueniā te ſolū foris: ⁊ deoſculer
te, ⁊ iā me nemo deſpiciat? Appre-
hēdam te, ⁊ ducam in domum ma-
tris meę: ⁊ in cubiculum genitricis
meę. Ibi me docebis: ⁊ dabo tibi
poculum ex vino cōdito: ⁊ muſtum
malorum granatorū meorū. Lęua
eius ſub capite meo, ⁊ dextera illius
amplexabitur me. Adiuro vos filię
Jeruſalem, ne ſuſcitetis, neq; euigi
lare faciatis dilectā: donec ipſa ve-
lit. ℟. Hęc eſt illa Maria quę vnxit
dñm vnguēto, ⁊ extersit pedes eius
capillis ſuis: cuius frater erat La-
zarus, quem a mortuis reſuſcitauit
Jeſus. ℣. Hęc eſt illa Maria cui ſe
dñs reſurgens a mortuis primum
oſtendit. Cuius frater erat. Lcō. iij.
Quę eſt iſta, quę aſcendit de de- can. 8.
ſerto delitijs affluens, innixa
ſuper dilectū ſuū? Sub arbore mā
lo ſuſcitaui te. Ibi corrupta eſt ma-
ter tua, ibi violata eſt genitrix tua.
Pone me vt ſignaculum ſuper cor
tuum: vt ſignaculum ſuper brachiū
tuum: q2 fortis eſt vt mors, dilectio:
dura ſicut infernus, ęmulatio. Lam
pades eius, lampades ignis: atque
flāmarum. Aquę multę non potuē
rūt extinguere charitatem: nec flu-
mina obruent illam. Si dederit ho-
mo omnem ſubſtātiam domus ſuę
pro dilectione: quaſi nihil deſpiciet
eam. ℟. Felix Maria vnxit pedes
dñi Jeſu, ⁊ extersit capillis ſuis. Et
domus impleta eſt Ex odore vnguē
ti. ℣. Mixtū rorem balſami fracto
fudit alabaſtro, quę vnguento pre-
cioſo vnxit pedes dñi. Et domus.
Gloria. Ex odo. In. ij. noctur. aña.
Simon autem intra ſe inquit: ſi eſſet
propheta, sciret pfecto, quę ⁊ qua-
lis eſſet quę tangit eum, quia pec-
catrix eſt. ps. Eructauit. 12. Añ. Et
conuerſus dñs dixit: poſtquā veni
in domum tuam, non ceſſat crine
fuſo, hęc meos oſculari pedes. ps.
Deus noſter. 13. Aña. Quoniam
multum dilexeras, dimiſſa ſcito tibi
peccamina: ⁊ fide qua polles ſacra
in pace remitto. ps. Fundamenta
eius.

Digitized by Google

eius.24. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. Btūs Gregorius in hom. Maria ſtabat ad monumentum foris plorans. Lectio quarta.

Maria magdalena, quę fuerat in ciuitate peccatrix, amando veritatem, lauit lachrymis maculas criminis: ⁊ vox veritatis impleta eſt, qua dicitur, Dimiſſa ſunt ei peccata multa: quoniā dilexit multum. Quę enim prius frigida peccando remāſerat, poſtmodū amando fortiter ardebat. Quę a monumento domini etiam diſcipulis recedentibus, non recedebat. Exquirebat quem non inuenerat, flebat inquirendo: ⁊ amoris ſui igne ſuccenſa, eius, quem ſublatum credidit, ardebat deſiderio. Unde contigit vt eum ſola tunc videret: quę remanſerat, vt quęreret: quia nimirum virtus boni operis perſeuerantia eſt. ℞. Uidens Jeſus flentem Mariam, et ſororem eius Martham, lachrymatus eſt, ⁊ accedens ad monumentum, Quatriduanuz iam Lazaruz reſuſcitauit. ℣. O fęlicis ſoror vtraque meriti, quarum lachrymis motus fons ipſe pietatis. Quatriduanuz. Lectio quinta.

Quęſiuit ergo prius, et minime inuenit: perſeuerauit vt quęreret, vnde contigit vt inueniret. Actumq; eſt vt deſideria dilata creſcerent, et creſcentia raperent quod inueniſſent. Hinc eſt enim q de eodem ſponſo eccleſia in canticis canticorū dicit. Jn lectulo meo per noctem quęſiui quē diligit anima mea. Quę defectū quoq inuentionis ingeminat dicens. Quęſiui illum, ⁊ nō inueni. Sed quia diu inuentio ſe non elongat, ſi inquiſitio nō deſiſtat: adiungit. Jnuenerunt me vigiles, qui cuſtodiunt ciuitatem. Num quez diligit anima mea, vidiſtis? Paululum dum pertranſiſſem eos, inueni quem diligit anima mea. Dilectum nāque in lecto quęrimus, quando in pręſentis vitę aliquantula requie redemptoris noſtri deſiderio ſuſpiramus. Per noctem quęrimus, quia etſi iam in illo mens vigilat, tamen adhuc oculus caligat. ℞. Laudemus opus Dei, in Maria genitrice, ſed virgine: laudemus in Maria peccatrice, ſed pęnitente, Maria hęc eſt data ſpeculum innocentię. Maria hęc eſt exemplum pęnitentię. ℣. Ut confiteamur nomini ſancto tuo deus, ⁊ gloriemur in laude tua. Maria hęc eſt. Lectio ſexta.

Qui ergo dilectū ſuum non inuenit, reſtat vt ſurgat: ciuitatē circumeat: ideſt ſanctā electorū eccleſiā mente, ⁊ inquiſitione percurrat. Per vicos eum, ⁊ plateas quęrat: ideſt per anguſta, ⁊ lata gradientes aſpiciat, ſi qua inuenire in eis valeat, eius veſtigia exquirat, q2 ſunt nonnulli etiā vitę ſecularis, qui imitādum aliquid habeant de actione virtutis. Quęrentes autē nos vigiles inueniunt qui cuſtodiunt ciuitatem, q2 ſancti patres, qui eccleſię ſtatum cuſtodiunt, bonis nr̄is ſtudijs occurrunt, vt ſuo vel verbo, vel ſcripto nos doceāt. Quos cum paululum pertranſimus, inuenimus quē diligi-

diligimus: quia redemptor noster et ſi humilitate homo inter homines, diuinitate tamen ſup homines fuit. ℟. Flauit auſter, et fugauit aquilonem, quando lauit cor Marie penitentis, imber ſancti ſpiritus. Liquefecit, et refecit reſolutam in lamentis. Verbũ miſſum celitus. ℣. Fluminis impetus ciuitatem dei letificauit. Liquefecit. Gloria. Verbum. In. iii. noct. añn. Satagebat igitur Martha ſoror Marie magdalene circa miniſteria, que ſedẽs circa pedes dñi audiebat verbuꝫ oris eius. ps. Cantate dño. 27. Añn. Non eſt Martha, inquit, tibi cure ꝙ ſoror mea me reliquit ſolam miniſtrare? iube illi vt me adiuuet. ps. Dñs regna. ex ul. 27. Añ. Et reſpõdẽs dixit illi dñs: vnũ eſt neceſſe, Maria optimã parte elegit: q̃ nõ auferet ab ea. ps. Cãtate. 27. ij. ℣. Adiuuabit eã. Secundũ Lucam. Lectio ſeptima.

ca. 7. In illo tempore: Rogabat Ieſum quidã phariſeus: vt manducaret cum illo. Et ingreſſus domũ phariſei: diſcubuit. Et reliqua. Homilia beati Gregorij Pape.

Cogitãti mihi de Marie penitentia: flere magis libet: ꝙ aliquid dicere. Cuius enim vel ſaxeum pectus ille huius peccatricis lachrime ad exemplum penitẽdi non emolliãt? Conſiderauit nãq; quid fecit: et noluit moderari quid faceret. Super conuiuantes ingreſſa eſt. Non iuſſa venit: inter epulas lachrymas obtulit. Diſcite quo dolore ardet: que flere inter epulas non erubeſcit. ℟. O certe precipuus Marie magdalene amor. Que a monumento dominico diſcipulis recedentibus nõ receſſit. ℣. Ardore charitatis ſuccenſa, quem ſepultum nouerat, ſublatum credidit de ſepulchro. Que a monumento. Lectio octaua.

Sed ecce quia turpitudinis ſue maculas aſpexit: lauanda ad fontem miſericordie cucurrit: cõuiuantes non erubuit. Nam quia ſemetipſam grauiter erubeſcebat intus: nihil eſſe credidit quod verecũdaretur foris. Quid igit miramur fratres? Mariam venientẽ: an dñm ſuſcipiẽtem? Suſcipientem dicã an trahentẽ? Dicã melius trahentem et ſuſcipiẽtem. Quia nimirũ ipſe eã per miſericordiã traxit intus: q per manſuetudinem ſuſcepit foris. Sed iam textum ſancti euangelij percurrentes: ipſum quoq; ordinẽ quo venerit ſananda: videamus. ℟. O felix felicis meriti Maria, que reſurgentem a mortuis dei filium videre meruiſti mortaliũ prima: pro cuius amore ſeculi contempſiſti blãdimẽta. Sedula nos apud ipſum queſumus prece cõmẽda. ℣. Ut tecũ mereamur o dña perfrui feliciſſima ipſius preſentia. Sedula. Lectio. ix.

Liquet fratres: ꝙ illicitis actibus mulier prius intenta: vnguentum ſibi pro odore carnis ſue adhibuit. Quod ergo ſibi turpiter exhibuerat: hoc iam deo laudabiliter offerebat. Oculis terrena cõcupierat: ſed hos iam per penitẽtiam conterens flebat. Capillos ad compoſitionẽ vultus exhibuerat: ſed iã capillis lachrymas tergebat. Ore

ſuperba

ſuperba dixerat: ſed pedes dñi oſculãs, hoc in redemptoris veſtigia figebat. Quot ergo in ſe habuit oblectamenta: tot de ſe inuenit holocauſta. Cõuertit ad virtutũ numerum, numerum criminũ: vt totũ ſeruiret deo in pęnitẽtia, quicquid ex ſe deũ contempſerat in culpa. ℟. Glorioſa huius diei ſolennia, deuota celebremus omnes veneratione, qua beata Maria Magdalena, cęlos meruit aſcẽdere. ℣. Cõſummato curſu pręſentis vitę: cęleſti euocata pietate. Cęlos. Gloria. Cęlos. ℣. Optimam partem elegit ſibi Maria. ℟. Quę nõ auferet ab ea. In laud. añ.

Laudibus excelſis omnis mundus exultet in ſolennitate ſanctę Marię Magdalenę. 27. Añа. Hęc corde compuncta venit, ad pedes Jeſu acceſſit, illos lachrymis rigauit: ꝛ capillis capitis ſui terſit. 28. Añ. Intercede ſupplicans aſſidue pro nobis Jeſu dño Maria Magdalena. 17. Añа. O bone Jeſu laus tibi, remiſiſti peccatrici multa peccamina, quia te dilexit multum. 44. Añа. Maria ergo vnxit pedes Jeſu, ꝛ exterſit capillis ſuis: ꝛ domus impleta eſt ex odore vnguenti. 41. Cap. Mulierez fortem. Hymnus.

Eterni patris vnice, nos pio vultu reſpice: qui Magdalenã hodie, vocas ad thronuz glorię.
In theſauro repoſita, regis eſt drachma perdita: gemmaꝙ lucet inclyta, de luto luci reddita.
Jeſu dulce refugium, ſpes vna pęnitentium: per peccatricis merituz, peccati ſolue debitum.

B. S. D.

Pia mater ꝛ humilis, naturę memor fragilis: in huius vitę fluctibus, nos rege tuis precibus.
Uni deo ſit gloria. ℣. Dimiſſa ſunt ei peccata multa. ℟. Quoniam dilexit multum. Ad Benedictus añ. O mundi lampas ꝛ margarita pręfulgida, quę reſurrectionez Chriſti nunciando, apl'orum apoſtola fieri meruiſti, Maria Magdalena, ſemper pia exoratrix ꝓ nobis adſis ad Deum qui te elegit. 45. Ad iij. cap. Mulierem fortem. ℟. Diffuſa eſt. ℣. Specie tua. Ad ſextaz capitulũ.

Accinxit fortitudine lumbos ſuos, ꝛ roborauit brachium ſuuz: guſtauit, ꝛ vidit, quia bona eſt negociatio eius: nõ extinguet in nocte lucerna eius. ℟. Specie tua. ℣. Adiuuabit eam Deus. Ad ix. cap. Prouer. 31

Multę filię congregauerũt diuitias, tu ſupergreſſa es vniuerſas. ℟. Adiuuabit eaz deus. ℣. Dimiſſa ſunt ei peccata multa. ℟. Qm̃ dilexit multuz. Ad veſ. ſup pſal. añ. Laudibus. Pſal. vnius virgi. Capitulum, hym. ℣. vt in primis veſp. Ad Mgt añа. In diebus illis, mulier quę erat in ciuitate peccatrix, vt cognouit ꝙ Jeſus accubuiſſet in domo Simonis leproſi, attulit alabaſtrum vnguenti, ꝛ ſtans retro ſecus pedes dñi Jeſu, lachrymis cępit rigare pedes eius, ꝛ capillis capitis ſui tergebat, ꝛ oſculabatur pedes eius, ꝛ vnguento vngebat. 46. Per octa. prima die, ex hom. beati Gregorii vnde ſupra. Lectio tertia.

Cum ergo tranſeunt vigiles dilectus inuenitur, quia cum

Digitized by Google

prophetas ⁊ apoſtolos infra ipſum conſpicimus, illum qui natura deus eſt eſſe ſupra homines conſideramus. Prius ergo non inuentus querįtur, vt poſt inuentus ſtrictius teneatur. Sancta enim deſideria, vt prędiximus dilatione creſcunt. Si autem dilatione deficiunt, deſideria non fuerunt. Hoc amore arſit: quiſquis ad veritatem pertingere potuit. Hinc nanque Dauid ait. Sitiuit anima mea ad deum viuum, quando veniam ⁊ apparebo ante faciem Dei? Hinc nos admonet dicens. Quęrite faciem eius ſemper. Hinc Propheta ait. Anima mea deſiderauit te in nocte, ſed ⁊ ſpiritu meo in pręcordijs meis: de mane vigilabo ad te. In laudibus fiat memoria de ſancto Apollinare.

Die.25. ℭ Sci Apollinaris epi ⁊ mar. Oro.

DEus qui nos beati Apollinaris martyris tui atque pontificis annua ſolennitate lętificas, concede propitius: vt cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiam protectione gaudeamus. Per dominum no.

Die.24. fiat memoria ſanctę Chriſtinę, in veſperis, ⁊ in laudibus.

ℭ Scę Chriſtinę virg. ⁊ mar. Oro.

INdulgentiam nobis domine beata Chriſtina virgo ⁊ martyr imploret: quę tibi grata ſemper extitit: ⁊ merito caſtitatis, ⁊ tuę profeſſione virtutis: Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuũ.

De oct. Ex Grego. vnde ſupra. L. iij.

IN canticis ſponſa dicit. Vulnerata charitate ego ſum. Iuſtum quippe eſt, vt ex viſione medici pertingat ad ſalutem, quę per ęſtum eius deſiderij, vulnus amoris portat in pectore. Hinc rurſus ait. Anima mea liquefacta eſt. Mens nanque hominis conditoris ſui ſpeciem non quęrentis male dura eſt: quia in ſemetipſa remanet frigida. At ſi iam ardere ex deſiderio cęperit, ad ſequendum quem diligit: liquefacta per ignem amoris currit. Fit deſiderio anxia, vileſcunt in ſęculo cuncta quę placebant: nihil eſt quod extra conditorem libeat: ⁊ quę prius delectabant animum: poſtmodum vehementer oneroſa fiunt.

ℭ Sancti Jacobi Apoſtoli ad veſperas ſuper pſalmos antiphona.

O beate Jacobe omnium corde ⁊ ore laudande: o patrone ſingularis et amabilis, intercede pro nobis ad dominum. R. Vos eſtis. V. de cõi apoſtolorum. Ad Magnificat.

O lux et decus Hiſpanię ſanctiſſime Jacobe: qui inter Apoſtolos primatum tenes, primus eorum martyrio laureatus: o ſingulare pręſidium, qui meruiſti videre redemptorem noſtrum adhuc mortalem in deitate transformatum: exaudi preces ſeruorum tuorum; ⁊ intercede pro noſtra ſalute omniumque

populorum. Oratio.

ESto dñe plebi tuę ſanctificator ⁊ cuſtos: vt apoſtoli tui Jacobi munita pręſidijs: ⁊ conuerſatione tibi placeat, ⁊ ſecura deſeruiat: Per dñm nſm Jeſum Chrm.

Eodē

Eodem die memoria de ſctõ Chryſoſo. ⁊ Cucufate martyribus. Oõ.

Preſta queſumus omnipotẽs deus: vt qui glorioſos martyres Chriſtoforum ⁊ Cucufatez fortes in ſua confeſſione cognouimus: pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus: Per dñm. Lcõ prima.

ephe. 3. Alijs generationibus, non eſt agnitum filijs hominum, ſicuti nunc reuelatum eſt ſanctis apoſtolis eius ⁊ prophetis in ſpiritu ſancto, gentes eſſe coheredes ⁊ cõcorporales ⁊ cõparticipes promiſſionis eius in Chriſto Jeſu per euangelium: cuius factus ſum ego miniſter ſecũdum donuz gratię dei, quę data eſt mihi ſecundum operationẽ virtutis eius. Tu autem. Lectio. ij.

Mihi enim omnium ſanctoruz minimo, data eſt gratia hęc: In gentibus euangelizare inueſtigabiles diuitias Chriſti, ⁊ illuminare omnes; quę ſit diſpenſatio ſacramenti abſconditi a ſeculis in Deo, qui omnia creauit: vt innoteſcat principibus, ⁊ poteſtatibus in cęleſtibus, per eccleſiam multiformis ſapiẽtia dei, ſecundum prefinitionem ſeculorũ, quaz fecit in Chriſto Jeſu dño noſtro: In quo habemus fiduciam ⁊ acceſſum in confidentia, per fidẽ eius. Propter qđ peto, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: quę eſt gloria veſtra. Lcõ. iij.

Huius rei gratia, flecto genua mea ad patrem dñi noſtri Jeſu Chriſti, ex quo omnis paternitas in cęlis ⁊ in terra nominatur: vt det vobis ſecundum diuitias glorię ſuę, virtutem corroborari per ſpiritum eius in interiori homine: Chriſtum habitare per fidez in cordibus veſtris, in charitate radicati ⁊ fundati: vt poſſitis comprehendere cum omnibus ſanctis, quę ſit latitudo, ⁊ longitudo, ⁊ ſublimitas, ⁊ profundum: ſcire etiam ſupereminentem ſcientię charitatem Chriſti, vt impleamini in omnem plenitudinem dei.

Ex eius geſtis. Lectio quarta.

Jacobus apoſtolus Zebedęi filius, natione Galileus: inter primos apoſtolos, a Chriſto vocatus fuit cum Joanne fratre. Qui relictis retibus, quę tum forte reficiebant, ⁊ patre Zebedęo: Jeſum ſecuti ſunt. Hic vnus eſt ex tribus dilectiſſimis apoſtolis, quos Chriſtus teſtes eſſe voluit ſuę transfigurationis: ⁊ quos ſolos ſequi ſe permiſit ingreſſurus domũ Jairi archiſinagogi: ad filiam ipſius, a morte ſuſcitandam: quoſq; iminente ſua paſſione in monte oliueti oraturus, in hortum ſeorſuz duxit. Lcõ quinta.

Jacobus igitur poſt Chriſti aſcenſionem cum fidem ipſius per iudęã ⁊ ſamariam prędicando, nõ parum propagaſſet: plurimos atque in his Hermogenem hereticũ ⁊ magum, ad verum dei cultum conuertiſſet: Hiſpaniam adijt, ibiq; euangelium (vt author eſt Iſidorus) prędicauit. Inde Jeroſolymam reuerſus, ab Herode gladio percuſſus, primus aplõꝝ martyrio coronatus eſt. viij. cal. Aprilis, Calixto papa atteſtãte. Qui dum ad ſuppliciuz duceretur, oblatum paralyticũ in via ſanauit:

Digitized by Google

eoq́ miraculo Joſiã, qui ſe vinctuȝ ad Herodem traxerat conuertit, ⁊ martyrij participeȝ effecit. Lcõ. vi.

Hanc hiſtoriam tanq̃ memoria dignam refert etiam clemẽs Alexandrinus libro ſeptimo diſpoſitionuȝ ſuaruȝ perlatã ad ſua vſq̃ tempora ex traditione maiorũ. Quoniã quidem, inquit, ⁊ is qui obtulerat eum Jacobũ, iudici ad martyrium, motus etiã ipſe confeſſus eſt ſe eſſe chriſtianuȝ: ducti ſunt ambo pariter ad martyriũ: ⁊ cum ducerentur, in via rogauit Jacobum, dare ſibi remiſſionem. At ille parumper deliberans: pax tibi inquit, ⁊ oſculatus eſt euȝ. Et ita ambo ſimul capite plexi ſunt, apoſtoli autem corpus poſtea compoſtellam trãſlatum eſt. Et hic eſt trãſlationis ipſius dies. Tu autẽ.

Secũdum Mattheum. Lectio. vij.

Ma. 20. In illo tpe Acceſſit ad Jeſum mater filiorũ zebedei cuȝ filijs ſuis: adorãs ⁊ petens aliquid ab eo.

Et reli. Homi. bti Hierony. pſbyteri.

Poſtulat mater filiorũ zebedei errore muliebri ⁊ pietatis affectu, neſciens quid peteret. Nec mirũ ſi iſta arguatur imperitie: cum de Petro dicatur, quãdo tria vult facere tabernacula neſciẽs, qd diceret. Reſpondens autẽ Jeſus dixit eis. Neſcitis quid petatis. Mater poſtulat: ſed dñs diſcipulis loquitur: intelligens preces eius ex filiorũ deſcẽdere voluntate. Poteſtis bibere calicẽ quẽ ego bibiturus ſuȝ: Calicẽ in ſcripturis diuinis: intelligimus paſſionem. Unde ⁊ ipſe dñs ait. Pr̃ ſi poſſibile eſt tranſeat a me calix iſte. Lcõ. viij.

Et illis: Calicem quidẽ meũ bibetis: ſedere aũt ad dexterã meaȝ ⁊ ad ſiniſtrã, nõ eſt meum dare vobis: ſed quib⁹ paratũ eſt a patre meo: Queritur quõ calice martyrij zebedei filij Jacobus videlicet ⁊ Joannes biberint: cum ſcriptura narret Jacobum tantũ apoſtoluȝ ab Herode capite truncatum: Joannes autem propria morte vitã finierit. Lcõ. ix.

Sed ſi legamus eccleſiaſticas hyſtorias, in quib⁹ fertur, q̃ ⁊ ipſe propter martyriuȝ ſit miſſus in feruentis olei dolium: ⁊ inde ad ſuſcipiendam coronam Chriſti athleta proceſſerit: ſtatimq̃ relegatus in pathmos inſula ſit: videbimus martyriũ animo nõ defuiſſe: ⁊ bibiſſe Joãneȝ calicem cõfeſſionis, quẽ ⁊ tres pueri in camino ignis biberunt: licet perſecutor non fuderit ſanguinem.

Scte Anne. Oro. die. 26.

Deus qui beatã Annã genitricis tue matrẽ ad celeſtis vite gaudia extuliſti: fac nos qs glorioſis ei⁹ meritis ad eternã ptingere beatitudinẽ: ex cui⁹ ſalutari puerperio, pro ſalute mũdi humanã naturã aſſumere dignatus es: Qui vi. Lcõ. j.

Gratia mulieris ſedule delectabit virum ſuum: ⁊ oſſa illius impinguabit. Eccli. 26. Diſciplina illius datuȝ dei eſt. Mulier ſenſata ⁊ tacita, non eſt immutatio erudite anime. Gratia ſuper gratiaȝ mulier ſancta, ⁊ pudorata: omnis aũt ponderatio non eſt digna continentis anime.

Sicut

Digitized by Google

Sicut ſol oriens mūdo in altiſſimis dei: ſic mulieris bone ſpecies in ornamentum domus eius. Lucerna ſplendens ſuper candelabrum ſanctum, ⁊ ſpecies faciei ſuper etatem ſtabilem. Columne aure ſuper baſes argenteas: ⁊ pedes firmi ſuper plantas ſtabilis mulieris. Fundaméta eterna ſupra petram ſolidam: ſic mandata Dei in corde mulieris ſancte. Tu autem. Lectio ſecunda.

1.Pe.3.c. Mulieres ſubdite ſint viris ſuis, vt ⁊ ſi qui non credunt verbo per mulierum conuerſationē: ſine verbo lucrifiant, conſiderātes in timore ſanctam conuerſationé veſtrā. Quarū non ſit extrinſecus capillatura, aut circundatio auri aut indumenti veſtimentorū cultus: ſed qui abſcondi tus eſt homo cordis in incorruptibilitate, quieti ⁊ modeſti ſpūs, q eſt in cōſpectu eius locuplex. Sic enī aliqñ ⁊ ſancte mulieres ſperātes in dño ornabant ſe ſubiecte proprijs viris. Sicut Sara obediebat Abrahe dñm eum vocans, cuius eſtis filie benefacientes, ⁊ non pertimentes vllam perturbationē. Lcō.iij.

1.Thi.2 Uolo ergo viros orare in omni loco: leuantes puras manus ſine ira ⁊ diſceptatione. Similiter ⁊ mulieres in habitu ornato cum verecundia ⁊ ſobrietate ornantes ſe: ⁊ nō in tortis crinibus, aut auro, aut margaritis vel veſte precioſa: ſed quod decet mulieres promittentes pietatem per opera bona. Mulier in ſilentio diſcat: cū omni ſubiectione. Docere autē mulieri non permitto: neq dominari in virum: ſed eſſe in ſilentio. Adam enim primus formatus eſt: deinde Eua: et Adam non eſt ſeductus: mulier autē ſeducta in preuaricatione fuit. Saluabitur autem per filiorum generationem: ſi permāſerit in fide ⁊ dilectione ⁊ ſanctificatione cum ſobrietate.

Ex homilia Petri Damiani ſuper Liber generationis. Lcō quarta.

Qui parētum Marie notitiam habere deſiderat: de tribu Juda, de regia ſtirpe Dauid eos deſcēdiſſe cognoſcat. Nouerit quoq cū ſacerdotali Aaron genere cognationis habuiſſe propinquitatem. Et iure redemptor noſter de ſacerdotali ſimul ⁊ regio ſemine carnem ſuſcipere voluit, qui Rex ante ſecula exiſtens ⁊ verus ſacerdos: ſemetipſū patri pro nobis ſuauitatis hoſtiam immolauit. Tu autem domi.

Ex lib.4. Damaſc. de Orthodoxa fide. Capitulū.xv. Lectio quinta.

Joachim ergo venerandā ⁊ dignā laude Annā in matrimoniū duxit, ſed quemadmodū vetus Anna ſterilis facta, per votū ⁊ repromiſſionem habuit Samuelem: ita ⁊ hec per ſupplicationē ⁊ repromiſſioné a deo deiparam profert: vt ⁊ in hoc nulla illuſtrium ⁊ glorioſarum poſterior habeatur. Parit ergo gratia (Anna enim hoc interpretatur) dñam: qd profecto indicat Marie nomen. Nā reuerā domina facta eſt oīum creaturarū, cum conditoris omnium effecta eſt mater. Lcō.vj.

Editur partu in domo ouilis Joachim: ⁊ adducitur in tēplum. Dein de in domo Dñi plantata ⁊ impin-

guata ſpiritu: veluti oliua fructifera omnis virtutis habitaculum facta eſt, ab omni ſeculari vita et carnali cõcupiſcentia mẽtem procul ſequeſtrans: ⁊ ſic virginẽ animam cũ corpore cõſeruãs vt decebat eã que in ſinu deum ſuſceptura eſſet. Sãctus enim exiſtens in ſanctis requieſcit, ſic igitur ſanctificationẽ omnẽ exercet, ⁊ templum ſanctuʒ ⁊ admirabile altiſſimi Dei digne demõſtratur.

Secũdum Mattheum. Lectio. vij.

Liber generationis Jeſu chriſti filij David filij Abraham. Abraham genuit Iſaac: Iſaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia beati Joannis Damaſce.

Ex libro quarto de orthodoxa fide. Quod Joſeph ex Dauidica tribu deſcẽderit, Mattheus ⁊ Lucas ſacratiſſimi euãgeliſte dilucide monſtrarunt. Sed Mattheus quidẽ ex David per Salomonẽ deduxit Joſeph, Lucas aũt per Nathan. Sancte vero virginis generationẽ ambo ſiluerunt. Decet autem ſcire nõ fuiſſe moreʒ Hebreis neque diuine ſcripture: genealogias texere mulierũ. Nam lex fuit tribũ nõ deſponſare ex alia tribu. Atqui Joſeph ex Dauidica deſcendit, et iuſtus erat: hoc enim de ipſo diuinum teſtatur euãgelium. Non igitur preter legẽ, ſanctã virginem ad deſpõſationem duxiſſet: niſi ex eius ſceptro deſcendiſſet. Cum igitur oſtenderit euangeliſta deſcenſum Joſeph, ſatisfactum eſſe putãdum eſt. Lectio. viij.

Preterea id nequaquam latere par eſt: ꝙ lex erat viro moriẽte ſine prole fratrẽ eius, defuncti coniugẽ, ſibi nuptijs copulare: ⁊ ſuſcitare ſemen fratri. Quod igitur, partu edebatur ſecundũ naturã ſecũdi, ideſt illius q genuit, erat: ſecundũ vero legẽ, eius qui obierat diẽ. Ex ſerie igit Nathã filij David, Leui genuit Melchi ⁊ Panthera. Panther genuit Barpãthera, ſic ab eo denominatũ, hic Barpãther genuit Joachim. Joachiʒ ꝑo genuit ſctãʒ deiparã. L. ix.

Ex ſerie Salomonis filij David, Mathã duxit vxorẽ, ex qua genuit Jacob. Mortuo autem Mathan, Melchi q erat ex tribu Nathã filiꝰ Leui, frater vero Pãtheris nupſit vxori Mathã, matri quidẽ Jacob, ⁊ genuit ex ea Eli. Erãt igit fratres vterini Jacob ⁊ Eli, Jacob quideʒ ex tribu Salomonis, Eli vero ex tribu Nathã. Defuncto autem Eli ex tribu Nathan ſine liberis, accepit Jacob frater eiꝰ ex tribu Salomonis vxorẽ eiꝰ, ⁊ ſuſcitauit ſemẽ fratri ſuo, ⁊ genuit Joſeph. Joſeph igit natura qdẽ eſt filius Jacob ex deſcẽſu a Salomone: ſm vero legẽ filius Eli ex Nathã. Joachim autem, vt ꝑdiximus, venerãdã ⁊ dignã laude Annam in Matrimoniuʒ duxit: ex qua ſanctã deiparã genuit Mariã.

Cetera de cõi vniꝰ nõ vg. nec mar.

¶ In feſto. ſ. Marthe vg. ad veſ. ⁊ matu. Hym. Huiꝰ obtẽtu. Ad Mgt vel ad memoriã añа. Iſta eſt. Oro. dic. 27.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter, vt ſicut de btẽ Marthe virginis tue feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu: Per do.

Ex

Digitized by Google

Ex geſtis eius. Lectio quarta.

Martha Chri hoſpita Marię Magdalenę ⁊ Lazari ſoror, nobilibus ⁊ diuitibus parẽtibus nata: poſt Chriſti aſcenſum ad patrẽ a iudęis cũ fratre ac ſorore, ⁊ Marcella pediſſequa, ac Maximino, a quo tota domus fuerat baptizata, cõprehẽditur: ⁊ cum his oĩbus ⁊ alijs cõpluribus chriãnis ab iiſdẽ iudęis naui quadaꝫ imponitur, quę remis clauoq; ſpoliata mari committitur: vt oẽs naufragio perirent. Lcõ.v.

Uerum, deo gubernante, nauis ipſa Maſſiliam incolumis applicuit. Quo miraculo, ⁊ eorum predicatione Maſſilienſes primũ, deinde Aquenſes ⁊ vicini populi ad fidem Chriſti cõuerſi ſunt: ⁊ Lazarus Maſſilienſium, Maximinus vero Aquẽſium epi cõſecrati. Magdalena vero, vt contẽplatiuã vitam, quã pridẽ optimam parteꝫ elegerat viuere poſſet, in prealti montis horridã ſpeculam receſſit: ibiq; ad triginta annos hominibus ignota, omniumque mortalium ſolatio deſtituta vixit. Quotidie tamen ſeptem horarum tẽpore, ad audiendas diuinas laudes in aera ab Angelis eleuabat. Lcõ.vj.

Martha aũt cum Maſſilienſiũ omnium in ſe animos propter eximiaꝫ ſanctitatem conuertiſſet, cũ multis honeſtiſſimis mulieribus in quodã quaſi monaſterio ſanctiſſimã vitaꝫ duxit: ac mortem demuꝫ obijt multo ante a ſe precognitã, ⁊ miraculis illuſtratã. iiij. calen. Auguſti: eius ſacratiſſimum corpus apud Taraſconum multa cum veneratione colit.

Secundum Lucã. Lectio ſeptima.

In illo tempore: Intrauit Ieſus in quoddam caſtellum ⁊ mulier quędã Martha nomine, excepit illum in domum ſuam. Et re. ca. 10.

Homilia beati Auguſtini epiſcopi.

Martha ⁊ Maria, duę ſorores erãt ambę nõ ſolum carne, ſed etiaꝫ religione germanę: ambę dño coheſerunt, ambę domino in carne preſenti concorditer ſeruierunt. Suſcepit eum Martha, ſicut ſolẽt ſuſcipi peregrini: ſed tamen ſuſcepit famula dominum, ęgra ſaluatorem, creatura creatorem. Suſcepit autem ſpiritu paſcenda, in carne paſcendum. Uoluit enim dominus formam ſerui accipere, ⁊ in illa paſci a ſeruis, dignatione non conditione. Nam ⁊ iſta dignatio fuit, ſe prebere paſcendum. Tu autem domi. Lectio. viij.

Habebat carnẽ in qua eſuriret quidem ⁊ ſitiret: ſed neſcitis quia in eremo eſurienti Angeli miniſtrabant? Ergo q̃ paſci voluit: paſcenti preſtitit. Quid autẽ mirum, ſi ⁊ de ſancto Elia preſtitit viduę, queꝫ prius coruo miniſtrante paſcebat? Nunquid paſcẽdo defecerat, qñ ad viduã mittebat? Non, ſed religioſam viduaꝫ, per obſequiũ exhibitum ſeruo ſuo, benedicere diſponebat. Lectio ix.

Martha dñm paſcere diſponens, ⁊ preparans: circa frequens miniſterium occupabat. Maria ſoror eius paſci a dño magis elegit. Deſeruit quodammodo ſororem ſuam circa multũ miniſteriũ laborantẽ: ⁊ ſedit ipſa ad pedes dñi: ⁊ vacans audiebat verbum eius. Auris fideliſſima au-

Digitized by Google

audierat. Vacate, ⁊ videte quoniaꝫ ego ſum dñs. Illa turbabatur, iſta epulabatur, Illa multum diſponebat. Iſta vnũ aſpiciebat, vnũquodque officium bonum, ſed tñ quid ſit melius, iam cũ legeret audiuimus.

¶ In craſtino ſctẽ Marthę, ſi fiat officium de octa. Ex hom. Orig. ſuper euãgelio. Maria ſtabat ad monumentum foris plorãs. Lectio. iij.

IN pręſenti ſolẽnitate locuturi auribus veſtrę charitatis, dilectiſſimi: amor venit ad memoriam, quomodo beata Maria magdalena dñm noſtrũ ſuper omnia diligendo, diſcipulis fugientibus eum ad mortem eunteꝫ ſequebatur: ac veri amoris igne ſuccenſa, nimio ardẽs deſiderio, indeſinenter plorans, a monumẽto non recedebat. Maria enim (vt ait Euangeliſta) ſtabat ad monumentum foris plorãs. Audiuimus fratres Mariã ad monumẽtum foris ſtãtem, audiuimus ⁊ plorãtem. Videamus ſi poſſumus, cur ſtaret: videamus et cur ploraret: proſit nobis eius ſtare, proſit ⁊ illius plorare. Amor faciebat eaꝫ ſtare: ⁊ dolor cogebat eam plorare. Stabat ⁊ circunſpiciebat, ſi forte videret quẽ diligebat: plorabat qꝛ ſublatum exiſtimabat quẽ querebat.

In laudi. fiat memo. ſanctorũ Nazarij, Celſi, ⁊ Pãtaleonis. Oratio.

DEus, qui nos concedis ſanctorum martyrum tuorum Nazarij, Celſi, ⁊ Pantaleonis natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere: Per dñꝫ noſtrũ Jeſum Chꝛm.

¶ In octa. ſanctę Marię magdalenę ſi dñica non fuerit totum officium de die, excepto Rɫo in primis veſper. ⁊ lectionibus cum memoria ſanctorũ martyrũ Fęlicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis. Oratio.

PReſta quęſumus omnipotẽs deus, vt ſicut populus chꝛian⁹ martyrum tuorũ Fęlicis, Simplicij, Fauſtini, ⁊ Beatricis, temporali ſolẽnitate cõgaudet, ita perfruatur ęterna: ⁊ qđ votis celebrat, comprehendat effectu: Per dñm nr̃m Jeſum Chꝛm.

Ex hom. Orig. ſupradicta. Lcõ. iiij.

CVm Maria igitur ſic doleret ⁊ ſic fleret ad monumentũ, cõuerſa eſt retrorſum, ⁊ vidit Jeſum ſtantem: ⁊ neſciebat quia Jeſus eſt. Dixit ei Jeſus. Mulier, quid ploras? Quẽ queris? O deſideriuꝫ animę ſuę, cur interrogas eam, qđ ploras, ⁊ queꝫ queris? Ipſa pauloante corã oculis ſuis, cuꝫ magno dolore cordis ſui, viderat ſpem ſuaꝫ ſuſpendi in ligno, ⁊ tu nunc dicis, quid ploras? Ipſa, die tertia viderat manus tuas, quibus ſępe benedicta fuerat: pedes tuos, quos deoſculata fuerat, et quos lachꝛymis rigauerat, cruce clauis affigi: ⁊ tu dolor eius nunc dicis, quid ploras? Lectio. v.

VIderat te expirãteꝫ ſpiritum ſuũ, videlicet ſpiritũ tuũ: ⁊ tu dicis quid ploras? Nunc inſuper corpus tuuꝫ ſublatuꝫ exiſtimat, ad quod vngenduꝫ, vt ſe quoquo modo cõſolaret, veniebat: ⁊ tu dicis qđ ploras? queꝫ queris? Tu ſcis qꝛ te ſolũ querit, te

ſolum

ſolum diligit, pro te omnia contemnit: ⁊ tu dicis cur ploras? quem queris? An putas ꝙ ipſa dicat te ploro, te quero: niſi tu prius inſpiraueris ⁊ dixeris in corde eius: ego ſum quē ploras ⁊ quem queris? At illa exiſtimans, quia hortulanus eſſet: dixit ad eum. Domine, ſi tu ſuſtuliſti illum, dicito mihi vbi poſuiſti eum, ⁊ ego eum tollam. Lectio ſexta.

O ineffabilis huius mulieris amor. O mulier magna eſt fides tua, magna eſt conſtantia tua. Tu ergo bone dñe cur oblitus es dicere, fiat tibi ſicut vis: ⁊ confide quia fides tua te ſaluam fecit? Dicit ei Jeſus. Maria. Conuerſa illa dixit ei, Rabboni, quod dicitur magiſter. Dicit ei Jeſus. Noli me tangere. O mutatio dextere excelſi. Conuerſus eſt dolor magnus in gaudium magnū, mutate ſunt lachryme doloris in lachrymas amoris. Lectio ſeptima.

Ubi Maria audiuit, Maria: (ſic enim conſueuerat eam vocare magiſter ſuus) preſenſit in nomine quandā ſingularē vocationis dulcedinē: ⁊ per eā cognouit ipſum a quo vocabaſ eſſe magiſtrū ſuum. Tunc reuixit ſpiritus eius, ⁊ reuerſus eſt ſpiritus eius. Cumq̄ Jeſus vellet adhuc adiungere, non potuit hec Maria patiēter expectare: ſed pre nimio gaudio interrupit euz dicens. Rabboni. Non enim arbitrabatur ſe indigere verbo, que inuenerat verbū: ⁊ lōge vtilius arbitrabatur tangere verbum: quā audire quelibet verba. O amor fortis ⁊ impatiens. Non ſufficiebat illi videre Jeſuz, ⁊ loqui cū Jeſu, niſi etiā tangeret Jeſuz. Sciebat enim q2 virtꝰ de illo exibat, ⁊ ſanabat oēs. L. viij.

O pijſſime dñe ⁊ dulciſſime magiſter, quaz bonus es his q recto ſunt corde, ⁊ quaz ſuauis his q humiles ſunt ſpū? O quaz beati q in ſimplicitate cordis querunt te: ⁊ ꝙ̄ felices q ſperant in te? Verū certe eſt ⁊ indubitanter verum, ꝙ tu diligis oēs diligentes te: ⁊ nunꝙ̄ derelinquis ſperantes in te. Ecce enim dilectrix tua ſimpliciter querebat te: ⁊ veraciter inuenit te. Sperabat in te, ⁊ non eſt derelicta a te: ſed plus eſt conſecuta per te, quā expectaret a te. Lcō. ix.

Sequamur igiſ frēs huius mulieris affectū: vt perueniamus ad effectū. Ploret vnuſquiſq̄ ad Jeſuz, ⁊ querat fideliter Jeſum: q2 non celauit ſe querēti peccatrici. Diſce peccator homo a peccatrice muliere, cui tñ dimiſſa ſunt peccata ſua, Diſce plorare dei abſentiā: ⁊ deſiderare eius preſentiam. Diſce a Maria Jeſum amare, ⁊ in Jeſum ſperare: ⁊ querēdo Jeſuz inueſtigare, nulla aduerſa formidare, nullā cōſolationez extra Jeſum accipere: oia propter Jeſum contemnere. Tu autē.

¶ Die dñica, ſiue infra octauā, ſiue in octaua euenerit, totū fiet officiuz de dñica cum memoria de octaua.

¶ Sctōꝝ mar. Abdō ⁊ Sēnē. Oro. Mé.30.

Deus qui ſanctis tuis Abdon ⁊ Sennen ad hanc gloriā veniendi copioſuz munus gratie contuliſti: da famulis tuis ſuorum, veniā peccatorum:

vt

Digitized by Google

vt ſanctorum tuorū intercedentibus meritis: ab omnib⁹ mereamur aduerſitatibus liberari. Per dñm.

Ex geſtis eorum. Lectio ſecunda.

Cum Deci⁹ imperator quoſdam chriſtianos adductos de Babylonia, quam ſuperauerat, interfici iuſſiſſet: pręcepit eorū corpora iactari in via publica, ne poſſent ab aliquo ſepeliri. Quod audientes duo ſubreguli viri religioſi Abdon & Sennen, nocte tulerunt ea, & ſepelierunt in prędio ſuo. Accuſati ergo cum ad ſacrificādum flecti non poſſent, vincti catenis in arcta cuſtodia recluduntur. Lectio tertia.

Decius tandem cum victoria Romam rediens, conuocato Senatu Abdon, & Sennen ſubregulos adductos de perfide, ornatos auro & gemmis, vinctos catenis, ad gloriam victorię iuſſit introduci: & eos, aut ſacrificare, & libertatem rerum ſuarum accipere, aut beſtiarū morſibus deuorari. At cum in fide perſiſterēt, nec in eos admiſſę ferę quicquam feciſſent, iniectis gladijs occiduntur: Quos Cyrinus diaconus collegit, & in domo ſua ſepeliuit. Tu autem domine miſerere nobis.

Die.31. ¶ Sancti Germani pfeſſoris. Oro.

Exaudi domine pces noſtras quas in ſancti Germani confeſſoris tui atq; pontificis ſolennitate deferimus: vt qui tibi digne meruit famulari: eius intercedentib⁹ meritis, ab omnibus nos abſolue peccatis. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtū.

Ex geſtis eius quę ſcripſit Conſtantinus presbyter ad Patientē Lugdunenſem archiepiſcopū. Lcō.ij.

Germanus nobili genere in vrbe Antiſiodoro natus: & liberalibus artibus, & iuris prudētia inſtructus, a Senatu Romano Burgundię Ducatū obtinuit. Cum autem Antiſiodorenſis epiſcopus vita functus ei prędixiſſet, q; in epiſcopatu ei ſuccederet, omnium populorum applauſu, licet inuitus & multum renitens, in epiſcopum eſt electus. Poſt ſacerdotiū vero aſſumptum, ſumma vtēs abſtinentia, nunquam panem frumenti, non acetum, nō oleum, nō legumen vel ſal pro ſapore comedit: nec vinum bibebat, niſi in die paſchę & natiuitatis dñi, & tunc tātum ſemel. Lcō.iij.

Semper autē gemēs, ſemper orās, & ſanctorum reliquias collo gerēs: nunq; veſtitū, raro vero calciamenta detrahebat. Monaſterium vero quoddam fecit: vbi inter frequētias populorum, cum multis monachis eremiticam vitam duxit. Cum aūt iret in Angliam ob hęreſim confutādam, in via tres mortuos ſuſcitauit. Obijt autē Rauennę in palatio reginę Placidę, & inde ad Gallias corp⁹ eius eſt honorifice deportatū.

¶ Ad vincula ſancti Petri ad veſ- Die.i.
ſperas pſalmi & añę feriales. Cap.

Petrus quidē ſeruabatur in act.12.
carcere: oratio autem fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum pro eo. Hymnus.

Iam bone paſtor Petre clemens accipe: vota precantum

&

⁊ peccati vincula:reſolue tibi pote-
ſtate tradita, qua cęlum cũctis ver-
bo claudis aperis.
S it trinitati ſempiterna gloria,ho-
nor poteſtas atq̃ iubilatio: in vni-
tate cui manet imperium, ex tunc
⁊ modo per ęterna ſecula.Amē.℣.
Tu es Petrus.℟. Et ſuper hanc
petram ędificabo eccleſiam meam.
Ad Magt aña. Tu es paſtor ouium
princeps apoſtolorum: tibi traditę
ſunt claues regni cęlorum.Oratio.

D Eus qui beatũ
Petrum apo
ſtoluȝ a vinculiſ ab-
ſolutum illęſum abi
re feciſti: noſtrorum
q̃s abſolue vincula
peccatorum: ⁊ om-
nia mala a nobis ꝓ-
pitiatus exclude: Per dominum.
¶ Eodem die ſanctorum Machą-
beorum memoria. Oratio.
F Raterna nos dñe martyrum
tuorum corona lętificet:quę ⁊
fidei noſtrę prębeat incrementa vir
tutum : et multiplici nos ſuffragio
conſoletur: Per. Ad matu.inuita.
Tu es paſtor ouium,princeps apo-
ſtolorum,Tibi tradidit deus claues
regni cęlorum.Hym. Iam bone.
Aīe,pſal.℣.noc.de cōi apl'orũ.L.j.
2.Pe-tri.3. H Anc ecce vobis chariſſimi ſe-
cundaȝ ſcribo epiſtolã, in qui-
bus veſtraȝ excito in cõmonitione,
ſynceram mētem,vt memores ſitiſ
eoruȝ quę prędixi verboꝝ a ſanctiſ
prophetis,⁊ apoſtolorũ veſtrorum
pręceptorum dñi ⁊ ſaluatoris:hoc
primum ſcientes, q̃ venient in no-
uiſſimis diebus in deceptione illu-
ſores , iuxta proprias concupiſcen-
tias ambulãtes,dicētes:Vbi eſt pro
miſſio aut aduentus eius? Ex quo
enim patres dormierũt, oia ſic per-
ſeuerãt ab initio creaturę.Latet eni
eos hoc volentes,q̃ cęli erãt prius,
⁊ terra,de aqua,⁊ ꝑ aquã conſiſtenſ
dei verbo:per quę, ille tunc mũdus
aqua inundatus perijt.Cęli aũt qui
nunc ſunt ⁊ terra,eodem verbo re-
poſiti ſunt,igni reſeruati in diē iudi-
cij, ⁊ perditionis impiorum homi-
num.℟. Simō Petre anteq̃ȝ de na
ui vocarem te noui te:⁊ ſuper plebē
meam principem te cõſtitui.Et cla-
ues regni cęlorum tradidi tibi.℣.
Quodcũq̃ ligaueris ſuper terram,
erit ligatum ⁊ in cęlis: ⁊ quodcũq̃
ſolueriſ ſuper terrã,erit ſolutuȝ ⁊ in
cęlis.Et claueſ regni cęloꝝ.L.cō.ij.
Q Uum vero hoc nō lateat vos
chariſſimi, q̃ vnus dies apud
dñm ſicut mille anni: ⁊ mille anni ſi
cut dies vnus.Non tardat dñs pro-
miſſionē ſuã,ſicut quidaȝ exiſtimãt,
ſed patienter agit propter vos , no-
lens aliquos perire:ſed oēs ad pęni
tentiam reuerti. Adueniet aũt dies
dñi vt fur,in quo cęli magno impe-
tu tranſient: elementa vero calore
ſoluētur:terra aũt,⁊ quę in ipſa ſunt
opera, exurentur . Cum igitur hęc
omnia diſſoluēda ſint,quales opor-
teat vos eſſe in ſanctis ↄuerſationi-
bus,⁊ pietatibus expectãtes ⁊ pro-
perantes in aduentum diei dñi: per
quem cęli ardentes ſoluentur, ⁊ ele
menta ignis ardore tabeſcent: No-
uos vero cęlos,⁊ nouam terram, ⁊
pro-

promiſſa ipſius expectamus, in quibus iuſtitia habitat. ℟. Si diligis me Simõ Petre paſce oues meas: dñe tu noſti q2 amo te. Et animam mea pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecum non te negabo. Et animá mea pono pro te. Lectio. iiij.

PRopter quod chariſſimi, hęc expectantes ſatagite, immaculati ⁊ inuiolati ei inueniri in pace: ⁊ dñi noſtri lóganimitaté, ſalutem arbitramini, ſicut ⁊ chariſſim' frater noſter Paulus ſecundum datá ſibi ſapientiam ſcripſit vobis: ſicut ⁊ in omnibus epiſtolis, loqués in eis de his in quibus ſunt quędaz difficilia intellectu: quę indocti ⁊ inſtabiles deprauant, ſicut ⁊ cęteras ſcripturas: ad ſuá ipſorũ perditionez. Uos igitur fratres pręſcientes, cuſtodite ne in inſipientium errore traducti, excidatis a ppria firmitate: creſcite vero in gratia ⁊ cognitione dñi noſtri ⁊ ſaluatoris Jeſu Chriſti: Ipſi gloria, ⁊ nunc ⁊ in diem ęternitatis, Amen. ℟. Cornelius céturio vir religioſus ac timés deum vidit manifeſte angelũ dei dicétem ſibi: Corneli mitte ⁊ accerſi Simonem qui cognominatur Petrus. Hic dicet tibi qd te oporteat facere. ℣. Cũ oraſſet Cornelius nondũ in Chro renatus: apparuit ei angelus dicés. Corneli. Gloria. Hic dicet. Lectio. iiij.

ROmani primum Auguſti diez in memoriá victorię quam eadem die Octauius Auguſtus cótra Antonium ⁊ Cleopatrá habuerat, quotannis ſolennius celebrabant: atq; hęc celebritas ob gratiam táti principis, vſq; ad tépus Theodoſij Imperatoris q cępit regnare anno dñi. 425. perdurauit. Quo tempore, Theodoſia filia huius Theodoſij, vxor Ualétiniani, Jeroſolymaz ex voto perrexit. Cui cum Romanę gratia maieſtatis plurimũ detuliſſent: inter alios quidaz iudęus, ei catenas ferreas ſuper aurum ⁊ topazium, precioſas obtulit, quibus ſub Herode Petrus apoſtolus vinctus fuit. ℟. Domine ſi tu es iube me venire ad te ſuper aquas: ⁊ extendens manum apprehédit eum, Et dixit Jeſus: modice fidei quare dubitaſti? ℣. Cumq; vidiſſet ventum validum venientem timuit: ⁊ cum cepiſſet mergi clamauit dicés: domine ſaluum me fac. Et dixit Jeſus: modice fidei quare. Lectio. v.

REdiés ergo cum videret Romanos ſolennizare in honoré Auguſti gentilis: perſpiciens, q3 nó de facili eos a tali conſuetudine reuocaret: cogitãdo tractauit, vt obſeruãtia, ſic maneret: ſed potiori nomini militaret. Non diſtulit auté celeſté inſpirationez prodere Romanę ſedis pręſuli. Perrexit igitur ad pontificem vrbis, rogans eum, vt quod cogitauerat confirmaret. Et ipſe quidem, idem cogitauerat: ſed timebat rudi eccleſię, ſi contra torrentem ſe opponeret. ℟. Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorum: tibi tradidit deus omnia regna mũdi. Et ideo traditę ſunt tibi claues regni cęlorum. ℣. Tibi enim a domino collata eſt poteſtas ligandi atque ſoluendi: Et ideo. Lectio ſexta.

Mouet

Digitized by Google

Mouet denuo ſermones ſancta femina de catena, quam ſub Herode pertulit Petrus. Pontifex vero de illa qua ſub Nerone idē apoſtolus vinctus fuit, quā Alexander quintus papa Balbinę filię ducis Romanorum docuit eſſe in ſalutem. Hanc ergo quęſitam pontifex protulit: ipſa vero quas de Jeroſolymis tulit. Hac ergo cum illis coniuncta, ſic vna catena miraculoſe facta eſt: ac ſi vna eademq; fuiſſet. Unde pōtifex ⁊ regina protinus decreuerunt, vt quod hominū indiſcreta religio faciebat, gentili damnato, in bonum cōmutata, faceret apoſtolorum principi Petro. Sic ex iniquo principio, ſalubris conſlata eſt religio. ℟. Surge Petre, ⁊ indue veſtimenta tua: accipe fortitudinē ad ſaluandas gentes: Quia ceciderūt catenę de manibus tuis. ℣. Angelus dn̄i aſtitit, ⁊ lumen refulſit in habitaculo carceris: percuſſoq; latere Petri excitauit eū dicens. Surge velociter. Quia. Gloria. Quia.

Iſidorus in tertio libro de ortu, ⁊ vita ſanctorum. Lectio ſeptima.

Hic igitur cuius vincula diem hodiernā ſolēnem reddunt: eſt Simon Petrus filius Joannis frater Andreę: ortus vico Bethſaida: prouincię Galilęę, quę eſt iuxta ſtagnum Geneſareth. Qui cum iuxta Joannem habeatur tertius: iuxta Matthęū eligitur primus. Nec immerito, qđ apoſtolorū princeps eſt: ⁊ cōfeſſor primus filij dei ⁊ diſcipulus. Paſtor humani generis, petra eccleſię: clauiculari⁹ regni: amator dn̄i: atq; negator. Hic confitēdo laudatus, pręſumendo elatus, negādo lapſus, lachrymando purificatus: cōfeſſione probatus: paſſione coronatus eſt. ℟. Quē dicunt hoies eſſe filiū hominis ⁊ ixit Jeſus diſcipulis ſuis? reſpondens Petrus dixit: tu es Chriſtus filius dei viui: Et ego dico tibi q tu es Petrus: ⁊ ſuper hāc petrā ędificabo eccleſiam meā. ℣. Beat⁹ es Simō bar iona q caro ⁊ ſanguis nō reuelauit tibi: ſed pater meus qui eſt in cęlis. Et ego. L. viij.

Hic in Galatia, Pōto, Cappadocia, Bithinia, Aſia, atq; Italia, euāgelium prędicauit: atq; harū virtutum inſignis effulſit. Pēdulo greſſu mare feruidū calcauit: pręteriens vmbra infirmos ſanauit: claudis priſtinū reintegrauit officiū: paralytici fluida membra in propriū reparauit ſtatum. Inter hęc defunctā viduā ſuſcitauit. Ananiā ⁊ Saphirā reos pfidię: mortis animaduerſione damnauit. Simonē etiam magicis artibus, cęlū aſcēdentē: ad terram eliſit. ℟. Ego rogaui pro te Petre: Ut non deficiat fides tua: ⁊ tu aliqn̄ conuerſus cōfirma fratres tuos. ℣. Simon ecce Sathan expetiuit vos vt cribraret ſicut triticum: ego aūt rogaui pro te. Ut nō. L. ix.

Hic poſtq; antiochenā fundauit eccleſiā: ſub Claudio Cęſare: contra eundē Simonē magum Romā pergit: ibiq; prędicās euangeliū: viginti ⁊ quinq; annis eiuſdē vrbis tenuit pontificatū. Sexto aūt ⁊ triceſimo anno poſt paſſionē dn̄i: a Nerone Cęſare in vrbe Roma capite

capite deorſum, vt ipſe voluit, cru-
cifixus eſt. Sicq; poſt apoſtolicum
meritum: etiam martyrio eſt coro-
natus. ℟. Quodcunq; ligaueris ſu
per terram erit ligatum ⁊ in celis.
Et quodcunq; ſolueris ſuper terrã
erit ſolutum ⁊ in celis. ℣. Et ego di
co tibi quia tu es Petrus: ⁊ ſuper
hanc petram edificabo eccleſiam
meam. Et quodcũq;. Gloria. In ce
lis. ℣. Tu es Petrus. In lau. aña.
PEtrus ⁊ Joãnes aſcendebant
in templum ad horam oratio-
nis nonam. 26. Añ. Argẽtum ⁊ au
rum non eſt mihi: quod autem ha-
beo hoc tibi do. 28. Aña. Dixit an-
gelus ad Petrum: circũda tibi ve-
ſtimentum tuum: ⁊ ſequere me. 17.
Aña. Petre amas me? paſce oues
meas: tu ſcis dñe quia amo te. 44.
Añ. Tu es Petrus, ⁊ ſuper hãc pe-
tram edificabo eccleſiam meã. 41.
Cap. Petrus quidem. Hymnus.
Eterna Chriſti munera, apl'orum.
℣. Annunciauerunt. Ad Bñs añ.
Quodcunq; ligaueris ſuper terrã
erit ligatũ ⁊ in celis: ⁊ quodcũq; ſol
ueris ſuper terram, erit ſolutũ ⁊ in
celis dixit dñs Simoni Petro. 45.
Oro. Deus qui beatum Petrum.
Ad horas diei añe laudũ ℞ia de cõ
muni apoſtolorum. Ad tertiã cap.
Petrus quidem. Ad ſextam cap.
Actu. 12. ANgelus dñi aſtitit ⁊ lumen re
fulſit in habitaculo carceris:
percuſſoq; latere Petri excitauit eũ
dicens, ſurge velociter: ⁊ ceciderũt
catene de manib' eius. Ad. ix. cap.
Actu. 12. NUnc ſcio vere quia miſit do-
minus angelum ſuum: ⁊ eri-
puit me de manu Herodis: ⁊ de om
ni expectatione plebis Judeorum.
Ad veſperas ſuper pſalmos aña.
Petrus ⁊ Joãnes. Pſalmi de apo
ſtolis. Capitulum, Hym. ℣. vt in pri
mis veſperis. Ad Magnificat aña.
Angelus domini aſtitit ⁊ lumen re-
fulſit in habitaculo carceris: percuſ
ſoq; latere Petri excitauit eum di-
cẽs: ſurge velociter: ⁊ continuo ceci
derunt catene de manibus eius. 46.
¶ Sci Stephani pape ⁊ mar. Oro. Du
DEus q nos beati Ste-
phani martyris tui at
que pontificis annua
ſolẽnitate letificas: cõ
cede propitius: vt cu-
ius natalitia colimus, de eiuſdẽ etiã
protectione gaudeamus: Per do.
Ex vitis põtificũ Romanorũ. L. iij.
STephanus primus patria Ro
manus, Valeriani, ⁊ Galieni
Imperatoꝝ tempore, ſummo pon
tificatu functus eſt. Qui inſtituit vt
ſacerdotes, ⁊ leuite nuſquam ſacris
veſtibus vterent, niſi in eccleſia, ⁊ ſa
cris peragẽdis. Que inquit nec ab
alijs debent cõtingi, nec ferri niſi a
ſacratis hoibus, ne vltio diuina ve-
niat: que Balthaſarem percuſſit, ſup
hec tranſgrediẽtibus, ⁊ talia preſu-
mentibus. Poſtquã autem multos
ſermone, ⁊ exẽplo, ad fidem cõuer-
tiſſet, ad templum Martis vt ſacrifi
caret ab infidelibus eſt abſtractus.
Cũq; conſtanti animo id recuſaret,
capite trũcatus eſt, ac ſepult' via ap
pia in cemeterio Calixti. iiij. nonas
Auguſti: cum ſediſſet annos ſeptẽ:
mẽſes quinq;, ⁊ dies duos. Tu aũt.
¶ In

Digitized by Google

Die.3. ¶ In inuẽtione corpis ſci Stepha
ni pthomar. Capl'a ſicut i alio feſto
ipſius.261. Hym. Deus tuorũ mili.
Ad Mḡt aña. Oſtẽdit ſctũs Gama
liel p viſum Luciano ſacerdoti tres
calathos aureos roſis refertos: ⁊
quartũ argenteũ croco plenũ, ⁊ di-
xit: hi ſunt nr̃i loculi, ⁊ nr̃ę reliquię:
hic aũt ſanguineas habẽs roſas lo-
culus eſt ſci Stephani, q ſolus ex no
bis martyrio meruit coronari. Oro.

O A nobis quę-
ſum⁹ dñe imi-
tari quod colimus:
vt diſcamus ⁊ inimi
cos diligere: qꝛ eius
corporis inuẽtionez
celebramus: q nouit
etiã pro perſecutori
bus exorare: Dñz nr̃m Ieſuz chri,
Ad matu. inui. Adoremus regẽ ma
gnũ dñm. Qui in ſctis ſuis ſemp eſt
mirabilis. Hym. Deus tuorũ mili.
Ex hiſtoria inuẽtionis ipſius. L. iiij.

STephani prothomartyris, ⁊
Gamalielis, Pauli Apoſtoli,
pręceptoris, ac Nicodemi, q nocte
ad Ieſum acceſſit corpora, quę diu
in obſcuro, ac deſpecto loco ſepul-
ta iacuerãt, inuẽta ſunt nõ procul a
Ieroſolymis, Honorio imperãte:
per reuelationem factam cuidã Lu
ciano preſbytero. Cui Gamaliel ve
neranda ſenis ſpecie in ſomnis ap-
paruit: ⁊ locum vbi indecẽter iace-
bant mõſtrauit: pręcepitq̧ vt Ioã-
nem Ieroſolymitanũ antiſtitẽ adi-
rent, daretq̧ operã, vt eoꝝ corpora
honeſtiore loco condereñ. L. cõ. v.
Lucianus viſione hac exterritus:
Ioanni epõ reuelationez exponit.
Adhibitis igit̃ alijs finitimarum vr
biũz epĩs, ⁊ pſbyteris ad locũ mon
ſtratũ pergũt. Tũc effoſſa humo lo
culos diſtinctos inueniunt: ex qbus
mira fragrantia, ⁊ ſuauiſſimus odor
diffundebat̃. Cum ergo ingens ho-
minuz multitudo vndiq̧ miraculo
eo concurriſſet: multi qui varijs lan
guoribus laborantes venerant ſani
⁊ incolumes diſceſſerunt. Tandem
ſanctorũ corpora cum ſumma cele-
britate in ſanctã eccleſiam Sĩõ illata,
honeſto loco cõdita fuerunt. L. vj.
At vero quãta veneratione digne
ſunt reliquię beati ipſius Stephani
hodie repertę: liquet ex pluribus
alijs adhuc miraculis p ipſas factis,
q̃ in hũc moduz refert Auguſtinus.
Ad aquas Tibilitanas epõ afferẽte
memoriam glorioſiſſimi Stephani
mulier cęca ad ipſum ducit̃: flores
quos ferebat dedit, recepit, oculis
admouit, ⁊ protinus vidit. Lucillus
epĩs ſirutẽſis, pcedente populo, ⁊ ſe-
quẽte, portabat memoriã memora-
ti martyris: fiſtula, cui⁹ moleſtia diu
laborauerat, illius pię ſarcinę vecta
tione repẽte ſanata eſt. Nã deinceps
eã in ſuo corpore nõ inuenit. L. vij.
EUcharius presbyter a veteri
morbo carbunculi ſaluus fa-
ctus eſt per memoriam ſupradicti
martyris: quam Poſſidonius epi-
ſcopus illo aduexit. Idem ipſe mor
bo alio mortuus, ſic vt iã ei poplites
ligarent̃: cũ de memoria eius repor
tata eſſet tunica ipſius presbyteri, ⁊
ſuper iacentis corpus miſſa ſuſcita-
tus eſt. Puerũ quendam cũ in area
lude-

luderet, exorbitantes boues qui trahebant vehiculū rota obtriuerunt, ⁊ expirauit. Hunc mater ad memoriam Stephani poſuit, ⁊ reuixit: ⁊ illeſus apparuit. Item Hirenei cuiuſdaꝫ filius extinctus eſt. Cūq; corpus iaceret exanime, amicorū qdaꝫ ſuggeſſit: vt martyris oleo perūgeretur. Factum eſt, ⁊ reuixit. L. viij.

Decem quidam fratres, ſeptem ſcilicet mares, ⁊ tres fęminę propter maledictum matris, quę iniuriam ſibi ab eis factā acerbiſſime tulit, tali pęna ſunt diuinitus coacti: vt horribiliter quaterent oēs tremore mēbrorū. Ex his venerūt ad nos frater ⁊ ſoror, qui ſuorum ciuiū oculos nō ferentes: quocūq; ibāt cōuertebant in ſe ciuitatis aſpectum. Venit paſcha, ⁊ ipſo die mane cum frequens populus pręſens eſſet: ⁊ iuxta cācellos vbi martyris memoria erat iuuenis orās terreret: repente proſtratus eſt, ⁊ dormienti ſimilis iacuit: ⁊ ſurrexit ſanus. Gratulātiū vocibus impleta eſt eccleſia. Ad me currit: ⁊ ipſe cuꝫ pluribus ingredit. Procedimus ad populū: deo laudes, hinc inde clamātur. Tu autem. Lcō. ix.

Sequenti die feci ſtare ambos in locō ſuperiori ī eccleſia. Intuebatur populus vnū ſtātē ſine deformi motu: alterā mēbris oībus contrementem. Inter hęc de cōſpectu populi eos abire pręcepi: ⁊ de ipſa cauſa diligētius diſputare cepi. Et ecce me diſputātē: voces alię audiūtur. Illa enim ad ſctūm martyrē orare perrexerat. Et mox vt cācellos attigit: collapſa ſimiliter venit in ſomnum. Sana ſurrexit: ⁊ pducta eſt ad locū vbi ante ſteterat tremens, ⁊ infra poſt alia enarrata. Si miracula (inquit) quę per hūc facta ſunt in Colonia calamenſi, ⁊ in noſtra ſcribere veliꝫ, plurimi cōficiēdi ſunt librī. R. Sancte dei precioſe prothomartyr Stephane, q virtute charitatis circumfultus vndiq;, dām pro inimico exoraſti populo. Fūde preces Pro deuoto tibi nūc collegio. V. Ut tuo propitiatus interuētu dn̄s nos purgatos a peccatis iūgat celi ciuibus. Funde. Gloria. Pro. Ad Bn̄s aī. Ex odoris mira fragrantia ſanitas egrotis emanauit maxima: ſeptuaginta nāq; ⁊ tres, tunc a varijs languoribus curati ſunt hoīes in inuentione corporis Stephani, dilectiſſimi martyris deum benedicentes. Ad mgt aī. Hodie ſctūs Joannes pontifex, cū maximo cleri, plebiſq; tripudio, precioſas pthomartyris Stephani reliquias in ſanctā tranſtulit eccleſiā ſiō: vbi quondā archidiaconi functus eſt officio, cuius pia apud deū ſit p nobis qs interceſſio. Cetera omnia de cōi vnius marty.

¶ In feſto beati Dn̄ici ad veſper. Die. 5

ſuper pſalmos aīa. Gaude felix parens Hiſpania, noue prolis dans mundo gaudia: ſed tu magis plaude Bononia, tāti patris dotata gloria: lauda tota mater eccleſia, nouę laudis agens ſolēnia. ps. Laudate pueri dn̄m. cum cete. Cap. Eccli. 50.

O Uaſi ſtella matutina in medio nebulę: ⁊ quaſi luna plena in diebus ſuis: ⁊ quaſi ſol refulgēs: ſic iſte effulſit in templo dei. R.

Granū

Digitized by Google

Granum excuſſuz pa. vj. Hymnus.

Gaude mater eccleſia, Lętam agens memoriam: Quę nouę prolis gaudia, Mittis ad cęli curiā.

Prędicatorū ordinis, Dux ⁊ pater Dominicus: Mundi iam fulget terminis, Ciuis effectus cęlicus.

Carnis liber ergaſtulo, Cęli potitur gloria: Pro paupertatis cingulo, Stola dotatur regia.

Fragrans odor de tumulo, Cū virtutū frequētia: Clamat pro Chriſti famulo, Summi regis magnalia.

Trino deo ⁊ ſimplici, Laus honor virtus gloria: Qui nos prece Dñici, Ducat ad cęli gaudia. Amen. ℣. Ora pro nobis beate Dominice. Ad Mḡt aṅ. Trāſit paup ad regni ſoliū, dux ad ſceptruz, victor ad pręmiū, mors in vitā, labor in ociū, preſens cedit luctus in gaudium. Oro.

Deus qui eccleſiam tuam bti Dñici cōfeſſoris tui illuminare dignatꝰ es meritis ⁊ doctrinis: concede vt eius intercesſione tēporalibus nō deſtituatur auxilijs: ⁊ ſpiritualibus ſemper proficiat incrementis: Per domi. Ad matutinuz inuita. Adſunt Dominici lęta ſolennia, Laude multiplici plaudat eccleſia. Hymnus.

Nouus athleta dñi, Collaudeť Dñicus: Qui rem conformat nomini, Uir factus euangelicus.

Conſeruans ſine macula, Uirginitatis lilium: Ardebat quaſi facula, Pro zelo pereuntium.

B.S.D.

Mūdum calcās ſub pedibꝰ, Manū miſit ad fortia: Nudus occurrēs hoſtibus, Chriſti ſuffultus gratia.

Pugnat verbo miraculis, Miſſis per orbē fratribus: Crebros adiungens ſedulis, Fletus orationibus.

Trino deo. In. j. noct. aṅa. Preco nouus ⁊ cęlicus miſſus in fine ſęculi, pauper fulſit Dñicus, forma pręuiſus catuli. ps. Btūs vir. Aṅ. Florē pudicitię ſeruās illibatum, attigit eximię vitę cęlibatum. ps. Quare. Aṅ. Documētis artiū eruditꝰ ſatis: trāſijt ad ſtudiū ſūmę veritatis. ps. Dñe qd. ℣. Amauit eū dñs. L cō. j.

Habentes hanc adminiſtrationem, iuxta quod miſericordiā conſecuti ſumus, nō deficimus, ſed abdicamus occulta dedecoris: non ambulantes in aſtutia, neq̧ adulterātes verbum dei, ſed in manifeſtatione veritatis, commēdantes noſmetipſos ad omnem cōſcientiā hominū coraz deo. Quod ſi etiā opertum eſt euāgelium noſtrū, in ijs qui pereūt eſt opertum: in quibus deus huius ſęculi excęcauit mentes infidelium: vt nō fulgeat illis illuminatio euāgelij glorię Chriſti, q eſt imago dei. Non enim noſmetipſos predicamus, ſed Jeſum Chriſtū dñm noſtrū: nos autē ſeruos veſtros per Jeſuz: qm̄ deus q dixit de tenebris lucē ſplendeſcere, ipſe illuxit in cordibus nr̄is ad illuminationem ſcientię claritatis dei in facie Chr̄i Jeſu. 2. Cor. 4.

℟. Mundum vocans ad agni nuptias, hora cęnę paterfamilias ſeruum mittit, Promittens varias vitę delitias. ℣. Ad hoc cōuiuiū tam

permagnificũ, elegit nunciũ ſanctũ
Dñicum: Pꝛomittens. Lectio.ij.
Habemus autẽ theſaurũ iſtũ in
vaſis fictilibus: vt ſublimitas
ſit virtutis dei, ⁊ non ex nobis. In
oĩbus tribulationẽ patimur, ſed nõ
anguſtiamur: apoꝛiamur, ſed non
deſtituimur: perſecutionẽ patimur,
ſed non derelinquimur: humilia-
mur, ſed non confundimur: deijci-
mur, ſed nõ perimus: ſemper moꝛ-
tificationẽ Ieſu Chꝛiſti in coꝛpoꝛe
noſtro circũferentes, vt ⁊ vita Ieſu
manifeſtetur in coꝛpoꝛibus noſtris.
Semper enim nos qui viuimus, in
moꝛtẽ tradimur propter Ieſum, vt
⁊ vita Ieſu manifeſtet in carne no-
ſtra moꝛtali. Ergo moꝛs in nobis
operat, vita aũt in vobis. ℟. Datũ
mũdo pꝛo mundi gloꝛia: mira Chꝛi
pꝛęſignat gr̃a. Cuius oꝛtum pꝛęcur
runt nuncia veri pꝛęſagia. ℣. Stel-
la micãs in fronte paruuli, nouũ iu-
bar pꝛęmõſtrat ſeculi. Cuius. L.iij.
Habentes aũt eũdem ſpiritum
fidei, ſicut ſcriptũ eſt: Credidi
pꝛopter qđ locutus ſum: ⁊ nos cre-
dimus, pꝛopter qđ ⁊ loquimur, ſciẽ
tes qm̃ qui ſuſcitauit Ieſum, ⁊ nos
cum Ieſu ſuſcitabit ⁊ conſtituet vo
biſcũ. Omnia enim pꝛopter vos, vt
gratia abundãs, per multos in gra-
tiarũ actione, abundet in gloꝛiã dei.
Pꝛopter qđ, non deficimus: ſed li-
cet is qui foꝛis eſt noſter homo coꝛ-
rumpatur: tamen is qui intus eſt, re
nouatur de die in diez. Id enim qđ
in pꝛęſenti eſt momentaneuz, ⁊ leue
tribulationis noſtrę: ſupꝛamodũ in
ſublimitate ęternum gloꝛię põdus
operatur in nobis, nõ contemplan-
tibus nobis, quę videntur, ſed quę
non videntur. Quę enim videntur,
tempoꝛalia ſunt, Quę autem nõ vi-
dentur, ęterna. ℟. Verbũ vitę dum
palã pꝛomitur, ſurgũt hoſtes, liber
conſcribitur, fauent oẽs, Sic erroꝛ
vincitur. Fides extollit. ℣. Ter in
flãmas libellus traditus: ter exiuit
illęſus penitus. Sic. Gloꝛia. Fides.
In.ij.noct. añа. Sub Auguſtini re-
gula mente pꝛofecit ſedula, tandem
virum canonicum, auget in apoſto
licum. ps. Cum inuocarem. i. Añ.
Agonizans pꝛo Chꝛiſti noĩe, mun-
dum replet diuino ſemine, pauper-
tatis degens ſub regmine. ps. Ver-
ba mea. i. Añ. Pernox cum Chꝛi
ſto pꝛopꝛium non poſſidebat lectu-
lum: poſt lachꝛymarum fluuiũ, vix
humi dans coꝛpuſculum. ps. Dñe
dñs noſter. 2. ℣. Iuſtum deduxit.
Ex geſtis beati Dominici. L. cõ. iiij.
Beatus Dominicus pꝛędicato-
rum pater, qui ap pꝛopinquan
te mũdi termino quaſi nouũ ſydus
emicuit: ex Hiſpanię partibus, vil-
la quę dicitur Calaroga Oxomen-
ſis dyoceſis: ex illuſtriſſima Guſ-
mannoꝛum familia Oriundus fuit.
Huius mater antequã ipſum conci-
peret: vidit in ſomnis ſe geſtare ca-
tulum accenſam oꝛe faculã baiulan
tem. Qui egreſſus ex vtero: totum
mũdum incẽdere videbatur. Quo
pꝛęfigurabatur: ex ea pꝛędicatoꝛez
eximium naſciturũ: qui facez ignit
poꝛtaret eloquij: quo frigeſcentẽ in
multoꝛũ coꝛdibus charitatez vehe
mentius inflammaret: ⁊ ſedulę pꝛę-
dica-

Digitized by Google

dicationis latratibus lupos arceret
a gregibus: dormientes quoque in
peccatis animas ad virtutum vigi-
lantiam excitaret. Quod ⁊ rei poſt-
modū probauit euentus. Fuit enim
vitiorū mirabilis obiurgator: oppu
gnator hereſum: fideliū diligentiſſi-
mus exhortator. Cuius quidē ver-
ba tanq̄ facule ardebant. ℟. Pau-
pertatis aſcendens culmina clamat
mundi deteſtans crimina, frāgit ho
ſtes ⁊ fugat agmina, Nulla ſctū̃ frā
gūt diſcrimina. ℣. Nocte celi perlu
ſtrās limina, die terris dat verbi ſe-
mina. Nulla ſanctum fran. Lcō. v.

Natus igitur ex pijs parētibus
⁊ religioſe nutritus: cepit eſſe
puer ingenioſus: vtpote qui ſorti-
tus eſt animam bonam. Pater eius
Felix: mater vero Joāna nuncupa
ta eſt. Horū itaqꝫ pio ſtudio priuſq̄
ſeculare aliquid eius illaberetur ani
mo, traditus eſt eccleſiaſtico imbuē
dus officio: vt ſanctitatis odorem
velut teſta recens imbiberet: quem,
poſtmodū antiquata perpetuo con
ſeruaret. Puerilibus aūt annis in-
nocēter excurſis, miſſus eſt Palen-
tiam: vt ſibi liberalium artium com
pararet ſtudij exercitatione peri-
tiam. Cepit autem ſancte puer in-
dolis: eruditioni cuius gratia miſ-
ſus erat diligenter intendere: omiſ-
ſiſqꝫ friuolis, maturioribus ſeſe ſtu-
dijs occupare. Et vt animum ſuum
plenius trāſferret ad ſapientiam: vi-
num per decennium non bibit. Un
de factum eſt, vt in liberalium artiū
eruditione ſupra multos coetaneos
ſuos, ſpatio breuiore proficeret. ℟.
Panis oblatus celitus: fratrū ſup-
plet inopiā. Uiteqꝫ natus redditus,
matris pellit triſtitiā. ℣. Signo cru
cis obedit pluuia: lingua verba trāſ
format varia. Uiteqꝫ. Lectio ſexta.

His ergo cōpetēter inſtructus,
ad theologie ſtudium ſe totū
contulit: cepitqꝫ diuinis inhiare ve-
hementer eloquijs. Quorū mellea
delectatus dulcedine: hauriebat aui
de, quod poſtea effudit abunde. His
itaqꝫ ſapientie ſalutaris ſtudijs qua-
tuor annis inuigilans: tāta diligētia
tantaqꝫ diſcēdi auiditate ſacris lite-
ris inherebat: vt pene noctes duce-
bat inſomnes. Diuini quoqꝫ verbi
ſemina intēta cordis aure ſuſcipiēs:
tanq̄ terra celeſti imbre perfuſa,
non ſolum ſanctarū meditationū ⁊
affectionum ſegetes: ſed etiā operū
bonorū fructus vberrimos produ
cebat. Effudit proinde largius intel
lectum fons ſapiētie: ſuper latitudi-
nem cordis eius. Et qđ etiā humane
peritie deerat: hoc diuine gratie il-
luminatio abūdāter ſupplebat. Sā-
ctitatē quidē vite ratiocinationū ar
gutijs: ⁊ ſpiritualē fructū verborum
folijs preponebat. Et ſermo eius ⁊
predicatio eius erat: non in doctis
humane ſapiētie verbis: ſed in oſtē-
ſione ſpiritus ⁊ virtutis. ℟. Granū
excuſſum palea: nexu ſoluto luteo:
de paupertatis area celi locat hor-
reo. Cū mercede virginea, Docto-
rū fulgēs cuneo. ℣. Flos in florū vi
rens areola, bina gaudet ſortis au-
reola. Cū mercede. Glo. Doctorū.
In. iij. noctur. aña. Sitiebat ſeruus
Chriſti martyrium: ſicut ſitit ceruus

ad aquę fluuium. ps. Dñe quis. 3.
Añа. Migrans pr filijs vitę firma-
mentum: paupertatis humilis con-
dit teſtamentum. ps. Dñe in virtu-
te. 5. Añа. Liber carnis vinculo cę-
lum introiuit: vbi pleno poculo gu-
ſtat quod ſitiuit. ps. Domini eſt ter
ra. 6. ℣. Juſtus vt palma florebit.
Secũdum Mattheum. Lectio. vij.
ca. 5. In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipu
lis ſuis. Vos eſtis ſal terrę. Qď
ſi ſal euanuerit: in quo ſalief? Et reł.
Homilia beati Auguſtini epiſcopi.
Hic oſtẽdit dñs fatuos eſſe iudican
dos, qui temporaliũ bonorũ, vel co
piam ſectantes, vel inopiã metuen-
tes amittunt ęterna: quę nec dari
poſſunt ab hominibus nec auferri.
Itaq̃ ſi ſal infatuatuƺ fuerit, in quo
ſalietur? ideſt, ſi vos per quos con-
diẽdi ſunt quodãmodo populi, me-
tu tẽporaliũ perſecutionuƺ amiſeri-
tis regna cęleſtia: qui erũt homines
per quos vobis error auferatur, cũ
vos elegerit deus per quos erroreƺ
auferat ceterorũ? ℟. Fęlix vitis de
cuius ſurculo, tantum germen re-
dundat ſeculo, cęli vinum propi-
nans populo, vitali poculo. ℣. Ex
vbertate palmitum mundi iam cin
xit ambitum. Cęli. Lectio octaua.
Ergo ad nihilum valet ſal infa
tuatũ: niſi vt mittatur foras, ⁊
cõculcetur ab hoibus. Nõ vtiq̃ cal
catur ab hoibus, qui patitur perſe-
cutionẽ: ſed qui perſecutionẽ timen
do infatuaf. Calcari enim nõ poteſt
niſi inferior: ſed inferior non eſt, qui
quãuis corpore multa in terra ſuſti-
neat: corde tamen in cęlo fixus eſt.
Vos eſtis lux mũdi. Quomodo ſu-
perius dixit ſal terrę: ſic nũc dicit lu
men mũdi. Nam neq̃ ſuperius iſta
terra accipiẽda eſt quã pedibus cor
poreis calcamus, ſed hoies q in ter-
ra habitãt vel etiã pctõres: quorum
condiendis ⁊ extinguendis fętori-
bus apoſtolicum ſaleƺ dñs miſit. Et
hic mũdum nõ cęlum ⁊ terram, ſed
homines qui ſunt in mũdo: vel dili-
gũt mundũ oportet intelligi: quibꝯ
illuminandis apoſtoli miſſi ſunt. ℟.
Aſcendenti de valle lubrici mundi,
chori plaudunt Angelici. Jeſu bo-
ne prece Dominici, tibi pręſta nos
gratos effici. ℣. Per quem multos
a morte ſuſcitas: pęnas nobis rela-
xa debitas. Jeſu bone pre. Lcõ. ix.
Non poteſt ciuitas abſcondi ſu
pra mõtem poſita: ideſt funda
ta ſup inſignẽ magnãq̃ iuſtitiã: quã
ſignificat etiam ipſe mõs, in quo di-
ſputat dñs. Neq̃ accẽdunt lucernã:
⁊ ponũt eã ſub modio. Quid puta-
mus hic eſſe dictũ ſub modio: niſi vt
occultatio tñ lucernę accipiẽda ſit,
tanq̃ ſi diceret, nemo accẽdit lucer-
nam: ⁊ occultat eã: an aliqd etiã mo
dius ſignificat: vt hoc ſit lucernã po
nere ſub modio, ſupiora facere cor-
poris cõmoda, q̃ p̃dicationẽ verita
tis, vt ideo quiſq̃ veritatẽ nõ prędi-
cet: dũ timet ne aliqd in rebꝯ corpo-
ralibꝯ ⁊ tẽporalibꝯ moleſtię patiaf.
℟. O ſpem mirã quã dediſti mortis
hora te flẽtibus, dũ poſt mortẽ pro-
miſiſti te profuturũ fratribus: Im-
ple pater qď dixiſti nos tuis iuuans
precibus. ℣. Qui tot ſignis clarui-
ſti in ęgrorũ corporibus, nobis opeƺ
ferens

ſerens Chri, ęgris medere morib⁹. Imple. Glo. Imple. In laud. aña.

Adeſt dies lętitię, quo beatus Dñicus aulá cęleſtis curię ciuis intrat magnificus. 26. Añ. Pauper i peculio, diues vita pura, paupertatis precio, cęli tenet iura. 28. Añ. Scala cęlo prominés fratri reuelatur: per quá pr tranſiés ſurſum ferebatur. 17. Añ. Linguę manus ſtudio ſcalá hanc erexit: quá virgo cuz filio mater ſurſuz vexit. 44. Añ. Fulget in choro virginú, doctor veritatis: ſertú honoris geminú gerés cuz beatis. 41. Cap. Quaſi ſtella. Hym.

Hymnú nouę lętitię, dulci productum cantico: noſter deprómat hodie, chorus ſancto Dñico.
Ver gente mundi veſpere, nouum ſydus exoritur: ⁊ clauſis culpę carcere, preco ſalutis mittitur.
Doctriná euangelicá, ſpargés per orbis cardiné: peſtem fugat hęreticam, nouum producens ordinem.
Hic eſt fons ille modicus, creſcés in flumen maximum: qui mundo iam mirificus, potú largitur optimum.
Trino deo. ℣. Iuſtus germinabit. Ad Bñs añ. Carnis vigor, mentis martyrium: mundú replens linguę preconiú, pauper Chri poſt curſus ſtadiú, vitę tibi mercatur pmiú. 45. Ad. iij. cap. Quaſi ſtel. Ad. vj. cap.

Isa. 59 Spiritus meus qui eſt in te, ⁊ verba mea q́ poſui in ore tuo, non recedét de ore tuo, ⁊ de ore ſeminis tui, dicit dominus: amodo, ⁊ vſq; in ſempiternum. Ad. ix. cap.

Malac. 2. Lex veritatis fuit in ore eius, ⁊ iniquitas nó eſt inuéta in labijs eius: in pace ⁊ ęqtate ambulauit me cuz, ⁊ multos auertit ab iniquitate. Ad veſ. cap. hym. ℣. vt in pmis veſ. Ad Mgt añ. O lumé eccłię doctor veritatis, roſa patiétię, ebur caſtitatis, aquá ſapiétię propinaſti gratis: predicator grę nos iúge beatis. 46. Per octauas, qñ de ipſis agit, ⁊ in octa. die inui. ſicut. in die. Sequétes vero añę dicant quotidie infra oct. Ad bñs, ⁊ ad mgt vel ad memoriá. Ad Bñs añ. Benedictus redéptor omnium qui ſaluti prouidens hominum, mundo dedit ſanctum Dominicum. ℣. Iuſtus germinabit. Ad Mgt añ. Magne pater ſancte Dominice, mortis hora nos tecum ſuſcipe, ⁊ hic ſemper nos pie reſpice. ℣. Ora pro nobis beate Dñice.

¶ In feſto transfigurationis Dñi in primis veſ. poſt oronem de beato Dñico fiat de eo memoria p añam. Chriſtus Ieſus ſplendor patris, ⁊ figura ſubſtantię eius: portans omnia verbo virtutis ſuę, purgationez peccatorú faciens: in monte excelſo glorioſus apparere hodie dignatus eſt, haleluiah. ℣. Glorioſus apparuiſti in conſpectu dñi. ℟. Propterea decorem induit te dñs. Oro.

Deus qui fidei ſacramenta in vnigeniti tui glorioſa transfiguratione patrum teſtimonio roboraſti, et adoptionem filiorum perfectaz voce delapſa in nube lucida mirabiliter pręſignaſti: cócede propitius, vt ipſius regis

glorię nos cohęredes efficias: et eiuſdem glorię tribuas eſſe conſortes: Per eundem dominum nřm.

Ad matutinum inuita. Sūmum regem glorię, Chriſtum adoremus, Et pro dono gratię ei iubilemus. Hym.

Exultet laudib⁹ ſacrata cōcio, cęli agminibus iuncta tripudio: pro verbi gloria qua ſplendent omnia, terra, pontus, & ęthera.

Promiſſum pāditur fratrū de medio, patris cum labitur vox de faſtigio: dicens hunc filium doctorē cęlicum, audituq́ꝫ digniſſimum.

Succedit in ſpōſa pro fratris ſemine, a viro repulſa viribus carente: mandante dño Moyſi in mōte, calciamentum ſoluere.

Speciosus forma p̄ natis alijs, veſtitus gloria fit ſponſus ſanguinis: o res mirabilis gubernat omnia, celſus, pauper, & humilis.

Te trina deitas, vnaq́ꝫ poſcimus, q̄ nos ſic viſitas ſicut te colimus: per tuas ſemitas duc nos quo tēdimus, ad lucem quam inhabitas. Amen.

In .j. noct. añ. Paulo minus ab angelis minorat⁹, gloria & honore coronatus eſt, & cōſtitutus ſuper opera manuū dei. Ps. Dñe dñs. 2. Añ. Reuelauit dominus condenſa, & in templo eius omnes dicēt gloriam. Ps. Afferte. 7. Aña. Speciosus forma pręfilijs hominū: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. Ps. Eructauit. 12. ℣. Glorioſus apparuiſti. Lectio .j.

2. Cor. 3. Epiſtola noſtra vos eſtis fratres ſcripta in cordibus nřis: quę ſcitur & legitur ab omnibus hominib⁹: manifeſtati q̄ epiſtola eſtis Chriſti, miniſtrata nobis, & ſcripta nō atramento, ſed ſpū dei viui: nō in tabulis lapideis, ſed in tabulis cordis carnalibus. Fiduciā aūt talē habemus per Chriſtū ad deum, nō q̄ ſufficientes ſimus cogitare aliquid a nobis quaſi ex nobis, ſed ſufficientia nřa ex deo eſt: qui & idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamenti, non litera, ſed ſpiritu. Litera enim occidit, ſpiritus aūt viuificat. ℟. Surge, illuminare Jeruſalem, quia venit lumen tuum: Et gloria dñi ſuper te orta eſt. ℣. Et ambulabunt gentes in lumine tuo, & reges in ſplendore ortus tui. Et gloria dñi. Lectio .ij.

Quod ſi miniſtratio mortis literis deformata in lapidibus, fuit in gloria: ita vt nō poſſent intendere filij Iſrael in faciē Moyſi, propter gloriam vultus eius, quę euacuatur: quomodo non magis miniſtratio ſpūs erit in gloria? Nā ſi miniſtratio damnationis, in gloria eſt: multo magis abundat miniſtratio iuſtitię in gloria. Nam nec glorificatum eſt qd̄ claruit in hac parte, propter excellētem gloriā. Si enim qd̄ euacuatur in gloria eſt: multo magis qd̄ manet in gloria eſt. ℟. In ſplendēti nube ſpiritus ſanctus viſus eſt, paterna vox audita eſt. Hic eſt filius meus dilectus in quo mihi bene cōplacui, ipſum audite. ℣. Apparuit nubes obumbrās: & vox patris intonuit. Hic eſt filius meus. Lectio .iij.

Habentes igitur talem ſpem, multa fiducia vtimur: & non ſicut Moyſes ponebat velamen ſuper faciem ſuam: vt non intenderēt filij

Digitized by Google

filij Iſrael in facië eius qđ euacuať. Sed obtuſi ſunt ſenſus eoꝛuz. Uſqꝫ in hodiernū enim dié, idipſum velamen in lectione veteris teſtaméti manet nō reuelatū (quod in Chriſto euacuatur) ſed vſqꝫ in hodiernū diem, cum legiť Moyſes velamen poſitū eſt ſuper coꝛ eoꝛū. Cum auté conuerſi fuerint ad dñm: auferetur velamen. Dñs autem ſpiritus eſt. Ubi autez ſpiritus dñi, ibi libertas. Nos vero oés, reuelata facie, gloriam dñi ſpeculantes: in eandé imaginez transfoꝛmamur a claritate in claritatem: tanquā a dñi ſpiritu. ℟. Uidete qualem charitaté dedit nobis deus pater, Ut filij dei nominemur, ⁊ ſimus. ℣. Scimus qm̄ cum apparuerit, ſimiles ei erim⁹: qm̄ videbim⁹ eum ſicuti eſt. Ut. Gl'ia. Ut. In.ij.nocť.añ. Illuminans tu mirabiliter a montibus ęternis: turbati ſunt omnes inſipiétes coꝛde. ps. Notus in iudęa.21. Añ. Melioꝛ eſt dies vna in atrijs tuis ſuper millia. ps. Quā dilecta.24. Aña. Glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei. ps. Fundamenta.24. ℣. Gloꝛia, ⁊ honoꝛe. Origenes homilia duodecima. ſuper exodum. Lectio quarta.

PResentis ſolennitatis myſterium figurarū veterum implementum: nos ad intelligentię inquiſitioné, vel incitat, vel repellit. Incitat métes ſtudioſas ⁊ liberas: ⁊ deſides ⁊ occupatas repellit. Scriptuz eſt enim: qꝛ vidit Aaron ⁊ omnes filij Iſrael Moyſen: ⁊ erat gloꝛificata facies eius, ⁊ coloꝛ vultus eius: ⁊ timuerūt accedere ad eum. Et poſt pauca: Ponebat inquit Moyſes velamen ſuper facië ſuā. Hoc autem apoſtolus, Chriſti ſenſu magnifico exponens, dixit. Si miniſteriū moꝛtis literis deſoꝛmatum in lapidibus fuit ad gloꝛiā: ita vt nō poſſent intédere filij Iſrael in facië Moyſi propter gloꝛiā vult⁹ eius quę euacuať: quomodo nō magis miniſteriū ſpirit⁹ erit in gloꝛia? ℟. Inebꝛiati ſunt ab vbertate domus tuę. Et toꝛréte voluptatis tuę potabis eos. ℣. Qm̄ apud te eſt fons vitę: ⁊ in lumine tuo videbimus lumen. Et. Lcō. v.

AT iteruz Paulo poſt dicit. Et nō ſicut Moyſes velamen ponebat ſuper facië ſuā: vt non intéderent filij Iſrael in facië vultus eius. Obtuſi ſunt enim ſenſus eoꝛuz: vſqꝫ in hodiernū diem. Cum enim legiť Moyſes velamé eſt poſituz ſup coꝛ eoꝛum, quis nō admireť myſterioꝛū magnitudiné? quis nō pertimeſcat notā coꝛdis obtuſi? Igiť cauſa auferédi velaminis: còuerſionem nr̄am dicit ad dñz. Ex quo colligéda ſunt nobis inditia: ꝙ donec legétes ſcripturas diuinas latét nos itellectus, donec obſcura ſunt nobis ⁊ clauſa quę ſcripta ſunt: nō dum còuerſi ad dñm ſumus. Si enim ꝯuerſi eſſem⁹ ad dñm: ſine dubio auferretur velamé. ℟. Pręceptoꝛ, bonū eſt nobis hic eſſe: faciamus hic tria tabernacula. Tibi vnū, Moyſi vnuz, ⁊ Elie vnum. ℣. Non enim ſciebat quid diceret. Tibi vnum. Lectio ſexta.

SEd hoc ipſuz còuerti ad dñm quale ſit videam⁹. Et vt euidétius videre poſſimus qd ſit ꝯuerſus:

Digitized by Google

dicendum nobis prius eſt quid ſit auerſus. Omnis qui cum recitantur verba legis cõmunibus fabulis occupat: auerſus eſt. Omnis qui cum legitur Moyſes, de negocijs ſeculi, de pecunia, de lucris ſolicitudinẽ gerit: auerſus eſt. Omnis qui poſſeſſionum curis ſtringit, & diuitiarũ cupiditatibus diſtendit: glorię ſeculi & honoribus mũdi ſtudet: auerſus eſt. Sed & qui ab his quidẽ videtur alienus, aſſiſtit aũt & audit verba legis: & vultu atq; oculis intentus, corde tamẽ & cogitatione euagatur: auerſus eſt. Quid ergo eſt conuerti? Si his oĩbus terga vertamus: & ſtudio ſis actibus, mẽtiſq; ſolicitudine, verbo dei operam damus: in lege eius die ac nocte meditemur: omiſſis oĩbus deo vacemus, exerceamur in teſtimonijs eius: hoc eſt eſſe conuerſum ad dñm. ℟. Si miniſtratio mortis literis deformata in lapidibꝰ fuit in gloria: ita vt non poſſent intendere filij Iſrael in faciem Moyſi propter gloriã vultꝰ eius, quę euacuat, Multo magis miniſtratio ſpiritus, quę manet, erit In gloria. ℣. Amplioris enim glorię Chrs prę Moyſe dignus eſt habitus: quãto amplio rẽ honorẽ habet domus q fabricauit eã. Multo. Gloria. In. Gloria. In.iij.noct.aii. Thabor & Hermon in noĩe tuo exultabunt: tuũ brachiũ cum potẽtia. ps. Miſericordias domini. 25. Aii. Lux orta eſt iuſto & rectis corde lętitia. ps. Dñs regnauit. 27. Aii. Confeſſionẽ & decorẽ induit amictus lumine ſicut veſtimẽ tops. Bñdic.ij. 28. ℣. Magna eſt.

Secũdum Mattheum. Lectio. vij.

In illo tempore: Aſſumpſit Ieſus Petrum, et Iacobum, et Ioannem fratrem eius: & duxit eos in montẽ excelſum ſeorſum: & transfiguratus eſt ante eos. Et reliqua. Homilia beati Ioannis epiſcopi. Quoniam multa de periculis, multa de morte, multa de paſſione ſua, multa de morte & de cęde diſcipulorũ locutus eſt dñs, & aſpera quãplura atq; ardua eis iniunxit: quę omnia cum pręſentẽ vitam ſequerẽtur, imminere iã atq; incumbere videbantur: bona vero quę pollicebant longiore ſpe erãt expectãda: vt pũta q: ſeruarẽt animam ſuã ſi perderent eam: q: in gloria patris ſui venturus ſit & pręmia redditurus: vt viſu etiã certiores faceret quãtum capere poſſent gloriam ſuam cũ qua venturus eſt, in pręſenti vita ipſis oſtendere, & iam viſuros pollicetur: ne aut ſua aut dñi morte doleant, & maxime Petrus. ℟. Uocauit nos deus vocatione ſua ſancta, ſm gratiam ſuam quę manifeſtata eſt nũc. Per illuminationem ſaluatoris nři Ieſu Chři. ℣. Qui deſtruxit mortem, illuminauit autem vitam in incorruptionem. Per il. Lectio. viij.

Et vide quid agit cũ de regno & de gehẽna diſſeruerit. Quãdo enim dixit qui inuenit animã ſuã perdet eam: & quicũq; perdet eam gratia mei inueniet ipſam: & q: vnicuiq; ſm opera ſua reddet: regnũ & gehẽnam deſignauit. Cũ igitur de vtriſq; diſſeruerit: regnũ quidem vt oculis cernatur concedit, gehẽnam autem

autem minime: quoniã rudioribus atq; ineptioribus illud neceſſarium erat: probis vero et iam perſpicacibus ſatis fuit a melioribus confirmari. ℟. Deus q dixit de tenebris lumen ſplendeſcere: illuxit in cordibus noſtris: Ad illuminationẽ ſcientię claritatis dei in faciẽ Jeſu Chriſti. ℣. Exortum eſt in tenebris lumẽ rectis corde: miſericors et miſerator et iuſtus. Ad illu. Lectio nona.

Primos igitur apoſtolorũ ſeorſuz aſſumpſit: et adduxit in mõtem excelſum ſeorſum: et transfiguratus eſt ante eos. Et reſplenduit facies eius ſicut ſol: veſtimenta vero eius facta ſunt alba ſicut nix. Quãobrem hos accepit? Quia excellentiores cęteris videlicet erãt. Et Petrus quidem q2 valde Chrm diligebat, idcirco prętabat: Joannes vero qui nimiũ diligebatur: ac Jacobus a reſponſo quod dedit cũ fratre interrogatus dicens, Poſſumus hũc calicez bibere. ℟. Dum oraret Jeſus facta eſt ſpecies vultus eius altera: et veſtitus eius albus refulgens: et duo viri loquebãtur cũ illo, Moyſes et Elias viſi In maieſtate. ℣. Dicebant autem exceſſum eius quem completurus erat in Jeruſalez. Moyſes. Gloria. In maieſtate. ℣. Emitte lucem tuam et veritatem tuam. ℟. Ipſa me deduxerũt et adduxerunt in montem ſanctũ tuum, et in tabernacula tua. In laud. aña.

Aſſumpſit Jeſus Petrũ et Jacobũ et Joannem fratrẽ eius, et adduxit eos in montem excelſuz ſeorſum, et transfiguratus eſt ante eos. 26. Aña. Reſplẽduit facies eius ſicut ſol: veſtimenta autez eius facta ſunt alba: ſicut nix, halah. 28. Aña. Et ecce apparuerũt eis Moyſes et Elias loquentes cum Jeſu. 17. Aña. Reſpõdẽs aũt Petrus dixit ad Jeſum: dñe bonuz eſt nos hic eſſe. 44. Aña. Adhuc eo loquente ecce nubes lucida obũbrauit eos. 41. Cap.

Saluatorez expectamus dñm nrm Jeſum Chrm: q reformabit corpus humilitatis noſtrę, cõfiguratũ corpori claritatis ſuę. Hym. Philip. 3.

Nouum ſydus exoritur, Chriſti pia clementia: quo tenebroſa premitur, inimici ſęuitia.
Inſurgere cum nititur, malignitatis ſpiritu: ex aduerſo reſiſtitur, prępotenti exercitu.
Roborantur in acie, intuentes ſignaculum: deſidentes militię, vt aſſequantur brauium.
Pro quo ſe cunctis obijcit, beatum in myſterio: Chriſtus et tandẽ perficit, regnans in cęli ſolio.
Gloria tibi domine, poteſtas et imperium: qui certantibus agmine, aperte monſtras pręmium. Amen.
℣. Corona aurea. Ad Bñs aña.
Et ecce vox de nube dicẽs: hic eſt filius meus dilect⁹ in quo mihi bene complacui ipſum audite, halah. 45.
Deinde memoria. Sanctoruz Sixti, Feliciſſimi et Agapiti. Oratio.

Deus qui nos concedis ſanctorum tuorũ Sixti, Feliciſſimi et Agapiti natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere: Per. Ad.iij.cap. Saluatorẽ. ℟. Glorioſus apparuiſti

Digitized by Google

in conſpectu dñi: Halah, halah. ℣. Propterea decorem induit te dñs: Halah. ℣. Gloria ⁊ ho. Ad. vj. cap.

1. Cor. 3. NOs oés reuelata facie gloriaȝ dñi ſpeculantes: in eandem imagineȝ transformamur a claritate in claritatem: tanq̃ a dñi ſpiritu. ℟. Gloria ⁊ honore. ℣. Magna eſt gloria eius in ſalutari. Ad. ix. cap.

Apoc. 12. SUſtulit me in ſpũ in montem magnũ ⁊ altũ: ⁊ oſtendit mihi ciuitaté ſanctá Jeruſaleȝ deſcédenteȝ de cęlo a deo habétem claritaté dei: ⁊ lucerna eiꝰ eſt agnus. ℟. Magna eſt glía eius. ℣. Corona aurea. In ſecundis veſpe. aña. Aſſumpſit. ps. Dixit dñs. Confitebor. Beatus. Laudate pueri. Laudate dñm. Capitulũ. Saluatorem. Hymnus.

GAude mater pietatis in valle gementiũ, Pro ducatu dignitatis Chriſti regis oium: Quo dilecta prędotaris, in culmine montiũ.

Ubi patres pręcellétes in mortali corpore, Admirantur aſſiſtentes de tam grandi munere: Diuinum lumen cernentes, in creato lumine.

Quod vertices prophetarum prę colũt deuotius, Moyſes lumen prę clarum legis datę cęlitus, Et Elias iubar magnum, zelo dei feruidus.

Pręſentia deitatis declaratur prouide, In audita voce patris de ſupremo germine, Et ſpiritu veritatis forma nubis lucidę.

Genitori genitoq́ꝫ laus ⁊ iubilatio, Salus honor virtus quoq́ꝫ ſit ⁊ benedictio: Procedéti ab vtroq́ꝫ cõpar ſit laudatio. Amen. ℣. Glioſus. Ad Mag. aña. Et audiétes diſcipuli ceciderũt in facieȝ ſuá, ⁊ timuerunt valde: ⁊ acceſſit Jeſus, ⁊ tetigit eos: dixitq́ꝫ eis, ſurgite, nolite timere, halleluiah, hal. 46. Oro vt in p̃mis veſ.

¶ Pro prima die infra octa. beati Dominici. Lectio tertia.

CUm beato Dñico, prędicationis gratia exiſtente in partibus Tholoſanis, ſemel apud phanum Jouis ſolennis diſputatio ſub deputatis iudicibus inter catholicos ⁊ hęreticos haberetꝰ: et ad hoc vétum eſſet, vt vtriuſq́ꝫ partis libelli, quos de ſuis dogmatibus cóſcripſerant, in ignem proijcerentur: ⁊ q̃ in illo qui maneret illęſus, vera contineri fidei aſſertio ab omnibus crederetur: ſingulis aduerſariorum libellis ad primá proiectioné combuſtis, ſolus beati Dominici codex, pro parte catholica pręſentatus, ſecundo ⁊ tertio igni iniectus, ſtatim ſemper illęſus et integer reſiliuit.

Deinde fiat memoria ſancti Donati epiſcopi, ⁊ martyris. Oratio.

DEus tuorum gloria ſacerdotũ: pręſta q̃ſumus, vt ſancti martyris tui ⁊ epi Donati cuius feſta gerimus: ſentiamus auxiliũ: Per do.

¶ Sctõrũ Ciriaci, Largi, ⁊ Smaragdi martyrũ, ad memoriaȝ. Oro.

DEus qui nos annua beatoruȝ martyrum tuoꝝ Ciriaci, Largi, ⁊ Smaragdi ſolénitate lętificas: concede propitius, vt quoꝝ natalitia colimus: virtutem quoq́ꝫ paſſionis imitemur: Per. Pro eadé die, de octa. beati Dominici. Lcõ. iij.

COntemplantes igitur hęretici quá fortiter, quaȝ indefeſſe,

quáq́ꝫ

quãq; valide beatus pater Dñicus fidẽ catholicã defenſaret: eidem plu ries inſidias maximas parauerunt. Is vero beatũ ſe reputans pro nomine Jeſu contumelias pati: tam inſidias, quam deriſiones, quibus eum plurimum ſubſannabãt, alacri animo eque contemnẽs: verbo dei omni fortitudine ⁊ conſtantia, die noctuq; inuigilabat. Semel autem ab ipſis interrogatus, cum paratas inſidias euaſiſſet, quidnam facturus erat, ſi ab ipſis comprehendebatur? Rogaſſem, ait, ne me repentinis vulneribus perimeretis: ſed membratim conciſum, euulſis deniq; oculis diutius truncũ permitteretis in ꝓprio ſanguine volutari.

¶ Pro alia die. Lectio tertia.

Tanto autẽ charitatis igne erga proximos, tanq; ardenti ſiti ſalutis eorũ beatus pater Dñicus eſtuabat, vt nulli labori, nulli incõmodo parcens, die noctuq;, opportune ⁊ importune, nempe a beato apoſtolo, edoct⁹, arguẽdo, obſecrãdo, ⁊ increpãdo cũ omni patiẽtia ⁊ doctrina in vinea dñi laboraret: ita vt ſemel pro cõuerſione paucarum mulierum ab hereticis ſeductarũ, apud quas hoſpitabat: totam quadrageſimã ſolo pane, ⁊ aqua ꝯtent⁹ ieiunauerit, ⁊ mẽbra defeſſa nũquã niſi ſup nudã tabulã quieſcere permiſerit. Quo illę exemplo motę, ad veram catholicã fidẽ reuerſę ſunt.

¶ Dñica infra octa. poſt tres lect. de apoſtolo ordinarias. Lectio .iiij.

Orationi ⁊ cõtemplationi beatus pater Dñicus adeo continuus adeo q; intentus erat, vt per omnem fere vitam ſui moris fuerit totas noctes in eccleſia agere: vbi ⁊ aliquando in orationibus abſorptus etiam corpore, per cubitum eleuatus in aera viſus fuit. Quid autem ipſius orationis ſuffragio a domino non obtinuit? Diuerſa ſanitatum ſuffragia, panis ſemel ⁊ iterum manibus angelicis ipſi ac ſuis fratribus miniſtratus, multiplicatũ vinũ, ceci lumini reſtituti, ⁊ deniq; defunctorum animę in lucem hanc reuocatę, ⁊ quod non minoris faciendum eſt: innumeri homines a vinculis demonum erepti, ⁊ ſanctã ac religioſam conuerſationẽ ipſarum orationũ ſuffragio aſſequuti: luce clarius hoc teſtãtur. Lectio .v.

Cum Romę ſemel in eccleſia ſancti Petri attentius oraret, vidit ad ſe ſanctos dei apoſtolos aduenientes, ⁊ beatũ quidẽ Petrũ baculũ, Paulum vero ſibi librũ porrigentem: qui ⁊ ſibi clara voce dicere videbant: vade prędica verbum, quoniam ad hoc miniſteriũ electus es: moxq; ſibi videbatur ſuos fratres toto orbe diſperſos aſpicere, verbũ domini prędicantes. Lectio ſexta.

Iterum in eadem eccleſia oranti viſus eſt Chriſtus vehemẽter ſuccenſus cum tribus in manu lanceis in aere eleuatus ſtare: quaſi ipſis vniuerſos mundi hoĩes interfecturus, Verum ſuã glorioſiſſimã genitricẽ eidem ex aduerſo ſtantẽ obnixe pro hominum indulgentia deprecari. Cumq; ecõtra filius inmanitatem criminũ opponeret: videbatur ipſi

mater

Digitized by Google

mater pijſſima reſpõdere, ſe i pꝛom
ptu habere ſeruum fidelẽ qui poſſet
eos a ſua vita peſſima reuocare: et
oſtẽſo ipſo beato Dñico, ⁊ eo a filio
cõmẽdato, adhuc ⁊ alterum beatũ
Franciſcũ videlicet pduxiſſe. Qua
viſione factum eſt, vt btũs pater ſe-
quẽti die obuiũ habẽs beatũ Fran-
ciſcũ, ipſum cognouerit, ⁊ in ample
xus ⁊ oſcula ruẽs dixerit. Tu es ſo-
cius meus. Stemus ſimul: ⁊ nullus
aduerſarius pꝛeualebit. Tu autem.
Tres alię lectio. de hom. Dñicali.
Si dñica in quacũq; ſupꝛaſcriptarũ
dierũ infra has octa. eueniat, nihilo
minus hę tres lec. in ea legant ⁊ lcõ
diei illius ad hãc poterit reſeruari.
¶ In octa. beati Dominici. L. iiij.
IAm igitur pꝛopinquante pere
grinationis termino, fineq; cer
taminis, quo bonoꝛũ laboꝛũ vir dei
Dñicus glorioſum fructũ percipe-
ret, coꝛonamq; victoꝛię repoꝛtaret:
voluit ei dñs iuſtoꝛum operũ retri-
butoꝛ, ſuum terminũ pꝛęoſtendere.
Nempe ſibi oꝛãti apparuit quidam
iuuenis: q vultu placido eũ ex noĩe
vocãs, veni, inqt, dilecte in gaudiuꝫ
dñi tui: vt iam nobiſcũ in cęleſti con
uiuio epuleris. Tu auteꝫ. Lectio. v.
Super diuino itaq; oꝛaculo gratu-
lans ſeruus dei, ⁊ gratias agens de
certitudine ſuę gloꝛię: viſitatis qui-
buſdam ſibi familiaribus clericis in
ipſa ciuitate Bononia: eis pꝛędixit
ſe, licet tunc incolumen, ante diem
aſſumptionis beatę dei genitricis,
qui multum diſtabat, ex hoc ſeculo
migraturum. Deinde Mediolani
Bergomi ac Venetiarũ ciuitates
adiens, ſuos frẽs, necnon ⁊ Cardi.
legatum apoſtolicũ Venetijs agen
tem viſitaturus: in vltimo menſis
Iulij, ęſtu ⁊ laboꝛe itineris ↄfectus,
Bononiaꝫ eſt reuerſus. Lectio. vj.
Verum ⁊ ſi adeo defeſſus, vt ſalteꝫ
ea nocte qua venerat, vix coheren-
tia membꝛa, ad aliquãtulam requiẽ
cõponeret, nec multis ſuoꝛũ fratrũ
pꝛecibus adduci potuit. Quin in ec
cleſia tota nocte oꝛationibꝰ inſiſtẽs,
etiam in matutinis vigilijs in cho-
ro cũ fratribus intereſſe voluit. Ex
qua hoꝛa doloꝛe capitis, ⁊ totiꝰ coꝛ
poꝛis debilitate languere cępit. Vi-
dens aũt ſibi iam diem vltimã imi-
nere: ↄuocatos ad ſe nouitios p̃ dul-
ci ſermone ad amoꝛẽ dei ⁊ religio-
nis obſeruãtiã adhoꝛtatꝰ eſt. L. vij.
COnſtitutꝰ igitur in vltima ſua
ęgritudine, ⁊ moꝛbo per ho-
ras ſingulas ingraueſcente: ſacco ſu
per humũ cõtentus: nunq̃ vt ſuper
lectum cubaret, voluit acquieſcere.
Conuocatis pꝛoinde ad ſe duode-
ciꝫ fratribus e pꝛimoꝛibus: inter cę-
tera monimenta, en, inquit, in hanc
hoꝛã incoꝛruptuꝫ carne me dei mi-
ſericoꝛdia cuſtodiuit: illibatãq; mi-
hi virginitatis munditiam conſer-
uauit. Quę vt in vobis immacula-
ta permaneat, ſuſpecta fęminarum
omnium cõſoꝛtia euitate, vt per pu
ritatem vitę grati deo, ⁊ per odoꝛẽ
bonę famę fructuoſi in populo exi-
ſtatis. In feruoꝛe ſpiritus conſiſti-
te: ⁊ in ipſo, dño deſeruite: ⁊ pꝛomo
tionem ac dilatationem inchoati oꝛ
dinis pꝛocurate. Lectio octaua.
Denique in ipſo iam fere moꝛtis ar-
ticulo

ticulo cõſtitutus: poſt multa ſubinfe
rẽs, hec, ait, ſunt frẽs chariſſimi que
vobis tanquã filijs hereditario iure
poſſidẽda relinquo. Charitatẽ ha
bete: humilitatẽ ſeruate: pauperta
tẽ voluntariã poſſidete. Sũptis tan
dẽ deuotiſſime oibus eccleſiaſticis
ſacramẽtis, ⁊ cũctis ad cõmẽdatio
nẽ animę ſolẽniter ꝓparatis, innuit
fratribꝰ vt inciperẽt. Cũq; i vltimo
de more diceret, Subuenite ſcti dei;
occurrite angeli dei: eleuans puras
manus ſpũm tradidit, a ſcis angelis
ante ꝯſpectũ dñi deportãdũ. L. ix.
Fuit aũt felix tranſitus eius nonis
Auguſti anno. M. cc. xxj. Cuiꝰ cor
pus per dñm Cardinalẽ legatũ cum
pluribus epiſcopis ⁊ alijs prelatis
fuit traditum ſepulturę, multis tũc
⁊ poſtea diuina virtute pro teſtimo
nio ſui ſcti miraculis coruſcãtibus.
Quibus factũ eſt, vt poſt temporis
interuallũ, ex eo quo iacebat, opor
tuerit ad eminentiorem locum idem
ſacratiſſimum corpus trãſferre. Un
de aperto ſepulchro, tanta ex virgi
neis membris odoris ſuauiſſimi fra
grantia emanauit: vt non defuncti
corporis monumẽtũ, ſed cella vide
retur multorum aromatũ patuiſſe.

Die. 10. ¶ In feſto ſancti Laurentij marty.
Ad veſ. ſup pſal. añ. Laurẽtius bonũ
opus operatus eſt: qui p ſignũ cru
cis cęcos illuminauit. pſal. de octa.
℟. Btũs Laurentius exclamauit.
iiij. Ad Mgt. añ. Beatus Lauren
tius dum in craticula ſuprapoſitus
vreretur, ad impiiſſimum tyrãnum
dixit: aſſatũ eſt, iam verſa ⁊ mandu
ca: nam facultates eccleſię quas re
quiris: in celeſtes theſauros manus
pauperum deportauerunt. Oratio.

Adeſto domine ſupplicationi
bus noſtris, ⁊ inter
ceſſione beati Lau
rentij martyris tui:
perpetuã nobis mi
ſericordiã benignus
impende: Per do.
Ad matu. inui. Regem ſempiternũ
venite adoremus, Qui martyrẽ ſuũ
digne p meritis coronauit in celis.
In. j. noctur. añ. Quo progrederis
ſine filio pater: quo ſacerdos ſancte
ſine miniſtro properas? ps. Beatꝰ
vir. 1. ℣. Beatus Laurẽtius dixit.
Añ. Noli me derelinquere pr̃ ſan
cte: qr theſauros tuos iam expendi
quos tradidiſti mihi. ps. Quare fre.
℣. Quid in me ergo diſplicuit pa
ternitati tuę? Añ. Non ego te deſe
ro fili: neq; derelinquo: ſed maiora
tibi debẽtur p fide Chr̃i certamina.
ps. Dñe quid. ℣. Beatus Sixtus
dixit. ℣. Gloria ⁊ honore. Lcõ. j.
Confitebor tibi dñe rex, ⁊ col Eccle. 51.
laudabo te deum ſaluatorem
meũ, cõfitebor nomini tuo, quoniã
adiutor ⁊ protector factus es mihi:
⁊ liberaſti corpus meum a pditione:
A laqueo linguę iniquę, ⁊ a labijs
operantiũ mẽdacium: ⁊ in cõſpectu
aſtãtium factus es mihi adiutor. Et
liberaſti me ſm multitudinem miſe
ricordię nominis tui a rugientibus
preparatis ad eſcam: de manibus
querentium animã meã, ⁊ de portis
tribulationum quę circundederunt
me: A preſſura flammę, quę circun
dedit

Digitized by Google

dedit me: ꝛ in medio ignis non ſum eſtuatus. De altitudine vētris inferi: ꝛ a lingua coinquinata, ꝛ a verbo mendacij: a rege iniquo, ꝛ a lingua iniuſta. ℟. Leuita Laurentius bonum opus operatus eſt: qui per ſignuꝫ crucis cecos illuminauit. Et theſauros Eccleſię dedit pauperibus. ℣. Diſperſit dedit pauperibꝰ: iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Et theſauros eccleſię. Lectio .ij.

Laudabit vſqꝫ ad mortem aia mea dn̄m: ꝛ vita mea appropinquans erat in inferno deorſum. Circundederunt me vndiqꝫ: ꝛ non erat qui adiuuaret. Reſpiciens erā ad adiutorium hominū: ꝛ non erat. Memoratus ſum miſericordię tuę dn̄e, ꝛ cooperationis tuę quę a ſeculo ſunt: qm̄ eruis ſuſtinentes te dn̄e, ꝛ liberas eos de manibus gētium. ℟. Quo progrederis ſine filio pater: quo ſacerdos ſctē ſine Diacono properas? Tu nūquaꝫ ſine miniſtro ſacrificium offerre conſueueras. ℣. Quid in me ergo diſplicuit paternitati tuę? nunquid degenerem me probaſti? experire certe vtrum idoneum miniſtrū elegeris cui cōmiſiſti dn̄ici ſanguinis diſpenſationem. Tu nunq̄ ſine miniſtro. Lectio .iij.

Exaltaſti ſuper terrā habitationem meā: ꝛ pro morte defluēte deprecatus ſum. Inuocaui dn̄m patrem dn̄i mei, vt nō derelinquat me in die tribulationis meę: ꝛ in tēpore ſuperborū ſine adiutorio. Laudabo nomen tuum aſſidue: ꝛ collaudabo illud in confeſſione: ꝛ exaudita eſt oratio mea. Et liberaſti me de perditione: ꝛ eruiſti me de tempore iniquo. Propterea confitebor ꝛ laudem dicam tibi: ꝛ benedicaꝫ nomini domini. ℟. Noli me derelinquere pater ſancte: quia theſauros tuos iam expendi. Non ego te deſero fili neque derelinquo. Sed maiora tibi debentur pro chriſti fide certamina. ℣. Nos quaſi ſenes leuioris pugnę curſum recipimus: te autem quaſi iuueneꝫ manet glorioſior de tyranno triumphus: poſt triduū me ſequeris ſacerdoteꝫ leuita. Non ego. Gloria. Sed. In .ij. noct. añ. Beatus Laurētius orabat dicens: domine Jeſu Chriſte, deus de deo, miſerere mihi ſeruo tuo. ps. Cum inuocarem. i. ℣. Quia accuſatus non negaui nomen ſanctum tuum: interrogatus te Chriſtum confeſſus ſum. Añ. Beatus Laurentius dixit: mea nox obſcurum non habet: ſed omnia in luce clareſcūt. ps. Uerba mea. i. ℣. Quia ipſe dominus nouit, qꝫ accuſatus non negaui nomen ſanctum eius. Añ. Dixit Romanus ad beatum Laurētium: video ante te iuuenē pulcherrimū: feſtina me baptizare. ps. Domine dominus noſter. 2. ℣. Afferens autem vrceum cum aqua miſit ſe ad pedes eius. ℣. Poſuiſti dn̄e ſuper. Sermo beati Ambroſij epi. Le. iiij.

Beatiſſimi Laurentij martyris tanta martyrij extitit gloria: vt paſſione ſua mūdum illuminauerit vniuerſum. Illuminauit mundum plane Laurentius eo lumine quo ꝛ ipſe flammis ſuccenſus eſt: ꝛ flāmis quas pertulit omnium Chriſtianorum corda

coꝛda caleſecit. Quis enim hoc exē plo pꝛo Chꝛiſto nolit ardere cum Laurentio: vt poſſit a Chꝛiſto cum Laurentio coꝛonari? Quis nolit ad hoꝛam ſuſtinere Laurētij ignem: vt ęternū gehennę nō patiatur incendiū? Beati igit̃ Laurentij pꝛouocamur exēplo ad martyrium: accendimur ad fidez: incaleſcimus ad deuotionem. ℟. Beatus Laurentius exclamauit ⁊ dixit: deum meum colo, ⁊ ipſi ſoli ſeruio. Et ideo non timeo toꝛmēta tua. ℣. Mea nox obſcurum non habet: ſed omnia in luce clareſcunt. Et ideo. Lcō quinta.

AEt ſi chariſſimi nobis perſecutoꝛis flāma deeſt: fidei tamen flāma non deeſt. Non ardemus coꝛpoꝛe pꝛo Chꝛiſto: ſed ardemus affectu. Nō ſubicit perſecutoꝛ ignez: ſed ſuggerit mihi ignē deſideriū ſaluatoꝛis quo ſuccenſi erāt qui dixerūt. Nōne coꝛ noſtrū ardens erat in nobis? Hoc igne Laurentius ſuccenſus, flāmarum non ſenſit incēdium: ⁊ dum Chꝛi ardet deſiderio, perſecutoꝛis pęna nō ardet. In quātum enim in illo fidei ardoꝛ feruet: in tantum ſupplicij flāma frigeſcit. Quāuis ergo in fauillā membꝛa ſoluantur: fidei tamen foꝛtitudo non ſoluitur. Coꝛpoꝛis detrimentum ſuſtinet: ſed lucrum ſalutis acquirit. ℟. Strinxerunt coꝛpoꝛis membꝛa poſita in craticula: ſubijcientibus pꝛunas inſultat leuita Chꝛiſti. Beate Laurēti martyr Chꝛiſti, intercede pꝛo nobis. ℣. Carnifices vero vꝛgētes, miniſtrabāt carbones ſubter cratē ferream. Beate Lau. Lcō. vj.

NOn enim beatus Laurentius cita vel ſimplici paſſione perimitur. Sed longa ⁊ multiplici pęna cruciatur: vt moꝛs ⁊ non deſit ad ſupplicium, ⁊ deſit ad finem. Dicitur enim hęc illi conſtituta pęna: vt ardentiuz expoſitā mole carbonū, inſuper eum ferrea crate diſtentuz, lenta flāma conſumeret: vt nō tam inflammādo cito interimeret, quandiu exurendo toꝛqueret: ita vt cum vnum latus exuſtum perſecutoꝛ cerneret, aliud ignibus obiceret exurendum. Iteruz ergo beatus Laurentius exuſtis lateribus ſupinus in doꝛſum vertitur: ⁊ renes eius ignibus exuruntur: vt implerentur pſalmi cum pꝛophetia: quę dicit ex perſona Laurentij. Pꝛoba me domine ⁊ tenta me: vꝛe renes meos ⁊ coꝛ meum. Duplici itaq; poſtulat igne comburi. Nam ſi de vno, et ſolo mundi igne loqueretur: ſufficeret et renes tantum exurendos incendijs obtuliſſe. ℟. Beatus Laurentius dixit: ego me obtuli ſacrificium deo In odoꝛem ſuauitatis. ℣. Gaudeo plane quia hoſtia Chꝛiſti effici merui. In odoꝛem. Gloꝛia. In odoꝛē. In. iij. noctur. añ. Strinxerunt coꝛpoꝛis mēbꝛa poſita i craticula ſubijciētibus pꝛunas inſultat leuita Chꝛiſti. ps. In domino confido. 3. ℣. Carnifices vero vꝛgentes miniſtrabant carbones ſubter cratem ferream. Aña. Igne me examinaſti ⁊ nō eſt inuenta in me iniquitas. ps. Exaudi domine iuſti. 4. ℣. Pꝛobaſti domine coꝛ meum ⁊ viſitaſti nocte. Añ. Interrogatus te dominū con-

confeſſus ſum: aſſatus gratias ago.
ps. Dñe in virtute. 5. ℣. Gratias ti
bi ago dñe Ieſu Chriſte: q2 ianuas
tuas ingredi merui. ℣. Magna eſt
gloria eius. Sctī Ambro. in ſermo.
Dominus in euāgelio. Lectio. vij.

SAnctum iſtum martyrē Lau
rentium grano ſynapis poſſu
mus cōparare: qui diuerſis attritus
paſſionibus: per totū orbem gratia
ſui meruit fragrare martyrij. Qui
antea in corpore cōſtitutus erat hu
milis, ignotus ⁊ vilis: poſtea quam
vexatus, laceratus, exuſtus eſt: vni
uerſis per totum mūdum eccleſijs
odorem ſuę nobilitatis infudit. Re
cte igit̃ huic cōparat̃. Siquidē gra
num ſynapis cum teritur accendit̃:
Laurentius cum patit̃ inflammat̃.
Illud feruorem attritionis ſuę euo
mit, hic ignē plurima vexatiōe aſpi
rat. ℟. In craticula te deū nō nega
ui: ⁊ ad ignem applicatus: Te dñm
Ieſum Chrm̄ cōfeſſus ſum. ℣. Ac
cuſatus nō negaui nomē ſcūm tuū:
⁊ interrogatus. Te dñm. Lcō. viij.

SYnapis inquam in vaſculo ca
lido vapore decoquitur: Lau
rentius in craticula flāmarum igne
torret̃. Ardebat itaq3 extrinſecus,
beatus martyr, tyrāni ſeuientis in
cendijs: ſed maior illum intrinſecus
Chriſti amoris flamma torquebat.
Et quāuis rex improbus ligna ſubi
ceret, incendia maiora ſupponeret:
tamen ſctūs Laurētius has flāmas
fidei calore nō ſentit. Et dū Chriſti
pręcepta cogitat: frigidū eſt illi om
ne quod patitur. Nec enim poteſt
viſceribus ignium tormētum ſenti
re: qui ſenſibus paradiſi refrigeria
poſſidet. ℟. Gaudeo plane quia ho
ſtia Chri effici merui: accuſatus nō
negaui nomē ſcm̄ eius: iterrogatus
Chrm̄ confeſſus ſum. Aſſatus grās
ago. ℣. Ego me obtuli ſacrificium
deo i odorē ſuauitatis. Aſſat⁹. L. ix.

IAceat licet ante pedes tyrāni
exuſta caro: corpus exanime:
nihil tm̄ detrimēti patitur in terris,
cuius animus demoratur in cęlis.
Extēdit̃ ergo ſuper flāmarum igni
tos globos: ⁊ ſepius verſatur in la
tera Laurētius: ſed quanto plus pę
narum patitur: tāto amplius Chri
ſtū dñm pertimeſcit. Honoremus
igitur fratres chariſſimi beatū Lau
rētium: qui dum fide ſua perſecuto
ris flāmas vicit, oſtendit nobis per
ignem fidei gehēnę incēdia ſupera
re: ⁊ amore Chriſti diem iudicij nō
timere. ℟. Meruit eſſe hoſtia Chri
ſti leuita Laurentius: qui dum aſſa
retur non negauit dñm. Et ideo in
uentus eſt ſacrificium laudis. ℣. In
craticula poſitus deū non negauit:
⁊ ad ignem applicatus Chrm̄ con
feſſus eſt. Et. Gloria. Et. ℣. Ora pro
nobis beate Laurenti. In laud. añ.

LAurentius ingreſſus eſt mar
tyr: ⁊ confeſſus eſt nomen dñi
Ieſu Chriſti. 26. Añā. Laurentius
bonū opus operatus eſt: q per ſignū
crucis cęcos illuminauit. 28. Añā.
Adheſit anima mea poſt te: q2 caro
mea igne cremata eſt pro te Deus
meus. 17. Añ. Miſit dñs Angelum
ſuū ⁊ liberauit me de medio ignis:
⁊ nō ſum ęſtuatus. 44. Añ. Beatus
Laurentius orabat dicens: gratias
ago

ago tibi dñe, q2 ianuas tuas ingredi merui. 41. Ad Bñs añ. In craticula te deum meũ non negaui: ⁊ ad ignem applicatus te Chriſtum conſeſſus ſum: probaſti cor meũ ⁊ viſitaſti nocte: igne me examinaſti, ⁊ non eſt inuenta in me iniquitas. 45. Oro.

DA nobis quęſumus omnipotẽs deus vitiorum noſtrorum flãmas extinguere: qui beato Laurentio tribuiſti tormentorum ſuorũ incendia ſuperare: p. Ad Mgt añã. Leuita Laurẽtius bonũ opus operatus eſt: qui per ſignũ crucis cęcos illuminauit: ⁊ theſauros eccleſię dedit pauperibus. Memoria de ſctõ Tyburtio añ. Inclyt⁹ martyr Tyburtius: cum nudatis plãtis ſuper prunas ardentes incederet. Fabiano Prefecto dixit: videtur mihi ꝙ ſuper roſeos flores incedam in nomine domini mei Jeſu Chriſti. ℣. Poſuiſti domine ſuper. Oratio.

BEati Tyburtij nos dñe foueãt continuata pręſidia: q2 nõ deſinis propitius intueri: quos talibus auxilijs conceſſeris adiuuari: Per. Per octa. ſcti Laurẽtij pręterꝙ in vigil. ⁊ i feſto aſſumptionis qñ offm̃ de eo nõ agit, fiat de eo memoria in lau. p añam. Laurẽtius igreſſus. ℣. Corona aurea. In veſp. per añam. Laurẽtius bonũ. ℣. Gloria ⁊ hono. In craſtino ſancti Laurẽtij officium fiat de octa. ſancti Dñici ⁊ in laud. poſt memoriã de ſctõ Laurẽtio fiat memoria de ſcõ Tyburtio p añam. Qui vult. ℣. Magna eſt gloria ei⁹. Lectiones autem de beato Dñico tam pro hac ꝙ etiam pro octaua die ſupra ante feſtum beati Laurentij habentur ⁊ in ipſa die octa. poſt veſperas de ipſo Beato Dominico fiat memoria de ſancto Hippolyto.

¶ S. Hippolyti ſociorũq; ei⁹. Oro. die.31.

DA quęſumus oipotẽs deus: vt beati Hippolyti martyris tui, ſociorũq; eius veneranda ſolẽnitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutẽ: Per. Ex geſtis eorum. Lectio quarta.

POſt tertium diem paſſionis ſancti Laurentij, cũ rediiſſet Hippolytus domũ: priuſquam mẽſa poſita, cibum caperet: tentus a militibus, ductus eſt ad Deciũ. Cui Decius. Nũquid ⁊ tu magus factus es, q2 corpus Laurentij abſtuliſti? Reſpondit Hippolytus. Hoc feci non vt magus, ſed vt chriſtianus. Tunc Decius furore replet⁹ iuſſit expoliari eũ veſte chñana: ⁊ fuſtibus cęſum pectinib⁹ ferreis laniari. Lectio. v.

AT ille clamans magis: ſe eſſe chriſtianum dicebat. Indutus autem veſte militari, et monitus vt militiam ⁊ amicitiam Decij retineret: reſpondit ſe velle in bona militia ſequi Chriſtum. Tũc Decius tradidit eum Valeriano Prefecto, vt facultates eius reciperet: ⁊ ipſum diris ſupplicijs flagellaret. Lectio. vj.

ADducta eſt ergo tota Hippolyti familia chriſtiana cum nutrice eius nomine Concordia. Quos cũ pręfectus moneret ne perirent: Concordia reſpondit pro omnibus, ꝙ nullatenus conſentirẽt. Unde eam pręſente, et gaudente Hippolyto

vſqꝫ ad mortem fuſtibus cędi pręcepit: ⁊ ſic ſpiritum emiſit. Lectio. vij.

Aliis vero decollatis, Hippolytum ligatum per pedes, ad colla indomitorum equorum: per ſpinas ⁊ tribulos trahi iuſſit. Sicqꝫ gratias agens Hippolytus, expirauit. Cũqꝫ omnes Iuſtinus presbyter ſepeliſſet: corpus Concordię inuenire non potuit. Lectio octaua.

Quidam vero miles nomine Porphyrius, rogauit quendam cloacarium nomine Hyreneum occulte Chriſtianum dicens. Secretum cuſtodi, ⁊ extrahe Concordiam Chriſtianã: quam Valerianus in cloacaʒ proiecit. Spero enĩʒ ꝙ aurũ ⁊ gemmas habeat in veſte ſua. Cui ille. Oſtende mihi locum, ⁊ nocte quod inuenero nunciabo. Lectio nona.

Perrexit aũt cloacarius ad locum cum illo. Qua extracta, cũ nihil inueniſſet, miles fugit. Et Hyreneus vocato Abũdio Chriſtiano: attulit corpus eius ad Iuſtinũ presbyterũ. Qđ ille cũ gaudio ſuſcepit: ⁊ iuxta prędictos martyres ſepeliuit. Valerianus vero hoc audiens, Hyreneum, ⁊ Abũdiuʒ tenuit: ⁊ viuos in cloacã necari pręcepit. Iuſtinus vero presbyter eorũʒ corpora rapuit, ⁊ iuxta beatũ Laurẽtium ſepeliuit.

¶ Lectiones pro dieb⁹ infra octa. beati Laurentij ponere non oportet, eo ꝙ oẽs ab aliis octauis impediuntur, pręter ſequẽtem in vigilia aſſumptio. in qua etiaʒ legiť homil. In octaua aũt fiat officium de octaua ſicut in ipſo die feſto: excepto ℞. in veſperis ⁊ verſibus aña̋rũʒ in matuti. ⁊ legantur lectiones ſequẽtes. Beatus Maximus in ſermone, Sicut partum. Lectio quarta.

Cum venerabilis Sixtus apoſtolicę ſedis ſacerdotio fungeretur: ⁊ ſanctiſſimo Laurentij archidiaconi miniſterio, romana floreret eccleſia: nocẽdi artifex inimicus peruigil prius molitur cuſtodiam paſtoris eripere. Et ideo Sixtum ante omnes ſummuʒ dñi ſacerdotem furor gentilis aggreditur: vt eccleſiaſtica membra, tam valido truncata capite, velut numinine pręſidij cęleſtis amoto: cruẽtus perſecutor inuaderet. Sed magnus ille Sixtus qui commiſſis a Deo ſibi ouibus aſſuerat paſtor in terris: aderat patronus e cęlis. Lectio quinta.

Tu enĩqꝫ ſanctum Laurẽtium quaſi iam põtificis ſui ſolatio deſtitutum, ad ſubeunda ſupplicia, manus pagana perquirit. Quẽ mirabilis Sixtus aduerſus omnia ſequentis mundi mala: vaticinio ꝓphetici ſermonis armauit. Nam cum idem Laurẽtius paſſionem paternaʒ defleret: Sixtus pręſciẽtia ſancti ſpiritus futura pręnoſcẽs, ait illi. Depone omnem triſtitiam fili: nec eniʒ diu mea de morte te ꝯtriſtabit abſentia: poſt triduum me ſequeris. Lectio ſexta.

Hoc reſponſo indubitatã ſuſcipiẽs ab optimo antiſtite veritatem: pręoĩbus curat, vt auaritia perſequentis, quę de morte ſctõrũ cõtriſtabat eccleſiã: de pręda eccleſię gaudium non haberet. Oẽm igiť eccleſię cenſum cunctaqꝫ ſacra vaſa miniſterij, cõuocatis inopũ turbis, pia erogatione

tione diſtribuit: vt futurus martyr, in retributiōe cęleſti pariter ꝛ mercede ſanguinis ſui: et tali liberalitatis prēmio ditaretur: non dubitans et in ſemetipſo ſe fidem Chriſto ſuo, ꝛ eccleſiaſticas opes in pauperibus ſeruaturū. Lectio ſeptima.

Propter hoc protinus ad tribunal rapiť impiorum vir ſimplicitate innocens, virtute fortiſſimus: nihil aliud deferens iudicanti quā viuę mentis conſtantiā, ꝛ illeſę conſciētię puritatē, ꝛ deuotam deo offerens aīam: ꝛ caſtiſſimū tradens perſequenti corpus ad pęnā. Excogitať itaq; in Laurētium ferale tormentū: vt qui metu mortis non mouebatur: acerbitate ſupplicij frāgeretur. Sed quē cōſciarū cōfortabat multitudo virtutū: non poterat vincere magnitudo pęnarū. Lcō. viij.

Parať ergo craticula ſuccenſa: quę martyris ꝛ animum fatigaret: et corpus exureret. Sed ignorabat ꝑſequētium turba: diabolicis obcęcata animę tenebris: q; aduſtio illa membrorū fidelis animę eſſet ęterna purgatio: ꝛ corpus qđ corrumpentibus flāmis pręſens vita deſereret: ad incorruptionem viuendi damnata morte tranſiret. Vere incomparabile ſalutaris huius fidei ſacramētum: quo per tormēta beatitudo quęritur, ꝛ flammis refrigerium pręparatur: vt ait patriarcha Dauid verbis martyrum dicens. Tranſiuimus per ignem ꝛ aquaꝫ: ꝛ eduxiſti nos in refrigeriū. Lcō. ix.

Tranſibat per ignē ꝛ aquā beatus Laurentius: cum hinc eum mortiſera mūdi flamma torreret: hinc cęleſtis irrigui vitalis vnda perfunderet. Tranſibat per aquā ꝛ ignē: cum vim furentis incendij, diuini fontis clementia temperaret. Ardebat ergo Laurentius: ſed vincebat ignis ille de quo ſaluator ait. Igneꝫ veni mittere in terraꝫ. O nouum mirandumq; certamē: Unius eiuſdemq; viri: ꝛ flammis corpus vrebatur: ꝛ ardentis fidei calore mens ignita feruebat. Ubi ergo cor ardet, flammam mēbra non ſentiunt: vbi Chriſti ignis operatur, incēdiū diaboli neceſſe eſt vincatur: ꝛ vbi ſpiritus dei feruet, frigida fit flāma mortalium.

℄ Sci Euſebij pſbyte, ꝛ ꝯfeſ. Oro.

Deus qui nos beati Euſebij cōfeſſoris tui annua ſolennitate letificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur: Per dñm.

℄ In vigilia Aſſumptionis beatę Marię virginis ſi dñica non fuerit ad matu. inui. Regem martyrum. Super pſal. añ. Quo progrederis. ſine ℣. Verſiculi, ꝛ tria Ṙia de hiſtoria beati Laurentij ſecundum feriam. Pſalmi de die ſcti Laurentij. Tres lectio. de homilia ſequenti. Te Deum. In laudi. añ. hec ſola Laurētius ingreſſus. ps. Dñs reg. Cap hym. ℣. añ. ad bns: ꝛ hore diei ſicut in feſto ſcti Laurentij. Si autē hac die dñica cōtigerit, totū officiū erit de dñica cū ſola memoria beati Laurētij ꝛ hom. vigilię dimittatur. Secundum Lucam. Lectio prima. die. 14.

In illo tpe: Loquente Ieſu ad turbas: extollens vocē quędā mu-

mulier de turba dixit illi. Btūs venter qui te portauit: ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. Et reľ. Hom. venera. Bedę pſbyte. Hoc in loco btē dei genitricis excellētia cōmendaꝛ: q̄ꝛ in tanta ſpeculationis cuſtodia dn̄o ſeruiebat: q̄ḋ ipſius humilitati, ⁊ ſctitati, nullus ſanctoꝝ cōparatur. Beatā igiꝛ eſſe matrem ſuā ſaluatoꝛ nr̄ prędicauit: quę verbum dei audiuit, ⁊ ſupꝛa oēs huius vitę moꝛtales cuſtodiuit: ⁊ vniuerſos illius beatitudinis cōſoꝛtes eſſe, q̄ verbū dei audiūt, ⁊ cuſtodiūt: oſtēdit. Sed tota eoꝛū beatitudo ex glorioſę v̄ginis vtero p̄ceſſit. L. ij.

O veneranda dn̄a electa ⁊ pręelecta: quę mater eſt, ⁊ virgo eſſe non deſinit. O admirāda puella: quę ſaluo virginitatis pudoꝛe: ſuū genuit genitoꝛē. O felix ancilla: quę creatorem: ⁊ gubernatoꝛem genuit vniuerſoꝝ: ⁊ virgo permāſit in ęternū. O benedicta mater, quę inferni vaſtatoꝛē, cęli reparatoꝛē, noſtrū ſaluatoꝛem, mūdi redēptoꝛē, deū omnipotentem, deum cęli ⁊ terrę, ⁊ omnia continentem ſuo pꝛotulit ex vtero: angeloꝛum lętitiam, hominum vitam, cęloꝛum gloꝛiam, ſanctoꝛuꝫ coꝛonam, paradiſi lucernā. L. cō. iij.

O beata fęmina: quę regis vniuerſoꝛū mater eſſe meruit. Suo creatore gaudet mater filio: ⁊ virginitate lętatur. Sedet in gremio virginis ⁊ matris, q̄ trinam rerū machinā palmo concludit. Gaudet itaq̄ mater: quę tm̄ ſe habere filiū contemplaꝛ. O admirādum magnę pietatis miraculū. Nutrit virgo creatoꝛē: adorat filiū: ſuū lactat genitoꝛem. Beata igiꝛ mulier: quę veram beatitudineꝫ oīum mater, ⁊ virgo peperit. Ad veſ. ſup pſaľ. añ. Tota pulchꝛa es amica mea, ⁊ macula non eſt in te, fauus diſtilans labia tua: mel et lac ſub lingua tua: odoꝛ veſtimentorum tuoꝛuꝫ ſuper omnia aromata: iam enim hyems trāſijt: imber abijt ⁊ receſſit: floꝛes apparuerūt: vineę floꝛentes odoꝛem ſuum dederunt: ⁊ vox turturis audita eſt in terra noſtra: ſurge, pꝛopera amica mea, ⁊ veni de libano: veni coꝛonaberis. Ps. Laudate pue. 33. cum cęteris cap.

In oibus requiem quęſiui et in hereditate dn̄i moꝛabor: tūc p̄cepit ⁊ dixit mihi creatoꝛ oīuꝫ: ⁊ q̄ creauit me requieuit in tabernaculo meo. Eccle. 24. ℟. Btā es. vj. Hy°. Aue maris. 253. ℣. Exaltata es ſctā dei genitrix. ℟. Sup choꝛos angeloꝝ: ad cęleſtia regna. Ad Magt añ. Aſcēdit Chꝛiſtus ſuper cęlos: ⁊ pręparauit ſuę caſtiſſimę matri immoꝛtalitatis locum: ⁊ hęc eſt illa pręclara feſtiuitas omnium ſanctoꝛum feſtiuitatibus incomparabilis: in qua gloꝛioſa ⁊ felix, mirantibus cęleſtis curię oꝛdinibus, ad ęthereum peruenit thalamū: quo pia ſui memoꝛū immemoꝛ nequaquaꝫ exiſtat. Oro.

Deus qui virginalēꝫ aulā beatę Marię in qua habitares eligere dignatus es: da q̄s, vt ſua nos defenſione munitos, iucūdos facias ſuę intereſſe feſtiuitati. Qui vi. Ad cōple. ſup pſaľ. añ.

Virgo

Uirgo Maria non eſt tibi ſimilis nata in mundo inter mulieres: florens vt roſa: fragrans ſicut lilium: ora pro nobis ſancta Dei genitrix. Ad Nunc dimit. añ. Sub tuũ preſidium confugimus ſctã dei genitrix: nr̃as deprecationes ne deſpicias in neceſſitatibus: ſed a periculis cũctis libera nos ſemper virgo benedicta. Predictę añę dicantur in comple. per totas octauas. Ad matuti. inui. Uenite adoremus regẽ regũ, Cuius hodie ad ęthereuz mr̃ virgo aſſumpta eſt cęluz. Hym. Quẽ terra. 283. In .j. noct. aña. Exaltata eſt ſancta dei genitrix, ſuper choros Angeloruz ad cęleſtia regna. ps. Dñe dñs noſter. 2. Añ. Paradiſi portę per te nobis apertę ſunt: quas hodie glorioſa cuz angelis triũphas. ps. Celi enar. 5. Añ. Hortus concluſus es dei genitrix: hortus concluſus, fons ſignatus: ſurge: propera amica mea ⁊ veni. ps. Domini eſt terra. 6. ℣. Sãcta dei genitrix. Lectio prima.

m. 3. Quę eſt iſta quę aſcẽdit per deſertũ ſicut virgula fumi ex aromatibus myrrhę ⁊ thuris, ⁊ vniuerſi pulueris pigmẽtarij? Quam pulchra es amica mea, q̃ pulchra es? Oculi tui columbarum, abſq; eo qđ intrinſecus latet. Capilli tui ſicut greges caprarũ, quę aſcenderũt de monte Galaad. Dẽtes tui ſicut greges tonſarũ, quę aſcenderunt de lauacro: omnes gemellis fętibus: ⁊ ſterilis nõ eſt inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua: ⁊ eloquiũ tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genę tuę: abſq; eo qđ intrinſecus latet. Sicut turris Dauid collũ tuũ quę ędificata eſt cũ propugnaculis. Mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortiũ. ℟. Uidi ſpecioſaz ſicut columbã aſcendentẽ deſuper riuos aquarum: cuius ineſtimabilis odor erat nimis in veſtimẽtis eius. Et ſicut dies verni circundabant eã flores roſarum, ⁊ lilia conuallium. ℣. Quę eſt iſta quę aſcendit per deſertum ſicut virgula fumi ex aromatibus myrrhę ⁊ thuris? Et. Lectõ. ij.

Duo vbera tua, ſicut duo hinnuli caprę gemelli: q; paſcuntur in lilijs, donec aſpiret dies ⁊ inclinentur vmbrę. Uadaz ad montẽ myrrhę, ⁊ ad collem thuris. Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula nõ eſt in te. Ueni de libano ſpõſa mea, veni de libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir, ⁊ Hermon, de cubilibus leonũ: de montibus pardorũ. Uulneraſti cor meũ ſoror mea ſponſa: vulneraſti cor meum in vno oculorũ tuorũ, ⁊ in vno crine colli tui. Quam pulchrę ſunt mammę tuę ſoror mea ſponſa? Pulchriora ſunt vbera tua vino: ⁊ odor vnguentorum tuorum ſuper omnia aromata. ℟. Sicut cedrus exaltata ſum in libano, ⁊ ſicut cypreſſus in monte ſion, quaſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris. ℣. Sicut cinnamomum ⁊ balſamũ aromatizans. Dedi. Lectio tertia.

Fauus diſtillãs labia tua ſponſa, mel ⁊ lac ſub lingua tua: ⁊ odor veſtimẽtorũ tuorũ, ſicut odor thuris. Hortus cõcluſus, ſoror mea ſpõſa: hort⁹ ꝯcluſus, fons ſignatus.

Emiſſiones tuę paradiſus malorū punicorū: cum pomorū fructibus. Cypri cū nardo, nardus ⁊ crocus, fiſtula, ⁊ cinnamomū cū vniuerſis lignis libani: myrrha ⁊ aloe, cū omnibus primis vnguentis. Fons hortorū, puteus aquarū viuentiū: quę fluūt impetu de libano. Surge aquilo, ⁊ veni auſter: perfla hortū meū, ⁊ fluent aromata illius. ℟. Quę eſt iſta, quę proceſſit ſicut ſol, ⁊ formoſa tanq̄ Jeruſalem? viderūt eā filię ſion, ⁊ beatā dixerūt, Et reginę laudauerunt eam. ℣. Et ſicut dies verni circundabant eam flores roſarū, ⁊ lilia conuallium. Et. Gloria. Et.

In .ij. noct. aña. Emiſſiones tuę paradiſus malorū punicorū cū pomorum fructib⁹. ps. Eructauit cor. 12. Aña. Fons hortorū, puteus aquarū viuentiū, quę fluunt impetu de libano. ps. Deus nr̄. 13. Aña. Veniat dilectus meus in hortū ſuum, vt comedat fructū pomorū ſuorum. ps. Fundamenta. 24. ℣. Poſt partū.

Beatus Hieronymus in ſermone de Aſſumptione. Lectio quarta.

In aſſumptione beatę Marię dei genitricis admirans ſpiritus ſanctus, ait. Quę eſt iſta, quę aſcendit per deſertum ſicut virgula fumi, ex aromatibus? Et bene quaſi virgula fumi, quia gracilis ⁊ delicata: quia diuinis extenuata diſciplinis: ⁊ cōcremata intus incendio pij amoris. Ut virgula inquit fumi ex aromatib⁹. Nimirū q₂ multis repleta erat virtutum odoribus. Unde ex ea fragrabat ſuauiſſimus odor etiā ſpiritibus angelicis. Aſcēdebat autē de deſerto p̄ſentis ſeculi: virga de radice Jeſſe olim exorta. Sed admirant electorū animę pręgaudio quę nam eſſet quę etiā meritorū virtutibus angelorū vinceret dignitatē. ℟. Super ſalutem ⁊ oēm pulchritudinē dilecta es a dn̄o, ⁊ regina celorum vocari digna es. Gaudent chori angelorū, cōſortes ⁊ conciues noſtri. ℣. Exaltata es ſctā dei genitrix ſuper choros angelorū ad celeſtia regna. Gaudent. Lectio .v.

De hac iterū idem ſpiritus ſanctus, Quę eſt iſta (inquit) quę aſcendit quaſi aurora conſurgens? pulchra vt luna, electa vt ſol, terribilis vt caſtrorum acies ordinata? Admiratur aūt ſpiritus ſanctus, q₂ omnes de aſcenſu huius admirātes facit: ꝙ quaſi noui diluculi aurora rutilans, aſcenſu ſuo reſplendebat: multis freta, ⁊ vallata ſcōrum agminibus. Unde dicit̄ terribilis vt caſtrorū acies ordinata. Pulchra vt luna, immo, pulchrior q̄ luna: quia iam ſine defectu ſui coruſcat celeſtibus illuſtrata fulgoribus. Electa vt ſol fulgore virtutum: quia ipſe elegit eam ſol iuſtitię, vt naſceretur ex ea. ℟. Iſta eſt ſpecioſa inter filias Jeruſalem, ſicut vidiſtis eam plenam charitate ⁊ dilectione: In cubilib⁹, ⁊ in hortis aromatū. ℣. Iſta eſt quę aſcendit per deſertū delitijs affluēs. In cubilibus, ⁊ in. Lcō .vj.

Ad huius exequias angeli famulabantur, quantum fas eſt credere: vniuerſę celorum gratulabantur curię. Nec mirum, quia honor maternus eius eſt, qui natus eſt

ex

Digitized by Google

ex ea: quē omnis celorum ordo ve-
neratur. Legimus quamſępe ad fu-
nera quorumlibet ſanctorum ange
los adueniſſe, obſequia pręſtitiſſe,
necnon ⁊ animas electorū vſq ad
celos: cum hymnis ⁊ canticis, atq
laudibus detuliſſe: quanto magis
credendū eſt hodierna die militiā
celorum cū ſuis agminibus feſtiue
obuiā adueniſſe genitrici dei, eāq
vſq ad thronū ſibi ante mundi con
ſtitutionem paratū cum laudibus ⁊
cāticis perduxiſſe? ℟. Beata es vir
go Maria dei genitrix, quę credi-
diſti dño: perfecta ſunt in te quę di-
cta ſunt tibi: ecce exaltata es ſuper
choros angelorum. Intercede pro
nobis ad dñm Jeſum Chriſtū. ℣.
Benedicta ⁊ venerabilis es virgo
Maria, q̄ ſine tactu pudoris inuēta
es mr̄ ſaluatoris. Intercede. Glo-
ria. Intercede pro. In. iij. noct. aiī.
Ueni in hortū meū ſoror mea ſpon-
ſa, meſſui myrrham meam cū aro
matibus meis. Ps. Cantate. j. 27.
Añ. Comedi fauū cum melle meo,
bibi vinum meum cum lacte meo.
Ps. Dominus regnauit exultet. 27.
Añ. Talis eſt dilectus meus, ⁊ ipſe
eſt amicus meus filię Jeruſalē. Ps.
Cantate. ij. 27. ℣. Specioſa facta.
Secundū Lucam. Lectio ſeptima.
a.10. In illo tempore: Intrauit Je-
ſus in quoddam caſtellum: et
mulier quędā Martha nomine ex-
cepit illum in domum ſuā. Et huic
erat ſoror nomine Maria. Et reli.
Homilia beati Ambroſij epiſcopi.
Marthę ⁊ Marię exēplo alterius
operibus actuoſa deuotio: alterius
religioſa mentis intentio dei verbo
exprimit: quę ſi cum fide congruat,
etiā ipſis operibus antefertur, iux-
ta quod ſcriptū eſt. Maria optimā
partem ſibi elegit: quę non aufere-
tur illi. Studeamus igitur ⁊ nos ha
bere, quod nemo nobis poſſit aufer
re: vt non perfunctoria, ſed dili-
gens audientia deferatur. Solent
enim etiā ipſius ſemina verbi cęle-
ſtis auferri: ſi ſecus viam ſint ſemi-
nata. ℟. Hodie Maria virgo cę-
los aſcendit, Gaudete, quia cum
Chriſto regnat in ęternum. ℣. Re
gina mundi, hodie de ſeculo nequā
eripitur. Gaudete. Lectio octaua.
Habeat te ſicut Mariā deſideriū
ſapientię: Hoc enim maius
hoc perfectius opus. Nec miniſterij
cura a cognitiõe verbi cęleſtis auer
tat, nec arguas eos, ⁊ ocioſos iudi-
ces, quos videas ſtudere ſapientię.
Hāc enim ſibi cohabitantem Salo-
mõ ille pacificus aſciuit. Nec Mar-
tha tamē in bono miniſterio repre-
henditur: ſed Maria quod melio-
rem partē ſibi elegerit, antefertur.
Jeſus enim multis abundat, ⁊ mul
ta largitur. Et ideo ſapientior iudi-
catur: quia quod principale aduer-
tit, elegit. ℟. Beatā me dicent om-
nes generationes: q᷑ fecit mihi dñs
magna: Quia potens eſt, ⁊ ſanctū
nomen eius. ℣. Magnificat anima
mea dñm, ⁊ exultauit ſpiritus meus
in deo ſalutari meo. Quia. Lectio. ix.
Denique apoſtoli optimū nõ pu-
tauerunt relinquere dei ver-
bū, ⁊ miniſtrare mēſis. Sed vtrūq
munus ſapientię eſt. Nā ⁊ Stepha-
nus

Digitized by Google

nus plenus ſapientia miniſter electus. Et ideo qui miniſtrat doctori, deſerat: ⁊ miniſtrantem doctor inuitet ⁊ prouocet. Unū enim corpus eccleſię, ⁊ in diuerſa mēbra alterum altero eget. Non poteſt dicere oculus manui: Operā tuam nō deſidero: aut iterū caput pedibus, ⁊ auricula ſe negare eſſe de corpore. Nam ⁊ ſi alia principalia: tū alia neceſſaria. Sapientia in capite, actus in manibus. Oculi enim ſapientis in capite eius. Quia ille vere ſapit, cuius animus in Chriſto eſt, ⁊ cuius interior oculus erigitur ad ſupna: ⁊ ideo ſapientis oculi in capite ipſius: ſtulti autem in calcaneo. ℟. Felix nāque es ſacra virgo Maria: ⁊ omni laude digniſſima: Quia ex te ortus eſt ſol iuſtitię, Chriſtus deus noſter. ℣. Ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo ſexu: ſentiant omnes tuum iuuamen: quicunque celebrant tuam aſſumptionem. Quia. Gloria. Chriſtus. ℣. Exaltata es ſancta Dei genitrix. ℟. Super choros angelorum ad cęleſtia regna. In laudibus aū.

Aſſumpta eſt Maria in cęlum, gaudent angeli, laudātes benedicunt dn̄m. 26. Aū. Maria virgo aſſumpta eſt ad ethereum thalamum: in quo rex regum, ſtellato ſedet ſolio. 28. Aū. In odorē vnguētorum tuorū currimus: adoleſcētulę dilexerunt te nimis. 17. Aū. Benedicta filia tu a domino, quia per te fructum vitę communicauimus. 44. Aū. Pulchra es ⁊ decora filia Jeruſalem, terribilis vt caſtrorū acies ordinata. 41. Cap. In omni. Hym. O glo̅rioſa. 285. ℣. Elegit eā deus ⁊. Ad Bn̄s aū. Quę eſt iſta quę aſcendit ſicut aurora cōſurgens: pulchra vt luna: electa vt ſol: terribilis, vt caſtrorum acies ordinata. 45. Oratio.

Ueneranda nobis domine huius diei feſtiuitas opem conferat ſalutarem: in qua ſancta dei genitrix mortem ſubijt temporalem: nec tamen mortis nexibus deprimi potuit, quę filium tuum dn̄m noſtrum de ſe genuit incarnatum. Qui tecū. Quando prędicta oratio dicitur ad memoriam ⁊ ſequitur ſecunda memoria, immediate terminetur ſic. Incarnatum. Qui te. Ad. iij. cap. In oībus requiem. ℟. Sancta dei genitrix. ℣. Poſt partū. Ad. vj. ca.

Et ſic in ſion firmata ſum, ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui, ⁊ in Jeruſalem poteſtas mea. ℟. Poſt partum. ℣. Specioſa facta. Ad nonam capitulum. Eccle. 24.

Et radicaui in populo honorificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine ſanctorum detentio mea. ℟. Specioſa facta es ⁊ ſuauis. ℣. Elegit eā deus. Ad veſ. cap. hym. ℣. vt in pmis veſ. Ad Magnificat aū. Hodie Maria virgo cęlos aſcendit: gaudete quia cum Chriſto regnat in ęternum. 46. Per octa. qn̄ de ipſis agit ⁊ in oct. die inuit. ſicut in die: Sequentes aūt aūę dicant quotidie p oct. ad bn̄s ⁊ ad mgt vel ad memo. Ad Bn̄s aū. Uirgo prudētiſſima, quo progrederis quaſi aurora valde rutilās, filia ſiō, tota formoſa ⁊ ſuauis es, pulchra Eccle. 24.

vt

ut luna, electa ut ſol. Ad M̄gt gña.
Specioſa facta es ⁊ ſuauis in delitijs
virginitatis ſancta dei genitrix, quã
videntes filię ſion vernãtem in flori
bus roſarũ ⁊ lilijs cõuallium, beatiſ
ſimã prędicauerant, ⁊ reginę lauda
uerunt eã. Lcõ. per oct. aſſumptio.
die.16. ¶ Sextima die, ex eodẽ ſermo. bea
ti Hieronymi. Lectio ſecunda.

Nulli dubium eſt oẽm illam cę
leſtẽ Jeruſalem tũc exultaſſe
ineffabili lętitia, tuncq̃ cum omni
gratulatione iubilaſſe: quando feſti
uitas hęc, quę nobis reuoluitur an
nua, illis omnibus facta eſt cõtinua.
Nec immerito. Creditur enim ꝙ
Saluator per ſe totus feſtiuus occur
rit: ⁊ cum gaudio matrem ſecum in
throno collocauit. Alias quomo
do impleuiſſe credit, quod in lege
ipſe pręceperat: Honora inquit pa
trem tuum, ⁊ matrẽ tuam. Lcõ. iij.
Hęc eſt virgo mater de qua Salo
mon dicit. Ueni columba mea, im
maculata mea, iam hyems abijt, ⁊
receſſit: aſcende inquit, veni de liba
no veni. Nec immerito de libano
venire iubetur. Erat eniꝫ dealbata
niue candidior ſpũs ſancti muneri
bus: ſimplicitatẽ columbę in oĩbus
repręſentans. Quoniã quicquid in
ea geſtum eſt, totũ puritas ⁊ ſimpli
citas, totũ veritas ⁊ gr̃a fuit: totũ mi
ſericordia ⁊ iuſtitia, quę de cęlo pro
ſpexit. Immaculata autem dicitur,
quia in nullo corrupta fuit. Tu aũt.
¶ Alia die, ex eodẽ ſermone. Le. ij.

De hac dei genitricis ad cęlos
aſcẽſione, ſecretorum cõtem
plator cęleſtiuꝫ ait. Uidi ſpecioſam
aſcendentem quaſi columbam de
ſuper riuos aquarum. Uere ſpecio
ſa quaſi columba, quia illius ſpeciẽ
columbę ac ſimplicitatem pręmon
ſtrabat: quę ſuper dominum venit.
Bene autem deſuper riuos aqua
rum: quia ſuper aquam refectionis
educauerat eaꝫ dominus: vbi quo
tidie lota ⁊ perfuſa, aſcendit hodier
na die ſpecioſa valde. Lectio tertia.
Cuius odor ineſtimabilis erat ni
mis. Ad eius profecto fragrãtiam,
omnis illa cęleſtis Jeruſalem lęta
decurrit, quã circundabãt flores ro
ſarum ⁊ lilia conuallium: eo ꝙ oẽs
animę martyrio rubricatę, eã ęter
nę dilectionis cõplectentes ample
xibus: ⁊ virginitatis ſplendore can
didatę: eam venerationis gr̃a obſe
quentes, indeſinẽter eius admirant
pulchritudinẽ. Quam ſi diligentius
aſpicias: nihil virtutis, nihil ſpecio
ſitatis: nihil eſt candoris ⁊ glorię qđ
ex ea non reſplendeat. Tu autem.
¶ Alia die ſermo beati Bern. L. ij.

Tempus loquendi eſt omni car
ni: cum aſſumit incarnati ver
bi mater in cęlũ. Nec ceſſare debet
a laudibus humana mortalitas: cuꝫ
hominis ſola natura, ſupra immor
tales ſpiritus exaltatur in virgine.
Sed de eius gloria nec ſilere deuo
tio patitur: nec dignum aliquid ſte
rilis concipere cogitatio, aut incru
dita poteſt locutio parturire. Hinc
eſt quod ⁊ ipſi cęleſtis curię princi
pes, in conſideratione tantę noui
tatis clamant: non ſine admiratio
ne. Quę eſt iſta quę de deſerto aſcẽ
dit: delitijs affluens? Lectio tertia.
Quid

Digitized by Google

Quid niſi delicias dixerim: virginitatis decus cum munere fecunditatis,humilitatis inſigne,diſtillantem charitatis fauum, miſericordię viſcera, plenitudinē gratię; prerogatiuam glorię ſingularis? Aſcendēs igitur de deſerto vbi nihil eſt niſi labor et dolor et afflictio ſpiritus, regina mundi etiam angelis ſanctis, vt canit eccleſia, ſpecioſa facta eſt et ſuauis in delitijs ſuis. Tu autem.

¶ Dominica infra octauas. Sermo bti Bernardi. Lectio quarta.

Signum magnum quod apparuit in cęlo,mulier amicta ſole et luna ſub pedibus eius, et in capite eius corona ſtellarū duodecim:non inconuenienter Marię videtur attribuēdum. Nimirum ea eſt:quę velut alterum ſolē induit ſibi. Quemadmodum enim ille ſuper bonos,et malos indifferenter oritur: ſic ipſa omnibus ſeſe exorabilez,omnibus clemētiſſimam prebet. Et defectus omnis ſub ea eſt, et quicquid fragilitatis ſeu corruptionis eſt, prę omnibus excedit: vt merito ſub pedibus eius luna eſſe dicat. Lectio.v.

Iure quoque Maria ſole perhibet amicta, quę luci illi inacceſſibili videtur immerſa:nec ſummatim tangi, ſed operiri magis, et circunfundi,et tanquā ipſo igne cōcludi. Candidiſſimus ſane, ſed et calidiſſimus amictus,cuius omnia tam excellenter irradiata noſcuntur: vt nihil in ea tenebroſum,vel ſuboſcurum ſaltem,vel minus lucidum, ſed nec tepidum quidē aliquid,aut nō feruentiſſimum liceat ſuſpicari. Lectio.vj.

O quam familiaris ei facta es domina,quaz proxima,imo quā intima? Quantam inueniſti gratiam apud eum? In te manet, et tu in eo,veſtis eum,et veſtiris ab eo. Veſtis eū ſubſtantia carnis: et veſtit te ille ſuę gloria maieſtatis. Veſtis nube ſolem,et ſole ipſo veſtiris. In capite inquit eius corona ſtellarū duodecim. Dignum plane ſtellis coronari caput: qđ et ipſis lōge clarius micās,ornet eas potius,quā ornet ab eis. Quidni coronent ſydera: quaz ſol veſtit?

¶ In oct. Aſſumptio. Ex ſermone bti Bernardi. Virgo hodie. L.iiij.

Pretioſum hodie munus terra nr̄a direxit in cęlum:vt dando,et accipiendo felici amicitiarum fędere: copulētur humana diuinis. Illo enim aſcēdit fructus terrę ſublimis: vnde data optima, et dona perfecta deſcendunt. Aſcendens in altū virgo Maria: dabit ipſa quoqꝫ dona hominibus. Quid ni daret? Siquidem nec facultas ei deeſſe poterit: nec voluntas. Lectio quinta.

Regina cęlorum eſt:miſericors eſt, Deniqꝫ mr̄ eſt vnigeniti filij dei. Nihil enim ſic poteſt poteſtatis eius, ſeu pietatis magnitudinē cōmendare:niſi forte aut non credit dei filius honorare matrē: aut dubitare quis poteſt omnino in affectū charitatis trāſiſſe Marię viſcera: in qbus ipſa quę ex deo eſt charitas nouez menſibus corporaliter requieuit. L.vj.

Et hęc quidē propter nos dixerim fratres,ſciens difficile eſſe, vt in tanta inopia,charitas illa perfecta non quęrens quę ſua ſunt, valeat inueniri,

niri: vt tamē interim ſileam beneficia, quę pro ipſius glorificatione cōſequimur. Si eam diligimus, gaudebimus vtiq; quia vadit ad filiuz: plane inquam, congratulabimur ei niſi forte (quod abſit) inuētrici gratię omnimodis inueniamur ingrati. Quem enim in caſtellum mundi huius intrantem prius ipſa ſuſceperat: ab eo ſuſcipitur hodie ſanctā ingrediens ciuitatez. Sed cum quāto putas honore, cum quanta exultatione: cum quanta gloria? Lcō. vij.

Nec in terris locus dignior virginalis: vteri tēplo: in quo dei filiū Maria ſuſcepit, nec in cęlis regali ſolio: in quo Mariā hodie fili⁹ ſublimauit. Felix nimirū vtraq; ſuſceptio, ineffabilis vtraq;: q: vtraq; inexcogitabilis eſt. Ut quid enim hodie ea in eccleſijs Chriſti euāgelica lectio recitatur, in qua mulier benedicta in mulieribus, excepiſſe intelligitur ſaluatorē? credo, vt hęc quā celebramus ex illa ſuſceptione aliquatenus ęſtimetur: imo vt iuxta illius ineſtimabilē gloriaz, ineſtimabilis cognoſcatur ⁊ iſta. L. viij.

Quis etiā ſi linguis hoim ⁊ angelorū loquaf, explicare queat: quēadmoduz ſuperueniēte ſpū, obumbrante virtute altiſſimi, caro factuz ſit verbum dei, per quod facta ſunt omnia: ⁊ dñs maieſtatis quē non capit vniuerſitas creaturę, intra virginea ſeſe clauſit viſcera fact⁹ homo? Sed ⁊ illud quis cogitare ſufficiat, ꝗ glorioſa hodie mūdi regina proceſſit: ⁊ quanto deuotionis affectu tota in eius occurſuz, cęleſtiū legionum prodierit multitudo? Lcō. ix.

Quis explicare queat qb⁹ ad thronum glorię canticis ſit deducta, ꝗ placido vultu, ꝗ ſerena facie, ꝗ lętis amplexibus, ſuſcepta a filio, ⁊ ſuper oēm exaltata creaturā: cum eo honore, quo tāta mater digna fuit, cuz ea gloria quę tantū decuit filiū? Chri generationē, ⁊ Marię aſſumptionē quis enarrabit? Quātū eniz grē in terris adepta eſt prę ceteris: tm̄ i cęlis obtinet glorię ſingularis.

¶ Sancti Agapiti martyris. Oro. die.18.

Letetur eccl'ia tua deus bti Agapiti martyris tui confiſa ſuffragijs: atq; eius precib⁹ glorioſis, ⁊ deuota pmaneat, ⁊ ſecura ꝯſiſtat. per.

¶ Sancti Bernardi abbatis. Oro. die.20.

Interceſſio nos qs dn̄e bti bernardi abbatis cōmēdet: vt quod noſtris meritis nō valem⁹: eius patrocinio aſſequamur. Per dn̄z.

Ex eius vita. L. iij.

Bernardus fontanis Burgundię oppido claris ortus parentibus ſanctiſſimę indolis fuit. Is dū adhuc puerulus eſſet, ſummo capitis dolore affectus: venientez ad ſe mulierē vt euz carminibus curaret, magna indignatione repulit: ⁊ ſurgens ſe diuinitus liberatum ſenſit. Caz ſancte aūt ⁊ caſte pueritiā adoleſcētiāq; traduxit: vt ſepe a mulierib⁹ ob egregiā eius pulchritudinē ſollicitatus: nunꝗ peccato ⁊ carni acquieuerit. Quin vt hęc ⁊ omnia mūdi illectamēta effugeret: annos cir-

Digitized by Google

circiter vigintiduos natus, cum ſo-
cijs amplius quã .xxx. ciſtercium in-
greſſus, ſuaui Chriſti iugo collum
ſubmiſit: ac ſeſe totum: orationibus,
abſtinentię ⁊ religionis traditioni-
bus ac vigilijs dedit: nullum tem-
pus magis ſe perdere conqueri ſo-
litus, ꝙ quo dormiret. Lcõ quinta.
Summũ illi ſtudiũ erat fugere ad-
mirationem, ⁊ tanꝙ vnum ſe agere
cęterorũ: illudq́ꝫ prouerbium in ore
frequenter habebat, qui facit quod
nemo, mirantur oẽs. Quo intuitu
vitã ⁊ cõmunẽ regulã amplius ęmu
labatur: nihil in ſuis actibus: pręfe-
rẽs obſeruantię ſingularis. Ob hoc
etiã ciliciũ quod pluribus annis oc-
culte geſtauerat ponere maluit, ꝙ
vt ferre ſciret. In ipſis tamẽ cõmu-
nibus: erat illi ſingularis puritas, ⁊
deuotio non cõmunis. Nihil negli-
gens, minima quęqꝫ cũ ſtudio ⁊ in-
tentione tractabat, ex propria expe
rientia ſapientẽ definire ſolitus: cui
quęque res ſapiũt prout ſunt. L. vj.
Ab externis feriatus occupationi
bus: iugiter orabat, aut legebat, aut
meditabatur. Ad orandũ ſi ſe ſolitu
do offerret vtebatur: ſin autem, vbi-
cunqꝫ ſeu apud ſe, ſeu cum turba eſ-
ſet: ſolitudinem cordis ſibi ipſi effi-
ciens, vbiqꝫ ſolus erat. Sermo eius
ignitus ⁊ melle ac lacte perfuſus: li-
teratus apud eruditos, apud ſimpli
ces ſimplex: apud ſpirituales viros
ſapientię ⁊ perfectionis affluens do
cumẽtis: oĩbus enim ſe coaptabat:
omnes cupiens lucrifacere. Qua-
dam autem ſpiritus libertate excel
lenter enituit cũ humilitate, ⁊ man
ſuetudine: vt quodammodo vide-
retur, ⁊ vereri neminem, ⁊ omnem
hominem reuereri. Increpatione
rarius vtebatur: monitis potius ⁊
obſecrationibus agẽs. Lectio. vij.
QUE cum in ſua illa valle ⁊ vici-
nis ciuitatibus ac regionibus,
quas aliquoties eũ inuiſere dome-
ſticę curę ratio cogebat, plurimis
floreret virtutibus ⁊ miraculis: cę-
pit etiã cõmunibus eccleſię vtilita-
tibus ⁊ fratrũ charitate ⁊ maiorum
obedientia ad remotas pertrahi re-
giones: paces deſperatas inter diſ-
ſidentes eccleſias ⁊ principes ſecu-
li reformãs: clauſas humano ſenſui
⁊ cõſilio interminabiles auxilio dei
pacifice terminãs, ⁊ virtute potius
fidei ꝙ ſpũ huius mundi: de multis
huiuſmodi impoſſibilibus poſſibi-
lia faciendo: quaſi montes transfe-
rendo: magis ac magis in oculis
omniũ mirabilis ac venerabilis ap
parebat. Nam Petrileonis ſchiſma
ſub Innocẽtio ſecũdo, eius pcipue
opera ſedatum eſt: ⁊ Petri Abai-
lardi, ac Gilberti Porretani atque
Henrici cuiuſdam apud Tholoſam
hereſes tum primum pullulantes
eius induſtria, diſputationibus, mi-
raculis atque orationibus damna-
tę ſunt ac reiectę. Lectio octaua.
Eius aũt tempore claręuallis mo-
naſterium, cui Abbas ipſe pręerat,
ita celebre habebatur: vt Innocen
tius Papa Leodio rediens (quo
ob ſchiſma cõceſſerat) per ſeipſum
viſitauerit. Ubi a pauperibus Chri
ſti, nõ purpura, ⁊ byſſo ornatis, nec
cum deauratis euãgelijs occurren-
tibus,

Digitized by Google

tibus,ſed pannoſis agminibus ſco-
puloſam baiulantibus crucem:non
tumultuantiū claſſicoꝛuȝ tonitruo,
nō clamoſa iubilatione:ſed ſuppreſ-
ſa modulatione, affectuoſiſſime ſu-
ſceptus eſt. Flebant epi, flebat ipſe
ſummus pontifex: mirabātur illius
congregationis grauitatē:ꝙ in tam
ſolenni gaudio oculi omniuȝ humi
defixi, nuſquam vagabūda curioſi-
tate circunferrentur:ſed comploſis
palpebꝛis ipſi nenninem viderent,⁊
ab omnibus viderentur. Lectio.ix.
Ab omni auteȝ ambitione ita fuit
Bernardus alienus, vt complures
epiſcopatus ſibi oblatos conſtātiſſi
me recuſauerit: tanto ſe munere in-
dignū eſſe profeſſus. Nec tantū vni-
uerſus potuit eum mūdus erigere:
quantum ſeſe ipſe humilitate deij-
ciebat. Tandem conſummatis an-
nis circiter. lxiij. graui moꝛbo coꝛ-
reptus, monachis aſſiſtētibus:cha-
ritatem, humilitatem, ac patientiaȝ
iure teſtamenti relinquens: multis
miraculis clarus, ac pluribus libꝛis
editis: doctrina pariter ac mellita
quadam dulcedine refertis: inter
filioꝛum ſuoꝛum manus in domino
obdoꝛmiuit: cęnobij clarçuallen-
ſis primus Abbas, ⁊ alioꝛum am-
plius ꝙ̄.160.monaſterioꝛum pater.
die.22. ❡ S. Timothei, ⁊ Simphoꝛia. oꝛo.
Auxilium tuum nobis domi-
ne quęſumus placatus im-
pende: ⁊ intercedētibus bea
tis martyribus tuis Timotheo et
Simphoꝛiano: dexteraȝ ſuper nos
tuę propitiationis extēde. Per do-
minum noſtrum Jeſum Chꝛiſtuȝ.

❡ Sancti Bartholomei Apoſtoli die.24.
ad veſpe. ſuper pſal. aña. Eſtote. ℞.
Vos eſtis. vj. de cōi aplo͛rum. Oro.

Omnipotens ſempi-
terne De⁹ qui
huius diei venerādā
ſanctāꝗ; lętitiā i bea
ti apoſtoli tui Bar-
tholomei feſtiuitate
tribuiſti: da eccleſię
tuę qs: ⁊ amare qđ
credidit: ⁊ pdicare qđ docuit. p. L. j.
Deus qui diues eſt in miſericoꝛ- Eph.3
dia, propter nimiam charita-
tem ſuam qua dilexit nos, ⁊ cum eſ-
ſemus moꝛtui peccatis, conuiuifica
uit nos in Chꝛiſto, cuius gratia eſtis
ſaluati: ⁊ conreſuſcitauit, ⁊ conſede
re fecit in cęleſtibus in Chꝛiſto Je-
ſu: vt oſtenderet in ſeculis ſuperue-
nientibus abundantes diuitias gra
tię ſuę in bonitate ſup nos in Chꝛi-
ſto Jeſu. Gratia enim eſtis ſaluati p
fidem: ⁊ hoc non ex vobis. Dei do-
num eſt, non ex operibus, ne quis
gloꝛietur. Jpſius enim ſumus fa-
ctura: creati in Chꝛiſto Jeſu in ope
ribus bonis: quę pręparauit deus,
vt in illis ambulemus. Lectio. ij.
Propter quod memoꝛes eſtote ꝙ
aliquando vos qui eratis gentes in
carne, qui dicebamini pręputiuȝ ab
ea, quę dicitur circuncifio in carne
manufacta: qui eratis in illo tempo-
re ſine Chꝛiſto, alienati a conuerſa-
tione Jſrael, ⁊ hoſpites teſtamēto-
rum, promiſſionis ſpem non haben
tes, ⁊ ſine deo in hoc mundo. Nunc
aūt in Chꝛiſto Jeſu vos qui aliquā
do eratis longe, facti eſtis prope in
ſan-

ſanguine Chriſti. Ipſe eniz eſt pax noſtra, qui fecit vtraq vnum: ⁊ medium parietem macerię ſoluens inimicitias in carne ſua: legem mandatorum in decretis euacuans: vt duos condat in ſemetipſo in vnum nouum hominem, faciens pacem, vt reconciliet amboſ in vno corpore, deo per crucem, interficiens inimicitias in ſemetipſo. Lectio. iij.

Et veniens euangelizauit pacē vobis qui longe fuiſtis, ⁊ pacez iis qui prope: quoniā per ipſum habemus acceſſuz ambo in vno ſpiritu, ad patrem. Ergo iam nō eſtis hoſpites, ⁊ aduenę: ſed eſtis ciues ſanctorum, ⁊ domeſtici Dei, ſuperędificati ſuper fundamētum apoſtolorū, ⁊ prophetarum, ipſo ſummo angulari lapide Chriſto Jeſu, in quo omnis ędificatio conſtructa, creſcit in templū ſanctuz in dn̄o, in quo, ⁊ vos coędificamini i habitaculū dei, in ſpiritu ſcō. Ex eius geſtis quę communiter a b eccleſia recipiūtur. Lectio quarta.

Bartholomeus Apoſtolus natione Galileus fuit, hic in ea diuiſione orbis terrarum, qua apoſtoli totius Chriani myſterij certiſſimi teſtes: inter ſe prouincias, vt Chriſti doctrinā prędicarēt partiti ſunt, Lycaoniam ſortitus: in Indiam vſq penetrauit, ⁊ euāgeliū iuxta Matthęi traditionez in Indorum ſermonez conuertit, ⁊ latiſſime prędicauit. Tu autem. Lectio quinta.

Cumq prouinciā ſuam bene atq vtiliter adminiſtraſſet, cōpluribus ad Chriſti fidē cōuerſis, multa pro Chriſto ſupplicia interim paſſus, in Armeniā maiorem venit: vbi Palemonium regem cuz cōiuge, ⁊. xij. ciuitatibus ad Chrī cultum traduxit: multis editis miraculis. Lcō. vi.

Mandez a Palemonis fratre ſuaſu pontificum, qui demonibus ſeruiebant decollatur: pelle prius ſibi detracta, vt atrocius pateretur ſupplicium: atq hoc martyrij genere ad cęlos ſpiritus eius euolauit. viij. cal. Septembris. Eius autez corpus in Albanopoli maioris Armenię vrbe conditum, multo poſt tēpore ad Lyparam Sicilię adiacētem inſulā eſt delatum, inde Beneuētum, atq hinc poſtea Romam eſt trāſlatum. Secundum Joannem. Lectio. vij.

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt pręceptū meū, vt diligatis inuicē: ſicut dilexi vos. Et rel. Homilia beati Cyrilli epi. Per hęc omnia pręcepit dn̄s noſter Jeſus Chriſtus diſcipulis, adeo non eſſe fugienda pro ſalute hominum certamina, ⁊ dolores: vt ipſa quoq mors carnis abijcienda non ſit. Ad hāc enim vſq charitas peruenit. His itaque verbis, tum ad eximiam fortitudinem, tum ad mirabilem charitatez hortatur: taleſque facere ſtudet, vt nec mortis quidem periculo Chriſtum deſerere velint. Talem ſe nobis Paulus oſtendit. Quis nos, inquit, ſeparabit a charitate Chriſti? Tribulatio, an anguſtia, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? Lectio octaua.

Audis q nihil affirmat ſe poſſe a dilectione Chriſti ſeiungere. Quod ſi oues ⁊ agnos Chriſti paſcere nihil

hil aliud eſt q̃ ipſum diligere: patet,
q2 oīs perſecutio, omneq3 periculū,
pro p̄dicatione veritatis ſubeundū
eſt. Multi enim certe ſunt, q euāge-
liū Chr̄i prędicātibus impie aduer-
ſant: qui etſi quaſi fluctus inſurgāt,
nihilo tn̄ minus veris Chr̄i diſcipu
lis incūbēdū eſt: quouſq3 charitatis
opus pficiāt: charitatis, inquā, talis,
q̃lē erga nos ſaluator oſtēdit, q ſum
mo cu3 gaudio cruci affigi non eru-
buit, vt pcōrb9 ſalutē afferret. L. ix.
Vos, inquit, amici mei eſtis: ſi fece-
ritis quę ego pręcipio vobis. Ami-
citiā ſuā futuris opponit periculis:
vt eius magnitudine atq3 gloria ni-
hil penitus pericula videant. Dul-
ces enim admodū labores ſunt: cu3
merces copioſa proponitur. Quid
aūt maius, quid charius, q̃ Chriſti
amicū eſſe & appellari? Excedit cer
te hęc dignitas naturę humanę ter
minos. Oīa enim ſeruiūt creatori, vt
ait pſalmiſta: nec quicq̃ eſt, quod iu
go ſeruitutis eius non ſubijciatur.
Quod quū ita ſit, ad ſupernaturalē
gloriā ſeruātes mādata ſua dn̄s re-
digit: nō ſeruos, ſed amicos appel-
lās, & vt amicos in oībus tractans.
ie.25. ¶ S. Ludouici regis Frāc. cf. Oīo.

Deus qui beatū
Ludouicū cō-
feſſorē tuum de ter-
reno, ac temporali
regno ad cęleſtis, &
ęterni regni gloria3
trāſtuliſti: eius quę-
ſumus meritis & in-
terceſſione regis regū Jeſu Chri-
ſti filij tui nos cohęredes efficias: &
eiuſdem regni tribuas eſſe conſor-
tes. Qui tecum vi. Lectio prima.
Melior eſt ſapientia qua3 vires: Sap.6
& vir prudēs quam fortis. Au-
dite ergo reges & intelligite: diſcite
iudices finium terrę. Prębete au-
res vos qui continetis multitudi-
nes, & placetis vobis in turbis na-
tionum: quoniam data eſt a domi-
no poteſtas vobis: & virtus ab altiſ-
ſimo: qui interrogabit opera ve-
ſtra, & cogitationes ſcrutabit: quo-
niam cum eſſetis miniſtri regni il-
lius: non recte iudicaſtis: nec cuſto-
diſtis legem iuſtitię: neq3 ſecundum
volūtatem dei ambulaſtis. Lcō. ij.
Horrende & cito apparebit vobis:
quoniā iudicium duriſſimum in his
qui pręſunt: fiet. Exiguo enim con-
ceditur miſericordia: potentes au-
tem potenter tormenta patientur.
Non enim ſubtrahet perſonam cu-
iuſquā deus qui eſt omnium domi-
nator: nec verebitur magnitudine3
cuiuſquā: quoniam puſillum & ma-
gnu3 ipſe fecit: & ęqualiter eſt illi cu-
ra de omnibus. Fortioribus aūt for
tior inſtat cruciatio. Ad vos ergo
reges ſunt hi ſermones mei: vt diſca
tis ſapientiam & ne excidatis. Qui
enim cuſtodierint iuſtitiam iuſte iu-
dicabūtur: & qui didicerint iuſta in-
uenient quid reſpondeant. Lcō. iij.
Cōcupiſcite ergo ſermones meos
& diligite illos: & habebitis diſcipli
nam. Clara eſt & quę nūquam mar-
ceſcet ſapientia: & facile videtur ab
his qui diligūt eam: & inuenitur ab
his qui quęrunt illa3. Pręoccupat
qui ſe concupiſcunt: vt illis ſe prior
oſtendat.

oſtendat. Qui de luce vigilauerit ad illam non laborabit: aſſidentem enim illam foribus ſuis inueniet.

Ex eius vita. Lectio quarta.

Beatus Ludouicus rex Fräcorum natus ex patre Ludouico rege Chriſtianiſſimo. Qui cum de Albigeſio et comitatu Tholoſano hereticos debellaſſet, atq̧ hereſes extirpaſſet: dum in Fräciam reuerteretur, ad Chriſtum migrauit. At ſancte indolis puer tanto patre orbatus, ſub Matris cura ac preceptoris, ⁊ literis, ⁊ morib⁹ precipue, clarus euaſit: cuius ſctitati pia mater congaudēs ſepius eidē dicebat. Prius vellē chariſſime fili te mortē corporeā incurrere q̄ vllo mortifero pctō te tuū oſtēdere creatorem. Quod verbū deuotus filius ita aio ſuo obfirmauit: vt diuina eū gratia protegēte: nunq̄ ſenſiſſe letalis criminis contagiū perhibeaf. Lcō. v.

Poſtq̄ autem adoleuit: ſciens q̄ in delitijs caſtitas, ⁊ in diuitijs pietas ⁊ in honoribus humilitas periclitari ſolet: ſobrietati, humilitati ⁊ miſericordie animum dedit: atq̧ apoſtoli exemplo corpus ſuū caſtigans, in ſeruitute redegit. Multo enim tempore cilicio ad carnē vſus eſt. Jeiunabat omni tempore ſextis ferijs: in quibus a piſcibus ⁊ a fructibus in quadrageſima et aduentu abſtinebat. Quolibet etiā ſabbato ſolebat ſecretiſſimo in loco quotidam pauperum pedes abluere: eiſq̧ certam pecunie ſummā tribuere. Lcō. vj.

Poſtmodū vero ardore fidei totus ſuccenſus: cum fratribus ſuis cruce ſuſcepta, ad dilatationē fidei, ad terram ſanctam mare trāſiuit. Et poſt multā occupationē terre gentiliū, ſecreto dei iudicio q ipſum in aduerſis probare volebat: cum ſuo exercitu manibus traditus eſt impiorum. Et licet ipſe per nauem euadere potuiſſet: tamen fugere noluit: vt occaſione ſui populum liberaret. Eductus autem velut alter Joſeph non modico precio de carcere Egypti: non ſtatim loca ſancta deſeruit: ſed per quinq̧ annos cōtinuos remāſit in Syria: multas vrbes ⁊ caſtra conſtruens: captiuos redimens: ⁊ multorum ſarracenorum ad fidem ſua religione conuertens. Lectio. vij.

Deinde obitu pie matris audito in Franciā rediit: vbi de virtute in virtutem proficiēs: ad perfectionem omnimodā vite peruenit. Quis enim enarrare ſufficiat q̄ pia ſuper pauperes ⁊ afflictos viſcera geſtauerit, hoſpitalia conſtruens ⁊ egentibus neceſſaria tribuēs, lepro ſis etiā horribilibus manu propria ſeruiens: multas etiā domos ⁊ monaſteria religioſorum conſtruens: ⁊ eiſdē largas eleemoſynas ⁊ prouentus impendēs. Precipua vero deuotione ſanctas venerabatur reliquias. Unde in regali palatio conſtructa a ſe pulcherrima capella ſacratiſſimam coronam dñi ſpineā, ⁊ magnā partem ſancte crucis, ac ferrum lancee qd latus aperuit ſaluatoris honorifice collocauit: ⁊ eis diuerſa feſta fieri inſtituit. Lectio. viij.

Opprobria fidei, audire non poterat: vnde cum ſemel quēdam quem blaſphe-

blaſfemātem audierat, ferro ignito in ore cauterizari precepiſſet: vellē, inquit, in labijs meis hanc indecentiam ſuſtinere: vt hoc vitiū blaſphemię peſſimuꝫ a regno meo penitus tolleretur. In regimine vero regni ita potēter ⁊ prudenter ſe habebat: ꝙ nunquam perſonaruꝫ acceptor, vnicuiqꝫ ius ſuum reddere non tardabat. Magnates vero regni vidētes ſapientiam dei eſſe in illo: ipſum cum dulcedine ſincera venerabantur. Bis etiam in hebdomada, cauſis pauperum intendebat. Duella prohibuit: vſurarum voraginem refrenauit: et fidei negocia iubebat ſummo ſtudio expediri. Tu autem domine miſerere noſtri. Lectio. ix.

Tandem poſt multorum annoruꝫ curricula, mala terrę ſanctę ferre non ſuſtinēs: cum fratribus ⁊ filijs ⁊ copioſo exercitu, iterato mare tranſiens, deuenit Tunitium: ⁊ adiacentem regionem armis fęliciter occupauit. Ceterum ibi fixis tentorijs: poſt laudabilia virtutum opera, diſponente deo, qui labores illius voluit remunerare, lecto febre decubuit. Et poſt documenta ſancta ſuo primogenito in ſcriptis tradita, inualeſcente morbo, ſana mente, integro aſpectu, ⁊ auditu, pſalmos dicens, ſanctos inuocans, ſuſceptis deuotiſſime ſacramentis: ſuper ſtratum cinereum in modum crucis extenſus: dicens in manus tuas domine commendo ſpiritum meum, migrauit ad Chriſtum: anno Domini Milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo. Tu autem domine.

B.S.D.

Sancti Ruffi martyris. Oratio. die. 27.

ADeſto dñe ſupplicationibus nr̄is: vt qui ex iniq̄tate nr̄a reos nos eſſe cognoſcim⁹: beati Ruffi martyris tui interceſſione liberemur: Per.

Ex geſtis bti Apollinaris epi. L. ij.

Ruffus patritię dignitatis, dum eſſet proconſul Rauennę: filia eius vnica infirmata eſt. Cui cum nūciatum eſſet de domini ſacerdote Apollinari qualiter mirabilia ſigna faceret: ſtatim ipſum accerſiri fecit. Cum igitur beatus Chriſti pontifex domū Ruffi cum ſuis clericis fuiſſet ingreſſus: ſtatim ipſius filia defuncta eſt. Quo viſo, Ruffus ſanctum antiſtitem cępit vehementer increpare dicens. Utinam domum meam non fuiſſes ingreſſus. Dij enim irati propterea noluerunt ſanare filiaꝫ meam. Lectio. iij.

Tunc omnibus ipſis flentibus: dixit beatus Apollinaris Ruffo. Cōfide patrici: qꝛ conſolaberis. Si iuraueris mihi per ſaluteꝫ Cęſaris, ꝙ puellā permittes ſequi ſaluatorem ſuum: viuaꝫ tibi eam in nomine dñi noſtri Jeſu Chriſti reſtituam. Quo iurante: facta oratione a ſctō pontifice ⁊ clericis ſuis: ſurrexit puella, mirabilibus Chriſtū laudibus confitens. Tūc factū eſt gaudiū magnū omnibus chriſtianis: qꝛ magnificatum eſt nomen domini noſtri Jeſu Chriſti. Baptizata eſt auteꝫ puella cū matre ⁊ vniuerſa familia: in qua erāt animę centum ⁊ quatuor promiſcui ſex⁹: ⁊ multi alij ex paganis:

Digitized by Google

ꝛ filia virgo permanſit. His Cęſari nũciatis: miſſus eſt alius ꝓcõſul loco vti Ruffi: ipſe vero Capuá adductus: ibidẽ martyrio eſt coronatus.

die.28. ¶ Sancti Auguſtini epi ꝛ confeſſ. ad veſ. ſuper pſal. aña. Letare mater noſtra Jeruſalem: qꝛ rex tuus diſpẽſatorem ſtrenuũ ꝛ ciuem fideliſſimũ de ſeruitute babylonis tibi redemit Auguſtinum. ps. Laudate pueri. cum ceteris. 3. La. Volebat. vj. Hym.

M Agne pater Auguſtine preces nr̃as ſuſcipe, ꝛ per eas conditori nos placare ſatage: atqꝫ rege gregem tuum, ſummũ decus pręſulum.

A matorem paupertatis te collaudant pauperes: aſſertorẽ veritatis amát veri iudices: frãgis nobis fauos mellis, de ſcripturis differens.

Q uę obſcura prius erát nobis plana faciens: tu de verbis ſaluatoris dulcẽ panem cõficis: ꝛ propinas potum vitę, de pſalmorum nectare.

T u de vita clericorũ ſanctã ſcribis regulam: quam qui amãt ꝛ ſequuntur viam tenent regiã: atqꝫ tuo ſancto ductu redeunt ad patriam.

R egi regum ſalus vita decus ꝛ imperiũ: trinitati laus ꝛ honor ſit per omne ſeculum: qui conciues nos aſcribat ſupernorũ ciuium. Amen. Ad Magt aña. Adeſt dies celebris quo ſolutus nexu carnis ſctũs pręſul Auguſtinus aſſumptus eſt cum Angelis: vbi gaudet cum Prophetis: lętatur cum Apoſtolis: quorum plenus ſpiritu, quę prędixerũt myſtica fecit nobis peruia: poſt quos ſecunda diſpenſandi verbi dei primus refulſit gratia. Oratio.

A Deſto ſupplicationib⁹ noſtris oṗs deus: ꝛ quibus fiduciã ſperãdę pietatis indulges: intercedẽte beato Auguſtino ꝯfeſſore tuo atqꝫ pontifice: conſuetę miſericordię tribue benignus effectum. Per. Ad matu. inuitato: Magnus dñs et laudabilis valde, Qui de tenebris gentiũ lumẽ eccl̃ię ſuę vocauit Auguſtinũ. Hym. Magne pater. In. j. noct. aña. Aperuit Auguſtinus codicẽ apoſtolicũ, ꝛ cõiectis oculis ad primũ capitulũ legit: induimini dñm Jeſum Chꝛiſtum ꝛ ſtatiꝫ quaſi infuſa luce ſecuritatis, ab eo oẽs dubietatis tenebrę diffugerũt. ps. Btũs vir. Añ. Inſinuauit ergo ꝑ literas ſctõ viro Ambroſio pręſens votũ ſuũ, ꝛ vt moneret quid ſibi de libris ſcĩs legendũ eſſet quo ꝑcipiẽdę chꝛianę gratię aptior fieret atqꝫ paratior. ps. Quare fre. Añ. At ille iuſſit Iſaiã prophetã: qꝫ pręceteris euãgelij vocationiſqꝫ gẽtium ſit pręnunciator apertior. ps. Dñe quid. ℣. Amauit eũ dñs. L. j.

B Eatus vir, qui in ſapientia morabitur: ꝛ qui in iuſtitia ſua meditabitur, ꝛ in ſenſu ſuo cogitabit circunſpectionem dei. Qui excogitat vias illius in corde ſuo, ꝛ in abſconſis ſuis intelligẽs: vadens poſt illam quaſi inueſtigator, ꝛ in vijs illius conſiſtens. Qui reſpicit per feneſtras illius; ꝛ in ianuis illius audiens. Qui requieſcit iuxta domuꝫ Eccl. 14. illius,

Digitized by Google

illius, ⁊ in parietibus illius figēs palum. Statuet caſulam ſuam ad manus illius, ⁊ requieſcent in caſula illius bona per euum. Statuet filios ſuos ſub tegmine illius, ⁊ ſub ramis ei⁹ morabit: proteget ſub tegmine illius a feruore, ⁊ in gl'ia eius requieſcet. ℞. Inuenit ſe Auguſtinus longe eſſe a deo in regione diſſimilitudinis tanq̄ audiret vocē dei de excelſo: cibus ſum grādium. Creſce ⁊ māducabis me. ℣. Nec tu me mutabis in te ſicut cibū carnis tuę, ſed tu mutaberis in me. Creſce ⁊. Lcō.ij.

Eccle. 24. Qui implet quaſi Phiſon ſapientiam, ⁊ ſicut Tigris in diebus nouorum. Qui adimplet quaſi Euphrates ſenſum: qui multiplicat quaſi Jordanis in tempore meſſis. Qui mittit diſciplinā ſicut lucem: ⁊ aſſiſtens quaſi Gion in die vindemię. Qui perficit primus ſcire ipſam: ⁊ infirmior nō inueſtigabit eā. A mari enim abundabit cogitatio eius: ⁊ cōſilium illius in abyſſo magna. Ego ſapientia effudi flumina. Ego quaſi trames aquę immenſę de fluuio. Ego quaſi fluuius Doryx, ⁊ ſicut aquęductus exiui de paradiſo. ℞. Senſit igitur ⁊ expertus eſt non eſſe mirum, ꝙ palato non ſano pena eſt panis, qui ſano eſt ſuauis. Et oculis ęgris odioſa lux, quę puris eſt amabilis. ℣. Propter iniquitatem corripuiſti hominem, ⁊ tabeſcere feciſti ſicut araneam animam eius. Et oculis ęgris. Lcō.iij.

Dixi, Rigabo ortum meum plātationum, ⁊ inebriabo prati mei fructū. Et ecce, factus eſt mihi trames abundās: ⁊ fluuius meus appropinquauit ad mare. Quoniā doctrinam quaſi antelucanum illumino omnibus: ⁊ enarrabo illam vſq ad longinquum. Penetrabo omnes inferiores partes terrę, ⁊ inſpiciam omnes dormientes: ⁊ illuminabo omnes ſperantes in domino. Adhuc doctrinā quaſi prophetiam effundam, ⁊ relinquam illam quęrentibus ſapientiam: ⁊ non deſinam in progenies illorum vſq in euum ſanctum. Uidete quoniam non ſoli mihi laboraui, ſed omnibus exquirentibus veritatem. ℞. Cum vero inuiſibilia dei per ea quę facta ſunt intellecta conſpexit, ſed aciem figere non valuit, Quia non ſecum ferebat niſi amantem memoriam. Et quaſi olefacta deſiderantem, quę comedere nōdum poſſet. ℣. Quid autem ſacramenti haberet: verbum caro factum eſt, nec ſuſpicari poterat. Qz. Glo. Et quaſi. In.ij.noctur.aña. Ueruntamen primam huius lectionem non intelligens, totumq talem arbitrans: diſtulit repetēdum exercitatior in dominico eloquio. ps. Cum inuocarem.1. Añ. Inde vbi tempus aduenit, quo nomē eum dare oporteret: relicto rure, mediolanum remeās, baptizatus eſt a beato Ambroſio: fugitq ab eo ſolicitudo vite preteritę. ps. Uerba mea.1. Añ. Nec ſatiabatur illis diebus dulcedine mirabili conſiderare altitudinem conſilij diuini ſuper ſalutē generis humani. ps. Domine dominus noſter.2. ℣. Juſtū deduxit dominus.

Et ei⁹ vita a Poſſidonio ſcrip. L. iiij.

Auguſtinus Tagaſtę, quod eſt oppidũ in Africa, ex parentibus honeſtis progenitus, in ſtudijs liberalibus pleniſſime eruditus: per nouem annos Manichęorũ errore detentus eſt. Anno vero vitę ſuę quaſi triceſimo, per merita ꝛ orationes ſuę pijſſimę matris: ꝛ per prędicationẽ ſancti Ambroſij, ab illa hęreſi purgatus, ab ipſo baptizat⁹ eſt. Et protinus ſpem omnem quã habebat in ſeculo dereliquit: ꝛ ſcholas etiam quas regebat. ℞. Itaqꝫ auidiſſime legere cępit prę cęteris apoſtolum Paulum. Et perierunt illę quęſtiones in quibus aliquando viſus eſt ei aduerſari teſtimonijs legis ꝛ prophetarum textus ſermonum eius. ℣. Et apparuit ei vna facies eloquiorum caſtorum, ꝛ exultare cum tremore didicit. Et. Lectio. v.

Poſt baptiſmũ vero aſſumpta matre atque Nebridio ꝛ Euodio: ad Africã remeabat. Sed cum eſſet apud oſtia tyberina, pia mater eius defuncta eſt: Poſt cuius mortẽ reuerſus eſt Auguſtin⁹ ad agros proprios: vbi cum his qui ſibi adhęrebant, ieiunijs ꝛ orationibus deo vacabat, libros ſcribebat: ꝛ indoctos docebat. Fama aũt eius vbiqꝫ diffundebatur: ꝛ in omnibus libris ſuis ꝛ actibus admirabilis habebatur. ℞. Miſit ergo dñs in mentem eius, viſumqꝫ eſt bonum in conſpectu eius pergerẽ ad Simplicianũ: qui ei bonus apparebat ſeruus dei. Et lucebat in eo gratia diuina. ℣. Audierat enim ꝙ a iuuentute ſua deuotiſſime deo viueret, ꝛ vere ſic erat. Et lucebat in eo. Lectio ſexta.

Cum autẽ in ieiunijs ꝛ orationibus triẽnium tranſegiſſet, a ſancto Ualerio Hipponenſi epõ (licet inuitus) eſt pſbyter ordinatus. Mox aũt monaſteriũ clericorũ inſtituit: ꝛ cępit viuere ſecũdum regulã ſub ſanctis apoſtolis conſtitutã. Sãctus autem Ualerius gaudens ſibi datum hominẽ, qui creditũ ſibi populũ ędificare eſſet idoneus: contra vſum oriẽtalis eccleſię faciebat eum corã ſe in eccleſia prędicare, nõ curãs linguas detrahentium, dummodo per Auguſtinũ fieret: qđ a ſe minus plene poſſe fieri reputabat. Timens quoqꝫ ne ſuę eccleſię auferretur, ab arcbiepõ Carthaginenſi procurauit, vt eidẽ pręficeretur in paſtorẽ. Quod ꝛ factũ eſt, licet modis omnibus reluctaret. ℞. Uolebat enim cõferẽti ęſtus ſuos, vt proferret quis eſſet aptus modus viuẽdi, ſic affecto, vt ipſe erat, ad ambulandum in via dei: In qua alius ſic, alius ſic ibat. ℣. Diſplicebat ei quicquid agebat in ſeculo, prę dulcedine dei ꝛ decore domus eius quã dilexit. In qua. Glo. In. iij. noc. aã. Flebat autẽ vberrime in hymnis ꝛ cãticis: ſuaue ſonantis eccleſię vocibus vehemẽter affectus. pſ. Dñe quis. 3. Añ. Uoces igit̃ ille influebãt auribus eius: ꝛ eliquabatur veritas in cor eius, ꝛ fluebant lacbrymę, ꝛ bene illi erat cũ eis. pſ. Dñe in virtute. 5. Aña. Adiunctus inde Nebridio et Euodio remeabat ad Africam: quęrẽs quis eos ad bene viuen-

viněduȝ locus haberet vtilius: ſed cũ eſſet apud oſtiã tyberinã, pia mater eius defuncta eſt. ps. Domini eſt terra.6.℣. Juſtus vt palma flo. Secũdum Mattheum. Lectio.vij.

a.5. In illo tépoꝛe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: vos eſtis ſal terrę. Et reľ. Homilia beati Joannis epi.

Dicendo vos eſtis ſal terrę oſtẽdit omniũ hominũ infatuatã eſſe naturam: conculcatãq́ꝫ peccatis: ⁊ iccirco illas ab eis maxime virtutes requirit, quę cunctis neceſſarię atque vtiles ſunt futurę. Ne igit̃ opinemini ad mediocria vos ducendos eſſe certamina: neq́ꝫ pꝛo exiguis rebus vobis hũc inſonare ſermoné. Cõſiderate quippe quãtis vꝛbib᷒, quantiſq́ꝫ populis, vos ſim miſſurus magiſtros. Propterea nõ vos tantummodo volo eſſe ſapientes: ſed vt tales faciatis ⁊ cęteros. Huiuſmodi aũt magiſtros, in quibus certe tantoꝛũ periclitat̃ ſalus, maxima decet pollere pꝛudentia: tãtaſq́ꝫ illis virtutum adeſſe diuitias, vt alijs quoque vtilitaté ędificationis impertiãt. ℟. Uulnerauerat charitas Chꝛiſti coꝛ eius: ⁊ geſtabat verba eius in viſceribus quaſi ſagittas acutas: Et exẽpla ſeruoꝛũ dei quos de moꝛtuis viuos fecerat, tanq́ꝫ carbones vaſtatoꝛes. ℣. Aſcẽdenti a cõualle ploꝛationis, ⁊ cantãti canticum graduũ dederat ſagittas acutas. Et exem. Lcõ.viij.

Nolite igitur de difficultate cõqueri. Infatuatis enim, cõculcatiſq́ꝫ populis per vos ad ſapiẽtiã redire poſſibile eſſe. Si vero id etiã patiamini voſipſi: vobiſcũ perdetis ⁊ reliquos. Itaq́ꝫ quãto etiã maioruȝ vobis rerũ cura cõmittitur: tanto potioꝛe indigetis ⁊ ſtudio. Propter quod intulit. Si aũt ſal euanuerit, in quo ſalietur? ad nihilum valet vltra, niſi vt mittatur foras: ⁊ cõculcetur ab hoĩbus. Alij eniȝ ſi ſępe delinquãt, poſſunt tñ ad veniam peruenire: Si vero hoc magiſter ipſe patiatur, omni ſatiſfatione pꝛiuabitur: ⁊ ſupplicia extrema perſoluet. ℟. Accepta baptiſmi gratia poſt᷒ apud oſtia tyberina cuȝ matre ſua; colloquebãtur ſoli valde dulciter: ⁊ inhiabant oꝛe coꝛdis pariter in ſupna fluenta fontis vitę. Uileſcebatq́ꝫ mundus iſte inter verba cũ delectationibus ſuis. ℣. Tunc ait illa filio: nulla re iam delectoꝛ in hac vita: cũ te contempta fęlicitate terrena videam ſeruuȝ Chꝛiſti. Uileſce. L.ix.

Uos eſtis lux mundi: pꝛius ſal poſuit deinde lumẽ, vt diſcãs quantũ ſit verboꝛũ vꝛẽtiũm beneficiuȝ: quantũq́ꝫ comodũ honeſtę recteq́ꝫ doctrinę. Hęc ſiquidem ſtringit animos, nec quoquam diffluere permittit: facitq́ꝫ attentius ad lumẽ virtutis aſpicere: ad quaȝ velut appꝛehenſa manu pertrahit audiẽtes: Non poteſt ciuitas abſcondi ſupꝛa montem poſita: neque accendunt lucernã, ⁊ ponunt eam ſub modio. Rurſus ad bene viuendi diligentiã cohoꝛtatur, oſtendens vt ſtudeãt eſſe ſoliciti, quaſi ante omniuȝ ſcilicet oculos conſtituti: ⁊ in medio oꝛbis terrarũ certãtes theatro. Sic enim eritis, inquit, manifeſti cũctis, quẽadmodũ ciuitas in montis vertice col‑

collocata: vel ſicut lucerna in domo ſuper candelabrū relucēs. ℟. Verbum dei vſq; ad ipſam ſuā ęgritudinem inpręter miſſe, alacriter, ⁊ fortiter, ſana mente, ſanoq; conſilio, in ſancta eccleſia prędicauit: membris omnibus ſui corporis incolumis, integro aſpectu atq; auditu. Corā poſitis fratribus ⁊ orantibus, Dormiuit cū patrib⁹ ſuis. ℣. Teſtamentum nullum fecit: quia vnde faceret pauper Chriſti non habuit. Corā. Gloria. Dormiuit cum pa. In laud. aſ.

POſt mortem matris reuerſus eſt Auguſtinus ad agros proprios: vbi cum amicis ieiunijs ⁊ orationibus vacans: ſcribebat libros ⁊ docebat indoctos. 26. Aſ. Cōperta autē eius fama beatus Valerius Hipponēſis eps: eum ad ſe accerſiri fecit: ⁊ licet inuitū presbyterū ordinauit. 28. Aſ. Factus ergo presbyter monaſteriū clericorū mox inſtituit: ⁊ cępit viuere ſm regulam ſub ſctis apoſtolis conſtitutam. 17. Aſ. Sāctus autem Valerius ordinator eius exultabat vberius: hoīem ſibi talem datū diuinitus, qui in doctrina ſana ędificare eccleſiaz eſſet idoneus. 44. Aſ. Eodē tempore fortunatus presbyter Manicheor verſutia plurimos ſeducebat: quē ſctūs Auguſtinus in cōuentu oīum diſputans publice ſuperauit. 41. Hym.

CEli ciues applaudite, ⁊ vos fratres concinite: patris noſtri ſolemnia, ſolis reduxit orbita.
Quod lingua foris perſonat, intus affectus ſentiat: nec imitari pigeat, quod laudare mens approbat.
Hunc poſt mundi curricula, celi ſuſcepit curia: quem cū ſuis fidelibus, iam coronauit dominus.
Conemur totis viribus, iūgamus preces precibus: vt Auguſtini meritis, celi fruamur gaudijs.
Pręſta pr̄ pijſſime. ℣. Juſtus germinabit. Ad Bñs aſ. In diebus eius obſeſſa eſt ciuitas Hipponenſis ab exercitu barbaroruz: inter quę mala fuerunt Auguſtino lachrymę ſuę panes die ac nocte: atque ſub hoc euētu ad extremam horā veniēs obdormiuit in pace. 45. Ad Mḡt aſ. Hodie glorioſus pater Auguſtinus diſſoluta huius habitationis domo, domū nō manufactaz accepit in celis: quā ſibi cooperante dei gr̄a manu lingua fabrefecit in terris, vbi iā quod ſitiuit internum guſtat eternum: decoratus vna ſtola, ſecuruſq; de reliqua. 46. ¶ Poſt oṙonez de ſcto Augu. fiat memo. de ſcō Joāne aſ. Arguebat Herodem Joānes propter Herodiadez, quā tulerat fratri ſuo Philippo vxorez. ℣. Gloria ⁊ honore coronaſti euz dn̄e. Oratio.

SAncti Joānis baptiſtę ⁊ martyris tui dn̄e q̄s venerāda feſtiuitas: ſalutaris auxilij nobis pręſtet effectū. p do.

Per octauas ſancti Auguſtini quando de octaua agitur: inuitatorium. Regem cōfeſſorū. Sequētes vero aīię, dicantur ad bn̄s ⁊ ad magnificat vel ad memoriam. Ad Bn̄s aſ. Huius mr̄ deuotiſſima, quem carne prius

Digitized by Google

prius pepererat mundo, charitatis viſceribus poſtmoduꝫ multo ſemine lachrymaruꝫ genuit Chriſto. Ad Magn. an. Letare mater nr̃a Jeruſalē:q2 rex tuus diſpēſatorem ſtrenuum. Quere ſupra in primus veſ.

¶ In decollatione ſancti Joannis baptiſtę ad matu. inuita. hym.aſię, pſalmi ꝛ verſiculi noct. de cōmuni vnius martyris. ℟. j. Iſte ſanctus. ℟. ij. Poſuiſti. ℟. iij. Miſit Herodes rex manus ac tenuit Joannē, ꝛ vinxit eum in carcerē: q2 metuebat eum propter Herodiadē, Quā tulerat fratri ſuo Philippo vxorē. ℣. Arguebat Joānes Herodeꝫ ꝑpter Herodiadem. Quā. Gloria. Fratri. Ex homi. 49. chryſ. ſup matth. l. iiij.

Beati Joannis baptiſte cędem deſcripturus euāgeliſta, quaſi nobis hiſtoriam contexit, dicens. Cum auteꝫ natalitia Herodis agerentur, ſaltauit filia Herodiadis in medio: ꝛ placuit Herodi. O conuiuium diabolicū. O ſathanę ſpectaculum. O iniquum tripudiū: ꝛ mercedem tripudij multo iniquiorem. Cędes enim omnium ſceleſtiſſima cędium excogitabatur. Et qui coronari, ac laudibus in cęlum efferri merebatur, percuſſus ſecuri iacebat. Qui demones deuicit: eius caput poſt cędem ad menſam afferebatur. ℟. Beatus vir. Lectio. v.

Saltauit, inquit, Herodiadis filia in medio: ꝛ placuit Herodi. Unde iureiurando affirmauit quodcunqꝫ petierit ſe illi daturum. Uides ꝙ atrox, quā inſenſatus, quā vecors eſt, q iurādo ſe obnoxium facit: ꝛ illi poteſtatē petendi cōcedit? Et poſteaquā vidit ad quātum mali res prorupit, mœrore confectus eſt. Cur autē mœret? Quia videlicet talis res virtus eſt, vt nequam etiam homines, ꝛ admirētur ipſam, ꝛ laudent. ℟. Dn̄e preueniſti. Lectio. vi.

Sed o furioſam mulierem, quę cuꝫ adorare admirariqꝫ deberet Joannem, quoniā ab iniuria eā vendicabat: cędē cōſtruit, laqueum ponit, ꝛ gratiā petit diabolicā. Ipſe autē timuit, inquit, propter iuſiurandum: ꝛ ſimul recumbentes. Et quāobrē quod grauius erat non timuiſti? Nam ſi teſtes periurij habere formidabas: multo magis te metuere oportuit, tot tantoſqꝫ iniquiſſimę cędis teſtes habere. ℟. In medio carceris ſtabat beatus Joānes, voce magna clamauit ꝛ dixit. Dn̄e deus meus, Tibi commēdo ſpiritū meū. ℣. Miſit rex ꝛ decollari iuſſit Joānem in carcere orantē ꝛ dicentem. Dn̄e. Gloria. Tibi. Lectio. vij.

Tu vero perſpice quomodo totum illud ſpectaculuꝫ ſathanę erat? Nam primum temulētia ꝛ delitijs conſtabat: vnde nihil vnquam probe factum eſt. Deinde ſpectatores omnes erant corrupti: ꝛ ille qui cōuiuio pręerat omnium iniquiſſimus. Tertio voluptas atque licentia omnia dicendi, audiendi, faciendi, maxima in ipſis erat. Temporis quoqꝫ ipſius inopportunitas, ſcelus Herodis mirum in modum amplificat. Nam quādo gratias deo agere oportebat, qui euꝫ illo die in lucē produxit: tunc nefandiſſimā cędem

cõmittit: qñ vinctum ex gaudio ſol uere debebat, tunc ad vincula iniquiſſima iuſſu mors ſuo acceſſit. ℟. Stolam iucunditatis. Lectio. viij.

Audiatis hęc virgines, immo etiã nuptę quę in aliorum nuptijs ſaltare ac tripudiare, ⁊ cõmunem fęminarũ ſexum deturpare nõ veremini. Audiatis etiã hęc viri, q magnifica cõuiuia ebrietate plena cõſectamini. Audiatis inquã: ⁊ diaboli baratrũ perhorreſcite. Sic .. ni omnino miſerum illum hęc conuiuiorum pompa oppreſſit: vt quẽadmodum Marcus dicit, etiã iurauerit, quicquid puella peteret, ⁊ ad dimidium regni ſui ſe libẽter daturũ. Tãti ſcilicet principatum ſuum faciebat: adeo voluptate captus erat: vt tripudijs regna cõcederet. Sed quãuis iniquus ita ille fuerit: multo iniquior tyranno, et puella muliercula illa fuit: quę omnia hęc mala cõtexuit, ⁊ quaſi architectus magna verſutia totam rẽ fabricata eſt. ℟. Corona aurea. Lectio nona.

Deus autẽ ſuſtinuit, nec fulgure a cęlo vibrata impudẽtiſſima facies illa eſt: nec terrę hiatu turpiſſimum illud eſt abſorptũ cõuiuium: vt ⁊ iuſſus ille fulgẽtiores coronas conſequeretur: ⁊ qui poſtea iniuriã paſſuri eſſent: hoc exẽplo corroborati: ęquiori animo cũcta perferrẽt. Intelligamus hęc oẽs qui ſtudioſe viuentes a prauis vexamur hominibus: intelligamus hęc oẽs inquã, deũ tunc ſuſtinuiſſe illum, qui in eremo, qui in zona pellicea, qui in cilicio vixerat: qui propheta fuit ⁊ prophetis omnibus maior: quo nemo maior in natis mulierum ſurrexit: a petulãtiſſima puella, ⁊ impudentiſſimo ſcorto iugulari: pręſertim cũ leges diuinas defenderit. Hęc cogitãtes, magno feramus animo quęcunq; patimur. ℟. Aſcendentes diſcipuli ſcti Joãnis Baptiſtę, Tulerũt corpus eius, Et ſepelierũt illud. ℣. Juſſu Herodis amputatũ eſt caput Joãnis in carcere, quo audito diſcipuli eius. Tulerunt. Gloria. Et ſepel. ℣. Ora pro nobis. In lau. añ.

Herodes enim tenuit ⁊ ligauit Joãnem, ⁊ poſuit in carcerez, propter Herodiadẽ. 26. Añ. Puellę ſaltanti imperauit mater: nihil aliud petas niſi caput Joãnis Baptiſtę. 28. Añ. Dñe mi rex, da mihi in diſco caput Joãnis baptiſtę. 17. Añ. Da mihi ĩ diſco caput Joãnis baptiſtę: ⁊ ꝯtriſtat⁹ eſt rex ꝑpter iuſiurãdum. 44. Añ. Miſit rex incredulus miniſtrũ deteſtabilẽ ⁊ amputari iuſſit caput Joãnis baptiſtę. 4. Cap. hy⁹. ℣. vni⁹ mar. Ad Bñs añ. Miſſo Herodes ſpiculatore pręcepit amputari caput Joãnis in carcere: quo audito diſcipuli eius venerunt ⁊ tulerũt corpus eius, ⁊ poſuerunt illud in monumento. 45. Memoria de ſctã Sabina mar. añ. Ueni electa. ℣. Specie tua. Orõ.

Deus qui inter cętera potentię tuę miracula etiã in ſexu fragili victoriã martyrij cõtuliſti: cõcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colimus, eius apud te patrocinia ſentiam⁹. p. Ad horas cap. ℟. ℣. ſicut vni⁹ mar. Ad veſpe. ſuper pſal. añ. Herodes.

pſalm. cap. hym. ℣. vnius martyr. Ad Magt añã. Perpetuis nos dñe ſci Joãnis baptiſtę tuerę preſidijs: ⁊ quãto fragiliores ſumus: tãto magis neceſſarijs attolle ſuffragijs. 46. Per oct. ſ. Aug. poſt ordinarias de ſacra ſcrip. legant lcões ſequẽtes.

℃ Prima die infra octauas. L. iii.

Factus igitur eps beatus Auguſtinus, in eadẽ cordis ⁊ corporis humilitate, qua prius vixerat perſeuerauit. Veſtes ⁊ calciamenta, ⁊ lectiſternia eius ſic erãt moderata: ꝙ nec nimis erant nitida, nec plurimuʒ abiecta. Fertur quoqȝ dixiſſe. Fateor, de preacioſa veſte erubeſco: ⁊ ideo cum datur mihi vẽdo eam: vt q2 veſtis cõis eſſe nõ poteſt, preciuʒ ſit cõmune. Adeo vero hereticos libris ⁊ epiſtolis, ⁊ diſputationibus debellabat: ꝙ ipſi eidẽ perſecutiones grauiſſimas inferebant. Proinde viam eius aliquãdo inſidijs obſeruarũt: ſed itineris errore ſeducti, eum inuenire nõ potuerũt. Eadẽ die in laud. memoria de ſctis Felice ⁊ Adaucto martyrib⁹. Orõ.

Maieſtatem tuam dñe ſupplici ter exoramus: vt ſicut nos iugiter ſanctorum tuorum cõmemoratione letificas: ita ſemper ſupplicatione defendas. Per dominum.

℃ Alia die. Lectio tertia.

Menſa frugali parca beatus Auguſtinus vtebať: ⁊ inter olera ⁊ legumina, carnes etiã propter infirmos ⁊ hoſpites habebat. In mẽſa quoqȝ lectionẽ aut diſputationeʒ ſemper diligens: contra peſtem detractionis in ea ſcriptum habebat. Quiſquis amat dictis abſentuʒ rodere vitam: Hãc mẽſam indignam nouerit eſſe ſibi. Unde ſi forte detractio incidiſſet aliquãdo: dicebat, ꝙ vel tacerent, vel verſus illos ipſe deleret: aut de menſa recederet.

℃ Alia die. Lectio tertia.

Erga pauperes tam pius erat beatus pater Auguſtinus: ꝙ cum pecunia ſibi deficeret ad dandum eis: hoc ipſum populo nunciabat. Vaſa quoqȝ dñica propter indigẽtes frangi ⁊ conflari iubebat, ⁊ dari. Feminaruʒ vero nulla in domo eius manſit: nec etiã germana, nec filię fratris, quę deo pariter ſeruiebant. Dicebat enim ꝙ ⁊ ſi de eis non poſſet oriri ſuſpicio: tamen de alijs quę ad eas aduentarent poſſet oriri. Si vero forte aliqua feminarum eum ad ſe videndum vrgeret: nunquã ſolus cum ſola loquebatur: niſi ſecretũ aliquod intereſſet. Tanta etiam ſcripſit, vt numerus librorum, tractatuum, ⁊ epiſtolarũ eius, pluſquam. M. xxx. fuiſſe dicantur.

℃ Alia die. Lectio tertia.

Laudabat plurimũ beatus Auguſtinus illos quibus morien di deſideriũ inerat: ⁊ ſuper hoc triũ epiſcoporum exempla ſepius recitabat. Ambroſius enim cũ in extremis eſſet, ⁊ rogaretur vt prolongationeʒ vitę ſibi precibus obtineret: reſpondit. Nõ ſic vixi vt me pudeat inter vos viuere: nec mori timeo, qñ bonum habemus dñm. Alter, cum ei diceretť eum eccleſię multuʒ neceſſarium fore, ⁊ ideo orare debere, vt adhuc eum dñs liberaret: ait.

Si

Si nunq̄: bene. Si aliquando: quare non modo? De alio quoq̄ ep̄o aiebat Cyprianū referre, q̄ cū graui infirmitate laboraret: adhuc ſibi ſanitatē reſtitui exorabat. Cui iuuenis ſpecioſus apparēs, cū indignatione īfremuit ⁊ ait. Pati timetis: ⁊ exire nō vultis. Quid faciā vobis?

¶ Dñica infra octa. totum officiū erit de dñica ⁊ ſola memo. de octa. In octaua beati Auguſtini ſi dominica non fuerit. Lectio quarta.

Anno Dñi. ccccxl. Cū Uuandali totam Aphricę prouinciam occupaſſent: vaſtantes omnia nec parcentes ſexui, ordini, vel ętati, poſt hoc aūt ad hipponenſem ciuitatem peruenientes, ipſam manu valida obſediſſent: ſub hac tribulatione Auguſtinus prę cęteris ſuę ſenectutis amariſſimā ⁊ lugubrē duxit vitam. Fueruntq̄ ſibi lachrymę eius panes die ac nocte: cū alios videret occiſos, alios effugatos, eccleſias ſacerdotibus viduatas, ciuitates cum accolis diſſipatas. Lcō. v.

His igitur afflictionibus attritus, tertio obſidionis menſe febribus laborans, lecto decubuit. Intelligens autem diſſolutionem ſui corporis imminere, ſeptem pſalmos penitentiales ſibi ſcribi fecit: ipſoſq̄ in loco contra parietem poſitos, lecto decubans legebat, ⁊ vbertim ac iugiter lachrymas fundebat. Et vt Deo vacaret liberius: ⁊ eius intentio a nullo impediri poſſet: ante decem dies ſui exitus nullum ad ſe ingredi pręcepit: niſi vel cum medicus ingrederetur, vel cum ſibi refectio portaretur. Lectio ſexta.

Quidam autē ęger ad eum venit: aſſerēs ſibi in viſione pręceptū eſſe, vt ad eum accederet: ⁊ ſanitatē reciperet. Uidens autē fidem eius pro ipſo orauit, ⁊ ſanitatē recepit. Denique diſſolutioni ſui corporis appropinquans hoc memoriale docuit: nullum videlicet hominem quantumcūq̄ excellentis meriti ſine cōfeſſione ⁊ euchariſtia debere tranſire. Ad extremā autē horā veniens, membris oībus ſui corporis incolumis: integro aſpectu atq̄ auditu: anno ętatis ſuę. lxxvij. epiſcopatus vero. xl. corā poſitis fratribus ⁊ orātibus, migrauit ad dñm. Lcō. vij.

Itaq̄ Auguſtinus ſapientię lumen pręfulgidū, propugnaculum veritatis, fidei munimentum, omnes eccleſię doctores tam ingenio q̄ ſcientia vicit: ineſtimabiliter florens, tam exemplis virtutum q̄ affluētia doctrinarum. Unde ⁊ beatus Remigius Hieronymū ⁊ quoſdam alios doctores commemorās ſic concludit. Hos omnes Auguſtinus ingenio ⁊ ſcientia vicit. Nam licet Hieronymus ſex millia volumina Origenis ſe legiſſe fateatur: iſte tamen tanta ſcripſit: vt non ſolum diebus ac noctibus ſcribere libros eius quis nō poſſit, ſed nec legere quidem occurrat. Lectio. viij.

Uoluſianus autē cui Auguſtinus epiſtolas ſcripſit ſic de eo dicit. Legi dei deeſt: quicquid Auguſtinum contigerit ignorare. Hieronymus quoq̄ in quadam epiſtola ſcribens Auguſtino: Duobus, inquit, libel-

lis

lis tuis eruditiſſimis, ⁊ omnis eloquentię ſplendore fulgentibus, reſpondere non potui. Certe quicqd dici potuit, ⁊ aſſumi ingenio, ⁊ de ſcripturarum hauriri fontibus: a te poſitum atq; diſſertum eſt. Lcõ.ix.

Idem Hieronymus etiam in libro de duodecim doctoribus ſic de eo ſcribit. Auguſtinus epiſcopus volans per montium cacumina quaſi aquila, ⁊ ea quę ſunt in montiũ radicibus nõ conſiderans: multa cęlorum ſpatia terrarũq; ſitus, ⁊ aquarum circulũ claro ſermone pronunciat. Deniq; in quãta eũ reuerentia ⁊ dilectione Hieronymus habuit: patet in epiſtolis quas eidem miſit.

Die.5. ¶ Sancti Egidij Abbatis. Oratio.

Interceſſio nos quęſumus dñe beati Egidij abbatis commẽdet: vt quod noſtris meritis nõ valemus: eius patrocinio aſſequamur: Per dñm.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

Beatus Egidius natione Athenienſis, ex regia ſtirpe progenitus, ⁊ ab infantia ſacris literis eruditus: dum quadã die in platea ambularet: cuidã pauperi ibidẽ iacẽti, tunicã ſuã dedit. Quã ille vt induit: mox ſanitatem recepit. Defunctis aũt parẽtibus, oẽ patrimoniũ ſuum pauperibus diſtribuit. Cumq; multa miracula faceret, timens populi fauorẽ, nauem cõſcendit: atq; Arelatem ad beatum Cęſareũ venit: ⁊ cum ipſo biennium mãſit. Lcõ.iij.

Poſt hęc eremũ petijt: ⁊ ibidẽ multis annis cõtentus herbarũ radicibus, ⁊ lacte cuiuſdaꝫ cervę, quã ſibi dñs in nutricẽ pręparauerat: deuotiſſime ⁊ ſanctiſſime vixit. Cũ ergo quadã vice venatores Regis Francię ceruã ſuaꝫ inſequerent: ipſo pro ea orãte, canes ad antrũ ſuuꝫ in quo fugerat cerua, nullatenus appropinquare potuerũt. Tandẽ a rege Frãcię rogat⁹, cõſenſit in eodẽ loco monaſteriũ fabricari: cuius regimini (licet inuitus) ꝑlatus eſt, ac tandẽ plen⁹ bonorũ operuꝫ, beato fine quieuit.

¶ Sãcti Marcelli marty. Oratio. Die.6.

Preſta quęſumus oĩps deus: vt q beati Marcelli martyris tui natalitia colimus: interceſſione eius in tui nominis amore roboremur. Per do.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

Marcellus martyr apud Lugdunum pro fide Chriſti in carcere recluſus: nocte ab angelo ſoluitur, ⁊ abire iubetur. Qui cum ad Cabilonenſeꝫ ciuitatẽ perueniſſet, atq; ibidem prophanum idolatrarum cõuiuium ad qđ fuerat inuitatus execratus fuiſſet: ipſos pariter cõuiuas obiurgare cępit. Cũ ergo Chriſtum cõfiteretur, iuſſu impijſſimi pręſidis in arbore ligatur: vt diſcedentes rami vniuerſaꝫ corporis eius compagẽ diſiungerẽt. Lcõ.iij.

Dum aũt adhuc in ſancto propoſito perſeueraret: a Priſco pręſide, Saturniũ ⁊ Iouem ac oẽm eorum progeniẽ adorare iubetur. Cui ſanctus Marcellus. Omnes quos mihi deos nominaſti, hoĩes impijſſimi fuere: ⁊ ob ſua crimina, in infernum dam-

damnati. Ego vero Chriſtum dei filiū, ipſi patri coęqualē libera denunciatione ꝓfiteor. Ad pręſes iratus, iuſſit eum cingulotenus in terrā defodi. Sicq̄ triduo in dei laudibus perſeuerās: martyrium conſummauit.

Die.8. ¶ In natiuitate btē Marię virgi. ad veſ. ſuper pſal. aā. Hęc eſt regina virginū quę genuit regē velut roſa decora: virgo dei genitrix per quā reperimus deū ⁊ hominē: alma virgo intercede pro nobis oībus. ps. Laudate pueri. cum cęteris. Cap.

S p. 24. EGo q̄ſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris: ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatis. R. Stirps. iij. Hym. Aue maris ſtel. 283. V. Ora p nobis ſctā dei genitrix. Ad Mḡt aā. Btiſſimę virginis Marię natiuitatē deuotiſſime celebremus: vt ipſa pro nobis intercedat ad dñm Ieſum Chrm. Oro.

SUpplicationē ſeruorū tuorū de⁹ miſerator exaudi: vt q in natiuitate dei genitricis ⁊ virginis cōgregamur: eius interceſſionib⁹ a te de inſtātibus periculis eruamur: Per eundem do. Ad ꝯple. ſup ps. aā. Uirgo Maria. Ad Nūc dimit. aā. Corde ⁊ animo Chro canam⁹ gloriā, in hac ſacra ſolēnitate ꝓcelſę genitricis dei marię. Predictę aāę dicant ad cōple. per octa. qñ de ea agit. Ad matuti. inui. Natiuitatem virginis Marię celebremus, Chriſtum eius filium adoremus dñm. Hym. Quē terra. 283.

In. j. noct. aā. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra, oculi tui columbarū. ps. Dñe dñs nr. 2. Aā. Sicut liliū inter ſpinas: ſic amica mea inter filias. ps. Cęli enar. 5. Aā. Fauus diſtillās labia tua ſponſa, ⁊ odor veſtimentorum tuorum ſicut odor thuris. ps. Dñi eſt ter. 6. V. Sancta dei genitrix, virgo ſemper Maria. R. Intercede pro nobis, ad dñm deum noſtrum. Lcō. j.

OSculetur me oſculo oris ſui: q2 meliora ſunt vbera tua vino fragrantia vnguentis optimis. Oleum effuſum nomen tuum: ideo adoleſcentulę dilexerunt te nimis. Trahe me poſt te: Curremꝰ in odorem vnguētorū tuorum. Introduxit me rex in cellaria ſua. Exultabimus ⁊ lętabimur in te: memores vberum tuorū ſuper vinū, Recti diligūt te. Nigra ſum, ſed formoſa filię Ieruſalem, ſicut tabernacula cedar: ſicut pelles Salomonis. Nolite me cōſiderare: q fuſca ſim: q2 decolorauit me ſol. Filij matris meę pugnauerūt cōtra me: poſuerūt me cuſtodem in vineis. Uineam meā nō cuſtodiui. Indica mihi quē diligit anima mea: vbi paſcas: vbi cubes ī meridie: ne vagari incipiā: poſt greges ſodalium tuorum. R. Hodie nata eſt beata virgo Maria ex ꝓgenie Dauid: per quam ſalus mundi credentibus apparuit: Cuius vita glorioſa lucem dedit ſeculo. V. Beatiſſime virginis Marię natiuitatē deuotiſſime celebremus. Cuius. Lectio. ij. Ca. 1.

SI ignoras te o pulcherrima inter mulieres: egredere et

abi

abi poſt veſtigia gregũ tuorũ: ⁊ paſce hedos tuos iuxta tabernacula paſtorũ. Equitatui meo in curribꝰ pharaõis aſſimilaui te amica mea. Pulchrę ſunt genę tuę ſicut turturis: collũ tuum ſicut monilia. Murenulas aureas faciemus tibi: vermiculatas argento. Dum eſſet rex in accubitu ſuo, nardus mea dedit odorem ſuũ. Faſciculus myrrhę dilectus meus mihi: inter vbera mea cõmorabit. Botrus cypri dilectus meus mihi: in vineis engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui columbarũ. Ecce tu pulcher es dilecte mi, ⁊ decorus. Lectulus noſter floridus: tigna domorum noſtrarum cedrina, laquearia noſtra cypreſſina. ℟. Glorioſę virginis Marię ortum digniſſimũ recolamus: Cuius dñs humilitatẽ reſpiciens Angelo nunciante concepit redemptorem mundi. ℣. Hodie nata eſt beata virgo Maria ex ꝓgenie Dauid. Cuius. Lectio. iij.

Ego flos campi, ⁊ lilium conuallium. Sicut liliũ inter ſpinas: ſic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna ſiluarũ: ſic dilectus meus iter filios. Sub vmbra illius quẽ deſiderauerã ſedi: ⁊ fructus eius dulcis gutturi meo. Introduxit me rex in cellam vinariã: ordinauit in me charitatẽ. Fulcite me floribus: ſtipate me malis: quia amore langueo. Leua eius ſub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filię Jeruſalem p capreas ceruoſq; campoꝝ: ne ſuſcitetis, neq; euigilare faciatis dilectam, donec ipſa velit. ℟. Stirps Jeſſe virgam produxit: virgaq; florẽ: Et ſuper hunc florẽ Requieſcit ſpiritus almus. ℣. Uirgo dei genitrix virga eſt: flos filius eius. Et ſup. Gloria. Requieſcit. In. ii. noct. añ. Emiſſiones tuę paradiſus malorũ punicorũ cum pomoꝝ fructibꝰ. ꝟſ. Eructauit. 12. Añ. Fõs hortoꝝ puteus aquarũ viuentiũ, quę fluũt impetu de libano. ps. Deꝰ nr̃. 13. Añ. Ueniat dilectus meus in hortũ ſuũ, vt comedat fructũ pomorũ ſuorũ. ps. Fũdamẽta. 24. ℣. Poſt partũ. Petrꝰ Damianꝰ, i ſerm. nati. L. iiij.

Cum beatiſſimę genitricis dei laudes ſcribere volumus, qꝛ noua ⁊ inaudita ſunt quę tractãda ſuſcipimus: nulla inuenimus verba quibus ad hęc digne exprimẽda ſufficere valeamus. Tollit enim facultatem ſermonis materia ſingularis. Quę eniꝫ lingua explicare ſufficiat vel quę ratio humana non obſtupeſcat, cum cogitare ceperit, qꝛ creator oritur ex creatura, factor fit ex factura: ⁊ q in virginea puellę vulua concipitur, qui a vaſtiſſima totius mundi amplitudine non tenetꝛ. Jacet intra materna viſcera paruulus: qui cum coęterno patre omnium rerum iura gubernat immẽſus. ℟. Natiuitas glorioſę virginis Marię ex ſemine Abrahę orta de tribu Juda clara ex ſtirpe Dauid. Cuius vita inclyta cũctas illuſtrat eccleſias. ℣. Regali ex progenie Maria exorta refulget. Cuius vita. Lectio. v.

O Beata vbera, quę dum tenue lac puerilibꝰ labris infundũt, Ange-

angelorum cibum, ⁊ hominum paſcũt. Exiguum exprimũt liquorem: ⁊ mũdi reficiunt creatorez. Qui ſuę virtutis imperio marium procellas mitigat: qui fluminibus indeficientem aquarũ impetuz ſubminiſtrat: qui aridam terram innumeris vbiq; fontibus irrigat: raras de virgineo pectore guttas lactis expectat. Manat liquor ex vberibus virginis: ⁊ in carnem vertitur ſaluatoris. Hinc dilectiſſimi fratres mei, hinc rogo perpendite, quam debitores ſimus huic beatiſſimę dei genitrici: quantaſq; illi poſt deum de noſtra redemptione gratias agere debeamus. ℟. Natiuitas tua Dei genitrix virgo gaudiũ annunciauit vniuerſo mundo, Ex te enim ortus eſt ſol iuſtitię, Chriſtus deus noſter: qui ſoluens maledictionẽ dedit benedictionez: ⁊ confundens mortem donauit nobis vitam ſempiternam. ℣. Fęlix nãque es, quę ſola genitricis dignitatem obtinuiſti: ⁊ virginalem pudicitiam non amiſiſti. Ex te. Lcõ. vi.

Illud ſiquidez corpus Chriſti, quod beatiſſima virgo genuit quod in gremio fouit, qđ faſcijs cinxit, qđ materna cura nutriuit: illud inquã abſq; vlla dubietate nõ aliud nunc de ſacro altari percipimus, ⁊ eius ſanguinẽ in ſacramento noſtrę redemptionis haurimus: Hoc catholica fides habet: hoc ſancta eccleſia fideliter docet. Nullus ergo humanus ſermo in laude eius inuenitur idoneus: de qua mediator dei, et hominum noſcitur incarnatus. Impar eſt illi omne humanę ligue [illegible]

preconium: quę de intemeratę carnis ſuę viſceribus, cibuz nobis protulit animarum. ℟. Ad nutum dñi noſtrum ditantis honorem, Sicut ſpina roſam genuit Judęa Mariã. ℣. Ut vitiuz virtus operiret gratia culpam. Sicut. In. iij. noctur. aña. Ueni in hortum meum ſoror mea ſpõſa: meſſui myrrham meam cum aromatibꝰ meis. ps. Cãtate. j. 27. Aña. Comedi fauum cum melle meo: bibi vinum meum cum lacte meo. ps. Dñs regna. exul. 27. Aña. Talis eſt dilectus meus, ⁊ ipſe eſt amicus meus filię Jeruſalem. ps. Cantate. 27. ℣. Specioſa facta es. Secũdum Mattheum. Lectio. vij.

Liber generationis Jeſu Chriſti filij Dauid: filij Abraham. Abraham genuit Iſaac: Iſaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Hom. beati Hieronymi presbyteri.

In Iſaia legimus. Generationem eius quis enarrabit? Non putemus euãgeliſtam prophetę contrarium: vt quod ille impoſſibile dixit affatu, hic narrare incipiat: quia ibi de generatione diuinitatis, hic vero de incarnatione dictum eſt. A carnalibus autez cępit: vt per hominẽ, deum diſcere incipiamus. Filij Dauid: filij Abraham. Ordo prępoſterus: ſed neceſſario commutatus. Si enim primo poſuiſſet Abraham, ⁊ poſtea Dauid: rurſus ei repetendus fuerat Abraham, vt generationis ſeries texeretur. ℟. Regali ex progenie Maria exorta refulget. Cuius precibus nos adiuuari mẽte ⁊ ſpiritu deuotiſſime poſcimus. ℣.

Cor-

y Google

Corde ⁊ animo Chriſto canam⁹ gloriã in hac ſacra ſolẽnitate pcelſę genitricis dei Marię. Cuius. Le. viij.

Ideo aũt cęteris prętermiſſis: horũ filium nuncupauit, quia ad hos tantum facta eſt de Chriſto repromiſſio: Ad Abraham: in ſemine, inquit, tuo benedicẽtur omnes gentes, quod eſt Chriſtus. Ad Dauid: de fructu, inquit, ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. Iudas aũt genuit Phares: ⁊ Zaram de Thamar. Notandum in genealogia ſaluatoris nullã ſanctarum aſſumi mulierum: ſed eas quas ſcriptura reprehendit: vt qui propter peccatores venerat, de peccatricibus naſcens: omniũ peccata deleret. Unde ⁊ in cõſequentibus: Ruth moabitis ponit, ⁊ Berſabee vxor Urię. R. Corde ⁊ animo Chriſto canamus gloriam. In hac ſacra ſolennitate pręcelſę Dei genitricis Marię. V. Cum iocunditate natiuitatem ſctẽ Marię celebremus. In hac. L. ix.

Iacob autẽ genuit Ioſeph virum Marię. Hoc loco obicit nobis Iulianus Auguſtus diſſonãtiam euangeliſtarũ: cur euangeliſta Matthęus Ioſeph dixerit filium Iacob, ⁊ Lucas eum appellauerit filiũ Eli: nõ intelligens conſuetudinem ſcripturarum: qđ alter ſm naturam, alter ſm legem ei pater ſit. Scimus enim hoc per Moyſen iubẽte deo pręceptum: vt ſi frater aut propinquus abſq; liberis mortuus fuerit: alius eius accipiat vxorẽ ad ſuſcitandũ ſemen fratris, vel propinqui ſui. Cum aũt virũ audieris ſuſpitio te non ſubeat nuptiarum: ſed recordare conſuetudinis ſcripturarũ: ꝙ ſponſi viri, ⁊ ſponſę vocẽtur vxores. R. Solem iuſtitię regem paritura ſupremum. Stella Maria maris. Hodie proceſſit ad ortum. V. Cernere diuinum lumen gaudete fideles. Stella. Gloria. Hodie. V. Ora pro nobis. In laudibus aña.

Natiuitas glorioſę virginis Marię ex ſemine Abrahę orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. 26. Aña. Natiuitas eſt hodie ſctẽ Marię virginis: cuius vita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias. 28. Añ. Regali ex pgenie Maria ex orta refulget: cuius pcibus nos adiuuari mẽte ⁊ ſpũ deuotiſſime poſcimus. 17. An. Corde, ⁊ animo, Chriſto canamus gloriã: in hac ſacra ſolennitate pręcelſę genitricis dei Marię. 44. An. Cum iocũditate natuitatẽ ſctẽ Marię celebremus: vt ipſa p nobis intercedat ad dñm Ieſuz Chr̃z. 41. Cap. Ego quaſi. Hym. O glorioſa dña. 28. V. Elegit eã. Ad bñs añ. Natiuitatem hodiernam perpetuę virginis genitricis dei Marię ſolẽniter celebremꝰ: qua celſitudo throni proceſſit, hallah. 45. Ad. iij. cap. Ego quaſi. R. Sancta dei genitrix. V. Poſt partum. Ad ſextam cap.

Tranſite ad me oẽs qui concupiſcitis me, ⁊ a generationib⁹ meis adimplemini: ſpiritus enim meus ſuper mel dulcis, ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum. R. Poſt partum. V. Specioſa. Ad. ix. cap. Eccle. 24.

Qui audit me non cõfundetur, ⁊ qui operãtur in me non peccabũt: Eccle. 24.

cabunt: ꝛ qui elucidant me vitam ęternam habebūt. ℞. Specioſa. ℣. Elegit eam. Ad veſpe. ſup pſal. añ. Natiuitas glorioſe. ps. Dixit dñs. cum cęteris ſicut in purifica. Cap. hym. ℣. vt i pmis veſ. Ad Mḡt añ. Natiuitas tua dei genitrix vgo gaudium annūciauit vniuerſo mundo: ex te enim oꝛtus eſt ſol iuſtitię Chriſtus deus noſter: qui ſoluens maledictionem dedit benedictionem: ꝛ confundēs moꝛtem donauit nobis vitā ſempiternā. 46. Per octa. qñ de ipſis agitur: ꝛ in octa. die inuita. ſicut in feſto. Sequētes vero añę dicanť quotidie per octa. ad bñs ꝛ ad mḡt vel ad memoꝛiā. Ad Bñs añ. Maria virgo ſemp lętare: quę meruiſti Chriſtum poꝛtare cęli ꝛ terrę cōditoꝛem: quia de tuo vtero pꝛotuliſti mūdi ſaluatoꝛem. Ad Mḡt añ. Sancta Maria virginum piiſſima: ſuſcipe vota ſeruuloꝛum aſſidua: lapſos erige: errantes coꝛrige: trementes coꝛroboꝛa: puſillanimes confoꝛta: vt tibi ſemper referamus laudes: quam Dei ſummi colimus genitricem. Infra octa. nati. beatę virginis legantur ſequētes lcōnes.

¶ In pma die poſt feſtū ſi dñica nō fuerit. Petrus Damianus: i fermo. Natiuitas beatiſſime. Lectio tertia.

Ecce intemerata, ꝛ glⁱoſa virgo Maria cuius hodie ſplendidiſſima natiuitate vniuerſa p oꝛbem ſctā illuſtratur eccleſia: in lege pręfigurata, in patriarcharū, ꝛ pꝛophetarū oꝛaculis pręnunciata, ab angelo ſingulari honoꝛificentię priuilegio ſalutata: thꝛonus dei, ſoliū diuinitatis, palatium regis ęterni, gazophilatiū theſauri quo ſumus de cruenti pꝛędonis ſeruitio comparati. Hęc tam ſingularis tam ineffabilis virgo: ſi nō ſequeretur humilitatē Chriſti: nunq̄ pertingeret ad celſitudinem Chriſti. Si iniuncta mandata contemneret: ad pꝛomiſſa pmia nullatenus perueniret.

¶ In lau. me. ſ. Goꝛgonii m. Oro. Bie.

Sanctus martyr tuus Goꝛgonius ſua nos domine interceſſione lętificet: ꝛ pia faciat ſolennitate gaudere. Per dominum nrm.

¶ In alia die. Idē vbi ſupꝛa. L. iii.

Quo pacto fatres chariſſimi natiuitatē beatę Marię digne celebꝛare valet infirmitas hominū: quę gaudium parere meruit angeloꝛum? Quę lingua in eius laude inuenitur idonea: quę illum genuit cui omnia benedicūt, ꝛ cum tremore obediunt elementa? Nam dum cuiuſlibet martyris foꝛtia facta extollere cupimus: dū virtutum eius inſignia ad redemptoꝛis nři gloriā pꝛędicamus: etiam ſi ad cogitandū tardioꝛ ſenſus impediat: vel ad loquēdum balbutiens lingua nō ſuppetat: verboꝛū tamen copiā ipſius rei materia ſubminiſtrat. Cū ergo beatiſſimę genitricis dei laudes ſcribere volumus: q: noua, ꝛ inaudita ſunt q̄ tractāda ſuſcipimus: nulla inuenimus verba, quibus ad hęc digne exprimēda ſufficere valeamus.

¶ Ad memoriā ſanctoꝛum martyrum Pꝛothi, ꝛ Hyacinti. Oꝛatio.

Beatoꝛum martyrum tuoꝛum Pꝛothi, ꝛ hyacinti nos foueat dñe

domine pꝛecioſa confeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſio tueatur. Per dñs.
Eadem die, Idem in Homilia.
Liber generationis. Lectio tertia.
Hec eſt enim hoꝛtus concluſus, fons ſignatus: quę, ⁊ fructum fęcunditatis edidit, ⁊ virginitatis meritum non iminuit. O mirabilis, o ſingulariter nobilis caro beatiſſimę virginis: in qua muliebꝛis natura mutaf, humana ꝯditio nō tenef. Edita cōi naſcentiū iure: edidit ſingularis gratię nouitate. In humano deniqȝ genere ille nobilis dicif: qui claris maioꝛū titulis inſignitur. Beata vero Maria licet de generoſa ſit patrū ſtirpe ꝓgenita: ab illo trahit excellētiſſimę nobilitatis genus, q de illa eſt nouo naſcēdi genere pꝛocreatus. Alia die, idē in hom. Liber generationis. Lectio tertia.
Merito beata Maria ſub ipſo vindemiaruȝ tēpoꝛe naſcif: vt iā nouę grē muſtus fic ex varijs ſcripturę ſententijs, velut ex diuerſis vuarū floſculis exꝑimaf. Merito autumnali tpe naſcitur: vt iaȝ velut in autūno toti⁹ ſeculi fruct⁹ ſpūaliū arboꝛuȝ comedaf. In plenitudine tpis venit, q̄ grā plena fuit. Aue inquit angel⁹, grā plena, dñs tecū: benedicta tu in mulieribus. O dulce, o admirabile nunciū. O nouū, ⁊ inauditum angelicę ſalutationis obſequiuȝ. Plenā appellat gratia q: ipſe in eam deſcendebat: per quē omni mūdo collata eſt gratia. Tu autē.
¶ Alia die, idem vbi ſupꝛa. Lcō. iij.
Benedicta tu inquit in mulieribus. Per mulierem infuſa eſt

B. S. D.

maledictio terrę: per mulierez redditur bñdictio terrę. Per cuius manus potus moꝛtis amarę ꝑoꝛrigif: per eā quoqȝ dulcis vitę poculū exhibef. Largiſſimū bñdictionis nouę fluentū: totū deterſit maledictionis antiquę cōtagiuȝ. Sed quid ad hęc Maria? Nūquid delato ſibi cęlitus nūcio: inmoderatę ſe lętitię riſu reſoluit? Nūquid in ſupbię faſtū ceruicē mentis erexit? Nūquid nō ānteq̄ reſpōderet ipſum angelicę ſalutationis pōdus libꝛata mētis lance penſauit? Ait enim euāgeliſta. Quę cū audiſſet turbata eſt i ſermōe eius: ⁊ cogitabat q̄lis eſſet iſta ſalutatio.
¶ Dñica infra oct. ſiue ēt in oct. q̄ venerit in dñica: totū officiū de ipſa dñica celebꝛabif cū memo. de octa.
¶ In exaltatione ſanctę Crucis ſu per pſal. aña. O Crux admirabilis: euacuatio vulneris: reſtitutio ſanitatis. pſalmi. de oct. Capłm. die. 14.
Mihi abſit gloꝛiari niſi i cruce dñi nr̄i Jeſu Chꝛiſti: per quē mihi mūdus crucifix⁹ eſt ⁊ ego mundo. ℟. Per tuaȝ cru. ut. Hym. Gal. 6
Salue Crux ſancta, ſalue mundi gloꝛia, Uera ſpes noſtra vera ferens gaudia: Signum ſalutis, ſalus in periculis, Uitale lignum vitā ferens omnium.
Te adoꝛandam te crucem viuificā, Per te redempti dulce decus ſeculi: Semper laudamus ſemper tibi canimus, Per lignum ſerui per te ſumus liberi.
Sit deo patri laus in cruce filij, Sit coęqualis laus ſancto ſpiritui: Ciuibus ſummis gaudium ſit angelis,

AAA Ho

Honoꝛ fit mundo crucis exaltatio. Amen. ℣. Hoc ſignuz crucis erit in celo. ℟. Cum dñs ad iudicandum venerit. Ad Magñ aň. Crux fidelis inter omnes arboꝛ vna nobilis: nulla ſylua talem pꝛofert, fronde, floꝛe, germine: dulce lignum, dulces clauos: dulce pondus ſuſtinet. Oratio.

DEus q nos hodierna die exaltationis ſctē Crucis annua ſolennitate letificas: pſta q̃s, vt cuius myſteriũ in terra cognouimus: eius redemptionis in celo pꝛemia conſequamur. Per. Memoꝛia de octa. Ad matu. inuit. Regez dñm, q per crucis myſteriũ redemit mũdũ, Venite adoꝛemus. Hym. Salue crux. In .j. noct. aña. Adoꝛamus te Chꝛe, ꝛ benedicimus tibi: qꝛ per crucem tuam redemiſti mũdum. ps Dñe dñs. 2. Añ. Hoc ſignum crucis erit in celo, cum dñs ad iudicãdum venerit. ps Dñe in virtute. 5. Añ. Per ſignum crucis de inimicis noſtris libera nos deus noſter. ps. Dñi eſt terra. 6. ℣. Hoc ſignum crucis erit in celo. Lectio .j.

nume/ri. 21. ET tedere cepit populuz itineris ac laboꝛis: locutuſq; cõtra dñm ꝛ Moyſen, ait. Cur eduxiſti nos de Egypto, vt moꝛeremur in ſolitudine? Deeſt panis, nõ ſunt aque: anima nr̃a iam nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo. Quãobrẽ miſit dñs in populũ ignitos ſerpentes, ad quoꝛum plagas, ꝛ moꝛtes plurimoꝛũ venerũt ad Moyſen, atq; dixerũt. Peccauimus, qꝛ locuti ſumus cõtra dñz ꝛ te, oꝛa vt tollat a nobis ſerpentes. Oꝛauit Moyſes pꝛo populo, ꝛ locutus eſt dñs ad eũ. Fac ſerpentem eneum, ꝛ pone eum pꝛo ſigno. Qui percuſſus aſpexerit eũ, viuet. Fecit ergo Moyſes ſerpentẽ eneũ, ꝛ poſuit eũ pꝛo ſigno. Quẽ cum percuſſi aſpicerẽt, ſanabantur. ℟. Dulce lignũ dulces clauos dulce põdus ſuſtinuit. Que ſola digna fuit poꝛtare pꝛecium huius ſeculi. ℣. Hoc ſignũ crucis erit in celo, cum dñs ad iudicandum venerit. Que. Lectio .ij.

PRouidẽs autem ſcriptura: qꝛ ex fide iuſtificat gentes Deus, pꝛonunciauit Abꝛahe quia benedicentur in te oẽs gentes. Igitur qui ex fide ſunt benedicentur cum fideli Abꝛahã. Quicunq; enim ex operibus legis ſunt, ſub maledicto ſunt. Scriptũ eſt enim. Maledictus omnis qui nõ permãſerit in omnibus: que ſcripta ſunt in libꝛo legis: vt faciat ea. Quoniam aũt in lege nemo iuſtificatur apud deum: manifeſtuz eſt quia iuſtus ex fide viuit. Lex autem non eſt ex fide: ſed qui fecerit ea viuet in illis. Chꝛiſtus nos redemit de maledicto legis, fact⁹ pꝛo nobis maledictum: quia ſcriptuz eſt, Maledictus omnis qui pẽdet in ligno, vt in gentibus benedictio Abꝛahe fieret in Chꝛiſto Jeſu, vt pollicitationem ſpiritus accipiamus per fidem. ℟. Hoc ſignum crucis erit in celo, cum dominus ad iudicandum venerit. Tunc manifeſta erunt abſcondita coꝛdis noſtri. ℣. Cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis Gal. 3

ſtatis ſuę, ⁊ cęperit iudicare ſecu-
lum per ignem: Tunc. Lectio. iii.
phil.2. Hoc eniꝫ ſentite in vobis: quod
⁊ in Chriſto Jeſu. Qui cuꝫ in
forma dei eſſet non rapinā arbitra-
tus eſt eſſe ſe ęqualē deo: ſed ſemet-
ipſum exinaniuit formam ſerui acci
piens, in ſimilitudinem hominum
factus, ⁊ habitu inuentus vt homo.
Humiliauit ſemetipſum factus obe
diens vſq; ad mortē: mortē aūt cru-
cis. Propter quod ⁊ deus exaltauit
illum, ⁊ donauit illi nomē quod eſt
ſuper omne nomē: vt in nomine Je
ſu omne genu flectatur, cęleſtium,
terreſtrium, ⁊ infernorū. Et omnis
lingua confiteatur: quia dñs Jeſus
Chriſtus in gloria eſt dei patris. ℟.
O crux glorioſa, o crux adorāda, li-
gnum precioſum et admirabile ſi-
gnum. Per quod diabolus eſt vi-
ctus. Et mundus Chriſti ſanguine
redemptus. ℣. Adoremus crucis
ſignaculum, p quod ſalutis ſumpſi-
mus ſacramētum. Per. Gloria. Et.
In iii. noctur. aii. Salua nos Chri-
ſte ſaluator per virtutem ſanctę cru
cis, qui ſaluaſti Petrum in mari mi
ſerere nobis. ps. Exaltabo. 8. Aū.
Saluator mundi ſalua nos, qui per
crucē ⁊ ſanguinem redemiſti nos:
auxiliare nobis te deprecamur de⁹
noſter. ps. Omnes gentes. 13. Aii.
Adoremus crucis ſignaculum per
quod ſalutis ſumpſimus ſacramen
tum. ps. Jubilate. j. 17. ℣. Per ſi-
gnum crucis de inimicis noſtris. ℟.
Libera nos deus noſter. Lcō. iiij.
Circa extrema Phocę impe-
ratoris tēpora Coſdroas rex
Perſarum, imperij Romani pro-
uincias inuaſit: atq; ęgyptū ⁊ Afri-
cam armis cępit. Capta etiā Jero-
ſolyma, multiſq; ibi Chriſtianorū
millibus occiſis, dñicę crucis partē
in caluarię loco ab Helena conſtitu
tam, in Perſidē tranſportauit. He-
raclius igitur, qui Phocę ſucceſſe-
rat, multis affectus cladibus, paceꝫ
a Coſdroa petijt, eā cū magno Ro-
mani imperij dedecore acceptur⁹.
Sed cum a barbaro hoſte victorijs
inſolente nullā impetraret: Chriſti
auxilio ieiunijs et orationibus im-
plorato: exercituꝫ cōparauit. Cum
quo in hoſtem profectus, tres Coſ-
droe duces cū magnis exercitibus:
trib⁹ prælijs ſuperauit. ℟. Ecce cru
cem dñi fugite partes aduerſę: vi-
cit leo de tribu iuda. Radix dauid.
℣. Crux benedicta in qua triūpha-
uit rex angelorū. Radix da. Lcō. v.
Fractus Coſdroas, dum fugā
vltra Tigrim parat, Medar-
ſen filium, regni cōſortem declarat.
Quā cōtumeliā Syrochius maior
natu filius non ferēs: patri ac fratri
mortem parat (quos ambos paulo-
poſt ex fuga retractos occidit) ⁊ pa-
cem ac regnum paternuꝫ ab Hera-
clio impetrat: quibuſdam acceptis
conditionibus. Quaruꝫ hęc prima
fuit, vt crucem dñicam reſtitueret.
Heraclius ergo crucis lignum poſt
annos quatuordecim q̄ in poteſta-
tem barbarorū venerat: receptū, ſe
cum deferens Jeroſolymā reuerti-
tur. Quā vrbē ingreſſus in ſolēniſſi-
ma pompa crucem ipſam circumtu
lit: ⁊ ſuis humeris ad caluarię mon-

Digitized by Google

tem portauit, ſicut illam Chriſtus per eandem viam portauerat. ℟. Crux fidelis inter omnes arbor vna nobilis: nulla ſilua talem profert frõde flore germine. Dulce lignum dulces clauos, dulce pondus ſuſtinuit. ℣. Super omnia ligna cedrorum tu ſola excelſior. Dulce. L. vj.

TUnc miraculo tributũ eſt, q̄ vt erat auro ꝛ gemmis ornatus: ſubſtitit ante portaꝫ, quę in caluarię montem foras ducebat: ꝛ quo magis exire conabatur, eo immobilior permanebat. Nam ſibi videbat diuinitus exituꝫ prohiberi. Cumq̄ oẽs ſtupor eius rei teneret, Zacharias Jeroſolymitanus epiſcopus, qui eius lateri adhęrebat, imperatorẽ ipſum admonuit, vt videret ne parum Chriſtũ imitaretur in ferenda Cruce, triumphali nitens cultu, cum ille vili habitu atq; humiliter tuliſſet. At ſubito Heraclitus relicto ornatu, quo inſignitus erat: veſtem plebeiam aſſumpſit, calceoſq; ſibi detraxit, atque ita ſine offenſa reliquum vię abſoluit. Ubi vero ad caluarię locum eſt vẽtum: ibi crucẽ ſtatuit, vnde fuerat a Perſis ſublata. Et in huius rei memoriaꝫ ſtatutum eſt, vt Crucis exaltatio annua feſtiuitate celebraret. ℟. Tuam cruceꝫ adoramus dñe: tuã glorioſam recolimus paſſionẽ. Miſerere noſtri qui paſſus es pro nobis. ℣. Adoramus te Chriſte ꝛ bñdicimus tibi: q2 per crucẽ tuã redemiſti mũdũ. Miſerere. Glo. Miſerere. In. iij. noct. añ. Tuã crucẽ adoramus dñe, tuã glorioſaꝫ recolimus paſſionẽ: miſerere noſtri qui paſſus es pro nobis. ps. Notus in iudęa. 21. Añ. Crucẽ tuã adoramus dñe, ꝛ ſanctã reſurrectionem tuam glorificamus: ecce enim per crucem venit gaudiũ in vniuerſo mundo. ps. Cantate. j. 27. Añ. Crux alma fulget per quã ſalus reddita eſt mundo: crux vincit: crux regnat: crux repellit oẽ crimẽ. Alla. ps. Dñs reg. 27. ℣. Adoramus te Chriſte ꝛ bñdicimus tibi. ℟. Quia per crucem tuã redemiſti mũdum.

Secundum Joannem. Lectio. vij.

IN illo tẽpore: Dixit Jeſus turbis iudęorum. Nunc iudicium eſt mundi nunc Princeps huius mundi eijcietur foras. Et reliqua. a. 12.

Homilia beati Cyrilli epiſcopi.

Nunc in foribus, inquit, iudiciũ eſt mundi. Non quidẽ iudiciũ damnationis malorum, aut retributionis premiorum, penarumq; ęternarũ: ſed iudicium diſcretionis fidelium ꝛ credentium: ab incredulis atque obſtinatis per infidelitatem: ꝛ iudicium expulſionis diaboli ab ijs qui per ipſum redempti ſunt. Habuit quidem prius demon per tyrannidem principatum in totum genus humanum: ꝛ dominatũ crudeliter exercuit in omnes. At qui virtute mortis Chriſti ꝛ ſanguinis erectus eſt, proſtratus extra mũdi regnum: quod ſubdola fraude, tanto tẽpore, quantũ poſt Adę preuaricationem effluxerat, ipſe princeps tenebrarũ, ꝛ mortis habẽs imperium occupauerat. ℟. O crux bñdicta, Que ſola fuiſti digna portare regem celorum ac dominum. ℣. O crux admirabilis: eua-

euacuatio vulneris: reſtitutio ſanitatis. Que ſola fuiſti digna portare regem celorum ac dñm. Lcõ. viij.

A Bſit aũt vt diabolũ principẽ mũdi, ita dictũ exiſtimemus, vt eum celo et terre dominari poſſe credamus: ſed mũdus hic pro prauis hoibus qui ſecularia ſectantur deſideria, et ſuis indulgẽt cupiditatibus, ſumitur. Horum princeps ſathanas eſt: q per Chriſti mortem foras eijciẽdus erat. Preuidebat enim dñs poſt paſſionem et glorificationem ſuã per vniuerſum orbem multos populos credituros: in quorum cordibus diabolus intus erat: cui quando ex fide renunciant eijcitur foras, ſed nũquid de cordibus veterum iuſtorum nõ eſt eiectus foras? quomodo ergo dictũ eſt nũc eijcietur foras: niſi q: quod tunc in homi nibus pauciſſimis factum eſt, nũc in multis magniſq; populis iam mox futurũ eſſe predictũ eſt? R. Adoramus te Chriſte et benedicimus tibi. Quia per Crucem tuam redemiſti mundum. V. Tuam crucem adoramus domine: tuam glorioſam recolimus paſſionem. Quia. Lcõ. ix.

E T ego ſi exaltatus fuero a terra, omnia trahã ad meipſum. Cum non omniũ ſit fides: quomodo omnia ſe tracturum eſſe dicit ad ſeipſum? At qui non hoc ad vniuerſitatẽ hominum retulit, ſed ad ipſius hois integritatem, ſcilicet animã, et corpus ſm quod intelligimus et viuimus, nõ enim animas noſtras ſolum, ſed et corpora reduxit ad immortalitatẽ per paſſionis ſue virtutem, et reſurrectionis gloriam. Aut ſi per oia ipſi hoies intelligendi ſunt, omnia predeſtinata ad ſalutem, aut certe omnia hominũ genera poſſumus accipere. Aut denique omnes homines quantũ ad ſe attinet: nam vult omnes homines ſaluos fieri. R. Per tuã Crucem ſalua nos Chriſte redemptor: qui mortem noſtrã moriendo deſtruxiſti: Et vitam reſurgẽdo reparaſti. V. Miſerere noſtri Jeſu benigne qui paſſus es clemen ter pro nobis. Et vitam. Gloria. Et. V. Dicite in nationibus. R. Quia dñs regnauit a ligno. In laud. añ.

O Magnũ pietatis opus: mors mortua tũc eſt quãdo in ligno mortua vita fuit. 26. Añ. Ecce Crucem dñi fugite partes aduerſe: vicit leo de tribu Juda radix Dauid, hal'ah. 28. Añ. Nos autem gloriari oportet in cruce domini noſtri Jeſu Chriſti. 17. Añ. O Crux admirabilis, euacuatio vulneris: reſtitutio ſanitatis. 44. Añ. Crux benedicta nitet dominus qua carne pependit, atque cruore ſuo vulnera noſtra lauit. 41. Cap. Mihi abſit. Hymnus.

O Riginale crimẽ necãs in cruce, Nos a priuatis Chriſte munda maculis: Humanitatem miſeratus fragilem, per crucem ſanctam lapſis dona veniam.

P rotege, ſalua, benedic, ſanctifica, Populum cunctum Crucis per ſignaculum, Morbos auerte corporis, et anime, Hoc contra ſignũ nullum ſtet periculum.

S it deo patri. V. Tuã crucem adoramus dñe. R. Tuam glorioſam re

colimus paſſionem. Ad Bñs añā. Super omnia ligna cedrorum tu ſola excelſior, in qua vita mūdi pependit in qua Chriſtus triumphauit: ⁊ mors mortem ſuperauit, halah. 45. Memoria de octa. Ad tertiam cap. Mihi abſit gloriari. ℟. Hoc ſignū crucis Erit in celo. ℣. Cum dñs ad iudicandum venerit. Erit. Gloria. Hoc. ℣. Per ſignum. Ad. vj. cap.

1.Cor. 1. Verbū crucis pereuntibus ſtultitia eſt: his aūt q ſalui fiunt, id eſt nobis virtus dei eſt. ℟. Per ſignum crucis de inimicis nr̄is. ℣. Libera nos deus nr̄. De inimi. Gloria. Per. ℣. Adoramus te. Ad. ix. cap.

1.Cor. 1. Nos aūt predicamus Chriſtū crucifixū: Judeis quidē ſcandalum: gētibus aūt ſtultitiam: ipſis autē vocatis Judeis atque Grecis: Chriſtū dei virtutē, ⁊ dei ſapiētiam. ℟. Adoramus te Chriſte, Et bñdicimus tibi. ℣. Quia per crucē tuā redemiſti mūdū. Et bñ. Gloria. Adoramus. ℣. Tuā crucem. Ad veſ. aij. O magnū. Ps. Dixit dñs. 32. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri. Laudate dominū omnes gentes. Cap. Hym. ℣. vt in primis veſper. Ad Mgt aā. O crux benedicta, q in te pependit Saluator mundi: ⁊ in te triumphauit rex Angelorum, haleluiah. 46. Memoria de octaua aña. Beatiſſime virginis Marie.

¶ In octa. beate Marie virginis; Si dñica non fuerit, ex ſermone btī Bernardi in eodem feſto. Lcō. iiij.

Altius intueamini frēs, quanto deuotionis affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem poſuit in Maria: vt proinde ſiquid ſpei in nobis eſt, ſiquid gratie, ſiquid ſalutis, ab ea nouerimus redūdare: que aſcendit delitijs affluens, hortus plane delitiarum, quem nonmodo afflauerit veniens, ſed ⁊ perflauerit ſuperueniēs auſter ille diuinus: vt vndiꝙ fluant, ⁊ effluant aromata eius, chariſmata, ſcilicet gratiarū. Tolle corpus hoc ſolare quod illuminat mundum, vbi dies? Tolle Mariā hanc maris ſtellam, maris vtiꝙ magni, ⁊ ſpatioſi, quid niſi caligo inuoluēs, ⁊ vmbra mortis, ac denſiſſime tenebre relinquuntur? Lcō quint.

Totis ergo medullis cordium, totis precordiorū affectibus, ⁊ votis omnibus Mariā hanc veneremur: quia ſic eſt voluntas eius, qui totum nos habere voluit per Mariam. Hec inquam voluntas eius eſt, ſed pro nobis. In omnibus ſiquidem, ⁊ per oīa prouidens miſeris trepidationē nr̄am ſolatur: fidē excitat, ſpem roborat, diffidentiam abigit: erigit puſillanimitatem. Lectio. vi.

Ad patrem verebaris accedere, ſolo auditu territus ad folia fugiebas: Jeſum tibi dedit mediatorē. Quid non apud talem patrem, filius talis obtineat? Exaudietur vtiꝙ pro reuerentia ſua. Pater enim diligit filiū. An vero trepidas, ⁊ ad ipſum? Frater tuus eſt, ⁊ caro tua: tentatus per omnia abſꝙ peccato: vt miſericors fieret. Hūc tibi fratrem Maria dedit. Sed forſan, ⁊ in ipſo maieſtatem verearis diuinam: ꝙ licet factus ſit homo manſerit tamē deus.

Aduo-

Aduocatuz habere vis, ꝛ ad ipſuz? Ad Mariam recurre. Lectio. vij.

PUra ſiquidem humanitas in Maria, nõ modo pura ab omni contaminatione: ſed ꝛ pura ſingularitate naturę. Nec dubius dixerim, exaudietur, ꝛ ipſa pro reuerentia ſua. Exaudiet vtiq̧ matrem filius: ꝛ exaudiet filium pater. Filioli, hęc peccatorum ſcala, hęc mea maxima fiducia eſt: hęc tota ratio ſpei meę. Quid enim? poteſt ne filius repellere, aut ſuſtinere repulſam, non audire, aut nõ audiri filius poteſt? Neutrum plane. Lcõ. viij.

Inueniſti, ait angelus, gratiã apud Deum. Feliciter. Semper hęc inueniet gratiam: ꝛ ſola eſt gratia qua egemus. Prudens virgo non ſapientiam, ſicut Salomon, nõ diuitias, non honores: nõ potentiã, ſed gratiaz requirebat. Nimirũ ſola eſt gratia qua ſaluamur. Quid nos alia cõcupiſcimus fratres? Quęramus gratiaz, ꝛ per Mariã quęramus: q2 q̄ q̄rit inuenit, ꝛ fruſtrari nõ poteſt. Quęramus gratiã, ſed apud deum: nam apud hoĩes gr̃a fallax. Lcõ. ix.

De reliquo fratres curandũ nobis ſummopere eſt, ne verbũ qd̃ de ore patris ad nos egreſſum eſt, virgine mediante, vacuum reuertatur: ſed per eãdem nihilominus virginem, gratiã pro gr̃a referamus. Eructemus memoriã, donec pręſentiã ſuſpiramus: ꝛ ſuę reddant̃ origini fluẽta gratię, vt iterum fluãt. Alioquin niſi ad fontem redeãt exſiccantur: ꝛ infideles in modico, quod maximũ eſt accipere nõ meremur. Tu autẽ.

¶ S. Nicomedis p̄ſb̄ri ꝛ mr̃. Orõ. die. 15.

ADesto dñe pp̄lo tuo: vt beati Nicomedis martyris tui merita pręclara ſuſcipiẽs: ad impetrandã miſericordiã tuã ſemp eius patrociniis adiuuemur. Per.

¶ Euphemię virgi. ꝛ marty. Orõ. die. 16.

OMnipotẽs ſempiterne deus, qui infirma mũdi eligis, vt fortia queque cõfundas: cõcede propitius, vt qui beatę Euphemię virginis, ꝛ martyris tuę ſolennia colimus: eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dñz.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

IN vrbe Calcedonia, Euphemia virgo filia ſenatoris, cum chriſtianis ad iudicẽ properauit: et Chr̃m publice cõfitendo eorũ aĩos confortabat. Cũ aũt iudex chriſtianos ſucceſſiue occideret, vt alios ſic terreret: virgo clamabat ſe pati iniuriam a iudice: ꝙ cum eſſet nobilis, ei ignotos ꝛ aduenas anteferret. Deinde cum eam alapis duriſſime cęſam iudex ſequeretur in carcerem, vt eam opprimeret: nullatenus intrare valens, arreptus a dęmone, vix euaſit. Lectio. iij.

Tunc ei rota, ignis, bellue ꝛ alia tormenta adhibentur: a quibus cum minime lęderetur, a carnifice gladio transfigitur, ꝛ ipſe a leone protinus deuoratur. Sequenti nocte iudex furens, ꝛ ſeipſum comedens: mortuus eſt inuentus. Propter quod multi Iudęi ꝛ Gentiles, crediderunt in Chriſtum: ꝛ ipſa cum honore in Calcedonia eſt ſepulta.

die.17. ¶ Lamberti epiſcopi ⁊ mar. Ora.

Da queſumus omni-
potens Deus: vt qui
beati Lamberti mar
tyris tui atqꝫ pontifi-
cis ſolennia colimus:
eius apud te interceſſionibus adiu-
uemur. Per dominum noſtrum.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

Beatus Lambertus nobilis ge
nere: ſed ſanctitate nobilior: a
primeuo etatis ſue tempore literis
eruditus: propter eius ſanctitatem
ab omnibus amabatur. Unde in epi-
ſcopatu Traiectenſi meruit promo
ueri. Quē rex ſuper omnes epiſco-
pos diligebat, ⁊ honorabat. Cre-
ſcēte aūt inuidia ſuorum inimicorū,
iniuſte ab epiſcopatu depoſit⁹ fuit.
Quod ille patienter ferens, ingreſ-
ſus eſt monaſteriū: ⁊ ibi quinqꝫ an-
nis eſt optime cōuerſatus. Lcō.iij.

Poſt ſeptēnium autem iubēte Pi-
pino in ſua ſede reſtitutus eſt. Quez
duo maligni grauiter inſectari ce-
perunt. Hos autem amici epiſcopi,
ſicut meruerant, interemerunt. Cū
autem Pipinus Rex quādam me-
retricem teneret, ipſum beatus epi
ſcopus grauiter reprehendit. Do-
do autem quidam conſanguineus
eorum qui occiſi ſunt, ⁊ frater illius
meretricis domeſticus aule regie,
congregato exercitu, domum epi-
ſcopi circūquaqꝫ obſedit: ⁊ tandez
beatum virū in oratione perſiſtētez
crudeliter interemit. Cuius corpus
in cathedrali eccleſia a ſuis famulis
delatū eſt nauigio: ⁊ cum multa ciui
tatis meſtitia, ſepulture traditum.

¶ S. mar. Cornelij ⁊ Cypria. Oro. die.28.

Infirmitatē no
ſtrā q̄s dñe pro
pitius reſpice: ⁊ ma-
la oīa que iuſte me-
remur: ſanctorū tuo
rum Cornelij ⁊ Cy
priani interceſſione
auerte. Per. Lcō.j.

Fidelis ſermo. Siquis epiſco-
patum deſiderat. ⁊c. Cū dua-
bus ſequentibus, ſicut in ordina-
tione beati Ambroſij. ſolio. 255.

Ex vitis romanorū pōtificum. L.ij.

Cornelius patria Romanus,
Pontificatū geſſit tpe Decij 1. tim. 3.
imperatoris. Qui cum Lucina ma
trona ſanctiſſima, beatorū Petri ⁊
Pauli corpa, a cathacūbis, vbi mi
nus tuta videbantur, clā extulit. Quo
rū Paulū Lucina ī predio ſuo, via
hoſtiēſi nō lōge a loco, vbi fuerat oc
ciſus: Petrū vero Cornelius nō lō
ge a loco vbi fuerat crucifixus repo
ſuerūt. Decius aūt cognito, ꝙ Cor
nelius, multos ad fidē Chri cōuer-
teret, centūcellas miſit eū in exiliū.
Ubi Cyprianus eps carthaginēſis
ipſuz epiſtolis ꝯſolatus eſt. Sed hoc
intellecto Decius, miſſionē, ⁊ remiſ
ſionē literarū, maligne iterpretat⁹,
Corneliū reuocauit, vt reū leſe ma-
ieſtatis, ipſumqꝫ plumbatis cedi ac
deide ad martis ſimulachrū adorā-
dum duci iubet. Quod cū facere cō
ſtātiſſime recuſaret, capite truncat.

Ex ei⁹ martyrio a Gregorio Nazā-
zeno ⁊ btō Auguſt. deſcripto. L.v.

Cyprian⁹ natione Apher ⁊ patria
Carthaginenſis, primum glorioſe
retho-

rethoricam docuit. Exinde ſuadente presbytero Cecilio, a quo ⁊ cognomentum ſortitus eſt, Chriſtianus factus omnem ſubſtantiam ſuā pauperibus erogauit. Ac poſt non multū temporis electus in presbyterum: etiam epiſcopus Carthaginenſis cōſtitutus eſt. Accuſatus autem q̄ Chriſtum coleret: a Paterno proconſule cum ab inſtituto flecti non poſſet: in exilium miſſus eſt. Unde regreſſus proconſule defuncto: rurſum apud Galerium maximum qui paterno ſucceſſerat, in iudicium trahitur. Cui Galerius. Tu es Statius Cyprianus? Reſpondit Cyprianus. Ego. Tum proconſul, Juſſerunt te principes noſtri adorare deos. Reſpondit antiſtes. Non faciam. Lectio ſexta.

At proconſul, q̄ melius, inquit, faceres ſi ſaluti tuę conſuleres ⁊ deos adorares? Tum Cyprianus. Salus mea ⁊ virtus mea Chriſtus eſt: cui ſine fine ſeruire deſidero. Uitę tuę doleo, ſubintulit prefectus: ⁊ vellez conſulere tibi: At ſanctus dei, Conſultum, inquit, mihi melius non eſſe quero: q̄ vt deum meum adorās, ad ipſum tota mentis auiditate feſtinem. Jratus itaq̧ Galerius, in euz decollationis ſententiam dictauit. Ad quam cum Cyprianus reſpondiſſet Deo gratias: ceruicem gladio obtulit. Sicq̧ fide glorioſa ſecutus eſt ſanctum Cornelium eodem martyrij genere, eodem paſſionis die, licet non eodem anno. Scripſit multa ⁊ doctrinę ſuę ⁊ eloquentię monumenta, quę ſole ſunt clariora.

Secundum Joannem. Lectio vij.

In illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor animā ſuam ponit pro ouibus ſuis. Et reliqua. ca. 10.

Homilia beati Auguſtini epiſcopi.

Paſtor bonus Chriſtus: quid Petrus? Nonne bonus paſtor? Nonne ⁊ ipſe animā ſuā pro ouibus ſuis poſuit? Quid Paulus? Quid ceteri apoſtoli? Quid eorum tempora cōſequētes beati epiſcopi martyres? Quid etiā iſte ſanctus Cyprianus? Nonne oēs paſtores boni, nō mercennarij, de quibus dicit, Amen dico vobis receperunt mercedē ſuā? Omnes ergo iſti paſtores boni, non ſolum q2 ſanguinē fuderūt: ſed quia pro ouibus fuderūt. Nō enim fuderunt elatione: ſed charitate. Nam ⁊ apud hereticos qui propter iniquitates ⁊ errores ſuos aliqd moleſtiarum perpeſſi fuerint, noie martyrij ſe iactāt: vt hoc pallio dealbati facilius furentur, q2 lupi ſunt. Lcō. viij.

Si autē vultis ſcire in quo numero habendi ſunt: paſtorē bonum Paulum apoſtolum audite. Quoniā nō omnes qui corpora ſua in paſſione etiā ignibus tradunt, ęſtimādi ſunt ſanguinē fudiſſe pro ouibus: ſed potius contra oues. Si linguis hominum loquar ⁊ angelorum, charitatem autem nō habeam: factus ſum velut ęramentum ſonans, aut cimbalum tinniens: ſi ſciero omnia ſacramenta, ⁊ habuero omnem prophetiam, ⁊ oēm fidem, ita vt mōtes trāsferam: charitatem aūt non habeam: nihil ſum. Magna ergo res

eſt

eſt poſtremo fides, montes transferens. Illa quidez magna ſunt: ſed ſi ego hęc ſine charitate habeã, inq̃t, non illa, ſed ego nihil ſum. Lcõ.ix.

Sed adhuc iſtos nõ tetigit: qui falſo martyrij nomine gloriantur. Audite vt eos tangat: immo vt trãſfodiat. Si diſtribuero, inquit, omnia mea pauperibus, ⁊ tradidero corpus meum ita vt ardeam. Jam ipſi ſunt. Sed vide quid ſequit̃. Charitatem autẽ non habeam, nihil mihi prodeſt. Ecce venitur ad paſſionez, ecce venitur ⁊ ad ſanguinis effuſionem, venitur ⁊ ad corporum incenſionem: ⁊ tamen nihil prodeſt, quia charitas deeſt. Adde charitatem, proſunt omnia: detrahe charitatez, nihil proſunt cętera. Quale bonuz eſt charitas iſta frẽs? Quid pretioſius, quid luminoſius, quid firmius, quid vtilius, q̃d ſecurius? Quomodo autẽ habet, vel exiguam charitatem, qui non amat etiã vanitatem?

¶ In vigilia beati Matthęi apoſtoli ⁊ euangeliſtę ſi dñica nõ fuerit. Secundum Lucam. Lectio prima.

ca.9. In illo tempore: Vidit Jeſus publicanum nomine Leui ſedentem ad Theloneum: ⁊ ait illi. Sequere me. Et reliqua. Homilia venerabilis Bedę presbyteri.

Ad Theloneum ad curam diſpenſationemq́ vectigalium dicit. Thelos enim grece: latine vectigal nominatur. Idem autem Leui qui ⁊ Matthęus eſt. Sed Lucas Marcuſq́ propter verecundiam ⁊ honorem Euangeliſtę: nomen ponere noluerunt vulgatum. Ipſe autez Matthęus iuxta illud quod ſcriptum eſt. Juſtus', accuſator ſui eſt in principio ſermonis. Matthęum ſe ⁊ publicanum nominat: vt oſtendat legentibus nullum debere conuerſum de ſalute diffidere: cum ipſe de Publicano in Apoſtolum, de Thelonecario in Euangeliſtam ſit repente mutatus. Lectio ſecunda.

Et relictis omnibus ſurgens ſecutus eſt eũ. Intelligens ergo Matthęus quid ſit veraciter dominum ſequi: relictis omnibus ſequitur. Sequi enim: imitari eſt. Ideoq́ vt pauperẽ Chriſtum non tam greſſu q̃ affectu conſectari potuiſſet: reliquit propria, q̃ rapere ſolebat aliena. Perfectamq́ nobis abrenuntiationis formam tribuens, non ſolum lucra reliquit vectigalium: verumetiã rationes imperfectas atq́ incompoſitas dereliquit. [illegible]

Tanta enim cupiditate ſequẽdi dominum ductus eſt: vt in nullo prorſus huius vitę reſpectum vel cogitationem ſibimet reſeruauerit. Siquidem ipſe dominus qui hunc exterius humana collocutione vt ſequeretur vocauit: intus diuina inſpiratione vt mox vocantem ſequeretur accẽdit: ipſe inuiſibiliter quomodo ſequendum eſſet edocuit. Propter quod ille merito obedientię dum humana contemnens negotia deſerit: dominicorum fidelis diſpenſator factus eſt talentorum. Ad veſperas ſup pſalmos Eſtote. Capl'm. Qui timet. ℟. Vos eſtis. vj. de cõi apoſtol[illegible] an̄ Ecce ego. de cõmuni euãgeliſta[illegible]

Da nobis quęſumus omnipotens deus: vt beati Matthei apoſtoli tui ⁊ euãgeliſtę, quã pręuenimus veneranda ſolennitas: ⁊ deuotioné nobis augeat ⁊ ſalutem. Per dominum no.

Ad matuti. omnia fiant de communi euangeliſtarum. Lectio prima.

Eph. 4 Vnicuiq; auté noſtrum data eſt gratia ſecundum méſuram donationis Chriſti. Propter quod dicit, Aſcendens in altum: captiuam duxit captiuitaté: dedit dona hominibus. Quod autem aſcendit: quid eſt, niſi q2 ⁊ deſcédit primum in inferiores partes terrę? Qui deſcendit: ipſe eſt ⁊ qui aſcendit ſuper omnes cęlos, vt adimpleret omnia. Lcõ. ij.

Et ipſe dedit quoſdã quidem apoſtolos, quoſdã aũt prophetas, alios vero euangeliſtas, alios auté paſtores ⁊ doctores ad conſummationé ſanctorũ, in opus miniſterij, in ędificationem corporis Chriſti: donec occurramus oés in vnitatem fidei ⁊ agnitionis filij dei, in virum perfectum, in menſuram ętatis plenitudinis Chriſti: vt iam nõ ſimus paruuli, fluctuantes, ⁊ circunferamur omni vento doctrinę in nequitia hominum, in aſtutia ad circumuétionem erroris: veritatem auté facientes in charitate, creſcamus in illo per omnia qui eſt caput Chriſtus: ex quo totum corpus compactum ⁊ connexum per oém iuncturam ſubminiſtrationis, ſecundũ operationem in méſuram vniuſcuiuſq; membri, augmentum corporis facit in ędificationem ſui in charitate. Lcõ. iij.

Hoc igitur dico ⁊ teſtificor in dñ̄o: vt iam nõ ambuletis ſicut ⁊ gentes ambulant in vanitate ſenſus ſui, tenebris obſcuratum habétes intellectum, alienati a vita dei per ignorãtiam quę eſt in illis: propter cęcitaté cordis ipſorum. Qui deſperãtes, ſemetipſos tradiderunt impudicitię: in operationé immũditię omnis in auaritia. Vos aũt non ita didiciſtis Chriſtum: ſi tamen illum audiſtis, ⁊ in ipſo edocti eſtis, ſicut eſt veritas.

Chryſoſtomus in homilia ſup principium Matthei. Lectio quarta.

Mattheus (ſctõrũ quidé, pręcipue tñ̄ pctõrũ) euãgeliſta fuit: q nõ ſolũ ſermone: ſed etiã ipſa vitę ſuę correctione pctõribus euãgeliũ prędicauit. Nunq; eniz in theloneo cõſtitut⁹ q pecunias colligere perituras ɔſueuerat, euãgeliſta fieret: vt ſermones in ęternũ mãſuros cõſcriberet: niſi vt exéplo ſuo pctõres ad penitentię miſericordiaz inuitaret. Qui aliqñ fuit cautus terrenarũ logotheca rationũ: nũc aũt diligétiſſimus diſpéſator ſpũaliũ pręceptorũ. Tunc quidé multos pauperes fecit fraudando pecuniã: nũc inumerabiles diuites facit prędicãdo iuſtitiaz: vt magnificemus dñ̄z propter eũ dicétes Hęc mutatio dexterę excelſi.

Ex beato Hierony. de viris illuſtr. ⁊ ex vita eius. Lectio quinta.

Hic igitur primus in Iudęa, propter eos qui ex circuncíſione crediderunt, euãgelium Chr̄i hebraicis literis

literis verbiſq; compoſuit. Pꝛofe-
ctus autem in Ethiopiam, quã pꝛo-
uinciam ſoꝛtitus fuerat: euangeli-
zandę fidei gratia, verbũ domini,
ſequentibus ſignis, latiſſime diſſe-
minauit. Et regio puero e moꝛte ad
vitam reuocato, Regem patrem
cum vxoꝛe ⁊ totam pꝛouinciam ad
fidem Chꝛiſti conuertit. Lectio.vj.
Sed rege hoc defuncto, Hyrtacus
quidã regnũ obtinuit: qui Iphige-
niam pꝛioꝛis Regis filiã ſibi vxoꝛẽ
optabat. Mattheus vero, quo au-
thoꝛe, virginitatẽ illa vouerat, vt in
ſctõ virginitatis pꝛopoſito perſiſte-
ret, eandẽ hoꝛtabat. Hyrtacus igit
moleſtiſſime ferens Iphigenię vir
ginitatem, cõſtanter ſuis votis obſi
ſtentẽ, Mattheum, quẽ eius conſilij
authoꝛem eſſe nouerat: ad altare ſa
cra faciẽtẽ, gladio ꝯfodi iuſſit. Atq;
ita beatus Mattheus, ⁊ apſl, ⁊ euã-
geliſtę, martyriſq; coꝛonã adeptus,
ad Chꝛiſtũ migrauit. xj. calẽ. Octob.
Secundum Mattheum. Lectio.vij.
ca.9. In illo tempoꝛe: Cum trãſiret
Ieſus vidit hominem ſeden-
tem in theloneo Mattheum nomi
ne: ⁊ ait illi. Sequere me. Et reliq.
Homilia beati Ioannis epiſcopi.
Qui coꝛda ſcrutat, ⁊ occulta men-
tium perſpicit, is etiã quando vnuſ-
quiſq; ad obediendũ paratus erat,
nõ ignoꝛauit. Pꝛopterea non con-
tinuo incipiẽs, quando durioꝛ fuit,
ſed poſt mille miracula ⁊ inſignem
atq; pꝛouulgatã famã, aptioꝛẽ iam
Mattheũ ad obtemperãdũ voca
uit. Nõ eſt aũt ab re grãdem euãge-
liſtę philoſophiã admirari, qui ante
actam vitã ſuã nõ celauit, ⁊ nomen
ſuũ aſcripſit: qd alij mutata appella
tione occultauere. Sed cur dixit in
theloneo ſediſſe? Virtutẽ vocantis
voluit oſtẽdere, q non impoſito ad-
huc fine pꝛauę publicanoꝛũ cõuerſa
tionis: e medio maloꝝ pelago ipſũ
abſtraxit: ſicut beatũ Paulũ quoq;
furentẽ, ac oĩ rabie ardẽtem, ⁊ ignẽ
eccleſię inferẽtem eduxit. Lectio.viij.
Vidiſti virtutẽ vocantis, diſce nũc
vocati obedientiã. Non enim repu
gnauit, nec ambigendo ſecũ dixit.
Putaſne publicanum, peccatoꝛẽq;
me recte abſque fraude vocauerit?
Non eſt enim huiuſcemodi humili-
tas laudabilis. Sed cõfeſtim ita ob-
temperauit: vt nec domum quidẽ
ad cõmunicandum rẽ cum ſuis pꝛo
fectus ſit. Verum vocatus: honoꝛẽ
quoq; nõ minimũ conſequutus eſt.
Menſa enim dñi continuo digna-
tus: poterat facile maioꝛa quoque
ſperare. Quãuis Ieſus, non cum il
lo ſolum accubuerit, ſed alijs quoq;
cum multis quod ſibi crimini a no-
bilioꝛibus dabatur, qui peccatoꝛes
depellẽdos eſſe cenſebant. Lectio.ix.
Cum igitur ⁊ a cõmunibus ac pꝛo
babilibus ſententijs, ⁊ a ſcripturis
ipſos cõpꝛeſſiſſet: adiecit. Non veni
vocare iuſtos: ſed pctõꝛes ad peni-
tentiam. Quę ironice dicere videt,
ſicut illud, Ecce Adã factus eſt qua-
ſi vnus ex nobis. Nã neminẽ in ter-
ris iuſtũ fuiſſe aperuit Paulus, vbi
dicit. Omnes enim peccauerunt: ⁊
egent gratia dei. Verũ qd hoc hic
dicit, vocatoꝛũ recõciliationẽ reſpi-
cere videt. Adeo enĩ procul abeſt,
ne

ne peccatores abominetur: vt eorum cauſa ſe veniſſe teſtet. Et ne his verbis reſupinos ac deſides faceret (q̃ peccatores appellauit) ad penitentiam confeſtim adiunxit. Nõ enim, vt in peccato pmaneremus aduenit: ſed vt commutati meliora eligeremus.
Ad laudes ⁊ ad alias horas. Oro.
Beati Matthei apoſtoli tui, et euãgeliſtę dñe precibus adiuuemur: vt quod poſſibilitas noſtra non obtinet, eius nobis interceſſione donetur: Per dominum noſtrũ.
Cetera de cõmuni euangeliſtarũ.
Se.22. ¶ S. Mauritij ſociorũq; eius. Oro.

Annue q̃s oĩps deus: vt nos ſcõrũ martyrũ tuorũ Mauritij: Exuperij, Cãdidi, Vitalis, Innocẽtij, ac ſociorum eorũdem lętificet feſtiua ſolẽnitas: vt quorũ ſuffragijs nitimur, natalitijs glorieniur. Per dñm. Lectio.j.
Iuſtorum animę in manu Dei ſunt. ⁊c. Cum duabus ſequentibus de feſto decẽ milliũ mar. 318.
Ex geſtis eorum, q̃ ſcripſit Eleutherius Lugdunen. archieps. Lcõ.iiij.
Sap.3 Diocletianus Imperator, audiens multas gentes Romano imperio rebellantes, ad cõſortiũ imperij Herculeum Maximianũ olim cõmilitonẽ ſuũ Ceſarẽ fecit: eumq; contra Gallias cum ingenti exercitu ex varijs nationibus cõfecto deſtinauit. Cũ quo etiã legionẽ Thebanorum a Thebis Egyptijs miſſam ire iuſſit. Hi ergo cũ Maximiano montes Alpium tranſirent, tes: in Sedunorum finibus, qui Gallię populi ſunt conſederũt. Lectio.v.
Audiẽtes autem Ceſarem pręcepiſſe, vt omnes ſui immolãtes idolis: fidem ei militię contra hoſtes, ⁊ contra chriſtianos pręcipue cuſtodirent: nolentes tanto ſceleri obedire, a reliquo agmine diſceſſerunt. Maximianus vero hęc audiẽs: eos pręcepit ad iuramẽtum ⁊ ſacrificiũ reuocari. Sed illi ſe chriſtianos eſſe reſpondent, ⁊ a talibus ſacrificijs religione, a qua minime ſibi eſſet diſcedendum, prohiberi, proinde precari imperatorẽ, ne quod ipſis nefas eſſet, imperaret. Lectio ſexta.
Tunc Maximianus maiorem iram odio, qđ in chriſtianos gerebat ſuggerente: ſuam, ⁊ deorũ ſuorũ iniuriã vindicaturus, Thebanos q̃ numero erãt ad ſex millia ſexcenti ſexaginta ſex, immiſſo exercitu, pęnas dare iubet: decimo quoq; trucidato. Quã pęnã ſemel ⁊ iterum chriſtiani ſubire, ⁊ quidẽ libẽter maluerũt authore Mauritio primicerio: quam impia iperata facere. Poſtremo, Maximiano nõ ferente chriſtianorũ cõſtantiam, vniuerſi a reliquo exercitu illius imperio cõciderunt. Et ſic Thebanorũ legio ad cęleſtẽ militiam cõmigrauit, decimo calen. Octobris.
Secundũ Lucam. Lectio ſeptima.
In illo tempore: Deſcendens Ieſus de monte, ſtetit in loco ca.6.
campeſtri, ⁊ turba diſcipulorũ eius, ⁊ multitudo copioſa plebis. Et reliq.
Homilia beati Ambroſij epiſcopi.
Aduerte omnia diligẽter, quomodo, ⁊

do, ꝛ cum apoſtolis deſcēdat, ꝛ deſcendat ad turbas, Quomodo eniꝫ turba niſi in humili Chꝛiſtum videret: nō ſequiť ad excelſa, nō aſcendit ad ſublimia. Deniq́ꝫ vbi deſcendit, inuenit infirmos. In excelſis eniꝫ infirmi eſſe nō poſſent. Sic eniꝫ Matheus docet in inferioꝛibus debiles ſanatos eſſe. Prius eniꝫ vnuſquiſq́ꝫ ſanatus eſt, vt paulatim virtutibus pręcedentibus aſcendere poſſet ad montē. Et ideo vnumquēq́ꝫ in inferioꝛibus ſanat, hoc eſt a libidine reuocat, iniuriam cęcitatis euertit, ad vulnera nr̃a deſcēdit, vt vſu quodā, ꝛ copia ſuę naturę, comparticipes nos faciat eſſe regni cęleſtis. L. viij.

Beati pauperes, quia veſtrū eſt regnum dei. Quatuoꝛ tātum beatitudines ſanctus Lucas dn̄icas poſuit, octo vero ſctūs Mattheus: ſed in iſtis octo illę quatuoꝛ ſunt, ꝛ in quatuoꝛ iſtis illę octo. Hic eniꝫ quatuoꝛ velut virtutes amplexus eſt Cardinales. Ille in illis octo myſticū numerū reſerauit. Pro octaua enim multi ſcribuntur pſalmi, ꝛ mandatum accipis, octo illis partem dare, foꝛtaſſe benedictionibus. Sicut enī ſpei noſtrę octaua perfectio eſt, ita octaua ſumma virtutū eſt. Lcō. ix.

Sed pꝛius quę ſunt amplioꝛa videamus. Beati, inquit pauperes ſpiritu, qm̄ ipſoꝛuꝫ eſt regnū cęloꝝ. Primam bn̄dictionem hāc vterq́ꝫ euāgeliſta poſuit. Oꝛdine enī pꝛima eſt, ꝛ parens quędā generatioq́ꝫ virtutuꝫ, qꝛ qui cōtempſerit ſecularia, ipſe merebiť ſempiterna: nec poteſt qſquā meritū regni cęleſtis adipiſci, q mūdi cupiditate poſſeſſus, emergēdi nō habet facultatē. Tu auteꝫ do.

S. mar. Coſmę ꝛ Damiani. oīo. die.27.

Preſta quęſumus oīps deus: vt qui ſanctoꝝ martyrum tuoꝛum Coſmę ꝛ Damiani natalitia colimus: a cūctis malis imminentibus eoꝛuꝫ interceſſionibus liberemur: Per dominū.

Ex geſtis eoꝛum. Lectio quarta.

Coſmas ꝛ Damianus frēs, In Egea vꝛbe Arabię ex Theodoꝛa matre nati, licet artem medicinę didiciſſent: magis tamen Chꝛiſti virtute oēs infirmitates ſanabant. Quod audiēs Lyſias pręſes, Diocletiano ꝛ Maximiano imperantibus, adduci eos ad ſe iubet, Cū ergo interrogati, nomina, patriā, ꝛ religionē, incunctanter expoſuiſſent: manibus ac pedibus vinctis, qꝛ diis ſacrificare recuſauerant, immaniſſime toꝛquentur. Tu autem. Lcō. v.

At vero cum viderētur cruciatus negligere: iuſſu pręſidis, vt erāt ligati in mare pꝛoiiciuntur. Sed diuino munere ſolutis vinculis, e pelago incolumes egreſſi ſunt. Pręſes autem hoc magicis artibus tribuens, pręcepit eos in carcerem trudi: ac poſtridie eductos in magnum roguꝫ immitti. In quo cuꝫ illęſi permanſiſſent: poſt alia perpeſſa ſupplicia, capitis obtruncatione martyrio ſunt coꝛonati, ꝛ ibidem a Chꝛiſtianis ſepulti quinto calen. Octob. Pꝛoceſſu vero tempoꝛis

poris Romani tranſlati, in eccleſia
ipſorū nomine dicata recōduntur.
Gregorius Turonenſis. Lectio .vi.
Hi ſunt duo gemini Coſmas ⁊ Da
mianus, arte medici: qui poſtquam
effecti ſunt Chriſtiani: ſolo merito
virtutis, ⁊ interuētu orationum de
pellebant infirmitates languētium.
Qui diuerſis conſummati cruciati
bus, in cęleſtibus coniūcti ſunt: mul
taq̀ miracula incolis oſtendūt. Nā
ſiquis infirmus ad eoꝝ ſepulchꝝ
fide plenus orauerit: ſtatim medici
nam ſanitatis recipit. Referūt etiā
pleriq̀ per viſum eos languentibus
apparere, ⁊ quid faciant indicare:
quod cum fecerint ſani diſcedunt.
Secūdum Mattheum. Lectio .vij.
ca.5. In illo tempore: Videns Ieſus
turbas, aſcēdit in mōtem: ⁊ cū
ſeduſet, acceſſerūt ad eum diſcipuli
eius: ⁊ aperiēs os ſuū, docebat eos,
dicēs. Beati pauperes ſpū. Et reli.
Homilia Beati Hylarij epiſcopi.
Quere in communi martyrum.
die.28. ¶ Sācti Vinceſlai martyris. Ori.

Preſta q̄s omnipotens deus: vt q̄ beati Vinceſlai martyris tui natalitia colimus: a cūctis malis imminētibꝰ eius interceſſiōe liberemur. p. Ex geſtis eius. L. ij.

Sanctus Vinceſlaus dux Boę
morum fuit. Sic aūt deum di
lexit: vt ſpretis rebus ſeculi, ſpiritua
libus ſe manciparet. Erat enim in
iudicio rectus, in oratione deuotus,
pietate cōpatiens. Sic omnes pau
peres diligebat: quaſi charitatis vi
ſceribus ſingulos cōcepiſſet. Dum
autem ſemel ad Imperatoris cu
riam cum alijs principibus poſtre
mus aduenifſet: ⁊ ob hoc indigna
ti alij principes, locum ſibi ad ſe
dendum dare nullatenus decreuiſ
ſent: cum ſubito vir Dei intrauit,
viderunt Crucem auream in fron
te ipſius, ⁊ hinc inde Angelos ip
ſum comitantes. Cui Ceſar hoc vi
ſo, mox aſſurgens, ipſum magno
cū honore ſuſcepit: ⁊ deinceps prę
omnibus honorauit. Lectio tertia.
Interea frater eius, quē adhuc fe
rox gentilitas detinebat: cum cęte
ris infidelibus magnum celebrauit
conuiuium: ⁊ ſanctum Vinceſlaum
inuitauit in dolo. Quo peracto cru
deli conuiuio: properātem ad eccle
ſiam more ſolito ſanctum dei: frater
eius furore fratricidij ebrius magis
q̄ vino: cum infidelium turba pro
ſequitur: ⁊ procumbentem ante fo
res eccleſię ⁊ orantem, velut alter
Cain crudelis occidit. Cuius ani
mā mox ſcti angeli ad cęleſtia detu
lerūt. Et ſanguis eius in loco paſſio
nis effuſus (quaſi clamans cōtra fra
tricidā) per multa annoꝝ curricu
la, nec abradi potuit, nec abſtergi.
¶ Sancti Michaelis Archangeli Die.2.
ad veſ. ſup pſal. aū. Dū cōmitteret
bellū draco cum Michaele archan
gelo, audita eſt vox millia millium
dicentiū, ſalus deo noſtro. ps. Lau
da pue. 32. cū cęteris. Cap.
Significauit deus quę opor- Apoc.
tet fieri cito, loquēs per ange
lum ſuum ſeruo ſuo Ioanni: qui te
ſtimo-

Digitized by Google

ſtimoniū perhibuit verbo dei, ⁊ te-
ſtimonium Ieſu Chriſti quecunq̄
vidit. ℟. Te ſanctum. ix. Hymnus.
Tibi Chriſte ſplendor patris,
vita, virtus cordiū: in conſpe-
ctu angelorū votis voce pſallimus:
alternantes concrepando melos
damus vocibus.
Collaudamus venerantes omnes
celi milites: ſed precipue primatem
celeſtis exercitus: Michaelē in vir-
tute conterentem zabulum.
Quo cuſtode procul pelle rex chri
ſte piiſſime: omne nefas inimici mū-
do corde ⁊ corpore: paradiſo redde
tuo nos ſola clementia.
Gloriā patri melodiis perſonemus
vocibus: gloriā Chriſto canamus glo
riā paraclito: q trinus ⁊ vnus deus
extat ante ſecula. Amen. ℣. Stetit
angelus iuxta aram templi. ℟. Ha-
bens thuribulū aureū in manu ſua.
Ad magnificat aā. Dum ſacrum myſte-
rium cerneret Joannes: archāge-
lus Michael tuba cecinit: dign9 es
dn̄e deus noſter accipere librum, ⁊
ſoluere ſignacula eius, halah. Orō.

Deus qui miro
ordine angelo
rū miniſteria homi-
numq̄ diſpenſas: cō
cede ꝓpitius, vt qui
bus tibi miniſtran-
tibus in celo ſemper
aſſiſtitur: ab his in
terra vita noſtra muniatur. Per d.
Ad matutī. inuita. Regem angelo-
ruʒ dn̄m, Venite adoremus. Hym.
Tibi Chriſte. In. j. noct. aā. Stetit
angelus iuxta aram templi, habens
thuribulum aureum in manu ſua.
ps. Verba mea. j. Aā. Aſcendit fu-
mus aromatum in conſpectu dn̄i,
de manu angeli. ps. Dn̄e dn̄s no-
ſter. ij. Aīa. Michael archāgele ve
ni in adiutoriuʒ populo dei. ps. In
dn̄o. iij. ℣. Stetit angelus. Lectio. j.
Aſpiciebā ego Daniel donec Dan. 7
throni poſiti ſunt: ⁊ antiquus
dierum ſedit. Veſtimētum eius can
didū quaſi nix: ⁊ capilli capitis eius,
quaſi lana munda. Thronus eius
flāme ignis: rote eius ignis accen-
ſus: fluuius igneus rapiduſq̄ egre-
diebatur a facie eius. Millia milliū
miniſtrabant ei: ⁊ decies cētena mil
lia aſſiſtebant ei. Judicium ſedit: ⁊
libri aperti ſunt. Aſpiciebā propter
vocē ſermonū grandium, quos cor
nu illud loquebat. Et vidi quoniam
interfecta eſſet beſtia: ⁊ periſſet cor-
pus eius: ⁊ traditus eſſet ad combu
rendum igni. ℟. Factum eſt ſilētiuʒ
in celo, dum cōmitteret bellum dra
co cum Michaele archangelo: au-
dita eſt vox millia milliū dicentium,
ſalus, ⁊ honor, ⁊ virtus, Omnipo-
tenti deo. ℣. Millia millium mini-
ſtrabant ei: ⁊ decies centena millia
aſſiſtebant ei. Omnipotēti. Lcō. ij.
Hec dicit dn̄s deus. Tu ſignacu Eze. 28
lū ſimilitudinis, plenus ſapien
tia, pfectus decore: in deliciis paradi
ſi dei fuiſti. Ois lapis pcioſus operi-
mētū tuū: ſardius topazius ⁊ iaſpis,
cryſolitus ⁊ onyx ⁊ berillus: ſaphy
rus ⁊ carbūculus ⁊ ſmaragdus. Au
rū opus decoris tui: ⁊ foramina tua
in die qua cōditus es pparata ſunt.
Tu cherub extentus ⁊ protegēs: ⁊
poſui

Digitized by Google

poſui te in monte ſctõ Dei. In me-
dio lapidum ignitorum ambulaſti:
perfectus in viis tuis a die conditio-
nis tuę. ℟. Stetit angelus iuxta arã
templi habẽs thuribulum aureum
in manu ſua: ⁊ data ſunt ei incenſa
multa. Et aſcendit fumus aroma-
tum de manu Angeli in conſpectu
dñi. ℣. Factum eſt ſilentium in cę-
lo, ⁊ accepit Angelus thuribulum,
⁊ impleuit illud de igne altaris. Et
aſcendit fumus aroma. Lectio .iii.

Apoc. 12. Et factũ eſt prelium magnum in
cęlo. Michael ⁊ Angeli eius
pręliabant cũ dracone, ⁊ draco pu
gnabat ⁊ Angeli eius: ⁊ non value-
runt, neq; locus inuentus eſt eorum
amplius in cęlo. Et proiectus eſt dra-
co ille magnus, ſerpens antiquus, q̃
vocat diabolus, ⁊ ſathanas, q̃ ſedu-
cit vniuerſũ orbẽ: ⁊ proiectus eſt in
terrã: ⁊ angeli eius cũ illo miſſi ſunt.
Et audiui vocẽ magnã in cęlo dicẽ-
tem. Nũc facta eſt ſalus, ⁊ virtus, ⁊
regnum dei noſtri, ⁊ poteſtas Chri
ſti eius: quia proiectus eſt accuſa-
tor fratrum noſtrorũ, qui accuſabat
illos ante conſpectum dei noſtri die
ac nocte. Et ipſi vicerunt eum pro-
pter ſanguinem agni, ⁊ propter ver
bum teſtimonii ſui: ⁊ nõ dilexerunt
animas ſuas vſq; ad mortem: pro-
pterea lętamini cęli, ⁊ qui habitatis
in eis. ℟. Hic eſt Michael archan-
gelus princeps militię angelorum.
Cuius honor pręſtat beneficia po-
pulorũ. Et oratio perducit ad regna
cęlorũ. ℣. Archãgele Chri per gra
tiam quã meruiſti te deprecamur, vt
eripias nos a laqueo mortis. Cui⁹.

B, S, D.

Gloria. Et oratio. In .ii. noctur. añ.
Michael prępoſitus paradiſi, quem
honorificant angelorum ciues. ps.
Dñe quis habi. 3. Aña. Glorioſus
apparuiſti in cõſpectu domini: pro-
pterea decorem induit te dominus.
ps. Exaltabo te domine. 8. Añ. An
gelus, Archangelus, Michael dei
nuncius, de animabus iuſtis ſuſci-
piendis. ps. Omnes gentes. 13. ℣.
Aſcẽdit fumus aromatũ in conſpe-
ctu domini. ℟. De manu Angeli.
Beatus Gregorius in homilia de
decem drachmis. Lectio quarta.

Nouem eſſe angelorum ordines
teſtante ſacro eloquio ſcimus:
videlicet Angelos, Archangelos,
Virtutes, Poteſtates, Principat⁹,
Dñationes, Thronos, Cherubim,
atq; Seraphim. Eſſe nãq; angelos
⁊ archãgelos: pene omnes ſacri elo
quii paginę teſtãtur. Cherubim ve
ro atq; Seraphim: ſępe vt notum eſt
libri pphetarum loquunt. Quatuor
quoq; ordinum nomina: Paulus
Apoſtolus ad Epheſios enumerat
dicẽs. Super omnem principatũ, ⁊
poteſtatẽ, ⁊ virtutem, ⁊ dñationem.
Qui rurſus ad Coloſſenſes ſcribẽs
ait. Siue throni, ſiue dñationes, ſiue
principatus, ſiue poteſtates. Dum
ergo illis quatuor quę ad Epheſios
dixit, ideſt principatibus, poteſtati-
bus, virtutibus, atq; dominationi-
bus, coniunguntur throni: quinque
ſunt ordines qui ſpecialiter expri-
muntur. ℟. Venit Michael archã
gelus cum multitudine angelorum:
cui tradidit Deus animas ſancto-
rum, Vt perducat eas in Paradi-

BBB ſum

Digitized by Google

ſum exultationis. ℣. Data eſt poteſtas Archangelo Michaeli ſuper animas ſanctorum. Ut. Lectio. v.

His quoq; duo Angeli, Archangeli, Cherubim, atque Seraphim adiūcti ſunt: proculdubio nouem eſſe angelorum ordines inueniūtur. Unde z ipſi angelo qui primus eſt conditus: per Ezechielē prophetā dicitur. Tu Cherub ſignaculū ſimilitudinis: plenus ſapientia, z perfectus decore. Et ſubditur. Omnis lapis precioſus operimentum tuum: Sardius, Topazius, Jaſpis, Chriſolitus, Onyx, z Berillus, Saphirus, Carbunculus, z Smaragdus. Ecce nouē dixit nomina lapidum: q2 profecto nouem ſunt ordines angelorū. Quibus nimirum ordinibus ille primus angelus ideo ornatus et opertus extitit: q2 dum cunctis angelorum agminibus prelatus eſt: ex eorū comparatione clarior fuit. ℟. Archāgeli Michaelis interceſſione ſuffulti te dn̄e deprecamur, Ut quos honore proſequimur, contingamus z mente. ℣. Perpetuū nobis dn̄e tuę miſerationis pręſta ſubſidium: quibus z angelica preſtitiſti ſuffragia non deeſſe. Ut. Lectio. vj.

Sciendum quoq; q̄d angelorū vocabulum: nomen eſt officij: non naturę. Nam ſancti cęleſtis patrię ſpiritus ſemper quidē ſunt ſpiritus: ſed ſemper vocari angeli nequaq̄ poſſunt: q2 tūc ſolum ſunt ſpiritus angeli, cū per eos aliqua nunciant. Hi autē qui minima nunciant angeli: qui vero ſumma annūciant, archangeli vocantur. Cum autē ad nos aliquid miniſtraturi veniunt: apud nos etiam nomina ex miniſterijs trahūt. Michael nāq;, quis vt deus dicitur. Et quotiens mirę virtutis aliquid agitur, Michael mitti perhibetur. Ad Mariam quoque Gabriel mittitur: qui dei fortitudo nominatur. Illum quippe nūciare veniebat: qui ad debellādas aereas poteſtates apparere dignatus eſt. ℟. Fidelis ſermo, z omni acceptione dignus: Michael archangelus pugnauit cum diabolo. Gratia dei ille victor in cęlis extitit. Et illi hoſti antiquo patuit ruina magna. ℣. Gaudēt angeli: lętant Archangeli: z collaudāt in cęlis filium dei. Gratia. Gloria. Et illi. In. iij. noct. aña. Concuſſum eſt mare, z contremuit terra: vbi Michael archāgelus deſcendebat de cęlo. ps. Dn̄s regnauit exultet. 27. An. Data ſunt ei incenſa multa: vt adoleret ea ante altare aureum: quod eſt ante oculos dn̄i. ps. Dn̄s regnauit iraſcan. 27. An. Laudemus dn̄m, quem laudāt angeli: cui Cherubim z Seraphim, ſanctus, ſctūs, ſanctus proclamant. ps. Benedic. j. 28. ℣. In conſpectu angelorum: pſallam tibi Deus meus. ℟. Adorabo ad templum ſanctum tuum: z cōfitebor nomini tuo. Secundum Mattheū. Lectio. vij.

In illo tpe: Acceſſerunt diſcipuli ad Jeſum dicētes: Quis putas maior eſt i regno cęlorum? Et reli. ca. 18 Homi. beati Hieronymi presbyteri. Uidete ne cōtemnatis vnū de his puſillis, qui in me credunt. Dico enim vobis q angeli eorum in cęlo ſem-

ſemper vident faciem patris mei, qui in cęlis eſt. Uenit filius hominis ſaluare qđ perierat. Sicut enim abſcindendos, ⁊ eradendos infideles, ac perfidos homines, qui ſcandalū ſunt corpori ecclesię dñs pręcepit: ita quoq; monet, ne quem ex paruulis, ideſt humilibus hominibus ſecūdum ſeculū, qui ſimpliciter ac fideliter credunt in dei filio contemnamus. ℟. In cōſpectu gentiū nolite timere, vos enim in cordibus veſtris adorate ⁊ timete dñm: Angelus eniʒ eius vobiſcū eſt. ℣. Cantate ei canticū nouū, bene pſallite ei in vociferatione. Angelus. Le. viij.

Tās enim non eſt contemnere vnumquenq; in Chriſto credentem, qui non ſolum ſeruus dei, ſed ⁊ filius dei per adoptionis gratiam nuncupatur: cui regnuʒ cęlorum ⁊ cōſortium angelorū promittitur. Et merito addidit dñs dicens. Dico enim vobis, q; angeli eorum in cęlo ſemper vident faciem patris mei, qui in cęlis eſt. Quantam gratiam circa vnumquenq; credenteʒ in ſe, dñs habeat, ipſe declarat, cum Angelos eorum ſemper videre faciem patris qui in cęlis eſt oſtendit. ℟. In conſpectu Angelorum pſallam tibi, ⁊ adorabo ad templuʒ ſanctum tuum. Et confitebor nomini tuo dñe. ℣. Deus meus es tu, ⁊ cōfitebor tibi: deus meus es tu: ⁊ exaltabo te. Et confitebor. Lectio. ix.

Et enim circa omnes credentes in Chriſto, angeloruʒ magna eſt gratia. Deniq; orationes eorum, angeli perferūt in cęlū. Unde illud ad Thobiam ab Angelo Raphaele dictum eſt. Quando orabas tu, ⁊ nurus tua Sarra: ego obtuli memoriaʒ orationis veſtrę in cōſpectu dei. Eſt etiam ⁊ circa eos firma angelorū cuſtodia: quorum auxilijs ab inimicorū inſidijs vnuſquiſq; liberatur. ℟. Te ſanctū dñm in excelſis laudant omnes angeli dicentes. Te decet laus, Et honor domine. ℣. Cherubim quoq; ⁊ Seraphim ſanctus proclamāt: ⁊ omnis cęlicus ordo dicentes, Te decet. Gloria. Et honor. ℣. Glorioſus apparuiſti in conſpectu dñi. ℟. Propterea decorem induit te dñs. In laudibus añ.

Dum pręliaretur Michael archangelus cum dracone: audita eſt vox dicentium, ſalus deo noſtro, hal. 26. Añ. Dum cōmitteret bellū draco cum Michaele archangelo: audita eſt vox millia milliū dicentiū, ſalus deo noſtro. 2 S. Añ. Archangele Michael cōſtitui te principem, ſuper omnes animas ſuſcipiendas. 17. Aña. Angeli dñi, dñm bñdicite in ęternū. 44. Añ. Angeli, Archāgeli, Throni, ⁊ Dominationes, Principat⁹, ⁊ Poteſtates, Uirtutes cęlorū: laudate dñm de cęlis, hal. 41. Cap. Significauit. Hym.

Chriſte ſanctorum decus angelorum, Auctor humani generis ⁊ rector: Nobis ęternum tribue benignus, Scandere cęlum.

Angelum pacis Michael ad iſtā, Cęlitus mitti rogitamus aulam: Nobis vt crebro veniente creſcant, Proſpera cuncta.

Angelus fortis Gabriel vt hoſteʒ,

 Pel-

Pellat antiquum volitet ab alto: Sepius templum veniens in iſtud, Uiſere noſtrum.

Angelum nobis medicum ſalutis, Mitte de celis Raphael vt omnes: Sanet egrotos pariterq́ noſtros, Dirigat actus.

Hinc dei nři genitrix Maria, Tot⁹ ⁊ nobis chorus angelorũ: Semper aſſiſtat ſimul ⁊ beata, Concio tota.

Preſtet hoc nobis. ⁊c. ℣. Adorate deũ. ℟. Oẽs angeli ei⁹. Ad Bñ. añ. Factũ eſt ſilentiũ in celo dum draco cõmitteret bellum: ⁊ Michael pugnauit cum eo, ⁊ fecit victoriã, halleluiah. 45. Ad. iij. cap. Significauit. ℟. Stetit angelus iuxta arã templi: Halah, hal. ℣. Habẽs thuribulũ aureũ in manu ſua, Hal. Glo. Stetit. ℣. Aſcendit fumus. Ad. vj. Cap.

Apoc. 12. Factum eſt preliũ in celo, Michael ⁊ angeli eius preliabantur cũ dracone, ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius: ⁊ nõ valuerunt, neq́ locus eorum inuẽtus eſt amplius in celo. ℟. Aſcendit fumus aromatũ in cõſpectu dñi: Hal. hal. ℣. De manu angeli. Halah. Gloria. Aſcendit. ℣. In cõſpectu angelorũ. Ad. ix. cap.

Apoc. 5. Audiui vocem angelorũ multorum in circuitu throni, ⁊ animalium, ⁊ ſeniorũ: ⁊ erat numerus eorum millia millium voce magna dicentium, ſalus deo noſtro. ℟. In conſpectu angelorum pſallam tibi deus meus. Halah, hal. ℣. Adorabo ad templum ſanctum tuũ: ⁊ confitebor nomini tuo. Halah. Gloria. In conſpectu. ℣. Adorate deum. Ad veſ. ſup pſal. añ. Dũ preliareẽ.

ps. Dixit dñs. Cõfitebor. Beatus vir. Laudate pueri. Cõfitebor tibi dñe in toto corde meo, quoniã au. Cap. Hym. vt in primis veſperis. Ad Mag̃t añ. Archangeli Michaelis interuentione ſuffulti, te dñe deprecamur: vt quos honore pſequimur: contingamus ⁊ mẽte, hal. 46. Infra oct. die prima celebraẽ feſtũ ſcti Hiero. cum memo. de ipſa octa.

¶ Sancti Hieronymi confeſſ. Oro. oc. 30

Deus qui nos beati Hieronymi confeſſoris tui annua ſolẽnitate letificas: concede propitius, vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum. Lec. j. Job. 28.

Habet argẽtũ venarum ſuarum principia, ⁊ auro locus eſt, in quo conflaẽ. Ferrum de terra tollitur, ⁊ lapis ſolutus calore in es vertitur. Tẽpus poſuit tenebris, ⁊ vniuerſorum finẽ ipſe conſiderat. Lapidem quoq́ caliginis, ⁊ vmbrã mortis diuidet torrens a populo peregrinante, eos quos oblitus eſt pes egẽtis hominis ⁊ inuios. Terra de qua oriebaẽ panis, in loco ſuo igni ſubuerſa eſt. Locus ſaphiri lapides eius, ⁊ glebe illius aurum. Semita ignorauit auis: nec intuitus eſt eam oculus vulturis. Non calcauerunt eam filij inſtitorum: nec pertranſiuit per eam leena. Ad ſilicem extendit manum ſuam: ſubuertit a radicibus montes. In petris riuos excidit, ⁊ omne precioſum vidit oculus meus. Pro-

Profunda quoq; fluuiorū ſcrutat⁹ eſt: ⁊ abſcōdita pduxit in lucē. L. ij.

Sapientia vero, vbi inuenit: ⁊ quis eſt locus intelligētie? Neſcit homo pretium eius, nec inuenitur in terra ſuauiter viuentium. Abyſſus dicit, nō eſt in me: ⁊ mare loquitur nō eſt mecuz. Non dabitur aurum obrizū pro ea: nec appendetur argētum in cōmutatione eius. Non conferetur tinctis Indie coloribus: nec lapidi ſardonico pretioſiſſimo, vel Saphiro. Non adequabitur ei, aurum vel vitrum: nec commutabuntur pro ea vaſa auri. Excelſa et eminentia non commemorabūtur comparatione eius. Trahitur autem ſapientia de occultis. Non adequabitur ei topation de ethiopia, nec tincture mundiſſime componetur. Lcō. iij.

Unde ergo ſapientia venit: ⁊ quis eſt locus intelligentie? Abſcondita eſt ab oculis omniū viuentium: volucres quoq; celi latet. Perditio ⁊ mors dixerunt, auribus noſtris audiuimus famā eius. Deus intelligit viam eius, ⁊ ipſe nouit locum illius. Ipſe enim fines mundi intuetur, ⁊ omnia q̄ ſub celo ſunt reſpicit. Qui fecit vētis pondus, ⁊ aquas appendit menſura. Quādo ponebat pluuijs legem, ⁊ viam procellis ſonātibus, tūc vidit illā ⁊ enarrauit, ⁊ preparauit, ⁊ inueſtigauit: ⁊ dixit homini. Ecce timor dn̄i ipſa eſt ſapientia, ⁊ recedere a malo, intelligentia. [illegible]. Lectio quarta.

Hieronymus Conſtātino imperatore, in oppido ſtridone (quod eſt in Pānonie Dalmatieq; confinio) chriſtianis parentibus eſt ortus. Qui adhuc puer Chriſtiane pietatis rudimētis imbut⁹: ſimulq; bonis literis, quaruz ea etas capax eſſe poterat: Romā primariā eo ſeculo tum religionis tuz eruditionis magiſtram miſſus eſt, liberalibus ſtudijs erudiendus. Ubi Donato in grāmaticis preceptore: Uictorino in Rethoricis vſus, grecas ac latinas literas feliciſſime didicit. Iaz autem adultior in bonis literis nulluz doctrine genus intactū reliquit: Ariſtotelicam, Platonicā, Stoicā, ac ceterorū omnium philoſophiā attigit: in Rhetoricis autem ſeſe ſtudioſius exercuit. Lectio quinta.

Uerum quo ſapiētie ſupellectilem redderet auctiorez, Gallias omnes perluſtrauit. Inde Romaz regreſſus: communicato cuz amicis conſilio, de ſeceſſu cogitauit: vt liberius ⁊ expeditius ſe totū ſacris ſtudijs ⁊ Chriſto dedicaret. Sicq; demum Monachi delegit inſtitutū: ac propterea Syriam adijt, ⁊ Ieroſolymam alioſq; ſanctos locos inuiſit, vbi cum ⁊ morbis, ob celi viteq; nouitatem contractis, et peregrinatiōnis moleſtia, grauiter affligeretur: monachorum quorundam humanitate refocillatus eſt. Lectio ſexta.

Reſtitutus aūt valetudini toto pectoris ardore ad ſuſceptā Chr̄i militiā accinctus, procul in horridā ſolitudinē ſeſe abdidit: que inter Syros ⁊ Agarenos ſita eſt: in qua preter feras, ⁊ ſerpentes, ⁊ ſparſim habitātium monachorum loca nullus incolebat. Hic igit̄ annos quatuor

ab hominum frequentia ſemotus:
cum ſolo Chꝛiſto ac libꝛis commer
ciuz habebat. Inedia, vigilijs, ⁊ in-
credibili vitę auſteritate: rebellan-
tem carnē ſpiritui ſeruire cogebat.
Tēpus omne ſtudijs ⁊ oꝛationibus
partiebat, bonā noctium partē his
operibus addēs. Minima eniz poꝛ
tio ſomno, minoꝛ cibo, nulla ocio
dabat, ſtudij laſſitudinez recreabat
oꝛatio: mox velut integer ad inter-
miſſam lectionez redibat. Lcō. vij.

VErum cuz compertū haberet
arcanas literas facilius intelli
gi poſſe ac tractari: cognitis his lin-
guis, quibus pꝛimuz nobis traditę
ſunt: ſermonis hebꝛaici difficultatē
impꝛobo ſtudio peruicit. Cuius nō
ſolū intelligētiam: ſed ⁊ peculiarem
ſonū ac vernaculū eſt aſſecutꝰ: vſus
doctiſſimis hebꝛęis, quos mercede
conducebat. Caldaicā etiā hebꝛęę
finitimā aggreſſus eſt: quaz ita per-
didicit: vt intelligere potius poſſet,
quam ſonare. Gregoꝛium autē Na-
zianzenum pꝛęceptoꝛē habuit: quo
interpꝛetante ſacras didicit literas.
Apollinarium etiā anthiochenum
epiſcopū frequenter audiuit: ⁊ do-
meſticam cum illo conſuetudinem
egit: cuius impulſu Alexandriam ſe
cōtulit, vt ibi Didimi cōuerſatione
atq; eruditione vteretur. Lcō. viij.

QUum igitur ingenti iam doctrina
⁊ ſanctitate clarus haberetur: Ro-
mam reuocatus, pꝛesbyter factus
eſt. Ubi cū pꝛobatiſſimę vitę exem-
plo moꝛes hominum caſtigaret: ⁊
in pꝛimis clericoꝛum crimina con-
ſtanter argueret: non ferens ipſo-
rum inuidiam ac faſtuz, ex vꝛbe ite-
rum pꝛofectus, Syriam repetijt, ⁊
Bethleem iuxta pꝛęſepe, quod in-
fantem Chꝛiſtum exceperat, ven-
turę ſenectuti ſedem conſtituit. In
monaſterio igitur quod Paula ma
trona Romana condiderat: cum
pijs ac doctis amicis ſanctam vi-
tā multis annis peregit. Lectio. ix.

HIc igitur omne tempus aut ſacris
dabatur pſalmis, aut vertendis ſan
ctis voluminibus, aut differendis
diuinis literis. Iamq; ad antrum
bethleęmiticū ceu ad publicū totiꝰ
oꝛbis chꝛiſtiani oꝛaculū vndiq; cur
rebāt. Crebꝛę epiſtolę, crebꝛi nun-
tij huc cōmeabāt: ex Italia, ex Hi-
ſpanijs, e gallijs, ex vltima Germa-
nia, ex Africa: conſulebat ab ēpis, a
nobilibus matronis, a pꝛimatibus.
Tandez vitę curſu ſanctiſſime per-
acto: multis clarus miraculis: ac do
ctrinę relictis monumentis: ibidez
migrauit ad dominū: anno Chꝛiſti
ccccxxij. ętatis vero ſuę. lxxxxj. Eiꝰ
oſſa poſtea Romam tranſlata ſunt.

¶ Die pꝛima Octob. in craſ[ti]no ſci
Hierony. Infra octa. Angeloꝛuz ſi
dñica nō fuerit. In matuti. bea[ti]
Auguſti. in ſoliloquijs. Lectio. iij.

DIlexiſti me vnice amoꝛ meus
antequā diligerē te: ⁊ ad ima-
ginem tuam creaſti me. Omnibus
creaturis tuis pꝛępoſuiſti me. Quā
dignitatem tūc quidem ſeruo, cum
nouerim te: pꝛopter quē feciſti me.
Inſuper facis Angelos tuos ſpiri-
tus pꝛopter me: quibus mandaſti,
vt cuſtodiant me in omnibus vijs
meis, ne foꝛte offendam ad lapidem
pedem

pedem meũ. Hi enim ſunt cuſtodes ſuper muros ciuitatis tuę nouę Jeruſalem, ⁊ mõtes in circuitu eius: vigilantes ⁊ cuſtodientes vigilias noctis ſuper gregẽ tuuꝫ. Hi ſunt ciues beatę ciuitatis ſupernę Jeruſalem, quę ſurſum eſt mater noſtra, in miniſterium miſſi propter eos qui hęreditatem capiunt ſalutis: vt eos liberent ab inimicis ſuis, ⁊ cuſtodiãt in omnibus vijs ſuis, cõfortent quoque ⁊ moneãt, ⁊ orationes filiorum tuorum offerant in conſpectu glorię maieſtatis tuę. Tu autem domi.

Die ſecunda infra octa. Idem vbi ſupra. Lectio tertia.

Diligunt nempe angeli ſcti tui cõciues ſuos: ꝑ quos ſuę ruinę ſciſſuras iſtaurari expectãt. Ideoꝗ magna cura, ⁊ vigilãti ſtudio aſſunt nobis oĩbus horis, ⁊ locis, ſuccurrẽtes ⁊ prouidẽtes neceſſitatibus noſtris, ⁊ ſoliciti diſcurrẽtes inter nos, ⁊ te dñe: gemitus nr̃os atꝗ ſuſpiria referẽtes ad te, vt impetrent nobis facilẽ tuę benignitatis propitiationeꝫ: ⁊ referãt ad nos deſideratã tuę gratię bñdictionẽ. Ambulant eniꝫ nobiſcum in oĩbus vijs nr̃is: intrant ⁊ exeunt nobiſcum, attente cõſiderantes quam pie, quãꝗ honeſte in medio prauę nationis cõuerſemur: quantoꝗ ſtudio, ⁊ deſiderio quęramus regnũ tuũ, ⁊ iuſtitiã eius: quantoꝗ timore, ⁊ tremore ſeruiamus, ⁊ exultemus tibi in lętitia cordis nr̃i.

Die tertia, idem vbi ſupra. L. iij.

Adiuuant laborantes Angeli ſancti tui deus, protegũt quieſcentes, hortantur pugnantes, coronant vincẽtes, cõgaudẽt gaudentibus, de te (inquã) gaudẽtibus, conpatiuntur patiẽtibus, pro te (inquã) patientibus. Grãdis eſt eis cura de nobis, magnus eſt affectus dilectionis eorum erga nos: ⁊ hoc totum propter honoreꝫ tuę ineſtimabilis charitatis, qua dilexiſti nos. Diligũt enim quos tu diligis: cuſtodiũt quos tu cuſtodis, ⁊ deſerũt quos tu deſeris, nec diligunt operantes iniquitatem, quoniam, ⁊ tu odiſti omnes operãtes iniquitatem, ⁊ perdis omnes qui loquuntur mendacium.

Sancti Franciſci confeſſoris in primis veſperis ſuper pſalmos aña. Die. 4.

Iſte ſanctus. ℟. Sancte Franciſce. ⁊ cętera de cõmuni confeſſo. Oro.

Deus qui eccleſiam tuaꝫ beati Franciſci meritis fętu nouę prolis amplificas: tribue nobis ex eius imitatione terrena deſpicere: ⁊ cęleſtium donorũ ſemper participatione gaudere. Per dñm nr̃m Jeſum Chriſtũ.

Ex eius vita. Lectio quarta.

Beatus Frãciſcus natione Italus, Aſſiſij natus, qđ oppidum eſt in vmbria, poſt laſciuiã iuuenilis ardoris: ⁊ negociorum ſeculariũ vanitates: grauis languoris moleſtia attritus: dei digitum ad ſuę conuertit cõuerſionis effectum. Cum autem die quadã miſericordiã dñi pleniſſime inuocaſſet: oſtenſum eſt ei quid ipſum agere oporteret. Qui mox vitã cõmutans: oĩa quę multo

laboꝛe quęſiuerat vendidit: ⁊ in pecuniam cõmutauit. Dum aũt quandam intraret eccleſiã que ruinam minabatur: eius neceſſitate cõmotus, quam poꝛtabat pecuniã obtulit ſacerdoti. Quo timoꝛe parentum eius recipere recuſante: eam pꝛoiecit indignum extimans, virtutes ſimul, ⁊ pecuniam poſſidere. Lcõ. v.

Patris vero ſęuitia vidẽs hęc: vinculis eũ ſubiecit, ⁊ carceri. Occurrit autem, ⁊ mater: ſuis blanditijs credens hoc pꝛopoſitũ reuocare. Sed cum vir dei nec patris verberibus, nec matris potuiſſet vberibꝰ emolliri: materne pietatis ſuffragio ſolutus eſt. Deniq; coꝛã ciuitatis antiſtite, veſtimentis omnibus atq; ipſis etiam fęmoꝛalibus patris auaritię reſtitutis: ſemicintijs inuolutus eſt: vnde eum pueroꝛũ inſania, cum luto, ⁊ lapide, quaſi fatuum ſequebatur. Quadam vero die dum ex euangelica lectione audiret a Chꝛiſti diſcipulis nõ virgam, nõ peram, nec calciamẽta debere poꝛtari: calciamentis reiectis, ⁊ baculo: indutus eſt pꝛo zona funiculũ, ⁊ moꝛdentis lanę pauperẽ tunicam. Lcõ. vj.

Hic cibos cultioꝛes ſibi appoſitos interdum ne palatum allicerẽt permutabat: vinum raro ſumẽs. Eadẽ tunica diebus ac noctibus pꝛo indumẽto, ⁊ lecto vtebatur. Erat ei multa oꝛationis attentio: meditatio ſancta, pia compaſſio miſeroꝛũ, admiranda caſtitas, humilitas veneranda: ⁊ illa ſermonis autoꝛitas: vt colla ſublimium iugo ſubijceret diſciplinę. Si quando autem iam extincti fomitis fauilla conſurgeret: ſe nudum in niuis vel aquę immergebat congeriem. Lepꝛoſos quoq; quos antea fugere conſueu it: obſequio familiari contrectabat. Lectio. vij.

HUnc Ugolinus hoſtienſis epiſcopus: de ſummi mandato pontificis fouendum ſuſcepit. Qui tandẽ ſoliũ ſummi pręſulatus aſcendẽs: pꝛout idem vir ſctũs pręſignarat, Gregoꝛius nonus vocatus: ipſũ ⁊ eius oꝛdinis fratres pio ſtudio enutriuit. De quoꝛũ plantario dñarum pauperũ oꝛdinem pręciſum: ſolicitudine multa pꝛouexit. Cęperũt itaq; multi mundum relinquere: ad almi patris magiſteriũ cõuolantes: Quibus regulã tradidit facũdia ſermonis incultã: ſed cultu operis operoſe fęcũdã: viuẽdi noꝛmam, verbo eis, ⁊ exemplo exponens. Lcõ. viij.

Uir ſctũs ſupꝛa cãdelabꝛum eccleſię poſitus: miraculoꝛũ etiam imenſitate clarebat. In ſolaris nãq; fulgoꝛis ſpecie coꝛã fratribus trãſfiguratus apparuit abſentiũ acta, ⁊ mẽtium ſecreta, ⁊ futura multa cognouit. Fratres per diuerſas mũdi partes ab eodẽ directi, ipſo oꝛãte abſq; humana vocatione in modico tempoꝛe iuxta ſuum deſiderium conuenerunt. Paralyticum, ⁊ quandam mulierem cęcitate percuſſã: ⁊ aliã obſeſſã a dęmonio liberauit: aquã quoq; conuertit in vinum: multiq; dum ſua indumẽta tãgerẽt: a diuerſis lãguoꝛibus ſanabantur. In eius latere dextro tanq̃ lancea perfoꝛato, ⁊ in manibus ac pedibus veluti cõfoſſis clauibus obductoꝛũ vulne

Digitized by Google

rum cicatrices ꝑ duos annos ante
eius obitũ apparuiſſe dicunt. L. ix.
Anno igitur conuerſionis ſuę vige-
ſimo, cum ſui propinquũ exitũ dño
reuelante cognoſceret: duobus fra-
tribus iminentẽ obitum nunciauit.
In illum aũt pſalmum erumpens,
Voce mea ad dñm clamaui: ſub ci-
licio, ⁊ cinere ad ſui petitionẽ con-
ſperſus: pręſentib⁹, ⁊ abſentibus fra
tribus offenſas remiſit. Sicq; aĩa il-
la ſctiſſima carne reſoluit: quã vnus
ex fratribus cęli ſecreta penetrantẽ
aſpexit, lunę mẽſurã habẽtẽ, ⁊ quaſi
ſolis nõ modicam claritatẽ. Vene-
rabile autẽ corpus eius in oratorio
beati Gregorij iuxta muros Aſſiſij:
cum ingẽti veneratione ſepultũ eſt.

¶ Die vltima infra octa. Lectio. iij.

Quoties bene agimus, gaudẽt
Angeli, ⁊ triſtatur demones.
Quoties vero a bono deuiam⁹, dia
bolũ lętificam⁹: ⁊ angelos ſanctos
ſuo gaudio defraudamus. Gaudiũ
eſt enim eis ſuper vno peccatore pę
nitẽtiam agente: ſed diabolo ſuper
vno iuſto pęnitentiam deſerente.
Da igitur da pater eis ſemper gau-
dere de nobis, vt et tu ſemper per
eos lauderis in nobis, ⁊ nos cũ eis
in vnum ouile tuũ adducamur, vt
confiteamur ſimul nomini ſancto
tuo, creator hominũ, ⁊ angelorum.

¶ Dñica infra octa. ſiue in oct. Dñ
octa. venerit in dñica, officiũ totum
de ipſa dñica celebrabit cũ memo.
de octa. Beatus Grego. in ſupradi-
cta homil. de. x. drachmis. Lcõ. iiij.

Quia angelorũ nomina inter-
pretando perſtrinximus: nũc
ipſa officio ⁊ vocabula breuiter ex-
quamur. Virtutes vocantur illi ſpi-
ritus: per quos ſigna ⁊ miracula fre
quentius fiunt. Poteſtates vocan-
tur hi qui hoc potentius prę ceteris
perceperũt, vt eorum ditioni virtu-
tes aduerſę ſubiectę ſint: quorũ po-
teſtate refrenant, ne tentare preua-
leant quantũ volunt. Principatus
vocantur, qui ipſis quoq; bonis ſpi
ritibus pręſunt: qui ſubiectis dum
quę ſunt agenda diſponunt: eis ad
explenda diuina miniſteria princi-
pantur. Dominationes vocãtur: q
etiã poteſtates principatuũ trãſcen
dunt. Nam principari eſt, inter reli-
quos priorẽ exiſtere: dñari vero eſt
etiã ſubditos quoſq; poſſidere. L. v.

Throni quoq; illa agmina ſunt vo-
cata: quibus ad exercendũ iudiciũ
ſemper deus omnipotens pręſidet.
Quia enim thronos latino eloquio
ſedes dicimus: throni dei dicti ſunt
hi qui tanta diuinitatis grã replen-
tur: vt in eis dñs ſedeat, ⁊ per eos
ſua iudicia decernat. Unde et per
pſalmiſtã dicitur. Sedes ſuper thro
num: qui iudicas iuſtitiã. Cherubim
quoq; plenitudo ſcientię dicitur: Et
ſublimiora illa agmina Cherubim
vocata ſunt: quia tanto perfectiore
plena ſunt ſcientia, quanto clarita-
tem Dei vicinius contemplantur.
Seraphim etiã vocantur illa agmi-
na: quę ex ſingulari propinquitate
conditoris ſui incomparabili ardẽt
amore. Seraphim nanq; ardentes
vel incendentes vocãtur. Lcõ. vi.

Sed quia ſuperna illa ciuitas ex an
gelis ⁊ hominibus cõſtat: ad quam
tan-

Digitized by Google

tantum, humanũ credimus genus aſcendere, quantos illic cõtigit electos angelos remãſiſſe, ſicut ſcriptũ eſt, ſtatuit terminos gẽtium ſm numerũ angelorũ dei: debemus aliqd ex illis diſtinctionibus ad vſum noſtrę conuerſationis trahere. Sunt quidez plerique qui parua capiũt: ſed tamen hęc pie annũciare fratribus non deſiſtunt. Iſti itaque in angelorum numerum currunt. Et ſunt nõnulli: qui ſumma & capere pręualẽt & nunciare. Quo ergo iſti niſi in archãgelorũ numero deputãtur? Lcõ. vij.

SUnt quoque & alij q̃ mira ſigna valenter operantur. Quo ergo iſti: niſi ad ſupernarum virtutũ ſortẽ congruũt? Et ſunt nonnulli, q̃ etiã de obſeſſis corporib' malignos ſpiritus fugãt virtute orationis: & vi acceptę poteſtatis. Quo itaque iſti meritũ ſuum niſi inter poteſtatũ cęleſtium numerũ ſortiuntur? Et ſunt nõnulli: qui etiã electorũ hominum merita trãſcendunt. Cumque bonis hominibus meliores ſunt: quo ſortem ſuã niſi inter principatuũ numerum acceperũt? Et ſunt nonnulli: q̃ in ſemetipſis cũctis vitijs dominantur. Quo ergo iſti niſi inter numerũ dominationum currunt? Lcõ. viij.

Sunt aũt nõnulli: qui dũ ſibimetipſis vigilanti cura dominant: hoc in munere virtutis accipiunt, vt iudicare etiã alios recte poſſint: quorũ mẽtibus velut in throno dñs pręſidens, aliorũ facta examinat. Quid ergo iſti: niſi throni ſui conditoris ſunt? Et ſunt nonnulli: qui tanta dei ac proximi dilectione pleni ſunt: vt Cherubim iure nominentur. Quia enim plenitudo legis eſt charitas: omnes qui dei ac proximi charitate cęteris amplius pleni ſunt: ſortẽ iſter Cherubim perceperũt. Et ſunt nonnulli, qui supernę cõtemplationis facibus accenſi, in ſolo conditoris deſiderio anhelant: & quos verbo tangunt, ardere protinus in dei amore faciunt. Quid ergo iſtos niſi Seraphim dixerim: quorum cor in igne cõuerſum lucet & vrit? Lcõ. ix.

Hęc fratres chariſſimi me loquente introrſus vos ad voſmetipſos reducite: ſecretorũque veſtrorũ cogitationes diſcutite. Videte, ſi numero horum agminum quę breuiter tangendo perſtrinximus: ſortem veſtrę vocationis inuenitis. Vę animę, quę in ſe de his bonis quę enumerauimus minime aliquid recognoſcit. Eique vę deterius: quę ſe priuatã donis his intelligit, & nequaquam gemit. Quiſquis talis eſt frẽs mei, gemendus eſt valde: q: non gemit. Penſemus igit accepta electorum munera: & virtute qua poſſumus: ad amorez tantę ſortis anhelemus.

¶ Sancti Marci papę. Oratio. Dic. &.

EXaudi dñe preces noſtras: & interueniente beato Marco confeſſore tuo atque põtefice: ſupplicationes nr̃as placatus intende: Per dominum.

Ex Breuiario Romano.

MArcus patria Romanus, magni Cõſtãtini tempore Pontifex factus: inſtituit, vt epiſcopus Oſtienſis, a quo Romanus Pontifex

tifex cõſecraret, pallio vteretur. Pre
terea, vt diebus ſolennibus, ſtatim
poſt euãgeliũ, Symboluȝ, iuxta de-
clarationẽ Niceni concilij, a clero ꝛ
populo magna voce decantaretur.
Duas eccleſias Romę cõdidit: vnã
via Ardeatina, alterã intra vrbem.
Quas cõſtãtinus magnis muneri-
bus exornauit, ꝛ auxit. Poſtremo
cũ ex ſacris ordinibus, bis mẽſe De
cẽbri habitis, pſbyteros. xxv. Dia-
conos. vj. Epos. viij. creaſſet, bonis
operibus plenus, moritur: ac in cemę
terio Balbinę ſepelitur, cũ sediſſet, an
nos duos, Mẽſes. viij. dies viginti.

Eodẽ die memoria ſcõrũ Sergij ꝛ
Bachi Marcelli ꝛ Apulei m. Oro.

Sanctorum tuorum nos dñe Sergij
ꝛ Bachi, Marcelli, ꝛ Apulei
beata merita proſequantur: ꝛ tuo ſem
per faciãt amore feruẽtes: Per do.

Die.8. ℭ In feſto ſcti Remigij epi ꝛ ↄfeſ.
hic dicatur hymnus in veſp. ꝛ in matu.

Iſte confeſſor dñi ſacratus: ſo-
brius caſtus fuit ꝛ quietus: vita
dum pręſens vegetauit eius: corpo
ris artus. Ad ſacruȝ cuius. Oratio.

Deus qui populo tuo
ęternę ſalutis beatuȝ
Remigium miniſtrũ
tribuiſti: pręſta quęſu
mus, vt quẽ doctoreȝ
vitę habuimus in terris, interceſſo-
rẽ habere mereamur in cęlis. Per.

Lectio hui[illegible] de cõi vnius confeſſo.
Ex geſtis eius quę deſcripſit Huma
tus archiepiſcopus. Lcõ ſecunda.

Cum Uuãdali fere totã Fran-
ciam deuaſtaſſent: cuidam re-
cluſo oranti pro pace ꝛ obdormien
ti, dictum eſt: ꝙ matrona quędam
Celinia nomine filium pareret Re
migium nomine, qui gentem ſuam
liberaret. Quod cũ euigilans nun-
ciaſſet matronę prędictę: ꝛ illa non
ſperaret poſſe concipere propter ſe
nectutem viri ꝛ ſuam, ꝛ dixit. Cum
ablactaueris puerum: perunges
oculos meos de lacte tuo, et reci-
piam viſum quo careo. Natus igi-
tur Remigius: ꝙ primum per ęta-
tem potuit monaſterium intrauit:
atque ita ꝛ doctrina ꝛ ſanctitate in-
ſignis euaſit, vt breui fieret archie-
piſcopus Remenſis. Lectio tertia.

Huius tẽpore Clodouęus rex Frã
corũ, ad fidẽ conuerti nõ potuit: do
nec cum alemanis cõgreſſurus, vo-
to fidei ſuſcipiendę ſe obligans, ho-
ſtes vicit. Cum aũt ad baptiſmũ ve-
niſſet: nec adeſſet qui chriſma defer
ret: ſubito colũba de cęlo ampullaȝ
cum chriſmate roſtro dedit. Remi-
gius autem poſt aliquot, in diuinaȝ
ſcripturam a ſe ęditos commenta-
rios, atqꝫ ab epatu. lxxiiij. annos ſan
ctiſſime tranſactos: in pace quieuit.

ℭ Sctõrũ Dionyſij ſociorũqꝫ eius Die.9.
ad veſ. ſup pſal. añ. Hi ſunt. ps. Lau
date pueri. cũ cęteris ℟. Lauerũt.
ix. de cõi plurimorum mar. Oratio.

Deus q hodier-
na die beatum
Dionyſium virtu-
te conſtantię in paſ-
ſione roboraſti: qui-
que illi ad pręedican
dum gentibus glo-
riam tuã Ruſticum:
ꝛ Eleutheriuȝ ſociare dignatus es:
tribue

tribue nobis quęſumus, ex eorum imitatione pro amore tuo proſpera mundi deſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa formidare. Per dñm. Lcō.j.

APprehenſum autem Paulū philoſophi ad Areopagū duxerunt, dicentes. Poſſumus ſcire que eſt hęc noua quę a te dicit, doctrina? Noua enim quędam infers auribus nr̄is. Volumus ergo ſcire quidnā velint hęc eſſe. Athenienſes autē omnes, ⁊ aduenę hoſpites, ad nihil aliud vacabant: niſi aut dicere aut audire aliquid noui. Stans aūt Paulus in medio Areopagi, ait. Viri Athenienſes, per omnia quaſi ſupſtitioſos vos video. Prętereuns eniʒ ⁊ vidēs ſimulachra veſtra inueni ⁊ arā in qua ſcriptum erat: Ignoto deo. Qđ ergo ignorātes colitis: hoc ego annūcio vobis. Lectio.ij.

Deus qui fecit mundum, ⁊ omnia quę in eo ſunt, hic cęli ⁊ terrę cuʒ ſit dñs, non in manufactis templis habitat: nec manibus humanis colit, indigēs aliquo, cum ipſe det omnibus vitā ⁊ inſpirationē ⁊ omnia: fecitq; ex vno omne genus hominuʒ inhabitare ſuper vniuerſam faciem terrę, definiēs ſtatuta tempora ⁊ terminos habitationis eoruʒ: quęrere Deū ſi forte attrectent eum aut inueniant: quamuis non longe ſit ab vnoquoq; noſtrū. In ipſo eniʒ viuimus, ⁊ mouemur, ⁊ ſumus: ſicut ⁊ quidā veſtrorum poetaruʒ dixerūt. Ipſius eniʒ ⁊ genus ſum⁹. Lcō.iij.

Genus ergo cum ſimus dei: nō debemus exiſtimare auro ⁊ argento, aut lapidi ſculpturę artis ⁊ cogitationis hominis, diuinuʒ eſſe ſimile. Et tempora quidem huius ignorantię deſpiciens deus, nūc annunciat hominibus, vt oēs vbiq; penitentiā agant: eo q̄ ſtatuit diē in quo iudicaturus eſt orbē in ęquitate: in viro in quo ſtatuit, fidē prębens omnibus, ſuſcitans eum a mortuis. Cum audiſſent autē reſurrectionē mortuorum, quidaʒ quidem irridebāt: quidam vero dixerūt: Audiemus te de hoc iterum. Sic Paulus exiuit de medio eorum. Quidā vero viri adhęrentes ei, crediderunt: in quibus ⁊ Dionyſius Areopagita, ⁊ mulier nomine Damaris, ⁊ alij cum eis.

Ex eius vita quę communiter in eccleſia legitur. Lectio quarta.

DIonyſius patria Athenienſis, vir patritius, ⁊ Areopagita (quo nomine illius patrię ſenatores appellabantur) traditur eo die quo Chriſt⁹ crucifixus eſt, animaduerſo pręter ordinem naturę Solis defectu, cuʒ eſſet vir omni doctrina excellēs, coram multis exclamaſſe, Aut deus naturę patitur, aut mundi machina diſſoluitur. Lectio.v.

Cum autē Paulus multis peragratis regionibus, Athenas applicuiſſet: ⁊ ductus eſſet in Areopagum, vt rationeʒ eius doctrinę redderet, quam prędicabat: in medio ſenatus mirabiliter de vera pietate, ⁊ Chriſti reſurrectione ad mortuorum diſſeruit. Qua oratione cū alios, tum maxime Dionyſiū conuertit, eumq; Athenienſis eccleſię epiſcopum conſtituit. Lectio ſexta.

Poſtea vero cum Romā Dionyſius

ſius acceſſiſſet vt Petrũ ⁊ Paulũ videret, quos audierat in vincula cõiectos eſſe: poſt eorũ paſſiones ac mortem, miſſus eſt a Clemente in Galliã ad prędicandũ euangelium, quẽ ſequuti ſunt Ruſticus preſbyter, ⁊ Eleutherius Diaconus, vſqꝫ ad vrbem Pariſiorum. Lectio. vij.

Cum ergo Pariſijs multos ad Chriſti fidẽ, ⁊ verbo ⁊ exemplo Dionyſius ⁊ ſocij traxiſſent: ſub Domitiani perſequutione capti a Feſcennino prefecto: vehementer loris flagellati ſunt. Cumqꝫ nõ poſſent a Chriſtiana pietate reuocari: poſtridie Dionyſius ĩ craticula ferrea igne ſuppoſito ponit̃: ⁊ multis deinde ſupplicijs afficit̃. Lcõ. viij.

His aũt oĩbus ſuperatis: nonageſimo ętatis ſuę anno, cũ ſocijs ſimiliter cruciatis capite truncat̃. vj. idus Octobris. Tunc Dionyſium ſuum caput ſuſtuliſſe, ⁊ proprijs manibus a monte, quem propterea martyrum dicunt, vſqꝫ ad locum, vbi nũc cõquieſcit, cęleſti lumine pręcedente, portaſſe memoratur. Lectio. ix.

Huius etiã corpus multitudinẽ cęleſtis exercitus hymnis ſuauiſſimis deum collaudantẽ comitatã fuiſſe affirmatur. Innumera quoqꝫ diuinorum ſpirituum agmina cęlos petentium ⁊ concinentium, Gloria tibi dñe, halleluiah, ſępius interiecto, audita memorãtur. Scripſit autem Dionyſius diuina quadam doctrina librum de cęleſti hierarchia, ⁊ alterum de diuinis nominibus, item de myſtica Theologia, ⁊ alia nonnulla. Tu autem domine miſerere.

Sancti Leodegarij mar. Oratio. Dig. 11.

Letetur Eccleſia tua deus beati Leodegarij martyris tui, atqꝫ pontificis confiſa ſuffragijs, atqꝫ eius precib⁹ glorioſis, ⁊ deuota permaneat, ⁊ ſecura conſiſtat. Per dominum.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

Beatus Leodegarius Eduenſis epiſcopus, dum ſanctitate ⁊ virtutibus polleret, mortuo Francorum rege, curas regni ſuſcepit: ac de voluntate dei ⁊ principũ cõſilio, Childericum fratrem demortui regis in regem prefecit. Sed Ebrionius quidam, Theodericum fratrẽ Childerici, regẽ facere nitebatur. Cum aũt hoc facere non potuiſſet: metuens regẽ, in monachũ ſe tonſorari fecit. Mortuo autem Childerico, ⁊ Theoderico in regẽ ſublimato: Ebrionius pretinus apoſtatauit, ⁊ ſeneſcalcus regis effectus eſt. Qui miſſis militibus, beato Leodegario vrbẽ in põtificali habitu egredienti, oculos erui fecit. Lectio. iij.

Poſt biẽnium aũt fratrẽ eius Garinum lapidari fecit, ⁊ beatũ Leodegarium per quẽdam fluuium ſuper acutos lapides tota die duci nudis pedibus, eiqꝫ linguã pręcidi iuſſit. Ille vero propter hoc vſum loquẽdi nõ perdidit: ſed continue exhortationi fideliũ vacabat: ſuper cuius caput lux in modũ coronę a fidelibus viſa eſt. Tandẽ Ebrionius miſit quatuor milites qui eũ decollarent. Cũqꝫ tres vidẽtes eius ſanctitatem cõpũcti veniã ab eo petiſſent: quar-

tus

tus eum decollauit: ꝛ a diabolo arreptus, igne cōſumptus eſt. Ipſe aūt beat⁹ vir, multis miraculis claruit.

die.13. ¶ Sancti Eduardi regis anglorū ꝛ confeſſoris. Oratio.

Deus qui nos beati Eduardi cōfeſſoris tui annua ſolēnitate letificas: concede propitius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exēpla gradiamur: Per dominū noſtrum Jeſum Chriſtū.

Ex eius vita cōiter recepta. Lectio ii.

Eduardus ex antiquis Anglorum regibus originē traxit. Qui cum moribus eſſet inculpatiſſimis, eius patre humanis rebus exempto, in regem Anglorum, cōmuni omniū letitia eſt coronatus. Principibus quoꝙ de Regis ſucceſſore ſolicite inſiſtentibus: virgo quędam tanto regi, ꝛ ſanguinis nobilitate, ꝛ morum honeſtate conueniens inuenitur: ꝛ inuenta, regio diademate coronatur. Colloquentes autem inſimul in hoc optime conuenerunt: vt de caſtitate ſeruanda pactum facerent ꝛ tenerent. Sicꝙ perſeuerauit inter eos non actus coniugii, ſed affectus: ꝛ cum caſtę dilectionis amplexu, manſit flos virginitatis intactus. Lectio iii.

Tante preterea humilitatis ꝛ compaſſionis fuit: vt quendam miſerabiliter a natiuitate contractum tergo ſuperiectum, a proprio palatio regali vſque ad beati Petri eccleſiam, ꝛ ante ipſius altare portaret. Et ſic eidem obediens Apoſtolo, qui hoc ei per ipſum pauperem mandauerat: illi quem detulit meruit ſoſpitatem. Tandem anno Domini. M.lxvj. nonis Januarij, ſalutaribus ſacramentis humiliter ac deuote ſuſceptis, plenus bonis operibus, et multis clarus miraculis, migrauit ad Chriſtum.

¶ Sancti Caliſti papę. Oratio. die.14

Deus qui cōſpicis nos ex noſtra infirmitate deficere: ad amorem tuum nos miſericorditer per ſctōrum tuorum exempla reſtaura. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Ex vitis romanorū pontificū. L.i.

Caliſtus Pontifex huius nominis primus, patria Romanus: vſque ad Seueri tempora peruenit. Hic ieiunium quod ter in anno celebrabatur, per quatuor tempora vt fieret decreuit. Quib⁹ temporibus poſtea inſtitutum eſt, vt fieret ſacrorum ordinū initiatio: que antea Decembri tantum menſe fieri conſueuerat. Lectio tertia.

Hos autem cenſuit hereticos, qui arbitrantur ſacerdotes poſt crimen admiſſum: etiam ſi dignam egiſſent penitentiam, ad priſtinos honores redire non poſſe. Cemeterium etiā de ſuo nomine condidit via Appia: in loco vbi multorum martyrum cineres antea repoſiti fuerant. Tandem cum ſediſſet annos ſex, menſes decem, ꝛ dies decem, martyrio coronatus eſt, per feneſtrā domus pręcipitatus, ꝛ ligato ad collū ſaxo in puteum demerſus. Sepultus eſt, in cemeterio Calopodij via Aurelia.

¶ San-

Digitized by Google

Oc.18. ¶ Sancti Lucę euangeliſtę ad veſ. ſuper pſal. añ. Eſtote. R. Vos eſtis. vj. de cōmuni apoſtolorū. Reliqua fiant de cōi vnius euangeliſtę. Oro.

Interueniat p nobis qs dñe ſcūs tuus Lucas euāgeliſta: q crucis mortificationē iugiter in ſuo corpore pro tui nois amore portauit: Per dō. Lcō. j.

Ezec. 1 Et vidi: & ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone, & nubes magna, & ignis inuoluēs: & ſplēdor i circuitu eius. Et de medio ei⁹ quaſi ſpecies electri: ideſt de medio ignis. Et in medio eius ſimilitudo quatuor aīaliū: & hic aſpectus eorū. Similitudo hōis in eis. Et quatuor facies vni: & quatuor pennę vni. Et pedes eorum pedes recti: & planta pedis eorum quaſi plāta pedis vitūli: & ſcintillę quaſi aſpectus ęris candētis. Et manus hominis ſub pennis eorū: in quatuor partibus. Et facies & pennas per quatuor partes habebāt: iunctę q erāt pennę eorū alterius ad alterū. Nō reuertebant cum incederent: ſed vnūquodq ante faciē ſuā gradiebatur. Lectio. ij.

Similitudo aūt vultus eorū: facies hominis et facies leonis a dextris ipſorū quatuor. Facies autem bouis a ſiniſtris ipſorum quatuor, & facies aquilę deſup ipſorum quatuor. Et facies eorum, & pennę eorum extentę deſuper. Duę pennę ſingulorum iungebantur: & duę tegebāt corpora eorū. Et vnum quodq eorum: coram facie ſua ambulabat. Ubi erat impetus ſpiritus, illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ambularent. Et ſimilitudo animalium, & aſpectus eorum quaſi carbonum ignis ardentium: & quaſi aſpectus lampadarum. Lectio. iij.

Hęc erat viſio diſcurrens in medio animalium: ſplēdor ignis, & de igne fulgur egrediens. Et animalia ibāt, & reuertebantur: in ſimilitudinē fulguris coruſcantis. Cumque aſpicerem animalia: apparuit rota vna ſuper terram iuxta animalia: habens quatuor facies. Et aſpectus rotarū, & opus earū quaſi viſio maris: & vna ſimilitudo ipſarum quatuor, & aſpectus earum & opera, quaſi ſit rota in medio rotę. Per quatuor partes earū euntes ibant: & nō reuertebantur cum ambularēt. Statura quoq erat rotis, et altitudo, & horribilis aſpectus: & totū corpus oculis plenum in circuitu ipſarum quatuor.

Ex vita ei⁹ a Simeone Metaphraſte ſcripta & beato Hieronymo de viris illuſtribus. Lectio quarta.

Lucas medicus Antiochenſis egregiā nactus indolē, a puero omni diſciplinarum generi vacauit, & Syriacā ac Hebraicā linguā edoctus: Gymnaſia frequentauit, quę tum in grecia, tum in Egypto florebant. Unde pulcherrimā collegit eruditionē: grammaticen quidem ac poeticen pfecte aſſequutus: ad artis vero oratoris faſtigiū pertingens: neque in philoſophię dogmatibus alicui cedens, tandem humaniſſimam cōſequitur medicinā: idq

idꝗ intātum, vt ab hac vt plurimū deſignaretur atque appellaretur. Sed cuz poſtea de Chriſto, ⁊ Chriſti diſcipulis ad eum fama peruenit: omnibus poſthabitis, ad Judeam acceſſit: factuſꝗ eſt legitimus ac verus Chriſti diſcipulus. Lcō quinta.

Poſt ſaluatoꝛis autē in celū aſcenſionē, duodecim Apoſtolis aſſociatus: ⁊ eadē gratia ac poteſtate repletus: Gentiū pꝛeceptoꝛ deſignatur: diuino modo docēs diſpenſationis myſterium, ⁊ multos ad creatoꝛis cognitionē ex erroꝛe manuducens, ac baptiſmate conſecrans. Siquidē vbiꝗ pꝛedicationē diſſeminabat: ⁊ ſermonū ſagena plures ex pꝛofunda ignoꝛantia ad deum adducebat: multaꝗ aſpera pꝛo euāgelio ſubſtinebat in terra, in mari, in ſingulis ciuitatibus. Deſertus videbat ei blādus ac ſuauis: dūmodo aliquos in eo inueniret quos deo adduceret, ac transferret ad pietatem. Lcō. vi.

Et poſtꝗ̄ Paulus reiectis erroꝛis tenebris veritati adheſit: ⁊ Chriſti apoſtolis eſt annumeratus: Lucas ei ſocius itineris vbiꝗ conſtituitur, ac peregrinationis comes: certamina pꝛo pietate exoptās: ac ꝑpterea ſe huiuſmodi cōiungēs militi. Unā igitur cum eo vſꝗ ad vincula afflictus quaſi maleficus: adeo ipſi conformis ac domeſticus, ⁊ per omnia gratus effectus eſt: vt Paulus ſcribens fidelibus, Lucā frequēter nominaret dilectuz. Ab Jeroſolymis itaꝗ Jllyricū vſꝗ cū Paulo euangeliū pꝛomulgauit, ⁊ a Judea Romam vſꝗ cū eo vinctus: eiſdē laboribus, eiſdē afflictionibus, eiſdē cōmunicauit naufragijs: volens oīno particeps declarari etiā coꝛonarū ꝑpter hos laboꝛes recipiēdaꝝ. L. vij.

Scripſit autē euāgeliuz: de quo idem Paulus, Miſimus, inquit, cuz illo fratrē, cuius laus eſt in euangelio per oēs eccleſias. Aliud quoꝗ edidit volumen qđ inſcribitur apoſtoloꝛuz acta: cuius hiſtoꝛia vſꝗ ad biennium Rome cōmoꝛantis Pauli peruenit. Jpſam quoꝗ imaginem aſſumpte humanitatis Jeſu Chriſti, ac ſignū eius que illū pepererat, pꝛimus hic cera ac lineamentis tingens: vt ad hec vſꝗ tempoꝛa honoꝛarentur tradidit: tanꝗ̄ non ſatis eſſe exiſtimans, niſi etiam per imaginē ac typum verſaret cuz his quos deſiderabat: quod feruentiſſimi amoꝛis ſignum eſt. Lcō. viij.

Sed Paulo Rome relicto rurſuz Lucas ad oꝛientem diſcedit: totāꝗ Lybiā ꝑcurrens in Egyptū peruenit. Et cum ſuperioꝛē Thebaidā ad Chriſtū per euāgelium adduxiſſet: inferioꝛē Thebaidā ſeptem poꝛtarum ciuitatem acceſſit: in qua etiaz Pontifex ac paſtoꝛ a ſpiritu ſancto pꝛeponitur. Ubi ſtatuis impuriſꝗ demonū delubꝛis in terrā deiectis: ſacra tēpla ſoli deo erexit: eoſꝗ qui in pꝛofundis ignoꝛantie tenebꝛis tenebātur, verbo dei regeneratos, mites filios effici curauit. Lectio. ix.

Huiuſmodi igitur fructibus Chꝛiſto oblatis: impietate de medio ſublata, erectis templis, altaribus ſtabilitis et conſecratis, Pꝛesbyteris ac diaconis creatis, recteꝗ fidei pꝛefinitione

Digitized by Google

nitione tradita credentibus, ⁊ nunc
quidē a veteris inſtrumenti ſcriptu
ra adducens teſtimonia, nunc vero
ab eo, q̄d ipſe contexuerat euāgelio
interpretās: ipſis ea quę de Chriſto
erāt, ⁊ oſtendēs vetus inſtrumētum
omnino cōſonuȝ eſſe nouo, vnū q̄,
⁊ eundē eſſe deum qui ⁊ hoc, ⁊ illud
ſtatuerat: plenus iā dierum effectus
rediit in pace ad deum pacis. Vixit
annos. lxxxiiij. vxorē nunq̄ habēs.

die. 21. ¶ Sactarum vndecim milliū virgi
nuȝ, ⁊ marty. ad veſp. ſuper pſal. añ.
Hi ſunt. Cap. Sancti per fidem. R̷.
Lauerunt. Hym. Sctōrūȝ meritis.
Ad Mḡt añ. Gaudēt in cęlis. Oro.

DEus gloria vir
ginum, ⁊ ama
tor earuȝ: qui beatę
Vrſulę i palma mar
tyrii contuliſti vnde
cim millium virgi-
num comitatū: con-
cede nobis earꝝ mul
tiplici interuētu petitionum effica-
ciam, fidei conſtātiam, ⁊ operis pu-
ritatem. Per. Ad matuti. Lectio. j.

Sep. 4 O Quam pulchra eſt caſta gene-
ratio cum claritate: Immor-
talis eſt enim memoria illius: quo-
niam apud Deum nota eſt, ⁊ apud
homines. Cum pręſens eſt imitant
illam: ⁊ deſiderāt eam cum ſe eduxe
rit: ⁊ in perpetuum coronata triūm
phat: incoinquinatorꝝ certaminum
pręmium vincēs. Multigena autē
impiorū multitudo nō erit vtilis: ⁊
adulterinę plantationes nō dabunt
radices altas: nec ſtabile firmamen
tuȝ collocabūt. Et ſi in ramis in tem
pore germinauerint, infirmiter po-
ſita a vēto cōmouebūtur: ⁊ a nimie-
tate vētorum eradicabunt. Lcō. ij.
Confringentur enim rami: incon-
ſummati: ⁊ fructus illorū inutiles, ⁊
acerbi ad manducandū: ⁊ ad nihilū
apti. Ex iniquis enim omnes filij q
naſcunt: teſtes ſunt nequitię aduer-
ſus parentes in interrogatione ſua.
Iuſtus autē ſi morte pręoccupatus
fuerit: in refrigerio erit. Senectus
enim venerabilis eſt, non diuturna:
neq̄ annoruȝ numero computata.
Cani auteȝ ſunt ſenſus hois: ⁊ ętas
ſenectutis, vita imaculata. Placēs
deo factus dilectus: ⁊ viuens inter
pctōres trāſlatus eſt. Raptus eſt, ne
malitia mutaret intellectū eius: aut
ne fictio deciperet aiaȝ illius. L. iij.
Faſcinatio eniȝ nugacitatis obſcu
rat bona: ⁊ inconſtātia cōcupiſcētię
trāſuertit ſenſum ſine malitia. Con-
ſummatus in breui: expleuit tēpora
multa. Placita enim erat deo aīa il
lius: propter hoc ꝓperauit educere
illū de medio iniqtatū. Populi au-
teȝ videntes, ⁊ nō intelligentes, nec
ponētes in pręcordijs talia: qm̄ gra
tia dei ⁊ miſericordia in ſcōs eius, ⁊
reſpectus in electos illius. Cōdem-
nat autē iuſtus mortuus viuos im-
pios: ⁊ iuuentus celerius conſum-
mata lōgam vitam iniuſti. Lcō. iiij.
BEata Vrſula Britannię regis
filia ⁊ Eleutherio Anglię Re-
gi iam deſponſata, prudentia, pul-
chritudine, ⁊ morum honeſtate inſi
gnis: hac die apud Coloniam Ger-
manię vrbem, tunc ab hunnis ob-
ſeſſam, dum Roma rediret, mar-

tyrio coronata eſt, vna cũ plurimis alijs virginibus: ita vt. xj. millia pro Chriſti noīe paſſe dicantur. Cuius rei fidem facere poſſunt, ⁊ celeberrimum ibi monialium monaſteriũ, in huius rei memoriam iampridem conſtructum: ⁊ nunc vſque perdurans: ⁊ innumerę oſſium reliquię quę ibi ad noſtra vſq; tempora ſeruantur, ⁊ inde ad alias mũdi partes delatę, ſummo honore habentur.

Ex beato Baſilio in. xl. mar. Le. v.

Nobis igitur hodierna die nõ vnũ propoſitũ eſt celebrare, neq; duos, neq; decem, ſed innumeros pene martyres, ⁊ non modo viros, ſed ⁊ fęminas ac puellas: quę vnam in diuerſis corporibus animam retinentes, vna conſpiratione ⁊ concordia fidei, eandem erga res arduas conſtantiam, ⁊ pro veritate ſtabile propoſitum oſtenderunt. Omnes inter ſe ſimiles pares ſententia, pares certamine: quamobrem ⁊ parem coronę gloriã ſunt promeritę. Quę digna laus, quę ſermonis copia his poterit adhiberi? Lcō. vj.

Quis modus aut quę ſatietas martyrum memoriam proſequẽdi erit: illi pręſertim, qui eorum amore ac charitate magnopere tenetur? Nã honor in bonos a conſeruis collatus, beneuolentię ſignificationem apud cõmunẽ dñm habet. Palam eſt enim quemadmodũ is qui generoſos homines ac fortes cũ honore exceperit: in ſimili ſi forte contingat occaſione, imitari nõ dedignabitur. Venerare igiẗ martyres, vt egregię tuę volũtatis teſtem adducas: ac demũ ſine perſequutione, ſine igne, ſine verberib⁹ ac plagis, eodẽ cum illis pręmio dignus habearis.

Secũdum Mattheum. Lectio. vij.

In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile eſt regnũ cęlorum decẽ virginib⁹: quę accipientes lãpades ſuas, exierunt obuiã ſponſo ⁊ ſponſę. Et reł. ca. 25.

Homilia beati Gregorij Papę.

Sępe vos fratres chariſſimi admoneo praua opera fugere, mundi huius inquinamenta deuitare: ſed hodierna ſancti euãgelij lectione cõpellor dicere, vt ⁊ bona quę agitis cum magna cautela timeatis: ne per hoc qđ a vobis recte geritur, fauor, aut gratia humana requiratẏ: ne appetitus laudis ſurrepat: ⁊ qđ foris oſtenditur, intus a mercede vacuetur. Ecce eteniꝫ redemptoris voce decẽ virgines, ⁊ omnes dicunẗ virgines: ⁊ tamen intra beatitudinis ianuam, non oẽs ſunt receptę: quia earũ quędã, dum de virginitate ſua gloriam foris expetunt, in vaſis ſuis oleum habere noluerũt. Lcō. viij.

Sed ſciendum nobis eſt, ꝙ ſępe in ſacro eloquio regnum cęlorum pręſentis temporis eccleſia dicitẏ: quę quia ex vtroq; ſexu fidelium colligitur, decẽ virginibus ſimilis denunciatur. In qua quia boni cũ malis, ⁊ electi cum reprobis admixti ſunt: recte ſimilis virginibus prudentibus ⁊ fatuis eſſe perhibetur: Sunt nãq; pleriq; contmẽtes, q ab appetitu ſe exteriori cuſtodiunt, ⁊ ſpe ad interiora rapiunẗ: carnem macerãt, ⁊ toto deſiderio ad ſupernã patriam anhe-

Digitized by Google

anhelant: ęterna pręmia expetũt, ⁊ pro laboribus ſuis recipere humanas laudes nolũt. Et hi nimirũ gloriã ſuam nõ in ore hoĩum ponũt, ſed intra conſcientiã cõtegunt. Lcõ. ix. Et ſunt plerique qui corpus per abſtinentiam affligunt: ſed de ipſa ſua abſtinentia humanos fauores expetunt: ⁊ fatuę profecto virgines ſunt, quia ſolam laudis tranſitorię retributionem quęrũt. Quinque fatuę, inquit, non ſumpſerunt ſecum oleũ: prudentes vero acceperunt oleum in vaſis ſuis. Per oleum nitor glorię deſignatur: vaſcula autẽ noſtra ſunt corda, in quibus ferimus cuncta quę cogitamus. Prudentes ergo oleum in vaſis habẽt: q2 nitorem glorię intra conſcientiam retinent, Paulo atteſtãte qui ait, Gloria nr̃a hęc eſt, teſtimoniũ cõſciẽtię noſtrę.

die.21. ℂ Sãcti Hylarionis abbatis. Orõ.

Intercessio nos quęſumus dñe beati Hylarionis abbatis cõmẽdet: vt qđ noſtris meritis nõ valemus: eius patrocinio aſſequamur. Per dñm.

Ex eius vita a ſcõ Hiero. ſcripta. L. ij.

Hylarion abbas in paleſtina ex parentibus gentilibus Chriſtianus: ipſe vt roſa de ſpinis effloruit. Qui Alexandriam miſſus, ac breui grammaticam edoctus, Chriſtianus effectus, eccleſiam aſſidue frequentabat. Quo tempore cum Antonij nomen eſſet per totã Egyptum celeberrimum ad eremũ contendit: ⁊ cum illo duobus menſibus verſatus, ipſius vitę rationẽ ac morum grauitatem diligẽter cõſiderauit. Reuerſuſque ad patriã, totum patrimoniũ ſibi a defunctis parẽtibus relictũ, fratrib9 ⁊ pauperibus diſtribuit: ⁊ adhuc adoleſcens. xv. annorum ad eremũ reuertitur. Lcõ. iij. Sacco igitur indutus: diu cellulã, quę vix eius corpuſculum caperet habitauit: ⁊ ſuper humum iuncis tantum ſtratam, ad vltimum vſque diem vitę ſuę conquieuit. Nũquam ante ſolis occaſum, nec diebus feſtis, nec in grauiſſima valetudine ſoluit ieiunium: orationi ⁊ pſalmodię ſemper intentus. Deteſtabatur autem pręcipue monachos qui infidelitate quadam in futurum ſua reſeruarent, ⁊ diligentiam haberent vel ſumptuũ vel veſtitus vel aliquarũ rerum, quę cum ſeculo tranſeunt. Demum octogeſimũ natus annũ: ſanctitate et miraculis clarus, migrauit ad dñm. xij. calen. Nouemb.

ℂ Sanctorum Criſpini ⁊ Criſpiniani marty. Oratio. die.25.

Deus qui nos cõcedis ſanctorum martyrũ tuorũ Criſpini ⁊ Criſpiniani natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere: Per.

Ex geſtis eorum. Lectio ſecunda.

Beati martyres Chriſti Criſpinus ⁊ Criſpinianus: qui cum btõ Quintino de Roma in Galliã venerant: Sueſſionẽſem ciuitatẽ ſuę peregrinationis hoſpitã elegerunt. Ubi ſequẽtes doctoris gẽtium magiſterium, vt neceſſaria vitę, labore manuũ ſibi puiderent: artẽ ſutoriã,

quę quiete exerceri poteſt, didice-
runt. Et cum prę oibus artificibus
elegãtius operarent͛: a nullo tamen
mercedem operis coactitie exige-
bant. Unde ⁊ per hoc gentiles eorũ
amore deuicti: non tam neceſſitate
artificij q̃ amore verbi Dei ad eos
frequẽter veniebant: ⁊ relicto erro-
re, verbo dñi credebãt. Lectio. iij.
Audiens aũt Retiouarius ſatelles
diaboli famã eorum inquiſiuit illos:
⁊ inuenit eos calciamẽta pauperuꝫ
reficientes: ⁊ cum nollent Chriſtuꝫ
dñm abnegare, iuſſit eos immaniſ-
ſimis affici tormentis. Quę omnia
cum ipſi Deum laudantes ſuperaſ-
ſent, Retiouarius ira commotus ꝙ
ſanctos torquere nõ poſſet: ſeipſum
in ignem proiecit. Et ſtatim ab eo
conſumptus expirauit. Poſt hęc
ſancti martyres iuſſu Maximiani
Imperatoris gladio coronati ſunt.
die. 28. ¶ Sãctorum apoſtolorũ Simonis
⁊ Judę ad veſ. ſup pſal. aña. Eſtote.
℟. Uos eſtis. vj. de cõi apoſtoloruꝫ.
Ad Magnificat añ. Beati. Oratio.

Concede quę-
ſumus omni-
potẽs deus: vt ſicut
ſanctoruꝫ apoſtolo-
rum tuorum Simo-
nis ⁊ Judę glorioſa
natalitia p̃uenimus:
ſic ad tua beneficia
promerẽda, maieſtatẽ tuam pro no-
bis ipſi pręueniant. Per do. Lcõ. j.
Jj. ude Judas Jeſu Chriſti ſeruus, fra-
ter aũt Jacobi: his qui ſunt in
deo patre dilectis, ⁊ Chrĩo Jeſu cõ-
ſeruatis, et vocatis. Miſericordia
vobis ⁊ pax, ⁊ charitas adimpleat͛.
Chariſſimi oẽm ſolicitudinẽ faciẽs
ſcribendi vobis de cõmuni veſtra ſa-
lute, neceſſe habui ſcribere vobis:
deprecãs ſupercertari ſemel traditę
ſctis fidei. Subintroierũt enim qui-
dam homines (qui olim pręſcripti
ſunt in hoc iudiciũ) impij, dñi noſtri
grãm trãsferentes in luxuriam: ⁊ ſo-
lum dominatorem, ⁊ dñm nr̃m Je-
ſum Chriſtum negantes. Lectio. ij.
Cõmonere aũt vos volo, ſcientes
ſemel omnia, ꝙ Jeſus populum de
terra Egypti ſaluans, ſecundo eos
qui nõ crediderunt, perdidit: ange-
los vero q non ſeruauerũt ſuũ prin-
cipatũ, ſed dereliquerunt ſuũ domi-
cilium, in iudiciũ magni diei, vincu-
lis ęternis ſub caligine reſeruauit.
Sicut Sodoma ⁊ Gomorra, ⁊ finiti-
mę ciuitates ſimili modo exfornica-
tę, ⁊ abeũtes poſt carnem alteram,
factę ſunt exemplũ, ignis ęterni pę-
nam ſuſtinentes: ſimiliter et hi qui
carnem quidẽ maculãt, dominatio-
nem autẽ ſpernũt, maieſtatẽ autem
blaſphemãt. Cum Michael archã-
gelus, cuꝫ diabolo diſputans alter-
caret͛ de Moyſi corpore, non eſt au-
ſus iudiciũ inferre blaſphemię, ſed
dixit: Imperet tibi Deus. Lcõ. iij.
Hi autẽ quęcũq; quidem ignorãt,
blaſphemãt: quęcunq; aũt natura-
liter, tanquã muta animalia, norũt,
in his corrumpũtur. Uę illis, qui in
via Cain abierũt, ⁊ errore Balaaꝫ:
mercede effuſi ſunt, ⁊ in contradi-
ctione Corę perierunt. Hi ſunt in
epulis ſuis, maculę cõuiuantes, ſine
timore ſemetipſos paſcentes, nubes
ſine

ſine aqua, quę a ventis circunferun
tur, arbores autumnales, infructuo
ſę, bis mortuę, eradicatę, fructus fe
ri maris, deſpumátes ſuas confuſio
nes, ſydera errantia, qbus procella
tenebrarum ſeruata eſt in ęternum.
Uos aũt chariſſimi, memores eſto
te verborum quę prędicta ſunt ab
Apoſtolis dñi noſtri Ieſu Chriſti.

Ex Sophronio Græco apud Hiero nymum de vir. illuſt. ⁊ Iſidoro lati no in lib. de vita ⁊ obitu ſctõr. L.iiij.

SImon cananęus, qui ⁊ Zelo
tes zelo dñi ſeruẽs, ⁊ Simeon
ab aliqbus dicit̃ ex cana vico, poſt
Iacobum iuſtum catedram tenuit
Ieroſolymorum: cui eccleſię cum
multis annis pręfuiſſet, Atticus cõ
ſularis Traiani tẽpore, cognito ꝙ
eſſet generis Dauid, ⁊ Chriſtianus,
multis eũ ſupplicijs affecit. Quib⁹
mira patientia toleratis, ad crucem
damnatur: vt illius, quem vita cole
ret, exitũ morte quoq̃ imitaretur.
Cruci itaq̃ affix⁹ eſt cũ .cxx. annos
natus eſſet, cũctis admirantibus in
corpore tam ſenili adeo robuſtũ ani
mum ad ferẽda ſupplicia perſtitiſſe.

Ex Hieronymo de viris illuſtri bus ⁊ Iſidoro; Lectio quinta.

Iudas q ⁊ Taddęus ac Lebbęus
in euãgelio dicitur, Cleophę filius
ac frater Iacobi, Simonis ⁊ Io
ſeph Barſabę ac Dñi conſobrinus
fuit. Hic in Meſopotamia ⁊ interio
ribus ponti euangelizans, feras et
indomitas gentes ſancto dogmate
mitigauit: ⁊ fidei iugo ſubegit. Cu
ius parua quidẽ quę de ſeptẽ catho
licis eſt, epiſtola inter ſanctas ſcri
pturas computatur. At nõnulli ſcri
pſerunt poſt apoſtolorum diuiſionẽ
Iudã in Meſopotamia, Simonẽ
vero aliũ a Simeone Ieroſolymi
tano epo in Egypto pdicaſſe: ⁊ am
bos tandẽ in perſidẽ perrexiſſe euã
gelizandę fidei grã, vbi multos ad
Chriſtum miraculis ⁊ doctrina tra
hentes, Chriſtianę eccleſię funda
menta iecerũt: ⁊ tandẽ in vrbe Sa
nir, dũ in tẽplo Solis nollent ſacrifi
care, a põtificibus interfecti marty
rium cõſummarũt. Tu aũt. **Lcõ. vj.**

De eiſdẽ etiã referunt ꝙ cum Ba
bilonię eſſent: ⁊ puella quędã quę
parturiẽs moriebatur, eorũ diaco
num infamia notaret: allato vnius
diei infante ĩ nomine Ieſu, ei prę̃ce
perint, vt pudicitię illi⁹ diaconi fer
ret teſtimoniũ. Cumq̃ infans dixiſ
ſet, hic diacon⁹ nunq̃ ſuã carnẽ pol
luit: inſtabãt parẽtes puellę vt auto
rem ſtupri manifeſtarẽt: At apoſto
li, nos (inquiũt) inocentes abſolue
re decet, nocẽtes prodere nõ decet.

Secundum Ioannem. Lectio. vij.

IN illo tempore: Dixit Ieſus ca. 15.
diſcipulis ſuis. Hęc mãdo vo
bis: vt diligatis inuicem. Si mun
dus vos odit: ſcitote quia me prio
rem vobis odio habuit. **Et reliqua.**

Homilia beati Cyrilli epiſcopi.

Quis vnq̃ ambiget, ſupremę dile
ctionis eſſe, omni ſtudio atq̃ opera
ad cognitionẽ veritatis, ⁊ obſequiũ
dei homines errantes conuocare?
Sed audi q̃ mirabili ac diuino dñs
vtitur argumento, in firmandis di
ſcipulorũ animis. Si mũdus inquit,
vos odit: ſcitote q2 me priorẽ vobis

Digitized by Google

odio habuit. Quemadmodū periti medici futuris nonnunquā remediorum pręparatione morbis ſe opponunt: ſic ipſe diſcipulorū ac omnium fidelium animos, nō a pręſentibus ſolum liberat: verumetiam a futuris malis doctrina ⁊ mandatis ſuis pręſeruat. Nullam curam ſibi faciundam eſſe monet: ſi ab hominibus voluptati, impietatiq́ꝫ deditis, odio habeantur. Lectio. viij.

Sed num, dicet quiſpiā, ad acquirēda e dia hęc oratio nos hortatur? Nequaquā. Non enim ſimpliciter, ſed pro ſalutari doctrina cōtemnendum eſſe odium dicit. Sed ego, inquit, elegi vos de mūdo: propterea odit vos mundus. Facile, immo vero iucundum eſſe oſtendit: qđ natura ſui moleſtiſſimū eſt. Quid enim acerbius, ⁊ plerūq́ꝫ dānoſiꝰ, q̄ꝫ odio haberi? Suaue tñ id efficit: propter deū. Et qñ gratia pietatis accidit: argumento eſt nō inhiare rebus caducis eū, qui odio habetur. Ut enī corporū, ita morum cognatio quędā eſt: quorū ſimilitudo longe ſanguinis vincit cognationes. Omne náq́ꝫ animal ſimile ſibi diligit. Sanctus cum ſctō, ⁊ peruerſus cū peruerſo iucūde conuerſatur. Lcō. ix.

Quamobrē neceſſe eſt, vt ſtudioſus minime a vitioſis diligat, vnde nec dolendū, ſed gaudendū potius nobis Chrīs eſſe aſſerit. Nā etſi detrimentū in rebus caducis, multorum odiū afferat, maximo tñ apud deū eſt emolumēto. Et ſi me inquit, perſequuti ſunt: ⁊ vos perſequētur: futuras omnino perſecutiones oſtendit: q̄ꝛ nō eſt maior ſeruus dñō ſuo. Quare nec illis maior quędam conditio erat quęrenda. Et certe magni animi atq́ꝫ probi eſt: clementer omnia ferre. Nam qui nullam patiūtur iniuriam, puſillanimes ſunt: ⁊ huius mundi glorię cupidi. Humilem enim cōtumelia nō mordet: ⁊ contēptorem mūdanę glorię vituperatio nō offendit. In laud. Oro.

Deus qui nos per beatos apoſtolos tuos Simonē ⁊ Iudā ad agnitonē tui nominis venire tribuiſti: da nobis eorum gloriam ſempiternam, ⁊ proficiendo celebrare: ⁊ celebrando proficere. Per dñm. Cętera de communi apoſtolorum.

¶ S. Quitini mar. ad memo. Oro.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: vt qui ex iniquitate nr̄a reos nos eſſe cognoſcimus: beati Quintini martyris tui interceſſione liberemur: Per dominū.

¶ In feſtiuitate omniū ſanctorum ad veſ. ſup pſal. añā. O q̄ꝫ glorioſum eſt regnū in quo cum Chriſto gaudent omnes ſcti amicti ſtolis albis, ⁊ ſequuntur agnū quocunq́ꝫ ierit. ps. Lauda. pue. 33. cum cęte. Cap. Apoc. 7.

Ecce ego Ioānes vidi alterū angelum aſcendentem ab ortu ſolis habentem ſignū dei viui: ⁊ clamauit voce magna quatuor angelis quibus datū eſt nocere terrę ⁊ mari dicens: nolite nocere terrę, ⁊ mari, neque arboribus: quoadusque ſignemus ſer-

ſeruos Dei noſtri, in frontibus eo‑rum. ℟. Concede. In Hymnus.

IEſu ſaluatoꝛ ſeculi, redemptis ope ſubueni: et pia Dei genitrix, ſalutem poſce miſeris.

Cętus omnes Angelici, patriarcharum cunei: ac prophetaruꝫ merita, nobis precentur veniam.

Baptiſta Chꝛi pręuius, ⁊ clauiger ęthereus: cū cęteris apoſtolis, nos ſoluant nexu criminis.

Choꝛus ſacratus martyrum, confeſſio ſacerdotum: ⁊ virginalis caſtitas, nos a peccatis abluant.

Electoꝝ ſuffragia, omneſqꝫ ciues cęlicę: annuant votis ſupplicum, ⁊ vitę poſcant pręmium.

Laus honoꝛ virtus gloꝛia, deo patri, ⁊ filio ſancto ſimul paraclito, in ſempiterna ſecula. Amen. ℣. Lętamini in domino. Ad Magꝰ añā.

Beati eſtis ſancti Dei, omnes qui meruiſtis conſoꝛtes fieri cęleſtium virtutum, ⁊ perfrui claritatis gloria: ideoqꝫ pꝛecamur vt memoꝛes noſtri iñtercedere dignemini pꝛo nobis ad dñm deum noſtruꝫ. Oratio.

Domine deus noſter multiplica ſuper nos gratiam tuam: ⁊ quoꝛuꝫ pręuenimus gloꝛioſa ſolennia: tribue ſubſequi in ſancta pꝛofeſſione lętitiaꝫ. per. Ad matu. inui.

Regem regum dñm venite adoꝛemus, quia ipſe eſt coꝛona ſanctorum omniuꝫ. Hym. Ieſu ſaluatoꝛ. In .j. noctur. añ. Adeſto deus vnus omnipotens, pater, ⁊ filius, ⁊ ſpūs ſanctus. ps. Dñe dñs. 2. Añ. Sicut lilium inter ſpinas, ſic amica mea inter filias. ps. Cęli enarrāt. 5. Añ.

Laudemus dñm quē laudant angeli, cui Cherubim ⁊ Seraphim, ſanctus, ſanctus, ſctūs, pꝛoclamāt. ps. Bñdic anima. j. 28. ℣. Lętamini. Sermo Rabani. Lectio pꝛima.

COnſuetudo quę a tempoꝛe ſcī Bonifatij Papę in vꝛbe Roma cęperat, vt oīs populus in die calendarū Nouembꝛiū ad eccleſiā in honoꝛem ſanctoꝛuꝫ omnium ab eo conſecratam conuenirent, creſcente Chꝛiſtiana religione ita ſucceſſiue in alios populos emanauit: vt communi omnium cōſenſu decretum ſit, vt in eccleſijs dei per oꝛbem terrarum diffuſis, honoꝛ, ⁊ memoria oīum ſanctoꝛum in die qua prępdiximus haberetur, vt quicquid humana fragilitas in ſolēnitatibus eorū particularibus minus plene peregiſſet: in hac ſancta obſeruatione ſolueretur. Nunc ergo fratres chariſſimi in omnium pꝛimoꝛdijs ſanctoꝛuꝫ laudare ⁊ gloꝛificare condecet eum qui cunctos condidit ſanctos: cuius maieſtas nec incipit, nec deſinit: ex quo omnia, per queꝫ omnia, in quo omnia, ipſi honoꝛ ⁊ gloria: in ſecula ſeculoꝛum, Amen. ℟.

Summę trinitati ſimplici deo vna diuinitas: ęqualis gloꝛia coęterna maieſtas: patri pꝛoliqꝫ, ſanctoqꝫ flamini. Qui totum ſubdit ſuis oꝛbem legibus. ℣. Pꝛęſtet nobis gratiaꝫ deitas beata: patris, ac nati, pariterqꝫ ſpiritus almi. Qui. Lectio. ij.

BEata dei genitrix ⁊ ſemper virgo Maria, templū dñi, ſacrarium ſpūs ſancti: virgo ante partū, virgo in partu, virgo poſt partum:

preſentis ſolennitatis diei expers
nullo modo credenda eſt. Hec eſt
enim que dei populū faciendo, mo
nebat ſpernere perituri luxus ſecu-
li: ac lenocinia mortalis vite decli-
nare: carnis quoqꝫ pudicitiā cuz vir
ginitatis honore intra cordis hoſpi
tium obſeruare. Decebatqꝫ eā om-
nium virtutuz reginā, fructūqꝫ eſſe
ſalutis perpetue, ſociamqꝫ hāc eſſe
angelorum ſuis affirmabat exēplis.
Unde ⁊ innumerabilis vtriuſqꝫ ſe-
xus multitudo eius ſecuta eſt veſti-
gia: relictis nuptiarum copulis. ℞.
Felix nāque es ſacra virgo Maria
et omni laude digniſſima, Quia ex
te ortus eſt ſol iuſtitie Chriſtus de⁹
noſter. ℣. Ora pro populo: interue-
ni pro clero: intercede pro deuoto
femineo ſexu: ſentiant omnes tuum
iuuamen, quicunque celebrant tuā
ſolennitatem. Quia. Lectio tertia.

PRincipiū ac finis omnis crea-
ture, ſuperna celorum regna,
ſpiritibus angelicis ad laudē ⁊ glo-
riam atqꝫ honorem ſui nominis, ac
maieſtatis: in perpetuuz miro ordi-
ne collocauit. Nouem aūt eſſe ange
lorū ordines ad dei iudicia ac mini-
ſteria complēda, teſtante ſacro elo-
quio, cognouimus: quorū principa
tus atqꝫ poteſtates, ſubtiliter ac mi-
rabiliter dei omnipotentis nutu di-
ſtingunt. Talibuſqꝫ a primordio in-
cipientis, vite beatorum ſpirituū di
ſtinctionibus: ſuperna celoꝝ regna
a deo conditore in perpetuū mirabi
liter collocata ſubſiſtunt. His oibus
fratres charisſimi: tam decoris ac
deo dilectis angeloruz agminibus:
huius diei ſolennitatem credimus
eſſe conſecratā. ℞. Te ſanctuz dñm
in excelſis laudant omnes angeli di
cētes Te decet laus, Et honor dñe.
℣. Cherubim quoqꝫ ac Seraphim
ſctūs proclamant: ⁊ omnis celicus
ordo dicentes. Te. Gloria. Et ho.
In .ij. noct. aña. Inter natos mulie
rum nō ſurrexit maior Joāne Ba
ptiſta. ps. Bonū eſt. 26. Añ. Eſto-
te fortes in bello, ⁊ pugnate cuz an-
tiquo ſerpēte, ⁊ accipietis regnum
eternū, hal. ps. Benedicā. 9. Aña.
Iſti ſunt ſcti qui pro dei amore mi-
nas hominū cōtempſerūt: ſcti mar-
tyres in regno celorum exultant cū
angelis: o q̄ precioſa eſt mors ſan-
ctorū: qui aſſidue aſſiſtūt ante dñm
⁊ ab inuicem non ſunt ſep[illegible]. ps.
Deus nr̄. 13. ℣. Exultēt iuſti. L. iiij.

SOlennitas hec non ſolū ange-
lorum ſpiritibus: verū ſanctis
omnibus qui ab exordio mūdi crea
ti ſunt, dedicata cōſiſtit: quorum pri
mi fuerunt patriarche patres pro-
phetarū ⁊ apoſtolorū. Hi deo digni
inuenti ſunt: fide preclari, hoſpita-
litate precipui: aſtuti in ſenſu, ſapien
tes in opere, iuſtitia inſignes, lon-
ganimes in ſpe, ſuſceptores ange-
lorum effecti: Hos ſequitur electio
prophetarū: cuz quibus locutus eſt
deus, ⁊ oſtēdit illis ſecreta ſua. Quo
rum alij in vtero, alij in pueritia, alij
in iuuētute, alij in ſenectute ſanctifi-
cati inuēti ſunt: fide pleni, deuotio-
ne ſummi, in ſancta meditatione aſ-
ſidui, metuqꝫ mortis intrepidi. Hos
ſequitur Joānes baptiſta: qui eodē
angelo quo Chriſtus denunciante
con-

Google

conceptus, in exordio baptiſmatis primatũ tenuit. ℞. Inter natos mulierũ nõ ſurrexit maior Joãne baptiſta, Qui viã dño pparauit in eremo. ℣. Fuit homo miſſus a deo, cui nomen erat Joãnes. Qui. Lcõ. v.

Sequitur duodenus apoſtolorum numerus: quos ad componendũ noue fidei fundamentũ, erigendumq; tenere ſtatũ eccleſie, prouidentia diuina ex oĩbus quos capiebat mundus elegit: vt in oẽm terrã exiret ſonus eorũ. Hi vere viti ideſt Chriſto tanquã palmites adheſere: ⁊ eorũ fructus in ſempiternũ permanens non marceſcit. Hi ſunt quibus locutus eſt dñs dicens, vos eſtis lux mundi: ⁊ nõ poteſt ciuitas abſcõdi ſupra montem poſita: neq; accendũt lucernam, ⁊ ponunt eam ſub modio. Et iterũ. Jam nõ dicã vos ſeruos, ſed amicos: qꝛ quecũq; audiui a patre meo nota feci vobis. Et quodcũque ligare voluiſſent ſuper terrã: ligatũ eſſe in celis promiſit: ⁊ eos ſeſſuros ſuper ſedes duodecim, ⁊ ſecũ iudicaturos orbẽ terre, predixit. ℞. Qui ſunt iſti qui vt nubes volant: Et quaſi columbe ad feneſtras ſuas? ℣. Candidiores niue, nitidiores lacte, rubicũdiores ebore antiquo. Et quaſi colũbe. Lc. vi.

Apoſtolis ſubiectũ eſt triumphale martyrum nomẽ: qui p diuerſa tormẽtorũ genera, Chriſti paſſionẽ imitabant. Alij nãq; ferro perempti, alij flammis exuſti, alij flagris verberati, alij vectibus perforati, alij cruciati patibulo, alij demerſi pelagi periculo, alij viui decoriati, alij vinculis mancipati, alij linguis priuati, alij lapidibus obruti, alij frigore afflicti, alij fame cruciati, alij vero trũcatis manibus ſiue ceteris membris ceſis, ſpectaculum cõtumelie in populis, nudi propter nomẽ dñi portauerunt. Hi ſunt triumphatores, ⁊ amici dei: qui contemnentes ſceleratorũ iuſſa principum, modo coronantur, ⁊ accipiũt palmam laborum. ℞. Lauerũt ſtolas ſuas, et candidas eas fecerunt In ſanguine agni. ℣. Iſti ſunt qui venerunt ex magna tribulatione: ⁊ lauerũt ſtolas ſuas. In. Gloria. In.

In. iij. noct. aña. Sint lumbi veſtri precincti, ⁊ lucerne ardentes in manibus veſtris: ⁊ vos ſimiles hominibus expectãtibus dñm ſuum qñ reuertatur a nuptijs. ps. Exultate iuſti. 8. Añ. Simile eſt regnum celorum decẽ virginibus, que accipientes lampades ſuas exierũt obuiam ſponſo, ⁊ ſpõſe. ps. Eructa. 12. Añ. Laudẽ dicite deo noſtro oẽs ſancti eius: ⁊ qui timetis deũ puſilli ⁊ magni: quoniã regnauit dñs deus noſter omnipotẽs: gaudeamus ⁊ exultemus, ⁊ demus gloriã ei. ps. Quã dilecta. 24. ℣. Juſti autẽ. Lcõ. vij.

Ipſis quoq; ſacerdotibus atq; doctoribus ſiue confeſſoribus, huius feſtiuitatẽ diei nõ ignotã eſſe credimus: qui corda fideliũ imbribus irrigarũt celeſtibus: vt proferre imarceſcibilem bonorũ operũ fructum poſſent. Hi talẽta ſibi credita cum vſura ſine fraude amplificare procurauerunt: qꝛ bonũ qđ didicere, ſubiectorũ mentibus, arguẽdo, obſe-

obſecrando, increpādo, inſerere ni-
tebantur. Hoꝛum mēs lucidiſſima,
manus vero plenę mūditia ſunt, eo
ꝙ ſacroſancta myſteria celebrātes,
hoſtiam viuam deo ſemetipſos of-
ferre ſine macula praui operis non
deſiſtant: ⁊ licet perſecutoꝝ non ſen
ſiſſent gladiuꝫ, tn̄ per vitę meritum
martyrio nō priuant̄. ℟. Sint lum-
bi veſtri pręcincti, ⁊ lucernę arden-
tes in manibus veſtris. Et vos ſimi-
les hominibus expectātibus dn̄i
ſuum, quādo reuertat̄ a nuptijs. ℣.
Vigilate ergo qꝛ neſcitis qua hoꝛa
dn̄s veſter vēturus ſit. Et. Lcō. viij.

Virgines quoꝗ ſacrę: ab hu-
ius diei ſolēnitate nō ſunt ſepa
ratę. Hę ſunt enim, quę ſpꝛeta libe-
roꝛum ꝓpaginę: ſponſo qui in cę-
lis eſt, perenni mente, actu, habitu,
⁊ geſtu, ſe applicare maluerunt. Hę
ſunt quę oꝛationibus inſtantes: ie-
iunijs adherentes, vigilias ſacras
amantes, eleemōſynas ſectantes,
pauperes recreātes, nudos veſtien
tes, infirmos viſitantes: in tribula-
tione gaudentes, in verbis calum-
nię vel cōtumelię patientes, in aug-
mento ſuę perfectionis humiles: in
damno rerum tempoꝛaliū deo gra-
tias agebant. His omnibus, ⁊ his
ſimilibus pꝛo deſiderio regni cęle-
ſtis: ⁊ propter ſpem ęternę remune
rationis, ardentiſſimo amoꝛe inde-
ſinenter atque libenter inſiſtentes:
Deo ſoli vitam finire gaudebant.
℟. Audiui vocem de cęlo venien-
tem: venite omnes virgines ſapien-
tiſſimę. Oleum recondite in vaſis
veſtris dum ſponſus aduenerit. ℣.
Media nocte clamoꝛ fact⁹ eſt: ecce
ſponſus venit. Oleum. Lectio. ix.

Nos ergo fratres tātoꝛum pa-
trocinia interceſſoꝝ tota mē-
tis intētione quęramus: vt per tem-
poꝛalia feſta quę gerimus, eoꝝ me
ritis interuenientibus ad ęterna per-
uenire valeamus. Tranſeunt cun-
cta, quę tempoꝛaliter feſtiue cęle-
bꝛantur. Curate qui his ſolennita-
tibus intereſtis: ne ab ęterna ſolen-
nitate ſeparemini. Quid enim pꝛo-
deſt intereſſe feſtis hoīum: ſi deeſſe
contingat feſtis angeloꝝ? Penſa-
te fratres: ꝙ nulla ſunt quę tempo-
raliter currunt: ⁊ ad eos de quibus
loquimur, toto coꝛde tendamus: vt
cum ipſis in ęterna ſecula gaudere
mereamur, per eum qui viuit in ſe-
cula ſeculoꝛum. Amē. ℟. Concede
nobis dn̄e quęſum⁹ veniā delicto-
rum, ⁊ intercedentibus ſctīs quoꝝ
hodie ſolennia celebꝛamus: talē no
bis tribue deuotionē: Vt ad eoꝛum
peruenire mereamur ſocietatē. ℣.
Adiuuent nos eoꝛum merita, quos
pꝛopꝛia impediunt ſcelera, excuſet
iterceſſio, accuſat quos actio: ⁊ qui
eis tribuiſti cęleſtis palmam trium
phū: nobis veniā non deneges pec-
cati. Vt. Gloꝛia. Vt. ℣. Oꝛate pro
nobis omnes ſancti dei. In lau. aī.

Vidi turbam magnā quā dinu
merare nemo poterat, ex om-
nibus gentibus, ſtantes ante thꝛo-
num. 26. Aī. Et oēs angeli ſtabant
in circuitu thꝛoni, ⁊ ceciderūt in cō
ſpectu eius in facies ſuas, ⁊ adoꝛaue
runt eum. 28. Aīa. Redemiſti nos
dn̄e deus in ſanguine tuo, ex omni
tribu,

tribu, ⁊ lingua, ⁊ populo, ⁊ natiōe:
⁊ feciſti nos deo nr̄o regnū. 17. Añ.
Bñdicite dñm oēs electi eius: agi-
te diē letitię ⁊ cōfitemini ei. 44. Añ.
Hymnus omnibus ſctis eius, filijs
Iſrael populo appropinquāti ſibi:
gloria hęc eſt oībus ſanctis ei⁹. 41.
Cap. Ecce ego Joannes. Hym.
Chriſte redēptor oium, conſer-
ua tuos famulos: beatę ſemp
virginis, placatus ſctis precibus.
Beata quoqȝ agmina, cęleſtiuȝ ſpi-
rituum: preterita, pręſentia, futura
mala pellite.
Uates ęterni iudicis, Apoſtoliqȝ
domini: ſuppliciter expoſcimus ſal-
uari veſtris precibus.
Martyres dei inclyti, confeſſoreſqȝ
lucidi: veſtris orationibus, nos fer-
te in cęleſtibus.
Chorus ſacrarum virginū, electo-
rumqȝ omnium: ſimul cum ſanctis
omnibus, conſortes Chriſti facite.
Gentem auferte perfidam, creden-
tium de finibus: vt Chriſti laudes
debitas, perſoluamus alacriter.
Laus honor. ℣. Mirabilis deus.
Ad Bñs añ. Te glorioſus apoſto-
rum chorus: te prophetaruȝ lauda-
bilis numerus: te martyrum candi-
datus laudat exercitus: te oēs ele-
cti voce confitentur vnanimes, bea
ta trinitas vnus deus. 45. Oratio.
Omnipotēs ſempiterne deus,
qui nos omnium ſanctorum
merita ſub vna tribuiſti celebritate
venerari: quęſumus, vt deſidera-
tam nobis tuę propitiationis abun
dantiam: multiplicatis interceſſo-
ribus largiaris. Per d. Ad. iij. cap.

Ecce ego Joannes. R̄ia ⁊ ℣. pluri-
morum mar. dicantur. Ad. vj. cap.
Audiui numerum ſignatoruȝ
centumquadragintaquatuor
millia ſignati: ex omni tribu filio-
rum Iſrael. Ad nonam capitulū.
Uidi turbam magnā quā dinu-
merare nemo poterat, ex om-
nibus gentibus ⁊ tribubus, ⁊ popu
lis, ⁊ linguis: ſtantes ante thronuȝ.
Ad veſ. ſup pſal. añ. Uidi turbam.
Ps. Dixit dominus. Laudate pue.
Credidi. In cōuertēdo. Eripe me.
Cap. Hym. ℣. vt in primis veſper.
Ad Mgt añ. Saluator mūdi ſalua
nos oēs: ſctā dei genitrix virgo ſem
per Maria ora pro nobis: precibus
quoqȝ ſanctorū, apoſtolorū, marty-
rum, ⁊ confeſſorū, atqȝ ſanctarū vir
ginū: ſuppliciter petimus: vt a ma-
lis oībus eruamur: boniſqȝ oībus
nūc ⁊ ſemp perfrui mereamur. 46.
¶ In die oium ſanctorū finitis veſ.
de oībus ſcīs ſtatī incipiant veſ. de-
functorū: niſi i craſtino fuerit dñica.
In commemoratione omnium fi-
delium defunctorum ad veſpe. aña.
Placebo domino in regione viuo-
rum. ps. Dilexi. 33. Aña. Heu me,
qr incolatus meus prolongatus eſt.
Ps. Ad dñm. 37. Añ. Dñs cuſtodit
te ab omni malo: cuſtodiat aiaȝ tuā
dñs. ps. Leuaui. 37. Añ. Si iniqui-
tates obſeruaueris domine, domi-
ne quis ſuſtinebit? ps. De profun-
dis. 38. Añ. Opera manuum tuarū
dñe ne deſpicias. ps. Confitebor ti
bi dñe in toto corde meo: qm̄ audi-
ſti. 39. Añ. Audiui voceȝ de cęlo di
centem mihi: beati mortui q in dño
mo-

moriunt. Caticū. Magnificat.47.
Finita aū. poſt magnificat dicatur.
Pater nr̄. Quo finito nō pnuntiet
Et ne nos. Sed dicatur pſalmus.
Lauda anima mea.41. ⁊ per Re-
quiem. terminet. Deinde ſequit ℣.
A porta inferi. ℟. Erue dn̄e animas
eorum. ℣. Dn̄s vobiſcum. Oratio.

Fidelium deus
oium cōditor,
⁊ redēptor, anima-
bus famulorū famu
larumq; tuarum re-
miſſioné cunctoruꝫ
tribue peccatorum:
vt indulgétiam quā
ſemper optauerunt: pijs ſupplica-
tionibus conſequantur: Qui viuis.
Nō dicat poſt oronem. Dn̄s vobiſ.
nec Benedicamus. Sed tantum.
Requieſcant in pace. ℟. Amen.
In craſtino ad matuti. ⁊ ad ceteras
hor. defunctorū nō fiāt pſtrationes.
Si feſtiuitas oium ſctōrum ſabbato
eueneritan craſtino totuꝫ offm̄ tam
diei q̄ noctis de oct. erit ⁊ tūc in ea-
dem die poſt veſ. de octa. veſ. defun-
ctor dicant vtiq. Ad mat. nō dicat
Dn̄e labia mea. neq; Deus in adiu
torium. neque Venite. Sed dicto.
Pater nr̄. ⁊ Credo. ſtatim incipiat
In. j. noct. aū. Dirige domine deus
meus in cōſpectu tuo viā meaꝫ. Ps.
Verba mea. 1. Aū. Cōuertere dn̄e
⁊ eripe animā meam: qm̄ non eſt in
morte qui memor ſit tui. Ps. Dn̄e
ne i furore. 1. Aū. Ne quādo rapiat
vt leo animā meā: dum nō eſt q redi
mat, neq; qui ſaluū faciat. Ps. Do-
mine de' meus. 2. ℣. A porta inferi.
Lector nō petat bn̄dictionē: ſꝫ dcō
Pater nr̄. ⁊ ſubiuncto. Et ne nos.
ac reſponſo. Sed libera. incipiat le
gere. Auguſtinus in Enchiridion
capitulo. cviij. Lectio prima.
Tempus qđ inter hoīs mortem
⁊ vltimā reſurrectionē iterpo-
ſitū eſt: animas abditis receptaculis
ꝯtinet: ſicut vnaqueq; digna eſt vel
requie vel erūna: pro eo quod ſorti-
ta eſt in carne dū viueret. Neq; ne-
gādum eſt defunctorū aīas pietate
ſuorū viuentiū releuari: cū pro illis
ſacrificiū mediatori offert: vel elee-
moſynę in eccleſia fiūt. Sed eis hęc
pſunt: qui cū viuerēt, hęc ſibi vt po-
ſtea poſſent prodeſſe, meruerūt. Eſt
enim quidā viuēdi modus nec tam
bonus, vt nō requirat iſta poſt mor-
tem: nec taꝫ malus, vt ei nō proſint
iſta poſt mortē. Eſt vero talis in bo-
no, vt hęc non requirat: et eſt rur-
ſus talis in malo, vt nec his valeat
cum de hac vita tranſierit adiuuari.
In fine lcōnis non dicat Tu autem.
ſed finita lcōne ſtatim incipiatur ℟.
Credo q; redēptor meus viuit: ⁊ in
nouiſſimo die de terra ſurrecturus
ſum: ⁊ in carne mea videbo deū ſal-
uatorē meū. ℣. Quem viſurus ſum
ego ipſe ⁊ nō alius: ⁊ oculi mei con-
ſpecturi ſunt. Saluatorem. Lcō. ij.
Quo circa hic omne meritum
comparatur: quo poſt hāc vi-
tam, poſſit releuari quiſpiā, vel gra-
uari. Nemo aūt ſe ſperet qđ hic ne-
glexit: cum obierit apud dn̄m pro-
mereri. Non ergo quę pro defun-
ctis cōmendandis frequētat eccle-
ſia apoſtolicę ſunt aduerſa ſententię,
qua

qua dictum eſt, Omnes aſtabimus ante tribunal Chꝛi, vt referat vnuſquiſqꝫ ſm ea quę per corpus geſſit, ſiue bonum ſiue malũ: q̃r etiam hoc meritum ſibi quiſqꝫ cum in corpore viueret cõparauit, vt ei poſſent iſta prodeſſe. Non enim oĩbus proſunt. Et quare non omnibus proſunt: niſi propter differẽtiam vitę quã quiſqꝫ geſſit in corpore? ℟. Qui Lazaruz reſuſcitaſti a monumento fętidum, Tu eis dñe dona requiem ⁊ locum indulgentię. ℣. Qui venturus es iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſeculuz per ignem. Tu eis dñe. Lectio. iij.

Cum ergo ſacrificia ſiue altaris, ſiue quarũcunqꝫ elecmoſynarum pro defunctis baptizatis oĩbus offeruntur: pro valde bonis gratiarum actiones ſunt, pro valde malis etiam ſi nulla ſunt adiumenta mortuorũ, qualeſcunqꝫ viuorũ cõſolationes ſunt. Quibus aũt proſunt, aut ad hoc proſunt vt ſit plena remiſſio: aut certe vt tolerabilior fiat ipſa damnatio. Idẽ in libro de cura agenda pro mortuis. Sed vtruz aliquid proſit anime mortui locus corporis ſui: operoſius inquirendũ eſt. Sane non ſunt contemnenda et abijcienda corpora defunctorũ, maximeqꝫ iuſtorũ atqꝫ fideliuz: quibus tanq̃ organis ⁊ vaſis ad omnia opera bona ſanctus vſus eſt ſpiritus. ℟. Domine, quando veneris iudicare terram: vbi me abſcondam a vultu irę tuę? Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Cõmiſſa mea paueſco, ⁊ ante te erubeſco: dum veneris iudicare noli me condẽnare. Quia.

Poſt reſumptionẽ ℟ iſ non dicatur Requiem. ſed ſtatim incipiatur. In. ij. noct. aña. In loco paſcuę ibi me collocauit. ps. Dñs regit me. 6. Añ. Delicta iuuẽtutis meę ⁊ ignorãtias meas ne memineris dñe. ps. Ad te dñe leuaui. 6. Añ. Credo videre bona dñi in terra viuentium. ps. Dñs illumina. 7. ℣. In memoria ęterna erũt iuſti. ℟. Ab auditione mala non timebunt. Lectio. iiij.

Si paterna veſtis et anulus ac ſiquid huiuſmodi eſt tãto charius poſteris, quãto erga parentes maior affect⁹: nullo modo ipſa ſpernenda ſunt corpora: quę vtiqꝫ multo familiarius atque coniunctius q̃ quęlibet indumẽta geſtamus. Hęc enim nõ ad ornamentũ vel adiutorium qđ exhibetur extrinſecus: ſed ad ipſam hominis naturã pertinẽt. Unde ⁊ antiquorũ iuſtorum funera officioſa pietate curata ſunt, ⁊ exequię celebratę, ⁊ ſepultura prouiſa: ipſiqꝫ dum viuerent de ſepeliendis vel etiã transferendis ſuis corporibus filijs mãdauerunt. Et Thobias ſepeliendo mortuos deum promeruiſſe, teſte angelo cõmendatur. Et laudabiliter cõmemorant̃ in euangelio: qui corpus dñi de cruce acceptum diligenter atqꝫ honorifice tegendum ſepeliendumqꝫ curauerũt. ℟. Heu mihi domine quia peccaui nimis in vita mea: quid faciam miſer? vbi fugiam niſi ad te Deus meus? miſerere mei dum veneris In nouiſſimo die. ℣. Anima mea turbata eſt valde, ſed tu dñe ſuccurre ei. In nouiſſimo. Lectio quinta.

Uerũ

Verũ iſtę auctoritates nō hoc admonent ꝙ inſit vllus cadaueribus ſenſus: ſed ad dei prouidentiam cui placent etiã talia pietatis officia, corpora quoqꝫ mortuorum pertinere ſignificãt: propter fidem reſurrectionis aſtruendã. Quod ſi verum eſt: profecto etiã prouiſus ſepeliendis corporibus apud memoriam ſanctorũ locus: bonę affectionis humanę eſt erga funera ſuorũ. Quoniã ſi nō vlla religio eſt vt ſepeliantur: nō poteſt nulla eſſe, quando vbi ſepeliantur attẽditur. Sed cum talia viuorum ſolatia requiruntur, quibus eorum pius in ſuos animus appareat: non video quę ſint adiumenta mortuorum: niſi ad hoc, vt dum recolũt, vbi ſunt poſita eorum quos diligunt corpora, eiſdem ſctis illos tanꝗ patrõis ſuſceptos, apud dñm adiuuando cõmendet. ℟. Ne recorderis peccata mea dñe, Dum veneris iudicare ſeculum per ignẽ. ℣. Dirige dñe deus meus in cõſpectu tuo viã meam. Dum ve. Le. vi.

Et hęc quidem facere poſſent: etiam ſi talibus locis eos humare non poſſent. Sed nõ ob aliud vel memorię vel monumẽta dicuntur ea quę inſigniter fiũt ſepulchra mortuorũ: niſi quia eos qui viuentium oculis morte ſubtracti ſunt, ne obliuione etiã cordibus ſubtrahantur in memoriam reuocãt: ⁊ admonendo faciunt cogitare. Nam ⁊ memorię nomẽ id apertiſſime oſtẽdit: ⁊ monumẽtum, eo ꝙ moneat mentem, id eſt admoneat nuncupatur. Cũ itaqꝫ recolit animus vbi ſepultũ ſit chariſſimi corpus: ⁊ occurrit locus nomine martyris venerabilis: eidẽ martyri animã dilectã commendat, recordãtis ⁊ precãtis affectus. Qui cũ defunctis a fidelibus chariſſimis exhibetur: eũ prodeſſe non dubium eſt: his qui cum in corpore viuerent, talia ſibi poſt hãc vitam prodeſſe meruerunt. ℟. Dñe, ſecundũ actum meum noli me iudicare: nihil dignum in cõſpectu tuo egi. Ideo deprecor maieſtatẽ tuã, vt tu deus deleas iniquitatẽ meam. ℣. Amplius laua me domine ab iniuſtitia mea, et a delicto meo munda me: quia tibi ſoli peccaui. Ideo. In. iij. noct. aña. Complaceat tibi dñe vt eripias me: ad adiuuandum me reſpice. ps. Expectans. 11. Añ. Sana dñe aĩam meam: qꝛ peccaui tibi. ps. Beatus vir qui intel. 11. Añ. Sitiuit anima mea ad deũ viuum: quãdo veniam, ⁊ apparebo ante faciem dñi. ps. Quẽadmodũ. 12. ℣. Ne tradas beſtijs aĩas confitentes tibi. ℟. Et animas pauperum tuoꝝ ne obliuiſcaris in finem. Lectio. vij.

Cum ergo fidelis mater, fidelis filij defuncti corpus deſiderauit in baſilicam martyris poniſi quidem credidit eius animã meritis martyris adiuuari: hoc quod ita credidit ſupplicatio quędam fuit, ⁊ hęc profuit ſiquid profuit. Quę cũ ita ſint, nõ exiſtimemus ad mortuos pro quibus curam gerimus peruenire: niſi ꝙ pro eis, ſiue altaris, ſiue orationum, ſiue eleemoſinarũ ſacrificijs ſolenniter ſupplicamus: quanuis non pro quibus fiunt omnibus pro-

proſint, ſed illis tãtum, quibus dum viuũt, comparatur vt proſint. Sed quia nõ diſcernimus qui ſint, oportet ea pro regeneratis omnibus facere: vt nullus eorum prętermittatur, ad quos hęc beneficia poſſint & debeant peruenire. Melius enim ſupererunt iſta eis: quibus nec obſunt nec proſunt: ꝙ eis deerũt, quibus proſunt. ℟. Peccantẽ me quotidie, & non me penitentem, timor mortis cõturbat me. Quia in inferno nulla eſt redẽptio: miſerere mei deus, & ſalua me. ℣. Deus in nomine tuo ſaluũ me fac: & in virtute tua libera me. Quia in inferno nulla eſt redẽptio: miſerere mei. Lectio. viii.

Diligentius tñ facit hęc quiſq; pro neceſſarijs ſuis: quo pro illo fiat ſimiliter a ſuis. Corpori eniȝ humano quicquid impẽditur, non eſt prę ſidium ſalutis, ſed humanitatis officium: ſecũdum affectum quo nemo vnꝙ carnẽ ſuam odio habet. Unde oportet, vt quam poteſt pro carne proximi curã quis gerat: cuȝ ille receſſerit qui gerebat. Quod ſi hęc faciunt qui carnis reſurrectionem nõ credunt, quanto magis debent facere qui credunt: vt corpori mortuo, ſed tamen reſurrecturo, & in ęternitate manſuro impenſum eiuſmodi officium, ſit etiã quodam modo eiuſdem fidei teſtimonium. Quod vero quiſq; apud memoriaȝ martyrum ſepelitur, hoc tãtum mihi videtur prodeſſe defuncto: vt cõmendãs eum etiam martyrum patrocinio, affectus pro illo ſupplicationis augetur. ℟. Memento mei deus quia ventus eſt vita mea: Nec aſpiciet: me viſus hominis. ℣. Et non reuertetur oculus meus vt videat bona. Nec aſpiciet. Idem in Enchiridion ca. lxxxiij. Lectio. ix.

Iam vero de reſurrectione carnis, non ſicut quidam reuixerunt iterũq; ſunt mortui: ſed in ęternam vitam ſicut Chriſtus reſurrexit: quemadmodum poſſim breuiter diſputare, & omnibus queſtionibus, quę de hac re moueri ſolent ſatisfacere: non inuenio. Reſurrecturam tamẽ omnium carnem quicunq; nati ſunt hominum atque naſcentur: & mortui ſunt atque morientur: nullo modo debet dubitare chriſtianus. Vide & capitulo. xc. Reſurgẽt itaq; corpora ſanctorum ſine vllo vitio, ſine vlla deformitate: ſicut ſine vlla corruptione, onere, difficultate. In quibus tanta erit facultas: quanta erit fęlicitas. Propter quod & ſpiritualia dicta ſunt: cum proculdubio corpora ſint futura non ſpiritus. ℟. Libera me dñe de morte ęterna, in die illa tremenda: Quando cęli mouẽdi ſunt & terra. Dũ veneris iudicare ſeculuȝ per ignẽ. ℣. Dies illa dies irę calamitatis & miſerię: dies magna & amara valde. Quãdo. vſq;. Dum. ℣. Tremens factus ſum ego & timeo, dum diſcuſſio venerit atque ventura ira. Duȝ. ℣. Quid ego miſerrimus, qd dicã vel qd faciã, dum nil boni perferã ante tantũ iudicẽ. Quando. ℣. Nunc Chriſte te petimus, miſerere q̃s, qui veniſti redimere perditos, noli damnare redẽptos. Dum. ℣.

Crea-

Creator omniũ rerũ deus, qui me de limo terre formasti, mirabiliter ꝓprio sanguine redemisti: corpusq; meũ licet modo putrescat, ⁊ de sepulchro facies in die iudicij resuscitari: exaudi, exaudi me, vt animam meã in sinu Abrahe patriarche tui iubeas collocari. Libera. Repetito Rño inchoet. In lau. añ.

Exultabũt dño ossa humiliata. ps. Miserere. 14. Añ. Exaudi dñe orõnem meam ad te omnis caro veniet. ps. Te decet. 17. Aña. Me suscepit dextera tua domine. ps. Deus deus. 17. Añ. A porta inferi erue dñe aĩas eorum. Cãticum. Ego dixi. 42. Aña. Ois spũs laudet dñs. ps. Laudate. 41. Ad Bñs añ. Ego sum resurrectio ⁊ vita: q credit in me, etiã si mortuus fuerit, viuet: ⁊ oĩs q viuit ⁊ credit in me, nõ morietur in eternũ. 45. Cãti. Bñdictus. Finita post canti. añ. dicat. Pr nr. ps. De pfundis. 38. secũdũ q supra scriptũ est de ps. Lauda aĩa mea. 41. Deinde ℣. ⁊ orõ vtš. Ad pmã dicto. Pater nr. ⁊ Credo. incipiatur añ. Requiem. Psalmi. Deus in nomine. Beati imaculati. Retribue. Post singulos psalmos non dicat. Requiem. sed in fine oiuz dicat añ. Requiẽ eternã dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. Deinde dicat. Confiteor. Quo dicto sequitur ℣. A porta inferi. Dominus vobiscũ. Oremus. Fidelium. Requiescãt in. Hic ordo seruetur ad alias horas diei: nisi q Confiteor. non dicatur. Preciosa. more solito dicat. Dicta nona terminat officiũ mortuorum.

¶ Infra oct. oium sctõrũ proxima die post diẽ animarũ. Ex libro meditationũ beati Augustini. Lcõ. iij.

Mater Jerusalem ciuitas, mater sctã dei, charissima sponsa Christi, te amat cor meũ, pulchritudinem tuã nimium desiderat mens mea, o quam decora, quã gloriosa, quã generosa tu es? Tota pulchra es, ⁊ macula non est in te. Felix anima mea semperq; felix in secula, si intueri meruero gloriã tuã, beatitudinem tuã, pulchritudinẽ tuam: portas ⁊ muros tuos, ⁊ plateas tuas, ⁊ mansiones tuas multas, nobilissimos ciues tuos: ⁊ fortissimũ regem tuũ dñm nostrũ in decore suo. Muri tui Jerusalẽ ciuitas sancta ex lapidibus preciosis, porte tue ex margaritis optimis, platee tue ex auro purissimo: in quibus iucundum halleluiah sine intermissione ↄcinitur. ¶ Die. iij. Idem vbi supra. Lcõ. iij.

Speciosa facta es et suauis in delitijs tuis mater Jerusalẽ. Nihil in te tale quale hic patimur, qualia in hac misera vita cernimus. Non sunt in te tenebre, aut nox: aut quelibet diuersitas tẽporũ. Non lucet in te lux lucerne, aut splendor lune, vel iubar stellarũ: sed deꝰ de deo, lux de luce, sol iustitie semper illuminat te, agnus candidus, ⁊ immaculatus. Lucidũ ⁊ pulcherrimum est lumẽ tuũ. Sol tuus ⁊ claritas tua, ⁊ omne bonũ tuum, huius pulcherrimi regis indeficiens contemplatio. ¶ Die. iiij. Aug. ĩ meditatiõibꝰ. L. iij.

Omnes sancti Dei intercedite ⁊ orate constanter atq; indefinenter

nenter pro nobis miſeris multūq; negligentibus peccatoribus: vt per veſtras orationes veſtro conſortio coniungamur: qꝛ aliter ſalui eſſe nō poſſumus. Sumus nāque valde fragiles ⁊ nullius virtutis homunciones, animalia ventris, ⁊ carnis mancipia: in quibꝰ vix aliquod virtutis veſtigiū apparet. Et tamē ſub Chriſti cōfeſſione poſiti, ligno crucis ferimur: nauigātes per hoc mare magnum ⁊ ſpatioſum, vbi ſunt reptilia quorū nō eſt numerus: vbi eſt draco ſeuiſſimus ſemꝑ paratus ad deuorādum. Orate dñm, orate piiſſimi: orate omnia agmina ſctōrum ⁊ vniuerſi cętus beatorꝝ: vt veſtris precibus meritiſq; adiuti, ſalua naue, ⁊ integris mercibus, ꝑuenire mereamur ad portū perpetuę quietis ⁊ ꝯtinuę pacis, ⁊ nunq̄ finiendę ſecuritatis.

¶ Dīe. iiij. Aug. in medita. Lcō. iij.

Felices ſancti Dei omnes qui iam pertrāſiſtis huius mortalitatis pelagus: ⁊ peruenire meruiſtis ad portum perpetuę quietis, ſecuritatis, ⁊ pacis. Securi ⁊ trāquilli ſemperq; feſtiui atque gaudentes eſtis. Obſecro vos per veſtram charitatem: qui ſecuri eſtis de vobis, ſoliciti eſtote de nobis. Securi eſtis de veſtra immarceſcibili gloria: ſoliciti eſtote de noſtra multiplici miſeria. Per ipſum vos rogo qui vos elegit: qui vos tales fecit: de cuius pulchritudine iam ſatiamini, de cuius immortalitate immortales facti eſtis, de cuius beatiſſima viſione ſemper gaudetis: eſtote iugiter memores noſtri. Subuenite nobis miſeris: qui adhuc in ſalo huius vitę circūſtantibus agitamur procellis.

¶ Dñica infra octa. oīum ſanctorum poſt tres lectio. ordinarias prō dñica, ſcilicet de Apoſtolo Paulo notatas pro. ij. noct. lectio. de octa. Gregorius in primo moraliū. L. iiij.

Ecce q̄ fulgentes ſtellas in cęlo cernimus, dum patriarcharū ac prophetaꝝ merita rēcolimus: vt inoffenſo pede operis iter noſtrę noctis ambulemus. Nam cognitionibus hominum diuina diſpenſatio, quot iuſtos exhibuit, quaſi tot aſtra ſuper peccantiū tenebras in cęlum miſit: quouſq; verus lucifer ſurgeret: qui ęternū nobis mane nunciās ſtellis cęteris clarius ex diuinitate radiaret. Quē electi oēs dum bene viuendo prēceſſerunt: ⁊ rebus, ⁊ vocibus prophetando promiſerūt. Actor. Appropinquāte aūt veri ſolis ortu velut radioſum ſydus ꝑcurſor Ioānes reſplēduit: vt iuxta Iſaię vaticinium, viā dñi prępararet in eremo.

Auguſtinus ad Voluſianū. Lcō. v.

Apoſtoli ſunt, qui impleti ſpiritu ſancto linguis omnium gētium loquuntur: errores fidenter arguunt, veritatem ſaluberrimā prędicant: homines ad pęnitentiam hortantur, pręteritę vitę culpabilis indulgentiam de diuina gratia pollicentur: ⁊ prędicationem veritatis miracula conſequuntur. Excitata eſt tādem aduerſus eos infidelitas ſęua: tolerant prędicta, ſperant promiſſa: docent ꝑcepta. Numero exi-

qui per mundum diſcurrunt: popu
los mirabili facilitate conuertunt.
Cyprianus in ep̃la de lapſis. Le. vj.
Repugnaſtis o martyres ſcti forti
ter ſeculo: ſpectaculum glorioſum
prebuiſtis deo: ſecuturis fratribus
fuiſtis exẽplo. Religioſa vox Chri-
ſtum locuta eſt: illuſtres manus ſa-
crificijs ſacrilegis reſtiterunt. Ora
ſanctificata celeſtibus cibis: poſt cor
pus dñi idolorum reliquias reſpue
runt. Frons cum ſigno dei, diaboli
coronã ferre non potuit: ſed coronę
ſe dñi reſeruauit. Quã lęto ſinu vos
mater Eccleſia de prelio reuerten-
tes excepit: q̃ beata q̃ gaudens por
tas ſuas aperuit: vt intraretis, de
hoſte proſtrato trophea referẽtes.
Tres alię lec. erũt de Hom. dñicali.
Si aũt feſtum oium ſctõꝝ in dñica
euenerit: in. iiij. feria ſequenti leget
homilia illius dñicę, ⁊ lectiones de
octa. per ferias ſuprapoſitę in reli-
quis diebus infra hebdomadam le
gentur, ⁊ in die octa. ſequentes pro
octa. poſitę, nihilominus recitabun
tur, oibus alijs lcõnibus pro dñica
poſitis, pretermiſſis, ⁊ hom. dñica-
lis in ſequentẽ. vj. feriam trãſfertur.

¶ In octaua omnium ſanctorum.

Auguſtinus in meditationibus. L. j.
Te Deus oĩpotens
quẽ trinũ in perſonis,
⁊ vnũ in ſubſtãtia dei-
tatis colimus, ⁊ ado-
ramus: patrẽ ingeni-
tum, filiũ de patre vnigenitum, ſpiri
tum ſctm̃ de vtroq̃ procedentẽ, ⁊ in
vtroq̃ permanẽtem: ſanctã ⁊ indiui-
duã trinitatẽ. Te deprecamur, ſup-
plicamus, ⁊ oramus: auge fidẽ, au-
ge ſpẽ, auge charitatẽ: fac nos per ip
ſam grãm tuã ſemp ⁊ in fide ſtabiles,
⁊ in opere efficaces: vt p fidẽ rectam,
⁊ cõdigna opera fidei ad vitã te mi-
ſerãte perueniamus ęternã: vt ibi vi
dentes gloriam tuã ſicuti eſt, adore-
mus maieſtatẽ tuã: ⁊ dicamus pari-
ter quos dignos feceris videre im-
mẽſam pulchritudinẽ tuam. Gloria
patri q fecit nos, gloria filio q rede-
mit nos, gloria ſpũi ſctõ qui ſanctifi
cauit nos: glia ſummę, ⁊ indiuiduę
trinitati in ſecula ſeculorum. Amẽ.

De oõne ad beatam virginẽ. L. ij.
Sancta Maria virginum piiſſima,
ſuſcipe vota ſeruulorum aſſidua: la-
pſos erige, errãtes corrige, tremen-
tes corrobora, puſillanimes confor
ta: vt tibi ſemper referamus laudes:
quã dei ſummi colimus genitricem,
Suſcipiat benigniſſima genitus tuus
captiuorũ gemitus: clamores pere-
grinorum, ſuſpiria iuuenũ, vota vir
ginum, lamenta viduarum, preces
omnium tua ſctã ſuffragia depoſcen
tium, quę cunctis ſeculis lumen ve-
rum effudiſti dñm Ieſum Chriſtũ.

Auguſtinus in ſoliloquijs. Lcõ. iij.
O ñe, quoties bene agimus gaudẽt
angeli, ⁊ demones triſtantur: quo-
ties a bono deuiamus, diabolum lę
tificamus, ⁊ angelos tuos ſuo deſi-
derio defraudamus. Gaudium eſt
enim eis ſuper vno peccatore pęni-
tẽtiam agente: ſed diabolo ſup vno
iuſto pęnitẽtiam deſerẽte. Da igit,
da pater eis ſemper gaudere de no-
bis: vt tu ſemper per eos lauderis in
nobis: ⁊ nos cũ eis in vnũ ouile tuũ
addu-

Digitized by Google

adducamur: vt cōfiteamur nomini ſctō tuo creator hoīum ꝛ angelorū.

Remigius ſup epiſt. ad hebre. L. iiij.

TAntā hēbētes nubem interpoſitam teſtium, deponentes omne pondus ꝛ circunſtās nos peccatum: ad penitentiā, per patientiam curramus ad propoſituꝫ nobis certamen. Nubē teſtiū dicit multitudinem patriarcharū, ac prophetarū, ac reliquorū fideliū: q teſtes fuerunt pfecte fidei: teſtes etiā filij dei, quem predixerūt vēturum. Qui vere nubes vocant, pre altitudine ac multitudine meritorū: vt fidē illoꝝ ꝛ opa.

Actor. Hos autem veritatis teſtes propheta et pluſq̄ ppheta legis ac prophetarū terminus ſubſequitur: ille videlicet de quo euāgeliſta dicit: Fuit homo miſſus a deo, cui nomen erat Joānes. Hic venit in teſtimoniū, vt teſtimoniū perhiberet de lumine: vt omnes crederent per illuꝫ.

Chryſoſtomus in homilia. Lcō. v.

PEragrarunt piſcatores orbem terrarum: ꝛ infirmum eum inueniētes ad ſanitatem reduxerunt: ꝛ in ruina poſitum ad ſtabilitatem reuocauerunt: nō ſcuta mouentes, non arcus tendentes, non ſagittas mittentes, non pecuniam largiētes, non in eloquentia confidentes. Pecunia indigentes, ſed regnum celorum poſſidentes: non habentēs humana ſolatia, habentes autem dn̄m ſecum. Ego enim inquit vobiſcū ſum: vſqꝫ ad cōſummationē ſeculi. Peragrarunt vniuerſum orbem oues ſimul cum lupis: ꝛ vulnerate a beſtijs nō ſunt oues: ſed magis lupi ad ouium manſuētudinem ſunt conuērſi.

Cyprianus in epl'a ad mar. Lcō. vi.

QUale deo fuit illud ſpectaculū: q̄ ſublime, q̄ magnum, q̄ precioſum, q̄ acceptum: Quā letus illic Chriſtus affuit: q̄ libens in talibus pugnauit et vicit: preliatores et aſſertores ſui nominis erexit, corroborauit, armauit. Nam qui mortem ſemel vicit pro nobis, ſemper vincit in nobis. Hic eſt agon fidei noſtre: qua congredimur, qua vincimus, qua coronamur. Quod fuit per prophetas predictum, per dn̄ꝫ cōmiſſum, per apoſtolos geſtū, ſancti martyres exhibuerunt, ꝛ palmā acceperunt: in fide ſtabiles, in dolore patientes, in queſtione victores.

Gregorius ſup Ezechielē. Lcō. vij.

QUi ſunt iſti qui vt nubes volant: ꝛ quaſi columbe ad feneſtras ſuas: Recte ſancti confeſſores quorum in preſenti memoriam agimus nubes appellati ſunt: quia ꝛ verbis pluunt, ꝛ miraculis ac exēplis coruſcant. Qui volare quoque vt nubes dicuntur: quia in terra viuentes, extra terrā fuit omne quod egerunt. Unde ꝛ per quandam nubem dicitur. In carne viuentes: non ſecundum carnem militamus. Volant enim qui terram quaſi non tangunt: quia in ipſa nihil appetunt. Qui ꝛ ad feneſtras ſuas quaſi columbe ſunt: quia per manſuetudinis ſue ſpiritum, in hoc mundo, nihil per oculos concupiſcunt.

Chryſoſtomus in homilia. Lc. viij.

APud deum feminineus etiam militat ſexus. Multe nāque femine ani

mo virili ſpiritalẽ militiã geſſerunt. Quędam enim interioris hominis virtute viros ęquauerunt in agonibus martyrum: quędam etiam fortiores viris extiterunt. Naȝ quibuſdam virorum, ex ignauia muliebri degenerantibus, illę ſexum infirmum virili mente vicerunt: ac ſic in teſtimoniũ virtutis victrices pęnarum, vires labentibus cõſtituerunt.

Btũs Aug. in meditationibus. Lec.

Mater Jeruſalẽ ciuitas ſancta, ſol tuus ⁊ claritas tua, ⁊ omne bonum tuum, eſt pulcherrimi regis indeficiens contẽplatio. Ipſe rex regum in medio tui: ⁊ pueri eius in circuitu eius. Ibi hymnidici angelorum chori: ibi ſocietas supernorũ ciuiũ. Ibi dulcis ſolennitas omnium: ab hac triſti peregrinatiõe ad tua gaudia redeũtium. Ibi prophetarum prouidus chorus, ibi iudex apoſtolorum numerus, ibi innumerabiliũ martyrum victor exercitus: ibi ſanctorum confeſſorꝫ ſacer conuentus, ibi veri ⁊ perfecti monachi: ibi ſanctę mulieres quę voluptates ſeculi ⁊ ſexum infirmitatis vicerunt. Ibi pueri ⁊ puellę: qui annos ſuos ſctis moribus tranſcenderunt. Exultant oẽs in proprijs mãſionibus. Diſpar gloria ſingulorum: ſed communis eſt lętitia omnium plena ⁊ perfecta.

Die.9. ¶ Sãcti Theodori martyris. Oro.

DEus q nos btĩ Theodori martyris tui ꝯfeſſione glorioſa circundas ⁊ protegis: pręſta nobis ex ei⁹ imitatione proficere: ⁊ orone fulciri. Per d.

Ex geſtis eius. Lectio ſecunda.

CUm Maximianus ⁊ Maximus chriſtianos compellerẽt ad immolandũ idolis btũs, Theodorus hoc renuens facere, miſſus eſt in carcerẽ cum multis alijs chriſtianis: vbi docebat eos viã ſalutis, ⁊ ad perſeuerãtiã animabat. Inde autẽ pręſidis permiſſione egreſſus, tempore opportuno reperto: templũ matris deorum nocte ſuccẽdit. Accuſatus vero ſuper hoc, reſpondit. Quod feci non abnego: deam veſtrã ſuccẽdi, quę talis eſt, vt ignis poſſit eam ſuccendere. Lectio.iij.

Tunc pręſes iuſſit eum mitti in carcerem: vt ibi fame moreretur. Sed ipſe ſpiritu ſancto nutriebat. Cum autem pſalleret: cuſtodes reſpicientes per feneſtrã, viderunt populum multum veſtibus albis amictum: pſallentem cum eo. Et metuentes: nunciauerunt hoc iudici. Qui ſtatim veniẽs cum armatis introgreſſus: neminẽ inuenit niſi ſolũ Theodorum. Die ſequenti vngulis ferreis nudauerunt coſtas eius pſallentis, ⁊ dicentis. Benedicam dñm in omni tempore. Tandem iuſſus eſt igni tradi. Sed flamma in ſpecie camerę facta eſt, ⁊ non ardebat: et ſine afflictione emiſit ſpiritum.

¶ Scõꝝ quatuor coronatorũ. Oro. Die.10.

PReſta quęſumus omnipotens deus: vt qui glorioſos martyres fortes in ſua confeſſione cognouimus, pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per dominum noſtrum.

Ex

Ex geſtis eorum. Lectio ſecunda.
CUm omnes milites compel-
lerẽtur ad thurificandũ ima-
gim Aſclepij, quatuor quidã corni-
cularij: ſcilicet Seuerus, Seueria-
nus, Carpophorus, ⁊ Victorinus
cõſenſum nõ prębentes, iuſſi ſunt a
Diocletiano Cęſare interfici plum
batis: ⁊ corpora eorum in platea cani-
bus iactari. Beatus vero Sebaſtia
nus nocte tulit ea, ⁊ ſepeliuit. Cum
autẽ poſt duos annos nomina eorũ
reperiri nõ poſſent, iuſſit Melchia-
des papa, vt. vj. Idus Nouembris
ſub nominibus Claudij: Simpho-
riani: Nicoſtrati, Caſtoris, ⁊ Sim-
plicij, qui ob fidẽ Chri, ante. xj. Mẽ
ſes ab eodẽ Cęſare ĩ fluuio ſubmer-
die. 11. ſi fuerant, dies recoleretur eorum.
¶ Sancti Martini epi ⁊ confeſ. ad
veſ. ſup pſal. añ. O beatũ põtificem
qui totis viſceribus diligebat Chri
ſtum regẽ, ⁊ nõ formidabat imperij
principatum: o Martine dulcedo,
medicamentũ, ⁊ medice: o ſanctiſſi-
ma anima: quã ⁊ ſi gladius pſecuto-
ris nõ abſtulit: tñ palmam martyrij
non amiſit. ℟. Beatus Martinus.
iij. Ad Mgt añ. O Martine: o pie,
q̃ pium eſt gaudere de te, o Marti-
ne prophetis compar, apoſtolis cõ-
ſertus: pręſulum gemma: fide ⁊ me-
ritis egregie: pietate mirabilis: cha
ritate ieffabilis, ſuccurre nobis nũc
⁊ ante deum. Oratio.
DEus qui conſpicis qr
ex nulla noſtra virtu-
te ſ: bſiſtimus: conce-
de propitius: vt inter
ceſſione beati Martini confeſſoris
tui atq; põtificis: contra omnia ad-
uerſa muniamur: Per dominum.
Eodẽ die ad mem. ſci mẽnę m. Oro.
PRęſta q̃s oĩps deus: vt qui bea
ti Mennę martyris tui natali-
tia colimus: interceſſione eius in tui
nominis amore roboremur: Per.
Ad matu. inui. Adoremus Chriſtũ
regẽ, Qui ęterna ſanctũ Martinuz
coronauit gloria. In. j. noctur. aña.
Sanctus Martinus obitũ ſuũ lon-
ge ante pręſciuit: qui ⁊ diſcipulos in
vnum congregauit: atq; ſui diſſolu-
tionẽ imminere prędixit. ps. Btũs
vir. i. Añ. Cũ repẽte viribus corpo
ris cepit deſtitui: tũc męror ⁊ luctus
oĩum, vox plangentiũ vnaque pre-
cãtium ne paſtor oues deſeras. ps.
Quare fre. i. Añ. Scimus quidem
te pi deſiderare Chriſtum: ſed ſalua
ſunt tibi pręmia tua: nři potius mi-
ſerere quos deſeris pater. ps. Dñe
quid. i. ℣. Amauit euz dñs. Lcõ. j.
AB infantia mea creuit mecuz Job. 31.
miſeratio: ⁊ de vtero matris
meę egreſſa eſt mecum. Si deſpexi
pręteréuntẽ, eo q; non habuerit in-
dumentũ: ⁊ abſq; operimento pau-
perem. Si nõ benedixerunt mihi la
tera eius: ⁊ de velleribus ouiũ mea-
rũ calefactus eſt. Si leuaui ſuper pu
pillum manum meã: etiam cũ vide-
rem me in porta ſuperiorẽ, Hume-
rus meus a iũctura ſua cadat: ⁊ bra-
chium meũ cum ſuis oſſibus cõfrin
gatur. Semper enim quaſi tumen-
tes ſuper me fluctus timui deum: ⁊
pondus eius ferre non potui. Si pu
taui aurũ robur meuz: ⁊ obryzo di-
xi, Fiducia mea, Si lętatus ſum ſup

Digitized by Google

multis diuitijs meis, ⁊ quia plurima reperit manus mea. ℟. Hic eſt Martinus electus dei pontifex: cui dn̄s poſt apoſtolos tantā gratiā conferre dignatus eſt, Ut in virtute trinitatis deificę, mereretur fieri triuz mortuo℞ ſuſcitator magnificus. ℣. Sanctę trinitatis fidem Martinus confeſſus eſt. Ut in virtute. Lcō. ij.

SI vidi ſolē cum fulgeret, ⁊ lunam incedentē clare: ⁊ lętatuz eſt in abſcondito cor meū, ⁊ oſculatus ſum manuz meā ore meo: Quę eſt iniquitas maxima, ⁊ negatio cōtra deum altiſſimū? Si gauiſus ſum ad ruinā eius qui me oderat: ⁊ exultaui ꝙ inueniſſet eum malum. Non enim dedi ad peccandum guttur meum, vt expeterem maledicens animā eius. Si non dixerant viri tabernaculi mei, Quis det de carnibus eius, vt ſaturemur? Foris non māſit peregrinus, oſtium meū viatori patuit. ℟. Dū ſacramēta offerret btūs Martinus, Globus igneus apparuit ſuper caput eius. ℣. Duz enim ad deum preces emitteret, et pro vniuerſo grege ſibi commiſſo deprecaretur. Globus. Lectio. iij.

SI abſcōdi quaſi homo peccatum meū: ⁊ cęlaui in ſinu meo iniquitatez meā. Si expaui ad multitudinem nimiaz, ⁊ deſpectio propinquorū terruit me: ⁊ nō magis tacui, nec egreſſus ſum oſtium. Quis mihi tribuat auditorē, vt deſideriuz meum audiat omnipotens: ⁊ libruz ſcribat ipſe qui iudicat, vt in humero meo portem illum, ⁊ circundem illum quaſi coronaz mihi? Per ſingulos gradus meos pronunciabo illum: ⁊ quaſi principi offeraz eum. Si aduerſum me terra mea clamat; ⁊ cum ipſa ſulci eius deflent. Si fructus eius comedi abſque pecunia: ⁊ animā agricolarum eius afflixi: pro frumento oriatur mihi tribulus, ⁊ pro hordeo ſpina. ℟. Beatus Martinus obitum ſuum longe ante pręſciuit: dixitq̄ fratribus, Diſſolutionem ſui corporis imminere. Quia indicauit ſe iam reſolui. ℣. Uiribus corporis cępit repente deſtitui: conuocatiſq̄ diſcipulis in vnum, dixit. Diſſolutionem. Gloria pa. Quia. In. ij. noct. añ. Dñe iam ſatis eſt ꝙ hucuſq̄ certaui: ſed quoad ipſe iuſſeris militabo: ac ſi parcis ętati bonum eſt mihi: hos quibus timeo ipſe cuſtodias. ps. Cum inuocarez. i. Añа. Artus febre fatiſcentes ſpiritui ſeruire cogebat: ſtratuq̄ ſuo illo nobili cilicio recubans, nec terram videre iam dignatus, cęlo totus inhiabat. ps. Uerba mea. i. Añ. Sinite me inquit cęlum videre, vt ſpiritus dirigatur ad dominum: nihil in me reperiet inimicus: ſed ſinus Abrahę me ſuſcipiet. ps. Dñe dñs noſter. 2. ℣. Juſtum deduxit dñs.

Ex Seuero ſulpitio eius familiari In legenda illius. Lectio quarta.

MArtinus Sabarię Pannoniorū oppido, ex parentibus non infimis, ſed tamē gentilibus oriundus, armatam militiā in adoleſcentia ſequutus, inter ſcalares, ſub rege Conſtantio primū, deinde ſub Juliano Cęſare inuitus magis ꝙ̄ ſponte militauit. Siquidez a primis fere

annis

annis diuinam potius ſeruitutē ſa-
cra illuſtris pueri ſpirauit infantia.
Nam cum eſſet annorū decē, inuitis
parentibus ad eccleſiam confugit:
ſeq́ cathecumenū fieri poſtulauit.
Mox mirum in modū totus in dei
opere conuerſus: cum eſſet annorū
duodecim eremum concupiuit: fe-
ciſſetq́ votis latis, ſi etatis infirmi-
tas non obſtitiſſet. Triennio itaq́
ante baptiſmum in armis fuit, inte-
ger tamē ab his vitijs, quibus illud
hominum genus implicari ſolet.
Multa illi circa cōmilitones beni-
gnitas, mira charitas: patientia ve
ro atque humilitas vltra humanū
modū: frugalitas vero tāta, vt iam
non miles, ſed monachus putaret.
℟. Dixerunt diſcipuli ad beatum
Martinum: cur nos pater deſeris:
aut cui nos deſolatos relinq̄s? In-
uadent enim gregem tuum lupi ra-
paces. ℣. Scimus quidem deſide-
rare te Chriſtum, ſed ſalua ſunt tibi
tua premia: noſtri potius miſerere
quos deſeris. Inuadent. Lectio. v.

Aſſiſtebat autē laborātibus:
opem ferebat miſeris: alebat
egētes: veſtiebat nudos nihilq́ ſibi
ex militię ſtipēdijs preter quotidia
num victum reſeruabat. Quodam
itaq́ tempore cum iā nihil preter
arma ⁊ ſimplicē militię veſtē habe-
ret: media hyeme que ſolito aſpe-
rior inhorruerat: obuiū habuit in
porta Ambianenſium ciuitatis pau
perem nudū. Qui cum pretereun-
tes vt ſui miſererentur oraret, om-
neſq́ miſerum preterirēt: intellexit
vir deo plenus, ſibi illū, alijs miſeri-
cordiā non preſtantibus, reſeruari.
Arrepto itaq́ ferro quo accinctus
erat, mediam clamidem, cum nihil
aliud haberet diuidit, partēq́ eius
pauperi tribuit: reliqua vero rur-
ſus induitur. ℟. Dñe ſi adhuc po-
pulo tuo ſum neceſſarius: non recu
ſo ſubire propter eos laborem. Fiat
volūtas tua. ℣. Satis eſt dñe ꝙ hu-
cuſq́ certaui, nec deficientem cau-
ſabor etatem: munia tua deuotus
implebo. Fiat volun. Lectio ſexta.

Nocte igitur inſecuta cum ſe ſo
pori dediſſet: vidit Chriſtum
clamidis ſue qua pauperē texerat
parte veſtitū: moxq́ ipſū ad ange-
lorū multitudinē audiuit clara vo-
ce dicentē. Martinus adhuc cathe
cumen⁹: hac me veſte ꝯtexit. Quo
viſo, bonitatem dei in ſuo opere co-
gnoſcens: cū eſſet annorū duodeui-
ginti: ad baptiſmū cōuolauit. Poſt
q̄ tribuni ſui precibus euictus: qui
tranſacto tribunatus ſui tēpore, re-
nuntiaturum ſe ſeculo pollicebat̄: ꝑ
bienniū fere ſolo nomine militauit.
℟. Oculis ac manibus in celū ſem-
per intentus. Inuictum ab oratio-
ne ſpiritum non relaxabat. ℣. No-
bili illo ſtratu ſuo in cinere et cilicio
recubans. Inuictū. Gloria. Inui.
In. iij. noct. aī. Media nocte dñi-
ca ſctūs diſceſſit: cui celi ciues mox
obuiant: multi audierunt voces in
ſublime, q ⁊ vitro purior, lacte can-
didior: carne quoq́ monſtratus eſt
gēma ſacerdotū. ps. Dñe quis. 3.
Añ. Glorificati hominis viderunt
gloriā qui affuerūt: nam caro quā
cinis ſemper obtexerat, ita reſplen

 duit:

duit: vt quoddã reſurrectionis decus et extincta proferret. ps. Dñe in virtute. 5. Alia Adeſt multitudo monachorum ac virginum: hi ſpeciali gloria precipue flebãt: cum ſentirent magis eſſe gaudendum, ſi rationem vis doloris admitteret. ps. Domini eſt terra. 6. Lcõ ſeptima.

Interea irruentibus intra gallias barbaris: Julianus Ceſar coacto in vnũ exercitu, donatiuum cepit erogare militibus. At vbi ad Martinum ventum eſt, opportunũ tempus exiſtimans quo peteret remiſſionẽ: hactenus (inquit) ad Ceſarem, militaui tibi: patere nũc vt militem deo. Donatiuum tuũ pugnaturus accipiat alter, Chri ego miles ſum, pugnare mihi non licet. Tunc tyrannus infremuit: dicẽs eũ metu pugne que poſtera die erat futura, nõ religionis gratia detrectare militiã. Ad hãc vocẽ Martinus intrepidus: Si hoc (inquit) ignauie aſcribitur, nõ fidei: craſtina die ante aciẽ inermis aſtabo: et in noĩe dñi Jeſu, ſigno crucis, non clipeo protectus aut galea, hoſtium cuneos penetrabo ſecurus. R. O beatum virum in cuius trãſitu ſanctorũ canit numerus: angelorũ exultant chori: Omniumqꝫ celeſtiũ virtutum occurrit pſallẽtium exercitus. V. Eccleſia illius virtute roboratur: ſacerdotes dei: reuelatione diuina glorificantur: quem Michael aſſumpſit cum angelis. Omniumqꝫ. Lectio. viij.

Retrudi ergo in cuſtodiã iubetur facturus fidẽ dictis: vt inermis barbaris obiceretur. Poſtera vero die hoſtes, legatos de pace miſerunt: ſua omnia, ſeſeqꝫ dedentes. Unde quis dubitet hanc vere beati viri fuiſſe victoriam, cui preſtitũ ſit, ne inermis ad prelium mitteretur? Et quãuis dñs ſeruare militem ſuũ inter hoſtiũ gladios potuiſſet: tñ ne aliorũ morte ſancti violarẽtur obtutus: nõ aliã Chriſtus pro milite ſuo debuit preſtare victoriã, qꝫ vt ſubactis ſine ſanguine hoſtibus, moreretur nemo. Exinde relicta militia, ſanctũ Hylariũ Pictauie ciuitatis epiſcopum adijt: cuius tũc in dei rebus ſpectata, et cognita fides habebatur: et aliquãdiu apud eum cõmoratus eſt. R. O quantus erat luctus omnium: quanta precipue merentium lamenta monachorum. Quia pium eſt gaudere Martino: et piũ eſt flere Martinum. V. Beati viri corpus vſque ad locum ſepulchri hymnis canora celeſtibus turba proſequitur. Quia. Lectio nona.

Tentauit autem idẽ Hylarius: impoſito Diaconij officio ſibi eum arctius implicare. Sed cum ſe piſſime reſtitiſſet, indignũ ſe eſſe vociferans: intellexit vir dei, hoc eum modo poſſe cõſtringi, ſi id ei officiũ imponeret, in quo quidã locus iniurie videretur. Itaqꝫ exorciſtã eũ eſſe precepit. Quã ille ordinationẽ nõ repudiauit. Nec multo poſt admonitus per ſoporem, vt patriã, parenteſqꝫ, quos adhuc gẽtilitas detinebat, religioſa ſolicitudine viſitaret: ex voluntate ſcti Hylarij profectus eſt. Multiſqꝫ ab eo obſtrictus precibus et lachrymis vt rediret:

pere-

peregrinationé illam aggreſſus eſt, conteſtatus fratres, multa ſe aduerſa paſſurum: quod poſtea probauit euentus. Ubi ergo ad patriã perueniés, matrem ab errore gentilitatis abſoluit, patre in eodé perſiſtere volente: ad Hylariũ reuerſus, ⁊ ab eo gratanter ſuſceptus, non longe ſibi monaſterium collocauit. Quo tempore etiã duos mortuos ſuſcitauit, ⁊ alia multa mirãda fecit. ℞. Martinus Abrahe ſinu letus excipitur: Martinus hic pauper, ⁊ modicus, celum diues ingreditur. Hymnis celeſtib⁹ honoratur. ℣. Martinus epiſcopus migrauit a ſeculo: viuit in Chriſto gemma ſacerdotuz. Celum. Gloria. Hymnis. In laud. aña.

Dixerunt diſcipuli ad beatum Martinũ: cur nos pater deſeris: aut cui nos deſolatos relinquis: inuadent enim gregé tuũ lupi rapaces. 26. Añ. Dñe ſi adhuc ſum populo tuo neceſſarius: non recuſo laborem: fiat voluntas tua. 28. Aña. O virũ ineffabilẽ: nec labore victuz, nec morte vincendũ: qui nec mori timuit, nec viuere recuſauit. 17. Añ. Oculis ac manibus in celũ ſemper intentus: inuictũ ab oratione ſpiritum nõ relaxabat halah, halah. 44. Aña. Martinus Abrahe ſinu letus excipitur: Martinus hic pauper, ⁊ modicus celum diues ingreditur, hymnis celeſtibus honoratur. 41. Ad Bñs añ. O quantus luctus omnium: quanta precipue lamẽta monachorum, ⁊ virginum chori: quia piũ eſt gaudere Martino: ⁊ piuz eſt flere Martinum. 45. Ad Mgt añ. O beatum virũ cuius anima paradiſum poſſidet: vnde exultãt angeli: letantur archãgeli: chorus ſanctorum proclamat: turba virginum inuitat: mane nobiſcũ in eternum. 46.

Per octa. ſancti Martini. Inuita. Regem confeſſorum. Ad bñs ⁊ ad mgt dicantur añe ſicut in feſto eiuſdem, ⁊ poſt lectio. ordinarias de ſacra ſcriptura legant ſequentes lcõ.

Prima die infra octa. Ex Seuero ſulpitio, vbi ſupra. Lectio. iij.

Sub eodem fere tẽpore ad epiſcopatũ Turonice eccleſie petebatur. Sed cuz erui a monaſterio ſuo facile nõ poſſet: Ruricus quidã vnus e ciuibus vxoris lãguore ſimulato, ad genua illius prouolutus: vt egrederet obtinuit. Ita diſpoſitis iam in itinere ciuiũ turmis: ſub quadam cuſtodia ad ciuitaté vſq deducitur. Mirum in modũ incredibilis multitudo nõ ſolum ex illo oppido, ſed etiã ex vicinis vrbibuz ſuffragio ferendo conuenerat: vnaq omnuz voluntas eadẽq ſentẽtia fuit, Martinum epatu eſſe digniſſimum: feliceniq fore tali eccleſiam ſacerdote.

¶ Eodem die in veſper. ⁊ nocte ſequenti in laud. memoria ſancti Britij epiſcopi ⁊ confeſſoris. Oratio.

Da queſumus oĩpotens deus, vt beati Britij confeſſoris tui atq pontificis veneranda ſolemnitas, ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutem: Per. In matuti. de octa.

¶ Die. ij. infra octa. ex eodẽ. Le. iij.

Iam verõ ſumpto Epiſcopatu qualé ſe quãtumq preſtiterit: non eſt noſtre facultatis euoluere. Idem

Idem enim conſtantiſſime perſeuerabat qui prius fuerat: eadeꝫ in corde humilitas, eadem in veſtitu eius vilitas fuit: atq; ita plenus auctoritatis ꝛ gratię implebat epiſcopi dignitatem: vt non tamen propoſitū monachi virtutemq; deſereret. Iam vero in verbis et confabulatione eius quanta grauitas, quanta dignitas erat: ꝗ̄ efficax in exſoluendis ſcripturarum queſtionibus: ꝗ̄ promptus ꝛ facilis? Sermo autem illius non alius apud nos vnꝗ̄ fuit: ꝗ̄ mundi huius illecebras ꝛ ſeculi onera relinquenda: vt dn̄m Ieſum liberi expeditiq; ſequeremur.

¶ Die tertia. Lectio tertia.

Cum in vico quodam vir Dei Martinus templū antiquiſſimum diruiſſet, ꝛ arborē pinum que fano erat proxima eſſet aggreſſus excidere: antiſtes loci illius ceteraq; gētilium turba cepit obſiſtere. Ille autem ſedulo cōmonere, nihil eſſe religionis in ſtipite: ꝛ illam ſuccidi oportere: quia eſſet demoni dedicata. Tunc vnus audacior ceteris: ſi habes inquit aliquā de deo tuo fiduciam, noſmetipſi ſuccidimus arborem: tu ruentem excipe. Mox ille intrepide confiſus in dn̄o, facturum ſe pollicetur. Igitur cum ita pinus illa eſſet inclinis: vt non eſſet dubiū quā in partem ſucciſa corrueret: eo loco vinctus ſtatuitur pro arbitrio ruſticorū. At ille cōfiſus in dn̄o, iam ſup ſe venientē eleuat obuiā manum: ꝛ ſignū ſalutis opponit. Tunc vero turbinis modo retroacta diuerſam in partem ruit: adeo vt ruſticos qui tuto in loco ſteterant pene proſtrauerit. Quo viſo in celum clamore ſublato, gētiles ſtupere miraculo: monachi flere pre gaudio ceperūt. Nemoq; fere ex illa multitudine gentiliū fuit, qui non in dn̄m Ieſum, relicto impietatis errore crediderit.

¶ Die quarta. Lectio tertia.

In pago quoq; Eduarum dum templū btūs Martinus euerteret: furens gentilium ruſticorū in eum irruit multitudo. Cumq; vnus audacior ſtricto eum gladio peteret, reiecto pallio nudam ceruicem percuſſori prebuit. Nec cunctatus eſt ferire gentilis: ſed cum dexteram altius extuliſſet, reſupinus ruit. Conſternatuſq; diuino nutu, veniā precabat. Nec diſſimile fuit illud. Cū enim eum idola deſtruentem cultro quidam ferire voluiſſet: in ipſo ictu ferrum ei de manibus excuſſum, nō comparuit. Curationum vero tam potens in eo gratia erat: vt nullus fere ad eum egrotus acceſſerit, qui non continuo receperit ſanitatem.

¶ Die quinta. Lectio tertia.

Conſtat autē etiam angelos ab eo plerunq; viſos: ita vt conſerto inuicē apud eum ſermone loquerentur. Teſtabantur etiā aliqui ex fratrib9 audiſſe demonē proteruis Martinū vocibus increpantē: cur intra monaſteriū aliquos ex fratribus, qui olim baptiſmū diuerſis erroribus defedaſſent: cōuerſos poſtea recepiſſet: exponētem crimina ſingulorū: Martinum vero diabolo repugnātem reſpondiſſe conſtāter: antiqua delicta melioris vite conuer-

uerſione purgari: ⁊ per miſericordiam dñi abſoluendos eſſe a peccatis, q peccare deſinerent. Contradicente aūt diabolo non pertinere ad veniam criminoſos: ⁊ ſemel lapſis nullam a dño preſtari clementiam: tūc in hāc vocem fertur exclamaſſe Martinus. Si tu ipſe miſer ab omnium infectatione deſiſteres: ⁊ te factorū tuorum, vel in hoc tempore cuz dies iudicij in proximo eſt, penitere: ego tibi, vere confiſus in dño, Chriſti miſericordiam pollicerer.

¶ Dñica infra octa. vel etiā in oct. ſi octa. in dñica euenerit, erit totum offīm de dñica cū ſola memo. de oct.

¶ In octaua ſancti Martini ſi dominica non fuerit. Idem Seuerus de tranſitu eiuſdem. Lectio quarta.

Igitur beatus Martinus obitum ſuum lōge ante preſciuit: dixitq; fratribus diſſolutionē ſui corporis imminere. Interea cauſa extitit: qua Candacenſem dyoceſim viſitaret: vt pacem ſcilicet, inter diſcordātes clericos cōponeret. Qua deniq; reſtituta: cuz iam regredi ad monaſteriū cogitaret: virib⁹ corporis cepit repēte deſtitui: conuocatiſq; diſcipulis, ſe iam reſolui indicauit. Tum vero meror ⁊ luctus omniū: vox vna plangentiū: cur nos pater deſeris, aut cui nos deſolatos relinquis? Inuadent enim gregē tuū lupi rapaces. Scimus quidē deſiderare te Chriſtuz: ſed ſalua tibi ſunt tua premia, nec dilata minuētur: noſtri potius miſerere quos deſeris. L. v.

Tunc ille motus his fletibus vt totas ſemper in dño miſericordie viſceribus affluebat: lachrymaſſe perhibetur: conuerſuſq; ad dñm hac tantum flentibus voce reſpōdiſſe. Domine ſi adhuc populo tuo ſuz neceſſarius, non recuſo laborem: fiat volūtas tua. At ſi iam parcis etati, bonum eſt mihi. Hos vero quibus timeo: ipſe cuſtodias. Itaq; cum iam per aliquot dies vi febrium teneretur, non tamē a dei opere ceſſabat, pernox in orationibus ⁊ vigilijs, fatiſcentes artus ſpiritui ſeruire cogebat: nobili illo ſtratu ſuo in cinere ⁊ cilicio recubans. Lectio ſexta.

Cum aūt a diſcipulis rogaretur vt ſaltē ſibi vilia ſineret ſtramenta ſupponi: nō decet inquit filij chriſtianū niſi in cinere ⁊ cilicio mori. Ego ſi aliud exemplū vobis relinquo, ipſe peccaui. Oculis ac manibus in celū ſemper intentus: inuictum ab oratione ſpiritū non relaxabat. Et cum a presbyteris qui tunc ad eum confluxerāt rogaretur, vt corpuſculuz lateris mutatione releuaret: ſinite inquit, ſinite me fratres celum potius q̄ terram reſpicere: vt ſuo iam itinere iturus ad dñm ſpiritus dirigatur. Deinde diabolū videns prope aſſiſtere: quid (inquit) hic aſtas cruēta beſtia? Nihil in me funeſtum reperies: ſed Abrahe me ſinus recipiet. Cū hac ergo voce fatigatū diuinis operibus ſpm̄ celo reddidit.

Beatus Gregorius Turonēſis archiepiſcopus. Lectio ſeptima.

Archadio igit̄ ⁊ Honorio imperātibus: octogeſimoprimo etatis ſue āne: epat⁹ aūt. xxvj. apud cādacenſem dyoceſis ſue vicuz migrauit

grauit ad Chriſtũ: media nocte quę dñica habebatur. Multi aũt in eius tranſitu pſallentium voces audierunt in cęlo. A paſſione ergo dñi vſque ad trãſitum eius: anni quadringẽti duodecim computant. L. viij.

Eodem tempore beatiſſimus Ambroſius cuius hodie flores eloquij per totã eccleſiã redolẽt. Mediolanenſi ciuitati pręerat eps. Cui celebranti feſta dñicę diei, erat cõſuetudo, vt veniens lector cũ libro, nõ ante legere pręſumeret: q̃ ſctũs nutu iuſſiſſet. Factuz eſt autem vt illa die dominica prophetica lectione iam lecta, ante altare ſtante qui lectionẽ beati Pauli proferret: beatiſſimus antiſtes Ambroſius ſuper ſanctum altare obdormiret. Quod videntes qui aderant, rei exitum cum patientia expectabant. Lectio nona.

Tranſactis igitur fere duarum aut trium horarum ſpatijs: excitauerũt eum dicentes. Jam hora pręterijt, iubeat dominus lectori lectionem legere: expectat enim populus valde iam laſſus. Reſpondens autem beatus Ambroſius: Nolite turbari inquit, ſed noueritis fratrem meum Martinum ſacerdotem egreſſum fuiſſe de corpore: me autem eius funeri obſequium pręſtitiſſe. Peractoq̄ ex more ſeruitio: capitellum tantum vobis excitantibus nõ expleui. Tunc illi ſtupefacti pariter, ⁊ admirãtes: diem ⁊ tempus notant, ſolicite requirentes. Qui ipſam diẽ tempuſq̄ reperiunt: quo beatus cõfeſſor dixerat, ſe eius exequijs deſeruiſſe. Tu autẽ domine miſerere.

¶ Nũ hęc octa. in dñica euenerit, in ſabbato pręcedẽti legatur pro. iij. lect. ſecunda e ſex ſuprapoſitis, ⁊ cętere pro illo anno dimittantur, ⁊ in ipſa octa. fiat totũ officiuz de dñica.

¶ Sanctę Eliſabeth viduę. Oratio. Dñ. 19.

Tuorum corda fideliũ deus miſerator illuſtra: ⁊ btẽ Eliſabeth precibus glorioſis, fac nos pſpera mundi deſpicere: ⁊ cęleſti ſemp conſolatione gaudere: Per. Ad matu. Lectio prima.

Viduas honora, q̃ verę viduę 1. Tim. 5.
ſunt. Siqua autez vidua filios aut nepotes habet: diſcat primũ domũ ſuã regere, ⁊ mutuã vicẽ reddere parẽtibus. Hoc eniz bonũ ⁊ acceptum eſt corã deo. Quę aũt vere vidua eſt ⁊ deſolata: ſperet in deũ: ⁊ inſtet obſecrationibus, ⁊ orõnibus nocte, ⁊ die. Nã quę in delitijs eſt: viuẽs mortua eſt. Et hoc pcipe: vt irreprehẽſibiles ſint. Si qua aũt ſuorum ⁊ maxime domeſticoruz curã nõ habet: fidez negauit, ⁊ eſt infideli deterior.

Ex eius vita. Lectio ſecunda.

Eliſabeth regis Pãnonię filia, a teneris annis ſanctę ac religioſe vixit. Nupta deinde Ludouico Lanthgrauio Turingię viro nobiliſſimo, tam caſte, ⁊ pie deuz colebat: vt ſuo exẽplo maritũ ad ſanctitatẽ ac vitę perfectionẽ induxerit, orationi aſſidue vacans, pauperũq̄ indigentijs liberaliter ſubueniens. Lectio. iij.

Mortuo vero marito Xenodochiũ maximum conſtruxit ad pauperes egro-

Digitized by Google

ęgrotantes alendos, et curandos: quibus nō ſolum neceſſaria ſubminiſtrabat: ſed etiā ipſamet ſanioſis aliquorū vlceribus admouebat medicamēta. Patrimonio igitur partim his vſibus cōſumpto, partim a cōſanguineis demortui mariti ſubtracto: in pauperiē redacta: manibus qō egenis tribueret, quęrebat. Atq; ita vitā ſanctiſſime tranſegit: et tandem multis clara miraculis, febre aſſumpta, in cęlum euolauit.

Cętera de cōi vni⁹, nec virg. nec m̄.

¶ In pręſentatione beatę Marię virgi. pręter lectiones oīa fiāt, ſicut in natiuitate ipſius; mutato nomine natiuitatis in pręſentationem. L. j.

Can. 5

Adiuro vos filię Jeruſalē, ſi inueneritis dilectū meū: vt nuntietis ei, quia amore lāgueo. Qualis eſt dilectus tu⁹ ex dilecto, o pulcherrima mulierū? Qualis eſt dilectus tuus ex dilecto, qꝫ ſic adiuraſti nos? Dilectus meus candidus ⁊ rubicundus, electus ex millibus. Caput eius aurū optimū. Comę eius, ſicut elatę palmarū: nigrę quaſi coruus. Oculi ei⁹ ſicut colūbę ſuper riuulos aquarū: quę lacte ſunt lotę, ⁊ reſidēt iuxta fluēta pleniſſima. Genę illi⁹, ſicut areolę aromatū: ꝯſitę a pigmētarijs. Labia eius lilia diſtillātia myrrham primā. L. ij.

Manus illius tornatiles aureę, plenę hyacinthis. Venter eius eburneus: diſtinctus ſaphiris. Crura illius columnę marmoreę: quę fundatę ſunt ſuper baſes aureas. Species eius vt libani: electus vt cedri. Guttur illius ſuauiſſimū: ⁊ totus deſiderabilis. Talis eſt dilectus meus; ⁊ ipſe eſt amicus meus filię Jeruſalē. Quo abijt dilect⁹ tuus, o pulcherrima mulierū: quo declinauit dilectus tuus, ⁊ quęremus eū tecū? Dilectus meus deſcendit in hortū ſuū ad areolam aromatis: vt paſcatur in hortis, ⁊ lilia colligat. Lectio. iij.

Ego dilecto meo, ⁊ dilectus meus mihi: qui paſcitur inter lilia. Pulchra es amica mea, ſuauis ⁊ decora, ſicut Jeruſalem: terribilis vt caſtrorum acies ordinata. Auerte oculos tuos a me: quia ipſi me auolare fecerunt. Capilli tui ſicut grex caprarum: quę apparuerunt de Galaad. Dentes tui ſicut greges ouiū, quę aſcenderunt de lauacro: omnes gemellis fętibus, et ſterilis non eſt in eis. Sicut cortex mali punici, ſic genę tuę abſq; occultis tuis. Sexaginta ſunt reginę, ⁊ octoginta concubinę, ⁊ adoleſcētularum nō eſt numerus. Una eſt columba mea, perfecta mea: vna eſt matri ſuę, electa genitrici ſuę. Viderūt eam filię Sion ⁊ beatiſſimā prędicauerunt reginę, ⁊ concubinę, et laudauerunt eam.

Ex libro ſecundo de virginibus beati Ambroſij. Lectio quarta.

Pręſenti ſolennitate, qua beatiſſimę Dei genitricis Marię ad templū pręſentatio recolitur, vita, mores, atq; inſtituta illius ſctiſſima in memoriam afferri ſolēt. Hoc nos pręſtare decreuimus, non alijs q̄ ipſius beati Ambroſij verbis ita virgi-

virgines alloquētis. Sit, inquit, vo-
bis tanq̃ in imagine deſcripta virgi
nitas, vitaqꝫ btē Marię: de qua ve-
lut ſpeculo refulget ſpecies caſtita-
tis ⁊ forma virtutis. Hinc ſumatis
licet exempla, vbi tāquam in exem-
plari, magiſteria expreſſa probita-
tis, qd corrigere, quid effugere, qd
tenere debeatis oſtendunt. Lcō.v.
Primus diſcendi ardor, nobilitas
eſt magiſtri. Quid nobilius dei ma-
tre? quid ſplendidius ea quā ſplen-
dor elegit? Quid caſtius ea, quę cor
pus ſine corporis contagione gene-
rauit? Nam de cęteris ſuis virtuti-
bus quid loquar? Virgo erat nō ſo-
lum corpore, ſed etiam mente: quę
nullo doli ambitu, ſincerum adulte
raret affectum: corde humilis, ver-
bis grauis, animo prudens, loquen
di parcior, legendi ſtudioſior: nō in
incerto diuitiarum, ſed in prece pau
peris ſpem reponens. Lectio.vj.
Intenta operi, verecūda ſermone:
arbitrum mentis, ſolita, non homi-
nem, ſed deuz quęrere. Non lędere
reos: bene velle omnibus: aſſurge-
re maioribus natu, ęqualibus non
inuidere, fugere iactantiam, ratio-
nem ſequi, amare virtutē. Quando
iſta lęſit parentes: quando diſſenſit
propinquis: quando faſtidiuit hu-
milem: quando deriſit debilē: quan
do vitauit inopem? Eos ſolita ſolos
virorum cętus inuiſere, quos mi-
ſericordia non erubeſceret: neque
pręteriret verecundia. Non geſtus
fractior, non inceſſus ſolutior: non
vox petulātior: vt ipſa corporis ſpe-
cies ſimulachrum fuerit mentis, et
figura probitatis. Lectio ſeptima.
Quid ego exequar ciborum par-
ſimoniā, officiorum redūdan-
tiam: alterū vltra naturā ſuperfuiſ-
ſe? Illic nulla intermiſſa tempora,
hic cōgeminatos ieiunio dies. Etſi
qñ reficiēdi ſucceſſiſſet voluntas, ci-
bus plerumqꝫ obuius, qui mortem
arceret, non delitias miniſtraret.
Dormire nō prius cupiditas q̃ ne-
ceſſitas fuit: ⁊ tamen cum quieſce-
ret corpus, vigilaret animus. Pro-
dire domo neſcia: niſi cum ad eccle
ſiam cōueniret. Talē hanc euange-
liſta mōſtrauit, talē angelus reperit,
talez ſpiritus ſctūs elegit. Lcō.viij.
Hęc ad ipſos ingreſſus angeli inuē
ta domi in penetralibus, ſine comi-
te: ne quis intētionem abrumperet,
ne quis obſtreperet. Neqꝫ enim co-
mites fęminas deſiderabat, quę bo
nas comites cogitationes habebat.
Nam quēadmodū ſola, cui tot libri
adeſſent, tot archāgeli, tot prophe-
tę? Deniqꝫ ⁊ Gabriel eam vbi reui-
ſere ſolebat, inuenit: ⁊ angelū Ma-
ria quaſi viri ſpecie mota, trepida,
quaſi nō incognitū audito nomine
recognouit. Denique ſalutata ob-
mutuit, ⁊ appellata reſpondit: ſed
quę primo titubauerat aſpectu, po
ſtea promiſit obſequium. Lcō.ix.
Quā vero religioſa in propinquas
fuerit, ſcriptura diuina ſignificat.
Nam ⁊ humilior facta eſt, vbi ſe co-
gnouit a deo electā, ⁊ ſtatim ad co-
gnatā ſuā in montana perrexit, non
vtiqꝫ vt exēplo crederet, quę credi-
derat oraculo. Quid q̄ annis quoqꝫ
omnibus ibat in Jeruſalem ſolēni
[die

Digitized by Google

die paſche: ⁊ ibat cū Joſeph. Ubi-
que in virgine comes ſingularū vir
tutū eſt pudor. Hic indiuiduus de-
bet eſſe virginitati: ſine quo non po
teſt eſſe virginitas. Nec ad templū
igitur Maria ſine pudoris ſui cuſto
de proceſſit. Hęc eſt imago virgini-
tatis. Talis enim fuit Maria, vt
eius vnius vita: omnium diſciplina
ſit. Si igit̄ autor non diſplicet, opus
probemus: vt quęcunque ſibi eius
exoptat pręmiū, imitet̄ exemplum.

die.22. ¶ Sancte Cecilię virginis ⁊ mar.
Ad Magt. añ. Uirgo glorioſa ſemp
euāgeliū Chri gerebat in pectore: ⁊
non diebus neq̄ noctibus, a collo-
quijs diuinis ⁊ orōne ceſſabat. Orō.

DEus q̄ nos an-
nua btē Ceci-
lię virginis ⁊ marty
ris tuę ſolēnitate lę-
tificas: da, vt quā ve-
neramur officio: etiā
pię cōuerſationis ſe-
quamur exēplo. p d.

Ad matu. In .j. noc. añ. Cecilia vir
go Almachiū exuperabat: Tybur-
tium ⁊ Ualerianū ad coronas voca
bat. ps. Dñe dñs. z. Añ. Expanſis
manibus orabat ad dñm, vt eā eri-
peret de inimicis. ps. Celi enar. 5.
Añ. Cilicio Cecilia membra doma
bat: deum gemitibus exorabat. ps.
Dñi eſt terra. 6. ℣. Diffuſa. Lcō. j.

Eccle. 51. COnfitebor tibi dñe rex, ⁊ col-
laudabo te deum ſaluatorem
meū: cōfitebor nomini tuo, quoniā
adiutor ⁊ protector factus es mihi:
⁊ liberaſti corpus meum a perditio
ne: A laqueo linguę iniquę, ⁊ a la-
bijs operantiū mendaciū: ⁊ in con-
ſpectu aſtantiū factus es mihi adiu-
tor. Et liberaſti me ſecūdum multi-
tudinē miſericordię nominis tui a
rugientibus pręparatis ad eſcam:
de manibus quęrentium animam
meā, ⁊ de portis tribulationum quę
circundederūt me: A preſſura flam-
mę, quę circundedit me: ⁊ in me-
dio ignis non ſum ęſtuata. De alti-
tudine ventris inferi: ⁊ a lingua co-
inquinata, ⁊ a verbo mendacij: a re
ge iniquo, ⁊ a lingua iniuſta. ℟. Cā
tantibus organis Cecilia virgo in
corde ſuo ſoli domino decātabat di
cens, Fiat dñe cor meum ⁊ corpus
meum immaculatum vt nō confun
dar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiu
nijs orās, ſuam dño pudicitiā com-
mendabat dicens. Fiat. Lectio. ij.

LAudabit vſq̄ ad mortē anima
mea dñm: ⁊ vita mea appro-
pinquans erat in inferno deorſum.
Circundederunt me vndiq̄: ⁊ non
erat qui adiuuaret. Reſpiciens erā
ad adiutorium dominū: ⁊ non erat.
Memorata ſū miſericordię tuę do
mine, ⁊ cooperationis tuę quę a ſe-
culo ſunt: quoniā eruis ſuſtinētes te
dñe, ⁊ liberas eos de manibus gen-
tium. ℟. O beata Cecilia quę duos
fratres cōuertiſti: Almachium iudi
cem ſuperaſti: Urbanum epiſcopū
in vultu Angelico demonſtraſti. ℣.
Beata es virgo ⁊ glorioſa, ⁊ bene-
dictus ſermo oris tui. Uerba. L. iij.

EXaltaſti ſuper terrā habitatio
nē meā: ⁊ pro morte defluente
deprecata ſum. Inuocaui dñm pa-
trem dñi mei, vt nō derelinquat me

in

in die tribulationis meę: ꝛ in tempore ſuperborum ſine adiutorio. Laudabo nomē tuū aſſidue: ꝛ collaudabo illud in cōfeſſione: ꝛ exaudita eſt oratio mea. Et liberaſti me de perditione: ꝛ eruiſti me de tēpore iniquo. Propterea cōfitebor ꝛ laudem dicam tibi: ꝛ benedicā nomini dñi. ℟. Uirgo glorioſa ſemper euāgelium Chriſti gerebat in pectore. Et non diebus neq̄ noctib⁹ vacabat A colloquijs diuinis ꝛ oratione. ℣. Cilicio Cecilia mēbra domabat: deū gemitib⁹ exorabat. Et nō. Glo. A col.

In .ij. noct. aña. Dñe Ieſu Chriſte ſeminator caſti ꝯſilij: ſuſcipe ſeminū fructus quos in Cecilia ſeminaſti. Ps. Eructauit. 12. Añ. Beata Cecilia dixit ad Tyburtiū: hodie te fateor meum eſſe cognatum: q2 amor dei te fecit eſſe contemptorem idolorum. Ps. Deus noſter. 13. Aña. Fiat dñe cor meum ꝛ corpus meū immaculatum vt nō cōfundar. Ps. Fundamenta. 24. ℣. Specie tua.

Ex geſtis eius. Lectio quarta.

Cecilia ex preclaro genere Romanorū ab ipſis cunabulis in fide Chriſti nutrita, diebus ac noctibus virginitatē ſuā, quam Chriſto conſecrauerat, conſeruari a dño precabatur. Quę, cum Marco Aurelio Antonio Imperatore, inuita Ualeriano deſponſata fuiſſet, dum dies nuptialis inſtaret, biduanis ac triduanis ieiunijs orans, ſe ſanctis oībus cōmēdabat, vt ſuā pudicitiā cuſtodirēt: atq̄ cilicio ad carnē induta, deſuper auratis veſtibus tegebatur: ꝛ cantantibus organis, in corde ſoli dño decantabat. Inuitabat autē angelos precibus: lachrymis interpellabat apoſtolos: ꝛ ſctā oīa Chriſto famulātia exorabat: vt eam adiuuarent, ſuam dño pudicitiam commēdātem. ℟. Cilicio Cecilia mēbra domabat: deū gemitib⁹ exorabat, Almachiū exuperabat: Tyburtium ꝛ Ualerianum ad coronas vocabat. ℣. Nō diebus neque noctibus vacabat a colloquijs diuinis ꝛ oratione. Almachiū. Lcō. v.

Cum hęc agerētur: venit nox in qua cum ſpōſo ſuſcepit cubiculi ſecreta ſilētia. Et ita eum alloquitur. O amantiſſime iuuenis: eſt myſterium quod tibi cōfitear: ſi ſub iuramēto ſecretū promiſeris cuſtodire. Quo iurāte, Angelum inquit, dei habeo amatorē: qui nimio zelo cuſtodit corpus meū. Hic ſi vel leuiter ſenſerit quod me polluto amore contingas: ſtatim circa te ſuum furorem exagitabit: ꝛ florē tuę iuuentutis amittes. Si vero caſtitatē cū ſtodias, ita te quoque diliget ſicut me: ꝛ oſtēdet tibi gloriam ſuā. Tunc Ualerianus, Si vis (inquit) vt credā ſermonibus tuis: oſtēde mihi angelum. Cui Cecilia. Si pmittas te purificari fonte perēni: poteris ipſum angelū videre. ℟. Cecilia me miſit ad vos vt oſtendatis mihi ſanctum Urbanū. Quia ad ipſum habeo ſecreta quę pferā. ℣. Cūq̄ pro ſigno acceperitis bñdictionē eius, ducite me ad ſctūm antiſtitē. Quia. Lc. vj.

Tum Ualerianus. Et quis eſt q me purificet? Cecilia ad hęc. Uade i tertio milliario ab vrbe, via

quę

quę Appia nuncupaẜ: illic inuenies pauperes a tranſeuntibus petentes auxilium. Hos cum videris, dabis eis benedictionem meam: ꝛ dices. Cecilia me miſit ad vos, vt oſtendatis mihi ſanctuꝫ ſenem Urbanum: quoniã ad ipſum habeo eius ſecreta. Tunc Ualerianus perrexit: ꝛ ẜm ſigna ſanctum Urbanũ inuenit: qui iam bis confeſſoꝛ factus, intra ſepulchꝛa martyrũ latitabat. Cui cum dixiſſet omnia verba Cecilię: gauiſus eſt gaudio magno. Et ponẽs genua in terram: expandit manus ſuas ad cęlũ: ꝛ cũ lachꝛymis gratias agens oꝛauit. ℟. Ceciliã intra cubiculum oꝛãtẽ inuenit, ꝛ iuxta eã ſtantẽ angelum dñi. Quẽ vidẽs Ualerianus: Nimio terroꝛe coꝛreptus eſt. ℣. Angelus dñi deſcẽdit de cęlo, ꝛ lumẽ refulſit in habitaculo. Quẽ. Glo. Nimio. In .iij. noct. aña. Credimus Chꝛm filium dei verum deum eſſe: qui ſibi talem elegit famulam. ps. Cãtate. j. 27. Añ. Nos ſcientes nomen ſanctum eius: omnino negare nõ poſſumus. ps. Dñs regna. exul. 27. Añ. Tũc Ualerianus perrexit ad antiſtitē: ꝛ ſigno quod acceperat inuenit ſanctũ Urbanũ. ps. Cantate. ij. 27. ℣. Adiuuabit eaꝫ deus. Lectio. vij.

Orante aũt ſctõ Urbano ſubito ante facies eoꝛum apparuit ſenioꝛ indutus niueis veſtibus: tenens titulũ in manibus aureis literis ſcriptũ. Scriptura aũt hęc erat. Unus deꝰ, vna fides, vnũ baptiſma. Cumq; hęc intra ſe legiſſet Ualerianus: dicit ei ſenioꝛ. Credis ita eſſe? Tunc Ualerianus voce magna clamauit dicẽs. Non eſt aliud quod verius poſſit credi. Et ſenioꝛ ab oculis eoꝛum elapſus eſt. Tuncq; ſanctus Urbanus baptiꝫauit euꝫ: ꝛ remiſit eũ ad Ceciliã diligẽter inſtructum. Ueniens igitur, Ceciliã intra cubiculum oꝛantẽ inuenit: ꝛ ſtantẽ iuxta eã angelũ: duas coꝛonas ferẽtem in manibus, coꝛuſcantes roſis, ꝛ lilijs albeſcẽtes. Qui vnaꝫ dedit Cecilię, alterã Ualeriano, dicens. Iſtas coronas immaculato coꝛde ꝛ coꝛpoꝛe cuſtodite: q2 de paradiſo Dei eas ad vos attuli. ℟. Dñe Jeſu Chꝛe paſtoꝛ bone, ſeminatoꝛ caſti cõſilij: ſuſcipe ſeminũ fructus, quos in Cecilia ſeminaſti. Cecilia famula tua quaſi apis tibi argumentoſa deſeruit. ℣. Nã ſpõſum quẽ quaſi leoneꝫ ferocẽ accepit, ad te quaſi agnũ mãſuetiſſimũ deſtinauit. Ceci. Le. viij.

Poſt hęc antẽ diſparente angelo, Tyburtius frater Ualeriani ad eos ingreſſus, ſtatim mirari cępit vnde tantus odoꝛ roſarũ ꝛ liliorũ ſpiraret. Cui Ualerianus, Sicut me (inquit) oꝛãte, hunc odoꝛẽ ſenſiſti, ita coꝛonas quas ex lilijs ꝛ roſis habemꝰ, ſi mihi crediderís, cernes. Tunc Cecilia ꝛ Ualerianus ita Tyburtio pdicauerũt: vt ad fidẽ cõuerſus, ꝛ a ſctõ Urbano baptiꝫatus ſit. Poſt hęc autem cum Tyburtius ꝛ Ualerianus martyres ſepelirent: iuſſit Almachius pręfectꝰ vt aut ſacrificarent, aut decollati perirent. Qui cuꝫ in fide Chꝛiſti perſiſterent: decollati ſunt. ℟. Beata Cecilia dixit Tyburtio: hodie te fateoꝛ meuꝫ eſſe cognatum, Quia amoꝛ Dei te

fecit eſſe contemptorem idolorum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi fratrem tuum coniugez fecit: ita te mihi cognatum faciet. Quia. Lcō. ix.

TUnc Almachi⁹ facultates amborū cepit inquirere: ⁊ Ceciliam tanq̄ Ualeriani coniugē coraz ſe fecit aſtare: iuſſitq̄ vt idolis imolaret: aut ſententiā mortis incurreret. At illa cū duceretur vt ſacrificaret: cōuertit de cōcomitātibus pluſ quā quadringētos. Tūc Almachi⁹ iuſſit eā in bulliēti balneo cōcremari. Cumq̄ ibi die integro cū nocte, quaſi in frigido loco remāſiſſet, iuſſit eā in ipſo balneo decollari. Quā ſpiculator tertio ictu percutiēs, ⁊ caput eius amputare nō valens: ſic eā ſemineceṁ reliquit. Que triduo ſuper viuens, ⁊ fideles confortans, dimiſit eccleſię cūcta quę habuit. ℟. Dum aurora finē daret Cecilia dixit: Eia milites Chriſti abijcite opera tenebrarum, Et induimini arma lucis. ℣. Cecilia vale dicens fratribus, ⁊ exhortatus eos ait. Eia mili. Gloria. Et induimini. In laud. añ.

CAntantibus organis Cecilia ſoli dño decantabat dicēs: fiat cor meum imaculatum, vt non confundar. 26. Añ. Et ſecretum Ualeriane, quod tibi volo dicere: angelū dei habeo amatorē: qui nimio zelo cuſtodit corpus meū. 28. Añ. Ualerianus in cubiculo Ceciliā cum angelo orantē inuenit. 17. Añ. Benedico te pater dñi mei Jeſu Chriſti: q: per filiū tuū extinctus eſt ignis a latere meo. 44. Añ. Cecilia famula tua dñe: quaſi apis tibi argumētoſa deſeruit. 41. Ad Bñs aña. Dū aurora finē daret, Cecilia exclamauit dicēs: eia milites Chri, abijcite opera tenebrarum, ⁊ induimini arma lucis. 45. Ad Mgt aña. Triduanas a dño popoſci indutias: vt domum meā dño eccleſiā conſecrarem. 46.

¶ Sancti Clementis papę ⁊ mar. die. 23.

Ad Mgt aña. Dediſti dñe habitaculū martyri tuo Clemēti in mari modū tēpli marmorei angelicis manib⁹ preparatū: prebēs iter populo terre: vt enarrēt mirabilia tua. Oro.

DEus q nos annua beati Clementis martyris tui atque pontificis ſolēnitate letificas: cōcede propitius, vt cuius natalitia colimus: virtutem quoque paſſionis imitemur. Per dñm. In matu. inuitato. Hym. añe cum pſal. de cōmuni vnius martyris. ℟. j. Iſte ſanctus. ℟. ij. Poſuiſti dñe. ℟. iij. Oremus omnes ad dñm Jeſum Chrm dixit beatus Clemens: vt confeſſoribus ſuis fontis venas aperiat: Ut de beneficiis eius gratulemur. ℣. Qui percuſſit in deſerto ſina petram ⁊ fluxerunt aque in abundantia, ipſe nobis laticē affluētem impertiat. Ut de. Gloria. Ut.

Ex geſtis eius. Lectio quarta.

CLemens patria Romanus, de regione Celij montis patre Fauſtino, quartus poſt Petrū, Domitiani Imperatoris tempore Romane eccleſię prefuit. Siquidē ſecūdus authore Hieronymo Lin⁹. fuit:

fuit: ⁊ tertius Anacletus. Nonnulli tamen latinorum ſecundū poſt Petrum putant fuiſſe Clementem, Linum vero, ⁊ Cletū coadiutores tātum Petri ⁊ Clementis, non autem Romanos pontifices. Teſtantur alij Petrum hūc ſibi proximū ſucceſſorem delegiſſe, ſed ipſum ſingulari modeſtia vſum, Linū ⁊ Cletum ſponte ſibi in honore pōtificio prętuliſſe. ℟. Beatus vir. Lcō. v.

Clemēs igitur ita morum ornamentis pollebat, vt omnibus chriſtianis, ⁊ etiā iudęis ac gentilibus complaceret. Singularum inopes regionum nominatim ſcriptos habebat: ⁊ quos baptiſmi ſanctificatione mūdauerat, nō ſinebat publice fieri mendicitati ſubiectos. Cum autē ita pietate, religione, doctrina, multos etiā ad fidem Chriſti quotidie conuerteret. P. Tarquinius ſacrorum princeps cum Mamertino vrbis pręfecto Traianum Imperatorē in chriſtianos cōcitat, cuius Imperio Clemens in tranſpontinā inſulā in exilium mittitur. ℟. Domine pręueniſti. Lectio. vj.

In hāc igit̄ inſulā ſanctus pontifex deportatus, īuenit pluſq̄ duo millia chriſtianorum iamdudū ad ſecanda marmora ibi dānatorū. Qui videntes beatū Clementē, ſtatim in fletum ⁊ lachrymas proruperunt. Quos cum ille in dn̄o conſolaſſet, ⁊ a ſex milliaribus aquā potabilem ab eis deferri audiſſet: orauit dn̄m, vt fontem ſuis confeſſoribus aperiret. ℟. Orante ſctō Clemente apparuit ei Agnus Dei: De ſub cuius pede, fons viuus emanat. Fluminis impetus lętificat ciuitatem Dei. ℣. Cumq; orationem compleſſet, ⁊ hincinde circunſpiceret: vidit ſupra montem Agnum ſtantem. De. Gloria. Flu. Lectio. vij.

Poſt orationem vero circunſpiciens ſanctus Clemens vidit agnū ſtantē: ⁊ erecto pede dextro, quaſi locū oſtendentē. Tunc intelligens deum eſſe, quē ſolus ipſe videbat: perrexit ad locū cū omnibus, pręcipiens vt ibi foderent. Quod cum fieret, ſtatim aquis exeūtibus, fons erupit. Ad hāc famam ⁊ ſancti viri doctrinā, in vna die quingēti ⁊ amplius viri baptizati ſunt: ⁊ infra annum complures eccleſię erectę. ℟. Stolam iucunditatis. Lcō. viij.

Poſt tres annos audiens hęc Traianus, quēdam ducē illuc miſit: Qui ſolum Clemētem ligata ad collū eius anchora, pręcepit in mari ſubmergi. Cum autē Chriſtiani deū orarent, vt corpus ſui martyris demonſtraret: ſtatim mare ad tria milliaria receſſit. Et ingreſſi inuenerunt in modū templi marmorei habitaculum: ⁊ ibi in arca ſaxea corpus ſancti Clemētis, ⁊ anchorā iuxta eum. ℟. Corona aurea. L. ix.

Reuelatum eſt autē diſcipulis, ne eum tollerent. In omni autem anno die paſſionis eius recedere cōſueuit mare diebus ſeptem: ⁊ aduenientibus ſiccum prębere iter per tria milliaria. Poſt lapſū vero temporis ceſſauit miraculum propter peccata inhabitantiū. Tempore vero Adriani papę, tranſlatū eſt

corpus eius Romã: ⁊ requieſcit in eccleſia, quę dicit ſancti Clemētis. R. Dediſti dñe habitaculū martyri tuo Clementi in mari, in modum templi marmorei, angelicis manibus pręparatū: iter prębens populo terre, Ut enarrent mirabilia tua. V. Hoc dñe ad laudem ⁊ gloriã nominis tui fieri voluiſti, Ut enarrent. Gloria. Ut enarrent. In laud. añá.

Orante ſancto Clemente apparuit ei agnus dei.26. Aña. Non meis meritis ad vos me miſit dñs, veſtris coronis participem me fieri.28. Aña. Vidi ſupra montem agnū ſtantē, de ſub cuius pede fons viuus emanat.17. An. De ſub cuiꝰ pede fons viuus emanat: fluminis impetus lętificat ciuitatem dei.44. An. Oēs gētes per gyrum crediderunt Chriſto dño.41. Ad Bñs añ. Oremus oēs ad dñm Jeſum Chriſtum: vt cōfeſſoribus ſuis fontis venas aperiat.45. Ad Magñ añ. Inuenerunt in modū templi marmorei habitaculum a deo paratū.46.

die.24. ¶ Sancti Chryſogoni mart. Oro.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: vt qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus: btī Chryſogoni martyris tui interceſſione liberemur: Per dominum noſtrū. Ex eius marty. Lectio ſecunda.

Chryſogonus Diocletiani imperatoris iuſſu, propterea ꝙ eſſet Chriſtianus, Romę iam bienniū vinculis premebatur, ſancta Anaſtaſia ipſi ⁊ multis alijs chriſtianis alimenta ſuggerente: cum Diocletianus ex Aquileia Romã ſcripſit, vt cęteris chriſtianis, qui vincti cuſtodiebantur, interfectis, Chryſogonus ad ſe remitteretur. Lc.iij.

Aquileiã igit delatus, Cęſari pręfecturas ⁊ magnos honores ſibi, ſi deos adoraret pollicēti, reſpondit. Unū deū mēte colo, veneror ⁊ adoro: iſta deorū ſimulachra tanꝙ malorū dęmonū ſedes execror, ⁊ abominor. Tunc imperatoris iuſſu, ad locū, cui nomē erat, Aquę gradatę, ductus: protinus decollat. viij. calē. Deceb. cuius corpus in mare proiectum, ⁊ poſtea in poſſeſſione, quę dicit, Ad ſaltū, a Zoilo presbytero inuentum, in domo ſua ſepultū eſt.

¶ Sanctę Catharinę virg. ⁊ mar. die.25.

ad veſp. ſuper pſal. añ. Virginis eximię Catharinę martyris almę: feſta celebrare da nobis rex pie Chriſte. Ps. Laudate pue.33. cū cęteris R. Virgo flagellatur. vj. Hymnus.

Catharinę collaudemus virtutum inſignia, cordis ei pręſentemus ⁊ oris obſequia: vt ab ipſa reportemus ęqua laudis pręmia.

Multa fide Catharina iudicem Maxentium nō formidat, lex diuina ſic firmat eloquium: ꝙ confutat ex doctrina errores gentilium.

Uicti Chriſtum confitētur relictis erroribus: iudex iubet, vt cremenť, nec pilis aut veſtibus ignis nocet: ſed torrentur iniuſtis corporibus. ſup.7

Gloria, ⁊ honor deo vſꝙ quo altiſſimo: vna pāi filioꝙ, inclyto paraclito: cui laus eſt, ⁊ poteſtas, per ęterna ſecla. Amē. V. Diffuſa. Ad Magt añ.

In-

Digitized by Google

Inclyta ſctē virginis Catharinę ſolennia ſuſcipiat alacriter pia mater eccleſia: aue virgo Deo digna: aue dulcis ⁊ benigna, obtine nobis gaudia, quę poſſides cum gloꝛia. Oro.

DEus qui dediſti legeʒ Moyſi in ſummitate mōtis Sinai, ⁊ in eodeʒ loco coꝛpus btē Catharinę virginis, et martyris tuę p ſcōs angelos tuos mirabiliter collocaſti: cōcede ꝓpitius: vt eius meritis, ⁊ interceſſione: ad mōteʒ qui Chꝛiſtus eſt, valeamus peruenire. Per do. Ad matuti. Inuita. Adoꝛeſ virginū rex in ſeculoꝝ ſecula, Virginiq Catharinę ꝯtulit cęleſtia. ps. Uenite exultemus. Hym.

PAnge lingua glorioſę vginis martyriuʒ, gemmę iubar pręcioſę deſcēdat in mediuʒ: vt illuſtret tenebꝛoſę mentis domicilium.

Blādimentis rex molitur virgineʒ ſedūcere: nec pꝛomiſſis emollitur, nec terretur verbere: cōpeditur cuſtoditur tetro clauſa carcere.

Clāuſę lumen ne claʒ detur illucet Poꝛphirio, qui Reginę fęderatur fidei collegio: quoꝛum fidem imitatur ducentena concio.

Glōꝛia ⁊ honoꝛ Deo. Lcō pꝛima.

Sap.7 OMnium artifex docuit me ſapientia. Eſt enim in illa ſpiritus intelligētię ſanctus, multiplex, vnicus, ſubtilis, modeſtus, diſertus, mobilis, incoingnatus, certus, ſuauis, amans bonuʒ, acutus, qui nihil vetat benefacere: humanus, benignus, ſtabilis, ſecurus, oēm habens virtutē, omnia pꝛoſpiciens: ⁊ qui capiat oēs ſpiritus intelligibiles, mūdus, ſubtilis. Omnibus enim mobilibus mobilioꝛ eſt ſapientia: attingit autem vbiq; pꝛopter ſuam munditiam. Uapoꝛ eſt enim virtutis dei et emanatio quędam eſt claritatis omnipotentis Dei ſyncera: ⁊ ideo nihil inquinatum in eam incurrit. ℞. Ueni ſponſa. Lectio ſecunda.

CAndoꝛ eſt enim lucis ęternę, ⁊ ſpeculū ſine macula dei maieſtatis, ⁊ imago bonitatis illius. Et cū ſit vna, omnia poteſt: ⁊ in ſe permanens omnia innouat: ⁊ per nationes in animas ſctās ſe transfert: amicos dei, ⁊ pꝛophetas conſtituit. Neminē enim diligit deus, niſi eum qui cū ſapientia inhabitat. Eſt enim hęc ſpecioſioꝛ ſole: ⁊ ſuper omnē diſpoſitionem ſtellaruʒ, luci cōparata inuenitur pꝛioꝛ. Illi enim ſuccedit nox, ſapiētiam autē non vincit malitia. Attingit ergo a fine vſq; ad finē foꝛtiter: ⁊ diſponit omnia ſuauiter. ℞. Pꝛopter veritatem. Lectio. iij.

HAnc amaui ⁊ exquiſiui eam a Sap.8
iuuentute mea: ⁊ quęſiui ſponſam mihi eā aſſumere: ⁊ amatoꝛ factus ſum foꝛmę illius. Generoſitatē illius gloꝛificat cōtuberniū habens dei: ſed ⁊ omnium dn̄s dilexit illam. Doctrix enim eſt diſciplinę Dei: ⁊ electrix operum illius. Et ſi diuitię appetuntur in vita, quid ſapientia locupletius: quę operatur omnia? Si aūt ſenſus operatur: quis hoꝛuʒ quę ſint magis q̄ illa eſt artifex? Et ſi iuſtitiā quis diligit: laboꝛes huius ma-

magnas habent virtutes. Sobrie-
tatem enim ⁊ prudẽtiam docet, ⁊ iu
ſtitiã, ⁊ virtutẽ: quibus vtilius nihil
eſt in vita hominibus. ℞. Nobilis ⁊
pulchra, prudẽs Catharina puella,
Flagrat amore dei, Spernit vaga
gaudia mũdi. ℣. Cui rex carne pa-
ter fuerat reginaq; mater. Flagrat.
Gloria patri. Spernit vaga gaud.
Ex eius paſſione quę communiter
in eccleſia legitur. Lectio quarta.

Catharina virgo Alexandri-
na, claris orta eſt natalibus.
Nam filia fuit Coſti Regis ex La-
gidarum familia: Quę liberalibus
diſciplinis ab ineunte ętate, ⁊ ſan-
ctis moribus inſtituta, in eam ſan-
ctitatis, ⁊ doctrinę magnitudinem
euaſit: vt annos nata decem ⁊ octo,
eruditiſſimos etiam viros, ⁊ gra-
uiſſimos ſuperaret: Tanto autem
ſtudio Chriſtianę pietatis flagra-
bat: vt cum animaduerteret, Ma-
xentij Maximiani Cęſaris filij ſę-
uitia multos chriſtianorum ad ſup-
plicia, ⁊ necem trahi: non dubita-
uerit ipſum adire, eidemq; imma-
nitatem, ⁊ impietatem grauiſſimis,
⁊ doctiſſimis verbis improperare.
Cuius ſapientiam, ⁊ conſtantiã ad-
miratus Imperator, iubet eam ad
ſeruari: ⁊ ex varijs regionibus vi-
ros eruditiſſimos cõuocari: magno
propoſito pręmio, ſiquis eam viciſ-
ſet, ⁊ a religione chriſtianorũ auer
tiſſet. ℞. Grata facta eſt. Lectio. v.

Sed longe aliter ſucceſſit. Ha-
bita enim longa cum. 50. qui
cõuenerãt clariſſimis philoſophis
diſputatione: omnes ſuperatos, ad
Chriſti fidem cõuertit: atq; ita con-
firmauit, vt pro ipſa mori non dubi
tauerint. Juſſu enim Tyranni igne
cremati ſunt: veſtibus tamẽ eorum
⁊ capillis diuino miraculo prorſus
illęſis. Tunc Maxentius ad blan-
ditias conuerſus: magnis pollici-
tationibus Catharinam aggredi-
tur. Quas cum virgo repudiaſſet,
plumbatis ſcuticis crudeliſſime cę-
ditur: ⁊ in carcerem obſcuriſſimum
detruditur: ibique vndecim diebus
fame, ⁊ ſiti cruciatur. Interea Fau
ſtina Cęſaris vxor, ob puellam per
viſũ in nocte patitur: ac propterea
Porphyrium fideliſſimum militũ
principẽ ſecreto alloquitur. Cũq;
ambo ad Catharinę carcerem ac-
ceſſiſſent: viderunt miram quãdam
illius claritatem: atque angelicos
concentus audierunt. Tu autem.
℞. Hęc eſt virgo. Lectio ſexta.

At Catharina accipiens coro
nam de capite vnius Angeli,
Reginę impoſuit, ſic eã alloquuta.
Conſtanti animo eſto: nam poſt tri-
duum ad cęlũ itura es. Tum Por-
phyrium adorta, quę ⁊ quanta ſint
in cęlo propoſita pręmia his qui ob
fidem fortiſſime dimicauerint, mul
tis verbis expoſuit. Quę cum po-
ſtea Porphyrius compluribus mi
litibus, ſibi amiciſſimis retuliſſet,
ad fidem Chriſti acceſſerũt. Catha-
rina vero e carcere ad gladiorum
rotam excarnificanda poſtea extra
hitur: ſed rota, continuo ad ipſius
preces confracta, ⁊ comminuta eſt.
Quo miraculo multi ſunt ad Chri-
ſtum conuerſi. Regina autem om-

Digitized by Google

ni abiecto timore: tyrannicam ſeuitiam increpans, a uulſis mammillis martyrium capitis abſciſſione conſummauit. Porphyrius vero eam ſepeliens, ꝛ milites qui cum eo crediderant capite ſimiliter plexi ſunt. Cum ergo omnia prędicta ſupplicia magno animo diuina ope Catharina ſuperaſſet: iubēte Maxentio, cuius obſtinatus animus erat: capite, ꝛ ipſa truncatur, ſeptimo calen. Decembris, cuius corpus in Sina mōte Arabię, Angelorum miniſterio eſt cōditū. Tu autē. ℟. Virgo flagellaſ, crucianda fame relegatur: carcere clauſa manet, lux cęlica fuſa refulget. Fragrat odor: dulces cātāt cęli agmina laudes. ℣. Sponſus amat ſpōſam: ſaluator viſitat illā. Fragrat. Gloria. Cantant.

Secūdum Mattheum. Lectio. vij.

Ca. 13. In illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Simile eſt regnum celorum theſauro abſcōdito in agro, quem qui inuenit homo abſcōdit: ꝛ prę gaudio illius vadit, ꝛ vendit vniuerſa quę habet, ꝛ emit agrum illum. Et reł. Homilia beati Gregorij Papę. quęre in communi Virginum. ℟. Percuſſa gladio dat lac pro ſanguine collo: Quam manus angelica ſepeliuit vertice Sina. ℣. Membris virgineis olei fluit vnda ſalubris. Quam. Gloria. Sepeli. In lau. aň.

Paſſionē glorioſę virginis Catharinę deuote plebs celebret fidelis: quę ſui memores deo commendet meritis, ꝛ iuuet beneficijs. Aňa. Poſt plurima ſupplicia alma martyr ad decollandum eſt ducta: ad cęlum tendens oculos, collum ſubmittit gladio: orans dat gloriam deo. Aňa. Expecto pro te gladium Ieſu rex bone: tu meum colloca in paradiſo ſpiritum: ꝛ fac miſericordiam, meam agētibus memoriam. Aň. Vox de cęlis inſonuit: veni electa mea: veni intra thalamum ſponſi tui: quę poſtulas impetraſti: qui te laudant ſalui fient. Aň. Quia deuotis laudibus tui memoriam virgo recolimus: o beata Catharina ora ꝓ nobis quęſumus. Hymnus.

Preſens dies expendaſ in eius preconium, Cuius virtus dilatatur in ore laudantium: Si geſtorum teneatur, Finis ꝛ initium.

Imminente paſſione virgo hęc interſerit, Aſſequatur Ieſu bone qđ a te petierit: Suo quiſquis in agone, Memor mei fuerit.

In hoc caput amputatur fluit lac pro ſanguine, Angelorum ſubleuatur corpus multitudine: Et Sinai collocatur, In ſupremo culmine.

Gloria ꝛ honor deo. Ad Bňs aň. Prudens ꝛ vigilans virgo, qualis es cum ſponſo illo qui te elegit de mundo, quam pulchra, quam mirabilis, quanta luce ſpectabilis: inter Sion iuuenculas et Ieruſalem filias: thalamo gaudes regio, coniuncta dei filio. Ad veſperas hymnus. Catharinę. Ad Magnificat aňa. Aue virginum gemma Catharina, aue ſponſa Regis regum glorioſa, aue viua Chriſti hoſtia, tua venerantibus patrocinia, impetrata non deneges ſuffragia.

Digitized by Google

die.27. ¶ Sanctorum Vitalis ⁊ Agricolę martyrum. Oratio.

DA q̄s omnipotens Deus: vt qui beatorum martyrum tuorum Vitalis ⁊ Agricolę ſolennia colimus: eorum apud te interceſſionibus adiuuemur: Per dominum.

Ex btō Ambroſio. Lectio ſecunda.

SAncti martyres Chriſti Vitalis ⁊ Agricola in ciuitate Bononiēſi paſſi ſunt. Vitalis ergo Agricolę ſeruus fuit olim: nunc autem conſors ⁊ collega martyrij. Qui cū cogeretur a perſequētibus, vt Chriſtum negaret, ⁊ ille amplius profiteretur dominum Jeſum Chriſtū: oīum tormentorum genera in eum exercuerunt: vt non eſſet in corpore eius locus ſine vulnere. Tunc ipſe orationem fudit ad dn̄m dicens. Domine Jeſu Chr̄e ſaluator meus ⁊ deus meus, iube ſuſcipi ſpiritum meum: quia iam deſidero accipere coronam quam Angelus tuus ſanctus oſtēdit mihi. Et completa oratione emiſit ſpiritū. Lectio tertia.

SAnctus vero Agricola mitior habebatur moribus: vt ab ipſis etiam inimicis diligeretur: ideoque differebant eius paſſionem. Deniq̄ vbi non acquieuit perſecutoribus, crucifixus eſt: vt aduertamus illas blāditias eorum, non fuiſſe ſedulitatis, ſed fraudis. Paſſi ſunt autem ſancti martyres temporibus Diocletiani ⁊ Maximiani Imperatorum: ⁊ ſepulti ſunt in iudęorum ſolo: inter eorum ſepulchra, qui eorum dominum negauerunt. Eundem locum mihi ſeruo ſuo Ambroſio dominus noſter Jeſus Chriſtus reuelare dignatus eſt. Illic martyrum excubias requirebamus: tanquam inter ſpinas roſam eligentes.

Sancti Saturnini marty. Oro.

DEus q nos beati Saturnini martyris tui cōcedis natalitio perfrui: ei⁹ nos tribue meritis adiuuari: Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtū filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus.

Finis Sanctuarij.

Digitized by Google

COMMVNE SANCTORVM ſecundum conſuetudinem Fratrum Prędicatorum.

¶ In cõe vnius, vel plurimorum apl'oꝝ extra tẽpus paſchale, ad veſ. ſuper pſal'. añ. Eſtote fortes in bello: ⁊ pugnate cum antiquo ſerpente: ⁊ accipietis regnum ęternum, hal'ah. Anfra. lxx. Dicit dñs. Capitulum.

Iam nõ eſtis hoſpites, ⁊ aduenę: ſed eſtis ciues ſctõꝝ, ⁊ domeſtici dei, ſuperędificati ſup fundamẽtum aploꝝ, ⁊ prophetarũ: ipſo ſummo angulari lapide Chſo Ieſu. ℟. Vos eſtis lux. vj. Hymnus.

Exultet cęlum laudibus, reſultet terra gaudijs: apoſtoloꝝ gloriam, ſacra canunt ſolennia.

Vos ſecli iuſti iudices, ⁊ vera mundi lumina: votis precamur cordiũ, audite preces ſupplicum.

Qui cęlum verbo clauditis: ſeraſqȝ eius ſoluitis: nos a peccatis omnibus, ſoluite iuſſu quęſumus.

Quorum pręcepto ſubditur, ſalus ⁊ languor oium: ſanate ęgros moribus, nos reddentes virtutibus.

Vt cum iudex aduenerit: Chriſtus in fine ſeculi: nos ſempiterni gaudij, faciat eſſe compotes.

Te eo prĩ. ℣. In oẽm terrã: exiuit ſonus eoꝝ. ℟. Et in fines orbis terrę: verba eoꝝ. Ad Mgt añ. Beati eritis cũ vos oderint hoies, ⁊ cum ſeparauerint vos, ⁊ exprobrauerint, ⁊ eiecerint nomẽ veſtrũ tanq̃ malũ ꝓpter filiũ hoĩs: gaudete ⁊ exultate: ecce eni merces vr̃a multa eſt i cęlo. Ad matu. inui. Gaudete ⁊ exultate: q2 noia veſtra ſcripta ſunt in cęlis. Hym. Exultet. vtĩ. In. j. noct. añ.

In oẽm terrã exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terrę verba eorum. ps. Cęli enar. 5. Añ. Clamauerũt iuſti, ⁊ dñs exaudiuit eos. ps. Benedicã. 9. Añã. Conſtitues eos principes ſup oẽm terraꝫ: memores erũt nois tui dñe. ps. Eructauit. 12. ℣. In oẽm terrã exi. ℟. j. Ecce ego mitto vos, ſicut oues in medio luporum, dicit dñs. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes, ⁊ ſimplices ſicut colũbę. ℣. Tradẽt enim vos in conciliis: ⁊ in ſynagogis ſuis flagellabunt vos. Eſtote er. ℟. ij. Tollite iugum meũ ſuper vos, dicit dñs: ⁊ diſcite a me, quia mitis ſum ⁊ humilis corde: Iugum enim meũ ſuaue eſt,

⁊

⁊ onus meuꝫ leue. ℣. Et inuenietis
requiē animabus veſtris. Jugum.
℟. iij. Dū ſteteritis ante reges ⁊ pꝛę
ſides, nolite cogitare qūo, aut quid
loquamini. Dabiť enim vobis in il-
la hoꝛa qd loquamini. ℣. Non eniꝫ
vos eſtis qui loquimini: ſed ſpūs pa
tris veſtri, qui loquiť in vobis. Da-
bitur. Glo. Dabiť. In. ij. noct. aña.

PRincipes populoꝛum cōgre-
gati ſunt cuꝫ deo Abrahā. ps.
Omnes gen. 13. Añ. Dediſti here-
ditatē timētibus nomen tuum dñe.
ps. Exaudi deus. 16. Añ. Annūcia-
uerūt opera dei: ⁊ facta eius intelle-
xerūt. ps. Exaudi deꝰ. 17. ℣. Cōſti
tues eos pꝛincipes: ſup oēm terraꝫ.
℟. Memoꝛes erunt: nois tui dñe.
℟. iiij. Uidi coniūctos viros haben
tes ſplendidas veſtes: ⁊ angelus dñi
locutus eſt ad me: dicens. Iſti ſunt
viri ſancti, facti amici dei. ℣. Uidi
angelū dei volantē per medium cę-
li: voce magna clamantem, ⁊ dicen
tem. Iſti ſunt. ℟. v. Iſti ſunt trium-
phatoꝛes ⁊ amici dei, qui contēnen
tes iuſſa pꝛincipū meruerunt pmia
ęterna. Modo coꝛonanť, ⁊ accipiūt
palmā. ℣. Iſti ſunt qui venerūt ex
magna tribulatione, ⁊ lauerunt ſto
las ſuas in ſanguine agni. Modo.
℟. vj. Uos eſtis lux mūdi, dicit do-
minus. Qui in patiētia veſtra poſſi-
debitis animas veſtras. ℣. Et ego
diſpono vobis, ſicut diſpoſuit mihi
pater meꝰ regnū: vt edatis ⁊ biba-
tis ſup menſam meā in regno meo.
Qui. Gloꝛia. Poſſi. In. iij. noc. an.

PEccatoꝛū confringā coꝛnua, ⁊
exaltabuntur coꝛnua iuſti. ps.
Cōfitebimur. 21. Añ. Lux oꝛta eſt
iuſto, ⁊ rectis coꝛde lętitia. ps. Dñs
regna. exul. 27. Añ. Cuſtodiebāt te
ſtimonia eiꝰ, ⁊ pręcepta eiꝰ quę de-
dit illis. ps. Dñs regna. iraſ. 28. ℣.
Nimis honoꝛati ſunt: amici tui deꝰ.
℟. Nimis confoꝛtatus eſt: pꝛincip.
℟. vij. Iſti ſunt viri ſcti quos elegit
dñs i charitate nō ficta: ⁊ dedit illis
gloꝛiam ſempiternā. Quoꝛū doctri
na, fulget eccleſia vt Sole luna. ℣.
In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ in fi
nes oꝛbis terrę verba eoꝝ. Quoꝛū.
℟. viij. Qui ſunt iſti q vt nubes vo-
lant: Et quaſi columbę ad feneſtras
ſuas? ℣. Candidioꝛes niue, nitidio
res lacte, rubicundioꝛes eboꝛe an-
tiquo. Et quaſi. ℟. ix. Gregem tuū
paſtoꝛ ęterne non deſeras: ſed per
beatos apoſtolos tuos, Perpetua
defenſione cuſtodias. ℣. Protege
domine populum tuum: ⁊ apoſto-
loꝛum tuoꝛum patrocinio cōfiden-
tem. Per. Glia. Perpetua. ℣. De
diſti hęreditatem. ℟. Timentibus
nomen tuum. In laudibus aña.

HOc eſt pręceptum meum vt di
ligatis inuicē: ſicut dilexi vos.
ps. Dñs regnauit. 26. Añ. Maio-
rem charitateꝫ nemo habet, vt ani-
mam ſuam ponat quis pꝛo amicis
ſuis. 28. Añ. Uos amici mei eſtis, ſi
feceritis quę pręcipio vobis, dicit
dñs. 17. Aña. Beati pacifici, beati
mundo coꝛde: quoniam ipſi deum
videbunt. 44. Añ. In patientia ve-
ſtra: poſſidebitis aias veſtras. 41.
Capitulū. Jam non. vt ſup. Hym.

ETerna Chꝛiſti munera, apo-
ſtoloꝛū gloꝛiā: Laudes canen
tes

Digitized by Google

tes debitas, letis canamus mētib⁹.
Ecclesiarū principes: belli triumphales duces: celestis aulę milites, ⁊ vera mundi lumina.
Deuota sanctorum fides, inuicta spes credentiū: perfecta Christi charitas, mundi triumphat principē.
In his paterna gloria, in his voluntas spiritus: exultat in his filius, cęlum repletur gaudijs.
Te nunc redemptor quęsumus, vt ipsorum consortio: iungas precantes seruulos, in sempiterna secula. Amen. ℣. Annunciauerunt opera dei. ℟. Et facta eius intellexerunt. Ad Bñs añ. Uos q̄ secuti estis me, sedebitis super sedes: iudicantes duodecim tribus Israel dicit dñs. Ad.iij.cap̄. Iam nō estis hospites. vt supra. ℟. In omnem terram. ℣. Et in fines orbis. Exiuit. Glo. In. ℣. Constitues eos. Ad sextaȝ cap̄.

Act. 5. PEr manus aūt apl'orum, fiebāt signa ⁊ prodigia multa in plebe. ℟. Cōstitues eos principes. ℣. Memores. Super. Glo. Cōstitues. ℣. Nimis honorati sunt. Ad.ix.ca.

Act. 5. IBant apostoli gaudētes a conspectu concilij: quoniaȝ digni habiti sunt pro noīe Jesu, cōtumeliam pati. ℟. Nimis honorati sunt. ℣. Nimis ꝯfortatus est. Amici. Gloria. Nimis confor. ℣. Annunciauerunt opera. Ad vesp. super psal. añ. Hoc est pręceptū meum. ps. Dixit dñs. 32. Laudate pueri dñm. 33. Credidi propter. 33. In cōuertendo dominus. 37. Dñe probasti. 39. Cap̄. Hym. ℣. vt in primis vesper. Ad Mḡt añ. In regeneratione cū sederit filius hominis in sede maiestatis suę: sedebitis ⁊ vos, iudicātes duodecim tribus Israel, dicit dñs.

¶ In cōi vnius Euangelistę extra tempus paschale. Ad vesper. cap̄.

Ecc'e. 15. QUi timet deuȝ faciet bona: ⁊ qui continens est iustitię apprehendet illam: ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. Ad Mḡt añ. Ecce ego Joannes vidi ostium apertum in cęlo: ⁊ ecce sedes posita erat in eo: ⁊ in medio sedis, ⁊ in circuitu eius quatuor animalia plena oculis ante ⁊ retro: et dabant gloriā ⁊ honorē ⁊ bñdictionem sedenti super thronum: viuēti in secula seculorum. Ad matu. inui. Regem euāgelistarum dominum, Uenite adoremus. Ad laud. cap̄. Qui timet. vt supra. Ad Bñs añ. In medio et in circuitu sedis Dei quatuor animalia senas alas habentia, oculis vndiqꝫ plena, non cessant nocte ac die dicere: sanctus, sanctus, sanctus dominus deus omnipotens, qui erat, ⁊ qui est, ⁊ qui venturus est. Ad.iij.cap̄. Qui timet. vt supra in vesperis. Ad sextaȝ cap̄.

Eccle. 15. CIbauit illum dñs pane vitę ⁊ intellectus: ⁊ aqua sapientię salutaris potauit illum. Ad.ix.cap̄.

IN medio Ecclesię aperuit os eius, ⁊ impleuit eum dñs spiritu sapientię ⁊ intellectus: ⁊ stolaȝ glorię, induit eum. Ad vesper. cap̄. Qui timet. vt supra. Ad Mḡt añ. Tua sunt hęc Christe opera, q̄ sanctos

ctos tuos ita glorificas, vt etiam dignitatis gratia in eis future preire miracula facias: tu inſignes euāgelij predicatores aīalium celeſtiū admirabili figura preſignaſti: his nāqꝫ celeſte munus collatum, glorioſis indicijs es dignatus oſtēdere: hinc laus, hic gloria tibi reſonet ī ſecula. Cetera oīa vt ſupra in cōi aplorū.

C Jn cōi vnius marty. extra tempus paſchale. Ad veſp. ſup pſal. aā. Letabit iuſt⁹ in dño, ⁊ ſperabit ī eo, ⁊ laudabūtur oēs recti corde. Cap.

Jab. i.

Beatus vir qui ſuffert tētationem, quoniam cum probatus fuerit accipiet coronaꝫ vite: quā repromiſit deus diligentibus ſe. R. Glorioſus. ix. Hym.

Deus tuorū militū, ſors ⁊ corona premium: laudes canentes martyris, abſolue nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia, ⁊ blandimenta noxia: caduca rite deputans, peruenit ad celeſtia.

Penas cucurrit fortiter, ⁊ ſuſtulit viriliter: pro te effundens ſanguinē, eterna dona poſſidet.

Ob hoc precatu ſupplici, te poſcimus piiſſime: in hoc triumpho martyris, dimitte noxam ſeruulis.

Jn inuentione ſancti Stephani dicatur. Jn tanti feſto martyris.

Laus ⁊ perennis gloria, deo patri ⁊ filio: ſctō ſimul paraclito, in ſempiterna ſecula. Amen. V. Gloria ⁊ honore coronaſti eū dñe. R. Et conſtituiſti eum: ſup opera manuū tuarū.

Ad Mgt aā. Hic eſt vere martyr, q pro Chri noīe ſanguinē ſuum fudit, qui minas iudicū nō timuit, nec terrene dignitatis gloriaꝫ queſiuit: ſed ad celeſtia regna, feliciter peruenit. Ad matu. inuita. Regem ſempiternum, venite adoremus, Qui martyrem ſuuꝫ digne pro meritis coronauit in celis. Hym. Deus tuorū. vt ſupra in veſpe. Jn. j. noctur. aña.

In lege dñi fuit voluntas ei⁹ die ac nocte. ps. Btūs vir. i. Aā. Predicās pceptū dñi: cōſtitutus eſt in monte ſcō eius. ps. Quare fre. i. Aā. Voce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de mōte ſctō ſuo. ps. Dñe qd. i. V. Gloria ⁊ honore co. R. j. Jſte ſcūs pro lege dei ſui certauit vſqꝫ ad mortē: ⁊ a verbis impiorū non timuit. Fundatus enim erat ſupra firmam petrā. V. Munimine regio ſeptus, nullatenus eſt ab aduerſarijs ſuperatus. Fūdatus enim. R. ij. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronam de lapide precioſo: vitam petijt a te ⁊ tribuiſti ei, Jn ſeculum ſeculi. V. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorē impones ſuper eum. Jn ſeculum. R. iij. Gloria ⁊ honore coronaſti eū dñe, ⁊ cōſtituiſti eum ſup opera manuum tuarū. Oīa ſubiecīſti ſub pedibus eius. V. Quoniā eleuata eſt magnificētia tua, ſup celos deus. Omnia. Gloria. Omnia. Jn. ij. noct. aā.

Filij hominū ſcitote, quia dñs ſanctum ſuum mirificauit. ps. Cū inuoca. i. Aā. Scuto bone voluntatis tue: coronāſti eum dñe. ps. Verba. i. Aña. Jn vniuerſa terra gloria,

gloria, ꝛ honoꝛe coꝛonaſti eum. ps. Dñe dñs nr̃. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput ei⁹. ℟. Coꝛonã de lapide pꝛe. ℟. iiij. Beatus vir qui ſuffert tentationem: quoniã cum pꝛobatus fuerit accipiet coꝛonam vitę. Quaꝫ repromiſit Deus diligentibus ſe. ℣. Hic accipiet benedictionem a dño. ꝛ miſericoꝛdiam. Quam repꝛomi. ℟. v. Dñe pꝛeueniſti eũ in bñdictionibus dulcedinis: poſuiſti i capite ei⁹, Coꝛonã de lapide pcioſo. ℣. Vitaꝫ petijt a te, ꝛ tribuiſti ei dñe Coꝛonã. ℟. vj. Hic eſt vere martyr, qui pꝛo Chꝛiſti nomine ſanguinẽ ſuum fudit. Qui minas iudicum nõ timuit, nec terrenę dignitatis gloꝛiã quęſiuit, ſed ad cęleſtia regna peruenit. ℣. Juſtum deduxit dñs per vias rectas: ꝛ oſtendit illi regnũ dei. Qui. Gloꝛia. Sed. In tertio noctur. añ. Iuſtus dñs, et iuſtitias dilexit: equitatẽ vidit vultus eius. ps. In dño confi. 3. Añ. Habitabit in tabernaculo tuo, requieſcet in monte ſancto tuo. ps. Dñe quis. 3. Añ. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coꝛonam de lapide pꝛecioſo. ps. Dñe in virtu. 5. ℣. Magna eſt gloꝛia eius: in ſalutari tuo. ℟. Gloꝛiam, ꝛ magnum decoꝛẽ: impones ſuper eum. ℟. vij. Stolã iucunditatis induit eũ dñs: Et coꝛonã pulchꝛitudinis poſuit ſup caput eius. ℣. Cibauit illuꝫ dñs pane vitę, ꝛ intellectus: ꝛ aqua ſapiẽtię ſalutaris potauit eũ: Et co. ℟. viij. Coꝛona aurea ſuper caput eius: expꝛeſſa ſigno ſanctitatis: gloria honoꝛis, Et opus foꝛtitudinis. ℣. Quoniam pꝛęueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coꝛonam de lapide pꝛecioſo. Et opus foꝛtitudinis. ℟. ix. Gloꝛioſus dei amic⁹ M. in Jeſu dñi ꝯfeſſione fundatus: inter toꝛmentoꝝ ſupplicia ſtetit imperterritus. Ac demũ triũphali moꝛte inſignis cęlos petiuit ſanguine laureatus. ℣. Felici cõmercio: p terrenis cęleſtia: pꝛo perituris, ęterna cõmutans. Ac demũ. Gloꝛia. Celos peti. ℣. Oꝛa pꝛo nobis btẽ M. In lau. añ.

Qui me cõfeſſus fuerit coꝛã hominibus: confitebor, ꝛ ego eũ coꝛam patre meo. ps. Dñs reg. 26. Añ. Qui ſequitur me non ambulat in tenebꝛis: ſed habebit lumen vitę dicit dñs. 28. Añ. Siquis mihi miniſtrauerit, honoꝛificabit euꝫ pater meus, qui eſt in cęlis: dicit dñs. 17. Añ. Qui mihi miniſtrat, me ſequatur: et vbi ſum ego, illic et miniſter meus erit. 44. Añ. Volo pater, vt vbi ego ſum, illic ſit ꝛ miniſter meus. 41. Cap. Btũs vir. Hymnus.

Martyr dei qui vnicũ: patris ſequẽdo filiũ, victis triumphãs hoſtibus, victoꝛ fruens cęleſtibus.
Tui pꝛecatus munere, noſtruꝫ reatum dilue: arcens mali contagium, vitę remouens tedium.
Soluta ſunt iam vincula: tui ſacrati coꝛpoꝛis: nos ſolue vinclis ſeculi, amoꝛe filij dei.
Deo pãi. ℣. Coꝛona aurea: ſup caput eius. ℟. Expꝛeſſa: ſigno ſcitatis. Ad Bñs añ. Qui vult venire poſt me: abneget ſemetipſum: ꝛ tollat crucẽ ſuaꝫ, ꝛ ſequaſ me. Ad. iij. cap. Beatus vir. ℟. Gloꝛia ꝛ hono. ℣. Et

Et cõſtituiſti. Corona. Gloria. Glo-
ria ꝛ hon. ℣. Poſuiſti. Ad. vj. cap.
Sap. 10. CUſtodiuit illum dominus ab
inimicis, ꝛ a ſeductoribus tu-
tauit eum: ꝛ certamen forte dedit il-
li vt vinceret. ℟. Poſuiſti domine.
℣. Coronam ſuper. Gloria. Po.
℣. Magna. Ad nonam capitulũ.
Eccl. 4 PRo iuſtitia agonizare pro ani
ma tua: ꝛ vſq; ad mortẽ certa
pro iuſtitia. ℟. Magna. ℣. Gloria.
In. Glo. Magna. ℣. Corona au.
Ad veſp. ſup pſal. añ. Qui me cõfeſ
ſus. ps. Dixit dñs. 32. Beatus vir.
Lauda. pue. Credidi. 33. In cõuer
ten. 37. Cap. hym. ℣. vt i pmis veſ.
Ad Mgt añ. Iſte eſt qui pro lege
dei ſui morti ſe tradidit: non dubi-
tauit mori, ab iniquis interfectus
eſt, ꝛ in ęternũ viuit cum Chriſto,
agnũ ſecutus eſt, ꝛ accepit palmã.
¶ In cõi plurimorum mart. extra
tempus paſch. Ad veſp. ſup pſal. añ.
Hi ſunt q venerunt ex magna tribu
latione, ꝛ lauerunt ſtolas ſuas in ſan
guine agni. Cap'm.

SAncti per fidẽ
vicerũt regna,
operati ſunt iuſtitiã,
adepti ſunt repro-
miſſiones: in Chro
Ieſu, dño nño. ℟.
Lauerũt. ℣. Hym.
SAnctorũ meritis inclyta gau-
dia, pãgamus ſocij geſtaq; for-
tia: nã gliſcit animus promere can-
tibus, victorum genus optimum.
Hi ſunt quos retinens mundus in-
horruit, Ipſum nã ſterili flore per
aridũ: Spreuere penitus teq; ſecu-
ti ſunt, Rex Chriſte bone cęlitus.
Hi pro te furias atq; ferocia, calca-
rũt hominum ſęuaq; verbera: ceſſit
his lacerãs fortiter vngula, Nec car
pſit penetralia.
Cęduntur gladijs more bidẽtium,
Non murmur reſonat nõ quęrimo
nia: Sed corde tacito mens bene cõ
ſcia, Conſeruat patientiam.
Quę vox quę poterit lingua rete-
xere: Quę tu martyribus munera
pręparas: Rubri nã fluido ſangui-
ne laureis, Ditãtur bene fulgidis.
Te ſumma deitas vnaq; poſcimus,
Ut culpas abluas noxia ſubtrahas:
Des pacẽ famulis nos quoq; glo-
riam, Per cũcta tibi ſecula. Amen.
℣. Lętamini in dño: ꝛ exultate iuſti.
℟. Et gloriamini oẽs recti corde.
Ad Mgt añ. Gaudent in cęlis ani-
mę ſanctorum: qui Chriſti veſtigia
ſunt ſecuti: ꝛ quia pro eius amore
ſanguinem ſuum fuderunt: ideo
cum Chriſto regnabunt in ęternũ.
Ad matu. inuit. Uenite adoremus
regem regum: Qui beatis marty-
ribus coronam dedit glorię. Hym.
Sctorũ meritis. vrſ. In. j. noct. añ.
SEcus decurſus aquarũ plan-
tauit vineam iuſtorum: ſed in
lege dñi fuit voluntas eorum. ps.
Beatus vir. 1. Añ. Tanq̃ aurũ in
fornace pbauit electos dñs: ꝛ quaſi
holocauſta accepit eos in ęternum.
ps. Quare fremue. 1. Añ. Si corã
hominibus tormẽta paſſi ſunt: ſpes
electorum eſt immortalis in ęternum.
ps. In dño confi. 1. ℣. Lętamini.
℟. j. Abſterget deus omnem lachry
mam ab oculis ſanctorũ: ꝛ iam non
erit

erit amplius: neq̃ luctus, neq̃ clamor, ſed nec vllus dolor: Quoniam priora tráſierũt. ℣. Nõ eſuriẽt, neq̃ ſitient amplius, neq̃ cadet ſuper illos ſol, neq̃ vllus eſtus. Quoniam. ℟. ij. Viri ſancti glorioſum ſanguinem fuderunt pro dño: amauerunt Chriſtum in vita ſua: imitati ſunt eum in morte ſua. Et ideo coronas triumphales meruerunt. ℣. Unus ſpiritus, ⁊ vna fides erat in eis. Et. ℟. iij. Tradiderunt corpora ſua propter Deum ad ſupplicia: Et meruerũt habere coronas perpetuas. ℣. Iſti ſunt qui venerunt ex magna tribulatione: ⁊ lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Et me. Gloria. Et. In ſecundo nocturno antiphona.

Dabo ſanctis meis locum nominatũ in regno patris mei: dicit dñs. ps. Dñe qs. 3. Añ. Sanctis qui in terra ſunt eius, mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ps. Conſerua. 4. Añ. Sancti qui ſperãt in dño, habebunt fortitudinẽ, aſſumẽt pennas, vt aquilę volabunt, ⁊ non deficient. ps. Dñi eſt terra. 6. ℣. Exultẽt iuſti in conſpectu dei. ℟. Et delectentur in letitia. ℟. iiij. Sancti tui dñe mirabile conſecuti ſunt iter, ſeruientes pręceptis tuis. Ut inuenirẽtur illęſi, in aquis validis: terra apparuit arida: ⁊ in mari rubro via ſine impedimento. ℣. Uictricem manũ tuam laudauerunt pariter, et decantauerunt dñe nomẽ ſanctũ tuum. Ut inuenirent. ℟. v. Uerbera carnificum nõ timuerunt ſancti dei, morientes pro Chri noie: vt hęredes fierẽt in domo dñi. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter deũ ad ſupplicia. Ut heredes. ℟. vj. O veneranda martyrum glorioſa certamina: qui in ſuis corporibus pro Chriſto immania pertulerunt tormenta. Et ideo percipere meruerũt immarceſcibilem ęternę glorię coronam. ℣. Deſpecta nãq̃ pręſentis vitę luce: cõtemptoq̃ ſuorum corporum cruciatu: ſequentem mundum, dei pro amore vicerunt. Et. Gloria. Et. In. iij. nocturno añ.

Iuſti aũt in perpetuum viuent: ⁊ apud dñm eſt merces eorũ. ps. Exultate iuſti. 8. Añ. Tradiderunt corpora ſua propter deum ad ſupplicia, vt hęredes fierent in domo dñi. ps. Benedicã. 9. Añ. Ecce merces ſanctorũ copioſa eſt apud deũ: ipſi vero mortui ſunt pro Chriſto, ⁊ viuunt in ęternum. ps. Deus noſter refugium ⁊ virtus, adiu. 13. ℣. Iuſti aũt in perpetuum viuent. ℟. Et apud dñm eſt merces eorum. ℟. vij. In circuitu tuo dñe lumẽ eſt, quod nunquã deficiet: vbi conſtitui ſti lucidiſſimas manſiones: Ibi requieſcũt ſctõꝝ animę. ℣. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis, in ciuitate dei noſtri in mõte ſancto eius: Ibi. ℟. viij. Sancti mei qui in iſto ſeculo certamen habuiſtis. Mercedem laborum ego reddam vobis. ℣. Uenite benedicti patris mei: percipite regnũ. Mercedem laborum ego. ℟. ix. Lauerunt ſtolas ſuas, ⁊ candidas eas fecerunt: In ſanguine agni. ℣. Iſti ſunt qui venerunt ex magna tribulatione. Et lauerũt ſtolas ſuas. In. Gloria. In. ℣. Exultabunt

bunt ſancti in gloria. ℟. Letabuntur in cubilibus ſuis. In laud. añ. Iuſtorum autem animę in manu dei ſunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitię. 26. Añ. Cum palma ad regna peruenerũt ſancti: coronas decoris meruerunt de manu dñi. 28. Añ. Corpora ſanctoruꝫ in pace ſepulta ſunt: ⁊ viuent nomina eorum in ęternũ. 17. Añ. Martyres dñi: dñm benedicite in ęternum. 44. Añ. Martyrum chorus, laudate dñm in excelſis. 41. Cap. vt ſupra. Sancti per fidem. Hym.

Eterna Chriſti munera, Et martyrũ victorias: Laudes canentes debitas, Lętis canamus mẽtibus.

Terrore victo ſeculi, Pęniſq́ʒ ſpretis corporis: Mortis ſacrę cõpendio, Vitam beatam poſſident.

Traduntur igni martyres, Et beſtiarum dentibus: Armata ſęuit vngulis, Tortoris inſani manus.

Nudata pendẽt viſcera, Sanguis ſacratus funditur: Sed permanent immobiles, Vitę perennis gratia.

Te nunc redẽptor q̃s, Vt ipſorum cõſortio: Iungas precantes ſeruulos, In ſempiterna ſecula. Amẽ. ℣. Mirabilis deus. ℟. In ſanctis ſuis. Ad Bñs añ. Iſti ſunt ſcti qui ꝑ dei amore minas hoium cõtempſerũt, ſancti martyres in regno cęlorum exultant cũ angelis: o q̃ precioſa eſt mors ſanctorũ: qui aſſidue aſſiſtunt ante dñm: ⁊ ab inuicẽ non ſunt ſeparati. 45. Ad. iij. cap. Sãcti per fidẽ. vt ſupra. ℟. Lętamini in domino. ℣. Et gloriamini. Et. Gloria. Lętamini. ℣. Exultent. Ad ſextam cap.

Reddidit deus mercedẽ laborũ ſctõrũ ſuorũ, ⁊ deduxit illos in via mirabili: ⁊ fuit illis in velamẽto diei, ⁊ in luce ſtellaꝝ nocte. ℟. Exultent iuſti. ℣. Et delectent. In. Glo. Exultent. ℣. Iuſti aũt. Ad. ix. cap. Sap. 10.

Iuſtorum animę in manu Dei ſunt, ⁊ non tãget illos tormentum malitię: viſi ſunt oculis inſipientium mori, illi autẽ ſunt in pace. ℟. Iuſti aũt. ℣. Et apud. In. Glo. Iuſti. ℣. Mirabilis deus. Ad veſp. añ. Iuſtorum. ps. Dixit dñs. Laudate pue. Credidi propter. In cõuertẽ. Eripe me. Cap. Hym. ℣. vt in primis veſpe. Ad Mgt añ. Abſterget deus omnem lachrymaꝫ ab oculis ſanctorum: ⁊ iam non erit amplius, neq́ʒ luctus, neq́ʒ clamor, ſed nec vllus dolor: quĩ priora tranſierũt. 46. Sap. 3

¶ In cõi vnius confeſ. extra tẽpus paſch. Ad veſ. ſup pſal. añ. Iſte ſcũs digne in memoriã vertitur hoium, q ad gaudiũ trãſijt angelorũ. Cap.

Dilectus Deo ⁊ hominibus, cuius memoria in benedictione eſt: ſimilem illum fecit in gloria ſanctorium. ℟. Sancti N. ſextum. Hymnus. Eccle. 45.

Iſte confeſſor dñi ſacratus, Feſta plebs cuius celebrat p orbẽ: Hodie lętus meruit ſecreta, Scãdere cęli.

Qui pius prudens humilis pudicus, Sobrius caſtus fuit ⁊ quietus: Vitam duꝫ pręſens vegetauit eius, Corporis artus.

Ad ſacrũ cuius tumulũ frequẽter,

Mem-

Digitized by Google

Membra languentum modo ſanitati: Quolibet morbo fuerint grauata, Reſtituuntur.

Unde nunc noſter chorus in honore, Ipſius hymnum canit hunc libenter: Ut pijs eius meritis iuuemur, Omne per euum.

Sit ſalus illi decus atq; virtus, Qui ſupra celi reſidens cacumẽ: Totius mũdi machinã gubernat, Trinus ⁊ vnus. Amẽ. ℣. Amauit eũ dñs: ⁊ ornauit eũ. ℟. Stolã glorię induit eũ. Ad Mgt añ. Cõfeſſor dñi N. aſtantem plebẽ corrobora, ſancta interceſſione: vt qui vitiorum pondere premimur: beatitudinis tuę gloria ſubleuemur: ⁊ te duce ęterna prẽmia conſequamur. Ad matu. inuit. Confeſſorum Regem adoremus, Qui cęleſtis regni meritum ⁊ gloriam, contulit ſancto ſuo N. Hym. Iſte confeſſor. In .j. nocturno añ.

Beatus vir qui in lege dñi meditatur: voluntas eius permanet die ac nocte: ⁊ omnia quęcunque faciet, ſemp proſperabuntur. Ps. Ipſe. 1. Ana. Beatus iſte ſanctus qui confiſus eſt in dño: prędicauit preceptũ dñi: cõſtitutus eſt in monte ſancto eius. Ps. Quare fremue. 1. Añ. Tu es gloria mea: tu es ſuſceptor meus dñe: tu exaltas caput meũ, ⁊ exaudiſti me de monte ſctõ tuo. Ps. Dñe qd multip. ℣. Amauit eũ do. ℟. j. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituam: Intra in gaudium domini tui. ℣. Domine quinque talenta tradidiſti mihi: ecce alia quinque ſuperlucratus ſum. Intra in. B.S.D.

℟. ij. Iuſtus germinabit ſicut liliũ. Et florebit in ęternum ante dominum. ℣. Plantatus in domo domini, in atrijs domus Dei noſtri. Et. ℟. iij. Iſte ſanctus digne in memoriam vertitur hominũ, qui ad gaudium trãſijt angelorum. Qm̃ in hac peregrinatione, ſolo corpore conſtitutus, cogitatione ⁊ auiditate, In illa ęterna patria cõuerſatus eſt. ℣. Uinculis carnis abſolutus: talentũ ſibi creditum, dño ſuo duplicatũ reportauit. Qm̃. Glo. In .ij. noct. añ.

Inuocãtem exaudiuit dñs ſanctum ſuũ: dñs exaudiuit euz, ⁊ cõſtituit eũ in pace. Ps. Cũ inuo. 1. Añ. Lętentur oẽs qui ſperant in te dñe: quoniã tu benedixiſti iuſto: ſcuto bonę volũtatis tuę coronaſti eũ. Ps. Uerba mea. 1. Añ. Dñe dñs noſter, q̃ admirabile eſt nomen tuũ in vniuerſa terra: q: gloria ⁊ honore coronaſti ſanctũ tuũ: ⁊ cõſtituiſti eũ ſup opera manuum tuarũ. Ps. Ipſe. 2. ℣. Iuſtũ deduxit dñs per vias rectas. ℟. Et oſtendit illi regnũ dei. ℟. iiij. Magnificauit eũ in cõſpectu regũ, Et dedit illi coronã glorię. ℣. Statuit illi teſtamentũ ſempiternũ, ⁊ beatificauit illum in gloria. Et de. ℟. v. Amauit eum dominus ⁊ ornauit eum, ſtola glorię induit eum: Et ad portas paradiſi coronauit eum. ℣. Induit eum dominus lorica fidei, ⁊ ornauit eum. Et ad portas. ℟. vj. Sancte N. Chĩi cõfeſſor, audi rogãtes ſeruulos: Et impetratã cęlitus: Tu defer indulgẽtiã. ℣. O ſancte N. ſydus aureum dñi gr̃a: ſeruorum gemitus ſolita ſuſcipe clementia.

FFF

tia. Et. Gloꝛia. Tu. In. iij. noct. añ.
DOmine, iſte ſanctus habitabit in tabernaculo tuo: operatus e ī iuſtitiam: requieſcet in mõte ſancto tuo. ps. Dñe quis. 3. Aña. Vitam petijt a te ꝛ tribuiſti ei dñe, gloꝛiam ꝛ magnũ decoꝛem impoſuiſti ſuper eum: poſuiſti in capite eius coronam de lapide pꝛecioſo. ps. Dñe in virtu. 5. Aña. Hic accipiet benedictionem a dño, ꝛ miſericoꝛdiam a deo ſalutari ſuo: quia hec eſt generatio querentium dñm. ps. Domini eſt terra. 6. ℣. Juſtus vt palma floꝛebit in domo domini. ℟. Sicut cedrus libani, multiplicabit. ℟. vij. Juſtus vt palma floꝛebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur, plantatus in domo domini. In atrijs domus dei noſtri floꝛebit. ℣. Gloꝛia ꝛ diuitie in domo eius: ꝛ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi: In atrijs domus Dei noſtri. ℟. viij. Juſtũ dedux it dñs per vias rectas, ꝛ oſtendit illi regnu3 dei: ꝛ dedit illi ſciẽtiã ſanctoꝛum: Honeſtauit illum in laboꝛibus, ꝛ compleuit laboꝛes illius. ℣. Jmmoꝛtalis eſt enim memoꝛia illius: q2 apud deum nota eſt, ꝛ apud homines. Honeſtauit illu3. ℟. ix. Sint lumbi veſtri pꝛecincti, ꝛ lucerne ardẽtes in manibus veſtris. Et vos ſimiles hominibus, expectantibus dñm ſuum: Quando reuertat a nuptijs. ℣. Vigilate ergo: q2 neſcitis qua hoꝛa dñs veſter venturus ſit. Et. Gloꝛia. Quando. ℣. Oꝛa pꝛo nobis beate N. In lau. añ.

DOmine, quinque talẽta tradidiſti mihi: ecce alia quinqꝫ ſuperlucratus ſu3. ps. Dñs regna. 6. ſap 10
Añ. Beatus ille ſeruus, quẽ cu3 venerit dñs ꝛ pulſauerit ianuã, inuenerit vigilãte3. 28. Añ. Fidelis ſeruus ꝛ pꝛudẽs: quẽ cõſtituit dñs ſuper familiã ſuã: vt det illis in tẽpoꝛe tritici menſurã. 17. Añ. Ecce vere Iſraelita: in quo dolus nõ eſt. 44. Añ. Serue bone ꝛ fidelis: intra ī gaudiũ dñi tui. 41. Cap. Dilectus deo. Hym.

IEſu redemptoꝛ oium, Coꝛona cõfitentium: In hac die clementius, Noſtris faueto vocibus.
Tui ſacri qua nominis, Confeſſoꝛ almus claruit: Cuius celebꝛat annua, Deuota plebs ſolemnia.
Qui rite mundi gaudia, Huius caduca reſpuens: Cum angelis celeſtibus, Letus potitur pꝛemijs. Eccle 51
Huius benigne annue, Nobis ſequi veſtigia: Huius pꝛecatu ſeruulis, Dimitte noxam criminis.
Sit Chꝛiſte rex pijſſime, Tibi patriſqꝫ gloꝛia: cum ſpiritu paraclito, In ſempiterna ſecula. Amen. ℣. Juſtus germinabit: ſicut lilium. ℟. Et floꝛebit in eternum: ante dñm. Ad Bñs añ. Euge ſerue bone ꝛ fidelis: quia in pauca fuiſti fidelis, ſupꝛa multa te conſtituam, dicit dominus. 45. Ad tertiam cap. Dilectus deo ꝛ hominibus. vt ſupꝛa ℟. Amauit eum. ℣. Stola. Et. Gloꝛia. Amauit. ℣. Juſtu3 dedux it. Ad. vj. cap.

IUſtus coꝛ ſuum tradet ad vigilandum diluculo ad deum qui fecit illum: ꝛ in conſpectu altiſſimi depꝛecabitur. ℣. Juſtum dedux it. ℟. Et oſtẽdit. Per. Gloꝛia. Juſtu3. ℣. Juſtus vt palma. Ad nonã cap. Eccle 39

Juſtum

Sap. 10. Iuſtū deduxit dñs per vias rectas, ꝛ oſtendit illi regnū dei: ꝛ dedit illi ſcientiā ſanctoꝝ: honeſtauit illū in laboribus: ꝛ cōpleuit labores illi⁹. ℟. Iuſtus vt palma. ℣. Sicut. In. Glo. Iuſtus. ℣. Iuſtus germinabit. Ad veſ. ſuper pſal. añ. Dñe quinque taléta. ps. Dixit dominus. Beatus vir. Laudate pue. Credidi. In cōuerten. Cap. Hym. ℣. vt in primis veſpe. Ad Mḡt añ. Similabo eū viro ſapienti, qui ędificauit domum ſuā ſupra petrā. 46.

¶ In cõi vnius virg. ꝛ mar. Extra tépus paſchale. Ad veſ. ſup pſal. añ. Veniēte ſpōſo, prudēs virgo prępa rata itroiuit cū eo ad nuptias. Cap.

Eccle. 51. Confitebor tibi dñe rex, et collaudabo te deū ſaluatorem meum: confitebor nomini tuo: quoniam adiutor et protector factus es mihi: ꝛ liberaſti corpus meum a perditione. ℟. Regnum mundi, ix. Hymnus.

Virginis proles opifexq̄ matris, virgo quem geſſit peperit q̄ virgo: virginis feſtū canimus tropheum, accipe votum.

Hęc tua virgo duplici beata, ſorte dum geſſit fragilem domare: corporis ſexum domuit cruentum, corpore ſeclum.

Unde nec mortē, nec amica mortis ſęua pęnarū genera paueſcens: Sanguine fuſo meruit ſacrata, ſcandere cęlum.

Huius obtentu deus alme noſtris, parce iam culpis vitia remittens: Quo tibi puri reſonemus almum, Pectoris hymnum.

Gloria patri genitęq̄ proli, et tibi compar vtriuſq̄ ſemper: ſpiritus alme deus vnus omni, tempore ſecli. Amen. ℣. Diffuſa eſt gratia: in labijs tuis. ℟. Propterea benedixit te deus: in ęternum. Ad Mḡt ana. Iſta eſt virgo ſapiēs, quam dñs vigilantem inuenit: quę accepta lampade ſumpſit ſecū oleum, ꝛ veniente dño introiuit cū eo ad nuptias. Ad matu. inui. Agnū ſpōſum virginū: Venite adoremus dñm Ieſum Chri. Hy⁹. Virginis. In. j. noc. añ.

Ante thorum huius virginis, frequentate nobis dulcia cantica dramatis. ps. Dñe dñs. 2. Añ. Unguentum effuſum nomē tuum: ideo adoleſcentulę dilexerunt te nimis. ps. Celi enar. 5. An. O q̄ pulchra eſt caſta generatio cū claritate. ps. Dñi eſt terra. 6. ℣. Diffuſa. ℟. j. Veni ſpōſa Chriſti: accipe coronā quā tibi dñs preparauit. Pro cuius amore ſanguinē tuū fudiſti: ꝛ cū angelis in paradiſū introiſti. ℣. Veni electa mea, ꝛ ponā in te thronū meū: quia cōcupiuit rex ſpeciem tuā. Pro. ℟. ij. Propter veritatē ꝛ manſuetudinem ꝛ iuſtitiā: Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia ꝛ vide: ꝛ inclina aurem tuam. Et deducet te mirabili. ℟. iij. Specie tua ꝛ pulchritudīe tua, Intende, proſpere ꝑcede ꝛ regna. ℣. Diffuſa eſt gr̄a i labijs tuis: ꝑpterea bñdixit te deus in ęternū. Intēde. Gloria. Procede. In. ij. noct. aña.

SPecie tua, et pulchritudine tua: intende proſpere procede ⁊ regna. ps. Eructauit. 12. Añā. Adiuuabit eā deus vultu ſuo: deus in medio eius nō commouebiť. ps. Deus noſter. 13. Añ. Leua ei⁹ ſub capite meo ⁊ dextera illius amplexabitur me. ps. Fundamēta. 24. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. ℟. Intēde proſpere: procede ⁊ regna. ℟. iiii. Grata facta eſt a dño in certamine, quia apud deum, ⁊ apud homines glorificata eſt: in conſpectu principuʒ loquebatur ſapientiā. Et dñs oīum dilexit eā. ℣. Erecta namque in virtutis culmine, tormēta deriſit: prǫmia calcauit: Et dñs oīum. ℟. v. Hęc eſt virgo ſapiens quā dñs vigilantē inuenit: quę acceptis lampadibus ſumpſit ſecū oleū, Et veniēte dño introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Iſta eſt vna de numero prudentum, quę aptauit lāpades ſuas: Et. ℟. vi. Offerentur regi virgines poſt eam: proximę eius offerentur tibi. In lętitia et exultatione. ℣. Prudentes virgines aptate lampades veſtras: ecce ſpōſus venit: exite obuiā ei. In. Glo. In. In. iii. noct. añ.

DUm eſſet rex in accubitu ſuo, nardus mea dedit odorē ſuauitatis. ps. Cantate. 27. Añā. Hęc eſt quę neſciuit thorū in delicto: habebit fructū in reſpectione aiarum ſctāruʒ. ps. Dñs reḡ. exul. 27. Añ. Hęc eſt virgo ſapiens atq̄ glorioſa, qr dñs oīuʒ dilexit eā. ps. Cāta. 27. ℣. Adiuuabit eā deus vultu ſuo. ℟. Deus in medio ei⁹ nō cōmouebiť. ℟. vij. Audiui vocē de cęlo venientem: venite omnes virgines ſapientiſſimę: Oleum recōdite in vaſis veſtris, dum ſponſus aduenerit. ℣. Media nocte clamor factus eſt: ecce ſpōſus venit. Oleum. ℟. viij. Veni electa mea, ⁊ ponam in te thronū meum: Quia concupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua, intēde pſpere procede ⁊ regna. ℟. ix. Regnum mūdi ⁊ omnem ornatū ſeculi contempſi propter amorem dñi mei Ieſu Chriſti: Quem vidi, quem amaui. In quē credidi: quem dilexi. ℣. Eructauit cor meū verbū bonum: dico ego opera mea regi. Queʒ. Gloria. In. ℣. Ora pro nobis beata N. In laudibus añā.

HEc eſt virgo ſapiens, ⁊ vna de numero prudentum. ps. Dñs reḡ. 26. Añ. Hęc eſt virgo ſapiens: quā dñs vigilātem inuenit. 28. Añ. Veni ſponſa Chriſti, accipe coronā quā tibi dñs pparauit in ęternū. 17. Añ. Media nocte clamor fact⁹ eſt: ecce ſpōſus venit: exite obuiā ei. 44. Añ. Tunc ſurrexerunt omnes virgines illę, ⁊ ornauerunt lampades ſuas. 41. Cap. Confitebor. Hym.

IEſu corona virginū, Quē mater illa cōcipit: Quę ſola virgo parturit, Hęc vota clemens accipe.
Qui paſcis inter lilia, Septus choreis virginū: Sponſus decorus gloria, Sponſiſq̄ reddens prǫmia.
Quocunquę pergis virgines, Sequuntur atq̄ laudibus: Poſt te canentes curſitant: Hymnoſq̄ dulces perſonant.
Te deprecamur largius, Noſtris adauge ſenſibus: Neſcire prorſus omnia,

omnia, Corruptionis vulnera.
Sit Chriſte rex piiſſime, Tibi patriq́ꝫ gloria: Cum ſpiritu paraclito, in ſempiterna ſecula. Amẽ. ℣. Adducentur regi virgines: poſt eam. ℟. Proximę eius: afferentur tibi. Ad Bñs añ. Veni electa mea, ⁊ ponam in te thronum meum: qꝛ cõcupiuit rex ſpeciẽ tuaꝫ. 45. Ad. iij. cap. Cõfitebor. ℟. Diffuſa eſt. ℣. Propterea bene. In. Gloria. Diffuſa. ℣. Specie tua. Ad ſextaꝫ capitulũ.

2. Cor. 10. Emulor enim vos Dei ęmulatione: deſpondi enim vos vni viro virginem caſtam, exhibere Chriſto. ℟. Specie. ℣. Intende. Et. Gloria. Specie. ℣. Adiuuabit. Ad nonam capitulum.

Sap. 4 O Quam pulchra eſt caſta generatio cum claritate: immortalis eſt enim memoria illius: quoniam apud Deum nota eſt, ⁊ apud homines. ℟. Adiuuabit. ℣. Deus. Deus. Gloria. Adiu. ℣. Adducentur. Ad veſperas aña. Hęc eſt. ps. Dixit dominus. Laudate pue. Lętatus. Niſi dñs. Lauda Jeruſalem. Cap. Hym. ℣. vt in primis veſperis. Ad Magnificat aña. Accinxit fortitudine lumbos ſuos: ⁊ roborauit brachiuꝫ ſuuꝫ: ideoq́ꝫ lucerna eius non extinguetur in ſempiternũ. 46.

¶ In cõi vnius virg. nõ martyris. dicatur in veſper. ⁊ in matu. Hym. Huius obtentu deus alme noſtris. Gloria patri. ⁊ in. j. ℟. vbi dicitur. pro cuius amore ſanguinem tuum fudiſti, dicatur pro cuius amore ſeculum contempſiſti. Reliqua omnia vt ſupra de virgine ⁊ martyre.

B. S. D.

¶ In feſto vnius nec vir. nec mar. Ad veſp. ſup pſal. añ. Hec eſt q̃ neſciuit torũ in delicto, habebit fructũ in reſpectione aiarum ſanctarũ. Cap.

Mulierẽ fortem quis inueniet? Prouer. 31
procul ⁊ de vltimis finibus pręciũ eius, cõfidit in ea cor viri ſui, ⁊ ſpoliis nõ indigebit. ℟. Fallax. ix. Hym. Hui⁹ obtẽtu. Ad Mgt añ. Veni electa mea ⁊ ponam in tę thronum meũ: qꝛ cõcupiuit rex ſpeciẽ tuam. Ad matu. inui. Laudemus Deum noſtrum, In ſolennitate ſanctę N. Hym. Huius obtentu. In primo nocturno aña.

O Quam pulchra eſt caſta generatio cum claritate? ps. Dñe dñs nr̃. Añ. Vnguẽtum effuſum nomẽ tuũ: ideo adoleſcẽtulę dilexerũt te nimis. ps. Cęli enar. 5. Añ. Iſta eſt ſpecioſa inter filias Jeruſalem. ps. Dñi eſt ter. 6. ℣. Diffuſa eſt grã. ℟. i. Gaudeamus oẽs in dño, diem feſtũ celebrantes ſub honore btẽ N. de cuius ſolẽnitate gaudẽt angeli, ⁊ collaudant filiũ dei. ℣. Confeſſio ⁊ pulchritudo in cõſpectu eius, ſcitas ⁊ magnificẽtia in ſctificatione eius. ℟. ij. Propter veritatem, ⁊ manſuetudinem, ⁊ iuſtitiam, Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide, ⁊ inclina aurẽ tuã. Et de. ℟. iij. Specie tua, et pulchritudine tua, intende, proſpere procede, ⁊ regna. ℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus in ęternum. Intende proſpere.

Digitized by Google

Gloria. Procede. In.ij.noct.aña. Specie tua, et pulchritudine tua, intēde, proſpere procede et regna. ps. Eructauit. 12. Aña. Adiuuabit eā deus vultu ſuo, deus in medio eius nō cōmouebitur. ps. Deus nr̄ ref. 13. Añ. Leua eius ſub capite meo, ꝛ dextera illius amplexabitur me. ps. Fundamen. 24. ℣. Specie tua. ℞. iiij. Accinxit fortitudine lumbos ſuos, ꝛ roborauit brachiū ſuū, guſtauit ꝛ vidit q꞉ bona eſt negociatio eius. Nō extinguetur in nocte lucerna eius. ℣. Lucerna pedibus meis verbum tuū, ꝛ lumē ſemitis meis. Nō. ℞. v. Manū ſuam aperuit inopi, ꝛ palmas ſuas extendit ad pauperez. Nō timebit domui ſuę a frigoribus niuiū. ℣. Diſperſit dedit pauperibus, iuſtitia eius manet in ſeculū ſeculi. Nō. ℞. vj. Ueni electa mea, ꝛ ponam in te thronum meum, Q꞉ concupiuit rex ſpeciem tuā. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua, intende, proſpere procede ꝛ regna. Q꞉. Glo. Q꞉. In.iij.noct.aña. Dum eſſet rex in accubitu ſuo, nardus mea dedit odorē ſuauitatis. ps. Cātate. j. 27. Añ. Exultauerunt filię Iude propter iudicia tua dñe. ps. Dñs regna. 27. Aña. Hęc eſt quę neſciuit thorum in delicto, habebit fructum in reſpectione animarum ſanctarum. ps. Cantate dño. ij. 27. ℣. Adiuuabit eam. ℞. vij. Hanc amaui ꝛ exquiſiui eam a principio, ꝛ quęſiui ſponſam mihi aſſumere, Et amator factus ſum formę illius. ℣. Fortitudo, ꝛ decor indumentū eius, ꝛ ridebit in die nouiſſimo. Et amator factus ſum for. ℞. viij. Date ei de fructu manuum ſuarū, Et laudēt eā ī portis opa eius. ℣. Labores manuū tuarū, q꞉ mādu cabis, beata es, ꝛ bene tibi erit. Et. ℞. ix. Fallax gr̄a ꝛ vana eſt pulchritudo, Mulier timēs deū ipſa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuuz ſuarū, ꝛ laudēt eam in portis opera eius. Mulier timens. Gloria patri. Mulier timens deum. In lau. aña. Gratia ſuper gratiam mulier ſancta ꝛ pudorata, omnis autem ponderatio non eſt digna continentis animę. ps. Dñs regna. 26. cum rel. añ. Sicut ſol oriens mundo in altiſſimis dei, ſic mulieris bonę ſpecies in ornamentum domus ſuę. 28. Añ. Fundamenta ęterna ſupra petram ſolidam, ſic mādata dei in corde mulieris ſanctę. 17. Aña. Columnę aureę ſuper baſes argenteas, ꝛ pedes firmi ſuper plātas ſtabilis mulieris. 44. Aña. Edificatio ciuitatis cōfirmabit nomē, ꝛ ſuper hanc mulier immaculata cōputabitur. 41. Cap. Mulierem for. Hym.

Pia mater et humilis, naturę memor fragilis: in huius vitę fluctibus, nos rege tuis precibus.

Te deprecamur largius, nr̄is adauge ſenſibus: neſcire prorſus omnia, corruptionis vulnera.

Sit Chriſte rex piiſſime, tibi patriq; gloria: cum ſpiritu paraclito, in ſempiterna ſecula. Amen. ℣. Elegit eā deus, ꝛ preelegit eam. ℞. Et habitare eam facit in tabernaculo ſuo. Ad Bñs añ. Manum ſuaz aperuit inopi, ꝛ palmas ſuas extēdit ad pauperem:

perē: fortitudo ⁊ decor indumentū eius, ⁊ ridebit in die nouiſſimo. 45. Canti. Beatus. Ad. iij. cap. Mulierem fortē quis inuen. Ad. vj. cap.

Pro/ Manum ſuam aperuit inopi, ⁊
uer. 31 palmas ſuas extendit ad pauperem: non timebit domui ſuę a frigoribus niuis. Ad nonā capitulū.

Pro/ Multę filię congregauerunt di-
uer. 31 uitias, tu ſupergreſſa es vniuerſas, fallax gratia ⁊ vana eſt pulchritudo: mulier timens deum ipſa laudabitur. Ad Mḡt aň. Accinxit fortitudine lumbos ſuos, ⁊ roborauit brachium ſuū, guſtauit ⁊ vidit, q: bona eſt negociatio eius, nō extinguetur in nocte lucerna eius. 46. Cętera omnia, ſicut in cōi virginū.

¶ In communi ſanctorum trium lectionum extra tempus paſchale. Unius martyris inuitato. Regem martyrum dominum, Uenite adoremus. ſuper pſal. aňa. Lętabitur iuſtus in domino ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde.

¶ Plurimorum marty. inuita. vt ſupra ſuper pſal. aňa. Hi ſunt qui venerunt ex magna tribulatione: ⁊ lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni.

¶ Unius confeſſo. inuita. Regem cōfeſſorū dñm: Uenite adoremus. ſuper pſal. aňa. Iſte ſanctus digne in memoriam vertitur hominum, qui ad gaudium trāſijt angelorum.

¶ Unius virgi. ad matu. inuitato. Regem virginū dñm, Uenite adoremus. ſuper pſal. aňa. Ueniente ſponſo, prudens virgo pręparata introiuit cum eo ad nuptias. ⁊ ſi nō ſit martyr dicantur. iij. vltima R̄ia.

¶ Unius nec virgi. nec mar. inuit. vt ſupra ſup pſal. aň. Hęc eſt quę neſciuit thorū in delicto, habebit fructū in reſpectione animarū ſanctarum. Cętera omnia fiant, ſicut ſupra in rubrica trium lectio. notatum eſt.

¶ Quando ſint memorię faciendę.

¶ Ad faciēdam memoriam vnius marty. in veſperis aňa. Hic eſt. ℣. Gloria ⁊. In lau. aňa. Qui vult. ℣. Corona. ſupra in cōi vnius marty.

¶ Ad faciēdā mem. plurimo. mar. in veſ. aň. Gaudent. ℣. Lętami. In lau. aň. Iſti ſunt. ℣. Mirabilis de⁹.

¶ Ad faciendā memo. vnius cōfeſ. in veſp. aň. Confeſſor. ℣. Amauit. In lau. aň. Euge. ℣. Iuſtus germi.

¶ Ad faciendā memoriā plurimorum confeſſ. in veſp. aň. Fulgebunt iuſti, ⁊ tanquā ſcintillę in arundineto diſcurrēt: iudicabunt nationes, ⁊ regnabunt in ęternum. ℣. Lętamini in dño. In lau. aňa. Sint lūbi veſtri pręcincti, ⁊ lucernę ardentes in manibus veſtris, ⁊ vos ſimiles hominibus expectātibus dñm ſuū: qñ reuertat a nuptijs. ℣. Mirabilis.

¶ Ad faciēdā mem. vnius virginis in veſ. aňa. Iſta eſt. ℣. Diffuſa eſt. In lau. aň. Ueni ele. ℣. Adducent.

¶ Ad faciendā memoriā plurimorum virginū. in veſ. aň. Prudentes virgines aptate lampades veſtras: ecce ſponſus venit: exite obuiam ei. ℣. Adducentur regi. In laud. aňa. Simile eſt regnū cęlorū decem virginibus, quę accipientes lampades ſuas exierūt obuiā ſpōſo, ⁊ ſpōſę. ℣. Media nocte, clamor factus eſt. R̄. Ecce ſponſus venit: exite obuiā ei.

Ad m… o. vnius nec virginis nec
mar. i. … veſp. añ. **Ueni electa mea.**
℣. **Diffuſa.** In lau. añ. **Manũ ſuá.**
℣. **Elegit.** Orationes vero dican-
tur, ſicut in ſuis locis notatę ſunt.
¶ In feſtis ſctóꝛum non habẽtium
lcõnes pꝛopꝛias in Breuiario, poſt
lectiones oꝛdinarias de ſacra ſcri-
ptura legi poterunt infraſcriptę de
ſermonibus, vel etiam de homilijs.
¶ In feſto vnius martyris. Augu-
ſtini. in ſermone de ſancto Cypꝛia.
Gloꝛioſiſſimi. Lectio quarta.

Hodie natalem
martyris eccle
ſia celebꝛat. Quid
eſt hoc fratres? Qñ
ſanctus iſte natus eſt
ignoꝛamus: ⁊ qꝛ ho
die paſſus eſt, natalẽ
huius celebꝛamus:
Sed qñ natus eſt etiã ſi ſciremus ne
quaꝗ̃ diem illũ celebꝛaremus. Illo
nãq; die peccatũ oꝛiginale ꝯtraxit:
iſto die peccatuʒ oẽ finiuit. Illo die
ex faſtidioſo matris vtero in hãc lu-
cẽ pꝛoceſſit, quę oculos carnis ille-
cebꝛat: iſto aũt die ex pꝛofundiſſimo
carcere, in illã lucẽ diſceſſit, q̃ viſum
mẽtis illuſtrat. Ad pꝛecioſaʒ moꝛtẽ
iuſte viuẽdo venit: ad glorioſam ve-
ro vitam iniuſte moꝛiẽdo perrexit.
Idem in ſermone de ſctõ Geneſio.
Cum frequenter. Lectio quinta.
Magna ex ſanctoꝛũ nataliuʒ nomi
ne demonſtrat̃ ſpes ac ſecuritas ec-
cleſię. Nõ enĩ talẽ debemus timere
moꝛtẽ: in qua renaſcimur ad ſalutẽ.
Sanctus iſte moꝛtem coꝛpoꝛis nõ
metuit, dum animę timuit: nec ty-
rãnum timuit tempoꝛalem, timens
iudicem ſempiternum. Mira fides:
mira deuotio. Ante perſecutoꝛem
aſſiſtebat: ſed animo ante deuʒ erat.
Carnem exponebat ſupplicio: ſed
mẽtẽ habebat in cęlo. Negociatoꝛ
iſte btũs dedit minus, vt acciperet
amplius: emit cõmercio ſanguinis
regnum ſalutis: factaq; eſt ei bꝛeuis
paſſio perpetua beatitudo. Ideʒ in
ſermo. alio de ſctõ Cypꝛiano. L. vi.
Duplex in ſctõ iſto gẽma pꝛęfulſit.
dum vita clara, ⁊ moꝛs extitit ꝑcio-
ſa. Qui antea alia offerebat: modo
ſeipſum offert. Aſſolẽs Angelus ve
nire, de thuribulo pꝛecuʒ eius ante
ſedẽtem in thꝛono offerebat incen-
ſum: modo aũt leuauit in aula cęlo-
rum. O dedicata paſſio: ⁊ glorioſa
ꝯfeſſio? Abſoluit̃ per martyriũ ani-
ma a vinculo carnis: ⁊ in cęlo cum
triũpho leuat̃ ab angelis. Cypꝛia-
nus in ſerm. de ſcõ Celerino. L. vii.
Beatus iſte martyr duʒ inexpu-
gnabili firmitate ſui certami-
nis aduerſariuʒ vicit: vincẽdi cęte-
ris viã fecit: nõ bꝛeui vulnerũ com-
pendio victoꝛ, ſed diu adhęrẽtibus
pęnis longę colluctationis miracu-
lo triumphatoꝛ. In carceris cuſto-
dia ſeptus fuit: ſed in vinculis coꝛ-
poꝛe poſito ſolutus, ac liber ſpiritus
manſit. Caro, famis ac ſitis diutur-
nitate contabuit: ſed aíam fide, vir-
tute viuentẽ, nutrimentis ſpiritua-
libus deus pauit. Iacuit inter pę-
nas, pęnis ſuis foꝛtioꝛ: incluſus in-
cludentibus maioꝛ, iacens ſtãtibus
celſioꝛ: vinctus vincẽtibus firmioꝛ,
iudicantibus iudicatus ſublimioꝛ.
San-

Sctũs Augu. de ſctõ Cypria. L. viij.
In dño laudabiť anima huius martyris, qui alijs fuit odoꝛ vitę in vitã: alijs odoꝛ moꝛtis in moꝛtē. Alij ſiquidẽ illum imitãdo vixerũt: alij vero eidem inuidẽdo perierunt. Ipſe vero moꝛiẽdo vixit: iudicatus iudicem ſuperauit. Aduerſariũ percuſſus vicit: ⁊ moꝛtem occiſus occidit. Illi ergo laus, illi gloꝛia, qui dignatus eſt hunc virum inter ſctõs ſuos pꝛedeſtinare ante tẽpoꝛa: inter homines creare oppoꝛtuno tempoꝛe: mundare ſoꝛdentem, foꝛmare credentem, adiuuare pugnãtem, coꝛonare vincentem. Oꝛigenes ſuper librum Numeri homilia. vij. Lcõ. ix.
Quis chariſſimi martyris hui⁹ animam ſequi poſſit: quę ſupergreſſa omnes aereas poteſtates ad altare cęleſte tetẽdit? Beata certe anima illa, quę ſibi occurrentes aereas demonum turmas ſanguinis in martyrio pꝛofuſi cruoꝛe deturbat: quę ſic ſequitur Chꝛm̃, quomodo Chꝛiſtus eã pręceſſerat. Celebꝛatio ſolẽnitatis martyrũ: imitatio debet eſſe virtutum. Facile quidē eſt martyrem celebꝛãdo venerari: magnum vero fidē eius, ⁊ patientiã imitari. ¶ Siquis poſt tres lectiones de ſermonibus vult potius homiliam, legere poterit de infraſcriptis.
Secũdum Mattheum. Lectio. vij.
In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Siquis vult venire poſt me, abneget ſemetipſum: ⁊ tollat crucẽ ſuã ⁊ ſequatur me. Et reł. Homilia beati Joãnis Chꝛyſoſto.
Quẽadmodũ qui ludicrũ inſtituit agonẽ: ſi cui athletarũ, amicitię vinculo iungitur, nunꝙ̃ eũ niſi deſcenderit in certamine coꝛonabit, q pꝛopꝛium illius videlicet laboꝛẽ deſiderat, ⁊ quo magis eū diligit, eo magis victoꝛem videre cupit: ſic etiam Chꝛiſtus, quos maxime diligit, eos nõ ſolum ſuo auxilio dũtaxat, verũ etiã, ⁊ a ſeipſis vult cõpꝛobari. Minime aũt oneroſaꝫ oꝛationẽ reddit: q̃ꝛ non ſibi ſolis hęc imminere: ſed cõmuniter vniuerſo terrarum oꝛbi ꝓponit, dicẽs. Siquis vult, ſiue vir, ſiue mulier, ſiue pꝛinceps, ſiue ſubditus hãc viam ingrediatur. L. viij.
Sermo quidẽ vnũ quid ſignificare videtur, tria vero continet: abnegationẽ tuiipſius, ⁊ vt crucẽ accipias, ⁊ tertio vt Chꝛiſtũ ſequaris: quoꝛũ duo cõiuncta ſunt, vnũ per ſeipſum ſeparatim ponitur. Conſideremus igitur pꝛius quidnam ſit abnegare ſeipſum. Si ergo intelligis quid ſit aliũ abnegare, tunc recte percipies quid ſit abnegare teipſum. Lcõ. ix.
Quid igiť abnegare teipſuꝫ? Quid igitur abnegare aliũ? Qui aliũ iam abnegauit, fratrẽ puta, aut ſeruum, aut quẽuis alium, ſi cędi eum virgis videat, ſi arceri vinculis, quicquid aliud mali pati eum cõſpexerit: non occurrit, nõ auxiliatur, nõ flectitur, nec pꝛoꝛſus vllo modo moueť: ceu ille qui penitus ab illo alienatus eſt. Sic igitur nullo pacto nos coꝛpoꝛi nr̃o parcere vult: vt neꝙ̃ ſi cęditur, neꝙ̃ ſi pelliť, neꝙ̃ ſi vritur, nec ſi qd aliud huiuſmodi patiť: ei parcam⁹.
Secundum Joannem. L. vij.
In illo tẽpoꝛe: Dixit Jeſus diſcipu- ca. 12.

ſcipulis ſuis. Amẽ amẽ dico vobis:
niſi granũ frumenti cadens in terra
mortuum fuerit, ipſum ſolũ manet.
Et reliq̃. Homilia beati Cyrilli ep̃i.
Ipſe dñs noſter Jeſus Chriſtus ex
ſemine patriarcharũ, in agro mun-
di huius ſeminatus eſt, ideſt incar-
natus: vt moriẽdo cum multiplica-
tione reſurgeret. Solus mortuus
eſt: cum multis reſurrexit. Quod ſi
mortuus pro vita oĩum non fuiſſet
Chriſtus, non increuiſſet tãta fidei
ſeges in gentibus, neque in mundo
ſurrexiſſet fructus redẽptionis hu-
mane in omni populo. Lectio. viij.
Quia vero illud granuʒ in terram
cecidit per crucem, atq₃ mortifica-
tum eſt p̄ mortem ⁊ ſepulturam: plu-
rimum attulit fructum, ſcilicet ſalu-
tem totius humani generis, ⁊ mun-
di reductionem ad fidẽ. Quod eniʒ
a ſolis ortu vſq₃ ad occaſum laude-
tur nomen dñi, ⁊ in omni loco affe-
ratur oblatio munda: ex huius gra-
ni mortificatione proceſſit. Lcõ. ix.
Quia vero non ſolus dñs nr̄ erat
paſſurus, quinimmo imitatione eiꝰ
quamplurimi pro cõfeſſione nomi-
nis Chriſti mortẽ erant ſubituri: id
circo docet hanc preſentem ⁊ mo-
mentaneam pro deo vitã cõtemne-
re, vt eterne vite capiat hereditas.
Qui amat, inquit, aĩam ſuã (ſubau-
di in hoc mundo:) perdet eã. Amat
autem animam ſuam in hoc mũdo,
qui deſideria eius, diuine legi repu-
gnantia facit: ⁊ is ſane perdet eam:
quia poſt hãc vitã eterne erit morti
addictus. At vero ille odit animaʒ
ſuam in hoc mundo, qui non cedit
ei: nec obſequitur ei noxia concupi
ſcenti, ⁊ diuinis preceptis cõtraria.
¶ In feſto plurimo. mar. Chryſo-
ſtomus in hom̃. de machabeis. L. iiij.

Quam ſpecioſa
feſtiuitas ho-
die nobis enituit, ⁊
ſplendida dies ho-
dierna prefulſit: nõ
denſatis ſolis radijs
illuminata, ſed de lu
mine martyrum il-
luſtrata. Hi nẽpe radij Chriſto emit-
tente iaciuntur in terra, de ſuperno
circulo ſolis: ⁊ ſicut ſpeciem eccleſie
gaudentis illuſtrãt, ita diaboli faciẽ
inuidentis obcecãt. Nã vt audaces
latronum duces agnitis regijs inſi-
gnibus deterrent vt fugiãt: ita pro-
fecto demones vbi coronatorꝫ mar-
tyrũ corpora poſita cõſpiciũt, illico
ab eorũ lõge aſpectu pauidi fugiũt.
Cyprianus in Epiſtola ad marty-
res ⁊ confeſſores. Lectio quinta.
O beati martyres quibus vos lau-
dibus predicẽ: O milites fortiſſimi:
robur corporis veſtri, quo p̄conio
vocis explicẽ: Uſq₃ ad glorie con-
ſummationẽ toleraſtis duriſſimam
queſtionẽ, nec ceſſiſtis ſupplicijs: ſed
potius ſupplicia ceſſerũt vobis. Fi-
nẽ doloribus quẽ nõ dabant tormẽ-
ta: dedit corona. Perſecutio gra-
uior ad hoc diu pſeuerauit, nõ vt ſtã
teʒ fidẽ deijceret: ſed vt hoĩes dei ad
deũ velocius mitteret. Uidit admi-
rãs preſentiũ multitudo celeſte cer-
tamẽ: ⁊ i plio ſtetiſſe ſeruos Chr̄i vo
ce libera, mente incorrupta, virtute
diuina, telis q̃dẽ ſecularibus nudos:
ſed

ſed armis fidei armatos. Lectio.vj. Morti denique torquentibus fortiores ſteterunt: ac laniantes vngulas laniata membra vicerũt. Fluebat ſanguis, q perſecutionis incẽdium extingueret: flãmas gehenne ſopiret. O quale deo fuit illud ſpectaculum: q̄ ſublime, q̄ magnũ: q̄ precioſum et acceptũ? Quã letus illic Chriſtus affuit: q̄ libens in talibus pugnauit et vicit: preliatores et aſſertores ſui nominis erexit, corroborauit, animauit. Nã qui mortẽ ſemel vicit pro nobis: ſemp vincit in nobis. Le.vij.

Hic eſt agon fidei nre qua congredimur: qua vincimus: qua coronamur: Quem per prophetas predictũ, per dñm commiſſum, per apoſtolos geſtum, ſancti martyres exhibuerunt et palmam acceperũt: in fide ſtabiles, in dolore patientes, in queſtione victores. O martyres ſancti: membra veſtra felicia vinculis infamib⁹ ligauerũt tyrãni: ſed ornamenta ſunt iſta nõ vincula. O pedes feliciter vincti, qui non a fabro, ſed a dño reſoluuntur: et itinere ſalutari ad paradiſum dirigũtur: ad preſens in ſeculo ligati, et celeriter ad Chriſtum itinere glorioſo curſuri. Joãnes eps in ſerm. de martyrib⁹. Qui ſanctorum. Lectio octaua.

Qui ſanctorum igitur glorias frequenti laude colloquitur: eorũ mores ſctõs imitetur. Aut imitari debet: aut laudare non debet. Propterea ſeipſos nobis prebent exemplũ: vt ex ipſis proficiamus. Delicatus es tu chriſtiane miles: ſi putas te poſſe ſine certamine triũphare. Exerce vires, dimica atrociter, et in prelio concerta. Cõſidera pactum, conditionẽ attende, militiã noſce. Pactum quod ſpopondiſti: conditionem qua acceſſiſti: militiã cui nomen dediſti. Denique conſidera te preſente deo cũ hoſte pugnare. Fauet ille vt vincas, fauet vt obtineas: cum pugnas preſens eſt. Lectio.ix.

Quãtum virium de eius preſentia concipis: tantũ inimico debilitatis accedit. Tu erigeris in virtutẽ: hoſtis incidit in debilitatẽ: Tibi arma diuinitus miniſtrantur: illi malitie tela franguntur. Tibi conſpectus dei virium adhibet incrementa: hoſti adimit nocendi venena. Tibi angeli plaudunt: illi formidinem: adhibent. Tibi fortitudo tribuitur: hoſtis malitia infirmat. In tua pugna dñs congredit: et victoria tibi aſcribitur. Quid formidas: quaſi tua virtute dimicans? Apprehende arma, procede in bellum: fortiter dimica. Non poteſt Imperatorẽ promereri: qui hoſtes a ſe noluerit ſuperari. Si qs vult hom. de infraſcriptis accipiat. Secũdum Mattheũ. L.vij.

In illo tẽpore: Videns Jeſus turbas, aſcendit in montẽ: Et cum ſediſſet, acceſſerũt ad eum diſcipuli eius: Et aperiens os ſuum, docebat eos, dicens. Beati pauperes ſpũ. Et reliqua. Homilia bti Hylarij epi. ca. 5.

Congregatis igitur pluribus turbis mõtem conſcendit et docet. In paterne ſcilicet maieſtatis poſitus celſitudine, celeſtis vite pcepta conſtituit. Nõ enim eternitatis inſtituta, niſi in eternitate poſitus tradidiſſet.

Denique

Deniq ita ſcriptum eſt. Aperuit os
ſuum ⁊ docebat eos. Locutũ eũ fuiſ
ſe própꝛius erat dicere: ſed quia in
gloꝛia paternę maieſtatis inſtiterat,
et ęternitatem docebat: idcirco ad
motũ ſpũs eloquẽtis obediſſe oſten
ditur humani oꝛis officium. L. viij.
B eati pauperes ſpũ, qm̃ ipſoꝛũ eſt
regnũ cęloꝛũ. Exemplo dñs docue
rat humanę ambitionis gloꝛiaꝫ re-
linquendã, dicens. Dñm deũ tuum
adoꝛabis, ⁊ illi ſoli ſeruies. Et cuꝫ ſe
per pꝛophetas populũ humilẽ ⁊ ad
verba ſua tremẽtẽ, ꝓmonuit eſſe le-
cturum: in ſpũs humilitate perfectę
beatitudinis poſuit exoꝛdiuꝫ. L. ix.
I gitur humilia ſpirantes, ideſt, ſe
homines recoꝛdãtes, in cęleſtis re-
gni poſſeſſione cõſtituti ſunt: cõſcij
ſibi ex ſoꝛdentibus ac tenuiſſimis ſe
pꝛincipijs coalitos, in hãc foꝛmam
perfecti coꝛpoꝛis ꝑcreari: ⁊ in hunc
ſentiendi, cõtuendi, iudicãdi, agen-
di ſenſum, deo pꝛofectuꝫ miniſtrãte
pꝛocedere: nihil cuiq̈ ſuũ eſſe, nihil
pꝛopꝛiũ, ſed cunctis dono parentis
vnius, eadẽ ⁊ veniendi in vitam tri
bui pꝛimoꝛdia, ⁊ vtendi eadem ſub-
ſtantiam miniſtrari: ac nos optimi
illius, q nobis ſit iſta largitus, exem
plo perfunctę in nos bonitatis eſſe
ęmulos opoꝛtere: vt boni omnibus
ſimus, communia omnia omnibus
exiſtimemus. Tu autem domine.
Secundum Lucã. Lectio ſeptima.
ca. 21. I N illo tẽpoꝛe: Dixit Jeſus di-
ſcipulis ſuis. Cum audieritis
pꝛęlia ⁊ ſeditiones belloꝛum nolite
terreri. Opoꝛtet pꝛimum hęc fieri:
ſed nondum ſtatim finis erit. Et rel.

Homilia beati Ambꝛoſij epiſcopi.
V erboꝛũ cęleſtiũ nulli magis quã
nos teſtes ſumus, quos mundi finis
inuenit. Quãta enim pꝛęlia, ⁊ quas
opiniones acccepimus pꝛęlioꝛum?
Hunni in Alanos, Alani i Gothos,
Gothi in Taifalos ⁊ Sarmatas in-
ſurrexerunt. Nos quoq in Jllyri-
co exules patria Gothoꝛũ exilia fe-
cerunt: ⁊ nondũ eſt finis. Quę oiuꝫ
fames, lues pariter boum atq ho-
minũ, cęteriq pecoꝛis: vt etiã nos,
qui bellum nõ pertulimus, debella-
tis tamen pares nos fecerit peſti-
lentia. Ergo quia in occaſu ſeculi ſu
mus: pꝛęcedũt quędã ęgritudines
mundi. Egritudo mundi eſt fames,
ęgritudo mundi eſt peſtilentia: ęgri
tudo mũdi eſt perſecutio. Lcõ. viij.
S unt autẽ ⁊ alia bella, quę vir ſuſti-
net chꝛiſtianus: diuerſarum quoq
pꝛęlia cupiditatum ſtudioꝛũq cõfli
ctus: multoq grauioꝛes domeſtici
hoſtes q̃ extranei. Nũc auaritia ſti-
mulat, nunc accendit libido, nunc
metus terret, nunc iracundia exa-
gitat: nunc ambitio mouet: nũc ter-
rere tentant ſpiritalia nequitię, quę
ſunt in cęleſtibus. Jtaq quaſi qui-
buſdam vꝛgetur pꝛęlijs, ⁊ quibuſ-
dam terręmotibus quatitur mobi-
lis animi nutantis affectus. Lcõ. ix.
S ed foꝛtioꝛ dicit, ſi cõſiſtant aduer-
ſum me caſtra, nõ timebit coꝛ meũ,
ſi exurgat in me pꝛęliuꝫ, in hoc ego
ſperabo. Stat in acie ferens hoſti
obuium pectus. Etiã ſiquis Golias
exurgat immitis atq pꝛęcelſus, ti-
mentibus tamẽ cęteris exurgit hu-
milis quaſi Dauid, regis abijciens
arma

arma terreni,ſumẽs fidei tela leuio-
ra,ꝛ triplici ſparto iaculū purę con
feſſionis intorquens , perſecutoris
vulnerat impudentiā: cōtēptor mi-
narū,negligens poteſtatū, etiā ido-
neus,in quo Chriſtus loquaꝛ. Alibi
Chriſtus, alibi pater, alibi ſpūs lo-
quiꝛ patris. Non diſcordant iſta,ſed
cōgruūt. Quod vnus loquitur tres
loquuntur,q: vox vna eſt trinitatis.

¶ In feſto vnius ꝯfeſſoris pōtificis
legātur ſequentes lcōnes. Lcō.iiij.

CElebrātes cha
riſſimi ſcti hu-
ius pontificis N. ſo-
lennia, qui eo ꝙ di-
gne pręfuit, honore
duplici, in cęlo ſcili-
cet ꝛ ī terra dignus
eſt habitus:de paſto
ralis cura regiminis qđ traditū te-
nemus a ſcis paſtorib⁹ ad memoriā
reuocemus. Gregorius ī paſtorali.
Penſandum quippe valde eſt ad cul
men quiſqꝫ regiminis qualiter ve-
niat: atque ad hoc rite perueniens
qualiter viuat: ꝛ bene viuens qua-
liter doceat, ꝛ recte docens infirmi
tatem ſuam quotidie quanta conſi-
deratione cognoſcat. Lcō quinta.
Nulla ars doceri pręſumiꝛ: niſi in-
tenta prius meditatione diſcaꝛ. Ab
imperitis ergo paſtorale magiſte-
rium qua temeritate ſuſcipiꝛ:quan-
do ars eſt artium regimē animarū?
Quis aūt cogitationū vulnera oc-
cultiora eſſe neſciat vulnerib⁹ viſce
rum? Et tñ ſępe q nequaꝙ̄ ſpiritua-
lia pręcepta cognouerunt:cordis ſe
medicos profiteri nō metuūt: dum
qui pigmentoꝝ vim neſciūt: videri
medici carnis erubeſcunt. Lcō.vi.
Sunt etiā nōnulli qui per ſpeciem
regiminis gloriā affectāt honoris:
tranſcendere cęteros cōcupiſcunt:
atqꝫ ideo ſuſceptum curę paſtoralis
officium miniſtrare digne tāto ma-
gis nequeunt, quanto ad humilita-
tis magiſterium ex ſola elatione per-
uenerunt. Sunt aūt nōnulli, qui ſo-
lerti cura ſpiritualia pręcepta per-
ſcrutātur: ſed quę intelligēdo pene-
trant,viuendo cōculcant. Repente
docēt,quę nō opere,ſed meditatio-
ne didicerant:ꝛ qđ verbis prędicāt,
moribus impugnant. Unde fit vt
cū paſtor per abrupta graditur:ad
pręcipitiū grex ſequatur. Lcō.vij.
NEmo quippe amplius in Ec-
cleſia nocet:ꝙ̄ qui peruerſę
agens, nomen vel ordinem ſancti-
tatis habet. Delinquentem nāque
eum redarguere nullus pręſumit:ꝛ
in exemplum culpa vehemēter ex-
tenditur:quando pro reuerentia or
dinis peccator honoratur. Lc.viij.
Plerūqꝫ quoqꝫ ſi ad regiminis cul-
mē quis eruperit:in elationē proti-
nus permutaꝛ. Sic Saul q indignū
ſe prius ꝯſiderās fugerat:mox vt re
gni gubernacula ſuſcepit intumuit.
Sępe quoqꝫ ſuſcepta cura regimi-
nis cor p diuerſa diuerberat: ꝛ im-
par quiſqꝫ inuenitur ad ſingula, dū
cōfuſa mēte diuidiꝛ ad multa. Cūqꝫ
foris mēs per inſolētem curam tra-
hitur: a timoris intimi ſoliditate va
cuatur. Fit in exterioꝝ diſpoſitione
ſolicita, ꝛ ſui ſolūmodo ignara: ſcit
multa cogitare ſe neſciens. Lcō.ix.
Nam

Digitized by Google

Nam cũ pluſq̃ neceſſe eſt ſe exterioribꝰ implicat: quaſi occupata in itinere obliuiſcitur quo tẽdebat: ita vt a ſtudio ſuę inquiſitionis aliena, nec ipſa quę patiẜ dãna cõſideret: ⁊ p quanta delinquat ignoꝛet. Hęc itaq̃ pꝛoferentes: non poteſtatẽ repꝛehendimus, ſed ab appetitu illius coꝛdis infirmitatẽ munimus: ne imperfecti quiq̃ qui in planis ſtantes titubãt, in pręcipitio pedeʒ ponant.

¶ Item ſiquis vult homiliã. Secundum Mattheum. Lectio. vij.

ca. 25. In illo tempoꝛe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolã hanc. Homo quidam peregre pꝛoficiſcens, vocauit ſeruos ſuos: et tradidit illis bona ſua. Et reliqua.

Homilia beati Hylarij epiſcopi.

Diuiſio quidem pecunię inęqualis eſt: ſed non ad diuidentem referenda diuerſitas eſt. Ait enim: vnũquẽq̃ ſecundum ſuaʒ virtutem accepiſſe. Patrem familias ſeipſum eſſe ſignificat. Peregrinationis tẽpus, pęnitentię ſpacium eſt: quo in cęlis, a dextris Dei aſſidens, poteſtatem vniuerſo generi humano, fidei atque operationis euangelicę permiſit. Igitur vnuſquiſq̃ ſecundum fidei ſuę menſuram, talentum ideſt euãgelij prędicationem a pręcicante ſuſcepit. Hęc enim incoꝛrupta ſubſtantia eſt: hoc Chꝛiſti patrimonium ęternis heredibus reſeruatum. Seruus ille qui quinque talenta accepit, populus ex lege credentium eſt: ex qua pꝛofectus, meritum ipſius recte pꝛobeq̃ perfunctus, euangelicę fidei pręedicatione duplicauit. Lectio octaua.

In ratione autem ponenda, iudicij examen eſt: quo cęleſtis verbi vſus, ⁊ redditus diſpenſati talenti poſtulatur. Igitur cui erãt quinque commiſſa, domino reuerſo, de quinque decem obtulit: talis ſcilicet in fide repertus: qualis in lege, qui decem verboꝝ quinque libꝛis Moyſi pręceptoꝛum obedientia, per gratiam euangelicę pręedicationis expleuerit. Igitur iubetur in gaudium domini introire: ideſt in honoꝛem glorię Chꝛiſti recipiẜ. Ille ſeruus cui duo talenta commiſſa ſunt, gẽtium populus eſt, fide atque confeſſione: ⁊ filij iuſtificatus et patris, dominum noſtrum Jeſum Chꝛiſtum deum atq̃ hominem, ſpiritu ⁊ carne confeſſus. Nam et coꝛde fides: et oꝛe confeſſio eſt. Lectio nona.

Hęc ergo huic ſunt duo talenta cõmiſſa, ſed vt pꝛioꝛ ille, omne ſacramẽtum in quinque talentis, ideſt in lege cognouerat, idque ipſum fide euãgelij duplicauerat: ita iſte incremento duoꝝ talẽtoꝛum atque operatione pꝛomeruit: ratione ac reditu diſſimili, par tamen a dño munus amboꝛum eſt: vt gẽtium fidem exęquatam credẽtiuʒ ex lege ſcientię noſceremus. Eſt autem duplicatio pecunię, operationem fidei addidiſſe, ⁊ quę opinione crediderãt, rebus factiſq̃ geſſiſſe. Unde cum laudatione eadem: iubetur in gaudium dñi introire. Qui vnũ talẽtuʒ accepit, ⁊ in terram recondidit, populus eſt in lege perſiſtens, exiſtimans ſibi legem ſufficere ad ſalutẽ.

In

Digitized by Google

¶ In feſto vnius ſimplicis confeſſ. Gregorius in moralibus. Lcō. iiii.

FUit iſte ſcūs de quo hodie ſolēnia celebramus de numero iuſtoruꝫ: de quibus dicitur. Deridetur iuſti ſimplicitas. Animus quippe viri iuſti nonnunquā operi recto cōſtanter innitiť: ⁊ tn̄ humanis irriſionibus vrgeť. Mirāda agit, ⁊ opprobria recipit: q ab huius mūdi ſapiētibus puritatis virtus, fatuitas crediť. Hęc iuſti ſimplicitas breuiter, ⁊ ſufficiēter exprimitur: cū protinus ſubinferť. Lampas contēpta apud cogitationes diuitū. Quid hoc loco ſignanť nomine diuituꝫ: niſi elatio ſuperborū? Qui cū vitā ſimplicium in hoc mūdo humilē abiectāꝙ deſpiciunt: elatis protinus deſpectibus illudunt. Lcō. v.

Sępe nāꝙ cōtingit vt electus quiſque q ad ęternam felicitatem ducitur, cōtinua hic aduerſitate depriinatur: non hunc rerum abundantia fulciat: nō dignitatum honorabilem gloria reddat: a cunctis deſpicabilis cernitur, ⁊ huius mundi gloria indignus ęſtimatur. Sed tamen ante occulti iudicis oculos virtutibus emicat: honorari metuit, deſpici non refugit: corpus continentia afficit, ſola in animo dilectione pingueſcit. Bene itaque, ⁊ lampas eſſe dicitur ⁊ contempta: lampas quia interius lucet: contempta, quia exterius nō lucet. Tu autem. Lcō. vi.

Sed vſquequo iſta lampas cōtemnitur? Uſquequo deſpicabilis habetur? Nunquid non fulgorē ſuum vlterius exeret, ⁊ quanta claritate candeat nunquam oſtēdet? Oſtendet plane. Nam cū lampas cōtempta apud cogitationes diuitū diceretur: protinus additur: Parata ad tēpus ſtatutū. Statutū quippe contemptę lampadis tēpus eſt extremi iudicij p̄deſtinatus dies: quo iuſtus quiſꝙ nō deſpiciť: ſed quanta poteſtate fulgeat demōſtratur. Lcō. vij.

TUnc enim cuꝫ deo iudices veniunt: qui nunc iniuſte pro deo iudicantur. Tunc eorum lux tanto latius emicat: quanto nunc eos manus perſequentiū durius anguſtat. Tunc reproborum oculis pateſcit: ꝙ cęleſti poteſtate ſubnixi ſunt: qui terrena omnia ſponte reliquerunt. Quot enim nunc pro amore veritatis ſeſe libenter humiliant: tot tunc in iudicio lāpades coruſcāt. L. viij.

Horum iuſtorū vita alibi palmę cōparatur, quę videlicet inferius eſt aſpera, ſuperius vero ⁊ viſu ⁊ fructibus pulchra: inferius anguſta, ſuperius amplitudine pulchrę viriditatis expanſa. Sic etiam electoꝝ vita deſpecta inferius, pulchra ſuperius, in imis, multis tribulationibus anguſtata: in ſummis, eſt amplitudine ſummę retributionis expanſa. Habet etiā p̄ter alias arbores hoc palma: ꝙ tenuis ab imis incipit: ſed vaſtior ad ſumma ſuccreſcit. Lcō. ix.

Arbuſta igitur alia mūdi huius dilectoribus ſunt ſimilia: q in terrenis ſunt fortes, in cęleſtibus debiles. At contra, iuſti in terrenis ſtudijs ſunt debiles:

debiles: in celeſtibus fortes. Rurſum arbuſtis reliquis illi ſunt ſimiles: qui cum ad conuerſionem veniunt, non tales perſeuerant, quales ceperunt. Palmę vero iuſtorū conuerſio comparatur: quę ſcilicet plus in finiēdo peragit q̃ inchoādo pponit: ⁊ ſi tepidius prima inchoat, feruentius extrema conſummat.

Siquis vult homiliam legat iſtam. Secundum Lucã. Lectio ſeptima.

In illo tēpore: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri pręcincti, ⁊ lucernę ardentes in manibus veſtris. Et vos ſimiles hominibus expectantibus dominum ſuum, quando reuertatur a nuptiis. Et reli. Hom. beati Gregorij pape.

Sancti Euangelij fratres chariſſimi, aperta eſt nobis lectio recitata. Sed ne aliquib⁹ ipſa eius planities alta fortaſſe videatur, eam ſub breuitate trāſcurrimus: quatenus eius expoſitio ita neſcētibus fiat cognita, vt tamen ſcientibus nō ſit oneroſa. Cū dn̄s dicit: Sint lumbi veſtri pręcincti, lumborū nomine luxuria deſignatur. Lumbos enim pręcingimus: cum carnis luxuriā per continētiā coarctamus. Sed q2 minus eſt mala non agere, niſi etiā quiſq̧ ſtudeat, ⁊ bonis operibus inſudare: protinus additur. Et lucernę ardentes in manib⁹ veſtris. Lcõ. viij.

Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cum per bona opera proximis noſtris lucis exempla monſtramus. De quibus profecto operibus dn̄s dicit. Luceat lux veſtra coram hominibus, vt videant opera veſtra bona, ⁊ glorificent patrem veſtrū qui in cęlis eſt. Duo aūt ſunt quę iubētur, ⁊ lūbos pręcingere, ⁊ lucernas tenere, vt ⁊ mūdicia ſit caſtitatis in corpore, ⁊ lumē veritatis in opatione. Redēptori enī nr̄o, vnū ſine altero nequaq̃ placere poteſt: ſi aūt is q bona agit, adhuc luxurię inquinamenta non deſerit: aut is q caſtitate pęminet, nec dū ſe p bona opera exercet. Tu aūt. L. ix.

Nec caſtitas ergo magna eſt ſine bono opere, nec bonū opus eſt aliquid ſine caſtitate. Sed etſi vtrunq̧ agitur, reſtat vt quiſquis ille eſt, ſpe ad ſupernam patriam tendat, ⁊ nequaq̃ ſe a vitiis pro mūdi huius honeſtate contineat. Qui etſi quędā bona aliquando pro honeſtate inchoat, in eius tamē intentione non debet pmanere, nec per bona opera pręſentis mundi gloriam quęrere, ſed totam ſpem in redemptoris ſui aduentu conſtituere. Tu autem.

¶ In feſto vnius virginis ⁊ martyris legantur ſequentes lectiones. Sermo ſcti Auguſtini epi. Lcõ. iiij.

Hodie nobis fratres chariſſimi virginale decus illuxit: quod noſtrę memorię virtutis diuinę victoriā renouauit. Porro quanto fragilior ſexus, quāto infirmius vaſculū quod reportat ex hoſte triumphum: tanto maiori diabolus opprobrio confuſionis induitur: tanto mirabilior deus in ſanctis ſuis agnoſcitur, tanto rex martyrum

tyrum Chriſtus in pugnatricibus ſuis iucundius delectatur. Hinc eſt enim ꝙ ſaluator noſter in huius mũdi campum poteſtates aereas debellaturus adueniens, non elegit ſapientes ſecundum carnem: non nobiles, non potentes: ſed quę ſtulta ſunt huius mundi elegit vt confundat fortia: et ignobilia, ꝛ contemptibilia elegit, et ea quę non ſunt, vt ea quę ſunt deſtrueret: vt non glorietur omnis caro corã illo. Sermo ſancti Ambroſij. Lectio. v. Natalis igitur eſt virginis, integritatẽ ſectemur: natalis eſt martyris hoſtias immolemus. Stupeant nuptę: imitẽtur innuptę. Sed quid de iſta virgine dignuꝫ dicere poſſum⁹? Faceſſant ingenia, conticeſcant eloquia. Uox preconuꝫ eſt vna. Quot homines tot precones: qui martyrem dñi dum loquuntur prędicant. Hanc ſenes, iuuenes et pueri laudant. Nemo laudabilior eſt: ꝙ̃ qui ab omnibus laudari poteſt. Le. vj. Cęterę quidem puellę toruos vultus parentũ nõ poſſunt ferre: ꝛ acu puncta diſtricta ſolẽt quaſi vulnera flere. Hęc autẽ virgo cruentas carnificum impauida manus expectauit: hęc ſtridentium grauibus immobilis catenarũ tractibus cruento mucrone militis totum obtulit corpus: mori parata, ſi ad aras raperetur inuita. Proceſſit ad locuꝫ ſupplicij lęta ſucceſſu, feſtina gradu: non intorto crine caput compta, ſed Chriſto: non floſculis, ſed moribus redimita. Tu autem domine miſe. Maximus in ſermone. B. S. D.

O beatiſſima. Lectio ſeptima. Virgo igitur hęc beatiſſima, magnuꝫ de ſe excitauit exemplum pudicitię: cum virginitatem prętulit vitę. Omnem quoqꝫ terrenum amorem a ſe per amorem celeſtem expellens, Crucis Chriſti trophęum arripuit: ꝛ tam contra libidines, quam etiam contra vniuerſa ſupplicia, fide potius armata quam ferro, dimicauit ac vicit. Contempſit blandientẽ, renuitqꝫ minãtem: ſupplicium attẽdens riſit, neſciens aliquid amare quod trãſijt. Deniqꝫ virginitatem nimis diligẽs: nec ludibria, nec ſupplicia, nec carnifices metuit: poſtremo nec gladium furẽtis percuſſoris expauit. Lcõ. viij. Turbatur tyrannus a puella contemptus: ſacratiſſima virginitas vſque ad ſanguinis effuſionem in ſuo gradu perſeuerat, ꝛ incõcuſſa Chriſto ſemel oblata perdurat: quam ille nimirum ſuo ſanguine ſubarrauerat. Ueni iam beatiſſima virgo ad precioſum thalamum quem quęſiſti: ꝛ gladium percuſſoris admitte pro cęleſtis amore ſponſi: vt te ſponſam immaculata Chriſti virginitas comprobet, ꝛ martyrem eius confeſſio probata conſignet. Lectio. ix. Felix certe virginuꝫ caterua: quibus ſtudium eſt confeſſionis tuę ſequi veſtigia. Habebunt ętenim tecum coronam in cęlo: quę tecum ſpreuerint inimicum in mundo. Mirũ ſicut ęternę remunerationis apparuit participatio tibi ꝓſequenti Marię veſtigia: ſic ꝛ cęteris virginibus te imitantibus ęterna credimus

dimus gaudia nõ neganda. Igitur Chriſto ſplẽdida, dei filio pulchra, oibus Angelis, ⁊ archangelis grata: precibus quibus poſſumus, vt nr̃i meminiſſe digneris exoramus: quatenus ille nobis peccatorū tribuat indulgentiam, qui tibi tuorū omnium laborum tradidit palmã:

¶ In feſto vnius virg. non mar. legãtur lcões infraſcriptę. Auguſtinus in libro de virginitate. Lcõ. iiij.

In feſto virginis prędicãda eſt virginitas. Hoc in iſto ſermone ſuſcepimus. Adiuuet ad hoc Chriſtus virginis filius ⁊ virginū ſpõſus: virginali vtero corporaliter natus, virginali connubio ſpiritualiter coniugatus. Cũ igitur vniuerſa eccleſia virgo ſit ſicut dicit apoſtolus: quanto digna ſunt honore membra, quę hoc cuſtodiunt in carne: quę ipſa tota cuſtodit in fide? Nulla ergo fecũditas carnis ſanctę virginitati, etiam carnis, comparari poteſt. Lcõ quinta.

Illa aũt virgo coniugatę merito pręponitur, quę nec multitudini ſe amandã proponit: ſed ſpecioſū forma p̃ filijs hoīum ſic amauit: vt q: eũ ſicut Maria concipere carne nõ poſſet: ei corde ↄcepto carnem etiam integrã cuſtodiret. Virginalis aũt integritas, ⁊ ab omni cõcubitu imunitas, portio eſt angelica: ⁊ in carne corruptibili incorruptionis ꝑpetuę meditatio. Cędat virginitati oīs fęcũditas carnis: oīs pudicitia coniugalis. Illa nõ eſt in poteſtate: iſta non eſt in ęternitate. Fęcunditatem carnalem nõ habet liberum arbitrium: pudicitiā coniugalem non habet cęlum. Lcõ. vj.

Profecto habet virginitas magnum aliquid pręter cęteros in illa cõi imortalitate: q̃ habet aliquid iam non carnis in carne. Cum enī dixiſſet dñs de ſpadonibus, dabo eis in domo mea locū nominatum multo meliorem, q̃ filiorũ atq; filiarũ: cõtinuo ſubiecit, nomẽ ęternum dabo eis: quod vtiq; gloriam quandam propriam excellentemq; ſignificat. Nam fortaſſis ⁊ nomẽ dictũ eſt: q eos quibus daf diſtinguit a cęteris. Pergite ergo ſancti pueri dei ac puellę, mares ac feminę, celibes ⁊ innuptę: pergite pſeuerãtes in finem. Laudate dulcius: quem cogitatis vberius. Sperate fęlicius: cui ſeruitis inſtantius. Amate ardentius: cui placetis attentius.

Cyprianus in epiſtola de habitu ⁊ diſciplina virginum. Lectio. vij.

Virginitas eſt flos eccleſiaſtici germinis, decus atq; ornamẽtũ gratię ſpiritalis: lęta indoles laudis, ⁊ honoris opus integrum ⁊ incorruptũ: imago dei reſpondens ad ſanctimoniam dñi, illuſtrior portio gregis Chr̃i. Gaudet per illas, ⁊ largiter floret in illis glorioſa fęcunditas eccl̃ię matris. Quãtoq; plus numero ſuo copioſa virginitas addit: tanto gaudiũ mr̃is augeſcit. L. viij.

Deniq; quod futuri ſumus vos virgines iam eſſe cępiſtis: gloriam reſurrectionis in hoc ſeculo iã tenetis:

tenetis: dum per ſeculum ſine ſecu-
li contagione tranſitis. Uirgines
magna vos merces manet virtu-
tis: grande premiū caſtitatis. Uos a
maledictionis ſententia quondam
in muliere lata libere eſtis. Nullus
vobis de partu metus: qꝛ meritus
eſt dñs. Dominus, veſter et caput
Chriſtus eſt. Ad inſtar maſculi vo-
bis communis eſt conditio. Porte
mus ait Apoſtolus imaginem eius
qui de celo eſt. Hanc imaginem por-
tat virginitas, integritas, ſanctitas.
Hierony. in ſermone de aſſumptio-
ne beate virginis. Cogitis. Le.ix.
Cognata virginitas eſt Angelis.
Profecto in carne, preter carnem
viuere: non terrena vita eſt, ſed ce-
leſtis. Unde in carne angelicā glo-
riam acquirere: maioris eſt meriti
ꝙ habere. Eſſe enim Angelum fe-
licitatis eſt, eſſe vero virginē virtu-
tis: dū hoc obtinere viribus nititur
homo cū gratia, qđ habet angelus
ex natura. Caſtitas ſeu virginitas
eſt munimē ſanctimonie, expugna-
tio infamie, refrenatio laſciuie: ani-
me quoqꝫ victoria, corporis preda.
Ipſa eſt libertas gloriarum, capti-
uitas criminum, abolitio ſcandalo-
rum: pax virtutum, ꝛ inquietātium
debellatio bellorum. Ipſa culmen
puritatis: carcer libidinis: portus
honeſtatis. Ipſa demqꝫ vita ſpūs,
carnis interitus: ſtatꝰ qualitatis an-
gelice: terminus humane ſubſtātie.
Qui poſt lectiones tres de ſermo-
nibus in feſto virginis, ſiue mar-
tyris ſiue non martyris, maluerit
homilias, accipiat de infraſcriptis.

Secūdum Mattheum. Lectio. vii.
In illo tempore: Dixit Ieſus ca. i3.
diſcipulis ſuis parabolā hanc.
Simile eſt regnum celorum theſau
ro abſcondito in agro, quem qui
inuenit homo abſcondit: ꝛ pre gau
dio illius vadit, et vendit vniuerſa
que habet, et emit agrum illum.
Et reliqua. Homilia bti Gregorij pape. Ho.12.
Celoruz regnū fratres chariſſimi,
idcirco terrenis rebus ſimile dicit:
vt ex his que animus nouit, ſurgat
ad incognita que non nouit: quate-
nus exemplo viſibilium, ſe ad inuiſi
bilia rapiat: ꝛ per ea que vſu didi-
cit, quaſi cōfricatus incaleſcat: vt p
hoc qđ eſt notum diligere, diſcat in
cognita amare. Ecce enim regnuz
celorū theſauro abſcondito in agro
comparatur. Qua in re notandum
eſt, ꝙ inuentus theſaurus abſcon-
ditur vt ſeruetur: quia ſtudium cele
ſtis deſiderij a malignis ſpiritibꝰ cu
ſtodire non ſufficit: qui hoc ab hu-
manis laudibus non abſcondit. In
preſenti eni vita quaſi in via ſumus,
qua ad patriaz pergimus. Maligni
autez ſpiritus iter noſtrū quaſi qui-
dam latrunculi obſident. Lcō. viii.
Depredari ergo deſiderat: qui the-
ſaurum publice portat in via. Hoc
autez nō dico, vt proximi opera no-
ſtra bona non videāt: ſed vt ſic opus
ſit in publico, quatenus intētio ma-
neat in occulto. Rurſum celeſte re-
gnum negociatori homini ſimile di-
citur, qui bonas margaritas que-
rit: ſed vnam pretioſaz inuenit, quā
videlicet inuētam, omnia vendens
emit: qꝛ qui celeſtis vite dulcedinez

inquantū poſſibilitas admittit, perfecte cognouerit: ea que in terris amauerat, libenter cuncta derelinquit. In comparatione eius vileſcunt omnia: deſerit habita, congregata diſpergit: inardeſcit in celeſtibus animus, nihil in terrenis libet. Deforme conſpicitur, quicquid de terrene rei placebat ſpecie: quia ſola pretioſe margarite claritas fulget in mente. Lectio nona.

Recte igitur de hac dilectione per Salomonē dicit, fortis eſt vt mors dilectio: quia ſicut mors corpus interimit, ſic ab amore rerum corporalium, eterne vite charitas occidit. Nam quem perfecte abſorbuerit: ad terrena foris deſideria velut inſenſibilem reddit. Nec enim ſancta hec cuius hodie natalitia celebramus, mori pro Deo potuiſſet in corpore: ſi prius a terrenis deſiderijs mortua non fuiſſet in mente. Erectus nanque in virtutis culmine animus, tormenta deſpexit: premia calcauit. Ante armatos reges ⁊ preſides inuicta ſtetit: feriente robuſtior, iudicante ſublimior.

Secūdum Mattheum. Lectio. vij.

Ca. 25. In illo tpe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolam hāc. Simile eſt regnū celorū decem virginibus: que accipientes lampades ſuas, exierūt obuiā ſponſo ⁊ ſponſe.

Ho. 12 Et reli. Homilia btī Gregorij pape.

Sepe vos fratres chariſſimi admoneo praua opera fugere, mundi huius inquinamenta deuitare: ſed hodierna ſancti euāgelij lectione compellor dicere, vt ⁊ bona que agitis, cum magna cautela timeatis: ne per hoc quod a vobis recte gerit, fauor, aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis ſurrepat: ⁊ quod foris oſtenditur, intus a mercede vacuetur. Ecce etenim redemptoris voce decem virgines, ⁊ omnes dicuntur virgines: ⁊ tamen intra beatitudinis ianuam, non omnes ſunt recepte: quia earum quedam, dum de virginitate ſua gloriam foris expetunt, in vaſis ſuis oleum habere noluerunt. Lectio. viij.

Sed ſciēdum nobis eſt, ꝙ ſepe in ſacro eloquio regnum celorū preſentis temporis eccleſia dicitur: que quia ex vtroq; ſexu fideliū colligitur, decem virginibus ſimilis denunciat. In qua quia boni cum malis, ⁊ electi cum reprobis admixti ſunt: recte ſimilis virginibus prudētibus ⁊ fatuis eſſe perhibetur. Sunt nāq; pleriq; continētes, qui ab appetitu ſe exteriori cuſtodiūt, ⁊ ſpe ad interiora rapiuntur: carnē macerāt, ⁊ toto deſiderio ad ſupernam patriam anhelant: eterna premia expetunt, ⁊ pro laboribus ſuis recipere humanas laudes nolunt. Et hi nimirū gloriā ſuā non in ore hominum ponūt, ſed intra cōſciētiam cōtegunt. Lectio. ix.

Et ſunt pleriq;, qui corpus per abſtinentiam affligunt: ſed de ipſa ſua abſtinentia humanos fauores expetunt: ⁊ fatue profecto virgines ſunt, quia ſolā laudis tranſitorie retributionē querunt. Quinq; fatue, inquit, nō ſumpſerūt ſecum oleum: prudentes vero acceperunt oleum in vaſis ſuis. Per oleū nitor glorie deſi-

Digitized by Google

deſignatur: vaſcula aũt noſtra ſunt corda, in quibus ferimus cũcta quę cogitamus. Prudẽtes ergo oleum in vaſis habent: quia nitorez glorię intra conſcientiam retinẽt, Paulo atteſtante qui ait, gloria noſtra hęc eſt, teſtimoniuz conſcientię noſtrę.

¶ In feſto cuiuſcunq̧ ſancti triũ lectionũ non habentis aliquã lectionez propriã, legant. ij. lectio. ordinarię de ſacra ſcriptura, vna de ſermonibus ſupra poſitis in ſuo cõi.

In oib9 ſabbatis toti9 anni, pręter q̃ in. xl. ⁊ ieiunijs q̃tuor tẽporũ, ⁊ in octauis, ⁊ infra octa. tã de tpe q̃ de ſcis, ⁊ feſtis ſimplicibus, ⁊ ſupra, ⁊ vigilijs ſctõrum quę habẽt miſſas pprias, fiat offm̃ de beata virgine.

¶ In ſabbatis aduentus vſque ad natiuitatem domini, ſic fiat officiuz.

¶ Fer. vj. ad veſ. añ. ⁊ pſ. ferial. cap.

SIcut cinnamomũ, ⁊ balſamũ aromatizãs odorẽ dedi: quaſi myrrha electa dedi ſuauitatez odoris. Hym. Aue maris ſtella. fo. 283. ℣. Ora pro nobis ſctã dei genitrix. Ad Magt. an. O virgo virginũ q̃ho fiet iſtud? q2 nec primã ſimilem viſa es, nec habere ſequentem? filię Jeruſalem qd me admiramini? diuinũ eſt myſteriuz hoc, qđ cernitis. Oro.

Eccle. 24.

DEus q de beatę Marię virginis vtero verbuz tuũ angelo nunciante carnem ſuſcipere voluiſti: pręſta ſupplicibus tuis: vt qui vere eam genitricẽ Dei credimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur: Per eun.

Ad completo. ſuper pſalmos aña. Virgo Maria nõ eſt tibi ſimilis nata in mundo inter mulieres: florens vt roſa: fragrans ſicut lilium: ora pro nobis ſancta Dei genitrix. Ad Nunc dimit. añ. Sub tuum pręſidium confugimus ſancta dei genitrix: noſtras deprecationes ne deſpicias in neceſſitatibus: ſed a periculis cũctis libera nos ſemp virgo benedicta. Oro. Viſita quęſumus. Ad matu. inuit. Aue Maria gratia plena, Dominus tecum. Hymnus. Quem terra. fo. 283. ſuper pſal. añ. Paradiſi porta, per Euam cunctis clauſa eſt: ⁊ per Mariam virginem iterum patefacta eſt. ps. Dñe dñs. cum cęteris, ſicut in feſtis eiuſdem. ℣. Specioſa facta eſt, ⁊ ſuauis. ℟. In delitijs tuis ſancta dei genitrix.

Prima, ⁊ ſecunda lectio erit de hiſtoria currente ſacrę ſcripturę pro tali die cũ duobus ſequẽtibus ℟ijs. Tertia lcõ de his q̃ ponentur infra.

℟. j. Dum eſſet rex in accubitu ſuo: Nardus mea dedit odorẽ ſuum. ℣. Pulchra ſum, ⁊ decora filię Jeruſalem. Nardus mea dedit odorem. ℟. ij. Aue Maria gratia plena, Dominus tecum. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Dominus tecum. ℟. iij. Virgo parens Chriſti paritura deum genuiſti: fulgida ſtella maris, nos protege, nos tuearis. Duz paris, ⁊ gaudes, Cantãt cęli agmina laudes. ℣. Intercede pia, pro nobis virgo Maria. Dum. Gloria. Cantãt. Te deum. ſemper dicatur pręſ-

preter q̄ infra.lec. ℣. Ora pro nob. In lau.aīi. Post partum virgo inuiolata permanſiſti, dei genitrix intercede pro nobis. ps. Dn̄s regna. cū ceteris cap. Sicut cinnamomū. Hym. O glorioſa domina.fol.285. ℣. Elegit eam deus. Ad Bn̄s aīa. Spiritus ſctūs in te deſcendit Maria ne timeas habebis in vtero filiū dei, hal'ah. Oro. Deus q de beatę. Hec oratio dicatur ad. iij. vj. ꝛ. ix. Ad.j.aīa. Dignare me laudare te virgo ſacrata: da mihi virtutē con tra hoſtes tuos. ℟. Jeſu Chriſte. ℣. Qui natus es de virgine Maria. Ad tertiam aīi, Gaude Maria virgo, cunctas hereſes ſola interemiſti in vniuerſo mundo. Capitulum. Sicut cinnamomum. vt ſupra. ℟. Sancta Maria mater Chriſti. Audi rogantes ſeruulos. ℣. Et impetratam nobis cęlitus, tu defer indulgentiam. Audi. Gloria. Sancta. ℣. Ora pro nobis. Ad.vj.aīi. In prole mater in partu virgo, gaude ꝛ letare virgo mater Domini. Capl'm.

Et radicaui in populo honorificato, ꝛ in partes dei mei hereditas illius, ꝛ in plenitudine ſanctorum detentio mea. ℟. Ora pro nobis ſancta dei genitrix. ℣. Ut digni efficiamur pmiſſionibus Chriſti: Sancta. Gloria. Ora. ℣. Elegit. Ad.ix.aīa. Beata mater ꝛ intacta virgo, glorioſa regina mundi: intercede pro nobis ad dominum. Cap.

Quaſi cedrus exaltata ſum in libano, ꝛ quaſi cypreſſus in mōte Sion, quaſi palma exaltata ſum in Cades: ꝛ quaſi plantatio roſę in Jerico. ℟. Elegit eā deus. Et pręelegit eam. ℣. Et habitare eam facit, in tabernaculo ſuo. Et. Glo. Elegit. ℣. Sctā dei genitrix virgo ſemper maria. Dicta.ix.terminatur offi. ¶ Ab octa.Epipha.vſq ad purificationē in ſabbatis fiat offīm pdicto modo, excepto q ad Mgt dicit aīi. O admirabile cōmercium: creator generis humani, aīatum corpus ſumens, de virgine naſci dignatus eſt: ꝛ procedens homo ſine ſemine, largitus eſt nobis ſuā deitatem. Oro.

Deus qui ſalutis ęternę beatę Marię virginitate fęcūda humano generi pręmia pręſtitiſti: tribue queſumus, vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus: per quam meruimus autorem vitę ſuſcipere: dominū noſtrū Jeſum Chriſtum. Quando autē pędicta oratio dicitur ad memo. ꝛ ſequitur alia memoria, termine t ſic. ſuſcipere: Chriſtum dominum noſtrum. Ad Bn̄s aīa. Genuit puerpera regem, cui nomē ęternum: ꝛ gaudiū matris habens cum virginitatis honore: nec primā ſimilem viſa eſt: nec habere ſequentem, hal'ah. Oro. Deus qui ſalutis. A purificatiōe vſq ad aduē. (preter q̄ in tpe paſchali) fiat offīm pędicto modo: excepto q ad Mgt dicat aīi. Alma redemptoris mater: quę peruia cęli Porta manens, ꝛ ſtella maris, ſuccurre cadenti, Surgere qui curat, populo: tu quę genuiſti Natura mirante tuum ſanctum genitorem: Uirgo prius ac poſterius Gabrielis ab ore, Sumēs illud aue peccatorum miſerere. Ad Bn̄s aīa.

Aue

Aue ſtella matutina, peccatorū me-
dicina: mūdi princeps ⁊ regina: ſo-
la virgo digna dici cōtra tela inimi-
ci, clypeū pone ſalutis tuę titulū vir-
tutis: o ſponſa dei electa, eſto nobis
via recta, ad ęterna gaudia. Orō.

C Oncede nos famulos tuos qˢ
domine deus, perpetua men-
tis, ⁊ corporis ſalute gaudere: ⁊ glo-
rioſa beatę Marię ſemper virginis
interceſſione, a pręſenti liberari tri-
ſtitia: ⁊ ęterna perfrui lętitia: Per.

¶ In tempore paſchali fiat officiū
totum modo ſupradicto, excepto
quod ad Magnificat, dicitur aña.
Regina cęli lętare, haleluiah: quia
quē meruiſti portare, haleluiah: re-
ſurrexit vel, iaʒ aſcendit, ſicut dixit,
haleluiah: ora pro nobis deū, hale-
luiah. Orō. Cōcede. Ad Bñs aña.
Beata Dei genitrix Maria virgo
perpetua: templum domini, ſacra-
rium ſpūs ſancti: tu ſola ſine exem-
plo placuiſti domino noſtro Ieſu
Chriſto: ora pro populo, interueni
pro clero, intercede pro deuoto fę-
mineo ſexu: haleleluiah, haleluiah.
Inſuper poſt omnes aū. ⁊ ℣. ⁊ Rta.
halah. dicatur. ⁊ ſemper dicantur
in noctur. tātum tres primi pſal. de
beata virgi. Quando aūt prędictuʒ
officium fit in ſabbatis dicatur can-
ticuʒ graduū: hoc modo. Iſti quin-
que pſal. ſcilicet. Ad dñm cum. Le-
uaui. Lętatus ſum. Ad te leuaui.
Niſi qꝛ dominus. dicantur ſub vno
Requiem. deinde. Pater noſter.
℣. Et ne nos inducas. ℣. A porta
inferi. ℣. Dñs vobiſcum. vel Dñe
exaudi orationem meam. Oratio.

A Bſolue qˢ dñe animas famu-
lorum famularūq; tuaruʒ ab
omni vinculo delictorum: vt in re-
ſurrectionis gloria, inter ſcōs ſuos
reſuſcitati reſpirent: Per dominū.
Item alij quinque pſalmi. ſcilicet.
Qui confidunt. In conuerten. Ni-
ſi dominus. Beati omnes. Sępe ex-
pugnauerunt. dicantur ſinguli cuʒ
Gloria pa. Deinde Kyrie eleiſon.
Chriſte ele. Pater noſter. ℣. Et ne
nos. ℣. Memor eſto congregatio-
nis tuę. ℟. Quam poſſediſti ab ini-
tio. ℣. Dominus vobiſcum. Orō.

D Eus cui proprium eſt miſereri
ſemper ⁊ parcere: ſuſcipe de-
precationē nr̄am: ⁊ quos delictoruʒ
catena conſtringit, miſeratio tuę
pietatis abſoluat: Per Chriſtum.
Iſti alij quinq; pſal. De pfundis.
Dñe non eſt. Memēto. Ecce quaʒ
bonum. Ecce nunc. dicantur ſingu-
li cum Gloria patri. Deinde Kyrie
elei. Chriſte elei. Kyrie elei. Pater
noſter. ℣. Et ne nos. ℣. Saluos fac
ſeruos tuos, et ancillas tuas. ℟.
Deus meus: ſperantes in te. ℣.
Dominus vobiſcum. Oratio.

P Retēde dñe famulis ⁊ famu-
labus tuis dexterā cęleſtis au-
xilij: vt te toto corde pquirāt, ⁊ q̄ di-
gne poſtulāt aſſequant: Per Chri.
¶ Qñ vero pp aliquod impedimē-
tum intermittitur offiñ beatę Ma-
rię in ſabbatis, fiat de ea memoria in
veſp. ⁊ in lau. pręterquam in dupli-
cibus ⁊ ſupra, ⁊ infra octauas ⁊ in
octauis ſolēnibus mō infraſcripto.
¶ Per aduētum dñi in veſpe. aña.
O virgo. ℣. Ora pro nobis. Orō.

Deus qui de beatę. In laudi. aña. Spũs ſctũs. ℣. Elegit. Oratio vt ſ. ℭ Ab oct. Epipha. vſq ad feſtũ purificatiõis in veſ. añ. O admirabile. ℣. Ora p nobis. Oio. Deus q ſalu. Ad Bñs añ. Genuit puerpera. ℣. Elegit eam. Oio. Deus qui ſalutis. ℭ A feſto purificationis vſq ad ramos palmarum, ⁊ a Deus omniũ. vſq ad aduentũ in veſ. añ. Alma redemptoris, ℣. Ora pro nobis. Oio. Cõcede. Ad Bñ. añ. Aue ſtella. ℣. Elegit. Oio. Cõcede nos famulos. ℭ Tempore paſchali in veſpe. aña. Regina celi. ℣. Ora p nobis. Oio. Concede nos famulos. In lau. añ. Beata dei genitrix. ℣. Elegit eam. Oratio vt ſupra. Alię de beata virgine dicendę poſt completorium.

Salue regina miſericordię, vita, dulcedo, ⁊ ſpes noſtra, ſalue: ad te clamamus exules filij Euę: ad te ſuſpiramus gementes, et flentes, in hac lachrymarum valle: Eia ergo aduocata noſtra, illos tuos miſericordes oculos ad nos conuerte: Et Ieſum benedictum fructũ ventris tui, nobis poſt hoc exilium oſtende, o clemens: o pia: o dulcis Maria. Tẽpore paſchali. Halah. Alia aña. Aue regina celorũ: aue domina angelorum: ſalue radix ſancta, ex qua mundo lux eſt orta: gaude glorioſa, ſuper omnes ſpecioſa: vale, valde decora, ⁊ pro nobis ſemp Chriſtum exora. Tempore paſchali. Halah. Poſt añ. dicatur ℣. Dignare me laudare te virgo ſacrata. ℟. Da mihi virtutem contra hoſtes tuos. Tempore paſchali dicatur. Halah.

Deinde Oratio. Concede nos famulos. terminanda. Per Chriſtum dñm. Prędictę añę dici poterunt alternatiue: vel potius prima feſtis, altera profeſtis diebus: ſeruato tamẽ in hoc more cõuentuũ ⁊ prouinciarũ. ℭ Sequentes lectiones dicãtur infra annum ſm q ſunt ſignate in ſabbatis quãdo de beata virgine agit. Sabbato primo in Aduentu Dñi. Auguſtinus in ſermone de annunciatione dominica. Lectio tertia.

Decreta coniugia cęlebrata ſunt in Marię thalamo, quibus Gabriel paranimphꝰ interfuit: adulante promiſſo ne abnueret deuota virgo: dũ ſpiritus promittebatur eſſe maritus: vt naſceretur filius, ⁊ pudor permaneret illęſus. Dum enim ſponſa deo tacitam fidem propoſitę caſtitatis virgineo cultu cęlat: dũ purpureos vultus candore mẽtis excuperat: placuit deo forma mentis ⁊ corporis decore veſtita. Petitur ergo Maria, a cęleſtibus regnis mittũtur angeli: rex ipſe ſtellato micãs ſolio, mandata dirigit. Uade inquit Gabriel, ęthereas ſedes rũpe: ⁊ antiquum pro ſeculo conſiliũ, virgini noſtrę defer Marię. Huic ergo vnicũ meum donare volo: vt fit illa mater, cui ego ſum pr̃. Uirginez video: matrẽ facio. Nomen pręſto genitricis: nec ſpoliuz patitur virginitatis. In ſecundo ſabbato Aduentus. Auguſtinus vbi ſupra. Lectio. iij.

Mandato ergo cuncto cęlitus audiẽte Senatu, Gabriel acce

pto,

pto, fulmineos obtutus oraq; tonantia pauens, arcano paruit tremefactus iperio. Mox igitur aſtriferum volatu rapido ſecuit axem, percuſſit lumine noctez: ac flāmeos artus vibrans, velut pauo verſicolor radijs ſolis obiectus, p medios celi ſinus ferebat: irimq; ſimulans pulchritudine ſeipſuz trahebat, donec extrema Marię tecta coruſcus ingreditur. Itaq; matrez dñi in or-
2 futuram prior ſalutat: z oraculum patris alta de ſede fuſum annūciat: arram tribuit: matrimonia ſcribit.

Ab octa. epiph. vſq; ad .xl. ſabba. j. Auguſtinus cōtra Felicianuz. Le. iij.

3 Non igitur ad Mariam locali motu diuinitas venit: ſed ineffabili potentię ſuę manifeſtatione z vterum matris gignendus impleuit: z quod totum eſt ſubſtantię ſe plenitudine nō priuauit. Ingreſſus eſt vterum virginis filius dei, vt iteruz naſceretur ante iam genitus: non diſſimilis genitori cum naſceretur ex ęterno perpetuus, nō diſſimilis homini cuz naſceretur ex matre moriturus. Idem tamen z ęternus in ſuo, z moriturus in nr̄o: dum vtrunq; continet ex ſeipſo: vtrunq; nō perdidit ex altero. Uno mortez guſtauit: altero mortuos ſuſcitauit. Sicq; deuz z hoiem verus vtriuſq; mediator, nec geminata perſona, nec ſubſtantia confuſa monſtrauit.

Sabbato ſecundo. Bernardus in ſermone de natiuitate Dñi. Le. iij.

4 Hac itaq; natiuitate dñi conſidera quedā rerum genera: nō ſoluz diuerſa, ſed z valde diſſimilia. Siquidē z puer qui naſcit deus eſt: z mater de qua naſcitur virgo eſt: z partus ipſe ſine dolore eſt. Fulget in tenebris lux noua de cęlo: gaudium magnū euāgelizat angelus de excelſo. Laudat multitudo cęleſtis. Datur gloria deo: z pax hoib9 bonę volūtatis. Hęc z his ſimilia ſunt virtutis diuinę: non fragilitatis humanę.

Sabbato tertio. Idem in ſermone de vigilia natalis Domini. Lcō. iij.

Innoua domine ſigna z immu 5
ta mirabilia: quoniam ipſa cōſuetudine viluerūt priora. Ecce inquit noua facio omnia. Quis hoc ait? Agnus vtiq; q ſedebat in throno: agnus plane totus ſuauis, totus delectabilis. Naz quomodo potuit aſper aut durus videri: qui nec ipſi in natiuitate quicq̄ lęſionis intulit matri? O vere noua miracula. Conceptus fuit ſine pudore: partus ſine dolore. Mutata eſt in virgine noſtra maledictio Euę. Peperit enim filiuz ſine dolore. Mutata eſt inquā maledictio in benedictionem: ſicut prędicatum eſt per Angelum Gabrielez. Benedicta inquit tu in mulieribus. O beata ſumme inter mulieres benedicta et non maledicta: ſola a generali maledicto libera, z a dolore parturientium aliena.

In tpe paſchali. Sabbato primo. Bernardus ſup Miſſus eſt. Le. iij.

6 Ante horam quidē ſuę paſſionis dixerat filius matri. Mulier quid mihi et tibi? Ac ſi diceret. Quid diuinitati quam ex patre ſemper habui, cuz tua carne commune eſt: ex qua carnē ſuſcepi? Nondum

venit

venit hora mea: vt humanitatis aſ-
ſumptę fragilitatem moriendo de-
mõſtrem. Prius eſt vt ęternę diui-
nitatis potētiam virtutes operãdo
patefaciaz. Venturum ſiquidē erat:
vt quid ſibi ⁊ matri commune eſſet
oſtenderet: cum eam moriturus in
cruce diſcipulo virgini virginez cõ-
mēdare curaret. Carnis enim infir-
ma perpeſſus, matrez de qua huiuſ
modi ſuſceperat, pie cognitá ſe noſ-
ſe diſſimulauit: q: hanc diuinę nati-
uitatis auctricem nõ eſſe cognouit.
Sabbato ſecundo. Ambroſius ſu-
per Lucam. Lectio tertia.

7 IPſa beata dei genitrix fugien
tibus apoſtolis ante crucē ſta-
bat: ⁊ pijs oculis vulnera filij ſpe-
ctabat. Spectabat tamen non pi-
gnoris mortem: ſed mũdi ſalutem.
Aut fortaſſe q: cognouerat per filij
mortem mũdi redemptionē futurã:
putabat aula regalis ſe ſua morte
publico munere aliquid adiuturaz.
Sed ipſe Chriſtus qui factus eſt ſi-
cut homo ſine adiutorio inter mor-
tuos liber, ſuſcepit quidem matris
affectum: non quęſiuit ad omnium
redemptionem hominis auxilium.
Sabbato tertio. Bernardus in ſer-
mone de aſſumptiõe, Lectio tertia.

8 MArtyrium virginis tam in Si-
meonis pphetia, ꝙ in ipſa do-
minicę paſſionis hyſtoria commen
datur. Poſitus eſt hic, ait ſctũs ſe-
nex de paruulo Jeſu, in ſignum cui
cõtradicetur: ⁊ tuaz ipſius animam
pertranſibit gladius. Vere tuam o
beata Maria aīam pertranſiuit gla
dius. Alioquin non niſi eã pertran-
ſiens, carnē filij penetrauit. Et qui-
dem poſtꝙ emiſit ſpiritum tuus ille
Jeſus oīum quidem, ſed ſpecialiter
tuus: ipſius plane aīam non attigit
crudelis lancea, q̃ nec mortuo par-
cens, cui nocere nõ poſſet, latus ape
ruit: ſed tuã vtiq aīam pertranſiuit.
Sabbato primo poſt octa. corpo-
ris Chriſti. Hieronymus in ſermo-
ne de aſſumptione. Lectio tertia.

SI quęratur poſt aſcenſionem 9
filij ⁊ aduentum Spiritus ſan
cti, beatiſſima virgo Maria mater
quid fecerit: vnũ pro certo eſt, quia
virgo, ſancta, mente ⁊ corpore per-
manſit. Quam ſane Gabriel ange-
lus acſi cęleſtis paranymphus inta-
ctam cuſtodiuit ⁊ Joannes Apo-
ſtolus cui Chriſtus eaz de cruce cõ-
miſit virginez virgo ſeruauit: ſuiſq
ſpecialiter obſequiis deſeruiuit. No
ꝙ eximius ille ſanctorum apoſtolo-
rum chorus eam deſeruerit: inter
quos nimirũ poſt reſurrectionē in-
trans ⁊ exiens, familiarius de incar
natione Chriſti ac reſurrectione cõ
tulit, tanto ſiquidē verius quãto ab
initio per ſpiritũ ſctũm plenius om-
nia didicerat: ⁊ proſpexerat oculis
vniuerſa: licet apoſtoli per eundem
ſpiritum ſanctuz oia cognouerint,
⁊ in omnem peruenerint veritatez.
Sabbato.ij. Idez in eodē. Lcõ.iij.

QUantis putas beata dei geni- 10
trix virgo doloribꝰ afficieba-
tur, quo amore cruciabaẗ, quo deſi-
derio ęſtuabat: duz animo reuolue-
ret cuncta quę viderat ⁊ audierat?
Puto ꝙ quicqd humanę virtutis
eſt cogitare non ſufficeret. Nam ⁊ ſi
diligebat

Digitized by Google

diligebat ex toto corde Chriſtum: nouis tñ inflãmabat quotidie, pręſentia abſens, affectibus deſideriorum. Tãto ſiquidẽ validius, quanto diuinius illuſtrabat viſitationibus internis: quã nimirũ totã ſpũs repleuerat gr̃a, totã diuinus amor incanduerat: vt in ea nihil eſſet qđ mũdanus violaret affectus, ſed ardor continuus ac perfuſi amoris ebrietas.

Sabbato tertio. Bernar. in ſer. de aſſumpti. beate Marie. Lectio. iij.

11 Fateor quidem, nihil eſt ꝙ amplius me delectet, ſed nec qđ terreat magis: q̃ ſermonem habere de gloria virginis matris. Et interim ſileam illud ineffabile priuilegium meritorum, ⁊ prerogatiuam penitus ſingularem: tãto eam affectu deuotionis, vniuerſi (vt dignũ eſt) honorãt, ⁊ amplectunt: vt licet de ipſa loqui geſtiant oẽs, quicqd tñ de indicibili dicitur, eo ipſo quo dici potuerit, minus gratũ ſit, minus ſapiat, minus accepteẽ. In ea ſi laudauero virginitatẽ: multę mihi videnẽ offerri virgines poſt eã. Si humilitatem prędicauero: inueniẽtur forte, vel pauci qui mites facti ſunt, ⁊ humiles corde docente eius filio. Si multitudinem eius miſericordię voluero magnificare: ſunt ⁊ mulieres, ⁊ viri miſericordię. Vnum eſt in quo nec primã ſimilẽ viſa eſt nec habere ſequẽtem: gaudium videlicet matris cũ virginitatis honore.

Sabbato quarto. Bernardus ſup Miſſus eſt. Homilia. ij. Lectio. iij.

12 O Quiſquis te intelligis in huius ſeculi profluuio magis inter procellas fluctuare q̃ per terrã ambulare: ne auertas oculos a fulgore huius ſyderis, qđ eſt Maria, ſi nõ vis obrui procellis. Si inſurgãt vẽti tẽtationũ: ſi incurras ſcopulos tribulationũ: reſpice ſtellam, voca Mariã. Si iactaris ſuperbię vndis, ſi ambitionis, ſi detractionis, ſi ęmulationis: reſpice ſtellam: voca Mariam. In periculis, in rebus dubijs, in anguſtijs, Mariam cogita, Mariam inuoca, nõ recedat a corde, nõ recedat ab ore. Et vt impetres orationis eius ſuffragium: ne deſeras conuerſationis eius exemplum.

Sabbato quinto. Bernardus in ſermone de Aſſumptione Beatę Marie virginis. Lectio tertia.

Quid humana fragilitas trepidat ad Mariam? Nihil auſterũ in ea eſt, nihil terribile: tota ſuauis eſt, offerens omnibus lac, ⁊ lanam. Conſidera diligenter: ⁊ ſi (vt vera ſunt) oĩa plena pietatis viſcera, plena mãſuetudinis, ⁊ miſericordię, quę ad Mariã pertinent, inueneris: age gratias ei, qui talẽ tibi mediatricẽ benigniſſima miſeratione prouidit, in qua nihil poſſit eſſe ſuſpectum. Deniq; omnibus omnia facta eſt: ſapientibus, ⁊ inſipiẽtibus debitricem ſe fecit copioſiſſima charitate: omnibus miſericordię ſinũ aperit, vt de plenitudine eius accipiãt vniuerſi: captiuus redemptionẽ, ęger curationẽ, triſtis cõſolationẽ, peccator veniã, iuſtus grã, angelus lętitiã: deniq; trinitas gloriã, filij pſona humanę carnis ſubſtantiã: vt non ſit q ſe abſcondat a calore eius. 13

Sab-

Sabbato ſexto. Bernardus in eodem ſermone. Lectio tertia.

13 SIleat miſericoꝛdiam tuá beata virgo: ſi quis eſt qui eam inuocatam in ſuis neceſſitatibus ſibi meminerit defuiſſe. Nos quidez tui ſeruuli tibi congaudemus in virtutibus cęteris: ſed in hac potius nobiſipſis. Laudamus virginitatem: miramur humilitaté: ſed miſericoꝛdia miſeris ſapit dulcius. Hanc amplectimur carius: recoꝛdamur ſępius: ⁊ crebꝛius inuocamus. Hęc eſt enim quę totius mundi reparationem obtinuit: ſalutem omnium impetrauit. Quis tandem o benedicta miſericoꝛdię tuę longitudinem, latitudiné, ſublimitaté, ⁊ pꝛofundũ, inueſtigare queat? Nam longitudo eius vſq₃ in nouiſſimũ dié inuocantibus eam ſubuenit vniuerſis: latitudo eius replet oꝛbem terrarum: vt ſua quoq₃ miſericoꝛdia plena ſit oís terra. Sublimitas eius ciuitati ſupernę inuenit reſtaurationé: ⁊ pꝛofundu eius ſedétib⁹ in tenebꝛis ⁊ in vmbꝛa moꝛtis obtinuit redéptioné.

Sabbato ſeptimo. Bernardus i ſermone de aduétu. Audiuimus. L.iii.

14 VIrgo vere planta cęleſtis: pláta pꝛecioſioꝛ cunctis: ſanctioꝛ vniuerſis. O vere lignuz vitę: quod ſolum dignum fuit poꝛtare fructus ſalutis. Virgo hęc chariſſimi via eſt, per quam Saluatoꝛ ad nos venit: ⁊ ideo ſtudeamus per eam venire in gratiam ipſius, qui per eam in noſtram miſeriaz venit. Per te acceſſum habemus ad filium o benedicta inuentrix gratię, genitrix vitę, mater ſalutis: vt per te ſuſcipiat nos, qui per te datus eſt nobis.

Sabbato octauo. Lectio tertia.

EXcuſet apud filiũ virgo mater 15
integritas tua: culpam noſtrę coꝛruptionis, ⁊ humilitas tua deo grata, noſtrę veniá impetret vanitati. Copioſa charitas tua, noſtroꝝ cooperiat multitudiné peccatoꝝ: ⁊ fęcũditas glorioſa, fęcũditaté nobis cõferat meritoꝝ. Dña noſtra, mediatrix nr̃a: tuo filio nos reconcilia, tuo filio nos recommenda: tuo filio nos repꝛeſenta. Fac o bñdicta per gr̃am quá inueniſti, p pꝛerogatiuaz quá meruiſti, per miſericoꝛdiá quaz peperiſti: vt q mediáte te fieri particeps dignatus eſt infirmitatis ⁊ miſerię nr̃ę, te quoq₃ intercedéte, participes faciat nos glorię ⁊ btitudinis ſuę: Jeſus Chr̃s filius tuus dñs nr̃, q eſt ſup oia de⁹ bñdictus i ſclã. Amé.

Sabbato nono. Idem in ſermone. Signum magnum. Lectio tertia.

SUpergreditur auté beata vir- 16
go Maria omnes creaturas: vt merito ſub pedibus eius luna eſſe dicatur. Alioquin nihil magnum dixiſſe videbimur: vt ſit luna ſub pedibus eius: quam ſuper omnes angeloꝛum choꝛos, ſuper Cherubim quoque ⁊ Seraphim exaltatam nefas eſt dubitare. Mulier inquit amicta Sole: ⁊ Luna ſub pedibus eius. Amplectamur Marię veſtigia fratres: et deuotiſſima ſupplicatione beatis illius pedib⁹ pꝛouoluamur. Teneamus eam, nec dimittamus: donec benedixerit nobis. Népe vellus eſt mediũ inter roꝛem ⁊ aream: mulier

Digitized by Google

mulier inter ſolem ⁊ lunam: mater inter Chriſtum ⁊ eccleſiã cõſtituta. Sabbato decimo. Bernardus i ſermo. de ſpũ ſancto. Hodie. Lcõ. iij.

DEus rex nr̃ ante ſecula operatus eſt ſalutem in medio terrę nr̃ę, in vtero videlicet virginis Marię: quę mirabili ꝓprietate terrę medium appellat̃. Ad iſtã eniz ſicut ad mediũ, ſicut ad arcanuz dei, ſicut ad rerũ cauſaz, ſicut ad negociũ ſclorũ, reſpiciũt ⁊ qui in cęlo habitãt, ⁊ qui in inferno: ⁊ qui nos precęſſerunt, ⁊ nos qui ſumus, ⁊ qui ſequentur: ⁊ nati natorum, ⁊ qui naſcentur ab illis. Illi qui ſunt in cęlo, vt reſarciãtur: qui in inferno, vt expientur: qui ꝓceſſerũt, vt ꝓphetę fideles iueniãtur, q ſequũtur, vt glorificentur. Et beatã te dicẽt oẽs generationes genitrix Dei: dña mundi: regina cęli.

¶ Offĩn quotidianuz. B. virginis. Intermittit̃ i vigi. na. Dñi in mat. ⁊ deinceps vſq; in craſtinũ poſt oct. epiphanię excluſiue: ⁊ i. iiij. feria ante cęnã dñi i veſ. ⁊ deiceps vſq; in. ij. feriam poſt octa. paſchę excluſiue. Intermittit̃ etiã in feſtis duplicibꝰ ⁊ totis duplicibus in ꝑmis veſperis, ⁊ deinceps vſq; in craſtinũ diei feſti excluſiue in oibus dñicis diebus ꝑ totũ annũ in matutinis, ⁊ vſq; ad cõpletoriuz incluſiue, ⁊ ſimiliter infra oẽs octauas ⁊ in octauis ſolẽnibus etiã q in die aliqua infra ipſas octauas offĩn de ipſis octauis non fiat: ⁊ inſuper qñcunq; de ipſa beata virgine offĩn celebrat̃. Siqui tamen in ſupradictis tpibꝰ ex deuotiõe voluerint illud dicere ꝑ ſe, ſubmiſſe dicãt.

¶ De officio beati Dominici per anni circulũ in tertia feria faciendo.

IN omnibꝰ tertijs ferijs totius anni pręterq̃ in quarta hebdomada aduentus ⁊ deiceps vſque ad octa. Epipha. incluſiue, ⁊ in quadrageſima vſque ad octa. paſchę: ⁊ in oibus feſtis ſimplicibus ⁊ ſupra: ⁊ in oibus octauis ⁊ infra octauas de qbus fit totũ offĩn: ⁊ qñ homilia dñicalis aliter dici nõ poſſet illa hebdomada: ⁊ in feria. iij. in rogationibus: fiat offĩn de beato Dñico pr̃e nr̃o hoc modo. Feria. ij. in veſpe. pſal. ⁊ aii. feriales. Caplm. Eccle. 51.

QUaſi ſtella matutina in medio nebulę: et quaſi Luna plena in diebus ſuis, ⁊ quaſi Sol refulgens: ſic iſte effulſit in templo Dei. Hymnus.

GAude mater Eccleſia, lętam agens memoriam: quę nouę prolis gaudia, mittis ad cęli curiaz.

Prędicatorum ordinis, dux ⁊ pater Dominicus: mundi iam fulget terminis, ciuis effectus cęlicus.

Carnis liber ergaſtulo, cęli potitur gloria: pro paupertatis cingulo, ſtola dotatur regia.

Fragrans odor de tumulo, cũ virtutum frequẽtia: clamat pro Chriſti famulo

famulo, ſummi regis magnalia.
Trino deo, ⁊ ſimplici, laus honoꝛ virtus gloꝛia: qui nos pꝛece Dominici ducat ad cęli gaudia. Amen. ℣. Oꝛa pꝛo nobis beate Dominice.
Ad Mḡ. aña. Magne pater ſancte Dñice, moꝛtis hoꝛa nos tecū ſuſcipe, ⁊ hic ſemp nos pie reſpice. Oꝛo.

Deus qui eccleſiam tuā beati Dominici confeſſoris tui illuminare dignatus es meritis, ⁊ doctrinis: concede vt eius interceſſione tēpoꝛalibus non deſtituaꝛ auxilijs, ⁊ ſpiritualibus ſemper pꝛoficiat incrementis: Per do.
Ad matuti. inuita. Adſunt Dominici lęta ſolennia, Laude multiplici plaudat eccleſia. Hymnus.

Nouus athleta dñi, collaudetur Dñicus: qui rem confoꝛmat nomini, vir factus euāgelicus.
Conſeruās ſine macula, Virginitatis lilium: Ardebat quaſi facula, Pꝛo zelo pereuntium.
Mundū calcans ſub pedibus, manum miſit ad foꝛtia: Nudus occurrēs hoſtibus, Chꝛiſti ſuffultus gr̄a.
Pugnat verbo miraculis, Miſſis per oꝛbē fratribus: Crebꝛos adiungens ſedulis, Fletus oꝛationibus.
Trino Deo. Super pſal. aña. Floꝛem pudicitię ſeruans illibatum: attigit eximię vitę cęlibatum, halah. Pſal. de vno confeſſoꝛe. ℣. Iuſtum deduxit dominus. Lectio pꝛima, et ſecunda erunt oꝛdinarię de ſacra ſcriptura pꝛo tali feria notatę.

Tertia vero erit de infraſcriptis de vita ipſius ℟. ia īfraſcripta videlicet.
℟. j. Felix vitis de cuius ſurculo tantum germen redundat ſeculo. Cęli vinū pꝛopinās populo, vitali poculo. ℣. Ex vbertate palmitum mūdi iam cinxit ambitū. Cęli. ℟. ij. Aſcēdenti de valle lubꝛici mundi, choꝛi plaudunt angelici. Ieſu bone pꝛece Dñici, tibi pꝛęſta nos gratos effici. ℣. Per quē multos a moꝛte ſuſcitas pęnas nobis relaxa debitas. Ieſu.
℟. iij. O ſpem miram quam dediſti moꝛtis hoꝛa te flentibus: dum poſt moꝛtem pꝛomiſiſti te pꝛofuturū fratribus. Imple pater quod dixiſti nos tuis iuuans pꝛecibus. ℣. Qui tot ſignis claruiſti in egroꝝ coꝛpoꝛibus: nobis opem ferens Chꝛiſti, egris medere moꝛib⁹. Imple. Gloria. Imple. In lau. aña. Adeſt dies lętitię quo beatus Dñicus, aulā cęleſtis curię, ciuis intrat magnificus.
Capituluꝫ. Quaſi ſtella. Hymnus.

Hymnū nouę lętitię, dulci pꝛoductum cantico: noſter depꝛomat hodie, choꝛus ſancto Dñico.
Vergente mundi veſpere, nouum ſydus exoꝛitur: ⁊ clauſis culpę carcere, pꝛeco ſalutis mittitur.
Doctrinā euāgelicam, ſpargēs per oꝛbis cardinē: peſtem fugat hereticam, nouum pꝛoducens oꝛdinem.
Hic eſt fons ille modicus, creſcens in flumen maximū: qui mundo iam mirificus, potum largitur optimū.
Trino deo. ℣. Iuſtus germinabit.
Ad Bn̄ȳ aña. Benedictus redēptoꝛ omnium, qui ſaluti pꝛouidēs hominum, mūdo dedit ſanctū Dñicum.
Oꝛatio.

Digitized by Google

Oratio: Deus qui Eccleſiam ⁊c. Ad primam aña. Adeſt dies letitie. Ad.iij.cap. Pauper in peculio, diues vita pura: paupertatis precio, celi tenet iura. Cap. Quaſi ſtella. Ad.vj.aña. Scala celo prominens fratri reuelatur: per quā pater tranſiēs ſurſum ferebatur. Capitulum.

Iſa.59 SPiritus meus qui eſt in te, ⁊ verba mea, que poſui in ore tuo, non recedent de ore tuo, ⁊ de ore ſeminis tui, dicit dñs: amodo, ⁊ vſque in ſempiternum. Ad.ix.aña. Fulget in choro virginū doctor veritatis: ſertum honoris geminum gerens cum beatis. Capitulum.

Mala.2 LEx veritatis fuit in ore eius, ⁊ iniqtas nō eſt inuenta in labijs eius: in pace ⁊ equitate ambulauit mecū, ⁊ multos auertit ab iniqtate. Et ita hoc offm̄ ſemper in nona terminat. Lcōnes ex geſtis beati p̄ris noſtri dñici in tertijs ferijs legende qñ de eo offm̄ celebrat. In.j.iij.fer. poſt octa. ſolēnitatis illius. Lcō.iij.

IGitur vir dei Dñicus cū p decēniū predicationi inſiſtēs, quaſi ſolus māſiſſet in partibus Tholoſanis, virtute dñi confortatus, cepit de inſtitutione ordinis cogitare, cuius officiū eſſet verbo pariter ⁊ exēplo euāgelizādo per mundū diſcurrere: ⁊ cōtra ſuccreſcētes hereſes fidē catholicā cōmunire. Bone memorie itaq Fulconi Tholoſano epiſcopo proficiſcēti Romā ad concilium generale adiūctus, a quo ppter ſue meritū ſctitatis tenero dudum fouebatur affectu: ſummū pōtificē Innocētium tertiū cum ipſo adijt: atq ordinem vt ſupra diximus ſibi ſuiſq cōfirmari poſtulauit. Cui poſtulationi viſus eſt Pontifex primum ſe difficilē exhibere. Quod tamen nutu dei factum eſt: vt nimirū ex diuina reuelatione cognoſceret, q̄ neceſſarium eſſet vniuerſali eccleſie, id ad qd̄ vir domini aſpirabat. In alia tertia feria. Lectio tertia.

SIcut igit a pleriſq fide dignis cōpertū eſt: idē pontifex quadam nocte dño ſibi reuelante vidit in ſomnis, q eccl̃ia lateranenſis, ſuis cōpagib⁹ reſoluta, ruinā ſubito minaret. Quod dū tremens aſpiceret: ex aduerſo vir dei Dñicus occurrebat, humeriſq ſuppoſitis, totā illā caſurā fabricā ſuſtētabat. Cuius quidem viſionis ⁊ nouitatē admirās: ⁊ ſignificationē prudēter intelligens: ſtatim viri dei commēdauit propoſitū, ⁊ petitionē hilariter acceptauit. Quē ⁊ hortatus eſt, vt ad frēs ſuos rediens, regulā ſibi aliquā approbatam eligerēt: ſupra quam inchoandum ordinem poſſet ille decentius approbare. In alia die. Lectio.iij.

REgreſſus igit ad fratres ſuos poſt celebrationem cōcilij beatus Dñicus: inuocato prius ſpiritu ſancto: regulam beati Auguſtini doctoris ⁊ predicatoris egregij: ipſi pariter, re ⁊ nomine, predicatores futuri: vnanimiter elegerunt: quaſdam quidem arctioris vite cōſuetudines, quas ipſi per formā conſtitutionum obſeruandas ſtatuerēt, inſuper aſſumentes. Interea defuncto Innocentio papa tertio: Honorius tertius apoſtolice ſedis honorem

Digitized by Google

rem accepit. Ad quem accedés dei ſeruus, diuinitus confirmationem ordinis ſicut prędeceſſor eius pmiſerat: anno Dñi. M.ccxvj. in feſto ſancti Thomę apoſtoli impetrauit.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

4 Poſt ordinis cõfirmationez rediés beatus pater Tholoſam, vbi iá fratres in eccleſia ſancti Romani manebát dixit, ſui eſſe propoſiti eos omnes, licet paucos (nam tantũ. xvj. erant) per diuerſas mundi diſpergere regiones: quoſdá quidem in Hiſpaniam: quoſdam vero Pariſius, alios tádem Bononiam deſtinauit. Illi aũt profecti, ſalutarem vbiq diſſeminauerũt ſciẽtiam: magnas quidem ſuſtinentes anguſtias paupertatis: ꝛ virtus dei erat ad multiplicãdum eos. Miſit autez Pariſius fratrem Matthęum, qui prior in ſeculo fuerat eccleſię caſtrẽſis, vbi corpus beati martyris Uincentij requieſcit, cuius quidez conuerſionis, ꝛ ingreſſus ad ordiné cauſa fuit: ꝙ eundé ſanctiſſimũ patrem in dicta ſua eccleſia orationi inſtantem, per cubitũ a terra eleuatũ videret, ſine vllo corporeo fulcimento.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

5 Cum autem beatus pater fratres mitteret ad prędicandũ, dicebat vt ſtuderét, ꝛ conuentus facere, ꝛ prędicare, qꝛ omnia eis proſpere eueniréť. Diſperſis itaq per beatum Dñicum fratribus, atq ad diuerſas regiones miſſis: ipſe Romam venit: vbi deuotiſſime prędicans: tanta in labijs ſuis gratia eſt diffuſa: ꝙ ab oĩ populo cuz ſummo deſiderio audiebať. Erat quippe ſermo eius nõ in doctis humanę ſapiẽtię verbis: ſed i deuotione cordis, ꝛ oſtenſione ſpũs, ꝛ virtutis. Cooperabatur perinde dñs: ꝛ ſermonem eius ſequẽtibus ſignis cõfirmabat.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Eo tempore viduę cuiuſdá nobilis Romanę noĩe Guttadonę, quę ipſi ſancto viro ſumma deuotione afficiebať, filius vnicus defunctus eſt. Hęc nimiũ dolorem ſilẽtio premens: aſſumptis ancillis ſuis tulit ſecum defuncti corpus, attulitq ad eccleſiaz ſancti Sixti, vbi tunc dñi cõfeſſor Dñicus cum fratribus morabatur, illoq poſito ad pedes eius orabat cum lachrymis: vt ſibi ſuum filium reſtitueret. Qui mox facta oratione, accipiens manum eius: viuuz ꝛ incolumem reddidit matri ſuę. Cumq hoc factum ad aures ſummi antiſtitis perueniſſet: idq ille decreuiſſet omni populo prędicandum: reſtitit vir dei conſtantiſſime, proteſtatus ſe ſi hoc fieret, mare tranſiturũz, neq vltra de cętero illis in partibus appariturũ.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

In eodé loco, ſcilicet ſcti Sixti, 7 architectum quédaz, a fratribus conductum, ſub cripta quadaz ruina deſup reſoluta contriuit: diuque ſub cumulo iacẽtis macerię pcumbentem extinxit. Concurrunt fratres ad tam inopinatũ diri caſus euentũ: triſtes ſupra moduz effecti. Sed prius pater deſolationẽ filiorũ nõ ſuſtinẽs, defuncti corpꝰ de cauerna eductũ, orõnum ſuarũ ſuffragio, ſtatim

ſtatim vitę ſimul, ꝛ ſanitati reſtituti. Ibidem etiam dñi Stephani Cardinalis nepotē miſerabiliter extinctum ſuis precibus ſuſcitatū. Quin ꝛ panem fratribus angelorum manibus in publico Refectorio apportari, ꝛ vinū deſup eiſdē propinari a dño ipſis ſuis orōnibus promeruit.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

8 Mira autē vir Dei dominicus morū honeſtate pollebat: miroq; in omnibus diuini feruoris impetu ferebatur. Inerat ei firma valde mentis ęqualitas: niſi cum ad miſericordiam et compaſſionem turbaretur. Et quia cor gaudens exhilarat faciem: cum in eius facie de bonę conſcientię teſtimonio procedēs ſemper eluceſceret hilaritas: lux tamen vultus eius nō cadebat in terra. Denique per hanc omnium ſibi facile vendicabat amorem: omnium ſine difficultate mox vt eum aſpicerent, illabebatur affectibus. Tantam autem ſeruabat in his quę ſecundum deum rationabiliter fieri concepiſſet mentis conſtantiam: vt vix aut nunquam ſemel enunciatum, cum digna deliberatione ſermonem acquieſceret immutare.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

9 Ubicunq; vir dei Dominicus conuerſabatur, ſiue in via cuꝫ ſocijs, ſiue in domo cum hoſpite, reliquaq; familia: aut inter magnates ꝛ principes, vel prelatos: ſemper ędificatorijs affluebat ſermonibus, ꝛ abundabat exemplis, quibus ad amorem Chriſti ſeculiue contemptum audiētium animos inuitaret.

B. S. D.

Ubiq; enim ſe verbo ꝛ opere euangelicum virum exhibebat. Omnes aūt homines largo excipiebat charitatis ſinu. Et cū omnes diligeret: ab omnibus amabat. Gaudere cuꝫ gaudentibus: flere cum flentibus: ſibi proprium vendicabat. Hoc etiā cunctis faciebat eum gratiſſimū: q; ſimplici gradiens via, nullum vnquam verbo vel opere duplicitatis vel fictionis pretēdebat veſtigium.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Fuit quoq; beatiſſimus pater 10
Dominicus in cibo temperatiſſimus: habens in omnibus liberam ſui corporis poteſtatem. Mundum deniq; ſibi mūdiq; gloriam ſic proſtrauit: vt cū Petro ſiccis veſtigijs ambulans ſupra mare: nunquā in eo figeret greſſum pedis. Proinde electus aliquando in epiſcopum Conſeranenſem oīno renuit: conteſtans ſe prius terram deſerere: quaꝫ electioni alicui de ſe factę aliquatenus conſentire. Illius nimiruꝫ imitatus exemplū: qui cum eum vt regem facerent turbę conquirerēt, in montē fugiēs: manifeſte quā ſit prelationis officium fugiēdum oſtēdit.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

Tempore diurno cuꝫ fratribus 11
quidem in omnibus ſaluo honeſtatis tenore, nemo beato patre Dñico communior: nocturnis horis, vigilijs, ꝛ orationibus per omnem modum nemo inſtantior inueniri poterat. Diem impertiebatur proximis: noctem vero deo: ſciens quoniam in die mandauit dñs miſericordiam ſuam, ꝛ nocte cāticum

MM eius.

eius. Fecerat autem de oculis ſuis quēdam lachrymarum fontem: fueruntq́ lachrymę eius panes die ac nocte. Die quidem magis cuȝ miſſarum quotidiana celebraret ſolennia: nocte vero cum ſuper omnes infatigabilibus excubaret vigilijs. Frequēter autem, cum corpus dn̄i eleuabatur in miſſa, in tantum mentis rapiebaẜ exceſſum: ac ſi pręſentem ibidem Chriſtum incarnatum videret. Propter quod miſſam cū ceteris multo tempore nō audiuit.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

12 ERat autem beato Dominico pernoctandi continua in eccleſijs conſuetudo: vſq́ adeo, vt vix aut raro certum ad quieſcendum lectulum haberet. Tres autem ſingulis noctibus manu propria de quadam catena ferrea diſciplinas recipiebat: vnam pro ſe, alteram pro peccatoribus qui verſantur in mundo: tertiam vero pro his qui in Purgatorio cruciantur. Et licet ſic pernoctaret vſq́ ad matutinarum horam: nihilominus ſtabat in matutinis, circumeundo vtrāq́ partem chori, monēdo ⁊ ſolicitando eos, vt alte ⁊ deuote recitarent pſalmos: ⁊ alte ⁊ deuote cantarent.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

13 CUm tanta autē deuotione vir dei Dn̄icus in miſſa orationē dn̄icam dicebat: q́ omnes ad deuotionem mouebat aſſiſtentes: ita q́ non poterant ſe a lachrymis continere. Zelator autem precipuus circa ordinis obſeruantiam erat: ⁊ deſolatorum fratrum maximus conſolator. Et ſi quę ſibi vel collegio fratrum offerrentur poſſeſſiones vel redditus: nec ipſe volebat eas accipere: nec fratres id facere permittebat. Uolebat inſuper q́ fratres viles haberēt domos: ⁊ cellas viliſſimas ⁊ paruas. Et ipſe habitum viliſſimū ⁊ ſcapulare breue portabat.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

CUm autem contingeret ipſuȝ per viam ambulare, volebat proponere verbum Dei per ſe vel per alium: ⁊ diſputare, vel loqui de Deo, vel conferre, vel docere, aut orare. Eundo etiam ſingulis diebus volebat celebrare miſſam: ſi eccleſiam inueniebat. Et cum eſſet extra cōuentum, cum audiebat primā pulſationem matutini in aliquo monaſterio: ſurgebat et excitabat fratres: ⁊ cū multa deuotione matutinas vigilias celebrabat. Quod idē ⁊ de toto officio diurno horis congruis faciebat, ſed ⁊ poſt completorium frēs eſſe in ſilētio: ac ſi eſſent in conuentu vſq́ ad tertiam faciebat.

In alia tertia feria. Lectio tertia.

DOrmiebat autem ipſe beatus pater in itinere conſtitutus ſuper paleam, veſtitus et calciatus ſicut in die ambulabat. A feſto auteȝ exaltationis ſanctę crucis vſque ad feſtū reſurrectionis dominicę quotidie, ⁊ in eſtate omnibus diebus ab eccleſia inſtitutis; et omnibus ſextis ferijs etiam in itinere ieiunabat: patienter ſuſtinens, ſed gaudens cum male tractabatur. Nullo autem modo carnes nec cocta cum carnibus comedere volebat.

In

In alia tertia feria. Lectio tertia.

COnſtituto beato patre Dominico Romę: vir venerabilis magiſter Reginaldus Aurelianenſis decanus, peritus ſciētia, virtute conſpicuus, ꝛ opinione pręclarus, qui etiam Pariſius in iure canonico rexerat annis .v. eiuſdē beati viri dulci colloquio, ꝛ miro ſanctitatis aſpectu attractus, ordinis deliberauit ingreſſum. Sed mox graui infirmitate percuſſus, ꝛ omni ſpe euadendi amiſſa: beati patris oratione diuę virgini commendatur. A qua viſibiliter viſitatus: ꝛ ſalutari quam ſecum tulerat vnctione perunctus: ꝛ habitu inſuper noui ordinis ſibi ab ea oſtenſi viſione lętificatus: ipſa ex tūc minime comparente, ſanus ꝛ incolumis ſtatim ſurgens, ordinem eſt ingreſſus.

¶ De officio corporis Chriſti in quinta feria infra annum.

IN omnibus quintis ferijs per totum annum, exceptis temporibus, quę in ſuperiori rubrica de tertia feria excepta ſūt, ꝛ niſi etiam ſit feſtuʒ aliquod trium lectionum, quod infra quindecim dies in aliam vacantem feriam transferri nequeat, fiat officium de ſacratiſſimo Chriſti corpore, quod ꝛ conformiter ad ea quę de officio .iij. ferię ſupradictū eſt celebrabit, videlicet fer. iiij. in veſp. cap. Dominus Jeſus. Hymnus. Pange lingua glo. ℣. Panem de cęlo. Ad Mgt ante memoriā. Oro. ſicut in feſto. In matutinis inuit. ꝛ Hym. ꝛ prima añ. cum ps de feſtis. ℣. Panem cęli. Duę primę lcōnes de hyſtoria ſacrę ſcripturę currēte pro ipſa fer. Tertia de ſermonib⁹ infraſcriptis, ꝛ tria vltima Rña de ipſo feſto. Te deum laudamus. niſi infra .lxx. ſemper dicať in lau. añ. Sapientia. Cap. Dñs Jeſus. Hym. Verbum ſupernum. Ad Bñs aña. Ego ſum panis viuus. Oro vtš. Ad hoř. dici omnia, ſicut in eodeʒ feſto, excepto q̄ Rña extra tēpus paſchale non dicentur cum Hallah. ꝛ hoc offm̄ ſimiliter in nona terminabitur. ꝛ quando propter impedimētum aliquod intermittitur, nō oportet facere de eo aliquam memoriaʒ. Prouincię, quę habēt ſanctos proprios noſtri ordinis, de quibus officiuʒ tali feria celebrare conſueuerunt, hoc de corpore Chriſti offm̄ vel ipſum de ſuo, vel ſuis ſanctis oīno intermittātur.

¶ In .i. v. fer. vacāte poſt octa. corporis Chri, qñ de ipſo agitur offm̄. Cypria. in ſerm. de cęna Dñi. L .iij.

CElebrantes diuina ſacramenta fratres, cōmonemur, quaſi vngulam findens ꝛ ruminans pecus reuocare ad fauces, ꝛ minutatim commolere dominicę inſtitutionis exemplum: vt ſemper paſſio ſit in memoria, nec terreant crucifixi heredes mortis ſupplicia: ſed paſcant, ꝛ reficiant, maturatę reſurrectionis lętabunda ſolennia. Quam pręclarus eſt Calix iſte, quam religioſa eſt huius potus ebrietas, per quaʒ excedimus deo,

⁊ quę retro ſunt obliti ad anteriora extendimur: non habentes ſenſum huius mundi, ſed diuitis pręparati delitias contēnentes, cruci eremus.

In alia quinta feria. De ſermo. ſancti Cypriani epiſcopi. Lectio .iij.

2 QUi manducat ex hoc pane, vltra non eſurit: qui bibit, vltra nō ſitit: quoniam myſterij huius ſic ſufficit gratia, ſic reficit intelligentia: vt cuicunq̧ tantę rei innotuerit plenitudo, omnis cōſummationis fine inuento, Chriſti baiulus ipſum ferat in pectore, ipſum gerat in mente: ⁊ omni tempore habitatori ſuo dicta ⁊ facta iubilatione cōſona laudes reſonet, ⁊ gratiarum actiones decantet. Mira ſunt quę ſentit: magna, quę videt: inaudita, quę loquitur. Quin agnus iſte paſchalis inhabitat, cuius animam meri huius fortitudo, hilaritate inexplicabili lętificat ⁊ delectat.

In alia. v. feria. De ſermo. beati Cypria. epi. L. iij.

3 INter dominicę menſe conuiuas, animalis homo nō admittitur: quicquid caro, ⁊ ſanguis dictat, ab hoc cętu excluditur: nihil ſapit, nihil prodeſt quicquid humani ſenſus molitur ſubtilitas: omne quicquid a ſuis rationibus deuium videtur, ſapientes huius ſeculi ad dementiam referūt, ⁊ a veritate reputant alienū. Sed veritas ab erroneis hominibus comprehendi non potuit: et cum in ſole vellet figere oculos, vim luminis non ferens, cęcata eſt, nō illuminata humana pręſumptio: ⁊ aſpectui eius lippitudo inhęſit. Vident hęc ſacramēta pauperes ſpiritu: et hoc vno cōtenti ferculo, oēs mūdi huius delitias aſpernantur. Tu autem.

In alia. v. feria. Cyprianus vbi ſupra. Lectio tertia.

4 EſUrientes, ⁊ ſitientes iuſtitiā, cum ſaturati hoc ſacramento cęleſti fuerint, vide quid agant: intellige quę loquantur: ꝙ ſancti odoris ſit quicquid illa eructuat plenitudo, verbum bonū. Mores compoſitos: affectus pudicos, ſenſus pacificos, illa interior ſynceritas vbiq̧ diffundit: ita vt poſt odoramēta iſta gratię huius comparticipes diſcurrant: ⁊ mutuis ſe ad inuicem affectibus complectantur: ⁊ quibus vnus eſt panis, vnum eſt corpus, ⁊ omnium vnum cor ⁊ anima vna, vni Chriſto adhęrens; cętera omnia quaſi fermentata reſpuens; in vnius azymi ſynceritate lętatur.

In alia. v. fer. Cypri. vbi ſup. Le. iij.

5 PErpes eſt hoc ſacrificiū, ⁊ ſemper permanens holocauſtū, nulla panē hūc multitudo cōſumit: nulla antiquitate veteraſcit. Vna eſt domus eccleſię, in qua agnus editur: nullus ei cōmunicat quē iſraelitici nois generoſitas nō cōmendat. Huius panis figura fuit māna quod in deſerto pluit: ſic vbi ad verum panem in terra promiſſionis ventum eſt, cibus ille defecit. Per ſingula ſabbata propoſitionis iam frigidi, ⁊ duri mutari conſueuerant: et calidi panes eiuſdem numeri in menſa proponi. Iam nulla ſit panis mutatio: vnus eſt panis caloris continui, ſtatus integri; qui ſemel oblatus deo, in ſapore dulciſſi-

nio ⁊ cādore puriſſimo perſeuerat.

In alia .v. fer. Cypri. vbi ſup. L. iij.

6 Non ſolos ſacerdotes, ad panes huius dignitatis, leuiticę prerogatiua admittit: vniuerſa eccleſia ad has epulas inuitatur: ęqua omnibus portio datur, integer erogatur, diſtributus non demembratur: incorporatur, non iniuriatur: recipitur non includitur: cum infirmis habitans non infirmatur, nec pauperum miniſterio indignatur. Fides pura, mens ſyncera, hunc habitatorem delectat: neque immenſi, ⁊ omnipotentis dei magnitudinem, pauperculę domus noſtrę anguſtia offendit, vel arctat.

In alia quinta feria de ſermo. beati Cypriani. Lectio tertia.

7 Panis iſte angelorū omne delectamentum habens virtute mirifica, oībus qui digne ⁊ deuote ſumunt, ſecūdum ſuū deſiderium ſapit: ⁊ amplius ꝙ manna illud eremi implet, ⁊ ſatiat ędētiū appetitus: ⁊ oīa carnalium ſaporum irritamenta, ⁊ oīum exuperat dulcedinū voluptates. Uide quomodo his qui Chriſti commemorant paſſionem, intra ſacra officia, quaſi per quoſdā canales, de interioribus fontibus egrediantur torrentes: ⁊ ſuper omnes delitias lachrymis nectareis anima delectetur: quantam ſuauitatē animę inquirenti vbi ſit deus ſuus, ſuſpiria contemplationis eliciant.

In alia quinta feria de ſermo. beati Cypriani epiſcopi. Lectio tertia.

8 Uerum hi qui verbotenus corde ſicci, ⁊ mente aridi ſacris interſunt, vel etiam participant donis, lambunt quidem petram, ſed inde, nec mel ſugunt, nec oleum, qui nec aliqua charitatis dulcedine, nec ſpiritusſancti pinguedine vegetantur: nec ſe iudicant, nec ſacramenta diiudicant: ſed ſicut cibis cōmunibus irreuerēter ſacris vtuntur muneribus: ⁊ dominicę menſę, in veſte lutulenta ſe ingerunt impudenter: quibus melius erat mola aſinaria collo alligata mergi in pelagus: ꝙ illota conſcientia de manu dñi buccellā accipere: qui vſqꝫ hodie hoc veraciſſimū ⁊ ſanctiſſimum corpus ſuum creat, ⁊ ſanctificat, ⁊ benedicit, ⁊ pie ſumentibus diuidit.

In alia quinta feria Chryſoſtomus ſuper Joannem. Lectio tertia.

Ut non ſolum per dilectionē, 9
ſed re ipſa in dñi noſtri carnē conuertamur, per cibum id efficitur, quem nobis ipſe eſt largitus. Cum enim ſuum in nos amorem indicare vellet, per corpus ſuum ſe nobis commiſcuit, ⁊ in vnum nobiſcum redegit: vt corpus cum capite vniretur. Hoc enim amantium maxime eſt. Hoc Job ſignificabat de ſeruis, a quibus maxime amabatur: qui ſuum amorem pręferentes dicebant. Quis daret nobis vt eius carnibus impleremur? Quod Chriſtus fecit, vt maiori nos charitati aſtringeret: ⁊ vt ſuum in nos oſtenderet deſiderium: non ſe tantum videri permittens deſiderantibus, ſed et tangi, et manducari, et dentes carni ſuę infigi, ⁊ deſiderio ſui omnes impleri.

Digitized by Google

10 In alia.v.fer̃.Idē vbi ſupꝛa.Le.iij.
A Celeſti igitur mēſa tanq̄ leo-
nes ignē ſpirantes ſurgamus
diabolo foꝛmidoloſi, ⁊ caput no-
ſtruʒ intelligamus:⁊ ꝙ in nobis pꝛę
ſe tulit charitatem. Parentes ſępe-
numero liberos ſuos alijs alendos
dederunt: ego autēʒ mea carne alo,
me his exhibeo, omnibus faueo,
omnibus optimam de futuris ſpeʒ
pꝛębeo. Veſter ego fratrer eſſe vo-
lui, ⁊ communicaui carneʒ pꝛopter
vos ⁊ ſanguinem: ⁊ per quę vobis
coniunctus ſum, ea vobis rurſus
exhibui. Hic ſanguis facit, vt ima-
go in nobis regia floꝛeat: hic ſan-
guiſ pulchꝛitudinē atq; nobilitateʒ
animę, quā ſemper irrigat ⁊ nutrit,
langueſcere non ſinit. Hic myſticus
ſanguis dęmones pꝛocul pellit: an-
gelos ⁊ angeloꝛum dn̄m ad nos al-
licit: dęmones enim cū dominicum
ſanguinem in nobis vident, in fugā
vertuntur: angeli autē pꝛocurrunt.
In alia.v.fer̃.Idē vbi ſupꝛa.Le.iij.
11 Hic ſanguiſ Chꝛiſti effuſuſ vni
uerſum abluit oꝛbem: de quo
multa Paulus ad Hebꝛęos pꝛoſe-
cutus eſt. Hic ſanguis abdita ⁊ ſan-
cta ſanctoꝛum purgabat. Quod ſi
eius figura tantā habuit vim in tem
plo hebꝛęoꝛum, in medio ęgypto li
minibus aſperſus, longe magis ve-
ritas. Sine ſanguine pꝛinceps ſa-
cerdotum in penetralia ingredi nō
audebat. Hic ſanguis in figura pec-
cata purgabat, in qua ſi tantam ha-
buit vim, ſi vmbꝛam ita moꝛs hoꝛ-
ruit: quantopere quęſo ipſam foꝛ-
midabit veritatem? Hic noſtrarum
animarum ſaluſ eſt, hoc lauatur ani
ma, hoc oꝛnatur, hoc incēditur. Hic
igne clarioꝛem nr̄am mentē reddit,
⁊ auro ſplendidioꝛem. Tu aūt dn̄e.
In alia.v.fer̃.Idē vbi ſup̄.Lcō.iij.
Admiranda ſane eccleſię my- 12
ſteria: admirabile ſacrarium.
Ex Paradiſo fons ſcaturijt, a quo
ſenſibiles fluuij emanarent: a men-
ſa hac pꝛodijt fons, qui fluuios ſpi-
ritales diffundit. Iuxta hunc fon-
tem non ſteriles ſalices germinant:
ſed quercus cęlum ipſum attingen-
tes: quę fructus tempeſtiuos ⁊ ſo-
lidos ſemper pꝛoducunt. Siquis
ęſtuat, ad hunc fontem ſe conferat,
recreabitur. Mundat ſqualoꝛem
⁊ ſoꝛdes: ęſtus mitigat non ſolares:
ſed quos ſagittę impꝛimunt. Ete-
nim oꝛtum ſuum supernę habet: in-
de radicem vnde irrigatur. Multi
huius fontis riui quos paraclitus
diffundit, ⁊ filius arbiter eſt: neque
bidente, aut ligone viam facit, ſed
animos noſtros aperit. Hic fons
lucis diffundens radios veritatis.
Huic ſupernę aſtiterunt virtutes,
fluctuum eius pulchꝛitudinem in-
ſpicientes. Nam manifeſtius quam
nos, illę pꝛopoſitoꝛum virtutem et
fulgoꝛem inacceſſibilem intuentur.
Quemadmodum enim ſiquis li-
quefacto auro manum, vel linguaʒ
iniciat, quam pꝛimum deauratur:
ita hęc nobis pꝛopoſita myſteria,
animam auream reddunt. Tu aūt.
In alia.v.fer̃.Idē vbi ſupꝛa.Le.iij.
Hic domini noſtri ſanguis pꝛę- 13
figuratus eſt ſemper in altari-
bus, in iuſtoꝛum cędibuſ. Hic oꝛbis
terra

terrarũ decus eſt: hic eſt quo Chriſtus emit, quo vniuerſaʒ ornauit eccleſiam: Ut enim homo ſeruos auro emit, et ornat: ita nos ſanguine ſuo Chriſtus. Qui huius ſanguinis ſunt participes, cum angelis ⁊ archangelis, et ſuperuis virtutibus commorantur: ipſam regiam Chriſti ſtolam induti, ſpiritalibus armis muniti: ſed nihil dixi: immo ipſum induti ſunt regem. Sed ſicut magnum eſt, ⁊ admirabile: ita ſi pure acceſſeris, ad ſalutem acceſſiſti, ſin praua conſcientia, ad pęnam ⁊ ſupplicium. Qui enim manducat ⁊ bibit indigne ſanguinem domini, iudiciũ ſibi mãducat ⁊ bibit, Tu autẽ.

¶ De modo dicẽdi cõpleto. Ad cõpleto: dicat. Jube dõne bñdicere. ſubiungat bñdictio. Noctem quietam ⁊ finẽ perfectum, tribuat nobis omnipotẽs ⁊ miſericors dominus. ℟. Amen. Poſtea ſequitur lectio,

j. Pet. 5. Fratres ſobrij eſtote ⁊ vigilate: q2 aduerſarius veſter diabolus, tanquam leo rugiens, circuit quęrens quem deuoret: cui reſiſtite fortes in fide. Tu aũt. Poſtea dicat ℣. Adiutorium noſtruʒ in nomine domini. ℟. Qui fecit cęluʒ ⁊ terrã. Deinde dicto. Pater nr̃. dicatur. Cõfiteor. Poſtea cõplet. inchoet.

Confiteor Deo, ⁊ beatę Marię, ⁊ beato Dominico, ⁊ omnibus ſanctis: ⁊ vobis fratres: quia peccaui nimis cogitatione: locutione: opere ⁊ omiſſione: mea culpa: precor vos orare ꝓ me. Abſolutio.

Miſereat tui oṗs deus: ⁊ dimittat tibi oĩa peccata tua: liberet te ab omni malo: ſaluet ⁊ confirmet in omni ope bono: ⁊ perducat ad vitã ęternaʒ. Amen. Quãdo frater ſolus dicit primã, vel cõple. ⁊ nõ habet cuʒ quo dicat Confiteor. dicat.

Confiteor Deo, ⁊ beatę Marię ⁊ beato Dominico ⁊ omnibus ſanctis: quia peccaui nimis cogitatione: locutione: ope ⁊ omiſſione: mea culpa: precor beatã Mariã, ⁊ beatũ Dñicum, ⁊ omnes ſanctos orare ꝓ me. Poſtea ſubiũgat.

Miſereatur mei omnipotens Deus: et dimittat mihi omnia peccata mea liberet me. ⁊c.

¶ De precioſa. ℣.

Precioſa eſt in ꝯſpectu dñi. ℟. Mors ſanctoruʒ eius. Oratio.

Sancta Maria, ⁊ oẽs ſancti intercedãt pro nobis ad dñʒ: vt mereamur adiuuari ab eo, Qui viuit ⁊ regnat per oĩa ſecula ſeculorũ. Amẽ. ℣. Deus in adiutorium. ⁊c. ℟. Dñe ad adiuuanduʒ. ⁊ dicat ter. Deinde Gloria. ⁊ Sicut erat. Kyrie elei. Chriſte el. Kyrie elei. Pater nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Reſpice dñe in ſeruos tuos, ⁊ in opera tua: ⁊ dirige filios eoruʒ. ℟. Et ſit ſplendor domini dei noſtri ſuper nos: ⁊ opera manuũ nr̃arum dirige ſuper nos: ⁊ opus manuum noſtraruʒ dirige. Deinde ſequitur.

Dirigere ⁊ ſanctificare digneris dñe ſancte pater omnipotẽs, ęterne deus, hodie corda ⁊ corpora noſtra in lege tua, ⁊ in operibꝰ mãdatorum tuoruʒ: vt hic ⁊ in ęternum te auxiliante ſemper ſalui eſſe mereamur: Per Chriſtum domi.

Digitized by Google

Poſtea dicto Iube. ſi de euange-
lio legendum ſit detur benedictio.
Diuinum auxilium maneat ſem-
per nobiſcum. Amen. Si vero de
conſtitutionibus detur benedictio.
Regularibus diſciplinis, inſtruat
nos magiſter cęleſtis. Amen. Da-
ta benedictione ſequitur lectio. de
euangelio, vel de conſtitutionibus.
¶ De euangelio legendum eſt om-
nibus diebus dñicis ⁊ feſtis ſimpli-
cibus ⁊ ſupra. Item in vigil̄ natiui.
Dñi, euāgeliuꝫ de vigilia legat̄, ſiue
fuerit dñica, ſiue non: ⁊ Item in fe-
ria quarta in capite ieiunij, ⁊ in cę-
na Dñi. Itē in vigil̄ paſchę, ⁊ quo-
tidie per oct. Paſchę, natiui. Dñi,
Aſcenſio. ⁊ Penteco. Item in fe-
ſtis corporis Chriſti, Aſſumpt. bea-
tę virginis, Omniū ſctōrum ⁊ beati
Dñici, ⁊ quotidie per octa. ⁊ in oct.
eorundē. Itē in cōme. oium fideliū
defunctorū. Ceteris vero diebus le-
gendū eſt de conſtitutionibus. Frēs
tñ qui extra conuentum ſunt ſi euā-
geliū in promptu non habeāt dicāt.
In principio erat verbū: ⁊ ver-
bum erat apud deum: ⁊ deus
erat verbum: hoc erat in principio
apud deum: omnia per ipſum facta
ſunt, ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil. Tu
autem domi. De conſtitutionibus.
Quoniam ex pręcepto regulę
iubemur habere cor vnum, ⁊
aīam vnā in dño: iuſtū eſt, vt qui ſub
vna regula, ⁊ vnius profeſſionis vo-
to viuimus: vniformes in obſeruan-
tijs canonicę religionis inueniamur.
Tu autē. Finita lectione ſequitur.
Cōmemoratio fratrum, ſororū, fa-
miliarium, benefactorū: defunctorū
ordinis noſtri, Requieſcāt in pace.
℟. Amen. Deinde ſequit̄ pſal. Lau
date dñm oēs gentes. Gloria. Sicut
erat. Deinde ℣. Oſtende nobis. ℣.
Dñs vobiſ. ℣. Dñe exaudi. Oro.
Actiones noſtras quęſumus
domine aſpirando pręueni, ⁊
adiuuando proſequere: vt cūcta no
ſtra operatio a te ſemper incipiat: ⁊
per te cepta finiatur. Per Chriſtuꝫ
dñm noſtrum. Poſtea dicatur ℣.
Adiutoriū noſtrum in nomine dñi.
¶ Bñdictio. lcō. in matu. in. j. noct.
Benedictione perpetua benedicat
nos pater ęternus. Amen.
Unigenitus dei filius: nos benedi-
cere ⁊ adiuuare dignetur. Amen.
Spiritus ſcti gratia illuminare di-
gnetur ſenſus ⁊ corda noſtra. Amē.
¶ In ſecūdo noct. benedictiones.
Deus pater omnipotens: ſit nobis
propitius ⁊ clemens. Amen.
Ad gaudia paradiſi: perducat nos
miſericordia Chriſti. Amen.
Ignem ſui amoris accendat deus
in cordibus noſtris. Amen.
¶ In tertio nocturno benedictio.
Ille nos bñdicat: q ſine fine viuit ⁊
regnat. Amē. Uel ſic ſi fuerit dom.
Euangelica lectio: ſit nobis ſalus
⁊ protectio. Amen.
Diuinum auxiliuꝫ maneat ſemper
nobiſcum. Amen.
Ad ſocietatē ciuium ſupernorum:
perducat nos rex angelorꝫ. Amen.
¶ In natiui. Dñi. viij. benedictio.
Per euangelica dicta: deleantur no
ſtra delicta. Amen. ix.
Intellectū ſancti euangelij, aperiat
nobis

Digitized by Google

nobis virtus ſpiritus ſancti. Amen.
¶ In feſtis beatę Marię virginis benedictio. In primo nocturno.
Alma virgo virginum: intercedat pro nobis ad dominum. Amen.
Sancta dei genitrix: ſit nobis auxiliatrix. Amen.
Nos cum prole pia: benedicat virgo Maria. Amen.
¶ In ſecundo noct. bñdictiones.
Ab hoſte maligno: eripiat nos dei genitrix virgo. Amen.
Ieſus Marię filius: ſit nobis clemens & propitius. Amen.
Stella Maria maris: ſuccurre piiſſima nobis. Amen. In tertio noct.
Oret voce pia: pro nobis Virgo Maria. Amen. Si fuerit homilia.
Euangelica lectio.
In oi tribulatiõe & anguſtia: ſubueniat nobis pia virgo Maria. Amẽ.
Ad ſocietatẽ ciuiũ ſupernorũ perducat nos regina angelorũ. Amen.
In ſabbato quando de ea ſit officium, dicantur tres vltimę.

¶ De officio mortuorum.

Qualibet ſeptimana per totũ annum, duabus tñ exceptis paſchę, videlicet & pentecoſtes, omnes & ſinguli tam in choro, quã extra ſemel in ſeptimana recitare debent vigilias, pro defunctis, veſperas, ſ. & matuti. cum nouem lectionibus. Omnia autẽ fiant, tam in veſp. quã in matu. prout ſupra in cõmemoratione ipſorum defunctorũ ſunt notata. demptis tñ duobus verſibus noni R. & mutatis lectionibus. Quod ſi anniuerſarium quodcũq; ordinis euenerit, vel pro preſenti defuncto, vel qualibet alia cauſa infra hebdomadam quocũq; die fuerint predictę vigilię recitãdę, eędẽ pro ſupradicta obligatione ſufficiãt, neq; fratres ad alias illa hebdõa teneantur. Orões vero hoc ordine dicẽtur. Si fiãt vigilię pro aliquo epõ dicaƚ prima oõ. Deus q inter apoſtolicos. ſi pro quocũque alio viro. Inclina. ſi pro femina. Queſumus domine. ſi ſit officium ordinarium pro fratribus & familiaribus, & benefactoribus. Deus venię largitor. & ſecunda erit. Deus qui nos patrem & matrem. tertia. Fidelium Deus.
¶ In oi anniuerſario. prima. Deus indulgẽtiarũ. ſecũda. Deus venię. tertia. Fidelium. Si ſimul eueniat obitus & anniuerſariũ, dimittaƚ oõ. Deus venię. & prima dicaƚ pro pręſenti defuncto. ſcđa đ anniuerſario. tertia nõ mutetur. Ad veſperos añ.
Placebo dño in regione viuorum. ps. Dilexi: quoniam. 33. Añ. Heu me quia incolatus meus prolongatus eſt. ps. Ad dñm. 37. Añ. Dñs cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat animã tuam dñs. ps. Leuaui. 37. Añ. Si iniquitates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit? ps. De profundis. 38. Añ. Opera manuũ tuarũ dñe ne deſpicias. ps. Confitebor tibi dñe in toto cor. 39. Añ. Audiui vocem de cęlo dicentem mihi: beati mortui qui in dño moriũtur. Canticum. Magnificat. Finita añ. poſt Magnificat, dicatur Pater noſter. Quo finito dicaƚ ps. Lauda aia mea. 41. & per Requiẽ. termineƚ. Deide ſequiƚ V. A porta inferi.

Digitized by Google

inferi. ℟. Erue domine animas eorum. ℣. Dominus vobiſcum.

¶ Pro epiſcopo defuncto. Oratio.

Deus qui inter Apoſtolicos ſacerdotes, famulum tuum pontificali feciſti dignitate vigere: preſta queſumus: vt eorum quoq₃ perpetuo aggregetur conſortio. Per.

¶ Pro viro defuncto.

Inclina domine aurem tuã ad preces noſtras quibus miſericordiã tuã ſupplices deprecamur: vt animam famuli tui, quam de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: in pacis ac lucis regione conſtituas, et ſanctorum tuorum iubeas eſſe cõſortem.

¶ Pro femina defuncta.

Queſumus dñe pro tua pietate, miſerere animę famulę tuę: ꝛ a contagiis mortalitatis exutã, in ęternę ſaluationis partem reſtitue. Per.

¶ In omni anniuerſario. Oratio.

Deus indulgẽtiarũ dñe: da animabus famulorum tuorum, quorũ anniuerſariũ depoſitionis diẽ cõmemoram⁹: refrigerij ſedẽ, quietis beatitudinẽ: ꝛ luminis claritatẽ. Per.

¶ Pro fratribus familiaribus, benefactoribus defunctis. Oratio.

Deus venie largitor, ꝛ humanę ſalutis auctor: qs clementiam tuã: vt noſtrę congregationis: frẽs, ſorores, familiares, ꝛ benefactores qui ex hoc ſeculo tranſierunt: beata Maria ſemp virgine intercedẽte cũ oĩbus ſctĩs: ad perpetuę beatitudinis cõſortiũ puenire ꝯcedas. Per.

¶ Pro parẽtibus defunctis. Oro.

Deus qui nos patrem ꝛ matrẽ honorare pręcepiſti: miſerere clementer animabus parentum noſtrorum, eorumq₃ peccata dimitte, noſque eos in ęternę claritatis gaudio fac videre. Per dominum.

¶ Pro oĩb⁹ fidelib⁹ defunctis. Oro.

Fidelium deus omnium conditor ꝛ redemptor: animabus famulorum famularumq₃ tuarũ remiſſionẽ cũctorũ tribue peccatorũ: vt indulgẽtiam quã ſemper optauerunt, pijs ſupplicationibus conſequãtur. Qui viuis ꝛ regnas cũ deo.

Ad matu. In .j. noctur. aã. Dirige domine deus meus in cõſpectu tuo viam meam. ps. Uerba mea. .j. Añ. Conuertere dñe: ꝛ eripe animam meam: quoniã non eſt in morte qui memor ſit tui. ps. Dñe ne in furore. .j. 2. Añ. Ne quãdo rapiat vt leo aiam meã: dum non eſt qui redimat neq₃ qui ſaluũ faciat. ps. Dñe deus meus. 2. ℣. A porta inferi. Lcõ. j.

Parce mihi dñe: nihil enim ſunt Jo
dies mei. Quid eſt homo, quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum? Uiſitas eum diluculo: ꝛ ſubito probas illũ. Uſquequo non parcis mihi, nec dimittis me, vt gluiã ſaliuã meã? Peccaui, Quid faciã tibi o cuſtos hominum? Quare poſuiſti me contrarium tibi, ꝛ factus ſum mihimetipſi grauis? Cur non tollis peccatum meũ: et quare non aufers iniquitatem meam? Ecce nunc in puluere dormiam: ꝛ ſi mane me quęſieris, non ſubſiſtam. ℟. Credo q redemptor meus viuit: ꝛ in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum: ꝛ in carnę mea videbo Deum Saluatorem meũ.

Digitized by Google

meum. ℣. Quem viſurus ſum ego
ipſe, ⁊ non alius: ⁊ oculi mei conſpe
cturi ſunt. Saluatorem. Lectio.ij.
b. TEdet animam meaȝ vitę meę:
ↄ. dimittam aduerſum me elo-
quium meum. Loquar in amaritu-
dine animę meę. Dicam deo, Noli
me condemnare. Indica mihi, cur
me ita iudices? Nunquid bonum ti
bi videtur, ſi calumnieris, ⁊ oppri-
mas me, opus manuum tuarum, ⁊
cõſilium impiorum adiuues? Nun-
quid oculi carnei tibi ſunt, aut ſicut
videt homo, ⁊ tu videbis? Nũquid
ſicut dies hominis dies tui, ⁊ anni
tui ſicut humana ſunt tempora, vt
quęras iniquitatem meam, ⁊ pec-
catum meum ſcruteris: Et ſcias,
quia nihil impium fecerim: cum ſit
nemo, qui de manu tua poſſit erue-
re. ℟. Qui Lazarum reſuſcitaſti a
monumento fętidum: Tu eis domi
ne dona requiem ⁊ locuȝ indulgen-
tię. ℣. Qui venturus eſt iudicare vi
uos ⁊ mortuos, ⁊ ſeculum per ignẽ.
Tu eis domine. Lectio tertia.
ↄ. MAnus tuę dñe fecerunt me, ⁊
ı. plaſmauerũt me totum in cir-
cuitu: ⁊ ſic repente pręcipitas me.
Memento quęſo, ꝙ ſicut lutum fe-
ceris me: ⁊ in puluereȝ reduces me.
Nonne ſicut lac mulſiſti me, et ſicut
caſeum me coagulaſti? Pelle ⁊ car
nibus veſtiſti me: oſſibus et neruis
compegiſti me. Uitam ⁊ miſericor-
diam tribuiſti mihi: ⁊ viſitatio tua
cuſtodiuit ſpiritũ meum. ℟. Domi
ne, quãdo veneris iudicare terram:
vbi me abſcondam a vultu irę tuę?
Quia peccaui nimis in vita mea.

Commiſſa mea paueſco, et ante te
erubeſco: dum veneris iudicare, no
li me condemnare. Quia peccaui.
In.ij.noct.aña. In loco paſcuę ibi
me collocauit. ps. Domin⁹ regit.6.
Añ. Delicta iuuẽtutis meę, ⁊ igno-
rantias meas ne memineris domi-
ne. ps. Ad te dñe leuaui.6. Añ. Cre
do videre bona dñi in terra viuen-
tiũ. ps. Dñs illuminatio.7. ℣. In
memoria ęterna erũt iuſti. ℟. Ab au
ditione mala non timebũt. Lcõ.iiij.
REſponde mihi: quãtas habeo Iob.
iniquitates ⁊ peccata: ſcelera 13.
mea, ⁊ delicta oſtende mihi. Cur fa
ciem tuam abſcondis, ⁊ arbitraris
me inimicum tuum? Contra foliuȝ
quod vento rapitur oſtendis poten
tiam tuam: ⁊ ſtipulam ſiccam per-
ſequeris. Scribis enim contra me
amaritudines: ⁊ conſumere me vis
peccatis adoleſcentię meę. Poſui-
ſti in neruo pedem meum, ⁊ obſer-
uaſti omnes ſemitas meas: ⁊ veſti-
gia pedum meorũ cõſideraſti. Qui
quaſi putredo conſumendus ſum:
⁊ quaſi veſtimentum, quod come-
ditur a tinea. ℟. Heu mihi domine
q: peccaui nimis in vita mea: quid
faciam miſer? vbi fugiam? niſi ad te
deus meus? miſerere mei dum ve-
neris In nouiſſimo die. ℣. Anima
mea turbata eſt valde: ſed tu domi-
ne ſuccurre ei. In nouiſſi. Lcõ.v.
HOmo natus de muliere, breui Iob.
viuens tẽpore, repletur multis 14.
miſeriis. Qui quaſi flos egreditur,
⁊ conteritur: ⁊ fugit velut vmbra: ⁊
nunꝗ̃ in eodem ſtatu permanet. Et
dignum ducis ſuper huiuſcemodi
aperire

aperire oculos tuos: ⁊ adducere cū
tecum in iudicium? Quis poteſt fa
cere mundum de immundo conce
ptum ſemine? Nonne tu qui ſolus
es? Breues dies hominis ſunt: nu
merus mẽſium eius apud te eſt. Con
ſtituiſti terminos eius qui preteriri
non poterunt. Recede ergo pau
lulum ab eo: vt quieſcat donec opta
ta veniat: ⁊ ſicut mercenarij dies
eius. ℟. Ne recorderis peccata mea
domine: Dum veneris iudicare ſe
culum per ignem. ℣. Dirige domi
ne deus meus in cõſpectu tuo viam
meam. Dum veneris. Lectio ſexta.
Job. 14. Quis mihi hoc tribuat vt in in
ferno protegas me: ⁊ abſcon
das me, donec ptrãſeat furor tuus,
⁊ conſtituas mihi tempus, in quo
recorderis mei? Putas ne, mor
tuus homo rurſum viuat? Cunctis
diebus quibus nunc milito, expe
cto donec veniat immutatio mea.
Vocabis me, ⁊ ego reſpondebo ti
bi. Operi manuū tuarum porriges
dexteram. Tu quidẽ greſſus meos
dinumeraſti: ſed parce pctis meis.
℟. Domine, ſecundum actū meum
noli me iudicare: nihil dignum in
conſpectu tuo egi. Ideo deprecor
maieſtatem tuam, vt tu deus deleas
iniquitatem meam. ℣. Amplius la
ua me domine ab iniuſtitia mea, et
a delicto meo munda me: quia tibi
ſoli peccaui. Ideo deprecor maie.
In tertio nocturno aña. Compla
ceat tibi domine vt eripias me: ad
adiuuandum me reſpice. ps. Expe
ctans. ii. Aña. Sana domine aīam
meam: quia peccaui tibi. ps. Bea
tus vir q intelli. ii. Aña. Sitiuit ani
ma mea ad deum viuum, quãdo ve
niam, ⁊ apparebo ante faciem dñi?
ps. Quemadmodum. ii. ℣. Ne tra
das beſtijs animas confitentes tibi.
℟. Et animas pauperum tuorum ne
obliuiſcaris in finem. Lectio. vii.
Spiritus meus attenuabitur: Job. 17.
dies mei breuiabuntur: ⁊ ſo
lum mihi supereſt ſepulchrum. Nõ
peccaui: ⁊ in amaritudinibus mo
ratur oculus meus. Libera me do
mine: ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuiuſuis
manus pugnet contra me. Dies
mei tranſierunt: cogitationes meę
diſſipatę ſunt, torquẽtes cor meum.
Noctem verterunt in diem: ⁊ rur
ſum poſt tenebras ſpero lucem. Si
ſuſtinuero, infernus domus mea eſt:
⁊ in tenebris ſtraui lectulum meum.
Putredini dixi, Pater meus es:
mater mea, ⁊ ſoror mea vermibus.
Vbi eſt ergo nunc preſtolatio mea,
et patientia mea? Tu es domine
deus meus. ℟. Peccãtem me quo
tidie. ⁊ non me pęnitentem, timor
mortis conturbat me. Quia in in
ferno nulla eſt redemptio: miſerere
mei deus, ⁊ ſalua me. ℣. Deus in
nomine tuo ſaluum me fac: ⁊ in vir
tute tua libera me. Quia in inferno
nulla eſt redemptio. Lectio. viij.
Pelli meę cõſumptis carnibus Job. 19.
adheſit os meum: ⁊ derelicta
ſunt tantummodo labia circa den
tes meos. Miſeremini mei, miſe
remini mei, ſaltem vos amici mei:
quia manus dñi tetigit me. Quare
perſequimini me ſicut deus: ⁊ car
nibus meis ſaturamini? Quis mihi
tribuat,

Digitized by Google

tribuat, vt ſcribãtur ſermones mei? Quis mihi det, vt exarentur in libro ſtilo ferreo, et plumbi lamina, vel celte ſculpantur in ſilice? Scio enim ꝙ redemptor meus viuit: et in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum. Et rurſum circundabor pelle mea. Et in carne mea videbo deum. Quem viſurus ſum ego ipſe, ⁊ oculi mei conſpecturi ſunt, ⁊ non alius. Repoſita eſt hec ſpes mea in ſinu meo. ℟. Memento mei deus quia ventus eſt vita mea: Nec aſpiciet me viſus hominis. ℣. Et non reuertetur oculus meus, vt videat bona. Nec aſpiciet. Lectio nona.

Job. 10. QUare de vulua eduxiſti me? qui vtinã conſumptus eſſem, ne oculus me videret. Fuiſſem quaſi non eſſem de vtero tranſlatus ad tumulum. Nunquid non paucitas dierum meorum finietur breui? Dimitte ergo me vt plangam paululum dolorem meum, antequam vadam, ⁊ non reuertar ad terram tenebroſam, ⁊ opertam mortis caligine, terram miſerie, ⁊ tenebrarum: vbi vmbra mortis, et nullus ordo, ſed ſempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me dñe de morte eterna, in die illa tremenda: Quando celi mouendi ſunt et terra: Dum veneris iudicare ſeculum per ignem. ℣. Dies illa dies ire calamitatis ⁊ miſerie: dies magna et amara valde. Quando celi mouẽdi ſunt. vſqꝫ Dum veneris. ℣. Tremens factus ſum ego, ⁊ timeo, dum diſcuſſio venerit, atqꝫ ventura ira. Dum veneris. ℣. Creator omnium rerũ deus. qui me de limo terre formaſti: ⁊ mirabiliter proprio ſanguine redemiſti: corpuſqꝫ meũ licet modo putreſcat de ſepulchro facies in die iudicii reſuſcitari: exaudi, exaudi me, vt aiaꝫ meã i ſinu Abrahe patriarche tui iubeas collocari. Libera me do. Repetito R͞io inchoat in laud. aña. Exultabunt domino oſſa humiliata. pſ. Miſerere. 14. Aña. Exaudi domine orationem meam ad te omnis caro veniet. pſ. Te decet. 17. Aña. Me ſuſcepit dextera tua domine. pſ. Deus Deus meus. 17. Aña. A porta inferi erue domine animas eorum. Canticum. Ego dixi. 42. Aña. Omnis ſpiritus laudet dominum. pſ. Laudate dominum de celis. 41. Ad Benedictus aña. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita: qui credit in me etiam ſi mortuus fuerit, viuet: ⁊ omnis qui viuit ⁊ credit in me, non morietur in eternum. 45. Cant. Benedictus. Finita poſt pſ. añ. dicatur. Pater noſter. ⁊ pſalẽ. De profundis. ſecũdum ꝙ ſcriptuꝫ eſt de pſalmo. Lauda anima. deinde ℣. ⁊ orones vt ſupra in veſperis.

Explicit offiñ defunctorum.

Explicit Breuiarium Fratrum Prędicatorum iuxta decreta Salmanticenſis Capituli reformatum, ⁊ ab eo qui reformauerat denuo recognitum, ⁊ ab erroribus purgatum, ⁊ nouiſſime typis datum ſub Reuerendiſſimo Fratre Uincentio Juſtiniano Chienſe, dicti ordinis Magiſtro Generali.

Regiſtrum:

✠ ✠✠ A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U X Y Z.
AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM
NN OO PP QQ RR SS TT UU XX YY ZZ.
AAA BBB CCC DDD EEE FFF GGG HHH.

Omnes ſunt quaterniones

Uenetijs, Impreſſum in officina Hęredum Luceantonij Iunctę
Anno. M D L X I I I. Menſe Auguſto.

VA1 1523764

Digitized by Google

[illegible] by Google

⁊ quę retro ſunt obliti ad anterio:a extendimur: non habentes ſenſum huius mundi, ſed diuitis p:ęparati delitias contēnentes, cruci erimus. In alia quinta feria. De ſermo. ſancti Cyp:iani epiſcopi. Lectio. iij.

2 Qui manducat ex hoc pane, vltra non eſurit: qui bibit, vltra nō ſitit: quoniam myſterij huius ſic ſufficit gratia, ſic reficit intelligentia: vt cuicunq; tantę rei innotuerit plenitudo, omnis cōſummationis fine inuento, Chriſti baiulus ipſum ferat in pecto:e, ipſum gerat in mente: ⁊ omni tempo:e habitato:i ſuo dicta ⁊ facta iubilatione cōſona laudes reſonet, ⁊ gratiarum actiones decantet. Mira ſunt quę ſentit: magna, quę videt: inaudita, quę loquitur. Quin agnus iſte paſchalis inhabitat, cuius animam meri huius fo:titudo, hilaritate inexplicabili lętificat ⁊ delectat. In alia. v. feria. De ſermo. beati Cyp:ia. epi. L. iij.

3 Inter dominicę menſe conuiuas, animalis homo nō admittitur: quicquid caro, ⁊ ſanguis dictat, ab hoc cętu excluditur: nihil ſapit, nihil p:odeſt quicquid humani ſenſus molitur ſubtilitas: omne quicquid a ſuis rationibus deuium videtur, ſapientes huius ſeculi ad dementiam referūt, ⁊ a veritate reputant alienū. Sed veritas ab erroneis hominibus comp:ehendi non potuit: et cum in ſole vellet figere oculos, vim luminis non ferens, cęcata eſt, nō illuminata humana p:ęſumptio: ⁊ aſpectui eius lippitudo inhęſit. Vident hęc ſacramēta paupeꝛes ſpiritu: et hoc vno cōtenti ferculo, oēs mūdi huius delitias aſpernantur. Tu autem. In alia. v. feria. Cyp:ianus vbi ſup:a. Lectio tertia.

Eſurientes, ⁊ ſitientes iuſtitiā, cum ſaturati hoc ſacramento cęleſti fuerint, vide quid agant: intellige quę loquantur: q̄ ſancti odo:is ſit quicquid illa eructuat plenitudo, verbum bonū. Mo:es compoſitos: affectus pudicos, ſenſus pacificos, illa interio:ſynceritas vbiq; diffundit: ita vt poſt odo:amēta iſta gratię huius comparticipes diſcurrant: ⁊ mutuis ſe ad inuicem affectibus complectantur: ⁊ quibus vnus eſt panis, vnum eſt co:pus, ⁊ omnium vnum co: ⁊ anima vna, vni Chriſto adhęrens, cętera omnia quaſi fermentata reſpuens, in vnius azymi ſynceritate lętatur. 4

In alia. v. fer. Cyp:a. vbi ſup. Le. iij.

Perpes eſt hoc ſacrificiū, ⁊ ſemper permanens holocauſtū, nulla panē hūc multitudo cōſumit: nulla antiquitate veteraſcit. Vna eſt domus eccleſię, in qua agnus edítur: nullus ei cōmunicat quē iſraelitici nōis generoſitas nō cōmendat. Huius panis figura fuit māna quod in deſerto pluit: ſic vbi ad verum panem in terra p:omiſſionis ventum eſt, cibus ille defecit. Per ſingula ſabbata p:opoſitionis iam frigidi, ⁊ duri mutari conſueuerant: et calidi panes eiuſdem numeri in menſa p:oponi. Iam nulla ſit panis mutatio: vnus eſt panis calo:is continui, ſtatus integri, qui ſemel oblatus deo, in ſapo:e dulciſſi- 5

nio ⁊ cādore puriſſimo perſeuerat.
In alia .v. fer. Cypri. vbi ſup. L. iij.

6 Non ſolos ſacerdotes, ad panes huius dignitatis, leuiticę prerogatiua admittit: vniuerſa eccleſia ad has epulas inuitatur: ⁊ qua omnibus portio datur, integer erogatur, diſtributus non demembratur: incorporatur, non iniuriatur: recipitur non includitur: cum infirmis habitans non infirmatur, nec pauperum miniſterio indignatur. Fides pura, mens ſyncera, hunc habitatorem delectat: neque immenſi, ⁊ omnipotentis dei magnitudinem, pauperculę domus noſtrę anguſtia offendit, vel arctat.

In alia quinta feria de ſermo. beati Cypriani. Lectio tertia.

7 Panis iſte angelorum omne delectamentum habens virtute mirifica, oibus qui digne ⁊ deuote ſumunt, ſecūdum ſuū deſiderium ſapit: ⁊ amplius ꝙ manna illud eremi implet, ⁊ ſatiat edētius appetitus: ⁊ oia carnalium ſaporum irritamenta, ⁊ oium exuperat dulcedinū voluptates. Uide quomodo his qui Chriſti commemorant paſſionem, intra ſacra officia, quaſi per quoſdā canales, de interioribus fontibus egrediantur torrentes: ⁊ ſuper omnes delitias lachrymis nectareis anima delectetur: quantam ſuauitatē anime inquirenti vbi ſit deus ſuus, ſuſpiria contemplationis eliciant.

In alia quinta feria de ſermo. beati Cypriani epiſcopi. Lectio tertia.

8 Uerum hi qui verbotenus corde ſicci, ⁊ mente aridi ſacris interſunt, vel etiam participant donis, lambunt quidem petram, ſed inde, nec mel ſugunt, nec oleum, qui nec aliqua charitatis dulcedine, nec ſpiritusſancti pinguedine vegetantur: nec ſe iudicant, nec ſacramenta diiudicant: ſed ſicut cibis cōmunibus irreuerēter ſacris vtuntur muneribus: ⁊ dominicę menſę, in veſte lutulenta ſe ingerunt impudenter: quibus melius erat mola aſinaria collo alligata mergi in pelagus: ꝙ illota conſcientia de manu dñi buccellas accipere: qui vſqꝫ hodie hoc veraciſſimū ⁊ ſanctiſſimum corpus ſuum creat, ⁊ ſanctificat, ⁊ benedicit, ⁊ pie ſumentibus diuidit.

In alia quinta feria Chriſoſtomus ſuper Joannem. Lectio tertia.

9 Ut non ſolum per dilectionē, ſed re ipſa in dñi noſtri carnē conuertamur, per cibum id efficitur, quem nobis ipſe eſt largitus. Cum enim ſuum in nos amorem indicare vellet, per corpus ſuum ſe nobis commiſcuit, ⁊ in vnum nobiſcum redegit: vt corpus cum capite vniretur. Hoc enim amantium maxime eſt. Hoc Job ſignificabat de ſeruis, a quibus maxime amabatur: qui ſuum amorem preſeferentes dicebant. Quis daret nobis vt eius carnibus impleremur? Quod Chriſtus fecit, vt maiori nos charitati aſtringeret: ⁊ vt ſuum in nos oſtenderet deſiderium: non ſe tantum videri permittens deſiderantibus, ſed et tangi, et manducari, et dentes carni ſuę infigi, ⁊ deſiderio ſui omnes impleri.

10 In alia.v.fer. Idé vbi ſupra.Le.iij.
Celeſti igitur méſa tanq̃ leo-
nes igné ſpirantes ſurgamus
diabolo formidoloſi, ⁊ caput no-
ſtruꝫ intelligamus: ⁊ q̃ in nobis pꝛę
ſe tulit charitatem. Parentes ſępe-
numero liberos ſuos alijs alendos
dederunt: ego auteꝫ mea carne alo,
me his exhibeo, omnibus faueo,
omnibus optimam de futuris ſpeꝫ
pꝛębeo. Veſter ego frater eſſe vo-
lui, ⁊ communicaui carneꝫ pꝛopter
vos ⁊ ſanguinem: ⁊ per quę vobis
coniunctus ſum, ea vobis rurſus
exhibui. Hic ſanguis facit, vt ima-
go in nobis regia floreat: hic ſan-
guis pulchꝛitudiné atq; nobilitateꝫ
animę, quá ſemper irrigat ⁊ nutrit,
langueſcere non ſinit. Hic myſticus
ſanguis demones pꝛocul pellit: an-
gelos ⁊ angelozum dñm ad nos al-
licit: demones enim cú dominicum
ſanguinem in nobis vident, in fugá
vertuntur: angeli auté pꝛocurrunt.

In alia.v.fer. Idé vbi ſupra.Le.iij.
11 Hic ſanguis Chꝛiſti effuſus vni
uerſum abluit orbem: de quo
multa Paulus ad Hebręos pꝛoſe-
cutus eſt. Hic ſanguis abdita ⁊ ſan-
cta ſanctozum purgabat. Quod ſi
eius figura tantá habuit vim in tem
plo hebręozum, in medio ęgypto li
minibus aſperſus, longe magis ve-
ritas. Sine ſanguine pꝛinceps ſa-
cerdotum in penetralia ingredi nó
audebat. Hic ſanguis in figura pec-
cata purgabat, in qua ſi tantam ha-
buit vim, ſi vmbꝛam ita moꝛs hoꝛ-
ruit: quantopere quęſo ipſam foꝛ-
midabit veritatem: Hic noſtrarum
animarum ſalus eſt, hoc lauatur ani
ma, hoc oꝛnatur, hoc incéditur. Hic
igne clarioꝛem nr̃am menté reddit,
⁊ auro ſplendidioꝛem. Tu aũt dñe.

In alia.v.fer. Idé vbi ſup. Lcõ.iij.
Admiranda ſane eccleſię my- 12
ſteria: admirabile ſacrarium.
Ex Paradiſo fons ſcaturijt, a quo
ſenſibiles fluuij emanarent: a men-
ſa hac pꝛodijt fons, qui fluuios ſpi-
ritales diffundit. Iuxta hunc fon-
tem non ſteriles ſalices germinant:
ſed quercus cęlum ipſum attingen-
tes: quę fructus tempeſtiuos ⁊ ſo-
lidos ſemper pꝛoducunt. Siquis
ęſtuat, ad hunc fontem ſe conferat,
recreabitur. Mundat ſqualoꝛem
⁊ ſoꝛdes: ęſtus mitigat non ſolares:
ſed quos ſagittę impꝛimunt. Ete-
nim oꝛtum ſuum supernę habet: in-
de radicem vnde irrigatur. Multi
huius fontis riui quos paraclitus
diffundit, ⁊ filius arbiter eſt: neque
bidente, aut ligone viam facit, ſed
animos noſtros aperit. Hic fons
lucis diffundens radios veritatis.
Huic supernę aſtiterunt virtutes,
fluctuum eius pulchꝛitudinem in-
ſpicientes. Nam manifeſtius quam
nos, illę pꝛopoſitozum virtutem et
fulgoꝛem inacceſſibilem intuentur.
Quemadmodum enim ſiquis li-
quefacto auro manum, vel linguaꝫ
iniciat, quam pꝛimum deauratur:
ita hęc nobis pꝛopoſita myſteria,
animam auream reddunt. Tu aũt.

In alia.v.fer. Idé vbi ſupꝛa.Le.iij.
Hic domini noſtri ſanguis pꝛę- 13
figuratus eſt ſemper in altari-
bus, in iuſtozum cędibus. Hic oꝛbis
terra

terrarũ decus eſt: hic eſt quo Chri-
ſtus emit, quo vniuerſaʒ ornauit ec-
cleſiam: Ut enim homo ſeruos au-
ro emit, et ornat: ita nos ſanguine
ſuo Chriſtus. Qui huius ſanguinis
ſunt participes, cum angelis ⁊ ar-
changelis, et ſuperuis virtutibus
commorantur: ipſam regiam Chri
ſti ſtolam induti, ſpiritalibus armis
muniti: ſed nihil dixi: immo ipſum
induti ſunt regem. Sed ſicut ma-
gnum eſt, ⁊ admirabile: ita ſi pure
acceſſeris, ad ſalutem acceſſiſti, ſin
praua conſcientia, ad penam ⁊ ſup-
plicium. Qui enim manducat ⁊ bi-
bit indigne ſanguinem domini, iu-
diciũ ſibi mãducat ⁊ bibit. Tu autẽ.
¶ De modo dicẽdi cõpleto. Ad cõ
pleto. dicat. Iube dõne bñdicere.
ſubiũgat bñdictio. Noctem quie-
tam ⁊ finẽ perfectum, tribuat nobis
omnipotẽs ⁊ miſericors dominus.
℟. Amen. Poſtea ſequitur lectio.
i. Pet. 5. Fratres ſobrij eſtote ⁊ vigila-
te: q̃r aduerſarius veſter dia-
bolus, tanquam leo rugiens, circuit
querens quem deuoret: cui reſiſtite
fortes in fide. Tu aũt. Poſtea dicat
℣. Adiutorium noſtruʒ in nomine
domini. ℟. Qui fecit cęluʒ ⁊ terrã.
Deinde dicto. Pater nr̃. dicatur.
Cõfiteor. Poſtea cõplet. inchoet.
Confiteor Deo, ⁊ beatę Ma-
rię, ⁊ beato Dominico, ⁊ om-
nibus ſanctis: ⁊ vobis fratres: quia
peccaui nimis cogitatione: locutio-
ne: opere ⁊ omiſſione: mea culpa:
precor vos orare ꝑ me. Abſolutio.
Miſereat tui oĩps deus: ⁊ dimit
tat tibi oĩa peccata tua: liberet
te ab omni malo: ſaluet ⁊ confirmet
in omni ope bono: ⁊ perducat ad
vitã ęternaʒ. Amen. Quãdo frater
ſolus dicit primã, vel cõple. ⁊ nõ ha
bet cuʒ quo dicat Confiteor. dicat.
Confiteor Deo, ⁊ beatę Ma-
rię ⁊ beato Dominico ⁊ om-
nibus ſanctis: quia peccaui nimis
cogitatione: locutione: ope ⁊ omiſ-
ſione: mea culpa: precor beatã Ma-
riã, ⁊ beatũ Dñicum, ⁊ omnes ſan-
ctos orare ꝑ me. Poſtea ſubiũgat.
Miſereatur mei omnipotens
Deus: et dimittat mihi om-
nia peccata mea liberet me. ⁊c.
¶ De precioſa. ℣.
Precioſa eſt in ꝯſpectu dñi. ℟.
Mors ſanctoruʒ eius. Oratio.
Sancta Maria, ⁊ oẽs ſancti in-
tercedãt pro nobis ad dñʒ: vt
mereamur adiuuari ab eo, Qui vi-
uit ⁊ regnat per oĩa ſecula ſeculorũ.
Amẽ. ℣. Deus in adiutorium. ⁊c.
℟. Dñe ad adiuuanduʒ. ⁊ dicat ter.
Deinde Gloria. ⁊ Sicut erat. Ky-
rie elei. Chriſte el. Kyrie elei. Pa-
ter nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libe-
ra. ℣. Reſpice dñe in ſeruos tuos,
⁊ in opera tua: ⁊ dirige filios eoruʒ.
℟. Et ſit ſplendor domini dei noſtri
ſuper nos: ⁊ opera manuũ nr̃arum
dirige ſuper nos: ⁊ opus manuum
noſtraruʒ dirige. Deinde ſequitur.
Dirigere ⁊ ſanctificare digne-
ris dñe ſancte pater omnipo-
tẽs, ęterne deus, hodie corda ⁊ cor
pora noſtra in lege tua, ⁊ in operibꝰ
mãdatorum tuoruʒ: vt hic ⁊ in ęter
num te auxiliante ſemper ſalui eſſe
mereamur: Per Chriſtum domi.

Poſtea dicto Iube. ſi de euange-
lio legendum ſit detur benedictio.
Diuinum auxilium maneat ſem-
per nobiſcum. Amen. Si vero de
conſtitutionibus detur benedictio.
Regularibus diſciplinis, inſtruat
nos magiſter cęleſtis. Amen. Da-
ta benedictione ſequitur lectio. de
euangelio, vel de conſtitutionibus.
¶ De euangelio legendum eſt om-
nibus diebus dñicis ꝛ feſtis ſimpli-
cibus ꝛ ſupra. Item in vigil. natiui.
Dñi, euãgeliuꝫ de vigilia legat, ſiue
fuerit dñica, ſiue non: ꝛ Item in fe-
ria quarta in capite ieiunij, ꝛ in cę-
na Dñi. Itẽ in vigil. paſchę, ꝛ quo-
tidie per oct. Paſchę, natiui. Dñi,
Aſcenſio. ꝛ Penteco. Item in fe-
ſtis corporis Chriſti, Aſſumpt. bea-
tę virginis, Omniũ ſctõꝝ ꝛ beati
Dñici, ꝛ quotidie per octa. ꝛ in oct.
eorundẽ. Itẽ in cõme. oium fideliũ
defunctoꝝ. Cęteris vero diebus le-
gendũ eſt de conſtitutionibus. Frẽs
tñ qui extra conuentum ſunt ſi euã-
geliũ in promptu non habeãt dicãt.
In principio erat verbũ: ꝛ ver-
bum erat apud deum: ꝛ deus
erat verbum: hoc erat in principio
apud deum: omnia per ipſum facta
ſunt, ꝛ ſine ipſo factum eſt nihil. Tu
autem domi. De conſtitutionibus.
Quoniam ex pręcepto regulę
iubemur habere cor vnum, ꝛ
aiam vnã in dño: iuſtũ eſt, vt qui ſub
vna regula, ꝛ vnius profeſſionis vo
to viuimus: vniformes in obſeruan
tijs canonicę religionis iueniamur.
Tu autẽ. Finita lectione ſequitur.
Cõmemoratio fratrum, ſoroꝝ, fa-
miliarium, benefactoꝝ: defunctoꝝ
ordinis noſtri, Requieſcãt in pace.
℟. Amen. Deinde ſequit pſal. Lau
date dñm oẽs gentes. Gloria. Sicut
erat. Deinde ℣. Oſtende nobis. ℣.
Dñs vobiſ. ℣. Dñe exaudi. Oro.
Actiones noſtras queſumus
domine aſpirando pręueni, ꝛ
adiuuando proſequere: vt cũcta no
ſtra operatio a te ſemper incipiat: ꝛ
per te cepta finiatur. Per Chriſtuꝫ
dñm noſtrum. Poſtea dicatur ℣.
Adiutoriũ noſtrum in nomine dñi.
¶ Bñdictio. lcõ. in matu. in. j. noct.
Benedictione perpetua benedicat
nos pater ęternus. Amen.
Unigenitus dei filius: nos benedi-
cere ꝛ adiuuare dignetur. Amen.
Spiritus ſcti gratia illuminare di-
gnetur ſenſus ꝛ corda noſtra. Amẽ.
¶ In ſecũdo noct. benedictiones.
Deus pater omnipotens: ſit nobis
propitius ꝛ clemens. Amen.
Ad gaudia paradiſi: perducat nos
miſericordia Chriſti. Amen.
Ignem ſui amoris accendat deus
in cordibus noſtris. Amen.
¶ In tertio nocturno benedictio.
Ille nos bñdicat: q ſine fine viuit ꝛ
regnat. Amẽ. Uel ſic ſi fuerit dom.
Euangelica lectio: ſit nobis ſalus
ꝛ protectio. Amen.
Diuinum auxiliuꝫ maneat ſemper
nobiſcum. Amen.
Ad ſocietatẽ ciuium ſupernoꝝ:
perducat nos rex angeloꝝ. Amen.
¶ In natiui. Dñi. viij. benedictio.
Per euangelica dicta: deleantur no
ſtra delicta. Amen. ix.
Intellectũ ſancti euangelij, aperiat
nobis

Digitized by Google

nobis virtus ſpiritus ſancti. Amen.

¶ In feſtis beatę Marię virginis benedictio. In primo nocturno.

Alma virgo virginum: intercedat pro nobis ad dominum. Amen.

Sancta dei genitrix: ſit nobis auxialiatrix. Amen.

Nos cum prole pia: benedicat virgo Maria. Amen.

¶ In ſecundo noct. bñdictiones.

Ab hoſte maligno: eripiat nos dei genitrix virgo. Amen.

Ieſus Marię filius: ſit nobis clemens ⁊ propitius. Amen.

Stella Maria maris: ſuccurre piiſſima nobis. Amen. In tertio noct.

Oret voce pia: pro nobis Virgo Maria. Amen. Si fuerit homilia. Euangelica lectio.

In oĩ tribulatiõe ⁊ anguſtia: ſubueniat nobis pia virgo Maria. Amē.

Ad ſocietatē ciuiũ ſupernorũ perducat nos regina angelorũ. Amen.

In ſabbato quando de ea ſit officium, dicantur tres vltimę.

¶ De officio mortuorum.

Qualibet ſeptimana per totũ annum, duabus tñ exceptis paſche, videlicet ⁊ pentecoſtes, omnes ⁊ ſinguli tam in choro, quã extra ſemel in ſeptimana recitare debent vigilias, pro defunctis, veſperas, ſ. ⁊ matuti. cum nouem lectionibus. Omnia autē fiant, tam in veſp. quã in matu. prout ſupra in cõmemoratione ipſorum defunctorũ ſunt notata. demptis tñ duobus verſibus noni ℟ij; ⁊ mutatis lectionibus. Quod ſi anniuerſarium quodcũq; ordinis euenerit, vel pro preſenti defuncto, vel qualibet alia cauſa infra hebdomadam quocũq; die fuerint prędictę vigilię recitãdę, ęędē pro ſupradicta obligatione ſufficiãt, neq; fratres ad alias illa hebdõa teneantur. Orones ℣o hoc ordine dicētur. Si fiãt vigilię pro aliquo epõ dicaẜ prima oĩo. Deus qui inter apoſtolicos. ſi pro quocũque alio viro. Inclina. ſi pro femina. Quęſumus domine. ſi ſit officium ordinarium pro fratribus ⁊ familiaribus, ⁊ benefactoribus. Deus venię largitor. ⁊ ſecunda erit. Deus qui nos patrem ⁊ matrem. tertia. Fidelium Deus.

¶ In oĩ anniuerſario. prima. Deus indulgētiarũ. ſecũda. Deus venię. tertia. Fidelium. Si ſimul eueniat obitus ⁊ anniuerſariũ, dimittaẜ oĩo. Deus venię. ⁊ prima dicaẜ pro pręſenti defuncto. ſcða ꝺ anniuerſario. tertia nõ mutetur. Ad veſperos añ.

Placebo dño in regione viuorum. ps. Dilexi: quoniam. 33. Añã. Heu me quia incolatus meus prolongatus eſt. ps. Ad dñm. 37. Añã. Dñs cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat animaʒ tuam dñs. ps. Leuaui. 37. Añ. Si iniquitates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit? ps. De profundis. 38. Añã. Opera manuũ tuarũ dñe ne deſpicias. ps. Confitebor tibi dñe in toto cor. 39. Añã. Audiui vocem de cęlo dicentem mihi: beati mortui qui in dño moriũtur. Canticum. Magnificat. Finita añ. poſt Magnificat, dicatur Pater noſter. Quo finito dicaẜ ps. Lauda aĩa mea. 41. ⁊ per Requiē. termineẜ. Deide ſequiẜ ℣. A porta inferi.

Digitized by Google

inferi. ℞. Erue domine animas eorum. ℣. Dominus vobiſcum.

¶ Pro epiſcopo defuncto. Oratio.

Deus qui inter Apoſtolicos ſacerdotes, famulum tuum pontificali feciſti dignitate vigere: præſta queſumus: vt eorum quoque perpetuo aggregetur conſortio. Per.

¶ Pro viro defuncto.

Inclina domine aurem tuã ad preces noſtras quibus miſericordiam tuã ſupplices deprecamur: vt animam famuli tui, quam de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: in pacis ac lucis regione conſtituas, et ſanctorum tuorum iubeas eſſe cõſortem.

¶ Pro femina defuncta.

Queſumus dñe pro tua pietate, miſerere animę famulę tuę: & a contagijs mortalitatis exutã, in eterne ſaluationis partem reſtitue. Per.

¶ In omni anniuerſario. Oratio.

Deus indulgẽtiarũ dñe: da animabus famulorum tuorum, quorũ anniuerſariũ depoſitionis diẽ cõmemoramus: refrigerij ſedẽ, quietis btitudinẽ: & luminis claritatẽ. Per.

¶ Pro fratribus familiaribus, benefactoribus defunctis. Oratio.

Deus venie largitor, & humanę ſalutis auctor: q̃s clementiam tuã: vt noſtrę congregationis: frẽs, ſorores, familiares, & benefactores qui ex hoc ſeculo tranſierunt: beata Maria ſemper virgine itercedẽte cũ oĩbus ſctis: ad perpetuę beatitudinis cõſortiũ puenire concedas. Per.

¶ Pro parẽtibus defunctis. Oĩo.

Deus qui nos patrem & matrẽ honorare pręcepiſti: miſerere clementer animabus parentum noſtrorum, eorumque peccata dimitte, noſque eos in ęternę claritatis gaudio fac videre: Per dominum.

¶ Pro oib⁹ fidelib⁹ defunctis. Oĩo.

Fidelium deus omnium conditor: & redemptor: animabus famulorum famularumque tuarũ remiſſionẽ cũctorũ tribue peccatorũ: vt indulgẽtiam quã ſemper optauerunt, pijs ſupplicationibus conſequãtur. Qui viuis & regnas cũ deo.

Ad matu. In. j. noctur. añ. Dirige domine deus meus in cõſpectu tuo viam meam. ps. Uerba mea. j. Añ. Conuertere dñe: & eripe animam meam: quoniã non eſt in morte qui memor ſit tui. ps. Dñe ne in furore. j. 2. Añ. Ne quãdo rapiat vt leo aĩam meã: dum non eſt qui redimat neque qui ſaluũ faciat. ps. Dñe deus meus. 2. ℣. A porta inferi. L cõ. j.

Parce mihi dñe: nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum? Uiſitas eum diluculo: & ſubito probas illũ. Uſquequo non parcis mihi, nec dimittis me, vt glutiã ſaliuã meã? Peccaui. Quid faciã tibi o cuſtos hominum? Quare poſuiſti me contrarium tibi, & factus ſum mihimetipſi grauis? Cur non tollis peccatum meũ: et quare non aufers iniquitatem meam? Ecce nunc in puluere dormiam: & ſi mane me quęſieris, non ſubſiſtam. ℞. Credo quod redemptor meus viuit: & in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum: & in carne mea videbo Deum Saluatorem meũ. Job. 7

Digitized by Google

meum. ℣. Quem viſurus ſum ego ipſe, ⁊ non alius: ⁊ oculi mei conſpecturi ſunt. Saluatorem. Lectio .ij.

Job. 10. Tedet animam meã vitę meę: dimittam aduerſum me eloquium meum. Loquar in amaritudine animę meę. Dicam deo, Noli me condemnare. Indica mihi, cur me ita iudices? Nunquid bonum tibi videtur, ſi calumnieris, ⁊ opprimas me, opus manuum tuarum, ⁊ cõſilium impiorum adiuues? Nunquid oculi carnei tibi ſunt, aut ſicut videt homo, ⁊ tu videbis? Nũquid ſicut dies hominis dies tui, ⁊ anni tui ſicut humana ſunt tempora, vt queras iniquitatem meam, ⁊ peccatum meum ſcruteris: Et ſcias, quia nihil impium fecerim: cum ſit nemo, qui de manu tua poſſit eruere. ℟. Qui Lazarum reſuſcitaſti a monumento fetidum: Tu eis domine dona requiem ⁊ locuz indulgentię. ℣. Qui venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos, ⁊ ſeculum per ignẽ. Tu eis domine. Lectio tertia.

Job. 10. Manus tuę dñe fecerunt me, ⁊ plaſmauerũt me totum in circuitu: ⁊ ſic repente precipitas me. Memento queſo, q ſicut lutum feceris me: ⁊ in puluerez reduces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me, et ſicut caſeum me coagulaſti? Pelle ⁊ carnibus veſtiſti me: oſſibus et neruis compegiſti me. Vitam ⁊ miſericordiam tribuiſti mihi: ⁊ viſitatio tua cuſtodiuit ſpiritũ meum. ℟. Domine, quãdo veneris iudicare terram: vbi me abſcondam a vultu irę tuę? Quia peccaui nimis in vita mea. Commiſſa mea paueſco, et ante te erubeſco: dum veneris iudicare, noli me condemnare. Quia peccaui. In .ij. noct. aña. In loco paſcuę ibi me collocauit. Ps. Domin' regit. 6. Añ. Delicta iuuẽtutis meę, ⁊ ignorantias meas ne memineris domine. Ps. Ad te dñe leuaui. 6. Añ. Credo videre bona dñi in terra viuentiũ. Ps. Dñs illuminatio. 7. ℣. In memoria eterna erũt iuſti. ℟. Ab auditione mala non timebũt. Lcõ. iiij.

Reſponde mihi: quãtas habeo iniquitates ⁊ peccata: ſcelera mea, ⁊ delicta oſtende mihi. Job. 13. Cur faciem tuam abſcondis, ⁊ arbitraris me inimicum tuum? Contra foliuz quod vento rapitur oſtendis potentiam tuam: ⁊ ſtipulam ſiccam perſequeris. Scribis enim contra me amaritudines: ⁊ conſumere me vis peccatis adoleſcentię meę. Poſuiſti in neruo pedem meum, ⁊ obſeruaſti omnes ſemitas meas: ⁊ veſtigia pedum meorũ cõſideraſti. Qui quaſi putredo conſumendus ſum: ⁊ quaſi veſtimentum, quod comeditur a tinea. ℟. Heu mihi domine q: peccaui nimis in vita mea: quid faciam miſer? vbi fugiam? niſi ad te deus meus? miſerere mei dum veneris In nouiſſimo die. ℣. Anima mea turbata eſt valde: ſed tu domine ſuccurre ei. In nouiſſi. Lcõ. v.

Homo natus de muliere, breui viuens tẽpore, repletur multis Job. 14. miſeriis. Qui quaſi flos egreditur, ⁊ conteritur: ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nunq̃ in eodem ſtatu permanet. Et dignum ducis ſuper huiuſcemodi aperire

Digitized by Google

aperire oculos tuos: ⁊ adducere cū
tecum in iudicium? Quis poteſt fa
cere mundum de immundo conce
ptum ſemine? Nonne tu qui ſolus
es? Breues dies hominis ſunt: nu
merus mēſiū eius apud te eſt. Con
ſtituiſti terminos eius qui pręteriri
non poterunt. Recede ergo pau
lulum ab eo: vt quieſcat donec opta
ta veniat: ⁊ ſicut mercenarij dies
eius. ℟. Ne recorderis peccata mea
domine: Dum veneris iudicare ſe
culum per ignem. ℣. Dirige domi
ne deus meus in cōſpectu tuo viam
meā. Dum veneris. Lectio ſexta.

Iob. 14. Quis mihi hoc tribuat vt in in
ferno protegas me: ⁊ abſcon
das me, donec ptrāſeat furor tuus,
⁊ conſtituas mihi tempus, in quo
recorderis mei? Putas ne, mor
tuus homo rurſum viuat? Cunctis
diebus quibus nunc milito, expe
cto donec veniat immutatio mea.
Vocabis me, ⁊ ego reſpondebo ti
bi. Operi manuū tuarum porriges
dexteram. Tu quidē greſſus meos
dinumeraſti: ſed parce petis meis.
℟. Domine, ſecundum actū meum
noli me iudicare: nihil dignum in
conſpectu tuo egi. Ideo deprecor
maieſtatem tuam, vt tu deus deleas
iniquitatem meam. ℣. Amplius la
ua me domine ab iniuſtitia mea, et
a delicto meo munda me: quia tibi
ſoli peccaui. Ideo deprecor maie.
In tertio nocturno ana. Compla
ceat tibi domine vt eripias me: ad
adiuuandum me reſpice. ps. Expe
ctans. i i. Añ. Sana domine aīam
meam: quia peccaui tibi. ps. Bea
tus vir q intelli. i i. Añ. Sitiuit ani
ma mea ad deum viuum, quādo ve
niam, ⁊ apparebo ante faciem dñi?
ps. Quemadmodū. i 2. ℣. Ne tra
das beſtijs animas confitentes tibi.
℟. Et animas pauperū tuorum ne
obliuiſcaris in finem. Lectio. vij.

Spiritus meus attenuabitur: Iob 17
dies mei breuiabuntur: ⁊ ſo
lum mihiupereſt ſepulchrum. Nō
peccaui: ⁊ in amaritudinibus mo
ratur oculus meus. Libera me do
mine: ⁊ pone me iuxta te: ⁊ cuiuſuis
manus pugnet contra me, Dies
mei tranſierunt: cogitationes meę
diſſipatę ſunt, torquētes cor meum.
Noctem verterunt in diem: ⁊ rur
ſum poſt tenebras ſpero lucem. Si
ſuſtinuero, infernus domus mea eſt:
⁊ in tenebris ſtraui lectulum meū.
Putredini dixi, Pater meus es:
mater mea, ⁊ ſoror mea vermibus.
Vbi eſt ergo nunc prę ſtolatio mea,
et patientia mea? Tu es domine
deus meus. ℟. Peccātem me quo
tidie. ⁊ non me pęnitentem, timor
mortis conturbat me. Quia in in
ferno nulla eſt redemptio: miſerere
mei deus, ⁊ ſalua me. ℣. Deus in
nomine tuo ſaluum me fac: ⁊ in vir
tute tua libera me. Quia in inferno
nulla eſt redemptio. Lectio. viij.

Pelli meę cōſumptis carnibus Iob. 19.
adhęſit os meum: ⁊ derelicta
ſunt tantummodo labia circa den
tes meos. Miſeremini mei, miſe
remini mei, ſaltem vos amici mei:
quia manus dñi tetigit me. Quare
perſequimini me ſicut deus: ⁊ car
nibus meis ſaturamini? Quis mihi
tribuat,

tribuat, vt ſcribãtur ſermones mei? Quis mihi det, vt exarentur in libro ſtilo ferreo, et plumbi lamina, vel celte ſculpantur in ſilice? Scio enim ꝙ redemptor meus viuit: et in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum. Et rurſum circundabor pelle mea. Et in carne mea videbo deum. Quem viſurus ſum ego ipſe, ⁊ oculi mei conſpecturi ſunt, ⁊ non alius. Repoſita eſt hęc ſpes mea in ſinu meo. ℟. Memento mei deus quia ventus eſt vita mea: Nec aſpiciet me viſus hominis. ℣. Et non reuertetur oculus meus, vt videat bona. Nec aſpiciet. Lectio nona.

Job. 10. Quare de vulua eduxiſti me? qui vtinã conſumptus eſſem, ne oculus me videret. Fuiſſem quaſi non eſſem de vtero tranſlatus ad tumulum. Nunquid non paucitas dierum meorum finietur breui? Dimitte ergo me vt plangam paululum dolorem meum, antequam vadam, ⁊ non reuertar ad terram tenebroſam, ⁊ opertam mortis caligine, terram miſerię, ⁊ tenebrarum: vbi vmbra mortis, et nullus ordo, ſed ſempiternus horror inhabitat. ℟. Libera me dñe de morte ęterna, in die illa tremenda: Quando cęli mouendi ſunt et terra: Dum veneris iudicare ſeculum per ignem. ℣. Dies illa dies irę calamitatis ⁊ miſerię: dies magna et amara valde. Quando cęli mouẽdi ſunt. vſq; Dum veneris. ℣. Tremens factus ſum ego, ⁊ timeo, dum diſcuſſio venerit, atq; ventura ira. Dum veneris. ℣. Creator omniũz rerũ deus. qui me de limo terrę formaſti: ⁊ mirabiliter proprio ſanguine redemiſti: corpuſq; meũ licet modo putreſcat de ſepulchro facies in die iudicij reſuſcitari: exaudi, exaudi me, vt aĩaz meã ĩ ſinu Abrahe patriarchę tui iubeas collocari. Libera me do. Repetito ℟io inchoat in laud. aña.

Exultabunt domino oſſa humiliata. Pſ. Miſerere. 14. Aña. Exaudi domine orationem meam ad te omnis caro veniet. Pſ. Te decet. 17. Aña. Me ſuſcepit dextera tua domine. Pſ. Deus Deus meus. 17. Aña. A porta inferi erue domine animas eorum. Canticum. Ego dixi. 42. Aña. Omnis ſpiritus laudet dominum. Pſ. Laudate dominum de cęlis. 41. Ad Benedictus aña. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita: qui credit in me etiam ſi mortuus fuerit, viuet: ⁊ omnis qui viuit ⁊ credit in me, non morietur in ęternum. 45. Cant. Benedictus. Finita poſt pſ. añ. dicatur. Pater noſter. ⁊ pſalm. De profundis. ſecũdum ꝙ ſcriptum eſt de pſalmo. Lauda anima. deinde ℣. ⁊ orõnes vt ſupra in veſperis.

Explicit offĩm defunctorum.

Digitized by Google

Explicit Breuiarium Fratrum Prędicatorum iuxta decreta Salmanticenſis Capituli reformatum, & ab eo qui reformauerat denuo recognitum, & ab erroribus purgatum, & nouiſſime typis datum ſub Reuerendiſſimo Fratre Uincentio Iuſtiniano Chienſe, dicti ordinis Magiſtro Generali.

Regiſtrum.

✠ ✠✠ A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM
NN OO PP QQ RR SS TT VV XX YY ZZ.
AAA BBB CCC DDD EEE FFF GGG HHH.

Omnes ſunt quaterniones

Venetijs, Impreſſum in officina Heredum Luceantonij Iunctę
Anno. M D L X I I I. Menſe Auguſto.

VA1 1523764

Digitized by Google

[illegible] Google

Digitized by Google